

<36612557220011

<36612557220011

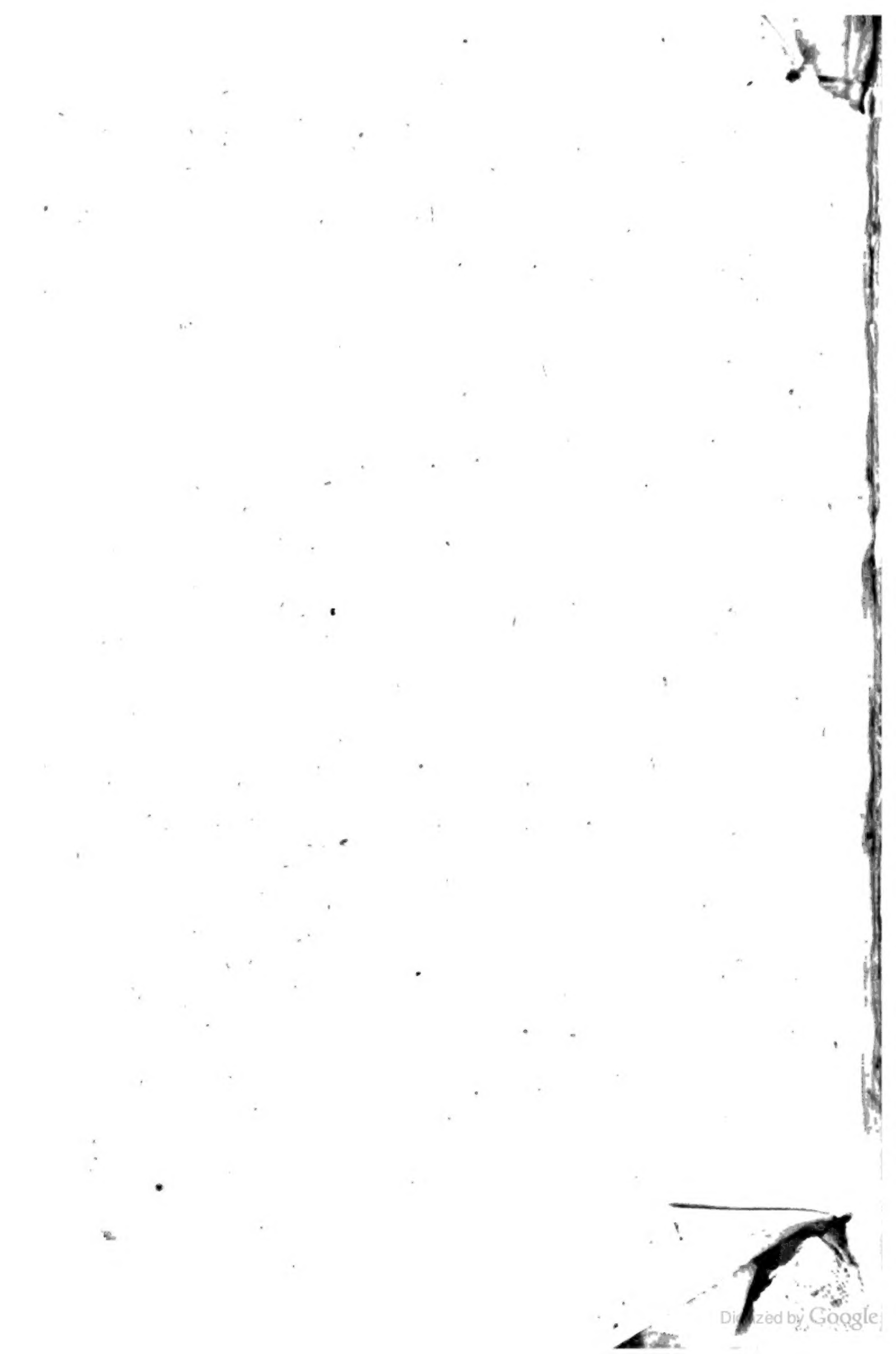
Bayer. Staatsbibliothek

c. f. gr. a
305

Apollonia

BR

APOLLONII RHODII

ARGONAVTICORVM

LIBRI IV.

A B

JEREMIA HOELZLINO

in Latinum conversi;

COMMENTARIO & NOTIS

illustrati, emaculati;

SCHOLIIS AD CARMINA

numerato additis concinnati.

*Commentarius in verborum & rerum
Indicem contractus.*

LVGD. BATAVORVM,
Ex Officina Elzeviriana.

Anno **clō lōc xli.**

BIBLIOTHECA
REGIA
MONACENSIS.

*Nobilissimis, Amplissimis,
Spectatissimisque Dominis,*

D. D. CURATORIBVS
Academiae Lugduno-Batavae.

D. CORNELIO van der MYLE, Equiti,
Domino in Mylen, Dubbeldam, Antons-Polder, Alblas, &c. Ordinis Equestris
Assessori.

D. JACOBO CATS, Equiti, Ordinum
Hollandiae Consiliario & supremo Syndico.

Eorundemque Collegis,

D. D. CONSVLIBVS
Civitatis, Lugduno-Batavae.

D. CLEMENTI à BAERSDORP, J.C.

D. ADRIANO à STAVEREN.

D. JOHANNI vander MAERSCHE.

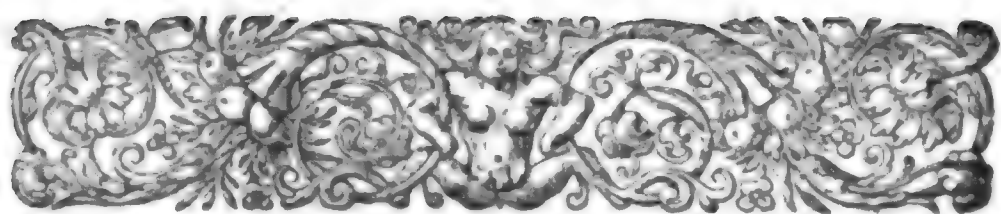
D. MAURITIO vander AA.

E T

D. JOHANNI à WEVELICHOVEN,
J.C. & Republicae Lugduno-Batavae Syn-
dico Consultissimo, **D. D. Curatoribus à**
Secretis.

* 2

Nobi-

Nobilissimi & Amplissimi Viri,

Lectissima est de peregrinandi modo & usu disputatio, neque abs re stylos ei enodandæ & ingenia impenderunt politici elegantiores, quos inter Argonautici. Dum enim alii tetricis rem præceptis fanciunt, isti simul docent dociles, simul per viridantia poëticæ amœna ductos incredibili, sed illibata voluptate perfundunt: id quod vel maxime hic Apollonius divino opere dedit effectum: & ipse locis opportunioribus, quantum per ingenii licebat hebetudinem, demonstravi, aut saltem demonstrare sum conatus. Non est nunc consilium, nec quam colui usque, parcimonia temporis finit quæ ille persecutus fusissime, recitare

D E D I C A T O R I A .

centare omnia. Sed inde solummodo eliciam quod in præsens meum tempus convenit. Cum primum exulis mihi personam sensi attributam, de ea vel ri- te amicienda vel decore progestanda diu fui multumque sollicitus ; ac tan- dem subducenti hospitem virtutes, prin- ceps mihi obviam facta modestia, illa cælo, illa terræ amabilis modestia. Me- cum idcirco constitui, nec majores ni- do pennas extendere, nec præferre me aliis, sed quantæcunque supellectilis meæ æstimatione, si qui surgere possent spiritus, commulcere. Atque hoc par- tim mea me indoles docuit, partim in- stituta Dei, quibus idem ditem doce- mur nihil ipsi placere altum posse. Isti insuper à transverso socium se junxit *κατήφεια* & mæror, cujus causam om- nium perfectissime illi scire se rentur, qui se ignorant & ignorabunt semper, nocentissima omnium inscientia. Equi- dem demiror quid sit quod aliqui
* 3
quam-

E P I S T O L A

quamvis nari suam olim florentissimam patriam nunc variis excidiis & longa perimi morte , tamen falsis adhuc dantur toti gaudiis , nec vitulentur aliter ac si parentes & cognati ipsorum habitarent *πίρραμα ἀπὸν Ἰσουλὰ*. Portentosus est furor iste , & diriora minatur mala. Quantum ad me adtinet, valde vereor ut omnium puncta arbitrorum tulerim. Hoc namque ævo qui se non erigit supra id quod res est, omnium pedibus calcatur ac totis ludibrii montibus obruitur. Nec tamen deficiunt hoc sub statu solatia, nisi cujus exciderit animo cæleste illud tonitru : Deus amat peregrinum. Peregrinum dicit *ἄλλοτῆς*. Cum enim per se sit gravis calamitas alienum quærere solum, cui possis quomodocunque adhærescere , Deus pro immenso suo erga homines amore, non eis favet solum qui intaminata delictis tetricioribus conscientia comitati fugiunt patriam , ac potius inde persecutionis bel-
live

DEDICATORIA.

live terroribus agitati everruntur : verum etiam vindex est suppliciorum parricidalium , & vehementer succenset, nec segnius opitulatur homicidis. Quæ verba quarto Apollonii libro, nec sine stupore possunt legi. Similiter enim Deus parricidarum principem Cainum altera pectoris parte exagitat, altera ad enses privatos tutatur, ne concatenatis cædibus genus humanum edecimetur funestius. Hoc hospitis decus ultro affectatur tolerantia. quippe felix enim est alieno in solo doloris seges. Ac quemadmodum transplantatas longius stirpes terra hospita non æque ut in patria florere patitur, sic advenas multo malent indigenæ apud se *κλιθεῖν* quam *πρυτανθεῖν*. Quis vero nescit insueta aëris alieni corpuscula variis objacere morbis? morum & popularis honesti diversitate omne genus ludibria in hominum fæce procreari? in aliis loco benevolentia navæ & efficacis *ὕδαρῆς* & se-

E P I S T O L A

gnes existere amicitias? parva adhuc loquor. inter homines probos semper monstra sunt intersita, à quibus plus est terroris atque periculi. Quæ cognitissima Homero res fuit. Eam itaque ut nos edoceret, quid non de Ulyssè, perpeffitio heroë comminiscitur? Homerum Argonautici in fabula antiquiore secuti nihilo humaniora nobis præfigurant. Mihi hæc semper visa est tuta via, ubi plebs lutulenta, ubi scurræ & Thrafonidæ, ubi libellorum famosorum factores ferociunt, nec impromptiores sunt ad reglutienda quam ebullienda maledicta, non fluvio navigare adverso, sed acquiescere Dei providentia, composito denique opperiri animo, dum eos Deus in rectum corrigat. His namque in rebus vinci, vincere est, ad querelas redigi, hominis est ab omni patientia nudi inermique. Non relicta mihi sed reliqua est *ἄχαρσία*, hoc est unicum illud civilis glutinum societatis. Nam officio-

D E D I C A T O R I A .

ficioꝝ ἀμοιβὰς abruperis , totam corporis civium disſueris fabricam : Certe in fabulis ſunt & inhospitales Polyphemus , Amycus , Turnus , & iſtis contrarii Alcinoi , Lycus , Euandrus . Unde vero veſtræ, Nobiliſſimi Ampliſſimique viri, in me beneficiæ oram deglomerare incipiam ? Poſtquam navicula exilii mei ſtationem & ἀπιτον λιμνὴν eſſet naſta , ea penitus deſerta , in Bataviam veſtram concedere decrevi . Ibi tum ipſa mihi ſuffragabatur opportunitas . Quæ enim univerſo terrarum orbi admirabilis viſa occupatio Veſaliæ , & fortiſſima Silvæ Ducis expugnatio , tutum mihi hibernandi angulum promittebat . Nam ſecundis ſolemus rebus animum in miſeris ſumere benigniorem . Non quo conſueſſem aliis eſſe oneri (teſtor conſcientiam omnium) ſed quod properarem ad labores , unde mihi vita honeſte toleraretur . Primum itaque ad perinſlytæ huius Academiae & optimorum quorundam

* 5

dam

E P I S T O L A

dam in ea viroꝝ jubar, legitimo acci-
tu, ut nemo, ad Græcanici sermonis eva-
si Professionem, cui jam muneri noven-
nium fere navavi operam, aut, ut meæ
nunc est valetudinis conditio, enavavi.
Cur enim corpus aggravetur somno,
exercitatione immodica, senio, morte,
eadem, meo quidem certe animo causa
est. quia ἀδυσίαλον αἰεὶ ἐνεργεῖν, ut dicit Ari-
stoteles in περὶ ὕπνου. Quæ ἀδυσία ani-
mæ injustius attribuitur quam corpori.
Nam dum anima vel movetur in cor-
pore (διὰ σώματος) vel corpus movet ad
functiones varias, vernacula corporis
gravitas ipsum mergere luctatur, quæ
lucta vere lassitudo est, tantoque domi-
nantior, cum animæ operationes in sen-
suum officinis feriantur, unde somnus
existit. Eiusdem igitur corporis vigo-
rem ætate hebetari novum non est: do-
nec in morte ad obeunda animæ iussa
prorsus exurdetur & semel pigrescat. Est
enim piger sic dictus à ἡγρῆ, homo, ani-
matum

DEDICATORIA.

matum cadaver, נפֿן. Sed quodnam pro talibus, ut sine supercilio dicam, meritis hostimentum referat quisque. Qui paginas suas inscribunt Magnatibus, suo se fungi officio autumant, si de illorum laudibus prolixos annales condant. At multo certius est, quid hæc examinat facundia, quam qua homines totarum mentium capaces trutina pensitent. Ego quantum colligere ex antiquorum monumentis licet, in eam adducor sententiam, ut putem generosos animos non magis abs quivis laudari, quam Alexandrum pingi fingive cupere. Neque adeo mollis est ejuscemodi laudatoris provincia. Cum enim hic fere sint celebrandæ res domi bellicque præclare gestæ, qui eas *δι' ἀπαιτίας* non habent cognitissimas, non possunt nisi earum decus derodere, sanctitatem incestare. Quantum vero periculum est, ne viros omni honestatis splendore conspicuos concinnes adulabiles! Sanequam

E P I S T O L A

quam tenue est discrimen inter laudationem quæ fit coram , & nocentissimum adulationis poculum : adeo ut verius videatur Græcis, *πρὸς ἀγνοῦντας ἐπαινεῖν*. Equidem intra arctum vivendi curriculum deprehendi, eos ad clandestinam promptiores calumniam esse, qui in laudando comperti linguaciores. Quo in confinio stat Oratoria: cujus hæc est ratio , ut unus idemque Busiridem & laudibus ornare & vituperio notare possit. Unde effectum ut Plato cum Dialecticam & Oratoriam sub unum revocare genus vellet, *ἀντιλογικὰς* dixerit, quod Aristoteles *δυνάμειως* voce exprimere post maluit. Hoc cum scirent Sacerdotes Ægyptii , suos olim reges laudando monuerunt. Quam vero incredibile dictu viros alioquin doctos nescire quod placuit Philosopho in morum doctrina, vulgaribus rebus congruere laudem, eximiiis honorem. Ac dirimit hanc controversiam , quod Plato omnes actiones

nes

DEDICATORIA.

nes indifferentes esse censet, antequam suis attributis dispescantur. Nam si vera & amussitata esset laudatio, adtraheret laudum argumenta, & sic ejus qui laude ornatur, in dubium vocaretur virtus. Quæ igitur superest merita compensandi ratio? Regibus & magistratibus nulla re justius potest satisfieri quam honore. Is honor tum aliis in rebus cernitur, tum maxime in donis: non illis autem donis quibus avaritiæ gurges expletur: sed iis quæ sunt ab animo honorante profecta. Ea quandoque vilem gerunt speciem, ut cum Persarum regi malum punicum inusitata magnitudine est oblatum, & ab alio hausta manibus aqua. Ea inter munera honestissime eminent literaria. Animi quippe sunt foetus, qui animus merito divinus habetur. Solent autem qui ejuscemodi munera offerunt, tum verbis ornare, tum rebus: quod cur mihi sit impermissum, non video. Nam suffragio

E P I S T O L A.

fragio omnium, Apollonius author est optimus, ipsius optima Scholia. At ille, & ista negligentia situ exesa, falcem emuscantis poscebant instantissime. Sed nemo suscipere laborem potuit, pauci perficere. Ac quicquid hujus est mali, ex inopia codicis manuscripti existit. Quis enim tam felix sit cerebri ut, quæ ibi luxata sunt, instaurare solo animi judicio queat. Ego his omnibus difficultatibus contemptis, tandemque perruptis, ut mellitissimus videbatur author, ejus illustrationem tentavi; Latinam interpretationem, qua vix insulsius quid editum putem, mea substituenda abolevi, & reliqua exegi quæ divinum collustrare opus videri poterant. Neque vero hunc Vobis Nobilissimi Amplissimique Domini, indecentissime dedico. Nam de vestro sunt ordine qui more Colchorum ab Indis petunt aurum, & cum auro consequuntur illam toti Orbi admirabilem navigandi

DEDICATORIA.

gandi prudentiam. Jasonis prudentiæ tribus Orbis partibus crecta sunt templa : at vix est terræ angulus in quo vitricis Bataviæ nullus sit horror & veneratio. Nautis Apollonianis perpetuo ingruerunt monstra dirissima, unde Minervæ aut Junonis vigilantia sunt liberati. Non mitiora portenta Statibus harum Provinciarum sunt pertimescenda. Ad ea averruncanda non armis modo sed precibus opus est. Nascitur hinc altera *Ἐχαισίας* occasio. Equidem semper inter eos esse volui, qui Martem Batavicum bonis ominibus prosequerentur, dum ejus sacra movetis, & nunc quoque toto Deum veneror pectore ut cum exercitu Vestro egrediatur & regrediatur, denique Vos omni rerum copia augere nullo unquam tempore desinat. Sed ut rem aliquando finiam, hoc ego Apollonianum opus cum incredibile cura & labore, quem in id impendi, Vobis lassissima manu, & quæ
aqua

EPIST. DEDICAT.

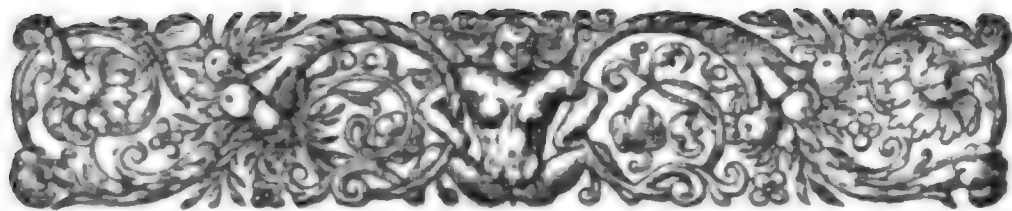
aqua intercutem lethaliter laborat, dedico, offero, certe mitto, obsecrans ut augustos vultus vestros ad ista dignemini demittere, ut hac humanitate aliorum & quidem humi repentium vultus ad hæc tanta erigatis. Valete D. D. Nobilissimi & Amplissimi. Lugduni Bata-
vorum xxi Januarii, anno 1641.

*Nobilissimo & Amplissimo
Nomini vestro*

deditissimus

JEREMIAS HOELZLIN.

JERE-

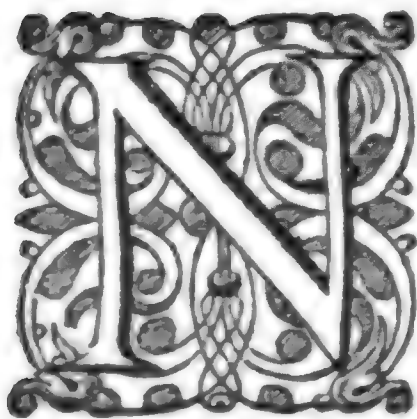
JEREMIAE HOELZLINI

ΠΡΟΛΕΓΟΜΕΝΑ

I'N

ΑΡΟΛΛΟΝΙΙ ΡΗΟΔΙΙ

ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΑ.

Non me nulla Apollonii hujus miseratio subiit, cum legerem quae sunt scripta libro quarto exeunte, αἶδε δ' αἰοιδαὶ Εἰς ἔτ' ἔξ ἔτε' γλυκερώτεραι εἶεν αἰείδειν. Hoc enim adeo non impetravie optatum hactenus, ut opus istud Argonauticum omnium immeritissimo obsolesceret, & studiosorum manibus veluti excussum, vix à paucis literaria civitatis primoribus degustaretur. Quocirca nihil hac in editione habere antiquius debui, quam ut tantum viatici praberem legentibus, quantum ad penetrandos Scriptoris hujus ἀδύτης esset satis. Scilicet praeveniendis quibusdam rebus hoc instituo agere, ut vel huic aliquis poësi restituatur honos, vel qualiscunque opera mea fructus à saeculo aequiore existimetur. Ac quoniam nominum ambiguitas ante omnia, ne impedimento sit, amandanda est, eos errare statuo qui hunc Apollonium, & alium, qui Criticus, hoc est, accuratior Grammaticus fuit, pro eodem habent. Nam ut noster suo semper cognomento Rhodius, ita alter apud Athenaeum Grammaticus vocatur. Ac ipsis his in Scholiis Criticus cum Hesiodo committitur. Hic igitur Apollonius, sicuti memo-

* *

rant,

(2)

PROLEGOMENA.

rant, Alexandrensis genere, Sillei fuit vel Illei filius, è tribu Ptolymaide. Rhodius tamen nunc etiam nominatur, quia Rhodi commoratus esset diutius: ni forte hoc nominis à Rhoda traxerit matre. Caterum ea vixit atate, qua & Ptolemai regnabant, & alii sex florebant poëta; interque eos Callimachus, cujus etiam fuit auditor. Prater Philologicum studium coluit & poëticum, cujus hanc prædulcem posteritati frugem admisit. Nec tamen Aristarchus eum & Aristophanes, Critici nobiliores in ordinem poëtarum venire permiserunt: quod neminem sui temporis, ut ait Fabius, in numerum redigerent. Vel hinc scires posthumam esse gloria possessionem, nec comitari viros, sed sequi. At ne mortuus quidem multitudini magis placuit Apollonius, quam sua quidem, honestissima tamen culpa jacuit. Nempe scripsit erudite: at fere abstemium est purioris nectaris vulgus, ac descriptionis subventaneæ magis face vappaque capitur. Quare & hæc Argonautica poësis mentium duntaxat altiorum regale fuit peculium: cetera hominum secta hic quoque suum retinet ingenium. Idem namque πάραρισιν οἱ πολλοὶ quod Atheniensium oratores, οἱ τὰ μὲν ὀνόματα τῶν νομοθετῶν ἴσασιν, ἔ μὲν τοὶ οὐ νόμους. Idcirco multos hodieque reperias qui de antiquis scriptoribus largiter loquantur, quos tamen illectos in librorum suorum bibliothecis haud indiligentius custodiunt, quam pici montes aureos, qui usum ignorant auri. Menelaos esse dicas otiosis equis ἀγαθομύχης, qui equi ea de causa dicuntur ἀγάλαματῶ, Vl. δ. Huic personata doctrinæ aucupio id est affine, quod nunquam elugere perditorum jacturam librorum possumus, cum tamen superstites evolvere negligamus. Non defuere qui monumento isti primitus adolescentiam auctoris no-
guisse traderent. Et certe juvenes Plato in Epistola 2. librorum editione prohibet: μέγιστη φυλακὴ, τὸ μὴ γράφειν, ἀλλὰ ἐκμασθεῖν. Hujusmodi quippe scripta εἰς ἀναρμοσίαν ἔ ἀπείπειαν ἐκβάλλεται, Epistola 7. Nec insulse Tragicos juvenes Ἐπιθυμίδας vocat Comicus Græcus. Hoc ubi animadvertit Apollonius, rejectaneum illud opus Rhodi elimatum in id honoris adduxit, ut magnopere abs quivis probaretur, & ipse

Vivus

Vivus Alexandrina proficeretur Bibliotheca, mortuus in Callimachi magistri sepulcro conderetur. Qua puncta nec posteritas ipsi detraxit. Idem itaque Fabius de eo, Non contemnendum edidit opus, æquali quadam mediocritate. Quamquam vero ad I. C. Scaligeri tribunal τὸ τὲ μὲν πῖπῖς, τὸ τὲ δὲ ἔχῃ· tamen ἄπῶτον Longinus fatetur. Cujus de vocis significato mox sum dicturus. Verum omnibus præstat elogiis limatissimum Maronis judicium. Cui ille quidem suorum admiratione Itatorum temulentus negat opus fuisse imitatione Apollonii; Sed refutatur eo quod omnium expositum sensibus. Neque enim Aeneis Virgiliana esset quod est, si nullus fuisset Apollonius. Quid vero? nonne operosissimus illius pugilatus in quinto peritus est ex nostri secundo? nonne Dido in Latini poeta quarto, qui egregie præter ceteros Romanis fuit probatus liber, archetypum habuit Hypsipylam & Medeam? Ille me impudentia insimulet, ego ei meis in commentariis dicam imperitia scribo, ubi & hac singulatim demonstro & multa alia tanquam fugitiva manu injecta reprehendo, & Apollonio germano heredi assero. Quinetiam οἰκονομία & præmium Apollonii Virgilius sibi, ut meus fert sensus, aptavit. Utrobique enim sunt κλέα Φωτῶν, hoc est bella & qui bella gerunt viri, vel arma & viri: utrobique est profectio, hic quidem voluntaria & honestior, ibi invidiosior & per id miserior. Cumque omnis humana sapientia princeps in quavis μετὰ Βολῆ tria vidisset, τὸ ὄ, τὸ εἰς ὄ, τὸ ἐξ ἔ, ista apud utrumque comparent. Adde quod & hic & illic pericula summatim delibantur; ac quod hic est Φάπς non minus quam illic fatum, & νεχρομαλεια sexto Aeneidis libro. Iuno præterea illic irata Aeneæ, hic Iasonis fautrix: vel ibi iniqua Aeneæ, hic Pelia. Repetitur à nostris pellis, ab illis vetus patria. Pelias oraculo exterritus Iasonem exercet: Iuno ipso cognito arcano fato defatigat Aeneam. Hac ingenua est poëtica imitationis imitatio & viro digna, nimirum ἡπείσῃς ἔ ἀνάλογον. Idcirco Dionysius apud Aelianum πᾶλιν ἔ μεγίθης, πῶ ἔ Πολυγώτης τέχνῳ ἐμίμειτο. Certe mihi ille demum erit pictor, qui diversam quoque ab ea quam cogitat effingere, imitari calleat.

Nec vulgare est Maronis artificium, qui una eademque opera & montem Atlantem & montis cognominem regem descripsit 4. Aeneid. Quanquam istius rei crassam $\omega\epsilon\iota\chi\rho\alpha\phi\lambda\omega$ viderat apud Aeschyli Prometheum, — $\delta\varsigma$ (Ἄτλας) $\omega\rho\theta\varsigma$ $\epsilon\sigma\pi\epsilon\rho\chi\varsigma$ $\tau\omicron$ - $\pi\alpha\varsigma$ ϵ $\sigma\eta\kappa\epsilon$, $\kappa\iota\omicron\nu$ ' ϵ $\rho\theta\alpha\nu\bar{\epsilon}$ $\tau\epsilon$ η $\chi\theta\omicron\nu\delta\varsigma$ Ω ' $\mu\omicron\iota\varsigma$ ϵ $\rho\epsilon\iota\delta\omega\nu$, α ' $\chi\theta$ Θ $\sigma\alpha$ δ ' α ' $\gamma\kappa\alpha\lambda\omicron\nu$. Ergo interdum $\delta\epsilon\iota$ $\kappa\alpha\tau\alpha$ $\sigma\rho\epsilon$ $\phi\epsilon\iota\nu$ $\pi\iota\nu\alpha\kappa\alpha$ tantoque imperitiores sunt quidam α ' $\epsilon\iota$ $\pi\alpha\iota\delta\epsilon\varsigma$, quorum iudicio hac imitatio circumcludenda est verborum apicibus, ut qua merissima est mutuatio habeatur imitatio. Verum hic ingens mihi & propemodum ineluctabile proponi video certamen. Negat Henr. Stephanus conferri cum Homero nostrum posse, hoc est inferiorem censet esse quam cum illo comparari ullo modo queat: Iohannes rursus Hartungus Homerum ponit post Apollonium. Sed Apollonio injuriam facit Stephanus; Homero Hartungus: utrique ante laborem feriantur. enimvero talis absoluta utriusque σ ' $\gamma\chi\epsilon\iota\sigma\iota\varsigma$ aut nulla est aut inepta est: nisi recte ab initio constituatur. accuratissima autem erit si in eo fuerit, unde poëta maxime aestimatur, quod uniuscujusque rei $\tau\omicron$ δ ' dixit Philosophus. verbi gratia palmaris $\delta\rho\epsilon\tau\eta$ equi sita est $\epsilon\nu$ $\tau\omega$ $\tau\epsilon$ $\chi\epsilon\iota\nu$. cursura igitur equi iudicandi norma est & censura. Nec tamen nulla illis pertimescende erant à voce boni insidie. quis enim tam est vecors quin bonorum, alia sciat admirabiliora esse, alia amabiliora? Si de intima poëta $\delta\rho\epsilon\tau\eta$ quaeratur, qua efficitur δ ' $\pi\omega\varsigma$ $\pi\epsilon\omega\lambda\delta\eta$ δ ' $\pi\omicron\iota\eta\tau\eta\varsigma$, in solo υ ψ δ ' sita est, eoque incoactò seu nativo, stabit maxime poëta $\gamma\omicron\nu\iota\mu\Theta$, qui ex mente Scholiasta est $\Phi\upsilon\sigma\iota\kappa\acute{o}\varsigma$ $\pi\iota\varsigma$ η $\mu\eta$ $\beta\epsilon\beta\iota\alpha\sigma\mu\delta\iota\Theta$. Scilicet amœnius rivi ex fontibus per vias ab ipsis inventas fluunt quam per aqueductus. Ab hac δ ' $\Phi\upsilon\iota\alpha$ sunt vel δ ' $\omega\lambda\alpha\sigma\iota$, ut ait Arist. c. 17. (ubi non optime conversum bene formati, affectus cum sint natura $\pi\omicron\lambda\acute{\upsilon}\tau\rho\omicron\pi\iota$ & versuti ad cujuscunque facti aut $\mu\acute{\iota}\mu\eta\sigma\iota\nu$) vel ϵ $\kappa\sigma\alpha\lambda\eta\gamma\iota$ (sic lego) seu $\mu\alpha\nu\iota\gamma\iota$. Nempe verus poëta non solum facile diffluit in ϵ $\nu\nu\omicron\eta\mu\alpha\tau\alpha$ varia, sed bene. quod posterius illi tum demum contingit, quando hinc inconsulta mente sua, inprimis aëtrice, hinc desertis sensibus, intra $\Phi\alpha\nu\tau\alpha\sigma\iota\alpha\nu$ se concludit totum, ut rem dicat $\omega\varsigma$ ϵ $\nu\alpha\rho\gamma\epsilon\sigma\alpha\tau\alpha$ η $\gamma\alpha\iota$ ϵ $\kappa\omega\lambda\eta$ -

ἐκπληκτικώτατα. Non enim ἐνάργειαν τῆ ἐκπλήξις satis accurate ἀνῆλθει Longinus, & poeta ademtam rhetori assignat, cum illa huic subserviat utrobique. est enim ἐνάργεια illud πρὸ ὀμμάτων, debitum τῆ ἐνεργείᾳ, Rhetor. 3. 11. Hoc jam ὕψος Homerus redemit supinitate & negligentia Eustath. ad Il. κ. τῷ ἐναγωνίῳ ἢ ἐννοίᾳ σχεδιάζει) qua in multiplicem Criticorum incurrit animadversionem; eodemque nostrum premit Apollonium, qui vel cum aliqua ὕψος istius jactura artem obtinere maluit. Nec rationes instituti hujus defuerunt viro. Ut enim alia natura opera redduntur utiliora, si arte attemperentur: sic somnia ista aut furores poëtici arte frenati profunt magis. quare in Ranis Aristophanis Aeschylus μάνας ἔπειθ' ἀεινῆς ὀμμάτων σποβεῖται φρενοπέκλων ἀνήρ. Euripides vero οἰκεῖα πρᾶγματ' εἰσάγει, οἷς χρώμεθα, οἷς ζύνεσμεν. ἀνθρώπειως λαλεῖ. denique λογισμὸν ἐνέδησι τῆ πίχνη. quid multa? Aeschylus dixit, ipsius judicio Aristophanis, σοφῶς. Euripides σαφῶς. ubi & hoc cursim perspicitur, quod incautiore granditatis studio periclitetur ἐνάργεια. Hanc ad rem referebat spiritus nonnihil demittere, & pedem facere: modo plerunque teneatur μεγαλοπρεπὲς ἠρώων, cuius non raro fecit Homerus jacturam. Quin ipse idem illud sibi permisit in Ulyssæa, qua hæcenus comædia quam tragædia est similior. quod enim alii judicio illius senescenti, ego maturescenti tribuo. qui statuam plus in Iliade esse ὕψος; in Ulyssæa, prudentiæ. Emergit hinc Apollonio admirabiliorem & θεωρεσιώτερον esse Homerum. cui & venerabilis per se antiquitas opitulatur, & πολυμαθεῖα & moles seu ὄγκος operis, formositatis capacior. Sed hac tabula inverti etiam potest, & quæri uternam sit prudentior seu πολιτικώτερος. Nam ut Comicus Græcus diserte tradit in Ranis iisdem, χρεὶ θαυμάζειν ἄνδρα ποιητὴν ἕνεκα δεξιότητι & κ' νεισεῖας, ὅτι βελήεις τε ποιῆμεν ὅσ' ἀνθρώπος ἐν ταῖς πόλεσιν. In hac profecto re Homerum factò ipso reprehendit Apollonius. Homerum argumenti sui pudet. Nemo enim adeo est cuculus, ut jugalis temeratricem tori eo repetere bello, quod duabus orbis terrarum partibus esset lucinosum, quam ad

supplicium abducere praoptet. Sed quomodocunque constitua-
tur argumentum, περηγυμνίως ibi informatur princeps πο-
λεμικός, ac potius Φιλοπόλεμος & δόρυ πνέων magis adhuc
effertur, convenienter heroicis temporibus, quae tulerunt άν-
θρώπους, & quae sequuntur apud Plutarchum in Theseo; qui
rotundius Romuli & Remi studia comprehendit haec, ληϊσὶς
ἀλέξαομαι, & κλώπας ἐλείν, καὶ βίας ἐξελέομαι ὅτ' ἀδικη-
μύς. qua mente Aeschylus in Eumenid. Athenienses priscos,
κελᾶθ' ὁποῖός, opinor, dixit. At licet δρευμαθείας istius &
θυμικῆς indoles diu resederit apud Lacedaemonios, quos eo nomi-
ne reprehendit Aristoteles in Politicis; & etiam nunc eorum amu-
lis Romanis adhaerescat (nam & nos cum summo dolore senti-
mus illud monarchiae ultima ferrum, de quo Daniel praedixit,
nondum esse obtusum, aut in aratra transformatum) tamen
mansuetiora sunt infecuta saecula, ubi & suus erat paci honos.
cum itaque cognitum haberet Apollonius quantum δυσβουλίας
ex perpetuo armorum furore in Iliadem irrepserit, & augustis-
simum sumpsit argumentum, & eo pertractando ὅτ' ἐν Ἰωερο-
χῆ etiam εἰρηνικὸς facere studuit, i. 340. qui versus Maroni
fuit usui cum scriberet, Parcere subjectis & debellare su-
perbos: adeoque Medeam Iasoni sociam post Palladem ad-
iunxit.

Iam secundo loco dubitare quispiam queat, sitne πραγμα-
τεία Homericā μύθος τελεία δῆλωσις. Facilius sane hoc cerni-
tur in argumento precario seu μιλῶν Ἀχιλλέως, quam in πολέ-
μῳ, hoc est bello Trojano, quod pro veriore illius argumento esse
fatetur Aristoteles c. 23. & Horatius, dum Homerum belli Troi-
ani scriptorem nominat. Nam ira illius principium & causa
est Briseis erepta, medium aut effectum, barbarorum caedes;
eventus, interfectio Hectoris. At belli exitus in Ulyssæa θ. reji-
citur. Sed donemus hoc Homero, Aristotelis ejusdem exemplo,
qui negat eum ὄπιχειρῶσαι ποιεῖν ὅλον, & videamus magis
quo jure laudetur ibidem πραγματείας ordo: neque enim lau-
datur simpliciter. Bellum illud Troianum est, ut Aelianus ait,
μεγίστη ἰσχύς, vel ut Philosophus, λίαν μέγας (πόλεμος)
καὶ

καὶ ὅτε ἄσώπῃ, aut si μεγέθη μετριάξῃ, κατὰ πεπλεγμένον τῆ ποιικιλίᾳ. Quocirca ut plus daret quam promitteret, tanquam facturum tragediam, unam ejus partem sumis, & ἐπεισοδίοις ἀφλαμβάνῃ, seu distendit. Ergo peccavit in præcepta Aristotelis, δὲ ἅ τὸ μίθῃς, & qua eodem in capite sequuntur. Laudatur tamen non ut artifex, sed ut θεωρέσι & ob id illex, seu ἀνυπερβῶν. Interea certum est hanc illi à necessitate extortam esse μεθοδείαν, & τὸ ἀδιάκρον sic prodesse ad ὑψηλότητᾳ, ut ne legentibus concedatur κατὰ λυμα. Nec tamen suis caret incommodis hic faciendi modus. Nam committatur eum τὸ δυσεξίτηλον, τὸ ἀσώδηλον, τὸ μὴ ἀμνημόνιστον. Vbi vero ἐπεισόδια minus sunt οἰκεία & importunius inferciuntur aut nimis longa, tum vero πεᾶξις videtur esse multiplex, & ποίησις fit ῥαψωδία, & ἡδονὴ ἀνοίκεται est seu adscita. His cum mederi cuperet poeta Rhodius, ut propria quadam voluptate miratorem suum emeret, delegit πεᾶξιν, eamque iis interstinxit ἐπεισοδίοις, qua simul aut essent ἀειπέταια, aut eas attraherent, unde sua sponte & οἶκῳ incalcesceret, & δέινωσις accenderetur, quibus, ut hic de argumenti habilitate vel admirabilitate, deque reliqua taceam machinatione, satis eos imperiose retinet, qui vel legere inceperunt. Pauca hac commemoravi, ne temerarii istius rei iudices sibi nimio opere gratulentur: reliquas Apollonii virtutes suo quamque loco monstrabo, ut appareat eum & imitatore[m] Homeri extitisse, & magistrum, & eos falli, qui putant Longini ἀπῶσιαν Apollonio attributam consistere ἐν τῷ ἀσολοίκῳ, ac Scholia nostra adversari Critico illi, quod in iis Apolloniana lexis ut solæca reprehendatur saepe. At ostensum à me itenditem quam frivola sint ista Scholiastarum censiones: & Longinus loquitur non ἐὶ ὑψῆς, sed ἐὶ μερῶν ὑψῆς. Nunc de carminis Apolloniani argumento dispiciendum. Phrixi & Helles fabulam exposui 1. 256. unde hac sunt apta. Non ita paucis interlapsis annis Pelias Tyronis Aeoli neptis & Neptuni natus, Thessalia princeps & Iolci rex vicarius Iasonem Aesonis filium, Crethei nepotem, Aeoli pronepotem, ut justiore[m] regni aviti heredem amoveat,

pellis illius repetenda gloria complet. Isque omni superata tum rei ipsius difficultate, tum importunitate navigandi, sacerrimum illud spoliū reportat in patriam. Inest huic rei probabilitatis aliquid. Siquidem in saeculo Ἰουμικῶ ob leves saepe causas magna gerebantur ira, & fortitudo colebatur praecipue; itaque si deessent certamina, ultro quarebantur. Bacchus Hercules simius in Ranis Comicis, ἐγὼ ἢ γ' Ὀξείμιω αὐτὸν ἐντυχεῖν πινί, λαβεῖν τ' ἀγώνισμ' ἀξιόν π' ὁδῶ. Inde consequentur, ut ne viderentur esse δι' ἀνάγκης ἀνδρείοι. quae civica fortitudo nominatur 3. ἡθικῶν. Lactantius libro 15. Tum inter se manus conferere caeperunt & insidiari, & gloriam sibi ex humano sanguine comparare. Adhuc compertum est adolescentes corrumpere resp. & jure quodam ablegari alio, donec honorum capaces reddantur, νῦν δὲ εὐχόμενοι εἰσοικισάμενοι. Etiam pellis aurea erat revahenda, & Athamantis ἀσπεργία expianda per Iasonem reipublicae sanatorem. Ejus enim nomen interdum ducunt ὡς τὸ ἰάσεως, quam aliorum exemplo heroum à Chirone didicerat Iason, Scholia ad 1. 553. Sed ipse in Pindari Pythion. 4. Φαμί διδασκαλίαν Χείρωνος οἴσειν. Eam Scholiasta Pindari vocat ἀλήθειαν. Alii, quorum in numero Pindarus & Xenophon, qui Chironis disciplinam fuisse autumat Ὀπιμέλειαν τῶν κωῶν & κωηγεσιῶν καὶ τῆς ἄλλης παιδείας. Postinde de Aesculapio, μειζόνων ἐτυχεν, ἀνιστάναι μὲν τεθνεῶτας, νοσῶντας ἢ ἰᾶσθαι. Plus tamen fidei Homerus meretur, qui Asclepiadis chirurgiam facit communem, Iliad. β. Ἰητῆρ' ἀγαθὸν Ποδαλείου & ἠδὲ Μαχάων. Scilicet res priscis aequae visa laudabilis facere ut sanare vulnera. Quocirca digniorem duxerunt Chirurgiam medicina morborum: quia illius in bello usus erat opportunior, nec ipsi ἐχόλαζον νοσεῖν, aut τὸ ὑπερὸν, qui morborum fomes, ἐκπονῶντες ἀνήλισκον, quorum hoc de Persis Xenophon, illud Lucianus de parasitis pronuntiarunt. Restat tamen mihi verior quaedam nominis, istius evolutio & mythologia. nam plurimi à natura homines morbo laboramus ἀβελτίας: isque periculosior est si rem tentet publicam, & eo indiget viro, qui ope Medae fiat πέλεως κακῶς βυλαομήνης

ἰατρὸς, ut ait Nicias in Thucydida lib. 6. Hac inter se sic satis consonant; adeo ut credatur hoc historicum esse argumentum aut saltem ex historia & poësi concinnatum. Mihi horum neutrum sit verisimile: qui quantum ejus cunque est, fabulosum esse statuam. Principio enim nihil extat historia verioris de heroum temporibus quod Græci diuissime vixissent ἀρχαῖοι, Iosepho testante adversus Appionem. Et Plutarchus, Τὰ ἐπέκεινα, inquit, ὅσα ἐπ' ἐχθρῶν ἢ σαφελῶσαν. Diodorus Siculus his utitur verbis, Ἰάσονα γράδομαι λέγασιν, ut ostendat rei veritatem vago hominum sermone fundari. Qui enim hoc dicunt? Græci, de quibus Pausanias lib. 9. πολλὰ πισῶσιν ὅσα ὄντα ἔδεικται. Strabo l. 8. πολλὰ δὲ μὴ ὄντα λέγασιν οἱ δόχαιοι συγγραφεῖς, σωλεθεραμῆμοι τῷ ψαύδῃ, ἀλλὰ τὸ μυθογραφίας. Qua porro Iustinus libro 42. de Iasone prodidit literis, non multum fidei merentur. Præterquam enim quod è poëtis videntur petita, ex infirmo consurgunt fundamento: dum Armenia vocabulum ab Armenio Iasonis convectorē ducitur: Cum tamen Moses id ab Aramo Schemi filio arcessat. Aequè intolerandum est quod historicus Medis dat nomen à Medio Medea filio quod sancti Propheta à Madai Iapheti petierunt filio. Sed age ostendam, si potero, hanc de navī Argone fabulam nihil nisi fabulam esse. Strabonis est l. 11. οἱ μύθοι πλὴν Ἰάσονος ἡρωικῆς ἀνιτίδρομοι. quid vero sunt fabule? Imitationes veri. Idcirco eis opponuntur ἀληθινὰ πᾶσι ab Isocrate ἐν πανηγυρικῷ fere extremo. Originem earundem incertam fatetur 2. πολιτικῶν 7. Aristoteles. Crediderim ego auctas eas esse τῆ κρητικῆς ἐν πανδήμῳ λαλιᾷ, ut loquitur Polybius. Sed argumentis rem cernamus. Vt cuiuslibet alius rei, ita poëta sua est functio, quam signavit Aristophanes, Ραῖς, βελίης ποιεῖν ὅσον ἀνθρώπος ἐν ταῖς πόλεσιν, idque δεξιότητι ἢ νεφεσίχ, ut dictum antea. Hanc δεξιότητά Aristoteles Poëtica cap. 24. his declarat verbis, ψαύδῃ λέγειν ἢ ὑπερολογίσεσθαι ὡς δεῖ. Iuvenalis cantandi verbo rem complectitur, Satyra 4. Incipe Calliope, licet & confidere: non est Cantandum, res vera agitur. Quippe τὸ ὀρθῶσαι γνώμαν ὀδωᾷ, ut est in Hippo-

lyto Euripida. bona igitur fraude poëta ulcerosos circum veniunt
& veri fastidientes animos, ne sine qualicumque doctrina præ-
cipites quovis ferantur. Quod & Pindarus dixit Olymp. 1. βρο-
τῶν φρένα, Ἦπερ τὴν ἀληθῆ λόγον Δεδαυδαλμῶσι ψάδεσι
πικίλοις Ἐξαπαλῶντι μῦθοι. Horatius mendacium vocat, Ep.
ad Pisones, Atque ita mentitur, sic falsis vera remiscet,
Primo ne medium, medio ne discrepet imum. Quo
sensu ψάδεσθαι est poëtari, Plato 2. rep. Honestius dicitur ποιεῖν
id vero in hac liberalis doctrina parte est, quod verum non est,
fieri tamen potest, sive illo, sive alio arcaniore sensu, docendi
causa suadere: ut mox clarescet magis. Nec abs re mihi addi-
disse videor, docendi causa. Quippe alio saepe aliquid consilio
ποιεῖται. quemadmodum est ποιῶν αὐτὸν βασιλέα, Ioh. 19.
In Plauti fabulis, facio me magnum. At longius est dissitum
quod legitur 2 Cor. 5. Τὸν μὴ γνόντα ἀμαρτίαν ὑπὲρ ἡμῶν
ἀμαρτίαν ἐποίησεν. Propius est notioni priori τὸ ποιεῖν quod
Aristoteles scripsit 1. de animo c. 2. Πλάτων τὴν ψυχὴν ἐκ τῶν
στοιχείων ποιεῖ. & cap. 5. Δημόκριτος κινεῖ τὸ ζῶον ὑπὸ τῆς
δριθμῆς, & εἰς τὴν ψυχὴν τὰ πράγματα πέντες. Verum
hujus maxime loci est quod Aristophanes in Θεσμοφοριαζέ-
σαις ait de Euripide, Πλωελόπιω ἔπώποτε ἐποίησεν, ubi sa-
tis inepte interpres Latinus, egit; quasi Euripides τραγωδὸς
magis fuerit, quam τραγωδοποιὸς, aut eadem sint artes, ποιη-
τικὴ & ὑποκριτικὴ. Terentius, fecit (Poëta) servo decesse
populum. Similiter in faciendi speciebus, Virgilius Sileno.
Tum Phaëtoniadas musco circundat amaræ Corticis
atque solo proceras erigit alnos. Hac commenta sua sic
iidem tegunt poëta, ut interdum iis etiam in scriptis detegant,
qua ad immortalitatis lauream feliciter aspirant. Poëta fuit,
quisquis primus dixit, πᾶσι ψάδοντες αἰοῖδοι, qua incana
paræmia usus Aristoteles lib. 1. Sapientia, c. 2. Poëta fuit, qui
de poëta scripsit in Pseudolo, Facit illud verisimile, quod
mendacium est. Tectior Homerus Vlyssæ λ. ubi Vlyssæ ex
inferis resurgentem mater his dimittit verbis, Ἀλλὰ φόωςδε
τὰ χεῖρα λιλαίεο, τῶντα ἢ πάντα ἴδ', ἵνα ἔμετόπιθε τῆ
εἰπηθῆ

ἄπληθα γυναικί. Virgilius item postquam cecinisset, qua portata falsa exirent somnia, eadem suum educit Aeneam, lib. 6. exeunte. Cur autem ea nimis dissimularent inventa, qua tam ipsis sunt honorifica, quam turpia sunt historicis mendacia? Alcinous sane in eodem Homeri libro, ut qua sunt usitata peregrinis & planis stomachatur, ita docta & HomERICA probat. Σοὶ δὲ ἐνὶ μὲν μορφῇ ἐπέων, ἐνὶ δὲ φρένες ἐσθλαί· Μῦθον δὲ ὡς ὁ, τὶ ἀοιδὸς Ὀμηρικῶς κατέλεξας. Quo expenso, poetam Aristoteles historico quamvis vero anteponit, cum sic loquitur cap. 9. Φιλοσοφώτερον καὶ ἀσφαλιότερον ποιήσεις ἰστορίας ἐστίν. Et merito. ἢ μὲν γὰρ ποιήσεις μᾶλλον τὰ καθόλου, ἢ δὲ ἰστορία μᾶλλον τὰ καθ' ἕκαστον λέγει. Hac videlicet oratio cum genere universo est junctior, Aeneas vicit Turnum: quia nullus unquam talis Aeneas, nullus unquam Turnus fuit; sed sub his nominibus à poeta confictis, aut ex historia desumptis (nam & Livius lib. 1. cujusdam Turni facit mentionem) hac sententia, ὡς ἐν ἑρμαεῖω πινί, occulitur, tandem pii superant hostes suos, quocumque res cadant interea. At singulare est, Manlius Titum filium supremo affecit supplicio. Itaque illud saepe potest accidere; hoc ne bis quidem secundum omnia attributa accidit. Denique historia, ut qua vix ad nos pertineat, vulgo auditur inutilius, fabula est fructuosior, eademque sapientior, ut dictum modo, quia plura comprehendit ὑποκειμένα, quo modo loquitur Aristoteles ἐν τοῖς μὲν τὰ φυσικά. Nemo melius rem, quam Catullus judicavit. is cum multa de Suffeni Φιλανθία memorasset, postremo eorum usum addocet, Nimirum idem omnes fallimur, neque est quisquam, Quem non in aliqua re videre Suffenum Possis. suus cuique attributus est error. Sed non videmus manticæ quod in tergo est. Quam vero opportune Horatius, recitata Tantalii fabula, avarum invadis! Tantalus à labris sitiens fugientia captat Flumina. quid rides? mutato nomine de te Fabula narratur. Aristoph. Θεσμοφορ. ubi ratio redditur cur Euripides non fecerit Penelopen, Μίαν γὰρ σὺν ἅρ' ἑποῖς τῶν νῦν γυναικῶν Πλωλόπην, Φαίδρας δὲ ἀπαξάπιας. Scilicet cavet Euripides

pides ne qua laude afficeret malas aetatis sua mulieres. Aequior hominibus Sophocles fuit. non enim eos finxit quales sunt, sed quales esse conveniebat. Ac pulcra est accommodatio poësis in Pluto Aristophanis, ubi quidam hoc dicturus, tu reus ageris, sic ποιητικώτατα loquitur, Ο' ρῶ πιν' ὄπι βήμαϊ & καθεδ' ἔμυρον, Ἰκέτηρίαν ἔχοντα, μὲ τ' παιδίων, Καὶ τ' γυναικός· κς̄ διοίσοντ' ἀνίκερος τῶν Ἡ' ερακλειδῶν ἔδ' ὀπιεν τ' Παμφίλῃ. Hujus veritatem in ipsa veritate deprehendere est. ἕως est proverbium, similitudo, parabola, carmen. à quo non longe abscedit τῆτι, ἀλληγορικῶς seu enigmatically loqui: ut unum ex altero intelligatur. Non aliunde plura colligi proverbia quam è poëtarum scriptis possunt. Nec similitudine solum crebra gaudent poëta (quo nomine Platonis stylum ὁμοιότησιν involutum reprehendere solitus Aristoteles) sed argumenta ipsa hoc tingunt colore; unde prodit αἰνιγμα. Cui lucem rei dat Sophocles in Aiace. Teucer ibi cum Menelao altercantur partim verbis communibus, partim rebus obvelatis anigmate. Atque ille, finito & applicato ad Menelaum sirpo, addit, μῶν ἠνιξάμω; & & σοχῶς παρείκασα. Recte sane. At non recte Ios. Scaliger, conjeci. Nam Deus, verbi gratia, αἰνίττεται λιμὸν Pharaoni, Iosephus conjicit. Hanc ideam ipse usurpavit plerumque Christus, & interdum Apostoli. Haud dubie αἰνιγμα est quod Paulus docet 1 ad Corinthios 1. v. 12. explicat igitur, cap. 4. ταῦτα μετεχημάτισα εἰς ἐμὲ καὶ Ἀπολλῶ. Caterum de usu fabularum Plautus in Captivis, Hæc res agetur nobis, vobis fabula. Hoc est, quemque oportet sibi accommodare, quod nos ceu verum & historicum exhibemus. Ea quandoque applicatio est facilior, ut cum Pharisei Matth. 21. ἐγνωσαν ὅτι πρὸς αἰτῶν λέγει. Plautus Stichus Actu 4. Sc. 1. oppido quam festive. Fuit olim, quasi ego sum, senex &c. Addit alius, præsens hic quidem est apologus. Aliquando difficilior est, præsertim spectatori aut lectori oscitabundo, quem sanctis illis verbis excitat Euripides ἐν Ἰκέπσιν, ἔτω παῖδας & παιδέετε, & ὦ παλαίπωροι βροτοί, τί κτᾶθε λόγους; &c. Praclare igitur Aristoteles περικλήων 5. 10. εἰ ἀληθῆ ταῦτα οἱ μυθολογῶντες λέγου-

λέγῃσι. quibus verbis in dubium vocat qua historici de Sardanapalo sunt fabulati. tum subjungit, εἰ ἢ μὴ ἐπ' ἐκείνῃ, ἀλλ' ἐπ' ἄλλῃ γήοιτο αὐτὸ ἀληθές. Multi videlicet in vita sunt principes Sardanapali, si Assyrus ille non extitit talis. Nec absurde Diodorus inter se opponit μυθολογίας ἔκ τε πρᾶξις ἐναργεῖς atque idem, καθόλου σὺν παλαιῶν μύθῃς ἔχ' ἀπὸ πλῆθ' εἰδὲ συμπεφωνημένῳ ἰστορίαν ἔχειν συμβέβηκεν. ἰστορία autem, utcumque decipiantur imperiti, in Scholiastico maxime sermone sonat διήγησιν fabulosam. Hinc nascitur inextricabilis illa varietas fabularum, quas si quis inter se conciliare studeat, arenas nectat. quia fabula mens ista σὺν ἔχ' ἐδραίαν πινὰ κρηπίδα, ubi animus nitatur. Atqui τὸ ἡρεμῆσαι ἔστι τὸ πλῆθος ἀγνοῖαν, Ἰπίασθαι ἢ Φρονεῖν λεγόμεθα, Aristot. Φυσικ. ἀκρ. l. 7. τ. 20. Idem Pindarus Orpheo interdum patrem dat Oeagrū, alias Apollinem: Nectar est decorum potus; ambrosia cibus. at non infimi subsellii auctores, ambrosiam potum dicunt; nectar, cibum: ut observavit Athenaeus l. 2. Sitne Procne in hirundinem mutata, an in lusciniā, ex poetis nemo distincte perceperit. Euripides cum aliis saepe statuit Helenam à Paride fuisse raptam, at in Helena Tragœdia, ejus spectrum modo Troiam venisse tradit. Ejusmodi sunt ἔκ τε ποίησι ἀποπαισμοὶ apud poetas ἔκ τε liberrime nonnunquam τοποθεσίαι: adeo ut soleant poeta τῷ ἑαυτῶν νόμῳ κατὰ λαβεῖν τὰ πεπραγμένα, ut est in Sch. Pindari ad Pyth. 3. ἔκ τε hic res est aut non est ἀλλ' τὸ κατὰ φαντασίαν ἢ ἀποφασίζονται quod alibi esse ἀποπαισμον vidit Aristoteles in περὶ ἔρμ. c. 9. quae omnia perficiunt ut, dum poetas lego, nihil esse credam id quod esse dicitur: quamvis alia sit ἔκ τε ἀγνοῖαν, ut dicam infra, ratio. Hac de causa dextre est accipiendum quod legitur in Hesiodi Theogonia, ubi sic Musa; Ἰδμεν ψαδεα ποτὰ λέγειν ἐτύμοισιν ὅμοια, Ἰδμεν δὲ, εὐτ' ἐφέλωμεν, ἀληθῆα μυθήσασθαι. Quorum verborum hic est sensus, ut vel dicatur poetica aliqua fabula inter θαυμασιότητα ἢ πιθανότητα incedere, hoc est tantum ferme verisimilitudinis habere, quantum admirabilitatis; aut certe significetur, figmenta ista inter verum philosophicum ἔκ τε historicum esse interjecta. Aliter visum est aliis,

qui sic censuerunt, historias metro conditas poëseos nomen mereri, si modo mendacia allinantur, & Ἀλαοκλαί ab ἰσοεῖα distinguantur, quod voluit Strabo l. 15. At longe hoc abest à vero. Nam proclivis est hac & ad calumniam & ad adulationem via: quarum tamen illam & Xenophon ire in πειδεία quam vera scribere maluit. Cum enim Cyrus & avum maternum interfecerit, aut saltem regni solio destituerit, & ipse sit hostiliter interfectus, ut gravissimus Isocrates in Euagora & Justinus memorant: Xenophon πᾶν ἐναντίον tradidit. Quare de eo Athenaeus, ut de poëta loquitur, πειεῖ τὸ Κῦρον λέγοντα &c. At qui sic perit fides historica, & ista inter historiam & poësin media sunt scripta. ut non immerito, quamvis obscure, Thucydides lib. 1. τῆς Ἡρόδοτος τὸ μυθῶδες accuset. Quod si unquam fuisset aliqua Dido, ut tradiderunt aliqui Didonem fuisse mulierem castissimam, Virgilius magnus fuisset calumniator, qui nihil esset veritus fœmina optima urnam atroci mendacio incestare. Quocirca Homerus, dum ut μυθῶδης reprehenditur, laudatur: dum ab Eustathio & Strabone (lib. 1. qui hoc fragili nititur fulmento, ut existimet veris solum doceri homines posse; atque adeo pro eodem habet, Homerum nihil docere, & Homerum omnia scripsisse falsa, cum tamen ille etiam ἐν μύθοις διδάσκον τὸ ποιητικόν dicatur ab Eustathio ad Iliad. α.) dum igitur ab his defenditur, ut qui fabulas historiis admisceat, revera accusatur. Quippe disertim Aristoteles cap. 9. docet, ὅτι ἔ τὸ τὰ γλώσσια λέγειν, τῆς το ποιητῆς ἔργον ἐστίν· ἀλλ' οἷα αὐ γένοιτο. Atque hic frustra metuunt, ne si omnia fabulose scribat poëta, viri boni nomen perdat. Hac enim veritatis jactura magis poëtam decet, quam vel oratorem vel Dialecticum, quibus tamen veritas cordi non est. Quare prudentius de poëtis Plutarchus scribit, ὁ ἀπατήσας δικαιότερον ἔ μὴ ἀπατήσων, καὶ ὁ ἀπατηθεὶς σοφώτερον ἔ μὴ ἀπατηθέντων: Nec illepide Eratosthenes apud Geographum, φησὶ τότε αὐ Ἄρειν πινῶν τῶ Ὀδυσσεὺς πεπλάνηται, ὅταν Ἄρη τὸ σκυτεῖα τὸ συρράψαντα τὸ τὸ ἀνέμων ἀσκόν. Itaque non temere factum ab Euripide, quod μύθους & ἔργα inter se opposuit in Cyclope. Et recte

Socrates carmen tentaturus fabulas Aesopi pro argumento sum-
 sit. Et certe quod Homero sunt Apollo, Venus, Mars, id sunt
 Aesopo rana, vulpes, leones, &c. Quare & noster est σκυτάλα
 μοισάων, quam inter tres verioris poëta notas mediam nume-
 ravit Pindarus Olymp. 6. denique recte dicitur Homerus ἀναί-
 ρειν τὸ δεινὰ ὑπὸ Διομήδῃ. hunc vel illum interficere manu
 Diomedis. Animadverti nihilominus ego & fabulosis poëtam
 vera addere, & veris fabulosa. Prius illud Virgilius saepe audet,
 ut cum apud inferos de Augusto & ceteris Romanis multa An-
 chises prae dixit, quorum veritas in controversiam nunquam fuit.
 Homerus quoque vera de Tychio cecinisse credebatur Iliad. η. ut
 tradidit Herodotus, quae sunt ipsissima comœdia Aristophanica
 incunabula. Atque huic affine est, quod Porphyrius dixit τὴν
 Ὀμηρικὴν κατάλογον πᾶσαι περιέχειν ἀλήθειαν ἐν τε χω-
 ρογραφίᾳ ἔτι πόλεων ιδιώμασιν, Iliad. β. de quo Schol. 2. 159.
 Posterioris generis est, quod Virgilius ea, quae de Neatbo com-
 memorata apud Strabonem lib. 6. & Theocriti Scholiastam ad
 Idyllion 4. libro 5. Aeneidis, tanquam μυθώδη adducit in na-
 vium incendio. Similiter in Scholiis ad l. 2. v. 159. Andrætas
 fuisse laurum sua ætate in litore Amyco testatur. Inde Scholia-
 sta aniliter conjicit, laurum eandem fuisse unde navem religa-
 rint Argonautae: quasi non multo sit credibilius Apollonium ex
 Andræta aut aliis hoc de lauru auditum suo aprasse instituto.
 Ac minus foret consentaneum existimare Captivos Plauti histo-
 riam esse, quoniam aliquando belligerarunt Aetoli cum Aliis.
 Verum de toto Aristotelem historico argumento loqui arbitror,
 cum ait, καὶν ἄρα συμβῆ (τὸ ποιητικὸν) ἡρόμματα ποιεῖν, ἔδ' ἐν
 ἡτίον ποιητὴς ἐστὶ. Τῶν γὰρ ἡρομμάτων ἕνια ἔδ' ἐν κωλύει τοιαῦτα
 εἶναι, οἷα αὐτὸς εἰκὸς ἡρόδω, καὶ διωατὰ ἡρόδω, καθ' ὃ ἐκεί-
 νου αὐτῶν ποιητὴς ἐστὶ. Dicit συμβῆ, ut ostendat, nihil minus
 cura esse vati, quam ut quae gesta sunt, memoret. Deinde &
 poëtam ea tractare aliter quam historicos, declarat. Atque hunc
 in ordinem libens recipiam μύθον ὄχι λὼ ἐξ ἰστορίας λαβόντα,
 ut Strabo loquitur: Si modo historia sit propter antiquitatem
 profundissimam ignota, vel, quod eodem pertinet, χερόν ἔστι
 εἴη

εἰν βασιμῶν τῆ ἰσοείᾳ· cuiusmodi sunt quæ acciderunt κατὰ ἥρωας, & proinde fingi & diffingi, vetustatis, ut loquitur Tacitus, licentia, impunius possunt. Quam ad rem pertinent quæ tradita sunt à Platone in initio Critia Dialogi. Atque ut multa dicam paucis, verior poëta, si quid veri dicit, invitus dicit. Hac talia cum nosset Apollonius, materiam scribendi sumpsit fabulosam, aut quod plane est idem, eam, cuius aut parum aut nihil in historiis sinceris proditum. Plutarchus certe sagacissimus antiquitatis indagator vix hac de Iasone ex Clidemo eruit. δόγμα κρινὸν ἢ Ἐπιλώων, μηδεμίαν ἐκπλεῖν τριήρη μηδαμόθεν· τὴν ἄρχοντα τὸν Ἀργῆς Ἰάσονα μόνον περιπλεῖν, ἐξείργοντα τὴν θαλάσσης τὰ ληστῆρα. Aeschylus in Eumenid. priscos Athenienses, ut ruto, κελᾶθροποιὸς dixit. Πέμπασσι δὲ αὐτὸν (Φοῖβον) καὶ σεβίζουσιν μέγα Κελᾶθροποιοὶ παῖδες Ἡφαίστου, χθόνα Ἀνήμερον πέντες ἡμερωμήλιω. Eurip. in Ἰκέπσι, ἥρωες κολαστὰ κακῶν, βοάθροισι, Pind. Nem. 7. Generalius de heroum veterum munere Xenophon in libro de venatione, ἐν Ἐπιδάδι εἶ τῶ συμφοραὶ ἐγγίγοντο ἢ πόλις ἢ βασιλεῖ, ἐλύοντο αὐτῆς. Sic Ἐπιδάδα ἀνίκητον παρέϊχον. Verum de Iasone sic loquuntur autores, ut rem in fabulis numerent. Aristoteles Polit. 3, 3. μυθολογεῖται τὴν Ἀργοναύτας, & sequentia. Xenophon 6. ἀναβάσεως. ἐθεώρουν τὴν Ἰασονίαν ἀκτὴν, ἐνθα ἢ Ἀργὼ λέγεται ὁρμίσσαθαι· qui tamen Iasoni in Chironis discipulis locum non dedit: ut necesse sit hunc esse, ut vocat Aristophanes, λόγον ὄντα, & fabellam ἑωλον, minimeque ab ipso Apollonio confictam. Quod nondum intellexerat Iul. C. Scaliger, cum scriberet poetica l. 3. c. 96. Euripidem se eo defendisse, quod Phadras non finxerit, sed quales quales fuerint ostenderit. Nam sic se munit Tragicus, ut dicat fabulam illam spurcam non ab se sed aliis esse confictam. denique ante bellum Trojanum fuisse Iasonem & Peliam aliosque Minyas, ex Homericæ poësi apparet. Quamvis enim neque hac vera fuerit navigatio, neque ullum unquam bellum Trojanum extiterit; hac tamen tempore distingui & etatibus possunt: siquidem in mendaciis quoque aliquis esse ordo potest. De bello illo ut sic statuam, tum ea me movent qua
modo

modo ex Aristotele attuli, tum autoritas Isocratis, qui sic in *Euagora* scripsit, ἔτω πνὲς δυσκόλως τεφύκασιν, ὥστε ἡδίων βίλογυμνίων (paulo ante, ὑμνεμνίως dixerat ἢ τραγωδμνίως) ἀκείν, ὅς ὄκ ἴσασιν εἰ γόνασι. Designat autem orator, ut est in antegressis, οὐτὸν ᾧ τὰ τρωϊκά, οὐτὸν τ' ἐπέκεινας γρομνίως. Eisi autem illud peroiμιωδῶς dictum videri potest, tamen dubitationis & ignorantia esse constat. Aristoteles quoque *Ethic.* 1. 9. ἐν ἡρωικῆς μυθώετω ᾧ Πελάμω. Quod vero Dictys se scripsit bello Troiano interfuisse, id facilius crederem, si non fuisset Cretensis. Itaque sane ridiculi sunt, qui tempora sic supputant, ut bellum istud gradum eorum faciant; cuius opinio diuturna maxime τοῖς ᾧετηλαῖς, ξεναγωγοῖς, perducătoribus est rescribenda, de quibus Lucianus in *Φιλοφάδει*, qui in belli Troiani fabulam suavissime lusit in Gallo, ibi: πόθεν ἐκείν (Ὀμηρ) ἡπίσαλο, ὅς γρομνίων ἐκείνων κάμηλ ἐν Βάκλροισ ἰῶ; &c. Eustathius quoque de ejus belli veritate dubitat *Il.* ε. ubi ᾧ ναυαῖθμω.

Haecenus de autore ejusque praestantia, de argumenti item fabulositate actum: consequens est ut stratum poëmatís, & praecipuum poëtae consilium, quam Graeci signatius θεοαίρεσιν dicunt, inquiramus. Ac velim principio separati cogitatione materiam à proposito generali, quod vocatur σκηπὸς κεφαλαιωδέα. Homerus, exempli gratia, quemadmodum in *Ione* monuit Plato, λέγει ᾧ πόλεμω, & ᾧ ὀμιλιῶν πρὸς ἀπλήλως ἀνθρώπων ἀγαθῶν τε ἢ κακῶν, καὶ ἰδιωτῶν & δημοικργῶν ἢ ᾧ θεῶν πρὸς ἀπλήλως & πρὸς ἀνθρώπων ὀμιλάντων, ὡς ὀμιλῶσι καὶ ᾧ ἔρανεῶν παθημάτων, ἢ ᾧ ἔν ᾧ δα, καὶ γνέσεις ἢ θεῶν & ἡρώων. De eodem in *Ranis*, χρεῖς ἐδίδαξε. Τάξις, ἀρετὰς, ὀπλίσεις ἀνδρῶν. Juvenalis haec praefert: Quicquid agunt homines, votum, timor, ira, voluptas, Gaudia, discursus, nostri est farrago libelli. Homero & Apollonio commune est hoc generale tractationis stratum: nisi quod nulli hic, ut in *Vlyssæa*, ἰδιωτῶν sermones leguntur. Animadverto praeterea utrobique peccati quidem, sed ita ut principes plerique retineant θεοαίρεσιν

καλῶ. Bene vero, quod poëta non imitari audent optimos, sed βελτίονας duntaxat, Poëtica cap. 2. Siquidem vix reperitur χερσί τε καὶ ποσὶ νόω τε τετραγώνῳ, & difficilima ejus foret imitatio, minusque esset fidei habitura. Verum quia heroës isti inhumana quadam fuerunt virtute insigniti, aliquis eos absolutissima präditos existimet fuisse. Quod tamen à vero est alienius. Nam triplex est omnino virtus, ea videlicet quæ perfecta videri queat. Prima est πειθαρχία, quam Xenophon in de rep. Laced. appellat δρετὴν πολιτικὴν, Aristoteles 5. ἠθικῶν, δικαιοσύνη. ubi fatetur quidem esse δρετὴν τελείαν, sed quatenus foras spectat πρὸς ἕτερον. At qui sit ἀπλῶς perfecta quæ, si νόμος sit ἀπεχεδιασμένῳ, improbitatis multum contineat, præsertim in aliqua πονηροπόλει· aut si maxime sit ὀρθῶς κείμενῳ, illa magis cernatur in factis quam θεωρητέῳ. Secundo loco δρετὴ ἠθικὴ pro perfecta se offert. quæ si sit genus, hoc meretur nominis, non item si ut aliqua ejus seorsim forma sumatur. Verum ista, uti dixi modo, non ita commode potest exhiberi. Tertia restat, quæ ὑπὲρ ἡμᾶς δρετὴ, πριωτέρων δρετῆς, ἠθικῶν 7. 1. quam errabit si quis τελείαν habeat. Nam neque θεωρητέῳ constat magis quam δεία πινὶ μοίρα, neque sustentatur prudentia cumulatiori. Vnde accidit ut fortissimi quique heroës tam ferrei sint ad φοβερά, quam fiunt κήρυνοι, ut Plato ait, ad voluptatem; & ut periculosius quam ceteri & atrocius impingant, simul atque mentis ipsorum, tanquam Solis est facta defectio. Ac scite Aristoteles ἠθικῶν 6. αἱ φυσικαὶ δρετῆ (sub quibus non ἀφιλοσόφως virtutes istas augustiores stare posse judico) ἀνδρῶν βλαβεραὶ φαίνονται ἔσται. Ac tales nimis sæpe viri extrema pati coguntur: ut Seneca in Medea fabula ostendit, ubi omnium Nautarum exitia enarrantur. Nec tamen continuo arguendi sunt improbi, si non sint, instar Antilochi, ἀμα κρηλεροὶ καὶ ἀμύμονες, de quo Vlyssæa γ. imo sublimioris radios virtutis vel media in morte solent diffundere. Quid vero quod magnam sæpe infortunii sui partem non culpis suis heroës, sed aut regibus debent aut populo, quorum neutri ferre exuperantiam possunt?

Politic. 3. 9. Non infitiabor interea plurimos extitisse qui sola hominum opinione, ἐπαίνοι νόμῳ, absque diviniore cultu virtutis hunc sunt in ordinem recepti. Quam rem sic tradidit Aristoteles poetica c. 13. μῦθῳ μεταβάλλει ἐξ ἀτυχίας εἰς δυστυχίαν μὴ ἀφ' ἀμοχθηρίαν, ἀλλὰ δι' ἀμαρτίαν μεγάλῃ ἢ οἷς εἴρηται (Ἰπιφανῆς) ἢ βελήονῳ μάλλον ἢ χείρονῳ, si modo ei contigerit ἢ παθεῖν δεινὰ ἢ ποιῆσαι. Quae non Tragedia solum, sed ἐποποιίᾳ conveniunt etiam. Stratum contractius Homericæ poëmatis est Achilles, Apolloniani Iason. quippe uterque laudatur, cum ceteri commemorantur modo. Iasonis itaque commendatur maxime consilium, fortitudo, praque omnibus aliis virtutibus pietas, ad quam ceu caput aliquod totam ipsius reducit felicitatem. Usque adeo verum est quod scripsit Aeschylus, δεινὸς ὁς θεὸς σέβει. Livius, omnia secunda colentibus deum, adversa spernentibus. Non autem pius sit, qui cum vir summae esset autoritatis, animum ignotam humeris suis per torrentem vehementissimum transportavit? cuius fabula filia, quae de Aenea patrem per ignes bajulante circumfertur narratio. Nec movent me Xenophon, Pausanias, Aelianus, alii, qui ejus aliquid pro historia obtrudunt, inducunt, credo, summa fabula salubritate. Livius admittatur facilius, qui de effugio Aenea: Satis constat, Troia capta in ceteros saevitum esse Troianos, duobus, Aenea Antenoreque, & vetusti jure hospitii, & quia pacis reddendæque Helenæ semper autores fuerant omne jus belli Achivos abstinuisse. Sed tempus est ut accingamur ad curam operosiorum, atque ex Argonauticorum poëtarum pectoribus eruamus ἀργαίρεσιν. Divitias olim ante inventum numi usum ex ovium & pecudis gregibus fuisse aestimatas, & etiamnum lana ovium vix quicquam esse ad colendam vitam opportunius plerique novimus. Inde sequitur ut pellis aurata sit aurum aut instar auri. Argumento sic fabula pervetus, quae attingitur ab Euripide in Oreste. — χρυσέας εἰς δόνος Ἡλυθε Τανταλίδαις. Athenæus l. 6. πῶ ἂν τῆως χρυσίῳ ἄρνα, πῶ ἂν γέγονασιν ἡλὶς τὲ ἐκλείψει & βασιλέων μεταβολαί, ἐπὶ τῷ τραγωδίας

δίας ἢ πελὴ, Φιάλιω δὲ γινώσκον Φησὶ γεγονέναι Ἡρόδωρ & ὁ
 Ἡρόκληώτης. Succinit Herodoro Pindarus Olympion. 7. Φιά-
 λιη πάγχευς & , κερυφὴ κλεάνων. Tanto credibilior ea est
 sententia, qua heroës isti spe potiundi auri ad navigandum ex-
 citati fuisse existimantur. Cui & Seneca accedit in Medea, Ex
 opibus illis, quas procul raptas Scythæ Usque à peru-
 stis Indiæ populis petunt, Et quas referta vix domus
 gazas capit (Ornatus auro nemora) nil exul tuli. Ille
 igitur Argonautas dicit raptores externi auri, & pellem,
 prædam spoliūque aureum. Concordat Iuvenalis, alius
 furtivæ devehat aurum Pelliculæ. Nec dissentit Strabo
 l. II. Παρὰ τῆσιν (Σόασιν) λέγεται, ἃ χρυσὸν κατὰφέρειν
 οὐδὲ χειμάρρους· ὑποδέχεσθαι δὲ αὐτὸν οὐδὲ βαρβάρους
 Φάτναις κατὰ τετυμμηδαίαις & μαλλωταῖς δορυῖς. ἀφ' ἧ δὴ
 μεμνηθεῖσθαι ἢ τὸ χρυσομάλλον δέρας. Non habet nihil colo-
 ris hoc Ἰππικίον, quo procluserunt fabulam ex historia. Sed
 mihi res profundius videtur esse defixa, qui norim poëtas non
 multa λέγειν ἐξ αὐτοπαθείας, ἵνα ὁ ἀναγνὼς μὴ γνῶ. Ac
 perquam scite Aristophanes ἐν Ἐκκλησιαζῶσιν, Σμικρὸν δὲ
 ὑποθέσθαι τοῖς κριταῖσι βάλωσθαι, τοῖς σοφοῖσι μὲν τῶν σοφῶν
 μεμνημῶσι κλίνειν ἐμέ· τοῖς γελῶσι δὲ ἠδέως, ἀφ' ἧ γέ-
 λων κλίνειν ἐμέ. Et certe conspuenda sit hac poësis, si auri sa-
 cram sitim cieat solum, qua nihil in vita tetrius aut noxium
 magis: Quocirca tendendum ulterius. Inditum Iasoni nomen
 οὐδὲ τὴν ἰασίν, qua quadruplex est, corporis, animi seu affe-
 ctuum, mentis, ac totius reipublicæ. De prima nihil Apollonius,
 nihil ceteri scriptores Argonautici prodidere: secundam ubique
 præportat Iason, sive sui sit ipsius rex constituendus sive civium.
 Nam πάθη, ne mentem obnubilent, ejusque impediunt κά-
 θαρσιν, ante omnia sunt ad serenam temperiem redigenda. Sci-
 licet ut per μόριον ψυχῆς Ἰππικίον radiare lumen pru-
 dentia evaleat. Iason igitur ex antri Chironii umbra dimissus
 recta petit regnum, sed intempestive. Nam umbratilis ista phi-
 losophia κάθαρσις quidem ψυχῶν est habita, & Diogenes se
 παθῶν ἰατρὸν censeret voluit: tamen pluribus oportet admini-
 culis

culis sit effultus qui: *ᾧ τὸ κάλλος τῆ βασιλείας ὀφθαλμῶν.*
 Ac similis est res ut in officiis nauticis, ubi primum fiebant *κωπιλάται*, tum *Ἰπιδάται*, tum *κελάται* sive *πρωρεῖς*, tum *ἀρχοντες τοῖχος ἐκάτερπ*, tum *κυβερνήται*, tum *τριήραρχοι*.
 Quocirca jubetur Iason navem ingredi, & in negotiorum mare se immittere, usque dum preciosos inde *ἐμπειρίας* & *φρονήσεως* thesauros colligat. Belle enim Comicus Græcus, ταῦτα μὲν *πρὸς ἀνδρὸς ἐστὶ πολλὰ ᾧ πεπλοῦστος*. Et sane per ardua res est in ipsa *ἐμπειρίας* palaestra voluptatibus obniti intercutibus, tumultuosos animi motus edomare & ad auream mediocritatem usque subigere, imperiosis denique nec tantum imperiosis quantum contagiosis improborum capitum exemplis tuto enavigatis patriæ fieri compotem. Hac de causa poëta *γνώμοτιπ* in *Φαντασίας* incude fabricatur linguaque attonita *περὶ ἑὶ* modo *Harpurias*, interdum *tautos ignivomos*, nunc *Gigantes*, nonnunquam *segetes virorum hastatas* aut *Charybdes* aut *Sirenes* aut his alia monstrosiora. Neque enim alius est ortus quo *Theseus*, *Hercules*, *Vlysses* deducti. Nempe, ut ait *Plato*, *καθαρμὸς ἀλγῆς* ἄλγεινός ἐστι, ac quo praesentior est medicina, hoc plus doloris affert. Ad hac igitur superanda vehementer pertinet *Medea*, ac vel nascens quadam *ἄβελία*, qua suo acquisito robore ipsum tandem prudentia aurum avellat, & commune bonum procuret. Perhibetur hac philosophia, sed invito *Aristotele*, & veritate. Verissima siquidem *θεωρία* non in *πρακτοῖς* aut *ποιητοῖς*, ut rebus mirifica variationi obnoxiiis cernitur, sed ἐν *ὑποκειμένῳ* aterniore. Quanquam enim nondum desinunt οἱ *πολλοὶ* tribuere philosophiam in contemplatricem & aëtricem: tamen ignorant se τὰ ἀφ' ἐνὸς afferre pro speciebus. Vera autem & *κρείως* dicta philosophia est, desinente *Aristotele* 2. *τῶ μὲν τὰ φυσικὰ*, cont. 5. *Ἰπιστήμη τῆ ἀληθείας θεωρητική*. Ea sublestissima est veritas ἐν *πρακτοῖς*, certa in substantiis natura constantibus, certior in caelestibus, certissima in ente absoluto, longe certissima in absolutissimo, qui est Deus. Loquuntur hoc idem *Orphei cantus* 1. 496. *Chlamys Iasonis*, 1. 721. Qua de pauca in praesens intertexam. Non suus fuit

Iulius Scaliger cum reprehenderet hanc Chlamydem, quasi nihil olim commercii fuerit Musis cum Marte; nec meminit Νεσοειδᾶ κῶλιχα calis fuisse & astrorum imitamentum. Iliad. λ. Priscos sane heroico saculo homines philosophatos fuisse qui negat sic falso negat, ut eos etiam sincerius & frugalius de rebus cogitasse existimem: propterea quod librorum & commentationum mole animi nondum demergebantur, sed iisdem rebus meditando iudicii maturitatem consequerentur felicius. Cui rei vel istud πείρισμα sit argumento. Hominis animus sanatur philosophia: ea vel in rerum contemplatione subsistit, & jure habetur σοφία, denique ἐστὶ τὸ Ἰησιμὴν καὶ ὑπὲρ τῶν πρῶτων τῆς φύσεως. Hac sola acquiesceret animus, si esset solus, nec corpus secum traheret: Illo enim statu animus degeret inviolabilis, & in se αὐτίρα. At corporis causa mens illa divina incipit esse θεωνομική, ne societas hominum ad injuria propulsionem & indigentia levamentum quasita, in exitium definat. Illo praeterea modo animus vivit θεῶς hoc, ἀνθρώπων, utroque τὸ τε ἐξ ὁδοῦ μόνως. quare sapientia imprudens plus habet admirationis quam laudis; impia contra & ἀσοφία prudentia merito ducitur lusciosa, utpote quae ad σοφίας lucernam nihil acute cernat, & vesperi, illa mortis umbra ingruente, omnino cacutiat. Quocirca peropus est ut homo, maximeque princeps animum super hac humana exertet, atque causam illam causarum Deum in hac formarum benigniorum & prope innumerabilium diversitate evestiget. Hoc significari eo videtur quod Pallas Iasonem principio ad operum divinorum meditationem, quae est mera sapientia, excitet. Perillustre autem Dei opus est & θεοποιίας divina vestigium, quod mundum non modo creavit καὶ, hoc est novum produxit, sine ulla interpolatione (sic enim videtur Paulus ad Gal. 6. interpretari, cum nominat καὶ ἐν κλίσει. non enim est ἀπόλοιωσις recreatio illa mystica, neque forma ex materia habilitate hauritur, sed caelicus infunditur) verum etiam usque conservat, & homines monstrosos per quos non stat quo minus omnia in chaos confundantur, perdomat, & meteora aliaque φυσικά in eorum perni-

perniciem dirigit; ut non adeo sit mirum, cur Deus principes veros cum tanta habeat cura, tum suo vocabulo dignetur, quasi & ipsi sint quidam mundi sospitatores & atlantes. Nam verissime Aristoteles, ἐκείνης (σοφίας) inquit, ἕνεκα Ἰππικῆς (ἢ Φρόνησις) ὅσα ἐκείνη, & in Psalmis principes jubentur osculari Filium. Theologia enim est vera Philosophia, sed revelata: Atque hoc primum esto: unde fit ad ἀνθρώπινον descensus, nempe τὰ κακὰ ἢ ἀγαθὰ ἀνθρώπων, quæ dispicere & σοχάζεσθαι vel præcipuum est prudentis munus, cum ἐξ ἐμπειρίας mens evadat βελβλήκη· ἐμπειρία autem cum γνώσει sit, quæ viridi alitur memoria. quandoquidem πολλά μνημῶν ἔωπτα πράγματ' & μιᾶς ἐμπειρίας δυνάμιν ἀποτελεῖσιν. Ideoque prudentia oculis Iasonis subjicit μνημόσων & veluti farraginem rerum humanarum, in quibus ipsi καὶ λογισμὸν sit versandum: & cum illius animus anxia in Chironis secessu ad honestum, virtutem, & σκοπὸν ὀρθὸν seu χρηστὴν προαίρεσιν esset directus, nunc τὰ πρὸς σκοπὸν gubernare Φρόνησις incipere, & ut est apud Thucydidem, μὲν κινδύων τὰς μελέτας ποιῆσαι monetur. quod est ἐκμελετᾶν τέχνῳ. Hac Iason via laudabilis eris rex, hoc est ἰατρὸς πόλεως, & Ὀὐρα. Nam ὑγαίνειν καὶ Ἰππὶ Φρονήσεως πρῆσιν οἱ μετ' Ὀμηρον Ἀπικῆ. Cum itaque ἴασις ista vel maxime sit conspicua in cultura mentis contemplatricis, & hoc ob meritum sapientia dicatur & Theologia, (quemadmodum Sacra Aegyptiorum Bibliotheca hoc fuit olim Ἰππικῆμα, ἸΑΤΡΕΙΟΝ ΨΥΧΗΣ.) mihi hic, opinor, licebit perquirere quæ sit certa & solida hominis salus, quo ea ordine nobis contingat, quibus denique modis olim ejus sit infuscata doctrina. Quas antequam res aggredior, duo quadam hominum genera, ne mihi obstrepant, abire hinc jubeo. Priore continentur qui solum Christi censent Novum Pactum juventuti esse concedendum atque proponendum, unde Græcus sermo discatur; reliqua poetarum monumenta gustare impium, lunonem verbi causa non deam nuncupandam sed mulierem. At hi tam sinistre sancti homines non meminerunt à Spiritu Dei sapissime usurpari gentilium deorum

vocabula. Aliter mihi infesti sunt illi, qui per ludum in carminibus suis invocant deos istos, atque adeo alludiant spiritibus impuris; parum memores ejus quod scriptum Exodi 23. 13. & alibi. His duabus tertia est adnata secta, eorum videlicet quibus religio est tractandis profanis autoribus admiscere quid de legibus Christianorum: adeo ut malint videri docti, quam esse pii. Nam persuasum habent mentione Christi decus Styli sui destorari: quod multi eorum qui quæ religionis sunt docent, ab elegantiori eruditione parum sint parati: ac ipsi vereantur subinde ne ladant ἐπεποδοῖξες, unde aliqua gloria calamitas sit pertimescenda. Quamobrem aptissima saepe afficiuntur poena, quando Christum amittunt penitus. Alius fuit Isaacus Casaubonus, quem infelicibus illis vana gloria sititoribus præcipue opponere habeo. Minime omnium autem hic mihi vitio potest verti quod sacra his consocio. Nam utraque sunt ὁμογενῆ, & simul doceri gaudent. Siquidem falsa religio vera est quamvis degener filia. Nec alia magistratione consultum iri τῆ ἐρημικείᾳ & ἀεθρώσῃ potest. Poster. ἀναλυτ. l. 1. c. 1. Sed ad rem propius. Vera hominis beatitudo ab initio constitit in imaginis Dei gestatu. Genesis 5. Deus creavit hominem $\text{בְּתַבְיִת} \text{ אֱלֹהִים}$. Ea εἰκὼν enitebat in cognitione & $\text{θεωρήσει} \text{ θεῶν ἐμμέσῳ}$ (nam ne Adamus quidem vidit Deum nisi per Dei opera, Job. 1. 18. Genes. 2. 19. & 23.) unde pendebat cum perfecto Dei amore castissimus ejus cultus, imperium præcrea in omnes res & animantes, denique sincerissima animi serenitas; ut taceam de intelligentia vocum belluinarum, serpentis, verbi gratia, cui non prabuissent aures, si portentose esset locutus. Haud paulo illustrius erat ἀπαύγασμα θεῶν in Angelis; qui justius quam homines nomen filiorum Dei possidebant: quippe spirituales erant & toti immortales: cum homini esset elementaris & destructibilis moles corporis appensa. Interea utrisque inerat quidem honoraria ὑπόμνησις & ἐπαινώδης, sed simul arbitrium parentiæ & imparentiæ, & natura labilis, hoc est talis, ut, nisi summo studio præcaverent, de suo dignitatis gradu excidere possent. Quapropter longissimo intervallo infra filium Dei sedebant, qui
solus

solus est Deo ὁμοῦσι & σωαίδη, & αἰλωτάτη imago
 Patris. Hunc ordinem ἀναποδείκτω Dei voluntate sancitum
 princeps rupit Diabolus cum bene magna ὑποστάσεως societate.
 Nam concepta invidia flamma sciens volensque indixit bellum
 veritati, & unico veritatis assertori Filio Dei, Ioh. 8. quod ex-
 tremo demum die cum inconcussa Dei gloria finietur, Psal. 110.
 Ac irreparabilior istorum erat salus: quoniam de inviolabili
 Dei justitia, si resarciretur illa, & honore erat detractura. Ergo
 deturbati calo & in ἄβυσσος seu Tartarum sunt relegati: sic
 tamen ut permissu Dei in aërem, & calum ipsum subinde re-
 mearent. Iobi 1. Marci 5. Sic igitur depravatus à se ipso Sa-
 tanas & bellum continuat & hominem rebellionis facit confor-
 tem. Videbatur tum actum esse de gloria Dei opificis, & fru-
 stra conditum hoc universum. Etsi enim in Adami culpa plus
 esset aliena quam sua voluntatis; tamen solidissime verum jam
 tum erat quod legitur Psalmo 5. $\nu\gamma\ \eta\eta\ \alpha\lambda$, hoc est $\pi\iota\varsigma\ \nu\theta\iota-$
 $\nu\omega\nu\iota\alpha\ \Phi\omega\tau\iota\ \pi\epsilon\upsilon\varsigma\ \sigma\acute{o}\tau$; 2 Corinth. 6. Quocirca eo res
 fuit reducta, ut hominem & homines (communis enim omnium
 est conditio) recta in Tartarum sequi impuros spiritus oportere-
 ret. quod fuga sua Adamus tacite prodebat, Gen. 3. 8. Multo
 enim minus homo suarum reliquiis virium redire ad Deum po-
 terat, quam aliquis, qui ex abruptissimo promontorio in mare
 precipitat, in medio lapsu revertatur eo unde deruerat. Atque
 is tunc erat Satana furor ut speraret se in invidiam adducere &
 in culpam pertrahere ipsum quoque Deum posse: qui non indi-
 gebat quidem simpliciter celebratione nostra sed postquam nos
 produxerat. Si enim per facturam suam dedecoretur, miser
 quodammodo, & imperfecti editor operis videri queat. Sed
 latuit Apostatarum ducem consilium Dei, qui decreverat ostende-
 re publice & misericordiam suam & iram. ad Romanos 9. Id-
 circo quemadmodum materia interdum ex obverso ad solem
 speculo, sic ibi misericordia Dei intuitu filii exardescit. Ideoque
 ostenditur Adamo liberatio, inicitur fedus, quo Deus ultro se
 adstringit homini, ut is Deo se obliget. Cavetur eo federe ut Deus
 homini redonet vitam, si unus aliquis homo existat unquam,

qui ἄγ & illud & luem absoluta omnibus numeris obedientia tollat, Rom. 5. 18. & 19. Et quia homo purus putus ne versura quidem facta ἄγ & potest expiare, ipse Filius Dei promittitur federis sponsor & consummator. qui ob id Iesus dictus, quod esset ἱατρός & expiator. Hac enim ponuntur ἐκ παρρησίας, ut 2 Chronic. 30. v. 18. & 20. 733 & 837. Hic igitur erat veluti hominandus, Ioh. 1. 14. ut homo divinaretur, 2 Petri 1. 4. ac infinities plura quam amiserat reciperaret. Pro pardeſo enim calum & propinquissimam σωοικείωσιν θεῶ, seu contubernium Dei consequitur, Ioh. 14. 2. qui status multo melior est beatorum statu Angelorum. Ioh. 1. Genes. 6. Nec vero hic Deus quicquam facit essentiali iustitia sua alienum, qua fit ut nullo pacto absolvat fontem, Exodi 34. 7. Non enim divellendum, quod ibi antecedit, condonans iniquitatem: & sic misericors est Deus ut iustitia nihil derogetur. Est igitur clementiæ quod Deus fontibus gratuito prabet sospitatore; iustitia, quod punit Christum, hoc est exigit ab eo obedientiam & λύτρον, Iesaiæ 53. At is, dices, erat insons. Erat insons & impeccabilis; sed quia erat homo, peccati hætenus consors habebatur. 2 Corinth. 5. ἢ μὴ γνόντα ἁμαρτίαν, ὑπὲρ ἡμῶν ἁμαρτίαν ἐποίησεν. Vbi vigilandum animo pio ne imperite aut irreligiose accipiat τὸ ποιεῖν, quasi perpeſiones Christi solummodo sint ὑποχαμμὸς recte toleranterque vivendi: quomodo Aeschylus fecit Prometheum hominum causa cruci affigi, ut nihil non pro rep. sufferendum esse sciretur: aut veluti Euripides fabula Alceſtidis, qua pro marito fingitur mori, conjugalem nobis amorem commendat. Magno mercetur hoc Satanas, ut pretiosissimum Christi ἀντίλυτρον in tragicum vertere ludum possit. Hac igitur Dei, ut sic loquar, iurisdictione media est inter clementiam absolutissimam & ἀνελεθοδικαίον (quorum neutrum cadit in Deum, præcipue si genus humanum consideretur ut non est distinctum inter electos & reprobos, Rom. 11. v. 22.) & mera est Ἰπείκεια, quam recte Aristoteles 5. ἠθικῶν propriam viri boni esse docuit. Atque hic primus salutis est gradus, quo id obtinemus ut ne simus aut habendi simus iniusti.

Qua vis redundat à sacrificio & morte Christi, quam fide nostram facimus, Rom. 4. 25. Idque sacrificium $\alpha\lambda\omega\phi\epsilon\acute{\iota}\omicron\nu$, $\lambda\omega\phi\epsilon\acute{\iota}\omicron\nu$ Apollonio, 2. 487. maxime cernitur in eo, quod Christus humani generis causa passus est vinciri se, condemnari, & in crucem agi. $\Sigma\pi\acute{\iota}\lambda\omega\sigma\iota\varsigma$ mactata hujus victima in hoc consistit, ut illibata federis fide instructus ex crucifixo ac mortuo Christi corpore à Patre caelesti omnium ignoscentiam peccatorum consequaris (quod religionis Christiana caput concessit Christianis Theodosius apud Zosimum. $\chi\rho\iota\sigma\tau\iota\alpha\acute{\nu}\omega\nu$ $\pi\acute{\iota}\sigma\tau\epsilon\omega\varsigma$ $\epsilon\pi\alpha\gamma\gamma\epsilon\lambda\acute{\iota}\alpha$, $\sigma\tau\alpha\upsilon\tau\acute{\omicron}\varsigma$ $\acute{\alpha}\mu\alpha\rho\tau\acute{\eta}\mu\alpha\tau\omicron\nu$ & $\epsilon\pi\acute{\iota}\sigma\tau\epsilon\omega\varsigma$ $\acute{\alpha}\sigma\epsilon\beta\epsilon\acute{\iota}\alpha\varsigma$ $\acute{\alpha}\pi\alpha\rho\lambda\alpha\gamma\acute{\eta}$.) qua res dicta Synesio $\Phi\omicron\iota\beta\alpha\sigma\mu\acute{\omicron}\varsigma$ $\epsilon\lambda\lambda\eta\varsigma$, prout saepe maluit $\pi\lambda\alpha\lambda\omega\nu\acute{\iota}\zeta\epsilon\iota\nu$ quam $\chi\rho\iota\sigma\tau\iota\alpha\acute{\nu}\iota\zeta\epsilon\iota\nu$. At homo talis Iesaja 42. 19. vocatur $\alpha\lambda\omega\phi\epsilon\acute{\iota}\omicron\nu$, quod expositum varie. LXX. $\acute{\omicron}\acute{\alpha}\pi\epsilon\chi\eta\kappa\acute{\omega}\varsigma$. Versio vetus, qui venundatus est: recentior, donatus pace. Alius, cui perfecte retributum est: quod cum illo $\acute{\alpha}\pi\epsilon\chi\eta\kappa\acute{\omega}\varsigma$ concordat. Ego esse putem, pro quo solutum est precium, $\lambda\upsilon\tau\epsilon\omega\theta\epsilon\acute{\iota}\varsigma$. Nam perinde est ac si ipse accepisset $\lambda\upsilon\tau\epsilon\omega\nu$ & persolvisset debitum. Verum quia non-injustitia etiam brutis est & lapidibus communis, & is pauper esse potest qui nihil debet: idcirco summe necessaria est $\delta\iota\kappa\alpha\iota\omega\sigma\iota\varsigma$ seu instauratio justitiae amissa, & $\kappa\alpha\iota\nu\eta$ $\kappa\lambda\iota\sigma\iota\varsigma$ seu $\acute{\alpha}\gamma\iota\alpha\sigma\mu\acute{\omicron}\varsigma$. Ac necesse est ut etiam hac ex victima adtrahas succum $\zeta\omega\omicron\pi\omicron\iota\delta\omicron\nu$, quo exusciteris magis magisque ad vitam spiritalem. Qua res signatissime docetur & fit usu Sacrosanctae Christi caena, ubi modus quo increscimus ipsius corpori, & $\kappa\epsilon\iota\nu\omega\nu\acute{\iota}\alpha$ illa $\mu\upsilon\sigma\tau\epsilon\rho\acute{\iota}\omega\delta\eta\varsigma$ plenissime certioratur, 1 Corinth. 10. & in Evangelio cetero. Ac mihi semper probatum est quod prisca Latina Ecclesia hanc in rem cecinit. O sacrum convivium, in quo Christus sumitur; recollitur memoria passionis ejus; nobis pignus datur. Vbi ab hac nativa simplicitate est discessum, subnata sunt sophismata & monstrosa distinctiones, quae denique disidia Ecclesiae olim componebantur caritate, hac extincta linguarum adminiculum desiderare videbantur. Ac licet hac sit restipulatio nostra, Baptismo obsignata: tamen Spiritu Christi calitus demisso non indiget minus quam prisca federis sacrificia igni, quo idem

Spiri-

Spiritus Sanctus figurabatur. Cum itaque obedientia nostra perfecta nunc esse nequeat, sincera tamen & ardens ut sit oportet: quoniam respondet sacrificio $\sigma\upsilon\lambda\lambda\omega$, Levitici 3. Unde colligo $\epsilon\nu\acute{\epsilon}\sigma\epsilon\iota\varsigma$ & instinctus Spiritus Sancti rem etiam esse Novi Testamenti: Quod aequae nunc manca sit voluntas nostra ad hanc Deo praestandam obedientiam, & Spiritus Sancti monita proh dolor audiamus $\epsilon\delta\delta\acute{\omicron}\sigma\eta$ $\Phi\rho\epsilon\nu\acute{\iota}$. De quo etiam Ijobus conqueritur cap. 33. Secundum $\pi\alpha\lambda\iota\gamma\tau\epsilon\nu\epsilon\sigma\iota\alpha\varsigma$ hujus instrumentum est verbum Dei pie fructuoseque lectum aut auditum. $\acute{\alpha}\gamma\iota\alpha\sigma\omicron\nu$ $\acute{\alpha}\upsilon\tau\acute{\eta}\varsigma$ $\epsilon\nu$ $\tau\eta$ $\acute{\alpha}\lambda\eta\theta\epsilon\acute{\iota}\alpha$ $\sigma\alpha$. $\acute{\omicron}$ $\lambda\acute{\omicron}\gamma\omicron$ ϵ $\acute{\omicron}$ $\sigma\acute{\omicron}\varsigma$ $\acute{\alpha}\lambda\eta\theta\epsilon\acute{\iota}\acute{\alpha}$ $\epsilon\sigma\tau\iota$. Ioh. 17. Tertio in genere sunt $\mu\alpha\sigma\iota\gamma\acute{\omega}\sigma\epsilon\iota\varsigma$ omne genus, ad Hebr. 12. 6. & seq. In quibus eminent quod peculiariter vocatur $\mu\alpha\rho\tau\acute{\upsilon}\rho\epsilon\iota\omicron\nu$, ut equidem capio quae scripta 1 Petri 4. quia in eo quoque aliquid est divini $\kappa\epsilon\acute{\iota}\mu\alpha\lambda\omicron$ ϵ , v. 16. Neque hinc excludam mortem ipsam, cujus beneficio eximus à nobis ipsis, & peccare dediscimus penitus: ut haud verissimus sit Christianus, qui non omnibus horis mortem intrepide excipere potis est. Nisi cui desint hac adjumenta, res est oppido facilis, 1 Ioh. 5. 3. Videlicet lavis obsistere cupiditatibus, temperare ab aliorum injuria, non ulcisci injurias, ac eas potius libenter promteque condonare deprecantibus, aut saltem earum desinentibus: dura sunt omnia, sed non $\acute{\alpha}\delta\omega\acute{\iota}\alpha$ ϵ . Etsi enim nullus est ingentior $\theta\epsilon\omicron\sigma\epsilon\theta\epsilon\acute{\iota}\alpha\varsigma$ obex, quam $\theta\lambda\acute{\iota}\psi\epsilon\iota\varsigma$ $\pi\omicron\lambda\lambda\acute{\alpha}\iota$, $\delta\iota$ $\acute{\omega}\nu$ $\delta\epsilon\acute{\iota}$ $\eta\mu\acute{\alpha}\varsigma$ $\epsilon\iota\sigma\epsilon\lambda\theta\epsilon\acute{\iota}\nu$ $\epsilon\iota\varsigma$ $\tau\lambda\acute{\omega}$ $\beta\alpha\sigma\iota\lambda\epsilon\acute{\iota}\alpha\nu$ ϵ $\theta\epsilon\omicron$, $\Pi\epsilon\tau\acute{\rho}\acute{\omicron}\varsigma$. 14. tamen Dei cognitio, & qui ex eo jugiter profluit amor Dei, nec non datum à Deo gratis perseverantia donum ad superandum omne malorum genus satis sunt superque efficacia. Rom. 8. 35. & seq. Hujus jam rei fructus insignior duplex est, resurrectio lata minimeque $\kappa\alpha\lambda\eta\Phi\eta\varsigma$, Petri 1. 4. 13. & $\epsilon\psi\iota\varsigma$ $\theta\epsilon\omicron$, in qua consistit vita aeternum beata, ad Hebr. 12. 14. Ut ex adverso qui vel fastidiunt sacrificium Christi, vel ipso indigne vivunt, ad mortem resurgunt immortalem, & perenne exulant à conspectu Dei, qui nunquam desinet ab eis exigere $\lambda\acute{\upsilon}\tau\epsilon\rho\nu$ vel minimi peccati, idque per tortores illos Orcivos, Matthaei 18. 35. Huic geminae merces pietatis privilegio $\theta\epsilon\omicron\sigma\alpha\gamma\omega\gamma\eta\varsigma$ cumulatur, ut liberrimus ad ipsam

ipsam Dei majestatem munitissimusque sit aditus. Ad Ephesios 2. & 3. & firma impetrationis stet fiducia. Iob. 9. 31. Atque hic est finis Sacrificii Christi, & ob id pluris est quam fides efficacia mortis ejus. qua fides mirum acquirit ἐξ ἀγασμῶν robur. Nam omnino πᾶσι absolute sapiens est qui Dei observat praecepta, Deuteron. 4. 6. eademque sapientia arbor vita recuperabilis est, Proverb. 3. 18. Etiam haec perverti per publicum propemodum sed pestilentissimum errorem solent. Itaque libentibus omnes cordibus admittimus concionem de gratia & omnium remissione peccatorum: sed oppido pauci θεοσεβείαν exercemus sincere: quoniam ut καλῆγορευκῶς dictum sumimus, quod est 1. Iob. 1. τὸ αἷμα Ἰησοῦ Χριστοῦ καθαρίζει ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀμαρτίας. Sed omitimus illud, ἐὰν ἐν τῷ Φωτὶ περιπατοῦμεν. Quod non sic dictum velim, quasi vis Sacrificii Christi non pertingat ad eos, qui ex infirmitate aut affectu pravioe etiam foedissime delinquant. Nam hi quoque piabilem bonamque conscientiam redintegrant, quoties ad perennem illam gratia scatebram recurrunt, animumque memoria peccatorum punctibus ulceratum offerunt Deo. Quin imo gratiores Deo sunt tales, quam qui sanctitate sua fidunt nimis. Sed illi duntaxat, qui ex hujus sacrificii petulante contemtionem peccant, ex vero dicuntur defectores, & insanabili mala conscientia morbo tenentur. Verum ista quomodo sint à profanis depravata, deinceps dicendum. Diogenes olim ingressus balnea immundiora, quasivit, οἱ ἐνθάδε λούμενοι πῶς λούονται; Quod in totam gentilium religionem merito torqueatur. Principio enim homines χερειέτεροι semper statuerunt unum Deum; licet hoc raro fuerint professi. Ideoque relinquit illis Paulus Rom. 1. τὴν γῶναι τὸ θεόν quod est agnitionem Dei unius: quoniam ἀσύνετα sunt dicere Deum, & deos uno plures. Quocirca dii Homerici ad Iovem sunt ἄδαιοι, non ἀδαιοί 11. 9. de cujus intelligentia scriptum accurate à Porphyrio in Isagoga cap. 3. §. 5. Nec vero amissus omnino fuit providentiae divinae sensus. De vita casibus Aeschylus Prometheo, Ἄδᾳ μοι τορῶς τέκμηρον, Ὅ, τι μὲ ἐπαμυδίη, παθεῖν Τὶ μὴ χεῖν. Postremum de fati necessitate Aeschylus, ἐν Χοηφόροις, Τὸ μὲν σι-

μόρσιμον ἄ τὸν τ' ἐλάττερον μὲν, καὶ τ' πρὸς ἄλλης δεσπο-
 τέρημον χερὸς. Quae omnia misbitant, qui sapiunt, & ἀνδ
 μεμψιμοιρίας quasi τελεσφορῶσι, quodcunque βίῃ χῆμα in
 hoc μυελάνδρῳ θεάτρῳ, sive μακρᾷ πομπῇ, sibi imponi sen-
 tiunt. Quod proclive quidem factu in solito & equabili statu;
 Sed imprimis curandum, ut, si opus sit, Polyxenam imitemur
 Euripideam, qua Πολυξὴν πρὸνοιαν εἶχεν διαχῆμως πεσεῖν,
 tum ut ἀψοφητὴ jaceamus videndum, & queamus & πρᾶττειν,
 si non liceat & τυχεῖν, denique ex quocunque fortuna corio ele-
 gantem suamus calceum. Adhuc magna hic est cautio, vigilans
 provisio, ut ne, si erigamur, subvolemus. Quae ut culpari potest
 stoliditas, ita nimia prudentia vicina est ἀθεότητι, quod sapiens
 Aeschylus in Prometheo docuit. Quod si quis hac vita praecepta
 fastidiosiore animo repulisset, eum vel νεμέσεως & ἀδρασείας
 metu, vel διὸς νεμέτορ &, ab insolentia revocare sunt conati.
 Atque hoc rem modo putarunt profana sapientia cultores. In
 divinis literis duo quadam sunt fato seu providentia Dei sanc-
 ta, quae nemo unus queat eluctari, ἀπὸ κειται τοῖς ἀνθρώποις
 ἀπαξ ἀποθανεῖν, μὲν ἢ τῷ κρείσσις, Heb. 9. Quod Apollonius
 dixit, μὲν 1. 6. id Apostolus eodem plane sensu dicit, ἀπὸ κει-
 ται, hoc est, μορσιδίων ἐστιν, ut loquitur Pindarus, vel μόρσι-
 μον, ut & Theocriti in 7. Idyllion, & Aeschyli Scholiastes in
 Septem exponunt. atque id ipsum est Ijobi 15. 20. anni ἰουδα.
 Interea animos τῶν πολλῶν ubertim inundavit superstitio & πο-
 λυθεότης, quae publice sanciebatur non minus quam fortitudo,
 amor patria & similia. Eam ob causam in Euripida Hecuba di-
 citur, νόμῳ σὺ θεὸς ἠγάμεθα. & Aristoteles τοπικῶν 1. 11.
 εἰ σὺ ἀπορῶντας πότερον δεῖ σὺ θεὸς πμᾶν, καλᾶσεως
 δεῖσθαι. Cui affine est quod haeretici etiam nunc existimantur
 ad supplicium esse ducendi. Πολυθεΐας haec videtur esse origo.
 Quicquid est indigitamentorum sive ἐπωνυμιῶν, ut Aristopha-
 nes appellat, quibus omnis Deorum turba & farrago gaudet, à
 variis Dei unius viribus primitus manavit; quem sub tot no-
 minum involucris nefarie coluerunt; adeo ut in stupidissima
 καλειδωλοτάτων Atheniensium δεισιδαιμονίᾳ tamen ara
 ἀγνώστῳ

ἀγνώστῳ θεῷ erecta steterit. Et Seneca lib. 4. Benef. tot appellationes Dei possunt esse, quot munera. Exinde, ubi infinitam esse vim Dei perspexissent, hoc invenerunt difficultati remedium, ut unum eundemque demonem diversis fatigandum functionibus censuerint. Quam in rem Scholiastes Hesiodi, ἔκαινον Δαφύροις ὀνόμασιν τὸ αὐτὸν παρ' ἡμῶν καλεῖσθαι πρὸς τὰς Δαφύρας αὐτῆς ἐνεργείας ἀποβλεπόντων. Et Aeschylus postquam matrem Prometheo dedit vel Themis, vel Tellurem, θεμὶς καὶ γαῖα πολλῶν ὀνομάτων μορφὴ μία. Alii non tam πολυθεοὶ ὀδίο, aut pudore ἔγνωσαν ἔθεον, quod in se vigilare sensissent, quam τὰ διο τερατολογίας ποίηται, hominum affectus in Dei solio collocarunt, ὅ, ut ait Theodoretus l. 1. περὶ θεολογίας, τὴν μὲν ἠδονίω, Ἀφροδίτῳ ὀνόμασιν. Ἄρεα ἢ τὸ θυμόν· τὴν ἢ μέθῳ, Διόνυσον· Ἐρμῆν ἢ τὴν κλοπῆν· τὴν ἢ φρόνησιν, Ἀθηνᾶν. Plato in Critia qui περὶ γνῶσεως θεῶν est Dialogus, rem altius repetit, atque adeo σὺν περὶ τῶν ἀγαθῶν ὄντων, quos dicit παλαιῶν, πολίτας ἀγαθῶν ὄντων, Deos fuisse autumat, aut certe θεῶν ἄνδρας, quibus praesideret θεὸς ὁ θεῶν ζῶν. Quorum ἔ virtutes ἔ in rebus invenendis solertia mire ibi commendantur. Ab his degenerarunt parentibus filii, hac occasione. principio dii isti mulierum mortalium amoribus irretiti, genus imparibus connubiis contaminarunt. Quod nominatim ibi de Neptuno asseritur. Sed cum jam progenies ista à rerum divinarum contemplatione ad curam rei familiaris converteretur, ita obtritum est verae religionis sensus, vix ut σιγηταῖα de ea ἀνοῦα remanserint. Postremo rebus ad vitam necessariis abunde jam suppetentibus, μυθολογία, ἀναζητήσις τε τῶν παλαιῶν, μὲν ἁπολλῆς ἅμα ὅτι τὰς πόλεις ἤγεχεσαν. Quae omnia Sacra pagina consentanea esse vel cecus viderit. Nimirum hypocrita pios suos avos divinis honoribus sunt profecuti, ne quis miretur deos istos dici οὐκ ἔστιν, Psalmo 106. ὅ, qui 2. Petri 1. γινώσκοντες θεῶν κειμένων φύσεως, apud eos Plato ait remansisse θεῶν φύσιν· ceteris τὰ τῶν παλαιῶν ὀνόματα ἅνθ' ἔργων ἀποσεσῶσθαι. Sic in risum paulatim evanuit ἔ ludibrium religio vera, imo religio quacunque. Imaginem

Dei

Dei qua prae-fulgebant πρῶτισι, dixit Plato ὁμοίωσιν Θεῶ, in Theaeteto, Alcibiade 1. & alibi. Tullius vertit similitudinem Deo. de qua etiam in Minoë, νεμεσᾶ ὁ Θεός, ὅταν τις ψέγη ἢ ἑαυτῷ ὁμοιον. ἐστὶ ἢ ἄτ' ὁ ἀγαθός. De hominis porro conditione qua ante rebellium illud fruebatur, tennes solum umbra visuntur in profanorum scriptis, maximeque in Platonis Politico, ubi primos homines sub rege Saturno ait φύεσθαι γη-χρῆεις, & alia ibi: τὸ δ' οὐδ' ἀνθρώπων λεχθῆν, &c. quibus affine est quod de colloquiis hominum cum bestiis, αὐτομάτω βίῳ, ξυμποδηγίῃ Θεῶ. & ibi, & in Critia loquitur. At omnis memoria Filii Dei fuit oblitterata; & ἀποκαλῶν πνυ-μάτων ρᾶνα sub involucro ποῆτικο servata, apud Hesiodum in Θεογονίᾳ, & de seducto homine garritur in Pandora dolio, 1. Ἐργων. Vtcunque igitur se comit sapientia humana, & in γνώσει ἀληθείας fingit, reapse ἀθεότης est & mera σκηθία, in-fernique vestibulum: quoniam nullum nisi ἄτεκνον Deum no- vit. Ab hujus miserrimæ cacitatis culpa longissime abest Deus, ac fons illius monstratur Iohannis 1. Lumen, seu Filius Dei φω-τιζέ πάντα ἄνθρωπον, &c. sed non omnes illuminari se in ne- gocio ὑποθεσίᾳ patiuntur, praecepti amore σκέψης, cap. 3. Quo- circa pertenuis est ista Dei cognitio, & talis, ut ad germanum ipsius cultum nullatenus sufficiat, Rom. 1. 21. Nam universe quo major est notitia Dei, & Domini Iesu, tanto fervidior & purior cultus, ipsaque adeo in proximum caritas. Hac igitur Agathia vox, Θεολογία ἐστὶ πρᾶγμα μόνῳ τῷ ἀγνοεῖσθαι θαυμαζό-μενον videtur de pietate vera trophaum constituere. Nec mi- tum, si nequierint profanae gentes rerum essentias ad λόγον Θεῶ, ἀναλίειν. At qualis est ἀπόδειξις, talis est & λόγος ἰστίας- imo hac duo sola Θεοὶ inter se differunt, Analyt. post. 2. 10. Quas igitur Philosophus asserit ἀμέσως esse δρχαίς, ea Theologicae sunt adhuc ἔμμεσσι. ἄμεσον, verbi gratia, habetur, ἀνθρώπου, ζῶον λογικόν· sed demonstrari amplius potest à fine, Quia de- bet homo agnoscere Filium Dei, extra quem ut nihil est veri, ita omnia falsa & tenebricosa. Πολυθεότης secum trahit ma- gicam, cuius cum Orpheus perhibeatur cultor magnus, pauca

hujus leva sedulitate primum esse vulgata, qua de Apolline & Musis, variisque eorum locis apud poëtas feruntur. Quo illum merito credat aliquis à Pindaro παρτερε ἀοιδᾶς esse appellatum. Apollo Pythius qui fuerit, ex ejus legato cognoscitur, de quo in Περίξεσι, cap. 16. Πύθων enim nomen habet ab utre & utero mulierum, unde sunt edita oracula. Scholiasta Aristoph. Ἀπυθῆλαι μύθαια vocat, Hebraice תרביא. quod tanto libentius retinuerunt Græci, quia affine est τῷ πυθῆδω. Nec discrepat Musarum nomen, quo μῶσαι tanquam μάσσαι, indagatrices rerum abstrusarum, eos qui immoderata sciendi cupiditate tenentur, tanquam suspensa hedera illiciunt. Quapropter sub Apollinis, sub dearum & Musarum appellatione immundos delituisse genios crediderim. Plenissimus certe numinis veri David. Psalmo 96. asseverat deos gentium esse res nihili. hoc est, interprete Apostolo, 1. Cor. 10. δαμνῶντα, ac insignis est ibi vocum παρήχης οὐκ ἔστιν & ἡβῆ. Equidem cum lego qua de primo suo cum Musis commercio refert in Theogonia Hesiodus, actutum in memoriam revocantur, qua in Demonolatria Nicolai Remigii traduntur. Musa Hesiodum truculentius adoriuntur, dant illi ῥάβδον δαφνίνην, minantur vel dira vel praeclara, noctu choreas ducunt in montibus, qua fieri eadem ab immundis spiritibus ajunt, cum homines vivos videntesque in suum adoptant sodalitium, ut quidem accurate & ἀξιόπιστως eo libro traditur. Ac memorabile imprimis est, quod Hesiodus suum illud σαῆπρον θυητὸν esse gloriatur. Sic videlicet defector ille spiritus Ἰπὶθῆσιε vocationem Mosis, ubi peraeque virga armatur vir sanctissimus. Quod in iis numero, qua Aegyptii magi prestigiis suis voluerunt imitari. Itaque, ut Pausanias refert lib. 9. de Hesiodo, ἐπὶ ῥάβδω δάφνης ἦδε, Homerus itidem fœmina divina & venefica ῥάβδον tribuit Vlyss. x. unde ῥάβδωδοι οἱ καὶ ῥάβδον φερίζοντες. Certe ex Lauro erant ῥάβδοι ista, & dicebantur αἰσαυροί, quod efficacitate divinandi pollere crederentur, & tum Apollinis tum ceterorum ariolorum insigne essent, Calius Rhodig. l. 3. c. 7. & l. 4. c. 29. Quam conjuncta autem fuerint μαντικὴ & μαγία inde perspicitur, quod

Proteus & vates fuit & magus; quia sese omnes in formas vertere quivit, & id elogium à Virgilio est consecutus, quod sibi dedit ipse Hesiodus. Tiresias certe vates ab Oedipode rege irato apud Sophoclem magus nominatur: ubi etiam apparet jam tum quidem probrosam fuisse magiam: Quae tamen, ubi à veneficii culpa aberat longius, admirationis plus peperit quam execrationis, quod erudite demonstratur Apulei Apolog. 1. Hinc colligi posse arbitror, praecipuos veterum poetarum vates fuisse μασομαάντες, tum magos, imo sortilegos & λυκάονας. Quam in sententiam eos ituros spero, qui Homeri νεκρομαντείαν, & Theocriti Virgiliique Φαρμακείας intelligunt. Vbi imprimis Arcades celebrantur, ut etiam Pausanias tradidit lib. 8. In iis & Orpheum fuisse ajo, eodem adstipulante, lib. 6. ubi etiam Aegyptius perhibetur, cum vulgo Thrax habeatur. Certe ab Aegyptiis Graeci suxerunt cum fabulis superstitionem, ut luculente demonstratum à Diodoro. Erat enim Aegyptiorum celebris orbe toto sapientia, & ipsi Iesaiā 19. gloriantur, אֲנִי סוֹפִיִּים, sum filius sapientum. cap. 19. v. 11. Hoc è nido igitur prodierunt alii, ut Cabiri, Musaeus, Zoroaster, Baris, numero tres, quos imperite Theodorus Gaza Bacchas convertit in Problematis Aristotelis, & reliqui egregii καθαρευτήν seu θεωροί,furtivis insigniti nominibus ἡρητ aut etiam ἡρητ, quorum altero mundities significatur, seu καθαρευσις, altero forma: Quia lustratione efficiatur ut sordibus remotis res ex se ipsa cernatur & placeat Deo. Eiusdem est generis praeter victimas sufficitus, quo etiam ante quasunque preces utebantur. Aristophanes in Ranis. Ἰθὺν νυν λιθανωλὸν δευρόπις καὶ πῦρ δότω, Ὅπως αὐτὸ ἔξωμασθὲ τῶ σοφισμάτων, Ἀγῶνα κείναι τὸνδε μασικώτατα. Is namque sufficitus sanctò sermone erat ἡρητ, unde καθαίρω. quod ad ipsam quoque suffitam sive adolitam hostiam aut rem sacram aliam notandam adhibitum. Verum omnia ista Christi interventoris spe amissa non fuerunt modo εὐεργετα & ociosa, sed & impia, & κακλιερέσεως alienissima: quamvis omnem in eis ponerent salutem, ut à me expositum pluribus 1.917. Comicus idem in Ranis, Μόνοις γὰρ ἡμῖν ἤλιθον καὶ φέγγον ἰλαρόν

ἰλαρόν ἐσιν, Ὅσοι μεμυήμεθα, &c. *Quamobrem cum ignorarent mysterium ἐνορακώσεως, & crucem Christi, quam perpetuo derident, tamen, quod admirabile est, retinuerunt ἀντίτυπον, sacrificia videlicet & τελείας cassumque eorum fructum, qui erat impurus ἀγνισμός. Nec aliud quicquam οἱ χειροτονηθέντες ὑπὸ τῶ σατῶνᾶ ἱερεῖς darent: qui cum esset ὡς ἀληθῶς ἀπόλων & τῷ assumfit titulum φοίβας, quasi ex omni immunditia lacuna verus φοιβάσμος obtineri queat. Quare omnes illos Diaboli satellites Christus κλέπας vocat & ληστὰς, Ioh. 10. Alius ἀγνωσίᾳ θεῶ fructus post πολυθείαν & δαιμονολατρείαν est εἰδωλομανία· qua eo usque progressa, ut non solum dii stercorei, sed verus etiam Deus in hominis aut alius rei imagine celeretur: cum tamen nihil sint, quam materialia simulacra. Filio Dei ignominiosius. Interim res est mira, quod plerique sacrorum ritus ab ipso Deo delineati tantis in tenebris inde ab ultima usque antiquitate obliterari nequierint. Quo nomine utilia sunt ejusmodi scripta, si maxime à pinguiariis nonnullis contemptui habeantur. Ac quoniam res illis tam ardua continguntur, Apollonii quoque opus etatem tulit tantam. Quod si pateris, lector, in causas perennitatis monumentorum istorum paulum divertere minime pigebit. Duæ omnino sunt res ob quas ποῆταrum scripta à suis autoribus ita amantur: quarum una quidem per omnem rerum naturam vagatur, altera vero ποῆταrum privata est & sua. Principio igitur factus ingenii ποῆτικῆ multo est & divinior & formosior, quam reliquarum opera artium, qua tamen omnia diliguntur à nobis, quod in eis nos vivere credamus. Nec enim certius est vita, imo βιώσεως & vitalitatis nostra argumentum, quam ἐνέργεια, cujus impressi extant in opere aliquo characteres. Huc adde, quod operando aliquam Dei similitudinem induimus, in quo adeo nihil est otii potentiave, ut recte dicatur ἐντελέχεια & αὐτόταλ &c. Propius autem, quam ceteros φιλέργως à Deo abesse ποῆταν id signo est, quod ne sanctissimi quidem homines Deum vocare ποιητῶ verentur. Quippe Deus facit ut res, qua non sunt, vere sint; ποῆτα contra facit ut, qua res non sunt, vere esse videantur.*

Atque

Atque ut in factu Deum procul poëta, ita in amore sequitur, quamvis ista vatum ποιήματα sint umbra duntaxat rerum veriorum, & saepe parum habeant concinnitatis. Iam qui amat, cupit, quod amat, esse, quemadmodum docuit Filius Dei Ioh. 3. εἴτως ἠγάπησεν ὁ θεὸς τὸ κῶσμον, & ἵνα πᾶς ὁ πισθῶν εἰς αὐτὸν μὴ ἀποληται, ἀλλ' εἰχὴ ζωὴν αἰώνιον. Cur vero hic prohibear ad omnis honesti amoris & σοφῆς scatebram ascendere limpidissimam? unde hauriunt aperto ore animi, & qui opera sua amant, & qui sanctis copula maritalis igniculus perterritantur? Atqui mitissimus humani generis sospitator toties se ipse sacratioris catus sponsum appellavit: ut quo sit erga fratres animo aperiret penitus. Itaque poëta opus suum esse, seu quod pane est idem, διαίώνιον esse cupidissime expetit. Ac quoniam tria fere ad rei cuiusque constitutionem pertinent, materia, forma, utriusque nodus, huc toto pectore adspirat poëta γονιμώτερον & quia suis viribus modeste indubitat, numen aliquod, quantum maxime potest, Lucretii exemplo studet socium scribundis versibus esse. Eodem consilio primum quantulacunque capax avitatis argumentum circumspicit, tum idem illud repperit in partes diducit, easque erudite pertractat. Quemadmodum in hoc Apollonii poëmate, tanquam in Pactolo quodam, plurimum liberalium doctrinarum aurum volvi animadvertit, qui vel mediocri intelligentia instructus, ad illius lectionem accesserit. Hanc autem ad rem Musarum imploratur auxilium, & universa ingenii supellex advocatur: idque vel ab initio, vel in scruposis rerum antiquitate obsitarum salebris. Ac multo operosius est, quod de tribus illis secundum erat, forma decente res inventas digestasque ita animare, ut emergat ὕμνον & δόκιμον. imo vix parabile est aut venale opibus humanis. quemadmodum & in iis quæ natura constant, forma θεῖον ἐὶ ἀγαθόν dicitur 1. Phys. τ. 81. Tanto quinetiam longius solet abesse, quanto sollicitius ambitur & queritur. Ac nisi omnia videantur esse αὐτοφύη, φωνή desinit esse ἐπίμερον, ut appellatur à Theocrito, Ed. 8. Terentius Andria: Paulum interesse censes, ex animo omnia, Ut fert natura, facias, an de industria.

Hac de causa odimus formæ mendacia, formæ, ut sic dicam, nativitatem aestimamus: quæ non est simplex Φυή, sed Ὀφύες & δεξιὸν & ἡθὺς & ἐπαγωγὸν, & σερόμυθον τὸ κάλλος, δέλεός ἐστιν ἄνδρα ἀγχιτέρη νηχόμενον, ut scripsit Eustathius. ne quis hoc me velle putet, ut statuam impolitiora poemata, esse laudabilia: quo jure Ennius quoque Virgilio anteponi queat. Alius mihi sensus est, videlicet industria lucem naturæ fulgure hebetari oportere, atque adeo studendum esse, non ut absit artificium, sed ut ne promineat, aut videamur κατ' ἐπὶ βασιλίσσειν nostra, ut est in Comico Græco. quod mihi esse videtur quasi carminatim & puerili diligentia tornare versus, nisi sit forte, de verbo, quæ gravior est Ἀφροδίτη, & exprimitur alibi, ἐπὶ κατ' ἐπὶ. Quanquam vero nullo proprio hac res nomine fruitur: tamen à nonnullis genius appellatur, in quibus est Martialis, qui sic scripsit alicubi, Victurus genium debet habere liber; à Lucretio, Musæus lepor. Dionysius Halicarnassensis in περὶ σωφροσύνης ὀνομάτων dixit ἀφροδίτῳ. idcirco Lucretius idem in invocatione Veneris, — æternum da dictis diva leporem. Nec inficete χέραι nominatur. unde natum Luciani, Critici sat nasuti præceptum, μάλιστ' χέραι καὶ σαφιλεία ἦε. Pindarus χέρην ζωθάμιον dixit, nec invitis Gratiis. Hac enim potissimum efficitur, ut aliqua carminum, atque adeo librorum vivacitas sperari queat, quando illa ὑπερείδοντι λίθῳ μοισαίῳ. Idem rem totam arcto verborum gyro comprehendit Olymp. 6. Αἰδοία ποτὶ Στάζῃ χέραις Ὀκλέα μορφάν. Et brevius in Theogonia Hesiodus, Πὰρ δὲ αὐτῆς (μύσαις) χέραις, καὶ ἡμερῶ οἰκί' ἔχουσιν. Subservit his quod Longinus nihil non tribuit τῷ ἔψῃ, & Dionysius Halicarn. τῇ σωφροσύνῃ ὀνομάτων. Atque hoc dicitur in cibatu Achillis ἄλς θεῖον, Νηρέως videlicet, de quo Iliadis 1. Tertio continetur utriusque prioris societas & contubernium, & amica conspiratio, ad quam reliquæ omnes poetarum spes ferri solent: licet eorum aliqui usque adeo sint modesti, ut hujus ipsos cupiditatis suppudeat. Quam verecunde Maro — si quis tamen hæc quoque, si quis Captus amore leget! At alibi optata sua in promptu gerit.

Primus

Primus ego in patriam mecum, &c. lib. 2. Georg. Timidiuscule Horatius, Quod si me Lyricis vatibus inseris Sublimi feriam sidera vertice. Hujus immortalitatis nomine litera poëtis singulariter sunt concessa, cum philosophari sine scriptura feliciter sinceriusque possimus, si Platonem in Phaedro audiamus. Nempe qui viris adhuc poëtis livor undiquaque obstrepit, eosdem à funere permittit esse vocaliores, nec operibus vere poëticis ita nocet avum, ut picturis fumus & situs. Quocirca Horatius animosior, in fine lib. 3. Exegi monumentum ære perennius, Regalique situ Pyramidum altius. Fidentius adhuc Naso canit, absolutis μετὰ μορφήσεσι, Jamque opus exegi, quod nec Jovis ira, nec ignes, Nec poterit ferrum, nec edax abolere vetustas. Adeo viri summi cognitionem suam reflexe cognoverunt. Nec tamen continuo est elinguandus poëta, si scriptura ipsi concedatur, & errat late, qui poëticam esse tacitam vult, ac vocem, vultum, gestum non habere, denique sermone duntaxat scripto mores actionesque humanas exprimere. Nam & componi carmina & recitari & eterna esse queant, si satis sit tenax hominum memoria, quamvis nulla unquam litera essent reperta. Nec video equidem quid sententia ista relinquat τοῖς ὁμηροῖς αἰς & aliis, ῥαψωδοῖς, quorum erat ἀπὸ σώματος εἰπεῖν. Itaque cordatior Aristoteles, qui τῆ ἐποποιίᾳ non vocem adimit, sed κίνησιν, cap. 26. adeo ut palam cognoscamus eam, ut ita loquar, ῥαψωδικῶ, de qua in Iove Plato, veluti interjectam esse inter histrionicam & ἐποποιικῶ. Et hac, reor, ratione, cognoscitur, quam vere sit de Musis dictum à Theocrito, Id. 10. ὧν γὰρ χ' ἀψείθε θεαί, καλὰ πάντα ποιεῖτε. Sed alterum eorum quæ proposui expediendum restat, ac reddenda brevi ratio cur hunc potissimum autorem declarare institerim: tum qua spe hoc laboris susceperim. Qui scriptores antiquos anteferunt novitiis mihi plus sapere semper visi. Sunt enim illi ditiores rebus cognitu dignis, ὄσων οἷς σφετέρης λασιωτέρῃ δένος. Atque è vetustis magis placent qui parcunt immensis librorum molibus. De quibus εἶπεν & Callimachi hymno Apollinis, ὄκ' ἀγαμέψ' ἀοιδὸν ὄς

ἔδ' ὄσα πόντ' αἰεὶ δ'. sed eleganter ibi refutatur exemplo Eu-
 phratis. & divinius ab Ecclesiasta cap. 12. v. 14. Nempe odio-
 sius reserminant se libri, nec ullus est scribendi pudor. Atqui scri-
 bacitas garrulitate est tetrior: cum ista in auras vanescat, illa
 distendat Bibliopolia, & ad exenteranda saepe marsupia sit, quam
 erudiendos alios accommodatior. Illa praterea scripta justius po-
 stulant explanatorem, quæ nullum antea sunt nacti. Non enim
 imprudens habendus pater Socratis Xenophontei, qui filium ὄσα
 εἶα χῶρον ἐξεργασμῶν ὠνεῖσθαι, &c. Hæc cum omnia in-
 sunt Apollonio, tum inprimis fuerint nobis instar foliorum Si-
 bylla: nobis vero? imo ipsis interdum Scholiastis: ut apparet le-
 genti. Nam vulgare quidem de Scholiis nostris iudicium est, prin-
 cipem iis isto in genere locum deberi: sed hoc eos laudis non sem-
 per tueri, ostensum à me est in Commentario. Supervenit Scho-
 liastis ex longo intervallo Iohannes Hartungus, qui se ratus lin-
 guam Græcam pœticam intelligere probe, immani quidem sed
 infelici ausu, Apollonium Latino sermone reddendum sumpsit, &
 illa tamen versio Græcis Apollonii versibus est apposita in novio-
 re Pœtarum omnium Epicorum editione: ne barbaries occula-
 tur magis quam alatur. Isti successit Henricus Stephanus, qui
 conjecturis suis aliquot posse loca illustrari speravit. Hunc imitati
 alii, inter quos solus mihi conspectus opere jam propemodum
 absoluto, Ianus Rutgersius, qui pauca attentavit Apolloniana,
 quæ in Commentario meo perpenduntur. Interea languebat to-
 tum pœmatis corpus, nec qui descriptorum culpa adnatas emu-
 scare mendas vellet, inventus. Nempe Manuscriptis eam ad rem
 codicibus erat opus, qui in regis Bibliothecis arctius custodiun-
 tur. Postremo allubescerat in aliquo pœta ponere studium meum:
 quod πεζολέξαι sint ad intelligendum faciliores, & plus ab-
 strusioris doctrinæ à pœtis erui, & τὸ ξέρον linguæ Græcæ hoc est
 omnes dialecti addisci cumulatius possint. Illa enim varia in-
 duit schemata, quæ moram saepe faciunt studiosis. Dialectum
 autem definitio, peculiarem loquendi modum uni pluribusve na-
 tionibus receptum, qui vel in literarum & syllabarum, vel di-
 ctionum & notandi diversitate cernitur. Quæ si mihi concedantur
 omnia,

omnia, ut omnia suffulciuntur Græcorum magistrorum dictatis, illud lingua Hellenistica inventum est supervacuum. Quoniam nulla dum differentia εἰδοποιὸς est ostensa, qua illa niti queat. At alia, dices, plurimarum illius vocum & λέξεων est significatio ab Orientalibus petita. Est alia; sed hoc in aliis etiam dialectis sermonis Græci contingit, ut verba, communem declarandi consuetudinem deserant, & ex alia lingua aliqua substituantur: id quod tum in aliis demonstravi, tum in νέπες, libro 4. Majori itaque judicio Eustathius aut verbi gratia, ἤλθοσαν, ἄροσαν, dixit Φωνὰς Ἀσιανὰς. Sed nunc de his plura dicendi locus non est. quod vero permiscetur lingua, id evenit ex commercis populorum, de quibus Xenophon de rep. Atheniensium. Φωνὴ τῶ πᾶσαν ἀκρόντες (οἱ Ἀθῆνῶναι Ἰαλασοκράτορες) ἐξελέξαντο τῶτο μὲν ἐκ τῶ, τῶτο δὲ ἐκ τῶ. Itaque pergit Philosphus, Φωνῆ χερῶνται κεκραμμένη ἐξ ἀπάντων τῶ Ἑλληνῶν ἢ βαρβάρων. Atque eadem est causa cur Thucydides tradat ὅτι Ἰταλίας & Σικελίας τὸ πλεῖστον (ἀκίστων) Πελοποννήσιοι. Eustathius igitur, λέξεις, inquit, Ἑλληνικὰ πολλὰ τοῖς ἐκεί (Italis) ἐπεπόλασται, ἢ μάλιστ' Ἰταλοὶ ἐναπέμειναν· εἰ δὲ χερῶν ὕστερον ἀπηχρηώθησαν τὰ Ἑλληνικὰ ὀνόματα, κατὰ τὰ γεγονότα ἢ βαρβαρικά. Vl. α. At non totam, ut ego puto, Latinam linguam ex confusione Babylonica sortitam obtulit Græca. Nam ex Hebraeo plurima retinuit. Ecquis vero mihi persuadeat piger exempli causa è Græco? cum totidem fere literis sit τῶ. Quod reliquum est, non ad unam tendunt metam eorum consilia qui libros edunt. Ego hoc spectavi ut autorem optimum ab exilio revocarem, & lumine noviore atque largiore commendarem Studiosis. Quocirca Scholia numerorum signis notata ad contextum applicavi, qua in re segniter fuerat versatus Henricus Stephanus. Ac qui cognitum haberem non absis esse interpretationem Ioh. Hartungi, novam dedi. In ea desiderabunt aliqui illud De verbo. Sed non libebat mihi hac in re jussu alieno, periculo meo ineptire Hartungi & aliorum Interpretum exemplo, qui se hac vertendi via præbuerant ridiculos: Iliadis η. 122. est, & μὲν ἐπειτὰ Γηθῶσσοι θεράποντες ἀπ' ὤμων τῶ χεῖ ἐλοντο,

ἔλοντο, quod conversum, hujus quidem postea Latini famuli ab humeris arma abstulerunt. Erant connectenda, lati abstulerunt. Sed quis omnia percenseat horum nugamenta? quae suos tamen semper inveniunt basiatores. Addidi & commentarios, in quibus offendet aliquos ἀμφιλαφία Tulliana, qua de in Epistolis ad Qu. Fratrem. Sed multa hoc sunt ingenio ut edocenter tractari nolint, & interdum est acquiescendum τῇ ὑπελείονι δρεσκείᾳ. Ceterum qui me in hanc scribendi palestram protruserunt, id, credo, voverunt animo quod lib. 3. protulit Agathias, οἱ ἀμειψότεροι τῷ ἀδόντων ἐαυτῶν τέρεσσι. Quo decentius erat obtemperare viris prudentibus, & quidem superioribus meis. Elegantiores librorum editores nonnunquam aperto capite fatentur, hoc sed ideo facere ut nomen immortale colligant, quapropter omnibus illud parietibus allinitur, Ex literis Immortalitas. Sed haec est illa ἀθανασία, ad quam semper aspirarunt dediti saeculo & saeculi deo homines. Ac mira leguntur de hac ambitione posthuma & immortalis apud Diodorum, ubi de Osiride scribit. Ego unam esse immortalitatem scio, eam videlicet quae ex fide in Christum & puriter acta vita sperabilis est, & cuius pio optioni continget. Illam fictitiam esse docuit Ecclesiastes ipse, 2.17. Quod utinam homines desinant aliquando ἐθνικίζειν, & rursum incipiant ἀκαθέτερον χριστιανίζειν. Ne tot Christianos in tot Christianis querere sit necesse.

ΓΕΝΟΣ ΑΠΟΛΛΟΝΙΟΥ ΡΟΔΙΟΥ
Τῶ Τῷ Ἀργοναυλικῶν ποιητῶ.

Απολλώνιος ὁ τῷ Ἀργοναυλικῶν ποιητῆς, τὸ μὲν γένος ἔχει ἑταίρου Ἀλεξάνδρου, υἱὸς δὲ Σιλλίου, ὡς δὲ πινεῖ Ἰλλίως· φυλῆς Πτολεμαϊδῶν. ἐγγύς δὲ ἐπὶ τῷ πτολεμαίων Καλλιμάχῳ μαθητῆς. τὸ μὲν πατρῷον ὄνομα Καλλιμάχῳ τῷ ἰδίῳ διδασκάλῳ· ὅψι δὲ ἐπὶ τὸ πειεῖν ποιήματα ἐτέλεσε. ἔστιν ἰσχυρὸν ἐπὶ ἰσχυροῦσι τοῖς ἐκείνοις καὶ Ἀργοναυτικῆς καὶ κατηγόρου. μὴ φέρονται δὲ τῷ αἰχρόνῳ τῶν πολιτῶν, καὶ τὸ ἔπος ἐπὶ τῷ ἀλαβολῶν τῶν ἄλλων ποιητῶν, καὶ ἀλιπῆν τῶν πατρῶν, καὶ μετὰ πλουσίαν εἰς Ρόδον· καὶ αὐτὰ ἐπιξέσασθαι διορθῶσαι ἐπὶ τῶν ἐκείνοις καὶ ὑπερδουκιμῶσαι. διὸ καὶ Ρόδιον ἰαυτὴν

ἰαυτοὶ ἐν τοῖς πειθήμασι ἀναγράψῃ. ἰπαῖδ' αὖσί τε λαμπρῶς ἐν αὐτῇ κρη-
τὶ Ῥοδίαν πολιτείαν ἔπειθε ἠξιώθη. καὶ τὰ μὲν ἔργα ταῦτα.

Ἡ δὲ ὑπόθεσις τῆς Ἀργυραυλικῆς Ἀπολλοῦ τῆτον ἔχει τὸν τρόπον. Τυρῶν ἢ
Σαλμυρίας θυγάτηρ ἔπικεν ἐκ Ποσειδῶνι Νηλεῖα, καὶ Πεωλία. εἶτα γα-
μῆται Κρητῶν τῷ Αἰόλῳ παιδί. καὶ τέκνη ἐξ αὐτῆς Αἴσσια, Φέρη, Ἀμυ-
θία. καὶ γίνονται ἐκ μὲν Αἴσσιον Ἰάσων ἐκ δὲ Φέρησιν Ἀδμητῶν. ἀπὸ δὲ
Ἀμυθίῶν, Μελάμπυς. Ἐὖ μὲν Ἰάσων ἐκδίδεται Χείρωνι τρέφεισθαι, καὶ
πῶ ἰατρικῶν μαθηταῖν, Αἴσσιον δὲ πατρὸς αὐτῆς πῶ βασιλείαν τῷ ἰδίῳ
ἀδελφῷ Πελῖᾳ χαλκιπῶνι, ἔκραται τὴν Θιοσαλίας κελύσειον ἕως
αὐτῆς ὑπογραφῆς ὁ Ἰάσων ἀπὸ Χείρωνος. χρῆσθ' ἢ ἡμῶν ὡς ἔργον
Ἀπολλοῦ ὁ Πηλεὺς φυλάττεισθαι τὸ ἐπιόντα πρὸς αὐτὸν μνηστέριον.
πεττήξεισθαι γὰρ αὐτόν. ὁ δὲ Ἰάσων αὐξήθει, ἔρχεται πρὸς τὸν ἀδελφόν
πατρὸς, μετῴζει καὶ αὐτὸς τὴν πατρὸς βασιλείαν. γρόμῳ δὲ ἐν τῷ
Αἰαίῳ ποταμῷ (ἐπὶ δὲ τῆς Θιοσαλίας) καὶ βελόμῳ περιελθὼν, δύ-
εισθεὶς ἐπὶ τῆς ὄχθης πῶ Ἡραὶ καὶ ὀμνυθείσασιν, ἀφ' ἧσιν μὲν βελό-
μῳ, Φοοβρῆν δὲ ἐπέστη. λαβὼν δὲ αὐτῶν ὁ Ἰάσων ἐπὶ τῆς ὄχθης, ἀφ-
σώζει, καὶ μίσει τὸν ποταμὸν τὸ ἐν πτόλιον χαλκιπῶν ἐπὶ τῆς πηλῆς. εἶτα ἀπέρ-
χεται εἰς πῶ πόλιν μνηστέριον, καὶ δύεισθε παύσειν δημοσίαν. καὶ
θυσίαν ἀγαθῶν τοῖς θεοῖς ὡς Πελῖα. Πασάμῳ οὖν τῆς Ἰάσσια μνη-
στέριον ὁ Πηλεὺς, ὑπομνηστικῶν χρῆσθ'. ἀλατῶν δὲ αὐτὸν
ἀνελθὼν, ἀθλοὶ αὐτῶν πρὸς τῶν τοῦτον, εἰπὼν ὅτι ἀπὸ τῶν εἰς τὴν Σκυθίαν,
τὸ χρυσόμαλλον δέρας, καὶ λήψῃ τὴν βασιλείαν τῆς πατρὸς. τῶν
δὲ πρὸς τῶν εἰσπῆται, ἔχ' ὡς τὸ κωδὶξ τῆς χρυσοῦ δέρας, ἀλλ' οἰόμενος αὐτὸν
ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἀναρρησισθαι πρὸς τὸν, ἢ ἐν τῇ θαλάσῃ ναυαγήσειν.
τὸ δὲ καὶ τὸ χρυσόμαλλον δέρας, ὡς πῶ ἔχει.

Ἀπὸ τῆς ἡμῶν Αἰόλου, ἀδελφὸς Κρητῶν πρὸς τῶν γυναικῶν ἰαχικῶς Νι-
φίλῳ, δύο παῖδας ἐκ ταύτης, Φίξον καὶ Ἐλλῶν ἐγέννησιν. ἀπὸ τῆς ἡμῶν
τῆς Νιφίλης, δ' ἄπειρα ἡγάθη γυναικῶν Ἰνώ. ἢ πῶς ἐπιβλάσασα τοῖς τῆς Νι-
φίλης παῖσι, παρέπεισε τῶν τῆς ἰαχικῶν γυναικῶν φύγειν τὰ ἀπὸ τῆς ἡμῶν.
ἢ γὰρ ἢ πῶ γυναικῶν τῆς ἀπὸ τῆς δέρας, καρπὸς ἐπὶ τῶν εἰς ἀπὸ τῆς. πῶ-
ψας οὖν εἰς ἀδελφὸν Ἀτάμας πρὸς τῆς ἀφορίας ἐπισησῆναι. δῶροις δὲ πῶ-
σασα Ἰνῶ τὸν πῶ τῆς, ὑπὸ τῶν αὐτοῖς εἰπὼν ὑπερέψασιν, ὡς ἀνελθὼν
ὁ θεὸς Ἐλλῶν καὶ Φίξον σφαγαθῶν εἰς θῆλοιον ἀπαλαγῶν τῆς ἀφορίας
ἔσθαι. πῶ τῶν οὖν ὁ Ἀτάμας, Ἐλλῶν ἔκ τῆς Φίξον τῶν βυμῶν παρήσθαι. ἀλλ'
ἐκείνοις μὲν χαλκιπῶντες οἱ θεοὶ, ἀφ' ἧσιν τῆς χρυσοῦ κελύσειον ἐναερίαν
ἀφῆρπασαν. ὅτι ἔλα μὲν ἀντίχει μὴ δυναμῶν, εἰς τῆς ἀπ' ἐκείνης κλη-
θῆναι Ἐλλῶν ποιῆσαι καὶ πῶ τῆς Φίξον δὲ εἰς Ἰνῶν Κολχικῶν ἀφῆρπασα γῆν.
εἶτα γὰρ μὲν τῆς κελύσειον διὰ τῆς Φίξον ὅτι ἐξέφυγε τῆς ἐπιβλάσῃ τῆς μητρὸς. γαμῶν
δὲ Καλκιπῶν τῆς θυγατρὸς Αἰήτης τῆς Σκυθῶν βασιλέως. καὶ γῆν ἐξ αὐτῆς
παῖδας ποσάρας, Ἀργῶν, Κυκώσων, Μέλαντα, Φόντιν. καὶ ὅπως ἐκεί-
σι πῶ τῶν.

Ἀλλῶς

Ἄλλως Ἀπολλωνίῃ Βίβλῳ.

Απολλώνιος ὁ ποιητὴς τὸ μὲν γένος ἔχει Ἀλεξανδρεὺς. πατὴρ δὲ Σιδώνιος, ἢ τοὶ Ἰλλίως. μητὴρ δὲ Ῥόδιος. ἔτι ἰσομήτῳσι Καλλιμάχῳ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὄντι γραμματικῶν. καὶ στωϊκῶν ταῦτα τὰ ποιήματα ἐπιδείξατο. σφόδρα δὲ ἀποτοχῶν ἔκρυψιάσας περιηγήσας ἐν τῇ Ῥόδῳ. καὶ ἐν ἰπολιτισίᾳ, καὶ σοφιστικῇ ῥητορικῆς λόγως. ὅθεν καὶ Ῥόδιον αὐτὸν ἀπεκράλισαν. ἐνταῦθα τοίνυν ἀρχῶν ἔπιξίσας αὐτῷ τὰ ποιήματα, εἶτα ἐπιδείξατο, σφόδρα δὲ δεικνύσας, ὡς καὶ τῇ Ῥόδῳ ἀξιοῦσθαι πολιτείας ἔκμησ. πρὸς δὲ Φασί ὅτι ἐπανήλθεν ἐς Ἀλεξάνδρειαν καὶ αὐτὸς εἰκῆσι ἐπιδείξατο, εἰς ἄκρον δεικνύσας. ὡς ἔτι βιολιοθηκῶν δὲ μυσίῃ ἀξιοῦσθαι αὐτὸν, καὶ παρῆναι δὲ σὺν αὐτῷ τῷ Καλλιμάχῳ.

Παρέκειται τὰ χόλια ἐκ τῶν Ἰλλίων Ταρραίων καὶ Σοφοκλῆος, καὶ Θίωνος. Τάρρα δὲ πόλις Κρήτης, ὡς φησι Λογίων ἐν τοῖς Φιλολόγοις.

Lilius Gregorius Gyraldus de poetarum historia Dialogo 3.

Αpollonius Rhodius dictus, Alexandrinus fuit, ex tribu Ptolemaide, qui adhuc adolescens cum esset, Argonautica scripsisse dicitur: dein cum ab aliis poetis calumniis indies afficeretur, maleque audiret, Rhodum concessit, ubi diutius versatus, Rhodius quam Alexandrinus cognominari maluit. Fuit vero filius Silleos vel Illeos, utrumque enim legimus, mater Rhode dicta est. Successit Eratostheni in Alexandrinæ Bibliothecæ præfectura. At vero eorum, quæ per multa scripsit, tantum, quod sciam, extant Argonautica, opus quidem varium, & multis vigiliis elucubratum, durum tamen, & alicubi ingratum, nisi qua parte Medæe amores describit, ubi & Pub. Vergilii iudicio ita excellere videtur, ut Vergilius ipse non aliunde plura in suos Didonis amores transtulisse facile videatur, quod nihilominus & Grammatici observant. Leguntur in ipsius Apollonii Argonautica commentaria brevia illa quidem, sed erudita, & alicubi copiosa & varia, quæque nostris Grammaticis usui esse possunt, quæ collecta & concinnata esse creduntur ex Lucillo Tarræo, Sophocleo, & Theone, clarissimis Græcis scriptoribus. Apollonio poeta familiaris fuisse perhibetur Charon Lampfacenus historiarum scriptor, qui ex ipsius Apollonii poematis historias collegit, quas citatas identidem apud scriptores Græcos legimus. Fuerunt & diversis temporibus alii hoc Apollonii nomine, inter quos Grammaticus multi nominis unus, &c.

Idem ibidem.

A stellis, quæ septem simul apparent, septem poetæ Pleiades dicti sunt, Theocritus, Nicander, Callimachus, Apollonius, Homerus tragicus, Aratus, Lycophron.

ἈΠΟΛ-

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΤΟΥ
ΡΟΔΙΟΥ ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΩΝ
ΠΡΩΤΟΝ.

Αρχόμενος σέο φοῖβε, παλαιθρέων κλέα Φωίων
Μνήσομαι, οἱ πόντιοι κτ' ἄσμεα, ἔδρα πύτρας
Κυανέας, Βασιλῆος ἰφημοσύνη πηλίας,
Χρυσόφοι μὲ κῶας ἔϋζυγον ἤλασαν ἄργῳ.

APOLLONII RHODII
ARGONAUTICORVM
LIBER I.

Interprete JEREMIA HOBLZLINO.

Tis Phæbe auspiciis viros veteres, eosque fama claros
Memorabo, qui in os Ponti & per saxa
Cyanæa, missu Pelia regis,
Aureaque studio pellis, Argonem fabre jugatam egerunt remis.

ΣΧΟΛΙΑ Εἰς τὸ Πρῶτον τῶν
Ἀπολλωνίου Ἀργοναυτικῶν.

¹ Ἀρχόμενος. ἀπὸ ἀεικλικῆς ῥίμας ἢ μετὰ ἰσχυρῶς. ἀεικλικῶς
δὲ εἰσιόντα δρῶσι ἐπὶ ἀπὸ ἰμφαίνουσι, οἷον βιάζομαι, δωρῶμαι, σφα-
χιάζομαι. ἔπειτα ἔπειτα ἀρχομαι, τὸ μὲν π σημαίνει, ἀπὸ σῦ ἢ ἀρχῆν ποιῶμαι
(ἴθι γὰρ ἀπὸ τῆς ἀποποιμαζίας ἐκ διδῶς ἀρχόμεθα) τὸ δὲ π σημαίνει,
ἐξασιαζόμενος ὑπὸ σῦ, οἷον εἰθεσιῶν. ὡς ἀπολησίως γὰρ τίς μοιτομύοις
οἱ ποιηταὶ εἰθεσιῶσι. ἔτι οἱ ἢ κτ' αἰὲν ἔδρα μὲν κείοναί φασι τὸ ἀρχο-
μενος. ὁ δὲ λόγος, ἀρχόμενος ἀπὸ σῦ οἷς μνήμῳ ἄξω πᾶσι ἰσδοῦσα ἢ ἀρ-
χιστικῶν ἔργα. ² Ἐϋζυγον. ἤγουν ἀκαταπύροισι. ³ Ἀργῳ. ὁ μὲν ἀπολλώνιος
καλεῖται τὸ ἀργῳ, ἀπὸ ἀργῶς ἢ χρυσοκόμης. φερικύδης δὲ ἀπὸ ἀργῶς ἢ
φρίξου ἢ. ταύτην δὲ φασι πρῶτον ταῦν ἡρώδης μακράν. ἄλλοι δὲ λέγουσι
δακρυόεντα ἀπὸ ἀργῶν, πρῶτον χρυσοκόμης, ὅτι κτ' δακρυόεντα
ἐκλεῖται.

Α Τοίλιν

1 Τοίλω γὰρ πελίας Φάτιν ἔκλυεν, ὡς μιν ὀπίσσω 5
 Μοῖρα μὲν συρῆ, τῷ δ' ἀνέροισι, ὃν τιν' ἴδοιτο
 Δημόθεν οἰοπέδιλον, ἕτω' ἐνεσίησι δαμῶμαι.
 Δηρὸν δ' ἔμετίπηται πῶ κ' ἔβασιν ἰήσων
 Χειμερῖοιο ρέεθρα κίων Διὰ ποσσὶν² ἀναύρα,
 Ἄλλο μὲν ἐξεσάωσεν ἕτω' ἰλύοισι, ἄλλο δ' ἔνεργε 10
 Κάλλιπεν αὖθι πέδιλον ἐριχόμῃον³ προχοῆσιν.
 Ἰκετο δ' ἐς πελίω αὐτοχεδὸν, ἀντιβολήσων
 Εἰλαπίνης, ἧ πατρὶ ποσδάωνι ἔ' ἄλλοις
 Ρ' ἐξε θεοῖς·⁴ ἥρης ἣ πελασγίδοισι ἀλέγισεν.
 Αἴψα ἣ τίνδ' ἐσιδὼν ἐφραόσατο, καὶ οἱ ἄεθλον 15

Talem enim acceperat dictionem Pelias, ut ipsi deinceps
 Horribile maneret fatum, & illius per viri consilia, quem
 Publicitus sit visurus vno indutum calceo, esset occidendum.
 Nec multo post Iason tuo congruenter oraculo,
 Dum hiberni alveum Anauri transfiret pedes,
 Alterum sub caeno eripuit, alterum ima
 In proluvie detentum reliquit calceum.
 Ad Peliam autem, uti erat, venit interfuturus
 Sacro epulari, quod ille Neptuno parenti caterisque
 Faciebat diis, ignorata Iunone Pelasgica.
 Hunc itaque statim ut vidit, agnovit; eique negotium

¹ Τοίλω γὰρ πελίας. τὸ τοίλω πῆχεται καὶ ἀναποδδὲκῶς καθ' ὁμοίωσιν
 πρὸς τὰς ὠφθαλμούς. οἷη γὰρ φύλων γλυκῆ. τοιήδε ἔ' ἀνδρῶν. καὶ ἀναφορε-
 κῶς, ἀλλὰ καὶ ὡς τοίη περ ἔβασα. ἴνι ἣ δυνάτω μὲν ἐπὶ γαυμασμῷ κῆσται ἔ'
 καὶ ἀναίρισιν λόγῳ δύνεται ἣ καὶ ἔ' ἀναφορῶν πρὸς τὰ ἐπιφειρόμῃα. ² Ἄναυ-
 ροι λέγεται τ' χεῖμαρροι. οἱ γὰρ ἐξ ὑστῶν σαιισάμῃοι ποταμοὶ ἔ'τω καλῶνται.
³ Προχοῆσι. τ' ποταμῶν οἱ συμβάλλοιτες τόποι τῆς θαλάσσης, προχοαὶ λέγονται.
 ὡς ὁμηροῦ, ὡς δ' ὅτ' ἐπὶ προχοῆσι. ⁴ Ἡρης ἣ πελασγίδοισι. ὁμηρικῶς τῶν
 ἤρων πελασγίδα εἶπεν ἐκ τ' πελασγικῆς χώρας. πελασγὶ γὰρ ἐλέγιστο οἱ τῆν
 φθιωτικῶν καταίκεν, ὡς φησὶ ὁμηροῦ, ἴνι δ' αὐτῆς ὅσοι τὸ πελασγικὸν
 ἄργον ἴναοι ἀφορίζων αὐτὸ τ' πηλοποιήσῃ, ἧ ἀχαικὸν ἄργον καλεῖ.

Ἐντυε ναυιλίης πολυκηδέῃ· ὄφρ' εἰς πόντω
 Ἡὲ ἑ ἀλλοδαποῖσι μετ' ἀνδράσι νόσον ὀλέσση.
 Νῆα μὲρ οὐδ' οἱ πρόθεν ἔτι κλείουσι ἀοιδοὶ
 Ἄργον ἀθηναίης καμέφιν ὑποσημοσύνησι.

Νῦν δ' αὖ ἐγὼ θυελύ τε ἑ ἔνομα μυθησαίμεν 20

Ἡρώων, δολιχῆς τε πύργου ἀλός, ὅσα τ' ἔρεξα
 Πλαζόμενοι. μέσση δ' ὑποφήτορες εἶεν ἀοιδῆς.

¹ Πρῶτ' ἐν νῦν ὄρφῃ² μνησώμεθα, τὴν ῥά ποτ' αὐτῇ
 Καλλιόπῃ θρηϊκὶ φαίλιζται δὴνηθεῖσα

Οἰάχῳ σκοπιῆς ² πιμωληίδ³ ἄγχι πικέου. 25

Αὐτὰρ τὴν γ' ἐπέουσι ἀτειρίας ἔρεισι πέτρας

Aerumnosa instruxit navigationis, ut in mari,

Aut inter externos saltem homines perimeretur reditus.

Priores sane quidem poeta referunt quemadmodum Navis

Ab Argo fuerit Minervae afflatu laborata:

Sed ego nunc natales exequat & nomina

Heroum; nihiloque minus maris longi itinera; & quid gesserint

Peregrinabundi. Musa modo sint carminis antistites.

Principio igitur Orphei meminerimus, quem ipsa

Fertur Calliopa, cum sui fecisset copiam Thraci

Oeagro, genuisse prope speculam Pimple.

Atqui perhibent eum & rigidas in montibus rupes

¹ Πρῶτ' ἐν νῦν ὄρφῃ². ἠρόδωρ³ δύο εἶναι ὄρφῆς φησὶ· αἱ τ' ἔπειτα συμπληῦσαι τοῖς ἀργοναύταις. Φερικύδης ἐν τῇ ε', Φιλώμμενα φησὶ καὶ εἶναι ὄρφῆα συμπληῦσαι· εἶναι δ' ὄρφῆα, καὶ μὲρ ἀσπλητιάδῳ ἀπὸ κω-
 ν⁴ ἐ καλλιόπης· καὶ δ' εἶναι, οἰάχῳ καὶ πολυμίας. Ζητοῦται δ' ἀπὸ τῆς
 ὄρφῆς ἀσπλητίας αὐτὴν σιωπῆ τῶν ἡρώων, ὅτι μάστιγος αὐτῶν χεῖρας, ἔχρησι μὲν
 θωάσθαι τὰς σειρήνας περιλθεῖν αὐτὰς ὄρφῆας μὴ συμπληῦσαι⁵. ὅπως
 ἠρόδωρ⁶. ² Πιμωληίδ⁷. πιμωλίας χεῖρας καὶ πικέου. οἱ δὲ, ὄρφ⁸
 θρηϊκῆς· εἰ δὲ, κελύω ἐ κάμῳ τ' πικέας.

4 ΑΠΟΛΛΩΝ. ΤΟΥ ΡΟΔΙΟΥ
 1 Θέλξαι 2 αοιδάων ἐνοπῆ, ποταμῶν τε ρέεθρα.
 Φηγοὶ δὲ ἀγριάδες, κείνης ἐπὶ σήματα μολπῆς,
 Ἀκτῆς 3 Θρηκίης ζώνης ἐπι τηλεθώσαι
 4 Ἐξείης σιχόωσιν ἐπήτριμοι, ἀς ὄγ' Ἰππιδεὶ 30
 Θελγεμύας Φόρμιγσι κατήγαγε πειρήθεν.
 Ὀρφέα μὲν δὲ ποῖον ἑῶν ἐπαρωγὸν αἰθλων
 Αἰσονίδης χείρων ἔφημοσύνησι πιθήσας,
 Δέξατο περὶ βισωνίδι χειρατέοντα.
 Ἦλυθε δὲ ἀστερίων αὐτοχεδόν· ὄν ρα κομήτης 35
 Γείνατο δινῆεντ' ἔφ' ὕδασι 6 ἀπιδανοῖο
 7 Πιρεσίας ὄρε' ἔφυλλετ' ἀγχιόθι ναίων·

*Et labunda flumina cantibus vocis pellexisse.
 Ac fagi agrestes, illius monumenta cantionis, adhuc
 In Zones Thracia litore frondentes,
 Ordinatum denseque eunt in versum; quas ille prorsus
 Ire usque à Pieria docuerat, testudine excantatas.
 Orpheum sane talem suorum adiutorem laborum
 Aesonis filius monitorum Chironis reuerentia
 Adsciuit, qui & Pieria Bistonum erat regnator.
 At ex se venit Asterio. eum autem Cometes
 Generarat propter Apidanum, flumen tortuosum,
 Piresiarum Pbylleio monti prajacentium cultor:*

1 Θέλξαι. ἀπατήσαι κὴ πέρψαι. πέσεται ἢ ἡ λέξις ἐπὶ τῷ μὲν βλά-
 βης ἀπάτης. νῶν ἢ ὑπερβολικῶς κείται. 2 αοιδάων ἢ ἐνοπῆ, τῇ τῷ ᾠδῶν
 ὀρυθμία. σὺν δὲ δὲ. ἢ γὰρ ἐνοπῆ κὴ ἐπὶ θηρύου πίηται. 3 Θρηκίης ζώνης.
 ζώνη ἐστὶν ὄρειος τόπος ἔτι καλεῖται καὶ πόλις ὁμώνυμος, ὡς φησι
 Νικαῖος. 4 Ἐξείης σιχόωσιν. σιχηδόν ἐστὶ κὴ ἐξῆς πυκναί. 5 Πειρήθεν.
 περὶ ὄρε' θράκης, ἐν ᾧ διέτριβεν Ὀρφέας. φησὶ ἢ ἠρόδωτος ὅτι παρήγετο
 ὁ χείρων τῶν ἰάσων, ὅπως τὸ Ὀρφέα σὺν τοῖς ἀργοναύταις ᾤψα λάβη. 6 Ἀπι-
 δανοῖο. ἀπιδανός κὴ σιπδός, ἀμφότεροι θησαλίας ποταμοί. 7 τὸ ἢ φυλ-
 λείον, ὄρε' μακεδονίας. ἢ ἢ πιρεσία χείρα ἢ πόλις, ἢς ἐγγὺς ἐστὶ τὸ φυλλεῖον.

6 ΑΠΟΛΛΩΝ. ΤΟΥ ΡΟΔΙΟΥ

Μήτρως αἰσονίδαο. ¹ κασιγνήτῳ γὰρ ὅπην
 Αἴσων ἀλκιμέδῳ Φυλακῆίδα· τῷ μιν ἀνώγῃ
 Πηροσύνη ἔκῃδ' ἐνικραμένην ὀμίλῳ.

² Οὐδὲ Φεραῖς ἀδμητῷ ³ εὐρρύλευσιν ἀνάστων
 Μίμνεν ὑπὸ σκοπιῶ ὄρεσιν ⁴ χαλκωδονίοιο·

50

⁵ Οὐδ' ἀλόπη μίμνον ⁶ πολυλήιοι ἐρμείας
 γίεες, ἔδεδάωτε δόλους, ἔρυτῷ ἔχίων.

Τοῖσι δ' Ἰπὶ τρίτῳ γνωτὸς κίε νεισσομύοισιν

⁷ Αἰθαλίδης. καὶ τὸ μὲν ἐπ' ⁸ ἀμφρύσιοιο ῥοῆσιν

Μυρμιδόνῳ κέρη Φθιάς τίκεν ἔπολέμῃα.

55

*Is qui filio Aesonis avunculus erat. Vxorē enim habuit sororē
 Aeson Alcimedam; cuius illum impulit*

Conjugium & affinitas, ut nomen daret in numerum.

Nec vero, qui in pecorosis regnabat Pheris, Admetus

Sub jugo montis Chalcodonii restitit:

Nec Alope manserunt pleni manubiarum, Mercurio

Generati, apprime docti dolos, Erytus & Echion.

Quos tertius fuit proficiscentes consanguineus frater secutus

Aethalides. & hunc quidem ad flumen Amphrysum

Eupolema Phthiotica pepererat Myrmidonis filia:

¹ Κασιγνήτῳ γὰρ ὅπην. ἄλλ' ἢ παρικομῶν τὸ ἀσπυγέμῳ δηλοῖ
 τὸ ἐξαμακῆ· ἤτοι δὲ τὸ ἄπῳ ἐξαμακῆσ μῶν τὸ λῆξιος, ὅ ἐστι ὀφθαλ-
 μῶν· ὀπίω καὶ ἐπιτηρῶν· ἢ δὲ τὸ ὄπος τὸ φωνῆς, ἄλλ' πᾶς τὸ ἀνδρῶν ὡς
 πᾶς γυναικῶν ὀμιλίας. ἀφ' ἧς ἔοραοι καὶ γυναικῆς. ² Οὐδὲ Φεραῖς ἀδμη-
 τῷ. καὶ Φεραὶ ἀνιμάδῃσιν δὲ Φίρητῷ ἢ κρητίσιν, ἢ ἀδμήτῳ πατρὸς.
³ Εὐρρύλευσις, ἀπὸ τῆς πολυπροβάτου. ⁴ τὸ ἢ χαλκωδονίοιο ὄρεσιν ὑπερῶν
 Φερῶν. ⁵ Οὐδ' ἀλόπη μίμνον. Πηροσύνη πόλις ἢ μαγνησίας. ⁶ Πολυλήιοι
 ἢ, ἤτοι δὲ τῆς ληϊῶν τῆς σιφύρου πεδίας, ἢ δὲ τὸ λῆξιος ὅπερ βέλπιον. ἐπι-
 φέρῳ γὰρ, διδάωτε δόλους. ἐπυρῶνται ἢ αὐτοὶ ἔδεινοι καὶ φερίπτοι. ⁷ Αἰ-
 θαλίδης. κύριον, παρρωτικῶν τύπον ἔχει. ⁸ Ἀμφρύσιοιο. γράφεται καὶ
 ἄλλ' ἢ β, ὡς διοῦσι. ἔπ' ἢ ποταμὸς Πηλοσσίας. ὡς παροξυῶναις, ὡς
 ἐν τῇ ἡ τὸ κερῆσιν.

Τῷ

Τὼ δ' αὖτ' ἐκγεγάτω μινετιήδ' ἀντιανείρης.
 Ἦλυθε δ' ἀφνειὸν περιλιπὼν ἑ γυρτῶνα ἑ κέρων
 Καινείδης, ἐσθλὸς μὲν, ἐξ δ' ἑ πατρὸς ἀμείνων.
 Καινέα γὰρ ζῶν περ' ἐπι κλείεσιν αἰοῖδοι
 Κενταύροισιν ὀλέσθαι, ὅτε σφείας οἱ ἀπ' ἄλλων 60
 Ἦλασ' ἀρξισίων· οἱ δ' ἔμπαλιν ὀρμηθέντες
 Οὔτε μιν ἐγκλίνας περὶ πρὸς δένον, ἔτε δαΐξαι·
 Ἀλλ' ἀρρηκί, ἀκαμπί, ἐδύσετ' ἰεῖοσι γαίης
 Θετόμω σιβαρῆσι καὶ αἰγυθίω ἐλάτησιν.
 Ἦλυθε δ' αὖ ἑ μούψ' ἑ πιτάρησι, ὃν περὶ πάντων 65

*Illi vero editi Antianira fuerant Meneti gnata.
 Exin opulenta digressus Gyrtone venit Coronus
 Canei; strenuus ille quidem, sed suo tamen non strenuior patre.
 Nam Caneum adhuc viuentem celebrant poeta
 A Centauris interiisse; cum solus eos & aliis viduus
 Bellatoribus repulisset; & illi autem, conversione facta,
 Nec proclivius eum incurvare possent, nec sauciare:
 Ita ut illacerabilis atque inflexibilis subierit terram,
 Solidis ei desuper abietibus incussus.
 Adfuit praterea Mopsus Titarensis domo, quem fidelius omnibus*

Ἡ γυρτῶνα κέρων· ἡ δὲ ὀμηρὸς φησὶ γυρτῶνίω. ἔστι δὲ πόλις θρασυ-
 λίας ἢ πραιοσίας. ἀνομοκράτη δὲ ἀπὸ γυρτῶνης τὸ Φλεγύα. ὁ δὲ κέρων
 υἱὸς ἐστὶ καινείας. μυθολογοῦσι δὲ τὴ καινία περὶ πρὸς γυρτῶνα γυναικῶν, εἴτε
 ποσειδῶνι αὐτῇ πηλοποιῶντι μίμνησθαι εἰς ἀνδρα. τῷ γὰρ ἦτοσε
 καὶ ἀστυνοσίας. ἦτοσε δὲ καὶ ἀπὸ δαυῖ ἐς οἰκῆν. ἔτ' οὐκ αἰεὶ τὴν πα-
 ροίαν ὀρμηθῆναι τὸ δένον αὐτῆ. ἔτ' ἢ παροιμία, τὴ καινία δένον. πῶς δὲ
 φασὶ καινία συμπληῦσαι τοῖς ἀρξισίαισιν, ἢ κέρωνι, ὁ δὲ ἀπὸ δαυῖ
 πηλοποιῶντι εἰληφί, λίγυθι· ὁ δὲ κλυρῆς ἐλάτης τοπῆς ὄχρη και-
 νείας, ἡσπας ὄχρη πρὸς γαίη. τῷ δὲ αὐτῷ σιβαρῆσι ἀπὸ τὸ μήτε θύει τοῖς
 θεοῖς, μήτε ἀχρῶσαι, ἀλλὰ τῷ ἰαυθῷ δένον. διὸ ζῶν ἐφορμῶ αὐτῷ τὴν
 καινίασιν, οἵπτες καὶ γὰρ αὐτῷ ὄχρησι. Ἡ μούψ' υἱὸς ὁ μούψ' ἑ πῶ-
 ρωνι, μητρὸς δὲ κλυρῆδ'.

8 ΑΠΟΛΛΩΝ. ΤΟΥ ΡΟΔΙΟΥ

Λητοΐδης ἐδίδαξε θεοπροπίας οἰωνῶν.
 Ἡ δὲ ἔδρυδάμας κλυδών παῖς. ἄγχι δὲ λίμνης
 Ξυωιάδ¹ κλυδόν² δολοπηίδα ναιετασκεν.
 Καὶ μὲν ἄκτωρ υἱα μρωοίπιον³ ἐξ ὀπίεν⁴
 ὦρσεν, δρῆσθήεσι σὺν ἀνδράσι ὄφρα νέοιτο. 70
 Εἶπερ δὲ ἄρυσίων τε καὶ ἄλκῆς ἐρβώτης.
 Τῆς, ὁ μὲν τελέον⁵, ὁ δὲ ἶρα ἀκτορίδαο.
 Ἡ πεὶ ὁ μὲν τελέον⁵, εὐκλειῆς ἐρβώτης.
 Ἴρα δὲ ἄρυσίων. σὺν ἔτρίτ⁶ ἦεν οἴλωε,
 Ἐξοχ⁷ ἠγορέω, καὶ ἐπαΐξαι⁸ μετόπισθεν 75

*Latona filius edocuerat artem auguratus;
 Atque etiam satius Crimeno Eurydamas, qui ad lacum
 Xyneium incolebat Crimenam Dolopum urbem.
 Ad hac Actor Menæcium Opunte filium
 Commovit, ut cum inuictis pugnantibus ad arma iret.
 Accessit & Eurytio & robustus Eribotes,
 Filii, alter Teleontis, alter Iri Actore prognati:
 Teleontis videlicet, celebris fama Eribotes;
 Iri, Eurytio. quibus exeuntibus tertium se Oileus fecit
 Insignis strenuitate vir, & imprimis callidus*

¹ Ἄγχι δὲ λίμνης Ξυωιάδ¹. Ξυωιάς, λίμνη τῆς Θεσσαλίας. πῆξ δὲ πόλιν
 ὠρεσκειμδών τῆ βοιωθίδι λίμνη. ἀπὸ δὲ τῆ πόλεως εἴρηκε Ξυωιάδα, ἐπεὶ δὴ
 πλεσίον αὐτῆς ἐστὶν ἡ πόλις. οἱ δὲ φασὶ Ξυωιάδα ἐρηθῆαι ἀπὸ τοῦ Ξυῶν εἶναι
 τὸ κρηδόν. ταύτῃ δὲ κρηδὼ εἶναι Θεσσαλίας ἔ βοιωτίας. ² Κλυδόν δολο-
 πηίδα. κλυδόν πόλις τῆς Θεσσαλίας. δολοπηίδα δὲ τῆς Θεσσαλίας εἶπ. δολοπις
 ἡ ἔθνη Θεσσαλίας. ὁμηρ³, ναῖον δὲ ἰχθυήν φθῆς, δολόπιον ἀνάσσει.
⁴ Ἐξ ὀπίεν⁴. ὀπῆς πόλις τῆς λοκρίδ⁵, ἀπὸ ὀπίεν⁴ ἦ ἡλεία. ὁμηρ⁶, οἱ
 κωῖοντ' ἐνίμωτ' ὀπίεντ' τε κακίανόν τε. μρωοίπ⁷ δὲ τῆς ἀντίλλης παῖτρο-
 κλ⁸. ⁹ Καὶ ἄλκῆς ἐρβώτης. ἰχυρός. ὠρεσκήως δὲ ἰχθυήσασθαι ὠρεσ-
 κῆν ἄλκῃ, ὡς φωνῆς ὠρεσκῆν φωνῆ. ἠρόδωρ⁹ ἐν τοῖς δρῆσιναυλικῆς
 τῆτον ἄρυσάτιον καλεῖ, καὶ φησὶ αὐτὸν τελέον⁵ ἦν. ἄκτωρ¹⁰ δὲ υἱὸς,
 μρωοίπ⁷ ἔ ἶρ¹¹. τῆτων δὲ υἱὸς, μρωοίπ⁷ μὲν παῖτροκλ⁸, ἶρα δὲ ἄρυ-
 ῖων. ¹² Καὶ ἐπαΐξαι, ἀπὸ τῆς ἐπιδωξαι. ¹³ ἀπειπὸν μὲν τὸ μετόπισθεν.

Εὐ δεδαώς δῆϊοισιν, ¹ ὅτε κλείωσι Φάλαγξας.
 Αὐτὰρ ἀπ' Ἑβοίης ² κάνθη κίε· τὸν ῥα κείνηθ' ἔ
 Πέμπεν ἄβαυλιάδης λελιημῶνον. ἔ μιν ἔμελλε
 Νοστήσιν κήρυκτον ὑπότροπ' ἔ. αἴσα γὰρ ἦεν
 Αὐτὸν ὁμῶς μόψον τε δαήμονα μαλοσωάων
 Πλαγχθένιας λιθύης ἐνὶ πείρασι ³ δηϊωθιῶαι.
⁴ ὧς εἶπε ἀνθρώποισι κακῶν μήκισον ἔπαυρῆιν·
 Ὅπῳότε κακείνης λιθύη ἐνὶ ταρχύστωρ,
 Τόσον ἐκάς κήλων, ὅσον τέ περ ἡελίοιο
 Μεσσηγύς ⁵ δύσιές τε κ' ἀντολαί εἰσορόων).
 Τῷ δ' ἄρ' ἔπι κλύτιός τε ἔ ἴφιτ' ἔ ηγρέθοντο,

80

85

Ad invadendos ab tergo hostes, sicubi inclinassent aciem.
Ex Eubæa porro venit Canthus, quem Canethus
Abantis f. amandarat nec invitum. at non erat
Cerintum reversurus postliminio. sanctum quippe fato fuerat,
Ut ipse eque ac Mopsus sagax divinator
Divagati in Africa oris immature deciderent.
Adeo non est homini longinquissimum potiri malis.
Nimirum istos in Africa etiam funerarunt,
Tam procul à Colchis, quantus inter soles
Occiduos & ortivos patet dispectus.
Post hunc accesserunt Clytius & Iphitus,

¹ Λείπει δὲ ὁ κείνη, ἢ ὅτι κλείωσι Φάλαγξας, ἢς φυγὴν τρέψασ.
² Κάνθος κίε. ἢ Κάνθηθ' ἔ ὁ κλίων κείνηθ'. ἔπι ἢ κατήθη ἕως, ἀφ' ἔ ὄρ' ἔ
 εἰς βοιωτία. ἢ δὲ ἄβαυθις πᾶσι, ἀφ' ἔ οἱ Ἑβοίης ἄβαυθις. ³ Δηϊωθιῶαι.
 κρινότερον ἢ δηϊωθιῶαι τὸ φθαρῶαι. ⁴ ἔξῃς ἢ ὁ ποιητής, ὡς δυσφορῶν ἐπὶ
 τῇ ἀπωλείᾳ ἢ ἡρώων, ἐπιφωτει, ὡς εἶπε ἀνθρώποισι. ὁ δὲ γῆς, ἔδεν ἔπε
 μέγιστον κείνηθ' ἢ ἀνθρώπος εἶπε ἐπιτογχαίη. ἔδεν οὖν ἀφ' ἔ α, ἀπαυρεῖν.
 ἢ ὅτι ἔδεν κείνηθ' μέγιστον ὁ μὴ ἀνθρώποις ἀχάρεις ἔπαυρεῖν, ὁ ἔστιν ἐπιτο-
 χαίη. ⁵ Δύσιές τε ἔ ἀντολαί. τοῦτον φησὶ κειμελισμῶν τ' ἢ κήλων γῆ-
 ρας, ὅστις ἔ ἀνατολῶν αἱ δύσις ἀφιστήκασσι. ἔπει ἢ μὴ λιθύη εἰς δύσιν
 ἢ ἢ κήλων εἰς ἀνατολήν.

¹ Ἄλκων μιν παρέθηκε πατήρ ἴος. ἔ μὲν ἔτ' ἄλλους
Γῆρα ἦσ' ἔχεν βιότοιό τε κηδεμονῆας,

² Ἄλλὰ ἐπὶ πύγῃ περ' ὅμως ἔ μῆνον ἰόντα,

Πέμπεν, ἵνα θρασέεσσι μεταπρέποι ἠρώεσσι.

100

³ Θησεία δ', ὅς περὶ πάντας ἐρεχθείδας ἐκέκαστο,

⁴ Ταιναρλίω αἰδηλῷ ὑπὸ χθόνα δεσμὸς ἔρυκε

Πειρίθῳ ἐσπόμῃρον, κείνῳ δ' ὄδον. ἥ τί κεν ἄμφω

Ab Alcone dimissus patre suo: qui non alios praeterea

Gnatos habebat senii victusque curatores;

Illum tamen, postimum licet unicumque, ab se

Amisit, ut intrepidis heroibus vel adderet decus vel deberet.

At vero Theseus, qui omnes Erechthei nepotes praeminebat,

Tanaria sub terra attingebatur vinculo capitali,

Cum in via irreduce comitatus Pirithoum esset. ambo certe

¹ Ἄλκων. ἄλκωια τὸ φιλίην πατέρα παρέχει. φησὶν γὰρ ἐρεχθεύς. Φυγῆν δ' αὐτὸν λέγει δὲ τὴν ἀπικτῆς μὲν τὸ θυγατρὸς χαλκιόπης εἰς ἄσσοιαν ἐξαιρέσει. ἢ τὸ πατρὸς ὅσα ἐκδύναται τὴν χαλκιόπης. ² τὸ δὲ ἐπὶ πύγῃ ἐν ταῦτα ἢ τὸ μοιοζήν, (παρὰ κείνῳ γὰρ ἔ μῆνον ἰόντα) ἀλλὰ καταπραῖσται αὐτῷ γυρόμῃρον. οἱ γὰρ ποῖνται τὸ παῖδων εἰσὶ παρὰ φιλεῖς. ³ Θησεία δ', ὅς περὶ πάντας. θησείας κὴ πειρίθους, ὁ μὲν ἐκ διός, ὁ δ' ἐκ ποσειδῶνος, οἱς ἐφ' ἀμείβων ἐποιεῖτο τὴν ἀσπίδα. καὶ ὁ μὲν θησείας τὴν ἰλίην ἐρεχθεύς ἔχει συμπράττειν αὐτῷ τὸ πειρίθου. ὁ δ' πειρίθους τὴν περὶ φοῖνον ἀρπάζουσα βυβλίαν ἀναγκάτως εἶχε τὸ θησεία ἐπόμῃρον. καὶ δὲ ἀφ' ταιναρῶν εἰς ἄδην καταβάντες, ἐπὶ τῇ πέτρῳ κείνῳ ἀναστῆσαι ἢ διδύνωται. ἰσχυρῶς δ' ὑπερο καταβάντες ἐπὶ τὸ κέρβερον, τὸ μὲν θησεία ἀπίσωσι, ὡς μὴ ἰσχυρῶς καταβάντες. τὸ δὲ πειρίθου εἶσεν, ἐπεὶ δὲ παρὰ τὴν ἰδίαν καταβάντες. ἰσχυρῶς δ' ἐπὶ τὸν τριζώνον οἱ δύο κερεοὶ ἀφ' ἑκάστου ἀδελφῶν, θησείας οἱ τὸ ἐν ἄδην, καὶ περὶ τῶν αἰχμάλων αἴθρα τὴν θησείας μητέρα. ⁴ Ταιναρλίω. φερικύδης ἐν τῇ θ' φησὶν ὅτι ἔλαβον οἱ ἰσχυροὶ γαμῆ ἐριμύδα τὴν δαμασκήν. τέταρτον δ' ἐπί τῳ πύγῳ. ἀφ' ἧς ταιναροὶ καλεῖται ἡ πόλις κὴ ἡ ἄκρα ἐκ τοῦ λιμῶν. ⁵ Κείνῳ ἰδόν. γράφεται ἐ κείνῳ. κείνῳ μὲν ἦγχο κείνῳ κὴ μαζαίαν, κείνῳ δ' ἀναφορικῶς. ⁶ τὴν δ' ἀδύνατον ἰσχυρῶς τὴν ἠρώων ἀφασαφῶν ὁ δ' ἀποκρίνεται, φησὶν ἐπ' εἰς τὴν σιωπῶν ἀμφότεροι τοῖς ἀρπάζουσιν, ἔπαυσαν αὐτοὺς μετὰ τὴν μόχθον. πῆσι δὲ ἐ τὴν αἰτίαν ἢ μὴ συμπεπνεύσασιν αὐτοὺς.

Γ' ἡσπερον

Ρ' ἤϊπρον καμάτιο τίλθη πάντεςιν ἔθεντ.

Τῖφος δ' ἀγνιάδης σιφαέα κάλλιπε δῆμον 105

Θεαπίων, ἐσθλὸς μὲν ὀρνόμυρον¹ προδαῖναι

Κῦμα ἀλὸς Ὠρείης, ἐσθλὸς δ' αἰέμοιο θυέλλας

Καὶ πλόου ἡελίω τε καὶ ἀστέρι πεκμήραδα.

Αὐτή μιν² τρίτωνίς δρῖσῶν ἐς ὄμιλον

Ἦρσεν ἀθλωαίη· μὲν δ' ἤλυθεν ἐλδομύοισιν. 110

Αὐτὴ γὰρ ἔνῃα θολὴ κάμε. σὺν δέ οἱ ἄργη

Τεῦξεν δρῖσολίδης κείνης ὑποθημοσύνησιν.

Τῶν καὶ πασιῶν προφερεσάτη ἔπλετ νηῶν,

Ὅσασι ὑπερῆσιν ἐπειρήσαντο θαλάσσης.

³ φλείας δ' αὐτ' Ἰπὶ πῖσιν δρῖσολύρηθεν ἵκαθεν, 115

Cunctis ad exhaustiendam facilius laborem profuissent.

Verum Tiphus Agnei f. à Siphensi discessit Thespiorum

Gente, tam natus praediscendi surgentem

In lato mari undam, ut ventos procellosos

Navisque cursum ex Sole & stella conjectandi.

Hunc ipsa ad invictiorum caetum Tritonia

Excitavit Minerva: tanto expectatior veniebat.

Nam eadem citam etiam navem extuderat, & cum ipsa Argus

Arestoris f. ita sabrefecerat, ut ab ejus nutu solide penderet.

Omnium idcirco navium erat opportunissima,

Quosquot remigiis tentarunt mare.

Post superiores Phlias etiam Arathyrea advenit,

¹ Προδαῖναι, προμαθεῖν, δρῖσιν γὰρ αὐτὴ πύχη κυβερνήτης. ὁ δὲ λόγος ἀγαθὸς μὲν καὶ ἡμέρας τῶν ἡλίου, τυκθὸς δὲ πρὸς πᾶσι τῶν ἀστέρων τὸ καιρὸν τῆς πλῆς πεκμήραδα. ² Τρίτωνίς. τρίτωνες τρεῖς, βοιωτίας, θησαλίας, λιζίας. ἐν δὲ τῶν καὶ λιθύλου ἐπέχθη ἡ ἀθλωαίη. ³ Φλείας δ' αὐτ' ἐπὶ πόλις πηλοποιήσασθαι ἡ δρῖσολύρη, ἐν ὁρίοις τῆς σικυωνίου κειμένη, ἡ νῦν ὀνομαζομένη φλιῦπε ἀπὸ φλιῦνι τῆς διονύσου ἔχθη φύλης. καὶ αὐτὴς δὲ διόνου φλυῖς ὀνομαζομένη, ἀπὸ τῆς φλύγος τῆς εἰσοῦ, ἢ ἐπὶ τῶν ἀθλωαίων.

Εἴθ' ἀφνειὸς ἔνακε δῶνύσσιο ἔκηλε

Πατρὸς ἐῦ, πηγῆσιν ἐφέσει¹ ἄσωπιῖο.

² Ἀργόθεν αὖ ταλαὸς ἔδρηϊ³, ἤε βίασ⁴

Ἡλυθον, ἰφθιμὸς τε λεωδόκ⁵· ἔς τι κε πηρῶ

Νηληϊς. τ⁶ δ' ἀμφὶ δύλῳ ἐμόγησε βαρεῖαν

120

Αἰολίδης σταθμοῖσιν ἐν ἰφίκλοιο μελάμπυς.

οὐδὲ μὲν⁷ ἔδδὲ βίλῳ κρηιρόφρον⁸ ἠρακλῆ⁹

Vbi facillime degebat indulgentia Bacchi

Parentis sui, & regiam ad fontes Asopi habebat.

Rursum Talaius & Arcius Biante nati ab Argis

Adfuerunt, & acer Leodocus, quos genuerat Pero

Nelei; pro qua periculosum sustentat laborem

In Iphicli stabulis Melampus avo profatus Aeolo.

Neque vero Hercules, forti ille & destinato vir animo,

¹ Ἀσωπιῖο. ἄσωπος ποταμὸς ἦτορ, ἔχει τὰς πηγὰς ἐν ἀραιθυρίᾳ ἐκτραυτῶν ἢ ὑπὸ διὸς δῶκεν αὐτὸν, ἀφ' τὸ κρηπακίαν τὴν θυγατέρα αὐτῆ ἀΐχταν, ὡς καλλίμαχος φησὶν. ² Ἀργόθεν αὖ ταλαὸς. ἀμυθῆσιος, ἔκρηθις, ἔκ αἰόλου, τῆ ἰκλῶ, ἔκ διὸς καὶ δωρίππης γίνεται μελάμπυς, ὡς φησὶ δριχίδας· κληθῶσα δ' αὐτὴν ἔτι καὶ τὸ τεκῆσιον τὴν μητέρα ἐκθῶσα αὐτὴν εἰς σῶδιον τόπον· τὴν δὲ πόδα μελασθῶσα τῶ ἡλίῳ, ἀσκίς οἶος. ἐν δὲ ταῖς κληθῶσαις μεγάλαις ἡοίαις λέγεται ὡς ἄρα μελάμπυς δῖπιδμαῖν κατίλυσι πρὸς πολυφάτην θυοίαν δ' ἐκείνη δράκον ἀνεπίστα κατίφασι τὴν κρηπακίαν. ἀναισιθεὶς ἢ ἐπιφῆ ὑπὸ μελάμπυδι. τὴν δὲ ἰκρία αὐτῆ ἐκτραφίνα καὶ περιέχεται τὰ ὅσα ἔκ μελάμπυδι· ἐπίπυσι αὐτῆ τὴν μελακίαν· φασγίται δ' ἐπὶ κληπακίᾳ τὴν βοῶν ἰφίκλου ἔκφυλάκε, ἐσκληφθῆντα ὑπ' αὐτῆ τὴν μελάμπυδι. ἰπειδὴ γὰρ τὸ τῆ ἔμειλιν ὅσον ἔτι πιστεύεται τὴν οἰκίαν, κρηπαιονηκῶν ὑπὸ μελακίᾳ, ἐν δισμοίῳ κρηπακίαν εἰπὴν τῆ κρηπακίᾳ. ὁ δὲ ἰφίκλος μαστὸν τὸ κρηπαιονηκῶν αὐτῆ ἀπαλλάττεται ἔκ δεινῆ, καὶ μελάμπυδι αἰδέσθεις ἀπίλυσι, ἰπιδὲς αὐτῆ καὶ τὰς βῆς, ἄς ἀφίκετ κλίψα. ³ οὐδὲ μὲν ἔδδὲ βίλῳ. ὁ ἐξῆς λόγος ἔτι. ἰπειδὴ ἔκαστος πλεῖν τὴν κρηπακίαν ὁ ἠρακλῆς, ἵνα τὴν διηλυθῆς τὸ ἄργον, καθ' ἡν ὁδὸν ἐκόμιζε τὸν κρηπαιονηκῶν ἐκ τῆ ἰρμυκίᾳ ὄρου, ὅπου καὶ τὰς βῆσας ἐκίμετο λαμπείας τε καὶ ἰρμυκίαν, ἦλθι ὡς ἰάσσια.

Παθόμεθ' αἰσονίδαο λιλαιομύε ἀφελίξαι.

Ἄλλ' ἐπεὶ αἶε βάξιν ἀγειρομύων ἠρώων,

¹ Νεῖον ἀπ' ἀρκαδίας ² λυγκηῖον ἄργος ἀμείψας, 125

Τὴν ὁδὸν, ἣ ζῶν φέρε κάπριον, ὅς ῥ' ἐνὶ βήσσης

Φέρβερ ³ λαμπείης, ἐρυμάνθειον ἀμμέγα ⁴ τίφθ.

Τὸν μὲν ἐνὶ πρώτῃσι μυκλωαίων ἀγορήσι.

Δεσμοῖς ⁵ ἰλλόμυρον μεγάλων ἀπὸ θήκαλο νώτων

Αὐτὸς δὲ ἣ ἰότητι παρέκ νόον Ἐρυθθῆ

130

⁶ Ὠρμήθη. σὺν καὶ οἱ ὕλας κίεν, ἐδ' ἄλός ὀπάων

Πρωθήθης, ἰὼν τε ⁷ Φοράς, ⁸ Φύλακός τε βιοῖο.

Vti acceperimus, Iasonis desiderium habuit vile;

Sed postquam fando audivit heroum corpus coalescere,

Nuper ex Arcadia Argos Lynceium transgressus

Illo itinere, in quo vivum gestabat aprum, qui in tramitibus

Lampiae, & vasta Erymanthia palude consuevit pabulari:

Eum quidem in prima Mycenensium curia

E magnis destituit humeris illigatum vinculis:

Sed sua ipse sponte, inconsultu Eurysthei

Impetum exeundi cepit: unaque Hylas iit, bona frugi pedisequus,

Peradolescens, pharetra gestor & custos arcus.

¹ Νεῖον ἀπ' ἀρκαδίας. ἠσπιλασσωμύως ἀντὶ τῆς νεωστί· ὄξυθίνως δὲ τὴν γλῶσσαν. ² Λυγκηῖον. διὰ τὴν λυγκίως τῆς βασιλεύουσι τῆς ἀργεῖς. ἐὰν δὲ λυγκηῖον, διὰ τὸ ὄρος ἀργεῖς ἀκυστίον, ἀφ' ἧς ἵναχθῆ κατὰ φέριται ποταμός. ³ Λάμπια ὄρη ἀρκαδίας, ἀφ' ἧς καὶ ποταμός ῥεῖ ἐρυμάνθῃ. ⁴ Τίφθ· ὁ κρηνηθῆς ποταμός. ἔπει δὲ τῆς κρηνηθῆ καὶ ἐρυμάνθῃ φησὶν, ὅτι ἐπὶ ταῖς πύλας τῆς μυκλωῶν κρημίστας αὐτὸν ἀπὸ τῆς. ⁵ ἰλλόμυρον δὲ, διδεδυμένον. ἀπὸ δὲ τῆς ἀπὸ θήκαλο τῆς βασιλεύουσι ἐπιδείκνυται ἡ δυνάμεις, ὅτι ἀχρῶς. ⁶ ὕλας ἠρεσκέλιος ἐρώμυρον, ἢ τῆς θειοδύμασι τῆς τρυόπῃ. ἔπει μισσίας. ἐλλάνικθῃ δὲ θειοδύμασι ἀντὶ θειοδύμασι καλεῖται. ⁷ Φοράς δὲ, ὁ φέρων. ⁸ Φύλακθῃ, ἰωτικῶς ὁ φύλακθῃ διὰ τῆς φύλαξ, ὡσπερ καὶ τὸ κρηνηθῃ, ὄξυθίνω τὴν νεωστί. ἠρωδίαδός δὲ τὴν πελοποννησιακὴν ὄξυθίνω.

Τῷ δὲ Πι δὴ θείοιο κίεν δαυαοῖο γνέθλη

¹ Ναύπλιον. ἢ γὰρ ἔλε κλυτοῖης ναυβολίδαο.

Ναύβολον αὐτὸν λέρναι. λέρναιον γὰρ μὴ ἰδμεν εἶναι 135

² Προῖτα ναυπλιαῖδαο. ποσειδάωνι ἢ κέρη
Πρὶν ποτ' ἀμυμώνη δαυαῖς τίκεν Ὀνηθεῖσα
Ναύπλιον, ὅς περ πάντας ἐκαίνυτο ναυηλίησιν.

³ Ἰδμων δὲ ὑπέπνευ μετκίαθεν, ὅσοι ἔναιον

Ἄργον· ἐπεὶ δεδαῶς τ' εἶναι μόρον οἰωνοῖσιν, 140

Ἦν ἔτι μή οἱ δῆμον εὐκλείης ἀγασσάλο.

Οὐ μὲν ὅγ' ἦεν ἄβασίον ἐπήτυμον· ἀλλὰ μιν αὐτὸς

*Proxime illum nomen dedit ortus de magni familia Danai
Nauplius. erat nimirum Clytonai è Naubolo progeniti,
Naubolus rursus Lerni : Lernum quidem satis constat
Proeto Nauplii creatum. at Neptuniis puella
Amymona cubilibus assueta multo ante pepererat
Nauplium, qui navigandi arte omnes longe longeque superabat.
Idmon autem novissimus accessit eorum qui tenebant
Argos : is ex auguriis potat suum illud fatum,
Accessit tamen ne sua hominum livore sideraretur gloria.
Nec vero certe suus erat Abantis gnatus : sed ipse eum*

¹ Ναύπλιον. λέρναιον ἢ λέρναϊον ἢ ποσειδάωνι ἢ, καὶ ἀμυμώνης
τ' δαυαῖς. ² Προῖτα ἢ λέρναϊον, ἢ βελεροφόρον ἐχθρῶν. ³ Ἰδμων δὲ ὑπέπνευ.
χαμαιλίαν φησὶ τ' ἴστωρ ἰδμεναι τῶν τῶν ἀρχαίοις καλεῖσθαι ἀφ' ἱε-
πειρίας. ἄλλοι φασὶ καὶ ἴστωρ συμπληρῶσαι τοῖς ἀρχαίοις. δηλοῦν ἢ
καὶ ἀμφιέρχοι. ὁ δὲ ἰδμων, ὡς ἴστωρ φησὶ κλύδης, παῖς ἰωάννης τ' κη-
ρίων ἐ λέρναϊον, ἢ καὶ λαοθήης, ἴστωρ τῷ δὲ κλέχας. ἀναρῶται δὲ
ἰδμων εἰς μαρμαρυγίαν ὑπὸ κέρη. ἔτ' ἢ ἄβασίον φησὶ νομιωδῶσαι
τ' ἰδμεναι. συμμαρτυρεῖ δὲ αὐτῷ καὶ ἠρόδωτος.

Γείνατο κυδαλίμοις ἐναρίθμιον¹ αἰολίδησιν

Λητοίδης. αὐτὸς ᾗ θεοπροπίας ἐδίδαξεν,

οἰωνὸς τ' αἰλέην, ἢ δ' ἔμπυρα σήματ' ἰδέσθαι. 145

καὶ μὲν² αἰτωλὶς κρητερὸν πολυδάκεια λήδη

κἄσρα τ' ὠκυπόδων ὤρσεν δεδαημύον ἵππων

σπάρτηθεν (στυ³ δὲ ἤγε δόμοις ἐνι τυνδαρέοιο

³ Τηλυγέτης ὠδῖνι μῆ τέκεν) ἔδ' ἀπίθησεν

Νεισομύοις: ζυῶς γὰρ ἐπίξια μῆδετο λέκτρων. 150

οἷ τ' ἀφαρηλιάδα λυγκῶς ἔ' ὑπέρβιϑ ἰδας

Generavit dignum adoriofis Aeoli nepotibus

Apollo; ipse docuit artes hariolandi, &

Volucres inservandi; ipse, ignisficii praesagia.

Nec minus Leda Aetolica fortem Pollucem

Atque caudentem velocium equorum Castorem excitavit

Sparta, quos ipsa in Tyndari adibus

Vno postimos partu fuerat enixa; nec diffidebat

Abituris; ut quae nihil Iovis concubitu alienum prospiraret.

Etiam Lynceus cum violento Ida procreati Apharete

¹ Αἰολίδησιν. αἰόλυ γδ ἔ' ἰλλωϑ κρηθός κὲ ἀγάμας, κρηθίως δὲ αἰσσι, αἰσσιϑ ᾗ ὁ ἰάσων. ἄβας ᾗ μιλάμποδϑ ἰω ἔ' ἀμυθίοιϑ, ἔ' κρηθίως, ἔ' αἰόλυ. ² Αἰτωλὶς. εἰχότως αἰτωλὶς ἢ λήδα, ἰπέι αἰτωλὸς ὁ θεῶσι. καὶ εἴρηκεν ἀπὸ τ' χώρας, ὡς εἰ περὶ τ' συρακῆσιοι, σκεῖλοι. ὁ ᾗ ἰουκϑ πλάρωνίαν φησὶν ἰλλάνικϑ ᾗ καλυδωνίαν. ἰω ᾗ θεατὶς θυγατὴρ ἔ' βασιλείως τ' αἰτωλίας, ἄριως ἢ ἔ' ἀνδροδίκης. γλαῦκῃ ᾗ αὐτὴν ἔ' σιτύφῃ, ἐκ πατρὸς, ἐν κρηθηδικοῖς λέγῃ δῶμηλϑ κὲ παιλειδάς μητρὸς ἰστροῦν ὅπ' ἵππων ἀπολομύον ἦλθεν εἰς λακεδαίμονα ὁ γλαῦκῃς, ἔ' ἐκεῖ ἐμίγη παιλειδάς ἰω ὑστερον γήμασθαι θεατὶς. τὴν δὲ λήδαν, ἔ'σαν γλαῦκῃς, κληθῶσαι θεατὶς. αἰτωλὶς δὲ ἦτοι ἀπὸ τὴν χώραν, ἢ ἀπὸ αἰτωλῆ ἔ' ἤρωος. Φερεκύδης δὲ ἐστὶν ἢ, ἐκ λαοφόντης τ' πλάρωνϑ λήδαν ἔ' ἀλθραία θεατὶς γηῖασθαι φησὶν. ὅπ' ᾗ γλαῦκῃς ἐστὶ κὲ ἀλθραίας αἰνίττεται λέγον, τὴς τέκε θυγατὴρ γλαῦκῃς μάκαιρα. φασὶ τ' μὲν πολυδάκεια, δῖος τ' δὲ κἄσρα τυνδαρέω. ³ Τηλυγέτης δὲ ἰὺν ἀπὸ ἔ' ἀραπηλῆς. ὄμηρος δὲ τὴς ἐστὶ γῆρα γησομύας.

Νηληϊῶν θείοιο. ποσειδάων δέ οἱ ἀλκίῳ
 Δῶκεν ἀπειρεσίῳ, ἠδ' ὅ, τί κεν δρῆσαιτο
 Μαρνάμῳ, τὸ πέλεσθαι εἰς ξυνοχῆν πολέμοιο. 160
 καὶ μὲν ἀμφιδάμας κηφείης τ' ἴσαν δρκαδίηθεν,
 ὁὐ πηλείῳ ἔκ κληῖρον ἀφειδάνηιον ἔναιον.
 Τῆε δὺν ἀλεῦ· τρίταίος γε μὲν ἔσπετ' ἰῶσιν
 Ἄγκαιῳ· τὸ μὲν ῥα πατὴρ λυκούργῳ ἔπεμπε
 Τῶν ἀμφω γιωτὸς προχρῆστερῳ. ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη 165
 Γηράσκοντ' ἀλεὸν λίπετ' ἀμπόλιν ὄφρα κομίζη,
 Παιῖδα δ' ἐὼν σφετέροισι κασιγνήτοισιν ὄπασε.
 Ἄβῃ δ' ὄγε μαιναλῆς ἀρχὴν δέρι ἀμφιτομόν τε
*Neleus, vir summus. atque illi Neptunius vires
 Immensas dederat, & ut quicquid optasset
 Inter praliandum te belli arcta pressus, id indueret.
 Quin & Amphidamas Arcadia & Cephæus exierunt,
 Qui Tegeam & haredia tenebant Aphidantis,
 Ambo sati Aleo: & tertius amplius sectabatur euntes
 Ancaus, quem Lycurgus pater ablegavit
 Vtriusque illorum frater major. ipse siquidem, ut jam
 Senescentem foveret Aleum, in civitate linguebatur.
 Hoc erat quod suum suis fratribus filium adjungebat.
 Is vero pellem ursæ Manalia, & bipennem magnam*

ὁ πηλείῳ. πηλίας πηλίας δρκαδίας. ὁ κληῖρον ἦ, πῶς βασιλείας τῆ
 ἀφειδανίῳ. ὁ γὰρ ἀλεὸς ἰσορῆται ἀφειδανίῳ ἕως εἶται δρκαδίῳ. ἀφεί-
 δας ἦ ὁ δρκαδίῳ, δρκαῖῳ ἦρος ἰσοσιλάσει πηλίας· ἀφ' ἧς κ' ἡ χώρα δρ-
 καδία. δὺν δὲ εἶσι κηφείης· ὁ μὲν, ἀλεῦ, ἦ μνημοσύνη δρκαδίας· ὁ δὲ
 ἔπερῳ ἦ μνημοσύνη ἰλλάνη· ἐν τῷ δέρι δρκαδίας. Ἄγκαιῳ. λυ-
 κούργῳ κ' ἀντιόχῳ ἀγκαιῳ ἔπιόχῳ. πῶς τῶν ἦ παρ' δρκαδίῳ φη-
 σι δρκαδίῳ. μνημοσύνη καὶ ὄμηρῳ τῆτε δρκαδίας, τὸν λυκούργῳ
 ἕως φησὶ δέρι μίσοι πρόνησε. καὶ ἀγεται μωλῆια ἰορτῆ παρ' δρκαδίῳ
 ἕως δὲ λυκούργῳ λοχίσις κ' πῶς μωλῆια εἶλεν ἰσοσιλάσινα. μωλῆια
 ἦ ἡ μωλῆ. Ἄβῃ δ' ὄγε μαιναλῆς. μαιναλῆς ὄρῳ δρκαδίας ἔ πόλις
 δὲ μαιναλῆ δρκαδίῳ, ἦ πατὴρ λυκούργῳ.

¹ Τάϊναρον αὐτ' ὄπι ποῖσι λιπῶν πλύφημ' ἴκασι,
Τόν ρα ποσειδάωνι ποδωκείεσσι¹ ἄλλων 180

² Εὐρώπη πιτυοῖο μεγαθενέ² τέκε κέρη.
Κεῖν³ ἀνὴρ ἔ πάντ' ὄπι γλαυκῆιο θεέσκεν
Οἴδμα⁴, εἰδὲ θεὸς βάπτειν πόδας, ἀλλ' ὅσον ἀκροῖς
Ἰχνεσι πεγλόμην⁵ ³ διερῆ πεφόρητ' κελδίθω.

⁴ Καὶ δ' ἄλλω δύο παῖδε ποσειδάωι⁶ ἴκθιν⁷ 185
Ἦτοι ὁ μὲν πολίεθρον ἀγαυῆ⁸ μιλῆτιο

Deinde adeptus ordinem fuit relicto Tanaro Euphemus,
Quem pernecitate pedum nemini secundum Neptunus
Susceperat ex Europa pravalidi gnata Tityi.

Hic vir nec si cursitasset in asperis glauci maris
Fluctibus, celeres tinxisset pedes, sed primis aliquantum
Humectatis vestigiis aquosam evolasset viam.

Sed & alii duo Neptuni saty orti pervenerunt,
Nempe venerabilis Mileti urbe

¹ Τάϊναρον ἀκρωτήριον τῆς λακωνικῆς ἀπὸ ταινάρου τῆς ποσειδωνίας. Ἐυρώπη πιτυοῖο. τῆς ἰλάρης παιδός. ἔτ' ἢ ἐν αὐτῇ τελευτήσῃ, ἀλλὰ τὸ ἐν πυτῶνι πεγλόμην καταχρῆν τὴν λητώ. ὡς ἐν ὁμηρῷ, πιτυοῖο γαίης υἱόν. ὁ δὲ ἀφορείων δρόμιον φησὶ αὐτὸν ἤφθαι. καὶ ἀλλὰ τῆς πμωρεῖσθαι. ² Διερῆ πεφόρητ'. διερῆ κυρείως ἢ ἐκ διὸς γνομένη καθυστερῶ γῆ. ἢ ἔστι δὲ διαίτω τὸ βρέχου. εἰληπταὶ τῶν ὁμηρικῶν, αἱ δὲ ὅτι δὴ σκερῶν ἐπὶ ζείδωροι ἀρραται, καὶ τὰ ἐξῆς. ³ Καὶ δ' ἄλλω δύο παῖδε. ὁ μὲν ἀγκασί⁴, υἱὸς (ἀπὸ παλαιῆς γῆς ἢ τῆς φοίνικ⁵ ἐ ποσειδωνίας) ἐργί⁶ δὲ, ἀπὸ γῆ⁷. κλυμῶν γῆς ἢ τῆς πρῆσθων⁸ καὶ βεζύγης τῆς λύκας. ⁹ ὁ δὲ μιλῆτι⁹, ἀφ' ἧς ἢ ἡ πόλις μιλῆτι¹⁰, ἀξασί¹¹ τῆς μίκων¹² ἢ. οἱ δὲ φασὶ αὐτὸν ἀπόλων¹³ καὶ δρέας τῆς κλειόχας. ἐκλήθη δὲ μιλῆτι¹⁴, ὅτι ἐκρύβη ὑπὸ τῆς μητρὸς ἐν μίλακι. οἱ δὲ φασὶ ὑπὸ σαρπηδό¹⁵ τῆς διὸς μιλῆτι¹⁶ κηδῆ¹⁷ αἰ, ὀνομαστῆσαν ἀπὸ τῆς ἐν κρήτη. ὀνομαστῆσαι δὲ αὐτῶν πρῶτον λέγεται πιτυῶσαν, οἱ δὲ ἀστειῶν, εἴτε ἀνακτόροιο, εἴτε μιλῆτι¹⁸. καὶ δρέας φησὶ ὅτι δρέα θυγάτηρ ἐχθρῆς κλειόχας, ἧς ἐ ἀπὸ λαν¹⁹ γηυῖσθαι βρέφ²⁰. καὶ τῆτο ἐκλήθη αἰς μίλακα. τὸ δὲ κλειόχην ἀειλί²¹ σθαι, ἐ ὀνομαστῆσαι ἀπὸ τῆς μίλακ²² μιλῆτι²³. τῆτοι δὲ ἀνδρωγί²⁴ καὶ φθονύ²⁵ μῆμον ὑπὸ τῆς μίνω²⁶ ἀναχωρήσασθαι εἰς τὴν σάμω. ἀφ' ἧς καὶ τὸ π²⁷ ἐπὶ μιλῆτι²⁸. καὶ ἀπὸ τῆς σάμω μίλακ²⁹ εἰς τὴν κάρικον, ἐκίσε πόλιν, μιλῆτι³⁰ ἀφ' ἑαυτῆς καλίστας.

Νοσφιδεῖς ἐργῖν, ἵ ο δὲ ἰμβρασίης ἔδ' ἤρης
 Ἐπαρθενίης ἀγκαῖ ὑπὲρ βι. ἴσσορε δὲ ἀμφω
 Ἡ μὲν ναυηλίας ἠδ' ἄρε δ' ἔχε πῶνιο.
 Οἰνείδης δὲ ἴπτι τοῖσιν ἀφορμηθεῖς καλυδῶν 190
 Ἀλκείης μελέα γ' αἰνήλυτε, λαοκῶν τε,
 Λαοκῶν οἰνή ἀδελφεός· ἔ μὲν ἴης γε
 Μητέρ· ἄλλά ἐθῆσα γυνὴ τίκε. τὲν μὲν ἄρ' οἰνός
 Ἡ δὲ γηραλίου κρομήτορα παιδὸς ἴαλλεν.

Relicta Erginus, & sede Iunonis Imbrasia
Parthenia Ancaeus ferox: qui se ambo scientes
Rei vel nauticae profitebantur vel militaris.
His receptis, Oenei gnatus Calydone digressus
Fortis Meleager augebat numerum, & Laocoon,
Laocoon Oenei frater, nec tamen ex una
Matre, utpote muliere editus operaria. eum sane Oeneus,
Quod aetatis esset altioris, eunti rectorem filio addebat.

ἵ ο δὲ ἰμβρασίης. τὸν σάμω φησὶν. ἰμβρασῶ γὰρ ποταμὸς σάμω, ὃς
 μετεκλήθη παρθένοι, ἀφ' τοῦ ἑκείνου παρθένοι ἔστω τετραφθαγ τὸ ἦραο.
 καὶ καλλίμοχ μίμνη). ὃ δὲ παρραῖ ἔπειτα παρθένια δὲ ἡ σάμω δὲ τὸ
 παρθένιας τὸ σάμω γυναικὸς ἀνομογῶν. Ἐπαρθενίης ἀγκαῖ. ἀριστο-
 τέλης φησὶ παρθεῖ ἀγκαῖς, ὅτι φιλομέωργον ὡς καὶ φυλάων ἀμπιλωῖα, βα-
 ρύς ἐπέκειτο τοῖς οἰκίταις. εἰς δὲ τὸ οἰκίτων ἴφη μὴ μετὰ λήψιδαι τὸ διαπό-
 τλω τὸ καρπῶ. ὃ δὲ ἀγκαῖ, ἰκιδὴ ὁ καρπὸς ἐφθάρει, χαίρων ἐτρυγα, καὶ
 τὸ οἰκίτων ἐκίλδοσι κρομή αὐτῶ. μίλων δὲ τὸ κύλικα ἀποσφίρειν τῶ γέ-
 μαλι, ὑπερμίμνησκει αὐτὸν τὸ λόγος. ὃ δὲ ἴφη, πολλὰ μίξεν πύλι κύλικα
 καὶ χίλια ἄκρα. τῶ πτω ἴπτι λιγυρῶν, ἠκί τις ἀγῶν ὡς ὑπερμιγῆθης
 σὺς λυμαίνεταί τ' ὄρχασι. ὃ δὲ ἀγκαῖ δὲ ποταμὸν τὸν ποταμὸν, ἐπὶ τὸ σὺν
 ὄρχασι καὶ πηγάσι ὑπὸ αὐτῶ ἐπιλούτῃσι· ὅθεν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶ τῶ
 ἀποδοκίαν πὶ πρᾶσιόντων. καὶ φερικύδης ἐν τῇ φησὶ τὸ ἀγκαῖοι ὑπὸ τῶ
 καλυδωνίης σὺς πηγάσι τὸ μὲν δὲ ἀποδοκίαν. ἄλλά ἐθῆσα. θῆσα ἡ
 δὲ ἀλλ. ἀθῶαοι δὲ ἐ τοῖς πηγάσι γυναικῶν θῆσας λίγασιν· δὲ τῶ θη-
 τῶσι ἐπὶ μίθω, ἀφ' τοῦ ἐνδοκίαν εἶται τὸ ἐπιτηθείω. καὶ ὡσαύτω τῶ κρῆς
 τῶ ἀκίαι τὸ κρῆσα, ἔπειτα ἐ τῶ θῆς θῆσα.

Ω δ' ἐπὶ κερύζων πειθαρσέα δύνεν ὄμιλον 195
 Ἡρώων. Ἐ δ' ἔπιν' ὑπέρπρον ἄλλον οἴω
 Νόσφιν γ' ἠρακλῆ¹ ἐπελθέμεν, εἴ κ' ἐπὶ μῆνον
 Αὐθιμύων λυκάβαιτα μετετραφῆ αἰτωλοῖσιν.
 Καὶ μὲν οἱ μήτρως αὐτῶν ὄδον, εἴ μὲν ἄκρον,
 Εὐ² ἢ ἔν σελιδῆ δεδαημῆ³ ἀνὴ φέρεσθαι, 200
 Θεσιάδης⁴ Ἴφικλ⁵ ἐφωμάρτησε κιόνῃ.
 Σὺν ἢ παλαιμόνι⁶ λέρνῃ παῖς⁷ ὠλενίοιο,
 Λέρνῃ ὑπὸ κλησίν, γρηλεύ γε μὲν ἠφαίσειο.
 Τῶνεκ' ἔλω πόδα⁸ σιφλός· αἰτὰρ δέμας ἔχ' ἔτις ἔτλη
 Ἡνορέλῳ τ' ὀνόσασθαι· ὃ ἔμεταρήθμι⁹ ἦεν 205
 Πᾶσιν δρισηέσθιν, ἰήσωνι κῦδ¹⁰ αἰέζων.
⁴ Ἐκ δ' ἄρα Φωκῆων κίεν Ἴφικλ¹¹ ὀρνιθίδαο

*Sic ille adhuc adolescens, tamen praesidentibus permiscebatur
 Heroibus. nec quenquam reat pollentiozem
 Fuisse, excepto Hercule, accessurum; si unum amplius
 Annum ibi restitisset inter Aetolos educandus.
 Atq; eadem etiam avunculus ipsum, non probius ad jaculandum
 Exercitatus, quam obsistendum in pugna stataria,
 Iphiclus patre natus Thestio comitabatur discedentem,
 Unaque abibat Palamonius Lerni Olenii gnatus;
 Lerni quidem nomine; sed stirpe, Volcani.
 Idcirco debili erat pede; licet nemo ejus nec corporaturam
 Notare nec navitiem posset: ut ἔ dignus numeraretur
 Quoque procerum, ἔ ipsi Iasoni esset decori.
 E Phocensibus vero applicuit se Iphitus Nauboli f. Ornyto*

¹ Ἴφικλ⁵. ἀλθαία ἔ Ἴφικλ⁵ ἀδελφοὶ ἐκ διδασμίας τ' αἰείρας.
² ὠλενίοιο. ὠλενοὶ τ' ἀχάϊας δύο. ὁμηρ⁵, οἱ πολὺρῶνι κόμισθαι κτ' ἄλλοι.
³ Σιφλός. ἀπὸ τ' κερύζων. οἱ δ' τ' κερύζων ἐπισημασθῆν ἀπὸ
 δόσου. σίφλ⁸ ἢ ὁ μῶμ⁹. ⁴ Ἐκ δ' ἄρα Φωκῆων. οἱ Φωκῆες ἐκλήθησαν

Ναυβόλῃ ἐκγεγαώς. Ζεῖν ὁ δὲ οἱ ἔσκε πάροιθεν,
 Ἡ μὲν ἔβη πυθῶδε θεοπροπίας ἐρεείνων
 Ναυιλίης· τίθι γάρ μιν εἴοις ὑπέδεκτο δόμοισιν. 210
 Ἴ Ζήτης αὖ κάλαις τε βορήϊοι ἦες ἴκοντο,
 Οὐς ποτ' ἐρεχθίης βορέη τίκεν ὠρείθυα

Progeniti, is qui hospes ipsi extitit antea,
 Cum Pythonem pertenderet oraculum super navigatione
 Scitaturus. tunc enim suis eum testis recipiebat.
 Zetes adeo & Calais ab Aquilone profeminati exhibant,
 Quos Oritbyia Erechthei gnata profuderat Aquiloni

ἀπὸ Φάκῃ ἔσθαι αἰακῶ. τὸ δὲ ἴφιτοι γλοσσαλογοῦσι ναυβόλῃ καὶ ἀπεικίης τὸ
 ἰσσομαχῶ. ἢ δὲ πυθῶ πόλις Φωκίδῃ, ἴθα τὸ μαυλίησι, ἀπὸ δὲ πωλητί-
 σθαι τὸ μαυλίησι ἔτω κληθεῖσα, ἢ ἀπὸ δὲ ἐκείσιν ἐστὶν ἡ δὲ ἀπὸ τῆς
 Ζήτης αὖ κάλαις τε. τῆς ἐκ Διὰ φέρων τίπων συμπλοῦσαι τοῖς ἀρπυγῶ-
 ταις φασί. οἱ μὲν γὰρ ἐκ θράκης, ὡς ἀπολλώνιῃ· ἡρόδωρ δὲ ἐκ δαυλί-
 δῃ· ὄσσει δὲ ἐκ ὑπερβορείων. καὶ ἀλλήλῃ δὲ τῆς ἐκ ἀντιραχῶ. φανόδι-
 κῃ δὲ ἐκ ἀθλιακῶν, ἐκ ὑπερβορείων αὐτὴς ἐλθεῖν ἐπὶ τὸ πλῆθ. τὴν δὲ
 ὠρείθυα σιμωνίδης ἀπὸ βασιλῆος φησὶ ἀρπαγῆσαι, ἐπὶ τῷ σαρπηδ-
 νίῳ πίτταν τὸ θράκης ἐσχεθῆναι. ἴσι γὰρ καὶ τὸ κιλικίας ὀμόνομα, ὡς
 καλλιθένης. σπύργῃ δὲ ἐκ τῆς γυροειδῆ, κῆρῃσι πᾶσι ἐκ τῆς ἀτλαντικῆς
 πιλάγῃ σαρπηδονίας φησὶ. ἀλλὰ δὲ τὸ θράκης σαρπηδονίας πίτταν, ὅτι
 πρὸς τὴν αἴμα ὄρε ἴσι, φερικύδης φησὶ, ἀλλὰ τὸ ἀρπαγῆς ἰσθμῶν τὸ ὠρε-
 θίης. χερσίῃ δὲ ἀρπαδιῶν φησὶ αὐτῶν αἴτη ἀμίλγασαι ὑπὸ τῆς
 κηφισῆς πηγῆς. ἡπαγῆρας δὲ ἐκ τοῖς μιγαρησί, τὸ τῷ ὠρείθυα ἀρπα-
 σταῖς βορέας, ἢ σφυροῖς φησὶ, ἐκ δὲ τὸ ἀνισθῆ. ἢ δὲ ὠρείθυα, ἐρε-
 χθίης θυγάτηρ, ἢ ἐκ ἀττικῆς ἀρπύσας ὁ βορέας ἤγαγον εἰς θράκην, κα-
 κῆσι σιωελθῶν ἴππεσι ζήτην ἐκ κάλαιν, ὡς σιμωνίδης ἐκ τῆς ναυμαχίας.
 φησὶ δὲ κλειοπάτταν τῷ ὠρείθυα πρὸς τῷ ἰγμῶν μὲν ταῦτα δὲ ἰδαίαν
 τῷ δαρδάνῃ, ἢ πρὸς ἀπὸ τῆς ἔχουσα πρὸς τὴν ἀρπύσας, λίγῃ δὲ τὴν
 ἀπὸ κλειοπάτταν ἦς, ἰπειρῶν τυφλώσασα αὐτὴς. οἱ δὲ, ὅτι ὁ πατὴρ ἐτυ-
 φλωσεν αὐτὴν ἀπολλώσεως τὸ μητρικῆς πρὸς αὐτῆν. κίροπῃ δὲ κρέι-
 σα, ὠρείθυα, πρὸς αἰς. ὠρείθυα δὲ καὶ βορέα χόνη, χροῖα, κλειοπάττα,
 Ζήτης ἐκ κάλαις. ὁ δὲ βορέας ἰδὼν ὠρείθυα παύσασα ἐκ τῆς ἰλιοςῶ, κερ-
 σῶν αὐτῆς ἐκ ἧς ἔστι.

Ἐχάλῃ Θρήκης δυσχειμέρα· ἐνθ' ἄρα πλώ γε
 Θρηϊκιῶν βορέης ἀνερίψατο¹ κεκροπήτην,
 Ἴλιος ἔπειπαροιζε χορῶν ἐνὶ δινδύχουσι.

Καί μιν ἄγων ἔκαθεν,² σαρπηδονίῳ ἔθι πέτρῳ
 κλείσιν, ποταμοῖο πρὸ ῥόον ἐργίνοιο,

³ Λυγαίοις ἐδάμασσε πρὸ νεφέεσσι καλύψας.

Τὼ μὲν⁴ ἐπ' ἀκροτάτοισι ποδῶν ἐκάπερθεν⁵ ἑρεμνάς

Σείον ἀειρομῶν πτέρυγας (μέγα θύμβος ἰδέασθαι) 220

Χρυσείαις⁶ Φολίδεσσι διαυγέας. ἀμφὶ ἧτώποις

⁷ Κεφάλῃ ἐξ ἰσάτιο ἔαυχέν⁸ ἔνθα ἔειθε

Κυάνεα δονέοντο μὲν πνοιῆσιν ἔθειρα.

In ultima intempesta Thracia; quo istam

Thracius Aquilo rejecerat è Cecropia,

Cum se propter Ilissum in choro circumagebat;

Ac procul abrepta, quo saxum celebratur

Sarpedonium, prater fluvii Ergini lapsum,

Et tenebricis nubibus obnupta vitium obtulit.

Illi quidem extremis sublatis pedibus, utrinque

Cum ingenti spectantium stupore umbrosas quatiebant alas

Guttis aureis illustres. circum terga interim

De summo vertice & collo huc illuc

Carulea jaetabantur coma, aurarum ludibria.

¹ Κεκροπήτην. ἡ ἀκρόπολις τῆς ἀττικῆς κεκροπία ἐκαλεῖτο τοπὸ πύργου. ² Σαρπηδονίῳ ὄφι. πόλις τῆς ἀττικῆς. ἀπὸ σαρπηδονίῳ ἔθι τῆς θράκης βασιλείας, ἀδελφῶν πόλτιος. τὴν ἡφιζῆος προσήθηκεν· ἰπέρις ἔπειπα ἐπὶ σαρπηδονίῳ πέτρῳ τῆς κιλικίας. ³ Λυγαίοις. σκολεινοῖς, καὶ μελωνομίαιον. λύγος γὰρ τὸ σκότος, ἀπὸ τῆς λύγος ἔφυξεν, ὅπερ ἐπὶ πυκτὸν καὶ δασύ. ⁴ Ἐπ' ἀκροτάτοις ποδῶν. τοῖς σφυροῖς, ἢ τοῖς ἀσπραγάλοις. ⁵ ἑρεμνάς ἦ, ἤτοι καὶ συγκροπῶν ἑρεμνάς, τῆν ἐπὶ κατὰ πλεονεξίαν· σκολεινάς κυρίως, ἐξ ὧν μελαίνας. ⁶ Φολίδεσσι. τῆς σίξισι, τοῖς ποικίλμασι τῶν πτερῶν. ⁷ Κεφάλῃ ἐξ ἰσάτιο. ἄκρας κεφαλῆς. ὅς ἔστι λόγος. ἴσσιον ἱερυμίας πτέρυγας κινεῖ μῦθοι, κατὰ πλεονεξίαν ἔθι ἰδέασθαι.

26 Α' ΠΟΛΛΩΝ. ΤΟΥ Ρ' ΟΔΙΟΥ
 Ἐμμεσαι· ὡς ἢ ἔ' αὐτὸν ἰήσασα γείνατ' μήτηρ
 Ἀλκιμέδη κλυμμένης μινυηίδ' Ἐκγεγαῖα.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δμῶεσσιν ἐπαρτία πάντ' ἐτίτυκτο,
 Ὅσα περ ἐστυνόντα ἐπαρτίες ἔνδοθι νῆες, 235
 Εὐτ' αὖ ἄγη χρεῖ' ἄνδρας ὑπεὶρ ἄλα ναυτίλλεσθ'
 Δὴ τότε ἴσαν μὲν νῆα δὲ ἄσε', ἔνθα περ ἀκτὰ
 κλείοντα¹ παρὰσσι μαγνήτιδες· ἀμφὶ δὲ λαῶν
 Πληθὺς ἐπερχομένων ἄμυδις ἦεν. οἳ δὲ, Φαιεαὶ
² Ἀσέρες ὡς νεφέεσσι, μετέπρεπον· ὧδε δὲ ἔεκεσθ' 240
 Ἐννεπεν εἰσορόων δὴν τ' ἄχεσιν αἰόσονίης.

*Esse. ipsum certe Iasonem procrearat mater
 Alcimedea, quam Clymena genuerat Minya filia.
 Postea vero quam familiarium opera fuit paratum,
 Quoquo naves procincta per armari intus solent,
 Si quando viris navigandi maris allata necessitas est:
 Per oppidum grassantur ad navem, ubi litora
 Usurpantur Pagasæa Magnesiaca, ac cum civium undique
 Concurrentium turba gressu impare iret una; ipsi tamen quasi
 Luculentæ nubibus stellæ, sic præmicabant. nec deerat qui in hac
 Erumperet verba, eos conspiciatus prouere in armis.*

διδὸς γίνεται ὄρχομενός· ἀφ' ἧ καὶ ἡ πόλις ὄρχομενός καλεῖται. ὄρχομενὸν δὲ
 καὶ ἐρμίωπης τ' βωιωθῆ γίνεται μινύας ἐπὶ κλησιν, φύσθ' ἢ ποσειδῶνι, ὅς
 οἰκεῖ ἐν ὄρχομενῷ· ἀφ' ἧ ὁ λαὸς μινύας ἐκλήθησαν. ἐκ δὲ μινύων καὶ κλυμ-
 μέδωρας γίνεται πρῆσθων ἔ' Ἐκκλυμμένη καὶ Ἐπιοκλυμμένη· ἐκ δὲ Φαυσούρας
 τ' παλίου ἔ' μινύων παλίου ὄρχομενός καὶ Διοχρητίδης καὶ Ἀθάμας. ὁ δὲ σκῆ-
 ψι δὴμητρίῳ φησὶ τὸν πατρὸς τῶν ἰωλκῶν οἰκῶντας, μινύας ἀποσταγ-
 ρόσθων. Παρὰσσι· ἀκρωτήριον μαγνησίας. ἀνομασίῃ δὲ ἀπὸ ἧ ἐκεῖ
 πιπῆχθαι τῶν ὄρχων. ὁ δὲ σκῆψι, ἀπὸ ἧ πηγαῖς ἀειρέσθων τὸν πίπυς.
 ἔστι δὲ καὶ παρὰσσις ἀπέλων ἱερὸν. Ἀσέρες ὡς νεφέεσσι. πρὸς τὸ γῆν
 καὶ τῶν τύχων ἔ' τῶν ἀνδρῶν ἀπιδῶν, ἀσέρας μὲν τὸν ἥρωας φησὶ, νεφέας
 δὲ τὸν δὴμητρίῳ ὄχλοι.

Ζεὺς ἄνα, τίς πελίας νόστος; ¹ πόθι πόσον ὄμιλον
 Ἡρώων γαίης ² παναχαίδος ³ ἔκτιθι βάλλει;
 Αὐτῆμαρ κε ⁴ δόμους ὀλοῶ πυρὶ δηϊώσῃαι
 Αἰήτω, ὅτι μή σφιν ἐκὼν δέρας ἐγχευαλίξῃ. 245
⁶ Ἄλλ' ἔφυκτ' ἀκέλευστα, ⁷ πίνθη δὲ ἄπρηκτ' ἰῶσιν.
 Ὡς φάσασιν εἶθ' ἔειθ' ἔπειτα πτόλιν. αἳ γ' ἢ γυαῖκες
 Πολλά μάλ' ἀθανάτοισιν ἐς αἰθέρα χεῖρας ἄειρον,
 Εὐχόμεμαι ⁸ νόστιο τίλθη θυμηδῆς ὀπίσασαι.

*Jupiter domine, quae Pelia mens est? quo tantum heroum
 Globum universa explodit terra Gracia?
 Eodem die insensis concrement flammis ades
 Aeata, quo pellem ipsis ultro dare mancipio neget.
 Sed quo impeditior terenda est via, hoc infinitior est labor.
 Hunc ad modum vulgo loquebantur per urbem. at mulieres
 Surrectis in calum manibus deos sollicitissime
 Orabant, optatum impertirent reditum.*

¹ Πόθι πόσον ὄμιλοι. ἔχ' ὑγιᾶς τὸ πόθι. ἔστι γὰρ τὸ εὖ τίμη χρίσταις δη-
 λωτικῶν. ² παναχαίδα ἢ τὴν Ἰουαλίας φησὶν, ὅτι αὐτὴ ἀφ' ἧς ἐκλήθη
 ἀχαΐα, ἀπὸ ἀχαΐᾶς ἔξέθη. ³ τὸ γ', ἔκτιθι βάλλει, αἰτὴ ἔξ' ἀποσιμῆ. ⁴ δόμους
 δὲ ἢ τὴν χεῖρα, τὴν γλῶσσοιο κεντρικῶν, ⁵ Πυρὶ δηϊώσῃαι. συμφλίζουσα,
 ἢ περιμήσῃαι, καὶ ἀπρηκτῆ. ⁶ Ἄλλ' ἔφυκτ' ἀκέλευστα. ἀλλ' οὐκ ἐπέφρα-
 ξιμῶν αὐτοῖς ἢ ὁδὸς κατ' ἀνάγκην γάρ ἐστι. ἔδδ' ἀπρηκτῶν ὁ ἀθλῶν.
 αἰόσασιν γὰρ ἰαδῶν, οἷον ἀκαθάρτων. ἢ ἔφυκτ' καὶ οὐκ ἀπλοκα, ἀλλ'
 τὸ εὖ μίση κινδύνους. ⁷ Πίνθη δὲ ἄπρηκτ' ἰῶσιν. ἤγει εὖ τὰ πλάτ' ὁ
 κίνδυνος. ἢ κατ' ἐκείν τὸ ἔ, ἢ ἢ, ἀλλ' ἔφυκτ' ἀκέλευστα, ἔδδ' ὁ πίνθη
 ἀπρηκτῶν. ὡς τὸ αὐτῆμαρ ἢ δόμους ὀλοῶ πυρὶ δηϊώσῃαι αἰήτω, ὅτι μή
 σφιν ἐκὼν δέρας ἐγχευαλίξῃ. οἳ γ' ἔπως, ἀπρηκτῶν, δύσπρακτῶν, δυσσε-
 γῆς, δυσκαθάρτων. ⁸ Νόστιο τίλθη θυμηδῆς. θυμηδῆς. ἔτῃτο ὡς ὡς γυ-
 ταικῆας φύσι. ἄγασ θυμηδῆς ὡς ἔσ' φύσις καὶ τὸς λόγους ἀμφοτέρω
 αἰτίωσασιν. τοῖς μὲν γὰρ αἰδράσιν, ἐπεὶ ἡραυτίερα ἢ φύσις, αἰούσιν ἔ τίλθη
 τῷ μελλόντων ἰσχυρῶν ταῖς δὲ γυαῖξιν, ἐπεὶ ἀδυνάστῃαι, ἀχῆας καὶ ἰκισίας
 πρῶν. τριαῦται γὰρ ἐπὶ τῷ μεγάλῳ ἔ φοβερῶν ἀγαγμῶνται αἳ γυαῖκες.

Ἄλλη

Ἄλλη δ' εἰς ἐπίρην ὀλοφύρετο δακρυχέουσα. 250

¹ Δειλὴ ἀλκιμέδη, ἔσσι κακὸν ὄψι περ, ἔμπης
Ἦλυθεν, ἔδ' ἐπέλεσας ἐπ' ἀγλαΐῃ βίοτιο.

Αἴσων αὖ μέγα δὴ τι δυσίμορον. ἦ τί οἱ ἦεν
βέλτερον, εἰ² τοπαίροιθεν ἐνὶ κλερέεσσιν ἐλυοῦσι
Νειόθι γαίης κείρ³ κακῶν ἐπι νῆϊς ἀέθλων. 255

⁴ Ὡς ὄφειλεν ἔφρῆξον, ὅτ' ὤλετο παρθένη ἔλλη,
Κῦμα μέλας κρηῶ ἀμὶ Πηκλύσας. ἀλλὰ ἔαυδῶ
Ἀνδρομέλῳ προσέηκε κακὸν τίρας, ὥς κεν ἀνίας
Ἀλκιμέδη μετόπισθε καὶ ἄλγος μυρία θείη.

Tum alia cum alia miseratur fluens lacrimis.

Infelix Alcimeda, in te quoque malum quamvis sero, expetiit

Tamen, nec peracta tibi aetas in ridibunda gremio fortuna.

Et Aeson autem insignite miser est. nimio ab nimio fuerat

Satius eum antea collectum in funeralia

Iacere sub terra detestabilium adhuc certaminum inconscium.

Quod utinam Phrixum quoque, pessum eunte Hella virgine,

Vna cum ariete ater obruisset fluctus! nunc vocem etiam

Humanam inauspicatum emisit prodigium, quo pluribus

Postea tricus Alcimedam & doloribus implicaret.

¹ Δειλὴ ἀλκιμέδη. ἐπίρην. ὁ δὲ νῆς, εἰ καὶ ὄψι, ὅμως δ' οὐκ ἦλθε εἰς σοὶ
κακὸν ἀλκιμέδη. λέειπε ἢ ἢ ἀφ' ἐπιρῆσις. καὶ ἔδ' ἐπιπέλεσας λαμπρῶς τῆ
βίον αὐχῶσα ἐπὶ τοιάτῳ ἡμῶν. ἦ τί οἱ ἦεν. ² πρὸς τὸ ἀθλοὶ ἐπιπέλεσας. ³ κα-
κῶν ἢ, ἦτοι τῆ ἰδίῳ, ἢ τῆ μακρόντων ἐπιπέλεσας τοῖς ἀθλοῦταις. ⁴ Ὡς
ὄφειλεν καὶ φρέξον. λέγεται γὰρ ὅτι τῆ ἔλλης κρηῶσις ἀγωνιστῆς τῆ φρέ-
ξου καὶ διὸς βύλησι ἐφθίγγετο παρσῶσι αὐτὸν ὁ κρηῶς, ἀφῶσι αὐτὸν
εἰς τὴν σκυθίαν. τῶτο ἢ αὐτῆ τῆ ἀλκιμέδη ἔμειλε κακὸν γηοῦσαι, ἔφ' ἡμῶν
εἰκασί τριχοῦται ὅτι ἢ ἐλάλησι ὁ κρηῶς καὶ ἐκπῆσθαι φησί. ἔτιοι δὲ φασὶ
αὐτὸν ἐπὶ κρηῶσις σκάφης πηλοῦσαι. διοῦσι δὲ εὐ β, κρηῶν φησι
φρέξου τριχοῦται, καὶ συμπελοῦται αὐτῆ εἰς κρηῶς. διὸ εἰ με-
μύθηται τὰ πρὸς τῆ φρέξου τριχοῦται αὐτῆ.

Αἰ μὲν ἄρ' ὡς ἀγόρευον ἔπι προμολῆσι κίοντων. 260

Ἦδη δὲ δμῶές τε πλεῖς δμῳαί τ' ἀγέροντο·

Μήτηρ δ' ἀμφ' αὐτὸν² βεβολημύη.³ ὄξυ δ' ἐκάστῳ

Δύνει⁴ ἄχ[⊙]· σὺν δέ σφι πατὴρ ὀλοῶ ὑπὸ γῆρα

⁵ Ἐντυπὰς ἐν λεχέεσσιν καλυψάμεν[⊙] γοάσκειν.

Αὐτὰρ ὁ τ' μὲν ἐπειθε καλεπρήνεν ἀνίας 265

Θαρσύνων, δμῳέσσιν δ' ἀρήϊα τέχε' αἰείρειν

Πέφραδεν. οἱ δαὶ σῖγα⁶ κατηφείες⁷ ἠείροντο.

Μήτηρ δ' ὡς τὰ πρῶτ' ⁸ ἐπιχόατο πῆχυν παίδι,

Talibus ista in primo egressu prosequabantur discedentes.

Iamque servorum conveniebant & ancillarum greges,

Ac ipsum complectebatur mater. nec erat quam aculeati

Non pungent dolores: quibus pater occiduo praesenio

In lecto aggemebat stricte cooperatus.

Iason vero cum agritudine iis leniit,

Tum animos addidit; rursus servos arma bellica afferre

Iussit, qui & silentio ea & vultu dejecto attulerunt.

At mater, ut initio circumjecerat brachiis filium,

¹ Ἐπὶ προμολῆσι. τῇ ἐξόδῳ τῶν ἀργείων. ἀπὸ τῶν εἰς τὴν προοδίαν μελῶν. ἐπιπύην κ' ἑὴν πρῶτα ἀποδοῦναι τῶν ὀρίων προμολῆς λίγχοι. ² Βεβολημύη. λύπη βλαβεῖσα, ἢ δνδυμῶσα. ³ Ὄξυ δ' ἐκάστῳ. μετὰ μὲν ἕκαστον δὲ τῶν κ' τῶν ἀφ' ἑαυτοῦ ὡς παρ' ἑαυτοῦ, ὡς δ' ἕταρο ἀδύνατον ἔχει βίβλ[⊙] ὄξυ. ⁴ Ἀχ[⊙] δ' ἐστὶ σύγχροσις ψυχῆς, λύπη ἐπιπύη μύη. σαφὲς δὲ ἐκ τῆς λέξεως τῆς ποιητικῆς, ἢ δ' ἀχ[⊙] ἢ παιδὸς ἀπίφθιτο. ⁵ Ἐντυπὰς ἐν λεχέεσσιν. ἀγασσάσκειν σφιγμῶν, ὡς πᾶσι τὰ μέλη ἐκτυπῶσθαι ἐκ τῆς σφίγγεως. ὄμηρ[⊙], ἐντυπὰς ἐν χλαίῃ καλυψάμεν. ἐντυπὰς δὲ λέγεται ἡ ὀφθαλμῶν κατὰ τῆς ὄψεως ἕτως, ὡς καὶ τὸ τύποι δ' ἢ ἰμαλῶν θιῶσθαι. ⁶ Κατηφείες. κρῆσυχνοὶ δ' ἢ τῶν λύπῃ. ⁷ ἠείροντο. παθητικὸν ἀπὸ ἐπιρρητικῆς καὶ τῆς ἠείροι. ⁸ ἐπιχόατο. ἀπὸ τῆς ἐπιθήκειν, ἐπιχόασι.

Ὡς ἔχετο κλαίεισ' ἰ ἀδινώτερον, ἢ ὕτε κέρη
 Οἷοθεν ἀσπασίως πολὺν τροφὸν ἀμφιπεσῶσαι 270
 Μύρεται· ἢ οὐκ εἰσὶν ἔτ' ἄλλοι ἠ κηδεμοῖνες·
 Ἀλλ' ὑπὸ μητρειῇ βίον βαρυὸν ἠ γηλάζει·
 Καί ἐ νέον πολέεσσιν ὀνειδέσιν ἐσυφείλιξεν.
 Τῆ δέ τ' ὄδυρομύη δέδετα κέαρ ἔνδοθεν ἄτη,
 Οὐδ' ἔχθ' ἔκφλύξαι πῶσον γόν' ὅσον ὄρεχθεῖ. 275
 Ὡς ἀδινὸν κλαίεισκειν ἐὼν παῖδ' ἀγκὰς ἔχουσα

*Sic retinebat flens auctius; tanquam puella
 Canam secreto nutricem amanterque complexa
 Lacrimetur, cui nec alii suppetunt tutores,
 Et invita vita est demoranda sub noverca ditione;
 Quamque ante paulo crebris ea jurgiis impetierat.
 Illi igitur lamentanti cor penitum arctatur adversitate,
 Nec tantum quit agrimonia ebullire, quantum nititur.
 Aeque insolabiliter plorabat, dum suum in ulnis tenebat natum*

Ἄδινώτερον. ὁμοῖον τὸ χῆμα τῷ, μιανότερον ἢ ὕτε πῖσσα. τὸ γὰρ συγκελευθὸν ἔλαβεν ἀπὸ τῷ ἀπολελυμένῳ. Ἡ ὕτε κέρη. ἀπελαλήτως τὴν πῖσσαν βολῶν τίθεικεν. ὑπεπίηται γὰρ γαῶν μὲν τὴν ἰάσωνα, κέρη δὲ τὴν μητέρας. ἰδίαι δὲ, φησὶ, καὶ τὸ ἐναντικὸν ταῦτα πᾶσαι. ἀλλ' ἐρῶμεν ὅτι ἀσπασίως ὑποκείλαι ὁ ἰάσων, ἢ καὶ τὴν ἡλικίαν, ἀλλὰ καὶ τὴν γηροχμίαν τῆ μητρειῆ. καὶ γὰρ ἡ γαῶν τὴν κέρη ἀνατρέφει, ὡς ἡ μήτηρ, ὡς τε τὸ ἀφίρποιον, ἀλλὰ τὴν ἡλικίαν (καὶ γὰρ τὸ γῆρας ἢ ἡ βραχυῖα ἡλικία παρεοίκασι) καὶ ὡς τὸ χεῖρ τὴν τριφύσσης. μητρειᾶ δ' ὡς ἀπὸ πῶν ἐπιχειρῶν ἐστὶ ὁ πῖσας. ἢ οὐκ εἰσὶ. τῶν καὶ ὡς τὴν ἀλκιμίδην, ἢ οὐκ εἰσὶν ἄλλοι παῖδες. τὸ δὲ κηδεμοῖνες καὶ πλειοσμον, ἀπὸ τῶν κηδεμοῖνες. ἔτω δ' ἀλγῶνται οἱ καὶ γάμον οἰκίαι κηδεσῶν ἢ κηδεμόνοι. Βίον βαρυόν. λέγει τὸ ἔσθαι ὑπὸ μητρειῆν ἔσθαι, κακῶς ζωὴν ἀλλοτρίαν. πῶσον γὰρ τὸ βίον καὶ ἐπὶ τῷ ζῶντι ὡς ἴω καὶ ἐπὶ τῷ πῶντι. τὸ δὲ ἠ γηλάζει, καὶ ἠ γηλάσσει καὶ τῷ αὐτῷ πράγματι καίται. δηλοῖ δ' ἐπὶ τῷ αὐτῷ τῷ ἀλλοτρίῳ ἢ ἐνίχουται, καὶ ἐν τῷ αὐτῷ ἀνατρέφεται. ἐπὶ γὰρ τῶν μῶν φησὶ ὁμηροῦ, αἱ πὶ καὶ γὰρ πῶν ποιμητῶν ἠλάσκει. καὶ ὅση καί τῳ ἠλασκάσει. Ἐκφλύξαι. ἀπὸ τῶν ἠλασκῶν. φλύξαι δὲ κυρίως τὴν λίθου φαρμῶν καιομένης, ἀναβάλλει τῆ θερμότητι τὸ ὕδωρ. ὡς ποιεῖν ἔσθαι δὲ

Αλκιμέδη, καὶ πῖον ἐπὶ Φάτ κηδοσύνησιν.
 Αἴτ' ὄφελον κείν' ἤμαρ, ὅτ' ἐξεπὶνίθη ἄκισσι
 Δαίτη ἐγὼ πελίαςο κακῶ βασιλῆϊ ἐφειμῶ,
 Αὐτίκ' ἀπὸ ψυχῶ μεθύειν, κηδέων τε λαθιάσ, 280
 Ὄφρ' αὐτὸς μετεῆσι φίλαις ταρχύσασα χερσίν,
 Τέκνον ἐμόν. τὸ γὰρ οἶόν ἐλεω ἐπι λοιπὸν ἐέλδωρ
 Ἐκ σέθεν· ἄλλα ἢ πάντα πάλαι θρεπτήρια πίσσω.
 Νῦν γε μὲν ἢ παύροιθεν ἄχαιιάδεσσιν ἀγητή,
 Ἐμῶς ὅπως κεν εἴοσι λελείψομαι ἐν μεγάροισι 285
 Σείο πόθω μινύθασαι δυσάμμορον, ὧ ἐπι πολλῶ
 Ἀγλαΐῳ κ' κῦδ' ἔχον παρ', ὧ ἐπι μῆνῳ

Alcimedea. itaque temulenta mærore jaciebat sermonem.
Vtinam illo die, cum audiebam misera edictam esse
Ab rege Pelia vitiosam legem,
Statim peressata anima memoriam abolessem laborum,
Et ipse me caris tuis composuisses manibus,
Mi nate. hoc enim restabat solum adhuc, in quod expectareris
A me caterorum jacturam nutritiorum jam diu musicante.
Nunc vero illa antehac mulieribus Achivis invidiosa,
Instar servula meis in adibus relinquer
Ac te desiderato truncor misere, à quo multum
Dignitatis gloriaque fœnerari solebam, cujus unius causa

μύπημα φαίης ἀναέρη. ὀμηρῶ, πολλοὶ γὰρ βόες ἐρίχθιοι. δεῖ δὲ μάλλον
 ἀκείνοισι ἐπὶ τῆς γένης, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῆς τετραχύνεσθαι. ὀμηρῶ, ἐν ἀλγιστοῖς
 θυμὸν ἐρίχθιοι. ἴσκει δὲ τὸ γὰρ ἀφαισώμενοι εἶναι ἀφ' ἑσ; τὸ δὲ βαρύτε-
 ροι ἀφ' ἑσ; ἐρίχθιοι Ἀχαιιάδεσσιν, ταῖς θρασυαλαῖσι ἀπὸ ἀχαιῶν τῆς φθίν.
 ὀμηρῶ, μερμηδόντες δὲ καλεῖται κ' ἰπλῶες ἔ ἀχαιοί. Ἐμῶς ὅπως. ἐν τῇ
 ἀφαισώσῃ ἔ πως ἔχθ, Ἐμῶς ὅπως κεν εἴοσι βιώσομαι ἐν μεγάροισιν. Ἐ τὸ ἐξῆς
 ἔ πως, διζυρὴ ἀχέισσι δυσάμμορον. Ἐρηται δὲ ἔ ἔ πως. σείο πόθω φίλοι
 κέρει δυσάμμορον. ὧ ἐπι μῆνῳ. ἐπὶ ἀρρίνῳ δεῖ ἴσκειν. εἶχε γὰρ κ' ἀδελ-
 φῶν ἰάσασι ἰκπολύτην, ὡς φησὶ Ἴσουλός.

Μίτρω

¹ Μίτρω πρώτον ἔλυσα Ἐΰφαιον. ἔξοχα γάρ μοι
Εἰλείθωα θεὰ πολέῳ ἐμέγηρε τόκοςιο.

Ὡμοὶ ἐμῆς ἄτης, τὸ μὲν εἶδ' ὅσον εἶδ' ἐν ὀνείρω 290

Ὡϊοσάμω, εἰ φρίξῃ ἐμοὶ κακὸν ἔσεται ἀλύξας.

Ὡς ἦγε σενάχουα² κινύρετο. ταὶ ἧ γυναικες

Ἀμφίπολοι γοάσσκον³ Ἰπισκεδόν. αὐτὰρ ὁ τλήγε

Μειλιχίοις ἐπέεσσιν παρηγορέων προσείπειν.

Μῆ μοι λυγαλέας ἐνιδάλλεο μητέρ' ἀνίας 295

⁴ Ὡδε λίλω. ⁵ ἐπεὶ εἶ μὲν ἐρητύσης κακότη⁶

Δάκρυσιν, ⁶ ἀλλ' ἔτι κεν ἔπ' ἄλγεσιν ἄλγος⁷ ἄροιο.

*Mitram primo ultimoque solvi: quando nominatim mihi
Lucina dea plura invidit puerperia.*

*Eheu cladis mea! nulla mihi ne in somnio quidem fuit
Suspicio fore ut meo Phrixus malo evasisse videretur malum.*

Sic se ejulabat gemibunda: ac mulieres

Ancilla adflebant sine intermissu. hic contra illam

Verbis lenientibus appellat & solatur.

Noli mater ferales mihi injicere scrupulos

Adeo obnixte: quoniam nec defendes me à calamitate

Fletibus, & superstructum doloribus auferes dolorem.

¹ Μίτρω πρώτον ἔλυσα. λύσει γὰρ τὰς ζώνας αἱ πρώταις πικίσται, καὶ ἀναλῆθιασι δρτέμιδι. ὅστις καὶ λυσιζώνης δρτέμιδος ἱερὸν ἐν ἀθλώσας. ² Κινύρετο. ἰθρλάει. κούριος ἢ κινύρεταίσι ἐπὶ βοῶς, καὶ εἶρηται ὡρῆς τὸ κινεῖται ἐν τῷ ἔργῳ ἐν τῷ μυκᾶσθαι. καὶ ἀπίων ἢ ἀπὸ τῶν ἐτυμολογίαν ὡρῆς ἀποδοῦναι ταύτην, ὅτι ταῦρῳ λέγεται ὡρῆς τὸ τείνει τῷ ἔργῳ, μετῆθηκε τῷ ἀρίσιν τ' ἐτυμολογίας. ³ Ἰπισκεδόν. ἰφισσηκῆαι. ⁴ Ὡδε λίλω. πάλιν πετηρηδῶς. ἀδύνατον γὰρ μητέρα εἰς τοσούτων κινδύων ἐξιστῆσαι ἢ παιδὸς μὴ κλαίειν. ⁵ Ἐπεὶ εἶ μὲν. ὡς τὸ παρ' ὀμήρων, καὶ γὰρ ἡς σφῆξις πύλαται κρυεροῖο γόοιο. ⁶ Ἀλλ' ἔτι κεν. ὡς τὸ ὀμηρικόν καὶ τῆτο, πρὶν καὶ κακὸν ἄλλο πάθησθαι. ⁷ Ἄροιο, λάθης. ὅστις ἔτ' ἀρηπὶς ἐτυμολογῶσι ἀπὸ τ' λαμβάνειν ἔν φελισσῶν ἐν πολέμῳ. ὃ ἢ λόγῳ, ἐπὶ κακῷ κακὸν ἀπίσης.

Πήματα γάρ τ' αἰδήλα θεοὶ θνητοῖσι νέμεσιν·
 Τῶν μοῖραν κτ' θυμὸν ἁνιάζουσά περ, ἔμπης
 Τλήθι φέρην, θάρσος δ' σωημοσύνησιν ἀθλώης, 300
 Ἡ δὲ θεοπροπίησιν (ἐπεὶ μάλα δεξιά Φοῖβος
 ἔχρη) ἁπὲρ μετέπειτα γ' ἀριστήων ἐπαρωγῆ.
 Ἄλλα σὺ μὲρ νῦν αὖθι μετ' ἀμφιπόλοισιν ἔκηλ
 Μίμνε δόμοις, ἢ μὴδ' ὄρηις ἀεικελίη πέλε νηϊ.
 Κεῖσε δ' ὁμαρτήσασιν ἔται δμῶές τι κίονε. 305
 Ἡ, κτ' ὁ μὲρ ἑσπέρωσσε δόμων ἐξῶρτο ἰέεσθαι.

*Inopinatos dii casus differciunt humanitati,
 Eas partes, ut ut agre est animo,
 Toleranter exorbe, confisa & Minerva conspiratione,
 Et predictis vatum (quoniam apprime fausta cecinit
 Phæbus) & secundum ista procerum auxilio.
 Tu itaque nunc te isthic cum ancillis placide
 Contine intra ades, nec obsceno navem omine prosequere:
 Illuc vero tum sodales abeuntem tum servitia deducent.
 Cum hoc fine sermonis ipse domo se erupit profecturus.*

ἁνιάζουσα πρ. ὁ πρ. σὺν δέσμοις πηγαία πολλάκις ἀπὸ τῆς γ, κτ' δὲ
 μὴδ' ἔτις ἀγαθὸς πρ. ἰόν. ἔτις ἀριστάρχῳ ἀπιδύκεν. ἐν γὰρ τῷ, ἀγαθὸς
 πρ. ἰόν, τὸν πρ. μεταλαμβάνει εἰς τὸ δὴ. καὶ ἐνταῦθα γὰρ τὸν πρ. μεταλαμ-
 βάνει εἰς τὸ δὴ. ἀγαθὸς δὲ ἔστ. κτ'. Φυγίη πρ. αἰπὺν ὄλεθρον. Φυγίη δὲ ἢ τὸ
 ἐξῆς ἔτις, τῷ μοῖρα κτ' θυμὸν ἁνιάζουσα, ὅμως τλήθι φέρην. ἔχρη. ἀπὸ τῆς
 ἐχρησμούδου πρ. τῆς ναυκλίας. ἁπὲρ μετέπειτα γ. ἐπὶ τῶν πρ. σωτηριεμέ-
 νοις, τῆς τε ἀθλώης & τῆς θεοπροπίης ἐπὶ θάρσος, κτ' ἐπὶ τῆς ἀριστήων ἐπα-
 ρωγῆς, τῆς ἑσπέρωσσε. Ἄλλα σὺ μὲρ. πρ. τὸ ὁμηρικόν, ἀλλ' εἰς οἶκον ἰῶσα.
 ἢ μὴδ' ὄρηις. πάλιν τὸ ὁμηρικόν, μὴδ' μοι αὐτὴ ὄρηις ἀεικελίη. Κεῖσε
 δ' ὁμαρτήσασιν. τὸ κεῖσε, εἰς τὴν κολυχίδα, ἢ εἰς τὴν λιμνὴν, τὸ δ' ὁμαρτήσασιν,
 ἐνταῦθα μὲρ τὸ ἀπολαθεῖν ἀλλοτρίῳ δ' ἐπὶ τὸ ὁμῶς τυχεῖν. ἔται δ' ἀπὸ τῆς ἑσπέρω-
 ροι. ἐπὶ τῆς σωτηριεμῶς ἢ λείξις, κτ' ἀπολαθεῖν δ' ἐξενώειν. πρ. τῆς
 ὁμηρῶς κίχρηται λέγων, καπιγητόι τι ἔται τι. διὰ καὶ κτ' τὸ πλεῖστον ἐν
 πλεῖστον ἐκφέρει. ἢ γὰρ μοι πύρρον ἦες ἐπήριμοι, ἐσπέρωροι. ἑσπέρωροι
 ἀπὸ τῆς εἰς τὸν πρ. ὁμηρῶς, ἔδ' ἄρα μοι ἐσπέρω ἦες κίονε.

¹ Οἷ⊕ δὲ ἐκ νηοῖο θυώδε⊕ εἶσιν ἀπόλλων
² Δῆλον ἀν' ἠγαθέω, ³ ἢ ἐκλάρον, ἢ ὄγε πυθῶ,
 Η' λυκίω ὄρεϊαυ Ἰπί ξάνθοιο ροῆσι,
 Τοῖ⊕ ἀνά πλῆθὺν δῆμα κίεν. ὦρτο δὲ αὐτῆ 310
⁴ Κεκλομμένων ἀμυδῖς. ⁵ τῷ ἧ ζύμβλητο γεραιῆ
 Ἰφιάς δὲ πῖμιδ⊕ πολυπόχου δὲ ἤπειρα,
 Καί μιν δεξιτερῆς χειρὸς κύσεν. ⁶ εἰ δὲ ἔπι Φάοδαυ

*Vt autem Apollo ex odorata progreditur ade
 Per sacratissimam Delum, aut ille Clarum, aut Pythonem,
 Aut spatiosam Lyciam Xantho flumine irriguam:
 Taliter hic se infert per turbam. oritur consonus
 Recte ominantium clamor. verum facta ipsi obviam vetula
 Iphias Diana sospitatrix urbium sacerdos
 Manum dextram osculatur; nec tamen fari quid*

¹ Οἷ⊕ δὲ ἐκ νηοῖο. οἰκία ἢ ἀφ' ἀβολῆ. ὅ, τε γὰρ ἰάσωνι νεί⊕, ἔο ἀπέλ-
 λωνι νεί⊕. ² Δῆλον ἀν' ἠγαθέω. δῆλ⊕ μία τ' κυκλάδων νήσων ἰσθ' ἀπόλ-
 λων⊕, ἢ περὶ μὲν δῆλ⊕, ὑπερον ἧ ἀστερία, ἀφ' τῆ γῆμα. πάλιν ἧ ὄρετυ-
 γία, ἀπὸ τ' ἀδελφῆς τ' λητῆς. ³ ἢ ἐκλάρον. κλάρ⊕ πόλις πωλησίον κρο-
 φῶν⊕, ἰσθ' ἀπόλλων⊕, καὶ χρησῆριον ἔστι, ἀπὸ μαυλῆς τ' τειρισίς θυ-
 γατρὸς καρδιδρυμῶν· ἢ ἀπὸ κλάρου πρὸς ἠρω⊕, ὡς θεόπομπ⊕. νείαρχ⊕
 δὲ φησὶ ὅτι κτ' κληρον ὁ ἀπίδων ἔλαχε τὴν πόλιν· καὶ ἀπὸ τ' κλήρου ἔτις
 αὐτῷ ὠνομάσθαι. οἱ ἧ τὴν θεοαῖδα γεγραφοῦτε φασι ὅτι ὑπὸ τ' ἐπιγῆ-
 ναι ἀκροδίνιοι ἀνιτήθη μαυλῆ ἢ τειρισίς θυγατρὸς εἰς δελφῆς πικροθήσασα·
 καὶ κτ' χρησῆριον ἀπίδων⊕ ἐξερχόμενῃ φειπέσι ῥακίω τῷ λίβη⊕ ἡμῶν
 μηκωαῖα τὸ γῆμα· καὶ γημαμῆρῃ αὐτῷ (τῆ γὰρ φειπέσῃ τὸ λόγιον, γα-
 μεῖσθαι ἢ αὐ σωμαλήσθαι) σωμαπῆλθῃ ἐκείνῃ εἰς κροφῶνα, καὶ κτ' δυοδυ-
 μήσασα, ἰδὲ κρυσὶ ἀφ' τὴν τῆς πατρὸς πόρθησιν. διόπερ ὠνομάσθαι
 κλάρ⊕, ἀπὸ τ' ἀκροῦν. συγγλυῖς γὰρ τῷ λ τὸ ρ· ὡς ὑδρηλοὶ ἀπὸ τ' ὑδρη-
 ροί. λέγεται ἧ ἐκ κλέω ἀναβλύσθαι ἀπὸ τ' ἀκροῦν μαυλῆς κτ' κλάρον,
 καὶ μαυλῆσι ἐκτ' ἀπίδων⊕ αὐτῷ καθίσθασθαι. οἱ ἧ κλάρον φασι κληθῆ-
 ναι ἀφ' τὸ κληρώσασθαι ἐκτ' ποσειδῶνα ἐ ἀρῶν. ὁ ἧ ῥακί⊕ ἔτις ὠνο-
 μάσθαι ἀφ' τὴν πειχρότητα καὶ κακρομυθίαν. ⁴ Κεκλομμένων. πάντων ὁμῶν
 κελδομῶν ἐ ἰσθ' ἀφ' ἡμῶν. ⁵ Τῷ ἧ ζύμβλητο. τῆ γὰρ ζύμβηλον ἀγαθόν,
 ὅτι πε γεραιῆ, καὶ ὅτι ἰερεῖα ἢ ἰφιάς. ⁶ Οὐδ' ἔπι Φάοδαυ. ἄσθληπῆσι τὸ καὶ
 ὅμως ἧ ἐ λαλήσθαι ἀσθρομυθῆ ὅτι ἰφθῆσι.

Ἐμπερ

¹ Ἐμπης ἱεμὴ, δυνάτω προΐοντο ὁμίλῃ.
 Ἀλλ' ἢ μὲν λίπετ' αὖθι προκλιδὸν οἷα γεραιή 315
 Ὀπλοπύρων, ὃ ᾗ πολλὸν δόποπλαγχεῖς ἐλιάσθη.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥα πόλησ' εὐδμήτας λίπ' ἀγυαῖς,
 Ἀκτῶ δ' ἴκαθεν παρασηίδα, τῇ μιν ἑταῖροι
² Δειδέχατ' ἀργώῃ ἀμυδῖς προΐε νηὶ μύοντες.
 Στῆ δ' ἄρ' ἔπι προμολῆς, οἱ δ' ἀντίοι ἠγρέθηοντο. 320
 Ἐς δ' ἐσόησαν ἀκαστον ὁμῶς ἄργον τε πόλησ'
 Νόσφι ³ κατὰ βλώσκειας· ἐθάμβησαν δ' ἐσιδόντες
 Πασυδίη πελῖαο παρέκ νόον ἰθύνοντας.
⁴ Δέρμα δ' ὃ μὲν ταύροιο πιδύωεκὲς ἀμπέχειτ' ὤμοις
 Ἄργος δέξασθ' ἰδὴς λάχνη μέλαν· αὐτὰρ ὃ καλῶ 325

Quamvis cupida, comitatu procurrense, potest.

Ea igitur ibi tanquam senior procliviter relinquitur

Ab junioribus; & ipse longe revulsus abscedit.

Ut vero evasit constructissimos oppidi vicus,

Et litus contigit Pagaseum, ubi auxilia ipsum

Apud Argoam navim cunctim morabantur expectabantque,

In aditu resistit: illi adversum coeunt.

Mox advertunt Acastum unaque Argum relicta procul

Urbe decurrere, adeoque incognoscunt stupidi

Recta & certatim Pelia invito appetere.

Ac humeros amiciverat pelle taurina talari

Atrique velleris Argus Arestoris f. egregia alter

¹ Τὸ γὰρ ἔμπης εἶναι ἀπὸ τῆς ὁμοῦς. ² Δειδέχατο. ἰδιεῖναι, ἢ προσδέχου-
 το. ³ Κατὰ βλώσκειας. κατὰ κρημνούς, κατὰ μελίσκειας. τὸ β ἀπὸ τῆς μ. συγ-
 νῆς γὰρ τὸ β τῆς μ. ὅστις ἔστι ὁ ψωμός, βλωμός, ἀπὸ τῆς βλώσκην ἀπὸ τῆς λαι-
 μῆς, ὃ ἐστὶ κατὰ κρημνούς. καὶ πῖτω βλωθρῶ ὁμηροῦ, πῖω ἄχρη τῆς αἰθέρου μο-
 λίσκειας. ⁴ Δέρμα δ' ὃ μὲν. σιῶντις τῆς ἡρωσι τὸ δερματὸφοροῖν.

Δίπλακα, τὴν οἱ ὄπασε κασιγνήτη πελόπεια.

Ἀλλ' ἔμπης τῷ μὲν τε διεξέρεσθαι ἕκαστα

Ἐχέρ, σὺ δ' ἀγορεύει σιωδριάσθαι ἄνωγμ.

Αὐτῶ δ' ἰλλομύοις Ἰπὶ λαίφρσιν ἠδὲ κ' ἰσῶ

Κεκλιμύω μάλα πάντες Ἰπὶ χερῶ ἑδριόωντ.

330

Τοῖσιν δ' αἴσοντο ἦος εὐφρονέων μετίειπεν.

Ἄλλα μὲν ὄσα τε νῆϊ ἐφοπλίσασθαι ἔοικεν,

Πάντα γὰρ δ' κ' ἅκ' ἅκ' κῆσμον ἑπαρτέα κῆται ἰῶσιν.

Τῷ σὺκ' αὖ δ' ἰλαιὸν ἐχοίμεθα τοῖο ἔκηλ

Ναυήλιης, ὅτε μῆνον Ἰπὶ πνύσθαι αἴηται.

335

Ἀλλὰ φίλοι, ζωὸς γὰρ ἐς ἐλλάδα νόσ' ὀπίσσω,

Ζωαὶ δ' ἄμμι πέλονται ἐς αἰήταιο κέλευθοι.

Τῆνεκα νυῦ τ' ἄρμον ἀφειδήσαντες ἔλεσθε

Ὅρχαμον ὑμείων, ὧ κεν τὰ ἕκαστα μέλοιτο

Νείκεα σιωθεσίας τε μὲν ζείνοις βαλέσθαι.

340

Chlamyde, quam Pelopa soror discessuro donaverat.

Nec tamen ut cuncta ab iis exquireret

Sibi permisit, sed socios iussit ire sessum in concionem.

Postquam igitur ibi in colligatis velis, & malo etiam

Reclinato continenter universi omnes confederunt,

Aesonis eos filius pro sua prudentia compellat.

Cum alia, quibus navem instrui oportebat,

Omnia recte & ordine sunt abituris posita in promtu,

Haud diu nobis de ista re tardandus sit

Cursus, modo si venti adhalabunt.

Sed quia communis nobis, amici, sperabilis est in Graciam

Reditus, & commune ingredimur iter ad Aeata:

Idcirco qui optimus est, eum iudicio irretorto deligite

Vobis imperatorem, qui singula cura habeat,

Sive conflegendum sit cum exteris, sive ineundum fedus.

Ως Φάτο· πάπλωσθ' ἢ νέοι θρασὺν Ἡρακλῆα,
 Ἡΰμων ἐν μέσσοισι· μὴ δέ ἐ πάντες αὐτῇ
 Σημαίνην ἐπέτελλον. ὃ δ' αὐτόθεν, εἶθ' αὖ περ ἦσο,
 Δεξιτερῶ ἀνὰ χεῖρα πανύσασθ', φώνησέν τε.
 Μή τις ἐμοὶ τόδε κῦδ' ὀπαζέτω. ἔ γάρ ἐγωγε 345
 Πείσμεν· ὡς τε καὶ ἄλλον ἀναστήσασθαι ἐρύξω.
 Αὐτὸς ὅτις ξυωάγρε, καὶ δ' ἄρ' αἰεὶ ὁμάδοιο.
 Ἡΰρα μέγα Φρονέων· Ἰπὶ δ' ἦνεον ὡς ἐκέλευεν
 Ἡρακλῆος· ἀνὰ δ' αὐτὸς δ' ἄρ' ἰσ' ὤρνυτ' ἰήσων
 Γηθόσσω, ἔ πῖα λιλαιομύοις ἀγόρθων. 350
 Εἰ μὲν δὴ μοι κῦδ' Ἰππιτρωπᾶτε μέλεσθαι,
 Μηκέτ' ἔπειθ' ὡς ἔ πρην ἐρητύοιτο κέλευσθαι.
 Νῦν γε μὲν ἤδη Φοῖβον δ' ἄρ' ἀσάμμοι θυέεσσι,
 Δαῖτ' ἐπιωάμεσθ' αὖθις ἀχεδόν· ὄφρα δ' ἴωσιν
 Δμῶες ἐμοὶ σταθμῶν σημάντορες, οἷσι μέμηλεν

*Vbi hac dicta, juvenes animosum Herculem designant oculis,
 Inter medios sedentem, & concordissima cuncti voce
 Imperare jubent. is vero inde ubi sedebat
 Dextra surrecta manu, nemo, inquit,
 Hunc istum mihi honorem deferto. ut enim ego non
 Parebo, ita nec alium sum surgere sicutus.
 Qui contraxit copiam, eum & praeficio copia.
 His magno editis animo, omnes ratum habuere quod obrogarat
 Hercules. quocirca ipse bellicosus Iason exurgit
 Latibundus, & attentos sic adorat.
 Quum honestum istud gerendum mihi munus accreditis,
 Posthac non item ut antea, suspendentur itinera.
 In praesens tamen Phœbum demereamur sacris,
 Epulumque apparemus incontanter; dumque veniens
 Serpi mei stabularii, qui in eo sunt*

38. ΑΠΟΛΛΩΝ. ΤΟΥ ΡΟΔΙΟΥ

Δεῦρο βόας ἀγέληθεν εὐκρίναστας ἐλάσσαι,
 Τόφρα κενῆ ἑρύσαιμην ἴσω αἶλος· ὄππ᾽ αὖτε πάντα
 Ἐνθέρμοι πεπάλαχθε κτ' κληῖδ' ἑρετμά.
 Τείως δ' αὖ εἰ βωμὸν ἐπακλίσῃς ἐμβασιόιο
 Θεῖοιμην Ἀπόλλων' ὅ μοι χρεῖων ὑπέδεκτο 360
 Σημαεῖεν δείξῃν τε πόρος αἶλος, εἴ κε θυηλαῖς
 Οὐ ἔθεν ἐξάρχωμαι ἀεθλάων βασιλῆϊ.
 Ἡ ῥα, καὶ εἰς ἔργον πρῶτ' ἑτάπηθ'· οἱ δ' ἐπανεῖσαν
 Πειθόμενοι· δαπὸ δ' εἴματ' ἐπήτριμα νηήσαντο
 Λείω δ' Ἰπὶ πλάταμῶνι, τ' ὄσπ' ἐπέβαλλε θάλασσα 365
 Κύμασι, χειμερὶν ἢ πάλαι δαπὸέκλυσεν ἄλμη.
 Νῆα δ' Ἰπικρατίως ἄργα ὑποθημοσύνησιν
 Ἐζώσαν πάμπρωτον εὐσρεφεῖ ἔνδοθεν ὄππ᾽ αὖ
 Τεινάμοι ἐκάπερθεν, ἴν' ὄσπ' ἀραροῖα τ' γόμοις
 Δέρετα, εἰ ροδίοιο βίλω ἔχοι ἀνιόωσαν. 370

*Vt ex armento selectos huc boves agant,
 Navem interea trahemus in mare, & omnibus armamentis
 Impositis remos per transtra sortieminus.
 Nec minus interim aram honori Epaëtii Embasii
 Apollinis posuerimus, qui exhibitis mihi sortibus recepit
 Se maritimos cursus dictaturum aut monstraturum, si à suo sibi
 Honore auspiciaret pensum negotii regii.
 Et cum dicto ad opus descendit prior. illi ut surrexerunt
 Obedienter, vestimenta deglomerant densa
 In levi saxulo, quod nec inundabatur marinis
 Fluctibus, & antea in tempestate fuerat ablutum sale.
 Tum navem, submonente Argo, pravalide
 Ante omnia succingunt intrinsecus fune tortili
 Constrictam utrinque: ut tanto artius coagmententur clavis
 Trabes, & ipsa violentius arietare in undas possit.*

Σκάπλον δ' αἶψα κατ' εὐρύ, ὅσον περὶ βάλλετο χῶρον.
 Ἡ δὲ κτ' πρῶταν ἕσσω αἴλος, ἕσάπιόν περ
 Ἐλκωμένη χείρεσσιν Ἰπιδραμείαται ἔμελλεν.
 Αἰεὶ ἣ περὶ πρῶτον χθραμαλώπερον ἐξελάχαινον
 Στείρης, ἐν δ' ὀλκῶ ξεσῆς σορέουλο Φάλαγξας. 375
 Τὴν ἣ κατάντη κλῖνας Ἰπὶ πρῶτησι Φάλαγξιν,
 Ὡς κεν ὀλιθαίνουσα δὲ αὐταίων φορέοιτο.
 Ἰψὲ δ' ἄρ' εἶδα καὶ εἶδα μετὰ σπείρατες ἔρετμα
 Πηχυῖον πρῶτοντα περὶ σκαλμοῖσιν ἔδησαν.
 Τῶν δ' ἐνάμοιθαδὶς αὐτοὶ ἐνέσασθεν ἀμφοτέρωθεν, 380
 Στέρνα θ' ἐμῶ Ἐ χεῖρας ἐπήλασαν. ἐν δ' ἄρα πῆφους
 Βήσασθ', ἵν' ὀτρυνῶτε νέεσ κτ' καιρὸν ἐρύσαι.
 Κεκλόμην δ' ἤυσε μάλα μέγα. τὸν ἣ ὄρῳσον
 Ὡς κρᾶπι βερίουλε μιῇ συφέλιξαν ἔρωῃ
 Νειόθεν ἐξ ἔδρης, Ἰπὶ δ' ἐρῳουλο πόδεσσιν 385

Tum fodiunt in latitudinem, quantum patebat locus;

Ac secundum proram, quam longe in mare

Manuum eam tractu protrudere oportebat.

Semper autem quam ulterius tam depressius à carina

Effoderunt, teretesque sulco palangas instraverunt,

Illam denique in primas appronarunt palangas,

Vt per eas ferretur lapsabunda.

Deinde remos ab utroque latere inverterunt sursum,

Et cubiti mensura prominentes circumligarunt scalmis,

Ipsique inter illos alterne constituti utrinque

Et pectora adegerunt ἔ manus. Tiphus interim in-

scendit, moniturus juvenes opportunius trahere;

Idemque exertum clamat hortamentum. illi itaque pressius

Pro se quisque adnixi primo eam impetu emorunt

Ex ima sede, ἔ firmato pedum nisu

40 ΑΠΟΛΛΩΝ. ΤΟΥ ΡΟΔΙΟΥ
 Προπροβιαζόμενοι· ἢ δὲ ἔσπελο πηλιάς δ' ἔργω
 Ρίμφα μάλ'· οἱ δὲ ἑκάτερθεν Ἰπίαχον αἰόσοιτες.
 Αἰ δὲ ἄρ' ὑπὸ τρόπιδι σιβαρῆ σενάχοιλο Φάλαγες
 Τραβόμενοι· πρὶ δέ σφιν αἰδινή κήκιε λιγνύς
 Βραχυσύνη, κατόλιθε δ' ἔσω αἰός. οἱ δέ μιν αὖθι 390
 Ἄψ ἀτασσεράζοντες ἔχον προτέρωσι κιῶσαι.
 Σκαλμοῖς δ' ἀμφὶς ἱρετμὰ κατήρτυον. ἐν δέ οἱ ἰσὸν
 Λαίφρατ' Ὀπίητα ἔαρμαλιῶ ἔβαλοντο.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ τὰ ἕκαστα πρὶ φραδέως ἀλέγυνας,
 Κληῖδας μὲν πρῶτα πάλω διμοιρήσαντο, 395
 Ἄνδρ' ἐπισημαμένω δοιῶ μίαι· ἐκ δ' ἄρα μέσσω
 Ἡρεον ἠρακλῆι, καὶ ἠρώων ἄτερ ἄλλων
 Ἄγκαιω, τεγίης ὅς ῥα πολίεθροι ἔναειν.
 Τοῖς μέσσω οἴοισιν ἀπὸ κληῖδα λίποντο
 Αὐτῶς, ἔτι πάλω· Ἰπὶ δ' ἔτρεπον αἰνήσαντες 400

*Plus plusque protudebant. Argo Peliaca sequitur
 Ocissime: illi utrinque simul acclamitant, simul prouunt:
 Gemunt palange, dum rigido navis solo subi-
 guntur, & caliginosus circum eas subvolat fumus
 Gravi de pressu: postremo ipsa influit intra mare; ubi
 Longius decursuram retinuerunt restibus.*

*Hic remos utrinque scalmis accommodant, navi malam im-
 ponunt, vela luculenter texta, annonam.*

*Atque his jam singulatim circumspēteque accuratis,
 Sedilia primum distribuunt sortito,*

*Ac prava bini sumunt adornanda, mediumque ex-
 cipiunt Herculi &, absque heroibus ceteris,*

Ancao, illi qui urbem Tegeam colebat.

His solis jugum assignarunt medium

Vno consensu, extra sortem; sed initis suffragiis mandarunt

Τῖφω

42 ΑΠΟΛΛΩΝ. ΤΟΥ ΡΟΔΙΟΥ
κλυθι ἀναξ παγασίης π πόλιν τ' αἰσωνίδα ναίων,

Ἡμετέροιο τοκῆ ἐπώνυμον. ὅς μοι ὑπέστης
Πυθοῖ χειρομύω² ἄνυσιν ἔ³ πείραθ' ὁδοῖο
σημαδέην. αὐτὸς γὰρ⁴ ἐπαίτι⁵ ἔπλω ἀέθλων.
Αὐτὸς νῦν ἄγε νῆα σὺν δῖε μεέεσσιν ἑταίροις
Κεῖσέ τε ἔ⁶ παλίνορσον ἔς ἑλλάδα. τοὶ δ' ἄρ' ὀπίσσω
τόσων, ὅσοι κεν τοσήσομην, ἀγλαὰ ταύρων
Ἴρα⁷ πάλιν βωμῶ Ἰπιθήσομην. ἀλλὰ ἢ πυθοῖ,
Ἄλλα δ' ἔς ὄρτυγίην ἀπερείσια δῶρα κομίσσω.

415

Exaudi domine, qui Pagasas incolis, & oppidum Aesonium
Nostri gaudens genitoris nomine; qui ostendisti mihi
Pythone consulenti, te, qua ad maturitatem & exitum itineris,
Monstraturum; quod ipse certaminibus esses fundus:
Nunc idem unus navim cum sospita consortione & illo naviga,
Et reflexim in Graciam. sic tibi in futurum
Quot redierimus, totidem tauros sumtuose
Sumus deque integro imposituri aris. alias praterea Pythonem
Victimas, alias praterea Ortygiam sum ducturus.

¹ Αἰσωνίδα. αἰσωνίς πόλις τ' μαγνησίας ἀπὸ τ' πατρὸς ἰάσονος, ὡς ἔ
πίνδαρος φησὶ καὶ φερεκύδης. ² Ἄνυσιν καὶ πείραθ' ὁδοῖο. ἄνυσιν, τὴν ἐνέρ-
γηαν, ἢ τ' ταχυτήτα. ὄμηρος, σὺν ἀκύνω φησὶ νοῦσα. ³ Πείραθ' ὁδῶ. αὐτὸν τ'
πλῆν καὶ τὸ πέρασ τ' ὁδῶ. ⁴ Ἐπαίτιος. ἀπὸ τὸ χειρομυθῆσεν τῷ πελῖα. ῥηθ-
ελεως ἢ ὡσπερ αἰπὴ χειρομύω τ' πλῆν τῷ θεῷ, καὶ τὸ πᾶν πρᾶγμα ἀναπί-
θουσι, ὡσπερ οἰκεῖον. ⁵ ἑλλάδα. ἑλλάδα οἱ μὲν τ' φθίαν φασὶ σιωωνύμεως.
ἡμεῖς ἢ χώραν ὑπολαμβάνομεν εἶναι ἑλλάδα, ἢ μὲντοι γε τὴν αὐτὴν τῇ
φθίᾳ, ἐν τῷ τῷ ἔ ὄλλω τὴν ἑλλάδα. ⁶ ὄρτυγίην. περὶ τ' ὄρτυγίας φανό-
ρικος ἐν ταῖς δηλιακῆς ἰσθμικῆς καὶ νικανδρῶς ἐν τρίτῃ αἰτωλικῶν, ἐκ τ'
ἐκ αἰτωλίας ὄρτυγίας φησὶ τὴν δῆλον ὀνομασθῆναι, γράφωσι τὰς δὲ, οἱ δ'
ἐκ ὄρτυγίας πηλιδῶ ὀρμηθέντες. οἱ μὲν, τὴν ἴφισιν· οἱ δ', τὴν περὶ τὸν
δῆλον καλεσθῆναι ἄλλοι δ' τὴν ὀρμηθῆσεν σικελίας νῆσον. ὅθεν ὄρτυγίαν
πᾶσιν βοῶνται. καὶ ἢ δῆλον ἔν ἔχ, ὡς μεμύθησται, ἀπὸ τ' ἀστερίας με-
ταμορφώσεως τ' λητῆς ἀδελφῆς, ἀλλὰ κατὰ πᾶσιν αἱ ὄρτυγίαν ἀπικίαν
εἰσὶ τ' κατ' αἰτωλίας ὄρτυγίας.

Νῦν

Νῦν δ' ἴθι, καὶ τῷδ' ἡμῖν ἐκηβόλε δέξο θυγλυῶ, 420
 Ἦν ποίτῃσδ' Ἐπίβαθρα¹ χάρην² προθεΐμεθα νηὸς
 Πρωΐςλω. λύσαιμι δ' ἀναξ' ἐπ' ἀπήμονι μοίρῃ
 Πείσματ', οὐδ' ἀμῶ μῆτιν. Ἐπιπνύσθε δ' αἴτης
 Μείλιχ³, ὧ κ' Ἐπιπύοντον ἐλάσομεθ' Ἰδιόωντες.
 Ἦ, καὶ ἀμ' Ἀχολῆ⁴ προχύτας βάλε. τῷδ' Ἐπιβασίν 425
⁵ Ζωσιάδλω ἀγκαῖ⁵ ἰαέρβι⁶ ἠρακλῆςτε.
 Ἦτοι ὁ μὲν ῥοπαίλω μέσον κάρη ἀμφὶ μέτωπον
 Πλήξεν, ὁ δ' ἀθρό⁶ αὐθι πύων ἐνερείσαστο γαίῃ.
 Ἀγκαῖ⁵ δ' ἐτέροιο κ' ἑλαδίω ἀνχέτα κέψας
⁶ Χαλκείω πηλέεσσι κρητερὸς δέκερσε τίνοντας. 430

Nunc vero Sagittarie isto à nobis contentus honore abi:
 Quod concessa ad ingrediendum navis pretium tibi praesolvimus
 Primum. liceat mihi, domine, satis innoxiiis solvere
 Funes, idque tua procuratione: adbaliter demique ventus
 Clemens, quo comite obeamus mare immunes tempestatum.
 Hac adhuc dicens precansque inspergit fruges salsas. ac bobus
 Pravalidus se Ancaeus cum Hercule accingunt,
 Et hic quidem medium clava caput in frontis confinio
 Percussit, ita ut cunctim delapsus ibidem terra affligeretur:
 Ancaeus vero, cum pandam alterius cervicem incidebat
 Securi aerea, firmos intersecuit tenentes;

¹ Ἐπίβαθρα, ἐπιβατήρια. ² χάρην ἧ, μισθὸν τιμῆ, ἡμεῖς δ' ἐπιβλήσασθαι
 νῦν προῖται τ' ἡμῶν. ³ Προθεΐμεθα, ὡς τ' ἐπιβλήσασθαι. ἴσται γὰρ τὸ ποιῆ-
 σται. ⁴ Προχύτας, οἱ μὲν τὰς κρητὶς, οἱ δὲ τὸ ὕδωρ ὁ ἐκείνου ἐκβάλλει
 εἰς τὸ εἶς τ' ἡμῶν, ἡμεῖς δ' ἐπιπνύοντες τὸ ἡμῶν. λέγει δ' ἡ σὺν τὸ Ζωσιά-
 δω. ἀπὸ τῆ ἀναβήσασθαι ἢ ἐπιπνύσασθαι, σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἐπιπνύσασθαι.
⁵ Χαλκείω πηλέεσσι. Ἰσθαδίων⁵ φησὶν ἐν ἀποστολῇ τ' ἐπιπνύσασθαι, τὸν
 σίδηρον ἡμεῖς δ' ἀρξάμενοι χαλκὸν λίξασθαι, ἀρξάμενοι ὅτι μετὰ τὸν ἀρξάμενον
 σίδηρον, χαλκὸν ἐκβάλλει, ὡς καὶ ἡσίοδ⁶ φησὶ, χαλκὸν δ' ἐκβάλλει τὸν σίδηρον
 δ' ὅσα ἴσται σίδηρον.

Ἦλπε δ' ἀμφοτέροισι¹ πειρήδης κερταίωσιν.

Τὸς δ' ἕτεροι σφάζων τε θοῶς, δεῖραν τε βοείας²

κόπρον, δαίτερόν τε, κ' ἱερὰ μῆρ' ἐτάμοντο.

Καδδ' ἀμυδὸς πάγος πάντα καλύψαιτες πύκα³ δημῶ

Καῖον Ἰπὶ γήθησιν· ὁ δ' ἀκρήτους χέε λοιθαῖς 435

Διουίδης. γῆθ' ἢ σέλας⁴ θηδύμην⁵ Ἰδμων

Πάντοσε λαμπύμηνον θυέων ἄπο, πτόο τε λιγυῶ

⁶ Πορφυρέαις⁷ ἐλίκεσιν ἐναίσιμον αἴσχεσασ.

Αἰψα δ' ἀπηλεγάωσ νόον ἔκφατο λητιίδαο.

Τ' μῖν μὲν δὴ μοῖρα θεῶν χρεῖώ τε περῆσαι 440

Εἰς γαῖα⁸ κῶας ἔχοντα⁹ ἀπειρέσιοι δ' εἰς μέσσω

Quo is ictu efflictim impraetus procubuit in cornua.

Socii continuo jugulant ambos, dereptis tergoribus

Exartuant, frustatim concidunt, votiva execant femora,

Eademque aequae tota dense obsecta omento

Ligneolis in segminibus ustulant; at merum libatum fundit

Iason. interea gaudet Idmon, dum flammam cernit

Ex incensis quoquo versus relucentem, fumumque ejus

In omen latius purpureis voluminibus subvolantem;

Tantoque promptius & fortius interpretatur mentem Apollinis.

Vos quidem deum fato oportet remeare

Huc auctiores pelle, licet intermedia magno numero

¹ Πειρήδης κερταίωσιν. ἐπὶ πρῶτον μὲν ὀρμῆς κερταίωσιν, ἐπιτήρησις εἰς τὸ μπεροδιν, ἢ ἐπιτηχθεῖς. ὡς κ' ὡρῶν τῶ ποιητῆ, πειρήδης δὲ τραπεζῆ κέρπτιον· ὁ δὲ ῥύμαχ². ἀντὶ τ³ πειρηδύμην⁴. τὸ κ⁵ κύκλον πτόειν ἔπει λέγεται. πτόω ἢ ἀντὶ τ⁶ ἐπιτηχθεῖς εἰς τὸ ἔμπροσθεν. ⁷ Δημῶ. τὸ ἐπίπλω ἐνελῶσι τὰ ἱερῆα, ἵνα ἀκρήτιστα ᾖσι. ⁸ Θηδύμην⁹. τὸ θηδύμα ὄμηρ¹⁰ ἐπὶ τ¹¹ θωμάζειν πῆσιν, θηδύματις ἔλαφοι· ὁ δὲ ἀπολλώνιος¹² ἐπὶ τ¹³ βλέπει. ¹⁴ Πορφυρέαις. πορφυρεζύσαις, ταῖς τ¹⁵ πύρρος καμπῶς, ἔειλέσσιον εἶον πορφυρεζύσαις. σαργῆς ἢ ἡ φρεσῆς. ¹⁶ Ελίκεσι. ταῖς τ¹⁷ κερταῖς συροφαῖς. ¹⁸ Κῶας ἀγροῖας. ἔδει ἀγροῖας εἰπεῖν πρὸς τὸ ὑμῖν καὶ ὁ ποιητῆς δὲ, αἰεὶ τὴ φίλον ἐστὶν ἡμῖν ἄπο νόσφιν ἰόντα.

Κεῖσέ τε δευρότ' ἔασιν ἀνερχομένοισιν ἄεθλοι.
 Αὐτὰρ ἔμοι θανείην συγερῆ Ἰπὶ δαίμονα αἴση
 Τηλόθι πρὸ πέπρωται ἐπ' ἰασίδ' ἠπείροιο.
 ὦ δὲ κακῶς δεδαῶς ἐπὶ ἔπαρ' οἰωνοῖσιν 445
 Πότμον ἔμδον, πάτρης ἐξήϊον, ὄφρ' Ἰπιθαίλω
 Νηὸς, εὐκλείη ἧ δόμοις Ἰπιθαίλω λίπηται.
 ὦς ἄρ' ἔφη. κῆροι ἧ θεοπροπίης αἰονίης,
 Νόσω μὲν γήθησας, ἄχ' ἔλεν ἰδμον αἴση.
 Ἡμεῖ δ' ἠέλιον ἑσπερὸν ὄρα μείβεταί ἡμαρ, 450
 Αἰ ἧ νέον σκοπέλοισιν ὑποσχιόωνται ἄρφαρ,

*Pericula ulro citroque euntibus proponantur:
 Sed mihi dura est sorte fortuna destinatum
 Ut longe alicubi in Afiano decidam orbe.
 Sic cum res esset, antea etiam abdicentibus ex avibus cognita
 Mea fatali ruina, excessi tamen patria, & navim sum
 Ingressus, quo egregius ingresso nomen relinqueretur domi.
 Hac ille. verum accepto prasagio juvenes
 Quod de reditu erat late, quod de fato Idmonis, dolenter ferebans.
 Subiit tempus, quo ultra diei libramentum spatiatur Sol,
 Et nondum opacantur penitus tuta,*

* Ἰασίδ'. ἡ ἰασία ἀνομιχία δὲ ἀσίας τ' ἀσμεθίως μητρὸς ἔσ' ἄτλων
 τ'. οἱ δ' ἀπὸ τ' πεδίων ἄσιν ἴχθιν. ὦ δὲ κακῶς δεδαῶς. οὕτω εὖ τοῖς κα-
 θόλου, ἀλλ' εὖ τοῖς ἰμοῖς βλαβεροῖς. ὑπερβατὸν δὲ ἐστὶ, καὶ κλοιάζει ὁ καὶ
 σύνδεσμος. λέγει δ' ἡ ἐξ ἀσπίδος, ἔσ' ἑλλάδα κίον γροικὴ ἀπὸ δουκῆς. ἔστι
 δ' καὶ τὸ ῥῆμα σκυλεῖσθαι, ἀπὸ τ' ἐξήλθον. ὁ δ' λόγος ἕτως. ἴματροσθιν εὖ
 κακῶν οἰωνῶν ἰγνακὸς τ' ἰμαυῖθ' ἔμδον, ἐξήλθον εὖ τ' πατρὶδα, ἵνα ὑμεῖν
 συμπλάσας κλίθ' ἀπινέγκωμαι. ὄφρ' ἰπιθαίλω. ὑπερβαθὸν ἐστὶ. τὸ δ'
 ἐξῆς, ὄφρ' ἰπιθαίλω τῆς, ἰπιθαίλω δ' τ' τῆς ἢ ἀιδξία τοῖς οἴχοις λίπηται.
 Ἡμεῖ δ' ἠέλιον. ἀπὸ τ' καυμαθίηρὸς καὶ θερμῶν. λέγει δ' τὴν μισημεθρίαν, εὖ τ'
 συμβαίοντι. ἰπειδὴ μισημεθρίσας ὁ ἠλιος θερμαίνῃ πάντα, ἀπὸ τὸ
 παρὰ τῆς ἐπίσης ἀπὸ τ' ὑποκαυθόμεν. ἢ ἀπὸ τὸ ἰσηκίον. ἦτοι γὰρ δε-
 κοῖ τοῖς κηθῶν ὁ ἠλιος.

Δειλινὸν κλινόντ' ὑπὸ ζόφον ἡελίοιο,
 Τῆμ' ἄρ' ἤδη πάντες ἴπτι ψαμάθοισι βαθεῖαν
¹φυλλάδα χυλάμνοι² πολὺ πρὸπαρ αἰγιαλοῖο
 Κέκλιθ' ἐξείης. ὦρ' ἀ δέ σφισι μυρ' ἔκειτο 455
 Εἶδατα, ἔ μέθυ³ λαρόν ἀφυσακμύων προχοῆσιν
 οἰνόχόων. μετέπειτα δ' ἀμοιβαδὶς ἀλλήλοισι
 μυθεῦνθ', οἳά τε πολλὰ νέοι ὦρ' ἀ δαιτὶ κ' οἴνω
⁴τερπνῶς ἐψιόωνται, ὅτ' ἄατ' ὕβρις ἀπείη.
 Ἐνθ' αὐτ' αἰσινίδης μὲρ ἀμήχαν' εἰν εἰσὶ αὐτῶν 460
⁶Πορφύρεσκεν ἕκαστα, κατηφιόωντι εἰκώς.
 Τὸν δ' ἄρ' ὑποφραθεῖς μεγάλη ὀπι νείκεσεν ἶδας,

Iubare in vesperam curvato suscedinem:

Quocirca omnes super arenis alto se

Toro frondeo ante fluctuosum litus extructo

Reclinant seriatim. apponitur ipsis affatim

Esca; nec desunt qui cenophoris latificum refundant vinum

Pocillatores. dehinc inter se mutuo

Fabulantur, quod genus multa inter epulas & in vino juvenus

Spargit joculariter & festive, si virosa absit contumelia.

Iason contra hoc sub tempore, suspensus animi secum ipse

Cogitabat singula exercitius, & videri maestus poterat.

Eum igitur suspectum Idas elata incessens voce,

¹ Φυλλάδα ῥ, τὴν σβάδα τ' φύλων. ² Πολιῦ. ἀφ' τὸ λούκρινεσθαι
 ὑπὸ τ' κυμάτων κλυζόμνοι. ³ Λαρόν. ὦρ' τὸ λίαν ὄρηρος. ἢ ὦρ' τὸ
 λῶ τὸ γέλω πιπίηται. ἡσίοδ' ἀ δέ φησι λαροῖς ποσὶ, τοῖς κατ' ὄψιν ἡδίστην.
⁴ Ἐψιόωνται. ὦρ' τὴν ἐψίαν, ἢ ἐστὶ ἀφ' λόγων παιδιὰ, οἷοι ἐπισία τις
 ἔσται, ὦρ' τὸ ἐπ' ἀφ' διὰ κ' ψιλῶνται. ὅτι ῥ δασυώεται, ἀπὶ τ' ἀκροκλήσιν.
⁵ Ἄατ'. ἢ ἄγασ βλαπτικὴ. τὸ γὰρ α τὸ πρῶτον, ἐπίτασις ἐστίν, ὡς ἀχα-
 νὶς ἔ ἀπείης. ⁶ Πορφύρεσκεν. ἀπὶ τ' κ' βάνης εἰσθυμῆτο. πορφύρε γὰρ,
 εἶδ' ἰχθύ' ἐν βάθῃ τ' θαλάσσης ὄρεσκόμνοι. ἡμερέματα γὰρ καὶ τ'
 τ' γῆς κ' τ' θαλάσσης κίνδωσι.

Αἰσινίδη, τίνα τῶδε μὲν Φρεσὶ μῆτιν ἐλίσσῃς;
 Αὐδα εἰς μέσσοισι πόνον ὄον. ἢ εἰ σε δαμνῶ
 Τάρβος Ἰπιπλόμῃον, τί, τ' ἀνάλκιδας ἀνδρας ἀτύξῃς;
 Ἰσωνῶ δόρυ θῆρον, ὅτῳ πειρώσιον ἄλλων 466

Κῦδ' εἰς πολέμοισιν αἰέρομαι (εἰ δέ μ' ὀφέλλῃ
 ἵ Ζῶς τίσον, ὅσα πόνον περ' ἐμὸν δόρυ) μὴ νύ τι πῆμα
 Λοίγιον ἔσσεσθαι, μηδ' ἀκράατον ἄεθλον,
 Ἰδεῶ ἑσπομῆοιο, εἰ θεὸς ἀντιόωτο. 470

ἵ Τοῖόν μ' ἀρλώηθεν ἀοσσητῆρα κερμίζῃς.
 Ἡ', κ' Ἰπιπλόμῃον πλεῖον δέπας ἀμφοτέρησι
 Πῖνε χαλίκρηλον λαρὸν μέθυ. δάετο δ' οἴνω
 Χείλεα, κυάνεά τε χυμνιάδες. οἱ δ' ὀμαδῆσαν

*Qua tibi, inquit, Aesonis gnate, tanta animum cura torquet?
 In medio pone mentem tuam. haud scio an te teneat
 Obortus terror, quo instrenua consternari pectuscula assolent.
 Testor nunc penetrabilem hastam, quicum lemnicatam
 E bellis palmam reporto (non enim Iovi rescripsero victorias
 Iustius quam hasta mea) nec incommodi quicquam
 Funestioris fore, nec inabsolutum certamen,
 Affectante Ida, vel deus obnitatur.*

*Eum me Arena vehis periculorum adiutorem.
 Cum hac dixit, poculo pleno utraque manu atrepto
 Meracum obduxit jucundum temetum, ut proluerentur vino
 Et labra & mentum ferrugineum. infremebant ad ista haec*

ἵ Ζῶς τίσον. εἰς Ἰπύκλωπ' ὀμηρ' εἰδ' αὐτὸν διὸς ἔχθρος ἀλκυονίδου
 πηφιδίμῳ. ἀπὸ τούτων αὐτῆς ἡ ὑπερηφασία δηλῆται. καὶ ὀμηρ' ἔστι
 ἡ ἀπὸ αὐτῶν λέξις, καὶ ἴα ἀνακτ' ἐσθλὸν εἰλεῖτο τῆσσι. ἵ Τοῖόν μ' ἀρλώ-
 ηθεν. ἀρλώη πάλιν πηλοποιήσκει. τῶν δ' ἰσωνῶν λέγεται, ὡς φησὶ περὶ σπυ-
 ρῶν. φησὶ δ' ὑπερηφάνως, ὡς ἔφην με σύμπλεσι, ἀλλὰ βοηθόν. ἵ Χαλί-
 κρηλον. τ' ἀκράατον τ' χαλῶντα εἰς φρίνας. ἀθλῶνται δ' τ' ἀκράατον χαλῶν λέ-
 γουσι. αἰχὺλον δ' εἰς βάσπχας χαλιμίας φησὶ λέγειν.

48   ΑΠΟΛΛΩΝ. ΤΟΥ ΡΟΔΙΟΥ
 Πάντες ὁμῶς·¹ ἰδμων ἦ ἔμφοδὶ λω ἀγόρωσε. 475
 Δαιμόνιε, φρονέεις ὀλοφώϊα καὶ παρῶ αὐτῶ.
 Ἡέ τοι εἰς ἄτλω ζωρὸν μέθυ θαρσαλέον κῆρ
² οἰδάνει ἐσ σήθεσι, θεὸς δὲ ἀνέηκεν ἀτύζην;
 Ἄλλοι μῦθοι ἔασι παρήγοροι, οἷσι περ ἀνῆρ
 θαρσύνει ἕτερον· σὺ δ' ἀτάσθαλα παμπαν εἶπας. 480
 Τοῖα φάτις ἔστυ' πρὶν³ Ἰπιφλύην μακάριον
 γῆρας⁴ ἀλωϊάδας, οἷς ἔδ' ὅσον ἰσοφαιζέει
 Ἡνορέλω· ἔμπης ἦ θοοῖς ἐδάμησαν οἰσῶις
 Ἄμφω λητοῖδαο, καὶ ἴφθιμοί περ ἰόντες.
 Ως ἔφατ'.⁵ ἔκ δ' ἐγίλασεν ἄδλω ἀφαρήϊος ἰδας, 485

*Cuncti simul: Idmon vero aperte in eum dicere audebat.
 Unde scio, vir bone, tibine tute nocenter consulere soleas,
 An cum pretio & malo vinum meracum audaces animos
 In peccatore erigat, deos denique territare imperet?
 Alia sunt alloquia quibus socius solatur
 Socium & animosiozem reddis: tu nihil non scatebas proterve.
 Talia ante in divos, ut est fama, effutierant
 Nati Aloëo, quos tu nequaquam aequipetas
 Virtute: sed necati tamen sunt acutis Apollinis
 Sagittis ambo, quamlibet essent robusti.
 Hac locutum Idas Apharei in temerarios effusus cachinnos,*

¹ ἰδμων ἦ, οἰκείως τ' ἰδμων αὖς μέντι ὄντα ποιῆ εὐασκέμενοι τῶ ἰδα
 ἐχθρῶ ὄντι ἀπὸ κωσι. ² οἰδάνει. ἐπαρῆ, μίλιωρίζι, θρασυῶ, ἐπὶ εὐρηκῶς. ἢ
 ἦ μίλιω φερῶ ἀπὸ τ' θαλάσσης, ὅταν ἀρξῆται μίλιωρίζου. ³ τὸ ἰπιφλύειν
 ἀπὸ τ' φλυαρεῖν καὶ λοιδορεῖν. ⁴ ἀλωϊάδας. τῶ φει τέτων ἰσοφάει καὶ ὁμη-
 ρῶ οἰδῶ. ἰσοφάει ἦ γηγρῶις αὐτῶς φησι, ἀπὸ τ' ἀναπτεράφθαυ ἰσοφάει
 τ' ἀλωῖως γυναικῶς, μὴ ἀλῆως ὡς ἀλωῖως εἰσὶν ἡοί. ἠοῖοδῶ ἦ ἀλωῖως ἔ
 ἰφιμεδέας κατ' ἐπὶ κλησι· ταῖς ἦ ἀληθείας, ποσειδῶνῶ καὶ ἰφιμεδέας
 αὐτῶς. καὶ ἄλλοι πόλιι αἰτωλίας ἀπὸ τ' πατρῶς αὐτῶν ἐπὶ ἀλῶ, ἢ ὁμηρῶ
 μνημονεύει. οἱ τ' ἄλλοι εἶχον. ⁵ Ἐκ τ' γέλασεν. καὶ τῷτο κερφότητῶ σημεῖον.
 ὅγε καὶ ἰσοφάει φησι. μῆτι γέλωτα ἐπιπῆ σίγῃ.

Καί μιν Ἐπιλλίζων ἠμείβετο κερτομίοισιν.
 Ἄρξεν ἰὺν τόδε σῆσι θεοπροπίησιν ἐνίαπες,
 εἰ ἔμοι πειόνδε θεοὶ τελέεσσιν ὄλεθρον.
 οἷον ἀλωϊάδησι πατὴρ τεὸς ἐγγυάλιξε.
 φράζεο δὲ ὅπως χεῖρας ἐμὰς σὺ ἔξαλέοιο, 490
 Ἐπειὸν θεοπίζων μετὰ μώνιον εἴ κεν ἀλώης.
 Ἐπειὸν ἐπιπιάζων προτέρωσεν ἢ νεῖκεν ἐτύχθη,
 εἰ μὴ δηρλόωντας ὁμοκλήσεσσις ἐταῦροι,
 αὐτὸς τ' αἰσονίδης κατερήτυεν. ἀντὶ δ' ὄρφως
 Ἰασην ἀναχόμην κίθαριν πείραζεν ἀοιδῆς. 495

*Et nictans repungit dictorum aculeis.
 Agedum hoc tua ede praesagitione,
 Num mihi quoque talem dii maturent perniciem,
 Qualem parens tuus Aloëi importavit filiis.
 At vigilato tamen ut meis illasus manibus discedas,
 Cum vani manifestus vaticinii eris.
 Ira turgescibat inter iurgandum: ac longius fuisset procusata liva.
 Nisi altercantes dehortata minaciter societas
 Et ipse repressisset Iason. Atque Orpheus etiam
 Sublatam liva tenens lyram tentabat cantum.*

Ἐπιλλίζων ἦ, τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐπιμακρόμενος. ἐπιλλοὶ γὰρ οἱ στρατοί.
 Ἐκερτομίοισιν. ἐπιμακρόμενος, τὸ κίμαρ τίμησις ἔλκεϊν διαμακρόμενος. Ἄρξεν
 ἰὺν. δι' ἀμφοτέρων ἐπισκοπῆς τ' ἰδμεῖα. προτέρωσεν ἢ, ὡς ἀπὸ τῆς μάστιγος
 δόλιπον ἦ, ὡς μίγα φροῦντα ἐπὶ ἀπὸ τῆς τῆς πατρὸς, ὡς μίγα διαμακρόμενος
 τὸς αὐτῶν καθαίρειν. τῦτ' ἦ μὲν ἀπειλῆς δρᾶ λαιδερῶν. Ἐπειὸν δηλοῖται
 τὸ πρὸς χεῖρας καὶ μοῖραν λιγυρόμενος, ἔτι μίλλοι. μετὰ μώνιον ἦ, μετὰ μελίας
 ἀξιοί. φράζεο ἦ καὶ μετὰ μώνιον, ὅτι μάλιστα, μὲν ἀνίμων φερόμενος. ἀπὸ
 ἡλικῆς πληθυντικῆς γίνεται κτηλικὸς τύπος εἰς ἑνὸς, τὰς ὡς πληθυντικῶν
 οἷον ἀμμων, ἀμμώνιον. ἀνίμων, ἀνιμώνιον. Ἐπειὸν ἐπιπιάζων. ἐγγυάλιξε
 ἀρξίζων καυχολογῶν καὶ μεμφομένον. Ἰασην. κατ' ἀφημισμοῦ, τῆς ἀφίσε-
 ρε. πείραζεν ἦ, ἀντὶ τῆς ἡμεροῦ. Ἐπειτὴ ἦ ἢ ἀνά. τὸ γὰρ ἰξῆς, καὶ ὄρφως
 δι. εἰ μὴ ὅτι ἐστὶ ἀνά τὸ ἀναστὰς λιγυρῶν ἀναστὰς ἦ ἔο ὄρφως. ὄρφ' ἦ τὸ
 μουσικῆς ἡμεροῦ, εἴτε τὰς τῶν ἔο ὄρφως φιλολογίας καὶ ποιητικῆς.

¹ Ἦειδεν δὲ ὡς γαῖα, ἔ'ρατος, ἠδὲ θαλάσσα
 Τὸ πρὶν ἐπ' ἀλλήλοισι μιῇ συναρηρότα μορφῇ,

² Νείκε⊕ ἐξ ὀλοοῖο διέκρηθεν ἀμφὶς ἕκαστα.

Ἦδ' ὡς ἔμπεδον αἰὲν ἐν αἰθέρι τέκμαρ ἔχουσι
 Ἄστρα σελήναι τε καὶ ἡελίοιο κέλευθοι.

500

³ Οὐρεά τ' ὡς ἀνέτειλε, ἔ'ως ποταμοὶ κελάδοντες
 Αὐτῆσι νύμφησι, καὶ ἔρπειά πάντα ἔχροντο.

Ἦειδεν δὲ ὡς πρῶτον Ὀφίων Ἐρυώμη τε

Ὡκεανὸς νιφόεντ⊕ ἔχον κράτ⊕ ἐλύμποιο.

*Canebat autem quomodo terra & calum, pratereaue mare,
 Cum prius unam ad faciem qualitercunque inter se cohasissent,
 E noxia lite seorsim discreta fuerint singula:*

*Quo item pacto immobilis semper in aethere hareat terminus
 Astrorum, Luna & viatoris illius Solis;*

*Quemadmodum exorti montes sint; ut sonabiles fluvii
 Cum ipsis nymphis, & omne genus reptilia concreverint.*

*Nec indictum reliquit, ut primitus Ophion cum Euryptoma
 Oceani filia in nivali Olympo fuerint rerum potiti,*

¹ Ἦειδεν δὲ ὡς γαῖα. τὴν περὶ τὴν σύγκρισιν τῶν στοιχείων ἀδελφὸν βόλον, ὡς ἔκ πιν⊕ φιλοκεικίας τὸ ἴδιον ἔχουσι μετέχου, καὶ τὰς ἐν ἑαυτοῖς οἰκεία ἢ ἐ τοῖς ὑποκειμένοις πράγμασι ἢ ἡδὴ. ὅπ' ἐπέποι ἐπὶ τῆ μάχης πύτυαδ, καὶ εἰς τὴ οἰκείαν ἀφ' ἑστέων ἐπαίνοισιν. ² Νείκε⊕ ἐξ ὀλοοῖο. ἐμπειδαλῆς φησὶν ὅπ' συγκεχυμένοι ἀπάνται τὸ ἀσώτεροι, νεῖκε⊕ ἔ' φίλια ὡραπιμφθίνε τὴν ἀφ' ἑστέων ἐπαίνοισιν. ³ Οὐρεά τ' ὡς ἀνέτειλε. ὡς εἰς, μηδὲ ἀπολλωνίαν. ὅ ἢ θαλῆς ἀρχὴν ὑπεστήσατο πάντων τὸ ὕδωρ. λαβὼν ὡραπὸ τὸ ποιητῆ λέγει, ἀλλ' ὑμεῖς μὲν πάντες ὕδωρ ἐ γαῖα γηροῖδε. καὶ ζῶων ἢ τὸ παρ' ἡσιόδου χά⊕ ὕδωρ εἶναι φησὶν. ἢ σιωζάνοισι⊕, ἰλὺν γίνεσθαι ἢ πηγυμῆς ἢ γῆ στερεμεῖται. τρίτον ἢ ἔρωτα γηροῖται καθ' ἡσιόδου, ἵνα τὸ πῦρ ὡραπὸ σήση. πυρὸν δὲ στεροῖ γὰρ παρ' ὡραπὸ ἔ'ρωτος. ἀναξαρῆρας ἢ μύδροι εἰπὼν τὸ ἡλίον φησὶν. ἐξ ἑ τὴ πάντα γίνεσθαι. διὸ καὶ ἀερίδος γηροῖ μ⊕ αὐτὰ γηροῖς χρυσίαν βῶλον τὸ ἡλίον εἰπὶ τὴν ἢ σελήνῃ οὐ αὐτὸς ἀναξαρῆρας χύραυ πλάσσειαν ἀποφαίνει, ἐν ἢ δὲ καὶ ὀνεμαῖ⊕ λίαν πιπλωκίαν. ³ Οὐρεά. ὅρα φησὶ τὸς ὑπὸ τῆ γηροῖτων καλινεχθίνεσθαι λίθους, τὸς μὲν εἰς τὴν θαλάσσαν πρὸς τὸς γηροῖται ἡσῶν, τὸς ἢ εἰς τὴν γῆν, ὅρη.

Ὡς τε βίη ἔχειρσιν, ὁ μὲν κρόνον εἴκαθε τιμῆς, 505

Ἡ δὲ ῥέη, ἔπεσον δὲ ἐνὶ κύμασιν ὠκεανοῖο·

οἱ δὲ πῶς μακάρεσσι θεοῖς τιτῆσιν ἀνασπον,

Ὁ φρεσὶ ζῶς ἐπὶ κῆρθε, ἐπὶ φρεσὶ νήπια εἰδῶς

¹ Δικλαῖον ναίεσκεν ὑπὸ σπέθε· οἱ δέ μιν ἔπω

Γηγμέες κύκλωπες ἐκαρλίωατο κεραυνῶ 510

Βροντῆ τε σεροπῆ τε. τὰ γὰρ διὶ κῦδθε ὀπάζει.

Ἡ δὲ, καὶ ὁ μὲν Φόρμιγλα σὺν ἀμβροσίῃ χέθει ἀυδῆ·

² Τοὶ δὲ ἄμοτον λήξαυθε ἐπὶ πρῶχοντο κάρλωα

Πάντες ὁμῶς, ἐρῆοῖσιν ἐπ' ἕασιν ἡρεμίοντες

³ Κηληθμῶ. πῖον σφιν ἐνέλιπε θέλκην ἀοιδῶ. 515

Et manibus coacti concesserint provinciam, ille Saturno,

Ista Rheæ; postremo in Oceani præcipitarint fluctus;

Ac isti tantisper Titanis imperaverint, beatæ diis,

Dum Iupiter ἔατate adhuc ἔα mente puer

Dictas sub antro ageret, neque dum terrigenæ

Ipsam Cyclopes communiissent fulmine,

Tonitru. fulgure. hæc enim sunt in quibus triumphat Iupiter.

Hoc sine factæ citharam cum voce inhumana terendit.

At hi, eo jamdudum pausante, capita avariter exerta tenebant

Omnes æque, utpote qui sitientissimis auribus acquiescebant

In blandimento. eos illecebrosi cantu stimulos in ipsis reliquerat.

¹ Δικλαῖον. τὸ κρηλικόν, ἴσθα ἀπειράφῃ ὁ ζῶς, ὡς καὶ κακλίμασθε ἰσπεῖ. ² Τοὶ δὲ ἄμοτον. ἀπὸ τῆς ἀμότητος καὶ ἀπορίτου. ὁ δὲ ἰὺς. λήξαυθε δὲ τῆς αὐδῆς, ἀπαλέρωθι αὐτῆς ὄντες, ἐπὶ σφριπέκειασσι τὰς κεφαλὰς, ἀναπέλακότες τὰ ὄπτα ἔα ἡρεμίοντες ἐν ἡσυχίᾳ. τιαυτῆ ἡδονῆ σιωπῆς. ³ Κηληθμῶ. ἐν δὲ τῇ σφριπέκειασσι μὲν τῶν γέγραπται. ἡμῶ δὲ τριπέτη φάνη ἡός. τῇ δὲ ἐπὶ ἰούθε βεθύστοι ἰκάντοιο κρατ' αὐτίθι δαυμινοισι, τῆμῶ ἄρ' ἐκ δρόθου προὶά πίστι. ὠρῆ δὲ πῶς κικλόμθου βαίη· ἐπὶ σίλμασι. τοὶ δὲ ἀίοιτες. ἰξῆς δὲ πῶς ἐκακίωθι, σμειρεθάλιοι δὲ λιμῶ.

¹ Οὐ δὲ Ἰπιδῶ μετέπειτα κερσασάμενοι δὴ λοιθαίς,

² Ἡ δὲ θέμις ἐστὶ, πῶς Ἰπί τε γλώσσησι χέοντο
 Αἰθομῆται· ὕπνε δὲ καὶ κνέφας ἐμνώοντο.

Αὐτὰρ ὅτ' αἰγλήεσσα φαεινοῖς ὄμμασιν ἤως

Πηλίας αἰπεινάς ἴδεν ἄκρας, ἔκ δ' ἀνέμοιο

520

Εὐδοιο ἔκλύζοντο πινασομύτης αἰλῆς ἄκραι,

Δὴ τότε ἀνέγχετο πῆφυσ· ἄφαρ δὲ ὀρόθυνεν ἑταίρους

Βαινέμεναι τ' Ἰπί νῆα, ἔδρῳ ἰαδαῖ ἐρετμά.

Haud multo post ministratum ad libamina vinum,

Prout fas erat, tandem profuderunt in linguas

Ardentes, & noctu jam aurigante cogitarunt somnum.

Postea vero quam luminosum mane vultu fulgenti

Celsa Pelii juga illuxit, & tranquilla

Maris summitates vento succussa fluctuarunt,

Experrectus Tiphus actutum hortatur socios

Navem ingredi, remos aptare.

¹ Οὐ δὲ Ἰπιδῶ μετέπειτα. ὅπως ἀνασπρίσιον τὴν φράσιν, ἵππεια ὅσα
 Ἰπιδῶ ἐδὲ μὲν χέοντο κερσάσαντες, ἀπὲρ δὲ ὄψεως ἔμελλόντων. ² Ἡ δὲ θέμις.
 ὅτι ἴθ' ἰθ' ἰθ' τοῖς πινασομύτης κερσάσαντες, ὅτι μέλλοιεν καθύδην, καὶ τὰς
 γλώσσας τῶν ἰσρέων ἐπιθήσει τῶν ἐρημῶν. ἔπιπασσέντων οἶνον. καὶ ἴσως φυσικῶς.
 ἐπὲρ γὰρ ἐρημῶν λόγῳ εἶναι ὡς δὲ δίδεται, ὅργανοι δὲ αὐτῶν ἢ γλώσσα, ἢ πρὸς
 ὕπνε ἐπιπασσέντων ἡρεμῶν, ἐκείνως τῶν ἐρημῶν αὐτῶν θύσαντες. καὶ ὄμνησιν,
 γλώσσας δὲ ἐν πυρὶ βάλλοντες. δηλαδὴ δὲ ἐν τοῖς μεζαριῶσι ἴσως, ὅτι
 ἀλκῆθας ὁ πύλοπ' ἄλλ' τὴν χερσὶ πρὸς φόνον φυγαδῶντες ἐν μεζα-
 ρων, ἀπὲρ ἔχοντες καὶ κινήσαντες εἰς ἑτέραν πόλιν. καὶ δὲ πρὸς πρὸς λείοντες λυμαι-
 νομῶν τὰ μεζάρων, ἵφ' ὅτι ἔπειτα ἦσαν ἀπισταλῆται ὑπὸ τῆς βασιλείας τῶν
 μεζάρων. καὶ ἀγωνίζονται τῶν καὶ τῶν γλώσσων αὐτῶν εἰς πῆραν θύσαντες,
 ἐπιπῆλθον αὐτῶν εἰς τὰ μεζάρων. καὶ ἀπὲρ ἰσρέων τῶν ἀπισταλῆται ἐπὶ
 τῶν θύσαντες, ὅτι αὐτοὶ εἰσι οἱ κατηγωισμῶν τὸ θύσαντες, πρὸς κομίσαστες τῶν
 πῆσαν ἢ λειγῶν αὐτῶν. διότι πρὸς θύσαντες τοῖς θύσαντες ὁ βασιλεύς, τὸ τελευτῶν
 τῶν γλώσσων ἐπιθήσει τοῖς βωμοῖς· καὶ ἀπὲρ τότε ἴθ' ἰθ' τῶν διέμεναι
 μεζαριῶσι. φιλόχου δὲ ἐν τῶν πρὸς θύσαντες φησὶν ὅτι τὸ κάλλιστον τῶν
 μαλ' ἔστι πρὸς τῶν ἰσρέων. καὶ ὄμνησιν, ἀλλ' ἄρα τὰ μενίτε γλώσσας, ἀπὲρ
 πρὸς τῶν λόγους.

οἱ δ' ὡς ἦίθεοι Φοῖβω χορὸν ἢ ἐνὶ πυθῶνι,
 ἢ ἔπειτα ἐν Ὀρτυγίῃ, ἢ ἐφ' ὕδασι² Ἰσμενίου
 Στησαίμμοι, Φόρμιγγα³ ὑπὸ αἰὲν βωμὸν ὀμαρτή
 Ἐμμελέως κραιπνοῖσι πέδον ῥήσασσι πόδεσσιν.
 Ὡς ὑπὸ Ὀρφῆ⁴ κιθάρῃ πέπληγον ἑρετμοῖς 540
 Πόντε λάβρον ὕδαρ. Ἰπὶ ἣ ῥόδια κλύζοντο.
 Ἀφρῶ⁵ δ' ἔνθα ἔνθα κελαϊνὴ³ κήκειν ἄλμη,
 Δεινὸν⁴ μορμύρσασα ἑρωθενέων μίμν' ἀνδρῶν.
 Στραπὶε δ' ὑπὸ ἡελίῳ φλογὶ εἴκελα νηὸς ἰέσης
 Ἐύχεα.⁶ μακρὰ δ' αἰὲν ἐλθεκαίνοντο κέλευθοι, 545

Tum vero illi, quasi puberes, quum Phæbo vel Pythone
 Chorum, vel Ortygia, vel præter flumen Ismenum
 Instituerint, circa aram una ad testudinem
 Citatis solum pedibus numeroſe quatiunt,
 Sic ad citharam Orphei pellebant remis
 Rapidam maris aquam, & unda alluebant impetuosius.
 At cum spuma utrinque subsiliebat obstrum mare,
 Valentissimorum robore virorum horride efferatum.
 Interea ceu flammata coruscabant à sole currentis navigii
 Armamenta, & ita inalbebant longi subinde tractus,

¹ ἢ ἔπειτα ἐν Ὀρτυγίῃ. ἐν τῇ δήλῳ. τὸ ἣ ἐξῆς ἔτιωσ. καθάπερ ἦίθεοι ἐν δήλῳ-
 φοῖς, ἢ ἐν δήλῳ, ἢ ἐν Ἰσμενίῳ ὑπὸ τῶν βωμῶν τῶν ἀπέλλων¹ χορὸν στήσαις,
 περὶ τὸ τῶν κιθάρων μίμν' ἡρωθενέων κροῖσσι τοῖς ποσίν' ἔτιωσ κῆ ἔτοι τῇ
 τῶν Ὀρφείως κιθάρῃ κηλέμμοι σφοδρότερον περὶ τὴν κωπηλασίαν ἦσαν. τὸ
 ἣ ἐξῆς, ὀμαρτή ῥήσασσι. ἢ ἣ ὑπὸ ἀεθῆσις παρήκλια, ὡς παρ' Ὀμήρω, ὑπὸ αἰὲν
 πόδα νείατο ἴδης. ² Ἰσμενίος ποταμὸς βοιωτίας· ἀφ' ἧς Ἰσμενίῳ ἀπέλλων¹
 ἱερὸν. ³ Κήκειν ἄλμη, ἀνιδίδου, ἔ ἀνεπήδα ἐκατέρωθεν τῆς νηὸς ἢ θαλάσσης.
⁴ Μορμύρσασα. δεινῶς περιστομῆν. ἔ κινεμῆν φοβερῶς. ἐν ἣ τῇ περικλύ-
 σσ', μορμύρσασα τυπῆσι ἑρωθενέων μίμν' ἀνδρῶν. ⁵ Ἐύχεα. ἐς κῆσμον τῆς
 νηὸς εἰώχασσι ὄπλα περικλήναι. ⁶ Μακρὰ δ' αἰὲν. ὀτῆς, ἐλθεκαίνου ἣ τὸ
 ὕδαρ, καθάπερ ἀτραπὸς ἀφ' ἧς χλοηφόρον¹ πιδίε. ἢ ἄλλως. ὡς δήλη ἰσίο
 ἢ ἰσίδος πιδίε μίμν' ἐξὸ χλοηφόρου, ἔτιωσ ἔ ὁ τύπ¹ τῆς νηὸς ἐφαίνου.

Τέγγε πόδας· κὶ πολλὰ βαρεῖη χεῖρ' ἀκείων, 555
 Νόσον ἐπαφῆμησεν ἀκηδέα νιοσομόροισι.

Συὺ καὶ οἱ ᾠδῆχοῖσις ἐπωλένιον Φορέεσσε

¹ Πηλείδω ἀχιλῆα Φίλω δειδίσκετ' πατρί.

Οἱ δ' ὅτε δὴ λιμὸν ᾠειηγέα κάλλιπον ἀκτῶν,

Φραδμοσύνη μήτι τὸ δαΐφρον ᾠγνιάδαο 560

Τίφου, ὅς ῥ' εἰς χερσὶν εὐξοα πυχνήντως

Πηδάλι ἀμφιέπεσκέ, ὄφρ' ἔμπεδον ἐξιθύνοι.

Δὴ ῥα τίτε μέγαν ἰσὸν ἐεσήσαωλο ² μεσόδμη,

Δῆσαν δὲ ³ προτόνοισι τανυοσάμφοι ἐκάπρην

tingeret pedes; idemque multa hortatus manu virili,

Tutum discedentibus reditum precari non desinebat.

Cum eo & uxor aderat, ac quem in ulnis gestabat,

Achillem Peleo genitum patri caro protendebat.

Ceterum isti, praterraso jam flexuoso portus extremi litore,

Considerati maxime prudentia & cura Tiphi Agneo

Nati, qui politum ex artis usu tractabat

Manibus clavum, quo certius dirigeret navim,

Procerum malum modio institutum

Rudentibus ab utroque latere tensis alligarunt;

¹ Πηλείδω ἀχιλῆα. ἠγορεύησιν ἀπολλώνι ᾠ τοῖς μετ' ὄμηρον πιη-
 ταῖς, ὑπὸ χείρων ᾠ λέγων τ' ἀχιλῆα τραφίωαι. ὄμηρᾠ ἢ ἕδεν τοῖσ' ἐπι-
 λέξαι. Δι' ἀπιφωνήκασιν δὲ κὶ πρὸ τ' αὐτῶ μητρὸς. ἐκείνᾠ γὰρ πανταχῶ
 θέπιδᾠ αὐτὸν ἀποφαίνεται. λυσίμαχᾠ ὁ ἀλεξανδρὸς ἐν τῷ δούτρω
 τ' ἰσῶν κὶ λέξιν λέγων. σκίδας γὰρ κὶ δρῖσιπέλης οἱ πρὸ δούσιος πιπτα-
 γμαλιδυμοῖ, κὶ ὁ τὸς φρυγίους λόγους γράψας, καὶ δήμαχᾠ, ἔ διονύ-
 σᾠ ὁ χαλκιδῶς, ἔ τῶ ὑπὸ ἀχιλῆως διασαρμδύλω ἀφῆκασ ἡμῖν ἐπὶ
 χείρας δόξαν, ἀλλὰ τῆσ' αἰῶν, οἱ μὲν ἐκ θέπιδᾠ αὐτὸν νομίζουσι γαργόλαι
 τ' χείρωνᾠ, δήμαχᾠ δὲ ἐκ φιλομήλης τ' ἀκίωρᾠ. ἄλλοι δ' ἄλλως
 πρὸ αὐτῶ ἀποφαίνοιν. ² Μεσόδμη. ἢ ἰσοδίκη. ὅτε πῆτασ ὁ ἰσὸς ἐκλίνεται.
³ Προτόνοισι ἢ, τὰ ἐξ ἐκατέρω μέρους τ' ἰσῶ ἐπὶ τῶ πρῶτον ἐ τῶ πρῶτον
 ἐκλεινόμενα χοινία.

Κάδδ' αὐτὰ λίνα χεῦον ἐπ' ἡλακίτῳ ἐρύσαντες. 565
 Ἐν δὲ λιγὺς πέσον ἔργον· ἐπ' ἰκελίον ἢ κάλωας
 Ξεσῆσιν⁴ περόνησι⁵ Διακροδὸν ἀμφιβαλόντες,
 Ἔτισαι⁶ ἄκροισι ἰσθμῶν δολιχῶν ἄκρον.
 Τεῖσι ἢ Φορμίζων⁷ Ἐθήμονι μέλπεν ἀσιδῆ
 Οἰάχοιο παῖς νηοστόον, Ἐπατέρσαν 570
 Ἄρτιμιν, ἢ κείνας σκοπῆς αἰλὸς ἀμφιέπεσκε,
 Ἐυομόνη ἔγαῖαν ἰωλκίδα. ἔκ ἢ βαθείης

Deinde subtracta in colum lintea ad illum disspenderunt;
 Quibus sibila incidebat aura : postremo funibus
 In tabulato circa rasiles fibulas discretim nodatis,
 Ultra Tisam, quod productius est jugum, procurrerunt vento.
 Interim cithara eis alludebat inventum concinniter carmen
 Oeagri gnatus, in hospitalem navibus, patre nobilem
 Dianam, qua in illis marinis scopulis curabas,
 Et Iolciaca erat terra tutela. vidisses tunc profundum

Ἡλακίτη ἢ λίγυται τὸ λεπτότατον μέρος τῆς ἰσθμῶν ἰσθμῶν, ἰσθμῶν ἢ τὸ καρχήσιον. ἰκελίον ἢ, οἱ μὲν μέρος τῆς ἰσθμῶν λίγυται. βίλλιον ἢ ἰσθμῶν ἰσθμῶν τὴν καλαμῶν κεραιάν, ἢ τὰ ἄκρα, ἀκρότερον λίγυται. λίγυται ἢ ἰκελία ἔστι τὰ σαιδωμάτα, οἷς οἱ πάσσαλοι ἀσπένδον. κάλωας ἢ τὰ χοινία, οὗ μὲν οἷς ὁ ἰσθμὸς ἰχυρὸς ποιεῖται ἀφ' ἑκατέρου τῶν ἰσθμῶν τῆς ἰσθμῶν. καὶ κατόλου ἢ πᾶν χοινίον κάλωας λίγυται. διὸ ἔστι διαρῆτες αὐτῶν, εἰς μὲν κάλωας τὸ ἰσθμῶν, μισθρίας λίγυται· εἰς δὲ ἰχυροποιεῖται ὁ ἰσθμὸς ἢ ἑκατέρου μέρους ἐπὶ τῶν ἰσθμῶν, ἀσπένδον τῶν ἢ καὶ τῶν χοινίας, πόδας· ἐπιξῆς δὲ τῶν ἀσπένδον· μὲν ἔστι ἰσθμῶν οἱ καλῶν τέρηται, εἴτα ἔστι λίγυται μίσυς. ἰσθμῶν ἢ τῶν πιασάλλων τῶν ἐπὶ τῶν σαιδωμάτων· ἢ τῶν καλαμῶν τῶν ἰσθμῶν, οἷς τὰ χοινία διασπένδον. Διακροδὸν ἢ, ἀπὸ τῶν διακροδῶν, καὶ ἐκ τῶν γυμῶν. ὅταν οὖν λίγη ἐπὶ τῆς ἡλακίτῳ ἐρύσῃ τὰ λίνα, τῶν φησὶν, ὅτι μὲν τῶν ἀκρότερον μέρος τῆς ἰσθμῶν ἀνέλκυσσιν τὰ ἰσθμῶν. ἰσθμῶν ὅτι ἰσθμῶν ἐν τῶν ἀκρότερον μέρος, μέρη ταῦτα φησὶν ἰσθμῶν, πλήρη, ἰσθμῶν, ἡλακίτη, καρχήσιον, κεραιά, ἰκελίον. Τίσαιον ἢ, ἀκρότερον ἰσθμῶν. οἱ ἢ, ἰσθμῶν. Ἐθήμονι. Ἐ διαπθειμένη, ἰσθμῶν, ἰσθμῶν. ἰσθμῶν τῶν τὸ ποιῆσαι. τῶν ἄρτιμιν ὕμνῳ τῶν τῶν ἰσθμῶν αὐτῶν εἴται.

58 ἈΠΟΛΛΩΝ. ΤΟΥ ΡΟΔΙΟΥ
 Ἰχθύες αἰσόντες ὑπερῷ αἰλὸς ἄμμιγα παύροις
 Ἄπλετοι ὑγρὰ κέλδρα³ Δασκαίροντες ἔποντο.
 Ὡς δὲ ὀπίτ' ἀγρᾶλοιο κατ' ἰχνία σημαίηρ⁴ 575
 Μυρία μῆλ' ἐφέπειται ἄδλω κεκθημῶνα ποιῆς
 Εἰς αὐλιν, ὃ δέ τ' εἶσι παρ⁵ σύργγι λιγείη
 Καλὰ μελιζόμῳ⁶ νόμιον μέλ⁷ ὡς ἄρα τίγνα
 Ὡς μάρτυρον, τῷ δὲ αἰὲν ἐπασύπερ⁸ Φέρεν ἔρ⁹.
 Αὐτίκα δὲ ἠερίη πολυλήϊ¹⁰ αἶα¹¹ πελασγῶν 580
 Δύετο, πηλιάδας ἢ παρεξήμειβον ἑρίπνας,

*Supra mare pisces se erumpere parvos promiscue
 Et magnos, aquosus persultare vias, consequi.
 Atque ut res est, cum habitantem ruri magistrum vestigiis
 Numerosus ovium grex, isque herba probe fartus confectatur
 In villam; ille autem praeferens fistula arguta
 Suaviter modulatur legitimum carmen; haud isti aliter sunt
 Navem comitati, quae flatu magis magis increbescente ferebatur.
 Proinde in perbrevis Pelasgorum frumentaria tellus obscure
 Latescibat; jamque transierant pronas in casum rupes Pelii,*

¹ Διὰ δὲ τῆς ἄμμιγα, τὸ τῆς μέλιτος θελκτικὸν σημεῖον. οἷον οἱ μεκίπ
 ἰαυτὸς βλάπτουσι, ἀλλὰ μετ' ἰσχυρίας ἰπόμφοι. ² Ἄπλετοι. ἀπροσπέλα-
 σται, μεγάλοι. ³ Δασκαίροντες κὶ Δασκηρόμοι. ⁴ Νόμιον μέλ⁵. ποιμι-
 τικόν, ὡς τὰς νομίας, ἢ νόμιον μέλ⁶, ὅμοιοι ὡς τοῖς δόρυχοις ἔτι
 λιζόμ⁷. ⁸ ἠερίη πολυλήϊ⁹. ἢ Ἰουδαία, ὡς τὸ μέλαιναν εἶτα
 τῷ γλῶ. ἔτι γὰρ κὶ τῷ αἰγυπῶν ἠερίαν φασίν. ἢ ἠερία ἀπὸ τῆς
 ἀπὸ τῆς ἠερί. ¹⁰ Πελασγῶν. τῆς Ἰουδαίων, ἀπὸ πελασγῶν τῆς ἰνᾶχ¹¹. ἢ ἀπὸ πε-
 λασγῶν, ἔθνος βαρβαρικῆς οἰκιστῆ¹² τῷ Ἰουδαίῳ κὶ τὸ ἀργ¹³. ἢ ἀπὸ
 πελασγῶν τῆς ποσειδῶν¹⁴ ἢ καὶ λαρείσης. τῆς φυλῆς ἢ ὁ ναυκραπίτης,
 πελασγῶν φασίν δόρυχοι τὸ γλῶ¹⁵ μετοικῆσαι δὲ εἰς Ἰουδαίαν, καὶ ἀπ'
 αὐτῆς πελασγῶν τῷ Ἰουδαίῳ κληθῆναι. ὅτι ἢ εἰ αὐτοὶ οἱ δόρυχοι ἐκα-
 λῆντο πελασγῶν, σφοκλῆς ἐν ἰνᾶχ¹⁶ φασίν, καὶ οἱ τυρῶνοιοι δὲ πελασγῶν.
¹⁷ Ἐρίπνας. ἀπὸ ῥῶνας κελῶνας, ἀπὸ ἡλίας κρημνῶδη. λίγυσι ἢ ἔτι κὶ
 τῆς οἰκίας ἀπὸ ἰρηναίας. ἰρίπνη ἢ λίγυται ἐπὶ τῆς ἀκρωτηρίου, ὡς τὸ
 ἄγασ πείλαται.

Αἰὲν

Αἶεν Ἰπιπροθέοντες. ἔδωκε ἧ¹ σηπιάς ἀκρη²
 φαίνεται δὲ² εἰναλίη³ σκίαθ⁴, φαίνοντο δὲ ἄπωθεν
⁴ Πειρειαί⁵ μάγνησά⁶ θ⁷ ὑπὸ δίδι⁸ ἠπείροιο
 Ἀκτῆ, ἔ⁹ τύμβ¹⁰ δολοπή¹¹. ἐνθ' ἄρα πείγε 585
 Ἐσπέρμοι ἀνέμοιο πάλιν προΐησιν ἔκελσαν.

⁷ Καί μιν κυδαίνοντες⁸ ὑπὸ κνέφας⁹ ἔντομα μήλων
 Κεῖας, ὀρνομηδῆς αἰλὸς οἴδμαλι. διωλόα δὲ ἀκταῖς
 Ἡματ¹⁰ ἔλινύεσκον ἀτὰρ τρίτῳ περὶ ἡκασ

*Iugiter promovendo, & Sepias, intentus mari mons subsidebat,
 Contraque marina oriebatur Sciathus, oriebantur procul
 Pirefia, & Magnetica continentis non ita ventosa
 Crepido, bustumque Dolopis, quo isti
 Die praecipiti appulerunt iterum, ventorum usi statibus.
 Illius igitur honorandi pervesseri pecudum parentalium incisae
 Cremarunt, mari in tumorem excito: ac in litoribus bi-
 duum commorati, tertia demum luce deduxerunt*

¹ Σηπιάς. ἀκρητήρειον ἐν ἰωλκῇ ἔτι καλέμφοι, διὰ τὸ πλὴν ἦν ἐν
 ταῦτα εἰς σηπίαν μεταβληθῆσθαι διωκημῶν ὑπὸ πηλίας. ² Εἰναλίη σκία-
 θ³. ἢ ὠρεθγαλασσία. ³ ἦσθ⁴ γὰρ ἡ σκίαθ⁵ τ⁶ Ἰοσακίας, ἐξ ἧς Ἀβοίας
 ἦς καὶ σιμωνίδης μίμνη). ⁴ Πειρειαί⁵ ἧ, πόλις μάγνησας μάγνησας ἧ πό-
 λις τῆς χώρας ὀμῶνυμ⁶, ἄγασ δίδι⁷, καὶ ὠρεθγαλασσί⁸. ⁵ Μάγνησα.
 πλὴν μάγνησας λίγη τ⁹ καὶ Ἰοσακίας. ἔτι γὰρ ἐπίσης μάγνησας εἰς ἴφι-
 σσι, ἐκλήσμη ὑπὸ λωκίππυ Ἰκαρὸς, μεθιχέσασθ¹⁰ ἐκεί σὺ μάγνησι
 τοῖς ἐκ κρήτης. ⁶ μάγνησας θ⁷ ὑπὸ δίδι⁸. ὁ ἦς, ἢ τσαχέια πς, ἐδὲ πετρῶ-
 δης, ἀπὸ ὀμῶνυμ⁹ καὶ δίδι¹⁰. ⁷ Καί μιν κυδαίνοντες. τ¹¹ δόλοπα. ὁ ἧ δό-
 λοψ, ἰρμῶ ἦς, ὅς ἐν μάγνησῃ τῆ πόλει ἀπέλειτο, καὶ αὐτὸν πείροι ὠρεθ
 τῶ ἀγλαλά ἔχει. ὡς κλίωι ἐν περὶ τῆ δόλοπα καὶ δόλοπα. ⁸ τοῖς μὲν οὖν κα-
 θερημῶν ὡς εἰς ἡλίω δυσμαῖς ἐναγίζουσι, τοῖς ἧ ἔρανοῖς ὑπὸ πλὴν ἔω,
 ἀναπέμποντες ἦ ἡλίω. ⁹ Ἐντομα ἧ πᾶ σφάγια κυρίως τὰ τοῖς νεκροῖς ἐναγι-
 ζόμενα, διὰ τὸ ἐν τῇ γῆ αὐτῶν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς. ἔτι γὰρ θυνοῖ
 τοῖς χηπίοις. τοῖς ἧ ἔρανοῖς αἶω ἀνασπέντες τ¹² τράχηλοι σφάζουσι. ὀμη-
 ρ¹³, αὐ ἔρυσαν μὲν περὶ τα. ἄλλοι ἧ ἔρανο, φασίν, τοῖς πηθῶσι ἐναγίζουσι
 ὡς ἄρνα τοῖς ἀρνοῖς. τοῖς ἧ ἔρανοῖς τοῖς ἔρανο ἔρυσαν. λείπει ἧ ἢ ὠρεθ
 περὶ πς, ἢ ἧ, ἔρυσαν τῶ δόλοπα ὠρεθ τῶ οἴδμαλι τ¹⁴ θαλάσσης. ¹⁰ Ἐλι-
 νύεσκον. εἰς τὸ αὐτὸ δὲ τρεῖς. ἢ ἔρανοῖς ἐμπροσθεν τ¹⁵ οἴδω.

Νῆα, πανυσάμβροι πείωσιον ὑψόθι λαΐφθ. 590
 Τὴν δ' ἀκτὴν ἀφέτας δρυγῆς ἐπι κικλήσκουσιν.
 Ἐνθεν ἢ προτέρωσιν παρεξέθεν¹ μελίβοιασιν,
 Ἀκτὴν τ' αἰγιαλὸν τε δυσκώεμον εἰσορόωντες.
 Ἡὼθεν δ' ὁμόλιον αὐτοχεδὸν εἰσορόωντες
 Πόντῳ κικλιρῶντι παρεμέτρουν.² ἔδ' ἐπι δηρὸν 595
 μέλλον⁴ ὑπεκπτομοῖο βαλεῖν⁵ ἀμύροιο ρέεθρα.
 Κεῖθεν δ' ἄρυκτῶσιν τε πολυκλύσας τε φάραγας
⁷ ὄσσης ἔλύμποιο τ' ἐσίδρακον· αὐτὰρ ἔπειτα
⁸ κλίτεια⁹ παλλῶναια κανασραίῳ ὑπερ' ἀκρῶν

Navim, velo decimano alse dispresso.

Hoc autem litus adhuc dicitur Apheta Argonis.

Inde porro Melibœam pranatarunt,

Cujus & scopulosius & planius litus perfurere ventis cernebant.

Tum primo mani Homolam clare vident

Mari incumbentem, & praelegunt, mox

Pravehendi decursum fluminis Amyri.

Inde & Eurymenas, & undosos discessus

Osse Olympique prospiciunt. postinde

Devexa Pallena ultra Canastrum promontorium sita

¹ Μελίβοια, πόλις Θεσσαλίας. ² Ὁμόλιον. ὁμόλη ὄρη Θεσσαλίας ἔπι κελεύθρον, ἢ πόλις Θράκης. ³ Οὐδ' ἐπι δηρὸν. ὁ λόγος. ὅτι ἔμελλον μὴ πολὺν παρέρχεσθαι τὰ ῥέματα τῆς ποταμῆς. ⁴ Τὸ δὲ ὑπεκβαλεῖν, τὸ ἀμείψαι τὰ ῥέθρα τῆς ἀμύρας ποταμῆς σημαίνει. ⁵ Ἀμύροιο ῥέθρα. ἀμύρον Θεσσαλίας ποταμὸς ἐκρίων, μὴ τὴν μελίβοιαν κείμενον· ὡσαυτοῦσιν ἐπι δὲ ἀμύρας τῆς ὑπερ' αὐτῶν. ⁶ ἔτι ἢ ἐ πόλις αὐτόθεν. ⁷ ἄρυκτῶσιν δὲ φάραγας, τὰς εἰς τὸ πλάτος ἀνωγυμῶσιν. ⁸ ὄσσης. ὄσα ὄρη πρὸς τὴν τελευτὴν Θεσσαλίας, μετ' ὅθεν ἀφίσταται ἡ μακεδονία. ⁹ Κλίτεια ἢ, τὰς ἀνακλίσεις τῶν ὄρων ἐ βάρους. ¹⁰ παλλῶναια δὲ, ὄρη Θράκης καὶ πόλις, ὅθεν ἡ προσαγωγή. ¹¹ κανασραίον ἢ, ἀκρωτήριον τῆς παλλῶναιας. ὄλυμποι δὲ εἰσὶν ἐξ μακεδονίας, Θεσσαλίας (ἐν ᾗ καὶ ὄλυμπια φησὶν ἀποκλιθεῖν ἀγῶνας) μυτίας, κιλικίας, ἠλιδῶσιν, δρυγαδίας.

Ἡ νύσσαν ἐνύχοι πνοιῆς ἀνέμοιο θέοντες. 600
 Ἡμεῖς ἵνασομύοισιν ἄθω ἀνέτελλε κελώνη
 Θρηϊκίη, ἢ πτόσον διτόπροντι λῆμιον ἔβσαν,
 Ὅσον ἐς ἐνδιόν κεν εὔσολ ὀλκὰς ἀνύσαι,
 Ἀκροτάτη κερυφῆ σκιάς, ἢ ἐσάχρη ἢ μυρίνης.
 Τοῖσιν δὲ αὐτῆμαρ μὴ ἀεν εἶπτι κνέφας ἔρ 605
 Πάγχυ μάλ' ἀκράης. πῶνυσο ἢ λαίφρα ιηός.
 Αὐτὰρ ἀμὲν ἡελίοιο βολαῖς ἀνέμοιο λιπόντ
 Εἰρεσίη κραναλὸν ἢ σιτηίδα λῆμιον ἴκοντ,

*Pertransierunt noctuabundi: quippe ventorum currebant flabris.
 Caterum dubia luce pergentibus aperiebatur Athonis umbo
 Thracius, qui Lemnum, licet tantum distantem,
 Quantum instructior oneraria conficiat in meridiem,
 Extantissimo inumbrat fastigio, vel Myrinam usque.
 Hic illis perpetuo die & in noctem spiravit aura utilis
 Et usquequaque vivida, adeo ut vela navis concitarentur.
 Verum quia radiante primum sole respiravit ventus,
 Remigando capessiverunt calculosam Lemnum Sintiacam,*

Ἄθω. ἄθως ἔρ ἡράκης ὑψηλότατον. ἢ δὲ Διφάσιοι. ἄμα ἢ τῆ ἡμέ-
 ρα ὁ ἄθως αὐτοῖς ἀπεφάνη. ἀπὸ τῆ λῆμιος πτόσον, ὅσον αὐτοῖς πτόσον
 σα διὰ τῆς μίχρη μισημεβρίας πλῆν Διφάσιου. καὶ πτόσον, φησὶν, ἀπὸ
 χκασο πλῆν λῆμιον ὅμως σκιάς Διφάσιον ὑψὸν πτόσον κελώνη ἢ ἡλίου.
 ἢ μόνον δὲ, ἀλλὰ εἰ μίχρη μυρίνης. ἢ καὶ ἐσάχρη. πτοσίος ὁ καὶ σὺ-
 δισμο. ἢ πόλις δὲ ἴσιν ἢ μυρίνη πτόσον τὸ τέλος τῆ λῆμιος. διπόλις γάρ
 ἴσιν ἢ λῆμιον. ἔχῃ γὰρ ὑφαισία καὶ μυρίνη. ἐκλήθη δὲ διὰ τὸ μυρίνης
 τῆς θάλασσης γυναικός, κρητίως ἢ τζατρός. ἢ Σιτηίδα. ἐπιθηκῶς σι-
 τηίς ἢ λῆμιον. τρεσίνοι γάρ αὐτῶν πτόσον ἄκρητος, βλαπτικὰ τῶν ὄν-
 τος. ἢ τῶν ὑπὸ τῆ βαρβάρων οἰκισθεῖσαν. καὶ ὄμηρον, ἄχρη δὲ ἐς λῆμιον
 μὴ σίνιας ἀχρηφάνης. ἢ κλάνη δὲ φησὶ σίνιας οἰομαθῶν τὸς λη-
 μιός, Διφάσιον πτόσον ὅπλα πνοιῆσαι πολεμικὰ πτόσον τὸ σίνιας τὸς
 πλοῦσιον καὶ βλάπτην.

Ἐνθ' ἄμυδις πᾶς δῆμ' ὑπερβασίῃσι γυναικῶν
 Νηλειῶς δίδμητο παροιχομῆν' ἠλκαίβασι. 610

Δὴ γὰρ κερδίας μὲν ἀπληνῆσιν γυναικῶν
 Ἄνέρες ἐχθάραιες, ἔχον δ' Ἰπὶ ληιάδεσσι
 Τρηχῶν ἔρον, τὰς αὐτοὶ ἀγλύεον ἄνυπέρηθεν
 Θρηκίλιω δὴντες, ἐπεὶ χόλ' αἰνὸς ὄπαζε
 Κύπριδ' ἕνεκά μιν γερῶν Ἰπιδηρὸν ἄπασαν. 615
 Ω' μέλεαι, ζήλοιο τ' Ἰπισμυγρῶς ἀκέρητοι.
 Οὐκ οἶον σὺν τῆσιν εἰς ἔρραισαν ἀχίτας

*Vbi totus universe populus abnormi culpa fœminarum
 Anno prius fuerat crudeliter contrucidatus.*

*Etenim à puellaribus quidem conjugibus alienati
 Viri secubuerunt; ac rursus captitias misero*

*Deperierunt amore, quas ipsimet ex opposito agro abduxerant
 Populabundi Thraciam. luētiosa scilicet ira infestabantur*

*Cypridis, quam longo è tempore muneribus indigne defraudassent.
 O stulte misera! ô pestifere impatientes amoris dividui!*

Non suosmet solum cum istis maritos occidione occiderunt

Ἐνθ' ἄμυδις. αἱ λήμνιαι γυναικῆς ἐπιπολὺ τ' τ' ἀφροδίτης πρῶν κα-
 τολιγορήσασαι, καθ' ἑαυτῶν τὴν θῆν ἐκίνησαν. πᾶσαι γὰρ δυσσομίας ἐνέ-
 βαλεν, ὡς μηκέτι αὐταὶ τοῖς ἀνδράσιν δρῶσιν. τ' ἢ ὡς ἱρᾶκες ἐχόντων
 πόλιμσι, ἔπαλλάκις ἐκείθι ἀιχμαλώτους λαμβανόντων, καὶ ἀποσφραγι-
 σθαι τὰς γησίας χαμῖσας, καὶ τὴν τ' θῆν ὀργῶν, ἐψηφίσασθαι αἱ γυναικῆς
 νύκτωρ τὰς ἀνδρας ἀνελεῖν. καὶ ἔμνησεν τῆν ἐποίησαν, ἀλλὰ ἔτι αἱχμα-
 λώτους ἀνεῖλον. δείσασαι ἢ μὴ οἱ παῖδες ἀνδραγίντες πειρωθήσονται αὐτὰς,
 πᾶν ὁμῶς τὸ ἄρσεν γένος ἀνεῖλον. Ἰπιδηρῶν, πῆς αἱχμαλώτους. Ἄνυπέρ-
 ηθεν. ἐξ ἐνασθίας. ἔπει γὰρ κείται ἡ ἱρᾶκη τ' λήμνη. Ἄπασαν, οὐκ ἐπίμη-
 σαν. ἰστοὶ ἢ ὅτι, τ' ἄλλων ἰστορέντων ὅτι καὶ χόλον τ' ἀφροδίτης αἱ λήμνιάδες
 δύσσομοι ἐγένοντο, μυρτίλ' ἐν ὡσπύτῃ λισσοικῶν ἀφφίρεται, καὶ φησι
 τὴν μηδειαὺν ὡσπύτῃ πλείους ἀφφ' ἐρηλοτυπίαν ῥίψαι εἰς τὴν λήμνην φάρ-
 μακον, καὶ δυσσομίας γενέσθαι τὰς γυναικῆς· εἰσὶν τε μέχρι τ' οὖν κατ'
 ἐνιαυτὸν ἡμέρας πᾶς, ἐν ἣ ἀφφ' τὴν δυσσομίας ἀποσφραγίσθαι τὰς γυναι-
 κῆς ἀνδρας τε ἔτι εἰς.

Α' μφ' ὄνη, πᾶν δ' ἄρσεν ὁμῶς γύθῳ ὥς κεν ὀπίσσω
Μή πνα λάχαλέοιο φόνε τίσειαι ἀμοιβλή.

¹ Οἴη δ' ἐκ πασέων γεραῶν παφείσωλο πατρὸς 620

Υ' ψιπίλεια θάσῳ, ὃ δὴ κτ' δῆμον ἀνασσε.

Λάρνακι δ' ἐκ κοίλῃ μιν ὑπερβ' αἶλος ἤκε φέρεσσαι,

Αἴ κε φύγη. καὶ τ' μὲν ἔς οἰοίλω ἐρύσσωλο

Πρόσθεν, ἀτὰρ σίκινός γε μεθύσερον αὐδηθεῖσαι

Νῆσον ³ ἐπακτῆρες σικίνε ἀπο, τὸν ῥα θάσῳ 625

Νηϊὰς οἰοίη νύμφη τίκεν ὄνηθεῖσαι.

⁴ Ταῖσι ἧ βραχελία τε βοῶν, χαλκεία τε διώφῃ

*Secundum quietem, sed omnem juxta sexum marem; ne post illud
Aliqua repensare injuriam internecionis cogerentur.*

Ex omnibus tamen sola seni repercit patri

Thoanti Hypsipyla, qui etiam in populo regnarat.

Ipsam autem in arca capaci avehendum mari immisit,

Sperans fore ut evadat periculum. & eum sospitem praestiterunt

In insulam, Oenoam antea, post Sicinum transnominatam

Ab Sicino, pisces, quo Thoantem

Oenoa Naiadum nympharum una ipsius ex compressu auxit.

Idcirco illa ad pasendum boves, & arca

¹ Οἴη δ' ἐκ πασέων. ἐκείνη ἢ ὑψιπύλη σὺν ἀπείκειν τὸν πατέρα. παρῶτον μὲν, διότι πατὴρ, ἴδωκε τὴν ὀφειλομένην τῷ θάσῳ σωτηρίαν. ἑξήπτερον ἢ ἀφ' ἑλίκων, καὶ ὅτι σὺν αἰτίῳ καὶ αὐτὸς ἔδει σωτηρῆς τὸ ἄλλαν λημνιάδων ἀσελγείας. ² Ἐς οἰοίλω ἐρύσσωλο. εἴληφεν τὴν ἰσορίαν ὡς φησὶ θεολόγος. σίκινός δ' ἐστὶ νῆσός τις παρὰ τὴν ὄνηθεῖσαι, τὸ ἀσθενέστερον οἰοίη χαλκωμένη. ἀφ' ἧς τὸ εἶναι αὐτὴν ἀμπελόφυτον. μεταγενέστερον ἢ τὸ μεθυσμασίαις ξυνασθῆσαι, λέγων ὅτι μεθυσμασίαις ἀπὸ σικίνε ἢ θάσῳ καὶ κηδῶν νύμφης. ὅτι ἢ ἐν κηδῶν θάσῳ ἰσώθη, ἔκλειον ὁ κερκεὺς ἰσπεῖ, καὶ ἀσκληπιάδης ὁ μυρτιάδης. δεκτικὸς ὅτι ὡς φησὶ κλειῶν τὰ πάντα μετὰ τὴν ἀποκλίον.

³ Ἐπακτῆρες. ἀπὸ τῶν ἀλγείων. ἐπὶ νῆσῳ κλυπηγῆς ἔδει λέγει. ⁴ Ταῖσι ἧ βραχελία τε. λοιπὸν γὰρ ἀφ' ἧς τὸ ἀνδρῶν πολλὸν χρόνον περισκεσθαι τὴν νῆσον, ἢ πῶς αὐτὴν ἔς ἡμᾶς ἀνδρῶν μετέσταν βίον καὶ ἐπιπέδον.

Τόχεα, πυροφόρος τε διατμήξασα δέρας
 Ρήϊτερον πάσησιν ἀθλωαίης πέλεν ἔργων,

Οἷς αἰεὶ τοπάροισιν ὀμίλειον. ἀλλὰ γὰρ ἔμπης 630

Ἡ¹ Ἰαμά δὴ πείπλαινον Ἰπὶ πλάτῶν ὄμμασι πόντον
 Δείματι λαλαλέω, ὅποτε Θρήϊκες ἴασι.

² Τῶ κ' ὅτ' ἐγγύθει νήσος ἑρεσσομύλων ἰδὸν δέγῳ,
 Λύτικα πικροσυδῆ πυλέων ἔκτοσθε³ μυρίνης

Δήια τόχεα δῦσαι ἐς αἰγαλὸν προχέοντο, 635

⁴ Θυάσιν⁵ ὠμοδόροις ἴκελαι. Φάν γὰρ πρὶς ἰκάνειον
 Θρήϊκας. ἢ δ' ἅμα ταῖσι⁶ Ἰοαυλαῖς ὑψιπέλῃα

Induendum arma, & offringendum tura feracia

Omnes evadebant promptiores quam ad Minerva opera,

In quibus antea fuerant assidua. nihilo tamen

Rarius lata oculis maria circumvisabant

Præ misero metu, nunquādo adventarent Thraces.

Cum itaque Argonem propius insulam remigio agi cernerent,

Actutum se unanimi impetu extra Myrina portas

Belli cincta armis profuderunt in litus,

More Thyadum carnes crudas vorantium. rebantur quippe adesse

Thraces. ac inter eas Hyrsipyra Thoantis filia

¹ Ἡ¹ Ἰαμά δὴ πείπλαινον. ὃ ἢ σιῶδισμοῦ ἰσοδωαμῆ τῶ δὴ. ὡς κῆ-
 ϑαι τῶ δὴ σιῶδισμοῦ, ὡς παρ' ὀμήρου, ἢ δὴ λείγα, ἐκ τῶ Ἰακχίλλου. ² Τῶ
 κ' ὅτε. ἔλιπον γὰρ αὐτὸς ὡς εἰς πόλεμον ἐλήλυθον. ³ Μυρίνη πόλις τῆς
 λήμιος, ἣς κ' ἀνωτέρω μένεται. ⁴ Θυάσιν ὠμοδόροις. μαινάσιν. ἐνθι καὶ
 τῶ σιμίλλῳ θυάλλῳ καλεῖται, ἐπειδὴ αἰχμύλῳ ἔγκυον αὐτῶ παρρησί-
 γαλλῷ ἔσαν ἐ σῆταζομύλλῳ. ὁμοίως ἢ κ' τὰς ἰφαπθόμῃας τῶ γασρὸς αὐ-
 τῆς σῆταζομύλλῳ. Ἄλλως. μαινάσι. βάνχαις. καὶ ὡς σιμίλη, θυάτη, τῶ δὴ
 τὸ θυῖν ἐ ἱερμῶν μαινομύλλῳ. ⁵ τὸ ἢ ὠμοδόροις, ὅτι πολλαῖς τῆς μαιναῖ
 κατὰ χιθῆσαι κ' ὠμοσπάρτα ἰδίωσιν, ὡς ἐ δὲραπίδης ἐν βάνχαις φη-
 σίν. ⁶ Ἰοαυλαῖς. δύο τύποι εἰσὶ τῶ Ἰηλυκῶν πατρωνυμικῶν ὃ μὲν εἰς ας,
 οἷον πιλιάς ὃ δ' εἰς ις, οἷον πιλοπίας καὶ ταῶτα ἢ εἰς ας μίτραβάλλῃ τῶ
 πιλολαίαν, παρηνήθιμῶν τῶ ι, ἵνα μὴ εἴη κακῶφωνα.

Δὴν εἰς τείχεσι πατρός. ἀμηχανίῃ δὲ ἔχέοντο
 Ἄφροισι, τοῖόν σφιν ἐπὶ δέῃ ἠώρετο.

¹ Τείως δὲ αὐτ' ἐκ νηὸς ἄριστῆες παρέηκαν 640

Αἰθαλίδην κήρυκα θοὸν, τῷ πέρ τε μέλεσθαι
 Ἀχελείας ἔσκηπτον ἐπέτρεπον ἑρμείας,

² Σφωϊτίροιο τοκῆς, ὅς οἱ μνηστὴν πόρε πάντων

Ἄφροισιν· ἔδ' ἐπι νηῷ περ δαίσιχορμῆς ἀχέροντος
 Δίνας ³ ἀπροφάτους ψυχῶν ⁴ Ἐπιδέδρομε λήθη. 645

Ἄλλ' ἢ γ' ἔμπεδον αἰὲν ἀμειβομένη μεμόρηται,

Pater na se armatura induerat. eruperunt autem anxia,

Sine canore bellici. tantus in ipsas impendebat terror.

Interim procures è navi ablegant

Aethalidem, expeditum caduceatorem, cui nunciationes

Curandas crediderant & baculum Mercurii,

Qui cum pater ipsi erat, tum vero omnium donarat memoriam

Indelebilem, ut ne quidem absorpto nunc Acherontis

Indeprecabili ingluvie Letha incurset animam.

Quocirca attributum ipsi est, ut statò semper jure alternans

¹ Τείως δὲ αὐτ' ἐκ νηὸς. ἐν ποσὶ τῶ ἐν ὄσῳ αὐτῶν ἀπλίζουσι. ἐπικτί-
 τῆται ἢ τὸ τίως, κέρμηρον ἀντὶ τῆ ἑως. ἕως δὲ. ² Σφωϊτίροιο. ἀκαίρως τῶ
 δικῆ ἰχρήσουσι ἀντὶ εὐκῆ. ³ Ἀπροφάτους. ἀπροσφωνήτους, ἀπροφασίτους.
⁴ Ἐπιδέδρομε λήθη. ὅτι λήθηται οἱ πεθνηκῶς λήθῃ τῶ μαρτυρῶν αὐτοῖς
 ἐν τῇ ζωῇ λαμβάνει. ἔτ' οὐκ, φησὶ, καὶ πεθνηκῶς εἰς λήθῃ τῶ ἰπτοῖσι ἔ
 μετεψυχεύεις, καὶ τῶ φιλοσόφῳ λόγῳ, ἠδὲ τίς τῶ, ἀφ' αἰσ τῶ ἑρμῆ
 βυλάς. φερικύδης δὲ φησὶ ὅτι δῶρον εἶχε τῶ ἑρμῆ ὁ αἰθαλίδης, τὸ τῶ
 ψυχῶν αὐτῶ ποτὶ μὲρ εἰς ἀδῆ, ποτὶ ἢ ἐν τοῖς ὑπὲρ τῶ γῆν τόποις εἶναι.
 φασὶ ἢ τῶ τῶ αἰθαλίδῃ οἱ πυθαγόρει, τῶ ψυχῆς ἔσῃς ἀφθάρτη, καὶ
 μὲρ τῶς τρεῖς χρόνους ἀναδιδάσκουσι, ἀφ' ὅσῃ εἶναι τῶ παιδῶ ἑπτα ἔκ
 τῶ τῶ πύρροι τῶ κρήται· εἶπε ἠλεῖοι πῆν, ἔ τὸ ὄνομα ἀγνοεῖται· μὲ τῶ
 αὐτῶ τῶ πυθαγόρου. πυθαγόρας ἢ ἐν τῶ, μετὰλοιῦσθαι τῶ ψυχῆς ἔ πα-
 ρεισθῆναι εἰς ἑτέρα σώματῶ, φησὶ, ὅτι γῆνοι τῶ μὲρ τῶ αἰθαλίδῃ, εἶπε
 ἀφ' ὅσῃ τῶς, εἶπε ἑρμῆ ἕως ἔ σαμίας ἰταίρας, καὶ πυθαγόρας. τῶ ἢ
 μεμῶρηται αὐτῶ παρίπασαι τῶ κηραῖσθαι ἑρμῆ τῶ αἰθαλίδῃ ἢ ὄπι.
⁵ Μεμῶρηται. καὶ ἐκθλιψὶ τῶ ἢ ἐπ γῶ μεμῶρηται ἀντὶ τῶ κεκλήρω.

Ἄλλοθ' ὑποχθονίοις ἐσαρίθμηθ', ἄλλοτ' ἐς αὐγὰς

Ἡελίῳ, ζωοῖσι μετ' ἀνδράσιν. ἀλλὰ τί μύθους

¹ Αἰθαλίδῳ χρεῖώ με διλυεκέως ἀγορεύει;

Ὅς ῥα τότε ὑψιπύλλῳ ² μελιζῆτο δέχθαι ἰόντας 650

³ Ἡμαῖθ' ἀνυμνίοιο διὰ κνέφας. εἶδ' ἔμψ' ἠοῖ

⁴ Πείσματ' ἀνυμνίοιο διὰ κνέφας. εἶδ' ἔμψ' ἠοῖ

Λημνιαῖδες ἣ γυναικες ἀνὰ πόλιν ἴζον ἰῶσαι

Εἰς ἀγορεύ. αὐτὴ γὰρ ἐπέφραδεν ὑψιπύλλα.

Καί ῥ' ὅτε δὴ μάλα πᾶσαι ὁμιλαδὸν ἠγέρεθοντο, 655

Αὐτίκα ῥ' ἠγ' ἐνὶ τῆσιν ἐπιτρύχσ' ἀγόρευεν.

ὦ Φίλαι, εἰ δὲ ἄγε δὴ μμοικέα δῶρα πόρωμ' ἔμψ'

Ἀνδράσιν, οἷά τ' ἔοικεν ἄγειν ἔπι νηὸς ἔχοντας,

Interdum agat in plurimum turba, modo ad jubar

Solis, inter homines vivos. Sed quid est quod fabulas ego,

Quae de Aethalide circumgestantur, prolixè denarrem?

Is tunc Hypsipylam leniter appellavit, reciperet appulsos,

Senente jam & in tenebras induente die. nec illi vel diluculo

Navis funes, Aquilone licet favente, solverunt.

At femina Lemnia per urbem ibant confessum

In concilium (concilium enim indixerat Hypsipyla)

Cumque universa coiissent agminatim,

Ipsa continuo inter eas hortativam orditur orationem.

Agedum amica, idonea, si equum postulo, munera objiciamus

Viris, de eorum genere, quae illos in navi habere & avehere par est,

¹ Αἰθαλίδης δὲ, κῆρυξ τῆ δὲ ῥοδιαίων ἐπιπέμειθ', ὡς φησὶν ὅτι μίας μὲν ὑπὸ τῆ ἀδελφῆ, μίας ἣ ὑπὸ τῆ ἡμέρας διέτριβεν. ² Μελιζῆθ' παρὰ κλίσει. ἔπειτα τῶ λόγῳ, σιωπῆς ἂν. ἢ γίγνεται ὡρῆα τὸ ὁμηρικόν, ἰσθλὸν ἔ τὸ τίτυκται ὅτ' ἀγγελοῦ αἰσιν εἶδη. ³ Ἡμαῖθ' ἀνυμνίοιο. τῆ ἡμέρας ἐπὶ δὲ σὺν ἀνυμνίῳ. ⁴ Πείσματ'. τὰ τῆ ἀποφάσεως χροῖα. ὅ ἣ λόγῳ. καὶ τῆ τῆ προῆ ἢ τῆ τῆ βορέως ἐπιπέμειθ' αἰσὶν ῥοδιαίων ὡρῆα τῆ πλῆθ. ὅμως οὐκ ἔλυται τὰ χροῖα.

1 Ἦϊα κ̄ μέθυ² λαρόν· ἴν̄ ἔμπεδον ἔκτοθι πύργων
 Μίμνοισεν,³ μηδ' ἄμμι κ̄⁴ χρεῖω μεθέποιτες 660
 Ἀτρεικέως γνώωσι, κακὴ δ' ἔπι πολλὸν ἵκηται
 Βάξις· ἐπεὶ μέγα ἔργον ἐρέξασκεν. ἔδ' ἐτι πάμπαν
 Θυμηδὲς κ̄ τοῖσι τῷ ἔοσεται, εἴ κε δαεῖεν.
 4 Ἠμετέρη μὲν νῦν τοίῃ παρενώσθη μῆτις·
 5 Ὑμέων δ' εἴ τις ἄρειον ἔπ' ἔμνησεται ἄλλη, 665
 Ἐχρέσσω. ἔχ' ἄρ' π' κ̄ εἵνεκα δεῦρο κάλεσσα.
 Ὡς ἄρ' ἔφη, κ̄ θῶκον ἐφίζανε πατρὸς ἐοῖο
 Λαῖνον. αὐτὰρ ἔπειτα Φίλη τροφὸς ὤρτο πολυζῶ,
 Γήραι δὴ⁶ ρικνοῖσιν ἔπισκάζουσα ποδείοιν,

*Cibatum viaticum, & voluptabile vinum; ut extra moenia certe
 Restent, nec per negotium apud nos diversati
 Quod res est resciscant, & turpis late involgetur
 Rumor. quando tam est dirum quod patravimus nefas, ut ne his
 Sit placiturum, si innotescat, nimis.
 Sic ea quidem est sententia, qua mihi succurrebat praecipue.
 Quod si qua vestrum validius alia consilium via repererit,
 Surgat. hujus sane solius vos rei gratia huc concivi.
 Dixit, & patris sui insedit solio
 Saxeo. Surgit deinde Polyxo nutrix illius antiqua,
 Quia ut striatis jam senio pedibus titubaret*

1 Ἦϊα ἢ ἴν̄ ἐφόδια βρώματα. 2 Λαρόν. ἴδου, ἀπὸ λαουσιῶν. ὡς δὲ τὸ λαὸν
 κτίζονται, ὃ σημαίνει τὸ θέλω. 3 Μηδ' ἄμμι. δῶκεν αὐτοῖς χρεῖας, ἵνα
 ἐκτίσῃ τὸν πύργον μύθοισι ἀπερόσοδι πρὸς ἡμᾶς· μή τις ἀπ' τῆν ἔπιτη-
 δέων ἀνάγκην ἔχρειω ἐπιόησις ἐκ τῆν πόλι, ἀκρίτως τὰ καθ' ἡμᾶς
 μάθωσιν. 4 Ἠμετέρη μὲν νῦν. κατ' ἐγκλισιν τὸ νῦν ἀναγνωστέον. ἔδ' δηλοῖ
 χρεῖον, ἀλλ' ἴσονται τὰ δὴ. ἐκ τῆν πρὸς ἡμᾶς τὸ μέτρον. 5 Ὑμέων δ' εἴ τις.
 ὡς δὲ τὸ ὀμηρικόν, νῦν δ' εἴ ἢ ὡς τῆν δὲ γ' ἀμείνοια μῆτις εὐνοῖα. 6 Ρικνοῖ-
 σι. ρυστίς. ἢ ἢ λέξις ὡς δὲ κακιστάχισ, καὶ μὲν τὸ ἰκνὸν σὺφασίμον. ἀπ-
 οκροῦσιν ἢ ὀμηρικῶς τῶν γεραῖν ἔτις. ὡς δὲ γήραι κυφὸς ἔτις.

Βάκτρω ἐρειδομένη. πρὸς ἣ μιν αἰν' ἀγορεύουσα. 670

τῆς παρθενικῆς πίσυρες σχεδὸν ἐδολόωντο,

Ἀδμήτις, λυκῆσιν Ἐπιχνοάσσει ἐθείραις.

στῆ δ' ἄρ' ἐν μέσση ἀγορῇ· ἀνά δ' ἔχεθε δειρῶ

ἦ κα' μόλις κυφοῖο μετὰ φρένα· ὧδέ τ' ἔειπεν.

Δῶρα μὲν, ὡς αὐτῇ περὶ Φανδάνῃ ὑψιπυλείῃ, 675

Πέμπω μιν ξείνοισιν· ἐπεὶ ἔσται ἄρειον ὑπάσσει.

Ἵμμι γο μὲν τίς μῆτις ἔπαυρέσσαι βιότοιο,

αἴ κεν Ἐπιθρήση θρήϊξ στρατός, ἢ τίς ἄλλ' ἔσται

Δυσμυρέων; ἃ τε πολλὰ μετ' ἀνθρώποισι πέλονται.

Ὡς κ' ἐνὶ ὄδῳ ὁμιλῶ ἀνωίτως ἀφικάνῃ. 680

εἰ ἣ τὸ μὲν μακάρων τίς δαυτερέπῃ, ἄλλα δ' ὀπίσσω

Μυρία δήιοι τ' ὑπέρπερα πῆματα μίμνῃ,

Scipione suffulta, mire erat dicendi cupida.

Asidebant etiam ei proxime quatuor puellae

Injuges, quibus adhuc subolescebant in flavum crines.

In medio igitur conventu niti, ac cervice sensim

Aegreque de gibboso tergo relevata, hunc fere ad modum incipit.

Munera equidem, ut ipsa Hypsipyla judicavit,

Mitti diversis censeo; quia dare sit satius.

Sed quod vobis fuerat persfruenda vitae consilium,

Si Thracum copiae incumbant onerosius, sive quicumque alii

Perduelles? quae multa inter homines evenire

Vel haec ex nec opinato appulsa virorum manus fidem fecerit.

Ac licet istuc aliquis averruncasset deum, alia tamen in posterum

Sexcenta, & graviora quidem bello mala supererunt,

¹ Ἐπιχνοάσσει. ὡς χιῶν ἔχουσα τὰς λυκῆς φυομένης τρίχας. ² Μόλις. κακῶς ἀφ' ἑ λ. ἴδι γὰρ ἀφ' ἑ γ. μόλις. ὡς τ' ἔστι. ³ Ἐπαυρέσσαι. ἴαν μὲν πυροξυθίως, ἔστι ἀόριστος, ἀπὸ ἑ ἀπολαύσαι ἴαν ἣ παροξυθίως, ὡς ἀπικῶς, ἀπὸ ἑ ἀπολαύειν. ⁴ Ἄλλα δ' ὀπίσσω. πολλὰ ἣ κακὰ χείροτα μάχης κ' πολέμου ἔστι.

Εὐτ' αὖ δὴ γεγραυῖ μὲν δόποφθινύθρασι γυωαῖκες,
 Κηρόπραυ δ' ἰ ἄγοιαι συγερέν ποτὶ γῆρας ἱκησθε,
 Πῶς τῆμϑ ἰ βῶσεσθε δυσαῖμμοροι; ἢε βαθείαις 685
 Αὐτόματι βόες ὑμῖν εἰς ζῶχθέντες δρῦραις
 Γειοτόμον νεοῖο δειρύσασιν ἄροτρον,
 ἰ Καὶ πρῶκα πολλομῦς ἔτεϑ εἰχῶ αἰμήσονταυ;
 ἰ Η' μὲν ἰγῶν, εἰ καὶ μετανῶ ἔτι πεφρέκασι
 Κῆρες, ἰπερχόμῶν πῶ εἰομῶ εἰς ἔτϑ ἢδη 690
 Γαῖαν ἐφείσεσθα, κηρέων δόπο μοῖραν ἐλῶσαι
 ἰ Αὐτως ἢ θέμιαι εἰς, πᾶρϑ κακότητα πελάσασα.
 Ο' πλοτήρησι ἰ πᾶγχυ ταδε φράζεσθα αἰωρα.

*Ubi vetula jam deperierint morte mulieres,
 Et castis factu juvenculis molesta obrepserit senecta,
 Qui tunc victitabitis o ter infelices? num in patentibus
 Arvis sua sponte adjugati boves vobis
 Aratrum findendo agro trahent per novale,
 Annoque pervolvete spiccam demetent segstem?
 Ego certe, utcunque in hoc usque tempus sum horrore
 Mortibus, ad insequentem aliquando annum, uti auguro,
 Humo investiar, justorum funeris potita
 Proinde ut fas est, quam prius calamitas proximet.
 Atque ista hac ab juvenerioribus diligenter expendi velim.*

ἰ Ἀγοιαι. ἰ πωτεριμοι. Δὲ τὸ ἀνορὶ μὴ σωεῖται. Δὲ ἰ ἰπιθίτη ἰ γῆ-
 ρας, τὴν λόγον ἰπιπλεῖον ἐκάνκωσι, συγερέν γῆρας εἰπῶν. ἰ Βῶσεσθε. ἀπὶ
 ἰ βιάσεσθε. ὁ ἰ νῦς. αἰ ἰ νεάπραυ πῶς βιάσεσθε, κῆ ζῆσεσθε, ὅταν γερα-
 σθη; τῶν μὲν παλαιότερων παρελθασῶν, ὑμῶν δὲ λοιπὸν μὴ δυναμῶν
 ἐργάζεσθαι; ἢ αὐτόματι οἱ βόες δροτριάσει κῆ θείσει ἰ ἔτεαι πειερ-
 χημῶν, μηθεῖος ἀηράπῶ ἰπικειμῶν τῶ ἰργῶ; ἰ Καὶ πρῶκα. δὲ θίαις.
 γεάφεται κῆ πειεπιπομῦς ἰπϑ. ἰ Η' μὲν ἰγῶν. εἰ ἢθὲ λῆρα ταῦτα. εἰ
 καὶ πεφρέκασι, ὅλοι φοβῶνται ἰπ' ἐμὲ αἰ κῆριαι ἰλθεῖν νῶ, ὅμως δόπο-
 θανῶμῶ. λῆρα ἰ τῶ ἰπεργηγοκίαι. ἰ Αὐτως ἢ θέμιαι. ἰπως ὡς πρῶση-
 ροι ἰπῶ.

Νῦν γὰρ δὴ ὦρα ποσὶν¹ ἐπήβολ² ἔς' ἀλεωρῆ,

Εἴ κεν Ἰπιτρέψῃε δόμους καὶ² λήϊδα πᾶσαν 695

Τ' μετρίω ξείνοισι ἔ' ἀγλαὸν³ ἄστυ νέμεαθ'.

Ὡς ἔφατ', ἐπὶ δὲ ἀγορῇ πλῆτο θρόνος· ὧρα δὲ γὰρ σφιν

μῦθ⁴. ἀτὰρ μὲν πλῆθε ὦρα χερσὶν αὐτῶν ἀνώρτο

Τ' ψιπύλη, καὶ τοῖον ἰσοβλήδην ἐπ⁵ ἠΰδα.

Εἰ μὲν δὴ πίσσησιν ἔφασκε δάνη⁴ ἠδὲ μύροισι,

700

Ἦ δὲ κεν⁵ μὲν νῆα ἔ' ἀγγελον ὀτρυνάμεν.

Ἦ ῥα, καὶ ἰφινόην μετιφώνεεν ἄστυν ἔδσαν.

⁶ Ὅρσο μοι ἰφινόη τῆδ' ἀνέρ⁶ ἀντιόωσα,

Ἦ μίτρον δὲ μολεῖν, ὅστις⁸ σόλῃ ἠγαμοιόει.

Nunc enim in promptu est, nunc capillata est vitandi occasio:

Si domos & quicquid vestra est praeda, hospitibus

Cum urbe splendida dedideritis administranda.

Hac secundo concionis fremitu excepta: scires arrisisse ipsis,

Quod illa retulit. sed post eam statim exurgit denuo

Hypsipyla, & rem vel respondet vel perorat.

Cum jussum hoc omnibus adaque probari sentio,

Non diutius dubitem oratricem emittere ad navim.

Et cum dicto Iphinoam, ut ea erat sub manu, compellat.

Para te mihi Iphinoam, conventum virum,

Quicumque classi praest, meam domum arcesse;

¹ Ἐπήβολ². ἐπιτυχὴς καὶ κυρία ἐπὶ τύχῃ τῶν κακῶν. ἢ ἀντὶ τῆς διαπόρευ-
σαι ἐ συμφίρεσαι. ² Λήϊδα. καθ' ἀρχαίως τὰ χεῖματ' ἀ. κυρίως ἢ τὰ ἐκ λα-
φυραγωγίας. ³ Ἄστυ. ἐτυμολογεῖ σύμολπ⁴ πλῆ λέξι, ἄστυ λέγων, ὦρα τὸ
ἔπαυσι. ἐπὶ μετρίω γὰρ κείνται αἱ πόλεις. ⁴ Ἦ δὲ μύροισι. ἀντὶ τῆς βαλῆ-
αείωνος ἢ, ἐπεὶ αὐτῇ ἤρισε τὰ λεχθία, ἵνα μὴ ὡσπερ ἀπολασίου κατεγ-
ρηται. τῆς κρινῶν πασῶν ἐπιχα λένται μαρτυρίαν. ⁵ Μίτρον νῆα ἔ' ἀγγελον. ἀντὶ
τῆς ἐπὶ πλῆθ' αὐτῶν. ὡς τὸς ἢ ὁ καὶ σύνδισμ⁶. ⁶ Ὅρσο μοι ἰφινόη. τὸ ἐξῆς. ὅρσο
μοι ἰφινόη τῆδ' ἀνέρ⁶ ἀντιόωσα, ὅστις σόλῃ ἠγαμοιόει, ἠμίτρον δὲ μολεῖν.
⁷ τὸ ἢ ἀντιόωσα ἀντὶ τῆς ἀνπάσασσε, οἷοι ἀξιώσασσε, τυττίσι δεισομύρη.
⁸ Στόλ⁸ δὲ ἐστὶ ἐπὶ πρᾶξι πρὸς πορολόμφοι πλῆθ⁸, εἴτε ἐπὶ νεῶν.

Ὄφρα τι οἱ δήμοιο ἔπ' ἔθυμῆρες ἐσίπω.

705

Καὶ δὲ αὐτὰς γαίης περὶ ἄστεσσι, αἴκε θέλωσι,
Κέκλεο θαρσαλέως Ἰπιθαινέμεν ἄμμεόντας.

Ἡ, καὶ ἔλυσ' ἀγορεύ. μὲν δὲ εἰς ἐὸν ὠρῶ νέεσθ.

Ὡς ἢ ἔϊφινόη μινύας ἴκεθ', οἱ δὲ ἐρέεινον

Χρεῖσθ' ὅ, τι φρονέουσα μετήλυθεν. ὦκα ἢ τῆς γε

710

Παισυδίη μύθοισι προσέννεπεν ἐξερέοντας.

² Κέρη τοί μ' ἐφείκε ³ θοαιλιάς ἐνθάδ' ἴδουσαν

τ' Ἑψύλλη, καλέειν νηὸς πρὸμον, ὅστις ὄρωρεν,

Ὄφρα τι οἱ δήμοιο ἔπ' ἔθυμηδὲς ἐσίπω,

Καὶ δὲ αὐτὰς γαίης περὶ ἄστεσσι, αἴ κε θέλῃτε,

715

Κέκλεται αὐτίκα νηῶ Ἰπιθαινέμεν ἄμμεόντας.

Ut per ipsi opportunitum populi scitum indicem;

Ei reliquos vero, quotquot sunt, ut, si libeat, in agrum urbemq;

Fidenter se benevoleque receperent, invita.

Hæc cum sunt dicta, dimittit comitia, denique domum repetit.

Post vero quam ad Minyas pervenit Iphinoæ, rogant ipsi

Eccujus rei gratia, ecqua mente accesserit. nec imprompte eos

Verbis affatur certatim obtundentes sciscitando.

Nempe Hypsipyla Thoantis puella me jussit huc profectam

Classis vel prætozem vel instructorem, quisquis ille est, arcessere,

Cui exoptabile populi scitum referat.

Quin vos universos, ut in agrum & urbem ex arbitrio

Nunc jam cum pace divertatis, invitat.

εἶπε καὶ περὶ. καὶ χερσὶν ἐπὶ πάσης ὁρμῆς, ἐμείζονσιν ὡφρασίω. ἐνταῦθα ἢ φέλον τὸ τ' μιᾶς νηὸς πλῆθος εἶπε. προσήησι παλαμίδης, ἔπειτα ἢ λέγεται καὶ ἢ εἰς ὅσον ἀπέληξεν. Ἐμμεόντας. τῆς ὡς πρὸς ὃ ἰδεδοίκεσαν, μὴ πολέμοιο ἄρα ἦσαν. Ἐέρη τοί μ' ἐφείκε. ἀλλ' ἔθ' κέρη τ' τ' ὄρωρεται. τῶν φόβου ἀπεκρίεται (καὶ γὰρ αὐτοὶ ἰδεδοίκεσαν ἰσχυρότεροι αὐτῶν κατὰ τὴν ἀποστολὴν) καὶ ἀποκρίεται. παρτίσθ' γὰρ ἢ καλίστα. ³ τὸ ἢ θοαιλιάς ἀντὶ τ' θοαιλίας.

ὧς ἄρ' ἔφη. πάντες δ' ἐν αἰσιν ἑὺ δάσασε μῦθον.

Ἴψιπύλλω δ' ἑῖσαυτο κατὰ φρεσὶν ἰσάσασα

² Τηλυγέτιω γαλαῖαν ἀνασείμασ· ὦκα δ' ἔπνευσε

Πέμπον ἴμασ, ἔ δ' αὐτοῖ ἐπενύωντο νέεσασ.

720

Αὐτὰρ ὄγ' ἀμφ' ὤμοισι θεᾶσ ³ ἰτωνίδον ἔργον,

Δίωλακα πορφύρεω περονήσαλο, τῶ οἱ ἔπασσε

Παλλὰσ, ὅτε πρῶτον ⁴ δρυόχασ ἐπεβάλλετο θεῶσ

Ἀργῶσ, καὶ ⁵ κατόνεοσ ⁶ δάε ζυγὰ μετρήσασασ.

⁷ Τῆσ μὲρ ῥήτιρον κεν ἐπ' ἠέλιον ἀνιόντα

725

Cum dixisset talia, omnibus videbatur equum orare:

Qui colligerent ab Hypsipyla Thoantis defuncti

Gnata postuma teneri regnum. quocirca & hunc

Ire volunt, & ipsi accingunt via.

Is vero circumjectam humeris pratextam lanam

Duplicem fibulat, dea Itonia opus, quam dederat ei

Pallas, quo primum die insertabat statumina navis

Argonis, & juga exigere ad normam docebat.

Impunius in iubar exortum

² Εἰσαυτο. ἀντὶ τῆ δεισιθήσασ, ἐπίλασσοι. ³ Τηλυγέτιω δὲ τῶ ἀκκασίον μόνω. ὁ γὰρ ἰῶσ. δεισιθήσασ εἰς μεγαλοῦ θεῶσ τῶ ἱψιπύλλω γαλακτοῦ, τῶ βασιλείαν τῆ πατρὸσ εἰληφείασ. ⁴ ἰτωνίδον. εὖ θεσσαλίαν θεῶ ἰτωνίωσ πρῶτον, ἔ εὖ κερωνείαν πόλη τῆ βοιωτίας. ἀπὸ ἰτωνίωσ τῆ ἰσρίας. ἀσείωσ δ' ἔ πολυμικῆσ οὐκ ἔν χροῖον ἐξάσ, ἀλλ' ἐδῆπ κροσμέροσ. ἀσείωσ μὲρ, ὅπ ἀπὸ λειμῶν αὐτοῖ ἐκάλει ἔπειτα ὅπ ἔ γυναικῶν μόνω ἢ πόλωσ, ἀφ' ἡ μάλωσ τοῖσ τοῖσ τοῖσ χαίρωσ. καὶ ὁ μὲρ ἀσείωσ, ἀκατὰ φροσνῆσ τῆσ πλῆ εἰσασμι, καὶ τῶσ εἰσ γυναικῶσ. ἤδη δ' ἔ ἀφ' τῆσ δωρησασ μόνωσ θεῶσ, τὸ τῆ χλαυίδον καὶ ἰσημασσι. ⁵ Δρυόχασ. εὖ εἰσ κατὰ πῆγασ τῆσ τῶσ ἐύλοισ, τῶσ εἰσ κροσῶσ. ὁ μὲρ, ἰσασ, ἐξείωσ, δρυόχασ ὡσ δάε δὲ παῖωσ. δρυόχοσ εὖ τῶ ἰγκρίωσ τῆσ. ⁶ κατόνεωσ δ' ἔ εὖ τῶσ, αἰσ τῶ ἐύλα ἔ τῶσ τοῖωσ οἱ τῶσ ἐξιστέρωσ. ⁷ δάε δὲ, ἐδὲ δάεσ ἢ θεῶσ. ⁷ Τῆσ μὲρ ῥήτιρον. εὖ τῆσ ἀσείωσ, τῶσ, τῶ μὲρ ῥήτιρον κεν, ἐξείωσ ἐπὶ ἀσείωσ δ' πορφύρεω. εἰ δ' ἢ μὲρ ἀσείωσ δύο εἰσ εἰσ.

Ὅσπε βάλοις, ἢ κείνο μεταβλήψας ἔραθ^θ.
 Δὴ γάρ τει μέσση κῶν ἔραθ^θήεσσα τίτυκτο,
 Ἄκρα ἣ πορφυρέη πάντη πέλεν. ἐν δὲ ἄρ' ἐκάσῳ
 Τέρματι δαίδαλα πολλά Διακροδὸν δὲ ἐκέκαστο.
 Ἐν κῶν ἔσαν κύκλωπες, ἔπ' ἀφθίτῳ ἤμμοι ἔργῳ, 730
 Ζεὺς κεραυνὸν ἀνακτε πινδύμοι· ὅς ἔτισεν ἤδη
 Παμφαίνων ἐτίτυκτο, ἕμις δὲ ἐπὶ δάετο μῆτιον
 Ἀκτίν^θ, τὴν οἴγῃ σιδηρεῖης ἐλάασκον
 Σφύρησιν ἑταλεροῖο πυρὸς ζείσσαν αὐτῆμῶ.
 Ἐν δὲ ἔσαν αἰλιόπης ἀσωπίδ^θ ὑέε δοιῶ, 735

*Offigeres oculos, quam illum illius splendorem inspiceres.
 Etenim medium ejus rutilum erat,
 Ac limbi circumsecus purpurei: in unaquaque vero
 Lacinia multa argumenta distincte graphiceque puncta.
 Inerant primum Cyclopes acriter intenti ad opus durabile,
 Et Iovi domino excudebant fulmen, quod usque eo jam
 Erat fabricatum, ut coruscaret, & uno solum careret adhuc
 Radio, quem isti ferreis ducebant
 Malleis vomitantem aestuosi flammis ignis.
 His additi Antiopa Asopo genita gemini*

¹ Ἐραθ^θ. ἐρύθημα. ἔπ' ἢ ἐ βοείης εἶδ^θ ἐρυθρὸν, ἢ πᾶ ἔρα βάρβι-
 σιν. ἔραθ^θήεσσα ἢ ἀπὸ τ^θ πυρῆς, ὑπερυθρ^θ. καὶ ἔστι ὡρα τὸ σακφικόν.
 πινδύμοις μεμνημένῳ χροιαῖσι. ² Κύκλωπες. ὅτι οἱ κροισκάλασσα-
 τες πᾶ διὰ τ^θ κεραυτῶν. καὶ ἠσίοδ^θ, οἱ Ζεὺς βροτῶν ἔδωκε, πῦξάν τε κε-
 ραυτῶν. ³ Ἐπ' ἀφθίτῳ. ἐπὶ θείῳ ἐθωμμεσῶ καὶ ἀθανάτῳ ἔργῳ. ⁴ Ὅς τί-
 σεν. ἦτοι ἐπὶ ποσότητ^θ τῶσιν, ἢ ἐπὶ γνώματ^θ τῶσιν, ἀπὸ τ^θ μεγάλως.
⁵ Μίης δὲ ἐπὶ δάετο. ἐπὶ τῶν ἡμιτελῶν ὡρα μίας ἀκτῖνα κεραυτῶν. αἰνίτ-
 τιμα ἢ ὅτι τὸ κροισκάλασμα ἀληθῶς εἶχε τ^θ κεραυτῶν, & ὀλίγω ἐλατῆ-
 ροι τ^θ ἀληθῶς λαμπηδόνος. ἢ γὰρ οἶόν τι τῶν τεχνίτων ἐπὶ ποικίλματι ὁμοίῳ
 τῶν λαμπηδόνων ποιῶσιν τ^θ ἀληθῶς. ⁶ Μαλεροῖο. οἱ τῶσιν λαμπηδ^θ. οἱ
 ἢ τ^θ μαρμαρικῶν. ⁷ Αἰλιόπης. δύο αἰλιόπαι ἐχθροῖσι ἢ κῶν νυκτίας, ἢ ἢ ἀσω-
 πῶ (ὡρα ἢς ἰὺν ἀποδῶναι^θ) ἢς καὶ διός, ἀμφίω ἐ ζῆθ^θ, οἱ καὶ τῶν θῆσας
 ἐτήχισαν, ὡς ἐ ὁμηρ^θ φησὶ, οἱ ὡρα τῶν θῆσας εἶδ^θ ἐκίτων ἰπῶ πύλοιο.

Αμφίων ἔζηθ' ἀπύργω δ' ἐπὶ θήβῃ

¹ Κεῖτο πέλας, τ' οἴγε νέον βάλλοντο δομαίους

Γέμμοι. ζήθ' ἄμ' ἐπωμαδὸν ἠέρταζεν

Οὔρε' ἠλιβάτοιο κάρη μογέοντι ² εἰκώς.

Αμφίων δ' ⁴ ἔπι οἰ, χρυσῆ φόρμιγι λιγαίνων, 740

Ἡΐε, ⁵ δις πόσῃ ἢ μετιχνία νείστη πέτρῃ.

Ἐξείης δ' ἠσκήλο βαθυπλόκαμο κυθέρτα,

Ἄρε' ⁶ ὀχμάζουσι ⁷ ἴσον σάκ' ἔκ δέ οἱ ὤμῃς

Amphion & Zethus, ac nondum turrata Theba

Propter statuta dicam an sita erat? cuius nuper murum saxo

Fundarant lubentes. ac Zethus quidem humeris bajulabat

Caput montis pracelsi, idque cum laborantis gestu:

Sed pone eum Amphion aurea insonans testudine

Ibat, quem bis tanta rupes sequebatur vestigiis.

Præterea in promissis Cytherea crinibus industrie appicta

Martis tenebat scutum versatile: ac illi ex humero

Φιρεκύδης ἢ καὶ τῶν αἰτίων ὡς δίδωσι τ' οἰκηδομῆς, διότι φλεγύας πολε-
μίας οἴκοι ἀλαβῶντο βασιλεύοντε καὶ δμω. ¹ Κεῖτο πέλας. ἀσείας, ὡς πρὸς
τῶν ἰδρῶν τ' πόλιος τ' τειχῶν καὶ τῶν γαίην, τὸ κεῖτο ἔπαξεν. ² Ἐπωμαδὸν
ἠέρταζεν. καὶ τὸς ὤμους ἐβάσταζεν, ἐπὶ τ' ὤμῳ ἦρει. ³ Ἄμ' δὲ ἔῃ εἰκώς
ἐσώλασε τ' λόγῳ. Ἄμ' τὸ ἐπὶ γραφῆ εἶναι: ἐ γὰρ ἀληθῶς ἐκακροπαθῆ ἐν τῇ
γραφῇ. ⁴ Ἐπὶ οἰ. ἐπ' αὐτῶν τῶν ζήθ' ἀπύργω. ⁵ τὸ δὲ δις πόσῃ, ἀπὶ τῶ
διπλασίῳ ἔῃ ἀμφίον ἐπικαλέθει πέτρα. ὅτι ἢ ἠκαλέθησε τῇ ἀμφίον
λύρα οἱ λίθοι αὐτίμαθι, ἰσορῆ καὶ ἀνιμυίδας ἐν πρῶτῳ. τῶν ἢ λύρα δὲ
θλίωα ἀμφίον ὑπὸ μασῶν φησὶ Διοσκορίδης ἢ, ὑπὸ ἀπὸλλωνοῦ καὶ
Φιρεκύδης ἢ ἐν τῇ δεκάτῃ ἰστορίᾳ, ὑπὸ μασῶν. Δις πόσῃ δὲ. διπλῆ ὡς
πρὸς τὴν ἐβάσταζεν ὁ ζήθ'. Ἄμ' ἢ τὸ ἐπὶ ἔπειροι δηλοῖ ἢ τῶν τ' μυσσι-
κῆς ἐ τῶν τ' ἀπαιδούσιας δρετῶν, ὡς πρὸς τῶν ἀλογοῦ ἀνδρίαν παραι-
τῶν ὅτι ὁ μὲν, ὡς σφῆδρα ἰσχυρὸς, ὀλίγον, καίτοι κακροπαθῶν, ἔφερεν, ὁ δὲ,
μίχων τῇ ἀπαιδούσια φέρει ἠδύνατο. ⁶ Ὀχμάζουσι. κατέχουσι. βασί-
ζουσι, καίτοι μὴ ἔσσι πολεμικῆ, ἀλλ' ὡς ἐραστῆ χειροζομῆ τῶν ἀρτ. κυ-
είως δὲ ἐπὶ ὀχμάσει, τ' ἐπὶ πῶν ὑπὸ χαλιῶν ἀγαγῆν, ἢ ὑπὸ ὀχμα. ση-
μαίνῃ καὶ τὸ ἐν μάχῃ κρατῆσαι, ἀπὸ τ' αἰχμῆς. ⁷ ἴσον ἢ, τὸ ἀκίρητοι καὶ
ἀμείψοροι, ἀπὸ ἔῃ ἴσάζει, ὁ ἐπὶ ταχύνει.

Πήχων

Πῆχυν ἑπὶ σκαῖον ξυνοχὴ κεχάλαστο χιτῶν
 Νέρθεν ὑπὲρ μαζοῖο· τὸ δὲ ἀντίον ἀτρεκὲς αὐτῶς 745
 Χαλκείη δίκηλον ἐν ἀσπίδι φαίνεται ἰδέασθαι.
 Ἐν ᾗ βοῶν ἔσκεν λάσι νομός· ἀμφὶ ᾗ βασι
 Τηλεβοῶν μάρνατο ἔχέες ἠλεκτρύων·
 Οἱ μὲν ἀμειβομένοι, ἀπὰρ οἳ γ' ἐθέλοντες ἀμέροται
 Ληϊστὰ τάφιοι. τὸ δὲ αἶμα δάετο λειμῶν 750

*Tunica in sinistrum patebat cubitum diffibulata
 Infra nutrice tenus, & exadversum mere certa
 Ad aspectum in aereo comparebat clypeo effigies.
 Illusa etiam fuerant herboſa boum pascua, & de bobus
 Inter se dimicabant Teleboæ atque filii Electruonis:
 Et hi quidem vim arcebant, sed pradandi animum praſerebant
 Abiēctores Taphii. illorum autem sanguine permaduit pratium*

Δίκηλον. κυριως τὸ τῷ διέ ἰοικὸς ἀγαλμα· καθ' ἄχρηστικῶς ἢ κὲ πᾶν ὀμνῶματι· ἔστι δὲ ἰοικὸς ἢ τὸς σκαπτικὸς, τὸς ἐν τῷ σκαπτικῷ ἄλλον πρὸς μιμνήσκον· ἐν ᾗ τῇ ἀσπίδι, φησὶ χαλκῆ ἔση ἰφαίνετο αὐτῇ μορφῇ ὀμνῶματι· βυλόμην ἢ δειξάτω ὅτι ἀντιπαλάσσει ἰχθυοῖτο πρὸς ἐν τῇ ἀσπίδι, φησὶν ὅτι γυμνωθέντες ἔσταν τ' ἀφροδίτης μέγρι ἔμαζον, εἰς τὸ σκαῖον τ' ἀσπίδος τὸ ὁμοίωμα τ' ἀφροδίτης ἰφαίνετο. Διὰ τὸ λείαν εἶναι τὴν ἀσπίδα. Ἐν ᾗ βοῶν· ἢ τὰ φῶν ἢ τὸ ἐστὶ μία τ' ἰχθυάδων, ἢ ἄκτιστον τηλεβοῶν, οἱ ὄντι περὶ τὴν ἀκαρναίαν οἰκῶντες, ἄνδρες ληστικῶτατοι τ' ἄριστοι κὲ εἰς ἀργῶν ἐπιλόδοιτοι ἔσταν ἠλεκτρύων· βόας ἀπήλασαν ἔπατρὸς ἀλκμῶν. γρομῶν ἢ μάχης ἔσταν ἠλεκτρύων κὲ οἱ τῶν παῖδες ἀνηρέθησαν. διὰ ἀλκμῶν μετέστη, καὶ ἀνεκέρυξεν τ' ἰαυτῆς γάμοι τῶν πμωρησάμενων τ' πατρῶν φόροι. πμωρησάμενων ἢ ἀμφιτρύων ἰχθυῶν. ἢ ἰσπρία σαφῶς παρ' ἠσπιδῶν. ὡς ἢ τ' μάχης ἠρόδωρον ἰσπρῆ, ὅτι περσῶς ἔσταν ἀνδρομέδας τέσσαρες παῖδες ἰχθυοῖτο ἀλκμῶν, ἀνίετο, μήπαρ, ἠλεκτρύων κὲ κρινῶν ἴχοι τὴν βασιλείαν, μετ' τ' περσῶς γένετον. μήπαρ ἢ θυγάτηρ ἰσπρῶν, ἢ ἔσταν ποσειδῶν, πτερέλας τῶν ἢ τηλεβοῶν κὲ τὰ φῶν. ὡς δὲ πρὸς, πτερέλας ἔσταν τηλεβοῶν ἰχθυοῖτο παῖδες οἱ καλῶμενοι τηλεβοῶν. ἐλθόντες ἢ ἀπῆταν ἠλεκτρύων τὰ τ' μάχης ἰαυτῶν τ' μητρὸς ἰσπρῶν. ἀνιστάντες ἢ αὐτοῖς οἱ ἠλεκτρύων ἰδῶν ἀνηρέθησαν ὑπὸ αὐτῶν. πτερέλας παῖδες τηλεβοῶν ἔσταν τὰ φῶν. ἀφ' ὧν ἢ ἠσπιδῶν. τηλεβοῶν οὐκ οἱ τὰ φῶν. ἢ τοῖς ὅτι τῆλε οἰκῶντες διὰ ἀργῶν ἔσταν βῆς ἀπήλασαν ἢ διὰ τηλεβοῶν ἔσταν πτερέλας ἔσταν βασιλέως ἢ, ἢ ἀδελφὸς τὰ φῶν· ἀφ' ὧν κὲ ἢ ἠσπιδῶν. ἢ ἀμέροται ἢ σερῶνται.

Ἐρσηίς,

Ἐρσηές, πολέες δὲ ὀλίγες βιόωντο νομῆας.

Ἐν ᾗ δύο δίφροι πεπονήατο¹ δηρόωντες.

Καὶ τὸ μὲν προπάροιθε πέλοψ ἵθυνε τινάσων

Ἡνία, σὺν δὲ οἴεσκε² παρὰβάτις ἰπποδάμεια.

Τὸν ᾗ μεταδρομάδην Ἰπὶ μυρτίλῳ ἤλασεν ἵππας. 755

Σὺν τῷ δ' οἰνόμαος³ προτινὲς δόρυ χερσὶ μεμαρπώς,

⁴ Ἄξον⁴ ἐν πηλήμνησι⁵ παρὰ κλιδὸν ἀγρυμφοῖο

Rorulentum, & pastores paucos multi vi virium vicerunt.

Adspiceres ibi & duos efformatos currus certatorios,

Quorum alterum Pelops provorsum agitabat concussis

Habenis, quocum erat Hippodamia curulis instar pugnatoris:

In altero insectabundus aurigabat Myrtilus;

Quicum vehens Oenomaüs protentam hastam tenebat manu,

Et axe, qua modiolis inditur, fracto inclinabat

¹ Δηρόωντες. ἀγωνιζόμενοι. ὁ γὰρ οἰνόμαος, ἄριστος ὡς πάντες καὶ ἀρπίνης τ' ἀσπικῆς, ἤτοι δούρονης τ' δαναῦ, θυγατέρα ἔχων ἰπποδάμειαν, καὶ χρησμένη λαβῶν ἀνααιρεθήσασθαι ὑπὸ τῷ ἴδιον γαμβρῷ, ὅτε ἐθύλιτο ἐαδέναι αὐτῶν, εἰ μὴ τὸ νικήσειεν αὐτὸν δι' ἵππων. παρὰβάτις ᾗ αὐτοῖς κλάδων ποταμῶς ἀφιστηρία, ἰσθμῶς ᾗ τὸ πέρασ. καὶ ἀειλεῖ τρεῖςκαίδεκα μνηστῆρας, ὡς πίνδαρος ἰσορεῖ. ἐλθόντῳ ᾗ τῷ πύλοπῳ ἐπὶ τῷ ἄθλῳ μὲν ἵππων διδομένων αὐτῷ ὑπὸ ποσειδῶντῳ, ἰσχυροῦσα ἢ ἰπποδάμεια πύλοπῳ, ἵπποις μυρτίλοι, τῷ ἱερμῷ μὲν παῖδα, ἀρμαθῶπηγῶν ᾗ ἐκλύοιεν οἰνομάου, ἱμβραλότῳ κέλευον ἱμβρολον ἐπὶ τῷ ἀκροξοῖν, ἢ ὑδ' ὅλως ἱμβραλότῳ τὸν ἱμβρολον, ὡς φερικύδης ἰσορεῖ. ἢ θυομῶν οἰνόμαος τε ἐκκυλιθεῖς τῷ τροχῷ ἀπίθαι, καὶ ἰπποδάμειαν πύλοψ ἔλαβεν. αἱ ᾗ τῷ οἰνομάου ἵπποι, ψίλλα ἐ ἀρπίνια. ὁ δὲ μυρτίλῳ ἱερμῷ ὑὸς ἐκ μίᾳς τῷ δαναῦ θυγατρῶν φαειθέσης. οἱ δὲ, ἐν μυρτίλῳ μίᾳς τῷ ἀμαζόνων. ² Παρὰβάτις. ἕχ' ὅπ αὐτῷ καὶ τῷ ἀγῶνα συμπαρῶν, ἀλλ' ὅπ ὁ τεχνίτης ἀμφοτέρωθεν δεῖξαι θήλων ἐ τῷ δρόμῳ, καὶ τῷ νίκῳ, τῷ πῶπιον. ³ Προτινὲς. παρὰβάτις ἔχων τὸ δόρυ. ⁴ Ἄξον⁴ ἐν πηλήμνησι. ἀξὸς ἐν πηλήμνη ἐ πηλήμνη. ἢ μὲν γὰρ τῷ χροικίδα σημαίνει τῷ τροχῷ ἢ τῷ πηλήμνη, τῷ πηλημύρῳ τῷ ποταμῷ. διότι παρ' ἡσιόδου ἕως ἀναγνωστῶν. αὐτὸς δὲ ἐν πηλήμνησι διίπλιτῳ ποταμῷ. καὶ ἕχ' ὡς πηλις, ἐν πηλήμνησι. εἰ μὴ ἔξωθεν παρὰ λάβοι μὲν τῷ σὺν παρὰ πηλι, σὺν πηλήμνησι. ⁵ Παρὰ κλιδῶν. παρὰ κλιδῶν ἵππων.

Πίπτεν, ἐπιούμῳ & πελοπήϊα νῶτα δαΐξαι.

Ἐν κ' ἀπόλλω Φοῖβ' οἷς ὄων ἐπίτυκτο

Βῆπαις ἔπω πολλὸς ἐλὺ ἐρύοντα καλύπτης 760

¹ Μητέρα θαρσαλέως ² τιτυὸν ³ μέγαν· ὃν ῥ' ἔπεκέν γε

Δῖ' ἐλάρη, θρέψε δ' κ' ἀψ' ἐλοχθόσσοιο γαῖα.

⁴ Ἐν δ' Φοίξ' ἔλω μινυήϊ, ὡς ῥ' ἔτεόν περ

Ad lapsum, nihil residente impetu lacerandi tergum Pelopis.

Ibidem efficitur Apollo Phœbus sagittam intendebat

Audaciter, adhuc catulaster tenerior, in vastum Tityum

Matrem suam calantica trahentem. illum cum edidisset

Elara Iovis accuba, denuo puerpera tellus est enixa & nutrita.

Nec non & Phrixus insuit Minyæius, tanquam teapse

¹ Βῆπαις, μέγας παῖς, ἔπω τίλει & ἀνήρ. ² Τιτυὸν μέγαν. ἐλάρη μή-
τηρ πτυῶ. κ' τὴν πελοπὶ τὴν δ' μητρὸς λίξηται & τὴν ἀναπιττα-
φθαί. κατὰ κ' ὄμηρ' ἰσραῖ, κ' πτυὸν εἶδος γαίης ἐρεκνυδὶ & ὄν. φρε-
κύδης δὲ φησὶ ὅτι ἐλάρη τῆ ὄρχομυθῶ μινυῖς ὁ ζῶς, ὡς φησὶ αὐτὴν κ' γῆς
ἤδη κύβου, διδὼς τὴν τ' ἔρας ζηλοτυπίαν. κ' ἀειδέθη τ' γῆς πτυός. διὸ κ'
ζηλοτύς καλεῖται. Ἄλλως. Ἐλάρη μήτηρ πτυῶ, ὃν πεπῶσα ἐκ διός, ἐ ἀδ-
ναῖσσοι χηνοῖσι, ἀλλ' τὸ μέγαν & παιδὸς, ἀπώλει. δικαῖ δ' ἡ ἰσραῖα
ἀπίθαι & εἶα κ' ἀπὸς & ὅτι ἐκ δ' ἀπὸς ἡ γῆ ἐχθροῖσι τ' πτυῶ. ἀλλ' ἐρῶ-
μυθ' ὅτι οἱ ποικίλαι τὸς προλάδεις κ' τὸ σῶμα, γῆς εἶα φαίν. ἔπω γ' καὶ
καλίμαχ' τὰ δαιὰ τ' θηρίων γῆς εἶα ἔφη. ὅτι δ' μέγας ὁ πτυός, ἐ ὄμη-
ρ' φησὶν, ὁ δ' ἐπ' εἰα κ' τὸ πέλιθρα. φημὲν οὖν ὅτι ὅτι ὅτι ἰσραῖς
ἐπίχρη, ἰδέει αὐτῆς εἶα. ἀλλ' τὸ βραχὺ & σύμαλ' ὡς δ' αὐξήτης προ-
τύδης ἐχθροῖς, εἶποι κ' τεχθῶν αὐτοῖς ἐ πτεράφθαί ὡς τ' γῆς. ³ Τιτυὸν
μέγαν. τὸ μέγαν θωμασικῶς εἶρηται, ὅτι βῆπαις ὡν μέγαν ἐπέδουσι. καὶ
ἦτοι ὡς τὴν θείαν φύσιν ἀκυσίον, ἢ ὡς τὸ ἐπ' ὄψιν εἶα τὴν ὕδρον
τ' μητρὸς. ὅτι πολλαίς τὰ δαιὰ τ' πραγμάτων κ' τὴν ἰλικίαν, καὶ τὴν
φύσιν οἶδ' ἐβιάζαθ. ὡς ὁ ὁ ποιητὴς ἐ τῶν κυρίων ἰσραῖα ἐχθροῖς, ἀλλὰ
τὰ κ' φύσιν, μητέρα εἰπών. ⁴ Ἐν κ' Φοίξ' ἔλω μινυήϊ. ὁ ἰώλκι.
τὴν γ' ἰώλκον μινυῖα ἄκην, ὡς φησὶ σιμωνίδης ἐν συμμίχθις. δύνεται δ' ἐ
ἀπὸ τ' ὄρχομυθῶ. πολλοὶ γάρ φασὶ ἐν ὄρχομυθῶ οἰκῶσι τ' ἀγαίμαθ.
Ζηητήσι δ' πὶ βέλεται αὐτῶ ταῦτα τὰ ποικίλμαθ. κ' ἐρῶμυθ' ὅτι ὁ ποιητὴς
ἀλλ' τ' χλαμύδ' ἔδιν ἔτρον ἢ τὴν χρυσικὴν τῆς κ' τὰς πτεράξας φησὶ.
καὶ ὡς τὸν μὲν ἀλλ' τ' κερανυῶ ἐ τ' κυκλώπει, θρόν πνα κ' θείαν φύσιν
ἀκχρησῆ. διὸ κ' φησὶν, ἐπ' ἀφ' ἰσραῖ ἡμῶν ἰσραῖ. μεθ' ὁ πύλξ κ' ἰσραῖας

Εἰσὺν

¹ Εἰσαΐων κελῶ, ὃ δὲ ἄρ' ἐξενέποντο εἰοικῶς.

Κείνης κ' εἰσορόων ἀκέοις, ψῦδοιο τε θυμὸν, 765

Ἐλπίμην Ἐπικινύω τιν' ἀπὸ σφείων ἐσαικῆσαι

Βάξιν· ὃ κ' δηρὸν περ' ἐπ' ἐλπίδι θηήσαιο.

Τοῖ' ἄρα δῶρα θεᾶς τριτωνίδ' ἦεν ἀθλεύης.

Δεξιπρῆ δὲ ἔλεν ἔγχε' ἐκηθόλον, ἔρρ' ³ ἀταλάντη

Μαινάλῳ ἐν ποτί οἱ ξεινήιον ἐγυάλιξε 770

Πρόφρων ἀντομύμη. πέρι γὰρ μιν ἀεικεν ἔπεισται

Auscultans arietem, qui proloquentem mentiebatur.

Attonite illis inhiare aspectis, animumque pasceres inani

Spe sublegendi alicujus cati eorum

Gannitus: Et ea spe nixus diu spectaculo indulgeres obtutum.

Hæc talia fuerunt dona Minerva, dea Tritonia.

Dextra præterea corripuit hastam jaculabilem, qua ipsum

Atalanta tanquam hospitem munerarat in Manalo

Benigne acceptum. quæ impense quidem cupiebat hoc una iter

Δξ' τ' Ἐ ἀμφίον Ἐ λύρας ἰσορῆ, ἔπειτα τὰ ἐν πόλιν παῖτα γλυόμενα,
ἔρωτίς τε κ' πολέμους. τῆτο γὰρ βέλεια αὐτὰ ἢ ἀφροδίτη ὁπλοφορεῖσα. ἢ ἡ
βία ἔαι μάχαι, Δξ' τ' Ἐ πεφίων ἰσορίας· ἀγῶνάς τε κ' γαίμους Δξ' τ' Ἐ
πίλοπ' Ἐ ἀθλων· ἀσθεῖας τε καὶ πμωρίας πρὸς τ' κρειττόνων, Δξ' Ἐ
πυθ' Ἐ ἰπποκλάς τε ἔ δόλους, καὶ συμβουλίῳ ἀγαθῶν, κ' σωτηρίαν ἀπρὸς
δόκηθι δέκνυσι Δξ' Ἐ φριξῆς ἰσορίας. καὶ χειρὸν παῖτα τὰ ἐν ταῖς πόλιν
γλυόμενα, Δξ' τ' χλαμύδα πεινητικῶς ἔφρασι. δῶρον δὲ φησὶν εἶναι τὴν
χλαμύδα, τ' ἀθλῶας, ἔπειδ' ὅτι κῆσμε ἔπειδ' ἰσορίας φρονήσεως γέ-
νη, τ' ἢ ἐν αὐτῶν ἔπειδ' ἰσορίας ἀνθρώπων πρᾶξιμομένων ἔπειδ' αὐτῶν φρονήσεως
ἐρῆως γλυοῖτ' αἶν. Ἐισαΐων. ἰφθίγητο γὰρ ὁ κελὸς πινύμενον τὰ φριξῆς
τὴν σωτηρίαν, κ' βέλειασι δῖος. Ἐρρ'. οἱ δὲ δρισηρχοὶ δὲ ἐπέρι εἰχνα-
σι τὴν πινύμενος γραφῆς, ὡς ἠρακλῆος φησὶ ἐν τῇ π τῆς ἰλιάδ' Ἐ. τὸρα
τὴν ἔαι χηλοῖο λαδῶν. ἀταλάντη. ἰάσιν Ἐ θυγατρὶ, ἔπειδ' ἔγνηται μελαισίαν.
ἔπειτα γὰρ ἔπειδ' ἢ ἀργεία ἢ χροινίως, ἔπειδ' ἔγνηται ἰπποκλάδων. μαινάλ' Ἐ δὲ
ἔπειδ' ἀργείας, ἐν ᾧ ἢ ἀταλάντη δὴ γλυ. ἀπὸ μαινάλου Ἐ ἀργείας, ὡς
φησὶν ἐκλάδικ' Ἐ. πρὸς ἢ παρθένοις πελομένῳ, παρθένοι δῶρα μελαχ-
ρίζεται.

Τὴν

Τὴν ὁδόν. ἀλλὰ γὰρ αὐτὸς ἐκὼν ἀπερήτυε κέρων·

² Δεῖσεν δὲ δρυαλίας ἑρμδας Φιλότη³ ἔκηλι.

Βῆ δὲ ἴμματα περὶ ἄστυ Φαινώ ἀστέρι³ ἴσ³,

Ὅν ῥά τι² νηγαλῆσιν ἑεργόμματα³ καλύθησιν

775

Νύμφαι θηήσαστο δόμων ὑπεραιέλλοντα·

Καὶ σφίσι⁴ κυανέοιο δὲ ἠέρ³ ὄμματα θέλγ³

Καλὸν ἐρῶ³ ἴμματα³. γάνυται δέ τι ἡϊθέοιο

Παρθέ³ ἰμίρσαι μετ' ἀλλοδαπίσιν ἔοντ³

Ἀνδράσιν, ὧ καὶ μιν μνηστῶν κομέεσι τοκῆες.

780

Τῷ ἴκελ³ περὶ πόλη³ ἀνὰ σίβον ἦεν ἤρωσ.

Proficisci. at enim ipse studio retrusit virginem,

Afformidans ne, si noctem rogetur, in lites perplexas eatur.

Hoc ornatu contendit in urbem lucida similis stella,

Quam conclusa in tecens tentis velariis

Nupta supra ades emergentem conspiciantur:

Quaeque oculos illis blanditum aufert ore per caeruleum aërem

Honeste punicanti: ac letatur, quae juvenis casti

Aestuat desiderio virgo inter alienos agentis

Viros, cui pactam mox sunt adducturi parentes:

Par illi heros incedebat per callem anteurbanum.

¹ Τὸ δ', δεῖσεν δὲ δρυαλίας ἑρμδας. τῶν τ' μνηστῶν, λέγει, τ' ἀταλάντης ἑρμδας ἔδεισεν, μὴ ἕς γαίσι αὐτὰς ἐξάψη, καὶ ἀφ' ὧσ' περὶ γῆρας μετ' αὐτῶν, τ' μὲν μιν γῆρας αὐτῆ θελόντων, τ' ἢ τὴν παρεπίαν τηρήσασθαι. ὅτι ἢ ἐμίρσαι εἰ δρυγαῦται ταῖς λημνίαις, ἠρόδω³ ἴστωρ εἰ τοῖς δρυγαῦταις. αἰχὴ³ ἢ εἰ ὑψιπύλη εἰ ὄπλοις φησὶ αὐτὰς ἐπιθύσας χιμαζομῆσι τοῖς δρυγαῦταις, μέχρις δ' ὅσον ἔλαβον παρ' αὐτῶν ἀπὸ τῶν μιν γῆρας αὐταῖς. σφοκλῆς ἢ εἰ λημνίαις εἰ μάχην ἰχυρὰν αὐτὰς συνάψασθαι φησὶν.

² Νηγαλίας ἢ, ταῖς νηγαλῆσιν. ³ Καλύθησιν. ταῖς ἀπὸ τ' ἰμαλίων κηλοκασομῆσι, αἰς κηλοσ πασῶν. ἢ τοι ἢ δὲ ἀμνηστίας ἐργασίαι φησὶν. ⁴ Κυανέοιο. τὴν λαμπρῶν. διότι ἢ ἀρμόζουσα καὶ οἰκία ἢ εἰκόν. καὶ γὰρ εἰ αὐτὸν ἰρῶσαι ἐξιδίχασθαι περὶ τῶν κηλοκασομῆσι τῶν κηλοκ. ⁵ Ἀνὰ σίβον. ἀνὰ τὴν ὁδόν, ὡς τὸ τὴν σίβον τὸ περὶ πόλιν.

80 ΑΠΟΛΛΩΝ. ΤΟΥ ΡΟΔΙΟΥ
 Καί ῥ' ὅτε δὴ πυλέων τὲ καὶ ἄσπευτος ἐβήσαν,
 Δημότρα μὲν ὅπιθεν ἑπικλονέοντο γυναῖκες
 Γηθίσαι ξείνων· ὃ δὲ Ἰπὶ χθονὸς ὄμματ' ἐρείσας,
 Νίωσεν ἄπηλεγέως, ὅφρ' ἀγλαὰ δώμαθ' ἵκασεν 785
 Ἴψιπύλης. ἀνεσαν ἢ πύλας ἑοφαιένε θεράπαι
 Δικλίδας, δὲ τύκτοισιν ἀρηρεμύας σαιίδεσσιν.
 Ἐνθα μὲν Ἰφινόη κλισμῶ ἐνὶ παμφασόωνε
 Ἐστυμύως καλῆς δὲ ἀνασείδ' εἶσεν ἄγασα
 Ἀνίλια δεσποίνης· ἢ δὲ ἐγκλιδὸν ὄσσε βαλῆσαι 790
 Παρθενικὰς ἐρύθλυε παρηίδας. ἔμπα ἢ τόνυ

*At cum porta jam essent intrata & urbs,
 Primaria fœmine pone inurgebantur
 Late hospite. is contra demissa humi tenens lumina
 Pergibat incuriose, quoad pervenisset domum
 Hypsipyla. ibi vero janitrices foris conspecto portas laxant
 Bifores, ex edolatis constantes & inter se aptis asseribus.
 Tum Iphinoæ eum per porticum amœnam festine ductum
 In sella recubitoria satis splendida collocat
 Erga heram; quæ & inclinantiore oculorum obtutu
 Virginitatem professa & genis diffuse purpuratis, ipsum*

ἑπικλονέοντο. ἢ καλῶς τὸ ἑπικλονέοντο εἴρηκει ἄμφω τῇ χαρῇ. κλονέοντο ἢ παρεχθή. ὁμοίως, ὡς ὑπὸ τυδείδῃ πυκινὰ κλονέοντο φάλαγγες. Ἄπη-
 λεγέως, ἀπὸ ἑ συνθέμεως. ἡροδιασὸς δὲ ἐν τῷ τρίτῳ τ' κατὰ τὴν ἀπηλεγέως
 φησὶ. ἑοφαιένε. ἑοφαιή ἢ ἐπὶ ἑοφαιήσιν. ἑοφαιήσιν ἢ καὶ συγκροπῶ
 ἑοφαιήσιν. Σαιίδεσσιν. ἔτω λέγεται τὰ ὑπερμήκη ξύλα ἐ πλά-
 τια, εἶον παίδες ἐπὶ τῶν ταῖσιν. Ἐνθα μὲν. ἐν τῇ περικλυτῇ, ἔνθα μὲν
 Ἰφινόη ἐπὶ δάμω ἀπὸ πειθῆτο ἰαστυμύως καλῆς ἀπὸ δὲ φρακῆ εἶσεν ἄγασ-
 σα. Καλῆς δὲ ἀνασείδ' εἶσεν. ἢ ἡμεῖς περὶ ἀνασείδ' ἀπὸ δὲ φρακῆ εἶσεν ἄγασ-
 σα. τὸ ἐν αὐτῇ σιπῶσαι ἡμεῖς, οἷοι πάσαισαι. καλῆς ἢ ἔτσι ὅτι βασι-
 λια τὰ οἰκήματα, ἢ ὅτι ἐρωτική. τιαῦται γὰρ τὰ τ' ἐρωτικῶν, ὡς καὶ ἀνακρίων
 ἐπὶ ἰρωμύης φησὶν.

Λίδο-

Αἰδομένη μύθοισι προσέννεπεν αἰμυλίοισι.
 Ξεῖνε τῆ μίμνοίτεσ Ἰπὶ χρόνον ἔκτοθι πύργων
 ἢ ἢ αὐτως; ἐπεὶ ἔ μὲν ἔστω ἀνδράσι ναίεται ἄστυ,
 Ἀλλὰ Θρηκίης Ἰπινάστοι ἠπείροιο 795
 Πυροφόρος ἄδρόωσι γύας. κακότητα ἢ πᾶσαν
 Ἐξερῆω νημερτῆσ, ἴν ἄ γνοίητε καὶ αὐτοί.
 Εὖτε θύας ἀστυῖσι πατὴρ ἐμὸσ ἐμβασίλωσ,
 Τλώικα Θρηκίων εἴ τ' ἀντία ναιεταῖασι,
 Δήμασ ἀπορνήμφοι λαοὶ πέρθεσκον ἔπι πώλεισ 800
 Ἐκ νηῶν, ἢ αὐτῆσι δὲ ἀπείρονα ληίδα κέραισ

Blanditer, sed pudibunde appellabat.
Quid est, hospes, quapropter diu morantes extra mœnia
Sic residetis? atqui nullis urbs à viris habitatur,
Qui sedibus mutatis ferax Thracia continentis
Arant solum. sed omne tibi infortunium,
Atque adeo rem, ut est, eloquar, ut & ipsi tanto teneatis exactius,
Qua tempestate Thoas pater meus regnum habuit in cives,
Thracum contra colentium
Villas suscepta militares expeditione everterunt
Detrepentino, & optimam huc prædam, nulla relicta puella,

ἢ ἢ αὐτως. ἐκῆ ἐκαθίζουσι. ἤδη ἢ καὶ ἀπὸ τῆσ ἐπὶ ὁ ἐκάλιστον αὐτοὶ ἠνέκαθ, καὶ πῆ τ' ἀνδρείασ ἔτω πορίζεται. ἢ ἢ ἀνδράσι. ἀντὶ ἢ ἔστω ἀνδρῶν. ὁμηροῦ, τρωσὶ μὲν ἠγμένωσσι. τῆσ δὲ ἰσῆσι ἰδιοσ. ταῦτε ἢ πλάττειται ἢ ὑψιπύλη, διποδημῆσ ἰπὶ θρακίης τῆσ ἀνδράσ. ἢ ἄδρόωσι ἢ, ἀδρόωσιν. ἀφ' ἢ τὸ ἀπὸ γύασ ἀκυσίον. πλάττειται ἢ καὶ ἀφανίζει τὸ ἀληθῆσ γενηὸσ, καὶ τὸν φόνου ἢ ἀνδρῶν. ἢ Ἐπιπώλεισ. τῆσ ἐπιπώλεισ, τῆσ μῆνδράσ. ἢ καὶ ἀχρηστικῶσ τῆσ οἰκίασ ἢ θρακῶν ἐπέρθεσσι οἱ λήμιοι. ἢ Αὐτῆσ δὲ ἀπείρονα. θαυμαστικῶσ. οἰον ληίδασ αὐταῖσ καὶ διαποίηασ ἡμῶν ἔφερον ἀγρίησ. ἐν ἢ τῆσ πωρικῆσ, ἐκ νηῶν ἀμυδισ ἢ βόασ ἐ μῆλα κέρμιζον αὐτῆσσι κέρησιν ἀπείρονα ληίδα διῦρο. καὶ τὸτ' ἐπεὶ ἀνὰ δῆμοσ ἀκάσθη ἡμῶσσι λύασκα, ὅσῃ οἶδ' ἢ ἡσθῆσ, ἢ αὐτῶν ἀφροσινῶσσι.

Δεῦρ' ἄγον. ¹ ἔλομής ἢ θεᾶς πορσύνετ' μῆτις
Κύπριδ' ἔ, ἢ τί σφιν θυμοφθόρον ἔμβαλεν ἄτιω.

Δὴ γὰρ κεριδίας μὲν ἀπέσυγον, ἔκ τε μελαίθρων,

² Ἡ μάλη ἐξῆλθε, ἔπεσ' Διονῆο γυναικῆς.

805

Αὐτὰρ ληϊάδεσσι δορκλήτης παρῆαυον

Σχέτλιοι. ἢ μὲν δηρὸν ἐτίτλαμ, ³ εἴ κέ ποτ' αὐτίς

Ὀψὲ μετ' ἄρ' ἔψωσι νόον· τὸ δ' ἴδιον αἰεὶ.

Πῆμα κακὸν πρῶβαινε· ἀτιμάζοντ' ἢ τέκνα

Γηῆσι ἐνὶ μεγάροις, σκολίη δ' ἀνέπλε γμέθλη.

810

Αὐτῶς δ' ἀδμήτις τε κέρα, ⁴ χῆραί τ' ἔπι τῆσι

Μητίρες ἀμπολίεθρον ἀτιμελέως ἀλάλλωτ'.

Egerunt. ea autem res effiebat ad nutum male-deae

Cypridis, qua capitalem ipsis Atam incusserat.

Etenim ut aversabantur & extra ades eliminabant puellares

Maritas, suapte victi levitate;

Sic cum pradatitiis scelesti & captivis

Cubitabant. ac bene diu obduruimus, dum forte

Animum quam vellent sero reflecterent. verum illa semper

In duplum prodibat calamitas. nam honos detrahebatur liberis

Iustis domi, & vitia-soboles emergebat.

Idcirco pralicerter puella innubiles, ac super eas viduae

Matres omisse inerrabant oppido.

¹ Οὐλομής. ἀπὸ τῆς δειῆς, ἢ καὶ συμδαινοίῃ, ὀλίγη ποιητικῆς, ὡς τὸ, πολὺδακρυῶ ἄρηα, τὸν δακρυῶν ποιητικόν. ² Ἡ μάλη. τῆς αὐτῶν μαλαιότητι & μωρίᾳ καὶ φρενοβλαδίᾳ νικηθέντις. ³ Εἴ κέ ποτ' αὐτίς. ὡς ἔστι τὸ οὐκ ἐπιδοξοῦμαι. ὁ γὰρ λόγος, πολλῶν χρόνων ὑπεμείναμ, εἴ ποτε μετ' ἀμνηστῶσιν. ἵνα ἢ μὴ ὡς αὐτὴ ζήλοτυπία καὶ ἀκρασία κατηγορήσῃ τῶν γυναικῶν, ἐπὶ πολὺ αὐτὰς φησὶν ἐνλωχίαν τε πάθει. ⁴ Χῆραί τ' ἐπὶ τῆσιν. ἵνα μὴ ἴτι παρτέων ἀσελγῶν κατηγορή, εἴπιν, ἐπὶ τέτων, φησὶν, ἐδυσφόρησεν, διὰ τοῦ χηρὰ ὄσας μητίρας, καὶ ἐφρόνιζον. καὶ κενὸν ἢ τὸ ἀλάλλωθ. καὶ πρὸς ἑπερον, ὅτι ἐδμήα ἡμῶν πρὸς γάμον ἤρχεθ. εἰρημὸν γὰρ τῶν ἑ μητίρων χηρείων καὶ ὕδατι διδάσκαλον ἴ ἡμῖν ἰσομῆσιν.

¹ Οὐδὲ πατὴρ ὀλίγον πῆρ ἑῆς ἀλέγιζε θυγατρὸς,
 Εἰ ἔ ἐν ὀφθαλμοῖσι δαΐζομῆεν ἰρόωτ
 Μητρὸς ὑπὸ χερσὶν ἀπαθάλα· ἔδ' ἀπὸ μητρὸς 815
 Λάβω, ὡς τοπαροῖθεν, αἰκία παῖδες ἄμωον·
 Οὐδὲ κασιγνήτησι κασιγνήτη μέλε θυμῶ·
 Ἀλλ' οἶα κῆρα ληϊτίδες ἐν τε δόμοισιν,
 Ἐν τε χοροῖς, ἀγορῇ τε καὶ εἰλαπίνῃσι μέλοντο.
 Εἰσέκε τις θεὸς ἄμωιν ² ὑπέρβιον ἔμβαλε θάρσθ, 820
 ἈΨ ἀναερχομῆες θρηϊκῶν ἀπο μηκέτι πύργοις
 Δέχθαι· ἰν' ἢ φρονέοιεν ἄπερ θέμις, ἢ ἐπη ἄλλη
³ Αὐταῖς ληϊάδεσσιν ἀφορμηθέντες ἴκοντο.
 Οἱ δ' ἄρα ⁴ θεοσάμφοι παίδων γῆθ' ἕσπον ἔλειπτο

*Nec vero pater filia cura tangebatur vel minima,
 Tametsi sub ipsius ea oculis fuisset discerpta
 Manibus injusta noverca; nec à matre
 Liberi, ut assolet, sædam defenderunt ignominiam,
 Aut sorores sororem sincere habuerunt cura;
 Sed captiviarum duntaxat puparum tum domi
 Habita ratio, tum in choris, tum in judiciis, tum in convivis.
 Donec deorum quispiam nobis tam inusitados addidit animos,
 Ut à Thracibus reversos mœnibus iterum recipere
 Abnuerimus; ut vel quæ oportet, sapere auderent, vel alio aliquo
 Cum tota captiviarum factione digressi commigrarent.
 Illi ergo, cum exposulassent quantumcunque erat reliquum*

¹ Οὐδὲ πατήρ. πρὸς πλείονα οἴκῳ καὶ ἔμφρασι διότι τῆς φυσικῆς εὐό-
 μασι χρῆται. ² ὑπέρβιον. μίγα ἐ θυμαστῶν. οἶδε γὰρ αὐτὸ δεινὸν καὶ ἄπιστον,
 εἰ γυναικὲς ἀνδρῶν ἐκράτῃσι. διὸ καὶ τὴν ἔ δαιμονίῳ σιώταξιν εἴληφεν.
³ Αὐταῖς ληϊάδεσσιν. λείπη ἢ σὺν πρῶτοις, ἰν' ἢ, σὺν αὐταῖς ταῖς γυναιξί.
⁴ Θεοσάμφοι. ἐξ αἰτήσεως ἀναλαβόντες, αἰτήσαστες. θῆσται γὰρ τὸ αἰτήσασθαι
 ἰκετιῦσθαι. καὶ ἡσίοδθ. θεοσάμφοθ. θηεὶκὼ κλειδαῖς κυθαλίμοιο. καὶ

Ἄρσεν ἀνὰ πολίεθρον, ἔβαν πάλιν, ἐνθ' ἐπι νῦν περ 825
Θρηϊκίης ἄρσιν ἰχιονώδεα ναιεταῖσσι.

Τῷ ὑμεῖς σρωφᾶσθε Ἰπιδήμιοι. εἰ δέ κεν αὐθι
Ναιεταῖεν ἐθέλοις, καὶ τοι ἄδοι, ἦτ' αὖ ἔπειτα

Πατρὸς ἐμοῖο θεῶν ἔχοις γέρας. εἰδ' ἐπι σ' οἶω

Γαῖαν ὀνόσασσασθαι. πέρα γάρ βαθυλήϊ' ἄλλων 830

Νήσων, αἰγαίη ὅσαι εἰν αἰλι ναιεταῖσσι.

Ἄλλ' ἄγε νῦν Ἰπιδήμια κίων ἐπάροισιν ἐνίσσασθε

Μύθους ἡμετέρους, μηδ' ἔκτοθι μίμνε πόλην.

*Liberorum maris sexus in urbe, amoliebantur, ubi hodieque
Incolunt infesta nivibus Thracia arva.*

Quasobres diversimini in civitate licet. sin vero hic

Sedem figere velis, idque allubescat tibi, causa nihil erit, quin

Augearis premio Thoantis genitoris mei. nec tellurem,

Reor, indignaberis. nam segetum ubertate longe est ante alias

Insulas, quæ in mari habitantur Aegæo.

Sed age repetita nave refer ad ordinem,

Quæ ex me intellexti; postremo desine reponari extra oppidum.

Ἰχθυόλογον, πολλὰ δὲ ἰὺ πλοκάμους πολίης ἀλὸς ἐπὶ πλάγασσι θεοῦ ἀμφοῖν
γλυκερὸν νόσον. δαιμονίως δὲ ἐκ τῆτο πλάττεται. ἡ δὲ γὰρ ὁμοίως ζητήσασθαι εἰ εἰ
ἀνδρες ἀπίσθησαν, καὶ ἡ βραχυτέρως τὴν δόξαν πρὸς ἡλικία. Ἰχιονώδεα.
οἱ μὲν, ὅτι λουκώγως ἡ θράκη· οἱ δὲ, τὴν σιωνίως χροισομύθω. ὡς δὲ τὸ
δυοήμερον εἶναι, ὃ καὶ βέλπει. Ψυχρὰ γὰρ ἐστὶν ἡ χώρα. διὸ καὶ κείνη τὰς
ἀνέμους πρὸς ἰμυθώσαντο. διουσοφάνης δὲ βόθροι φησὶ εἶναι ἐν τῇ θράκῃ
ἐξ ἧς φυσήματα ἀνέμων γίνεσθαι, καὶ μεμυθώθωσθαι ἔπειτα θράκῃ ἀνέμων
οἰκητήριον. Αἰγαίη. τὸ αἰγαῖον πύλαγον φησὶν. ἐκλήθη δὲ διὰ τὸ ἰσθμὸν αἰγῶν
καλυμμένης. ὁμηρον, οἱ δὲ τοι εἰς ἡλικίαν τὴν αἰγῶν. αὐτὴ γὰρ ἰσθμὸν ποσει-
δῶν, ἐν τῇ μηδὲνα κροισομύθω λόγον, ἀλλὰ τὴν φασματὸν ἔστιν, ὡς
φησὶ νικηράτης. οἱ δὲ διὰ ποσειδῶν ὀνομαδομύθω φασὶ τὸ πύλαγον.
αἰγαῖον γὰρ ἔστι ὁ πρὸς ποσειδῶν, ὡς φησὶ φερικύδης. νικηρά-
της δὲ φησὶ ὅτι διὰ αἰγῶν καὶ κροισομύθω ἑαυτὸν διὰ τῆς ἀεροπό-
λων εἰς τὴν θάλασσαν. σὺν δὲ. πολὺ γὰρ ἀπὸ τῆς ἡ ἀεροπόλις τὴν θάλασσαν
καὶ ἰσθμὸν.

Ἰσκειν² ἀμαλδύσσα φόνος τέλει οἶον ἐτύχη

*Hac cum memorabat, indictum reliquit quo fuerit pacto inco-
gitata viris*

Τὸ ἴσκειν, ἐπαύθη μὲν ἀπὸ τῆς ἔλασι, ὡς δὲ ἡμέρη, ἀπὸ τῆς ὠμείης.
 Ἀμαλδύσσα, ἀφαιζουσα, καὶ τὴν πλάσματι κρύπτισα. ἀντιγλημα-
 πικῶς παιδῶν ἔστι μίση καὶ τὴν αἰτίαν ἐπὶ τῆς ἀνδρας. ἢ γὰρ λίγη ὅτι ἐφεί-
 νουσα αὐτῆς, ἔτι τῆς ἀρτίας παιδας καὶ τῆς γυναικας, ἀλλ' ὅτι σὺ τῆς
 γηναίης τῆς θράσους καὶ τῆς ἀρτίας πασι ἀπῆλθον εἰς θράκην, καὶ κτῆ
 ἀφῆλθον. ἔτι γὰρ ἐκ τῆς οἰκίας ἀπέλυτον αὐτῆς μίσησι. καὶ ὅλον ἡ
 λόγος τῆς ὑπερύλης πολλῶν φείδη δεινότητι, ἀντιγληματικῶς ποιῶσα
 τὴν γαίην, αὐτῆς τὸ ἐκείνην ἴγλημα, ἀφῆ πολλῶν δεικνῶσα πολλῶν μείζον
 ἀμαρτημάτων τῆς γυναικῶν. πολὺν τι γὰρ φησι χεῖροι ὑπομεμνημένας τῆς
 γυναικας τῆς ὕδατος, ἀλλὰ δὲ ἔτι τῆς μὲν κελεύει μισῆσαι, καὶ τῆς οἰκίας
 ἐκβαλεῖν, τῆς ἡδονητικῆς συνηθείας, παῖν τὸ ἴγλημα τῶν ἀνδρῶν
 αὐξάνει. αὐξήσει ἡ μεγάλη καὶ τὸ τῆς μὲν γηναίης παιδας ἀμαρτημάτων, τῆς
 ἡδονῆς θύλακι. οἰκία δὲ ἡ μίση, καὶ τὸ τῆς κῆρας τῆς γηναίης καὶ τῆς χη-
 ρεύουσας γυναικας ἴσως ἡ ἔτι πάσας ἰὺν χήρας καλεῖ, ἀφῆ τῆς ἐπιρῆσας τῆς
 οἰκίας ἀνδρῶν. τῶντας οὐκ πάσας πλάσσειν φεί τὴν πῆλιν ἀπαι-
 λήτως, κατὰ τὴν ἀποσπλῆντος. παροξυνήσῃ ἡ τὸ τῆς πατρίδος μὴ φροῦνίζῃ
 τῆς οἰκίας θυγατέρος, εἰ καὶ τυχερῶν ἴδι ὑπὸ τῆς μητρός, μηδὲ τῆς παῖ-
 δας ἀμωφῆ τῆς μητρὸς, μηδὲ τῆς ἀδελφῆς ἀλλήλων φροῦνίζῃ. μάλιστα δε-
 διγμένη εἰς ὄργην καὶ τὸ τῆς μὲν γυναικας τῆς ἀσυχίας, καὶ κῆρας ἔτι παῖ-
 δας ἐν ἀπάσας τῆς πολιτικῆς κρινοῦσας, κατὰ τὴν μετοίκας ἀφῆλθον
 καὶ ἀποσπλῆντος τῆς ἡδονητικῆς τῆς ἀπῆλθον ἀφῆλθον μετήσῃ. ἰκα-
 νὴ ἡ ἀπολογία ὑπὲρ τῆς γυναικῶν, καὶ τὸ μὴ ὄντως ἐκδιώξαι ἐκ τῆς γῆς
 τῆς ἀνδρας ἀλλ' αἰρίσιν δῆσαι, ἢ τῆς κατὰ τὴν οὐκίαν οὐκίαν πρὸς τῆς γυναικας,
 ἢ ἀλλοσὶ ποι ἀπέλθον μὲν τῆς ἡδονητικῆς ἀφῆλθον. ὅλων γὰρ τὸ ἐκδιώξαι
 καὶ ἀφῆλθον ὁ λόγος ἔχει, δι' ἧς φείπαται τῆς ἀκροατικῆς ἐργάζεται, συμ-
 παροχῆ τῆς γυναικῆς ἀποσπλῆντος. ἔτι ἡ ἀντιγληματικῶς ποιῶσα
 τὴν γαίην, καὶ εἰς μίσησι φεί πρὸς τὴν μίση ἀπέλθον, ἐπῆσεν ὡς δὲ
 πρὸς τῆς θῆρας θῆρας λαβύσας σφῆς ἀποσπλῆντος τῆς ἀνδρας. ἔτι γὰρ ἡ
 μίσησι δικαία, ἀλλὰ ἔτι ἀναγκασίαν γίνεται ἢ ἐκβολή. τὰ ὑπὸ τῆς κελύφης,
 ἀναγκασίαν. καὶ τὸ ἀποσπλῆντος ἡ μίσησι θῆρας ἀποσπλῆντος τῆς ἀποσπλῆντος
 ποιῆ, λίγη ὅτι ἀποσπλῆντος τῆς πόλεως οἱ ἀνδρες, ἀλλὰ ἔτι μίσησι τῆς γυ-
 ναίκας ἀποσπλῆντος. μίσησι γὰρ λίγη, ὅτι σὺν ἀπικλείσασθαι ἐκείνης, ὡς ἡ
 φῆμη κελύφης, ἀλλ' ἀποσπλῆντος εἰς θράκην. ὅ ἡ ἐπίλογος πάντη ἐπιπαύ-
 εται τῆς ἰαύσια. ἢ γὰρ μίσησι τὸ ἴδν ἀποσπλῆντος, ὅτι γὰρ τὸ συνηθείας
 αὐτῆς, ἀλλὰ ἔτι τὸ ἀποσπλῆντος καὶ χεῖσιμον. τὴν γὰρ βασιλείαν τῆς θῆρας
 ἐπιπαύεται.

Ἀνδράσιν. αὐτὰρ ὁ τῷ γε ᾧ δαβλήδῳ προσέειπεν. 835

Ἴψιπύλῃ, ¹ μάλα κεν θυμηδέῃ ἀντιάσαι μιν

Χρημοσύνης, ² ἃ μιν σέθεν χατίεσιν ὀπάξει.

Εἴμι δ' ² ὑπὸ τροπῷ αὖθις ἀνὰ πόλιν, ³ ἃ τ' αὖ ἕκαστε

Ἐξείπω κτ' ⁴ χόσμον. ἀνακτορῆν ἢ μελέδῳ

Σοί τ' αὐτῇ ἔνῃσθαι. ἔγωγε μὲν σὸκ ἀφ' ἐρίζων 840

Χάζομαι, ἀλλὰ με λυγροὶ Ἰππασέρχουσι ἀεθλοὶ.

Ἡ, καὶ δεξιτερῆς ³ χειρὸς δίχην. αἴψα δ' ὀπίσσω

Βῆ ῥ' ἴμεν· ἀμφὶ ἢ τόνγε νελεύιδες ἄλλοθεν ἄλλαι

Μυρία εἰλίσσοντο κεχαρμένα, ὄφρα πυλάων

Ἐξέμολεν. μετίπειτα δ' εὐτροχάλοισιν ἀμάξαις 845

Ἀκτῶ εἰσανέβαιον ξεινήια πολλὰ φέρουσαι,

⁴ Μῦθον ὅτ' ἤδη πάντα διωκέως ἀγόρευσε,

Et allata cades. at vicissim compellans eam Iason,

Hypsiryia, inquit, perlubenti acceptabimus manu,

Si qua nobis tui indigis utensilia impertiveris ad iter.

Quocirca reveniam in urbem, cunctis

Ordine percensitis. tu tamen ipsa retine curam principatus

In insula. ego certe, non quod fastidiem,

Recuso, sed quia dura me urgent discrimina.

Tantum locutus manum ei dextram contingit, & retro

Gradum ferre properat. circa ipsum variis è locis adolescentiorum

Manipuli glomerantur late, usque dum portis

Exiit. postinde volubilibus rhedis

In litus subvecta multa perserebant xenia,

Cum jam esset remensus quicquid ejus fuit

¹ Μάλα κεν. ὁ νῦν. λίαν ἡμῖν ἴσιν δρῖστον τυχεῖν ὡς ἔχοντες χρεῖαν· σὺ δὲ ὁμοίως δίδως. νῦν γὰρ τὸ ὀπάξει κείτῃ ἀπὸ τῆς δίδως. ² Ἴψιπύλῃ. ἀπὸ τῆς πύλης πρὸς τὰς ναῦς πάλιν ἤξω πρὸς τῷ πόλιν. ³ Χειρὸς δίχην. ἤδη σύμβολον αὐτῇ τῆς ἐταιρείας ἀπὸ τῆς ἐπάψιως δίδωσιν. ⁴ Μῦθον ὅτ' ἤδη. μετίπειτα ἢ αἱ Ἰππασεραπαίδες ἤλθοι βασιλεύουσαι ξεινῖα. ὅτι ἤδη ὁ ἰάσων πάντα τὰ ᾧ δαβλήδῳ τῆς Ἴψιπύλης ῥηθέντα τοῖς ἐαυτῶν ἐταίροις σιωπετέλεστο λίγων.

Τόν ῥα καλεσαμένη διεπίφραδεν ὑψιπύλφα,
 Καὶ δὲ αὐτὰς ξενῶσθαι ἴπτι σφέα δώματ' ἄγεσκον
 Ῥήϊδιως. κύπρις γὰρ ἴπτι γλυκυῖ ἴμερον ὤρσεν, 850

¹ Ἡ Φαίσιος χάρην ² πολυμήπιϑ· ὄφρα κεν αὐπὶς
 Ναιήται μετόπισθεν ἀκήρατ' ἀνδράσι λῆμιϑ.

Ἐνθ' ὁ μὲν ὑψιπύλης βασιλῆϊον ἐς δόμον ὤρτο
 Αἰσονίδης, οἱ δὲ ἄλλοι ὄπη ἔκυρσεν ἕκασϑ,

³ Ἡ ῥα κλῆϑ ἀνῶθεν. ὁ γὰρ ὦδρ' ἐνὶ λέλειπτο 855
 Αὐτὸς ἐκὼν, παῦροί τε διακροθέντες ἑταῖροι.

Αὐτίκα δὲ ἄστυ χοροῖσι ἔειλαπίνησι γαλήνῃ,
 Κάπνω κνισθήεντι πείπλεον. ἔξοχα δὲ ἄλλων

Ἀθανάτων, ⁴ ἥρης ἤα κλυτὸν ἠδὲ' καὶ αὐτῶ

*Quod invitamenti causa dememorarat Hypsipyla;
 Atque adeo ceteros ut inirent suas domos induxerunt
 Citra negocium; quibus Cypris illicium inculcasset amoris.
 Id vero narissimi gratia Volcani datum; ut de integro
 Olim culta à viris Lemnus atatem desolari metueret.
 Ibi tum in Hypsipyla regiam proficiscitur
 Iason; ceteri, quo cuique sorte contigit,
 Usque ad Herculem, qui apud navem sua ipse sponte
 Cum amicis restiterat lectioribus quam pluribus.
 Extemplo & choreis urbs & convivii serenat,
 Nidorulento differcta fumo. ac egregie prater ceteros
 Deos clarum Iunonis filium, ipsamque adeo*

¹ Ἡ Φαίσιος χάρην. ἰερὰ γὰρ ἠφαίσιος ἢ λῆμιϑ. ² Τὸ δὲ πολυμήπιϑ, ὦδρ' τὸ, εἰδήσει περὶ πίδασι. ³ Ἡ ῥα κλῆϑ ἀνῶθεν. τὸ ἐνὶ λέλειπτο οἰκονομίας φησὶν ὁ ποιητής. πάντων γὰρ ταῖς ἡδοναῖς ἰκαμάρων μόνιϑ ἔτϑα πρὸς τὸ ἀθλοὶ αὐτὰς ἀποτρέπεται, καὶ πρὸς τὴν κρῆσειν ἐσώφρονα φύσιν ἔῃρωϑ. ⁴ Ἡ ῥα κλῆϑ ἀνῶθεν. ἰσιόδω ἐπιπροσέτις ἐξ ἠρας μόνης τὴν ἠφαίσιος λέγειν γαλήνησθαι. ἠρη δὲ ἠφαίσιος κλυτὸν ἢ φιλότιμῃ μιγῆσαι γένεσθαι. ὁμηροδίδες ἐ ἠρας φησὶν αὐτοῖς. ⁵ Καὶ αὐτῶ κύπρις. διότι τὰ παρόντα ἰερὰ κρῆσι, καὶ ὅτι ἔστι γαμήτι αὐτῆ, ἢ ἰερὰ ἢ λῆμιϑ.

Κύπριν ἀοιδῆσιν θυέασί τε μελίσσοντο.

860

Ἀμβολίη δ' εἰς ἡμαρ αἰεὶ ἐξ ἡμαρ ἦεν
 Ναυιλίης· δηρὸν δ' ἄνελίνυον αὐθι μύουτες,
 εἰ μὴ ἀολλίσσας ἐπάρης ἀπανεῦθε γυναικῶν
 Ἡρακλῆος τοίοισιν ἐπιπλάζων μετίειπεν.

² Δαιμόνιοι, πάτρης ἐμφύλιον αἶμα διπτόεργα
 Ἡμέας; ἢ ἐγάμων Ἰπιδάεες ἐσθιάδ' ἔβημεν
 Κεῖθεν, ³ ὄνοσάμενοι πολίτιδας, αὐθι δ' ἔαδεν
 Ναίουλας λιπαρῶ ἄροσιν λήμνοιο ταμέεσθαι;

865

Cyprum qua cantilenis placant qua victimis.

At ex uno semper die in alterum recrastinabatur

Cursus; & longum ibidem hasissent, imo senuissent,

Nisi socios seorsim mulieribus convocatos

Hercules tali quadam voce concastigasset.

O viri singulares, numne gentilitia nos cadis crimen patria

Abercet? aut huc egentes nuptiarum processimus

Illinc, fastiditis civibus fœminis? aut stabile est hic

Habitare, & pingua Lemni arva limitare?

¹ Ἀνελίνυον. ἀντὶ τῆς ἡρακλῆος καὶ τῆς αἰλίας τῆς θρηνητικῆς ἐπιπύθη γ-
 ῥήνηται, ὡς τὸ ἀνιόνετα πᾶσι εἶναι. ὡς τὸ ὀμηρικόν, ἢ γὰρ τις περὶ τῆς
 πίστεως κρυφοῦ ἔργου. ² Δαιμόνιοι. οἰκίαι τῆς ἀξιώματι τῆς ἡρακλῆος οἱ λό-
 γοι. περὶ τῆς ἔστω τῆς ἔστω πᾶσι λοιδορεῖ, ἀλλὰ πᾶσι. καὶ ἔστω
 τοῦ πᾶσι ἀπορίας αὐτοῖς διειδίξει, περὶ τῆς συμφέροντα δηλώσει. ὡς τὸ δὲ
 τοῖς φυσικῶς ὁ ἡρακλῆος σωῖσις καὶ ἀλλήλα λαμβάνεται. ὡς δηλῶν τὸν λό-
 γον, ἐσθιάδ' ἔβημεν τῆς ἡρακλῆος τῶν λόγων ἀναλαβεῖν ἰαυίτας. ὁ δὲ ἔστω. ὡς μα-
 κάρη, ἐξαιρεθῆμεν τῆς ἡμαρ αἶμα τῆς πατρῆος; ἢ γάμων ἐσθιάδ' ὄ-
 ντις ἐσθιάδ' ἡρακλῆος, μεμψάμενοι τῆς ἰαυίτων πολίτιδας; ἔστω καὶ
 κήσῃσι, τοῖς κλήροις διελόμενοι ἢ ἔστω. ὡς μακάρη ἰμφύλιοι φόνοι δρᾶ-
 σῃσι ἐξαιρεθῆμεν τῆς πατρῆος. ἰπειδὴ οἱ τοῖσιν ἐσθιάδ' φυγῆ
 ἐσθιάδ' ἐσθιάδ' ἔστω. ³ ὄνοσάμενοι πολίτιδας. κυρίως τὸ πολίτιδας γυ-
 ναῖκας ἔστω, οἰοῖται τῆς ἰαυίτας γυναικῶν ἀπαρησάμενοι, συμβοῦν
 βαρβάρους ἢ ἔστω; καὶ ἔστω, τὸ κήσῃσι αὐτῶν διπφυγῆσι. τᾶς γὰρ
 ἀλλήλας ἐσθιάδ' ἡρακλῆος ἐσθιάδ' εἶναι γυναικῶν σωῖσῃσι.

Θὺ μὲν¹ εὐκλειεῖς γε σὺν ὀθνεῖσι γυωαιξίν
 Ἐσόμεθ' ὧδ'² Ἐπὶ δηρὸν ἐελμύοι· ἔδ' ἐπὶ κῶας 870
 Αὐτόμαλον δώσθ' τις ἐλῶν θεὸς Διζαμύοισιν.

³ Ἴομῆρ αὖτις ἕκαστοι Ἐπὶ σφεία· τὸν δ' εἰς λέκτροις
 Ἰψιπύλης εἰᾶτε πανήμερον, εἰσέκε λῆμνον
 Παισὶν⁴ ἔσανδρώσῃ, μεγάλη τί ἐβάξισ ἴκηται.

Ὡς νεῖκεσεν ἔμιλον. ἐναυῖα δ' ἐνὺ πῆς ἔτλη 875
 Ὄμμαλ' ἀναχεθέειν, ἔδ' ἐπερλιμυθήσασθαι·
 Ἀλλ' αὐτως ἀγορήθεν ἐπαρλιζόντ' νέεσθαι

Σπερχόμενοι. τὰ δέ σφιν ἐπίδραμον, ὣτ' ἐδάησαν.
 Ὡς δ' ὅτε⁵ λείρα καλὰ πεῖθρομέεσσι μέλισαι,

*Atqui cum externis vivere mulierculis non nimis gloriosum nobis
 Diutius huc coartatis erit : nec pellem*

Optantibus magis quam sudantibus ullus revulsam transfudet deus.

Quisque ad lares suos regressi illum in cubilibus

Hypsipyla totos sinamus dies , usque eo dum Lemno

Liberis masculis obserenda nomen reportet memorabile.

Sic eo multitudinem objurgante, non erat qui auderet contra

Attollere oculos, nedum obloqui.

Idcirco à concione colligant vasa, & fugam unice

Maturant. at illa re cognita currebant in medios.

Ac ut apes solent circum formosos flores bombilare

¹ Εὐκλειεῖς. Ἰνδοῖοι. κ. Διζα τῆς ἰ. εὐκλειεῖς. οἵδε γὰρ ἕκαστοι αὐτῶν αὐτοὶ
 τὴν πᾶν ἐλπίδα εἰς Διζαίαν. ταύτην δ' αὖ ἀπέλειπον, εἰ ἐπιπελὺ δίασι-
 ψαν. ² Ἐπὶ δηρὸν ἐελμύοι. κ. τῆτο σιωπῆς ἐ τεχνικῶς τὸ χρόνος αἰπᾶται.
 τὸ μὲν γὰρ ὀλίγον ἀμιλησται ἔ ποῖα, συζητήσεως αὐτοῦ εἴη· τὸ δ' ἐπιπελὺ, ἀνυπό-
 στατον ἢ πᾶσι ἀνδρῶν. ἔ ἔσανοι αὐτὸ πᾶσι πᾶσι μὲν κέρδιον ἐστὶ. ³ Ἴο-
 μῆρ αὖτις ἕκαστοι ἐπὶ σφεία. ἔχ ὑγιῶς τὸ σφεία κεῖται. ἰσοδυναμεῖ γὰρ τὸ
 σφεία, ἐπὶ τῆς πᾶσι πᾶσι ποσόμενοι. ἔδ' οὐκ ἐπέειν, ἴομῆρ αὖτις ἕκαστοι ἐφ'
 ἡμίπερα. ἐστὶ γὰρ συζυγία τῶν πᾶσι πᾶσι αὐτῆ, ἡμίπερα, ὑμίπερα, σφίπερα.
 ἔ δ' σφεία, ἀμοιβή. ⁴ Ἐσανδρώσῃ. ἀνδρῶν πληρώσῃ, ἐρωτικῶς. ⁵ Λείρα.
 κηρόλυ τὰ ἀγῆ λείρα λίγαλα. ἐστὶ δ' κυρίως ἀνθὸν λιγύμῃρον λείρασι. ὅ
 φησι ὁ Πλάτωνος ἐν τῇ περὶ φυτῶν τὴν ἰάρεσιαι εἶναι. οἱ δ' τὸ κέρδιον.

90 ΑΠΟΛΛΩΝ. ΤΟΥ ΡΟΔΙΟΥ
 Πέτρης ἐκχύματα¹ συμβληίδος, ἀμφὶ ἧ λειμών 880
 Ἐρσηεις γάνυται, τὰ ἧ γλυκῶ² ἄλλοτι τ' ἄλλον
 Καρπὸν ἀμέργασιν πεπιημένα³ ὡς ἄρα ταίγε
⁴ Ἐνδυκέως αἰέρας ἀμφὶ κινυρόματα προχέοντο,
 Χερσὶ τε καὶ μύθοισιν ἐδεικνύοντο ἕκαστον,
⁵ Εὐχόμενα μακάρεσσιν ἀπήμονα νόσον ὀπάσσει. 885
 Ὡς δὲ ἔ' ὑψιπύλη ἠρήσατο χεῖρας ἐλθεῖν

Rupe alveata effusa, quaqua pratum
 Roscidum renidet, ut mustam incerto ad-
 volatu frugem libant: haud illa
 Lentius circa viros profusa querebantur,
 Ac manibus singulos verbisque salutabant,
 Divos precata, tutum concedant reditum.
 Nec dissimiliter ominabatur Hypsipyla, arreptis manibus

¹ Συμβληίδος. σύμβολος καλεῖται τὰ ἀγῆα, ἐν οἷς κηροποιῦσι αἱ μέ-
 λισσαι. συμβληίδος οὐκ ἔστι, ἐν ἧ μελίπεργασιν ἐν τοῖς ὄρεσιν. οἰοῦνται
 σύμβολον τὰ ἐν ἰχθύος. ² Ἄλλοτι τ' ἄλλον. ὡς τὸ ἰσοκρατίας. ὡς τὸ γῆ
 τὴν μέλισσαν ὁρῶντες ἐφ' ἄπειρα μὲν τὰ βλασημάτα κηροποιῦνται, ἐφ'
 ἰχθύος ἧ τὰ χρήσιμα συλλέγουσιν. ἔτι δὲ καὶ τὸ παιδείας. ³ Ὡς ἄρα ταίγε.
 αἱ λημνιάδες γυναικες. ἢ ἧ ὡς τὸ βολὴ ἐχέουσας, ἐδὲ τις παῖτα ἀρμόζει.
 ἔστι γὰρ μελίσσαις ἐκείδαι τὰς γυναικας, αἱ τῶν ἧ τὸς ἠρώας, σὺμβολο ἧ
 κηρὸν τὴν πόλιν τὰ ἧ ἐπιλοιπὸν πῶς αὐτὸς εἴη ἀνάμνησι; δι' αὐτὸ φησὶ,
 χαίρει ἔ' ἀγάλλεται ὁ λειμών. καίτοι λυπεῖται ἡ πόλις, δι' αὐτὸ φησὶ κινυρό-
 ματα. καὶ πάλιν ἀνάμνησι τὸ, γλυκῶ ἄλλοτι τ' ἄλλον καρπὸν ἀμέργασ-
 σιν. ἢ γὰρ δὲ τὸ δριμύτερον τὸ ἠρώων ἐκείνη ἔστω δὲ δὲ ἀπολαμβάνειν. ταῦτα
 ἧ ὡς τὸ τὴν πρῶτον μὲν ἔ' σὺμβολο ἠρμόζει. ἄλλως. πρὸς τὸς ἐπιλαμ-
 βανομάτας τὸ ὡς τὸ βολῆς, ὅτι ἢ παῖτα τὰ ληρῶματα ἀρμόζει τῶν προκει-
 μένοις, ῥητοῖον ὅτι τὰ μὲν τὸ ὡς τὸ βολῆς πρὸς σαφλίειαν ἔ' ἠσορῶν λαμ-
 βάνεται, τὰ ἧ πρὸς καλῶς μῶτον καὶ ἐκφρασιν σιωπῆς. ⁴ Ἐνδυκέως. ἐπι-
 μελῶς. πρὸς αἰέρας. τὸ ἧ κινυρόματα, ἔστω δὲ. σημαίνει γὰρ τὸ θρῆνοδοῦσαι,
 κλαίοντα. καὶ ἔδδ' ἀκρυόσσει. ⁵ Εὐχόμενα. ὅτι ὡς τὸ ἀδελφὸς ἢ γυναι-
 κεία φύσις παῖτα ἐπὶ τὸ δὲ χροῖον τρέπεται, δηλοῦν ἐκ τὸ πρῶτον, δι' αὐτὸ
 φησὶ, αἱ ἧ γυναικες πολλὰ μάλ' ἀγανάττοις ἐς αἰθήρα χεῖρας ἀείρον.

Αἰσυνίδεω, τὰ δέ οἱ ῥέε δάκρυα χήτη ἰόντῳ.

¹ Νείσο, καὶ σε θεοὶ σὺν ἀπήμοσιν αὐτίς ἑταίροις

Χρῦσειον βασιλῆϊ δέροτῳ κομίσειαν ἄγοντα,

Αὐτως ὡς ἐθέλης, καὶ τοι Φίλον. ἦδε ἣ νῆσῳ 890

Σκῆπτρά τε πατρὸς ἐμεῖο παρέσεται, λῶ ἔ ὀπίσσω

Δήποτε νοσήσας ἐθέλης ἄψορρον ἰκέσθαι.

² Ῥηϊδίως δὲ αὐτοῖς καὶ ἀπείρονα λαὸν ἀγείραις

Ἄλλων ἔκ πλίων. ἀλλ' ἔ σὺ γε πλῆθε ³ μινωινῶ

Σχήσας, ἔτ' αὐτῆ ⁴ προλιόσομαι ὧδε τελείσθαι. 895

Μινῶεο μὲν ἀπεὼν περ ὅμως ἔ νόστιμῳ ἦδη

ΥΨΙΠΥΛΗΣ. ⁵ λίπε δὲ ἡμῖν ἔπος, τό κεν ⁶ ἐξαύσαιμι

Iasonis, in lacrimas desiderio abeuntis profusa.

Iveris, diique te cum incolumi comitatu iterum

Reduxerint aurea regi vellera advehentem,

Pro tua voluntate & lubentia. hujus autem insula,

Horum genitoris mei sceptrorum certus eris haeres, si vel posthac

Vnquam à reversione vestigio replicato venisse volueris.

Ac facili negotio ampliter corporabis civitatem

Aliis ex urbibus. quod neque tu animum istum

Indues, neque autem ipsa concipio mente hoc ita esse eventurum:

Saltem igitur memento, seu peregri sis, seu peregre redeas,

Hypsipyla; nobis denique rem imperti ante abitum quam exequat

¹ Νείσο. ἄγαυ ἱρωικὴ παρορμήσις καὶ ἡ δόχη. πρῶτον γὰρ αὐτῷ κατὰ δόχεται, ἔπειτα, ἐπεὶ οἶδεν ἔτι πᾶσαν ἀσπιδίω καὶ τὸ φίλτρον τῷ ἰάσονι ἔδιν ἔπερον ἢ πλῆ τ' ἑταίρων σωτηρίαν, καὶ ταύτῳ αὐτῷ καθίσταται. ἢ πρῶτον ἐκείνοις χαριστομήνη, ὅσον ἰάσονι. ² Ῥηϊδίως δὲ αὐτοῖς. βέλεια λέγει, ἰαδίως δὲ αὐτοῖς καὶ πλῆθι ἀπείρονας λαόν. ὅσα δὲ ἣ ἔφηκεν τὸ ἰοῖ. ἔτι γὰρ τίτις παρορμήσις δηλωτικόν. ὡς παρ' ὁμίρων, ὁ τρητὸς θεοῖς ποιεῖς ἐπιπέσθαι ἰοῖ αὐτῷ. ³ Μινωινῶ. ἀπὸ τῆς γνώμης καὶ ἀξίονισαν ἢ μείριμναν. ⁴ Προλιόσομαι. παρορμήσις. ⁵ λίπε δὲ ἡμῖν ἔπος. ὅπως ἐπιπέσθαι. ἐπὶ δὲ μοι συμβεβλήκει πια ἰάν χήτητά με περὶν, ὥστε τῷ χρονομῆναι ὑποσθίσει πια. ἐλάει γὰρ εἰς τὴν πλῆρη λέξιν. ⁶ Ἐξαύσαιμι. τελίσαιμι.

Πρόφρων, ἡ ἄρα δὴ με θεοὶ δώωσι πεκείσθαι.

Τὴν δ' αὖτ' αἴσον· ἕως ἄγαιόμην· προσέφηπεν.

Υψιπύλη, πᾶ μὲν ἔτῳ ἐναίσιμα πάντα γυίοις 900

Ἐκ μακάρων· τὴν δ' ἔμέθεν περὶ θυμὸν δρέϊω

Ἰχθῶν, ἐπεὶ πάτερ μοι ἄλις³ πελῖας ἔκηλε

Ναιετάειν· μενόν με θεοὶ λύσσαι αἰθλων.

Εἰ δ' ἔμοι πέπρωται ἐς⁴ ἐλλάδα γαῖαν ἰκίεσθαι

Τηλεῖ ἀναπλώωντι,⁵ σὺ δ' ἄρσενά παῖδα τέκηαι, 905

Πέμπει μιν ἠθήσασθαι⁶ πελασγίδ⁷· ἔνδον ἰωλκῆ,

Πατρί τ' ἐμῶ⁸ μητρὶ⁷ δύης ἄκ⁹, ἡ ἄρα τῆς γε

Promte, si me dii parere sirint.

Ad ea mirabundus respondet Iason.

Hypsipyla, dexter ista eventus approbet omnia

Divum virtute: tu tamen meliorem de me sensum

Tene; cui sat fuerit Pelia sponte in patria

Habitare. dii modo me negociis extricent.

Quod si reditum in Graciam fata mihi obsederint

Tam procul abnatanti, & tu vero foetum reddideris marem,

Adultum mitte in Iolcum Pelasgicam

Patri & matri meis fomentum orbitatis (si eos quidem

¹ Ἀγαιόμην· ἡαμαζών τ' ἀφ' ἡστίως· ἔ' ἱρωί· ἔ' ἐμίθην περὶ θυμὸν δρέϊω· ὁ ἴσως· σὺ δ' ἐκρέτιονα περὶ ἐμῆ ψυχῆ καὶ ὑπὸ ἰστίως ἔχε, πᾶ περὶ τ' πατρίδ⁷ ἡμῶν σκεπθόμενῃ. ἔ' γὰρ ἀπτελεῖς ἐσθλὸν, ὡς τὴν ἰδίαν καταλέψασθαι, εἰς ἰπτερον μεθικεῖν. ² Πελῖας ἔκηλε· τῆτ' ἐστὶ ἐνέκασ πελῖας ἐστὶ μοι οἰκεῖν. ³ Ἐλλάδα γαῖαν· ἴνι τὴν ἡσθαλίαν· ὁμηρ⁹ δ' ἑμίαν ἡσθαλίαν πόλιν οἶδε τὴν ἐλλάδα. ⁴ Σὺ δ' ἄρσενά· τῆτο ὡς ἐὸ ἡαμαζομῶ, εἰ ἄρα ἐν γαυακῶν πόλιν καὶ ἐξ ἰπτεροῦ ἔσται ποτὶ ἄρρῆλο πρ. ⁵ Πελασγίδ⁷ δ' ἔ' τ' ἡπταλικῆς, ἀπὸ τ' ἡσθικησάντων πελασγῶν. ⁶ Δύης ἄκ⁹· τῆς παλαιπωρίας οἷον τῆσ μύθην ἔ' ἰαμα. ὅστις καὶ ἐνδύκεις ἀσπιδόοι⁹ ἔ' κ, ὡς φησι τρέφαι· ἐστὶ γὰρ ἐνδύκεις τὸ μῆ πολλῆς κακροπαθείας ἡαμαζομῶν ἀσπιδόοις ἔ' ἰδν. καὶ ἐνδύκεις ἐξ αὐτῶ.

Τέτμη ἔπι ζώνιας· ἴν' ἀνδιχα τοῖο ἀνακίῳ
 Σφοῖσιν προσύνωνται¹ ἐφέσιοι ἐν μεγάροισιν.
 Ἡ, ἔβαιν' Ἰπὶ νῆα² παροίπα³· ὡς ἧ καὶ ἄλλοι 910
 Βαῖνον δρῖσῆες, λάζοντο ἧ χερσὶν ἑρετμὰ
 Ἐν χερσὶ ἐζόμενοι. πρυμνήσια ἧ σφοῖσιν ἄργῳ
 Λῦσεν ἴω' ἐκ πέτρης⁴ ἀλιμυρέῳ. ἐνθ' ἄρα τοῖγ
 Κόπῃον ὕδωρ δολιχῆσιν Ἰπικραλίως ἐλάτῃσιν.
 Ἐ'σπέρμοι δ' ὄρφῆ⁵ ἐφημοσύνῃσιν ἔκελσαν 915
⁵ Νῆσον ἐς ἠλέκτρης ἀτλαΐδῳ· ὄφρα δαέντις

*Adhuc superstites occupet) ut seorsim à rege isto
 Villicones suis in adibus bene praebeant compendia.
 Et cum dicto navim ingreditur primus: ingrediuntur itidem
 Proceres caeteri, & manibus carpunt remos
 Directo collocati ordine. tum ipsis Argus ruppis retinacula
 Ab ima rupe marina absolvit. illi igitur
 Longis abietinis consis invalide verberare aquam ceperunt.
 Caeterum serio Otrphei monitu appulerunt vesperi
 In insulam Electra Atlante gnata; ut imbuti*

¹ Ἐφέσιοι. ἑποικιοὶ. λακεδαιμόνιοι γὰρ τὴν οἰκίαν ἰσίου Φασί. ² Παροίπα³ ἀπὸ τῆς ἀσπίδος. ἰχθυοειδέσιν ἧ δὲ τὸ τῆς πύρας. καὶ ὄμηρος, ἄλλοι μὲν δεκίκοι παροίπεροι ἑμμεναι ἰσποιοί. ³ Ὡς ἧ καὶ ἄλλοι. ἀπὸ τούτου τῶν ἡρώων ὑπερβολογεῖται, ὅτι καὶ τῆς ἀσπίδος ἕως λημνιάδας σιωπῶντες ἀποσπάρξαμεν τῆς δόξης, καὶ ἔπειτα σιωπῶμεν καὶ νῦν ἧ πάλιν ἐκείνους τῆς πύρας δόξης, ἔπειτα εἶπομεν. ⁴ Ἀλιμυρέῳ. τὸ ὑπὸ θαλάσσης ἀεὶ ῥέουσα ὄμβρος. ἀλιμυρήνεις ἧ ποταμοὶ, οἱ εἰς τὴν θαλάσσαν βάλλονται. ⁵ Νῆσον ἐς ἠλέκτρης. τὴν σιμωνιάδην λέγει. ἐκεῖ γὰρ ἦν ἠλέκτρα ἢ ἀτλαΐδῳ, καὶ ἀνομάζειτο ὑπὸ τῆς ἰγχερίων στρατηγίας. λέγουσι ἰθάκικῶν ἠλεκτρονίω καλεῖσθαι. ἰχθυοειδῆσι δὲ τρεῖς παῖδας, δαέρδαινοι τῆς τρεῖς καλεῖσθαι (οἱ καὶ πολυάργη Φασί λέγουσιν ὑπὸ τῆς ἰγχερίων) ἐπιπίνα, δι' ἰσίου ὀνομάζεσθαι. καὶ Φασί κεραιωθῆναι αὐτοὺς ὑπερῖζοντα ἀγαλμα τῆς δῆμητῆς. τρίτῳ ἧ ἔχει ἀργείαν, λέγουσιν καὶ δῆμῳ. καὶ δὲ τῆς μητρὸς αὐτῆς ἠλεκτρίδας πύλας τῆς θῆρας ὀνομάσθαι ἰσπερὶ ἰθάκικῶν ἐν ἀσπίδι τρωϊκῶν, καὶ ἰσοδρόους ἐν ἀσπίδι τρωϊκῶν.

¹ Ἀρρήκλιες ἀγαυῆσι τελεσφορήσι θέμισας,

² Σωότεροι κρυόεσαν ὑπερ ἄλα ταυτίλλωντο.

³ Τῶν μὲν ἔτ' ἔπεσπέρω μυθήσομαι· ἀλλὰ καὶ αὐτῇ
Νῆσθ ὁμῶς κεχάροίτο, ἔοι λάβον ⁴ ὄργια κείνα 920
Δαίμονες ἐναέται, τὰ μὲν ἔθέμισ ἄμμιν αἰείδην.

*Intemerandis legibus, & absolutis severisque initiati castibus,
Certiori cum incolumitate formidolosum navigarent mare.
Verum ultra hac progredi fando nolim. ipsa etiam
Insula pariter valeat cum illis, qui has obtinent cerimonias,
Loci genis. quas carmine quidem prosequi nefas habemus.*

¹ Ἀρρήκλιες ἀγαυῆσι. ἐπὶ τῆσι λίγῃ ἐπὶ ἐν στεμοθράκῃ ἀγαυῆσιν, ἃς εἶπε μυθήσει, ἐν τοῖς καὶ θάλασσαν χειμῶσι ἀφιστάται. καὶ ὁδοσέα δὲ φασὶ μεμνημένοι ἐν στεμοθράκῃ κρηδεῖσθαι τὰ κρηδεῖσθαι ἀπὸ ταινίας. περὶ γὰρ τῶν κρηδεῖσθαι οἱ μεμνημένοι ταινίας ἀπὸσσι πορφυρέας. καὶ ἀγαυῆσιν δὲ φασὶ μεμνημένοι ἐν στεμοθράκῃ ὄντα πολλὰ καὶ τρεῖσιν, δι' ἀκαστασίαν τῶν ἰλλίων, παῦσαι τῶν γαστρίων, πορφυρέα ἔχοντα. μενῖται ἢ ἐν τῇ στεμοθράκῃ τοῖς κρηδεῖσθαι, ὧν μισοσίας φησὶ ἐπὶ τὸ ὄνομα. πύσασιν δὲ εἶσι τῶν δριττῶν ἀξίοντα, ἀξίοντα, ἀξίοντα. ἀξίοντα μὲν οὖν εἶσι ἡ δριττῶν ἀξίοντα ἢ ἡ περσιφόντῃ ἀξίοντα ἢ, ὁ αἰθῆσ. ὁ ἢ περσιφόντῃ ἀξίοντα τῆσιν κασμιλῶν, ὁ ἰεμῆσ εἶσι, ὡς ἰερεῖ διουσόδωρ. ἀλλίων δὲ φησὶ ὅτι διὸς καὶ ἡλικέσασ ἰλλίων ἐ δάρεσαν. κρηδεῖσθαι ἢ δριττῶν περσιφόντῃ ἀξίοντα ἀπὸ κρηδεῖσθαι τῶν καὶ φρυγίαν ὄντα. ἰπεί ἐν τῇσιν μεμνησθῆσασιν. αἱ δὲ, δύο εἶσι τὸς κρηδεῖσθαι φασὶ περσιφόντῃ ἀξίοντα μὲν, διασπύσασιν ἢ διούσασιν. ἢ ἢ στεμοθράκῃ ἐκαλεῖτο περσιφόντῃ ἀξίοντα, ὡς ἰερεῖ δριττῶν ἐν στεμοθράκῃσιν πολίεσιν. ὑπερ ἢ ἀπὸ σάσ τῶν ἰεμῆσ καὶ ρήσιν παιδῶν. σάσ περσιφόντῃ καὶ παρσιφόντῃ μ. θρακῶν ἢ εἰκησάσιν αὐτῶν ἐκαλεῖτο στεμοθράκῃ. ² Σωότεροι. ἀκινδυνότεροι. λίγῃσιν γὰρ οἱ αὐτόσιν μυθήσασιν ἰπακασθῆσιν εἰς ὁ αὐτῶν ὄντα. ὡς δριττῶν φησὶ, ἀλλ' εἶπε ὑμῶν ἐν στεμοθράκῃσιν τυγχάνῃ μεμνησθῆσιν, ἦν εἶσι ὄντασιν κρηδεῖσθαι. δριττῶν γὰρ πολλῶν σάσασιν, οἱ τὰ μυθήσασιν εἰδῶσιν. ³ Τῶν μὲν ἔτ' ἔπεσπέρω. τὸ μὲν περσιφόντῃ εἰς σημασθῆσιν ἢ εἰς τῶν περσιφόντῃ. ὡς καὶ περὶ ὁμῆσασ, ἔδ' ἄρα μοι περσιφόντῃσιν κίον. κείσιν ἢ ἦν κρηδεῖσθαισιν ἐπὶ τῶν λόγῶν. ὁ γὰρ ἰεμῆσ. τῶνσιν ἢ σάσ αὐτῶν ἐπὶ τῶνσιν πῆσιν εἶσασιν. ἀλλὰ χαίροισιν μὲν ἡ νῆσθ, χαίροισιν ἢ ἔοι δαίμονες, ὧν εἶσι τὰ μυθήσασιν. ἢ γὰρ κρηδεῖσθαισιν ἡμῶν εἶσι αὐτῶν λίγῃσιν. ⁴ ὄργια. τὰ μυθήσασιν. περὶ τὸ εἶρησιν τὸς ἀμυθήσασιν αὐτῶν. ἢ τὰ ἐν ὄργιασιν γασθῆσιν. ὄργιασιν ἢ οἱ σάσασιν τῶνσιν ἔοι.

Κεῖθεν

Κεῖθεν δὲ εἰρεσίῃ¹ μέλας Θ Διὰ βένθεα πόντα
 Ἰέμβροι,² τῆ μὲν θρηκῶν χθόνα, τῆ ἧ³ περαιίω
 Ἰμβρον ἔχον καθύπερθε. νέον γε μὲν ἡελίοιο

925

Δυομήγ, ⁴ χέρνησον Ἰπί πρῶχσασα ἰκθίλο.
 Ἔνθα σφὶν λαιψηρὸς ἄη νότ Θ· ἰσία δὲ ἔρω
 Στησαίμβροι, κέρης⁵ ἀθαμαλίδ Θ αἰπὰ ρέεθρα
 Εἰσέβαλον. πέλαγ Θ ἧ τὸ μὲν καθύπερθε λέλειπτο
 Ἡῖρα, τὸ δὲ ἐννύχοι ροιτειάδ Θ ἔνδοθεν ἀκτῆς
 Μέτρεον, ἰδαίω Ἰπί δεξιά γαῖαν ἔχοντες.
 Δαρδανίω ἧ λιπόντες, Ἰπιπροσέβαλλον ἀβύδω.

930

*Illinc profunda Nigri pelagi remis transf-
 miserunt, ut hac Thracum tellurem, hac contrariam
 Haberent superius Imbrum. at Sole commodum
 Occaso devenerunt ad procurrentem Peninsulam.
 Vbi citus illis Auster ventus erat: quocirca velis ad flabra
 Erectis undosum filia Athamantis fluentum
 Incurrerunt, ac qui mare superius excessissent
 Diluculo, noctu quod intra Rhæteium est litus,
 Metiebantur, ita ut Idaum à dextra solum haberent.
 Tum pratervecti Dardaniam accesserunt Abydum;*

¹ Μίλας Θ. μέλας πόντος ἔτι λεγόμενος, ὡς ἰσχυρὸς ἑσθλός. ἐν δὲ τῷ πελάγει. ὅποισι ἡ αὐτὴ εἶναι τὴν σαρπηδονίαν πέτραν φασι. ὅτι ἡ ἔτι λέγεται, καὶ ὄμηρος, ἔνθα μέλας πόντος. ἀνομομάχη ἡ ἀπὸ μέλας Θ Φρίξ καὶ ἰμπίσθι Θ, ἡ ἀπὸ ποταμοῦ μέλας Θ καλεσμένη, καὶ κεῖ ῥέοντι Θ.
² Τῆ μὲν θρηκῶν. ταύτη μὲν τῆ χειρὶ τῆ δεξιᾶ. ³ Περαιίω ἡ τὴν κατὰ τὸν ἑσπέριον κειμένη. ἡ γὰρ ἰμβρος ἀντικρὺ ἐστὶ τῆ θράκης. ὄμηρος, ἐς σάμον ἐς τὴν ἰμβρον ἔλθοντες. σάμον γὰρ εἶπετο ἑσπέρια τὴν σαρπηδονίαν.
⁴ Χέρνησον. τὴν μὲν θράκην κειμένην χερσονήσον. ἡ δὲ ἑσπέρια τὴν ἑσπέρια.
⁵ Κέρης δὲ ἀντικρὺ τῆ θράκης. ἐστὶ καὶ ἰσχυρὸς χερσονήσον καλεσμένη ἡ ἀλιξασθῆ ἡ περὶ κέρης γράψας. ⁶ Ἀθαμαλίδ Θ. ταῦτ' ἐστὶν εἰς τὴν ἰκθίωσαν, ἀπὸ ἰκθίω τῆ ἀθαμαλίδος θυμαλῆος κληθέντα. ⁷ Ροιτειάδ Θ ἀπὸ ροιτειᾶς τῆ περὶ τὴν θυμαλῆος. ροιτειῶν ἡ ἐστὶν ἀκρὸς τῆ ἰλίου.

¹ Περκώτιω δὲ ὑπὲρ τῆς, καὶ ² ἀβαρνίδῳ ἠμαθίως αὐτῶν
 Ἡϊόνα, ζαθέλω τὸ παρήμεινον ³ πιτύειαν.
 Καὶ δὴ τοῖγ' ὑπὲρ νυκτὶ Διδάνδιχα νηὸς ἰέσεως
 Δίην ⁴ πορφύροντα διένυσσαν ἐλλήσποντον.
⁵ Ἐστὶ δὲ τις αἰπεῖα προπονίδῳ εἶδοσι νῆσῳ,

935

Inde & Percotam, & arenosum Abarnidis

Litus praelegerunt, & supersticiosam Pityam:

Adeoque nocturni, ambobus progrediente pedibus navi,

Purpurantem fluctu Hellepontum pernavigarunt.

Est ardua quadam intus Propontide insula

¹ Περκώτις ἢ, πόλις τρούας, ἧς καὶ ὄμηρῳ μίμνηται. ² Ἀβαρνίδῳ. ἢ ἀβαρνίς, πόλις τῆς λαμψάκης. ἀνομάσθη ἢ ἀπὸ αἰτίας τοιαύτης. διούσης ἐφοδοῖσα ἀφροδίτη ἐμίγη αὐτῇ καὶ ἀναχωρήσασθαι αὐτῆς εἰς τὴν ἰνδικὴν ἐμίγη τῇ ἀδωνίδι. ὡς ἢ ἦλθι ὁ διούσης, εἶφανοι ποιήσασα ὑπελίτησι αὐτῆς καὶ σιψασα αὐτὴν, ἀκροβητήσασθαι μὲν ἠδείτο, ἀλλὰ τὸ ἤδη γεγαμῆσθαι εἰς δὲ λαμψάκη ἀναχωρήσασθαι, τὸ ἐξ αὐτῆς κυφορέμμοι ἐπέλιθον πεκίη. ἤσθ ἢ ζηλοτυπῶσα, μιμαγδμή τῆ χειρὶ ἐφῆσα τῆ ζαθῶς αὐτῆς, καὶ ἐποίησεν πεκίη παιδα τί τε ἄλλα δύσμορφοι, εἰ αἰδοῖον ἔχοντα ὑπερμιασθαι οἱ πρίαποι προσαγροθλίωσθαι. ἰδέσθαι δὲ ἢ ἀφροδίτη, σὺν ἡζίωσιν ἀναλαβιδασθαι, τί τε ἄλλα μισησασθαι τὴν πεκίη, καὶ ἀλλὰ τὸ ἀπειπίσθαι εἰ αἰδοῖον. ἀλλὰ οὐκ τὸ τὴν ἀφροδίτῃ ἀπαρηθλίωσθαι τὴν πεκίη ἐκεί, ἀπαρηθίς ἢ πόλις ἐκλήθη. ὑπερὸν δὲ καὶ μίμνηται εἰς πεκίη ἐκλήθη ἀβαρνίς. ³ Πιτύειαν. ἢ λαμψάκη τὸ πρότερον πιτύειαν προσαγροθλίωσθαι. ἢ πῆτις πιτύειαν οἰομαζέσθαι. πῆτις δὲ φασὶν ὅτι φεῖξθαι γλυκόμμοι ἐπὶ ταύτῃ θησαυρὸν ἔθηκαν, καὶ ἀπὸ τούτου ἢ πόλις ἀνομάσθη. θρακίς γὰρ τῆ θησαυρὸν πιτύειαν λέγουσιν. μνημοσύνη ἢ αὐτῆς καὶ ὄμηρῳ, καὶ πιτύειαν. ⁴ Πορφύροντα. τὸ πῆτις ῥοδίοις μελανόμμοι, καὶ σφοδρὰ κύματα ἔχοντα. ⁵ Ἐστὶ δὲ τις αἰπεῖα. προσπονίδις ἐστὶ τὸ μὲν τῆ ἐλλήσποντον πύλας. ἢ ἐξῆς ὁ θρακικὸς βόσπορος. ἐπὶ οὐκ ταύτῃ, τῆ προσπονίδι ἐστὶ νῆσῳ, ἢ ὑπερὸν χερρόνησῳ γαλήνηται, ἢ ἰσθμὸν πῆτις ἔχει. πῆτις γὰρ γῆ ἐξέχουσα εἰς θάλασσαν, ἰσθμὸς καλεῖται. ταύτῃ οὐκ τῆ χερρόνησῳ ὡς ἀπέκλειται ἀρκέθαι ὄρη, κυρίως ἔτι λιγυροῦσθαι ἰπειδὴ φασὶν πῆτις τροφὴς εἶναι διὸς ἐκεί ἀφροδίτης εἰς ἀρκέθαις μελαβληθλίωσθαι ἢ ὅτι ὁ τόπος ἐνθησθαι, καὶ ἀπὸ τῆ θηρῆς τῆ ἀρκέθαι ἀνομάσθη. ἢ ἀλλὰ τὸ ὑψηλὸν εἶναι ὄρη, ἀπὸ τῆ δοκεῖν ταῖς ἀρκέθαις προσαελαζέθαι ταῖς ἀφροδίταις. ταῦτο ἢ ἀρκέθαι πῆτις γαλήνηται ἔχει. αὐτῶν δὲ τὴν χερρόνησον καὶ τὴν ἰσθμὸν ἔχει δολίους, ἢ ἰσθμὸν κύριον. τὸ δὲ ἐξῆς ἔτι. ἐπὶ δὲ πῆτις ἐπὶ τῆ

ΤΥΤΘΟΝ

Τυτθὴν ¹ ἀπὸ Φρυγίας ² πολυλήϊα ἠπείροιο
 εἰς ἄλλα κεκλιμένη, ³ ὅσον τ' Ἰπιμύρεται ⁴ ἰσθμὸς
 χέρσω Ἰπιπελῶης ⁵ κατὰ κειμήλιον· ἐν δὲ σὶ ἀκταὶ
⁶ Ἀμφίδυμοι κείνται δι' ὑπὲρ ὕδατον αἰσηπιο. 940
 Ἄρκλων μιν καλέουσι ὄρον πειναιέταοντες·
 καὶ τὸ μὲν ὑβρασταὶ τε εἰς ἀχαιοὶ ναιεταῖοι
⁷ Γηγηῖες, μέγα θαῦμα πεικλιόνοισιν ἰδέεσθαι.

Haud longe à frugalissimo Phrygia solo,
 Qua in mare vergit, quatenus assunditur isthmus
 Decliviter summissus in continentem. sunt in ea litora montosa
 Gemino portu, supra flumen Aesepum sita.
 Ipsam Arctorum montem dicunt accole.
 Et cum quidem habent injuriosi esserique
 Gigantes, qui à finitimis nunquam sine ingenti stupore visuntur.

Ἰπποκλήδης γὰρ ἡσθὶ ὑψηλὴ, ἀπέχουσα βραχὺ τὴν Φρυγίαν κατὰ τὸ ρεῦμα τῶν
 ἰσθμῶν, ἐπικειμένη τῇ γῆ ὑπὲρ τὸν αἰσηπιο ποταμὸν, ἔχουσα ἑκατέρωθεν
 ἀκτὰς. καλεῖσιν ἄρκων τὸ ὄρον. ἐπὶ δὲ χερρόνηστος ἰσθμὸς κείνται ἡ κυζι-
 κλιῶν πόλις. ἡσθὶ δὲ αὐτὴν ἰφὴ. ἀπὸ τῶν ἀσπίων αὐτῶν εἴσιν ἡσθὶ, ὑπε-
 ρον σπηλαιῶν τῇ ἠπείρῳ. Ἀπὸ Φρυγίας. ἡ Φρυγία πρὸς κείλαι τῇ τροία.
 εἰς δὲ τὰ ἴθνη τῆς ἀσίας. τοῖς οὐκ εἰς κόλπους ποσειδάωνος, εἰ μὲν δεξιῶν εἴσιν
 ἡ ἀσία, εἰ δὲ δεξιῶν, ἡ εὐρώπη. Πολυλήϊον δὲ τὴν Φρυγίαν εἶπε, τὴν
 πολυπέμνοντα. ὅσον τ' ἰπιμύρεται. ὅσον φησὶ ἀπὸ τῆς ἰσθμῶν εἴσιν. οἱ
 δὲ τὸ ὅσον θαυμαστικῶς ἔκαστοι, ὁ κρείττον. ἴνα ἤ, ἡ χερρόνηστος, καὶ εἰς τὰ
 λαοσαν κειμήλιον καὶ ἰσθμὸν ἔχουσα. εἶπε θαυμαστικῶς, ὅσον γὰρ εἰσθὶ ὁ
 ἰσθμὸς βραχέως κύμασι ῥησάμενος. ἰσθμὸς δὲ καλεῖται ὁ ἐξ ἀμφοτέ-
 ρων τῶν μερῶν θαλασσαν ἔχων τόπος, οἷον ἰσθμὸς τις ᾔν. εἶρηται δὲ ἰσθμὸς
 πρὸς τὸ εὐ εἶναι εἶναι. ὅθεν καὶ τραχίλας τὰ περιόρμια. περιόρμος ἢ ἡ ἐξ
 ἀμφοτέρων τῶν μερῶν γῆν ἔχουσα σπηλιὰ θαλασσα. Κατὰ κειμήλιον. κατὰ
 ῥεῖομα, ἢ κατὰ πειναιέταον, ἢ κατὰ λυμμήλιον φυτοῖς. Ἀμφίδυμοι δὲ
 ἐπὶ ὁ τὸ κυζικὸν λιμὴν διασπῶν εἰσόδους ἐξ ἑκατέρω μέρους ἔχει. Ἔφησιν.
 τῶν καὶ ἠρόδωτος μνημονεύει ἐν τοῖς ἀσσιατικαῖς καὶ ὅτι ἐπολέμη-
 σεν ἠρακλεῖ. οἱ μὲν οὐκ ἠγχιεῖς πρὸς τὴν κυζικὴν ἔκει, οἱ δὲ δελιοῖοι πε-
 ρετὸν τὸν ἰσθμόν.

Ἐξ γὰρ ἐκάσῳ χεῖρες ὑπέρβιοι ἠερέθονται·
 Αἰ μὲν δ' ἀπὸ εἰδαρῶν ὤμων δύο, τὰ δ' ὑπένερθεν 945
 Τέσσαρες αἰνοτάτησιν Ἰπὶ πλωραῖς δ' ἐαρῆαι.
 Ἰσθμὸν δ' αὖ πεδίον τε δολιόνας ἀμφενέμοντο
 Ἀνέρες·¹ ἐν δ' ἤρωσ ἀινήϊσ² υἱὸς ἀνασσε
 Κύζικσ³, ὃν κέρη² δὶς τέκεν³ Δυσώροιο
 Αἰνήτη. οὗ δ' ἔπι, κ' ἐκπαυλοὶ περ ἑόντες, 950
 Γηγυῖες σίκοιλο, ποσειδάωνσ⁴ δ' ἐρωγῆ.
 Τῶ γὰρ ἔσαν ταπρῶτα δολιόνας ἐκγεγαῶτες.
 Ἐνθ' ἐργῶ περ' ἐτυψεν ἐπειρομυρῆ ἀνέμοισι
 Θρηϊκίοις, καλὸς δὲ⁴ λιμὲν ὑπέδεκτο θέσσαο.

*(Sena quippe cuique manus taraces sunt, earumque dua
 A torosis dependula humeris, quatuor reliqua inferius
 Dirissimis coherentes lateribus)
 Sed jugum bimare & planiora circumcolebant
 Doliones. in ipsis autem regnabat heros ortus Aeneo
 Cyzicus, & matre Aeneta honorati Eufori
 Filia. nec tamen eis, quamvis licet terribiles forent,
 Incommodabant quicquam terrigena, tutis praesidio Neptuni,
 Unde ultimam Doliones originem generis traxerunt.
 Huc Argo promovit incitu ventorum
 Thracia: huc currentem portus excepit manufactus.*

¹ Ἐν δ' ἤρωσ ἀινήϊσ. ὅτι αἰνὸς θετταλὸς ὦν τὸ γῆσ² ἤκησι ἐν ἰλ-
 λησσόντα. γῆμας ἢ Δυσώρη βασιλῆος τῶν θρακῶν ἀινήτη, ἧστ' αὖ κύζικος,
 ἀπ' ἧ ἡ πόλις. Δυσώρη ἢ υἱὸς ἀκρίμας, ὃν ὀμηρ³ ἐν τῇ βοιωτῆα ἠγεῖσθαι
 θρακῶν ἄμα τῶ πείρω φησὶν. Ἄλλως. κύζικος πατὴρ αἰνὸς, ἀπὸ κων⁴
 πῆς κ' εἰλῆς. ὅθεν ἔ πόλις ἀνόμασται. θυγατὸς ἢ Δυσωρείας. μητίση δὲ
 ἐκ θεσσαλίας, καὶ ἤκησι πρὸ τ' ἰλλήσσοισιν. ² Δὶς Δυσώροιο. ἢ ἐν δόξῃ Δυ-
 σῶρη ἢ θυγατὴρ. ³ Εὐσῶρσ⁴ ἢ θρακῆς βασιλῆος. ὀμηρ⁵, υἱὸν εὐσῶρη ἀκρί-
 ματ' ἢ ἢ τι μίγαντε. ⁴ Λιμὲν ὑπέδεκτο. πάντορμ⁶ λιμὲν τ' κύζικος, ἢ
 ὀμώνυμ⁷ πόλις ἐν σικελία.

² Κεῖσε ἔδιναις ² ὀλίγον λίθον ἐλκύσαντες 955
 Τίφου ἔνευσήσιν ὑπὸ κρῆνῃ ἐλίποντο,
³ κρῆνῃ ὑπὸ δῖακίῃ ἕτερον δὲ ἔλον ὅς τις δῖακίῃ
 βροχύν. ἀτὰρ κείνόν γε θεοπροπίαις ἐκάτοιο
⁴ Νηλεΐδαι μετόπισθεν ἰάονες ἰδρύσαντο
 ἱερὸν, ἣ θέμις ἦεν, ἰησονίης ἐν ἀθλίῃς. 960
⁵ Τὸς δὲ ἄμυδις Φιλότῃ δολιόνας, ἠδὲ ἔαυτὶς
 Κύζικον ἀντήσαντες, ὅτε ὁ σόλον ἠδὲ γυέθλιον
 ἔκλυον οἵτινες ἦεν, Ὀξείνως δῖέσαντο·

Hic etiam minusculum lapidem qui pro ancora fuerat,
 Extractum de consilio Typhi exposuerunt ad fontem,
 Ad fontem Artacium, aliumque legerunt, qui justioris esset
 Momenti. illum autem ex Hecati responsis
 Postea Iacones à Neleo deducti collocarunt
 Solenni cum ceremonia, ut rem sacram, in Minerva Iasonia.
 Caterum illis pacate Doliones simul cum ipso
 Cyzico occedebant obviam, comperito qua esset classis, & quibus
 Ipsi generibus nati, & comi eos hospitio demereri nitebantur.

¹ Κεῖσε καὶ διναις. λείπη ἢ ἀντὶ ἀποθέσει, ἢ ἢ, ἢ ἀντὶ διναις καὶ
 ἀγκύρας λίθου. Διὰ τὸ βεβρωῖσθαι ἐκ τῆς θαλάσσης, ἀπολύσαντες, ἕτερον ἔλα-
 βον. ἐκεῖνον δὲ κατέλιπον ἐν τῇ δῖακίῃ κρῆνῃ. μιλήσιοι δὲ ἐνοικήσαντες, καὶ
 χρῆσθον ἀπόλωντο ἄραυτες τὴν ἀγκυραυ, ἀνείρωσαν ἐν ταῖς αὐτῆς ἰασονίας
 ἀθλίῃς. ² Ὀλίγον λίθον, ἢ μικρὸν ἔφη. ὡς καὶ ὁμηροῦ ὀλίγην τρέπτειαν, ἔ
 γόκερι ὀλίγον κῆρον. ³ Κρῆνῃ ὑπὸ δῖακίῃ. δῖακία κρῆνῃ παρὶ κύζικον.
 ἢς καὶ ἀλκαῖον μέντηλα ἔκαλεσαν, ὅτι τὸ δολιόνας ἐστίν. ⁴ Νηλεΐδαι.
 οἱ μὲν νηλείως δὲ κῆδρε δῖακίῃσαις ἐκ τῆς ἀπικῆς ἰωνεῖς καὶ πλὴν κερῆαν καὶ
 φρυγίαν κατασχόντες. χρῆσμοῖς τῶ ἀπόλωντο ἐκεῖνοι τὸ λίθον τῇ ἀθλίῃ
 ἀφείρωσαν. ⁵ Τὸς δὲ ἄμυδις. ἀμίλοχον τὸς μὲν δολιόνας ἐπὶ ὀνομάζει, ἢ
 ἢ κύζικον φησὶ πυθόμην πλὴν τῆς δῖακίῃς γλυκῆς ξηροῦ. ⁶ Σόλον δὲ τὸν
 πλὴν φησὶ ὁ ἐσέλοισθαι. τὸ δὲ ἐξῆς, τέτρες δὲ οἱ δολιότες ἔοι κύζικον, ἐπεὶ δὲ
 ἔμαθον πῶς ἐστὶ, φιλοφρόνως ἐξένισαν. καὶ γὰρ ἔοι δολιότες ἀπειροῦ γεπτα-
 λαῖν ἐστὶ. διὸ καὶ αὐτὸς ὡς ὁμοφύλης ἐδέξατο.

Καὶ σφέας εἰρεσίη¹ πέπιθον περτέρωσεν κίοντας

Ἄσε² ἐν λιμνῇ πρυμνήσια νηὸς ἀνάψαι. 965

² Ἐνθ' οἴγ' ἐκβάσιω βωμὸν θέσαστο δόπλωνι,

Στησιώμμοι πρὸς θῖνα θυγαλῆος ἐμέλοντο.

Δῶκεν δ' αὐτὸς ἀναξ λαρόν μετὺ δόμοιόισιν,

Μῆλά θ' ὁμῶ. δὴ γάρ οἱ ἔλεω φάτις, ὅτ' αἰ' ἰκώλια

Ἀνδρῶν ἠρώων θεῖ³ σόλ⁴, αὐτίκα τόνγε 970

Μείλιχον ἀντιάαν, μηδὲ πολέμοιο μέλεσθαι.

⁴ Ἴσόν περ κακείνω Ἰπταχύεσκον⁵ ἴελοι.

*Idcirco persuaserunt eis ut ulterius provecti remis
Navem in portu urbico attinerent funibus.*

*Vbi hospitati illi, ara Apollini Ecbasio posita
Secundum litus, rei divina curarunt.*

*Ac ipse rex cum mite vinum obtulit egentibus,
Tum pecudes. etenim oraculo fuerat pramonitus, si quando
Augusta classis heroum appulisset, ipse extemplo
Facilem se atque obvium praberet, armis temperaret.
Ei autem peraque primula inspiciabatur barba,*

¹ Πέπιθον. ἔπεισαν αὐτὰς ἐνδότερον ὁρμήσασθαι ἢ ναῶν. τὸ γὰρ πλοῖον ἔξω-
θεν τῆ πόλεως ἦσαν ὁρμήσασθαι. ² Ἐνθ' οἴγ' ἐκβάσιω. ἀπὸ τῆ ἐκβάσεως τῆς
ναὸς ἐπὶ τῆ δολιχοῖαν. δὴ λόγος ἢ τὸ ἱερόν ἐστὶ ἐκβάσιω ἀπὸ πλοῖον φη-
σὶν εἶναι, ἀλλ' ἰασοῖς ἀπὸ πλοῖον. σικκρότης δὲ ἐν ταῖς ἐπικλήσεσι κυζι-
κλῶ ἀπὸ πλοῖον φησὶ καλεῖσθαι. ³ Ὁ δὲ σόλ⁴, ὡς περὶ ἡλικίαν ὀνομα-
σιωθεῖσθαι ἐν ταῦτα πρὸς πηλοπλοῖον ῥήμα τὸ ἰκώλια. ⁵ Ἴσόν περ κακείνω.
ἐπὶ τῆ νηὸς. τῶν δὲ φησὶ ὡς ἐ τῆ κυζικῆ τῆ αὐτῆ ἡλικίας ἀγρῶν τῆ
ἰάσθαι. γράφεται ἢ ἀρμῶ περ κακείνω Ἰπταχύεσκον. ἐπὶ τῆ δόπλωνι, ἵελοι
ἰπταχύεσκον, ἰπταχύεσκον. ⁶ ἴελοι ἢ καλεῖται ἢ περὶ τῆ ἰκώλια κὶ ἰκώλια
ἢ ἐν τῆ γλυκῆ περὶ. ὁ μὲντοι ἰπταχύεσκον ὀνομασθεῖσθαι ἰκώλια ἀπὸ πλοῖον
ἐν τῆ ἰκώλια, λέγουσθαι, ἢ χερῶν ἰελοι, ἢ ὑψηλῶ πηλοπλοῖον διπλο-
λίδας τῶν χερῶν, καλὰς ἠεῖδεν ἰελοι. ἐκ ἰελοι δὲ, φησὶ διπλοπλοῖον, ἀλλ' ὑμῶ
εἰς δὴμητρεα, ὡς ὁ ἔπιγ⁷ πρὸς τῶν ἰελοῖς εἰς ἀρμῶν. ἰελοι γὰρ ἔλεω ἐ
ἰκώλια ἢ ἐκ τῆ δόπλωνι σικκρότης δὴμητρεα, ἔλεω ἢ δὴμητρεα. λέγεται
δὲ ἰελοι ἐ ζῶντι, θηρίδιοι πολὺν. ἰκώλια φησὶ γὰρ ἰελοι πηλοπλοῖον, ὡς περ
οὐδέ

Οὐδέ τ' ἔτι παῖδες ἀγαλλόμενοι μεμόρητο,
 Ἀλλ' ἔπειτα δαίματ' ἀκήρατα ἦεν ἀχίλις
 Ὀδίων, μέροπ' περκωσίς τε κρηναῖα, 975
 Κλείτη δ' εὐπλόκαμος ἔτι μὲν ἴσον ἐξέτι πατρὸς
 Θεσπεσίοις ἔδοισιν ἀνήγαγον ἀνιπέρηθεν.
 Ἀλλὰ δ' ὡς θύλακον τι λιπὼν κ' δέμνια νύμφης,
 Τοῖς μὲν δαῖτ' ἀλέγχετο, βάλεν δ' ἀπὸ δαίματ' ἄθυμ'·
 Ἀλλήλας δ' ἐρέενοι ἀμοιβαίως ἤπει ὁ μὲν σφύων 980
 Πάρετ' ἀνυπὶν πελῖαότ' ἐφειμάς·
 Οἱ δ' ἔπειτα κλιόνων πόλιος ἔκλυον ἅπαντα

*Neque dum gaudere liberis contigerat,
 Sed in adibus uxor adhuc erat integra
 A nixuum doloribus, patre sata Metope Percosio
 Clita plicatili crine visenda; quam paulo ante è domo paterna
 Ex aduerso litore duxerat cum dote supra modum luculenta.
 Nihilò tamen agrius deserto & nuptiali cubiculo & lecto geniali,
 Cum illis e.debat de symbolis, ut animo exturbaret suspicionem.
 Ibi se inter se rogant vicissim, ac ille ab istis
 Siscitatur de navigationis consilio, Peliaque imperiis:
 Hi de urbibus conterminis & quibusque sinibus*

ἡ σκολόπιπδρα. τὸ φέρεται δὲ ἐπὶ τῆς πρὸς Φαοίαις ἐπιστολῆς ὅτι φησὶ αὐτὴν
 καλεῖσθαι ὡς τὸ σφοκλεῖ ἐκ κοφῶν σά υἱοῖς, κυλιπέρητις ὡς ἡσίοις ἰσ-
 πρι. 1. Μεμόρητο. ἐκ κληροῦ. ὑπὸ τῆς τύχης μεισιγαμῶντος εἶχεν. τὸ δ'
 κατὰ κληροῦ. ὁ δὲ τὸ παῖδες ἀγαλλόμενοι (μετὰ τὴν ἀπὸ ἀπαρμύματος) με-
 μόρητο. 2. Ἀκήρατα. ἀπὸ τῆς ἀπαισίας καὶ καθαροῦ ὀδίων. 3. Κλείτη δ'. θυγάτηρ
 μέροπ' τε, περκωσίς τε καὶ κρηναῖα, ὡς ἰστέρι δει-
 λοχὸς καὶ ἴδορ. 4. Ἀνιπέρηθεν. ἢ τὸ ἐκ τῆς ἀνάπτης δηλοῦν ἀντικείμενον τῷ
 ἀνάπτη τῆς ἀσίας. ἢ τὸ ἐκ τῆς ἀντικειμένης τῆς ἀπὸ τοῦ κρηναῖο
 τῷ περὶ βασιλῆος ἰστέρι μέροπ' ὁ περκωσίς, ὡς δηλοῦν ἄμφω ἐν κα-
 παλόγῳ. 5. Βάλεν δ' ἀπὸ δαίματ' ἄθυμ'. τὸ τὸ ἰμφοῦν ὅτι χρησμοῖ πνα ἴσικε
 φησὶ αὐτὸς μέγα πειθίζεσθαι ὑπὸ τῆς δόξης αὐτοῦ. 6. Αἰουσι. τοῖς τι πλὴν
 καὶ ἐπὶ τῷ πρῶτῳ ἴσικε. ἀπείως δὲ ταῦτ' αὐτοῖς πρὸς ἰράτῃσι οἰδῶσι
 πρὸς τὴν πεινῶσαν καὶ χρησμοῦ. 7. Περικλιόνων δὲ φησὶ αὐτὸν.

Εὐρείης πᾶσι θοῖο προπονίδῳ. ¹ ἔ μὲν Ἰπιπερὸ
 Ἡ εἶδῃ κατὰ λέξαι ἐελδομύοισι δαλῶαι.

² Ἡ οἱ δὲ εἰσανέβαιον μέγα ³ δίνδυμον, ὄφρα ἔ αὐτοὶ 985

Θηήσαντο πόρως κείνης αἰλός· ἐν δὲ ἄρα τοίγε
 Νῆα ⁴ χυτῆ λιμνῆ ⁵ πρὸς ἐξήλασεν ὄρμα.

Ἡ δὲ δὲ ἰησονίη πέφαται ὁδὸς, λῦ περ ἔβησαν.

⁵ Γηγημέες δὲ ἐτίρωθεν ἀπ' ἔρεθον αἰξάωτες

Φράξασιν ἀπειρεσίοιο χυτῆ σύμα νεῖδι πέτρης 990

Πόντιον, οἷά τε θῆρα λοχώμμοι ἔνδον ἔοντα.

Ἀλλὰ γὰρ αὐτοὶ λέλαιπιο σὺν ἀνδράσιν ὀπλοτίροισιν

Ἡρακλῆος, ὅς δὲ σφι παλίντονον αἶψα ταυύσας

*Patula Propontidis percontantur. sed haud norat ultra enodare
 Singula, quanquam averent pernosse.*

Mane igitur celsum insurgunt Dindymum, unde ipsimet

Maris ejus speculentur transmissus, aliis interea remigio

Navem è pristina portus aggerati statione propellentibus.

Illa autem quam ierunt via Iasonia usurpari cepit.

At terra filii altrinsecus, monte citatim degressi

Sub rupis radice obseperunt pervii cothonis os

Pontium, ut si stabulanti intus fera molirentur insidias.

At enim ibi pleraque cum pube tanquam in praesidio fuerat

Relictus Hercules, qui propere intento in medios ambiguo

¹ Οὐ μὲν Ἰπιπερὸ. εἰς τῆς προπονίδος τὴν ἐπιπέρας. ἢ ἀπὸ τῆς διόλου. Διὰ τὴν
 τῆς ἐπὶ τῆς ἐπιπέρας ἢ τῆς ἐπιπέρας τῆς ἐπιπέρας τῆς ἐπιπέρας. ² Ἡ οἱ δὲ εἰ-
 σανέβαιον. ἢ εἰς τῆς ἐπιπέρας τῆς ἐπιπέρας. ³ Δίνδυμον δὲ, ὄρμα κυζίκου, ἰερὸν τῆς ῥίας.
 Διὰ τὸ διδύμους μαστὸς ἐν αὐτῷ ἀνήκει, ὡς φησὶ φιλοσόφου, ἔτι πρὸς
 σαζαρόν. σύμμασα δὲ ἡ φρυγία ἰερὰ τῆς ἡμῶν ἢ διὰ τὸ δὲ ὄχθου, ἔτι πρὸς
 λείπαι. ⁴ Χυτῆ λιμνῆ. χυτῆς λιμνῆς ἐν κυζίκῳ ἔτι πρὸς καλῆμνον. ἐπι-
 χείρησαν γὰρ οἱ πηλασσοὶ χύσαν αὐτὸν, ὡς φησὶ δηίλοχος, καὶ ἔχθου τὸ πρὸς
 τῆς πηλασσοῦ, ὅφ' αὐτὸν ἐξέβληκε. ἔτι δὲ ὑπὸ τῆς γηγημῶν φησὶ κειχῶσαι
 αὐτὸν, ποιητικῶς. ⁵ Γηγημέες. δηίλοχος πετράλως εἶπαι φησὶ ἐγχεροζάσπασ·
 τῆς δὲ γηγημῶν φησὶ τοῖς ὄρμασι τῆς ἐπιπέρας, δεκτικῶς λησῶν εἶπαι.

Τόξον, ἐπασυίεργς πέλασε χθονί. τοῖ ᾗ ἔ αὐτοὶ
 Πέτρας ἁμφιρρῶγας ἀεράζοντες ἔβαλλον. 995

Δὴ γάρ πρ κακείνα ἦεα τρέφεν αἶνὰ πέλωρα
 Ἡρῆ ζυὸς ἀκροῖς αἰθλιον ἠρακλήϊ.

Σὺν ᾗ ἔ ὦ ἄλλοι ἄ δῆθεν ἰπότεροποι ἀντιόωντες,
 Πρὶν περ ἀνελθέμεναι σκοπιῶν, ἠπίοντο Φόνοιο
 Γηγρέων ἠρωος δρηῖοι, ἠμὲν οἴσοις, 1000

Ἡ δὲ ἔ ἐγχείησι δεδωγμέοι, εἰσόκε πάντας
 Ἀντιβίω ἁσπερχές ὀρνομήρης ἔδαίξαν.

ᾠς δὲ ὅτι δέρετα μακρὰ νέον πελέκεσι τυπέντα

*Arcu, crebros humi prostravit. nec vero illi segnius
 Sublata saxorum fragmina intorserunt.*

*Nam & haec nimirum formidolosa portenta nutrierat dea
 Iuno matrona Iovis in Herculanium laborem.*

*Quin & alteri, necdum superata specula, reversi
 Inciderunt, & aggressi eadem*

*Gigantum heroës bellicosi, vel sagittis
 Invitarunt vel hastis, donec omnes adeo*

Obnixè impetentes vi confecissent.

Vt vero proceros truncos recens recisos securibus

ἁμφιρρῶγας. ἦτοι διερρωγάς κὶ διερασομήρας, ἢ ἀρασομήρας ἰπὸ
 τῆς πελάσσης. Ὅτι τρέφει. μυθικῶς φησὶν ὑπὸ ἠρας ἐφ' ἠρακλεὶ τετραφθαί
 τὸς γηγροῖς. ὃ ᾗ μῦθος ἀπὸ τῆς ἠρακλεὶς λείπει αὐτὸς γηγοῖ. πολύγυος
 ᾗ ἐν τοῖς περὶ κυζίκου ληστὰς αὐτὸς λέγει. μέμνηται ᾗ ἐκκαλίμαχον ἐν οἷς
 φησι, πρὸ ᾗ μίαν κελάδοιν ὑπὲρ πρῶμοιο φυγῆσαν ἠρας ἐνεσίησιν.
 αἰθλιον ἠρακλήϊ ὑπερον ὄρα γηγοῖς πύγῃ κεραύνῃ ἔδεικε. ὦ ἄλλοι. τῆ
 νεωτέρας ἰάδῃ τὸ ὦ ἄλλοι. Τὸ ᾗ δῆθεν, ποτὲ μὲν ὡρα πληρωμακροῖ, ποτὲ
 ᾗ ἀντι τῆ δηλαδὴ. ἢ ὡς δῆ. ὑπεροδοῖσκαται ᾗ ἢ φρασίς. ἐπὶ γὰρ τὸ ἰξῆς, ὡς ᾗ
 ἔ ὦ ἄλλοι δῆθεν ἰπότεροποι ἀντιόωντες ἠπίοντο φόνοιο. ἁσπερχές ὀρνομήρης.
 ἀδιαλείπτως, ἢ ἀνεκπλήκτως τερασσομήρης ἔδαίξαν. ἢ ἔτως, ἐπασυίε-
 ροι τῆς δυνάμεισιν ἀκαταπαύτως αὐτὸς ἀείλοι. ᾠς δὲ ὅτι δέρετα
 μακρὰ. ἢ ὡρα βολὴ εἰς πάντα ἀρμόδιον ἔ ὑμῆς. ζύλοισ γὰρ εἰκάζει αὐτὸς
 πρὸς τὸ δὲ τράπιλοι τῆ σωματίων, κὶ πρὸς τὸ ἐν τοῖς ὄρεσι αὐτῶν ἀρατρί-
 βλίω. ἔ ξυλοθῆρας ᾗ τὸς ἠρας.

Υλοτόμοι σοιχηδὸν ὄπι ῥηγμῖνι βάλωσιν,

¹ Ὅφρα νοηθέντα κρατερὸς ἀνεχοῖατο γόμφος· 1005

Ὡς οἱ ² ἐνὶ ξυνοχῇ λιμνῷ³ πολιοῖο τέτατο

Ἐξείης. ἄλλοι μὲν ἐς ἀλμυρὸν ἀθρόοι ὕδωρ

³ Δύπλοντες κεφαλὰς κῆ σήψα, γῆα δὲ ὑπερθεν

Χέρσω τεινάμενοι· τοῖ δὲ ἔμπαλιν, αἰγιαλοῖο

Κράατα μὲν ψαμάθοισι, πόδας δ' εἰς βένθος ἔρειδον· 1010

Ἀμφω ἄμ' οἰωνοῖσι κῆ ἰχθύσι κύρμα γυέσται.

Ἡρώες δὲ ὅτε δὴ σφιν ⁴ ἀταρβῆς ἔωλετ' αἴθλα⁵,

Δὴ τότε πείσματα νηὸς ὄπι πνοιῆς ἀνέμοιο

Λυσόμενοι, περτέρωσε δὲ ἐξ αἰλὸς οἶδμα νέοντο.

Materia caesores ordine conjiciunt in ripam,

Quo facilius validos humectati cuneos recipiant :

Haud dispari serie isti extendebantur ad portus candicantis

Angustias. ac erant qui proni marino imbre

Et capita mergebant & pectora, pedibus superius

In sicco porrectis : pars contra in litoralī

Glarea nitebantur capitibus, in fundum pedibus.

Ita simul utrique avibus fiebant captura & piscibus.

Ceterum heroes, cum omnis jam esset praelii discussus terror,

Nec improspere spirarent aura, soluta

Nave ultra provehi per altum tumidius ceperunt :

¹ Τὸ ὄφρα νοηθέντα κρατερὸς ἀνεχοῖατο γόμφος, πρὸς τὴν τιμὴν τῆς αἰγιαλῶν ἐξήγησα, κῆ πρὸς ἕτερον, ὅτι οἱ τέκτονες τῆς τοῦ πειθιστοῦ, ἵνα πλείοι³ καμώτες ἀπαλαγῶσι ἐργαζόμενοι, ἔτρε σφλωαὶ ἐπιτάκοντες. ὁμοίως ἢ κῆ οἱ ἥρωες αὐτὲς ἀνείλοισι, ὅπως λοιπὸν αὐτοῖς ἀκίνδυνον γήνηται ἢ εἰς τὸ ὄριον ἀνάβασις. ὄφρα νοηθέντα. ὅπως βροχίοντα ἀπέδιδεχα γήνηται πῶν σφλωῶν. ² Εἰνὶ ξυνοχῇ. ἐν τῇ ἀεραφίᾳ, κῆ τῇ πρὸς τὸν ἔλιμνῷ. ³ Δύπλοντες κεφαλὰς. ἀπὸ τῆς δύπλωντος ἐπὶ κεφαλὰς. πρὸς τὸν ἔλιμνον ἢ εἰρηκεῖν ἀπὸ σιωπῆς ἀντιψαλίς, ἐπὶ τῇ δύπλωντος ἐπὶ κεφαλῶν καὶ ἐν ἰχθύσι. δύπλωντος δὲ εἰς τὸ δύπλωντος ὡς πρὸς καλλιμαχίαν. δύπλωντος δὲ ἐξ αἰλὸς ἐργόμενοι. πρὸς τὸν δὲ ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς καμώτης ἀπὸ τῆς εἰς ἀλμυρὸν πύλαγον. ⁴ Ἀταρβῆς. ἀκίνδυνος κῆ ἀφρα⁵, ὡς τῇ ἰχθύσι ἀπολωλότων.

Η' δ' ἔθεν λαίφρασι πανήμερον. ἔ μιν ἰέσις 1015
 Νυκτὶς ἐπὶ ῥιπῇ μιν ἐμπεδον, ἂλλὰ θύελλαι
 ἄντια ἄρπαγδῶν ὀπίσω φέρον, ὄφρ' ἐπέλασαν
 αὐτῶν ἑυζένοισι δολίοισιν. ἔκ δ' ἄρ' ἔβησαν
 αὐτονοχί. ἑρῆ ἢ φαίζεται ἢ δ' ἐπὶ πέτρῃ,
 Ηἰ πεισμάτα νηὸς ἐπεσύνδρομοι ἐβάλοντο. 1020
 Οὐδέ τις αὐτῶν νῆσον ὄπιφραδέως ἐνόησεν
 ἔμμεναι· ἔδ' ὑπὸ νυκτὶ δολιόνας ἀψ' ἀνιόντας
 Ἡρώας νημερτῆς ἑπήισαν, ἀλλὰ πρὸ ἀνδρῶν

*Et illa die reliquo procurrit velis. nec tamen oborta
 Nocte tenuerunt amplius flabra : sed procellosi
 Reflatus rapide retroagebant , donec sunt denuo
 Appulsi hospitalibus Dolioniis. excensus utique fiebat
 Eadem noctu, & sacrum hodieque illud perhibetur saxum,
 Quod in appulsu fervido circumtenderunt funibus.
 Atqui nemo noscitabat cogitatus an eadem esset
 Insula : nec Doliones, qua tenebrarum erat densitas, revertisse
 Heroës sine errore agnoscebant ; sed Pelasgorum*

Ἡ ῥιπὴ μιν. ἔκ δ' ἐπὶ ἀσφαλῆς καὶ ὀμνία ἔμμεναι ἢ ἔ ἀνίμω πρὸς. ἀλλ' ἐναυλῶν ἰέσις. ἑρῆ ἢ πρὸς ἢ τὸ ἢ ἀρῆρον. ἐξῆς ὁ λόγος, ἐπιπέσης ἢ νυκτῆς, ἔκ δ' ἐπὶ ἔμμεναι ὀμνίως ἢ πρὸς ἢ ἀνίμω. ἂλλὰ θύελλαι. αἱ χειμερῖαι καταιγίδες ἐπρὸς. ὅθεν ὀμνησὶ ἐν στωικῶν τῆσι θύελλαις τὴν ἀρπῆσιν. ἀντὶ ἢ καταιγίδος πρὸς. ἀπὸ ἢ οἷον ἀρπῆσιν ὡς ἀρῆσιν· ὡς δ' ὅτι πατρῷα κέρως ἀνέλοντο θύελλαι. εἶπε, τέρως ἢ τὰς κέρως ἀρῆσιν ἀτηρέψασθαι. ὡς τ' αὐτῶν ἑσῶν. τὸ μιν, ἀπὸ ἢ ἀρῆσιν τὸ ἢ, ἀπὸ ἢ θύελλαι, ὅ ἐστι μιν βίας ἀρῆσιν. ἂρπαγδῶν ἢ εἶπε ἀπὸ ἢ ἀρῆσιν ὡς φεραδῶν, ἀπὸ ἢ φέρει καὶ ἀνιόντας, ἀπὸ ἢ ἀίεσιν. ἑρῆ ἢ εὐζένοισι, ὡς αἰετὸς καὶ αὐτῶν δεινοπατῶν ἐπὶ τῆς συμβοηθῆσι τῶν φησὶν. ἔκ δ' ἄρ' ἔβησαν. ἐξέβησαν καὶ ἑρῆ πλάσθησαν πάλιν τοῖς δολίοισιν. ἑρῆ ἢ φαίζεται. κατ' ὀμνησῶν. τὰ γὰρ μεγάλα τῶν πατῶν ὀμνησῶν ἰσθμῶν καὶ κατὰ φησὶν ὡς καὶ τῶν ἰσθμῶν, ὀμνησῶν καὶ τῶν λοιμικῶν, λίσσαν. οἱ ἢ ἐνόησαν ἰσθμῶν ἐπάλησαν, ὡς καὶ κατὰ φησὶν, ψυδρόμοι δ' ἰσθμῶν φημίζομεν. ἑπήισαν, ἔκ δ' ἐπήισαν, φησὶν, ἀληθῶς, ὡς ἐπὶ τῶν Ἡρώων. ἠγνόησαν γὰρ διότι οὐκ ἔβησαν.

¹ Μακροέων εἴσαντο ² πελασγικὸν ἄρεα κέλσται.
 Τῷ ἔ τῷ χεα δυνύτες Ἰπὶ σφίσι χεῖρας ἄειραν. 1025
³ Σιὼ δὲ ἔλασαν μελίαις τε καὶ ἀσπίδας ἀλλήλοισιν,
 Ὄξειν ἵκελοι ριπῆ πυρὸς ⁴ ἢ τ' ἐνὶ θάμνοις
 Αὐαλέοισι πεσῶσαι κερύσσεται. ἐν ᾗ κυδοιμὸς
 Δεινὸς τε ⁵ ζαμυρὸς τε δολιονίῳ πῶσε δήμῳ.
 Οὐδ' ὄγε δηλοτῆτ' ⁶ ὑπὲρ μόρον αὐτὶς ἐμελλεν 1030

Forte Mactriensium hostium adnasse classem rebantur.

Quocirca induti arma ultro manus illis & vim intulerunt.

Configunt utrinque hastas, scuta collidunt.

Crederes te cernere ignem qui iracundo incitu correptis

Virgultis retorridis invalescit. enimvero atrox tumultus

Et vehemens nomini incidit Dolionio :

Ac ne ipse quidem e proelio fatali superstes unquam erat

¹ Μακροέων. ἢ καλεῖσθαι μακρόωνται, οἱ εἰσὶν ἄποιγκι Ὀδοίῳ. ἀφ' ἧ καὶ μακρονες ἐκλήθησαν. καὶ μακροες γὰρ ἡ Ὀδοία ἐκαλεῖτο. ² Πελασγικὸν ἢ εἶπεν, ἀλλ' τὸ πηλοπόνησεν εἶναι τὴν Ὀδοίαν τῆ πηλοπονήσῃ, ἢ ἀπὸ τῶν πελασγῶν πελασγία. ἦσαν ἢ ἀσυγγήτοιες ἢ δολιόνων οἱ μακρονες. οἱ δὲ ἴθι' ³ βιχέρωνι φασὶ τὸς μακροας, οἱ πῖναι ἀεὶ πολεμῶσι τοῖς κυζικλήσι. ἦσαν ἢ τὰ πολεμικὰ ἔργα ἠσκηθέντες, ὡς ἰσορῶσι φιλοσίφανός τε καὶ ἠρόδωροσ, οἱ πᾶσι πᾶσι βίῳ αὐτῶν γεγενηθέντες. διονύσι' ἢ ὁ χαλκιδεύς ἐρηθισαί φησὶ αὐτὸς μακρονας, ἐπειδὴ Ὀδοίῳ εἰσὶ μακρονες ἄποιγκι. ἄλλοι ἢ μακρονας αὐτὸς φασὶ λέγεσθαι ἀλλ' τὸ πηλοπόνησεν εἶναι περὶ αὐτοῖς μακροκεφάλους, ὡς περὶ τῶν τοῖς πύσσαις γεγενηθέντες. μέμνηται ἢ τῶν ἠρόδωροσ ἐν Ὀδοίῳ. πελασγικὸν ἢ ἄρεα εἶπεν ἢ τὸ μακροέων, ἐπεὶ Ὀδοίῳ εἰσὶν ἄποιγκι. ἢ ἢ Ὀδοία πηλοπόνησεν καίται, ἢ πῖναι τὸ παλαιὸν πελασγίς ἐκαλεῖτο. ³ Σιὼ δὲ ἔλασαν. τὸ ὀμηρικὸν πᾶσι γράφει, σιὼ ῥ' ἴσαλον ριπῆς, σιὼ δὲ ἔγγα καὶ μῆναι ἀνδρῶν, ⁴ ἢ τ' ἐνὶ θάμνοις. τοῖς σιληχισί τ' δειδρῶν, ἀπὸ τ' ἴσσιος. θάμν' ἴφυται ὑφυλλ' ἑλαίης. καὶ ταῦτα ἢ ἐξ ὀμήρου παρῆκ', μακροέων δὲ ὡς ἐστ' ἄρης ἐγγάσπαλ', ἢ ὀλοὸν πῦρ ἐρεῖσι μακρονται βαθίης ἐνὶ τέρφισιν ὑλης. ⁵ Ζαμυρὸς. ἀγαι ἰσχυρός· τῶ ζα κατ' ἐπίτασιν ὀνί', ὡς ζάπλησι, ζάπλησι, ζάπλησι. ⁶ Ὑπὲρ μόρον. στυγερὰ πῦρ τὸ γόν, ἢ ἄλλο πᾶσι πηλοπόνησεν. ἢ ἢ, ἢ ὄγε ὁ κύζικ' ὑπερχῶν τ' μόρον τ' δηλοτῆτ'. τὸ ἢ εἰσὶ ἐνὶ πηλοπόνησεν καίται. ἢ πῖναι γὰρ ἀπὸ σιληχισί, ἢ σιδηοκρῖνοσ τῶ ἰαυίῳ.

Οἶκαδε νυμφιδίεσ θαλάμωσ ἔλεκτρον ἰκέαται.
 Ἀλλά μιν αἰσονίδησ πετραμμόνον ἰθύσ ἐοῖο
 Πλήξεν ἐπαΐξασ σῆθ[⊙] μέσον· ἀμφὶ ᾗ δαυρὶ
 Ὅστρον ἔρραϊάθῃ. ὁ δὲ ἐνὶ ψαμάθοισιν ἐλυαθεῖσ,
² Μοῖραυ ἀνέωλησεν. ³ Ἐ γὰρ θέμισ ἔποτ' ἀλύξασ 1035
 Θνητοῖσιν. πάντῃ γὰρ πεί μέγα πέπλαται ἔρκα[⊙].
 Ὡσ τ' εἰομόνον πα⁴ ἀδούκ[⊙] ἔκτοθεν ἄτης
 Εἶναυ δρυσηῶν, αὐτῇ δὲ ὑπὸ νυκτὶ πέδησεν
 Μαρνάμνον κείνοισι. πολέισ δὲ ἐπαρηγόνεσ ἄλλοι
 Ἐκταθεν. ἤρακλέησ μὲν ἐνήραιο⁵ τηλεκλήα, 1040

*Aut domum aut nova nupta cubiculum revisurus aut polvinat.
 Eum quippe Iason recta in se vertentem
 Involat, & sic medium ferit pectus, ut hasta costa per-
 fringantur, & ille in arenas devolutus
 Vitam fato reddat; quod nunquam concessum exire
 Homini nato: ea murus altitudine circumtenditur.
 Vel quasi istum, cum se putaret alicubi extra metutam
 De bellatoribus cladem sistere, ejusdem favore noctis irretiit,
 Ferrum cum illis conferentem. ac multi alii ex propugnatoribus
 Oppetebant. Nam Hercules tum Teleclem occidit militariter*

¹ Ἐρραϊάθῃ. ἀπὸ τῆσ ἰσραυάθῃ. ² Τὸ ᾗ, μοῖραυ ἀνέπλησσι, τὸ σπύταγμα
 τ' εἰμαρμόνησ ἐπίλσι. ³ Τὸ γὰρ θέμισ. τῆτο ὡσπερ ἀποδεικτικὸσ ἴσιν τῆ
 ἀφύκτῃ εἶναυ τὸ μοῖραυ· ὡσ ἔσ ὁμηροσ ἐν πολλοῖσ δείκυσσι. ⁴ Ἀδούκ[⊙]
 ἔκτοθεν ἄτης. ἢ σπύσιωσ. ἀποικύασ. πικρῆσ (διύκ[⊙] γὰρ τὸ γλυκύ. ὅσιν
 πολυδύκῃσ. καὶ γὰρ ζῶν. δισεργικῶτα[⊙] καὶ ἀποθεωθεῖσ, ἅμα τῶ ἀδελ-
 φῶ ἀφασίξῃ (καὶ ταύσ) ἢ ἀφασῶσ καὶ ἀπεσοφίτασ, ὡσ τὸ δείκασ. ⁵ τὸ ᾗ ἐκ-
 τῆσι ταυτοῖσ εἶσι τῶ ἐκτίσ. ὡσ τ' μάχησ καὶ δήλοχ[⊙] ἰσπερὶ. ὡσ τ' ἔκυ-
 ζίκα ἀταυρίστωσ, ἔσ τ' ὅλησ μάχησ, ἢ συμφωνεῖται. ἔφορ[⊙] μὲν γὰρ τῆσ δδ-
 λίοιασ, πλασγῆσ ὄντασ, καὶ ἐχθρῶσ ἀφχειμῶνεσ ὡσ τῆσ τὸσ θισα-
 λίαυ καὶ μαγνησίαυ κατεικυῖασ, ἀφ τὸ ἀπλασδύωαι ὑπὸ αὐτῶν, ἐπιθί-
 σασ αὐτοῖσ ὑκλῶρ, γράφῃ ἐσ τῆσ ἐνιάτῃ. ἠκολούθησε ᾗ ἀπολλῶν[⊙] δήλοχ[⊙].
 καλλιόνησ ᾗ ἐσ τῶ ὡσφίτῃ τῆσ ὡσ πλεσ καὶ ἐχθρῶσ φησὶ τῆσ οἰκῦντασ τῆσ
 κύζικῃ ἐπιθίσασ νυκτὸσ τοῖσ δρυσηῶταισ. ⁶ Τηλεκλήα ἠδὲ μεγαβρόντιω.

Ἡ ᾧθεν δὲ ὀλοὴν ἔα μῆχανον εἰσενόησαν
 Ἀμπλακίῳ ἄμφω. συγερὸν δὲ ἄχθῃ εἶλεν ἰδόντας
 Ἡρώας μινύας αἰνήϊον ἧα πάροισεν 1055
 Κύζικον, ἐν κρήνησι ἔα ἅμαλι πεπληῶτα.
 Ἡ μάτα ἧ τρία πάντα γόνων, τίλλοντό τε χαίτας
 Αὐτοὶ ὁμῶς λαοί τε δολίονες. αὐτὰρ ἔπειτα
 ἵ Τρις περὶ χαλκείοις δίχα τείχεσι δινηθέντες
 ἵ Τύμβῳ ἐνεκλερείξασ, ἐπειρήσωτό τ' αἰέθλων 1060
 Ἡ ἧμίς, ἀμπεδίον ἵ λειμώνιον. ἐνθ' ἔτι νῦν περ
 ἵ Ἐγκέχυται τόδε σῆμα καὶ ἐψιγόνοισιν ἰδέσθαι.
 Οὐδὲ μὲν ἔδ' ἄλοχθῃ κλείτη φθιμύοιο λέλειπτο

*At renata demum luce noxium sed irremediabilem recognorunt
 Pariter utrique errorem. inprimis acerbis dolor perterritabat
 Heroës Minyas, cum cernerent Aeneo gnatum palam
 In pulvere & cruore porrectum Cyzicum.
 Proin ipsum in luctu triduum erant, & capillos vellebant
 Simul ipsi, simul populus Dolionius. eo exacto triduo,
 Ter cum armis aeneis bifariam regyranunt,
 Tumuloque facto & iustis, tentarunt certamina
 Ex more, in campo Limonio; ubi in hodiernum usque hic
 Extat infusus tumulus, in quo ne quidem posteritas erubescat.
 Verum neque Clita uxor supervivere defuncto*

Ἡ ᾧθεν δὲ ὀλοὴν. ἄμφω ἡοὶ κακίῳ ἀμπλακίῳ καὶ ἀπρσομῆχανον εἶ-
 δον. οἷον ἀδοήθητον. ἵ Τρις περὶ χαλκείοις δίχα. χαλκείοις σὺν ἵπτοις πε-
 ριδινηθέντες, ὅ ἐστι περὶ δρομῶντες. ἵ Τύμβῳ ἐνεκλερείξασ. τύμβον ἔστησαν. καὶ
 περὶ ἧσαν, τὸ δάψαι. Κτερείξασ, τὸ τύμβον ποιῆσαι, καὶ τὰ ἐπὶ τῷ τύμβῳ τε-
 λίσσαι. ἔθαψαν γάρ, τὰ φρον αὐτῶ ποιήσαντες. ἵ Τῷ ἧ λειμωνίῳ πεδίῳ μέ-
 μιηται δήλοχθῃ, περὶ τῆς τῆς κυζίκου ὁ αὐτός. ἵ Τὸ ἔγκέχυται, ὁμη-
 ρικῶς, καὶ τὴν δόξαίαν ἀργύλῳ, χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔχουσαν. ἵ Οὐδ' ἄλο-
 χθῃ κλείτη. ὁ μὲν δὲ περὶ δρόμου νεόγαμον τὸ κύζικον καὶ ἀπαιδα ἰσορῆ, δι-
 φρασίῳ ἧ ἐν δὲ περὶ δρόμου μελλόγαμον. τὴν ἧ κλείτῳ ἢ μέροπθῃ λέγει συ-
 γαπίου, ἧρώας δὲ τὸ πᾶσα. ἔδδ' παθεῖν π ἐπὶ τῷ ἔ ἀνδρὸς ἧρώας.

Οὐ πόσι μετόπισθε· κακῶ δ' Ἰπὶ κώπρον ἄλλο
 Ἦνυσεν, ἀψαμμένη βρόχον αὐχένι.¹ τὴν ἣ ἔαυτὰ 1065
 Νύμφαι δ' ἀποφθιμῶν ἀλοσιδες ὠδύρατο·
 Καί οἱ δ' ἀποβλεφάρων ἔπα δάκρυα χεῦσθαι ἔραζε,
 Πάντα τά γε κρῶν τευξάσθαι·² ἢ καλέσθαι
 Κλείτῳ, δυσλώοιο³ πεικλῆες ἔνομα νύμφης.
 Αἰνότατον δ' ἢ κείνο δολιόνησι γυναιξίν
 Ἄνδράσι τ' ἔκ διός ἤμαρ ἐπήλυθεν. ἔδ' ἔαυτῶν
 Ἐτλη τις πάσασθαι ἔδητύθαι, ἔδ' Ἰπὶ δηρὸν,
 Ἐξ ἀχέων,⁴ ἔργιο μυληφάτῃ ἐμνώοντο.

1070

*Suo marito voluit, atque adeo priori malo aliud, idque dirius
 Adstruxit, induta in laqueum cervicē. sed ipsa tamen in eam
 Mortuam nympha saltuarie nugas sternerunt,
 Et omnes, quotquot ejus è palpebris depluebant in humum,
 Lacrimas in fontem transformarunt dea, qui vocatur
 Clita per celebri nupta infelicis vocabulo.*

Quasobres Dolionis iste & fœminis

Et viris dies atherius surrexit aterrimus: ac ipsorum ne-

mo cibi quid gustare induxit animum; nemini longum ad tempus

Prae mœrore fuit permolendæ frugis libido;

ἀπαχθῶσθαι ἣ οἴκαδε ὑπὸ τῷ πατρὸς. δεινότης ἣ ἐν τοῖς μυθικοῖς συμφω-
 κῆσι τῶν ἀπολλωνίων. πρὸς ἣ τὴν κλείτης φησὶ δειλοχθῆναι, ὑπὸ λύπης τελευτή-
 σαι. ἰστέρι ἣ ἀπολλωνίῳ ἀπικνοῖ τὸ κύριον ἀνηρῶσθαι. δεινότης ἣ, ἰαχκί-
 να φησὶ παῖδα ὁμωνύμοι ἑαυτῶν.¹ Τὴν ἣ ἑαυτὰ. τὸ ἦτο ὅτι πρὸς θω-
 μασμοῖν τῷ πάθῃ (ποσῶτον γὰρ ἢ, ὡς καὶ τὴν θείαν φύσιν ἀνεγῆρα) ἢ ὅτι
 ὑπόκειται αἰ γυναικὲς θρῆνῶσθαι. ἵνα ἢ, μὴ τὸ δολιόνησι ἑαυτὰ αἰ νύμ-
 φαι ὠδύρατο τὴν κλείτῳ. δεινότης ἣ καὶ δειλοχθῆναι ἰστέρι ὅτι ἀπηγῆσθαι
 ἢ κλείτης, ἣ ὅτι ἡ ταύτης κρῶν ἐν κυζίκῳ.² Ἦν καλέσθαι κλείτῳ. ἀπὸ τῷ
 ὁμωνύμου τῆ παιδὶ πρὸς πλείονα χρόνον τῷ πάθῃ τὴν μνήμην σῶζισθαι
 βυλόμοι.³ Πεικλῆες ἣ, ἢ τὸ ἐπίδοξον καὶ ἀβόηθαι, ἔκ τῷ πάθῃ ὑπερ-
 βολῆς, καὶ τὸ πρὸς τὸ ἄνδρα ἀβόηθαι γυνόμοι.⁴ Ἐργιο μυληφάτῃ. τῷ
 πυρῶ, τῷ τῷ τῷ σίτῃ, τῷ ἀλόρῃ τῷ ὑπὸ μύλης τετραμμένῃ ἐν τῷ ἀλήθειαι.
 φησὶ ἣ τὸς ἄρτες.

Α' Λ'

Α'λλ' αὐτως ἄφλεκτα διαζώσκον ἔδοντες.

Ἐνθ' ἐπὶ νῦν εὐτ' ἄν σφιν ἐτήσια¹ χύτλα χέωνται, 1075

² Κύζικον ἐναίοντες ³ ἰάονες ἔμπεδον αἰεὶ

Παιδήμω μύλης⁴ πελάγης⁵ ἐπαλετρύουσιν.

Ἐκ ᾗ τὸθεν τρηχεῖαι ἀνιέρησαν ἀέλαι

⁶ Ἡμαθ' ὄμῃ νύκτας τε δωδέκα· σὺν⁷ ᾗ κατ' αὖθι

Ναυίλλεσθαι ἔρυκον. ⁷ Ἐπιπλομήη δ' εἰς νυκτὶ 1080

⁸ ὧ⁸ ἄλλοι μὲν ῥα παρ' ὧ⁸ δεδμημένοι δύναντο

Sed nondum tosta solum esitanda se tolerarunt.

Hinc factum ut etiam, quo tempore anniversarias illis inferias

Fundunt Iaones Cyzici habitatores, statis semper vicibus

In mola publica furfurosos pinsant panes.

Ceterum ex illo aspera inorta procella

Duodecim dies aque & noctes, istos red-

integrare cursum vetabant. verum ea qua insequebatur nocte,

Dum alii somno jamdudum devincti procubant

¹ Χύτλα. κυρίως τὰ μεθ' ὕδατος ἔλαια· καθάρησικῶς δ', ὡς εὐταῦθα, τὰ ἐναγίσματα & αἱ χραί. ² Τὸ δ', κύζικον ἐναίοντες, ἀντὶ τῶν οἱ κυζικῶν. ³ Ἰάονες δ', τῶν δαρκίως εἶναι μιλησίων. καὶ γὰρ εἰς μίλητον ὁ νηλεὺς δαρκίαν ἐστείλατο, & ἐκείθεν ἐπὶ κύζικον μὲν πολὺν χρόνον, ὅθεν καὶ τὸς μιλησίους ἰωνας ἐνάλεισιν. ⁴ Πέλαγοι δ', πέμματα ποιά. ἀπικεῖ δ' πᾶν τὸ πιπηγὸς ἔτω λέγεται. ⁵ πελάγης ἐπαλετρύουσι. πᾶς δὲ μὲν ἐπὶ τῇ μύλης ἐπαλετρύουσι καὶ ἀλήθως πελάγης. πέλαγος δ' ὁ ἀπικεῖται μὲν & ἰσχυρὸς καὶ ἀπικεῖται, ὡς & δὲ ἀπικεῖται, ἐστὶν ἀπικεῖται. φησὶ δ' τὸς ἀπικεῖται καὶ δὲ ἀπικεῖται, ὡς ὁ θεοκρίτος δὲ ἀπικεῖται φησὶ. ⁶ Ἡμαθ' ὄμῃ. τὸ ὄμῃ παρ' ὄμῃ μὲν, τὸ ἐν αὐτῷ τόπῳ σημαίνει (ὄμῃ δ' ἔχει ἀκείας ἰππας) ὡς δ' ἔστι τῶν μεθ' ὄμῃ μὲν & ἀλλὰ σημαίνει, ὡς καὶ σοφοκλῆς ἐπὶ χρόνον τίθειται αὐτὸ, πόλις δ' ὄμῃ μὲν θυμιαμάτων γέμει, ὄμῃ δ' παιάνων τε καὶ στυγμάτων. νῦν δ' ἀντὶ τῶν ὁμοίως κείται, ὡς & παρ' ἀπικεῖται, ὄμῃ γέροντες καὶ νέοι καὶ μετέρες. ⁷ Ἐπιπλομήη. πῶς ἐπιπλομήη φησὶ. ⁸ ὧ⁸ ἄλλοι μὲν ῥα. ἡ τοιαύτη σιωαλοφῆ τῇ νεωτέρας ἰαδὸς ἐστὶ. διὸ μίμφοιται ζῆλοδότη, εἰπόντι, ὧ⁸ ἄλλοι μὲν ῥα θεοὶ τε & ἀνέρες, ἔκλειπται γὰρ ταύτη ὄμῃ.

Υπνω δρυσηες¹ πύμαλον λέχ²· αυταρ ακας³
 Μόψ⁴ τ' αμπυκίδης² αδινα κνώσσιλας εριωλο.

Η δ' αρ' υπερ ξαυθοιο καρηα⁵ αισονίδαο

Πωπατ' αλκυονις, λιγυρη οπι θεαυίζουσα 1085

³ Ληξιν ορεινομένων ανέμων. σωέηκε δε μόψ⁴

⁴ Ακλαίης ορνιθ⁵ εναισίμον⁵ όσαν ακέσας.

Και τλω μλω θεός αυτις απέτραπεν· ίζε δ' ύπερθε

Νηίε⁶ αφλάσιο μετήορ⁶ αίξασα.

Extremo in toro proceres, & Acastus

Vna cum Mopso Ampyci alium dormientes tuentur vigiliis,

Ecce supra flavum Iasonis caput

Volitat alcedo, stridulaque voce prannunciat

Excitatorum silentia flabrorum, ac intelligebat Mopsus

Auditum avis litorea fatidicum garritum.

Tum illa iterum exautorata à deo fudit super

Navis aplustri, sublimiter ablata.

¹ Πύμαλον λέχ². ύστερον κληρον κη μεριδα Ψ εν τη δολιονία ύπνω λαμβάνουσις. Ε εκείσε υπνωτις. τη γδ εξης αναπλεν έμικλον. ² Αδινα κνώσσιλας. εφύλατιον μεζάλως κη βαθίως υπνωτις. ο η παρραϊ³ λιπτα κρημωρδης, κη ε κη βάλ⁴. ³ Ληξιν ορεινομένων. τλω κη άπασασι εν λάφησι τ' τ' άνέμων βίας. το γδ ορειον, θαλάσσιον κη εν τοις αίγιαλοις βιεν. λέγεται η ε ο ζός εφεξης πίπτε κη δέκα ημέρας, η ως πινς, δεκατίσασας διδεινάς ποιέν, ίνα άποκνήση ωρ⁵ τεις αίγιαλοις. κη αλκυονίδες ημέρα κη λένται επτα σπ⁶ Ψ τέκω, ε επτα μ⁷ τ' τέκω. ελήφε η τα σπ⁸ τ' αλκυονίω ωρ⁹ πιδάρε εν παιάνων. ⁴ Ακλαίης ορνιθ⁵. της ωρ⁶ ταις ακλαίς κη τοις αίγιαλοις άφ. τριβόσης κη ηήκσασ φωνίω ακέσας. ⁵ Ευλόγως η όσαν επε τ' αλκυοί⁶ φωνίω. υπω γδ ήρας ίω άπιστελμρή, ως φησι πιδάρε⁷. ⁶ Αφλάσιο. άπολλών⁸ εν ταις λίξεσι άποδίδωκει αφλασον το ακροσόλιον σπ⁹ δ. επειδη το ακροσόλιον εν Ψ σπ¹⁰ λ. σπ¹¹ λ¹² η λέγεται το εξειον άπο τ' πύχης κη δέκω άρει τ' σπ¹³ φρας ξύλον· πύχη η λέγεται όπ¹⁴ το τ' κώς επιγράφεται όιομα. ενιν ουω ακροσόλιον το αφλασον κη τλω σπ¹⁵ φραν. άλλ' ο ποιητής αυτ¹⁶ ωρ¹⁷ άδιδωσι επε της πρύμνης, λίγων, εκτωρ η πρύμνητην επει λάβεν, επ μετή, αφλασον μ¹⁸ χερσίν έχων. κη ειρηται αφλασον κη συζένειαν Ψ φ' ωρ¹⁹ το θ. άθλασον, κη άνίφρασι²⁰ επει άθλασόν εναι. ενιν ουω αφλασον, σαιίδιον κη τλω πρύμναιαν.

Τὸν δ' ὄρα κεκλιμμένον μαλακῶς ἐνὶ κώεσιν οἴων 1090

Κινήσας ἀνέγειρε ὡδραχεδὸν, ὧδέ τ' εἶπεν.

Αἰσονίδη χρεῖώ σε τὸ δ' ἱερὸν εἰσανιόντα

Δινδύμα ὀκρυόεντα, εὐθρονον ἰλάξασθαι

Μητέρα συμπάντων μακάρων· λήξῃσι δ' ἄελλα

Ζαχρηεῖς. τίλει γὰρ ἐγὼ νέον ὅσων ἄκασα 1095

Ἀλκυόντα ἀλῆης, ἣ τε κνώσσοντα ἔπιρθε

Σεῖο περίξ, τὰ ἕκαστα πιφασκομύη πεπότηται.

¹ Ἐκ γὰρ τ' ἀνεμοί τε, θαλάσαστέ, νειόδι πεχθῶν

Πᾶσα ² πεπείρηται, νιφόενθ' ἔδτα ἐλύμπιο.

Καί σι, ὅτ' ἐξ ὀρέων μέγαν ἔρανον εἰσπαβαίνῃ, 1100

*Nec mora, Morsus eum in mollibus arietum pellibus reclinatum
Clemente quassu expergeficit, itaque alloquitur.*

Aesonis gnate, non te nihil attinet in hoc adscendere sanum

Grumosi Dindymi, & stabili sedentem throno propitiare

Matrem omnium divorum: nec aliter remittent procella

Vesnientes: id ego modo accepi omen

Marinae alcedinis, quae supra te, cum arcte dormires,

Circumvolavit, & istorum nunciavit singula.

Illius enim vi & venti & mare, & quantum est jacens

Terrae, & nivofum Olympi solum ferruminantur.

Quod ei ob meritum, quoties è montibus escendit in calum,

¹ Ἐκ γὰρ τ' ἀνεμοί τε. ἐκ ταύτης τῆς ῥέας καὶ γῆ καὶ θαλάσσια εἰ ἕρασος σπνίχεται. οἱ γὰρ φυσικοὶ αὐτῶν γλῶφ φυσιολογεῖσι τῶν πάντων ἀρμολῶν καὶ δισμῶν. καὶ τὸ ὄνομα αὐτῆς ἐτυμολογεῖσι ὡδρα τὸ ῥεῖν ἀεὶ καὶ ποιεῖν τέτρακα. εἰ φυσικῶς ταύτης ἀνδρα τ' κρόνοι φασίν, οἰοεὶ τ' χροῖον, μεταβολῆ τ' ἀνελκίσχ. σπνίχεται δὲ τῆ τ' σπνίχων τάξῃ ἐξ ἀνάγκης ὁ χροῖον. καὶ εἴπε λοιπὸν ἀλληγορικῶς τῆς τ' θαλασσίαν καὶ ἕρασίαν εἰ χροῖαν θεῶν πατέρα εἶτα φασί. καὶ γὰρ τῶν τ' σπνίχων θεῶν καὶ σπνίχων σπνίχων καὶ θεῶν εἰτα θεῶν δυνάμεις καὶ ἀσφοδρῆς μαθεῖν τὸς ἀνδρας, καὶ πρῆσαι. ² Τὸ πεπείρηται, ἀπὶ τ' σπνίχεται, καὶ σπνίχεται.

Ζῶς αὐτὸς κρονίδης ὑποχάζεταί. ὡς ἢ ἔῳ ἄλλοι

Ἀθάνατοι μάκαρες θεινὴν θεὸν ἀμφίπυσι.

Ὡς Φάτω. τῷ δὲ ἀσπασὸν ἐπὶ ἄλγῳ εἰσαΐοντι.

Ὡρῦλο δὲ ἐξ ὀνῆς κεχαρημένῳ ὦρσε δὲ ἑταίρους

Πάντας Ἰππασέρχων, καὶ τὸ σφίσι ἐχρημόισιν 1105

Ἀμυκίδεω μοῦσοιο θεοπροπίας ἀγόρευεν.

Αἴψα ἢ κρόττοι μὲν δὴ τὸ σαθρῶν ἐλάσσονες

Ἐνθεν ἐς αἰπεινὴν ἀναγεν βόας ἔρεθ ἄκρην.

Οἱ δὲ ἄρα λυσίμμοι ἱερῆς ἐκ πείσματ᾽ ἀπίτης,

² Ἦρεσαν ἐς ³ λιμῆα θρηϊκίον. αὐτῶν ἢ ἔῳ αὐτοὶ 1110

βαῖνον, παυροτέρως ἐτέρων ἐν νηὶ λιπόντες.

Τοῖσι ἢ ⁴ μακροάδες σκοπταί, ⁵ ἢ πᾶσαι περαιή

*Ipsæ Saturni sanguis Iupiter cedit loco; ac peræque cæteri
Immortales divi horrendam percolunt deam.*

Tantum dixit. illi vero res optato cadebat audienti.

Quocirca gaudio perfusus è cubili se corripit; omne

Consortium calide suscitatur; demique pro concione

Oracula Mopsi Ampyco nati edocet.

Extemplo pubes expulsos stabulis

Boves inde agunt in celsum montis cacumen.

Cæteri solutis è Sacra tupe funibus

Thracium portum remigio petunt, & ipsi etiam

Faciunt adscensionem, sociorum paucioribus ad navem relictis.

Illis autem tum scopuli Macriensium tum tota se adversa

¹ ἱερῆς ἐκ πείσματ᾽. ἢς καὶ ἐν ἀρχαίοις μίμνηται, εἰπὼν, ἱερῶν ἢ φαλλο-
ζεταί ἢ δὲ ἐπὶ πίτη. ² Ἦρεσαν. ἐκωπηλάτησαν. τῷ ἢ σιωπικῶν ἐχρημάτῳ
ἐπὶ ὀφθαλμοῦ ἢ ἤρεσαν. ³ Λιμῆα ἢ θρηϊκίον λίμνη, ἐπειδὴ κείτη μὲν ἐ
κύζικῳ ἐπὶ ἐχάτοις τῆς Φρυγίας, σιωπικῶν δὲ ἢ βιθωλία τῆς Φρυγίας. βι-
θωνοὶ δὲ θράκες καὶ τὸ δεξιὸν μέρος. ἢ ἐπειδὴ θράκες κύζικῳ ἔκρησαν.
⁴ Ποιητῶν ἢ ἱθιῶν οἱ μακρότεροι. ⁵ Καὶ πᾶσαι περαιή θρηϊκίης. καὶ πᾶσαι ἢ
ἐσωπικῶν χώρα τῆς θράκης.

Θρηϊκίης ¹ ἐνὶ χερσὶν ἐαῖς πρὸ φάινετ' ἰδέσθαι.
 φαίνετο δ' ² ἠέρεεν σῆμα ³ βοσσόρα, ἠδὲ κελῶναι
 μυσιά. ⁴ ἔκ δ' ἐπίρης ποταμῶ ῥό ⁵ αἰσιπιο, 1115
 Ἄστυ π' καὶ πεδίον νηπηῖον ἀδρησεῖς.

⁶ Ἔσκε δὲ πηγαῖον σῦπ ⁷ ἀμπέλαι ἔντροφον ὕλη

⁷ Πρὸχιον ⁸ χειρῶνδρον· τὸ μὲν ἔκταμον, ὄφρα πέλοιτο
 Δαίμον ⁹ εἰρήνης ἱερὸν ¹⁰ βρέτας· ἔξεσε δ' ἄργ ¹¹

Thracia exerebat, ut eam arbitrari in ipsorum esset manā.

Parebant etiam subobscura fauces Bospori & tumuli

Mysiaci; atque altrinfecus Aesepi fluminis lapsus,

Et Nepaia vel urbs vel planicies Adrastea.

Erat unus ibi stipes vitigineus, solidus, silva incretus,

Ligni stirpitus effæti: eum exciderunt, ut inde fingeretur

Religiosum montana diva simulacrum: quod ab Argo politum

¹ Τὸ ἢ χερσὶν ἐαῖς, ἔκ δ' εἰρήκει. ὠφειλε γὰρ σφιδάρας. ² Σῆμα βοσσόρα ἠέρεεν. εἰς αἰετῶδες, ἢ τοὶ ὀμιχλῶδες. ³ Βόσσος ἢ τὸ τ' αἰσποινίδιον· ἔτω κληθῆναι ἀπὸ τ' ἀφρησεῖς βοῶν τ' ἴσος. ⁴ Ἐκ ἢ ἐπίρης· ἢ λίγη ἢ πείρα τ' ἀδρησεῖς (καὶ γὰρ ἡ μυσία καὶ ὁ αἰσηπος, τ' ἄσιας) ἐπὶ ἐπίρας ἢ χέραις λίγη, τ' πρῶτα δ' καὶ τὸ αἰσηπος· ἢ ἢ πρῶτα ἀπὸ μυσίας ἀφρησεῖς τ' μεγάλης ἐπὶ αἰσηπος λίγη. ἢ ἢ δουλιονία ἢ φρυγία ἀρχεται μὲν ἀπὸ αἰσηπος, λίγη ἢ ἐπὶ ῥιῶνδρον. μυσιά ἢ δῦο, ἢ πε ἀρωπαία καὶ ἡ ἀσπυρ. τ' εὐὶ εὐὶ ἄσια μυσίας αἰ κελῶναι τοῖς ἀφρησεῖς ἐφαίνονται. ⁵ Καὶ πεδῖον νηπηῖον. πεδῖον νηπείας ἐπὶ αἰετῶν κούριον. μεσημεριῶν ἢ αὐτῶν ἢ καλλιμαχῶν ἐπὶ ἐκάλῃ, νηπείας ἢ τ' ἀργῶν αἰσίδιμον ἀδρησεῖς. τὴν ἢ νηπείας διοῦσι ἢ μελίσσιον πεδῖον τ' μυσίας φησὶν εἶναι. ὁ γὰρ βασιλεύς τ' μυσῶν θυγατέρα ἰάστρα ἔγημεν ὄλυμπον νηπείας ὄνομα· καὶ καλλιμαχῶν ἐπὶ τῶν πεδῶν τῆσθε ὁ νῦν καλεῖται νηπείας πεδῖον. ἀπὸ καλλιμαχῶν δὲ φησὶ νηπείας πεδῖον ἐπὶ φρυγία. ὁ ἢ καλλιμαχῶν φησὶν ἐπὶ ὑπομνήμασι νηπείας εἶναι τ' τὸ πεδῖον κατέχουσαν. ἐπὶ ἢ ἐπὶ πόλις καλλιμαχῶν ἀδρησεῖς ἀπὸ τ' ἰδρυσεῖς. ὁ ἢ ἀπὸ καλλιμαχῶν ἰκατέρων μέμνη, τ' πε πόλις, ἢ τ' πεδῖον. φησὶ γὰρ ἄστυ π' καὶ πεδῖον νηπηῖον ἀδρησεῖς. τ' δὲ πόλις καὶ ὀμηρῶν μεσημεριῶν, οἱ δ' ἀπὸ ἀδρησεῖς τ' εἶρη. ⁶ Ἔσκε δὲ πηγαῖον. σῦπ τὸ πρῶτον καὶ τέλειον, ἢ εὐὶ ἐπὶ ἀπὸ σῦπ. ⁷ Πρὸχιον ἢ παυλιῶν. ⁸ Γεωάνδρον, τὸ παλαιὸν ἐβλόν. ⁹ Βρέτας ἢ τὸ βροτῶν ἑοικὸς. καὶ ὄφρα ἔκταμον τὸ ἐβλόν τ' μεσημεριῶν τ' ἰδρυσεῖς φησὶν ἀπὸ καλλιμαχῶν εἶναι, ἀπὸ τῶν ἀμπέλων ἵππος ἰερὸν εἶναι τ' ῥέας.

Εὐχόμεως· καὶ δὴ μιν ἐπ' ὀκρυόεντι¹ κολωνῶ 1120
 ἵδρυσαν Φηγοῖσιν ἐπηρεφές ἀκροτάτησιν.
 Αἱ ρά τε πασῶν πανυπέριστα ἐρρίζωντο.
² Βωμόν δ' αὖ³ χερσίδ⁴ παρηνύεον ἀμφὶ τῶν φύλλοις
 Στεψάμβροι⁴ δρυῖνοισι θυηπολῆς ἐμέλοντο,
 Μητέρα⁵ δινδυμίην πολυπότνιαν ἐγκαλέοντες, 1125
 Ἐνναέτην Φρυγίης, ⁶ πτίην δ' ἄμα, κύκλωόν τε.

*Affabre, tandem in jugo lapidoso
 Statuerunt editissimis opacandum fagis,
 Qua summo omnium loco nitebantur radicibus.
 Rursum aram è lapide jaculabili juxta aggerarunt, & frondibus
 Redimiti quernis rei se divina obeunda impenderunt.
 Ac invocarunt matrem Dindymenam, summe venerabilem
 Phrygia cultricem; pratereaue Tityam & Cyllenum,*

¹ Κολωνῶ. τῆ ἐξουχέση ἀκρωρία. ² Τὸ τῆ βωμόν, ἀπὸ τῆ εἰς βωμῶν κα-
 τασκευῶν. ³ Χερσίδ⁴. χερσὶς, ἢ τῆ βραχίονι λίθων συλλογῆ. τῆ καθ' ἑα
 χερσὶ ληφθῆναι δινδυμῶν, ὅπως ὁμηροῦ χερσίδα φησὶ. ἢ χερσίδες λίθων
 οἱ μικροὶ σωροὶ τῆ λίθων. φησὶ δημήτριος ὀσκήσι τὴν ἀφ' ἑκείνου ἀπο-
 λωνιατῶν εἶναι τῆ ἐν ποίτῳ. μνημονοῦν καὶ σαπφῶν, μὴ κατὰ χερσίδ⁴. καὶ
 ὁμηροῦ ἄλλοις χερσίδ⁴ χειρῶν. χερσίδ⁴ δὲ, ὁ τῆ λίθων σωρός. εἰς τῆ τὴν
 τῆ βωμῶν κατὰσκευῶν, λίθος ἐσώρδουσι. ⁴ Δρυῖνοισι. ἐκόντως. ἢ γὰρ δρυς, ἰερὰ
 τῆ ρέας, ὡς φησὶ ἀπολλόδιος ἐν τρίτῳ πρὸς θεῶν. δρυῖνοισι τῆ αὐτῆς φησὶ
 ἐπιφύτῳ, ἀφ' ἧς τὸ μίμνῳ τῆ τῆ τὸ δένδρον τῆτο, ἀφ' ἧς τὸ ἐσθὲς ἐ-
 γασ καὶ πρὸς τροφῶν πρῶτον χρησιμῶσι. ⁵ Δινδυμίην. τὴν ἐν τῆ δινδυ-
 μῶν ἢ πρὸς πρῶτον ἐγκαλέμβροι τῆ ἐκατόνοισι. ⁶ Τίτην δ' ἄμα. πρὸς τῆ
 ἰδαίαν ἀφ' ἧς κλύων καλυμμένων πρῶτος φησὶ εἶναι καὶ παρὶδρος τῆ μητρί
 τῆ θεῶν, ἀκροτάτων μινάνδρον, λίθων μιλῶν, ὅταν θυῶσι τῆ ρέας, πρῶ-
 θυῶν πτίαν καὶ κύκλωόν. εἰσὶ τῆ ἔτι τῆ ἰδαίαν δακτύλων μισρηγεται καὶ μη-
 τρὸς θεῶν παρὶδροι. κατὰσκευῶν τῆ ἐν τῆ δούτῳ τῆ καθ' ἑκάστου πρὸς
 πτίαν φησὶ. πτίαν ἢ ἢ ἐγκλίον, ὅτι οἱ μὲν μυθολογοῦνται παῖδες θεῶν, οἱ δὲ,
 σπειροῦπροι τῆ μαρτυρῶν τῆ χιμμερῶν παίδων. δι' ὅτι μάλιστα τὸ ἔθνος
 ἠύξηται, ἐσθὲς γὰρ ἐπὶ εἰς ἀδαιμογίαν. καὶ πρῶτον τῆ ἐν τοῖς πρὸς
 ἐγκαλείας λίθων πτίαν ὅς περ ἴω. καὶ θεοφάνης, ἀπὸ τῆ μαρτυρῶν
 δειῶν. ἐπὶ δὲ τῆ ἰδαίαν περ οἰαξίδ⁴ γῆς δρῶν μὲν τῆς καλυμμένων ἰδαίαν

Οἱ μῆνοι πολέων μοιρηγέται, ἠδὲ πάρεδροι
 Μητῖρ ἰδαίης κεκλήαται, ὅσοι ἔασι
 Δάκτυλοι ἰδαῖοι κρηταῖες· ἕς ποτε νύμφη
 Ἀγκιάλη² δικταῖον ἀνάσπει, ἀμφοτέρησιν 1130
 Δραξαυμήν γαίης⁴ οἰαξίδ³ ἐβλάσησε.
 Πολλὰ ἣ τλώγε λιτῆσιν ἀποσρέψαι⁶ ἐργώλας
 Λισονίδης γυνάζετ' Ἰπιλείδων ἱεροῖσιν

*Qui soli de multis duces cohortis & assessores
 Matris Ideae audierunt, quantum erat
 Dactylorum Ideorum Cretensium, quosque nympha
 Anchiala Dictaeo sub antro ambabus manibus
 Oaxea innixa telluri ediderat.
 Illam autem, ut negotii scrupos inaequet, sollicitis supplicibus
 Veneratur Iason, dum prolibat in victimas*

δακτύλος ἰποίησι, ὡς ἔστι σισυμβρότε εἰληθε. κὶ ὅτι ἀφ' τὸ μύλωαι αὐτὸς
 ἀφ' τῶ χειρῶν. δάκτυλοι κληθῶαι. σοφοκλῆς ἢ αὐτὸς φρύγας καλεῖ ἐν
 κωφοῖς σατύροις. Δάκτυλοι ἰδαῖοι. ἢ ἐ πίπτε φασι τῆς εἰσας. διξίους μὲν,
 τὸς ἄρστας· ἄριστρες ἢ, τὰς θηλείας. Φερικύδης ἢ τὸς μὲν διξίους εἰκοσι λέ-
 γη. τὸς ἢ δ' αὐτόμυς τριακοῖτα δύο. γῆτες δὲ ἦσαν κὶ φαρμακεῖς, ἔδμησε-
 ραὶ σιδήρῳ λίθεται εἶσαι παρῶτοι κὶ μίτρα κῆς γλοῖδα. ὠτομάθησιν δὲ
 ἀπὸ τῆ μητρὸς ἰδης. ἄριστροὶ μὲν (ὡς φασι Φερικύδης) οἱ γῆτες αὐτῶν οἱ ἢ
 ἀταλῦοιτις, διξίοι, ὡς ἐκάνικ³. οἱ δὲ φασι ὅτι ἰδαῖοι δάκτυλοι ἐκλήθη-
 σαν, ὅτι ἐπὶ τὸς ἰδης ἐντυχίτις τῆ ρία, ἰδιξιῶτα³ τλώ θέν, κὶ τῶ δακτύλων
 αὐτῆς ἠψασθ. ὡς ἢ μισσίας ἐν παρῶτω πρὸ ἀσίας, ἰδαῖοι δάκτυλοι λί-
 θεται, ἀπὸ τῆ πατρὸς δακτύλου κὶ τῆ μητρὸς ἰδης. ὁ ἢ τλώ φορῶνίδα στω-
 θείς, χράφωι ἕπεις, ἴσπε γῆτες ἰδαῖοι φρύγες ἄνδρες ἄριστροὶ οἰκί ἴσαισι,
 κίλμις, δαμιαμρῶς τε μέγας κὶ ὑπέρδι³ ἄκμων, ἀπύλαμοι περῶ-
 ποίτις ὀρέης ἀδρησίης. οἱ παρῶτοι τίχιλω πολυμήπ³ ἠφαίτιο ἄρον
 ἐν ἕρήσιν νάπαις, ἰόντα σίδηρον ἐς πῦρ τ' ἠηγκαν, καὶ ἄριστρεπὶς ἔργον
 ἰδειξαν. Δικταῖοι. τὸ κρητικὸν ἀνάλατοι. δικτὴ γ' ὄρ³ κρητίης. Δραξα-
 υμήν. ἰδ³ ἐπὶ τῆς κύστας τῶ ὡς κειμῶν λαμβάνομαι, κὶ ἀπικ-
 φίζεῖται ἰαυτῶ τ' ἀληθῶν. ὡς ἐ λητῶ ἰλάσι³ τ' φοίικ³. Ἐδὲ ἢ ἐπὶ τὸν
 οἰαξίδ³, πρῶσιπῆ δὲ τὸ ι. Ἐβλάσησι. ἀπὸ τῆ ἰχθίσησι. Ἐργώλας.
 ἀφ' ὀμῶς ἀπηγῶδη. ἐπικρατεῖ δὲ ἡ βαρεῖα πίσις.

Λίθομένοις. ἄμυδις ἢ νέοι ὀρφῆ^α ἀνωγῆ

Σκαίροντες² βηταρμόν ἐνόπλιον ὀρχήσαντο,

1135

καὶ σάκεα ξιφείων ἐπέκτυπον, ὡς κεν ἰωὴ

Δύσφημ^α πλάζοιτο δι' ἡέρ^α, λὺ ἐπι λαοὶ

Κηδεῖη βασιλῆ^α ἀνέσενον. ἐνθεν ἐς αἰεὶ

³ Ρόμβω^α ἔτυπάνω ρείλω φρύγες ἰλάσκονται.

Ἡ δέ παρ' ἀαγέων ἴππὶ φρένα θῆκε θυηλαῖς

1140

⁴ Ἀνταίη δαίμων· τὰ δ' εἰκότα⁵ σήματ' ἔχου.

Δένδρεα μὲν καρπὸν χέον ἄσπετον, ἀμφὶ ἢ ποσσὶν

αὐτομάτη φύε γαῖα⁶ τερείνης ἀνθεα πίνης.

Adultas: insimul juniores de jussu Orphei

Subsultim in armis saltabant bet armum,

Ensisibusq; ad scuta allidendis sonitum prolecebant, ut inauspicata

Per aërem digereretur ejulatio, quam adhuc cives

Luctu regis suspirabant. natum inde, quod in perpetuum

Rhombo Phryges tyranoque placant Rheam.

Et attendit animum intaminatis sacris

Demon Antaa. idcirco haec fiebant in omen probabilius.

Arbores uberrimam refundebant frugem: circum pedes

E tellure ultro expullulabat herba tenera & florens:

¹ Ὀρφῆ^α ἀνωγῆ. τῆ Ἐ ὀρφείως πῶδ' ἀκροάσας, ὡς αὐτῆ τ' ὀρχήσας πῶδ' ἀκροάσας. ² Βηταρμόν ἢ, πλὴν ὀρχησι, πῶδ' πλὴν ἀρμόδιον βάσι αὐτῶν. λέγει ἢ ἴσθι τ' πυρρίχλω ὀρχησι. τὸ ἢ ἐξῆς. ἀρχῆ^α τοῖς ξίφει τοῖς ἀσπίδας κομπῆτες, ἀπ' τὸ τ' κύριον θηλυεῖσθαι ὑπὸ τ' δδλιόωνι ἵνα μὴ τ' θυσίας ἕσης, δύσφημ^α φωνὴ ἀναφίρηται. ὅστις κ' φρύγες κυμβάλοις ἔτυμπάνοις πλὴν ρέω ἰλάσκονται. ³ Ρόμβω^α, τροχίσκ^α, ὅτι ἐρίφουσι ἰμάσι τυπάνοις, κ' ἕτως κλύποι ἀπτελῶσι. πίνης ἢ ρόμβοι αὐτὸ καλεῖσθαι. ὡς ἔδ' ἀπολις ἐν βάπτεις, κ' δίδυμ^α. ⁴ Ἀνταίη. ἡ ρέα ἔτι λέγεται, διότι ἐναοῦς τοῖς τελεῖσιν ἐχθρῶ. ὡς δέ τις, ἀνταίη, ἡ δὲ λιλίαισθαι κ' ἀνταίη. ⁵ Σήματ' ἔχου. ἀπ' τῆς ἐδὲν ἔτερον ὁ ποιητὴς φησὶν, ἢ πλὴν τ' θεῶ φέουσι. κ' τοῖς φυσικῶς, φασὶ, δοκεῖ πλὴν αὐτῶν εἶναι τῆ γῆ. τ' ἢ ἀμφοτέρως σημεῖον, τὸ ἰγκαρπῶ εἶναι τὰ δένδρα ἔ ποας αὐτομάτως φύειν. ⁶ Τερείνης. τῆς ἀπαλῆς κ' χλωρῆς.

Θῆρες δ' ἑὶ λυγὲς π' κτ' ἑξυλόχους τε λιπόντας,
 Οὐρῆσιν σαίνοντες ἐπήλυθον. ἢ ᾗ ἔ' ἄλλο 1145
 Θῆκε τίρας· ἐπεὶ ἔτι παροίτερον ὕδαλι' ναῖεν
 Δίνδυμον, ἀλλὰ σφιν τίτ' ἄνέβραχε' διψάδος αὐτως
 Ἐκ κερυφῆς ἄλληκλον. ἰησονίας δ' ἐπέπεσιν
 Κεῖνο ποτὶν κρῦλον πειραιέται ἀνδρες ὀπίσσω.
 Καὶ τί τι μὲν δαῖτ' ἀμφὶ θεᾶς θέσσω ἔρεσιν ἄρκλων, 1150
 Μέλπορες ῥεῖλω πολυπότνιαι· αὐτὰρ ἔς ἠὲ
 Ληξάντων αἰέμων ἠῆσον λῖπον εἰρεσίησιν.
 Ἐνθ' ἔρεσ ἀνδρα ἕκασον δρισηῶν ὀρόθιωεν,
 Ὅς τις δοσπλήξειε πανύσταλτο. ἀμφὶ γὰρ αἴθῆρ
 Νλωέμτο ἐστέρησεν δίνας, κτ' δ' ὄνασε πίντων. 1155

*Fera spelaeis evoluta & arboretis
 Adventabant, & caudis alludiabant ventilatis. quin & aliud
 Creavit portentum dea. cum enim nullo ante manasset latice
 Dindymus, illis tunc scaturibat ex usquequaque siccaneo
 Cacumine perennis. cui postea poculo
 Accola nomen indunt fonti Iasonio.
 Tunc igitur mensis dea honori in Arctorum monte
 Extractis, venerabilissimam cantitarunt Rheam. at sub auroram
 Desinentibus ventis ab insula recesserunt remigio.
 Atque per id tempus quemque procerum uritabat amulatio,
 Cujusvis vis postremum relentesceret. inanissimi quippe
 Caelo resederant fluctus, & salum detumuerat.*

ἑὶ λυγὲς ᾗ, ἐκ κατεδύσεως τῶν θηρῶν. ἑξυλόχους ᾗ τὰς ἐν ταῖς ὄρεσιν ὑλάδας τίπυς. ἔστι ᾗ ὑπερῶθεν. εἰλυγὲς π' ἑξυλόχους π' κατελιπόντες. ἀφ' ἢ ποσσῶν ᾗ τὸ θαυμαστὸν παράτησε, ἀφ' ἢ π' τὸ διψάδω, κτ' ὅτι σὺν ὀλίγῳ τὸ ἀναδιδόν ὕδατος, ἀλλὰ ἔ' ἄλλῃ. ἢ τὸ ἰαῖεν, ὅτι αὐτὸ ἔδωκε γὰρ χωρὶς τῶν ἰαῖν· ἢ ἢ ἔρηθ. ὡς παρ' ὁμήρου. ἰαῖεν δ' ὄρω ἀγλαὰ πάντω. ἢ ᾗ σωταῖς κτ' μελαίησιν ὡς τὸ, τίε δ' αἰμαλι γαῖα· ἀντὶ τῶ, αἰμα ἐρεῖεν ἐν τῇ γῆ. ἢ μελαληπίου τὸ ἰαῖεν εἰς τὸ κατὰ ῥυθμὸν ἢ ἢ, κατὰ ῥυθμὸν τὸ δίνδυμον ὕδασι. ἢ Ἀνέβραχε. ἀντὶ τῶ ἀπειδὴ. ἢ Διψάς τῶ ξηρὰν γλῶσσημαίνε. ἢ Νῆσον ᾗ ἴσκει τὸ κύριον λίγθον ἐν ταῦτα.

Οἱ δὲ, γαλιβαίη πίσυροι, ἐλάσκειν Πιπρὸ
 Νῆα βίη. τὴν δὲ ἔκε δι' ἐξ αἰλὸς αἰσῶσαι
 Οὐδὲ ποσειδάων¹ ἀελλόποδες² κίχον ἵπποι.
 Ἐμπης δὲ ἐχρομόριο σαίλα³ ζαχρηέσιν αὔραις,
 Αἰτίον ἐκ ποταμῶν ὑπὸ δειέλον ἠερέθοντο,
 Τειρόμοροι, καὶ δὴ⁴ μετιλάφειον. αὐτὰρ ὁ τέεγε
 Πασυδίη μογέοντα⁵ ἐφέλκετ' ἀρτεῖ χειρῶν
 Ἡρακλῆος, ἐτίνασσε δὲ δρηρότα δέρετα νῆος.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ μυσῶν λεληημόρι ηἰπείροις,
 Ῥωδακίδας ποροχῶς⁶ μέγα τ' ἠρίον αἰγαίωτος II65

II60

*Illi igitur malacia confisi agebant protenus
 Navem vi suapte: quam per aquos volantem non
 Fuissent affecuta nec perniciosissima Neptuni quadrigæ.
 Nec tamen eo minus, quum immodestis sollicitati sali auris,
 Quæ modo erant circa vesperam sublimata è fluviis,
 Vexabantur, aliquando interspirarunt. verum eos tamen
 Vulgo fatiscentes ope manuum exerta coëgit in ordinem
 Hercules, adeo ut lignea navigii coagmenta quatesaceret.
 Cum vero in Mysorum tendentes terram
 Rhyndaci profluentiam vastumque Aegæonis sepulcrum*

¹ Αελλόποδας δὲ, τὸς τεχνίς. ² Τὸ δὲ κίχον, ἀπὸ τῆς κατίλαδος. ³ Ζαχρηέσι αὔραις. μισθὰς ἐπιπρόστας καὶ πινύτας. κυρίως δὲ ζαχρηίς τὸ βιαίως ταῖς χερσὶ πράττειν. ὅθεν καὶ τὰς χεῖρας πιπτεῖλαι ἢ λείπει, καὶ τὸ ζαῖπιταλέον. ⁴ Τὸ μετιλάφειον, ἀπὸ τῆς ἰπώποδος. ⁵ Ἐφέλκετ' ὡς τὴν πάντων αὐτῶν δρηρίαν καὶ τὴν δὲ κύματι ὑπερβολῶν, τὸ ἐφέλκετ' ὡς πλείονα εἶπεν ἔμφρασι. ὅστις καὶ καλλίμαχος ἐπὶ τῆς ἐπιπτεῖλαι τῶν φασίν, ὃ δὲ εἶπεν ἰσθρὸς ἰδίτης. Ῥωδακίδας. Ῥωδακὸς τὸ πρὸ ἐπὶ φρυγίας, ὃ μνημοσύνη βακχολίδης. τῆς δὲ ἀληθείας τῆς ἐπὶ τῆς βολαίης, καὶ τὴν εἰσοδοῖ. καλλίμαχος δὲ ἰσθρὸς εἶπεν τὸ ποταμὸν ἐπὶ τῆς εἰς τὴν αἰσῶν ποταμῶν, καὶ δημῶν. ὃ σκίψιον ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἀφροσύμης. ἀλλως. Ῥωδακὸς, ποταμὸς φρυγίας ἐπὶ τῆς Μίσης, ὡς καὶ τὴν εἰσοδοῖ, καὶ αἰγαίωτος πρὸς τῆς μυσῶν τῆς Ῥωδακὸς δὲ, ὡς αἰακὸς. ⁷ Μέγα τ' ἠρίον. γράφεται ἔ. μέγα τ' ἠρίον. καὶ τὸ μὲν Ῥίον ἐπὶ τῆς ἠῆτι ἀκρωτήριον

ΤΥΤΗΝ

1 Τυτθὸν ὑπὸ ἐκ Φρυγίας 2 παρεμέτρειον εἰσορόωντες,
 Δὴ τίτ' 3 ἀνοχλίζων 4 τετραχότ' οἰδμαῖ' 5 ὄλκῃς,
 6 Μεισόθεν ἄξεν ἑρετμόν· ἀτὰρ 7 τρύφος ἄλλο μὲν αὐτὸς
 Ἄμφω χερσὶν ἔχων πέσε δόχμι', ἄλλο ᾗ πόντ'.

*Paulum super Phrygiam conspectum pranatarent:
 Sic retrusis sulcos exasperati maris,
 Ut consam à medio dirumperet, & alterum ipse fragmen
 Vtraque retinens manu caderet in latus, alterum mari*

τὸ δὲ ἡεῖον, μνημεῖον. οἴομαι δὲ πᾶσι ἀγνοῦντα τὸ μῦθον, τὸ ἡεῖον μίμνησκειν ἢ γραφίως ἀμαρτήματα ἀειλιλεῖσθαι τὸ ἡ. ὃ ᾗ ὡς τὸ αἰθαίνετα μῦθ' ἢ, ὑπὸ δημηγείῃ φέρεται Ἔκιδις. κόνις ἢ ἐν τῇ ἡρακλείᾳ φησὶν ὅτι αἰθαίνετα κατὰ γαῖαν ὑπὸ ποσειδῶνι, κατεποιήθη εἰς τὸ ἰωὶ λιγύρμυχοι ὑπὸ Ἐλπίδωνος ἡεῖον αἰθαίνετα ἢ αὐτὸν καὶ βελάρια καλῶν. ἀεὶ ἢ τὸ κλήσις ἢ αἰθαίνετα πλάγῃς ἐν μὲν τῷ τρίτῳ τῷ ἀεὶ τὸ ἡρακλῆα φησὶν ἐν τούτοις, τὸ αἰθαίνετα πλάγῃς οἱ μὲν δὲ τὸ περὶ αἰθῆρας ἰππύριμον γαργύρια φατίν· οἱ δὲ, δὲ τὸ κόνις, τῆς αἰθαίνετα ὀνομαζομένης. αἱ μὲν γὰρ αἰθαίνετα, ἴησι τὸ ποσειδῶνα ἡρακλῆα φασὶν, καὶ πλοπότησι ἡεῖον, ἐν τοῖς ἀεὶ κόνις τούτοις. ἡεῖον δὲ πᾶσι οἱ ἀεὶ τὸ ἡρακλῆα δι' ὅλα ἢ πλάγῃς τῶν ἡρακλῆα γῆν. τὸ δὲ αἰθαίνετα ἡεῖον φησὶν ἡρακλῆα καὶ γῆς. βελάρια δὲ, καὶ αἰθαίνετα, ἐ γῆς, ὃ αὐτὸς λέγεται σιωπῆτως. Ἐμελλῶ δὲ ἐν τῇ ἀνομαζία τὸ αἰθαίνετα γῆς καὶ πόντι φησὶν παῖδα κατὰ κόνις δὲ ἐν τῇ θαλάσῃ τοῖς πᾶσι συμμαχεῖν. καὶ ἴω φησὶν ἐν διηροῖς. ἐκ μὲν ἢ πλάγῃς αὐτὸν ἡρακλῆα ὑπὸ ἡεῖον ἀναχθῆναι, φυλαξοῖται τὸν δία, θαλάσσης δὲ παῖδα. ἄλλοι δὲ θαλάσσης ἡεῖον φασὶν τῶν. ταῖρα δὲ φησὶν ὅτι γῆς ἢ, καὶ φησὶν ἐκ τὸ ἡεῖον, ἀφίκεται εἰς Φρυγίαν, καὶ ἐπὶ ἡεῖον. 1 Τυτθὸν ὑπὸ ἐκ Φρυγίας, τῆς ἡεῖον ὀλίγη αἰθαίνετα τὸ Φρυγίας. ἔτω γὰρ ἢ ὅμοι' καὶ φησὶν τῆς Φρυγίας ἡεῖον πᾶσι τὸ μυσίας. διὸ καὶ πᾶσι μίαν εἶναι φασὶν ἀμφοτέρων, ἀεὶ τὸ πᾶσι πλοπότην. 2 Παρεμέτρειον. παρίπλεον. 3 Ἀνοχλίζων. ἀνακόνις ἐν τῷ κωνηλαίῳ ἐ ἀνακόνις τὰ κύματα καὶ τὰς δύναις. 4 Τετραχότ' δὲ, τετραχότ' ἐ σφοδρῶ ὄλι'. 5 Ὀλκῃς δὲ, τῆς φουρήσεως καὶ οἷον ἰππύριος ἐ μιστωροῖς τὸ κυμαίνετα. 6 Μεισόθεν ἄξεν. Διὰ ταῦτ' τῆς αἰθαίνετα φασὶν κατὰ λειλεῖσθαι τὸ ἡρακλῆα ἐ Κίον. οἱ δὲ, ἐν ἀφίταις, ἰππύριος ἡεῖον τῆς ἀφίταις. ἰππύριος δὲ ἐν ἀφίταις ἡρακλῆα αὐτὸν δι' ὀμφάλλω κατὰ λειλεῖσθαι. τὸ δὲ μεισόθεν, ἰππύριος ἐ τῆς ἢ πλάγῃς δεινότητι, καὶ τῆς ἢ ἡεῖον ἡεῖον ἡεῖον. 7 Τρύφος δὲ, τὸ κλάσμα τῆς κόνις.

Κλύζει παλιρροίοισι Φέρων· ἀνά δ' ἕξει σιγῆ 1170
 Παπῆαίων. χεῖρες γάρ¹ ἀήθισον ἠρεμείασι.
 Ἡμῶ δ' ἀγρόθεν εἴσι Φύλοσκάφῳ, ἢ τις δόρυτ' ἔδ.
 Ἀπασίως εἰς αὐλιν ἰκώ, δόρυπιο χαλίζων.
 Αὐτῷ δ' ἐν προσωμολῇ² πτερυμυδία γένατ' ἔκαμψεν,
⁴ Ἀυσαλίῳ³ κνήμησι, ⁵ Πειραγείδας δέ τι χεῖρας 1175
 Εἰσορών κακὰ πολλὰ εἴη⁶ ἠρήσατο γαστήρ.
 Τῆμ⁷ ἄρ' οἶγ' ἀφίκετο⁷ κιασίδ⁸ ἤθεα γαίης
⁹ Ἀμφ' ἀργαυθώνειον ὄρ⁹ πωροχάσ τε κίοιο.
 Τὸς μὲν εὐξείνας μουσὶ φιλότῆλα κίοινας

Auferretur fluctibus prolutum reciprocis. resedit igitur silentio
 Circumvisens: quia manus insinuari consueverunt minus.
 Aderat tempus, quo pastinator aliquis aut arator venire
 Lubens ad villam suam cœnaeque avidus;
 Atque inibi pra foribus infracta opere genua incurv
 Alto squalidus pulvere, & attritas in callum man
 Intuitus multum ventri malorum imprecatur.
 Id hora adnabant illi ad telluris Ciana solum
 Circiter montem Arganthonium & Cii eff
 Ac ipsos, eo quod pacate accederent, hospiti

¹ Ἀήθιστοι. ἀήθης ἦσαν τῶν ἡμερῶν, ἀπὸ τῶν ἡμερῶν τῶν ἡμερῶν ἐκείνων.
² Ἐν προσωμολῇ. τῇ ἀστυδίᾳ τῶν ἀστυδίων. λέγουσιν ὅτι προσωμολῆ
 καὶ τὰ ἐξώπυλα μέρη, ὡς αὐτὸς ἐστὶν ἡ ἀστυς φησὶ, ἐπὶ δ' ἄρ' ἐπὶ ἀσ-
 μολῆσι δ' ἀστυὶ ἀστυδίων. ³ Τετρυμυδία ἢ, ἀπὸ τῆς κληρονομίης μέρη τῶν
 τῶν κληρονομίων. ⁴ Ἀυσαλίῳ, ὁ κληρονομίης καὶ ἀστυδίων. ⁵ Πειραγείδας.
 τῶν πάλαι κληρονομίων χεῖρας τῶν ἀστυδίων. ⁶ Τὸ ἠρήσατο, ἀπὸ τῆς κληρο-
 νωμίας. ⁷ Κιασίδ ἤθεα γαίης. ἀπὸ τῆς κληρονομίας τῶν κίων. ἐπὶ δ'
 τῶν κίων τῶν ἀστυδίων μέρη τῶν κληρονομίων ἀστυδίων, ὡς ἰσοπέ-
 τος ἀστυδίων καὶ αὐτῶν ἀστυδίων μουσὶ ἐπέτα-
 ρος δὲ ἐπὶ ὕψους ἀστυδίων μέρη, τῶν μου-
 σῶν καὶ ἀστυδίων ἀστυδίων. ἀπὸ τῆς κληρονομίας τῶν κίων.
 τῶν κληρονομίων, ὄρ⁹ τῶν κίων.

Δειδέχατ' ἐναέτα κείνης χθονός, ἥϊά τί σφι 1180
 Μηλά τε δόμοις μέθυ τ' ἄσπελον ἐγχεύαλιζαν.
 Ἐνθα δ' ἔπειτ' οἱ μὲν ξύλα² κάγκασα, τοῖ δ' ἰ³ λειχαίλω
 φυλλάδα λειμώνων φέρον ἄσπελον ἀμήσαντες
⁴ Στέρνουσασ· τοῖ δ' ἀμφὶ⁵ πυρήϊα⁶ δινύεσκον.
 Οἱ δ' οἶνον κρητῆρσι κέρων, πονέοντό τε δαῖτα, 1185
 Ἐκβασίω ρέξαιτες ὑπὸ κνέφας δυπόλωνι.
 Αὐτὰρ ὁ δαίνυσσασ ἐπάρους δ' οἷς Ἰπιτείλας
 Βῆ ῥ' ἔμμεν εἰς ὕλλω⁷ γόνος διός, ὡς κεν ἔρετμόν
 Οἱ αὐτῶ⁸ φθαίη⁹ κατὰ χεῖρον ἐπιλύασασ.
 Εὖρεν ἔπειτ' ἐλάτλω¹⁰ ἀλαλήμμε¹¹, ἔτε τι πολλοῖς 1190

*Regionis istius incolae acceptabant, inque auxilium via
 Suppeditabant egentibus & pecudes & vini abundantiam.
 Ibi tum pars ligna arida, immensam alii vim foliose
 Herba ad sternendos toros pratis emessa
 Congerunt: pars ignitabula obterunt,
 Aut crateribus induunt vinum, aut caenam vident,
 Crepera jam luce operati Apollini Ecbasio.
 Caterum iussis jucunde epulari sociis
 In silvam abire Iovis cepit filius, quo maturius
 Ipse sibi accommodum pararet remum.
 Ac nonnihil vagatus invenit abietem, quae nec multis*

¹ Ἡϊά τί σφι. ἰφώδια βρώματᾶ. σημαίνει δ' ἔτε τὰ ἄχουσα. ὁμηροῦ, ἢ ἰων
 θημῶνα πιάξῃ. ² Κάγκασα. κελύκησιν ξύλα. ³ Λειχαίλω φυλλάδα. τλω
 πρὸς λίχην κ' πλάδασ ἐπιτηδείασ, ὑπὸ δ' λίχης. ⁴ Στέρνουσασ. λείπει τὸ ἄσ.
 ἢ ἡ. ὡς στέρνουσασ. ⁵ ⁶ Τὸ δ' δινύεσκον, ἀπὸ δ' ἔσπερον, περίσπεροι. τὰ
 γὰρ ξύλα περίσπεροι, κ' ἰσ' αὐτῶν πῦρ ἔβαλλον. πυρήϊα γὰρ πῶτα φησὶ τὰ
 σπυριδιόμμενα ἀλλήλοισ πρὸς τὸ πῦρ ἐχέμεν, ὡς τὸ μὲν ἰσὶ ὕπλοι, ὁ κελύ-
 τασ σπρῶς· δαίτηροι δ' ὠρετολέσσοι τρυπαίνω, ἔπει ἐπιτηδεύουσι τὰ σπρι-
 διόμμενα. ⁷ Διὸς δ' γόν. τ' ἰερακλία φησὶ. ⁸ Τὸ δ' φθαίη, ἀπὸ δ' σφυλάδοι
 δ' τλω. ⁹ Κατὰ χεῖρον, τὸ τῆ χειρὶ ἀρμόδιον. ¹⁰ Ἀλαλήμμε. ἢ ἀλφ' τὸ
 ἀπέρμεναι τὸ πῦρ ἢ ἀπὸ δ' ἀλαλήμμε, ἕως αὐτῶ ἀρμόδιον ὄρη.

Ἀχθομύλω ὄζοις, ἔδὲ μέγα τηλεθώσασ·
 Ἀλλ' οἶον παναῆς ἔρνε πάλει¹ αἰγείροιο·
 Τόσση ὁμῶς μῆκός τε καὶ ἐς πείχε² ἦεν ιδέαται.
 Ρίμφα δὲ οἰσοδόκλω μὲν ἔπι χθονὶ θῆκε Φαρέτρων
 Αὐτοῖσιν τόξοισιν, ἔδου δὲ λάτῃ δέρμα λέοντι³. 1195
 Τὼ δ' ὄγε⁴ χαλκοβαρεῖ ροπαλῶ⁵ δαπέδοιο πινάξας
 Νειόθεν ἀμφοτέρησι παῖσι⁶ στυπέ⁷ ἔλλαβε χερσίν,
 Ἡνορέη πίσει⁸· ἐν ᾗ πλατὺν ὤμον ἔρεισεν
 Εὐλαβίας· πεδόθεν ᾗ βαθύρριζόν περ ἔσασσ
 Προσφύς ἐξήειρε σὺν αὐτοῖς ἔχμασι γαίης. 1200
 Ὡς δὲ ὅτ' αὐ⁷ ἀπροφάτως ἰσὸν νεός, ὥτε μάλιστα
 Χειμερῆ ὀλοοῖο δύσις πάλει ὠρίων⁹,

*Onérabatur ramis, nec frondebat nimium,
 Sed, ut procera populi arbor,
 Tanta ad aspectum erat & statura & crassitie.
 Idcirco confestim deponit humi pharetram sagittarum capacem
 Cum arcu ipso, & leonina exuta pelle,
 Illam obarata sollicitat clava;
 Mox truncum infimum ambabus comprehendit manibus
 Virium memor, & latum apprimit humerum,
 Affirmato varicitus statu; ad postremum utcunque radicatum
 Tenaciter affixus cum omnibus glebulentis evellit fibris.
 Sic repentino malum navis, praesertim sub
 Imbricum noxia occasum jugula,*

¹ Αἰγείροιο δὲ, ὡς τὸ ἐκ τῆς ἴρας αἰσθητὴ καὶ κινεῖσθαι, ἢ ὡς τὸ κρο-
 πάγνυται ὑπὸ τῶν ἀνέμων. ἔδου δ' ἀπὸ δέρμα. τὸ ἐξῆς, ἀπὸ δὲ δέρμα λέον-
 τος. ἔχμασι δὲ φησὶ ὀλοοῦσθαι εἶναι τὸ ροπαλῶν ἢ ἑσκαλίεσ. ἐτυμολογοῦσι
 δὲ αὐτὸ ὡς τὸ πινάξας καὶ τὸ ὀλοοῦσθαι. ἔχμασι δὲ φησὶ ὀλοοῦσθαι εἶναι τὸ
² Στυπέ, τὸ πείχε. ἔχμασι, κάλυμα. ἄπροφάτως, ἀγνώστως.

Ἦψόθεν ἐμπαλῆξασα θοῇ ἀνέμοιο¹ κατὰ ἴξ
² αὐτοῖσι σφλύεσιν ὑπὸ ἑκ περὶ τῶν ἐρύσηται.
 Ὡς ὄγῃ πλὴν ἤειρεν. ὁμῶς δὲ ἀνὰ τόξα ἔεις 1205
 Δέρμα θ' ἐλὼν ῥόπαλόν τε παλίσυλον ὤρτο νέεσθαι.
³ Τόφρα δ' ἔυλας χαλκῆ σὺν κάλπιδι νόσφιν ὁμίλῃ
 Δίξην κελύης ἱερὸν ῥόον, ὡς καὶ οἱ ὕδωρ
 φθαιῆ ἀφυσάμενον ποικιλόρπιον, ἀλλὰ τὲ πάντα
 Ὡς τραλέως κτ' ἄσμον ἐπαρξίωσθαι ἰόντι.

Velox venti procella superne incussa
E rudentibus effringit cum omnibus cuneolis;
Ut eam iste sustollebat. quapropter tum jaculis & arcu,
Tum pelle clavaque resumptis, impetum revertendi cepit.
Interim anea cum urna Hylas procul à turba
Sacram fontis quarit scatebram, ut aqua illi
Cœnatica temporius hausta, omnia venienti cetera
Impigre concinneque adornet.

¹ Κατὰ ἴξ. ἢ σφοδρὰ ὀρμή. ² Αὐτοῖσι σφλύεσιν. τίς φεῖ πλὴν ἰσθμίου
 σφησι, τίς φεῖ χεῖσι ἐκρεῖσι τ' ἰσθμίου. διότι ἢ ἢ φεῖ φεῖ ὑγίης κτ' ἰρῶ-
 ρήν. ἰσθμίου πλὴν ἰσθμίου ἐκρεῖσι, ἀλλὰ τὸ ἰσθμίου ἐκρεῖσι (κτ' ἰρῶ
 ἰσθμίου δίκην ἰσθμίου) χειμεινῶ ἢ καιρῶ πλὴν ἀγρία φεῖ ἰσθμίου
 σφοδρὰ ἢ ἀνέμο, πλὴν ῥόμῳ. τὸ ἢ, αὐτοῖσι σφλύεσιν, ἀλλὰ τὸ φεῖ χεῖσι τ'
 ἐλάτης ρίζαν χεῖσι. κτ' ἰσθμίου σφλύεσιν δίκην πλὴν ρίζαν φεῖ χεῖσι. τὸ
 ἢ φεῖ χεῖσι, εἰς τ' πῖσι κτ' τ' πῖσι τ' ρίζων. ³ Τόφρα. ἀντὶ τ' εἰς ὄρα. ἔυλας.
 τ' ἔυλας ὁ ρῶ δὲ ποικίλων φεῖ χεῖσι ἢ εἰς, ἰσθμίου δὲ,
 φεῖ χεῖσι. ἀντὶ χεῖσι ἢ εἰς δηλιακῶσι ἰσθμίου ἢ τ' ἔυλας εἰς πλὴν ὑδρίας ἐξ-
 ληλυθῆσαι, ἀλλὰ τ' ἔυλοι, κτ' ἀντὶ χεῖσι χεῖσι. ἰσθμίου ἢ ποικίλων ἰσθμίου
 ἀντὶ χεῖσι, ἔυλας, φιλοκλήτης, ἐκρεῖσι, κτ' φεῖ χεῖσι, καὶ φεῖ χεῖσι, ἀφ' ἢ πῖ-
 λης λῖθους. σφλύεσιν ἢ εἰς τὸ φεῖ χεῖσι εἰσθμίου φεῖ χεῖσι τ' ἔυλας ἰσθμίου πολυ-
 φῆμα ἐκρεῖσι ἀντὶ χεῖσι χεῖσι. ὄρα φεῖ χεῖσι εἰς φεῖ χεῖσι ἀντὶ χεῖσι ἀληθί-
 σθμίου πλὴν ἰσθμίου ἐκρεῖσι, ἔκρεῖσι ἰσθμίου αὐτοῖσι ὑπὸ τυμφῶν, ἀλλὰ κα-
 τὰ χεῖσι εἰς κελύων, καὶ ἔκρεῖσι ἀντὶ χεῖσι. ἀντὶ χεῖσι δὲ πῖσι ὑδρίας
 βασιλῆσι. ὁμῶς ἢ πῖσι πῖσι. πῖσι πῖσι δὲ ἢ ἀντὶ χεῖσι
 εἰσθμίου, ὡς κατὰ χεῖσι.

Δὴ γὰρ μιν τοίοισιν ἐν ἤθεσιν αὐτὸς ἔφερβε,
 ἵ Νηπιάρχοντα πρῶτα δόμων ἐκ πατρὸς ἀπέρας
 Δίῃ Θεοδάμασι, ὃν ἐν ἰδρυόπεσιν ἔπεφεν
 Νηλειῶς, βοὸς ἀμφὶ γεωμόρῃ ἀνιόωντα.
 Ἦτοι ὁ μὲν νεοῖο γύας τίμνεσκεν δρότρω
 Θεοδάμας, ἀνὴρ βεβολημὶ· αὐτὲρ ὁ τόνω
 Βέν δρότρω λύωγῃ πρῶταχέμω σὸκ ἐβίλοντα.

1215

*His quippe in moribus eum produxit ipse,
 Cum primum exemit puerum puerilem ex adibus patris,
 Theodamantis prestantissimi, quem in agro Dryorum crucidarat
 Inclementer, bovis agricola causa adversantem.
 Nempe novalia inarabat jugera
 Theodamas, compuncto molestia animo: hic vero
 Imperat recusanti, bovem aratorem tradat.*

ἵ Νηπιάρχοντα. ἡρακλῆς γήμας διήγειρας τὴν οἰνέως θυγατέρα, καὶ δια-
 γωνίᾳ ἐν χαλυδῶνι, ἐν συμποσίᾳ κύατον, ἦτοι τὸ οἰνέως οἰνοχόου, δρότρω τὴν
 παιδα, πωλῆξας κρηδύλων ἀνείλει, ὅτι αὐτῷ πρὸς ποδῶν πύρα ὑδάτα ἀγνοῶν
 ἐπὶ τῶν χειρῶν ἐπέχει. Φόβωσιν οὐκ ἔφονοι, καὶ σὺν τῇ γαμῆλῃ τεκνέμεται.
 ἀνείλει ἐν δὲ λύω ποταμῷ νέεσσι κέντρων, ὡς ἐ δρότρω ἰσορεῖ. ἔπειτα
 παρῶν, ἔφεν καὶ ὕλον τὸ ἦν· καὶ ἐλθὼν εἰς τὴν ἰδρυόπειαν (λησπικὸν ἢ τὸ
 ἴδιον, ὁμορῶν τοῖς μελιῦσι, ὡς φερικύδης ἐν τῇ τρίτῃ φησὶν) ἔπειτα
 παιδῶν, καὶ ἔπειτα παιδαγωγῶν λίξα ἀπολιμπανωμένη, στυτυχὴν τῷ Θεο-
 δάμασι, ἠτέτο ὀλίγη τροφὴ· ἢ ὅτι ἐδίδω. ὀργισθεὶς ἢ ὁ ἡρακλῆς,
 καὶ ἀποπάσας αὐτῆς ἕνα τὸ βοῶν, γύας ἀναχέτω. ὁ δὲ Θεοδάμας ἐλθὼν
 εἰς τὴν ἰδρυόπειαν πόλιν, ἐξῆλθε αὐτὸς καθ' ἡρακλῆος καὶ εἰς τοσαύτην
 ἀνάγκην κατίση ὁ ἡρακλῆς, ὡς ἐ τὴν γυναικα διήγειρας καθοπίστω.
 ὅτι δὴ καὶ τεωθλίω φασὶν αὐτὸν καὶ τὸ μωζόν. πρῶτα, γαμῆλῃ ἢ αὐτῶν,
 καὶ ἀνείλει τὸ Θεοδάμασι, ἀνιδέξασθαι τὸ τῆς ἦν ὕλον. καὶ τὸ πᾶν ἢ ἴδιον
 Διὸς τὴν λησπικὴν μετῴκησεν πρὸς τρῶα τὴν θεσσαλικὴν πόλιν ἐ τὴν
 οἰκίαν τὸ ἴδιον, πρὸς τοῖς ἴοις τὸ Φωκίδῃ· ἵνα τῇ πολλῇ τῶν ἀνθρώπων
 ἐπιμιξία ἢ λησπικῆ ἦθες ἀποχωνίω. τύτων ἢ καὶ ὁ κακίμαχος μίμνηται.
 φερικύδης δὲ ἐν τῷ ὀδύτρω φησὶν ὅτι πολυδάρα τῇ δακτῶ μίσγεται πη-
 νεὶος ὁ ποταμός. τὸ δὲ γίνεται ὄρυψ, ἀφ' ἧς ὄρυπες καλῶνται. οἰκῶσι δὲ
 ἐπὶ τῷ ἀπὸ χειρῶν ποταμῷ. ἵ Ἀνιόωντα, ἐκαστῶν.

Ἰέπ

² ἴετο γὰρ πρὸ φασιν πόλεμος ² δρυόπεισι βαλίοσσι
 Λαλαλέω· ἐπεὶ ἔπι δίκης ἀλέγοντες ἕναϊον.
³ Ἀλλὰ πὲρ μὲν τηλῆ κεν δότω πλάγξεν αἰοιδῆς. 1220
 Αἴψα δ' ὄγε κρῖνύω μελεκίαθεν, ⁴ λὺ καλέεσιν
 Πηγάς ⁵ ἀγγύγοι πειναιέται. οἱ δέ τ' ἄρ' ἔ
 Νυμφάων ἱσαῖο χοροί. μέλε γὰρ σφισι πάσαις
 ὄσσαι κῆσ' ἔρατὸν νύμφαι ῥοὸν ἀμφενέμοιτο,
 Ἄρπυϊν ἐννυχίησιν αἰεὶ μέλπεσθαι αἰοιδῆς. 1225
 Αἰ μὲν ὅσσαι σκοπιὰς ὀρέων λάχον, ἢ κ' ⁶ ἐναύλας.
 Αἴγε μὲν ⁷ ὑλήωροι δότω πρὸθεν ἐσιχώωντο·

*Scilicet viam munitabat ad belli Dryopibus inferendi occasionem
 Iuuctuosam: qui adeo nullo equi pudore colerent.
 Verum ista longius à filo carminis seducant.
 Is igitur continuo ad fontem adiit, quem nominant
 Pegas incola affines. at tunc casu
 Instaurabantur nympharum chori (nam omnibus ipsis erat cura
 Nymphis, quaecunque amœnum istic accolebant craterem,
 Ut in Dianam nocturnas subinde cantiones desaltarent:
 Quin imo quaecunq; obtinent vel speculas montium vel speluncas,
 Atque saltuaria longe accedebant)*

¹ ἴετο γὰρ πρὸ φασιν. ἄρα ἀδικῶν ἢ ὁ Ἡρακλῆς τῷτο ἤθελεν, ἀλλ' ἵνα τὸ
 ἐκείναι λησπικὴν ἀγασ παύσῃ. ἀλεξίκακῶ γὰρ θεός. ταύτη τῷ Ἐθμοδά-
 μασθε ἠρέστισι, ἀφορμῆς λαδὸρδρα πικρῆσται τὸ ἴδιον. ² Δρυόπεισι
 βαλίοσσι. Δρυόπεις, ἴθιες πρὸ τ' περὶ αὐτὸν ἀδικοῦ, ὃ κρῖνύω μελεκίαθεν Ἡρα-
 κλῆς, κ' μετῆσταιεῖς πελοποιήσται. ἀιμαίθησται δ' ἀπὸ δρυόπῶν τ' λυ-
 κῶσσι καὶ δίας τ' λυκαοιέας. ³ Ἀλλὰ πὲρ μὲν τηλῆ κεν. φησὶ ὅτι τῷ
 ἡμῶν ποιήσται καὶ τῷ τ' δότω πρὸθεν κ' πὲρ ἀπὸ δρυόπῶν δότω πρὸθεν
 τῶσται. εἰ βυλαίμῳ ἐπεὶ πὲρ συμβαίωσται τοῖς δρυόπῳ. Ἄλλως. λοιπὴ τὸ
 λησπικῶν. ἢ ἢ, ἀλλὰ πᾶσι λησπικῶν, δότω πρὸθεν με τ' ἔσται χρεσὶ ἔπι αἰοιδῆς.
⁴ ἢ καλέεσιν πηγάς. ὄνομα κρῖνύω πηγάς, ἔτω κρῖνύω. ⁵ Ἀγγύγοι δ',
 οἱ πλησιόχοροι, εἰ γῶσις. ⁶ Ἐναύλας. τὴ ἀπὸ λῶσται τῶν. ⁷ Ὑλήωροι, αἱ
 ἐν τοῖς ὄρεσι δότω πρὸθεν.

Οἱ δὲ, γαλιναίη πίσωσι, ἐλάσσκον Ἰπιπρὸ
 Νῆα βίη. τὴν δὲ ἔκε δὲ ἐξ αἰλὸς αἰόσσαν
 οὐδὲ ποσειδάων¹ αἰλλόποδες² κίχον ἵπποι.
 Ἐμπης δὲ ἐρρομύοιο σάλα³ ζαχρηέσιν αὔραις,
 Αἰνέον ἔκ ποταμῶν ὑπὸ δαίελλον ἠερέθοντο,
 Τειρόμφοι, καὶ δὴ⁴ μετελάφρον. αὐτὰρ ὁ τῆσθε
 Πασσυδίη μογέοντα⁵ ἐφέλκετο κάρτεϊ χειρῶν
 Ἡρακλῆος, ἐτίνασσε δὲ δαηρότα δέντρα νηός.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ μυσῶν λελημημένοι ἠπείροιο,
⁶ Ρῶδακίδας προχοάς⁷ μέγα τ' ἠρίον αἰγαίονος II 65

II 60

*Illi igitur malacia confisi agebant protenus
 Navem vi suapte: quam per aquor volentem non
 Fuissent affecuta nec perniciosissima Neptuni quadriga.
 Nec tamen eo minus, quum immodestis sollicitati sali auris,
 Qua modo erant circa vesperam sublimata è fluviis,
 Vexabantur, aliquando interspirarunt. verum eos tamen
 Vulgo fatiscentes ope manuum exerta coëgit in ordinem
 Hercules, adeo ut lignea navigii coagmenta quatesaceret.
 Cum vero in Mysorum tendentes terram
 Rhyndaci profluentiam vastumque Aegaonis sepulcrum*

¹ Αἰλλόποδας δὲ, τὸς τεχνεῖς. ² Τὸ δὲ κίχον, ἀντὶ τῆς καπίλαβοι. ³ Ζαχρηέσιν αὔραις. μισθάλως ἰπιπρὸσσαις καὶ πνεύσαις. κυρίως δὲ ζαχρηέσις τὸ βιαίως τῆς χειρὸς προπρόμφοι. ὡς γὰρ πρὸς χεῖρας προπρόμφοι ἢ λίξις, καὶ τὸ ζαἰπιπρὸσσαις. ⁴ Τὸ μετελάφρον, ἀντὶ τῆς ἰππώσασθαι. ⁵ Ἐφέλκετο. ὡς τὴν πάντων αὐτῶν δαηρίαν καὶ τὴν τῆς κύματις ὑπερβολὴν, τὸ ἐφέλκετο, ὡς πλείονα εἰπὶ ἴμφοισι. ὅπερ καὶ καλλίμοχοι ἐπὶ τῆς ἠπείρου τῶν φησὶν, ὃ δὲ εἰπὶ τῶν ὁδῶν. ⁶ Ρῶδακίδας. ῥωδακὸς τῆσθε ἰσὶ φρυγίας, ἢ μνημοσύνη βακχυλίδης. τῆσθε ἢ ἀληθείαις τάφοι ἐσὶ τῆς βελάρου, καὶ τὴν εἰσοδοῖν. καλλίμοχοι δὲ ἰσὶ τῆσθε ποταμῶν ἐν τῆσθε τῆσθε καὶ τῆσθε ἰσὶ τῆσθε ποταμῶν, καὶ δημητρίοι ὁ σκήψοι ἐν τῆσθε αὐτῶν ἀφρόσμοι. ἄλλως. ῥωδακὸς, ποταμὸς φρυγίας ἰσὶ τῆσθε Μίσις, ὡς καὶ τὴν εἰσοδοῖν, καὶ αἰγαίονος πρὸς ἠρῶν μυσῶν τάφοι. ῥωδακὸς δὲ, ὡς αἰακός. ⁷ Μίσα τ' ἠρίον. χράφεται ἐν μέγα τῆσθε. καὶ τὸ μὲν ῥίον ἰσὶ τῆσθε ἠρῶν, ἢ τῆσθε ἀκρωτήριον

ΤΥΤΗΝ

1 Τυτθὸν ὑπὸ ἐκ Φρυγίας 2 παρεμέτρειον εἰσορόωντες,
 Δὴ τὸτ' 3 ἀνοχλίζων 4 τετραχότ' οἶδμα 5 ὄλκας,
 6 Μισοθήν ἄξεν ἑρετμόν· ἀτὰρ 7 τρύφος ἄλλο μὲν αὐτὸς
 Ἀμφω χερσὶν ἔχων πέσε δόχμη, ἄλλο ἧ πόντῳ

*Paulum super Phrygiam conspectum praeatarent:
 Sic retrusit sulcos exasperati maris,
 Ut consam à medio dirumperet, & alterum ipse fragmen
 Vtraque retinens manu caderet in latus, alterum mari*

τὸ δὲ ἡρίον, μνημεῖον. εἶομα δὲ πᾶσα ἀγοῦντα τὸ μῦθον, τὸ ἡρίον μίτρα πι-
 πωικύμα ἢ γραφίως ἀμαρτήματα ἀεὶ λελεῖσθαι τὸ ἡ. ὃ ἧ ὡς τὸ αἰθαίω-
 να μῦθῳ, ὑπὸ δημητρίου φέρεται ἔκδοσις. κόνων ἧ ἐν τῇ ἡρακλείᾳ φησὶν
 ὅτι αἰθαίωι ἡρακλῆος ὑπὸ ποσειδῶν, ἡρακλῆος ἡ εἰς τὸ ἰωὶ λεγέ-
 μῃον ὑπὸ ἔκδοσιν ἡρίον αἰθαίωι, τὸ αὐτὸν κὶ βελαίωι ἡρακλῆος. ὡς
 ἧ τὸ κλήσιος ἔκδοσις πλάγος ἐν μὲν τῷ τρίτῳ τῷ ὡς τὸ ἡρακλῆος φησὶν
 ἐν τούτοις, τὸ αἰθαίωι πλάγῳ οἱ μὲν δὲ τὸ περὶ αἰθῆρας αἰθῆρας ἰπύουμον
 γηρῖνα φασὶν. οἱ δὲ, δὲ τὸ ἡρακλῆος, τῆς αἰθαίωις ὀνομαζομένης. αἱ μὲν
 γὰρ αἰθαίωι, ἡ εἰς τὸ ποσειδῶνα ἡρακλῆος φασὶν, κὶ πλοπῶνται ἡ εἰς τὸν,
 ἐν τοῖς ὡς κείνο τῶν. εἰσὶ δὲ πᾶσι οἱ δὲ τὸ ἡρακλῆος δι' ὅλου ἔκδο-
 σιν πλάγος τῶν ἡρακλῆος γῆν. τὸ δὲ αἰθαίωις ἡ εἰς τὸ φησὶν ἡρακλῆος
 γῆς. βελαίωις δὲ, κὶ αἰθαίωις, ἔκδοσις, ὃ αὐτὸς λέγεται σιωπῶντος. ἔκ-
 δοσις δὲ ἐν τῇ ἡρακλῆος τὸ αἰθαίωις γῆς κὶ πᾶσι φησὶν πᾶσι, ἡρακλῆος
 κὶ εἰς τὸ ἡρακλῆος τοῖς πᾶσι συμμαχεῖν. κὶ ἡ εἰς φησὶν ἐν διηγερέ-
 σῳ, ἐκ μὲν ἔκδοσις πλάγος αὐτὸν ἡρακλῆος ὑπὸ ἡρακλῆος ἀναχθῆναι, φυ-
 λαξοῖσθαι τὸν δία, ἡρακλῆος δὲ πᾶσι. ἄλλοι δὲ ἡρακλῆος ἡ εἰς φασὶν
 τῶν. τῶν δὲ φησὶν ὅτι γῆρας ἡ, κὶ φησὶν ἐκ τὸ ἡρακλῆος, ἀφίκεσθαι εἰς
 φρυγίαν, καὶ εἰς ἡρακλῆος. 1 Τυτθὸν ὑπὸ ἐκ Φρυγίας, τὸ ἡ εἰς ὀλίγον
 αἰῶν τὸ φρυγίας. ἔκδοσις δὲ ἡ εἰς φησὶν τὸν φρυγίαν ἡ εἰς πᾶσι
 τὸ μυσίας. διὸ καὶ πᾶσι μίαν εἶναι φασὶν ἀμφοτέρων, ἡ εἰς τὸ πᾶσι πᾶσι
 σιᾶσθαι. 2 Παριμέτρειον. παρίπλοιοι. 3 ἀνοχλίζων. ἀνακίωσθαι ἐν τῷ κωπη-
 λαίωις ἡ ἀνακίωσθαι τὰ κύματα κὶ τῶν δῖων. 4 Τετραχότ' δὲ, τετραχίω-
 μῆος ἡ σφοδρῶς ὄσθαι. 5 ὄλκας δὲ, τῶν φυσήσας κὶ εἰς ἡ εἰς ἡ εἰς ἡ εἰς
 εἰς τῶν τὸ κύματι. 6 Μισοθήν ἄξεν. διὰ τῶν τῶν αἰθῆρας φασὶν καὶ
 λελεῖσθαι τὸ ἡρακλῆος ἐν Κίω. οἱ δὲ, ἐν ἀφίταις, ἡ εἰς ἡ εἰς ἡ εἰς τὸν
 ἡ εἰς ἡ εἰς. ἡ εἰς δὲ ἐν ὡς τῶν ἡ εἰς δὲ αὐτὸν δι' ὀμφάλλω κα-
 λελεῖσθαι. τὸ δὲ μισοθήν, ἡ εἰς τῶν ἡ εἰς πλάγος δεινότητῳ, καὶ
 τῶν ἡ εἰς ἡ εἰς ἡ εἰς. 7 Τρύφῳ δὲ, τὸ κλάσμα τῆς κόπης.

Κλύζε παλιρροίοισι Φέρων· ἀνά δ' ἔζετο σιγῇ 1170

Παπταίνων. χεῖρες γὰρ ἠήθεισεν ἡρεμέεσσαι.

Ἡμῶ δ' ἀγρόθεν εἴσι Φύλοσκάφῳ, ἧ τις δέροτρεδῆς.

Ἀπασίως εἰς αὐλιν ἐλὼ, δόρπιον χαλίζων.

Αὐτῷ δ' ἐν προμολῇ³ πετρυμμάα γένατ' ἔκαμψεν,

⁴ Αὐσαλίῳ⁵ κενήσι, ⁶ πετριβείας δέ τι χεῖρας 1175

Εἰσρόων κακὰ πολλὰ εἶη⁶ ἠρήσατο γαστρί·

Τῆμῳ⁷ ἄρ' οἶγ' ἀφίκοντο⁷ κιανίδῳ⁷ ἦθεα γαίης

⁸ Ἀμφ' ἀργαυθώνειον ὄρῳ⁸ προχοάς τε κίοιο.

Τὸς μὲν ἔϋξείνωσ μυσσὶ Φιλότητι κιόντας

Auferretur fluctibus prolutum reciprocis. resedit igitur silentio

Circumvisens: quia manus insinuari consueverunt minus.

Aderat tempus, quo pastinator aliquis aut arator venit rure

Lubens ad villam suam cœneaque avidus;

Atque inibi præ foribus infracta opere genua incurvat

Alto squalidus pulvere, & attritas in callum manus

Intuitus multum ventri malorum imprecatur:

Id hora adnabant illi ad telluris Ciana solum,

Circiter montem Arganthonium & Cii effluentiam.

Ac ipsos, eo quod pacate accederent, hospitaliter Mysi

¹ Ἀήθεισι. ἀήθης ἦσαν ἔῃ ἡμεῖν, ἀπὸ τῆς ἔμφυτον ἔῃ ἡρώτῳ διώα-
 μιν. ² Ἐν προμολῇ. τῇ προμολῇ ἐ τοῖς προμολοῖς. λέγονται ἡ προμολοῖ
 καὶ τὰ ἐξώπυλα μέρη, ὡς αὐτὸς ἐν τοῖς προμολοῖς φησὶ, σὴ δ' ἄρ' ἐπὶ προ-
 μολῆσι οἱ δ' ἀντίοι ἡρέθησαν. ³ Τετρυμμάα ἡ, ἀπὸ τῆς κατὰ πηλοποιήματα ὑπὸ
 τῆς καμψῆς. ⁴ Αὐσαλίῳ, ὁ κατὰ τὴν ἀντιπρόμολοῖ. ⁵ Πετριβείας.
 τίς πολὺ ποιησάσας χεῖρας ὑπὸ τῆς πέρας. ⁶ Τὸ ἠρήσατο, ἀπὸ τῆς κληρο-
 σατο, ἢ προσεῖπεν. ⁷ Κιανίδῳ ἦθεα γαίης. περιφραστικῶς τὴν κίον. ἐστὶ ἡ
 πόλις μυσίας, ἀπὸ κίης τῆς ἀφηνησάμεν τῆς μιλησίων ἀπικίας, ὡς ἰσπερ
 δέροτρεδῆς ἐοικωσὶν πολίτεια. κατὰ κλησὶν ἡ αὐτῶν προμολοῖ, ἐπὶ τῆς
 καμψῆς, τρίτην μιλησίων. καὶ ποταμὸς δὲ ἐστὶν ἕως ὀνομαζόμενῳ, τὴν μυ-
 σίαν περιβρίων, ἔμνημονοῦσ σκύλαξ ὁ κληροσάσας. περιβρίων ἡ ἐπὶ τὴν πό-
 λιν ὁ ποταμὸς ἔστῳ. ⁸ Ἀμφ' ἀργαυθώνειον. ὄρῳ τῆς κίης.

Δειδέχαιτ' ἑναίται κείνης χθονός, ἢ ἰά τί σφι 1180
 μῆλά τε δόλομυοῖς μέθυ τ' ἄσπελον ἐγυυάλιξαν.
 Ἐνθα δ' ἔπειτ' οἰ μὲν ξύλα ἑ κάγκασα, τοὶ δ' ἰ³ λεχαίλω
 φυλλάδα λειμώνων φέρον ἄσπελον ἀμήσωντες
 Ἐσπέρυδαμ· τοὶ δ' ἄμφι ἑ πυρήια ἑ δινδύεσκον.
 οἱ δ' οἶνον κρητῆρσι κέρων, πονέοντό τε δαῖτα, 1185
 Ἐκβάσιω ῥέξαστες ὑπὸ κνέφας ἀπόλλωνι.
 Αὐτὰρ ὁ δαίνυσσαι ἐπέροις δ' οἷς Ἰπιτείλας
 Βῆ ῥ' ἰμυ εἰς ὕλλω ἑ γὸς διός, ὡς κεν ἔρετμόν
 οἱ αὐτῶ ἑ φθαίη ἑ κατὰ χεῖρον ἐπιυάσσαι.
 Εὐρεν ἔπειτ' ἐλάτλω ἑ ἀλαλήμυ ἑ, ἕτε τι πολλοῖς 1190

Regionis istius incola acceptabant, inque auxilium via
 Suppeditabant egentibus & pecudes & vini abundantiam.
 Ibi tum pars ligna arida, immensam alii vim foliose
 Herba ad sternendos toros pratis emessa
 Congerunt: pars ignitabula obterunt,
 Aut crateribus indunt vinum, aut caenam vident,
 Crepera jam luce operati Apollini Ecbasio.
 Caterum iussis jucunde epulari sociis
 In silvam abire Iovis cepit filius, quo maturius
 Ipse sibi accommodum pararet remum.
 Ac nonnihil vagatus invenit abietem, qua nec multis

¹ Ἡἰά τί σφι. ἰφόδια βρώματ. σημαίνε δ' ἑ πὲ ἀχουφ. ὀμηρῶ, ἡἰω
 θημῶνα πινάξη. ² Κάγκασα. κελῶξερσ ξύλα. ³ Λεχαίλω φυλλάδα. τλω
 σὺς λίχη κὲ πβάδας ἰπιτηθείασ, ὑπὸ δ' λίχης. ⁴ Ἐσπέρυδαμ. λείπη τὸ αἶς.
 ἰ ἡ. ὡς πέρυδαμ. ⁵ ἑ Τὸ δ' δινδύεσκον, ἀντὶ δ' ἑσπιφον, παρίτρετον. πὲ
 γὲ ξύλα παρίτρετον, κὲ ἰα' αὐτῶ πῦρ ἑσασλον. πυρήια γὲ ταῦτα φησὶ πὲ
 σπέρυδαμ ἀλλήλοισ σὺς τὸ πῦρ ἐγυυάτω, ὡς τὸ μὲν ἑσι ὕπλον, ὃ κελῶ-
 ται σφάσι· θῆπεροι δ' ὡδ' ἑπλῆσιον τρυπαῖα, ὅπερ ἰπιτηθείοις τῶ σφῆ
 τρέφουσι. ⁶ Διὸς δ' ἑγόν, τ' ἑρεκλία φησὶ. ⁷ Τὸ δ' φθαίη, ἀντὶ δ' σφυλάσσι
 δ' πλῶ. ⁸ Κατὰ χεῖρον τὸ τῆ χειρὶ ἀρμόδιον. ⁹ Ἀλαλήμυ ἑ. ἢ ἀλῆ τὸ
 ἀπῆρῶ ἑἰαγ τ' τόπων ἢ ἀντὶ δ' ἀειμυλάμυ ἑ, ἑἰς αὐτῶ ἀρμόδιον ἑρη.

Α' χρομύλω ὄζοις, ἔδδ' μέγα τηλεθώσασ·

Α' λ' οἶον πεναῆς ἔρν[⊙] πέλφ' ¹ αἰγείροιο·

Τόσση ὁμῶς μῆκός τε κ' ἐς πάχ[⊙] ἦεν ιδέαται·

Ρ' ἴμφα δ' οἰσοδόκλω μλρ' ἔπι χθονὶ θῆκε Φαρέτρλω

Αὐπῖσιν τήξοισιν, ² ἔδδ' δ' ἀπὸ δέρμα λέονι[⊙]. 1195

Τλω δ' ὄγε ³ χαλκοβαρεῖ ροπάλω ⁴ δαπίδοιο πινάξας

Νειόθεν ἀμφοτέρησι πει⁵ σὺπ[⊙] ἔλλαβε χερσίν,

Ἡνορέη πίσιω[⊙]· ἐν ᾗ πλάτυν ὦμον ἔρεισεν

Εὐλαβάς· πεδόθεν ᾗ βαθύρριζόν περ' ἔβασσ

Προσφύς ἐξήειρε σὺν αὐτοῖς ⁶ ἔχμασι γαίης. 1200

Ὡς δ' ὅτ' αὐ⁷ ἀπροφάτως ἰσὸν νεός, ὣτε μάλιστ'α

Χειμερῆ ὀλοοῖο δύσις πέλφ' ὠρίων[⊙],

Onérabatur tamis, nec frondebat nimium,

Sed, ut procera populi arbor,

Tanta ad aspectum erat & statura & crassitie.

Idcirco confestim deponit humi pharetram sagittarum capacem

Cum arcu ipso, & leonina exuta pelle,

Illam obarata sollicitat clava;

Mox truncum infimum ambabus comprehendit manibus

Virium memor, & latum apprimat humerum,

Affirmato varicitus statu; ad postremum utcunque radicatum

Tenaciter affixus cum omnibus glebulentis evellit fibris.

Sic repentino malum navis, praesertim sub

Imbricum noxia occasum jugula,

¹ Αἰγείρο[⊙] δὲ, πλῆθ' τὸ ἐκ τ' ἔρας αἰσθη κ' κινῆσθαι, ἢ πλῆθ' τὸ κροπύγνυσθαι ὑπὸ τ' ἀνέμων. ² ἔδδ' δ' ἀπὸ δέρμα. τὸ ἰξῆς, ἀπὸ δὲ δέρμα λίσσεται. ³ Χαλκοβαρεῖ ᾗ, τὴν ἰαχυρῶν, ἢ τὴν πρὸς τὴν πέλφ' χαλκῶν βεβαρημῆσ. πείσιωδ[⊙] δὲ φησὶ ὀλόχαλκον εἶναι τὸ ρόπαλον ἠρακλῆος. ἐτυμολογῆσι δὲ αὐτὸ πλῆθ' τὴν ροπῶν κ' τὸ ἀλοῖαν. ⁴ Δαπίδιο ᾗ, ἐκ τ' γῆς ἢ τ' ῥίζης. ⁵ Σὺπ[⊙], πέλιχ[⊙]. ⁶ ἔχμασ, κάλυμα. ⁷ ἀπροφάτως, ἀγρώς.

Ἴψόθεν ἐμπλήξασα θοῇ ἀνέμοιο¹ κατὰ ἴξ
² αὐτοῖσι σφλίωσιν ἕω³ ἐκ περὶ τῶν ἐρύσσηται.
 Ὡς ὅγε πλὴν ἤειπεν. ὄμῃ δὲ ἀνὰ τίξα⁴ ἔϊς 1205
 Δέρμα θ' ἐλὼν ῥόπαλόν τε παλίσυλ⁵ ὤρτο νέεσθαι.
⁶ Τόφρα δ' ἔλας χαλκῆ σὺν κάλπιδι νόσφιν ὀμίλῃ
 Δίζητο κελύψης ἱερὸν ῥόον, ὡς καὶ οἱ ὕδωρ
 φθαιῆ ἀφυσάμην⁷ πολιδόρπιον, ἄλλα τὲ πάντα
 Ὡτραλέως κτ' ἄσμον ἐπαρτίσφεν ἰόντι.

*Velox venti procella superne incussa
 E rudentibus effringit cum omnibus cuneolis;
 Ut eam iste sustollebat. quapropter tum jaculis & arcu,
 Tum pelle clavaque resumtis, impetum revertendi cepit.
 Interim anea cum urna Hylas procul à turba
 Sacram fontis quarit scatebram, ut aqua illi
 Cœnatica temporius hausta, omnia venienti cetera
 Impigre concinneque adornet.*

¹ Κατὰ ἴξ. ἢ σφοδρὰ ὀρμή. ² Αὐτοῖσι σφλίωσιν. τοῖς πρὸ τῆς ἰσοδικίου
 σφησὶ, τοῖς φείχουσι ἐκπερῆσαι τὸ ἰσόν. διότι ἢ ἢ ὡς ἄρα ὁ ἀπὸ ὕψους καὶ ἰρρω-
 μῆν. ἰσὸν γὰρ πλὴν ἐλάττω ἐκείνη, ἀλλὰ τὸ ἰσότητις ἐ δὲ αὐτῆς (καὶ γὰρ καί τις
 ἰσὸν δικίω ἴσεται) χειμῶν δὲ καὶ τῶν ἀπὸ τῆς ἠρώσας ἢ ἠρώσας ἐπιφάνειαι.
 σφοδρῶ δὲ ἀνέμοι, πλὴν ῥόμῳ. τὸ δὲ αὐτοῖσι σφλίωσιν. ἀλλὰ τὸ φείχουσι ἢ
 ἐλάτης ῥίζαν χέμαθα. καὶ γὰρ ἐκείνη σφλίωσιν δικίω πλὴν ῥίζαν φείχουσι. τὸς
 δὲ περὶ τῆς, εἰς τὸ τίσι καὶ τὸ πύσι τὸ ῥίζων. ³ Τόφρα. ἀπὸ τῆς ἐν ὄσφ. Ἰλας.
 τὸ ὕλαν ὀ μὲν ἀποκαίνισθαι. θειοδάμασθαι φησὶν ἢ ἢ εἶνα, ἰκάνισθαι. δὲ,
 θειοδάμασθαι. ἀντικλείδης δὲ ἐν δηλιακῶς ἰσῆρσιν ἢ τὸ ὕλαν εἰς πλὴν ὕδρῆας ἐξ-
 ληλυθῆσαι, ἀλλὰ τὸ ὕλον, καὶ ἀνδρέθου γηυόσας. ἰχρόσθαι δὲ πολλοὶ ἰρώμφοι
 ἠρακλῆς, ὕλας, φιλοκλήτης, ἐ δὲ ὄμοσθαι, καὶ φείχουσι, καὶ φείξ, ἀφ' ἢ πύ-
 λης λῆδης. σπικράτης δὲ ἐν τῷ πρὸς εἰδῆσι φησὶ τὸ ὕλας ἰρώμφοι πολυ-
 φήμας ἐ ἢ ἠρακλῆς γηυόσας. ὄσασθαι δὲ ἐν πρὸς ἀμαζονίδων ἀληθί-
 σμοι πλὴν ἰσῆρας ἐκείνηται, ἢ ἠρακλῆσαι αὐτὸν ὑπὸ τυμφῶν, ἀλλὰ κα-
 σπλίωσθαι εἰς κελύψην, καὶ ἔτις ἀποκαίνισθαι. ἀπρῆσις δὲ πρῶτος ὕδρῆας
 βασιλῆς ὄμῃ δὲ περιπύτως παρῆνοι. πηκιστήρι δὲ ἢ ἀμφοτέρω
 εἰπῆσι, ὡς κελύψουσι.

Δὴ γάρ μιν τοίοισιν ἐν ἡῖσιν αὐτὸς ἔφερβε,
 ἵ Νηπιάρχοντα πρῶτα δόμων ἐκ πατρὸς ἀπέρας
 Δίῃ θειοδάμασσι, ὃν ἐν ἑρυσόπεσιν ἔπεφινεν
 Νηλειῶς, βοὸς ἀμφὶ γεωμόρῃ ἀνικόωντα.
 Ἦτοι ὁ μὲν νεοῖο γύας τίμνεσκεν δρότρω
 Θειοδάμας, ἀνὴρ βεβόλημῃ· αὐτὰρ ὁ τόν γε
 Βῆν δρότρω ἕλωγε ὄψαχέμῃ σὺν ἑταίροις.

1215

*His quippe in moribus eum produxit ipse,
 Cum primum exemit puerum puerilem ex adibus patris,
 Theodamantis praestantissimi, quem in agro Dryorum trucidaras
 Inclementer, bovis agricola causa adversantem.
 Nempe novalia inarabat jugera
 Theodamas, compuncto molestia animo: hic vero
 Imperat recusanti, bovem aratorem tradat.*

ἵ Νηπιάρχοντα. ἡρακλῆς γήμας διήγειρας τὴν οἰνίαν θυγατέρα, καὶ διά-
 γων ἐν καλυδῶνι, ἐν συμποσίῳ κύαθον, ἦτοι τὴν οἰνίαν οἰνοχόον, ἀρχιτέλες ἢ
 παῖδα, πλεῖστας κρηδύλα ἀνεῖλεν, ὅτι αὐτὰ τὰ ποδὸν πύρα ὑδάτα ἀγνοῶν
 ἐπὶ τῷ χειρῶν ἐπέχευ. φάσμασιν οὐδὲ τῷ φόνῳ, καὶ σὺν τῇ γαμῆλῃ σταλόμενῃ,
 ἀνεῖλεν ἐν δόλῳ ποταμῷ νύκτον κίνεσθαι, ὡς ἐ δρότρω ἰστορεῖ. ἔπειτα
 ἔπειτα, ἔφειν καὶ ἕλκεν τὸν καὶ ἔλκεν εἰς τὴν ἑρυσόπεσιν (λησρικῶν ἢ τὸ
 ἔθνη, ὁμορῶν τῶν μελιῦσιν, ὡς φερικύδης ἐν τῇ τρίτῃ φησὶ) ἔπειτα
 παιδῶν, καὶ ἔπειτα παιδαγωγῶν λίαν ἀπελιμπανόμενος, σιωπῆσιν τῷ θειο-
 δάμασσι, ἠεὶ τοὺς ἀλίγῳ τρεφῆν· ὁ δὲ ἐπὶ ἐδίδω. ὀργισθεὶς ἢ ὁ ἡρακλῆς,
 καὶ ἀποπῆσας αὐτῶν εἰς τὸ βοῶν, γύας ἀπέχευτο. ὁ δὲ θειοδάμας ἔλκεν
 εἰς τὴν τῷ ἑρυσόπεσιν πόλιν, ἐξῆλκε αὐτὸς καθ' ἡρακλῆος καὶ εἰς τοσαύτῳ
 ἀνάγκῃ κατίση ὁ ἡρακλῆς, ὡς ἐ τὴν γυναικῶν διήγειρας καθοπέλοισιν.
 ὅτι δὲ καὶ τρεφῆσιν φασὶν αὐτῶν καὶ τὸ μαζοῖν. ἀπεχόμενος ἢ αὐτῶν,
 καὶ ἀνεῖλεν τὸν θειοδάμασσι, ἀνεῖλεν τὸν τότε ἕλκεν ἕλκεν. καὶ τὸ πᾶν ἢ ἔθνη
 ἀπὸ τῶν λησικῶν μετόπισιν ἀπὸ τρεφῆσιν τὴν θεοκλιεῦ πόλιν ἐ τὴν
 αἰτίαν τὸ ἔθνη, ὡς τῶν ἔθρων τὸ φωκίδῳ· ἵνα τῇ πολλῇ τῶν ἀνθρώπων
 ἐπιμειξία ἢ λησικῶν ἦθες ἀπέχευται. τῶν ἢ καὶ ὁ καλλιμαχῶν μίμνηται.
 φερικύδης δὲ ἐν τῷ δόλῳ φησὶν ὅτι πολυδάμα τῇ δασεῦ μίσγεται πη-
 νεὸς ὁ ποταμός. τὸ δὲ γίνεται ἑρυσόπεσιν, ἀπὸ τῶν ἑρυσόπεσιν καλεῖται. οἰκῆσι δὲ
 ἐπὶ τῷ ἀστραχίῳ ποταμῷ. ἵ ἀνικόωντα, ἐναντιόμενοι.

Ἰ' ΕΤΘ

² Ἰέτο γὰρ πρὸ φασιν πλέμεν ² δρυόπεισι βαλέσθαι
 Λαλαλέω· ἐπεὶ ἔπι δίκης ἀλέγοντες ἔτασον.

³ Ἀλλὰ πᾶ μὲν τηλῆ κεν δῖο πλάγξεν αἰοιδῆς. 1220

Αἴψα δ' ὄγε κρῶλω μετκίαθεν, ⁴ κὺ καλέεσιν
 Πηγάς ⁵ ἀγχίγυοι πειναιέται. οἱ δέ τ' ἄρ' ἔ
 Νυμφάων ἱσαῖο χοροί. μέλε γάρ σφισι πάσαις
 Ὅσασιν κῆσ' ἔρατὴν τύμφαι ῥέον ἀμφενίμονιο,
 Ἄρτεμιν ἐνυχήσιν αἰὲ μέλπεισθαι αἰοιδάϊς. 1225

Αἱ μὲν ὅσασιν σκοπιὰς ὀρέων λάχον, ἦ κ' ⁶ ἐναύλας.

Αἴγε μὲν ⁷ ὑλήωροι δῖο πρὸθεν ἐσιχώωντο.

*Scilicet viam munitabat ad belli Dryopibus inferendi occasionem
 Iuētuousam : qui adeo nullo equi pudore colerent.*

Verum ista longius à filo carminis seducant.

Is igitur continuo ad fontem adiit, quem nominant

Pegas incola affines. at tunc casu

*Instaurabantur nympharum chori (nam omnibus ipsis erat cura
 Nymphis, quacunque amœnum istic accolebant craterem,*

Ut in Dianam nocturnas subinde cantiones desaltarent:

*Quin imo quacunque obtinent vel speculas montium vel speluncas,
 Atque saltuaria longe accedebant.)*

¹ Ἰέτο γὰρ πρὸ φασιν. ὅσα ἀδικῶσι οἱ ἠρακλῆς τῦτο ἤθελεν ἀλλ' ἵνα τὸ
 ἐκείνῳ ληστικῶν ἄγαν πῦσι. ἀλεξίκακον γὰρ θεός. ταύτη τῷ εὐθειοδί-
 μαστο ἠρίδιον ἀφαιρῆς λαβόμενον πμῆσι τὸ ἴδιον. ² Δρυόπεισι
 βαλέσθαι. Δρυόπει, ἴθιες πρὸ τ' περὶ αὐτῶν ἀδικοῦ, ὃ κρῖτοπέμνησι ἠρα-
 κλῆς, κ' μετῆσι πλοπίησι. ἀμαρτίαν δὲ δῖο δρυόπ' ἔ λυ-
 κείον καὶ δῖο τ' λυκαοίνας. ³ Ἀλλὰ πᾶ μὲν τηλῆ κεν. φησὶ ὅτι τὸ
 ἡμῶν πῖσι καὶ τὸ ἔ δρῶντων πλῆσι καὶ τὰ ἀπὸ δρῶντων δῖο πλά-
 γξεν. εἰ βελαίμω εἰπῶσι τὰ συμβῶσι τοῖς δρυόπεισι ἄλλως. λοιπὴ τὸ
 ληστικῶν. εἰ δ' ἀλλὰ πῦσι ληστικῶν, δῖο πρὸ μετ' ὅσασιν ὅσασιν αἰοιδῆς.
⁴ Ἡ καλέεσι πηγάς. ὄνομα κρῶλης πηγῆς, ὅτω κρῶλης. ⁵ Ἀγχίγυοι δ',
 οἱ πλεσιόχοι, αἱ γυῖσι. ⁶ Ἐναύλας. τὰ ἀπὸ λαοῦ τῶν. ⁷ Ὑλήωροι, οἱ
 ἐν τοῖς ὄρεσι δρῶντες.

Η ἢ νέον κρῶνις ἀνεδύετο¹ καλλιναίοιο
 Νύμφη² ἔφυδαίη. ἧ δὲ σχεδὸν εἰσενόησε
 Κάλπιδ³ γλυκερῆσιν⁴ ἐρώθόμνον χαρίτεσσιν. 1230
 Πρὸς γάρ οἱ⁴ διχόμεναις ἀπ' αἰθέρο⁵ αὐγαίεσσιν
 Βάλλε σελιναίη. ἧ ἢ φρένας ἐπιόησεν
⁵ Κύπρις⁶ ἀμηχανίη ἢ μόγις σωμαγείρατο θυμόν.
 Αὐτὰρ ὄγ' ὡς ταπειῶτα ῥόω ἐνὶ κάλπιν ἔρεισε
⁶ Λέχρῃσι⁷ ἐπιχειμφθεῖς, πρὶ δ' ἄσπελον ἔβραχεν ὕδωρ
 Χαλκὸν ἐς ἠχῆντα φορομόνον.⁷ αὐτίκα δ' ἦγε 1236
 Λαιὸν μὲν κατ' ὑπερθεῖν ἐπ' αὐχέν⁸ ἀνθετο πῆχυν
 Κῦσα⁹ ἐπιθύεσσα⁸ τέρεν σῶμα· δεξιτερῇ δὲ

Ac vix emerfit ex illimi fonte

Ephydasia nymphe, cum illum adspicit coram

Et forma decore tinctum, & grata dilucidum venustate.

Eum quippe media mensis refulgens ab aethere ir-

radiabat luna. illius certe mentem usque adeo attonuit

Cypris, ut media teneretur, egregue habitare secum posset.

Non igitur prius hic impexit latici situlam

Obliquato admotus corpore, & aqua plurimum circumcirca

Irructatum in as sonax, quam illa,

Vt tenerum properabat os basiare, sinistram collo

Superimposuit ulnam, dextra

¹ Καλλιναίοιο, καλλιρόον. ² Ἐφυδαίη, ὄνομα νύμφης. ³ Ἐρώθόμνον, ἧ λάμπουσα. ⁴ Διχόμεναις, παισίλλω. ⁵ Κύπρις, τὸ ἐρωτικὸν πάθος. ⁶ Λέχρῃσι ἐπιχειμφθεῖς, πηλαγίως ὡς ἐπὶ κρῶνι ἐπικλιθεῖς. ὃ ἢ ἴσως, ὡς κατὰ τὸ ὕδρῳ ἐπὶ τῷ κρῶνι, ἰμφορεθῆναι ἢ ὕδαλ⁷ εἰς τὸ ἀργεῖον μὲν σφοδρῶ ἤχων, ἢ νύμφη τῇ μὲν διανύμεναι χεῖρ⁸ ἢ αὐχέν⁸ αὐτῆ ἐπιλαβομένη, ἐφίλη, φησὶν, τῇ δεξιᾷ ἢ καθέλωσεν αὐτὸν εἰς τὸ ὕδωρ. ⁷ Αὐτίκα δ' ἦγε, πτόκρῳ ἐν τοῖς βυκολιχοῖς ἐν τῷ ὕδατι ἐπιχειμφθῆναι, ὑπὸ πηλοῦ φησὶν αὐτὸν τῆ νύμφης ἢ ἐπὶ τῷ ὕδατι ἢ ἐν τῷ ἄμφοροῦσι ποτίσθαι τὸ ὕδατι φησὶν ὑπερθεῖν χεῖρ⁸ ἢ ἰκαυθῆναι ἐν τῷ ὕδατι τῆ ἰταροειμῆναι ὑπὸ πηλοῦ φησὶν αὐτὸν ἀρπαγῆναι τῆ νύμφης ὃ ἢ λάμπουσα ὑπὸ μίαις. ⁸ Τέρεν, τὸ ἀπαλόν, ἐκ ἧ τέρε τὸ ἴα.

Α' γκῶν ἔσπασε χεῖρ', μέση δ' ἐνικάββαλε δίνῃ.

Τῆ δ' ἦρωσ ἰάχον' ἐπέκλυεν οἱ ἑταίρων 1240

¹ Εἰλαπίδης πολύφημ', ἰὼν ² προτίρωσε κελύθῃ.

Δείκω γὰρ ἤρακλῆα πελώριον ὀπώθ' ἴκειτο.

Βῆ ἣ μεταΐξας πηγέων χεδόν, ³ ἠύτε τις θῆρ

Α' χρι', ὄν ῥά τε γῆρυς ἀπόπροθεν ἴκετο μῆλων.

Λιμῶ δ' ⁴ αἰθόμρ' μετανίσσεται, ἔδ' ἐπέκυρσε 1245

Ποίμνησιν. πρὸ γὰρ αὐτοῖ ⁵ ἐνὶ σταθμοῖσι νομῆες

Ἐλσαι· ὃ ἣ σείαχων βρέμει ἄσπειρον, ὄφρα κάμησιν.

⁶ Ὡς τότε ἄρ' εἰλαπίδης μεγάλ' ἔσενεν, ἀμφὶ ἣ χῶρον

Cubitum manu attraxit, mediam denique in lamam demersit.

Eum vero solus toto de populo inaudiit clamantem heros

Polyphemus Elati f. qui longiuscule in viam progressus

Ingentem provisebat Herculem quam mox reverteretur.

Ibat igitur (an advolabat?) ad Pegas, sicuti fera aliqua

Immansueta, cujus verberavit eminus aures balatus ovium,

Accurrit ardens esurie, nec compos sit

Gregibus, quos prius in caulas coëgissent

Pastores; & ob id anhelata immaniter fremit ad lassitudinem.

Aequè graviter frendens tunc locum Polyphemus circum-

¹ Εἰλαπίδης. γράφεται κῆ εἰλασιδης. κῆ γὰρ πρὸς εἰλάσθ ἡός ἐστι ὁ πολύφημ'. καὶ δὲ πρὸς, ποσειδῶν'. γυναικῶς ἣ ἔχει ὁ πολύφημ' λαοτόμῳ, ἤρακλῆος ἀδελφῶ, ἀμφιτεύων' ἔ ἀλεμῶν ἡυγατίεσθ.
² Προτίρωσι. ἀντὶ τῆ εἰς τῆ μπροδῶν τ' κελύθῃ. ³ Ἡύτε τις θῆρ. κυρίως οἱ πρὸς τῆ λίοιζα φασὶ θῆρσ. ὡς κῆ χαλκίμαχ', θῆρὸς ἀερέζων δῆρμσ καλωμάδιοι.
⁴ Αἰθόμρ'. καιόμρ' τῆ λιμῶ. τὸ ἣ τοῦτο ἔχ ὡς ὁ λιμῶς πρὸς αἰθόμρ' ἐστὶ ποιητικῶς, ἀλλὰ τὸ αἰθόμρ' καὶ ἐπὶ τῆ ἀσπίδῃ ἐστὶ.
⁵ Ἐνὶ σταθμοῖσι. ἐνὶ σταθμοῖσι ἢ ἐν πρὸς τῆσι ἀντὶ τῆ εἰς. ὁ γδ ἰὼν, οἱ γδ νομῆες εἰς τῆς σταθμῶς ἀσπείρων.
⁶ Ὡς τότε ἄρ' εἰλαπίδης. διότι ὡς ἡγῆς κῆ ἰρῶν ἡ ἡκάν. ἀσπείρων γδ βοήσασιν ἐκείνῃ τ' ὕλασ, ἀλλὰ τὸ τ' ἡλικίας ἐστὶ, καὶ τὸ τ' ἐνὶ τῆ ἀπάλῃ θῆρὶ ἣ καὶ κῆσασιν ἔ ἀσπίδῃ, τ' πολύφημ', ἀλλὰ τῆ ἰμφυτῆ τῆ ἦρωσ δυνάμει. τὸ ἣ, λιμῶ αἰθόμρ', ὅτι

Φοίτα κεκληγώς, μελέη δέ οἱ ἔωλεο Φωνή.

Αἶψα δ' ἔρυσάμηνος μέγα Φάσγανον ὠρλονέεσθ, 1250

Μή πως ἢ θήρεσσιν ἔλωρ πέλοι, γέ μιν ἄνδρες

Μῆνον ἔοντ' ἐλόχησαν, ἄγασσι ἢ ληϊδ' ἐτοίμω.

Ἐνθ' αὐτῷ ζύμβλησ κτ' σίβον ἤρακλῆϊ,

Γυμνὸν ἐπαίεσων παλάμη ξίφθ. ² Ὡ δέ μιν ἔγνω

Σπερχόμενον μὲ νῆα Διὰ κνέφας· αὐλικά δ' ἄτην 1255

Ἐκφαλο λαγαλέω, βεβαρημύθ ³ ἄσμαλθ θυμόν.

Δαιμόνιε, συζερόν τοι ἄχθ πάμπρωϊον ἐνίψω.

Οὐ γὰρ ὕλας κρῶλεωδεκιών, σόθ ⁴ αὐπὶς ἰκάνθ,

Ἀλλὰ ἐληϊστῆρες ἐνιζξιμψαῖες ἄγασιν,

Ἡ θῆρες σίνονται· ἐγὼ δὲ ἰάχονθ ⁵ ἄκασα. 1260

fremebat clamansque, nec minus irrita ipsi voces excidebant.

Mox tamen magno ense stricto parat regredi,

Ne forte divexetur à belluis, neu se viri

Solivagum insidiis exceptum pro præda obvia abigant.

Sed ecce, in ipsum incidit Herculem inter vias,

Merum intentans manu gladium. sed qui facile eum agnosset

Sublustri nocte recurrentem ad navigium, statim quam tristis

Sit facta jactura, agriore anhelitu lassatus animi, eloquitur.

Infelix, præ omnibus dicam tibi quod & horrore erit & dolori.

Nam profectus ad fontem Hylas neque dum revertit salve;

Ac vel nacti eum prædones abducunt,

Vel male mutant fera. equidem quiritantem audivi ipse.

καὶ αὐτὸς τῇ Διᾷ τὸ πρὸς τὴν παῖδα ὄραμα. τὸ ἢ, ὡς ἐπίκουρε ποιμνησι, πρὸς τὸ συμβεβηκός. καὶ γὰρ ἡ νύμφη σιωπῆζει τὴν παῖδα πρὸ τῆς πε-
λυφῆμα παρυσίας & βοηθείας. Ἰ ληϊδ' ἐτοίμω. κτήμα κτ' λάφυροι ἐτοι-
μον. & Διᾷ τὸ ἀκμητὶ κτ' χερσὶ μάχης λαβεῖν. Ἐν δέ μιν ἔγνω. Διᾷ τὸ
λάμπη τὴν σελήην. εἶπεν γὰρ ὅτι διχόμεθ ² ἔλαμπη. Ἰ ἄσμαλθ. τὰς ἐκ
τῆς δρόμας γλυκομῆμα φύσημα κ.

Ὡς φάτο, τῷ δ' αἰὼνι κ' κροτάφων ἄλις ἰδρῶς
 κήκειεν, ἐν ᾗ κελαινὸν ὑπὸ σπλάγχνοις ζέεν αἷμα.
 Χωόμενθ' δ' ἐλάττω χαμάδις βάλεν· ἐς ᾗ κέλευθον
 τὴν θίεν, ἣ πόδες αὐτὸν ὑπέκφερον αἰέσοντα.
 Ὡς δ' ὅπερ τις τι μύωπι πτυμεμύος ἔσσυτο ταῦρ' 1265
 Πίσεά τε περ λιπῶν κ' ἑλεσπίδας, εἰδὲ νομῆων
 οὐδ' ἀγέλης ὄψεται, περήσθ' δ' ὁδὸν, ἄλλοτ' ἄπαυσθ',
 Ἄλλοτε δ' ἰσάμενθ', εἰ ἀνὰ πλατὺν αὐχέν' αἰείρων
 ἴησιν μύκημα κακῶ βεβολημῶ οἴσρω.
 Ὡς ὅγε μαιμώνων, ὅτε μὲν θοὰ γένατ' ἔπαλλεν, 1270

*Sic ille. verum huic satis sudor auscultanti à temporibus de-
 rumpebat, aterque sub visceribus sanguis infervescebat.
 Idcirco iracunde projecta humi abiete, eum capessit
 Cursum, quo pedes raptabant ruentem.
 Ac ut aliquis olim incitatur ictus a silo taurus,
 Ut fastiditis aque pratis & paludibus, nec pastores
 Respicit nec armentum, sed viam nunc irrequietus pergit
 Nunc cessabundus, ac in largam sublatum cervicem
 Mugitus edit, ut nocente punctus oestro.
 Haud iste aliter furiatum, modo genibus micabat*

Ὡς δ' ὅτε τις τι μύωπι. μύωψ εἶδ' ἄμα κ' τὸ ἔαρ γιόμηνον· ἢ τις ταῖς λογαίσι τ' βοῶν ἐπιπαραζημιώρη, δάκνη αὐταῖς, κ' εἰς μαιῶν ὄψα· ἐφ' ἧ κ' οἴσρω λέγεται. σῆσραθ' ἢ ἐν τῇ πείρατι αἰεὶ ζῶν, ἀφασίλλθ' τ' μύωπα θ' οἴσρω. ὁ μὲν γὰρ μύωψ ἐκ τ' ξύλων ἀποθνήσκειται, ὁ δ' οἴσρω ἐκ τ' ἐν τοῖς ποταμοῖς ἐπιπλοῖοντι ζωαρίων. Πίσα. τὸς συμφύτους, ἢ ἐλάδης κ' πηλώδης τόπος. ἑλεσπίδας. πῆς τὸς ἐλάδης κ' πηλώδης τόπος. ἀμεινοί ἢ τὸς πετρώδης, ὡρᾶ τὸ λίπιδον ὑπὸ τῇ ἡλίᾳ κ' ἀέμεν εἰστέ. ὅθι εἰς λίπη τὰ ἀκρωτήρια τ' ὄρων. εἰσπίδης, κ' κηθαιρῶνθ' λέπας. Ὡς ὅγε μαιμώνων. διόλου ὕγιος ἢ ὡρᾶ βολή. ταῦρ' γὰρ βεβολημῶ ἐκαστὸν τ' ἡρακλία, ἀφ' τὸ θ' ἤρωθ' καρπῶν. ἐπικέμενοι ἢ μύωπα φησὶ τὴν θ' ὕλα ζήτησιν. καὶ γὰρ αὐτὴ δίκην μύωπ' αὐτοῖς ἤλγωσιν. τὸ δὲ, πισιά τε σπυρίων, αἰεὶ τὴν ταῦν κ' τὴν τ' ἰταίρων σῶδον. τὸ δ' εἰδὲ

Συωχέως, ὅτι δὲ αὐτὲ μετὰ λήγων καμάτιο,
 Τῆλε διαπύσιον μεγάλη βοάσκειν αὐτῆ.

¹ Αὐτίκα δὲ ἀκροτάτας ὑπερέχεθεν ἀκρας ἀστῆρ
 Ἡῶ², πνοιαὶ ἣ κατήλυθον· ὦκα ἣ τῆφους
 Ἔσβαινεν ὀρόθιων ἐπαύρεσθαι τ' ἀνέμοιο. 1275

οἱ δὲ εἰσβαινον ἄφαρ λελιημῆμοι· ² ὕψι ἣ ἰηὸς
 ἀναΐας ἐρύσαντες ³ ἀνεκρέσαντο κάλωας.

Κυρτώθη δὲ ἀνέμω λῖνα μεσόθι, τῆλε δὲ ἀπ' ἀκτῆς
 Γηθόσωοι φορέοντο παρὰ ποσιδήϊον ἀκρῶ.

Ἡμῶ⁴ δὲ ἔρανόθεν⁴ χαροπὴ ὑπολάμπεται ἡὼς 1280

*Iugiter, interdum contra quiescebat lassus cursu,
 Et valido late clamore permananterque insonabat.
 Deinde tum editissimos superire apices cepit stella
 Diurna, & increbuerunt aura: nec mora cum Tiphus
 Conscendere hortatur & vento perfrui.
 Illi quoque cito cupienterque conscenderunt, & sub-
 latis ancoris revellerunt funes.
 Recurvatis autem vento linteis longe ex litore
 Posideium lati promontorium praternavigarunt.
 Iam croceo calitus ore sublucebat aurora*

νομήων ἐδ' ἀγέλης ὄηται, ὅτι ἐδὲ τ' ἐξέρχεται τῶν ἰάσι¹ ἐπιγράφη,
 ἐδὲ τ' ἄλλων ἐταίρων. τὸ ἣ, ἄλλοτ' ἀπῶσθαι, ἄλλοτε δὲ ἰστέμν², ὅτι ποτὲ
 μὲν ἔτριχεν, ἔως καμῆ· ποτὲ ἣ ἔσηκει. τὸ ἣ, ἴησι μύκημα, ὅτι ἐστ³ ποτὲ
 εἶδος καλῶν τ' ὕλων. ¹ Αὐτίκα δὲ ἀκροτάτας. ἡῶν ἀστῆρ τ' εἰσφόρον. ὁ ἣ
 ἐξῆς λόγ⁴, ὡς ἣ πρὸς ταῖς ἀκρωρείαις ὁ εἰσφόρ⁵ ἐφάνη, ὡς ἀρχῆ⁶
 πνοιαὶ παρήλθον. ταχίως δὲ ὁ τῆφους παρεκείλευσθαι ἐμβάντας διαλύσται.
² Ὑψι ἣ ἰηὸς. ἀνασπασάντες τὰς ἀγκύρας, ἐ τ' ὄρμη ἀνακινήσασθαι τ' ταῦν.
 γελοῖ⁷ ἣ ἔφορ⁸, νομίζων πρῶτοι ἀνάχασθαι τῶν διπλῆν ἀγκυρῶν ἀρη-
 κίται. περιστότεροι γὰρ ἀναχάσασθαι οἱ δόξονταί. ³ Ἀνεκρέσαντο. ἀπὸ τ'
 ἀσπυγμῶν τὸ ἐπακροθῆν ἰδήλωσι. ἀπὸ τ', τὸ ἰσίοι ἰχάλασαι. ⁴ Ἡμῶ⁹
 δὲ ἔρανόθεν χαροπὴ. χαροπῶν τῶν ἡὼ, ἀπὸ τὸ λαμπρῶν τ' αἴρα καὶ
 φαῖζειν.

Ἐκ¹ πρᾶτης ἀνιῶσα, ² Δαγλαύσασσι δὲ ἀταρπὸι,
 Καὶ πεδία δροσοῦντα φαεινὴ λάμπεται αἴγλη·
 Τῆμ' ἄ τ' ἐς δ' ἐνόησαν αἰδρήσι λιπόντες.
 Ἐν δ' ἔσφιν κρατερὸν νεῖκ' ἔπεισαν, ἐν ᾗ κελωὸς
 Ἄσπελ' ἔπει, εἰ τ' ἄρ' ἔσον δόποπρολιπόντες ἔβησαν 1285
 Σφωίπερων ἐταίρων. ὁ δὲ ἀμηχανίησιν ἀτυχθεὶς,
 οὐδ' ἐπὶ τοῖον ἔπει μεπιφώνεεν, ἔδ' ἐπὶ τοῖον
 Αἰσονίδης· ἀλλ' ἦσο βαρεῖη νεύοθεν ἄτη
 θυμὸν ἔδων. ³ πηλαμῶνα δὲ ἔλεν χόλ' ἔπει, ὡδ' ἔπει·
⁴ Ἦσ' αὐτῶς ἔπει κηλ' ἔπει, ἐπεὶ νύ τοι ἄρ' ἔμωρον ἦεν 1290

*A communi reversa termino, & prodiga calles luce flarebant,
 Roscidosque campos manifestus retegebat splendor;
 Cum ecce sentiunt se destituisse illos per imprudentiam.
 Ibi demum acris in eos altercatio, maximus incidit
 Tumultus, qui conscendissent ex puncto fortissimo
 Commilitum suorum. atque hic difficultate rei percussus
 Nihil neque asperum neque molle interloquebatur
 Iason, sed sedens tristi casus a core medullitus
 Macerabat pectus. at percitus ira Telamo talia rebullibat.
 Tu quam statua sedes ignavius: nimirum tua intererat*

¹ Πρᾶτη σημαίνει μὲν κατὰ πηλας, καὶ τὸ ἐπὶ γλῶ ἡμισφαίρειον λέγειται ἢ κυρίως ἢ ἀναθλή. πηλας γὰρ αὐτὴ τ' ἔστιν ἡ κινήσις. ἐπιῆται γὰρ ἀρχαῖα, ἔστι αὐτῶν πηλας. ² Τὸ δὲ γλαυκὸν καὶ χαροπὸν συνωνύμως λέγεται. ἀμφοτέρω γὰρ ἐπὶ τ' λαμπρῶ. διὸ ἔστιν ἡμεῖς Δαγλαύσασσι, ἀπὸ τ' φωτίζουσι, ἢ Δαγλάμπουσι. ὅτι ἔστι ἡ ἀθλῶν γλαυκῶπις, καὶ γλῶν. ἡ καὶ τ' ὀφθαλμῶν ὡρῶν τὸ γλαυκόν, ὅτι ἐστὶ λάμπη. καὶ Δραπίδης ἐπὶ τ' σιλῶν ἐξήσασθε, γλαυκῶπις τε σφίεται μῶν. ³ ⁴ Τηλαμῶνα δὲ ἔλεν χόλ' ἔπει. ἔπει γὰρ πᾶσι ἡρακλῆος γέροντι ἐταίρῳ, ὅς καὶ ἐς πολλὰς ἀθλῶν αὐτῶν συνωμῆσται, ἔστι ἰλίου συνωμῆσται, καὶ συνωμῆσται ἀμαζόνια· καὶ τ' ἀλευσία ἀνείλι, ὡς καὶ ὁ Πίνδαρος ἰσορεῖ. Θιοκλείῳ ἐνδείξει τῶν Φιλίαν αὐτῶν ἐπιπῶν. Οἱ μὲν ἄμφω ἐταῖροι ἀεὶ δαίμωνες τρέπζαν. ὁ δὲ λόγῳ, κατὰ τὴν ἴσχυα ἡσυχῶ. ἀποκρίσται μὲν οὐδ' ἀποκριθεὶς φησὶ

Ἡ ἑρακλῆα λιπεῖν· σέο δ' ἔκτοθι μῆτις ὄρωρεν,
 ὃ φρα τὸ κείνυ κῦδ'· ἀν' ἐλλάδα μή σε καλύψῃ.
 Αἴ κε θεοὶ δώωσιν ὑπὸ τροπῶν οἴκαδε νόσον.
 Ἄλλὰ τί μύθων ἦδ'·; ἐπεὶ ἔ νόσφιν ἑταίρων
 εἶμι πῶν, οἱ τίν γε δόλον σωελεκτιώωντο. 1295
 Ἡ, καὶ ἐς ἀγνιαδῆω πῆφω θόρε· τῷ δ' εἰ οἶ ὄσσε

*Ut proderetur Hercules: tu omnem es fallaciam architectatus,
 Ne illius te in Grecia praembraret decus,
 Si quando nos domum & redire dii & revenire siviissent.
 Sed quid juret verba perdere? ipse quoque sum à comitatu
 Tuo secessurus, qui hunc tecum commolitus dolum est.
 Et cum dicto sic irate in Tiphum Agnei irruit, ut ipsius lumina*

τὸν ἑρακλῆα πρὸς κείνους, ἐκβάλλει ἐπὶ τὴν ὑλα ζήτησιν· διούσι· ἢ ὁ μι-
 τυλῶναι, συμπεπλάκειαι φησὶ τὸ ἥρωα τοῖς ἀριστοῦσιν ἕως κέλευσιν, καὶ
 τοῖς πρὸς μῆδειαν συμπεπλάκειαι τῶν ἰάσων. ὁμοίως ἔ δὴμαρῶν· ἠρό-
 δωρ· δὲ φησὶ μὴ συμπεπλάκειαι αὐτοῖς τε καὶ πιας ἄλλως. ἠσιόδ· ἐν
 τῷ κῆυκ· γάμω, ἐκβάλλει φησὶ αὐτοῖς ἐφ' ὑδαί· ζήτησιν, τὸ μαζηκίας
 πρὸς πᾶς ἀπὸ τῆς ἀφίστασιν αὐτῶν ἀφίστασιν καλεῖται ἀπολειφθῶναι. ἀπί-
 μω· ἢ ἐν τῇ λυδῇ φησὶν ἐκβάλλει τὸν ἑρακλῆα ἀπὸ τῆς καβαρῆ-
 ων τῶν ἀργῶν ὑπὸ τῆς ἥρω· τῆσθε ἔ ποσειδίππ· ὁ ἐπιγραμματογράφ-
 ος ἠεὶ λέγει καὶ φερικύδης. ἴφορ· ἢ ἐν τῇ φησὶν αὐτῶν ἐκβασίως ἀπο-
 λειφθῶν πρὸς ὁμοφάλλω τῶν λυδῶν βασιλεύσασιν. ἰδίως ἢ ἀντικλείδης
 ἐν τῇ β τῆς δηλιακῶν, ὑλλοῖν φησὶ τὸν ἑρακλῆα ἦν ἀποβάλλει ἐφ' ὑδαρ, μὴ
 ὑποσπῆσαι. ὄφρα τὸ κείνυ κῦδ'· ἀσείως ἔ τεχνικῶς ἔ τῆς κριτικῆς γιν-
 ται καιρῶ μίμνηται, ἀλλ' ἐπὶ τῆς νόσον ἀνάγκη τῆς λόγων, ἵνα πλείον κακίση
 τῆς περᾶσιν. ὑδὲι γάρ σοι διεφίρει ἐν σκυδία ὑπὸ ἑρακλῆα ἠπῆσασιν· ἀλλ'
 ὅμως τῆσθε σοι αἰχμῶν ἔφερει ὑστερον, ἡμῶν εἰς ἐλλάδα ἐπιτελεσθῶνται. διὸ
 καὶ τῶν κριτικῶν πάντων σωτηρίων ὑπὲρ τῆς σῆς ἀυδοξίας παρῆκας. Ἄλλὰ πῆ
 μύθων ἦδ'· ἠρωδιανὸς ἐν τῷ ἐκβάλλει φησὶν ὅτι πᾶς ἔ λήγει ἐδὲ-
 τερα· διούλλαβα ἀργόμωρα ἀπὸ φύσιν μακρῶς ψιλῶται, αἰχ·, ἠθ·,
 ἀρ·, εἰδ·. ἔ πως οὐκ καὶ ἦδ'· τὸ ἢ ἠθμὸς δασυώνται, καὶ τοῖς τὸ ἢ
 ἔχων πρὸς τῆς τῆς ἐνοίαι τῆς ἠστω μίλλοι· διασημομῶν. ἐκλείπει ἢ τὸ σπῆ. ὁ
 γὰρ ἴδης. ἀλλὰ πῆ τὸσθεσιν ἦδ' εἰς μοι λόγων. πορδύομαι γὰρ χερσὶς τῆς σωληθει-
 μῶν σοι τῆσθε τῆς δόλοι.

1 Ὅσλιγες μαλεροῖο πυρὸς ὡς ἰνδάλλοντο.
 Καί ἰυ κεν 2 ἀψ ὀπίσω μυσῶν Ἰπὶ γαῖαν ἴκοντο,
 3 λαῖτμα βησιόμβροι ἀνέμω τ' ἄλληκλον ἰωλὺ,
 4 Εἰ μὴ θρηικίοιο δὺω ἕες βορέαιο
 Διακίδω χαλεποῖσιν ἔρητύεσκον ἔπεσιν,
 Σχέτλιοι ἤτι σφιν συζηρὴ τίσις ἔπαλετ' ὀπίσσω
 Χερσὶν ὑφ' ἠρακλῆσ, ὅ μιν διζέσθαι ἔρυκον.
 5 Ἀθλων γὰρ πελῖαιο 6 δεδύποτ' ἀψ ἀνιόντας

1300

Scintillarum flagrantis ignis speciem praesentarent.
Quin retro in Mysiam revertissent,
Et profundo obluētati salo & insopitis flabrorum boatibus,
Nisi duo filii Aquilonis Thracii
Gnatum Aeaci asperius increpatum compescuissent;
Infelices, qui post horrendum in modum sensuri essent ultrices
Manus Herculis, propterea quod ipsum requiri vetuerint.
Illos certe, cum se è ludis obito Pelia factis referrent,

Ὅσλιγες. αἰ λαμπηδόνες. ἐν ἄλλοις ἢ σημαίη ἢ λέξις τὴν βόσρυχα.
 ἀπ' ὄσλιγαν δι' αἰὲν ἀλιφα ρέφ. τὸ το δὲ φησι ἠρωδιανὸς ἐν τῷ δούτρω τ'
 κατόλου. Παρὰ μὲν δόπλωνίς ἐ φιλητῶ Δίφ' Ἐ α τὸ ἀψ, κὲ ὀπίσσω, ἐκ
 ὠδρακλήλ. 3 Λαῖτμα βησιόμβροι. ἀντὶ τ' μαχισιόμβροι τῷ κελίπεύρηλι
 ἀνέμω κὲ βιασιόμβροι. λαῖτμα ἢ τὸ κῦτ' τ' θαλάσσης κὲ Δίφ' Ἐ ημα, οἰοῖται
 λάτμημα. ἢ ὠδρα τὸ λατύπεισθαι ὑπὸ τῶν κυμάτων, ὅ ἐστι τύπτεσθαι.
 σιλκὺς ἢ ἐν γλαοσαις πύλαγ' εἶναι, κὲ ἐρῶαῖ τ' ἐν ὠδρῶ τῷ δόπλων-
 νίσι, δόπλωνίκασι. 4 Εἰ μὴ θρηικίοιο. τῆς ἠρακλῆς ἀνείλει ὑπεροί, οὐραν
 πεί τῆνοι τῶν νῆσσι, ἢ ὠδρα κείται δήλω, ἐπεδὴ ἠρακλῆς ἐμνησιχική τῷ
 βορέα. ὀμνησ, τ' σὶ ξὺν βορέῃ ἀνέμω πεπιθῶσαι θυέλλας. ἀνησιόμα τ' ἢ ἐπ'
 τανιακίσι, ἐπεδὴ τ' ἠρακλῆα ξενισαίσι, ἐν ἠδρῶσαι αὐτῶν, φονεῦσαι βελλό-
 μβοι. 5 Ἀθλων γὰρ πελῖαιο, ἕως τ' ἀμφ' αὐτοῖς. ὅπ' ἠρακλῆς ἀνείλει τὴν βο-
 ριάδας, Δίφ' τὸ κωλύσαι τῶν ναῶν ὑποσπίψαι πάλιν ἐν τῶν μυσίαν, φησὶν
 δόπλωνί τ' σημ' δὲ φησι, Δίφ' τὸ ληφθῆναι δῆμα τ' ἠρακλῆα τ' βορεα-
 δῶν. σησιόμβροί τ' δὲ φησὶν, ὅπ' Δίφ' φορεθὲν ἔχον πρὸς τ' ἠρακλῆα πεί τ'
 δεδομῶν δῶρον ὑπὸ ἰάσση τ' τοῖς χροῖεῦσι. νικάσθ' ἢ ὀκροφάνι τ' ἐν
 τῇ ὠδρῶ τ' οἰταίκαῖν φησι βορέα. αἰποι γερῆσαι τ' θανάτ' τ' πειρημί-
 ναι, Δίφ' τὸ χειμῶσαι τ' ἠρακλῆα ἐν καὶ ὑποσπίφοντα. 6 Διδυπότ' τ' μτ' γὰρ
 τ' θυέλλοι πύλας, ἀνιόντας ὡς ἐπὶ τῶν πατρίδα τὴν βορέαδας ἐν τ' ἐπιπέφισ

Τλώω ἐν ἀμφιρύτῃ πέφινεν, ἔ' ἀμήσατο γαῖαν 1305
 Ἀμφ' αὐτοῖς, ἴ' σήλας τε δύο καθύπερθεν ἔταξεν.
 Ὡν ἐτέρη, θαμβῶ πείωσιον ἀνδράσι λάσφιν,
 Κίνυται ἠχῆεν ἰπὸ πνοιῆ βορέας.

² Καὶ τὰ μὲν ὡς ἤμελλε μὲν χρόνον ἐκπλίεσθαι.

³ Τοῖσιν ἣ γλαῦκ⁴ βρυχίης ἀλός ἐξεφαάνθη, 1310
 Νηρῆ⁵ θείοιο πολυφράδμων ὑποφῆτης.

ἸΨε ἣ λαχνῆέν τε κάρη ἔ' σῆθε' αἰείρας
 Νειόθεν ἐκ λαγόνων, σιβαρῆ ἐπὲρξαστ' χεῖρ⁶

*In Teno insula enecavit ; dein attumulavit humum
 Pro monumento virorum ; postremo duos superstruxit cippos,
 Quorum alter, non sine magno spectantium stupore,
 Sonori flatibus Aquilonis motari solet.*

Sed ista quidem post erant horsus evasura.

His interea è mari fremibundo emicat Glaucius,

Consultissimus ille sacri interpret Nerei,

Et capite hispido & pectore elato

Imo ilibus tenuis, apprehensoque manu firma

αὐτῆ ἀγῶν⁷ σκυλιχῶν ἠεὶ κλῆς καὶ ὑπομηθοῖς αὐτῆ τέτυ, ὅπ αὐτὸς ἀναζητηθῆναι ἐκάλυπται, ἀεὶ εἰσι αὐτὸς ἐν τλώω τῆ νήσῳ. ἴ' Σήλας τε δύο. τ' δύο πύφ⁸ εἰσι ἐν τῆσιν τῆ νήσῳ ἔ' σήλας. ἀν τλώ ἰτέρων πάντως συμβαίνει ὑπὸ ἀνέμου κινεῖσθαι ἔ' βορέας ἔ' πατρὸς αὐτῶν. ² Καὶ τὰ μὲν ὡς ἤμελλε. καλλιμάχ⁹ ὁ σίχ¹⁰. κρινὸν ἣ ἀμάρτημα πάντων τ' μὲν ὄμηρον ποιητῶν, τὰ δὲ τὸ συμφώνη δρχόμδρα ρήματα κτ' τ' εἰς τῶν χροῖων, Δι¹¹ ἔ' ἢ ἐαφίρ¹² ἐπὶ ἔ' ὡδραταλικῆ. ³ Τοῖσι ἣ γλαῦκ¹³. γλαῦκ¹⁴, πολυφ¹⁵ παῖς. ἀνηδ¹⁶ τὸ γλ¹⁷ (ἢ ἣ ἀνηδ¹⁸ βοιωτικὴ πόλις. ὡς κτ' ὄμηρο¹⁹ ἀνηδ²⁰ τ' ἰχάθ²¹ αὐ) ἀλιδ²² τλώ τέχν²³. ὅς πολλῶν ποτὶ ἰχθῶν δ' ὑπ²⁴ χήτας ἄγρ²⁵, μὲν ἔξ²⁶ τ' ἰδ²⁷ δ' ἀποκαμ²⁸ ἀπὶ τῆ τὸ φορτίον τ' ἰχθῶν. ὅ ἣ εἰς τέτυν, ἀθῆνα²⁹ φαγῶν βού³⁰ ἀνίζησι. λαβ³¹ ἣ ἔ' ὁ γλαῦκ³², φαγῶν καὶ αὐτὸς ἀπὶ τῆσιν. εἶπε ὡς εἰς ἕκρον γήρας ἤρχ³³ μῆκ³⁴ φέρων, ἰδ³⁵ σκ³⁶ εἰσι αὐτὸν εἰς θαλάσσαν καὶ ἰπ³⁷ ὡς θαλάσσι³⁸ δαίμων. καὶ τὸν ἰχθῶ τὸν γλαῦκ³⁹ ἀπ' αὐτῆ κελ⁴⁰ λίγ⁴¹. ⁴ Βρυχίης, βρυχ⁴².

¹ Νῆες ὀλκαίοιο, καὶ ἴαχεν ἑστυμύοισιν.

² Τίπτε παρέκ μεγάλοιο διὸς μῦραίνετε βελλῷ 1315

Αἰήτω πολίεθρον ἄρην θρασὺν ἠρακλῆαι

³ Ἄρξαι οἱ μοῖρ' ἐστὶν ἀταθάλω ἄρυθῆι
Ἐκπλήσσει μεγάλων δωδέκα πάντας αἰέθλους

Ναίειν δ' ἀθανάτοισι ⁴ σωέσιον, ⁵ εἴ κ' ἐπιπαύρης

Ἐξαιύσῃ· τῷ μὴ τι πρὸς κείνοιο πελέσσω. 1320

Αὐτῶς δ' αὖ πολύφημον Ἰπὶ ⁶ προχοῆσι κίοιο

Πέπρωται μουσῶσι φεικλεές ἄστυ καμόντα,

Μοῖραν ἀναπλήσῃ ⁷ χαλύβων ἐν ἀπείροισι γαίῃ.

Αὐτὰρ ὕλασσι Φιλότῃσι θεὰ ποιήσασιν ὕμφο

Navis temone inclamat incitatos.

Nam cur prater magni numen Iovis nitimini

In Aeata urbem transportare animosum Herculem?

Cujus est fatum Argis injurio Eurystheo

Tot as duodecim arumnas laboriose absolvere,

Indeque deorum praesepim tenere, paucis residuis

Exanilatis. quocirca facessit ejus desiderium licet.

Polyphemo item definitum est

Ut ad profluentem Cium unicam illam Mysis urbem molitus

In magno Chalybum orbe fungatur fato.

Nymphas porro dea amore capta marito se fœdere

¹ Νῆες, μέγ. λέγ. τῶν νῆων, ὅπως εὐρεται καὶ τὸ ὕδωρ. ² Τίπτε παρέκ μεγάλοιο. τὸ ἔξῃς, τίπτε μῦραίνετε παρέκ μεγάλοιο διὸς βελλῷ. τυτίσει, πῶς εὐθυμῆσθε πρὸς τὸν θῆος βελλῷ. ³ Ἄρξαι οἱ μοῖρ' ἐστὶν. ὅτι αἰέθλους ἐπιπλῶν ἠρακλῆαι, πρὸς λιπὼν τέτυκται, ἄρμησι ἐπὶ τὸς ἀριστῆας, αὐτὸς ἀπελάσσει. ⁴ Σωέσιον, ὁμοθυμῶς, ὁμοθυμῶς, ὁμοθυμῶς. ⁵ Εἴ κ' ἐπιπαύρης, εἴ κ' ἐπιπαύρης, εἴ κ' ἐπιπαύρης, αὐτῶς αἰέθλους. ⁶ Προχοῆσι κίοιο. πρὸς μὲν μουσῶν, ἀφ' ἧς ἐκίον, ὁμοθυμῶς τῶν ποταμῶν. ἐπιπλήσει γὰρ πολύφημον τῶν χαλύβων μαχρῶν. ἐπὶ ἧς ἐπιπλήσει. ⁷ Χαλύβων. χαλύβεις ἐπιπλήσει σκυδίας, ὅπως ὁ σίδηρος γίνεται. χαλύβων, χαλύβων ὡς ἀπέλοιτο γένος.

1 Οὐ πόσιν οἶο περ ἔνεκ' ἀποπλαγχθέντες ἔλιφθεν. 1325
 Η, Ἐ κῦμ' ἄλίαςον ἐφέσταλονεῖοθι ἄψας.
 Ἀμφὶ δέ οἱ δίνησι κυκώμῳμον ἄφρεεν ὕδωρ
 Πορφύρεον, κθίλλω ἧ δὲ ἐξ αἰλὸς ἐκλυσε νῆα.
 4 Γῆθησαν δὲ ἥρωες. ὃ δὲ ἑοσυμδύως ἐβεθήκη
 Αἰακίδης τελαμῶν ἐς ἰήσονα· χεῖρα ἧ χειρὶ 1330
 Ἀκρῶ ἀμφιβαλῶν ὅ προσπύξατο φώνησέν τε.
 Αἰσονίδη, μή μοί τι χολώσται, ἄφραδίησιν
 5 Εἴ τί περ ἀασύμῳ. πρὶ γάρ μ' ἄχθ' εἶλεν, ἐνισσῶεν
 Μῦθον ἰωερφίαλόν τε ἔαχετον. ἄλλ' ἀνέμοισιν

Iunxit Hyle, cuius ergo cum emanferunt illi, sunt relictī.

Ista ctenus locutus vastum subit fluctum, itaque inurinat fundo,

Vt circa ipsum purpurea spumet aqua confusa

Vorticibus, ac navem late per mare proluat.

Hilarati ea re heroës; ac properiter accedit

Iasonem Telamo Aeaci, manuque manum

Summam complexus, comiter salutatam compellat.

Nolim te, Aesonis sanguis, mihi succensere, siquid incogitatus

Offendi. dolore perceptus ego voces effutivi

Immodestas aut, si mavis, petulantes. sed ventis

1 Οὐ πόσιν. κακῶς τίθεικεν τὸ ὄν πόσιν. ἔτι γὰρ ἀσπληγκτὴν, ἰσοδυνα-
 μῶν τῶ ἰαυτῆς. δεῖ ἧ εἰπεῖν, ἧς πόσιν. τῆτο γὰρ ἰσοδυναμῶ τῶ αὐτῆς, ἢ ἢ
 ὁ λόγος, ἐποιήσατο ὑμφοῖαυτῆς πόσιν. 2 Ἀλίαςον. πολὺ. 3 Δύψας. κα-
 δὺς. 4 Γῆθησαν. ἐχάρησαν τῶ μαθεῖν τ' αἰτίαν τ' ἀπολείψεως. 5 ἑοσυμδύως.
 ταχῶς. 6 Προσπύξατο. ἐδειξιόσατο. ἐφιλοφρονήσατο τοῖς λόγοις. 7 Αἰσονίδη.
 μή μοί τι χολώσται. Δὲ γὰρ μὲν ἔ μή μοι χολώσται, τὸ ἀποφαλεῖν ἢ πταρῶν ἀπὸ
 τ' ἀπαγορεύσεως. ἔδὲ γὰρ εἰπεῖν, μή μοι χόλω, προσταυλικῶς. 8 Ἀφραδίη-
 σιν. ἀγνοίας. καὶ μισότητα ἀνυπόκ, ἀφραδίως, ἀδιανοήτως. 9 Εἴ τί περ
 ἀασύμῳ. καὶ μὲν φροσὸν ἀπὸ τ' ἀρμαθρόμων. 10 Ἰωερφίαλον ἧ, ἀπὸ τ'
 ἡμαρτημῶν. οἶον ἰωερφίαλον, καὶ παρέμπλωσιν τ' α. καὶ ἀφρίφῃ ἧ εἰς τὸ ἔ
 κατῆκεν ἔδὲ ἰόμιμον. 11 Ἀλλ' ἀνέμοισιν δῶομῳ. ἢ ἀλίοις καὶ τῶ ποιητῆ
 ἔπος δὲ εἴ τίς τι βίβακλιμ δεινόν; ἄφαρ τὸ φέρειν ἀταρταξαστη γυμνασ.

Δώομεν ἀμπλακίλω, ὡς κὲ πῆρ' ὅμιλον ἔοιες. 1335

Τὸν δὲ αὐτ' αἴσιν ὅμιλον ἔπιφραδέως προσέειπεν.

ὦ πέπον, ἡ μάλα δὴ με κακῶν ἔκλυδάσασο μύθω,

φᾶς εἰς πῆσιν ἅπασιν ἔνηέ' ἀνδρὸς ἀλείτλω

Ἐμμελαί. ἀλλ' ἔθλυ τοι ἀδελκεία μιλῶν ἀέξω,

Πρὶν περ ἀνηθείς. ἐπεὶ ἔπει πώεσι μήλων, 1340

οὐδὲ πρὶ κπάποσι χαλεψάμεν ἄμμεν ἄμμεν,

Ἄλλ' ἐτάρα πρὶ φωτίς. ἔολπα δὲ ἐπι σε κὲ ἄλλω

Ἄμφ' ἐμεῦ, εἰ τοιόνδε πέλοι ποτὲ, δηρίσεσθαι.

Ἦ ῥα καὶ ἄρθμηθέντες, ὅπη πῆρ' ὅμιλον, ἐδριόωντο.

Τὼ δὲ διὸς βαλῆσιν, ὁ μὲν μυσσοῖσι βαλέσθαι 1345

μέλλεν ἐπώνυμον ἄστυ πολιούχων πόλιος ὀνόμασθαι

Donemus culpam, & in antiquam redeamus gratiam.

Cui Iason haud inidonee respondit.

Amice, sane quam indignis me insignisti probris,

Cum me prater horum aures autumabas bonum in virum

Peccasse. verum neque ego comperco iras amarulentas,

Ut cunque provocatus injuria, neque tibi ob pecudum greges

Aut possessiones ita stomachose intumuit jecur,

Sed capitis dilecti causa. ac mihi persuadeo te alii etiam

Nomine meo insurrecturum fore, si quid ejusmodi veniat usu.

Hac sermonum vice recollecti animi, & ad pristinas itum est sedes.

Ceterum Iovis decretis illorum alter Mysis & fundaturus

Erat & emuniturus urbem fluvii cognominem,

¹ Ἐπιφραδέως. ἀφαινομηδῶν κὲ σιωπῶν. ² Ἐκλυδάσασο. ἐλοιδύρησαι. κούδης γὰρ δροστικῶς ἡ λαιδρεία, ὡς τῶν συρρακυσίαις σοφοπλῆς αἰσῶν μασιγηφόροι, κούδίζεται πῶσιν δρογείοις ὀμῶν. ³ Ἐνηέ' ἀνδρὸς. ἐνηλλαγμένας εἰσὶν αἱ πλώσες. ὁ γὰρ νῆς, εἰς προσέωη ἄνδρα ἀμαρτην. ⁴ Ἀρθμηθέντες. φιλιώθεντες. ⁵ Βαλέσθαι εὐταῶν τὸ πολιούχου ἔοικισθαι. Ἐπώνυμον. ἀπὸ τῶν ὀνόμασθαι τὸ πόλιος. καὶ γὰρ κίε' ὁ πόλιος κὲ πόλις. ὀνόμασθαι δὲ ὁ πτόλιος ἀπὸ κίε' τῆς ἡγεμονίας μιλησίαν.

140 ΑΠΟΛΛΩΝ. ΤΟΥ ΡΟΔΙΟΥ
 Είλαίδης πολύφημῳ· ὁ δὲ Ἔρυσθῆ αἰέθλας
 Αὐτίς ἰὼν πονέεσθαι. ἵ ἐπηπείλησε ἧ γαῖαν
 Μυσιδ' ἀνθήσθην αὐτοχεδόν, ὅπως μή οἱ
 ἢ ζῶν ἔροιεν ὕλα μόνον, ἢ θανόντι.
 Ἔτοιό ἧ ῥύσι ὄπασσασθαι δοτοκρίνασθες δρῖσθες
 Τίεας ἔκ δῆμοιο, καὶ ὄρκια ποιήσασθαι,
 Μή ποτε ἄμας ἄοντες δοτολλήξθην καμάτιο.
 Τῆνεκεν εἰσέτι νῦν περ ὕλας ἔρεσσι κίανθαι

1350

*Nempe Polyphemus Elati; alter ad Eurysthei
 Subeunda negocia reversurus. qui etiam est eminentus terram
 Mysiam illico pervastaturum, ni sibi
 Inventum darent Hylam, si concesserit ei fors vitam, sive ademerit.
 Hujus itaque obsides dederunt pueros optimates
 Ex populo selectos, & sacramento se obligarunt
 Nunquam ejus indagandi defugituros laborem.
 Ea te Ciani usque hodie quaritant Hylam*

¹ Ἐπηπείλησε ἧ γαῖαν. ἀνάσταθι καὶ ἔρημοι ποιήσθαι ὄφρα ἴδῃ, ὅτι
 ῥίως, τὴν μυσιδα, ἢ τὴν μυσιδῶν χώραν ἠπέλησε. τὸ μυσιδα ἔχει μὲν τὸ περὶ
 ὑπερχορσικῆ, ἢ μὲν ἴσθαι ὑπερχορσικῆ ὡς πρὸς καὶ τὸ ἀσίδα, ἀπὸ τῆς ἀσίας.
² Ὅπως π. ἀπὸ τῆς ἐστὶ παραχημῶν χροῖς, ἰσοδωα μὲν τὰ ὅτι. ὅπως π
 μὴ ξυωδῆσθαι ὀλύμπιοι ἠήλοιοι. πῆτασθαι ἧ καὶ τὸ ἐπιόντα χροῖς, στωικφρε-
 μδρῆς αὐτῆς ἢ ἐπιζωκλικῆ στωδῖσθαι τῆς αἰ. ὅπως πὸτ' αὐτὸ ἠέσησε. ἔδδ' ἂν ἐπι-
 ζωκλικῆ αὐτὴν χροῖσθαι τὰ εἰ, εἰ μὴ μοι τλαίης γοηα. Ἡ ζῶν ἔ-
 ροιεν ὕλα μόνον. ἀπὸ τῆς μθῖρας ἀκυστοῖ, παραχημῶσθαι γὰρ δὲ τῆς μθῖρας
 ὡς τὸ πύλα παρ' ὀμήρω, ὅτι πύλας ὅτι νεκρῶσι βαλῶσι. μθῖρον οὐ μθῖρας, ἢ
 ζῶντῳ ἢ τῆς πῆσθαι. ἢς ἐστὶ ποτὶ μοῖρας εἴτε ζῶν εἴτε νεκρῶν. Ἔτοιό δὲ
 ῥύσι ὄπασσασθαι. ἀπὸ τῆς ὕλας ἐνέχουσι οἱ μυσιδῶν παρὲς τῆς ἑρακλῆς ὑπερ
 τῆς πάντοτε αὐτὴν ἐπιζητεῖν. πωλοιαζῆ ἧ ἢ δὲ τῆς σῶσθαι. Ἔμας ἄοντες.
 ζῆτῶντες. ἐξ ἢ καὶ μθῖρας ἢ ζῆτῶντες. παραχημῶσθαι, μθῖρας ἄλλοτ' ἑκαμῖος
 ἀλητοῖ. ὅτι καὶ μθῖρας παραχημῶσθαι, ἀπὸ τῆς ἀναγκῆς ζῆτῶσθαι ὑπερ τῶν
 πῆσθαι. Ἔρεσσι. ἀπὸ τῆς ἐρῶσθαι, ζῆτῶσθαι. ἑμῆσθαι, τὰς ἐρῶσθαι, ἐρῶσθαι
 στωκῶσθαι. ἔ, κημῶν ἐξήρησι.

Κῆρον

Κῆρον Θεοδάμαϊϑ, ἑὺκλήμης τι μέλονται 1355

Τρηχίνϑ. δὴ γάρ ῥα καὶ αὐτίθι νάσσαλο παῖδας,
οὓς οἱ ῥύσια κῆθεν Ἰπιπρόεηκασ ἀγαδοι.

³ Ναῦν ἧ πανημερίῳ ἀνεμϑ Φέρε, νυκτί τε πάσῃ

Λάβρϑ Ἰπιπείων· ἀτὰρ ἔδ' Ἰπίτυτθὸν ἄηρ

Ἡ ἔς τιλομδής. οἱ ἧ χθονός ⁴ εἰσαπέχουσεν 1360

Ἀκτιῶ ἐκ κόλπιό μάλ' Ὀρεῖαν εἰσιδέσθαι

Φρασάμφοι, κώπησιν ἄμ' ἠελίῳ ἐπέκελσαι.

Ἡ ὡς δὲ ἔμϑ δηρὸν ἐελδομύοις ἐφαάνθη.

Theodamante gnatum, nec incommode sitam fovens

Trachinem. istuc siquidem deportavit impuberes,

Quos ipsi bene multos obsidum loco dederant abducendos.

Ceterum navem die ac nocte, quam longæ erant, trudebat

Afibilans procaciter ventus: qui tamen penitus exspiravit

Diluculo exoriente. quamobrem terra crepidine, quæ exurgebat

E sinu, & in magnam ad aspectum distendebatur latitudinem,

Observata, primo cum Sole appulerunt remiges.

Nec diu post revixit desiderantibus dies.

¹ Εὐκλήμης τι μέλονται τρηχίνϑ. τρηχίν πόλις Ἰοσσαλίας, ἕνθα τὰς παῖδας τῶν μυθῶν εὐάκιστι ἠρακλῆς, ὅτι ἀντιπέχουσ ἦ ὕλα ἰδίξασ αὐτὰς. ἔχ ὕγιῶς ἧ πῖθειν τὸ αὐτίθι. δηλωτικὸν γάρ ἐστι ἦ παρόνϑ τό- πον. ἴσθι τῶ, αὐτίθι μέρει, μὴ πως ἀεροβάζομρ ἀλλήλοισιν. ἰδίθ ἧ ἐπέει, τὸν ἀφισπῶτα τῆπον. ὡς τὸ, ὅθι ποιμνία ποιμνῶ ἀπύθ. ² Ρύσια. τὰ ἀντὶ πῖος εὐίχουσ διδόμενρα ἕπῖρ τ' ἀξίως. ὅθι ἧ κιασοὶ ὄμηροσ ἰδῶσασ ἠρακλεῖ, καὶ ἄμοσασ μὴ λήξῃν ζητῶντισ ὕλων, καὶ φροσπῖδα ἔχουσ τρηχίνων, ἀπ' τὸ ἐκείσθι κρῖσικιοδῶσασ ὕφ' ἠρακλεῖ τὰς ὀμκρῶσασσασ, κιασθων ἰσρεῖ ἐν ἠρακλεῖα. ³ Ναῦν ἧ πανημερίῳ. οἱ οὓς ἔπυσ, τῶν ἧ ναῦν δὲ ὅλης ἡμέρας ἔ νυκτῖσ ὁ ἀνεμϑ ἰφριν σφοδρῶσ ἰπιπείων. τῆσ ἧ ἡμέρας ἰπιφωείσθσ ἔδὲ ὀλίγη ἰπῖθ, ἀλλ' Ὀθίως ἰπαῦσθ. ⁴ Εἰσαπέχουσεν. ἐξίχουσ καὶ ἰπη- μδρίων, ἧ ἀνίχουσεν ἀκτιῶ, ἀναπῖσ μδρίων, τρηχίνων ἰδίθτισ, ἰπῖκασπῖ γυό- ρφοι, κρῖσῖσμοσ τῶν ναῦν.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΤΟΥ
ΡΟΔΙΟΥ ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΩΝ
ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

^{1 2} **Ε**ἴθι δ' ἔσταν σταθμοί τε βοῶν, ³ αὐλὶς τ' ἀμύκῃς,
⁴ Βεβρύκων βασιλῆος ⁵ ἀγλώροσ, ὅν ποτε
νύμφη

Τίκτη ποσειδάωνι ⁶ γμεθλίω ὠνηθεῖσα

⁷ Βιθωῖς ⁸ μελίη, ὑπεροπλήεσα τον ἀνδρῶν.

Ὅς τ' Ἰπὶ Ἐξείνοισιν αἰκία θεσμὸν ἔθηκε, 5

Μή πιν' ἀποσείχην πρὶν πειρήσασθαι ἐοῖο

Πυγμαχίης· πολέας ἢ πεικλιόνων ἐδαΐζε.

⁹ Καὶ ἢ πότε πρὸς τὴν νῆα κίων, ¹⁰ χρεῖώ ¹¹ μιν ἐρέσθαι

APOLLONII RHODII
ARGONAUTICORVM

LIBER II.

Interprete JEREMIA HOELZLINO.

A *T*que ibi erant tum bubilia tum castra Amyci,
*P*raferocis Bebrycum regis, quem nympha
*P*osterius quam fuit morigera Genitali Neptuno genuit
*M*elia Bichyna, mortalium confidentissimum.

*Q*ui vel peregrinis solebat indignam legem obtrudere,

*N*e quis decederet, quam prius secum inisset certamen

*P*ugilatus: ac multos ex accolis confecerat.

*Q*uin tunc etiam aggressus navem, sciscitatum ex ipsis causam

ΣΧΟΛΙΑ Εἰς τὸ ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΤΩΝ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΩΝ.

¹ Εἴθι δ' ἔσταν σταθμοί τε βοῶν. τῷ δ' αὖτε τῶν ἀργοναυτικῶν τὴν κε-
φάλαια ἐστὶ τὰδε. ἀμυκῆ ὁ τῶν βεβρύκων ἡγεμὸν, ἀπυκλιόνη
πολυ-

πολυδύκη, καὶ ἀναιρέεται. δι' οὐ μάχη γίνεται τῶν δόρωναυτῶν καὶ βειροῦ-
 κων· ἔ πολλὰς ἀναιρέσει οἱ δόρωναῦται, οἱ δὲ λοιποὶ φύγουσιν. ἔπειτα
 ᾤδρα γίνονται οἱ δόρωναῦται πρὸς Φινία, πιπρωμένοι τὰς ὄψεις ὄνα· ὅς ᾤ
 ἰκιδύβη βεβήσασα αὐτῶν. ἄρπυγαι γὰρ ἐξ ἀφωῦς πησῶ πορδύομεναι τῆς
 τῶν προφῶν ἀρπύζουσαι, ἀγούσαι αὐτὸν ἐποίησαν. ἰγίωσκει δὲ, ἅτε δὴ μαιν-
 πει, ὑπὸ πίπῳ ἡμιμοιραμῶν αὐτὰς διαχθῆωσαι. ἰκιδύσασαί τε, βο-
 ριάδαυ ἐκ ἠπέησασ, ἀπὸ ἰδύωσαν αὐτὰς. ἐν τούτῳ δὲ Φινίος αὐτοῖς
 ἐπεγγίηται τ' εἰς κέλευθον πλῆν. ἰπαιελθόντες δὲ οἱ βοριάδαυ διηγῶνται
 ὡς κατηγωνίσασαν τὰς ἀρπύγας. ἐξῆς δὲ ἐστὶ τὰ πρὸς κυρλίω τῶν ὑψέως,
 καὶ δόρωναῖοι τ' ἀπόλλωνος καὶ αὐτῆς τ' κυρλίης υἱόν· ἔ ὅσα μεμύθηται
 πρὸς τ' ἰπαισῶν ἀνέμων· καὶ ὡς τὰς συμπληγάδας διέπλωσαν, καὶ ἐν τῇ
 ᾤδρα κειμήνη νήσῳ ἰγρόν τε τῇ θυωκίδι χώρα, καὶ ἐπιφάνη αὐτοῖς ὁ ἀπόλλ-
 λων. ἔνα τέμενος καθασκεδάσαστες, ἰῶον τ' ἦν ἰπαιόμασαν. τί τι πρὸς
 τῶν μαρεανδωνίαυ ἔ ἐνταῦθα ἀχρησίαν ἀκραν. καὶ ὡς Λύκος ὁ βα-
 σιλίος τ' χώρας ταύτης φιλοφρονίσασα αὐτὸς ἰπαιδέξασ, ὅπ' ἰχθῶν αὐ-
 τῶ ἀμυκῶν ὄνα ἐκόλασαν· καὶ ὡς ἰδμεν ὁ μαινίς καὶ πῆφους ὁ κυβερνή-
 τῆς πλώσασαν ἐν τῇ μαρεανδωνίαυ. τὰ δὲ ἐξῆς, πρὸς τ' ᾤδρα γαίλυσι καὶ
 πωρλίωσι ἔ μισσοίκοις νομίμων λέγεται, καὶ τ' ἐν τῇ νήσῳ τ' ἄρως
 μυθολογίαυ ὀρίων, καὶ ὡς ἐξηλάσασαν ὑπὸ τ' δόρωναυτῶν. καὶ ὡς οἱ χαλ-
 κείπῆς τ' μηδίας ἀδελφῆς ἔ φεῖξεν υἱὸν σιλλόμενοι εἰς ὀρχομῶν, ἐναυά-
 γασαν· καθάχθῆντες δὲ εἰς τῶν ἄρως νήσῳ, σιωπῶλον τοῖς δόρωναῦταις·
 καὶ ἀπὸ γῆρας γνωρίσαστες κρητῆ ἔπλωσαν εἰς τ' ἐν κέλευθον ποταμὸν φά-
 σιν. ἔ ἔνα δὲ. ἐν τῶν αἰμαλῶ, ᾧ πρὸς σερμιάσασαν. ἔ αὐλὶς ᾤ, ἢ ἀφασίον
 καὶ ἢ ἀφασίον. ἔ Βειροῦκων βασιλῆος. τῶν βειροῦκων ἔσασίλοισιν ἀμυ-
 κῶ, τ' βιβωίας τὰ τε ἄλλα κατ' ἐκένεσ τὸς χρόνους καὶ τὰ ᾤδρα γα-
 λάσια κατέχων. κατὰ κῆσαν δὲ πῆφους τ' βειροῦκων ἔ πρὸς τῶν λυδίαυ ἐν
 τοῖς πηλοίοις ἰφίσασ πη καὶ μαγησίαις τόποις. χάρων δὲ φησι ἔ τῶν λαμ-
 ψακλῶν χώραν πρὸς τῶν βειροκίαυ καλεῖσασ, ἀπὸ τ' καθῆκασταῖται αὐ-
 τῶν βειροῦκων. τὸ ᾤ γῶν αὐτῶν ἠφάσασ ἀφασίον τὸς χρόνους πολέμους,
 κατὰ πη καὶ ἄλλων ἰθῶν. ἔ Ἀγλῶν. ὁ ὑπερῆφασ. ἔ Βιβωίς μελίη.
 ἔ ἔνα δὲ πῆφους ἐστὶ τὸ κύριον. μελίαν δὲ φησι αὐτῶν ἀφασίον τὸ πῆφους τ' ἰπαισῶν
 μελίας καλεῖσασ ἀπὸ μελίας τ' ἀκίαν, ὡς φησι καλλίμαχος. ἢ ἀφασίον τὸ
 πρὸς μελίας δένδρα ἀφασίον, κατὰ πη ἀμαδρυάδης. βιβωίδα ᾤ, ἀφασίον τὸ
 βιβωίω τὸ γῶν τυγαίη. γῶνθλιοι ᾤ εἶπῳ αὐτῶν ἀφασίον τὸ διαπρόξῆ τ'
 ὑγῶ καὶ πῆφους προφῆς, καὶ γῶνθλιος αἶποι εἶσαι, κατὰ τὸ ὑδρῶ πῆφους
 γῶνθλιος. ἔ Καὶ ᾤ τῆς. ὁ ἰθῶ. καὶ τῆς δὲ πρὸς τῶν ἰαυῖ ἰλθῶν, τ' ἢ μῶ
 τὰ πρὸς τῶν χρείαν πησῶσαι τῶ πλῆ (τῆς πῆφους χρείαν ἰχθῶσι, καὶ
 τῆς εἰσῶν) ἠφροκῆσασ πῆφους τῶ πρὸς αὐτὸς εἶπῳ. ἔ Μῆν ἰφῶσαι. τὸ
 μῆν ἰφῶσαι ἀπὸ πηλοκῆς, αὐτὸς τὸς ἠρως. δῶσασ τῶ καὶ ἰφῶσαι εἶσαι,
 ἔνα πρὸς τῶ ἀμυκῶν λάσασ. ἔ ἔνα γὰρ αὐτῶ τ' ἀμυκῶν ἰφῶσαι τὸς ἠρως.
 ὁ ᾤ ἰφῶσαι ἔ ἄλλως ἰφῶσαι.

Ναυηλίας, οἳ τ' εἶεν, ὑπερβασίησιν ἄπιε.

Τοῖον δ' ἐν πάντεσσι¹ ᾠδραχεδὸν ἔκφατ' μῦθον. 10

Κέκλυτ' ἀλίπλαγκτοι, τὰ περ ἰδμευαὶ ὑμῖν ἔοικεν.

Οὐ πνα² θέτμιόν ἐστιν ἀφορμηθέντα νέεσθαι

Ἀνδρῶν ἰθνείων, ὅς κε βέβρυξι πελάσῃ.

Πρὶν χείρεσσιν ἐμῆσιν εἰς ἀνά χεῖρας ἀεῖραι.

³ Τῶ καὶ μοι τ' ἄρσον δόκροδὸν οἷον ὀμήλῃς 15

Πυγμαχίῃ σήσαοτε καὶ αὐτίθι⁴ δηριθλώαι.

Εἰ δ' ἂν⁵ ἀπηλεγέοντες ἐμὰς πατίοιτε θέμιστας,

Ἦ κέν τις συγερῶς κρατερῇ ἴπνιψεν ἀνάγκῃ.

Ἦ ῥα μέγα φρονέων. ὅτ' δ' ἄγχι⁶ εἰσαΐοντας

Εἶλε χόλ⁷· πέρ δ' αὖ πολυδάκρυα τύψεν ὀμοκλή. 20

Profectionis, & quinam essent, pro sua impotentia spernebat.

Itaque ergo hanc in vocem coram erupit & propalam.

Audite erronei marini, quæ vos rectum est cognoscere.

Haud sinunt leges aliquem erumpere continuandi itineris

Virum extraneum, quicumque fuerit ad Bebryces delatus,

Antequam manus suas meis cum manibus contollat.

Quare delectu parato, pugnacissimum catervæ, qui solus mecum decertet pugilationem, sistite illico.

Quod si vobis libeat mea fastidienter calcare jura,

Non sine horrore aliquis invictæ necessitati profecto parebit.

Hæc ille, superbiâ turgidus, quæ ipsa auditione efferam istis

Bilem moverunt. super ~~animas~~ vero inacuit Polluci provocatio.

¹ Περραχεδόν. ἀντὶ τῆς ἰσχύος. ² Θέτμιον. νόμιμον· ὃ ἢ λόγῳ, ἢ νόμῳ ἐστὶ τὸ σωσπλάσασθαι τῇ βέβρυξιά τ' ξίνων, μὴ ἀπαλλάττεσθαι πρὶν ἢ ἐμοὶ πυκλιῦσαι. ³ Τῶ καὶ μοι. διό μοι τ' ἄρσον ὑμῶν κικρομύνας σήσατε πυγμαχίῃ μοι ἀγωνίσασθε. ⁴ Τὸ ἢ δηριθλώαι, μαχίσασθε, ἀπὸ τῆς δηριόμασι· τὸ ἢ δηρίσασθαι, ἀπὸ τῆς δηρίομασι. ⁵ Ἀπηλεγέοντες. ἀφρονεῖς ἔντες, παρ' ἑδὲν ἠγησάμενοι. ὃ δὲ ἠρωδιανός, ἀπηλεγέοντες. ἀπὸ τῆς ἐν, ἐν τῷ τρίτῳ τ' κερθῆλα· καὶ τὸ ἐπίρρημα ἀπηλεγέως. ὃ ἢ ἰός, ἐν ἢ ἀφρονεῖς ἔσασθαι τὰς νόμους μὴ παρ' ἑδὲν ἠγήσασθε, πείσοσθε αὐτὸ εἶμα ἐχὶ τῷ τυχεύῃ ἀνάγκῃ.

1 Αἶψα δ' ἑῶν ἐπάρων πρόμῳ ἴσατο, φώνησέν τε.
 2 Ἰχθυονῶ, μηδ' ἄμμι κακῶν, 3 ὅπως ἄχαιεῖ εἶναι
 φαῖνε βίβω. θεσμοῖς γὰρ ὑπὲρ εἰσομῶν, ὡς ἀγορῶν.
 Αὐτὸς ἐκῶν ἤδη τοι ὑπὲρ ἰσχυροῦ ἀνιήσασθαι.
 Ὡς φάτ' ἀπηλεγέως. ὁ δ' ἐσέδρακεν, ὄμμαθ' 4 ἐλίξας, 25
 Ὡς τι λέων ὑπὲρ ἄκρον τιμωρῶν, ὅν τ' ἐν ὄρεσσιν
 ἀνέρες ἀμφιπένονται· ὁ δ' ἰλλόμῳ περὶ οἴκῳ,
 τῶν μὲν ἔτ' ὄσκα ἀλέγῃ, 6 Ἰπὶ δ' ἔσσεται 7 οἴοθεν οἴῳ.
 Ἀνδρα τ' ὅς μιν ἔτυψε παροῖτα, 8 ἔδ' ἐδάμασεν.
 Ἐνθ' αὖ τρωδάρμυθός μιν 9 εὐσιπῆον γέτο 9 φᾶρ 30

*Nec mora, cum sociorum vicem prostat duellator infitque.
 Quin tu mittis, quenquam esse te ais, malignam nobis
 Vim comminari? ecce nos imperio dictoque audientes:
 Ipse tibi, & volens quidem, me spondeo adversarium.
 Hæc animose locutum ille intortis prægustat oculis,
 Velut jaculo percussus leo, quem circa in montosis
 Occupantur viri; is, quanquam circumstipatus corona,
 Cæteros negligit, eumque obtuetur singulariter,
 A quo principe nec lethaliter erat vulneratus.
 Tum Tyndari natus ponit pallium probe conciliatum,*

1 Αἶψα δ' ἑῶν ἐπάρων. διασωίνεται τὸ ἑῶν, ὡς αὐτὸ καὶ τὸ ἑῶν. τὸ γὰρ αὐτο-
 πηξίμοις τοῖς διασωομένοις, καὶ αὐτὸ διασωίνεται. οἷον ἔρησι ἔρησι, ἔδωκα
 εἰδωκα. 2 Ἰχθυονῶ. ἐπίχτες, ὅς τις πρὸς ὑπάρχεις. πειθαρχήτομοι γὰρ οἷς λέγεις τό-
 μοις. 3 Ἰχθυονῶ. ἢ μηδὲ τὸ οἴομα εἶπεν, σφόδρα αὐτῷ τὴν ἀξίαν ἀνείδισιν. 4 Τὸ
 4, ὅπως ἄχαιεῖ, ἐπὶ τῷ φρονήσει εἶρηται. 5 ἐλίξας. ἀπεσπίψας πρὸ ὄμμαθ' αὐ-
 τοῦ πολυδρόμου. 6 Ἰλλόμῳ. ἀπὸ τῆς σιωπῆς, σιωπῆς. 7 Ἐπὶ δ' ἔσσεται οἴοθεν οἴῳ. φασὶ τὸ λίσσασθαι, μῆτις τῆς τῶν
 αὐτοῦ. μῆτις οὐκ ὑπάρχει, μῆτις ἐκείνου αὐτοῦ τῆς τῶν αὐτοῦ. 8 οἴοθεν οἴῳ. οἴο-
 θεν. μῆτις. καὶ ἀριστοτέλης δὲ φησὶ τὸ οἴοθεν οἴῳ. 9 Ἐνθ' αὐτῷ. Ἐνθ' αὐτῷ. Ἐπὶ λίσσασθαι. ὡς αὐτὸ τὸ εἶδω. ὅθεν καὶ σπῆρας. Ἐπὶ οἷς εἰ κταφῆς. 10 Λά-
 πτω. χλαῖδα. ἢ ἢ λόγῳ. ἢ ἢ τῶν μίλων καὶ διπλω χλαῖδα σὺν αὐ-
 τῆς τῆς παροῖται ἀπὸ αὐτοῦ, ἢ τὸ διφθέρα.

Λεπταλέον, τὸ ρά οἱ τις ἐὼν ξεινήϊον εἶναι
 ὧ πασε λημνιαδων· ὁ δ' ἐρεμνῶ δίπλυχα λώπλω
 Αὐτῆσι περόνησι,¹ καλαύροποι τε τρηχῆσαν
 Κάββαλε,² τ' Φορέεσκεν³ ὄρμτρεφέ⁴ κολίνοιο.
 Αὐτίκα δ' ἐγύθει χῶρον ἐαδότε παπλώαιτες 35
 Ἴζον ἐς δίχα πάντας ἐνὶ ψαμάθοισιν ἑταίρους,
 Οὐδέμας ἔδ' ἐφυλὼ ἐναλίγκιοι εἰσορῶσθαι.
 Ἀλλ' ὁ μὲν, ἢ⁴ ὀλοοῖο τυφώ⁵, ἢ εἰ αὐτῆς
 Γαίης εἶναι εἴκ' πέλωρ τέκ⁶, οἷα πάροισεν
⁵ Χωομδμή δι' ἵκλεν· ὁ δ' ἔρανώ αἰτάλα⁷ 40
 Ἀσέρη τωδαρῆδης ἔπερ κάλλιςσι ἔασιν

*Subtile, quo ipsum loco xenoli sui nescio qua
 Abeuntem donarat Lemniaca; & alter penulam horridam
 Irresibulatam cum nodoso abjicit
 Pedo, quod gestabat ex alumno montis oleastro.
 Deinde in proximo idoneum confestim locum vestigant,
 Faciuntque ut omnes bisariam socii sedeant in sabulonibus,
 Ipsi nec corporatura inter sese nec forma ad intuitum pares.
 Si ille quidem aut nocentis Typhoëi aut ipsius etiam
 Telluris monstrosus esse partus videbatur; quales olim
 Creavit irata Iovi: at caelesti Polluces
 Facula equiparabilis, cujus pulcherrimum est*

¹ Καλαύροποι ἢ, παιδικῶν ῥαῶδων. καὶ τῶν ἢ ἀφ' τὸ σκληρὸν καὶ
 ἀρειον ἔ' ἀνδρός. ² Τὸ φορέεσκεν. λῶ πνα ἐσάσσει ἐκ κολίνας ἔσσει, τρεπί-
 σιν ἀρειλαίης. ³ Ὀρμτρεφέ⁴ ἢ, ἔ' ἐν ὄρμτρεφῶν κολίνας. ⁴ Ὀλοοῖο τυ-
 φώ⁵. ἀφ' τὸ περσῶδες καὶ ἐκτεράπιλοι ἔ' σώμα⁶ τῶν φησίν. ἐσο-
 μίζε⁷ φησίν, ἢ τυφῶ⁸ ἢ γῆς ὑδραίντι ἔ' μέγας. ἐπὶ ἢ δ' ἀπὸ ὄρμης τ' τυ-
 φώ⁹. ⁵ Χωομδμή δι'. ἐπεὶ λέγεται ἢ γῆ καὶ ὄρμῶ, ὅτι τὸς πῶνας καπι-
 τερῶραισιν ὁ ζῶς, χυθῆσαι τὸς γίγαντας.

¹ Ἐσπερίῳ Διὶ νύκτα φαεινομόρῳ ἄμαρυγαί.

Τοῖσ' ἔλω διὸς υἱὸς, ἔπι χνοάοντος ἰέλως

⁴ Ἀντίλλων, ἔπι Φαιδρὸς ἐν ὄμμασιν. ἀλλὰ οἱ ἀλκῆ

καὶ μὲν ἤυτε θηρὸς αἰέξερ. ⁵ πῆλε ἧ χεῖρας, 45

Πειράζων εἴθ' ὡς πρὶν εὐτρόχαλοι φορέοντα,

μηδ' ἄμυδις καμάτω τε εἰρεσίη βαρύθοιεν.

⁶ Οὐ μὲν αὐτ' ἄμυκον περιήσατο σίγα δ' ἄπωθεν

Ἐσηὼς εἰς αὐτὸν ἔχ' ὄμματα, ⁷ καὶ οἱ ὀρέχθη

Θυμὸς ἐελδομόρῳ σιγῆων ἐξ αἶμα κεδάσσει. 50

Τοῖσι ἧ μεσσηγὺς θεράπων ἄμυκιο ⁸ λυκωρῶς

Circiter noctem vesperam orientis iubar.

Talis cum esset Iovis filius, spissescente adhuc lanugine

Egerminabat, adhuc oculorum vere differenabat: sed robur ipsi

Et leoninus gliscebatur vigor. is ergo manus jactat

Tentaturus an pristina illa agilitate moveantur,

Nec assiduo remigandi labore aggraventur.

At non item proludit Amycus, sed longule adstans

Silentio eum fixis contrectabat oculis, cui saliret

Animus sanguinis è pectoribus expurgendi avido.

Hæc inter Lycoreus illis Amyci satellites

¹ Ἐσπερίῳ Διὶ νύκτα. ἀντὶ τῆς νύκτα. ταύτην περὶ τῆς ἑσπεροῦ ὄμμο-
 ρου, ἑσπεροῦ, ὅτι κείνη ἐν ἑσπέρῳ. Ἄμαρυγαί ἧσαι ἀκτῖνες, αἱ λαμ-
 πηδόντες. ἔπι χνοάοντος ἰέλως. τὸς ἰέλως ὡς χνοὶ ἀναφύοντες ἔχουσιν. τὰς
 ἰξασθῆσες τῆς χνοῖων. λέγεται δὲ εἰς θηρῶν ἰελῶν πολὺ πρὶν καὶ εἰδῶ
 εἶδης, ὡς φησὶν ἰσοκράτης. Ἀνατίλλων τὸ φύειν ἐπιπύκνωσιν ἐνεργητικῶς
 ἐπιμαίει. Πῆλε ἧ χεῖρας, οἷον περιπαύσει, ἀγίπτερον τῆς χειρῶν ἰκωῖς
 ποιήσῃ, εἰ ὡς πρὶν ἐκινήσει εἶσι, μηδ' ἀπὸ τῆς ἑρεσίας καμάτω δυσ-
 κινήτως ἔχουσιν. Οὐ μὲν αὐτ' ἄμυκον. ἔ μὲν ὁ ἄμυκον διακίρρατον
 ἰκωῖς. καὶ ἀπὸ τούτων ἧ δηλοῖ τὸ ἐπιπύκνωσιν αὐτῶν. Καὶ οἱ ὀρέχθη. ἐν
 ὀρέχθῃ ἰκωῖς. ἰκωῖς δὲ ἀντὶ τῆς ἰφώρμας καὶ ἐπιπύκνωσιν. σημαίνει ἧ ἡ λέξις εἰς τὸ ἔσταν, ὅτι
 ὀρέχθησι ἀμφὶ σιδήρῳ. Λυκωρῶς. ἔτ' ἰκωῖς ἀπὸ τῆς ποιήσῃ πεποιήσῃ, ὅτι
 ἰξασθῆσες παρὲν ἰκωῖς.

Θῆκε πάροιθε ποδῶν δοιχὰς ἑκάτερθεν ἱμάντας
 ὠμὸς, ἄζαλέες. ἴπερ δὲ οἷγ' ἔσαν ἑσκληῶτες.
 Αὐτὰρ ὁ τόνγ' ἐπέεσσιν ἑπερφιάλοισι μετηύδα.
 Τῶνδ' ἐπιόν κ' ἐθέλησθα ἄτερ ἐχθυαλίξω 55
 Αὐτὸς ἑκῶν, ἵνα μή μοι ἀτίμωται μετόπισθεν.
 Ἀλλὰ βάλω περὶ χεῖρ'· δαίς δέ κεν ἄλλω ἐνίσταται
 ὄσον ἐγὼ ρινὴς τε βοῶν περὶ τ' εἰμι ταμείαται
 Ἀζαλέας, ἀνδρῶν τε παρηΐδας αἵματι φύρσαι.
 ὦς ἔφατ'· αὐτὰρ ὄγ' ἔπι πρὸς ἀβλήδω ἐρίδωεν 60
 ἦ καὶ ἤ μειδήσας, οἱ οἱ πρὸς ποσσὶν ἑκείνο,

*Ante pedes utrinque binos proponebat castus
 Crudos, siccos, & qui supra modum induruiſſent.
 Ille igitur hunc insolenter appellat.
 Quemcunque horum legeris, exortem in manus dabo.
 Ipse haud invitus, ne sugilles me postea.
 Sed induce manui, ut expertus ad alium nunciare habeas,
 Quantum ego excellam, sive incidenda sint bubula coria
 Siccata, sive cruore sedanda virorum maxilla.
 Talia gloriabatur ille. quibus hic nihil contentiose regeſſit,
 Sed aliquantum renidens, qui pedibus suis praejacebant,*

ἱμάντας. τὸς κελυμδύες μύρμηκας. ἄζαλέες ἢ ἀπὸ τῆς ξηρῆς. ὅτι
 πῖες ἔκ λῶν ἀζάνθου βασιλέως, ἀλλὰ ἀπὸ τῆς ἀζαλείας φασὶ
 κληθῆναι τὴν ἀρκαδίαν. τσαχῆα γάρ ἐστι τῆς ξηρῆς. ἴπερ δὲ οἷγ' ἔσαν.
 περὶ οὗτος κρητισκλήτες ἦσαν. ὅτι κὶ σκίλλου τὸ ἀστερον μίρον ἔσώμα-
 τος. ἴπερφιάλοισι. ὑπερηφάνοις. ἢ ἢ μεταφορῶς ἀπὸ τῆς φιάλης. τὸ γὰρ
 πλεθρῶν αὐτῆς ὑπερφίαλον, ἀπὸ τῆς ὑπερμετρῶν. φιάλη ἢ εἶδος λιθῆτι-
 δος ἀγρίου. ἄτερ. χωρὶς κλήρου. κὶ ἀπὸ τῆς τῆς ἢ πάλιν ὑπερήφανον
 δείκνυσι. ἵνα μή μοι ἀτίμωται μετόπισθεν, ὡς περὶ ἤδη σταυτῶ πε-
 πησὺκὸς τὴν νίκην. καὶ τὸ βάρβαρον. εἰ γὰρ ὁ κληρῶς τὴν γαστήρην λύει
 ἐπίσταται, κὶ ἰσχύει τὴν ἴσταν διδόναι, πῶς αὖ ὑπερὶ ἡμῶν αὐτῶ ἀνιμώχε-
 ρθαι μῶλλον γὰρ τῶν ἰσασίαν αὐτῶν, μὴ κληρωθεῖς. ἄτίμωται. ἵνα μή μοι
 μίμψῃ ὑπερὶ, ὡς χείρονας εἰληφας. τὸ γὰρ ἀτίμωται οἰνώτεροι, ὅσοι ἐπὶ τῆ
 στερίσκου ἦκοντο, ἀλλ' ἐπὶ τῆ μίμψου.

Τὸς ἔλεν' ἀπροφάτως, ἔ δ' ἀντίϑη ἤλυθε κάσωρ
 Ἡ δὲ βιασιδάδης ταλαὸς μέγας. ὦκα δ' ἰμάντας
 Ἀμφέδειον, μάλα πολλὰ παρηγορέοντες ἐς ἀλκίω.
 Τῷ δ' αὖ ἀρητίς τε ἔ ὄρνυθι· ἔ δέ τι² ἤδη 65
 Νήπιοι ὕστατα κείνα κακῇ δήσαντες ἐν αἴσῃ.
³ Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ἐν ἰμάσι Δραγαδὸν ἠρτύναιτο,
 Αὐτίκ' ἀναχόμενοι⁴ ρεθίων προπαροίθη βαρείας
 Χεῖρας, ἐπ' ἀλλήλοισι μῦϑον φέρον ἀνικόωντες.
 Ἐνθα ἢ Βεβρύκων μῦθ' ἀναξ,⁵ ἄτε κύμα θαλάσσης 70
 Τρηχὺ θολὴ δ' ἔπι νῆα κερύσεται· ἢ δ' ὑπὸ τυτθῶν
 Ἰδρεῖη πυκινεῖο κυβερνητῆρ⁶ ἀλύσκη

*Eos sumsis sine causatione. tum ad ipsum accedunt Castor
 Et magnus Talaiis Biantis, ac cestibus maturate
 Evinciunt, praterque efficace alloquio erigunt in animos;
 Illum rursus Ornytus cum Arato: at nequicquam norant
 Sculei, illud fuisse extremum, quod inauspicato illigassent.
 Isti ergo cum ex intervallo fuerant cestibus instructi,
 Omni missa lentitudine sustollunt ante ora validas
 Manus, & facto congressu vim intentant mutuam.
 Atque ibi Bebrycum rex uti fragosa maris
 Unda in citam navem arietat, qua tamen subter-
 fugit cati peritia magistri*

¹ Ἀπροφάτως. ἀδιστακτως. ἀδιακρίτως. μηδὲν ὡς πρὸ ἀναίρεσις
 ἀπροφασισίμωϑον. ² Τὸ ἤδη ἀντὶ ἔ πληθύνει κείτα τὸ ἤδησαν. ὡς καὶ
 τι, ³ δ' ἰμάντας κεφαλῆ. ⁴ Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ἐν ἰμάσι. Δραγαδὸν μῦϑον φησὶν,
 ἀντὶ ἔ ἐν τῇ παρ' ἀλλήλων Δραγαδῶν παριστάσει. ⁵ Ἐνθα δ' ἄπαν
 μῦϑον. ἐνταῦθα ἢ τὴν ἀνάστασιν. ⁶ Ἄτε κύμα θαλάσσης. κατὰ τὴν φησὶ,
 μετὰ τοὺς ἰμάντας ἐπὶ ἀναξίτη, τῇ ἢ ἐκπερὶ ἔ κυβερνήτην ὡς ἀκλίνας-
 τῶν ἢ ἰκίως Δραγαδῶν. ἔπερ ἔ ὁ ἀμυκῶν ἰπικεῖτο μῦϑον ἐκφορῶν αὐτῶν.
 διηκλιόμεν⁷ ἢ ἐκείν⁸, ἄτε ἰμάντας. ⁸ Ἀλύσκη. ἐκφορῶν. Δραγαδῶν δὲ πρὸ
 τῆς ἀνάστασιν ἔ πρὸ σφοδρῶν αὐτῶν ὄρνυθι, κύματι ἐκείν⁹ τ' ἀμυκῶν, κυβερ-
 νῆτη δὲ περὶ τῆς πολυδύκλου.

Ἰεμδύα Φορέεσθαι ἔσω τοίχοιο κλύδων

Ὡς ὅγε τινδάριδω¹ Φοβέων ἔπετ', εἰδέ μιν εἶα

Δηθώειν. ὁ δ' ἄρ' αἰέν ἀνέτα² ἔω δὲ μῆτιν

75

² Αἴσων ἀλέεινεν, ³ ἀπλώεα δὲ αἰψα νοήσας

Πυγμαχίω, ⁴ ἢ κάρτ³ ἀάατον, ἢ τε χερείων,

Τῆρ' ἄμοτον κ' χερσὶν ἐναντία χεῖρας ἔμιξεν.

⁵ Ὡς δὲ ὅτε νηῖα δῖρα⁶ Ἰοῖς ἀντίξοα γόμφοις

Ἀνέρες⁷ ὑληεργοὶ Ἰπιβλήδω ἐλάοντες,

80

Θείνωσι σφύρησιν, ἐπ' ἄλλω δὲ ἄλλ⁸ ἄηται

Connitentem parietes introrumpere fluctum:

Sic territabat ille, sic premebat Pollucem, nec sinebat eum

Tardare: hic contra semper sua adminiculatus arte sine vulnere

Exibat dissultando; rursus, observata solerter pugilationis

Vehementia, qua erat innoxia, quaque perviam facta,

Eatenus instanter manus contra immisituit manibus.

Ac ut usvenit, cum adversas navis tabulas acutis

Immittendis clavis textores lignarii cogunt,

Malleisque tundunt, ut alius ex alio nascatur

¹ Φοβέων. τινδάρων τῆ ἀπρόα κατ' αὐτῆ ὀρμηῇ, ἐμβροχόντων ἢ στωιχάρη αὐτόν. ² Αἴσων. λείπη ἢ ὑπό. ἴσα ἢ, ὑπαίσων κ' ὑποφύγων τ' ἄμυκρον τῆ ἰαυτῆ τέχνη ἀπληκί³ ἔ ἀόλαβῆς διέμεινεν. ³ Ἀπλώεα δὲ αἰψα. στωιδῶν (Φησὶν) ὁ πολυδύκης ὅπως ἀπρακί⁴ ἔ διεπιχείρη⁵ ἔω, στωίμιξεν αὐτῷ πᾶς χεῖρας ὑποστάς. ⁴ Ἡ κάρτ³. ὁ πολυδύκης (Φησὶν) ἰτήρη τ' ἄμυκρον ὅπως ἀτρωί⁶ τυγχάνη ἔ ὅσα ἀεπιχείρητός ἐστι, ἢ ἔ. στωιδῶν ἐν ᾧ ὑπερέχει αὐτῷ, κ' ἐν ᾧ κρεαδίστη⁷ ἔω, ὑποστάς στωίμιξεν αὐτῷ πᾶς χεῖρας. θάρσ⁸ ἢ θράτκς δὲ φέρη. θάρσ⁹ γδ, τὸ δ' ἄλογον, θράσ¹⁰ ἢ, τὸ μῆ ἰπεμότη¹¹. ἔτω ἔ δρίσιππ¹² ὁ φιλόστροφ¹³. ⁵ Ὡς δὲ ὅτε νηῖα. ἔπως ἀντιπέσομθα ἀλλήλοις, ὥς τε νηῖα συμβάλλονται ἐναντία στωαρμόζην ἀλλήλοις. ἢ τὰ ἀντικείμενα τοῖς σφησί. εἰς γδ τὰ πλάγια τ' στωιδῶν πηέασε τὰς σφιλῶας πρὸς ἀσφάλειαν. ⁶ Ἰοῖς. ὀξείσιν. ⁷ Ὑληεργοὶ ἢ ὑλοτόμοι, καὶ πᾶς ἰαυῖς ἐργαζόμενοι. ὡσπερ ἢ ναυπηγήσιμα ξύλα στωαρμόζοντες ξυληεργοὶ γόμφοις, στωιχῶς ταῖς σφύραις τύπυσιν. ἐγείρεται ἢ ἄλλ⁸ ἐξ ἄλλω ψόφ⁹. ἔπως ὁ ἄμυκ¹⁰ κ' ὁ πολυδύκης ἀλλήλων ἔτυπθη πᾶς στωαργίας. ⁸ ἄηται. ἰζηχεῖται κ' ἐξακύνεται.

Δ᾽ ἄλλω· ὡς τοῖσι παρήϊά τ' ἀμφοτέρωθεν
 Καὶ γῆυες κτύπεον· βρυχή δ' ὑπετίλλει ὀδόντων
 Ἄσπεϊ· ἔδ' ἔλληξαν Ἰπσιπεδὸν ἐπιζοντες,
 Ἐς τί περ ἔλοον ἄσθμα ἔ' ἀμφοτέρως ἐδάμασσε. 85
 Στάντι ἢ βαῖον ἄπωθεν ἀπωμόρξατο μετώπῳ
 Ἰδρῶ· ἄλις, καματηρὸν αὐτμύα Φυσιόωντι.
 ἈΨ δ' αὐτίς σωόρασαν ἐναυτοί, ἠΰτε πύρῳ
 Φορβάδ' ἀμφὶ βοῶς κεκοτηότι δηρμιάσθον.
 Ἐνθα δ' ἔπειτ' ἀμυκας μὲν ἐπ' ἀκροτάτοισιν⁴ ἀερθεῖς, 90
⁵ Βρυτύπ' οἶα, πίδεσσι πανύσασα, καδδὲ βαρεῖαν

*Identidem sonitus: sic istis utrinque & gena
 Et maxilla tinniebant, ac plurimus suboriebatur dentium
 Crepor. nec destiterunt quin usque percuterent,
 Donec pigritie ad anhelandum ambo fatiscebant.
 Tum igitur nonnihil ab sese desistunt, largum facie
 Sudorem abstergent, agre crebroque vertunt animam.
 Mox tamen impetunt adversi, proinde atque pares tauri,
 Qui de vacca pascuali decertant infensius.
 Ibi tum Amycus quidem summis innixus
 Pedibus, & prope vice arrectus infestum*

¹ Ἐπιπεδόν. ἀντὶ ἰπσιπεδικῶς ἔ' ἀμελακινήτους. Ἄδλω. σπιγῆς, ἢ ἀχρ-
 ρίπας. Ἐφορβάδ' ἀμφὶ βοῶς. ὑπερνομαδ' καὶ ἀτρεφῆς βοῶς, ἵνα τὸ
 τ' κραινομῆς ὄνομα πλείον ἔ' μείζον τῆ βοὶ δαίη τὸ σῆμα καὶ τὸ κλάδ'.
 ἀτίπατες ἐν τῷ ἀεὶ ζῶντι φησὶ τ' ἀλκιμώτατοι ἐν τῇ ἀγίλῃ τῶνρον
 μίγνουσαι πάσαις τῆς βυσίν, μὴ ἐπιτρέπεν ἢ ἰτέρω. ἵαν δὲ πρὸς πεποιθῆς
 τῇ ἰδίᾳ δυνάμει ἀνδίσταται αὐτῷ, καὶ ἀγωνισάμεν' ἔ' λοιπῶ, πλεσιάζει
 ἑκάστῳ. Ἄερθεῖς βρυτύπ' οἶα. ἵπαρθεῖς ἐπ' ἀκρωτ' ἑποδῶν (φησὶ) στε-
 ρεῖς, ἔ' ἐλπίνας ἑαυτὸν, ὡς βρυτύπ', τὴν χεῖρα ἑαυτῷ κατέφειρε. ἐπιόντῳ
 ἢ αὐτῷ ὁ πολυδάκρυς ὑπέση, καὶ ὠρρακλίνας τὴν κεφαλὴν τῷ ὄμμα αὐ-
 τῷ ἰδίξασα τ' πῆχυν. Βρυτύπ' δὲ ἵπν ὁ τῆς ἰσομῆδους βῆς τῷ πελίκῳ
 τύπῳ καὶ ἔ' αὐχένῳ. ἔ' τ' δὲ ἐπ' ἀκρωτ' τοῖς ὄσσειν ἵσταται μέλλον
 κρεῖσσιν.

152 ΑΠΟΛΛΩΝ. ΤΟΥ ΡΟΔΙΟΥ
 Χεῖρ ὅπι οἱ πελέμιξεν. ὁ δὲ αἰζῶνι ἰπέση
 Κεῖται ὄρα κλίνας, ὦμω δὲ ἀνεδέξατο πήχυν
 Τυτθόν. ὁ δ' ἄγχ' αὐτοῖο παρέκ γόνυ γυνὸς ἀμείβων
 Κόψε² μεταίγδλω ἰπέρ ἄτατ³. ὅσέα δὲ εἶσω 95
 Ρῆξεν. ὁ δὲ ἄμ' ὀδυῶν γυῖξ ἤραπεν. οἱ δὲ ἰάχθησαν
 Ἡῤωες μινύαι· τῷ δὲ ἀθρό⁴ ἐκχυλο θυμός.
 Ὀὐδ' ἄρα βέβρυκες ἄνδρες ἀφείδησαν βασιλῆ⁵,
 Ἀλλ' ἄμυδις κερυῖας ἄζηχέας, ἠδὲ ὀ σιγύινες
 Ἰθὺς ἀναχόμφοι πολυδάκνε⁶ ἀντιάσκειν. 100
 Τῷ ἦ παρ⁷ κελεῶν δῆκεα φάσσαν ἔταῦροι
 Ἔσαν δρυοσάμφοι. πρῶτός γε μὲν ἀνέρα κάσωρ

*Hosti pugnum intentat; is vero irruentem subsistit
 Capite declinato, & humero strictim excipit
 Cubitum. at propius ipsum alternato crure gressus,
 Assultim cadit supra aurem. quo ictu interiora rupta
 Offa; ipse pro dolore prociduus in genua inter onatus
 Heroum Minyarum, semel evomuit animam.
 Verum neque Bebryces inultum sinere regem volebant.
 Conglobati itaque vel solidis clavibus vel venabulis
 Sublatis recta eunt in Pollucem.
 At ejus se socii praestant defensores, acutis ensibus
 Vagina educitis. ac primus virum adortus*

¹ Ὁ δ' ἄγχ' αὐτοῖο. ἰθὺς δὲ αὐτῷ προσβαίνει καὶ μεταφέρει τὰ σκέλη
 ἔτυψεν αὐτὸν πρὸς τὸ ἔς. ² Μεταίγδλω. ἰσμηλικῶς. ³ Ὁ δ' ἄμ' ὀδυῶν. ὁ δὲ
 ἄμυκ⁴ ὑπὸ τ' ἀλγηδόνι ἐπὶ γόνυ κλίνας εἰς τὴν γυνῆν ἀπέλειπε.
⁴ Οὐδ' ἄρα βέβρυκες. ἀπολλώνι μὲν ἐμφαίνει ὡς ἀνηρημένοι τ' ἄμυκον
 ἐπίχαρμα ἢ Ἐπίστωδρον φασὶν ὅτι ἴδθησαν αὐτὸν ὁ πολυδάκνης. δὴ-
 λοχ⁵ ἢ ἰσπρωτῶν πρὸς κυζικεῖ καὶ ἀπυκλιδοθλίωται φασὶν αὐτὸν ὑπὸ πολυ-
 δάκνης. ὅτι ἠμίλησαν δὲ φασὶν, ἐδὲ κατεφρόνησαν ἔ' ἄμυκον πτωχότ⁶.
 Ἄλλ' ὁ δὲ τὸ βάρβαρον αὐτῶν καὶ πόλεμον ἤγειραν. Ἄζηχέας ἢ, πῶς ξηρός.
 πῶς ἠχέσας ξηρὸν ἤρον. Ὀ σιγύινες δὲ καλεῖσιν οἱ κύπριοι τὰ ἀγρίπια. ἄλλοι
 δὲ τὰ ἰλοσιδήρα ἀγρίπια.

Ἡ λασ'

Ἦλασ' ἐπισύνδρα κεφαλῆς ὑπερ' ἢ δ' ἑκάτερθεν
 Ἔϊθα κ' ἐνθ' ὤμοισιν ἐπ' ἀμφοτέροισι κείαθη.

¹ Αὐτὸς δ' ἰτυμονῆα πελώρον ἠδὲ μίμαιτα, 105

Τὸν μὲν ὑπὸ σέριονο θοῶ ποδὶ ² λάξ ἐπύρσας
 Πλήξε, ἔς ἐσ κνήησι βάλεν· ³ τῷ δ' αἶσον ἰόντ'.

⁴ Δεξιτερῇ σκαιῆς ὑπὲρ ὀφρύ' ἤλασε χεῖρ.
 Δρύψε δέ οἱ βλέφαρον, γυμνὴ δ' ὑπελείπει ὀπώπῃ.

⁵ Ωρείδης δ' ἀμύκιο βίλω ὑπέροπα ὀπάων 110
 Οὔτα βιανιάδαο κ' λαπάρῳ ταλαῖο.

*Castor, caput ei duobus tetigit, ut ipsum parte utraque
 Huc & huc ambos in humeros diffunderetur.*

*Pollux vero statutum Iymoneum, itemque Mimantem,
 Illum ad ima pectoris, celere pedis calcitratu incursum
 Pulsam deturbavit in pulverem; isti propius accidenti
 Manu dextra inflixit in laevo supercilio vulnus,
 Quo resuta palpebra, & oculus remansit nudus.
 Tum Orides Amyci violenti superbus affecit
 Talaum Abantis sauciavit ad ile,*

¹ Αὐτὸς δ' ἰτυμονῆα. ὁ δὲ πολυδόκης λάξ ἐπύρσας ἔπληξε. ² Λίγα-
 ται ἢ λάξ ὁ ὑπὸ τὰς δακτύλους ἔστω ποδὶς ψόφος. ἢ ἔστω κυρίως τὸ ὑπε-
 κείτω τ' ἔστω ποδὶς δακτύλωι λάξ καλεῖται. ἔτι δὲ ἀποδίδωκεν κ' ὡς τὸ πρὸ
 ποιητῆ προσιδῶνι, λάξ ποδὶ κινήσεως. ³ Τῷ δ' αἶσον ἰόντ'. ἐναλλαγῇ
 γένηται τ' πλώσων. ἴδι γὰρ εἰπεῖν, τὸν δ' αἶσον ἰόντα. ἔτι γὰρ κατακλήως
 αὐτὸν ἀπιδῶκε ὡς ἐπὶ ἀνώτερος, εἰπεῖν ἰτυμονῆα καὶ μίμαιτα. ὡς μὲν τὸ
 ὡς ἔστιν αἰτιατικῶς ἀπιδῶκεν, ἐπισηκῶν, τ' μὲν ὑπὸ σέριονο ὡς δὲ τ'
 δώτερον, ὡς ἐφύλαξε τὸ κατὰ δακτύλου. συγχωρεῖται δ' ὅμως ἀφ' ὅτι τὸ συγ-
 γινεῖ τ' πλαγίον. ἔστω μίμαιτα τῇ δεξιᾷ ὀρμητικῶς ἔστω πολυδόκης,
⁴ αὐτὸς τὸ δῶνι μὲν ἀπιδρύψει βλέφαρον ἔστω μίμαιτα, ἀπιδρύσει αὐτῷ
 τ' ὀφθαλμῶν. τῷτο γὰρ τοῖται ἀφ' ἔστω ἐπιφρομῶν, ἔστω γυμνὴ δ' ὑπελείπει
 ὀπώπῃ. ἢ ἔστω ὀφθαλμῶν χεῖρα δηλοῖται. ⁵ Ωρείδης δ' ἀμύκιο. ἀφ' ἔστω ἐπὶ δι-
 φθόγῃ ἢ ὡς τὸ γλήγεσσι. ἔτι δὲ ἠρωδιῶος ἐπὶ τῷ τρίτῳ τ' κατὰ δακ.

Ἄλλὰ μιν ἔκατέπεφνεν, ὅσον δὲ ἔπι δέρματι μῆνον
 Νηδυίων ἄψαυσθαι ὑπὸ ζώνῃ θόρε χαλκός.

Αὐτως δὲ ἄρησθαι ἔμελλε Μειδηΐον Ἐρύτα ἦα

Ἴφίτων ἄζαλήη κορυφή σφύλιξεν ἐλάσας,

115

οὐπω κηρὶ κακῇ πεπρωμένον. ἢ τάχ' ἔμελλεν

αὐτὸς δῆώσεσθαι ὑπὸ ξίφει κλυτίοιο.

καὶ τότε ἄρ' ἀγκαῖσθαι λυκοόργιο θρασὺς υἱὸς

Αἴψα μέλαν, πτερυγίων πέλεκυν μίξαν, ἠδὲ κελαιόνον

Ἄρκις προχόμῃσθαι σκαίῃ δερσθαι, ἐνθόρε μέσσω, 120

Nec interfecit tamen, sed tantillum modo cutem

Aerea cuspis sub zona loco percussavit, illasis interaneis.

Atatus quoque gnatum Eurvti, praliatorem statarium

Nequicquam Iphitum rigida pulsu clava tractavit,

Qui nondum fato esset ad mortem violentam maturus, ipse

Haud dubie mox Clytii perimendus gladio.

Atque ibi animosa Lycurgi proles Ancaus

Magna actutum securi arrepta, nigroque et per id horribili

Vrsi tergore lava obtento, in medium provolat,

ὅσον δὲ ἐπὶ δέρματι. μέγρις. ὅσον ἀντὶ τῆς ὀλίγης. δι' αὐτῆς τ' ἐπι-
 φανείας ἦλθεν ὁ σίδηρος ὑπὸ αὐτῶν τῶν κηρῶν τῆς ζώνης τόπον. ὥσπερ τὸ ἐπι-
 θιδίον μὴ ψαῦσται, ἀλλ' ἐπὶ τῷ δέρματι μέγριον. Μειδηΐον ἴφην τὸ ἴφίτην.
 ὡς ἐμμελλεῖν ἐν τῷ πολέμῳ. δῆις γὰρ ὁ πόλεμος ἔσθ' ἡ μάχη. ἄζαλήη.
 τῆς ξηρᾶς, ἐπεὶ ἐστὶ ξυλίνη. ὀμηρος δὲ καὶ σιδηρῶν οἶδεν, ἀλλὰ σιδηρῆν κορυφήν.
 πῆλιξ δὲ ἀποδεδώκασιν σιδηρῆν, τῆς δὲ τῆς ἀσπίδος. ὡσπερ καὶ σιδηρῆσθαι δὲ ὄρουμα γδὸς
 ἐράρει. ὄρουμα κηρὶ κακῇ. ὄρουμα πεπρωμένον ἀποθνήσκω. Δῆώσεσθαι δὲ,
 φονεύσεσθαι. ὄρουμα δὲ κλυτίοιο υἱὸς ἑὸν Ἐρύτα, ἀδελφὸς ἴφίτην. ὄρουμα δὲ
 ἀγκαῖσθαι δραστὴς τὸ γένος ἐστὶ. φησὶ δὲ αὐτῶν ἀπαλίσθαι πηλίκῃ ἔσθ' ἄρκις
 δερσθαι. ὄρουμα δὲ θρασὺς ἐστὶ τῶν ἀνδρῶν, ἀλλ' ὅσα ἐπὶ τῷ ὑπερβάλλουσθαι
 κείτται. τὸ μέλαν ἐπὶ τῷ δέρματι ἀναφέρειν δεῖ, ὡσπερ ἔσθ' τὸ κελαιόνον, ἀλλ'
 ὅσα ἐπὶ τῷ πέλεκυν. ὡσπερ καὶ ἄλλως τὸ ὑδέρπρον ἐπιτιθήσεται τῷ δραστι-
 κῷ. καὶ ἦτοι ἐκ τῶν ἀλλῶν ληπίων τὸ μέλαν καὶ τὸ κελαιόνον. ἢ τὸ μὲν
 μέλαν ἐπὶ τῷ χρομῶσι ἀναφέρειν δεῖ, τὸ δὲ κελαιόνον ἐπὶ τῷ ἐκπληκτικῶν.
 ὄρουμα τῶν ἀνδρῶν ἐκτείνας, ἀκροβύτας. καὶ τὸ προχόμῃσθαι, προβαλλόμε-
 νος ἀπὸ ἀσπίδος.

Εμμεμαώς βέβρυξιν. ὁμῶ δέ οἱ ἰασάοντο
 Αἰακίδα· σὺν δέ σφιν δρῆϊ ὤρνυτ' ἰήσων.
 Ὡς δ' ὅτ' ἐνὶ σταθμοῖσιν ἀπείρονα μῆλ' ἐφόβησαν
 Ἡμαῖ χειμερῶ³ πολιοὶ λύκοι ὀρμηθέντες,
 Ἄαθρη⁴ εὐρρίνων τε κωῶν αὐτῶν τε νομήων. 125
 Μαίοντα δ' ὅ, πὶ πρῶτον ἐπαΐζασι⁵ ἔλωσι,
 Πολλ' ἐπιπαμφαλόωντες ὁμῶ τὰ ἧ πάντοθεν αὐτως

*Iratissime tendens in Bebryces : unaque cum ipso ruunt
 Nati Aeaco: bellicosus denique Iason simul se infert cum istis.
 Ut autem numerosum in caulis pecus territant
 Hiberno die lupi cineracei, cum irruerunt
 Clam odoratoribus molossis & ipsis adeo pastoribus;
 Ac secum quisque disquirunt ecquod primo invasum corripiant
 Caput, quoniam in multa pariter intuentur rabidi: tantisper illa*

Ὁμῶ δέ οἱ ἰασάοντο. τὸ ὁμῶ εἰς ἐπὶ τῷ ἀθροίσματι πηρίασι, καὶ ἐπὶ
 τῷ ἰγῶσι, ὡς ἀθλωαῖοι εἰσάγουσι χρῆσθαι. μῆρανδρον, ὁμῶ δὲ τῷ πλείονι πα-
 ριχρῶθ' ἢ κέρη· ἀντὶ τῷ ἰγῶσι. Ὡς δ' ὅτ' ἐνὶ σταθμοῖσιν. ὡσαύτως δὲ ἀφυλάκτου
 ποιμνία ἐπιλθόντες λύκοι δάπρῶσι ποῖον πρῶτον ἀρπάξουσιν, ἔπειτα καὶ οἱ
 δρῆσις τὰς βέβρυκας ἐπιψάουσι. ὀρμῆα δὲ ταύτη καὶ παρ' ὀρμῆν παρὰ βο-
 λῆ, ὡς δὲ λύκοι ἀριστοὶ ἐπιζῆσαι ἢ ἐρίφοισι σίνται. Πολιοὶ δὲ, ἢ τῶν ὑπό-
 πεφροῖ, ἢ ἐν πμοῖ. πῆμοι γὰρ τὸ ζῶον παρ' ἀθλωαῖοις. ὁ γὰρ δάπρῆσιν ἀθλωαῖοις,
 ἀγῆρα αὐτὰ τὰ πρὸς τὴν παρῶν. καὶ ἴσως ἐπεὶ ἢ λητῶν ἔγκυον ἔστα δῖα.
 δώδεκα ἡμερῶν εἰς δῆλον ἦλθε μετὰ θαλάσσει εἰς λύκον. διόπερ κατὰ πικ-
 ῶ εἰσομῆροι χρόνοι τῷ εἰσῶν πικτῆ πᾶσα λύκαινα ἐν δώδεκα ἡμέραις, ὡς
 φιλοσόφου φησὶν ἐν τοῖς ὑπομήμασι. Ἄαθρη εὐρρίνων. τῶ φησὶν ὅτι
 δῖα τὸ ψυχὸν κατὰ δυνάσιν εἰς τὰς ἐπαύλας οἱ τε ποιμῆες καὶ οἱ κύτες.
 εἴτα ἔτις ἀφυλάκτου γίνονται τὰ πρῶτα. Ἐυρρίνων δὲ, ἢ τῶν δώδεκα ἡμερῶν.
 ἢ κυρίως δῖα τὸ τῶν ῥισῶν ἰχθυῶν τὰ θηρία. διὸ καὶ παρὰ φησὶν οἱ κωη-
 ροὶ πρὸ ἡμέρας ἐξάγει τὰς κωῶν ἐπὶ θῆραν ἵνα πρὶν ἥλιον ἐπιείλωι, ὅ-
 καίρου ἰχθυηλατῶσι τῶν ῥισῶν. Μαίοντα, ἐπιζῆσαι. Πολλ' ἐπιπαμφα-
 λόωντες. πολλὰ ἐπιβλέποντες καὶ μετ' ἐνθυσιασμῶν. παμφαλῶν γὰρ τὸ μῆ-
 πθησῆτος καὶ ἐνθυσιασμῶν ἐπιβλέπειν. κέρηται δὲ τῆ λέξι εἰς ἰσπῶναξ καὶ
 ἀνακρίων. λέξι δὲ καὶ ἰρύκον, πάντοτε παμφαλόωντες διησῶντο πόδες.
 πρὸ ἀληθῶν δὲ ἐρῶν αἰσῶν ἀμφανόωντες γράφοντο, εἰς ἐξηγῆμα κτείνοντες.
 ἔπειτα γὰρ κέρηται πρὸ ἔτις τῆ λέξι, ἔπειτα ἐπὶ ἀπαξάωλως ἢ γραφῆ τῷ ποιητῶ.

Στείνονται πίπιοντα¹ πρὸ σφίσι· ὡς ἄρα τίγρι
 Λαυγαλέως βέβρυκας ὑπερφιάλως ἐφόβησαν.

² Ὡς ἢ μελισσάων³ σμῆλ⁴ μίγα μηλοβοτῆρες 130

Ἡ δὲ μελισσοκόμοι πέτρῃ ἐνὶ καπνιόωσιν,

Αἱ δὴ τὴν τείως μὲν ἀολλῆες ὡς ἐπὶ⁴ σίμβλω

⁵ Βομβηδὸν κλονεόντων, Πίπρω⁶ ἢ λιγυσίη

⁷ Καπνῷ τυφόμορφαί πέτρῃς ἐκάς αἰόσασιν·

Ὡς οἷγ' ὅσα ἐπὶ δὲ μὲν ἔμπεδον, ἀλλὰ κέδαθεν 135

Εἶσω βεβρυκίης ἀμύκκ μοροὶ ἀγελέοντες·

Νήπιοι· ἔδ' ἐσώσασιν, ὃ δὲ σφίσι ἐγγύθεν ἄλλο

Πῆμ' αἰδήλων ἔλω. πέρθοντο γὰρ⁸ ἡμὲν ἀλωαί,

Sic temere coarctata in se recidunt: haud minus capitaliter

Isti consterrebant Bebrycos inbovpitales.

Nec aliter populosum examen apum opiliones

Mellariive in tupe infestant fumo,

Et illa aliquandiu condensæ in alveari suo

Bombitant atque concurbantur, sed instantius flammeolo

Suffite fumo evolant à tupe,

Atque illi deserta tandem statione fugerunt dilabidi

In penitiozem Bebryciam nunciatum de morte Amyci:

Dementes, qui non cogitarint quæ sibi alia, quam prope, quam

Exitialis clades adesset. quippe vastabantur enim & vineæ

¹ Πρὸ σφίσι. ἰδίη ἰσπῆν πρὸ ἀλλήλοισ πίπιοντα. ἢ γὰρ πρὸ ἰαυθῆ. τὸ δὲ ἀμάρτυμα τῶ μετ' ἡμερῶν. ² Ὡς ἢ μελισσάων. ἐπὶ τῶ κρηνοὶ φάγεται αἱ μέλισσαι. ἀλλ' τὸ σπύροισι εἶσαι αὐτῶν πλὴν ὄσφρηται. ὅπερ καὶ ἐπὶ τῶ ὄφειον συμμοσῆς, θυμωμῶν τῶ ἰλαφῆς κέρως, ὡς φησι Νικασοδῶν. ³ Σμῆλ⁴ δὲ ἰσπῆ τὸ τῶ μελισσῶν πλῆθ⁵. ⁴ Σίμβλω δὲ ἰσπῆς ὃ τὰ κρηνοὶ σπυράγεται ἀγυῆσι, ἢ κυψίλη. ⁵ Βομβηδῶν, ἀπὶ τῶ μὲν ἔχου ἢ βόμβου. βόμβω δὲ ἰσπῆ, ὃ τῶ μελισσῶν ἔχου. ἴσπῆ δὲ, τῶ βοξυῆς μελίτης λιγυμῶν. ⁶ Λιγυσίη. τῶ αἰθαλώδῃ. ὃ δὲ λόγου, ἰσπῆσι ἢ τῶ λιγυσῶν καὶ ποσῶν κρηνοὶ καπνιζόμεναι ὑπερῶσι τῶ σίμβλω. ⁷ Καπνῷ τυφόμορφα. ἀπὶ τῶ κρηνοὶ καπνιζόμεναι. σημαίνει ἢ τὸ καπνῶν. ἢ ὅτι τῶ κρηνοὶ κρηνοὶ. ὅριμους γὰρ μελίται ὃ ταύτης κρηνοὶ. ⁸ Ἡμὲν ἀλωαί. αἱ ἀμπελιφύθῃ χυραί.

Η δ' ἴσ' αἰα τῆμ' ἀδύω ὑπὸ δρυὶ λυκίῳ
 2 Καὶ μαριανδυῶν ἀνδρῶν, 3 ἀπεόνη' ἀνακί'. 140
 Αἰεὶ γὰρ μάριανδο 4 σιδηροφόρος πρὸ γαίης.
 5 Οἱ δ' ἤδη σεθμὲς τε ἔσ' αὐλία δηϊάσκειον.
 Ἦδη δ' ἄσπετα μῆλα 6 περὶ τροπιδίῳ ἐτάμοντο
 Ἦρωες. καὶ δὴ τις ἔπ' ἔμ' πῶσιν εἶπεν.
 7 Φράζεο δ' ὅ, τί κεν ἦσιν ἀναλκείησιν ἔρεξαι, 145
 Εἴ πως ἤρακλῆα θεὸς ἔδεδυρο κόμισσεν.
 Ἦτοι μὲν γὰρ ἐγὼ κείνους παρεόνη' ἔολπαι
 Οὐδ' αὖ πυγμαχίῃ 8 κερδήμασιν· ἀλλ' ὅτι θεομὲς

*Interdum & pecuaria hostilibus Lyci armis
 Atque Mariandynorum, absente rege.
 Nam nunquam non pugnant de agro ferri ferace.
 Iamque adeo stabula cum villis incurfabant
 Etiamque pecus affatim abigebant interversum
 Heroës. ac erat tum qui apud eos jactaret talia.
 Cogitate quid sua fuerint imbellia effecturi,
 Si qua Herculem quoque huc pervexisset deus.
 Equidem pro certo existimem ipso presente
 Et pugilationis supersederi certatu, & illum cum leges*

1 Οἱ καὶ ἴσ' αἰα τῆμ' ἀδύω τὸ ἐν αὐταῖς τὰ ἀπὸ ἀδύω καὶ τὰ ἄλλα βοτάνημι-
 θισαί. 2 Καὶ μαριανδυῶν. Φινίως παῖδες, ἐκ μὲν κλειοπαύτρας, παρ' ἡμῶν
 ἔσ' κρομμύς· ἐκ δὲ ἰδαίας τ' ἀαρδάνια, ἢ σκυδικῆς πινός παρακιδί' ἔσ' ἡμῶν
 καὶ μαριανδυῶν. ἐξ ὧν τὰ ἴθνη κικλήσκον. οἱ δὲ φασὶ κικλήσκειν τὰς μαριαν-
 δυῶνας, ἀπὸ μαριανδυῶν ἢ κικλήσκον. 3 Ἀπεόνη' ἀνακί' ἢ γὰρ περὶ
 κῆρ' ἔσ' ἡμῶν. 4 Σιδηροφόρος πρὸ γαίης. τ' ἔσ'
 χαλύβων. οἱ δὲ μαριανδυῶν, ἴθνη' ὁμοῦ αὐτοῖς. 5 Οἱ δ' ἤδη. οἱ δὲ δέξ-
 ναῦται, τ' βιόρυκται περὶ τῶν τῶν ἀπὸ τῶν ἰδαίων ἰπῶν ἰπῶν ἰπῶν.
 Ἦδη δὲ ἔσ' ἡμῶν πολλὰ περὶ τῶν ἀπὸ τῶν ἰδαίων ἀπὸ τῶν ἰδαίων.
 Περὶ τῶν ἀπὸ τῶν ἰδαίων ἀπὸ τῶν ἰδαίων. 7 Φρά-
 ζεο δ' ὅ, τί κεν ἦσιν. ὁ γὰρ πρὸς ἐμὴν ἐπίστασιν οἱ βιόρυκται εἰ καὶ ὁ ἡρακλῆς μεθ'
 ἡμῶν ἐληλύθει, οἷον, πῶς ἔφυγον ἔσ' ἡμῶν. οἱ μὲν γὰρ ὅτι ἐδὲ ἀγῶν αὐτῆς
 πυγμαχίας ἐξήλυθε, ἀλλὰ περὶ τῶν ἀπὸ τῶν ἰδαίων ἀπὸ τῶν ἰδαίων
 ἡμῶν τῶν ἰδαίων ἀπὸ τῶν ἰδαίων. 8 Διακέρδημασιν. κερδῶν ἡμῶν.

Ἡ λυθεν ἐξερύων, αὐτοῖς ἄφαρ εἰς ἀγόρῳεν
 Θεσμῶσιν ῥοπαίλω μιν ἀγλωορῆς λελαθεῖται. 150

¹ Ναὶ μὲν ἀκῆδεςον γαίῃ ἐνὶ τόνγε λιπόντες
 Πόντον ἐπέπλωμυ· μάλα δὲ ἡμέων αὐτὸς ἕκαστος

Εἴσετα εἰλομύλω ἄτλω, ἀπάνδρην ἐόντος.

Ὡς ἄρ' ἔφη. τὰ δ' ἅπαντα διὸς βελλῆσι τέτυκτο.

Καὶ τότε μὲν μύρον αὐθι δὴ κνέφας, ἔλκεά τ' ἀνδρῶν 155

οὐτα μύρων ἀκείοντο, ἔθανά τοισι θυηλάς

ῥέξαιτες μέγα δόρυπον ἐφώπλισαν· εἰδὲ τιν' ὕπν

εἴλε πρὸς κρητῆρα ἔαιθομύροισι ἱεροῖσιν.

² Ξαοθα δ' ³ ἐρεψάμμοι δάφνη καθύπερθε μέτωπα

Venisset edicturus, statim cum ipsis quas recreabat

Legibus superbiam caseia potuisse dedoceri.

Nunc eo neglecto & in terra exposito

Pontum navigavimus, ne non satis pernicioſa ad noſtrorum

Vnumquemque absentis illius jaetura redundaret.

Sic ganniebant. sed horum nihil sine Iovis gestum numine.

Caterum ibi subsidebant die noctescente, & vulnera

Sauciorum recurabant; atque post instauratos diis

Honores caenam appararunt pollucibilem, nec somnum ullus

Videbat ad pocula & incensas victimas;

Sed juvenalibus umbratis frontibus maritima

¹ Ναὶ μὲν ἀκῆδεςον. ὁ νόσ. οὐκ αἰνοὶ μὲν τοὶ ἀφροῦνιστος καὶ λιπόντες, τυ-
 τίτι τ' ἡρακλῆα, ἐπ' ἀλλοτριῆς ἐπιδόσασαυμ. οὐκ αἰνοὶ δ' ἀπὸ τῶς, ἕκαστος ἡμῶν
 αἰσθησῆται ὅσπρ βεῖλολάμμεθα. ² Ξαοθα δ' ἐρεψάμμοι. σπψάμμοι δ' ὑπε-
 ράνω τ' μετώπων δάφνη τὰς κεφαλὰς. ἐξ ἧς δάφνης ἀνημερῆα λῶ τὰ χροῖα
 τ' νόσ. ἔ ποιητικῶς δ' αἰετολασε τῶ δάφνῳ ὁ δάφνῳ, ἀλλ' ἐστὶ ὄν-
 τως ἐν τῶ τίπῳ δένδρον δάφνης οὐ μέγιστος, ὡς φησὶ ἀνδρόιτας ὁ πενίσι
 ἐν τῶ πείπῳ τ' πρῶτον δ' ἰσοπιδῶ, παρεστῶν ὅτι ἀμυκῶ μὲν καλεῖται τὸ
 χροῖον, ἔχει δ' ἐποικία ἐ νυῦ. δῖσηκε δ' ἔ χαλκηδονίς τυμφαῖς σταδίας
 πίντε. δάφνῳ δ' ἐν τῶ πρῶτῳ τ' ποιητικῶν ἡρώων αὐτόθι φησὶν εἶνα
 ἀμύκῳ αἰεὶ καὶ εἰ πῆς ἐὰ τ' δάφνης κλάδον λάδοι, εἰς λοιδορίαν ἀνίστησι.

³ Ἐρεψάμμοι δάφνη. δάφνη ἐρεψανθὸ δὲ δάφνῳ. ἐρεψανθὸ δ' ἐπὶ τῆ σπψ

Α' γχιάλω, τῆ χὲ τὰ πεῑ πρυμνήσι' ἀνήπισο, 160

Ὀρφαίη Φόρμιγχι' στωοίμιον ὕμνον ἄειδον

Ἐμμελέως·² πεῑ δέ σφιν ἰαίνετο νλώεμθ' ἀκτῆ

Μελπομέυσις. κλεῖον δ' ἐ³ θεραπναῖον διὸς ἕα.

Ἡμθ' δὲ ἠέλιθ' δροσεράς ἐπέλαμψε κελώνας

⁴ Ἐκ περάτων ἀνιῶν, ἤγειρε ἧ̄ μηλοβοτῆρας· 165

Δὴ τότε λυσάμενοι νεάτης ἐκ πείσματ' ἀάφνης,

Λήϊδα τ' εἰσθήσαντες ὅστω χρεῶ ἦεν ἄγεαται,

Πνευῆ δινῆεντ' ἄνα βόσπορον ἰθύνοιο.

Fronde lauri, unde & funes erant religati,

Ad Orphei testudinem hymnum concentu musicato

Exercuerunt, ut litus ipsis tranquillatum canentibus

Hilaresceret. celebrabant autem Therapneum Iovis natum.

Iam tumulos rore natantes Sol luminabat

E metis ortus, & opiliones suscitabat;

Quum absolutis lauri stirpe retinaculis,

Prædaque, quantum asportare usus esset, introacta,

Directe velificant in Bospori undosa.

τριχῶς ἐπὶ τῇ κεφαλῇ, ἐπὶ τῷ μετώπῳ, ἐπὶ τῇ τραχήλῳ τῆ μῆτροι τὰς στροφά-
νας, ἀφ' ἧς τὸ θυμὸν τῆς τελευτῆς ψυχῆς. Στωοίμιον. στωοίμιον. οἴμη γὰρ ἡ
ᾠδὴ. Πεῑ δέ σφιν ἰαίνετο. διχῆθε ἡ ἀκτῆ. καθ' ἡμέρας ἰαίνετο. καθ' ὃ μυ-
θώταται ὁ ὄρφαίης κλεῖον καὶ τὰ ἀψυχαῖα ἦδον ἧ̄ ἐπιτίκιοι τῷ ἀπὸ πλάγι. ³ Θε-
ραπναῖον ἧ̄, ἀπὸ μέρους, τῆ λάκωντα. θεραπναῖα γὰρ τῆ πᾶσι τῆ σφάξης. οἱ δὲ
πόλις. ὃ ἧ̄ ἀπὸ πλάγιθ', τῆ ποιεῖ ἱερὸν ἀπὸ πλάγιθ'. ⁴ Ἐκ περάτων. ἐκ τῆ ὑπερο-
εἰζονθ' ἡμισφαιρίων. Ἀνα βόσπορον. βόσπορονθ' ὀνομάζεται ἀφ' ἧς τὸ δο-
κτεῖν τὴν ἰὼ βῆν ἔπειθ' ἀφ' ἧς πορεύεται τὸ ἀπὸ βυζαντίων καὶ χαλκηδόνθ' ἀφ' ἧς
σημασθῆσανθ' ἀφ' ἧς τῆ ποιεῖ τῆ ποιεῖ ἐκ τῆ ὄρωπης εἰς τὴν ἀσίαν ἀφ' ἧς οὐκ
εἶπε. ἢ ἀφ' ἧς τὸ πᾶσι τὰς σφίνας πορθμῶς βοσπόρος καλεῖται. εἶποι δὲ φασὶ
τὰς ἐπὶ τῷ σφίνας οἰκῆσθαι τὸ παλαιόν, εἶποι δὲ ἐθέλουσι εἰς τὸ πέραν ἀφ' ἧς
βαίνῃ χερσὶ πηγνύσας καὶ βόας ἐπιζύξασθαι, ἐπὶ τῷ τῷ ἀφ' ἧς περιμετρεῖται.
ὅθεν καὶ ὀνομάσθαι τὴν θάλασσαν. εἶπ' ἧ̄ καὶ ἐπερθ' βόσπορονθ' τῆ σκυδικῆς,
κιμμερῆς περὶ τὸν ἰσθμὸν, ἀφ' ἧς τὸ κιμμερῆς ἴθιθ' σκυδικὸν πεῑ
εἰσθῆσθαι τὰς τῶν ποιεῖ. οἱ δὲ φασὶ γίμα τῆ μαιάπιδθ' λίμνης σφίνας καὶ
ἐπίμηκας, ἐμφερῆς τῷ καὶ τὸ βυζαντίον βοσπόρον. ἄλλως. πεῑ τῷ βοσπόρος

Ἐνθα μὲν ἠλιβάτω ἐναλίγκιος ἔρει κῦμα

Ἀμφέρεται προπαροίθεν² ἐπαΐστον ἴσοικος,

170

Αἰὲν ὑπὲρ νεφέων ἠερμύον, ἔδε κε Φαίης

φύξιδαυ κακὸν οἶτον, ἐπεὶ μάλα μεσότης ἠὲ

λάβρον Ἰπικρέμαλαι καθάπερ νέφος.³ ἀλλὰ τὸ γ' ἔμπης

Σπίρυτα, εἴ κ' ἐσθλοῖο κυβερνήτηρ ἔπαύρη.

Τῷ καὶ τίφου οἶδε δαημοσύνησι νέοντο

175

Ἀσκηθεῖς μὲν, ἀτὰρ πεφοβημένοι. ἤματι δ' ἄλλω

Sed ecce fluctus instar celsi montis

Extumet prope, jam jam, uti videbatur, inundaturus,

Et altius altiusque levatur supra nubes: nec putes

Fore ut ignavam exeant mortem: tam exacte navi media,

Tam minaciter superimpendet in faciem nubis, sed hic talis tamen

Mulceri discit, si industrium sit navis rectorem nactus.

Idcirco hi quoque Tippi gubernatione discedebant

Latere quidem tecto, sed non interriti. postera dein luce

ἡ ἰσουλία ὡς τὰ τοῖς παλαιοῖς ἀφ' ὧν λέγεται. ἰσουλία μὲν γὰρ φησὶ
ἰσουλία ἀπαρίων, ὡς ἄρα φέρει ἀφ' ἧς βυζαντινοὶ τὸ πορτογαλικό
τισκοδίασαι ναῦν ἔχουσι ἐγκιναραγυρῶν ὡς ἔμηνον ταῦτα. ἀφ' ἧς
στῆται δὲ αὐτῶν, ἀπὸ τῆς εἰδους τῆς ὡς τὸ σκάφος ὡς σαγγοθλῶν
τὸ πύλαγος βόσπορον. ἔφορος δὲ φησὶ ἠερμύον τὸ ἰὸν ὑπὸ φοινίκων
καὶ ἀφ' ἧς ἰσουλίας εἰς αἴγυπτον. ἀπὸ ἧς τὸ βασιλεία τῆς αἴγυπτιος πύ-
λαι ἰσουλίας ταῦτοι. πύλαγος τὸ δὲ ἐκείνη ὡς ἰσουλίας αὐτὴς ὡς
δακτυλίους, κατὰ πρῶτον ὅσα ἐγένεσκον τὸ ζῶον. τὸ δὲ τῆς ὡς σαγ-
γοθλῶν, δι' ἧς οἱ τῆς ταῦτον ἔχοντες ἐπλάσαν, βόσπορον. οἱ δὲ, κατὰ τὸ φρί-
ξος ἐπὶ κροσσῶν σκάφους ἐπλάσαν. δύο δὲ εἰσι βόσποροι κίμμερος,
καὶ ἡράκιος, ὁ πύλαγος μύσιος καλῶμενος. ἠλιβάτω ὅρα φησὶ, ἀφ'
ἧς ἀλιτεῖν εἰς τὴν βῆσιν. ἀφ' ἧς τὸ ὑψος τῆς ἔστι ὑψηλὸν ὡς ἀπὸ σβαθῶν.
² Ἐπαΐστον δὲ, ἀπὸ τῆς ἐπιπελοσμοῦ ἢ ἐφορμῆσιν. ³ ἀλλὰ τὸ γ' ἔμ-
πης. ἀλλὰ κατὰ τὸ ἔτω μίγα καὶ λάβρον ὑπάρχει τὸ κῦμα ὡς ἀλιτεῖται.
εἰ ἀγαθὸν κυβερνήτην τύχει.

Αἰν-

Ἄν' ἡπέρην γαίῃ βιθυνίῳ δὲ πείσματ' ἀνῆψαν.
 Ἔνθα δ' ἐπέκλειεν οἶκον ἄγλωορίδης ἔχε Φινείας.
 Ὅς περὶ δὴ πάντων ὀλοώτατα πῆματ' ἀνέτλη
 εἵνεκα μαλίσσινης, τὴν οἱ παρ' ἑὶς ἡσάλιξε

180

*Exadversum à tellure Bithynica religarunt funes;
 Vbi litoralem domum Phineus Agenore satius incolebat,
 Qui longe atrocissimis conflabat arumnis,
 Propter divinandi rationem, qua eum antea instruxerat*

Ἄν' ἡπέρην γαίῃ βιθυνίῳ. διπλάσι βιθυνία ἢ μὴ, ἐπὶ τῷ ἑρώπῃ ἢ ἢ, ἐπὶ τῷ ἄσιῳ. καὶ ἢ μὴ ἐπὶ τῷ ἑρώπῃ, περὶ σαλμυδῆος δὲ κείται ἐπὶ Ἰθάκης ἢ ἢ ἐπὶ τῷ κρητικῷ ἐπὶ τῷ βόσπορον, καὶ ἐπὶ τὸ σῆμα τῷ ποίτῃ. ἐπὶ δὲ ἔπειτα βιθυνία ἢ τῷ περὶ τῷ ποίτῃ. ἐπὶ ἢ ἀμφίβολον εἰς ποίαν βιθυνίαν φησὶν, ἀμφοτέρων ἕστων ἐπὶ τὸ πέραν. ἀμεινον οὐ τὴν περὶ τὴν ἑρώπῃ βιθυνίαν λέγει. τῇ γὰρ ἐπιπέσει, φησὶν, ἡμίρα ἐν τῇ βιθυνίᾳ τὰ λείψα ἰδῆται, ὡς δὴ λον, ἐκ τῷ ἄσιῳ εἰς τὴν ἑρώπῃ. καὶ γὰρ ὁ Φινείας (ὡς οἱ περὶ τῷ) ἐπὶ τῷ σαλμυδῆος ἢ λέγεται ἀκηκίνας, ὅς ἐστι τῷ Ἰθάκης, καὶ τὰ δριστη μίρα τῷ ποίτῃ ἐκπλίον. ἐπὶ ἢ ἔπειτα βιθυνία, ἢ τῷ μὴ τῷ ποίτῃ, ἐπὶ ἢ ἐπὶ τῷ ἀπὸ λων ἢ ἰέρῳ. Ἄλλως. ἐκ τῷ πέραν βιθυνία, ἀλλ' ἐπὶ τῷ Ἰθάκης ἢ πῆ ἐπὶ τῷ ἑρώπῃ, ὡς ἀποδείξειται, ἐνθα Φινείας ἔκει. Ἄγλωορίδης. ἀγλώορος γὰρ πῆς ἐστὶν, ὡς ἰθάκη. ὡς ἢ ἡσίοδος φησὶν, φοίνικος τῷ ἀγλώορος ἔκασπιπέας. ὁμοίως ἢ καὶ ἀπληπιάδης, καὶ ἀντίμαχος καὶ φερικύδης φησὶν. ἐκ γὰρ κασπιπέας τῷ δρόσῳ φοίνικι γίνεται κίλιξ, ἔ Φινείας, καὶ δερυκλῆ. ὁ ἢ ἀτύμιος καὶ μὴ ἐπέκλειεν, καὶ αὐτὸς τῷ φοίνικος τῷ τῷ ἢ ἀληθείας, τῷ δὲ. ἴνιοι ἢ αὐτὸν ἐπὶ τῷ πεφλασθῆ βασιλευσῶ ἰσηρῶσι, ἢ πῆ ἐπὶ τῷ ἄσιῳ, ὡς φησὶ ἰθάκη. ἀγλωορίδῃ ἢ εἶπε τῷ Φινείας, καὶ ἀγλώορος ἐστὶ πῆς. ὁ ἢ ἡσίοδος τῷ φοίνικος αὐτὸν φησὶ τῷ ἀγλώορος. πηρωθῶν ἢ λίγυσι τῷ Φινείας ὑπὸ ἡλίῳ, ὅπ' πολυζῶν εἶλετο μάλλον εἶναι ἢ βλέπειν. ἴνιοι ἢ ἀπὸ τῶν οἴοντα, ποσῶντες ἡσίου ἐζηκίνας Φινείας, ὡς τῷ φοίνικος ὄντα ἔστι, μέχρι τῷ δριστηαυτῶν διαρκέσται. καὶ ἕτεροι τῷ τῷ φασὶ τῷ Φινείας, ἰσδομοι ὄντα ἀπὸ φοίνικος τῷ ἀγλώορος, περὶ ὃν ἀπλώτῃται οἱ ἡρώες. πηρωθῶν ἢ αὐτὸν ὅπ' ἐπέκλειεν περὶ. σοφοκλῆς ἢ, ὅπ' τῷ ἐκ κασπιπέας ἢ ἐπὶ τῷ λωσι, ὡρμητο ἔκαστοι, περὶ τῷ ἀγλώορος δὲ αὐτῶν μητρώας. ὁ ἢ ἀπὸ τῷ φησὶ πηρωθῶν αὐτὸν, καὶ περὶ τῷ ἀρπυῶν κρεῖως πῆς, ὅπ' ἀπὸ τῷ πῆς ἔκαστοι ἡσίου. φησὶ γὰρ ἔδ' ὅσον ἐπίστῃ ἔκαστοι αὐτῷ.

Λητοΐδης. ¹ ἔδ' ὅσον ὀπίζετο ἔδιδε αὐτῷ

Χρείων ἀτρεκέως ἱερὸν νόον ἀνθρώποισι.

Τῷ καὶ οἱ γῆρας μὲν Ἰπὶ δλωαὸν ἱάλλεν,

Ἐκ δ' ἔλετ' ὀφθαλμῶν γλυκερὸν Φάος· ἔδὲ γάιυαζ

Εἴα ἀπειρεσίοισιν ὀνειάσιν, ὅσα οἱ αἰεὶ 185

Θέσφατα παρθόμοιοι πειναίετα οἴκαδ' ἄγειρον.

Ἀλλὰ διὰ νεφέων ἄφνω πέλας αἴσασται

Ἄρπυιαι σμάθη χειρῶν τ' ἀπὸ γαμφηλῆσι

Συωχέως ἤρπαζον. ἐλείπειο δ' ἄλλοτε Φορβῆς

Οὐδ' ὅσον, ἄλλοτε τυτθόν, ἵνα ζῶων ἀκάχοιρ. 190

Καὶ δ' Ἰπὶ ³ μυδαλέω ὀδμῶ χέον· ἔδέ τις ἔτλη

Apollo. is quippe nil fuerat verecundatus vel Iovis ipsius

Recondita hominibus sensa ad plenum interpretari.

Quam ob culpam pertinax ei senium immisit quidem,

Sed jucundum luminum lumen ademit; nec latari

Sivit copioso cibatu, quem ipsi in perpetuum

Oracula consulens vicinia congrebat domum.

Per nubila siquidem repentino advolantes propinque

Harpya rostris ex ore & manibus

Raptabant jugiter: atque nunc aequae quicquam alimenti

Relinquebatur, interdum exiguum, ut doleret vivendo.

Id vero tetrum adflabat odorem: nec sustinuit quis

¹ Οὐδ' ὅσον ὀπίζετο. ἔδὲ ἐλάττειν ἔδιδε αὐτῷ ἐπιτρέφειν τὰ θεῖα ἐπιθυμήματα πᾶσιν ἐμφάνων. λέγων γὰρ πάντα τ' ἔν τῶν τοῖς ἀνθρώποις, ἔδιδε μίαν χρείαν αὐτοῖς τῶν θεῶν κατελίμπανεν. ὅτι ἡ ἤρην ὁ Φινός μίχρη ἔβοασε Ἰρακῶν πάντων τῶν ἐν τῇ ἀσίᾳ (εἰσὶ ἡ ἔτοι βιθυνοὶ τε & παφλαγῆνες) Φερικύδης ἐν τῇ 5' Φησί. πεπηρωῶται ἡ Φινέα φησὶν ἠσιόδοις ἐν μεγάλαις ἠοίαις, ὅτι φεῖται τὴν ὀδὸν ἐμήνυσεν. ἐν ἡ τῷ γ' κατὰ λόγον, ἐπειδὴ τ' μακρὸν χρόνον τ' ὀψέως παρῆκεν. παῖδας ἡ αὐτῷ Φησί γηῖαται μελαυνιδιών καὶ ἴνιον· καὶ διὰ μὲν ἴνιον θυηΐδα, διὰ ἡ μελαυνιδιών μελαυνιδιών παρῆκεν ἰσθμῶν λέγουσιν. ² Ονειάτα δὲ φησὶ τὰ σίκα & βράματα. ³ Μυδαλίω ἡ, τὴν μυσταίαν.

¹ Μὴ ἐλδοκαίλωδε φορδύμῳ, ἀλλ' ἀπὸ τηλῆ
 Ἐσηώς· πῖόν οἱ ἀπέπνεε λείψανα δαιτίς.
 Αὐτίκα δ' εἰσαίων ἐνοπλῶ ἐδῆπον ὁμίλῃ,
 Τῆσδ' αὐτὸς παρελόντας ² ἐπήισεν, ³ ὧν οἱ ἰόντων 195
⁴ Θέσφαλον ἐκ διὸς ἦεν, εἴης ἀπόνασθαι ἐδωδῆς.
 Ὁρθωθείς δ' ὠνήθηεν, ⁵ ἀκέραιον ἠΰτ' ὄνειρον,
 Βάκτρῳ σκηπίόμῳ, ⁶ ῥικνοῖς ποσὶν ἢε θύραζε
 Τοίχῃσ' ἀμφοφόων· τρέμε δ' ἄψα νιασομῆοιο
 Ἀδρακίῃ γῆρα τε· ⁷ πίνω τέ οἱ αὐσαλέῳ χρῶσ 200
 Ἐσκήκῃ· ⁸ ῥινοὶ ᾗ ⁹ σὺν ὅσῃα μῆνον ἔεργον,
 Ἐκ δ' ἐλθῶν μεγάροιο κατῆζεν γῆνα βαρυθείς

Non modo admovere gutturi, sed ne procul quidem
 Adstare: id illi redolebant convivi reliquia.
 Itaque simul voces inaudit strepitumque agminis,
 Hosque adeo illos advenisse comperit, quorum adventu
 Ex Iovis oraculo suis fruiturus sit cibariis:
 Levat se de grabato, tanquam inanime somnium,
 Baculo nititur, marcidis pedibus procedit,
 Parietes contrectat. tremebant eunti artus
 Ex languore & senio; corpus imbalnitie exuccum
 Obaruerat; vix continebat ossa pellis.
 Egressus igitur domo, ut delassata erant genua, confedit

¹ Μὴ ἐλδοκαίλω. οἱ μὲν τὸ ἀπηρηρῆμον ἔχοντες ἀπὸ δωκανῶν ἀμειλίχας ἢ τὸ λαίμηρον καὶ τὸ βρογχόν. ² Ἐπήιστι, ἀπὸ τῆς ἡδίστου. ³ ὧν οἱ ἰόντων. ὡς ἐλθόντων, εἰμαρθε αὐτῶν ἐκ διὸς ὀνομασθαι τῶν ἐδισμάτων ὡς περὶ φέροιτο. ⁴ Θέσφαλον ἢ τὸ εἰμαρῆμον. ⁵ Ἀκέραιον. οἷς ἄψυχον ὀνειράποιον. ⁶ Διὰ τὸ κατὰ λειπυῖθαι ὑπὸ τῆς νόσου. ⁷ Ῥικνοῖς. ἀπὸ τῆς ῥυσοῖς. ⁸ Πίνω τέ οἱ αὐσαλέῳ καὶ κατὰ σκληκῶς αὐτῶν χρῶσ ἐρῆυκαίνετο. ⁹ Ῥινοὶ δὲ ἴσιν τὸ δέμα. ¹⁰ Τῶν ἢ σὺν σωμαπίστοι τῶν ἔεργον, ἢ ἢ οἱ ῥινοὶ ἢ μέγιστον ἔμελλον τὰ ὄσῃ αὐτῶν.

Οὐδ' ἐπ' αὐλείοιο. ¹ κάρθ δέ μιν ἀμφεκάλυψεν
 Πορφύρεθ, γαῖαν ἢ πέρμξ ἐδόκησε φέρεσθαι
 Νειόθεν, ² ἀβληχρῶ δ' Ἰπτι ³ κώμας κέκλιτ' ἀναυδθ.
 Οἱ δέ μιν ὡς εἶδοντ, ⁴ πειραδὸν ἠγερέθοντ, 206
⁵ Καὶ τάφον. αὐτὰρ ὁ τοῖσι μάλα ⁶ μόλις ⁷ ἐξ ὑπάπιο
 Στήθεθ ἀμπνύσας, μετιφώτεε μαλοσύησι.
 Κλῦτε παιελλεύων προφερέσατοι, εἰ ἔτεδὸν δὴ
 Οἶδ' ὑμεῖς, εἰς δὴ κρυερῆ βασιλῆθ ἐφειμῆ 210

In atrii limine tum vero obnubilat eum marcor

Caliginosus ; terra videtur circummoveti

Ab imo : ipse elinguis in languidum inclinatur somnum.

Illi , ut conspexerunt , facta corona circumfunduntur

In stuporem dati. quos iste, vix egregue recepta ex altis

Pracordis anima, affatur per divinationem.

Audite illibatissima Gracia universa decora, si modo re

Vosestis illi , quos de severo regis mandato

¹ Κάρθ. κάρθ ἢ αὐτὸν κατὰ χεῖρα, τρεπὶ σκοτώσις. τὴν ἢ γλῶ ἀφ' τὴν σκοτοδινίαν ᾤηθη φέρεσθαι. ὡσεὶ εἶπεν ὅτι ᾤηθη τὴν γλῶ ἐπικεῖσθαι ἐαυτῷ. ² Ἀβληχρῶ. ἀδικοποιῶ. ἢ ἀδενεῖ, κτ' εἰρησιν ἔβληχρῶ. ὁ δὲ νῆς, ὑπὸ τ' λιπῆς ἐκείνης ἀφ' τὴν σκοτώσι κατὰ φορῶς ἔκειτο ἀφωνθ. ³ Κώμας ἢ, ὑπνῶ, ἐκλύση. καὶ ἔστι κτ' συγκροτῶ ἀπὸ τ' κρήμησ. ὡς εἰμῆμα, εἶμα. ἔδομημα, δῶμα. κτ' τρεπῆ τ' οἱ διφθόγῃ εἰς ω, κῶμα. ⁴ Πειραδὸν. ἀπὸ τ' πειρήσασθαι συναθροισθέντις ἐπ' αὐτόν. ⁵ Καὶ ἴταφοι, ἀπὸ τ' ἐξεπλάγησαν. ⁶ Τὸ ἢ μόλις, ὅδιν ἔτερον ἢ τὴν τ' νόσθ σφοδρῶν κτ' μέγα αἰρίτιται. ⁷ Ἐξ ὑπάπιο στήθεθ. οἶοι ἐξ ἄκρσ ἐκ βάθσ, ἀφ' τὴν ἀσπίδα ἀναπνεῖν τε κτ' λαλεῖν ἐ δωάμθ. διούσιθ ἢ ἐν τοῖς δόξισαῦταις φησὶν ἀναριθμῶν τ' φινία ὑπὸ ἠρακλῆσ, ἰδούθ τὴν παῖδας ἐν ἠρημίαι, κτ' μαθούθ ὅτι ὑπὸ φινίας ἦσαν ἐκβεβλημένοι, κτ' ἀφ' οὐλῶ σκυθικῆς γυναικῶσ, ἢ γαμαμήκθ ὁ φινίας ἐφ' ἠρακλῆσ κλειπάτσα. γαμῶ ἢ τ' φινίας κτ' πρισδύτης κατὰ γρῶ ἐφ' τὴν ἠρακλῆ. διότι ἠρακλῆσ ἀναίκεσ δῶν τὴν παῖδας, κατὰ γαμῶ εἰς τὴν πατρίαν οἰκίαν. φινία ἢ ἀνιστῆμεν, ἔθλησασθαι κατὰ ποιήσασθαι τ' ἔτερον τ' παῖδων, λακίσασθαι ὁ ἠρακλῆσ ἀπὸ κτ' ἔστιν. ἔστθ δὲ φησὶ τ' αἰκίτην γνῶσθαι ὅτι τὴν φερίξ ἢ εἰς σισακῶσ ταῖσ μαθηταῖσ, κατὰ σῶσασθαι αὐτῶ. τὴν ἢ ἠλίου ἐπακῶσασθαι πηρῶσασθαι.

Ἀργώσ

Ἀργαῖος Ἰππὶ νηὸς ἄγα μὲ κῶας ἰήσων.

¹ Ὑμεῖς ἀτρεκέως. ἐπὶ μοι νόστος εἶδεν ἕκαστα

Ἡσθεσπροπέησι. ² χάρην ἴποι, ὦ ἄνα λητῆς

Τιῆ, ³ Ἐδραλίεοισιν ἀναπίομα ἐκ καμάτοισιν.

Ἰκεσίς πρὸς Ζηνός, ⁴ ὅτις ῥίγιστος ἀλιτροῖς 215

Ἀνδράσι, ⁵ Φοίβος τ' ἀμφί, Ἐαυτῆ: εἵνεκεν ἤρης

Λίσομαι, ἕς περὶ ἀλλὰ θεῶν μέμβλεοτε κίοντες,

⁶ Χραιοσμετὶ μοι ῥύσασθε δυσσίμμορον ἀνέρα λύμης,

Μηδέ μὲ ἀκηδέησιν ἀφορμήητε λιπόντες

Αὐτως. ἔ γάρ μ' ἔνον ἐπ' ὀφθαλμοῖσιν ἱεραίνυς 220

*In Argoa Iason navi pellis acquirenda vehit,
Sed vos estis ipsi: adhuc tibi mens cernit singula
Sua vaticinandi arte; eamque tibi here Latona
Fili gratiam terpono, quanquam molestius circumvallatus.
Per Iovem supplicum numen violatoribus savissimum
Viris, per Phæbum, ipsamque Iunonem adeo,
Quæ deos inter vestram proficiscentium rem satagit eximie,
Prodeste mihi; invidete miserum pesti virum,
Neque hinc movete me incurius deserto
Planiusque, non enim in oculos modo inequitavit*

¹ Ὑμεῖς ἀτρεκέως. λέγει τὸ ἴδιον. ἢ ἄλογος. ἐπὶ μοι νόστος ἀφ' ἧς ἴμους
μαρτυρίας ἔχαστα εἶδεν. ἀφ' ἧς τὴν ἐδρὰν εἶποι, ἢ τὴν πύλιν ἐπισημασ-
μένην, λέληθεν ὡς αὐτὸς εἰς συμμαχίαν ὤφρα καλῆ. ² Χάρην ἴποι ὦ
ἄνα. ἀναφίρω σοι χάριν, κρηπίτε ἢ ἐκ κακῆς. ³ Ὁ Ἐδραλίεοισιν ἀναπίομα
κρηπίτε. ⁴ Ὁ τις ῥίγιστος. ὅτις φοβερὸς ἐστὶ τῶν ἀμαρτάνων εἰς ἰκέτας. κυ-
ρίως ἔπειθ' αὐτὸς τὸ ἀπτεκνέμεν, ἢ ξένος διὸς, ἀλλ' ἰκεσίης μίμηται. ἰπέ μοι
αὐτὸς ὡς ἰκέτης ἐστὶ πῶν ἡρώων ἀφ' ἧς τὴν κατεκείνησαν χρείαν. ⁵ Φοίβος
τ' ἀμφί. τῶν ἢ ὡς μόνος, ἢ ὡς αὐτὸς ἔπειθ' ἢ τὸν γὰρ εἰσὶν ἰκέται.
⁶ Χραιοσμετὶ μοι. βοηθεῖτέ μοι. τὸ γὰρ χραιοσμετὶ κλιτόεροι λίγμοι: τὸ ἴπαρ-
κεῖν. ἀπὸ βαρυθῆν ἢ κελκίε ἔχραιοσμο, ὡς βαίνω, βαίνετε. τὸ γὰρ πει-
σπώμενον, χραιοσμετὶ. Ἀλλως. τὸ χραιοσμετὶ ἀπὸ ἔπικανόν ἢ παρμινῶν
λαμνόμενοι κλιτόεροι. κρινῶν ἢ τὴν βοηθεῖν.

Λάξ ἐπέβη, ἔ γῆρας¹ ἀμήρυτον ἐς τέλος ἔλκω.

² Πρὸς δὲ ἐπιπικρότατον κρέμαται κακὸν ἄλλο κακῶσιν.

Ἄρπυιαι σώματος μοι ἀφάρπαζουσιν ἐδωδῶ,

Ἐκ ποθεν³ ἀφράσιο κατὰίωσσαι ὀλέθρου.

Ἰχθῶ δὲ ἔπινα μῆτιν Ἰπὶρρόθον.⁴ ἀλλὰ κε ρεῖα 225

Αὐτὸς⁵ ἐὼν λελάθοιμι νόον, δόρυπιο⁶ μεμηλῶς,

Ἡ⁷ κείνας ὥσ' αἰψα διήρμαι ποτέονται.

Τυτθὸν δὲ λυῶ ἄρα δὴ ποτ' ἐδητύ⁸ ἄμμι λίπωσι,

Πνεῖ τὸδε μυδαλέον τε καὶ ἔτλητὸν μύ⁹ ὀδμῆς.

Οὐκέτις ἔδὲ μίνωθα βροτῶν ἀνχοῖο πελάσας, 230

οὐδ' εἰ οἱ⁷ ἀδάμασσι¹⁰ ἔληλάμνον κέαρ εἴη.

*Furia, & nunquam deglomerabile senium usque trabendum,
Sed nova eaque acerbissima malorum appendix manet.*

Harpys scilicet ab ore diripiunt mihi edulia,

Cum è nescio qua malarum patria pestium depluerint.

Ac mihi ne gutta quidem consilii prasentioris suppetit, qui facilius

Cibum sim mea clam mente capturus,

Quam illas fallam: sic celeriter travolant aërem.

Quin ubi prauxillum nobis esca aliquando reliquum fecerint,

Tam mephitici id & intolerandi odoris vim spirat,

Vt mortalium nemo sustineat propinquare paulum,

Ne si cor ei sit ex adamante ductum.

¹ Ἀμήρυτον. γράφεται ἔ ἀμήρυον· τῶτ' εἰσι, ἀτέλεισι καὶ διλίωκῶς ἐπι-
μῆρον, ἀπέραντον. ἢ τὸ τέλος μὴ ἔχειν. λέγεται δὲ τὸ θάνατον μὴ ἔχειν. ἢ δὲ μετα-
φορὰ δὲ τῶν μηρυομῶν ἐρείων. ² Πρὸς δὲ ἐπιπικρότατον. πᾶσι τὸ πᾶτος
ποιῆσαι βελόμην, ἀπ' αὐτῆς ἔ παθὸς ἤρεξεν. ὁ δὲ ἴσως. ὡς δὲ τοῖς ἄλλοις
κακῶς πικρότατον ἄλλο ἐπ' ἄλλα ἐπικρέματα. ³ Ἀφράσιο δὲ, ἀνε-
πιγνώστου, ἀπροοράτου, ἀδήλου. ⁴ Ἀλλὰ κε ρεῖα. ἔτα παχέως ἐκ ἔ φασὸς
ἔρχονται. ⁵ Κακῶς δὲ τὸ ἴον τίθειται, ἀπὸ ἔ ἐμὸν εἰπὼν. ⁶ Μεμηλῶς. φρον-
τίζων. τῶτο δὲ δαιμονίως εἰπὼν. ἔ γὰρ ἔφη Διοχέμην, ἢ ἰαδίαν· ἀλλὰ μόνον
φροντίδα τροφῆς ἔχων· ἵνα τὸ πᾶθ⁸ ἐπάρη. ⁷ Ὁ ἀδάμας δὲ ἔ τριῶ σιδήρεα
εἶδ⁹. ⁸ Ἐληλάμνον. ἀπὸ ἔ κεχαλκῶ μῆρον.

¹ Ἀλλά με πικρὴ δῆτά κε δαιτὸς Ἰπίου ἀνάγκη
μίμνη, ἔμεινοντα κακῇ ἐν γαστέρι θείου.

² Τὰς μὲν ³ θεσφατὸν ἐστὶν ἐρητύσαι βορέαο
τίεας. ⁴ ἔδ' ὀθνεῖοι ἀλαλήσασιν ἑόντες·

235

Εἰ δὲ ἐγὼν ὁ πρὶν ποτ' Ἰπικλυτὸς ἀνδράσι Φινεύς
Ὀλβω μαιησοῦνη τε, πατὴρ δέ μ' ἐγένεατ' ἀγλύωρ·

⁵ τῶν ἧ κασιγνήτῳ ὅτ' ἐνὶ θρήκεσσιν ἄνασον
κλειοπάτρω ἔδνοισιν ἐμὸν δόμον ἤγον ἄχθιν.

Ἰσκειν ἀγλωρίδης· ἀδινὸν δ' ἔλε κῆδ' ἑκάστων 240

Ἡρώων, ⁶ πέρα δ' αὖτε δύο ἦας βορέαο.

Δάκρυ δ' ὁμορξαμύω χεδὸν ἤλυθον· ὧδέ τ' ἔειπε

Sed me peracerba edendi necessitas retinet

Vt & maneam, & manens ignavo mansa ventri indam.

Has oraculo est editum ut cispellant nati

Aquilone. neque autem tanquam externi portarint suppetias:

Si ego quidem ille antea Phineus inclytus inter viros

Divitis & divinandi facultate; si Agenor me pater generavit;

Si horum denique sororem, quando in Thracibus regnabam,

Cleopatram cum dote domum meam duxi uxorem.

Prolocuto hac Phineo, summa heroum cuique illata est

Mæstities, præcipue tamen ambobus Aquilonis natis:

Qui non sine expressis lacrymis concedebant propius, ac talia

¹ Ἀλλά με πικρὴ. ἢ πολυβλαβὴς. τῦτο ἧ πρὸς πλείονα ἔμφρασι. οἰοῦνται
ἔμνησι φέρειν τὴν ὀδμὴν, ἀλλὰ ἔιδραίως μὲν δὲ τὸ τυφλότιν, καὶ δὲ
τὸ δαΐσαι πάντων τροφῆς. ² Τὰς μὲν θεσφατὸν. τὰς ἀρχάς. ³ Τὰ δὲ
θεσφατὸν, σφόδρα ἀναγκαίως ἐχρήσατο, ὥσπερ εἰ καὶ ἀνάγκη ὑπὸ τῶν
βορεαδῶν ἀναίρεθῶν. ⁴ Οὐδ' ὀθνεῖοι. εἰς ἀλότριοι ἢ οἷτοι μοι βοηθήσονται.
ὅτι ἢ ἡ συγγένεια παρρηγοῦντες πάντας πρὸς τὰς ἀεργασίας ποιεῖ ἔδει-
πίδης φησὶν. ἰλλωκόν τε τὸ ὁμόθεν πρῶτον αἰεῖ. ⁵ τῶν ἧ κασιγνήτῳ. κλειοπά-
τρα βορέαο ἑσθίας θυγατρὸς, ἀδελφὴ τῶν ἀγλῶν καὶ κλειῶν, καὶ ἔφη-
μεν ὁ Φινεύς. γηγάσι ἢ αὐτῶν παῖδες ἄρθοι ἔκαστοι. ⁶ Πέρα δ' αὖτε
δύο ἴσως δὲ τὴν συγγένειαν τῶν βορεαδῶν πλείον οἰκείρην φησὶν.

Ζήτης ἄχαλόωνι ἔλων χερὰ χεῖρα γέρονι.

Ἄ δ' αἶλ' ἔπινα φημι σέθεν ² συγρώτερον ἄλλον

Ἐμμεναι ἀνθρώπων. τί νύ τοι τόσα κηδέ' ἀνῆπται; 245

³ Ἡ ῥα θεὸς ὀλοῆσι παρήλιπες ἀφραδίησι,

Μαυποῦνας ⁴ δεδαῶς τῷ τοι μέγα μλωϊώωσιν.

Ἄμμι γε μὲν νό⁵ ἔνδον ἀτύζεται ἱεμύοισι

Χραιομεῖν, ⁶ εἰ δὴ πρὸχινυ γέρας τόδε πάρητε δαίμων

Νῶϊν. Δρίζηλοι γὰρ Ἰπιχθονίοισιν ἐπιπαῖ 250

Ἀθανάτων. ἔδ' αὖ πρὶν ἐρητύσαιμην ἰσθας

Ἀρπύας, μάλα περ λελιημύοι, ἔστ' αὖ ὁμόσσης,

Edebat Zetes, cum mærentis manum senis prebenderat manu.

Ab miser, meo quidem animo nullus te alius odiosior homo

Degit. quapropter tanta tibi res miseriarum circumnexas?

Pœnitendum saltem quid in deos peccasti incautior,

Præsertim ariolandi madidus arte: hoc tibi succensent gravius.

At nobis tamen intimus refugit homo, ut ut cupimus,

Opitulari: si quidem has nominatim nobis partes fors

Assignavit. sat quippe perspicuum terra cultoribus, quid possit

Indignatio cœlitum. nullas itaque allapsas propellemus

Harpyias, quanquam velimus, priusquam juraveris

² Ἀχαλόωνι. δυσφορέτι. ³ συγρόν σημαίνει μὲν ἔ το μισητόν, καὶ τὸ ἐπίφοβον. ἐπταῶνα ἢ ἴσως τὸ ἐπίπονον. ⁴ Ἡ ῥα θεὸς ὀλοῆσι. ἄρα εἰς τὸς θεὸς ἠσίοησας καὶ ἡμαρτίας, ἀφραδία ἢ κακοπροπία πνί. γράφεται γὰρ καὶ ἀπροπίασι τὰ τ' ἐστὶν ἐκτραπείς τ' ὀρθῆς ἔ δικασίας ὁδῶ. ὡρῶ τὴν ἀτραπὸν, ἢ ἐστὶν ὁδός. ⁵ Τὸ δεδαῶς, τὸ μαθεῖν μάλλον ἢ τὸ διδάσκειν σημαίνει. Ἄρα γὰρ τὸ μαθεῖν σι. φησι, τὴν μαυλικὴν, καὶ μαυλοῦσθαι ὡρῶ τὴν τῶν θεῶν γνώμην, ἡμαρτίας εἰς τὸς θεὸς. ⁶ Ἀτύζεται, ἀπὸ τ' φοβεῖται. ⁷ Εἰ δὴ, εἴπερ παρέτε ἡμῖν ταῦτα τὴν πικρὴν ἀπαρατήτως τὸ δαιμόνιον ὥστε σοὶ βοηθήσῃ. ὁ δὲ λόγος κατ' ἐπιβοηθίαν, ἢ ἢ ἔτως. ἄμμι γε μὲν νό⁸ ἔνδον ἀτύζεται ἱεμύοισι χραιομεῖν. Δρίζηλοι γὰρ Ἰπιχθονίοισιν ἀθανάτων ἐπιπαῖ, εἰ δὴ πρὸχινυ γέρας τόδε παρέτε δαίμωνι. Ἄρα, ἡμεῖς ἢ εἰ ὅπως ἔχοντες ὡρῶ τ' δαιμόνιον τὸ γέρας, δεδοίκαμεν μὴ ἄρα χαλεπὴν τὸ θεῖον.

Μὴ κωλύει γὰρ ἐκείνη θεοῖς διπὸ θυμῷ ἔσομαι.

Ὡς φάτο. τῷ δὲ ἴθυσ² κενεὰς ὁ γεραιὸς ἀνέχε

Γλυκῆς ἀμπετῶνας, καὶ ἀμείψατο τοῖς δὲ ἐπιέσσι. 255

Σίγα, μή μοι ταῦτα νόω ἐνὶ βάλλεο τίκνον.

³ Ἴσω λητῆς υἱός, ὃ με πρὸ φρων ἐδίδαξε

Μαιλοσύνας. ἴσω ἢ δυσώνυμ⁴ ἢ μὲ ἔλαχεν κῆρ.

⁴ Καὶ τὸ δ' ἐπ' ὀφθαλμῶν ἀλαδὸν ἰέφος, οἳ δ' ὑπέεργθεν

Δαίμονες, ⁶ οἳ μὲ δ' οἶδε θανόντι περ δ' ἄμφοισιν, 260

Nos hujus quidem rei causa nihil exulceraturos deum gratiam.

Cum dixit ista, senex directo in eum cassas intendit

Renudat as pupillas, & hac in verba responderet,

Tace, noli ista mihi referre ad animum.

Testor Latona gnatum, qui me favens docuit

Præscita; testor infandam sortem qua huic obrigit homini,

Et istam meis obstruentem luminibus nubem, inferosque

Dæmones (quos nec ipsos ne à funere quidem experiar propitios)

¹ Θεοῖς διπὸ θυμῷ ἔσομαι. ὅτι γὰρ τὸ τοῖς ἀσπίδοι βορθεῖν, ἢς τὸς θεῖς ἔχει ἀσπίδα, καὶ ἀσπίδος φησὶν. ὡς οὖν αὐτῶν ἴθης μάλιστα, τοῖσι θεοῖς μὴ σφάλας ἐναυτία, ἀφελεῖν τῷ τῶν θείων. ἀπὸς γὰρ τις εἶται δοκεῖ παρ' αὐτῷ ὁ ὀρίστης. ² Κενεὰς γλυκῆς ἔφη τὸς κενεὸς καὶ τυφλὸς ὀφθαλμὸς. ³ Ἴσω λητῆς υἱός. τὸ ἔρχην εἴληφεν ὡς φησὶ πειρήσ. ἢ μὲ γὰρ ἀπέκλινα διὰ φίλον ἐπίσταμα γὰρ μὲν τὸ ἢς πῶσι ἀγρίῳ, τὸ πρὸς τὴν αὐτῶν τὴν τέχνης ὁμνύει θεῶν. ⁴ Καὶ τὸ δ' ἐπ' ὀφθαλμῶν. κατηργῆσι πῶσι δὲ ἀπὸ κλωνίαι, ὡς σὺν δὲ τὸ ἔρχην τῷ τῶν ἰσοαγοχῶν. ὁμοῦ γὰρ καὶ ὡς κινδυνεύεται ἢ δυνάτα. ῥητοὶ ἢ ὅτι ἰμπαρίστερ⁵ γίνεται ὁ ἔρχ⁶, ὅταν τις καὶ τὴν ἰδίαν ὁμνύει συμφερεῖς. ἢ μὲν ζῆν, ἀγέλας, καὶ ἀλγὰ πατρὸς ἰμοῖο. Ἐ δημοσίης. μὰ τὸς ἐν μαρτυρίῃ πρὸς κινδυνώσασθαι, καὶ τὸς ἐν παλαιαῖς ὡς φησὶ ἀμφοῖς. ἰδ⁷ οὖν δρ. χαῖοι, πρὸς τοῖς θεῖς ὁμνύει, εἴπε ἰπύργον καὶ τὰς ἰδίας συμφερεῖς. ⁸ Ἀλάδον ἰέφ⁹ φησὶ τὸ τυφλὸν ἰέφ¹⁰, καὶ ἢ ἰπικειμῆ μοι ἀχλὺς. ὡς τὸ ἀλάδον ἢ παρηλικῶς, ἀλλ' ἐνεργηλικῶς μῆτις καί ται. ἢ γὰρ τὸ τυφλόν, ἀλλὰ τὸ τυφλωσεν ἰμποῦν σημαίνει. γράφεται καὶ ἰλαδόν. ¹¹ Οἳ μὲ δ' οἶδε. οἳ μὲ δ' εἴται ὡς ἰπύργον ἀμφοῖς εἴησαν. ὡς φησὶ τὸ ὁμηρικόν. εἰ δὲ π τῶν δ' ἐπίσθησι, ἰμοῖ θεοὶ ἀλγὰ δοῖν.

Ως ἔτις θεόθεν χόλον ἔπεται εἶνεκ' ἀρωγῆς.
 Τῷ μὲν ἔπειθ' ὄρκουσιν ἀλαλκέμεναι μέναινον.
 Αἶψα δὲ κερρότεροι² πεπονήατο δαῖτα γέροντα,
³ Λοιάδιον ἀρπήησιν⁴ ἐλώριον ἐγύθει δὲ ἄμφω
 Στῆσαι, ἵνα ξιφέεσσιν⁵ ἐπεσυμμάς ἐλάσειαν. 265
 Καὶ δὴ ταπρώπιον ὁ γέρον ἔψαυεν ἐδωδῆς.
 Αἰδ' ἄφαρ, ἠὺτ' ἀελλαι⁶ ἀδούκεις, ἢ σεροπαῖ ὡς,
⁷ Ἀπρόφατοι νεφέων ἐξάλμεναι ἐσδόντο
⁸ Κλαγῆ μαιμώωσαι ἐδητύον. οἱ δὲ ἰσιδόντες
 Ἡρώες⁹ μεσσηγὺς ἀνίαχον, αἰ ἦ ἄμ' αὐτῆ 270

*Nullius vos infestaturam esse iram dei latae opis causa.
 Tum vero illi approbato jurando imbibunt opitulari.
 Iuventus igitur tumultuarium fabricavit seni prandium,
 Quod erat, ultimam Harpyis rapinam : at ambo propter
 Stant, ut impluentes proturbent ensibus.
 Iamque primulum attingit escam senex :
 Sed ille continuo procellis tristibus aut fulgetris
 Improvisius erupta nubibus praecipitant,
 Et cum clangore inhiant prandium. conspicati eas
 Heroës exclamant : illa tantisper dum exclamant isti,*

² Κερρότεροι. τὸ συγκριτικὸν ἀντὶ τοῦ ἀπολιλυμμένου κῆται τὸ κῆροι. καὶ ἡμεῖς πολλαίαις λέξεσιν, νεώτεροι εἰσιν, ἀντὶ τοῦ νέοι. καὶ ὡσαύτως τῆ ποιητῆ. διξιπρωῶ ἐλε χεῖρα, ἀντὶ τοῦ διξιάν. ³ Πεπονήατο. αὐτὸς πῶ τῶ νείων σαρδῶν κτ παχυτῆται τὸ πεπονήατο οἷον εἰσεργῶς ἰποικν, ἠτοίμαζον. ⁴ Λοιάδιον ἦ, ἔχατο. ⁵ Εἰλώριον δὲ, ἀναίριμα, ἀρπαγμα. ἢ βρωμα. ⁶ Τὸ ἦ ἐπισυμμάς αὐτὸς πῶ ἀηρόαν πῆσι τῶ ἀρπηῶν εἴρηται. ⁷ Ἀδούκεις. ἀπροσδοκῆτας. ἢ πικροῦς. δῆλον ἦ τὸ γλυκύ. ⁸ Ἀπρόφατοι. ἀντὶ τοῦ ἀπροόρατοι, ἀπροφάσιτοι, οἷον ἀνὰ αὐτοφάπας εἰ ποχῆς κτ ὑπερτίσις, παρόσον τοῖς αὐτοφασίζομενοις παρίπτται ὑπερτίσις. ⁹ Κλαγῆ μαιμώωσαι. ὄρμων μὲν κλαγῆς ἐπιθυμῶσαι τῶ προφῆς. τῶτο ἦ αἰς ἐπὶ ὄρειαν ἀρπακτικῶν. καὶ ἦ εἰσείναι αὐτὸ ἀρπαγῆς κλάζει φιλεῖ. ¹⁰ Καὶ τὸ μεσσηγὺς κτ ἀηρόαν ἐπιπῆσι κτ τῶ ἀναφίρεται.

Πάντα¹ καταβρώξασαι² ὑπὲρ πόντιο Φέροντο
 Τῆλε παρέξ· ὀδμή ἢ δυσάχαι³ αὐθι λέλειπτο.
 Τάων δ' αὖ κατόπιθε δύω ἕες βορέαο
³ φάσγαν Ἰπιοχόμφοι ὀπίσω θέον. ἐν γὰρ ἔηκεν
 Ζῶς μὲν⁴ ἀκάμαλόν σφιν.⁴ ἀτὰρ διὸς ἔκ αὖ ἐπέθλω
 Νόσφιν,⁵ ἐπεὶ ζεφύροιο ᾠδραϊόσεσκον αἰέλλας 276
 Αἰέν ὅτ' ἐς Φινῆα κ' ἐκ Φινῆ⁶ ἴοιεν.
 Ὡς δ' ὅτ' ἐν κνημοῖσι κιώες δεδαημύοι ἄχρης
 Ἠ' αἰγας κεραῖς⁶ ἢ ἐπρόκας ἰχνύοντες

*Deglutitis omnibus, procul illinc ferebantur
 Trans mare, relicto ibi factore intolerabili.
 Verum pares Aquilonis filii à tergo
 Subsequuntur curriculo cum intentis gladiis. nimirum inspiravit
 Ipfis Iupiter vim infatigabilem: nec fuissent insecuti
 Sine pace Iovis: quoniam illa Favonii procellas praeclerabant,
 Quotiescunque vel irent ad Phineum, vel à Phineo abirent.
 Ac ut canes venatici aliquando in saltibus,
 Seu cornutas capreas indagant, seu damas,*

¹ Καταβρώξασαι. καταφαγῆσαι. ἀπὸ τῆ βρωξασκω καταπιεχθῆναι. ² ὑπὲρ πόντιο. ὅτι ἀπὸ τῆ αἰγῆς πόντος ἐστὶ σικελικῆ αὐταῖς ἐδίωκον, φερικύδης ἐν ἑκτη φησὶ. ³ φάσγαν ἰπιοχόμφοι. τὰ ξίφη ἐν χερσὶν ἔχοντες ᾠδραπλησίως ἔτρεχον ὀπίσω αὐτῶν. ⁴ ἀτὰρ διὸς ἔκ αὖ ἐπέθλω. ἔκ γὰρ αὐτῆ φησὶ χωρὶς τῆ διὸς ταῖς ἀρπύαις ἠκολούθησαν. ⁵ ἐπεὶ ζεφύροιο. ἢ τοὶ ταχύτερες τῶν πνοῶν τῆ λιθός. ἢ εἰς τὰς πνοὰς ἔτρεχον, ὡς ἠσίοδ⁶ φησὶ, ἐπεὶ πάντες αὐτὰ ἀρπυγῶν κ' τὰς τῆ ζεφύρας αἰέλλας παραπέτοιτο, εἴ ποτε εἰς τὰ τῆ φινίως ἐρχομένη, ἢ ἐκείθεν ὑπαναχωροῖεν. Ἄλλως. αἱ τῆ ἀνέμων συστροφῆ πνοῶν εἰσι ταχύτεραι. συμβαίνει μὲν γὰρ πλεῖστον ᾠδραπλησθῆναι κ' βραδύνει· ἢ δὲ αἰέλλα ταχύτερα ἐκφοτῆρα ἐστὶ τῆ πνοῆς. σύλογος ἢ τῆ ζεφύρας ἐμνήσθη. ταχύτερα γὰρ ἐστὶν ὁ ζεφύρος τῆ λοιπῶν ἀνέμων. ὡς ἐὼμηρο⁷, ἰσὶ ἢ καὶ κεν ἄμφω πνοῆ ζεφύροιο θέοι μὲν, τὸν περ ἑλαφρότερον φασ' ἔμμεναι. ⁶ Ἠ' ἐπρόκας. ζῶν π' ὅμοιοι ἐλάφῳ ὀλιγάρμοι⁸ ἰσῆρος. διονύσι⁹ δὲ φησὶν ὁ ἀβύσσ¹⁰ ἐν ταῖς κνήσσι τὰς ἐλάφους ἔτω λέγεισθαι ἐπρόκας. ὅταν κ' πρ¹¹

Θείωσι, ¹ τυτθὸν ἧ πλαινόμοι μετόπισθεν 280
 Ἄκρης ἐν γρύεσι ² μάτῳ δρᾶθησαν ὀδόντας·
 Ὡς ζήτης κάλαις τε μάλα σχεδὸν αἰσοπίες,
 Τάων ἀκροβᾶτησι ³ ἐπίχραον ἤλιθα χερσὶ·
 Καὶ νύ κε δὴ σφ' ⁴ αἰκλήε θεῶν διεδηλήσαστο
 Πολλὸν ἐκὰς νήσιον ἔπι ⁵ πλωτῆσι κυχόντες, 285
⁶ Εἰ μὴ ἄρ' ὠκεία ἱεὺς ἶδεν, κτ' ⁷ δὲ αἰθήρῳ ἄλτο
 Οὐρανόθεν, ἧ πῖα πῶλαι φαμὲν κατίρυκεν.

*Cursitans pone tenui intervallo, & protervi
 In rostra summa, nequicquam increpant dentibus;
 Sic Zetes & Calais irruentes quam proxime
 Extremis illas manibus incassum prensabant.
 Atque invitis etiam diis confecissent
 Longe gentium deprehensas in Plotis insulis;
 Nisi expedita Iris advertisset, & per aërem delapsa
 Cælo, huiusmodi reprebisset admonitu.*

κύντες, ἵπτι κτ' ἐὸ ταύτη πληνόμοι ἴλαροι. οἱ ἧ ἀσχετήσσι λίγασσι
 ἐρεῖσθαι, ἀπὸ τ' ἀσχετῶν, ἡ ἴχασσι τῆς μιλησίως ἀπλώσσι ἢ παρῆσι,
 ὅτε τῶν ἀπικίαν ἰσιλοῖσι. οἱ δὲ ἀσχετήσσι ἰπυρολογῶσι, κτ' ἀπ-
 μοι ἔσσι ἡτ' ἀσχετήσθαι. ἰπὸ πῖα δὲ ἀσχετήσθαι καὶ ἴλαροσθαι
 ἐκλήθη. φιλατῆς δὲ φασὶ ἀσχετῶν λίγασθαι ἢ ἴλαρος ἢ ἀσχετῶν πικί-
 σασ, οἷον ἀσχετῶν. ¹ Τυτθὸν δὲ μικρὸν ἧ ἀπὸ τῶν μετ' ἀσχετῶν ἴτρι-
 χει. ² Μάτῳ δρᾶθησαν. ἀσχετῶν αἰεὶ ἀπὸ τὸ σφόδρα ἴχως εἶναι καὶ
 δακρύειν ἢ ἰπυρολογῶν δακρύει. ³ Ἐπίχραον ἤλιθα. πολλαίσι, φασὶ, ἴπυρολογῶν
 αὐτῶν πλῆθος, μάτῳ ἰπυρολογῶν ἢ χερσῶν. ⁴ Αἰκλήε θεῶν τὸ πῶλαι
 γνῶμεν τ' ἴπτι σημαίνει. ἢ γὰρ ἡ μέρσιμος αὐτῶν ἀπὸ τῶν. ⁵ Πλωτῆσι.
 πλωτῆς φασὶ ἴχως, ἢ τῶν πῖα ἰπυρολογῶν καλῶν, ἀπὸ τὸ ἀσχετῶν
 καὶ κλεισθῶν ἰπὸ τ' κυματῶν. ἢ ἰδίως ταύτας φασὶ πλωτῆς, ἐὸ αἰεὶ ἰπὸ
 τ' βοριάδων καπλήθησαν, καὶ τὸ μυρολογῶν ἢ τῶν κλεισθῶν. σχεδὸν δὲ
 οἱ ποιητῆς ἴπτι αὐτῶν ὀνομαζῶσιν. ἢ οἱ ἧ ἐὸ τῶν σικελικῶν πλωτῶν. ταύ-
 τας δὲ ὁ ποιητῆς καλυδνίας ἴχως καλεῖ. ἢ καὶ λυκῶν αἰετῶν ἴχως
 καλεῖ καλυδνίας. ⁶ Εἰ μὴ ἄρ' ὠκεία ἱεὺς. αἰετῶν τ' ἱεμῶν φασὶ. ἢ οἷως ἧ
 ταύτη τῆ ἴπτι τὸ καλύπῃ τῶν βοριάδων δίδωσιν, ἢ τῶν ἀπὸ τῶν ἢ οἷως
 τ' ἀσχετῶν ἀδελφῶν.

Οὐ θέμις, ὃ γέεις βορέε, ξιφέεσσιν ἐλάσσαι
 Ἀρπύας, μεγάλοιο διὸς κνώας· ὄρκια δ' αὐτῇ
 Δάσω ἐγών, ὡς ἔοι ἐπιχρίμψασιν ἰᾶσαι. 290

Ὡς Φαιθή, λοιβὼ συγὸς ὤμοσεν (ἢ τε θεοῖσιν
 Ἕριζήσῃ πάντεσσιν ὀπιθνοτάτῃ τε τίτυκλῃ)
 μὴ μὲν ἀγλωορίδαο δόμοις ἐπιτάσδε πελάσσαι
 εἰσωπὶς Φινῆ· ἐπεὶ ἔμορσιμον ἦεν.

Οἱ δ' ὄρκω εἰξάσθες ὑπέσπερον ἀψ' Ἰπινῆα 295
 Στρώδαυ. Ἕστροφάδας ἧ μετακλείουσ' ἀνθρώπων
 Νήσους τοῖσ' ἔκκη, Ἕπάρων πλωτὰς καλέοντες.

*Nefas est, ὃ Aquilone sati, cadere gladiis
 Harpyias, magni Iovis canes; ac fidem ipsa
 Dem ego non venturas ultra illive propinquaturas.
 Tantum fata, Stygem stillatitiam jurat, qua diis
 Omnibus summe ἔ horrenda est ἔ reverenda,
 Nunquam istas deinceps proximaturas laribus nati Agenore
 Phinei; idque satis esse consentaneum.*

*Tum illi in juramento acquiescunt, ἔ reversione facta
 Ad navim remeant. ac Strophades transnominant homines
 Hac gratia insulas, cum antea dicerentur Plotæ.*

Ἕριζήσῃ ἧ, φεικτῇ. Διὰ τὸ πμωρεῖσθαι τὸς ἐπιόρκους. Ὀπιθνοτάτη πμῖα, κῆ ἐπιστροφῆς ἀξία. πμωρεῖ τὴν ὀπίδα ἔ ἐπιστροφῆν. Ἕστροφάδας δὲ. στροφάδας φησὶ κικλῆσθαι διὰ τὸ τὸς βοριάδας αὐτῶν ὑπερέψαι, στροφίνας εἰς τὸ πῖσιν λαβὼν πμωρεῖ ἀνέμαχος. οἱ ἧ στροφάδας φασὶ αὐτὰς κικλῆσθαι, κατ' ἐπιστροφίνας αὐτῶν ἠνέσασθαι τῶ δὲ κατὰ λαβεῖν τὰς ἀρπύας. κῆ ἧ ἠσιόδον κῆ ἀνέμαχον ἔ ἀπολλώνιον ἔ κτείνονται. Ἕπάρων πλωτὰς καλέοντες. αἱ πλωτὰ ἠῆσοι μετωνομασθήσασιν στροφάδες. μίμηται αὐτῶν κῆ ἀνέμαχον ἐν τῇ λυδῇ. ὅπ ἧ ἠνέσασθαι οἱ ἀπὸ ζήτων τῶ δὲ στροφίνας, λίγη καὶ ἠσιόδον, ἐν ὅσ' οἱ γ' ἀχάων αἰθῆρα ὑψιμέδον. ἔστι γὰρ κῆ αὐτῶν ὄρκον ἔ κίφα λῆνας, ἔσθαι αἰθῆρα διὸς ἱερὸν ἔστιν ἔ μνημοσύνη καὶ λῆσι ἐν ἀπὸ πλω, κῆ δημοσίῃς ἐν τοῖς λιμέσιν. ἀπολλώνιον μὲν οὐ τὴν ἀποσπῆσαι τὸς ἀπὸ ζήτων ἔστιν λέγη, ἠσιόδον ἧ ἱερῶν. αἱ ἧ πλωτὰ ἠῆσοι κτείνονται ἐν τῶ σικελικῶν πελάγῃ.

Ἄρπυαί τ' ἱρίς τι διέτμαζον. αἱ μὲν ἔδυσασι
¹ Κασθμῶνα κρήτης μινωίδῃ, ἢ δὲ ἀνόρασαν
 Οὐλυμπόνδε θοῆσι μεταχρονίη πτερυγέσσιν. 300
 Τόφρα δὲ δρισηῆες πινόεν παρὶ δέρμα γέροντι
 Πάντη ² Φοιθήσαστες, ³ Ἐπικριδὸν ἰρδίσαντο
 Μῆλα, τὰ τ' ἐξ ἀμύκτιο ληλασίης ἐκόμισσαν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ μέγα δόρυπον ἐνὶ μεγάροισιν ἔθεντο,
 Δαίνωθ' ἐζόμμοι. σὺν δέ σφισι δαίνυτο Φινεύς 305
⁴ Ἄρπαλέως, οἷόν τ' ἐν ὀνείρασι θυμὸν ἰαίνων.
 Ἐνθάδ' ἐπεὶ δόρυπιο κρέεσαστ' ἠδὲ ποτῆτῃ,
 Πανύχιοι βορέω' μύρον ὑέας ⁵ ἐζήσαστες.

*Harpya quoque ab Iride divellebantur, & illa subierunt
 Specum Creta à Minoë regnata; ista sublimis
 Alis volucris in Olympon exiliit.*

*Sordidum interea senis corpus an pellem proceres circum-
 ferunt probiter, & maculant rite,*

Quae ex Amyci prae-datione avexerant, pecora.

*Postea vero quam caena in adibus amplior fuit apposita,
 Epulabantur sedentes, interque ipsos Phineus edebat*

Avidius, & suavi animum somnio credebatur ludi.

Exin cibo potuque satianter refecti

Totam pervigiles noctem manebant Aquilonis filios.

¹ Κασθμῶνα. κρηλάδα τὴ κρήτης κατέδυσασι. τῆτο δὲ φησι ἔτι οὐκ ἔστι
 μὲν ὁ πᾶν ναυπακτικὰ ποιήσας. καὶ φερικύδης ἐν ε' φησὶν εἰς τὸ αὐτῷ
 αὐτὰς φυγεῖν τὴ κρήτης τὸ ὑπὸ τῷ λόφῳ τῷ δρυγυθίῳ. ² Φοιθήσαστες. τὸ
 ῥυπαρὸν σῶμα καθαράστας. φοῖβοι γὰρ τὸ καθαρόν. ὅθεν καὶ φοῖβος ὁ ἀπόλ-
 λων. εἴπε γὰρ, πίνω δὲ οἱ αὐτάλιος χρώς. ἀποκληκῶς τῷ ῥύπῳ ἐτύχχανε.
 Φοιθήσαστες οὐκ ἀλαμπρωσάστας, καθαράστας. ³ Ἐπικριδὸν. ἀπὸ τῆς ἐπικρι-
 τασίας ἱερεῖοι ἔθυσαν. ⁴ Ἄρπαλέως. ἀδηφαγῶν ἠδὲ τῶν ὀνείρασι ἠδονῶν ἔχον-
 τῶν πτερόων μηδὲ νῶν ἐν δόρυπῳ, διὰ τὸ πίνωσιν, ἀλλ' ὡς περὶ ὀνείρασι
 εἶνα δόρυπῳ. ⁵ Μύρον. αἰθερὸν δόρυπῳ. ⁶ Ἐζήσαστες. ἐζήσαστε, τὸ ἐζήσαστε.

Αὐτὸς δὲ ἐν μέσοισι παρ' ἐσχάτῃ ἦτο γεραιὸς,

¹ Πείρατα ναυηλίας ἐπέπων, ² αἰυσὶν τε κελόθρα. 310

³ Κλυτίηνω. ⁴ ἔ μὲν πάντα πέλεθ' ἔμεις ὑμμι δαῖναι
 Ἀπρεκέως, ὅσα δὲ ὄρωρε θεοῖς φίλον ἔσθ' ἔπι κεύσω.

⁵ Ἀασίμηνω κ' ἐπέθετο διὸς νόον ⁶ ἀφραδίῃσι

⁷ Χρείων ἐξείης τε ἔς τὴν τέλη. ὧδε γὰρ αὐτὸς

βέλεται ἀνθρώποις ⁸ Ἐπιδοῖα ⁹ θεσφατα φαίνην 315

Μαυλοσύνης, ἵνα καὶ τὴν θεῶν χατέχοι νόοιο.

¹⁰ Πέτρας μὲν πάμπρωτον ἀφορμηθέντες ἐμεῖο

Ipse tum in mediis sedens ante focum senex

Curfus docebat tentamenta, & via emolumentum.

Accipite dum (non equidem fas vobis cognoscere accurate

Omnia; quantum autem subierit quod diis amicum, haud celabo.

Antehac etiam sum afflictus, quia Iovis sensa per imprudentiam

Ordine pleneque respondiissem. ipse enim aliquatenus

Defecta vult prodi hominibus responsa

Vatum, ut subinde requirant deorum sententias)

A me digressi primum omnium turpes

¹ Πείρατα. ἃ δὲ αὐτὸς ἀναπείρομαι. ἢ τὰ τέλη. ² Αἰυσί τε. ἀσείως κ' καιρείως ταύτη τῇ λέξει ἐχρησάσθαι. αἰύσση γὰρ κρείως τὸ μὲν καμψί τε πὶ ποιῆσαι. ³ Κλυτίηνω. τὸ ἴνω ἀπὸ τῆς οὐν. ἀπὸ τῆς οὐν, ὡς περὶ ὀφειλομένην τὴν μαυλοσύνην αὐτοῖς ἀποδίδωσι λέγων. ἰπακέσασθαι οὐκ ὡς περὶ τὸ χρῆσθαι ἀπολαμβάνοντες. ⁴ Οὐ μὲν πάντα. τὸτο δὲ φησὶ ἵνα μὴ ὑστερον ὀχλήσωσιν αὐτὸν τὸ ἀκρίτως ζητῆντες. καὶ δαιμονίως τέτυκτο αἰτίαν τοῖς θεοῖς περὶ ἀπείρας, κ' ἐπὶ ἑαυτῷ, λέγων, ὅσα δὲ ὄρωρε θεοῖς φίλον ἔσθ' ἔπι κεύσω. ⁵ Τὸ ἀασίμηνω, ἀπὸ τῆς ἐλυπήθηνω κείται. ⁶ Ἀφραδίῃσι δὲ φησὶ τὴν ἀβουλίαν. καὶ τὴν αἰτίαν ἢ ἰπακίαν, δὲ ἡ ἐλυπήθησεν τὸ δία. ⁷ Χρείων ἐξείης. μαυλοσύνης πᾶσι ἐφείης ἔς πλείους. ὡς ἀπείρησιν ἢ αὐτῷ πᾶσι συμφορῆς, ἤδη δηλῶν ὡς ἔσθ' ἀκρίτως αὐτοῖς ἐδὲ ἄκρας μαυλοσύνης, εἴη ἀπὸ τῆς ἐδολάθη. ⁸ Ἐπιδοῖα. μὴ τέλεια, ἀλλ' ἐπὶ ἐνδύοντα λόγια τοῖς ἀνθρώποις ἐκφαίνην, ἵνα καὶ τῆς θεῶν χρείαν ἔχωσι. ⁹ Θεσφατα ἢ μαυλοσύνης, τὴν ἰπακίαν τῆς μαυλοσύνης λέγει. ¹⁰ Πέτρας μὲν. φησὶ τὴν συμπεληγάδων, ὅτι ἐπὶ τῆς ποικίλης γῆματι ἦσαν

¹ Κυαείας ὕψεσθε δὺα αἰλὸς ἐν ² Ξυνοχῆσι
 Τάων ἔτινα Φημί ³ Διαμπερὲς ἐξαλέασαι.

Οὐ γάρ τε ρίζησιν ἐρήρευται νεάτησιν, 320

⁴ Ἀλλὰ θαμὰ ξυωίασιν ἐναίλια ἀλλήλησιν
 Εἰς ἐν, ὕπερθε ἢ πολλὸν αἰλὸς ⁵ κορβύεται ὕδωρ
 Βρασομόρον ⁶ σπλωὲς ἢ πει ⁷ συφελὴ βρέμει ἀκτῆ.

⁸ Τῶ νῦν ἡμετέρησι ⁹ παραιφασίησι πίθεσθε,
 Εἰ ἐτεὸν πυκινῶ τε νόῳ μακάρων τ' ἀλέζοιτες 325

Duas cernetis Aequoreas in maris angustis,

Quas nemo, opinor, evasit penitus.

Neque enim satis imis nituntur radicibus,

Sed frequenter in unum coeunt adversæ

Inter se: tum supra fastigatur incredibilis vis aquæ marinæ

Efferventis, & confragosum tractim litus circumfremit.

Quocirca nunc nostris auscultate monitis,

Si modo cata mente, atque divorum verentes

¹ Καὶ ὅπ κυάειαι ἐκαλέσθη ἀπὸ τὸ χρωμα, ἐν τῷ πρῶτῳ εἴρεται. ὁ δὲ
 ἀπὸ πάντων, καὶ ἐκ πρῶτης ἀκτῆς διδίσσεται τὴς ἤρωας, ἀπὸ τε τ' ποιῆς
 χροῖας τ' πιτρῶν, καὶ ἀπὸ τ' ἐν θαλάσῃ σινῶ, ὅπερ ἐ ἐπὶ γῆς ἄγαν κιν-
 δυνώδεις καὶ φοβερόν ἐστιν. ² Ξυνοχῶν ἢ αἰλὸς, ὅπερ σινῶται ἢ θαλάσσα. λέγεται
 δὲ ἐπὶ τ' σῶματι τ' πόντῳ. ³ Διαμπερὲς ἐξαλείασαι. τῶτο φησὶν ἐπεὶ ἐδεῖς
 ἐδεῖσθαι ἀολακῆς τελίως ἐξέρχου, ὡς περ ἐδὲ ἢ ἀργῶ, καίτοι ἔρας πρῶ-
 τος μέρους. ⁴ Ἀλλὰ θαμὰ. ἀπὸ πάντων τὸ δεινὸν τ' λόγῳ ἐπαίρει, ἀπὸ τε τ' ἔ
 μὴ ἀπλῶς σιωπῆσαι, ἀλλὰ σιωχῶς· καὶ ἀπὸ τ' ἐναίλια. ἐ μὲν γὰρ ἐκ τῶν
 πλεονάζοντων ἑαυταῖς σιωπῶν, τίχα αὐτῶν πῶς διωατὸν ἢ ὑποτηρήσασθαι πῶ
 σιωπῶν ἐκφυγεῖν· εἰ δὲ ἐξ ἐναίλιας σιωπῶν, ἀνίκερος καὶ ὁμολογημένος
 ὁ κίνδυνος. δεινοποιεῖ δὲ, ἐ τῇ ἀκτῇ ἐκπλήτῃ τὴς ἤρωας, ἐπεὶ μεγάλας
 ἔχει παρ' αὐτῶν τῆς δειροσύνης, ἵνα ἐ αὐτὸς μεγάλα αὐτοῖς καὶ δειὰ πρῶ-
 μινώων, ὡς περ ἴσθαι ἀντιδειροσύνης ὀφθῆ. ⁵ Κορβύεται βρασομόροι. καὶ ἤχῃ
 καὶ παραχῆς αἰρόμορον ἰπὸ αὐτῶν τὸ ὕδωρ δικτεῖται. ⁶ Σπλωὲς δὲ ἐστὶ τὸ
 ἀκτινομόροι, καὶ μέγας, ἐ ὄξυ, καὶ ἀπὸ τ' ὄξυ. ὄμομα δὲ ἀπὸ ἐπιρρήματι
 καίται. ⁷ Συφελὴ δὲ, ἢ παραχῆς ἀκτῆ. ⁸ Τῶ νῦν. δὲ νῦν, ἐπεὶ μέγας
 καὶ πολλὸς ὁ κίνδυνος. ⁹ Παραιφασίησι. παραπίσισσι, ὑποθήκαις.

¹ Πείρετε· μηδ' αὐτως ² αὐτὰ χεῖρον οἶπον ὄλησθε,
 Α' Φραδέως ³ ἰθιώετ' Ἰπιαπόμμοι νεότητι.

⁴ Οἰωιῶ δὴ ⁵ πρῶσθε ⁶ πελειάδι πειρήσασθε,
 Νηὸς δ' ἄπο πρὸ μεθέντες ⁷ ἐφίεμμο. *κὺν ἧ δὲ αὐτῶν*
 Πετραίων πόντουδε ⁸ σὴν περύγεσσι ⁹ δίηται,

330

Μηκέτι δ' αὐτὸν ἐρητύεσθε κελεύθε·

¹⁰ Ἄλλ' εὖ καρτύνασθε ἐαῖς ἐνὶ χερσὶν ἐρετμά,
 Τέμνεθ' ἀλὸς σενωπὸν. ¹¹ ἐπεὶ Φάϑ' ἔνυ τι τίσσον
 Ἔσσετ' ἐν εὐχολῆσιν, ὅσον τ' ἐνὶ κάρτει χερῶν.

*Transmittere cupitis, nec mere ultronei oppetere pestem
 Contenditis, inconsulta obsecuti juventa.*

Ergo prius tentate auspiciali columba

Enavigio promissa inire: qua si per ipsa

Saxa in Pontum evolaverit integra,

Vos quoque mittite retardari à cursu diutius,

Et firmiter retinentes vestris in manibus remos,

Secate iter per angiportum maris. neque enim ad salutem aequae

Valebunt vota, ut robur manuum.

¹ Πείρετε ἢ ἐνταῦθα μὲν, τὸ ἀφ' αὐτῶν καὶ ἀφ' αὐτῶν (ὡς τὸ ἀλγεῖν ἀτι κὺ-
 ματὰ πείρω) ἀλλὰ καὶ ἢ ἐπὶ τῶν ἀφ' αὐτῶν. ἀπλάγχτρα δὲ ἄρ' ἐμπείρωσις.
² Αὐτὰ χεῖρον, τὸ αὐτὰ χεῖρον δηλοῖ. ³ Τὸ ἢ ἰθιώετ' τὸ ὀρεῖται σημαίνει· οἱ ἢ ἰθιώετ'
 γράφοις ἀμαρτάνουσι. ⁴ Οἰωιῶ δὴ πρῶσθε. τὸ ἐξῆς. οἰωιῶ δὴ πρῶσθε πε-
 λειάδι πειρήσασθε ἐφίεμμοι. ⁵ Πρῶσθε, τὸ πρῶσθαι δηλοῖ. ⁶ Πελειὰς δὲ,
 εἰδ' ἢ πρῶσθαι, ὡς καὶ δεισιτέλης φησὶν. ἔπ' ἢ ἐχρήσαντο πρῶσθαι πηλῆν
 μέλλουσι, καὶ ἀσκληπιάδης ἐν τραγυμυμμοῖς φησὶν. ⁷ Τὸ δὲ ἐφίεμμο, ἐν-
 ταῦθα μὲν τὸ ἐπὶ δίδου σημαίνει. ἔστι δὲ ὅτι τὸ ἐπὶ δίδου καὶ ἐπιτρέπειν.
 ὡς ἢ τῶν ῥήτορων ἰδίως τὸ ἀπὸ δικαστηρίου εἰς δικαστήριον μεταβαίνει· καὶ
 ἔφισις, ἢ μεταβάσις. Λακκιανός. ἢ δὲ ἔφισις ἐπὶ τ' διαίτη. ἐφίεμμο δὲ τὸ
 ἐπισημῶ. ⁸ Σὴν. ἀβλαβής. ⁹ Δίηται. διωχθεῖν καὶ πειραθεῖν ἢ ὄρεται. ¹⁰ Ἄλλ'
 εὖ καρτύνασθε. ἀσφαλιστέμμοι, καρτύνασθε. δωρεῖται δὲ ἔστι τὸ κατ' ἐναλ-
 λαγλῶν σιχίῳ ἀφ' αὐτῶν. ὡς καὶ κορυθαῖον εὖ χερσὶν λείγουσι. ¹¹ Ἐπεὶ
 Φάϑ' ἔνυ τι τίσσον. ἢ ἀφ' αὐτῶν αὐτὴ γένηται ὡς τὸ ἐν ἀλλοῖς λιχθεῖ-
 σαι. ἔδ' ἐπὶ καὶ αὐτὸ μάλιστ' ὄρεται πρὸς ἰλῶν ἢ πρὸς εὐχολῆσιν.

Τῷ καὶ τ' ἄλλα μεθέντες, ἵ οὐκ ἴσον πονέεσθε
 Θαρσαλέως·² πρὶν δ' ἔτι θεὸς λίσσασθαι ἐρύκω.
 Εἰ δέ κεν ἀνὴκρὺ πηλαμνίη μεσσηγὺς ὄληται,
 Ἄψορροι σέλλεσθε. ἐπεὶ πολὺ βέλπερον εἶξαι
 Ἀθανάτοισι. ἔ γάρ κε κακὸν μόνον ἐξαλέασθαι
 Πετραίων, ἔ δ' εἰ κε σιδυρρεΐη πέλοι δρυῶ.
³ Ὡς μέλεσι, μὴ τλήτῃ⁴ πάρεξ ἐμὰ θεσφατὰ βλώαι,
⁵ Εἰ κέν με τρεῖς τόσον οἶεσθε ἔρασιδυσιν,
 Ὅσον, ἄνάρσιός εἰμι, καὶ εἰ πλείον συγέεσθαι,
 Μὴ τλήτ' οἰωοῖο πάρεξ ἔτι νηὶ περῆσαι.

*Quocirca relictis rebus, in eo quod potissimum, desudate
 Fidenter. deos autem ante rem invocari neutiquam veto.
 Quod si plane pereat inter volandum,
 Navigate retro. quoniam multo verius est cedere
 Diis: non enim liceret tum evadere rupes
 Exitibiles, etiamsi ferrea foret Argo.
 Ab miseri, ne audete intrare, meo abnuente vaticinio.
 Quamvis reamini plus me tribus tantis in calites, quam sum,
 Hostilem, aut in quadruplò immaniore eorum esse odio:
 Ne fidite navi transfretare inauspicato.*

¹ Οὐκ ἴσον. ἀφελιμώτερον ποιῶσι καὶ πράττειν. λίγη δὲ τὸ κοπηλαλίαν.
² Πρὶν δ' ἔτι θεός. πρὸ ἢ εἰς τὸ παρεμὸν ἔλθειν ἢ καλύω ὑμᾶς τὸς θεὸς
 ἐπιχειροῦσθαι βοηθός. ³ Ὡς μέλεσι. τὸτο φησὶν ὡς τὸ ἡρώων μίγα φρονέοντων
 ἐπὶ τῇ κατασκόπῃ τῶ δρυῶς. Διὰ τὸ τὸ ξύλων μίγαθον, καὶ τὴν κατα-
 σκόπασαν ἀθλιῶς τεχνίω. ⁴ Τὸ ἢ πάρεξ βαρυτόως, ἀπὸ τῶ χειρὸς. σιω-
 πῶσεται ἢ γρυκῆ καὶ αἰπαλικῆ. ⁵ Εἰ κέν με τρεῖς τόσον. Διὰ τὸτο μάλιστε
 ὡς πρὸς τὸν τῶν τὸ κάλυμα τὸ ὄδῃ λίγων εἶναι, πείθει αὐτὸς ἰπαναχωρεῖν,
 εἰάν τι φαῦλον συμβῆ τῇ ὄρει. τὸτο δὲ φησὶν, ἐπεὶ τὸς πρὸς τὸ ἀδίκων
 λόγων, αἰς ἀπίστων καὶ ἀπληρώτων λαμβάνοντων, Διὰ τὸ ἀσέβεις αὐτῶν. φησὶν
 οὐκ εἶ τρεῖς τοσούτοι ἢ καὶ πλείον ὑπονοεῖτε με μισοῦσθαι ὑπὸ τῶ τῶν ὅστι
 ἀληθῶς μισῶμαι, μὴ τολμήσῃτε χειρὸς οἰωθῆσαι παρελθεῖν. ⁶ Ἀνάρσιος. ση-
 μασίος καὶ τὸ ἐχθρὸν. οἱ γὰρ ἐχθροὶ ἀλλήλοις ἢ συμβαίνουσι.

¹ Καὶ τὰ μὲν ὡς κε πέλη, τὼς ἔσεται. λέω δὲ Φύγηε 345

² Σιῶδρομα πετριάων ἀσκηθεές ἐνδοθι πόντε,

³ Αὐτίκα βιθιωῶν Ἰπί δεξιά γαῖαν ἔχοντες,

⁴ Πλώετε ῥηγμῖνας πεφυλαγμύοι, εἰσοῦκεν αὐτε

⁵ Ρ' ἴθασ ἀκυρόλω ποταμόν ἀκτῶ τε μέλαινας

Γνάμψατες ἡσθε θυηῖδ' ὄρμον ἴκησθε. 350

⁶ Κεῖθεν δὲ ἔ μάλ' α πάλυ δὲ ἐξ αἴλος ἀντιπέραινα

⁷ Γλιῶ μαρμαδιωῶν Ἰπικέλοισι νοσήσαντες.

⁸ Ἐἴθε μὲν εἰς αἶδαο καθαιβάτις ἐστὶ κέλευθ'.

Atque haec quidem, utcumque fient, ita erunt. ubi vero evasis

Saxorum concursibus, in Pontum penetraveritis incolumes,

Deinceps, ut à dextra sit Bithynorum regio,

Sic navigate, caute vitatis fluctifragiis, donec porro

Rhebantem fluvium praecipitem & litus Nigrum

Circumvecti stationem Thynéa insula tangatis.

Haud procul inde per mare profecti

Sita ex adversum Mariandynorum telluri appelletis.

Ibi sane prona est descendenti ad Orci regiam via,

¹ Καὶ τὰ μὲν ὡς κε. κὲ ταῦτα μὲν ἕτως αὐτὸ γήθηται, καθὼς κὲ ἔστι ἔ εἰ-
μαρται. ² Σιῶδρομα. τὴν σιῶδρον. ἀφ' ἧς τέττα πάλιν αἰνιτίζεται μάλλον
ὡς ἔραδι αὐτοῖς ἐδὲ ἀκίνδιωθ' ἢ ἔξοδ' θ'. ³ Αὐτίκα βιθιωῶν. μὲν γὰρ τὴν
φινίως ἵησιν, ἐπὶ τὰ δεξιά μέρη ἐστὶ βιθιωῖα ὡς τὸ βόσπορον. ταχὺς γὰρ
ἐκ πηλοῦσιν τὸ σῆμα ἔ πόντε ἢ ἐπὶ τὴν πάλυ τὴ βιθιωῖας. ἢ γὰρ βιθιωῖα,
ὡς ἀσκήθηται, καὶ τὸ βόσπορον ἐστὶ ἐν δεξιά, ἐν δὲ ἄλλοις ἢ σιλυμυθωσὶς
Ἰρακῶν ἀχρίων. ⁴ Πλώετε. ἰχθυοῦσι τὴ βιθιωῖας πλεῖτε πρὸς τὰ δεξιά, φυ-
λακτοῦμοι τὴς ἐκ τὸ δὲ ἄλλοις μέρους ῥηγμῖνας. λίγη δὲ αὐτὸ ἔ σιλυμυθωσὶς.
ἐπειδὴ οἱ καὶ τὸ σιλυμυθωσὶν καθικῶντες Ἰρακῶν ἐπιτηγῶμοι διήρπαζον
τὴς πάλυ πλείονας. ⁵ Ρ' ἴθασ ἢ ποταμὸς βιθιωῖας. ἀνομομάθη ἢ σιλυμυ-
θωσὶς ἀπὸ τὸ συρρίοιθ' εἰς αὐτὸν ποταμὸν. ⁶ Κεῖθεν δὲ ἔ μάλ'. ἐκ τὴς
θυηῖδ' θ' ἡσθε πλῆστα ἔ πολὺ ἐκ τὸ πέραν εἰς τὴν μαρμαδιωῶν ἡξί-
τι γλιῶ. ⁷ Τὴν ἢ μαρμαδιωῶν γλιῶ σὺν γηπιόχῃ τὰ μίγαρεῖ βοιωτῶν
κατὰ τὴν, ὡς ἀφορεῖται ἰστροῖ. ὡς ἴστροι ἢ αὐτὴν ὁ ἀχρίων ποταμὸς. ἀχρίων
ἢ ὡς τὰ ἀχρα εἴρηται. ⁸ Ἐἴθε μὲν εἰς αἶδαο. κὲ τὴν ἐν τῇ μαρμαδι-
ωῖα, ὡς ἐπὶ τὴν ἔ ἄλλοις ποταμὸν ἀχρίων καθαιβάτις ἐστὶ ὁδός. ὁ δὲ

ΙΔΟ ΑΠΟΛΛΩΝ. ΤΟΥ ΡΟΔΙΟΥ

- ¹ Ἀκτὴ τε περὸ βλῆς ἀχερυσίας ὑψόθη τείνῃ·
² Δινῆεις τ' ἀχέρων αὐτῷ Διὰ νεῖθε τιμῶν 355
 Ἀκρης ἐκ μεγάλης περὸ βλῆς ἴησι ³ Φάραγθῃ.
⁴ Ἀγγίμολου δὲ ἵπτι τῆ πολέας ὄραν ἔθε κελωνῆς
 Παφλαγόνων, ⁵ τοῖσιν τ' ἐρετῆι ἐμβασιλεύσε
 Πρῶτα ⁶ πέλοψ· ⁷ καί περ ἀφ' αἵματι δὲ χεῖρων).

*Et Acheruntii litoris prominens alte exurgit,
 Ipsumque tortilis interluit Acheruns, qui ad radices
 E vasti ora hiatus pronomit effluxum.
 Nec longe ab illa multos pralabemini tumulos
 Paphlagonum, quibus rex fuerat Eneteius
 Ab antiquo Pelops; cujus de stirpe se ortos gloriantur.*

ῥεῖθρα σφοδρὰ ἔχει, διὰ τῆς αὐτῷ τῷ μαρμαρυγίαν κρῖται ῥίωι,
 καὶ εἰς ἄκραν αὐτῷ ἔκπνῃ Φάραγθῃ ῥίωι τὰ ῥεῖθρα ἰσοβάλλει. Ἀκτὴ
 τε περὸ βλῆς. ἄκρα καὶ τῷ ἠρακλείῳ, καὶ ἀχερυσίῳ καλεῖται οἱ ἐγγύριοι.
 ἠρόδωρος δὲ καὶ ἄφοριον ἐν τῷ ἑστίῳ ἐκείνῃ φασὶ τὸ κέρβερον ἀπὸ χθονὸς
 ἔξῃ ἠρακλείου, καὶ ἐμίστω χεῖρῶν· ἐξ ἧς φυλῶναι τὸ καλεῖται ἀκόνιτον φάρμα-
 κον. αἰθρων δὲ οὗ τῆς ἐν τῷ περὶ τῶν φασὶν ἔχοντα πᾶσι βασιλευσὶν ἔ-
 τώπων, ἔθνη τῶν γυναικῶν δαρδανίδα· ταύτη δὲ ἠρακλείῳ πησιάζουσα
 ἐκχέουσι ἢ οὐ ποιεῖται λιγύροισι· ἀποθανόντων δὲ καὶ τῶν αὐτῶν χρόνοι τῆς πε-
 ρὸ βλῆς καὶ ἔξῃ ἢ αὐτῆς περὶ τῶν, τῆς τῶν ἀπ' αὐτῶν κληθῶναι καὶ
 τῷ ἠρακλείῳ δαρδανίδα τε καὶ ποιεῖται. ² Δινῆεις τ' ἀχέρων. καὶ ὁ ἀχέρων
 ποταμὸς εἰς τὴν ἰσθμὸν ῥεῖ διὰ μεγάλης Φάραγθῆς τῆς αὐτῶν ἀχερυσίας
 ἄκραν. ὅρα δὲ τῷ ἠρακλείῳ τῷ ἐν μαρμαρυγίῳ, ἀχερυσίῳ ἐστὶ καὶ ἑ-
 μοιοὶ πηλῶδες. ³ Φάραγθῃ δὲ τῆς ἔξῃ ὄρεος τεραχύτηι, ἐξ ὁρείου καλεῖται.
 Φάραγθῆ γὰρ ἡ ὁρειὴ καλεῖται. ⁴ Ἀγγίμολος δὲ ἵπτι τῆ· ἵπτι τῆ μαρμαρυγίῳ
 χώρα. τὸ δὲ ἐξῃ, ἵπτι δὲ τῆ μαρμαρυγίῳ γῆ ἐκ τῆ σιωνίης ὅρα πᾶσι
 τὰ τῆ παφλαγόνων ὄρη. ⁵ Τοῖσιν τ' ἐρετῆι. ἀπὸ ἐνείτης πόλιος παφλα-
 γόνων ὀμνηθῆναι. ἐξ ἐνείτων, ὅτι ἡμίονων γῆ ἀροπερῶν. τῆς δὲ, καύ-
 κωνας ἐκάλεσαν ὅρα τῆ τρωικῶν. ⁶ Τὸν δὲ πέλοπα, παφλαγῶν τὸ γῆ
 εἶπεν. ἄλλοι δὲ λυδὸν αὐτὸν ἰσορῶσιν. ὁ δὲ ἄφοριον ἀμφοτέραις ταῖς δόξαις
 σιωπῆται. ⁷ Τὸ καί περ, ὅρα οὐ ἔστι τὸν περ. ἀπὸ τῆ πέλοπῃ γὰρ ἐλθόντι
 καλεῖται οἱ παφλαγῶντες.

¹ Ἐστὶ δὲ πρὸς ἄκρην ἐλίκεως κατ' ἑσπερίαν ἄρκον, 360

Πάντοθεν ἠλίβατος· καὶ μιν καλέουσι κάραμβιν.

² τῆς κεν ὑπερβόρειο πειρῶνται ἄελλαι·

ὧδε μάλ' ἀμπέλαγος τετραμυδρὴ αἰθέρι κύρψ.

Τιῷδε πειρῶνται πολὺς ὄρα κέκλιται ἤδη

Αἰγιαλός· πλέθει δὲ ἴππιν πείρασιν αἰγιαλοῖο 365

Ἀκτῆ ἴππιν πειρῶνται ἄλυος ποταμοῖο

Δεινὸν ἔρδύονται. ³ μὲν τὸν δ' ἀγχίρροισι ἴρις

Μειότερον λυκῆσιν ἐλίσσεται εἰς ἄλα διναις.

Est quidam oppositus ad Helicam Vrsam mons maritimus

Vndique elatus. ipsum autem dicunt Carambim.

Super hoc Aquilonaria praescinduntur flabra:

Ita prope contingit caelum, quamvis in altum producatur mare.

Eam ubi circumierit aliquis, accumbet Longum

Litus, & ad Longi terminos litoris

Ex aspreto projectiore unda Alyos fluvii

Horrisse etuctantur. ultra eum in vicinio fluit Iris

Minor, idemque argenteis tortibus in mare provolvitur.

¹ Ἐστὶ δὲ πρὸς ἄκρην. ὅτι ἡ κάραμβος ἄκρα ὑψηλὴ τε ἔχει καὶ πρὸς τῆς παφλαγίας, καὶ εἰς τὸ πέλαγος τείνει πρὸς ἄρκον, κρημνιστὴ καὶ ἔφορος ἐν δ. ὁ δὲ νῦν. ἐστὶ δὲ πρὸς ἰσοχὴν καὶ ἄκρα ὑψηλὴ εἰς τὸ πέλαγος τείνουσα, καλενομένη τὴν ἐλίκεως ἄρκον κρημνιστὴν. ὑφ' ἧς καὶ αἱ βόρειοι ἄελλαι πειρῶνται, τῶν ἴππιν πρὸς αἰ. ἴσα δὲ ὑπερβόρειοι, καὶ ἡ ὑπερβόρειος αἰ. ὑφ' ἧς καὶ αἱ βόρειοι πρὸς αἰ γίνονται. ἴσως δὲ βέλπον σωματικῶν οἰκείων, καὶ αἱ πρὸς αἰ βόρειοι γίνονται, ἢ τοὺς ἀφ' αὐτῶν, ὑπερ τῆς κάραμβος, ἀπὸ τῆς ἰππίας. εἰ γὰρ ἐν ταῖς κρημνιστῶν ὑψηλοῦν ὄρεσι ἰσχυρὰ ἴσθμι, ὡς οἱ φυσιολόγοι ἀξιῶσι, πολλὰ μῶλλον ὑπερβόρειοι. δι' ὅ ἐστι πειρῶνται, ὅπως ἀπὸ τὸ πέλαγος τετραμυδρὴ τῶν αἰθέρων κύρψ ἔσονται ἀελλῶν. Ἄλυος ποταμοῖο. ἄλυος ποταμὸς παφλαγίας, ὃν φυλάττωσιν ὁ πύθων τῶν λυδῶν βασιλεῖς κροίσω εἶπεν. ἐστὶ δὲ μετὰ τὸν σίρων τὸν ἐν τῶν ποταμῶν παφλαγίας, εἰς τὸν ποταμὸν ἐκιδὸς πρὸς σιωνίω πόλιν. ² Τὸ δὲ ἔρδύονται, τὸ μὲν ἄρα βίβη σημαίνει. ³ Μὲν τὸν δ' ἀγχίρροισι. μὲν τὸ ἄλλω πηλείοι βίβη ἴρις, ἰλατῆρι ὡς τὸ ἄλυος καὶ τὸ μίγθον.

¹ Κεῖθεν ἢ περὶ ὧσε μέγας ἔ² ὑπεύροχ³ ἀγκῶν
³ Ἐξαιέχ⁴ γαίης. ὅπ⁴ ἢ ἴ⁴ σῶμα θερμῶδ⁵ 370
 Κόλπ⁶ δὶ δίοων⁷ θεμισκύρειον ὑπ⁸ ἀκρῶν
⁵ Μύρεται, ὄρει⁶ δ⁶ Δ⁶αειμύ⁷ ἢ πείροιο.
⁷ Ἐῖθα ἢ δ⁷οία⁸ πεδίον⁹ σχεδόθεν ἢ πόλ⁹ης
 Τροασαὶ ἀμαζονίδων. μ⁸ ἢ ἴ⁸ σμυζερῶτα⁹λοι ἀνδρῶν
 Τρηχείω⁹ χαλύβες ἢ ἀτερέα γαῖαν ἔχουσιν 375
 Ἐργαλίνα. τοὶ δ⁹ ἀμφὶ σιδήρεα ἔργα¹⁰ μέλονται.

Illinc ubi processeris, magnus idemque eminens cubitus
 Telluri pratenditur, ac deinceps fauces Thermodon
 In sinum tranquillum pra⁹ Themiscyreo promontorio
 Exonerat, per latas devedtus terras.

Tum campus Doeantis est, tresque juxta urbes
 Mulierum generis Amazonii, & porro laboriosissimi virorum
 Asperum & indomabile colunt solum. Chalybes
 Operarii, qui fabrica distinentur ferrea.

¹ Κεῖθεν δὲ. ἐκεῖθεν περὶ ὧσιν. ἀκτῶν π¹α εἶνα φησὶν ἐκκειμύ¹ εἰς
 θαλάσσαν. κ¹ μ ψ α ἢ ἢ αὐτὴν, κόλποι εἶνα εἰς ὃν κατὰ φέρονται φησὶ τ¹ θερ-
 μῶδ¹ ὑπὸ τῆ¹ θεμισκύρειον ἀκρῶν, εἶθα ἤκησαν αἱ ἀμαζόνες. ² Ὑπεύ-
 ροχ². ὑψηλὸς ἔ² μέγας κόλπ². ³ Ἐξαιέχ³ ἢ τ³ γῆς. ἀπὶ τ³ ἔκκεται εἰς
 τῆ³ θαλάσσαν. ἔοικε ἢ ὑπὸ ὀρῶν περὶ ὧσιν τ³ κόλποι, ἢ Δ³ τ³ ὑπεύ-
 ροχ³ ἔξαιέχ³ ἢ φησὶ τ³ ἀγκῶνα. ⁴ Ἐπισημῶσ⁴ αἱ δ⁴ ἀξιοί, ὅτι εἰπὼν σῶμα
 θερμῶδ⁴, ἐπιπέγκει μετὰ τῆ⁴ δ⁴ροσικῆ⁴ τῆ⁴ Δ⁴αειμύ⁴, δείκνυς ὅτι
 τῶσ⁴ ἐπὶ σῶμα θερμῶδ⁴ ἢ θερμῶδ⁴. ⁵ Μύρεται. ἀπὶ τ⁵ ἐκρεῖ. σινα-
 πτίοι ἢ, αὐτῶ τὸ σῶμα θερμῶδ⁵ κόλπ⁵ μύρεται. ⁶ Δ⁶αειμύ⁶ δὲ, κ⁶
 ἐνιστροφῶ Δ⁶αειμύ⁶. μετ⁶ ὄρει⁶ ρίον. εἰοί Δ⁶ πολλῆς γῆς ρίον ὁ
 ποταμὸς ὁ θερμῶδ⁶ κ⁶ τῆ⁶ θεμισκύρειον ἀκρῶν εἰς κόλποι δὶ δίοων ἐκρεῖ.
 ἀπὶ τ⁶ ἴημι ἢ, τὸ πορσίνομα, εἶμα τ⁶ Δ⁶αειμύ⁶. ⁷ Ἐῖθα ἢ δ⁷οία⁷ τ⁷ δ⁷οίας
 ἢ ἀλκμων, ἀδελφοί. τῶ⁷ ἢ πατρὸς, ἢ φέρεται, ὡς φησὶ φερικύδης. π⁷λη-
 σίοι δὲ, φησὶ, τ⁷ δ⁷οία⁷ πεδίον εἰσὶ τρεῖς πόλεις, εἶθα κατὰ κ⁷ ἀμαζό-
 νες, λυκασίε, θεμισκύρεα, ἢ χαλύβια. ⁸ Σμυζερῶτα⁸λοι ἢ γ⁸ ἐπιπολίετα⁸λοι.
⁹ Οἱ ἢ χαλύβεις, ἴθιος σκυθῶν, κ⁹ τ⁹ θερμῶδ⁹ οἱ μέταλλα σιδήρεα δ⁹οίησι,
 μοχθῶσι περὶ τ⁹ ἔργασίαν. οὐκ ἠήθησαν ἢ χαλύβεις ἀπὸ χαλύβος τ⁹ ἄρως ἢ.
 μίμηται αὐτῶν ἢ καλλίμαχος. χαλύβαν ὡς ἀπὸ λ⁹οῖ⁹ γ⁹, γείθ⁹ ἀπ⁹τε-
 λοῖ⁹ κ⁹ φυτόν, οἱ μιν ἔφ⁹ων. ¹⁰ Μίλονται, ἀπὶ τ¹⁰ φροσίδ¹⁰ ποιῶνται.

Ἄγχι ἧ ναυεταῖσι πολύρριυες ἰπιβαρῶσι
 Ζῶος εὐξείνοιο ἡμηταίω ὑπὲρ ἄκρην.

Τῆ δὲ Ἰπί³ μοσσυώικθι ὁμῆροι ὑλήεσαν
 Ἐξείης ἠπειρον ὑπωρείας τε νέμουται,

380

Δραπίοις πύργοισιν ἐσ οἰκία πεκτιώατες
 Κάλλινα, ἔ πύργος ὀπηγέας, ἔς καλέσσι
 Μόσσυας· καὶ δὲ αὐτοὶ ἐπώνυμοι ἔνθεν ἔασιν.

Τὸς ὄραμειβόμενοι⁴ λισῆ Ἰπικέλσπε νήσω,
 Μήτι παντοῖη μέγ' ἀναιδέας ἐξελάσσαιτες

385

Οἰωνὸς, οἱ δῆθεν ἀπειρέσιοι⁵ ἐφέπασσι

Proxime his Tibareni pollentes lanitiis habitant

Ultra Genetaum Iovis Hospitalis promontorium.

Secundum id affines Mosynæci silvosam

Contigue regionem ἔ montium radices accolunt;

Qui arcibus ligneis inædificare solebant domos

Ligneas ἔ salas consolidatas, quas dicunt

Mosynes: unde ἔ ipsis adhaesit cognomentum.

His præteritis velim vos insulam incultam perpetere;

Et arte quacunque abigere insignes importunitate

Volucres, qua per plurima frequentant

¹ Καὶ πῆσαρῶσι ἔθι² σκυθῆσι, πλησιόχειροι χαλύβει. ἡμηταίω ὑπὲρ ἄκρην. ἡμηταία ἄκρα κυρίως ἔτω λιγυμένη δὲ πὲρ ἡμῶν ποταμῶν, ἔνθα διὸς ξείνι ἰσθμὸς ἔστι. ἡμοσσυώικθι ἡ, ἔθι³ ἔ αὐτὸ δὲ τὸ ἄστρον τὴν ἀσσηθραία ἐχθρὸς. μόσσυας γὰρ οἱ ἐύλινοι οἴκθι λίγρηται, οἱ ἔ αὐτοὶ ἐξῶνθι. ὅπερ ἔ αὐτὸς ἀνιπτόμεθ⁴ ὑλήεσαν γὰρ αὐτὸς οἰκῆ ἔφθ. δὲ τὸ γῆν ἔ μόσσυας, ὃ λέγεται ὃ ἐύλινο⁵ οἴκθι, ἐκλήθησαν μόσσυοικθι. ἡ λισῆ ἔπικέλσπε νήσω. τῆ τραχία ἔ ὑψηλῆ. ἡ δὲ νήσω⁶ καλεῖται ὄρηκιάς. ἐν ἧ ταύτῃ τῆ νήσω αἱ συμφοαλίδες ἔσται ὄρηκίαι, δὲ τὸ συμφοαλὸς τὸ ὄρηκιάς πόλιος, ὑπὸ ἡρακλῆος διαχθεῖσται. ἐν ταύτῃ οὐκ τῆ νήσω φησὶ παντοῖα ἀποδῆ καὶ ἄχρητε. ἐκεῖ γὰρ ὑμῖν ἐπιφανήσεται πῆ ἀφέλκθ. λισῆ ἡ ἀπὸ ἔ ὁμαλῆ. ἀμειρίας δὲ ἐν γλώσσῃς λισῶν τὸ ὑψηλὸν ἀπὸ δίδωσι. ὅπ δὲ ὃ τῆσω⁷ αὐτῆ ὄρηκίας ἐξ τὸς ὄρηκίας τοῖς πλεροῖς αἱ βέλεισι, ἔστρεῖ καὶ ὄρηκίαις ἐν φελέθ. ἔφίπασσι ἡ ἐν ταῦτα ἐπὶ ἔ ἄστρον οἴκθι.

Νῆσον ἐρημαίω. τῆ μὲν τ' ἐνὶ νηὸν ἄρη

Λαίνεον ποίησαν ἀμαζονίδων βασίλῃαι

¹ Ὁτρηνή τε ἔ' ἀντιόπη, ὅποτε στρατίωντο.

² Ἐνθα γὰρ ὑμῖν ὄνειαρ³ ἀδούκῃ⁴ ἐξ αἴλος εἴσιν 390

Ἀρρήτων. ⁴ τῷ κέν τε Φίλα φρονέων ἀγορεύω

⁵ Ἰχέμεν. ⁶ ἀλλὰ τίη με πάλιν χρεὶώ ἀλιτίδω,

Μαυλοσύνη τὰ ἕκαστα διλεκεύως ἐνέποιτα.

⁷ Νήσθ ἢ περτέρωσε ἔ' ἠπείροιο περαιῆς

Insulam desolatam, in qua adem Martis

Saxeam struxerant regina Amazonum

Otrera & Antiopa, cum suscepissent expeditionem.

Nam ibi vobis amaro è mari salus offeretur

Innominabilis. idcirco qui studeam vestri, edico

Vti appellatis. sed quid opus est iterum me inconciliare deos

Singulis per divinationem dememorandis exquisite?

Supra insulam & regionem adversam

¹ Ὁτρηνή κ' ἀντιόπη. ἀμαζόνων αὐταὶ βασίλῃαι. ποίαν ἢ στρατίαν, ἐδούς ἐδήλωσαν. ² Ἐνθα γὰρ ὑμῖν. ἐνταῦθα γὰρ ὑμῖν ὄφελος ἐστὶ τῆ δρητιάδι ἰήσθαι ἐκ τ' ἀλάσθης ἢ ἐξ ἀρρήτων. δηλοῦσι Διὸς τὸ ναυάγιοι. λίχη ἢ τὸς φρεῖξ κ' χαλκίωσης τ' αἴητες θυγατρὸς παῖδας, οἵ πινε ἐπὶ τῷ ἰκμάδι στερόμενοι Διὸς τὸν ἀγάμασι κληροί, ἐν ταύτῃ τῇ ἰήσθαι ναυαγήσασθαι, ἰτυχὲς ἐπιμελείας πρὸς τ' ἠρώσι, κ' ὁδηγῶσι αὐτοῖς εἰς τῷ στυδίῳ ἰχθύοισι. εἰσὶ ἢ ἄτοι, ἀργῶσι, μίλας, κυλίωσι, φρόνις. ³ ἀδούκῃ. τ' ἀπροσδοκῆται. ἀπὸ τ' ἔ, τ' παρ' ἐλπίδας ὑμῖν φασείσης. ἀδούκῃ δὲ φησι τῷ ἡλάσθαι, ἢ γὰρ πικρῶν. δούκῃ γὰρ τὸ γλυκῆ. ⁴ τῷ κέν τε φίλα. διὸ ἐπεὶ ὄφελός ἐστι ὑμῖν, οὐλοῦν ὑμῖν κελδίω⁵ περὶ τῆ ἰήσθαι ἢ κατὰ χρεὶώ, ἢ γὰρ μνησθῆναι αὐτῶν. ⁶ τὰ ἢ ἐξῆς περὶ τῆσιν, ἐπεὶ ἔλαθον ἑαυτὸν τὰ πάντα μίλλων λίχη, τίνεσ τε εἴησαν οἱ σωλοξοῖμοι, κ' ὅπως αὐτοῖς ποιήσασθαι. ἐπεὶ παρὰ τὸν ἀποκαλεῖται αὐτῶν. ἔφη γὰρ τὰ πάντα ἀκροῦς μὴ εἶπῃ, Διὸς τὸ μὴ πεσοῦσαι τοῖς θεοῖς πάλιν. ἑαυτῆ δ' ἐπιλαμβάνεται κ' τὰ μὲν κ' μέρῃ συμπεσοῦμαι ἢ λίχη. τὰ δὲ ἐξῆς τ' ἠπομοίωσιν ἴθνη κατὰ λίχη. ⁷ Νήσθ ἢ περτέρωσι. τ' ἢ ἰήσθαι τ' δρητιάδῃ ἑμπεροῦσι κ' τ' κ' τὸ ἐσσοῦσι γῆς οἰκῶσι φίλυρις.

Φέρβον-

φέρβοιται' Φίλυρες. Φιλύρων δ' ἐφύπερθεν ἕασι 395

² Μάκρωνες μὲ δ' αὖ³ περιώσια Φῦλα βεχείρων.

⁴ Ἐξείης δὲ σάπειρες Ἰπὶ σφίσι ναεταῖασι,

Βύζηρες δ' Ἰπὶ τῆσιν ὀμώλακες, ὧν ὑπερ ἤδη

Αὐπὶ κόλχοι ἔχονται δόξιοι. ⁶ ἀλλ' ἐνὶ νηὶ

Πείρεθ', ἕως μυχάτη κεν ἐπιχρῆμψητε θαλάσῃ. 400

Ἐνθα δ' ἐπ' ἠπείροιο⁷ κυταίδ⁸, ἤδ' ἀμαραντῶν

Colunt Philyres, supra Philyres, habent

Macrones; indeque divisissima locis Bechirorum nationes.

A quibus apri Sapires sedent,

Hos attingunt vicini Byzeres, quibus deinde ipsi

Tandem bellicosi annectuntur Colchi. sed navi

Provehimur, dum in penetralissimum deveniat mare.

Ibi vero per agrum Cyticum, usque ab Amarantis

¹ Οἱ ἐκλήθησαν ἀπὸ Φιλύρας τ' ἀκραιῶν θυγατρὸς, γαμητῆς δ' ἑρῶνα, μητρὸς δ' χείρων², ἐνταῦθα ἀφ' ἑρῶνα. ἢ ἕτως. μὲ δ' τὴν ἡσπὶν τ' περραία³ γλῶν ἰεμῶνα Φίλυρες. ἡσπὶν δ' ἀσπίρωνσι. μὲ δ' τὴν ἡσπὶν ἐ τὴν περραία⁴ γλῶν οἰκῶσιν οἱ Φίλυρες. ἕως ἑρῶνα δ' τ' Φιλύρων κ' ἰμπεροῦσι ἐσὶν οἱ μάκρωνες, ἰθι⁵ σκυδικῶν ἀποικῶν τ' ἄσσοιων. ἢ γὰρ ἕσσοια ἐ μάκρονες ἐκαλεῖτο ἀφ' τὴν ἡσπὶν. ⁶ Περιώσια. φησὶ δ' τῆτο, ἀφ' τὸ ἡς ποδῶν χείρων διασπάρθαι αὐτὸς. ⁷ Ἐξείης δ' σάπειρες. ἐπὶ τοῖς βεχείροις. σάπειρες δ' ἰθι⁸ σκυδικῶν ἕτω κληθῆν ἀφ' τὸ περρῶν παρ' αὐτοῖς γίνεσθαι τὴν σαπείρων λίθον. ⁹ Ὀμώλακες. ὀμβροὶ. ἄλακα γὰρ τὴν αὐλακα, δωρεκῶς. κ' ὀμβρο¹⁰. ἰεμῶνα κ' ἄλακα. ¹¹ Ἀλλ' ἐνὶ νηὶ. ἀλλὰ περὶ κ' πλεῖτε, φησὶν, ἕως αὐτοῖς τὸ μυχάτη¹² τ' θαλάσσης ἀφίκοσθαι. ἐνταῦθα γὰρ ἐ ἡ σκυδία τελευτᾷ. ἐ τὴν μὲρ σκυδία¹³ ἀφ' ἀρχῆται ἡ σαρματία, τ' δ' ἕξαινοι ἢ μαιῶνας. ἀραιοκῶσι δ' τ' μαιῶνας οἱ σαρματία. ἕτως δ' τὸς σαρματίας ὁ σαρματικός ἐπὶ ἐ δόχλι- κὸς ἀκραιῶς. ¹⁴ Κυταίδ¹⁵. κολχικῆς. κύταια γὰρ, πόλις κολχίδ¹⁶. ἐσὶ δὲ κ' ἰτίρα πόλις τ' ἀρώπης κύταια, ὀμῶν μὲ τῆ σκυδικῆ, ἀφ' ἧς φασὶ ἐ τὴν κολχικῶν ἰαχικῶνα τὴν δόχλῶν. ἀποκλῶνι¹⁷ δ' κυταίδα τὴν πόλιν ἐνταῦθα φησὶν. ¹⁸ Ἀμαραντῶν δ' ἀραιοκῶνας, ὡς φησὶν ἡρωδίας ἐ τῆ κοχλῶν. ἐσὶ δ' ἀμαραντῶν πόλις ἐν ποίτα. ὡς δ' αὐτοῖς φησὶν, ὅρη τ' κολχίδ¹⁹, ἰεξ ἂν ὁ φᾶσις πᾶσι μὲς ἀφίκοσθαι. ἐσὶν οὖν κ' ἰτίρα κύταια πόλις τ' ἀρώπης κ' τ' εἰσπλῆν τ' ἀξείης ἐκῆται δ' τ' δόχλῶν λαμβάνουσιν. λίζηται δ' ἕτως ὀνομασι- κῶς. κυταίδα γὰρ τ' μὲρ ἀφ' ἀραιοκῶνας. ἀμαραντῶν δὲ πόλις ἐν ποίτα. ἢ ὅρη τ' κολχίδ²⁰, ὡς φησὶν ἡρωδίας ὅτιν ἀφίκοσθαι ὁ φᾶσις. ὅπερ

Τηλόθεν ἐξ ὀρέων πεδίσιό τε¹ κίρκαιοιο
 Φᾶσις δινήεις Ὀρυὴ ῥέον εἰς ἄλα Βάλλει.
 Κείνη νῆ' ἐλαόνιες Ἰπὶ προχοᾶς ποταμοῖο,
 Πύργους εἰσὺ ψεῦθε κυλαίεσσι² αἰήταος, 405
² Ἄλσσι³ τε³ σκιοφν ἄρεσσι⁴ τίθι κῶας ἐπ' ἄκρης
 Πεπλάμηνον Φηγοῖο δράκων, πύρας αἰνὸν ἰδέσθαι,
 Ἀμφίς ὀπιπτεύει δεδοκημύσσι⁵. εἰδέοι ἡμαρ
 οὐ κνέφας ἠδυμύσσι⁶ ὕπνισσι⁷ ἀναιδέα δάμναται ὅσσε.
 Ὡς ἄρ' ἔφη. τὰς δ' εἶθαρ ἔλεν δέσσι⁸ εἰσαΐοντας. 410
 Δὴ δ' ἔσασσι⁹ ἀμφασίη βεβολημύοι. ὄψε δ' ἔειπεν

Montibus, perque campum Circaum

Crispus turbinibus Phasis latum flumen in mare egerit.

Cum navem agetis in fluvii memorati exitum,

Acata Cytæensis cernētis arces

Et umbrosum Martis nemus; ubi pellem in summa

Fago expansam Draco, dirum visu portentum,

Circumvisendo inservat: neque vero illi diu,

Neque illi noctu oculos pervicaces placidus expugnat somnus.

Vbi hæc dicta, continuo terror invasit audientibus:

Qui aliquandiu defigebantur silentio. sed tandem

ἀγνοήσας ἠγήσασσι¹ ὀφείσσι², ἀμαρανίους ἀπίδωκε λιμνύας Ἐφάσιδος.
 Ἄλσσι³ τε³ ἀτάλας εἶναι, εἰ ἀμαράντους. ὅππῃ ἀμάρωντα ὄρη ἐπὶ κόλχων, ἰσ-
 ρεῖ κτησίας ἐν βί. ὅππῃ Φᾶσις φέρεται μὲν ἀπὸ τῆς δὲ ῥομύλαι ὄρων, ὡς φησὶν ἰσ-
 τοθίνης· ἐκδίδωσι δὲ εἰς κόλχους καὶ γάλασσαν. Κίρκαιος ἦ, τὸππῃ ἐπὶ τῆ
 κόλχιδ⁴, ἀπὸ κίρκης τῆς αἰήτης ἀδελφῆς, ἢ πεδίον. εἰ δὴ αὐτὰς δὲ ἀπὸ τῆ
 ἰπύρας κίρκης ἀνομασίαται. ἐγλυόντες γὰρ κίρκας δύο, πρὶν ὧν ἐν ταῖς ἐξῆς ἐρῶ-
 μῳ. τίμαισσι⁵ δὲ φησὶ πεδίον ἐν κόλχους εἶναι κίρκαιον. Ἄλσσι⁶ τε σκιοφν.
 ὁ δὲ ἐκάντισσι⁷ ἐν τῷ ἰερῷ Ἐδῖος φησὶ κείσθαι τὸ δέντρον. Ἐδῖος ἐν κόλχους
 λεγόμενος ἀργεῖς πεδίον καὶ Ἐδῖος ἀπὸ τῆς ἀρεσσι⁸ περὶ μύρας μίμνισται πολλοί.
 φασὶ ἦ ὅππῃ τὸ χρυσοῦν δέντρον ἀνάκειται ἐν τῷ Ἐδῖος ἀρεσσι⁹ ἐπὶ πησσι¹⁰ φηγοῖο,
 φυλασσομύοι κατὰ δράκοντα περὶ τὸ μέγιστον. Ἔσσι¹¹ τὸ δὲ σκιοφν ἀπὸ τῆς
 σκιοφν, καὶ ἰωνικὴν ἀρεσσι¹² ἔστι. Ἀφασίη βεβολημύοι, ἀπὸ τῆς κατὰ ἀφα-
 σίας ἐκπιπλημύοι.

Ἦρως αἴσοντο ὕος, ἀμηχανέων κακότητι.
 Ω γέρον, ἤδη μὲν τι δίκηο πείρατ' αἰθλων
 Ναυιλίης, κ' τι κμαρ ὄτω συμερὰς Διὰ πέτρας
 Πειθόμενοι πόντονδε περισσῶν· εἰ δέ κεν αὐτίς 415
 Τάσδ' ἡμῖν προσφυγῶσιν ἐς ἐλλάδα νόσ' ὀπίσσω
 Ἐσεται, ἄσπασῶς κε πρὸς σέο ἔτι δαείλω,
 Πῶς ἔρδω, πῶς αὐτίς τόσῳ ἀλὸς εἶμι κέλῳτον,
 Νῆϊς ἐὼν ἐπίροις ἄμα νῆϊσιν. ἄϊα ἢ κολχίς
 Πόντη ἔγαιης Ἰπικέκλιται ἐχάλησιν. 420
 Ως φάτο. πόντ' ὀγεραιὸς ἀμειβόμεντο προσέειπεν.
 Ω τικτο, ἔτ' αὖ πρῶτα φύγης ὀλοῆς Διὰ πέτρας,

*Heros natus Aesone in periculo hesitans,
 O senex, ait, nunc porro percenseas exitus discriminum
 Navigationis, & quo freti signo ab horrifidis
 Cautibus Pontum pertranseamus. praeterea, si
 His evasis reditus nobis in Graciam
 Concedatur, perlibenter ex te cognovero,
 Quibus agam modis, qua via tantum via marina permetiar,
 Qui juxta cum ignaris sociis rem aque teneam. at Aea Colchica
 In Pontum terramque ultimam est reclinata.
 Hac effato respondens senex,
 Mi fili, inquit, cum extemplo exitialia pertruperis saxa,*

Ἄσπασῶς κτ. ἠδὲως αὖ πρὸς σὺ μάγοιμι ἐκ κ' ὑπερψαίης ἐκ
 κολχίης ἐκφράζομεθα. δύο δὲ μάλιστα ἐφίεται ὁ ἰάσων μαθεῖν πρὸς τὸ φι-
 χίως ἐν μὲν, πῶς αὖ αὐτίς κ' τὴν ὑπεροφίῳ Διὰ πλοῖσ' αἰς συμπλη-
 γάδας δάπτροι, πῶς αὖ μέχρι τ' κολχίδ' ἀφίκοιτο, Διὰ πλοῖσ' αἰς ποσῶ-
 τῶν θαλάσσαν. τὸ δὲ διχαίης τ' πλὴν εἰφίως Διὰ τὸ τὴν κολχίδ' αἰ-
 θῶν ἐπὶ τὰ ἰχάλα τ' γῆς κ' τ' πόντη. Ἄϊα δὲ ἢ αἰῶ πόλις τ' κολχίδ' αἰ-
 αὐτὴ ἐκ' ἰχάτοις καίται τ' οἰκισμένης. ἄλλοι δὲ τὴν γῆν τ' κολχίδ' αἰ-
 αἰῶν καλεῖσθαι λέγουσι.

Θάροσ.

Θάρσθ. ¹ ἐπεὶ δαίμων ἕτερον πλόον ἡγεμονώσθ
 Ἐξ αἴης. ² μὲν δὲ αἴαν ἀλίσ πομπῆες ἔσονται.

³ Ἀλλὰ φίλοι φράζεσθε θεᾶς δολόεσσαν δρυγλώ 425
 Κύπριδ^Θ. ἐκ γὰρ τ^ς κλυτὰ πείρατα κεῖται αἰθλῶν.

Καὶ δέ με μηκέτι τῶνδε παροιτέρω ἐξερέεσθε.

Ὡς φάτ' ἀγλωορίδης. Ἴππὶ ἧ σχεδὸν ἕβει δύο

Θρηκίης βορέαο κατ' αἰθήρ^Θ αἰζαντε,

οὐδ' ἔπι κραιπνὸς ἔβαλον πόδας. οἱ δ' ἀνόρθωσαν 430

Ἐξ ἐδέων ἥρωες, ὅπως παρεόντας ἴδοντο.

Ζήτης δὲ ἰεμύοισιν ἔτ' ἄσπελον ἐκ καμάτιο

Ἄσμι ἀναφυσιόων, μετεφώνεεν, ⁴ ὅσον ἄπωθεν

Ἦλασσω, ἠδ' ὡς ἴρις ἐρύκακε τὰςδε δαίξαι,

Fide rebus. alii quippe fors erit dux navigationi

Ex Aea: at qui Aeam versus deducunt, sat erunt.

Et heus amici, cordi habete furtivum auxilium dea

Cypridis: in ipsa enim est sica certaminum gloriosa exantlatio:

Atque me adeo ultra ista percontari parcite.

Locuto talia Phineo, in propinquum duo filii

Aquilonis Thracii per aërem allapsi

Cito limen pede superabant. subsiluerunt autem

E sedibus heroës ad eorum praesentiam & conspectum.

Ac gestientibus Zetes, crebrum adhuc praelassitudine

Respirans anhelitum, recensuit quam procul

Fuerint profecti; quomodo Iris illas interimii veterit,

¹ Ἐπεὶ δαίμων. ἐκ δὲ τ^ς αἴας, φησὶν, τυττίσι ἐκ τ^ς κλύων θεὸς ὑμῶν
 καθήσεται, καὶ εἰς πλῆθος αἴαν πλείους πολλοὶ ἔσονται καθέλας πομποί. ἀλλ^Θ
 ὑμῖν, φησὶ, γρηθήσεται πλῆθος ἐκ τ^ς αἴας. τῆτο δὲ λέγει, παρόσι ἐδ^ς τ^ς συμ-
 πλεγαδῶν ὑπερίφουσι. ² Μετὰ δὲ αἴαν. ἢ μὲν ἀπὸ τ^ς αἴας. ³ Ἀλλὰ φίλοι
 φράζεσθε. ἀλλ^Θ φροῦιδ^Θ ἔχει, φησὶ, πλῆθος ἐκ τ^ς ἀφροδίτης δολίαν βοή-
 θειαν. αἰνίττεται δὲ τ^ς ἔρωτα τ^ς μηδείας. ⁴ Τὸ ἧ, ὅσον ἄπωθεν Ἦλασσω, ἀπὸ
 Ἰ, ὅσον μακρὸν ἰποδύθησιν.

Ὅρκιά τ' ἀμύρῃσασθαι πῶρεν· αἰ δ' ὑπέδυσαν 435

Δείματι δ' ἀδικαίης πειρώσιον ἄντρον² ἐρίπνης.

Γηθῶσάωι δ' ἤπειτα δόμοις ἐνὶ πάντις ἑταῖροι

Αὐτὸς τ' ἀγγελίῃ Φινδῶς πέλεν· ὦκα δ' ἤ τόν γε

Αἰσονίδης πειπολλὸν εὐφρονέων προσέειπεν.

³ Ἦ ἄρα δὴ τις ἔλω Φινεὺς θεός, ὃς σέθεν ἄτης 440

Κήδεο Λαζαλέης, καὶ δ' ἡμέας αὐτὸν πέλασεν

Τηλόθεν, ὃ φρατοὶ ἦες ἀμυώεαι Βορέαο.

⁴ Εἰ δ' ἔσ' ὀφθαλμοῖσι φῶς πύροι, ἦ τ' αὖ οἶω

Γηθήσῃν ὅσον εἶπερ ὑπὸ τροπῷ εἴκαδ' ἰκθίμῳ.

Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ὁ τόν γε κατηφήσας προσέειπεν. 445

Αἰσονίδη, τὸ μὲν εἰ παλινάχετον, εἰ δέ τι μῆχ⁵

*Et benevole dea juratum dixerit, ipsa denique subierint
Formidine vastum Dictæa ruina antrum.*

Hic vero universa in adibus societas exhilaratur

Nuncio, & ipse adeo Phineus; quem ocuis

Iason quadam favoris abundantia compellat.

Haud scio an deus quispiam extiterit, qui extrema tua

Miseratus mala huc nos admorit

E longinquo, ut Aquilonis tibi proles opem faceret.

Quod si oculis etiam tuis lumen inderet, pro certo credo

Sic me triumphaturum gaudio, ut si salvus revertissem domum.

Dixit ille talia, cui hic talia demisso retulit vultu.

Aesonis gnate, illud quidem irredivivum est, nec erit arti locus

¹ Δικλαῖοι ὄρ⁶ ἐν κρήτη. ² Εἰρίπνη δ' ἔστι μὲν πηγάς τὰ ἀποθραύσματα τῶν ὄρων. καὶ δὲ τὰς γλωσσογράφους, πάντα τὰ ὄρη εἰρίπνη καλεῖται. ³ Ἦ ἄρα δὴ τις. τὸ ἢ ἄρα, ἠθικῶς, ἀντὶ τοῦ, ὡς ἴσκει. καὶ ἐπὶ ὀδυσσεύα. ἐκ ἄρα σί γ' ἐπὶ εἰδῆ εὐφρένεις ἦσαν. καὶ ἰσίοδ⁷. ὅτι ἄρα μῆτιοι ἔλω εἰδῶν γῆ⁸. ὅτι ἔλω, ὡς ἴσκει. μέγα ἔρει. ⁴ Εἰ δὲ καὶ ὀφθαλμοῖσι. εἰ δ' ἔσ' ἀναβλίψαι θεῶν τίς σε ποιήσειν, χαρίεω αὐτόισι, ὡς εἰ σωθείω εἰς τὴν πατρίδα.

190 ΑΠΟΛΛΩΝ. ΤΟΥ ΡΟΔΙΟΥ
 Ἐστ' ὀπίσω. κενεαὶ γάρ ἕποσ μύχοντα ὀπωπαί.
 Ἀντὶ ἧ ἔθνα τὴν μοι ἄφαρ θεὸς ἐγλυαλίξαι,
 Καί τε θανάτων πάσῃσι μετίσομαι ἀγλαίῃσιν.
 Ὡς τῶν ἀλλήλοισι πῶδρα βλήδω ἀγόρευον. 450
 Αὐτίκα δ' ἔμπεδὸν ἀμειβομένων ἐφαάνθη
 Ἡ ἑλγυρῆς· τὸν δ' ἀμφὶ πείκλιται ἠγερέθοντο
 Ἀνέρες, ² οἱ δὲ πρόσθεν ἐπ' ἤματα κείσε θάμιζον
 Αἰὲν, ὁμῶς φορέοντες εἴς δότ' μοῖραν ἐδωδῆς.
 Τοῖς ὁ γέρων πάντεσσιν, ὅτις δὲ ἀφαιρὸς ἰχθίος, 455
 Ἐχθραὲν ἐνδυκέως. πολέων δ' ἀπὸ πῆματ' ἔλυσεν
 Μαιλωσύνη· τῶ κεν μιν ἐπιχόμμοι κερμέεσκον.
³ Σὺν τοῖσιν δ' ἴκαε πῶδρα βίβω, ὅς ῥά οἱ ἦεν

*Vnquam. nam intime cassi sunt & evastati oculorum orbes:
 Ejus itaque loco mox emortalibus me tenebris adobruat deus:
 Ut defunctus omnis fiam nitoris compositos.
 Sic isti inter se mutuos conferebant sermones.
 Modico deinde sub ipsis loquendi vicibus nox in diem
 Ibat, ac vicini circa illum confluxerunt
 Homines, qui antea quoque ibidem per diem ventitare
 Soliti, & sui secum alimenti portionem afferre.
 His omnibus senex, & si quis accessisset succulentus minus,
 Respondit cum cura; multis denique demisit mala
 Vaticinando. qua de causa & invisabant eum & alebant.
 Adfuit inter eos Parabijs, qui & ipsi erat*

¹ Ἐποσ μύχοντα. ὅπερ ἐστὶν, ὑπὸ βάθος ἡμαύρωται. ἔστι δὲ ὑποσμή-
 χη καὶ τὸ ἠρίμα ὑποκαίειν, οἷον ἐπὶ ὑποκίκαυται. ² Οἱ κὲ πρόσθεν. οἱ πρὸς
 στωιχῶς ἤρχοντο πρὸς αὐτὸν. τὸ εἴης, φέροντες μέρος τῆς ἰδίας τροφῆς.
³ Σὺν τοῖσιν δ' ἴκαε πῶδρα βίβω. ὁ μὲν ἀπολλώνιος τὸ πῶδρα βίβω, φίλος
 φησὶν εἶναι φησὶν· οἱ δὲ ἄλλοι, δούλοισι εἶναι φησὶν. οἱ δὲ πρὸ τῶ πῶδρα βίβω
 φησὶν, ἐχθρῶν ἰδόντες τὴν ἥρωα.

Φίλταλ' ἀσπασί' ἢ δόμοις ἐνὶ τῶν ἐνόησεν.
 Πρὶν γὰρ δὴ τὸ ὑπὸ τ' αὐτὸς δρισηίων εὐλον ἀνδρῶν 460
 Ἐλλάδ' ἐξαίοντα μὲ πτόλιν αἰήταο
 Πείσματ' ἀνάψαδαυ μυθήσατο² θυϊδί γαίη,
 οἱ πὲρ εἰ ἀρπύιας δίοθεν χήσασιν ἰέσας.
 Τὸς μὲν ἔπειτ' ἐπέεσσιν δρεοσάμην πυκινόισιν
 Πέμφ' ὁ γέρων· οἶον ἢ παλαιόσιον ἀντίθι μίμνην 465
 Κεκλετ' δρισηίεσσιν σὺν ἀνδράσιν. αἶψα ἢ τόν γε
 Στωϊτέρων οἶων ὅ τις ἔξοχ' εἰς ἐκνομίαται
 Ἥ κεν ἐπετρύιας. ἔθ' ἔκ' ἐκ μεγάροιο κίοντα,
 Μειλιχίως ἐρέτησιν ὀμηγερέεσσιν μετηύδα.
 Ωὖ φίλοι, σὺν ἅρα πάντες ὑπερβίοιο ἀνδρες ἔασιν, 470
 οὐδ' ἀεργεσίης ἀμνήμονες· ὡς καὶ ὄδ' ἀνήρ

*In carissimis, & hos libenter conspexit in adibus.
 Nam haud paulo ante ipse principum classem virorum
 E Gracia proficiscentium ad Aeata urbem
 Funes à Thynao religaturam solo prænunciarat,
 Qui additas sibi ab Iove Harpyias retrudant.
 Tum ceteros quidem cordatis sustentatos verbis
 Dimisit senex, sed solum ibi Parabium manere
 Cum bellatoribus viris jubet. mox eundem, actutum,
 Quae suis ex pecudibus esset nitidissima, ad se adigat,
 Hortatur mittitque. eo igitur ex adibus digresso,
 Frequentes leniter compellat Remiges.
 Mi amici, non omnes homines sunt violenti
 Aut beneficii immemores; velut hic quoque vir*

² Αὐτὸς γὰρ ὁ Φινός ὑπεμυθήσατο ἔπειτα τῷ παλαιόσιον τὴν τ' ἡρώων
 ἔλασιν. σὺν ἀπὸ γὰρ δὴ τὴν ὑπὸ τῷ ἐμυθήσατο λαμβάνει ἢ ἀντὶ τ' ἀπὸ
 ὡς περ καὶ τὸ ὑπερβίοιο, ἀντὶ ἀεργεσίης. Ἐπιθὶ γαίη. τὴν παρὰ τ' βόσπο-
 ρον χάρσιν, πάλιν θυϊδίαι εἶπεν, ἣν καλεῖται Φινός· ὡς εἶλα μέρ' ἐπὶ τῷ
 κηρὸς ὁ καλεῖται θυϊδίαι.

Τοῖ

Τοῖσ' ἑὼν ᾧδ' ἦλθεν, ἐὼν ἰμόρον ὄφρα δαεῖη.

² Εὐτε γὰρ οὐὼ ὡς πλεῖστα κάμοι ἔπλεῖστα μογήση

Δὴ τότε μιν πῶι πολλὸν ἐπασυτήρη βίοτιο

³ Χρησιμοσύνη τρύχεσκεν. ἐπὶ ἤματι δὲ ἡμαρ ὀρώρη 475

Κωῦτερον· εἰδέ τις ἦεν ἀνάπυλσις μογέοντι.

Ἀλλ' ὄγε πατρὸς ἐοῖο κακλὺ τίνεσκεν ἀμοιβλῷ

Ἀμωλακίης. ὁ γὰρ οἶσ' ἐν ἔρεσι δένδρεα τίμωνων

Δὴ πῶι ⁴ ἀμαδρυάδσ' ὑμφοῦς ἀξέριξε λιτῶων·

Aliter ingenuatus huc venit cognoscendi mali domestici causa.

Is enim quanto maxime fatigabatur atque sudabat,

Tanto pessime victuum inopia

Affluentiore atterebatur : ac dies è die surgebat

Atrior, nec ulla defetiscenti dabatur interspiratio.

Hic tamen iniquam rependebat vicem pro patris sui

Scelere. cum enim in montibus arbores solus excideret

Aliquando, obsurduit ad preces nymphe hamadryadis,

¹ Μόρον δὲ ἐν ταῦτα, ἢ τὸ θάνατον, ἀλλ' ἢ τὴν δυστυχίαν ἔφη, ἢ τὸ πέναν τὴν τύχης ἀλάθειαν. ² Εὐτε γὰρ ἔν. ὁ πῶι φασίδοισ', φησὶ, πατρικλὺ ἀμαρτίαν ἀποπνύς, ἀεὶ ἐὼ ἀπορία λῶ βίη, καὶ ἢ πλεῖστα μογήσει. ³ Χρησιμοσύνη. ἀπορία. πεία. ἴδεια. ⁴ Ἀμαδρυάδσ' ὑμφοῦς. ἀμαδρυάδας ὑμφοῦς μησιμαχσ' φησὶ, ἀλλ' τὸ ἄμα τῶν δρυσὶ γηναῖα. ἢ ἐπεὶ δοκῶσι ἄμα τῶν δρυσὶ φθέριασ, ὑμφοῦς ἀμαδρυάδες λίγησ. χάρων δὲ ὁ λαμψακλῶς ἱστορεῖ, ὡς ἄρα ροίκσ' Ἰασάμδρσ' δρῦν ὅσοι ἔπα μίλλασσ ἐπὶ γῆς κερφφίριασ, κερφφίριασ τῶν παισὶν ὑποσηρίξασ ταύτῃ. ἢ δὲ μίλλασσ σμφθέριασ τῇ δρῦν ὑμφοῦς, ἐπισῶσα τῶ ροίκσ, χάρων μὲν ἔφασκεν ἰδῆσ ὑπὲρ τὴ σπηραίας, ἐπίτρεπτι δὲ αἰτίσασσ ὅτι π βέλαισ. ὡς δὲ ἐκῆσ ἠξίεσ συνηρίασ αὐτῇ, ὑπὲρ δὲ δῆσ τῆσ φυλάξασσ μὲν τοῖσι ἰτίρας γυναικὸς ὀμιλίαν παρήξειλιν. ἴσασσ δὲ μίλλασσ αὐτῶν ἄγγελοι μίλλασσ. καὶ πῶι πῶσ δῶσ αὐτῇ παρίσασσ ἢ μίλλασσ. πικρότεροι δὲ ἀποφθιγγάμενσ, εἰς ὄργλῶν ἔτριψε τῶ ὑμφοῦς, ὡς τε πηρωθῶσ αὐτῇ. καὶ πίνδασσ δὲ φησι πῶι ὑμφοῦς πῶσ μδρσ' τὸ λῶσ. ἴσοδένδρεσ τέκμαρ αἰῶσ λαχῶσα. ὁ οὐὼ δὲ παραδοῖε πατὴρ ἐκκόπλιν δρῦν, παρεκάλειτο ὑπὸ ὑμφοῦς μὴ πμῆν αὐτῶ. συνηρηρημῆ ἔση γῶ, ἴαν ἐκκοπῆ, πῶσ φασίδοσ αὐτῇ ἴσασσ Ἰασάτσ. ἀπὶ τῆσ δὲ αὐτῇ, νιμισῆσσ τὸ δαιμόνιοσ αὐτῇ π καὶ τῶν ἰηρίοισ, ἔ κερφφίριασ πῶσ φασίποσ.

Ἡ' μιν

Ἡ' μιν ὄδυρομένη ἀδινῶ μελίσσῃο μύθῳ, 480
 Μὴ ταμέην πρέμνον δρυὸς ἤλικῳ, ἣ Ἰπίω γλυῶ
 Λιῶνα τρίβεισκε διλευκές. αὐτὰρ ὁ πλώ γε
 Ἀφραδέως ἔτμηξεν, ἀγλωροῖη νεότηῃ.
 Τῶ δ' ἄρα νηκερδῆ νύμφη πῶρεν οἴτου ὀπίσσω
 Αὐτῶ ἔτεκέεσσι. ἕγωγε μὲν, ἄτ' ἀφίκαεν, 485
 Ἀμπλακίῳ ἔγνω· Βαμὸν δ' ἐκέλευσα καμόντα
 Θωιάδῃ νύμφης, ἑλωφῆια ῥέξαι ἐπ' αὐτῶ
 Ἰερά πατρώῳ αἰτῶμαι αἴσαν ἀλύξαι.
 Ἐὐθ' ἐπεὶ ἐκφυγε κῆρα θεήλαον, ἔπειτ' ἐμῆο
 Ἐκλάθεται, ἔδ' ἀφίκαεν. μόλις δ' ἀέχοντα θύραζε 490
 Πέμπω· ἐπεὶ μὲν ὄν γε παρέμμεναι ἀχαλόωνι.

Qua ipsi flens blandiebatur voce miserabili,

Ne coenam extirparet arborem, in qua multa

Usque sacula degisset : eam tamen ille

Incogitate succidit per juvenalem petulantiam.

Quamobrem inutile deinde manipretium nympha

Et ipsi persolvit & generi. ego quidem, ut advenit,

Ut delictum comperi. idcirco autor ei fui ut aram sisteret

Nympha Thynæ, & piacularibus in ea factis

Victimis paternam deprecaretur sortem.

Tum ut evitavit inflictam divinitus calamitatem, nunquam mei

Nec fastidiit nec memoriam perdidit. imo invitum agre foras.

Amitto : ita perseverat etiam cum querit ante vivere.

ἕγωγε μὲν, ἄτ' ἀφίκαεν. ὅτι ἐμὲ ὅτι ἦλθε, φησὶν ὁ ἄρσιος· μα-
 τούσιν μὲν, καὶ πλὴν ἀτυχίας ἀνεκινώσατο, ἔγνω αὐτὸν ὑπὲρ τῆς πατρὸς
 ἀμαρτίας δίκην δαπανησῶντα. ἑλωφῆια ῥέξαι, ἐφ' οἷς ἑλωφῆσσι ἔπαύσθη
 ἢ τῆς νύμφης ὀργῆ· τυτίτι καὶ παυσίκα τῆς ὀργῆς. ἑλωφῆια, ἐξελασθήσεται ἐφ'
 οἷς ἑλωφῆσσι ἔπαύσθη κακῶν μὲν. ἑλωφῆσσι ἢ κυρίως ἐπὶ τῷ ζῶντι, τὸ δὲ
 τῆς τευχίλης ἄχθῃ δαπανησῶντα. καὶ ἑλωφῆσσι ἀπὸ τῆς λήξεως, ἀπαύσθη,
 ἢ ἀπαύσθη ἄλλως τὸ λόφος, τυτίτι τὸ τευχίλην.

Ὡς Φάτ' ἀγλωρίδης. ὁ δ' Ἰπιχεδὸν αὐτίκα δοικῶ
 Ἦ λυθ' ἄγων πείμνηθεν εἰς. ἀνά δ' ἴσατ' ἰήσων,
 Ἀν' ἣ βορηῖοι ἕες, ἐφημοσύνησι γέροισιν.

Ὡκα ἣ κεκλόμβροι¹ μαντήιον ἀπόλλωνα,

495

ῥέζον² ἐπ' ἐχαρόφιν, ³ νέον ἤματι⁴ ἀνομβίοιο.

Κρότεροι δ' ἐτέρων μμοσεικέα δαῖτ' ἄλέγμων.

Ἐνθ' ὧ δαισίδμοι, τοὶ μὲν ὧ ἄχι πείσμασι νηός,

Τοὶ δ' αὐτὰ κ' δάματ' ἀολλέες ἀνάζοντο.

⁵ Ἦ δ' ἐτήσιοι αὔραι ἐπέχραον, αἶτ' ἀνά πᾶσαν 500

Vix hac dixerat Phineus, cum ille venit, prope

Duas appellens de grege pecudes. quocirca surrexit Iason,

Surrexerunt filii Aquilonis, serio monitu senis,

Et ocius invocato Apolline, vatum praesidio,

In foco fecerunt rem divinam, maturato jam die.

Verum minores natu socii commodam curarunt caenam.

Vbi hilare epulati partim ad navis retinacula,

Alii ibidem in adibus conferti petierunt somnos.

At mane etesia increbescebant aura, quae omnes

¹ Μαντήιον. μαλκήν. ² Ἐπ' ἐχαρόφιν. ἐν τῇ ἐπίᾳ. ³ Νέον ἤματι. ὑπὸ τὴν ὡφείαν, αὐξήσει τ' ἡμέρας λαμβανούσης ⁴ ἀλέγμων. οὐ τρέπιζον. ⁵ Ἦ δ' ἐτήσιοι αὔραι. ἐπιφέρῃ κ' ἀπολλώνιοι δὲ ἡ αἰτίαν πένεσι τῶ ἱέρῃ. Ἐ γὰρ κατ' ἐπεὶ κινῶν κινῶν, φλίγησι τὰς κυκλάδας νήπας, ἔ πολλὸν χροῖοι αὐχμῶν τε ἔ ἀπορίας ἕσης, οἱ τὴν κίω καὶ θικῶντες, ἐκ θεοπροπίᾳ ἐπι-καλίσαντο δρῖς αἰοῖ τ' ἀπ' ἀνωτ' κ' κυρλῆς ἐκ φθίας. ὁ ἣ, ὡφείαν πιάς ἐξ ἀφείας, ἦλθεν εἰς τὴν κίω. ἔ διὸς ἰσρὸν ἰδρῶσατο ἰκμάσι. ἐνθα ἔ τὸς ὄμβρος γίνεσθαι κ' τ' κίω ἐξιλιάσατο, ἔ εὐμοθήτησε κατ' ἐν αὐτῇ τοῖς κώοις μεθ' ὄπλων ἐπιτηρεῖν τὴν ἐπιθλῶν ἔ κινῶν, κ' θύειν αὐτῶ. ὅθεν οἱ ἐτησίαι πένεσι, καὶ φύχοντες τῶ ἱέρῃ τὴν γλῶ. κ' αὐχμῶ ἀπηλλάγησαν οἱ ἐκλίνας. ὅπ ἐτησίαι ἐπιδόσαν δρῖς αἰς αἰτησαμῆς, ὅς ἡ κυρλῆς τῆς ὑψίως ἔ ἀπ' ἀνωτ', ἀδελφὸς ἣ αὐτῆς. ἀλλ' ὁ μὲν ἐν λιδοῦν, δρῖς αἰοῖ ἣ ἐν τῇ κίω αἰρῶν τὴν μελιοςβεργικὰ ὡφείαν, κ' τὴν ἔ ἰλαίς κατ' ἐρ-σίου. καὶ καὶ καλῶσαμῆς τὸς ἐτησίαις, ζῶς δρῖς αἰοῖ ἐκλήθη, κ' ἀπ' ἀνωτ', ἀχρῶς ἔ νόμοι. ὡφεί ἣ τ' κυρλῆς πίνδαροῖ ἰσρεῖ ἐν πυθονίκασι, ὡς παρῆν ἔ ἔνα, μίχρη πικρῶ στυκωνύχῃ τῶ ἀπ' ἀνωτ' ἀφ' ἀπαλαίνας

Γαῖαν

Γαῖαν ὁμῶς ποιῆδε διὸς πείσῃσι δρωγῆ.

Ἐκυρλώη πέφαται τις ἔλθωσ' ἄρα πλωοῖο

Μῆλα νέμεν περὶ τοῖσι παρ' ἀνδράσιν. Ἐαδε γάρ οἱ

Παρθενίη ἔλεκτρον ἀκήρατον. αὐτὰρ ἀπόλλων

Τὴν γ' ἀνερεψάμεν ἑπιταμῶ ἔπι ποιμαίνεσθαι 505

Aequae terras perslant : idque tali Iovis auxilio.

Cyrena quarriam juxta Penéi paludem , ut perhibuit

Antiquitas , pavit oves : quod praoptaret

Virginitatem & intemerandum cubile. verum Apollo

Eam ad flumen pascentem pecua proripuit

δέ ποτε λείονηζαπήη ὑπὸ ἀπόλλωνος ὅς κ' ἀρπάσας αὐτῷ, διηκόμισεν
 εἰς τὴν νῦν ἀπ' αὐτῆς κυρλώω τ' λιθύης. κ' μιγείς δρισαῖον ἔπικι. Φερε-
 κύδης δὲ φησι καὶ ἄραιθ' ἐπὶ κύκῳ αὐτῷ ὀχθεῖσθαι κ' ἀπόλλωνος
 παρθερίσι, εἰς τὴν κυρήην ἀφικέσθαι. ἀρχοῖται δ' ἐν πρώτῳ λιθουκῶν, ὑπὸ
 ἀπόλλωνος εἰς κρήνην αὐτὴν κρημιθῆσθαι. ἐκείτη δ' εἰς λιθύην. ἀδελφὴ δ'
 κυρήης λάροσα ἢ ὁμάνυμος πόλις ἐν Ησαλία. πῖς δὲ φησι τὴν κυ-
 ρήην πλωεῖν ἡγατῆρα χυθῆσθαι, κακῶς. ἐπιμὲν γὰρ παρ' αὐτῆς ἡμέμα-
 ται, ὅσα ἔπ' ἐν ἡγατῆρα αὐτῆς ἦν. Μιασίης δὲ φησι καὶ ἰδίᾳ αὐτὴν παρθε-
 ρισί εἰς λιθύην ἐλελυθῆσθαι, ἔχ' ὑπ' ἀπόλλωνος ἀρχθεῖσθαι. Ἀκίτωρ δ' ἐν
 τοῖς πρώτοις κυρήης ἱστορεῖ ὡς ἐπ' Ἐρύπυλον βασιλεύοντι λιθύης, ὑπὸ ἀπό-
 λωνος ἀρχκρημιθῆσθαι εἰς λιθύην ἢ κυρήην. λείονες δ' τὴν χύρην λυμαινομένης,
 παρθερίη τ' βασιλείαν ὁ Ἐρύπυλος ἀβλοῖ τῶ ἀποκλειεῖν τ' λείονα. τῆς δ'
 ἀρχκρημιθῆσθαι αὐτῶν, ἐ τ' βασιλείαν λαθεῖν. παῦδας δ' αὐτῆς χυθῆσθαι αὐ-
 τῶν κ' δρισαῖοι. φησι δ' αὐτὴν φύλαρχ' ἐλθεῖν μετ' πλειόνων εἰς λιθύην.
 τέττιν δ' ἐκπιμφθῆσθαι ἐπὶ τὴν κωηγσίαν, τέττις ἐ αὐτῆς στωξελθεῖν,
 κακῶς αὐτῶν τ' λείονα, κ' λαθεῖν τὴν βασιλείαν. ἐχθρήσθαι δ' ἐξ ἀπόλλωνος
 παῦδας δύο, αὐτῶν ἐ δρισαῖοι. πῖς δ' ἰπσάρας δρισαῖος χυθαλογῶσθαι,
 ὡς κ' Βακχυλίδης τ' μὲν, καρύσθαι ἄλλοι δὲ, χύρην ἄλλοι δ', γῆς ἐ ἔρασι
 καὶ τ' κυρήης. οἱ ἰπσῆσθαι ἀρχονται πῖς πρὸ τῆς ἐχθρῆς μεῖσθαι τ' ἡλίς
 ὄντ' ἐν καρκίῳ, μέγρις δ' τ' λείονα παρῆλθαι. ὡς κ' Ἄρασι. Ἡελίς τὲ
 παρθερίη στωξομένη λείονη, τῆμος καὶ κηλάδης ἰπσῆσθαι ἄρῃ πῖς
 ἀρῆσι ἐμπέπτεσι. Ἐκυρήην πέφαται. ἤγχι λέγεται ὅτι κυρήην τὴν ὑψίως
 ὁ ἀπόλλων ἡγατῆρα πλωεῖν, εἰς λιθύην ἐκόμισεν. ἔττα μιγείς
 αὐτῆ (ὅπως κ' κυρήην πόλις ἐκλεταί) τ' δρισαῖοι ἐχθρήσθαι. λέγεται δ' κυρή-
 ῖναι, οἱ μὲν πλωεῖν, οἱ δ' ὑψίως τ' πλωεῖν.

Τηλόθεν¹ αἰμονίης,² χθονίης ᾧ ἀκαίθητο νύμφαις,
 Αἰ λιθύλω ἐνέμοντο ᾧ ἀί³ μυρτώσιον αἶπ⁴.

Εἶθα δὲ δῖος αἶον Φοῖβω τίκεν· ὄν καλέεσιν

⁴ Ἀχρεία ἔ νόμιον πολυλήϊοι αἰμονιῆες.

Τὴν μὲν γὰρ Φιλότητι θεὸς ποιήσατο νύμφην

510

αὐτῆς μακραιώνα ἔ⁵ ἀχρόπιν· ἦα δὲ ἔνεικε

νηπίαχον χείρων⁶ ὑπὸ ἀντροισιν κομέεσθαι.

Τῷ ἔ ἀεξηθέντι θεαὶ γάμον ἐμνήσθουσαν

Μῦσση,⁷ ἀκεσορίω τε, θεοπερσίας τ' ἐδίδαξαν.

Καί μιν ἐὼν μῆλων⁸ θέσαν ἤρανον, ὅσ' ἐνέμοντο

515

Ἀμπεδίον Φθίης⁹ ἀθαμάνιον, ἀμφί τ' ἐρυμνῶ

Procul Aemonia, & terrestribus commisit nymphis,

Quae Africam colebant ad jugum Myrsosium:

Vbi etiam Phœbum Aristæo auctavit filio, quem vocant

Agrarium & Pastoralem Aemonienses cultis divites.

Sed enim in stupri mercedulam deus eam creavit nympham

Loci illius longævam & agrestem: tum asportavit filium

Infantem sub antris Chironis educandum.

Cui etiam adulto etate conciliarunt nuptias deæ

Musa, & præter medicam tradiderunt divinandi artes;

Ac eum suis præterea custodem præfecerunt pecuariis, quæ vel in

Athamantio Phœbia campo pascebant, vel circa umbrosam

¹ Αἰμονίης. τ' Ἰουαλίας, διὰ τὸ αἶμφο⁶, ἢ ἄρως. ² Χθονίης. ταῖς ἐγχα-
 εῖαις. ³ Μυρτώσιον. τόπ⁶ ἢ ἄκρη πρὸ κυρλώλου. ⁴ Ἀχρεία κ' νόμιον. τὸ
 μὲν, ὅτι ἐν ἀχρῇ ἐμίγη τῇ μητρὶ αὐτῆς ὁ δ' ἀπέκλυον νόμιον ἦ, ὅτι ἐμύσθη ἐμί-
 γη. οἱ ἦ, ὅτι τὴν κ' τῆς ἀχρῆς Ἰεραπείας τοῖς νομιῦσι εἰσηγήσατο. ⁵ Μα-
 κραιώνα. πολυχρόσιον. ⁶ Ἀχρόπιν. τὴν κυρλώλου, ὅτι φιλοκυώητος ἴω.
⁷ Ἀκεσορίω τε. ὑπὸ μεσῶν γὰρ αὐτὸν τὴν ἰατρικὴν ἔ τὴν μαθητικὴν διδ-
 δάχθαι φησὶ. κ' πρὸς γάμῳ αὐτοῦ λαθεῖν δηλαδὴ, τὴν καὶ μεθυστικῆ-
 ρα. ⁸ Θίσση ἤρανον. καὶ τ' ἰδίῳ ποιμνίῳ πρὸς ἀτὴν αὐτὴν ἐποίησε αἶ-
 μῦσση. ⁹ Ἀθαμάνιον ἦ, πεδίον ἔ τω καλέμφοι πρὸ τὴν ἄλων. κατὰ κρη-
 τὴν ἀθάμας ἐν ἄλῃ τῇ ἰήσῃ, τ' βασιλείας ἐξελθῆς.

¹ Ὀθρυω, καὶ ποταμῷ ἱερὸν ῥέον ² ἀπιδαεῖο.

Ἡμεῖς δὲ ἔρασεθεν ³ μιν αἰδᾶς ἔφλεγε νήσους

⁴ Σείριον, ἐδ' ὄπιθ' ἄνω ἄκρον ἐναέτησιν·

Τῆμος τὸν γ' ἐκάλεσαν ἐφ' ἡμοσύνης ἐκάτοιο 520

Λοιμῷ ἀλεξητῆρα. λίπεν δὲ ὄγος πατρὸς ἐφειμῆ

φθίλω· ἐν δὲ κέῳ κατενάσασατο λαὸν ἀγείρας

⁵ Παρράσιον· τοί περ τε λυκαόνων εἰσι γυμέθλης.

Καὶ βωμὸν πύησε μέγαν ⁶ Διὸς ἱκμαίειο·

Ἰερά τ' ἔρρεξεν ἐν ἔρεσιν ἀστέρων κείνῳ 525

Oethrum, & magnum fluminis Apidani meatum.

Verum qua tempestate Minoias caelitus insulas torrebat

Sirius, ac per diu nihil opis affulgebat insularis,

Eum illum arcessiverunt Hecati hortatu

Depulsorem luis. & is relicta ex parentis jussu

Phichia in Ceum ivit habitatum, contracto exercitu

E Parrhasiis, qui de Lycaonis sunt gente.

Tum augusta extructa ara Iovis Humiferi,

Sacra litato fecit in montosis & stella illi

¹ Ὀθρυς, ὄρεθρον Ἰασαλίας ὑψηλόν. ² καὶ ὁ ἀπιδαεὺς δὲ, ποταμὸς Ἰασαλίας. ³ Μιναιδᾶς, τὰς κυκλάδας φησὶν, ἰπέρι μείως, κρησὶν ἂν, ἔβασίλ' ὅπ' τῶν νήσων Ἰαλασοκερῶν. τὴν κῆρας ἐξελάσκει. ⁴ Σείριον, ἢ τοὶ πῶρ' πῶν ζῴων, ζῆλον καὶ σείριον· ἢ πῶρ' τὸ ἐκκινῆν ἡμᾶς ἰδρῶπι ρινομύτης. σείρειν γὰρ τὸ κινῆν. ἢ ἔσσηρῖνα αἰπῶν. τὴν γὰρ κωῶας ἀσσηρῖνα ἔχασκην πιεῖ. ἢ πῶρ' τὸ σείεσθαι καὶ πάλαιεσθαι. ὁμοίως δὲ καὶ πάντα τὰ ἄστρα σείεσθαι λέγουσιν, οἷοι τεύρεα πρὸς ἄστρον ἢ ἀπὸ τῆς ῥῆς, τὸ δαμάζειν ἢ ὅπ' τέρειν ἴσιν, καὶ σημεῖα τῶν πλοῖζομένων. οἱ μὲν τοὶ ἀπολόγιστοι τὴν ἐν κινήσει οἷα ἀστέρων, σίλδοις καλεῖσιν. εἶναι δὲ τὸ ἄστρον, οἱ μὲν, ἔσσηρῖνον κωῶας· οἱ δὲ, τὸ ἡερῖνον· οἱ δὲ, τὸ ἰπιδῶν· οἱ δὲ, κεφάλαια. οἱ δὲ πρῶτον κύριοι ὄνομα εἶναι φησὶ. Παρράσιοι λαοί. τὸ ἄρχαδικόν. ἀπὸ μιᾶς ἀρχαδικῆς πόλεως καλεσμένης παρράσιας. ⁶ Διὸς ἱκμαίειο. ἐνικῶ τὸ ἱκμαίειον. ἐν τῇ καὶ δὲ ἴσιν ἱερὸν Διὸς ἱκμαίειον, τὸ πρὸς διύζην. ἰπέρι αἰπῶν γάρ τ' ἀπὸ τῆς τῆς ἀίματι.

Σειρίω, αὐτῶ τε κρονίδη διί. ¹ τοῖο δὲ ἔκηλε
 Γαῖαν Ἰπιψύχουσι ἐτήσιοι ἐκ διὸς αὐρα
² Ἡμάτα ποσαράκοντα. ³ κέω δὲ ἐπὶ νυῦ ἱερῆες
 Ἀντολέων προπαροίτε κωὺς ῥέζουσι θυλαίς.
 Καὶ τὰ μὲν ὡς ⁴ ὑδέονται. ἀριστῆες ἢ κατ' αὐθι
 Μίμμον ⁵ ἐρυκόμενοι· ξεινήια δὲ ἄσπετα θυοὶ
 Παντῆμαρ Φινῆϊ χαριζόμενοι προίαλλον.
⁶ Ἐκ ἣ πέντεν μακάρεσι δωδέκα δωμήσαστες
⁷ Βωμόν ἀλὸς ῥηγμῖνι πέρλω, ἔ ἐφ' ἱερά θέντες

530

*Sirio, & ipsi Iovi Saturni filio. cuius rei gratia
 Venti Diales anniversarii perfrigerant tellurem
 Quadraginta diebus; & hodieque sacerdotes in Co
 Ante Canicula exortum operantur sacris.*

*Atque hac quidem taliter cantantur. bellatores igitur ibi in-
 hibiti subsidebant, ac magnum Thyni xeniorum modum
 Quotquot diebus depromserunt, gratificati Phineo.
 Eos post dies edificata duodecim diis
 Ara in objecto litore maris, & impositis donis,*

¹ Τοῖο δὲ ἔκηλε. ἤγειν ἔ διὸς χάριν. ² Ἡμάτα ποσαράκοντα. πέντε ἡμέ-
 ρων ἀνέμων ἡμέρας, οἱ μὲν ποσαράκοντα, ἄλλοι ἢ, πενήτηκοντα φασὶν, ὡς πε-
 μοσθίνης. ἀρχονται ἢ πέντε ὄϊοι ἔ ἡλίος ἐν τῷ ἔ καρκίος τέλει. πέντεσι δὲ
 δι' ὄλα ἔ λείπει, καὶ λήγουσι ἐν τῷ διμοίρω τ' παρθέου. ³ Κέω δὲ ἐπὶ νυῦ.
 ἐνομοθέτησι γὰρ τοῖς κώοις κατ' ἐνιαυτὸν μὲν ὄπλων ἐπιτηρεῖν τῶν ἐπιθ-
 λῶ ἔ κωὺς, ἔ θύειν αὐτῶ. ὅθεν οἱ ἐτησίαι πέντεσι, καὶ ψύχουσι τῶν αἰετῶν
 γλῶ, καὶ αὐχμῶ ἀπηκλήθησαν οἱ ἔκλιες. ⁴ Ὑδέονται, ἀπὶ ἔ ἀδονται ἔ λεί-
 ρονται. ⁵ Ἐρυκόμενοι. κωλυόμενοι τὸν ἀρξινάωτας ἀπὸ τὸν ἐτησίαις ὑπάρ-
 χουσι γὰρ ἐνιαυτοὶ οἱ ἐτησίαι τοῖς ἐκπέουσι τ' πόνοι, ὅστις βορραὶ κατ'
 ἐκείνης τὸν τύπος. ὡς περὶ ἐπὶ τ' ἐκλάδοι ἐνιαυτοὶ εἰσὶν οἱ ζήφυροι. ⁶ Ἐκ ἣ
 πέντεν, ἤγειν μὲν ταῦτα. ⁷ Βωμόν ἀλὸς. ἐν ἣ τῶ πέραν, φησὶν, αἰμαλα τ' ἀσίας
 ἀπὸ τῶ δούσεως, ἐπ' αὐτὸν βωμόν τοῖς δωδέκα θεοῖς ἰδρυμένους. καὶ ἔθηκεν
 ἐπ' αὐτῶ ἱερά, τρεῖσι καλλιέρεσι. φησὶν οὐαῖ ἐστι ἐν τῇ δούρα. καὶ γὰρ
 ἐπὶ ἔ νῦν ἱερόν ἐστι ἔτω καλύμενον ἐν τῶ πέραν τ' δούρας τ' ἀσιάδοι.
 πεμοσθίνης δὲ φησὶ τὸν μὲν φείξω πύδας βωμὸς δωδέκα ἰδρυμένους τ'

Νῆα

Νῆα θολὴν εἰσβαίνον, ἑρεοσέμεν. ¹ ἔδ' ἐπελείης 535
 Τρήρων ὅ λήθοντο μὲν σφίσι· ἀλλ' ἄρα πλώγε
² Δῆμαλ' ἐπεπλήγασ' ἔη Φέρε χειρὶ μεμαρπῶς
 Εὐφῆμ' ὅ γαίης δ' ἀπὸ διπλοῦα πείσμαλ' ἔλυσαν.
 Οὐδ' ἄρ' ἀθλωαίω περὶ πῶ λαθόν ὀρμηθέντις.
 Αὐτίκα δ' ἑοσυμδύως νεφέλης ἔπιβᾶσαι πόδεσσιν 540
 Κέφης, ἣ κε Φέροι μιν ἄφαρ βεβαρῶν περ' ἔῃσαν.
 Σβῆατ' ἴμεν πόντονδε, Φίλα Φρονέεσ' ἑρέτησιν.
³ Ὡς δ' ὅτε τις πύτηθεν ⁴ ἀλώμεν ὅ (οἷά τε πολλὰ

*In navim celerem se revocant, & ad remos. nec columba
 Fuerunt rapida obliti secum fuerunt, sed eam
 Prehendit, & pavore lapsantem suamet manu tenebat
 Euphemus; tum contortem plicatos funes liberant solo.
 At non fugit Minervam eos ultra tetendisse.
 Idcirco statim, pedibus incitate conscensa nube
 Levi, qua se ferret propere, quamvis momentosa esset,
 Ire Pontum versus cepit: ita Remigum res consovebat.
 Sic cum aliquis est extorris patria (ut saepe*

θεῶν τὸς ἢ ἀργαυαίτας, ἔπεισάντων. ἠρόδωρ ἢ ἐπὶ τῷ βωμῷ φησὶ πε-
 θυκίαν τὸς ἀργαυαίτας, ἐφ' ἧ ἀργὸν ὁ φερέξ ἐπαίων ἐπιθύκῃ. εἰσὶ ἢ οἱ
 δῶδεκα θεοὶ ἔτοι, ζεὺς, ἥρα, ποσειδῶν, δημήτηρ, ἐρμῆς, ἠφαιστῶ, ἀπόλ-
 λων, ἄρτεμις, ἰσὶα, ἄρης, ἀφροδίτη, ἔαθλωῶ. Οὐδὲ πελείης. ὅση ἐπι-
 λάθοντο ἢ τῷ πείσματι. τὸ ἐξῆς. ἀλλ' ὅτι τῇ χειρὶ εἶχαν ὁ εὐφῆμ' ὅ. Δῆ-
 μα, κράσεται ἢ δαίμα. τὸ μὲν ἀπὸ τῆς, τὸ δεσμῶν σημαίνει πὶ ἢ ἀπὸ δι-
 φθόρας, τὸ φόβον. Ὡς δ' ὅτε τις εἴρηται ἢ ἀποβολὴ πρὸς τὸ ὀμηρικόν.
 ὡς δ' ὅταν αἰξὴ νόστος ἀνέρθῃ. ὁ δὲ νόστος. ὡς περὶ δὲ ὅταν τις ἀπὸ τῆς πατρί-
 δος πλανώμενος (οἷα πολλάκις συμβαίνει τοῖς ἀνθρώποις) τὸς ἰδίους τῇ
 ἀφροδίτῃ θεῶσιν οἴκῃς, ἔδ' ἐπε μὲν ἀπὸ ἀφροδίτης πολὺ αὐτῷ φασίασθαι
 εἶναι, ἀλλὰ καὶ πῶσας καὶ φανείας πόλεις ἄρα τε τοῖς ἐρημνοῖς ἢ εἰς τὰς
 οἰκείας ὁδοὺς ἢ πρὸς τῆς ἑταίρας ἀποφαινεται αὐτῷ, καὶ ἄλλοι ἄλλω
 ἐκ τῆς τύχης ἐφ' ἧσιν ἐπέρχεται, ἔπεισας ἐν κινήσει ἔξῃα πλὴν ἀφροδίταν
 ἔχον· ἔπεισας δὴ ληθῆν ἢ ἀθλωῶ πλὴν μὲν ἀπὸ χειρῶν, καὶ παρεχόμενον ἐπὶ
 τὸς κυσσίας πίστεας.

¹ Πλαζόμεθ' ἄνθρωποι πτληότες) ² ἔδ' ἐπὶ αἶα

Τηλερὸς, πᾶσαι ἧ κατόψιοι εἰσὶ κέλευθοι·

545

³ Σφωϊτέρως δὲ ⁴ ἐνόησε δόμους· ἄμυδις ἧ κέλευθον

⁵ Ἰγρή τε ⁶ τραφερή τ' ἰνδάλλεται, ἄλλοτε δὲ ἄλλη

⁷ Ὄξεια πορφύρων Ἰπυμαίεται ὀφθαλμοῖσιν·

Ὡς ἄρα καρπαλίμως κέρη διὸς αἰζάπα,

Θῆκεν ἐπ' ⁸ ἀξείνοιο πόδας θυηῖδ' ἀκτῆς.

550

Οἱ δ' ὅτε δὴ σκολιοῖο πύρρ' εἰνωπὸν ἴκοντο,

Τρηχέης ἀπλάδεωσιν ⁹ ἱεργυμῖον ἀμφοτέρωθεν,

¹⁰ Δινῆεις δὲ ὑπ' ἐνέρχθην ἀνακλύζοσκεν ἰῶσαν

Animum homines inducimus evagari) nulla tellus

Est longe disita, quin omnes in conspectu sint via:

Suas cogitatione ades percursat: iter pariter

Per undas & almas terras conformatur: ipse nunc huc nunc illuc

Celeriter dimicans tendit oculis animosis:

Aequè raptim Iovis filia prorupta

Pedes posuit in Thyneo Axeni litore.

At cum illi jam essent devecti ad transmissus tortuosi angustias

Asperis obsessas utrinque scopulis,

Et rotatus in gurgites subitus refutaret pergentem

¹ Τὸ ἀλώμεθ', εἰς τὸ ἐνόησιν ἀναφέρει δέει. Ἐν ἧ τῷ, πλαζόμεθα πτληότες, μίχθῃσιν ποιητίου. οἷον, πλαζόμενοι πτληόμεθ'. Ὁὐδὲ πῆ αἶα. ἔδ' ἐπὶ αἶα πολὺ πάσης ἀξίσημα γῆς Φαίειλα. ἐν ἧ τῷ, ἔδ' ἐπὶ αἶα, τὸ ἀξίσημα δηλοῖ. ³ Σφωϊτέρως. κακῶς ἐχρήσατο τῷ σφωϊτέρως. ἰδί γὰρ εἰπεῖν σφωϊτέρως. ⁴ Τὸ ἧ, ἐνόησε δόμους, ἀπὸ τῆς ἀξίσημα τῆς ἰδίας οἴκους ἐχρήσατο. ⁵ Ἰγρὴν κέλευθον ὁμηρικῶς τῷ ἀξίσημα λέγουσιν τοῖς, ⁶ τραφερῶς ἧ, τῷ ἀξίσημα. ⁷ Ὄξεια πορφύρων. πορφύραν λέγουσιν τὸ μὴ εἶναι ἐπιπολῆς, ἀλλὰ κατὰ βάθος πῆ μεριμνᾷ. ἀπὸ τῆς πορφύρας τῆς ἐν βάθει τῆς θαλάσσης ἀεροσκομῆς. ⁸ Ἀξείνοιο, τῷ ὑξείνοιο πόδι φησὶν, οἷον ἐκκαρτεῖνον τῆς ἀσημαίνοιο τὸ κακῶς ἀπὸ τῆς ἀπὸ λησῶν ἀεροσκομῆς, ἀξείνοιο ἐκαλεῖτο κατὰ τῆς οἰκίας οἰκίας. ⁹ Τὸ ἧ ἱεργυμῖον, ἀξίσημα μὲν ἀπὸ τῆς εἰρω τὸ κωλύω σημαίνει δὲ ὅμως ἐπὶ τῷ ἀεροσκομῆς, ὡς ἐπὶ τῷ. ¹⁰ Δινῆεις δὲ ὑπ' ἐνέρχθην. ὁ ρῆς, φησὶ, δίναι καὶ συστροφῆς ἔχον ἰσχυρῶς, αἰετοῦ τῷ ἰσχυρῶς καὶ πολὺ εἰς τῆς ἀεροσκομῆς ἀξίσημα μὲν φόβου.

Nῆα

Νῆα ῥόϑ, πλὸν ἣ φόβῳ προτέρωσε νέοντο·
 Ἡ δὲ δὲ σφίσι δ᾽ ἔπειτα δ᾽ ἄρα σομόρων πετράων 555
 Ἐνωλεμές ἔατ' ἔβαλλε, βόων δὲ ἄλιμυρέες ἀκλαί.
 Δὴ τίτ' ἐπὶ θ' ἔμω ᾤρητο πελαιάδα χειρὶ μεμαρπῶς
 Εὐφῆμῳ πρῶρης Ἰπιθήμωαι· οἱ δὲ ἔω δ᾽ ἄρα γῆ
 Τίφου ἀγνιάδαο ἠελήμονα ποιήσαντο
 Εἰρεσίω, ἴν' ἔπειτα δὲ ἐκ πέτρας ἐλάσειας, 560
 Κάρτει ᾧ πίσωσι· τὰς δὲ αὐτίκα λοίοδιον ἄλλων
 Οἰζομόρας, ἀγκῶνα πείγνᾶμψαιτες, ἴδοντο.
 Σὺ δὲ σφιν χίτο θυμός· ὁ δ' αἴξαι πέρυγεσιν
 Εὐφῆμῳ ᾧ προέηκε πελαιάδα· τοὶ δὲ ἅμα πάντες
 Ἡῖραι κεφαλὰς ἐσορῶμενοι· ἡ δὲ δὲ αὐτῶν 565

Navium astus, ac multum promoverent formidine;
Cumque ipsis confligentium sonor saxorum
Aures jugiter obtunderet, & circumluta mari litora remugirent:
Tum demum cepit manu tenens columbam
Euphemus in proram adscendere, caterique subservientes opera
Tiphi Agneo sati, intentius exercuerunt remigium:
It' profecto rupes navigando transabirent
Suo usi robore, & easdem postremum caterorum,
Angulo circumcurso cernerent dehiscere,
Quamvis confusioribus essent animis. verum ubi provolare
Columbam permisisset Euphemus, & cuncti
Erigerent capita visendi studio, ea ipsas trans-

Ἄρα σομόρων· ἀντὶ τῆς συγκρομοῦν ἀλλήλαις· ἔπειτα ἣ ἀναχινάσκειαι
 καὶ τὸ θυρῶν ἀρασομόρων· Ἐνωλεμές· σιωπῆς· Ἄλιμυρέες ἀκλαί, αἱ ἐπὶ
 θαλάσσης πειρήσιόμωαι, ἢ πειρήσινομόμωαι· Ἡελήμονα· πειρήσιον ἢ ἐπι-
 πειρήσιον· ἢ γὰρ τὸ πειρήσιον ἐν ταῦτα σημαίνει· Τὰς δὲ αὐτίκα· τὸτο ἔφη
 ἐπὶ πειρήσιον ἢ πειρήσιον αὐτῶν, αὐτῶν δὲ αὐτῶν ἢ ταῦς· Προέ-
 κει πελαιάδα· ὅτι ἀπὸ πελαιάδας ἐπέειρασαν οἱ ἀρασομόροι τὰς συμπλη-
 ράδας, καὶ ἀσκληπιάδης ἱστορεῖ ἐν δούτιρα τραγικοῦ μύθου.

Ἐπῆατο. τὰ δὲ ἄμυδις πάλιν ἀνύαι ἀλλήλησιν
 Ἀμφω ὁμῶς ξυωῖσαι ἐπέκλυπον. ὦρτο ἢ πολλή
 Ἀλμη ἀναβραθεῖσα νέφθ[⊗] ὡς· αὐτὴ ἢ πόντ[⊗]
 Σμερδαλέον. πάντῃ ἢ πρὶ μέγας ἔβρεμναι αἰθήρ.
 Κοῖλαι ἢ ἰσπῆλυγες ὑπὸ σπιλάδας τρηχείας 570
 Κλυζέσης ἀλὸς ἔνδον· ἐβόμβεον· ὑψόθεν δὲ ὄχθης
³ Λύκη καγχλάζοντ[⊗] ἀνέπιυε κύματ[⊗] ἄχρη.
⁴ Νῆα δὲ ἔπειτα πῆρξ³ εἴληρότ[⊗]· ἄκρα δὲ ἔκρησαν
⁶ Οὐραῖα πῆρξ³ τὰ γε πελειάδ[⊗]. ἢ δὲ διτόρρασεν
 Ἀσκηθῆς. ἐρέται ἢ μέγ' ἰαχον· ἔβραχε δὲ αὐτὸς 575
 Τίφους ἐρεσέμεναι κρατερῶς. οἴγοντο γὰρ αὐτῆς
 Ἀνδιχα. τὰς δὲ ἐλάοντας ἔχεν τρόμ[⊗], ὄφρα μιν αὐτῆς

volabat : ea tamen insimul inter se denuo

Amba una concurrentes insonant. excitur multum

Sali rebullientis ad faciem nubis : Pontus reboat

Terrifice : magnus undique aether circumfremit :

Exesi specus, murices acutos sub-

luente mari, immurmurant penitius : in litus summum

Alba unda cachinnantis exprumat lanugo.

Navim interea fluctus retorsit, & extremas detruncarunt

Ille pennas in columba uropygio, ipsa tamen evenit

Integra. hic igitur elate clamabant Remiges: sed ipse increpuit

Tiphus, strenue uterentur remis. nam rursus discedebant

Vtroquevorsum. isti igitur tremore persusi remos impellebant:

¹ Σπήλυγες. αἱ κριλάδες αἱ ὑπὸ τὰς πέτρας. ² Εἰβόμβιον. ἤχον. ὅπου
 καὶ βομβύλη εἶδ[⊗] μελίσσης. καὶ ποτιρεῖς ἢ εἶδ[⊗], ὡς ἀνκοθίνης πρὸς δι-
 δῶσιν. ἔπειτα ἢ τῆτο σπιοτράχλον. ³ Λύκη καγχλάζοντ[⊗]. ποτὸν ἤχον διποτε-
 λῶντ[⊗]. πρὶ κλυζε τὰς ἐφ' ὑψους ἀκτὰς ὁ δὲ κύματ[⊗] ἀφρός. ⁴ Νῆα δὲ
 ἔκρησαν. πρὶ κλη δὲ τῆς ταῦν ἔκρησαν πρὶ ὁ ῥῆς. ⁵ Εἴλη. πρὶ κλη πρὶ.
 Ταίγε αὐτῆς ἔκρησαν τὰ ἄκρα τ' ἔκρησαν πρὶ κλη.

¹ Πλημμυρίς παλίνορος $\text{\textcircled{C}}$ ἀνερχομένη ² κατίνεικεν
 Εἴσω πετράων. τότε δὲ αἰνότατον δέ $\text{\textcircled{C}}$ εἶλε
 Πάϊτας. ὑπὲρ κεφαλῆς γὰρ ἀμήχανος ἦεν ὄλεθρος. 580
³ Ἦδη δὲ εἶθε $\text{\textcircled{C}}$ εἶθε διὰ πλατὺς εἶδελο πόντ $\text{\textcircled{C}}$.
 Καὶ σφίσιν ⁴ ἀπροφάτως ἀνέδυ μέγα κῦμα πάροιθεν,
⁵ Κυρτὸν, δῖπτο μῆγρ σκοπιῇ ἴσον. οἱ δὲ εἰσδόντες
⁶ Ἦ μυσαν λοξοῖσι καρῆασιν. εἴσωτο γὰρ ῥα
 Νηὸς ὑπὲρ πάσης ⁷ καλεπάλμυρον ἀμφικαλύψεν. 585
⁸ Ἀλλά μιν ἔφθη τῖφος ὑπὸ εἰρεσίῃ βαρύθρασαν
 Ἀγχαλάσας· τὸ δὲ πολλὸν ὑπὸ τρύπιν ἐξεκυλίωθη.

*Aestus reciproco relapsu, donec eam iterum adegit
 Intra rupes. ubi demum dirissimo percussi pavore
 Omnes: & certe supra caput erat exitium ineluctabile.
 Iamque hinc atque hinc latus prospectabatur Pontus:
 Cum nec opinato minabatur in ipsos cominus stuctus immanis,
 Ventriosus, abrupti amulus scopuli. eo illi conspecto
 Obliquatos declinarunt vertices: & ipse profecto videbatur
 Totam desuper navim cooperturus esse illapsu.
 Sed eam Tibus remigatione aggravatam occupavit
 Relaxare, & iste magnam partem sub alveo devolutus*

¹ Πλήμμυρις ἔστι πηλημμυρίς, διχῶς ἀμεινοῖ δὲ πηλημμυρίς. τὰ γὰρ ἀπὸ βαρυθῶν ῥημάτων θηλυκὰ ὀνόματα εἰς ἑς, ὀξύνεται. βασιλεύω, βασιλεύς· πηλημμύρω, πηλημμυρίς. ² Κατίνεικε. κατίνειγχι τὴν ἰατὴν εἴσω τῆς πετρῶν. ³ Ἦδη δὲ εἶθε καὶ. ἀνερχομένη δὲ αὐτῶν μετὰ τὸ εἶσθαι, ἢ ἀφῆσθαι καὶ ἢ κατέσθαι θάλασσαν ἐπιφαίνετο. ἢ τὸ εἶθε εἶθε ἀφῆσθαι τὴν διξίαν ἔστι δριστερὰ δὲ πόντος ἀνικητοί. ⁴ Ἀπροφάτως δὲ, ἀπὸ τῆς ἀπροσφάτως. ⁵ Κυρτὸν, δῖπτο μῆγρ. ἀνεφάνη δὲ ἐκ τῆς ἀπὸ τῆς ἀπροσφάτως ἀφῆσθαι ὑψηλὸν καὶ μέγα κῦμα ὡς πηλημμύρω ἀπεβήσθη σκοπιῇ, ἢ τὸ ὄρα. ⁶ Ἦ μυσαν. ἐκλιναν λοξὰς πρὸς κεφαλὰς, ὡς καλυφθῆσθαι ἀπὸ τῆς κῦμα. ⁷ Καλεπάλμυρον. ὑπερβαθῆναι ἀναφέρειται δὲ ἀφῆσθαι τὸ μέγα κῦμα. ⁸ Ἀλλά μιν ἔφθη. ἀφῆσθαι δὲ ὁ τῖφος βαρυθῶν τὴν ἰατὴν τῆς εἰρεσίας, ὑπερβαθῆναι καὶ ἐσθῆν αὐτῆ. ἢ καλεπάλμυρον τὴν εἰρεσίαν. ἢ βαρυθῶν αὐτῶν αἰσθῆσθαι τῆς εἰρεσίας ἀνεχάλασσι.

¹ Ἐκ δὲ αὐτῷ πρύμνηθεν ἀνείρυσε τηλόθι νῆα
Πετραίων· ὑψῆ δὲ ² μεταχρονίη πεφόρησε.

Εὐφημος δὲ ἀνὰ πάντας ἰὼν βοάσκειν ἑταίρους 590

Ἐμβαλίσιν κώπησιν ὅσον δένδρον. οἱ δὲ ἀλαληῶν
Κόπιον ὕδωρ. ³ ὅσον δὲ αὐτὸ ὑπείκαθε νηῦς ἐρέτησι,

Δίς τίσον ἀψὲς δπόρυσεν. ⁴ ἐπιγνάμπιον δὲ κώπη,

Ἡὔτε καμπύλα τῆσα, βιαζομένων ἠρώων.

Ἐνθεν δὲ αὐτὴν ἐπειτα κατηρεφὲς ἔστυλο κύμα. 595

Ἡ δὲ ἄφαρ, ὥστε κύλινδρον, ἐπίτρεχε κύματι λαύρω

⁶ Προπροκαταίγδω κείλης αἰλός. ⁷ ἐν δὲ ἄρα μίσηταις

Πληγάσι δινήεις εἶχεν ῥόον· αἱ δὲ ἐκάτερθε

Ipsam à ruppi navem levavit alte supra

Cautes; ut nataret in sublimi suspensa.

Tum Euphemus omnes ambiens socios inclamat,

Pro sua quisque ope adnitantur remis: illi cum ululatu

Incidunt aquam. sed quantum obsequabatur Remigibus navis,

Alterum tantum retro absiliebat; nec tonsa aliter lentabantur

Contentione heroum, atque arcus lunantur.

Tum deinde superobruens fluctus impetebat,

Sed ipsa quam cylindrus fluctū procacem celerius transcurrerat,

Ac præceps in maris vallem proferebatur. sic eam in mediis

Plegadibus alternans tenebat fluor, & ista ab utraque regione

¹ Ἐκ δὲ αὐτῷ. ἔγωγε φησὶν, ἐπὶ τὸν κῆμα τῶν ναῶν, ὡς ἔστιν ἐν τῇ πύξαι αὐτῷ γροίσηται. ² Τὸ δὲ μεταχρονίη, ὅτι μεταχρονίη γροίσηται, εἰρησται. σημαίνει δὲ τὴν μετέωρον. ³ Ὅσον δὲ αὐτὸ ὑπείκαθε, εἰ νῆς. ὅσον δὲ ἄλλα ναῦς τῇ εἰρησίᾳ παρορμήν ὑπείξει αὐτὴν, δίς τίσον ἢ δόρω. ἵνα ἀψὲς τῆς τῆς πύξαι δηλώση τὴν δόρω. ἢ ἔγωγε. ὅσον αὐτὸ εἶς κὴ ὑπείκαθε τοῖς ἐρίταις ἢ δόρω, δίς τούτοις τῇ παλιρροίᾳ ὑπείρηται. ⁴ Διὸ ἔστι ἐπιφύρι, ἐπιγνάμπιον δὲ, ἢ ὑπερκαμπύλα τῆσα, τὸ βίαιον τὴν εἰρησίᾳ δηλῶν. ⁵ Κύλινδρον, κιοίσηται λίθινον στρογγύλον, ἐκάτερον βάσιν ἔχων ἐπίπεδον. ⁶ Προπροκαταίγδω. εἰς τὴν μετέωρον ἀνωθεν κροίσηται φερομένη. ⁷ Ἐν δὲ ἄρα μίσηταις. ἐν δὲ μίσηταις τὴν συμπληγάδω κροίσηται αὐτῷ ὁ ῥῆς.

Σειόμεναι βρόμεον πεπίδητο ἧ νηῖα δῶρα.

¹ Καὶ τότε ἀθλωαῖη σιβαρῆς ἀντίσπασε πέτρης 600

Σκαιῆ, δεξιτερῇ ἧ Δαμπερὲς ὡσεὶ Φέρεσται.

Ἡ δ' ἰκέλη πειρόεντι μετήορ² ἔοσυσ' οἷς ὦ·

Ἐμπης δὲ ² ἀφλάσσιο ³ παρέθελσαν ἄκρα κέρυμβα,

⁴ Νωλεμὲς ἐμπλήξασαι βιαίως. αὐτὰρ ἀθλωῆ

οὐλυμπόνδ' ἀνόρσεν, ὅτ' ἀσκηθεῖς ὑπάλυξαι. 605

Πέτραι δὲ εἰς ἓνα χῶρον Ἰππαεδὸν ἀλλήλοισι

Νωλεμὲς ἐρρίζωθεν. ὃ δὴ καὶ μόρσιμον ἦεν

Ἐκ μακάρων, ὅτ' ἄν τις ἰδὼν Διὰ νηὶ περάσῃ.

Οἱ δὲ παρ' ὀκρυόεντι⁵ ἀνέπνεον ἄρτι φόβοιο,

Ἡ ἔρα παπταίνοντες ὄμα⁶, πέλαιός τε θαλάσσης 610

Impetebant cum fremitu; postremo navis lignea tenebatur media.

Hoc sub casu Minerva manu lava solida adnixæ

Rupi, dextra ipsam protrusit in procursum.

Ea itaque instar volaticæ arundinis erupit sublimiter;

Sic tamen ut illæ summos apulstris apices defecarent

Et perrivacæ & directo sui conflictu. tum vero Minerva,

Cum innoxii pervasissent, in Olympum emicuit;

Saxa vero unum in locum prope inter se

Firmiterque sunt depacta. quod & profecto erat eventurum

Ex fato deorum, ubi quis visas transmisset navigio.

Illi igitur aliquando tandem ex acerrimo respirarunt pavore,

Cum æra liberiorem aque cernerent & altum maris

¹ Καὶ τότε ἀθλωαῖη. καὶ τότε ἡ ἀθλωῆ τὴ πέτρας ἀντιλάσσει ἔκαστη
 τῆ λαίῃ, τῇ ἧ δεξιῇ αὐτῶν ἐξίωσιν ἐκ τῆ πότις. ὅμως δὲ τὰ ἀερο-
 σίλια ἐπέκλασσε σιβαρῆσιν αἱ πέτραι. ² Ἀφλάσσει κέρυμβα, τὰ ἀερο-
 σίλια λίγα. ³ Παρήρσιον. ἀπὸ τῆ παρεθήρσιον, κατὰ συγκοπήν. σημαίνει
 δὲ τὸ ἀπίκασαι. ⁴ Νωλεμὲς ἐμπλήξασαι. βιαίως συμπίπτουσι τὰ ἀερο-
 σίλια ἀπίκασαι.

Τῆλ' ἀναπεπίαμνον. δὴ γάρ Φάσαν ἐξ αἶδαο
Σώεσθαι. τῆφυσ ἣ παροίταί ᾧ ἤρχετο μύθων.

¹ Ἐλπομαι αὐτῆ νηὶ τὸ γ' ἔμπεδον ἐξαλέασαι
Ἡμέας· ἔδέ τις ἄλλ' ᾧ ἐπαίτι ᾧ, ὅσον ἀθλίῃ,
Ἡ' οἱ ἐνέπνυον θεῖον κλύ' ᾧ, ὅτι μιν ἄργ' ᾧ

615

² Αἰσονίδῃ, τύνη ἣ πῆ βασιλῆ' ᾧ ἐφετμῶ,

Εὐπε δὲ ἐκ πέτρας φυγέειν θεὸς ἡμῖν ὅπως,
Μηκέτι δείδιθι τοῖον. ἐπεὶ μετόπισθεν αἰθέλης

Εὐπαλέας τελέεσθαι ἀγλωορίδης Φάτο Φινδύς. 620

Ἡ ῥ' ἅμα, ἔπειτα ἔρωσε πρὸς Βιθυνίδα γαῖαν

Νῆα δὲ ἐκ πέλαγ' ᾧ ³ σεῦεν μέσον· αὐτὰρ ὁ τόνγε

Μειλιχίοις ἐπέεσσι πρὸς ἑλθέδω προσέειπεν.

*Late patens. quippe etenim videbantur sibi ex Orci esse canctis
Extricati: ac primus sermocinari Tiphys cepit.*

Credam ego solius nos navis ope emerfisse tutos,

Idque ipsum nulli verius quam Minerva assignari,

Qua vim illi divinam inhalavit, cum Argus eam

Clavis compingeret. atque inde est quod vinci nequit.

Tu vero Aesonis fili jussa regis tui,

Cum saxa nobis exire permisit deus,

Diutius ita formidare mitte. siquidem adversitates prater hac

Eluctatu faciles obiectum iri Phineus Agenoris cecinit.

Hac simul dicens, ulterius Bithyniam versus

Extorquet medio è mari navem. sed cum ille

Vicissim placido sermone appellat.

¹ Ἐλπομαι αὐτῆ νηί. ἤγει δὲ αὐτὴν τὴν ναῦν. ἢ, ἀπὸ τῆς νηὸς αὐτῆς. ἢ λείπει ἢ σωθῆ. ὅ ἢ νῆς. ἐλπίζω ἤδη σωθῆσθαι ἡμεῖς σὺν αὐτῆ τῆ νηί. ἢ δὲ ἀθλίῃ, τῆ σωτηρίας αἰτία. ταῦτα δὲ φησι πρὸς ἀπορροπῶν αὐτῆς. ² Αἰσονίδῃ, τύνη δὲ. ἰπειδῆ, φησὶν. ἅπαντες ἐφύργαθαι πρὸς πέτρας, μηκέτι ὄλασθαι τῆ θείῃ. ³ Σεῦεν, ἀπὸ τῆ ἰθυῖν ἐπὶ τῆ βιθυνίαν τῆ ναῦν.

Τῖφυ, τί μοί τοι ταῦτα, ¹ παρηγορίεις ἀχέοντι;
 Ἡ μὲρολον, ἀασίμλω τι κακλὼ Ἐ ἀμήχασον ἄτλω. 625
² Χρῆν γὰρ ³ ἐφιεμδύοιο κατάνικρὺ πελίαο
 Αὐτίκ' ἀνλώαδαμ τίνδε σόλον· εἰ Ἐ ἔμελλον
 Νηλειῶς μελεῖσι κε ⁴ δαιόμην Ἐ θανέεσθαι.
 Νῦν ἧ πείσοδὸν δεῖμα κῆ ⁵ ἀτλήτης μελεδῶνας
 Ἐ γκειμα, ⁶ συζέων μὲν ἀλὸς κρυόεντα κέλθηται 630
 Νηὶ Δραπλώφην, συζέων δὲ ὅτ' ἐπ' ἠπείροιο
 Βαίνωμην. πάντη γὰρ ἀνάροισι ἄνδρες ἔασιν,
⁷ Αἰεὶ ἧ σονόεσσα ἐπ' ἡμαί νύκτα Φυλάοσω,
 Ἐξόπε τοπρώπισον ἐμλὼ χάρην ἠγερέθεσθε,

*Quapropter dolentem me sic alloqueris Tiphē ?
 Peccavi; noxam contraxi fœdam atque insolabilem.
 Nam coram Pelia mandante fuit
 Hæc jam cum recusanda expeditio: etsi
 Truculente & membratim laniato fuisset oppetendum.
 At nunc nimius mihi terror & ingestabilis curarum
 Sarcina incumbit. qui formidem horridas maris vias
 Nave metiri, qui paveam quoties terram
 Attingimus: quod undiquaque immineant capita insociabilia.
 Exacto igitur die noctem gemitibus aptam observare soleo,
 Ex quo primum mea coisistis gratia,*

¹ Παρηγορίεις. ἀντὶ τῆς Ὀδυσσεύς λέξεως. ² Χρῆν γὰρ ἐφιεμδύοιο. ἀντὶ τῆς ἐπιπέτοισι. τὸ ἧ χρῆν, ῥῆμα ἴσι. παρ' αὐτὸ γὰρ ἔοικε πῖπτι τὸ χρεῖα· ὡς ὠρεῖ τὸ δρῶ, δρῶμα. ἐπίρρημα γὰρ ἔδωκεται εἶναι· ὅπ' ἀπὸ ἐπιρήματι ἔχημαζέται ὄνομα. ⁴ Δαιόμην, Δραπλώφην, μελεζόμην. ⁵ Ἀτλήτης μελεδῶνας. ἀνυποστάτης μερίμνας ἔχει, ἀνυπομοιήτης κῆ μεζάλας. ⁶ Συζέων δὲ, ἀντὶ τῆς δεδδικίας. καὶ ὄμηρον. τί τι συζέουσι θοόπερ. κῆ αὐδης. τί τι συζέουσι κῆ ἄλλοι. ⁷ Αἰεὶ δὲ σονόεσσα. αἰεὶ ὡς τῆς ἡμέρας καὶ Δραπλώφην νύκτα φύλασσω. ὄμηρον. νῦν μὲν δὴ μέλας πύργου μελαίνης νύκτα φύλασσω.

φραζόμενος τὰ ἕκαστα. ἵ σὺ δὲ δ' ἄμαρέως ἀγορεύεις, 635
 Οἶον ἕως ψυχῆς ἀλέγων ὑπερ' αὐτὰρ ἔγωγε
 Ἔϊο μὲν ἔδ' ἠβαιὸν ἀτύζομαι, ἀμφὶ δὲ πῖο
 καὶ ἔομῶς, ἔσῃο, ἔ' ἄλλων δειδί' ἑταίρων,
 εἰ μὴ ἐς ἑλλάδα γαῖαν ἀπήμονας ἄμμε κρημίσω.
 Ὡς φάτ', ἀριστηίων περιώμην. ὅι δὲ ἑμάθησας 640
 θαρσαλέοις ἐπέεσσιν. ὁ δὲ φρένας ἔνδον ἰάνθη
 κεκλομένην καὶ ῥ' αὖτις Ἐπιρρήδην μετίειπεν.
 Ὡς φίλοι ὑμετέρη δρετῆ ἔνι θύρῳ αἶξω.
 Τῆκεα νιῶ ἔδ' εἴ κε δὲ αἶδαο βερέθρων
 σπυλοίμην, ἔπι τάρβος ἀνάψομαι, ἔτε πέλεσθε 645
 Ἐμπεδοὶ δρυγαλέοις. ἐοὶ δείμασιν. ἀλλ' ὅτε πῶτες

*Quo cogitatus res per librem. tibi per facile est declamare,
 Qui tua solum vita sustineas curam: at ego
 Ne minima quidem mei urgeor sollicitudine, sed istius
 Et istius, tuique adeo & aliorum vicem sum anxius comitum,
 Ne in terram vos Graciam vix reportem incolumes.
 Hoc ille modo excussit mentes procerum. at ipsi consono eum
 Fremitu animarunt. qua non tenuiter resotus acclamatione,
 Iterum eos, & dimoto quidem simulationis velo compellat.
 O amici vestra ex virtute accedunt mihi animi:
 Quocirca in futurum, ne si per Orci voragines
 Sit eundem, praeportem ullum pavoris signum: cum ita estis
 Durabiles in operosis terriculis. verum rupibus*

ἵ σὺ δὲ δ' ἄμαρέως. ἀγορεύεις. ἔστι δὲ ἄμαρέως, εἰδὲ ἰσοδυναμῶν, ἢ ἀ-
 χρῶς ἐχρῶντο. ἕως ἢ ψυχῆς, ἀντὶ τ' ἑαυτῶ ζῶης. τὸ ἕϊο, ἀντὶ ἔμοιμο.
 πρὶτοι ἑθῶσποι ἀντὶ ἑθῶστων. βάλεται ἢ λίγη, ὅτι ἰμαθῆ ἔδδ' τὴν τοχῆ-
 σαι ποιῶμαι φρονίδια, ἑοὶ ἢ σῆ, ἔτῶδε καὶ τ' ἄλλων δειδία. ἵδως ἢ ἑοαὶοι
 τὸ δ' ἔο μικρότητά βασι μὴ ἔχο, ἄσταιὸν π' οἶ. ὅι δὲ ἑμάθησας, ἰμῶ ἀπ-
 φῶθησας, θαρσαλέοις αὐτοῖ. ἑμάθησας ἢ, ἑθῶσ τὸ ἑμῶ ἀδῆ, ἑμῶ ἀδῆς π' οἶ.
 ἕπιρρήδην. φαιερώπρος, παρρησιαστικώτερος. οἰοεὶ ἀναφωδῆν. τῶς-
 θε ἀνάψομαι, τὸ φόβον ἑπιθήσομαι σημαίη.

Πληγάδας ἐξέπλωκον, οἴομαι ὅκ' ἐτ' ὀπίσσω
 Ἐσσεσθαι τιόνδ' ἕτερον φόβον· εἰ ἑτεόν γε
 φροδοσύνῃ Φινῆ^Θ Ἰπιατόμῳ μιν εὐόμεθα.
 Ὡς φάτο. Ἐπίων μὲν ἐλώφρον αὐτίκα μύθων, 650
 Εἰρεσίῃ δ' ἀλίαςον ἔχον πόνον. Ἄϊψα δ' ἤπειρα
 Ῥήβαι ὠκυρόν ποταμόν σκοπέλον τε² κελώνης,
 Ἀκρίω δ' ἔμει³ δητὰ παρέξ ἐνέοντο μέλαινας.
 Τῆδ' ἄρ' ἐπὶ⁴ προχοῆς Φυλλιδάδας, ἔνθα παρῆθε
⁴ Διψακὸς ἢ ἀθαμαλ^Θ εἰς ὑπέδεκτο δόμοισιν, 655
 Ὅπως ἄμα κελῶ φεῦγῃ πόλιν ὄρχομοιο.
 Τίτλε δέ μιν νύμφη λειμωνιάς, ἔδέοι ὕβρις

Enavigatis Plegadibus, nullum praterea reor superfore aliud ita formidolosum periculum, dummodo stricte Observato Phinei consilio porrigamus iter.

Vbi hac dixit, talibus ibi in praesens desitis colloquiis, Irrequieto remigandi labore sungebantur; ac celeriter Rhebam, qui rapidus est fluvius, cum Colona scopulo, Et post paulo promontorium Nigrum praelegerunt.

Indeque Phyllidis fauces, ubi olim

Dipsacus filium Athamantis suis recepit adibus,

Quando ariete vectus exularet urbe Orchomeni.

Illum nympha pratensis reperit; sed quia à contumelia esset

¹ Ἀϊψα δ' ἤπειρα. ταχέως δ' κατέλαβον τὸν ποταμόν καὶ τὸ πρὸ Ῥήβαι σκόπελον² κελωνεσίδην ὄντα. Κελώνη δ' ἔστιν ἄκρον καλῶς μὲν φερεῖ τὸ λύνει ποταμῷ. μίμνηται αὐτῆς νύμφης ἡ ἑρακλειώτης ἐν τῷ ποταμῷ ἑρακλείας. Προχοῆς Φυλλιδάδας. Φύλλης, ποταμὸς βιθυνίας. ⁴ Διψακὸς δ' ἢ υἱὸς δ' Φύλλιδ^Θ καὶ νύμφης πρὸς ἰγχερίαν ὅς φερίζον τὸ ἀθαμαλ^Θ ἐξίτισιν ἐπὶ τῷ κελῶ, ὅτι ἐξέφυγε τὸ θάνατον, μίμνηται σφαγιασθῆναι. ³ Ἦ ἀθαμαλ^Θ. τὸ φερίζον ἀπὸ τῆς ἀπὸ τοῦ διψακὸς εἰς κελῶν ποταμῷ. φασὶ δ' ἐκεῖ σφαγιασθῆναι τὸ κελῶν τῷ λαφυσίῳ δει. καὶ μέχρι δ' οὖν νόμου εἶα τὸ φερίζον ἀπὸ τῶν ἰσθμίων εἰς τὴν πελοποννησίαν, καὶ γύει τῷ ἐρημῷ δει.

Ἦνδ' αὖτε ἀλλ' ἐθελήμους ἐφ' ὕδασι πατρὸς ἐοῖο

Μητέρμ' σπονδαίεσκεν ἐπάκλια πώεα φέρβων.

Τῷ μὲν δ' ἱερὸν αἶψα¹ καὶ Ὀρέας ποταμοῖο

660

Ἠΐονας, πεδίον τε, βαθυρρεΐοντα τε κάλπιν

Δερκόμμοι πρὸ χίμαιρον·² ὁμῶς δ' ἐπὶ ἡμέλει νύκτα

Νύεμον ἀκαμάτησιν ἐπερρώοντ' ἐλάτησιν.

Οἶον ἧ³ πλάδῶσα πηχίζοντες ἄρραρον

Ἐργαλίνας μογέσσι βόες, πέρμ' δ' ἀσπίδα ἰδρῶς

665

Εἶδεταμ ἐκ λαγόνων τε ἔαυχέν· ὄμματα δέ σφι

Λοξὰ πρὸ σταρωφῶνται ὑπὸ ζυγῷ· αὐτὰρ αὐτμη

Αὐαλέη σμαμάτων ἄμοτον βρέμει· οἱ δ' ἐν γαίῃ

⁴ Χηλὰς σκηρίπτοντε πανημέριοι πονέοντα·

Τοῖς ἱκελοὶ ἥρωες⁵ ὑπ' ἐξ ἀλὸς εἶλκον ἐρετμά. 670

Abhorrens, ultro ad patris sui aquas

Cum matre habitavit, & in litore pavit greges.

Istius quidem cito sanum, & latas fluvii

Ripas cum campo, & profundum Calpim

Conspēctum praterierunt; atque excipiente diem nocte aque

Tranquilla vires irremisse impenderunt remigio.

Sic vero, dum adhuc natantia madore infundunt arva,

Operarii laborant boves, praelargus sudor

Vel ilibus destillat vel cervice; oculi

Transverse distorquentur sub jugo; anima

Sicca ab oribus fremunt refremuntque, ac ipsi in terram

Infigunt chelas, perque diem sustinent laborem:

Vt heroës per mare ducebant remos.

¹ Καὶ Ὀρέας ποταμοῖο. διοῦσι· ὁ ἀλγαιὸς ἰσπεῖ τὰς Ὀρέας ἡΐονας λέγεσθαι ἀρχαίως δρόμοι. ² Ὁμῶς δ' ἐπὶ ἡμέλει· ἡμέραν ἧ ἔ νύκτα ὁμῶς ἐσ νύκτις δὴ πρὸς κωπηλαίετες. ³ Πλάδῶσα· ἔινυρον ἐπ' ἔσαν. ⁴ Χηλὰς σκηρίπτοντες. τὰς οἰχὰς ἐπιρείδοντες, ἐμπέροντες. ὅθεν καὶ τὸ σκηπάριον. ⁵ Ἰπ' ἐξ ἀλὸς εἶλκον ἐρετμά. ἐκ τ' ἀλάσσης ἀπέφρον ἔ ἀῖνον τὰς κώπας.

Ἡμῶ δ' ἔτ' ἄρ' πω φάσ' ἄμβροτον, ἔτ' ἐπὶ λίαν
 Ὀρφναίη πέλεται, λεπτὸν δ' Ἰπιδέδρομε νυκτὶ
 Φέγῃ, ὅτ' ἄμφιλύκλω μιν ἀνερχόμενοι καλέεσσι·
 Ἐπιμαίης νήσῃ λιμνὴν εἰσελάσασθαι
 Θωιάδ' ἀκαμάτῳ πομπήμονι βαῖνον ἔραζε. 675
 τοῖσι δ' ἄλγος ἔσθ' ἀνερχόμενῳ λυκίηθεν,
 Τῆλ' ἐπ' ἀπείρονα δῆμον ἵπερβορέων ἀνθρώπων
 Ἐξεφάνη. χρῦσοι δ' ἡπειράων ἐκάτερθε
 Πλοχμοὶ βοτρυόεντες ἐπερρώοντο κίοντι·
 Λαίῃ δ' ἀργύρεον νόμα βίον· ἀμφὶ δ' ἡνώτοις 680

*Sed necdum est lux clarissima, nec amplius crassa
 Est caligo, sed sublesto imbuitur nox
 Lumine, quod eo qui expergesunt crepusculum vocant;
 Cum vecti ad stationem insula deserta
 Thyniadis, associato labore, faciebant excensum.
 Caterum illis Latona filius è Lycia rediens
 Procul ad latus Hyperboreorum hominum nationes,
 Plane apparuit. aurei ab utraque gena
 Intorti cincinni assultabant eunti:
 Iava argenteum versabat arcum: in tergo*

Ἄμφιλύκλω μιν. σκοτεινῶ. λύγη γὰρ ἡ σκοτία. καὶ λυγρόφως ἐξ αὐτῆ
 καὶ λυγρόφως. Ἐπιμαίης. ἡ δὲ Θωιάδ' νήσῃ ἀσπίρηται, ἧς
 μέμνηται νόμφος ὁ ἠρακλειώτης. Φησὶ δ' αὐτῶ ἐπὶ τῆς εὐδίας ἔχει τὴν ἀεί-
 μετρον. καλλιθένης δ' ἐν τῇ ἀείτῳ, ὑπὸ μὲν ἰλλύωσι φησὶ ἀσπασθ-
 ρόμοι τὴν περὶ χώραν καὶ τὴν νῆσον Θωιάδα, ὑπὸ δ' ἡ βαρβάρων Θωιάδων.
 Ἰπερβορέων ἀνθρώπων. Ἰπερβορέους μὴ εἶναι τελείως φησὶν ἠρόδῳ· ἐπεὶ
 εἰ εἰσὶν Ἰπερβορεοὶ πῆες, πάντως εἰ Ἰπερβορεοὶ. ποσειδῶν δ' εἶναι φησὶ
 τὴν Ἰπερβορέους, καὶ τὴν δ' ἀπὸ τῆς ἀλπίος τῆς ἰταλίας. μεταστῆς δὲ φησὶ
 νῦν τὴν Ἰπερβορέους δὲ λυγρὸν λέγειται. ἐπιμαίης δ' ἔστι μὲν ἡ αὐτῆ χροῖος
 εἶναι φησὶ τὸ ἡ Ἰπερβορέων ἔθνος. ἔστι δὲ αὐτῶ βιβλία ἐπιγραφομένη
 ἀπὸ τῆς Ἰπερβορέων. πηρῶται δὲ ἡ τῆς τῶν Ἰπερβορέων ὁ ἀπὸ τῶν. διὰ
 ἢ ὁμοίως χροῖων ὄψη.

Γοδόκη τεταύου κατωμαδόν. ἢ δ' ὑπὸ ποσσὶ
 Σείετο νῆσ' ὅλη, κλύζειν δὲ Ἰπὶ κύματα χέρσῳ.
 Τὸς δ' ἔλε θάμβ' ἰδόντας ἀμήχανον· ἔδέ τις ἔτλη
 Ἀνλῖον ἀυγάσαισθαι ἐς ὄμματα καλὰ θεοῖο.

Στάν ἢ κάτω νόσαντες Ἰπὶ χθονός. αὐτὰρ ὁ τηλῆ 685
 Βῆ ῥ' ἱμῶν πόντονδε δι' ἠέρ'. ὄψ' ἢ τοῖον
 Ὀρφῶς ἐκφαλο μῦθον δρῖσθήεσσι πιφάυσκων.

² Εἰ δ' ἄγε δὴ νῆσον μὲν ἔα δ' ἀπόλλων' ἄρ'
 Τλώδ' ἱερὸν κλείωμν, ἐπεὶ πάντεσσι φαάνθη
 Ἡῶ' μελιών· τὰ δὲ ῥέξομν οἷα πάρεσι,
 Βωμὸν ἀναστήσαντες ἐπάκλιον. εἰ δ' αὖ ἐπίσσω
 Γαῖαν ἐς αἰμονίην ἀσκηθεῖα νόστον ὀπάσσω.
 Δὴ τότε οἱ κεραῶν Ἰπὶ μερῖα θήσομν αἰγῶν.

690.

Pharetra pendebat ab humeris: ac pedum nisu

Tota intremiscebat insula, ut mare exundaret in siccum.

At eos anxius cepit videntes pavor: nec erat qui auderet

Contra obtueri honestam dei faciem:

Sed stabant submissis in terram vultibus. is vero longe

In Pontum abire per aërem perrexit. ac vix tandem huiusmodi

Orpheus sermone proceres edocet.

Agite dum, si lubet, Apollini Matutino insulam istam

Dicemus sacram, quando cunctis se in conspectum dedit

Matutino transiens; & eis faciamus quæ suppetunt,

Excitata litorali ara si vero olim

In Aemoniam nos terram remeare salvos sinit,

Cornutarum illi caprearum femina adolebimus.

¹ Ὀψ' ἢ τοῖον Ὀρφῶς. τ' Ὀρφῶς φασὶ κ' μάλιν εἶναι. ἐν ἢ τῇ θωιδί
 νήσῳ ἰσρόν ἐστι δ' ἀπόλλων'. ἠρόδωρ' οὐκ φησὶν εἶναι τ' ἀπόλλωνα ἀρρο-
 γροδύδα, κ' βωμὸν αὐτῶ εἶναι ἐν τῇ νήσῳ ἔκαστ' ὄρησιν ἐπιφάνη αὐτῶ,
 ἀλλὰ κατὰ οἱ δρῖσθῆσται ὄρησιν εἰς αὐτὴν κατέπελῶσται. ² Εἰ δ' ἄγε. πῶ
 νῆσῳ, φησὶ, ἔτω καλίστωμν, ἰὺ δ' ἀπόλλων'.

Νῦν δ' αὖτως κίωσθ' ἰοίεσσι τε μελίξασθαι
 Κέκλωμαι. ἀλλ' ἴληθι ἄναξ, ἴληθι Φαειθεῖς. 695

Ὡς ἄρ' ἔφη. καὶ τοὶ μὲν ἄφαρ βωμὸν τετυκνίον
 Ἐρμάσιν· οἱ δ' ἀνά νῆσον ἑδίνεον, ἑξερέοντες
 εἴ κέ τι ἢ κεμάδων ἢ ἀγροτέρων ἐσίδοιεν
 Αἰγῶν, οἷά τε πολλὰ βαθειῇ βόσκεται ὕλη.

Τοῖσι δ' ἰλητοῖδης ἀγρῶν πέρην· ἔκ δ' εἰς πάντων 700
 Εὐαγέως ἱερῶν ἀνά διπλόα μηρία βωμῶ
 Καῖον, Ἰπικλείουτες ἐώϊον δασύλωνα.

Ἀμφὶ δ' ἑξαιρέσεις ἄρ' ἰω χορὸν ἐσήσαντο
 Ἐκαλὸν ἰηπαιήον, ἰηπαιήονα Φοῖβον
 Μελπόμενοι. σὺν δέ σφιν εὖς παῖς οἰαγροῖο 705

Nunc quali quali nidore & libamenti propitiemus
 Opinor. tu vero secunda here, secunda tui conspectum.
 Hac cum dixit, alii confestim fabricantur aram
 E saxis manualibus: pars insulam obeunt perquisitum
 Sicubi aut aliquem conspiciant hinnulum aut
 Capream: quod genus multa percipiuntur in silva profundiore.
 Cum igitur his Latona puer capturam objecisset, ex omnibus
 Femora sigillatim omentata in ara sacra caste
 Vstularunt, & Matutinum invocarunt Apollinem.
 Ac choro amplo circa ignita constructo
 Pulcrum Iepaeonem, Iepaeonem Phæbum,
 Cecinerunt. inter eos generosus Oeagri gnatus

¹ Χερμάσι. λίθους μικροῖς. ² Ἐδίνοιο, ἀντὶ τῆς ἰσρίφοιο. ³ Ἐξερέοντες. ἰξερδολῶντες. ⁴ Κεμάσι δ', ἢ νία ἔλαφοι. ⁵ Ἀνά διπλόα μηρία. τῆς ἰσρίων. ⁶ Διπλόα δὲ, ἢ ὅτι διπλῆς αὐτοῖς ὑπεπέτετο καὶ ἐπιπέτετο ἑπιπλοῖ. ⁷ Ἰηπαιήον ἢ δασύλων λέγεται, ἥτοι διὰ τὸ πύμπησι τὰ βέλη, ἢ ὅτι ἰάσως ἰσπὸς αἶπλο.

¹ Βιστονίη Φόρμιγχι λιγείης ἤρχεν ἀοιδῆς·
 ὣς ποτ' πετραίη ὑπὸ δειράδι παρνησοῖο
² Δελφωίῳ τήξοισι πελώριον ἐξενάρμαξεν
 Κῆρ⊕ ἐὼν ἔπι γυμνός, ἔπι πλοκάμοισι γεγηθώς.
 Ἰλήκεις· αἰεὶ τοι ἄναξ ἄτμητοι ἔθειραι,
 Αἰὲν ἀδήλητοι. τὼς γὰρ θέμις. ³ οἴοθι δὲ αὐτῇ
 Λητῶ ⁴ κοιολύγεια Φίλαις ἐν χερσὶν ἀφάσθι.
 Πολλὰ ⁵ κωρύκεια νύμφαι ⁶ πλείστοιο θυγάτρεις

710

Testudine Bistoniam argute praecinuit;

Quemadmodum olim sub petricoso Parnassi iugo

Immanem Delphynam spiculis interemerit,

Licet imberbis adhuc esset adolescens, & adhuc gauderet cinnis

(Sed veniam da here : crines tibi semper indetonsi sunt,

Neque unquam defluunt, prout par est, & sola solum

Genita Coeo Latona caris atrectat manibus)

Quam ferventer eum Coryciae nympha Plisti filia

¹ Βιστονίη. Ἰρακικῆ. βίστονις γὰρ ἔστιν Ἰρακῶν ἀνομασία ἣ δὲ βίστιον. Ἐ κίβριον, ὡς φιλοσόφου ἰσχυροῦ. βίστονις, λίμνη Ἰρακικῆ. ² Δελφωίῳ τὸ ὄνομα ἔδρακον οἱ μὲν δρστικῶς, οἱ δὲ θηλυκῶς εἶπον· ὁ δὲ βέλπιον ἄλλως δὲ, ἔοι μὲν ὁ δελφωῖος κλίσσιν δρστικῶς, οἱ δὲ, ἢ δελφωῖον θηλυκῶς. ὅτι δελφωῖος ἐκαλεῖτο ὁ φυλάσων τὸ ἐν δελφοῖς χρηστήριον, λίανδρον καὶ καλλίμαχον εἶπεν δράκοντα ἢ αὐτὴν φησὶ εἶναι θηλυκῶς καλλίμαχον δελφύνῳ αὐτὸς ὁ καλλίμαχος. τὴν δὲ ἀταιρεθείσασιν δράκοντα δελφύνῳ καλεῖσθαι θηλυκῶς φησὶ λίανδρον καὶ καλλίμαχον. ³ Οἴοθι δὲ αὐτῇ μῆνη ἰφάπτεται τῆς τριχῶν σὺν ἡ λητῶ. ⁴ Κοιολύγεια δὲ, ἢ δὲ κοίβη τὸ γένος ἔχουσα. κοίβη γὰρ θυγάτηρ ἢ λητῶ. ἐστὶ δὲ τὸ κοιολύγεια πενηνθὸν, ἢ ὑπὸ τῆς κοίβης γνηθείσα. ⁵ Πολλὰ δὲ κωρύκεια. ἄντρον ἐν παρνασσῷ κωρύκιον. κίβριον καλεῖται δὲ τὸ νύμφης κωρυκίας· ἣς ἐ δὲ πύλωνος πῶς λυκαρῶς· ἀφ' ἧς λυκαρῶς οἱ δελφοί. ἀνομασία δὲ παρνασσὸς δὲ παρνησοῦ ἢ ἰγχερίης ἤρωτος, ὡς ἰλλάνικον. ἀνδρῶν δὲ, ἰπέρι σωσωμενίον ἢ λάριαν ἢ δὲ ἀκαλίον. καὶ τοσούτων λαρνασσὸς ἐκαλεῖτο, ὑπερον δὲ καὶ φησὶ τῆς ποιχίης παρνασσός. ⁶ Πλείστος δὲ, ποταμός. πῆξ δὲ ἀναγιγνώσκουσι πλείστοιο πλείστων μῆνος, ἰπέρι καὶ ὑπὸ τῆς ἰγχερίαν λέγεται πλείστος, ὡς καλός. ἐστὶ δὲ ποταμός ἐν δελφοῖς. Πλείστος δὲ, ποταμός δελφίδος.

Θαρ-

¹ Θαρσύνεσκον ἔπεσον, ἰήϊε κεκληγῆαι.

Ἔνθεν δὴ τῶδε καλὸν ἐφύμνιον ἔπλετο Φοῖβω. 715

Αὐτὰρ ἐπειδὴ τὸν γε ² χορείη μέλψαν αἰοιδῆ,

³ Λοιβαῖς διαγέεσσιν ἐπώμοσαν, ἢ μὲν δρήξειν

Ἄλλήλοισι εἰς αἰὲν ὁμοφροσύνησι νέοιο,

Ἀπὸ μῦθοι θυέων. καὶ τ' εἰσέτι νυῖ γε τίτυκται

Κεῖσ' ὁμονοίης ἱερὸν εὐφρον⁴, ὄρρ' ἐκάμοντο 720

αὐτοῖ, ⁴ κυδίσλω τότε δαίμονα ⁵ πορσαίνοντες.

Ἡ μὲν δ' ἢ τρίταλον Φά⁶ ἤλυθε, δὴ τὶτ' ἐπειτα

Ἀκραεῖ ζεφύρω νῆσον λίπον αἰπήεσαν.

Ἔνθεν δ' ἀντιπέριον ⁶ ποταμῶ σῶμα σαγχαρίοιο,

Acuerunt verbis, ie ie acclamitantes.

Hinc sane scitum hoc hymni intercalarium est Phæbo natum.

Ut vero istum chorico sunt cantu profecuti,

Inter puram libationem & cum ara contactu conjurarunt

Se profecto se usque tradituros operam mutuam

Concordissima mente. atque in hodiernum usque diem perstat

Ibi benevola sanum Concordia, quod elaborarunt

Tunc ipsi per diva pollentissima cultum.

Et tertia jam lux erat suborta, quum

Vivido Favonio liquerunt insulam editam.

Ac è regione os fluminis Sangarii

¹ Θαρσύνεσκοι ἔπεσον. ὅτι, φησὶν, ἐπὶ τῷ ὄρει τῷ δρᾶκοντα, ἐπιφάνει αἱ νόμοφαί & βάβαι αὐτῶν, ἐν τῇ βέλ². ἐξ ἧ τὸ ἐφύμνιον ἐγέρθη ἐκπαίηαι. ² Χορείη μέλψαν αἰοιδῆ. τῇ μὲν χορῶν λεγομένη αἰοιδῆ. ³ Λοιβαῖς διαγέεσσιν. ἄμοσαν, φησὶν, ὁμοφροσύνην ἀλλήλοισι. ὅθεν ἔ ὁμοφροίας ἡεῖς ἰδρυται ἱερὸν. ⁴ Κυδίσλω. ἀντὶ τῆς κραδίσλω ἡεῖν ὁμοφροίαν πμῶντες. ⁵ Πορσαίνοντες γδ, ἀντὶ τῆς πμῶντες. ἀλλὰ χῶ δ' ἀντὶ τῆς ὑπερβίειν. γράφεται ἔ κικλήσκοντες. ⁶ Ποταμῶ σῶμα. σαγχαίριον, ποταμὸς Φρυγίας. ὃ δ' ἢ μυρλιακὸς σαγχαροὶ αὐτὸν λέγουσιν. ἰερωχῆος δ' ἐν τῷ ποταμῷ Φρυγίας φησὶν, σάγχαρον πρὸς ἐσθλοῦσιν αὐτῶν πρὸς ῥίαν, μετὰ βαλεῖν εἰς τῷτο τὸ ὕδωρ. καὶ ἀπ' αὐτῶ τὸ ποταμὸν σαγχαίριον ὀνομαδίωται. πηλοῖον δ' αὐτῶ ὀρείας δῆματ⁷ ἱερὸν ἐστίν, ὡς φησὶ ξένος.

¹ Καὶ μαρμαδιωῶν ἀνδρῶν ἐρμηλέα γαῖαν,

725

Ἡ δὲ ² λύκειο ρέεθρα ἔ³ ἀνθημοεισίδα λίμνιν

Δερκόμμοι πᾶσι μείβον. ὑπὸ πνοιῇ ἢ κάλῳες

Ὅπλα τε νῆια πάντα πινάσεται νιοσομόοισιν.

⁴ Ἡ ὠθεν δὲ, ἀνέμοιο δὲ κνέφας δὴνηθέντ⁵,

Ἀσπασίως ἄκρης ἀχερυσίδ⁶ ἔρμον ἴκθιν.

730

⁵ Ἡ μὲν τε κρημνοῖσιν ἀνίχεται ἠλιβάτισιν,

Εἰς ἄλλα δερκόμμη βιθωίδα· τῇ δὲ ὑπὸ πέτραι

⁶ Λισάδες ἑρρίζωνται ἀλίβροχοι. ἀμφὶ ἢ τῆσι

Et germinibus vestitam Mariandynorum tellurem

Et Lycum fluvium & lacum Anthemoisiacum

Et viderunt & pranavigarunt. flatu autem

Tum rudentes inter currendum tum armamenta quatiebantur.

A mani vero, cum ventus gallicinio noctis quiesset,

Gratulabundi contigerunt in peninsula Acherusia stationem.

Illa quidem in celsas attollitur crepidines,

Et in mare Bithynicum prospectat: sub ea autem rupes

Constant nude gignentium, mari irriguae: quas circum-

¹ Καὶ μαρμαδιωῶν. οἱ μαρμαδιωοὶ ὄμβροι τοῖς πεφλαγῶσι. ὡς ἔση-
 γρηδύηται ἢ ἀπὸ μαρμαδιωῶν ἢ κιμμερίε παιδῆς. ² Λύκειο ρέεθρα. λυ-
 κ³ ποταμὸς ὁμώνυμος τοῦ βασιλέως. ῥεῖ ἢ δὲ τ⁴ μαρμαδιωῶν χώρας.
³ Ἀνθημοεισίδα ἢ, ἀπὸ ἀνθημοεισίας, τ⁵ λυκῶ μὲν θυματρὸς, γυναικὸς δὲ
 δεσφύλ⁶ τ⁷ ταυ⁸ ἄλ⁹ ὑ¹⁰. ⁴ Ἡ ὠθεν δὲ, ἀνέμοιο. τυκτὸς δὲ, φησὶ, ἔ¹¹ ἀνέμ¹² λή-
 ξαντ¹³, ὡς τ¹⁴ ὄρθρον εἰς τὸ πέραν, εἰς τὴν ἀχερυσίαν ἄκρην, εἰς ὄρμον κα-
 τήχθηται. ⁵ Ἡ μὲν τε κρημνοῖσιν. ὅτι ἢ ὡς ἠρακλείαν ἀχερυσίαν καλῶ-
 μῆν παιδ¹⁵ ἔθεν ἐκ θαλάσσης εἰσὶν ὑψηλῆ τε ἔ¹⁶ ἀπόκρημι¹⁷, καὶ ἀπὸ νείδ¹⁸-
 κει εἰς δυσμὰς εἰς τὸ ὡς τ¹⁹ βιθωίας πύλαγ²⁰ καὶ ὅτι ὡς ἀπὸ π²¹ αὐτῇ
 τὸ κύμα σφοδρὸς ἀποτελεῖ ἤχ²²· καὶ ὡς τ²³ ἐπ' ἄκρας αὐτῆς πεφυκῶν
 πλάγ²⁴ων, καὶ ἔ²⁵ ἐπ' αὐτῇ πιδί²⁶· καὶ ὅτι δοκεῖ αὐτῷ κατὰ ὄρασις εἰς αὐτῆ
 ὑπάρχει, ὑμφίς ἐν τῷ ὡς ἠρακλείας ἀφ²⁷οσί. παρ' ἔ²⁸ ἀπὸ πλάγ²⁹ ἴοικε
 πᾶσι μετὰ φέρ³⁰. ⁶ Λισάδες ἑρρίζωνται. ὑψηλαὶ ἔ³¹ ἀνάντες ἐν βάλ³² τε-
 θεμελίωται.

Κῦμα

Κῦμα κυλινδόμενον μέγαρα βρέμει· ἀντὶρ ὑπερῆν
 Ἰ ἀμφιλαφεῖς πλάταισι ἐπ' ἀκροῦται πεφύασιν. 735
 Ἐκ δ' αὐτῆς εἶσω κατὰ κέκλιται ἠπειρόνδε
 Κοίλη ὕπαιθα νάπη, ἵνα τι πᾶσι εἶς αἶδαο
 Ἰ γ' ἄλ' εἰ πύτρησιν ἠπειρεφές. ἔνθεν αὐτμῆ
 Ἰ Πηγυλὶς ὀκρυόεντι ἀναπνεύσασα μυχοῖο
 Σωεχέες, δὲ γνάθοςαν αἰεὶ περὶ τέρροφε πύχινω, 740
 Ἢ τε μεσημεριώωντι ἰαίνεται ἠελίοιο.
 Ἰ Σιγὴ δ' ἔπειτα πύγαι κ' Ἰ βλοσυρὸν ἔχει ἀκρόω,
 Ἀλλ' ἄμυδις πόντος Ἰ ὑποσένη ἠχῆεντι,
 Φύλων τε πνοιῆσι πινασομοδῶων μυχίησι.

voluti fluctus graviter fremunt : at summo
 In vertice patula germinant platani:
 Ex ipsa praterea in continentis interiora subducitur
 Decliviter vallis cava : ubi Ditis est antrum
 Silva & saxis opacatum. inde spiritus
 Gelabilis horrida labe nunquam non exhalans
 Albidam subinde circumnutrit pruinaem,
 Quae sole meridiato regelatur.
 Nec vero filefcit unquam mons truculentus,
 Sed pariter sonitu Ponti immugit
 Et foliorum familiari agitatorum flatu.

Ἰ ἀμφιλαφεῖς ἀντὶραῖ, μεγάλα καὶ περὶ ὅσους. Ἰ Ἐκ δ' αὐτῆς εἶσω.
 κ' τὸ πᾶσι ἠπειρόν δ' εἰ μεσημεριώων μέρους τ' ἀχαριστίας ἀέρας τὸ ἀχρ-
 ρήλειοι πώγαλοι εἶσι, καὶ τὸ χάσμα τὸ κ' γῆς. Ἰ Ὑπαιθα, τὸ ἐμπροσθεν εἰ
 ἐκ πλάταις σημαίνει. Ἰ Ἐπειρεφές, ἀπὶ τ' οὐρανοῦ. Ἰ Φοῖβ' ἢ πνίγη καὶ
 ψυχρὰ τις αἰὲρ ἀναφίρεται ἐκ τ' ἰσθμίου, καὶ ἀπὸ τῆς κύμας περὶ π-
 πάχινονται. Ἰ Πηγυλὶς δὲ εἶσι ἢ πηγαῖα καὶ ψυχρὰ. Ἰ αἰετῶν ἐσπῶνται
 ἀπὶ τ' ἄνωθεν εἰ τρέχεται. Ἰ Σιγὴ δ' ἔπειτα. Φοῖβ' ἢ καὶ ἀπὸ τ' δένδρων καὶ
 ἀπὸ τ' κυμάτων ἦσαν εἰ ψόφοι ἄνωθεν, καὶ ἠσυχίας ἔχει. Ἰ βλοσυρὸν
 ἐσπῶνται πᾶσι λαμπρῶν ἴσως σημαίνει.

¹ Ἐνθα ἢ ἔσπερα καὶ ποταμὸς ἀχέροντι ἔασιν, 745
 Ὅστε δὲ ἐξ ἄκρης ² ἀνερδύγεται εἰς ἅλα βάλλων
 Ἡοίλω· κρίλη ἢ φάραγξ κατὰ γαμιν ἄνωθεν,
 Τὸν μὲν ἐν ὀψιγόνοισι ³ σωναύτιω ὀνόμωσαν
 Νεισαῖοι μεγαρήες, ὅτε νάσσεσθαι ἔμελλον
 Γλιῦ μαριανδυῶν. δὴ γὰρ σφέας ἐξεσάωσεν 750
 Αὐτῆσιν νήεσσι κακῆ ⁴ χρίμψασις ἀέλλη.
 Τῆ ῥ' οἴγ' αὐλίκα νῆϊ δὲ ἐξ ἀχερυσίδος ἄκρης
⁵ Εἰσωπὸι ἀνέμοιο νέον λήγοντι ἔκελσαν.
⁶ Οὐδ' ἄρα δητὰ λύκον, κείνης πρόμον ἠπείροιο,

Ibi etiam Acherontis fluvii est effluentia,

Qui eructatus è promontorio in mare conditur

Orientalius: cava quippe fissura eum transmittit precipem:

Quem postgenitorum quidem avo Sonaudem dixerunt

Nisai Megarenses, cum commigrarent

In solum Mariandynorum. tuto enim fuerat receptui & ipsi

Et omnibus navibus, damnoſa conflictatis procella.

Huc igitur illi protinus nave per Acherusium promontorium

Intrarunt penetratius, sopito nuper vento.

Cæterum haud diu Lyco regionis ejus duci

¹ Ἐνθα ἢ ἔσπερα καὶ. φησὶν ὅτι καὶ ὁ ἀχέροντι σωναύτης λέγεται, καὶ ὅτι
 ἐκ τῆ ἀχερυσίας ἄκρας φέρεται διὰ τὴν φάραγξ εἰς τὴν πρὸς ἀνατο-
 λὰς θάλασσαν. ² Ἐρδύγεται. οἷον καθάρσει ἔξεισι. ³ Σωναύτιω. οἱ εἰς
 τὴν ἠρακλείαν καθικήσαντες μεγαρήες, ὅτι εἰς τὴν ἀποικίαν ἔπλεον, χει-
 μαδίητες εἰς τὸν ἀχέροντα ποταμὸν κατέφυγον, ὅθεν ἔσπερα φησὶν οἱ ναυ-
 ται, σωναύτιω ἐκάλεσαν αὐτὸν. ἔπειτα ἢ οἱ ἠρακλείωται μεγαρήων εἰσὶν
 ἀποικιοὶ, καὶ βοιωτῶν καθικῆσαι ἢ ἐν τῇ μαριανδυῶν χερσὶ. Σωναύτης
 ποταμὸς πρὸς ἠρακλείαν ἔτις ὠιομασμήσιν, ἐπεὶ δὲ πάντες τὰς ναυλο-
 μίας ἀφωσῆν, ἀπαθεῖς ἔχον καὶ ἠρεμαῖες λιμῆας. ⁴ Ἐγγχρίμψαι τὸ ἴμ-
 πισειν σημαίνει. ⁵ Εἰσωπὸι, ἐναῖοι, ἰσώτεροι γυρόμενοι. ⁶ Οὐδ' ἄρα δητὰ,
 λύκον φησὶ τότε μαριανδυῶν βασιλεῖν, ὃς διὰ τὸ πρὸς τὰς βίβρυκας
 καὶ ἀμυγνὴν ἔχθη, φιλοξείνης τὰς ἀργυραύτας ὑπεδύξατο. φησὶ ἢ αὐτὸν ἦοι

Καὶ

Καὶ μαρμαδωὺς λάβον ἀνέρας ὀρμηθέντες 755

¹ Αὐθένται ἀμύκιο, κτ' ² κλέϑ ὃ πρὶν ἄκρον,

Ἀλλὰ ἔ³ ἀρθμόν ἔθεντο μὲ⁴ σφίσι τοῖο ἔκηλε.

Αὐτὸν δὲ ὥστε θεὸν πολυδάκρυα δεξιόωντο

Πάντοθεν ἀχρόμοροι. ἐπειὴ μάλα τοίγ' Ὀπιδηρὸν

⁴ Ἀντιβίω βεβρυξιν ὑπερφιάλοις πολέμιζον. 760

Καὶ δὴ πασυδίη μεγάρων ἔντοθε λύκιο

Κεῖν' ἤμαρ Φιλότηλε μὲ⁵ παλίεθρον ἰόντες.

Δαίτλω ἀμφίεπον, τέρποντό τε θυμὸν ἔπεισιν.

Αἰσυνίδης μὲν οἱ θυμὸν ἔ⁶ ἔνομι' ἐκάσθε

Atque Mariandynis civibus latebat appulisse

Peremptores Amyci, pro eo ac fama & auditione acceperant.

Quinimo ejusce rei gratia cum illis coierunt societatem,

Ipsamque pro deo devenerati Pollucem fuerunt,

Facto undique concursu : qui per diu

Summa ope cum sædisfragis Bebrycibus gefissent bellum.

Enimvero in Lyci adibus, toto agmine

Eodem die in urbem fide publica profecti,

Convivium inibant, scitoque sermonum sapore condiebant.

Ac Iason ei cum stirpem tum vocabulum cujusque

εἰναυ δασκύλυ ἔ⁷ πανθάλω ἔ⁸ ἀνημοσιίας τ' λύκω ἔ⁹ ποζαμῶ¹⁰ ὡς μαρτυρεῖ κτ'
 νύμφις ἐν τῷ α τ' ἠρακλείας, ἔ¹¹ ἠρόδωρος παριστορῶν. ὑπεδύξατο ἡ τὸς ἠρώας,
 ὡς πρὶς, ἀφ' ὃ τὸ τ' πύλοπα τ' θεῖοι αὐτῷ πμηθίωαυ ὡ¹² ἔ¹³ ἐκλίωσι.
 ἄμα ἡ κτ' ἀφ' ὃ τ' ἀμύκω ἔ¹⁴ βεβρυκῶν φόνου. ἐχθροὶ γὰρ ἦσαν τοῖς μαρμα-
 δωοῖς οἱ βεβρυκῶν. ¹ Αὐθένται ἀμύκιο. συλληπτικῶς εἶπεν φοῖας ἀμύκω
 τὸς ἠρώας· καὶ τοὶ πολυδάκρυα μόνω τῷ το δίδρακτό¹⁵. αὐθέντης ἡ λέξη-
 ται ὃ ἐξ ἰαυτῶ ἐπὶ πν¹⁶ φόνου ἰέμω¹⁷, οἷοι αὐτόντης πρὸς ὦν. ² Κλέϑ. ἡ
 ἀφ' ὃ δίδρακτὸν φήμη. ³ Ἀρθμός, ἡ φιλία. ⁴ Ἀντιβίω βέβρυξιν. ἐχθροὶ ἀεὶ οἱ
 μαρμαδωοὶ τ' βεβρυκῶν. ἠτήθησαν ἡ ποδάκω ὑπὸ αὐτῶν. κτ' ὃ ἀδελ-
 φὸς ἡ λύκω πρὶόλας συλληφθεῖς ὑπὸ τ' ἀμύκω ἀνηρέθη. ὑπεροὶ ἡ πασυδα-
 γόμω¹⁸ ἠρακλῆα σύμμαχον ὡς ἀμαζόνας στρατεύομενοι, ἐξ ἀχρόως πι-
 σιχρότῶ τ' βεβρυκῶν. πρὶς δὲ τ' πρὶόλαοι ἦν αὐτῶ καὶ ὅσα ἀδελφοὶ
 ἰσχυροὶ.

ΣΦΩΪΤΕ-

Σφωϊπύρων μυθεῖθ' ἐτέρων πελίαό τ' ἐφετμάς·

765

Ἡ δ' ὡς λημνιαδέουσιν ἐπεξείνεντο γυωαιξίν·

¹ Ὅσα τε κύζικον ἀμφὶ δολιονίῳ ἐτέλεσαν.

Μυσίδα θ' ὡς ἀφίκοντο, κίον θ', ὅθι κάλλιπον ἤρω

Ἡρακλέω ἀέκοντι νόω. ² γλαύκιο πιάξιν

Πέφραδε, ἔβέβρυκας ὅπως ἀμυκόν τ' ἐδαίξαι. 770

Καὶ Φινῆ³ εἶπε θεοπροπίας τε δύλω τε.

Ἡ δ' ὡς κυαιέας πέτρας φύγον, ὡς τ' ἀδόλησαι

Λητοῖδῃ κ⁴ νῆσον. ὁ δ', ἐξείης ἐπέπνι⁵,

Θέλγεται ἀκρῆ θυμόν· ἄχ⁶ δ' ἔλεν Ἡρακλῆϊ

Λειπομόω, κ⁷ τοῖον ἐπ⁸ πάντοσι μετηύδα.

775

ὦ φίλοι, οἷα φωτὸς ἀποπλαγχθέντες δρωγῆς

Πείρετ' ἐς αἰήτω πόσον πλοῖον. ἄ γὰρ ἐγώ μιν

Suorum exponebat sociorum, & Pelia imperia,

Et quo Lemniacarum fuerint mulierum usi hospitio,

Et qua circa Cyzicum Dolioniam designarint.

Utque in Mysiam penetrarint & Cium: ubi expositus fuerit heros

Ab invitis Hercules. tum Glauci dictionem

Reiteravit, & quemadmodum Bebryces Amycumque occiderint.

Tum Phinei memoravit & afflictionem & praesagia:

Quo item modo saxa exierint Cyanea, & obvium habuerint.

In insula Apollinem. ille rursus disposite loquentem

Facili audivit animo; nisi quod dolori erat Herculem esse

Destitutum. quare communiter eos hunc ad modum alloquebatur.

Amici, qualis quantique viri auxilio orbat

Tantum iter ad Aeatem dirigitis! nam eum ego

¹ Ὅσα τε κύζικον. ἢ κύζικον τὴ βασιλεία τῆ δολιονίῳ φησὶν, ἀλλὰ τὴν πύλιν. ² Γλαύκιο πιάξιν. ὁ γλαῦκ³ ὡς τῶν τοῖς ἰσθησι πελάται, γέρονι κελεύμε⁴. ἔστι δ' ἄκρα γλαύκ⁵ καὶ κελεύμε⁶.

Δασκύλα ἐν μεγάροισι κατ' αὐτῶσι πατρὸς ἐμῆο
 οἷδ' ἐσιδῶν, ἵ ὅτε δεῦρο δι' ἀσίδῳ ἠπείροιο
 Ἔπερς ἔβη, ζωστῆρα Φιλοππολέμιο κρημίζων 780
 Ἴππολύτης· ἐμὲ δὲ ἔρε νέον χροαίνοντα ἰχλυσ.
 Ἐἶθα δὲ Πρί⁴ πριόλαο κασιγνήτιο θανόντι
 Ἡμετέρη μυσσῖσιν ὑπὸ ἀνδράσιν, ὄντινα λαὸς
 οἰκίεσσις ἑλέγοισιν ὀδύρεται ἐξ ἔτι κείνη,
 Ἀθλάων⁶ πῆλιω ἀπεκαίνυτο πυγμαχίοντα 785

In Dasylis parentis mei adibus, ibidem
Conspectum, pernovi, quando horsum per Epirum Asiaticam
Pedes iit, succingulum avida belli Hippolyta
Ablaturus, & in me incidit commodum prima birtum lanugine.
Atque ibi, cum in exequiis Priolai fratris nostri peremti
A Mysis viris, quem cives
Ex illo perquam miserabilibus elegis delamentantur hodieque,
Interesset certamini, Titiam devicit pugilem

ἵ ὅτε δεῦρο δι' ἀσίδῳ. τ' λυδίας λέγει. ἀσία γὰρ παρ' ὅππρον ἐκαλεῖτο
 ἢ λυδία. καὶ ὁμηρῶ. ἀσία ἐν λειμῶνι. καὶ ἡ κρημίζου ἀσία λέγεται, ἵππῳ ἐν
 λυδία παρ' ὅππρον ὄριθι. Ἔπερς, πριόλαο ἱσθιακῶς τῶ μύθῳ, πριόλαο τ' ἠρα-
 κλῆα φησὶν ἐπὶ τ' ἱππολύτης· δηλαδὴ λέγει τὸ τὰς συμπληγά-
 δας πύρας τίπε σωτηρίῃ. ἀθλάων ἢ ἰω ἔτῳ ἑκατῶ. πολλοὶ δὲ λέγου
 ὡς τ' ζωστῆρα εἰσὶν. πῆλιω γὰρ ἱππολύτης, ἄλλοι ἢ διλυκῆς ἱσθιακῶ
 ἢ ἰδίως ἱσθιακῶ βελάρω θυγατρὸς φησὶν. Ἐἶθα δὲ ἐπὶ πριόλαο. φησὶν ὅτι
 πριόλαο ἠρακλῆς ἐπὶ τ' ἱππολύτης ἐπορεύθη ζωστῆρα, κατὰ λατὸν μαριασδυ-
 νὸς ὑπὸ βιόρυκων κατὰ πριόλαο· ἱσθιακῶς δὲ ἐπὶ μαριασδυῶν
 ἐχειρώσατο τὸς πολέμους. πισίοντα ἢ ἐν τῇ μάχῃ πριόλαο τ' μαριασ-
 δυῶν παρ' ὅππρον, ἀγὼν ἐπιτέθειται ἐπὶ τῇ αὐτῶ, ἐν ᾧ ἠρακλῆς ἐνί-
 κησι πῆλιω, ἵνα τ' μαριασδυῶν. Ἐἶθα δὲ ἐπὶ ἰδίως τ' θρυακῶν πριό-
 λαοι φησὶ τ' ἄλλων βάρων λεγόντων τ' πῆλιω ἔον, ὡς τὸ μῦθος καὶ καλλίστρα-
 γῶ. Πριόλαο ἢ, ἀδελφὸς λυκῶ. καὶ πριόλα πόλις πηλοσίων ἠρακλῆας.
 ἵ ἑλέγοισιν. τῶ γὰρ ἱλιγίοις ἐν τοῖς ἐπιτέθειτοῖς ἱσθιακῶ οἱ παλαιοί. τὸν ἢ
 πῆλιω οἱ μὲν φασὶ διὸς παῖδα, ἵνα τ' ἰδίως δακτύλων, οἱ ἢ, τ' πριόλαο
 τ' μαριασδυῶν παῖδων. ὁ ἢ μαριασδυῶν, φησὶν ἢ φησὶν ἢ κίμμεριον
 λέγειται πῶς εἶνα. ἀπὶ ἢ πῆλιω φασὶ τῶ πῆλιω κληθῆναι.

Καρπρὸν, ὃς πάντως μετέπρεπεν ἡϊθέοισιν
Εἶδος τ' ἠδὲ βίβω· χαμάδις δέ οἱ ἤλασ' ὀδόντας.

¹ Αὐτὰρ ὁμῶ μυσσοῖσιν ἐμῶ ὑπὸ πατρὶ δάμασεν

² Καὶ Φρύγας, οἱ ναῖσιν ὁμῶλακας ἡμῖν δρυῖρας·

Φυλά τε Βιθωῶν αὐτῆ κπαλίσατο γαίῃ, 790

³ Ἔστ' ἔπι ρηθαίεσσι περὶ χόας, σκόπελόν τε κελώνης.

Παφλαγόνες τ' ἔπι τοῖς πελοπήιοι εἴκαθον αὐτῶς,

Ὅσως ⁴ Βιλλαίοιο μέλασσι πεία γυυταῖ ὑδάρι·

Ἀλλά με νῦν βέβρυκες ὑπερβασίῃ τ' ἀμύκθιο

Validum, qui ante omnes erat juvenes

Et corporis habitudine & viribus: cui etiam excussos dentes

Humi sparserat. ceterum tam Mysos meo subjecit patri

Quam Phryges, qui confinia nobis incolunt arata,

Et Bithynas & nationes & terras dedit possidendas,

Vsque ad Rhebaum profluentem & Colona scopulum.

Exin Paphlagones à Pelope oriundi ultro se dediderunt,

Quosunque profundus ambagiosi latex Billei praeluit.

At nunc me Bebryces & iniquissimus Amycus,

¹ Αὐτὰρ ὁμῶ. τὸ ἐξῆς, ὁ ἡρακλῆς τῷ ἐμῷ πατρὶ διασκόλων ὑπέταξεν ὁμῶ μυσσοὺς καὶ Φρύγας. ² Τοῖς χράφουσι μυγδῶνας. ἴσα ἢ ὁμῶ μυσσοὺς καὶ μυγδῶνας ὑπέταξε τῷ πατρὶ μυσσοῖσιν ἢ Φρύγας ἐχειρώσατο τοῖς μερλοδαμοῖς, ἔνυμφος ἰσορεῖ. διὸ ἔπειτα χράφει. εἰ δὲ χράφουσι μυγδῶνας, ἦτοι τὰς βέβρυκας ἀπὸ μυγδῶνος βασιλείας αὐτῶν ἔπειτα κέκληται ἢ ρητέοι ὅτι μοῖρα δὲ καλεῖται λέγεται. ἔπειτα δὲ μυγδῶνας ἔφησε κατὰ πολέμῳ τῷ ἡρακλῆα. ³ Ἔστ' ἐπὶ ρηθαίεσσι. τὸ μὲν παφλαγῶνας μέχρι τῆς βιλλαίης ποταμοῦ κατεπέψατο πᾶσα. ἔπειτα δὲ ἀπὸ τῆς ἐπικειμένης Φρυγίας ῥιωνιζήσῃ παρ' αὐτῶν τὴν πάλαι πόλιν· ἐκ δὲ τούτου, πρὸς δυσμοῖς, ἕως τῆς ρηθαίης καὶ τῆς ἐπικειμένης σκοπίλης καὶ τὴν ἐκδολλῶν τούτου. ὅπῃ δὲ τὰς παφλαγῶνας ὑπέταξεν ἡρακλῆς τοῖς πρὸς λυκῶν, ἰσορεῖ δεινίας ἐν πρῶτῳ δρυγλικῶν, καὶ ἐσκληπιάδης ὁ μερλιαῶς ἐν δευτέρῳ βιθωιακῶν. ⁴ Βιλλαίη. πρὸς τριπυραμῶνας. ἔπειτα φησὶν ἡρακλῆος ἐν τῷ πέμπτῳ τῷ κατόλῳ. ἐπὶ δὲ ποταμὸς παφλαγῶνας. οἱ δὲ, Φρυγίας.

Τηλόθι ναιεταῖον¹ ἐνόσφισαν ἠρακλῆ², 795
 Δὲ δόπο πμνόμενοι γαίης ἄλις, ὄφρ' ἐβάλλοντο
 Οὐρα βαθυρρείον³ ὑφ' εἰαμναῖς⁴ ὑπίοιο.
 Ἐμψης δ' ἐξ ὑμέων ἔδοσαν τίσιν. εἰδέσε φημὶ
 Ἡμαῖ τῶδ' ἀέκητι θεῶν⁵ ἐπελάσσαι ἄρηα,
 Τυωδαρίδη, βέβρυξιν, ὅτ' ἀνέρα κείνον ἔπεφνες. 800
 Τῶν νῦν ἑγὼ⁶ τίσαι χάριν ἄρκι⁷ εἶμι,
 Τίσω περ φρονέως. ἦ γὰρ θεμῖς ἠπεδαοῖσιν
 Ἀνδράσιν, ὅτ' ἄρξωσιν δρῆιονες ἄλλοι⁸ ὀφέλλειν.
 Ξεῦν ἢ μὲν πάντας ὁμόσολον ὑμῖν ἔπεισται
 Δασκυλον ὄτρυνέω ἑμὸν ἕτα. τοῖο δ' ἰόντ⁹, 805
 Ἡτ' αὖ εὐξείνοισι δι' ἐξ ἀλὸς³ ἀντιάοιτε

*Hercule procul degente, interverterunt,
 Iamdiu adempto bene multo agro, donec protulerunt
 Limites ad irrigua profundi Hypii prata.
 Vestra tamen opera dederunt pœnas. nec te existimem
 Die illo sine deum mente invexisse bellum
 Bebrycibus, Pollux, quando illum necabas virum.
 Pro quibus quantum ego gratia in prasens remetiri sufficio,
 Gaudente remetiar animo (quoniam sic decet imbecilles
 Hominum, sicubi potiores aliqui prodesse occuparunt)
 Et communiter quidem omnibus ut convector sit & comes,
 Dascylum hortabor filium meum. hoc autem comite
 Haud dubitanter hospitalibus utemini mari toto*

¹ Ὀφρ' ἐβάλλοντο. φησὶν ὅτι οἱ βέβρυκες πολὺ ἀπὸ τῶν ἠρακλῆος καὶ ἠρακλῆος
 χωρῶν χύρας, καὶ μίγξει τὸ ὑπίοιο πλάμα ὡς ὁσηγάριον τὸς ὄρας. ἄρισται ἢ
 ὡς τὰ πλάμα ἐν τῇ θυρία ἐ πόλις ὑπὸ ἀλιζομένη. ² Εἰαμναῖς ἢ λίγα
 τὸς κατὰ τὸς τόπους. ³ Ὁ ἢ ὑπὸ ἀνόμεσται ἀπὸ τῆς κατὰ φέρονται ἀπὸ τῆς
 ὑπὸ ἰοῖν. ⁴ Ἐπελάσσαι ἄρηα. ἰπαγαγεῖν. ἢ χεῖρας τῶν φησὶ, ὡς τοῖας,
 ὡς πλῦδ' ὄρας, ἐκείνη τῇ ἡμέρᾳ ἀπὸ κλεινας τὸ ἀμνησθῆναι. ⁵ Τίσειν, τὸ δόποδι-
 δόσαι. ⁶ Ἀρκι⁷ ἐστὶν ὁ ἰκαὸς καὶ ὁ ἴτιμ⁸. ⁷ Ὀφέλλειν, τὸ εὐεργετεῖν. ⁸ Ἀν-
 τῆς, τὸ εὐεργετεῖν ὀνταῶν.

Ἀνδράσιν ὄφρ' αὐτοῖο ποτὶ σῶμα θερμώδον(Θ).

¹ Νόσφι ἢ τιωδαρίδαις ἀχερσιδ(Θ) ὑψόθεν ἀκτῆς

Εἶσομαι ἱερὸν αἰπύ· τὸ μὲν μάλα τηλόθι πάντες

Ναυῖλοι ἀμπέλαγ(Θ) θηδῖμοι ἰλάζονται. 810

Καί κέ σφιν μετέπειτα πρὸ ἄσε(Θ), οἷα θεοῖσι

² Πίονας δ' ἀρότοιο γύας πεδίοιο ταμοίμεν.

³ Ὡς τότε μὲν δαῖτ' ἀμφὶ πανήμεροι ἐψιόωντο·

Ἡεὶ γὰρ μὲν ἔπι νῆα κατήϊσαν ⁴ ἐγκονέοντες,

Καὶ δὲ αὐτὸς σὺν πῶσι λύκ(Θ) κίε μυρμ' ὀπίστας 815

Δῶρα φέρειν· ἅμα δὲ ἦα δόμων ἔκπεμπε νέεσθαι.

⁵ Ἐνθα δὲ ἀβαντιάδην πεπεωμμένη ἤλασε μοῖρα

Hominihus, ad ipsum usque Thermodontis ostium.

Privatim vero Castoribus super Achērusio litore

Altum sistam delubrum, quod omnes longissimo intervallo

Nauta in mari contemplantes placare studeant.

Atque eis deinde, sicut dii essent, in suburbanitate

Optima perculi campi jugera assignabo.

Sic tunc quidem inter epulas confabulabantur die toto;

Sed mane festinarunt demeare ad navem.

Et ipse vero egressus cum eis Lycus copiosa praeiuit

Auferenda munera; nec secius filium domo dimisit, qui una iret.

Ceterum ibi Abantis gnatum sors destinata agitavit

¹ Νόσφι ἢ τιωδαρίδαις. χωρὶς ἢ τέτων τοῖς τιωδαρίδαις, τῶν ἔπι τοῖς διοσκάροις, ἱερὸν ἰδρύσθη ἐπὶ τῇ ἀχερσίδαις ἀκρᾷ. ² Πίονας δ' ἀρότοιο. ἀντὶ τῆς πέρας πρὸ τῆς πόλεως ἀπομερίσω αὐτοῖς. ³ Ὡς τότε μὲν ὅπως τότε δὲ ὅλης ἡμέρας πρὸ τῆς ἀρχῆς ἐπέποντο καὶ ἐπαιζον. ⁴ Ἐγκονέοντες. εἰσεργύοντες. ὅταν κὲ γένῃ, οἷον κόνῃ πὶ ὄν τῶν εἰς τὸ εἰσεργεῖν δι' αὐτῶν. ⁵ Ἐνθα δὲ ἀβαντιάδην. πρὸ τῆς ἐν μαριαυδαῶσι γρομῶνς παλάτῃς ἰδμοῖς κὲ ἠρόδωρ(Θ) ἰστρεῖ ἐν τοῖς πρὸ τῆς ἠρακλείας, ὡς ἀθρητῆδος εἶπεν, ἢ ὑμφοῖς ἐν τῇ πρὸ τῆς ἠρακλείας, ὡς ἰδμων ὑπὸ σὺν ἐπιλήθῃ.

Ἴδμονα, μαϊλοσύνησι κεκασμῆρον· ἀλλά μιν ἔπι
 Μαϊλοσύνησι ἐσαΐωσαν, ¹ ἐπεὶ χρεὼ ἦγε δαμλιῶαι.
 Καί το γὰρ εἰαμῆρῃ δονακῶδε ἐν ποταμοῖο 820
² Ψυχόμῃρ λαγόνας τε ἄσπελον ἰλυῖ νηδιῶ
 Κάπσι ζεζιόδων, ὀλοὸν πῖρας· ὄν ρα αὐταῖ
 Νύμφαι ³ ἐλεισιόμοι ὑπεδείδιον· ἔδέ τις ἀνδρῶν
 Ἡεῖδῃ, αἰ ἢ κτ' ⁴ πλατὺ βόσκερ ⁵ τῖφ .
 Αὐτὰρ ὄγ' ἰλυσιέντ ⁶ αἰὰ θρωσμῆς ποταμοῖο 825
 Νείσεται ἀβαυιάδης· ὁ δ' ἄρ' ἐκ ποθεν ⁶ ἀφράσιιο
 Ἰψὶ μάλ' ἐκ δονάκων αἰεπάλμῃρ ἤλασε μηρὸν
 Αἰγδιῶ, μέσας ἢ σὺν ἐσέω ἴνας ἔκερσεν.
 Ὅξυ δ' ἔγε κλάγξας ἔδῃ πῆσεν· οἱ δὲ τυπέντ
 Αἰθροῖσι ἀνῆιάχθησαν. ⁷ ὀρέξατο δ' αἰψ' ὀλοοῖο 830

Idmonem addivinandi artibus clarum: cui tamen nequicquam
 Saluti fait ariolatio, cum necessitas occumbendi urgeret.
 Iacebat enim in arundinosi lacuna fluvii,
 Ut & illa caeno & latum refrigeraret alvum,
 Aper exerto dente, ferale portentum, quem ipsa etiam
 Paludum nymphe suspectabant, nemo autem hominum
 Norat, quippe cum solus per vastam pasceretur lacunam.
 Sed dum limosa eluvionis salebras
 Persiluit Idmon, iste de improvise
 E canneto alte erectus irruit, & femur casum vulnerat
 Facto impetu, mediasque cum osse fibras interfecat:
 Ut iste exerte clamans humi corruat. percusso socii
 Frequentes respondent clamoribus, ac statim intorquet saxo

¹ Ἐπεὶ χρεὼ. ἡ χρεὼ, ἡ εἰμασμήρ. ² Ψυχόμῃρ . τῶ ψυχρῶ βρεχέ-
 μῃρ . ³ Ἐλεισιόμοι. αἱ ἐν τοῖς ἔλεσι ἀγαπίσκου. ⁴ Τῖφ , ὁ ἰλάδης τό-
 π . ⁵ Αἰὰ θρωσμῆς. αἰτὶ θῆ κτ' τὰς ἀναβολὰς ἀναβάσῃς κτ' χρετόδης.
⁶ Ἀφράσιιο. ἀπερσδέκησι. ⁷ ὀρέξατο τὸ ἔπεισε σημαίῃ.

Πηλῶς¹ αἰγασίην φύσας εἰς ἔλθ' ὄρμηθέντ' ἔ
 Καπρίσ' ἰοσυλο δὲ αὐπὶς ἐσαυλίθ'· ἀλλά μιν ἰδῶς
 οὔπασε, βεβρυχῶς ἧ² ἰοῶ πεικάπωεσε δεξι.

Καὶ τ' ἰδὼ χαμάδις λίπον αὐτῶσι πεπιηῶτα·

Τὸν δὲ ἕταροι Ἰπὶ νῆα φέρον³ ψυχὸρραγέοιτα, 835

Ἀχνύμφοι χείρεσσι δὲ ἑῶν εἰς κἀτθαν' ἑταίρων.

Εἰνθάδε ναυλιλῆς μὲν ἑρητύοντο μέλεσσι,

Ἀμφὶ ἧ⁴ κηδεῖη ἰέκυθ' ἰδὼν ἀχαλόωτες.

Ἦματα ἧ⁵ πρία πάντα γέων· ἐτέρω δέ μιν ἦδη·

Τάρχυνον⁶ μεγαλασί· σιωκτερέιζε ἧ⁷ λαὸς 840

Αὐτῶ ὄμῃ βασιλῆϊ λύκῳ· ὦρξ' δὲ ἄσπετα μῆλα,

Ἦ⁸ θέμις οἰχομύοισι, ταφῆια λαιμοτόμησαν.

Καὶ δὴ τοὶ κέχυται τῷδ' ἀνέρθ' ἐσ χροῖι κείῃ

Iaculum Peleus amentatum fuga in lacum revertenti

Apro. sed cum denuo se inferret contra, Idas ei

Vulnus impexit, ut frendens acuta indueretur hasta.

Et istum quidem humi stratum ibi reliquerunt;

Illum vero singultando morientem deportavit ad navim

Societas mæsta, ubi inter sodalium manus expiravit.

Quocirca à navigandi cura & voluntate sevocati

Et inanis humationi corporis indulgebant & lamentis;

Ipsamque adeo triduum in luctu erant, quarto demum die istum

Funeratum magnifice. ac populus exequiatum una

Cum Lyco ierunt rege, præterque pecudum coriam,

Ut dignum est mortuis, inferias jugularunt.

Etiamsque effossus huic est viro in ea tellure

¹ Αἰγασίην. ἢ ὦρξ' τὸ ἄγασ ἰδῶσι· ἢ ἄλθ' τὴν ἀγκύλιον τὴν ἐξ αἰγῆς δὲ καλῶν μαχρημύοισι· ἢ ἄλθ' τὴν αἰγῆν, ὦρξ' τὸ ἐπ' αὐπὶς ἰοσυλοῦ· ἢ ὄμῃ τὸ ὄμῃ. ² Ψυχὸρραγέοιτα· ἀλλὰ πεικάπωεσε. ³ Κηδεῖη ἢ λίγη πεικάπωεσε. ⁴ Μεγαλασί, μεγαλοπρεπῆς.

Τύμβῳ σῆμα δ' ἔπειε ἔοψιγόνοισιν ιδέαται
 ἵ Νηὶ ἐκ κρήνοιο ἑ Φάλαγγξ· θαλέη δέ τε φύλλοις 845
 Ἄκρης τυτθὸν ἔνερθ' ἀχερυσίδῳ. εἰ δέ με ἔτῳ
 ἵ Χρειαὶ ἀπηλεγέως μεσέων ὑπο γηρύσασται,
 Τόνδε πολιστῆχον διεπέφραδε βοιωτῆσιν
 Νεισαίοισι τε Φοῖβῳ ἑ Ἐπιρρήδω ιλαέσται,
 ἵ Ἀμφὶ ἧ τλή γε Φάλαγγα παλαιγυρίῳ κρήνοιο 850
 Ἄστυ βαλεῖν. ἵ οἱ δ' ἀντὶ θευδέῳ αἰολίδαο

*Tumulus, in quo vel posteris assectabile monumentum stat,
 Ex usus nautici oleastro palanga: foliis quippe frondei
 Paulum infra Acherusia cacumen peninsula. quod si me hoc quosq;
 Oporteat ingenue succinere Musis,
 Hunc urbis tutelarem Bæotis enunciavit
 Phæbus Nisaisque pacificandum nominatim,
 Et circa illum ex infelice olea vectem
 Fundandam esse urbem. sed illi pro pio Aeoli nepote*

ἵ Νηὶ ἐκ κρήνοιο. κρήνη ἑ μέγιστος ὁ ἀχρυσίδῳ, ἀλλὰ ἑ ἄκαρπῳ
 ἰλαία. ἑ Φάλαγγξ δὲ, τὸ ἐπίμηκες ἑ σφραγῖλον ξύλον. πολλὰς ἑ πιαύτας
 εἶχε Φάλαγγξ οἱ δροισῆς ὡς πὰς νεολκίας, ἀφ' ὧν ἐπὶ τῷ ἑ ἰδμῳ τῷ
 Φῶ κτ' ὡρῆσιν ἑ ὀρθῆως μίαν λαβόντες ὡρῶσιν ἑ πηξασα, ἑ πὲρ βλαστήσασα,
 ἑ πὲρ εὐκὼ δέικνυται. ὡς τῷ τλή ἑ, τλή ἑ ἠρακλείαν ἑ κίσασα. ἵ Χρειαὶ ἀπη-
 λεγέως. εἰ δέ με, φησὶ, κτ' τῷ τῷ δὲ ἀπολῶς ἑ κτ' ἀλήθειαν ἐξεπέειν, ὅτις ἐστι
 ὁ ἰδμῳ ὅν ἐχρησμάθησιν ὁ θεὸς ἐξιλιάσασα μεγαρεῦσι κτ' βοιωτῆσι, ὅτε
 τλή ἑ ἠρακλείαν ἑ μετῶν κίσασα. τῷ τῷ ἑ ἰφῆ ὁ ἀποκλῶνι ἑ ὡς μὴ εἰδῶσιν ἑ
 ἠρακλειῶν πὲρ εἶη ὁ τιταμῶν παρ' αὐτοῖς, ἑ χρησμάθησιν εἶτα πολ-
 λιτῶν ἑ ὑπὸ ἑ θεῶ. λίγα ἑ καὶ ὡρῶσιν, ὅπ' ἑ τῷ ἀγνοῖν ὅτις εἶη,
 ἑ πικρῶν ἑ ἠρα κτ' ὡς οἱ ἠρακλειῶν. ὅπ' ἑ βοιωτῆσι ἑ μεγαρεῖς ἑ κίσασα
 τλή ἑ πῶσιν ἑ ἠρα κτ', κτ' ἑ φῶσιν ἑ πῶσιν ἑ ἄλλοι ἑ ἰσῶσιν. ἑ Ἐπιρρή-
 δῶ. ὅπ' ἑ ἠρα κτ' φῶσιν ἑ πικρῶν αὐτῶν πολιστῆχον ὁ θεὸς ὡρῶσιν
 ἑ. ἑ Ἀμφὶ ἑ τλή γε. ὡς ἑ τῷ ἀχρυσίδῳ ἑ ἐπιπικρῶσιν τῷ ἑ ἰδμῳ
 πῶσιν ἑ ἠρα κτ' ὁ θεὸς τῶν μεγαρεῦσι κτ' βοιωτῆσι τλή ἑ πόλιν κίσασα. λίγα ἑ
 τλή ἑ ἠρα κτ'. ὡς γὰρ τῷ ἑ ἠρα κτ' ἑ ἠρακλειῶν ἑ ὑπὸ ἑ τῷ πῶσιν ἑ, ὡς φη-
 σιν ἑ ἰδμῳ, ἑ φ' ἑ ἐστι ὁ ἀχρυσίδῳ. ἑ Οἱ δ' ἀντὶ θευδέῳ. ὅπ' ἑ τῷ πῶσιν
 ἑ ἑ ἠρα κτ', λίγασι πῶσιν ἑ ἠρα κτ' ἑ πικρῶν.

Ἰδμονοῦ εἰσέτι νῦν ἀγαμέστορα κυδαίνουσιν.

Τίς γὰρ δὴ θάνεν ἄλλο; ἐπεὶ ἔτ' αὖτις ἔχουσα

Ἡρώες τότε τύμβον ἀποφθιμῶν ἐτάροιο.

Δοῖα γὰρ οὐκ κείνων ἐτι σήματα φαίνεται αἰδρωῖν. 855

¹ Ἀγνιαδῶ πῆφω θανέειν φάτις· ἔδ' οἱ ἦεν

Μοῖρ' ἐτι ναυίλλεοσσι ἐκαστέρω, ἀλλὰ νυ ἔτ' ὅν

αὐθι μινωθιδίη πάτρης ἐκὰς εὐνάσε νῆσσο.

² Εἰσὶτ' ἀβαιλιάδαο ἰέκω κλερείζεν ὄμιλλο.

Ἄτλητον δ' ὀλοῶ Ἰπὶ πῆματι ³ κῆδο ἔλοντο. 860

Δὴ γὰρ ἐπεὶ καὶ τῶνδε ⁴ παρὰ χεῖρα ἐκλερείζου

αὐτῶ, ἀμηχανίησιν αἰλὸς παρὰ τοῖσιν πεσόντες,

Ἐντυπὰς δὲ κίλως εἰλημῶσι, ἔτε τι σίτη

Μνώοντ' ἔτε πόσιο· ⁵ κατήμυσαν δ' ἀχέεσσιν

Idmone in hanc usque horam gloriose nominant Agamestorem.

Ecquis autem alius obiit? nam iterum suffuderunt

Tunc Heroës sepulctum commiliti defuncto.

Duo sane ex illo ordine virorum cippi adhuc cernuntur.

Tiphus Agneo natus, ut fama tenet, desit esse; nec licuit ei

Per fatum navigare ultra. sed ipsi quoque

Illic procul patria breviculus aeternam morbus attulit quietem,

Dum portionem Idmonis caducam humo mandat consortium.

Ac perdifficilem toleratu ex gemino vulnere hausserunt dolorem.

Cum itaque hunc etiam ibi in propinquo affecissent sepultura,

Mari vicino desperanter astrati

Omissequae, & obvoluti strictim, nec cibi

Appetentia nec potus tentabantur: sed summo dolore demittebant

¹ Ἀγνιαδῶ πῆφω. ὅτι ἐν τῇ ἡρακλείᾳ τίθηται καὶ ὁ πῆφος, εἰπεὶ τύμβος. ἰρόδωρο δὲ φησὶν ὅτι ἐκ ἀπὸρίων εἰς κρήνας τίθηται ὁ πῆφος, ἀλλ' ἴσως ἕτερον φόνιον. ² Εἰσὶτ' ἀβαιλιάδαο. ἐν ὅσῳ ἴστασιν τὸ ἰδμονία, ἐν τούτῳ ἔστι ὁ πῆφος νοσήσας ἐπιλόθησι. ³ Κῆδο, ἡ λύπη. ⁴ Παρὰ χεῖρα αὐτῶν. ἰσχυρῶς. ἔ, ἐν τῷ μίθῳ. ⁵ Κατήμυσαν. ἰσχυρῶς τῆς λύπης. κατεκλίθησαν.

Θυμὸν ἑπέ μάλα πολλὸν ἀπ' ἐλπίδ' ἔωλετο νόστος.
 Καί νύ κέ τι πρῶτέρω τελημεύοι ἰχθυόωντο, 866
 Εἰ μὴ ἄρ' ἀγκυαῖω πειρώσων ἔμβαλεν ἤρη
 Θάρασ', ὃν ἰμβρασίοισι παρ' ὕδασι³ ἀστυπάλαια
 Τίχτε ποσειδάωνι. ἄπειρὸ γάρ εἰ ἐκέκασο
 Ἰθυῖεν. πηλῆα δ' ἔπεσ' ὕμν' ἔρωσέειπεν. 870
 Αἰακίδη, πῶς καλὸν ἀφειδήσειας αἰέθλων
 Γαίη ἐν ἀλλοδαπῇ δὲν ἔμεδραι; εἰ μὲν ἄρη
 Ἰδρην ἰόντα με τίσον ἄγχι μὲν κῶας ἰήσων
³ Παρθενίης ἀπένεθρον, ὅσον τ' Ἰπίσσορα νηῶν.
 Τῶ μὴ τοι τυτθὸν γε δέῃ πρὸ νηὶ πελέεσθω. 875
 Ὡς ἢ ἑῶλλοι δεῦρο δαήμενες ἄνδρες ἔασι,

*Animum : cum reditus spes ablata longius esset.
 Quin diutius aliquanto multati detinebantur,
 Nisi Iuno singulares Ancaeo suffecisset
 Animos (eum vero propter Imbrasi aquas Astypala
 Genuerat Neptuno : quod eximie esset instructus peritia
 Gubernandi) qui increpavit Peleum incitatus.
 Aeaci gnate, qui sit excusabile, nos ita vilia habere certamina,
 Ut hospito adhaereamus usque solo? non me nariorem
 Rei militaris Iason in pellis spem avehit
 E Parthenia, quam peritiorem regendarum navium.
 Non est igitur quod vel tantillum metuas navigio.
 Et alii vero aliqui hic reperiuntur intelligentes viri,*

¹ Ὅτι ἀπηλπικῆσαν πλὴν σωτηρίαν παντὶ ἅπασι. Ἰμβρασ', ποταμὸς
 σάμω, πρῶτον παρθένοι λεγόμενον. καλλιμαχ', ἀπὸ γὰρ ἐπιληθῆς ἰμ-
 βρασι παρεθίς. Ἀστυπάλαια. ὅτι ποσειδῶνι καὶ ἀστυπάλαιας τ' φοίνι-
 κ' ὁ σάμιον ἀγκυαῖω πρὸ πάντων, ὅς ἐκυσήρια πλὴν ναῶν μὲν πλὴν πύρου
 πλάττω, ἔσιμωνίδης ὁ γηραιόλογ' ὁμοίως τῷ δότιπλωνίᾳ γηραιολογῆ.
² Περὶ πρὸ γὰρ εἰ. ἀπὸ τ' ἀφαιρόντως. Ἰπία καὶ ἡ σάμιον. ἐπέειπεν γὰρ
 πηλοῖς οἰόμεσι. καὶ γὰρ μελάνθημον ἔπαρθη καὶ ἀπηνέμοσε ἐκαλεῖτο.

Τῶν ὅτινα πρύμνης Ἰπιθήσομεν, ἔτις ἰάψιδ
 Ναυιλίω. αἰλλ' ὦκα πῶλαιφάμεν ἅ τὰδε πάντα,
 Θαρσαλέως ὀρόθιων Ἰπιμνήσομεν ἀέθλα.

Ὡς φάτο. ποῖο ἦ θυμὸς ὀρέξατο γηθοσύνησιν. 880

Αὐτίκα δ' ἔμει δηρὸν ἐνὶ μέσσοις ἀγόρευσε.
 Δαιμόνιοι, τί νυ πένθει ἐτάσιον ἰαχομεν αὐτῶς.

Οἱ μὲν γάρ ποθι τῶτον ὄν ἔλλαχον οἶτον ὄλοντο.

Ἡμῖν μὲν γάρ ἔασι κυβερνητῆρες ὁμίλω

Καὶ πολέες. τῶ μή τι διατριβώμεθα πείρης· 885

Ἀλλ' ἔχρεοι εἰς ἔργον, ἀπορρίψατες ἀνίας.

Τὸν δ' αὖτ' αἴσον ἔπος ἀμηχανέων προσέειπεν.

Αἰακίδη, πῆ δ' οἶδε κυβερνητῆρες ἔασι;

Οὐς μὲν γάρ τοπαροῖθε δαίμονας δ' ἄχόμεθ' εἶναι,

Quorum, quemcunque in puppi collocaverimus, nemo pessum sit

Daturus classem. hoc maturius ista & diligentius mone,

Atque adeo hortare ut studium certaminis instaurant.

Vbi hac dicta, ille stimulatus gaudio veriore

Nulla internexa mora publice infit.

Eccur indulgemus frustra luctibus, viri egregii?

Vt isti aliquando mortem oppetierint, quam sors attribuerat;

Nobis tamen rectores in commilitio adhuc supersunt

Multi. nihil idcirco retardemur ab itinere:

Magis ad opus experge vos facite, absterfa aegritudine.

Verum Aesonis ei filius incertior animi respondit.

Vbinam sunt illi gubernatores, Peleu?

Quos enim olim jaetabamus florere scientia,

Ἄπια, ἀντὶ τῶν ὄντων. ὡς γὰρ ὅτε κ' ὅτε λίγυμεν, ἔτις ἔ' ὅπια πικρῶς. Ἐπὶ τῶν ἰάψιδ, ἀντὶ τῶν βλάβιδ καὶ ἀφ' ἑαυτῶν τῶν πῶλαι. Ὀρέξατο. ὀρεξίον ἔλαβε, ἔ' οἷον ἐπ' ἑαυτῶν ἰαχοῖτο.

Οἶδ' ἑὶ καλὴ φησάωλες ἰμεῖο πλείον ἀγαλώοισι. 890

² Τῶ δ' ὁμῶ Φηιδμύοισι κακῶ περιβόουσσι αἴτιω,

Εἰ δὴ μήτ' ὀλοοῖο μῦτ' ἰόλιον αἰήταο

Ἔσεται, ἢ ἔξ αὐτῆς ἐς ἐλλάδα γαῖαν ἰκέσται

Πετραίων ἐκποδ' ἐκατ' αὐτίθι δὲ ἄμμε καλύψθι

Ἀκλειῶς κακὸς οἷτ' ἔταίσια γρηγόσκησας. 895

Ὡς ἔφατ'. ἀγκαῖ' ἢ μάλ' ἰοσυμύως ὑπέδεκτο

Νῆα ἰολῶ ἀξεν. δὴ γάρ θεῶ³ ἔτραπέτ' ὄρμη.

Τὸν ἢ μετ' ἐργῖν' ἔταύπλι' εὐφημῶς τε

Ὀρνυτ' ἰθυῶν λελιημύοι· ἀλλ' ἄρα τὸς γε

Ἔρχετον· ἀγκαίω ἢ πολῆς ἠνησας ἑταίρων. 900

Ἡῶοι δὲ ἠπειτὰ δυωδεκάτῳ ἐπέβαινον

Ἡματι. δὴ γάρ σφιν ζεφύρω μέγας ἔρ' ἄητο.

Illi desperabundi, quam ego, ringuntur magis.

Quamobrem aque grave, ac functorum erat, imaginor exitium:

Si neque ad savi Aeata urbem

Liceat, neque retro in terram Graciam penetrare,

Vitatis saxis; sed hoc loco cooperiat

Probrose vis mali senescentes ignaviter.

Cum hac esset locutus, mira Ancaeus alacritate recepit

Se citam recturum navem. etenim dei actu officēbatur.

Post eum & Erginus & Nauplius & Euphemus

Surrexerunt, atque ad clavum adspirarunt, sed illū

Repulsis pleraque pro Ancaeo fuit societas suffragata.

Exin conscenderunt mane duodecimi

Diei, praecipue cum Favonius ipsis utiliter adspiraret ventus.

¹ Τὸ κρηφῆσαι ἀπὸ τῆς ἀντικρηφῆσαι. ² Τῶ δ' ὁμῶ. διὸ ἔτι πρὸ τῆς ἀποβαρῆσαι καὶ αὐτὸς περιβόουσι τῶν ἀπείλειαν. ³ Ἐτραπέτ' ὄρμη. μετέπειτα ἢ μετεπέστη ἕως ἀλλοπίστων ὁ ἀγκαῖ' ἢ κρηφῆσαι ἢ ἐργῖνον φησὶ ἀντικρηφῆσαι τῶν ἀργῶ μῦτ' ἢ ἰόλιον τίφω.

¹ Καρπαλίμως δ' ἀχέροντες διεξεπέρησαν ἑρετμοῖς.

Ἐκ δ' ἔχεαν πίσυροι αἰέμα λινά, πάλυ δ' ἴππι πρὸ
Λαιφίων πεπαιδύων τίμιον πλόον δίδιωντες. 905

² Ὡκα ἧ καλλιχόροιο πρὸς ποταμοῖο
Ἡλυθον· ἐνθ' ἐπέσσι διὸς νυσήιον ἦα,

Ἰνδῶν ἠίκα Φῦλα λιπῶν καλενάσασα θήβας,

Ὀργιάσαι, σῆσά τε χορὸς ἀντροῖο πάροισεν,

Ὡς ἐν ³ ἀμειδήτης ἀγίας δινάζετο νύκτας· 910

Ἐξ ἧ καλλιχορον ποταμὸν πείναιεταοντες,

Ἡ δὲ κ' αὐλίον ἀντρον ἐπωνυμίῳ καλέεσιν.

Ac propere enavigato remis Acheronte,

Lintea explicarunt fiducia venti, longeque

Velis se passis promoverunt, sine caeli intempestate.

Nec multo post ad fluvii Callichori profluvium

Evenerunt : ubi dictitant filium Iovis Nysaum,

Quando relictis Indorum gentibus remigrabat Thebas,

Sacra ministrasse, & pro antro instituisse choros,

In quo territas illas, sed castas dormierit noctes.

Ex quo amnem incola Callichorum,

Et antrum cognomento Aulium dicunt.

¹ Καρπαλίμως. ταχέως ἀφ' ἧ ἀχέροντες ἐξήλασαν ποταμῷ. ἵππων γὰρ
μίχρη ἰσαδίων ἀναπλάσαιτες, ἀφ' ἧ ἀχέροντες καθορμισσάμενοι, ὡς
φησι κ' ἠρόδωρος ἐν τοῖς ἄργοναύταις. ² Ὡκα ἧ καλλιχόροιο. ποταμὸς πα-
φλαγονίας ἰσρὸς διοῦσος πρὸ ἠρακλείαν, ἧ μίμνηται καὶ καλλιμαχῶ.
ἔξεισι ἧ ἀφ' ἠοκάτων διασῶν. ἕπου ἧ κίκληται ἀπὸ ἧ τ' διοῦσος αὐτίθι σῆ-
σται χρόνι ὅτι ἀπὸ ἰνδῶν ὑπέστρεφει. τῆτον ἧ πάλιν ὀξυῶντα ἐκάλεσι. ὅτι δὲ
κατεπόλεμησι ἰνδῶν ἰ διοῦσος, διοῦσος φησι, κ' ἀρετὴ δὴμῶ ἐν πρῶτῳ
θήβαικῶν ἐπιγραμμάτιν, κ' κλείταρχος ἐν ταῖς πρὸ ἀλεξάνδρου ἰστορίας·
πρῶτον δὲ ὅτι εἰς ἠῶσα ὄρη ἰσρὸν ἐν ἰνδικῇ κ' κισσῶ πρῶτοιμοιοι φυτὸν φυ-
τόνεται ἐκεῖ, ὃ πρῶτον γράσσεται σκιιδάψος. ἀσώπως ἧ ἔχαιμαλέω ἰσρ-
ρησι ἐν πέμπτῳ πρὸ ἰλιάδῳ. ³ Ὡς ἐν ἀμειδήτης. ἕτοι φοβερῶς ἀφ' ἧ πᾶ-
μυσήρια ἧ ἦα. ἧ ὅτι φοβερῶς εἰσι καὶ νύκτες. δὲ ἐπιπέδης. νύκτωρ πᾶ πολλὰ
σιμιοτήτ' ἔχει σκότος.

Εἶθ' ἐν

Ἔϊθεν ᾗ¹ θειέλα πάφον ἔδραχον ἀκροίδαο.
 Ὅς ῥά τ' ἀμαζονίδων πολυθαροσέ² ἔκ πολέμοιο
 ἈΨ ἀνιῶν (δὴ γὰρ σωμαθήλυθεν ἠρακλῆϊ) 915
 Βλήμω³ ἰῶ κείθεν ἐπ' ἀγχιάλα θάινεν ἀκτῆς.
 οὐ μὲν θάω προτέρω² ἀνεμέτρεον. ἦκε γὰρ αὐτῇ
 φερσεφόνη ψυχλὸν πολυδάκρυον ἀκροίδαο
 λισσομύλω, τυτθὸν περ ὀμήθεας ἀνδρας ιδέσθαι.
 Τύμβω³ σεφαίης Ἰπιδὰς σκοπιάζετο νῆα, 920
 τοῖ⁴ ἔων εἰ⁵ πόλεμόνδ' ἰεν· ἀμφὶ δὲ καλῇ
 τετραφάλλω⁶ φοίνικι λέφω ἐπελάμπετο πῆληξ.
 καί ῥ' ὁ μὲν αὐτὶς ἔδυσε μέγαν ζόφον· οἱ δ' ἐσιδόντες
 θάμβησαν. τὰς δ' ὤρσε θεοπροπέων Ἰπικέλσση
 Ἀμπυκίδης μείψ⁷, λοιβῆσι τε μειλίξασθαι. 925

*Tum Stheneli Actore geniti sepulcrum in oculos incurrit,
 Qui cum ex peracri Amazonum bello
 Revertit (nam cum Hercule exierat militatum)
 Sagitta ictus, ibi maritimum ad litus occubuit.
 Nec vero longius procurrerunt. nam ipsa dimisit
 Proserpina animam Stheneli nimis quam flebiliter
 Orantem ut viros sui ordinis revisitare parumper liceat.
 Summo itaque conscenso tumulo prospectabat navem.
 Talis autem erat, qualis in bellum ierat, ac tersa late
 Effulgebat imposita cum quatuor bullis & crista rubra cassis.
 Tum iste quidem vastam subit denuo noctem: hi vero aspectu
 Stupent: quos Mopsus Amyci, ut agebat vatem, hortabatur,
 Navi subducta pacificent spectrum libamentis.*

¹ Σθενίλα πάφον. ἐν τῇ παφλαγοῖα θειέλα πάφω ἐπὶ τῷ ἄκρω⁸ ὅς
 συστράδισας ἠρακλεῖ ἐπ' ἀμαζόνιας, τραθεῖς ἀνιῶνσι καὶ ἀπίται καθ'
 ὁδοῖ περὶ τὴν παφλαγοῖαν. τὴν δὲ περὶ θειέλα ἰσθμῶν ἔλαβε ὡς
 ὡσεμπίδα, καὶ ἢ περὶ τῷ εἰδῶλε αὐτὶς ἔπλασσι. ² ἀνεμέτρεον, ἀπὸ τῆ
 παρέπλεον. ³ Σπφάνλω, τὴν ἄκραν.

οἱ δ' ἀνά μῦ κραιπνῶς λαῖφος σπάσαν, ἐκ ἧ βαλόντες
 Πείσμαϊ ἐν αἰγιαλῷ θενέλα τάφον ἀμφεπένοντο,
 χύτλα τέ οἱ χύοντο, ἐ¹ ἤγνισα ἔντομα μῆλων.

Ἄνδιχα δὲ αὐ χύτλων νηοσόφ δάπολωνι
 βωμὸν δειμάμμοι μῆλ' ἔφλεγον. αὐ ἧ ἔ² ὄρφως 930

Θῆκε λύρην.² ἐκ τῆ δὲ λύρη πέλη ἔνομα χάρω.

Αὐτίκα δὲ οἷγ' ἀνέμοιο κατὰσέρχοντο ἔβησαν
 Νῆ' ἐπι. καδδ' ἄρα λαῖφο³ ἔρυσαίμμοι πανύοντο
 Ἐς πόδας ἀμφοτέρως. ἠ δὲ ἔς πέλαγ³ πεφόρητο

³ Ἐἴπνές· ἠύτε τίς τε δι' ἠέρ³ ὑψόθεν κίρκ³ 935

Ταρσὸν ἐφείς ποιῆ, φέρεται ταχύς, ἔδὲ πινάσθη
 Ρ' ἰπλὴ δὲ κήλοισιν ἐνδεδόων πτερύγεσιν.

Ergo celeritate velum detrahunt, & eiecit

In litore funibus Stheneli dant monumento operam.

Ac inferias ipsi libarunt, pecudumque obtulerunt profecta.

At seorsim à parentatione Apollini navium tutela

Et aram struxerunt & usserunt pecudes; Orpheus praeterea

Lyram dedicavit: ex quo Lyra appellationem obtinet locus.

Tum vero inurgente vento adscenderunt

Ad navem, velumque expanderunt detractum

Vtrosque in pedes. illa igitur in altum ferebatur

Contente: ut quispiam sublimiter per aëra discessus

Accipiter & aura permissus evolat perniciousiter, nec facit

Flabra, sed inter sedatas quiescit alas.

¹ ἤγνισα, ἀπὸ τῆς ἐκάρπωσης καὶ ἰκαωσίας. ² Ἐκ τῆς δὲ λύρης. ἔτ³ μῦ φησὶν ἐπὶ τῆς δάπολωνι βωμῶ τὴν λύραν ἀναπθεῖσθαι ὑπὸ ὄρφως (διὸ καὶ τὴν χάρω προσσηγορεῖσθαι) ὅ ἧ ὠθηματῖδας ἐπὶ σήλης πύος. ³ Ἐἴπνές. σιωπῶντας. περὶ τὴν τὸ σῶμα φησὶν, δηλοῖ ἧ τὰς πτερυγας.

¹ Καὶ δὴ παρθενίῳ ῥοὰς ἀλιμυρήνῃ
 Πρηϋτάτῃ ποταμῷ παρεμέτρειον. ὧ ἔνι κέρη
 Λητώϊς ἄχρηθεν ὄτ' ἔραον εἰσαβαίνῃ,

940

Ὅν δέμας ἱμερτοῖσιν ἀναψύχῃ ὑδάτιον.
 Νυκτὶ τ' ἔπειτ' ἄληκλον Ἰπιπροτέρωσσι θέοντες,
² Σήταμον, αἰπεινὸς τε παρεξενέοντ' ³ ἔρυθίνης,
⁴ Κρωβιάλον, κρώμναιτε, καὶ ⁵ ὑλήεντα κύτωρον.

Εἰθάδε αὖτε κάραμβιν ἄμ' ἠελίοιο βολῆσι

945

Γιάμψαιτες, ὧ δὲ παλιῷ ἔπειτ' ἤλαυνον ἑρετμοῖς
⁶ Αἰγιαλόν, πρὸ παν ἡμαρ ὁμῶς, ἔ' ἐπ' ἡματι νύκτα.

*Idcirco Parthenii, qua is mari sociatur, lenissimi
 Cursum fluminis pralabebantur : in quo filia
 Latona, à venatu in caelum adscensura,
 Corpus suum illicibus refrigerat aquis.
 At nocte infecuta indefinenter procurrentes,
 Praelegerunt Sesamum, & arduos Erythinos,
 Crobialum item & Cromnam, silvosumque Cytorum.
 Inde Carambim cum nova solis radiatione
 Circumvecti Longum remis praternavigarunt
 Litus & die toto & qua diei succedebat nocte.*

¹ Καὶ δὴ παρθενίῳ ῥοὰς. ποταμὸς παφλαγησίας. εὐβάκη δὲ τὰ ῥαῦ-
 ματὰ πρὸς πόλιν σήταμον. τὸ δὲ ὕδωρ αὐτῆ ἐν πᾶσι παρίρχεται. παρθενίῳ
 δὲ φησὶν αὐτὸν ἀνομασίῳ καλλιθένης, ἀφ' ἧ τὸ τὴν ἄρπυιαν ἐν αὐτῇ λυ-
 θῆναι. ἴναι δὲ ἀφ' ἧ τὸ σάισμοι δὲ ῥαῦματ' καὶ ἡρημοί, φασὶν ἕτερον ἑσθη-
 ρούσθαι. ² Σήταμον, πόλις παφλαγησίας. ὁμηρ. καὶ σήταμοι ἀμφι-
 μοῖο. τὸ δὲ σήταμοι μελινομασίῳ δάματρες, ἀπὸ δαρείου ἀδελφοῦ θυγατέρος.
 ἐκλήθη δὲ τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τῶν σήταμοι λαβῆναι ὧ δὲ παλιῶν ἀπὸ τῆς χύρας,
 βελόμβροι κλίσει τὴν πόλιν. ³ Ἐρυθῖνοι δὲ, ἕτερον λεγομένοις λόφοι πρὸς πα-
 φλαγησίαν. ἕτερον δὲ λέγεται ἀφ' ἧ τὴν ἑρυθρότητα δὲ χρώματ' ἐκ τῆς πύ-
 ρου. καὶ ὁμηρ. αὐτῶν μέμνηται. ἔ' ὑψηλὸς ἑρυθίνης. ⁴ Κρωβιάλον, πόλις
 πρὸς παφλαγησίαν, ἧε μέμνηται ἑράδων ἐν γεωγραφικαῖς. παρ' ὁμήρου
 δὲ μετὰ γράφῃ ἀπὸ τῶν κρώμναι τε, κρώμναι κρωβιάλον τε.
⁵ Ὑλήεντα δὲ εἶπεν, ἀφ' ἧ τὸ πύξον ἐκεῖ παλὺν γίνεσθαι. ⁶ Αἰγιαλόν. εἶσι γὰρ
 αἰγιαλὸς σαρδῶν μυρῖων καὶ μίψων τὴν κάραμβιν μέχρι σιναύπης.

Ἰ. Αὐτίκα δὲ Ἀσσυρίης ἐπέβαν χθονός·² ἔνθα σινώπῳ
 Θυγατέρ' Ἀσωπίο καθίστατο, καὶ οἱ ὄπασε
 Παρθενίῳ ζῶς αὐτὸς ὑποχεσθήσι δολωθεῖς. 950
 Δὴ γὰρ ὁ μὲν Φιλότῃ³ ἐέλδειο, νεῦσε δὲ ὄγ' αὐτῇ
 Δωσέμῳ ὃ κεν ἦσι μὲν Φρεσὶν ἰθύσειεν.
 Ἡ δέ ἐ παρθενίῳ ἠτήσατο κερδοσύνησιν.
 Ὡς δὲ ἔ δότιλλονα παρήπαφεν, ὠνηθῶα

Tum continuo in solum exierunt Assyrium, quo Sinoram

Asopo satam collocarat, sed ei concesserat

Ipsē virginitatem Iupiter suis in fraudem promissis delatus.

Nimirum ille cum eam petebat ad concubitum, eidem annuit

Illud se daturum, quo ferretur animo intentiore.

Hac vero satis eum vase virginitatem rogavit.

Similiter Apollini palrum obtulit, quando ad ipsius nuptias

¹ Αὐτίκα δὲ Ἀσσυρίης. Ἀσσυρίαν εἶπε τὴν Συρίαν τὴν κατωπαδικίαν. ἐκαλεῖτο ἢ πάλαι Συρία, ἀπὸ τῆ ἄλλω ποταμῶν μίθωξυ σύρων καὶ παφλαγγίων ῥίοντα. φησὶν, εἰς τὴν εὐξεινον ἐκδιδοίαι πόλιν. πῆρες ἢ τῶν ἀρχαίων Λάκωσυρίαν αὐτῶ ἐκάλεν. ² ἔνθα σινώπῳ. πόλις ἔ ποίτη ἢ σινώπη, ὀνομασμένη ἀπὸ τῆ Ἀσωπῆ θυγατρὸς σινώπης, ἢ ἀρπίας οὗ δότιλλον, καὶ φιλοσίφανοι, ἀπὸ βοιωτίας ἐκόμισαν εἰς τὴν πόλιν καὶ μιγείας αὐτῇ, ἔχει σύρον, ἀπὸ τῶν οἰσῶν. τὴν ἢ τῶν Ἀσσυρίων χώραν, Λάκωσυροι φησὶ καλεῖσθαι ἄνδρων ἐν τῷ ποταμῷ πότις, καὶ ἀνίφρασι τῶν ἐν τῇ φοινίκῃ σύρων. ὃ ἢ τῆ ἄνδρων φησὶ μίαν τῶν ἀμαζόνων φυγῆσαι εἰς πόλιν γήμασθαι τῶν τῶν ἐκείνων βασιλεῖ πίνουσαι τε πλεῖστον οἶνον ὀνομασθῆναι σινώπῳ, ἐπειδὴ μίθωφραζόμενον τῷτο σημαίνει τὴν πολλὰ πίνουσαν. ὅτι δὲ πῆρες τῶν Ἀσσυρίων Λάκωσυρος λέγεται. φησὶ καὶ ἀρτεμίδωρος. ἐν τῶν τοῖς ὀρφικῆς, ἀρετὴ ἔ ἀίγινης γηραλογεῖται ἢ σινώπη. καὶ δὲ πῆρες ἀρετὴ καὶ παρναόσης· κατ' εὐμηλον ἔ ἀριστέλλω, Ἀσωπῆ. καὶ ἔ τῶν μὲν φησὶ ὅτι ἄλλω πετῶν ποταμῶν ἐπλάνησεν καὶ δότιλλονα ἔ δία, αἰτήσα μὲν παρ' αὐτῶν πρῶτοι, ἢ ἐπιτύχη ἢ αἰ ἰθῆλοι. ἐπειδὴ ἐπῶσα παρθενίας ὀρίμασθαι, ταύτης ἐπιτυχῆ, ὡς αἰ ὄρεκα δεδεδῆσθαι αὐτῶν. φιλοσίφανος δὲ φησὶ τῶναιλίον δότιλλονα αὐτῶν μιγείσθαι, ἀποκυῖσαι τῶν ποταμῶν ἰθῆσθαι σύρον· ἐπεὶ ἢ οἱ μίθωσοι σινώπη λέγεται ὡς φησὶν (ἢ ἀφ' ἀλλῶν γῶντα ἔ ἀμαζόνες) κληθῆναι τὴν πόλιν· ἐπειδὴ καὶ φησὶ σινώπη. ἢ ἢ μίθωσοι ἀμαζόνες ἐκ τῶν πόλεως παρναγγίον πρὸς λυπῆσαν, ὡς φησὶ ἰσχυρῶς.

Ἰέμελον.

Ἰέωμον. ποταμόν τ' Ἰπί τοῖς ἄλλω. εἶδ' ἄνδρῶν 955

Τὼ γὰρ πρὸς ἡμερτῆσιν ἐν ἀγκοίνῃσι δάμασεν.

Εἶθα δ' ἵ' Τρικκαίοιο ἀγαυῶ δῆιμάχοιο

Τίεσ, ² δῆιλέων τε ἔ' αὐτόλυκῶ, Φλογίῳ τε,

τῆμῳ ὅθ' ἠρακλῆῳ δόπο πλάγχθ' ἔντες ἔναιον.

οἶρα τίθ' ὡς ἐνέησαν δρισηῶν γόλον ἀνδρῶν, 960

Σφᾶς αὐτὰς ἡμερτῆς ἐπιφραδον ἀντιάσαντες.

οὐδ' ἐπιμιμνάζειν θέλον ἔμπεδον, ἀλλ' ἐνὶ νηῖ

³ Ἀργέταο ⁴ παρ' ἄσπον Ἰπιπνείονι ἔβησαν.

Τοῖσι δ' ὁμῶς μετίπειτα θοῆ πεφορημέσι αὐρῇ

Λεῖπον ⁶ ἄλλω ποταμόν, λείπον δὲ ἀγχίρρον ἱερν, 965

Properabat, extraque istos Alyi fluvio : adeo ut eam nemo

Vnus cupidineas inter ulnas fecerit mulierem.

Ceterum illic Deimachi Triccai, viri illustris

Filii Deileon & Autolycus & Phlogius,

Postquam decurrarant ab Hercule, habitabant.

Ii tunc comperta virorum principum navigatione

Advenerunt, & sua ipsi dederunt & nomina & fidem.

Nempe senio iis erat, diucius illico terere ocia. ideoque

Cauro magis magis insusurrante conscenderunt.

Hoc deinde cum supplemento cita provectis aura

Recessit Alys fluvius, recessit vicinus Iris,

¹ Τρικκαίοιο. ἦν καὶ ὁ ἠρακλῆς ἐσπράττεσσι ἐπὶ ἀμαζόνιας, σύμμαχοι ὄντες οἱ περὶ τὸ αὐτόλυκον ἰπλανήθησαν καὶ περὶ τὸν ἰὺν καλυμνίω σινώπιον ἄκησαν. ἄλλοι δὲ φασὶν ἰκυσίως κατελειφθῆναι αὐτὰς, ἵνα τὰς περὶ σινώπιον κατὰ πολέμουςσι τέπας. ² Δῆιλέων τε. ἔτσι κατελειφθῆντες ὑπὸ ἠρακλῆος ἐπὶ τῷ ἀμαζόνι ζωστῆρα κεικρηγῆσσι, φήμης δεθείσης ὡς δόπο πλάγιον ἠρακλῆος, τὸ σινωπαίων λεγόντων, ὡς πλοίωντων τῷ ἀργεταῶν, παρεκάλισαν ἀναλαθεῖν αὐτὰς τῇ νηί. πῆες δὲ φασὶν ὅτι ἰπλανήθησαν δόπο ἠρακλῆος, καὶ περὶ τὸν ἰὺν καλυμνίω σινώπιον ἄκησαν. ³ Ἀργέταο. Ἐξ Ἰσθμοῦ ἔτσι λεγόμενον. ἀρχίαι δὲ πρὸς δόπο θεοῦ δόσεως. ⁴ Παριπνείον τὸ ἐπὶ ὀλίγον πρὸς σημαίη. ⁵ Τὸ δὲ ἄσπον, σημαίη τὸ τὸ ἰσθμὸς ἢ δὴ πρὸς. ⁶ Ἄλλω ἐ ἱερν ποταμοῦ τὸ λούκρουσιας.

¹ Ἡ δὲ Ἐσσυρίας πρὸς χυσι χθονός. ἤματι δὲ αὐτῷ
² Γνάμψαν ἀμαζονίδων ἕκαθεν ³ λιμνηόχον ⁴ ἄκρην.
 Ἐἴθα ποτὲ προσμολῶσαι δρηλιάδα μελανίπωλον
 Ἡρώς ἠρακλῆος ἐλοχῆσατο. καὶ οἱ ἄπεινα

*Et soli Assyrii aggestus fluvialis. ac eodem die
 Obierunt remote Amazonum promontorium portuosum,
 Quo progressam olim Menalippam de Martis gente
 Hercules heros insidiosè ceperat : sed cum ipsi loco lytri*

¹ Ἡ δὲ καὶ ἄσσυρίας. πρὸς χυσι ἴφρα τῆς ἄσσυρίας. τῆς ἴπυ, τῆς λούθησυρίας. τῆς ἴγκειμύλῳ χύραν αὐτῆς εἰς θαλάσσαν· ὡς ἔστιν ἐν τοῖς ἱπταῖω. λέει περὶ ἄλλω ποταμῷ, λέει περὶ δὲ ἀλιμυρία χύραν, ἄσσυρίας ἀνίχυστο δὲ πρὸς χθονός. τῆς τοῦ ἴπυ ὡς ποταμοχόστῳ τῆς γῆς ὕψους, ἀπὸ τῆς μεγάλης εἰς αὐτῶν κατὰ φέρονται ποταμὸς ἄλλω καὶ ἴβρι. καὶ ἔτις ἔχει ταῦς ἀληθείαις, ἔστιν αὐτῶν ἄρκους ἢ χύρα ἴγκει). διὸ ποταμοχόστῳ λέγει εἶναι δὲ πρὸς ἀλιμυρίας. τῆς γὰρ πρὸς ἴβρι ποταμὸς ἀμφοτέρως, μάλιστα τῆς ἴβρι, καὶ ἀπὸ φέρονται μίση τῆς χύρας ἴβρι, ἄλλοτε καὶ ἄλλως τῶν ἐκιδδῶν, καὶ ταῦτη μακροῖς αὐτῶν πρὸς χύρασι εἰς μίση ἐπιλείπει τὸ πύλαγρον. διὸ δὲ σύμπεσσε εἶναι ποταμοχόστῳ τῶν γῆν. βίαιοι γὰρ ἔστιν αὐτῶν, δὲ τῆς δρηλιάδας ἀπὸ χύρασι εἰς μακροῖς φέρονται πρὸς χύρα τῶν γῆν. ἔστιν καὶ παλαιοῖς ἐλαύνοι ἐπὶ τῶν γῆν τῶν ἴβρι, συμφορῆς τῶν χύρα ἐπιπολὺ πρὸς χύρασι, καὶ τῶν θαλάσσαν γίνονται πρὸς χύρασι. ² Γνάμψαν ἀμαζονίδων. ἐκ τῶν εἶπεν, ἐπειδὴ δὲ σιάνης μίση τῆς χύρασι τῆς χύρασι δὲ τῶν περὶ λιμνῶν ἄλλοτε ἔχει ὑποκείται πρὸς τῆς χύρασι, καὶ τῆς ἠρακλῆος τῶν ποτῶν. τῆς ἠρακλῆος ἀκρας καὶ ἄνω μίσηται. ἴβρι τῆς ἐν σιάνη φησὶ πρὸς ἀμαζονίας ὑβριζομένης ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν, ἐξελθόντων αὐτῶν ἐπὶ πρὸς πόλεμον, τῶν μὲν κατὰ φέρονται ἀναιροῖν, τῶν δὲ δὲ τῆς χύρασι πρὸς χύρασι μὴ δὲ χύρασι. διὸ τῶν εἶπεν ἔστιν αὐτῶν καὶ λιμνῶν αὐτῶν ἀπὸ χύρασι φησὶ. ἴβρι τῆς δρηλιάδας εἰς τῶν χύρασι τῶν ὁμοῦς ἐλθεῖν καὶ ἐπὶ τῆς χύρασι. ἔστιν αὐτῶν πρὸς χύρασι κλίση ὑποχύρασι τε αὐτῶν τὸ ἀτλασθῆναι ἴβρι. ὁ δὲ δρηλιάδας τῆς χύρασι. χύρασι τῶν αὐτῶν φησὶ ἀπὸ χύρασι εἰς αἰθουσία, καὶ δρηλιάδας ἐπὶ τὸ ἀνίπρην, συγίνονται τοῖς αὐτῶν ἀνδράσι καὶ εἰ μὲν γῆν δρηλιάδας ἴβρι, πρὸς χύρασι τῆς ἀγνοῖα· εἰ δὲ ἄβρι, τοῖς ἀνδράσι δίδεται. ³ Λιμνηόχον ἄκρην. ἴβρι μὲν τῶν σιανηχιδῶν, πρὸς χύρασι ἴβρι· ἴβρι τῶν σιανηχιδῶν τῆς χύρασι, πρὸς χύρασι. ⁴ Ἄκρην. τῆς ἠρακλῆος ἀκρας εἰς ἴβρι μίσηται, εἰπὼν πρὸς τῆς χύρασι, ἠρακλῆος ἀκρας εἰς ἴβρι μίσηται. καὶ τῶν ἠρακλῆος ἀκρας καὶ ἠρακλῆος ἀκρας εἰς ἴβρι μίσηται, ἔστιν αὐτῶν πρὸς χύρασι μίσηται· ἴβρι τῆς ἠρακλῆος ἴβρι ἴβριται.

Ἰππολύτη ζωστῆρα παναίολον ἐξυάλιξεν 970

Λ' μφὶ κασιγνήτης· ὁ δὲ ἀπήμονα πέμψεν ὀπίσσω.

¹ Τῆς οἴγ' ἐν κόλπῳ προχοαῖς ἔπι θερμῶδον

Κέλσαν· ἐπεὶ ἔ πόντ' ὀρένετ' νιοσομύοισιν.

² Τῷ δὲ ἔτις ποταμῶν ἐναλίγκι· ἔδ' ῥέεθρα

τίσ' ἔπι γαῖαν ἴησι³ παρέξ ἔθεν ἀνδιχα βάλλων. 975

Τετράκισ εἰς ἑκατὸν ὄδοιτό κεν, εἴτις ἕκαστε

⁴ Περμπάζοι· μία δὲ οἴη ἐτήτυμ' ἔωλετ' πηγῇ.

Ἡ' μὲν τ' ἐξ ὀρέων κατάνειοσται ἠπειρόνδε

Ἰψηλῶν, ἀπὸ Φασὶν ἀμαζόνια κλείεσται.

⁵ Ἐνθεν δὲ αἰπυτίρῳ ἔπικίδναται ἔνδοθι γαῖαν 980

Hippolyta baltheum summi artificii dedisset

Nomine sororis; incolumem remisit.

Illius igitur sinum, qua Thermodon effluit,

Invehebantur: cum & Pontus pergere volentibus extumesceret.

Nullus autem ei par est fluvius, nullus tot fluentia

In terram dirivat de sese divisim extrusa.

Quatuor à centum deficiant, si quis singula

Articulis supputet: cum tamen unius solum genuinus sit fons.

Is in continentem quidem demanat ex altis

Montibus, quos dici Amazonios ajunt:

Sed inde in editiorem dilapsus regionem diffinditur

¹ Τῆς οἴγ' ἐν κόλπῳ. τ' προσηρημένης ἄκρας ἐν τῇ κόλπῳ ὤρησαν.
² Τῷ δὲ ἔτις ποταμῶν. ὅτι ὁ θερμῶδον ἐν τῇ λούκισσεια ἴησι, καὶ πρὸς τὸν
ἀμαζόνιας ἄκρας, ὅσα ἀγνοεῖται. Φησὶ δὲ αὐτὴν διπλάσι· ἑκατὸν ποταμῶν
διέστας κατὰ χεῖρ' ἀπερρύσσει εἰς ἄλλα ἢ ἄλλα μίση-ρέστας ἀπὸ μιᾶς πηγῆς.
ἄλλοι δὲ φασὶ πόρος ἰτίρος διέχεται εἰς αὐτὴν. ὁ αὐτὸς δὲ ἔτ' ἄλλ' ἀράξης
ἐκαλεῖτο ποσρόπρον, ὁμωνύμως τῷ ἐκ τ' ἀρμυρίας ῥέοντι. ³ Παρέξ ἔθεν.
πρὸς τὴν ἴησιν ἢ πρὸς τὴν ἴησιν, ἐκ αὐτῶν χεῖρ' βάλλων ποταμῶν ῥέοντα ἀπὸ
μιᾶς πηγῆς ἄλλα· ὅσα ἴησι ποταμῶν. ⁴ Περμπάζει τὸ ψηφίζει ἢ μετρεῖ ση-
μαίνει. ⁵ Ἐνθεν δὲ αἰπυτίρῳ. ἐκ τ' ἀνωτάτω φησὶ πηγῆς κατὰ χεῖρ' ἀπερ-
ρύσσει τ' θερμῶδον ὑψηλῇ ὑπερδέχεται γῆ. ὅθεν πολλὰς ἔχει ἀπερρύσσει καὶ
ἰπποφάσας, ἀπὸ τῶν ὕδατος ἐκτρέπεται.

Ανικρύντω καὶ οἱ ὄπιστροφοὶ εἰς κέλευθοι.

¹ Αἰεὶ δὲ ἄλλυδις ἄλλη, ὅπη κύρσειε μάλισσα

Ἡ πείρα² χθαρμαλῆς εἰλίσσειται· ἢ μὲν, ἄπωθεν,

Ἡ δὲ, πέλας. πολέες δὲ πόροι νώνυμοι ἴασιν, 984

Ὅπῃ ὑπέξαφύον³· ὁ δ' ἀμφαδὸν ἄμμισα πῦροις

Πόντον εἰς ἄξεινον⁴ κυρτῶ ἀπερδύεται ἄκρην.

Καὶ ἰὺ κε δητύνοινες ἀμαζονίδεσσιν ἔμιξαν

Ἵσμίνην, ἔ δὲ ἔ κεν ἀναιμωλί γ' ἐρίδων

(οὐ γὰρ ἀμαζονίδες μάλ' ἔπητιες, ἔδὲ θέμισσας

Τίσσαι πεδίον⁵ δοιάνιον ἀμφενέμοντο· 990

Ἀλλ' ὕβρις συνέεσσα ἔ ἀρεῶν ἔργα μέμηλε.

Δὴ γὰρ κὶ⁷ γυνεῶν ἔσαν ἄρεῶν ἀρμονίης τε

Oppositu : ut saepe retorqueantur ipsius fluentia,

Et identidem aliud alio, qua maxime reperit

Terram humilem, volvatur ulterius

Citerius. plerique autem incompertum est alvei quo

Latebrose depleantur. ipse haud obscure permixtum cum paucis

In pontum Euxinum evomitur sub alto & protuberanti litore.

Atque si obhasissent, cum Amazonibus miscendum

Fuisset praelium ; neque autem sine sanguine certassent

(Non enim ita tractabiles Amazones, nec juris

Cum respectu colebant Doeantis campum,

Sed flebilibus erant injuriis, & operibus intenta bellicis.

Quippe Martis enim de genere fuerunt & Harmonia

¹ Αἰεὶ δὲ ἄλλυδις ἄλλη. αἰεὶ δὲ ταπεινῆς ἕως τῆς χώρας, τὴν μὲν τῶν πόρων εἰς μακρὸν ἔχει πημπορεύς, τὴν δὲ ἐγγύς. ² Χθαρμαλῆς, ἀντὶ τῆς ταπεινῆς.

³ Ὅ δὲ ἀμφαδὸν. ὁ δὲ ὑπὸ τῶν κυρτῶν ἄκρην συμμεμιγμένον τοῖς ἄλλοις, εἰς τὸ ὑξείνον πόντον ῥεῖ. ⁴ Κυρτῶ δὲ τῶν ἄκρην φησὶ εἶναι, ἀπὸ τῆς ἰπτακμπῆς εἶναι. ⁵ Ἐπητιες. λόγια. ὡρᾶ τὸ ἔπ. ἢ, ἔ συχναίμοις κὶ ἄσμηθεῖς, ἀλλὰ θρασείαι εἰ ἀπερίσκιπτοι. ⁶ Δοιάνιον, πεδίον θηρμάδιον, ἀπὸ δοιάνου ἔτω κληθέν. ⁷ Γυνεῶν ἔσαν ἄρεῶν. ἀρμονία, σύμφηταίς ἢς κὶ ἄρεῶν ἀμαζόνιας εἶναι φησὶ Φιρεκύδης, ὃ ἔπιταγ ἀπὸ Πλάτωνος.

Νύμφης, ἢ τ' ἄρτι Φιλοππολέμης τίκε κέρας

¹ Ἄλλοι αὖ ἀκμονίοιο κτ' πύχας δὴ νηθεῖσαι)

Εἰ μὴ ἄρ' ἐκ δίοθεν πνοιαὶ πάλιν δρογέσαι

995

Ἡλύθον, οἱ δὲ ἀνέμῳ πειρηγέα κάλλιπον ἄκρῳ,

² εἴθε θεμισκύραι ἀμαζόνες ὠπλίζοντο.

οὐ γὰρ ὀμηγερίες μίαν ἀμπόλιν, ἀλλ' ἀνά γαῖαν

κέκρυμναι κτ' Φῦλα Διάτριχα ναϊεταεσκον.

Νόσφι μὲν αὖδ' αὐταί, τῆσιν τότε χειραπέεσκεν 1000

Ἰππολύτη, νόσφιν ἢ ³ λυκάστια ἀμφενέμοντο,

Νόσφι δὲ ἀκχιλοδόλοι ⁴ χαλήστια. ἤματι δὲ ἄλλῳ

Νυκτὶ τ' ὄπιπλομῆν χαλύβων ὄρα γαῖαν ἴκοντο.

*Nympha, qua Marti sitientes bellorum puellas protulit,
Toro in saltus Acmonii striis sociato)*

Nisi aethera Cauri flabra re-

vixissent, & ab incurvo illi solvissent litore:

Vbi Themiscyræa armabantur Amazones.

Non enim congregabiles eadem in urbe, sed per regionem

Tributim ac tripartito distincta habitabant:

Ac seorsim ipsa hæ, quibus tunc temporis imperabat

Hippolyta; seorsim item Lycastia degebant;

Seorsim denique jaculatrices Chadesia. ceterum die postero

Et nocte proxima terram accesserunt Chalybum.

¹ Ἄλλοι αὖ ἀκμονίοιο. ἐδὲ ποτε ἄλλοι αὖ ἀκμόιοι ἐδήλωσαν εἰρήναι αὖ. ἴπυ ἢ αὖ τ' θεμισκύρας. μέμνηται αὐτῶ φερικύδης ἐν β'. ² εἴθε θεμισκύραι. αὖ τ' θεμισκύρας. φησὶν, ἀμαζόνες ἐπὶ τῷ ἄκρῳ, εἴθε κατὰ πλοῦσαι. ὠπλίζοντο. ἴφτασαν δὲ ἀνερχόμενοι οἱ ἦρωες. ³ λυκάστια. χωρίον τῆς λυκαονείας. ἀφ' ἧς λυκαονείας εἶπε τὰς ἀμαζόνιας. ⁴ χαλήστια δὲ αὐταῖς εἶπε ἰκχίλοδοί. ἀπὸ τῆς χαλήστια. χωρὶς οὐκ τὰς ἐκ θεμισκύρας φησὶ, ἔχωρὶς τὰς ἐκ λυκαονείας ὠπλίζουσαι κτ' τ' ἴρῳαν, ἀλλὰ τὸ κεχωρισμῶς οἱ αὐτῶ. ἴφτασαν δὲ ὅπως ἀνερχόμενοι οἱ ἦρωες.

Q

1010

Τοῖσι μὲν ἔτε βοῶν ἄροισι μέλι, ἔτε τις ἄλλη
φυτάλιη καρπίο μελίφρον· ἔδὲ μὲν οἶον 1005
Ποίμνας ἐρσηνὴ νομαῶ ἐνι ποιμαίνουσιν·

Ἀλλὰ σιδηροφόρον ἑσφυελλῶ χθόνα γατομέοιτες,

Ἦνον ἀμείβοντα βιοτήσιον. ἔδὲ ποτὶ σφιν

Ἡὼς ἀντίλλει καμάτων ἄτερ, ἀλλὰ³ κελαιῆ

λιγυῖ καπνῶ κάματον βαρυῖ⁴ ὀτλίουςι. 1010

Τὸς ἧ μὲτ' αὐτῆ ἐπειτα γηλαιῖς διὸς ἄκρην

Γνάμψαυτες, σώοντο παρέξ⁵ πβαρλωίδα γαῖαν.

Ἐνθ' ἐπεὶ ἄρ κε τίκωνται ὑπ' ἀνδράσι τίκνα γυναῖκες,

His quidem nec boum aratiuncula sunt cura, nec alia ulla

Mellita plantatio frugis. imo ne quidem greges

In roscidis nutricantur illi pascuis:

Sed duro & ferri ferace aperiendo solo

Pretium permutant cibarium. neque illis unquam dies

Oritur opera vacuus, quin atra in

Fuligine & fumo durum exantlent laborem.

Hos pralati, ἐ vestigio Genetai Iovis promontorio

Circuito, eruperunt ad Tibarenorum terram.

Ibi, cum ἐ viris grāvida mulieres reddiderunt fatum,

¹ Στυφιλῶ. τραχεῖαν ἔσκληρον. ἔτι κλειθροὶ λίγυσι. ὡς φησι
Ζηνοδοτὸς ἐν γλώσσαις κυρλωαῖοι ἧ τλῶ χέρσι. πῆταγ ἧ ἡ λέξις καὶ ἐπὶ
ἑσφυελλῶ. ὡς τὸ, ἀπὸ σφυιλῶ ἀφροδίτης. Ἦνον δὲ ἴσιν τὸ τ' ἀφροδῆς πῆμα-
μα. οἱ ἧ χαλκοὶς μίτρακδοῖτες σίδηροι, πωλύσι, καὶ ἔτι τὰ ἐπιτήδεια πο-
ρίζονται, τραχεῖαν ἔχοντες ὡς καρπὸν τλῶ γλῶ. ἀσείρηται ἧ ἔδη ἀπὸ
αὐτῶν. ² Κελαιῶν λιγυῶ τλῶ ἀντίλλω φησί. ³ Ὀτλίουςι. ὑπερβύσι.
Ἀπὸ τὸ χαλκοῖς αὐτῶς τ' σίδηροι, ἀπὸ τῆ καπνῶ παλαιπωρεῖν φησι.
⁴ Τίβαρλωίδα γαῖαν. πβαρλωιδί, ἴθι σκυθίας. ἔτι δικαιότατοι λίγυσι.
καὶ ἔδὲ ποτὶ μάχην πρὸ σινοῦαλοι, εἰ μὴ ἀπὸ πρὸς καὶ ἀγλήλαιαν καὶ
ἡμίρων ἔ τῆποι καὶ ἄρα τ' μάχης. ἐπὶ ἧ τῆ πβαρλωῶν γῆ αἱ γυναῖ-
κες, ὅταν τίκωσι, τῆμιλῶσι τὸς ἀνδρας, ὡς πρὸς λιχῆς ὡς ἰσραῖ τυμφίδω-
ρ ἢ πρὸς νόμοις.

Αὐτοὶ μὲν γενάχασιν ἐνὶ λεχέεσσιν πρῶτοντες,
 Κρηιάτα δὴσάμφοι τὰ δὲ ἄκομέεσσιν ἔδωδῃ 1015
 Ἀνέρας, ἠδὲ λοετρὰ λεχῶνία τοῖσι πίνονται.

Ἴερὸν δὲ αὐτ' Ἰπὶ τοῖσιν ὄρεσσι γαῖαν ἄμειβοι,
 Ἡῖ ἐνὶ μοσσυνοῖσιν ἀν' ἔρεαναιετῶσιν
 Μόσσυνας· ἧ δὲ αὐτοὶ ἐπώνυμοι ἔνθεν ἔασιν.

Ἀλλοίη ἢ δίκη ἔστι θέσμια τοῖσι τίτυκται. 1020

Ὅσα μὲν ἀμφαδίω ῥέζειν θέμις, ἢ ἐνὶ δήμῳ
 Ἡῖ ἀγορῇ, ταῦτα πάντα δόμοις ἐνὶ μηχανόωνται·

Ὅσα δὲ ἐνὶ μεγάροις πεπονήμεθα, κείνα θυραζε
 Ἀψεγέως μέεσθσιν ἐνὶ ῥέεσσιν ἀγυαῖς.

Οὐδ' Ὀνήσ ἀιδῶς Ἰπιδήμισσι, ἀλλὰ σύες ὡς 1025

*Ipsi versantur in gemitu, & puerperio cubant,
 Caputibus circumvinctis: illa rursus molliter curant escis
 Præbitis viros, & puerpera ipsis lavacra calfactant.*

*His æque postmissis, montem Sacrum & eam absconderunt terrā,
 Vbi Mosynæci in montibus tenent*

Falæ, unde & ipsi cognomen traxerunt.

Eis autem jus est abhorrens, & alieni mores.

*Quæ enim aperte, aut præter oculos populi fas est facere
 Aut in foro, ea domi gerunt omnia.*

*At quæ intra parietes domesticos faciliamus, ea foris
 Sine reprehensionis nota in mediis expediunt vicis.*

Nec eos in populo pudet cætus Venerii: sed, in vicem porcorum

Ἴερὸν δὲ αὐτῶν. ὄρεσσι ἔγωγε καλέμφοι τὴν κρηιάταν εἰς τὴν ἄκομην ποίωμι.
 Ἄλλως. τὸ κρηιάταν εἰς τὴν ἄκομην ποίωμι. μέμνηται αὐτῶν κὶ κτησίας
 ἐν τῷ α' βιβλίῳ καὶ στίχῳ ἐν β', ὅτι τὰς λεχέεσσιν ἀμειβοῖται. ἀμει-
 βοῖται δὲ ἡ ἀγορὴ ἐν τῷ β' βιβλίῳ πόντος ἀμειβοῖται ὅς κὶ ῥ' ἀπὸ τῆς ἀγορῆς αὐτὸ
 φησὶ τὸ ἀμειβοῖται. ὁ δὲ ἐπὶ τῷ μνησίμαχῳ φησὶ ὅτι αὐτῶν ἰστρεῖν
 ἐν ἀμειβοῖται, ἀγνοῖται. ὁ δὲ μνησίμαχος ἐν τῇ ἀγορῇ μέμνηται κτη-
 σίας τὴν σκυδικῆς ὁ δὲ ἀπολλώνιος ἐστὶν ὁ ἀμειβοῖται ἀμειβοῖται τὴν ἀσίας ἀμει-
 βοῖται. ἔστι δὲ ἄλλο ἱερὸν ὄρεσσι Ἰπιδήμης.

244 ΑΠΟΛΛΩΝ. ΤΟΥ ΡΟΔΙΟΥ
 φορβάδες, ἔδ' ἠβαιὸν αἰτοζόμμοι παρεόντας,
 μίσγονται χαμάδις ἕνωϊ Φιλότητι γυναικῶν.
 Αὐτὰρ ἐπὶ ὑψίσω βασιλῆϊ μόσσωι θαάσων
 ἰθείας πλέεσσι δίκας λαοῖσι δικάζει,

Σχέτλιϑ· ἠὲ γάρ πᾶσι θεμισδίων ἀλίτηται, 1030

² Λιμῶ μιν κῆν' ἤμαρ ἐνικλείσασθες ἔχουσιν.

Τὸς ὄφρα μειζόμμοι ἔδ' ἠ γεδὸν ἀντεπέρηθεν

³ Νήσῃ δρηλιάδϑ, τίμνον πλόον εἰρεσίησιν

Ἡμάποι. λιαρὴ γάρ ὑπὸ κίεφας ἔλλιπει αὐρῆ.

Ἡδὴ καὶ πν' ὑπέρθευ δρητίον αἴωσσιϑ

1035

Ἐνναέτλω νήσοιο δι' ἑρϑ ὄρνι ἰδοντ.

Ὅς ῥα πιναξάμμϑ πέρυγας κτ' ἠῆα θεῖσασ,

*Gregalium, nihil quicquam reveriti arbitros,
 Humi & in propatulo commiscens cum uxoribus corpora.
 Verum in celsissima rex sala sedens
 Incorrupta populo & multitudini dat iura,
 Miser. nam si quid alicubi in jure dicundo deliret,
 Ipsum, eodem die in custodiam datum, suffocant inedia.
 Hos praegressi etiam obversam prope
 Insulam Aretiadem navigabant remis
 Interdium: quoniam commoda antelucio aura resederat.
 Iamque aliquem Arcum superne se ruentem
 Per aëra alitem insula habitatorem videbant,
 Qui ad currentem navim alarum nutatione tendens,*

¹ Ἑνωϊ Φιλότητι. ἕχ ὡς αὐτῶν σπυριχιδίαι τῆς ἀλλήλων γυναικῶν, τῶν λίγῃ, ἀλλὰ ἕρασθαι τῆ ἰαυτῆ φασιρῶς. ² Λιμῶ μιν κῆν' ἤμαρ ἰσηρῆ ἔφορϑ κτ' νυμφόδωρϑ φεῖ τῆτων, ὅπ τ βασιλῆα αὐτῶν ἀδικῶν κτ' ἔτασθαι, ἐγκλείσσι ἔ λιμαγγενῶσι. ³ Τῶ δρηλιάδα ἠῆσι φασι ὑπὸ ὀπέρῃ τ' αἰμϑ καθικιδίωσιν. φεῖ ἕ τ' ἐπ αὐτῆ ὄρνιαι μίμνηται πρῶτῃ φεῖ ἰσι ἕ σιδηρέπῃροι, αἱ λίγῃται συμφαλίδεσ.

Η' κ' Ἰπίοι πέρων ἐξύ· τὸ δ' ἐν λαίῳ πέσεν ὤμῳ
 Δίε οἴλη· μεθέηκε ἢ χερσὶν ἐρετμὸν
 Βλήμῳ· οἱ ἢ τάφον, πέρωεν βέλ· εἰσορέωντες. 1040
 Καὶ τὸ μὲν ἐξείρυσε παρεδρίων ἐρβώτης,
 Ἐλκ· ἢ ξυωέδησεν, ἀπὸ σφετέρῃ κρολεοῖο
 Λυσίμῳ· τελαμῶνα κατήρορον. ἔκ δὲ φαάνθη
 Ἄλλ· Ἰπί προτέρῳ πεποτημῳ· ἀλλά μιν ἦρως
 Εὐρυλίδης κλύπιος. πρὸ γὰρ ἀγκύλα τείναλο τόξα, 1045
 Η' κε δ' ἐπ' οἰωνὸν ταχινὸν βέλ· αὐτὰρ ἔπειτα
 Πλήξεν· δινηθεὶς ἢ θοῆς πέσεν ἀγκύρῃ νηός.
 Τοῖσιν δ' ἀμφιδάμας μυθήσατο παῖς ἀλεοῖο.
 Νῆσ· μὲν πέλας ἤμιν δρηλιάς· ἴσε ἔαυτοί,
 Τέσδ' ὄρνιθας ἰδόντες. ἐγὼ δ' ὅσα ἔλπιμαι ἰὲς 1050
 Τόσον ἐπαρκέσσεν εἰς ἔκβασιν. ἀλλά τιν' ἄλλῳ
 Μῆτιν προσύνωμῳ Ἰπύρομον· εἰκ' Ἰπικέλομαι

*Pennam ei acuminatam immisit: qua laevo illapsa humero
 Honorati Oilei, è manibus dimisit remum
 Ictus. perculit tum viros pennati conspectus jaculi;
 Id tamen qui propter sedebat Eribotes eduxit,
 Vulnusque obligavit, postquam è vagina sua
 Dependulam absolvisset fasciam. & ecce apparet
 Alius priori suffectus advolatque. sed ipsum heros
 Clytius Euryto satius (antea namque curvum tetenderat arcum)
 Immisit igitur velocem volucris sagittam, illam denique
 Fixit, ut ebria vertigine citam prope navem decideret.
 Tum vero socios affatur Amphidamas Aleo natus.
 Insula Aretias prope abest à nobis, ut juxta mecum nostis,
 Qui aves jam videritis. verum ego nec spicula opinor
 Suffectura ad nostram usque excensionem: aliud itaque aliquod,
 Et praesentaneum quidem struendum consilium, si egredi*

μέλλει, Φιηῶ μεμνημένοι ὡς ἐπέπλεον.

¹ Οὐδὲ γὰρ Ἡρακλῆς, ὅπῃ ἤλυθεν δὲκαδίλυθε,

² Πλωΐδας ὄρνιθας ³ συμφαλίδας ἔσθενε λίμνης 1055

Ἦσαοται τίξοισι (τὸ μὲν τ' ἐγὼ αὐτὸς ὄπωπα)

Ἀλλ' ὄγε χαλκείῳ ⁴ πλαταγῶ ἐνὶ χερσὶ τινάσων

Δέπῃ Ἰπὶ σκοπιῆς περὶ μίκεῶ· αἱ ἣ φέβοντο

Τηλῶ ⁵ ἀτυζηλῶ ὑπὸ δείματι κεκλιγῆαι.

Τῷ ἔνω πύλω πν' Ἰπιφραζώμεθα μῆτιν. 1060

Queritis, refecta monitorum Phinei memoria.

Nam neque Hercules quo tempore in Arcadiam venit

Natatiles aves Stymphalio poterat lacu

Exigere sagittis (quam ego rem his vidi oculis)

Sed quum aereo ille crepitaculo in manibus ventilato

Strepebat in specula insanum alta, ista aufugerunt

Longe, cum clangore, horrifono percussa terriculo.

Ejusmodi igitur hic quoque excogitemus artem.

¹ Οὐδὲ γὰρ Ἡρακλῆς. τὰς συμφαλίδας ὄρνιθας, φησὶν, ὅσα ἠδυνάσθη ἀπὸ σαοται, ἐν μὴ κρόταλοι χαλκῶν ἔψοφοι ποιῶν ἐξιφοῦσιν. ² Πλωΐδες δὲ ὄρνιθες καλεῖνται, ἀπὸ τῆς ἐν τῇ λίμνῃ αὐτῆς τίξοισι τῆς δὲκαδίας, ἃς Ἡρακλῆς ἀπιδίωξεν. ³ Στύμφηλῶ δὲ πόλις δὲκαδίας καὶ συμφαλίδας ἣ λίμνη. ἔστι δὲ ὄρνιθας. συμφηλοῖτ' εἶχον. συμφαλίδας ἣ λίμνηται περὶ αὐτῶν ὄρνιθας, ἃς πλωΐδας εἶπεν ἀπιδίωξεν. ἔτι δὲ αὐτῆς ὀνομαζέει καὶ σίλακῶ ἐν συμμίχθι, καὶ χάρον αὐτῶν δὲ ἀπιδίωξεν γνώριμῶν, ἐν τῇ περὶ Ἰπιδίῳ δὲ ἀπιδίωξεν. ἰδίως δὲ μισσίας φησὶ συμφάλας πύλω Ἡρακλῆος καὶ ὄρνιθῶν γυναικῶν γυναικῶν συμφαλίδας θυγατέρας· ἃς ἀνελθὼν τῆς Ἡρακλῆος, ὅτι ἔπειτα δὲ αὐτῶν, καὶ ἐξένισται τὴν μελίονας. φερικύδης δὲ φησὶν ἢ γυναικῶν ἀλλ' ὄρνιθας εἶναι, ἔστι ἀναιριθμῶν περὶ Ἡρακλῆος, πλαταγῶν δὲ δεικνύσας αὐτῶν περὶ τὸ κτυπεῖν καὶ ἐκφοῦσιν αὐτῶν· ὁμοίως ἔστι δὲ ἀπιδίωξεν φησὶν. πύλω δὲ συμφαλίδα λίμνῃ φασὶ ἀπιδίωξεν βερίθρον ἐκδοθεῖσας ξηραθλίω. ⁴ Πλαταγῶ. ὄρνιθας, ἃς φησὶν Ἡρακλῆος ἐν τῇ ἐκτῷ τῆς καθόλου σημαίνει ἣ τῆς κρόταλοι. φασὶ δὲ αὐτῶν ἠφαισότητος εἶναι, Ἡρακλῆος τῆς ἀπιδίωξεν δὲ ἀπιδίωξεν. ὁ δὲ ἰλλάνικῶ φησὶν αὐτῶν κατὰ σαοταί. ⁵ Ἀτυζηλῶ. ἐκπλακκῶ περὶ σαοταί ἣ τὸ ἀτυζηλῶ. ἐστὶ γὰρ ἀπιδίωξεν δὲ ἀτυζηλῶν, ἃς Ἡρακλῆος ἐν τῇ ἐκτῷ τῆς καθόλου.

Αὐτὸς

Αὐτὲς δὲ αὖτ' ἀπαύροιθεν Ἰππὸ φραδοῖς ἐνέπιμι.

Ἀνθ' ἰκμῶν κεφαλῆσιν ἰ ἀερισλόφους τρυφαλείας,

Ἡμίστες μὲν ἑρίσσετ' ἰ ἀμοιβαδῖς, ἡμίστες δὲ

Δάρασι τε ξυσυῖσι ἰ ἀσπίσιν ἄρσετε νῆα.

Αὐτὰρ πανσυδίη πειρώσιον ὄρνυτ' αὐτῶν

1065

Ἀθρόοι, ὄφρα κελῶν ἀηθείη φοβέωνται,

Νόστοι τὰς τε λόφους κ' ἐπήρορα δάραθ' ὑπερθεν.

Εἰ δέ κεν αὐτῶν νῆσον ἰκώμεθα, δὴ τότε ἑπειτα

Συὸν κελάδω σακίεσσι πελώρον ὄρσατε δῶπεν.

Ὡς ἄρ' ἔφη πάντες δ' ἰ Ἰπίρροτος ἦν δαει μῆτις. 1070

Ἀμφὶ δὲ χαλκείας κόρυθας κεφαλῆσιν ἔθοντο,

Δεινὸν λαμπυρίας. Ἰπὶ δὲ λόφοι ἰσείοντο

Φοινίκεσι. καὶ τοὶ μὲν ἀμοιβαδῶν ἰλάασκον,

Τοὶ δὲ αὐτ' ἰγχείησι ἰ ἀσπίσιν νῆ' ἐκάλυψαν.

Equidem prior quod sum commentus jubeam.

Impositis capiti galeis in cristas erectis

Per vices dimidii remos ducite, dimidii

Politis navem hastis aptate & clypeis.

Tum deinde maximum consoni facietis

Clamorem, ut proterreantur strepitu insolente,

Cristis nutantibus, & suspensis alte hastis.

Vbi vero ipsam in insulam venerimus: ibi demum

Cum clamore ingentem clypeis ciete fragorem.

Sic dixit: & omnibus placebat salubris inventiuncula.

Idcirco aeneas capitibus imposuerunt cassides,

Quae cum horride coruscarent; super minabantur crista

Punicea. cum varianda alii vice remigabant;

Alii navem qua hastis protegebant qua clypeis.

¹ Ἀερισλόφους τρυφαλείας. ὡς οἱ λόφοι ἐπηρῶν εἰσὶ καὶ μετώροι.

² Ἀμοιβαδῖς, ἀπὸ τῆς ἀμοιβαίως. ³ Ἐπίρροτος βυλὴ, ἢ ὠφέλιμος.

¹ Ως δ' ὅτε τις κεράμω κατερέψεται ἑρκίον ἀνὴρ, 1075
Δάμαλ' αἰγλαίῳ τε ἔϋετ' ἔμμελαι ἄλκαρ,

² Ἄλλω δ' ³ ἔμπεδον ἄλλ' ὁμίως ⁴ ἔπαμοιβὸς ἄρηρεν·
Ὡς οἷγ' ἀσπίσι νῆα στωαρῆύαυτες ἔρεψαν.

⁵ Οἷη ᾗ κλαγῆ δῆε πέλφ' ἐξ ὀμαδοιο
Ἀνδρῶν κινυμῶν, ὅπτε ζωίωσι φάλαγες, 1080

Τοίη ἄρ' ὑψόθι νηὸς ἐς ἧέρα κίδνατ' αὔτη.

Οὐδέ τιν' οἰωνῶν ἔτ' ἐσέδραχον, ἀλλ' ὅτε νήσω
Χρῆμψαίτες σακέεσσιν ἐπέκλυπον, αὐτίκ' ἄρ' οἷγε
Μυρῖοι ἔνθα ἔνθα πεφυζότες ἠέρεθοντο.

Ὡς δ' ὅπτε κρονίδης πυκινῶ ἔφεικε χάλαζα 1085
Ἐκ νεφέων ἀνά τ' ἄστ' ἔοικία, τὰ δ' ὑπὸ τοῖσιν

*Atque ut est cum aliquis tegula parietes est cooperturus,
Vt res & decori sit domui, & ad pluviam munimento:
Alii perpetuo alia aequae decussatim accommodatur:
Ad id exemplum hi coaptarunt clypeos & obtenderunt navi.
Qualis item ex praliari strepitu fit sonus
Commoventium se virorum, quando concurrunt acies:
Talis in navi super didebatur per auras clamor.
Nec ullam avium conspexerunt amplius. verum cum insula
Proximassent, scutorum conflictu percreeperunt: quare aves
Innumera dextra lavaque levabantur in fugam.
Vt vero, cum Saturni gnatus spissam infringit grandinem
E nubibus per urbem & domos, sub istis*

¹ Ως δ' ὅτε τις κεράμω. ταῖς κεράμῃσι κατὰ στεγὰς. ² Ἄλλω δ' ἔμπε-
δον. ἄλλ' ᾗ ἄλλω, φησὶ, κέρταμ' ἀντίσταται ³ ἀσφαλῶς κ' στωήρομοσσι.
⁴ Ἐπαμοιβὸς γὰρ ἔχ' οἱ ἀμείβοις, ἀλλ' ἐπηκλαγῆμοι πλὴν σίδηροι. ⁵ Οἷη ᾗ
κλαγῆ. ὁποῖα ᾗ βοή θύοισι ἐν πολέμῳ, ὅπτεται ἀλαλάζαντες ζωὴν κωλύουσα.

¹ Ἐνναίται κνάβον τεγέων ὑπερ εἰσαΐοντες
² Ἦνται ἀκλύ· ἐπεὶ ἔσφι κατῆλαβε χεῖμα· ὦρη
 Ἀπροφάτως, ἀλλὰ πρὶν ἐκαρλιώσασθ³ μέλαθρον·
⁴ Ὡς πυκινὰ πτερὰ τοῖσιν ἐφίεσαν αἴετοντες 1090
 Ἰψὲ μάλ' ἀμπέλαγ⁵ πέραιτης εἰς ἔρεα γαίης.
⁶ Τίς γάρ δὴ Φινῆ⁶ ἔλω τό⁶, ἐνθάδε κέλονται
 Ἀνδρῶν ἠρώων θεῖον γόλον; ἢ ἔπειτα
 Ποῖον ὄνειαρ ἔμελλεν ἐελδομένοισιν ἰκέσθαι;
⁶ Τίηες Φερίξοιο μὲ πόλιν ὄρχομηνοῖο 1095

*Audiunt habitatores crepitum qui cietur supra tecta,
 Sed degunt tuti: quoniam exorta eos tempestas non deprehendit
 Improvisa, qui maturassent arripere domum.
 Eodem pacto densas his pennas intorserunt, dum proripiebant se
 Sublimiter per mare ad ultima montes terra.
 Ecquidnam vero spectabat Phineus in hoc appulsu
 Divina heroum classis? quidve tandem
 Commodi erat sperabile imbibentibus accedere?
 Qui Phrixo nati fuerant filii ad urbem Orchomenum*

¹ Ἐνναίται. κατ' ἐξαιρέσειν ἔτι, ἢ ἢ, ἐνναίται. κλεινίας δὲ φησι καὶ τὸ ναὸν περὶ ἕτως ἐρηθῆσαι ἔναιον, ἀλλὰ τὸ ἐνναίειν ἐν αὐτῷ τὸς θεός. Ἦνται ἀκλύ· καθύλαται ἐν οἴκῳ, ἐπισπυρόμενοι τῷ χειμῶνος ἢ τῷ χαλάσῃ. ἀλλὰ τὸ ἐξηρηθῆναι αὐτὸς εἶπα. Μίλαθρον. τὴν ὄροφον. κέραιτης ἢ τὴν δακτύλον ἐδίξασθαι, ὡς καὶ τῷ ποιητῇ. αἰθαλόνη⁶ ἀνὰ μεζάροιο μέλαθρον. Ὡς πυκινὰ πτερὰ. χαλάσῃ πυκνότερα ἐφίεσαν αὐτοῖς πτερὰ, φέρουσι ἀλλὰ τῷ χαλάσῃ. πιθανῶς ἢ ὁ πύκνωσθαι τὸς ὄρνιθας φησὶν εἰς σκευῆσιν ἀποπλῆναι, ὅθεν ἐἰληλύθησαν. Τίς γὰρ δὴ Φινῆ⁶. τὸ ἐρώησις, ὡς ἀπὸ τῷ ποιητῆς ὡς πρὸς τὰς μέσας. πύκνωσθαι, φησὶν, ἢ φινῶς ἐκίλευσεν αὐτοῖς ὡς σερμιδιῆναι τῇ τῷ ἄρει⁶ ἦσαν; καὶ πῶς ὠφέλιμα αὐτοῖς ὡς ὁρῶμενοι τὸ ὡς σπυρῆσαι. εἶπα, ὡς πρὸς ἰμπυδῶν εἰς, ἰπιφέρει, ἢ ἦες Φερίξοιο. καὶ ἢ τὴν δρημάδα ἦσαν οἱ τῷ φερίξοιο ἐναυάγισαι, ἦντα ἴω ἐπὶ σιδηρόπτερον ὄρνιθα. Ἰηῖες Φερίξοιο. οἱ πύκνωσθαι φερίξοιο ἔπλεον εἰς ὄρχομηνοῖον ἐκέρχαι, ἵνα τὰ πατρῶα κληρονομήσωσιν· ναυαγήσαντες δὲ ἐξέβρωσθησαν ὡς τὴν δρημάδα ἦσαν· ὅθεν ἀναλαβόντες αὐτὸς οἱ δρηγιάται ἔχον κρηνημῆσας, καὶ πάλιν αὐτὸς ἀπήγαγον εἰς ὄρχομηνοῖον.

Ἐξ αἴης εὐείοντο παρ' αἰήτεο κύλαις,
 Κολχίδα νῆ' Ἰπιθαίντες, ἵν' ἄσπετον ὄλβον ἄρωνται
 Πατρός. ὁ γὰρ θνήσκων ἐπιτείλατο τῶνδε κέλευθον
 Καὶ δὴ ἴσασιν νήσοιο μάλα χεῖδὸν ἤματι κείνῳ.

¹ Ζῶς δ' ἀνέμῳ ² βορέας κλύει κίνησεν αἰῶνας, 1100
 Ἰθάκῃ σημαίνων διεπλῶ ὁδὸν ³ ἀρκύροιο.

Αὐτὰρ ὄγ' ⁴ ἡμάτι κλύει κλύει εὐερεσι Φῦλλ' ἐπίνασεν
 Τυτθὸν ἐπ' ἀκροτάτοις ⁵ αἰήσιν ἀκρεμόνεοσιν·

Νυκτὶ δ' ἔβη πόντονδε πελώριον, ὥρσε δ' ἡ κῦμα

Κεκληγῶς προῖησι· κελαινὴ δ' ἔραυδὸν ἀχλὺς 1105

Ἄμπιχεν, ἔδέ πη ἄστρα διαυγία φαίνεται ἰδέσθαι

Ἐκ νεφείων, σκοπίεις δ' αἰεὶ ζόφον ἠρήρειτο.

Lea proficiscabantur ab Aeata Cytas,

*Inscensa nave Colchica, ut unctissimum acciperent patris
 Patrimonium: quod ille iter media in morte imperarat.*

Iamque prope insulam eo ipso venerant die.

*Sed Iupiter venti Aquilonis commovit animos ad spirandum,
 Et imbribus docuit madidum Arcturi ortum.*

*Iste autem luci quidem in montibus quassavit aliquantulum
 Folia summorum ramorum, spirans ignavius:*

*Noctu vero in mare vadebat insanior, & fluctus exarabat
 Stridens flabris. extemplo umbrosa caelum caligo*

*Involvit, neque usquam translucentia promicant aut cernuntur
 Per nubes astra; sed tenebrica circumvallat atritas.*

¹ Ζῶς δ' ἀνέμῳ. δεικνύς τῶν ἰσῶν ἐπιβλήων τῶν ἀρκύρων, βορέας ἐπιπέ-
 σι πόντον, ὅπως βορέας ὄμβροισιν ἐπιπέσῃ γῆν. ² Εἰώθε δ' καὶ ὁ βορέας ὄμ-
 βρος κελευθίοντι. τῆτο δ' ἴφῃ, ἵπῃ καὶ τῶν ἐπιβλήων τῶν ἀρκύρων σφοδροὶ
 κελευθίοντι ὄμβροισιν, ὡς φησὶ Δημόκριτος ἐν τῇ περὶ ἀστρονομίας. καὶ ἀσ-
 τρῶν. φερέσθαι δ' αἰνῶ μεμνημένῳ ἀρκύροιο. ³ Ἐπὶ δ' ὁ ἀρκύροισι, ἀστὴρ
 ἐπὶ τῇ ζώνῃ τῶν ἀρκύρων. ⁴ Ἡμάτι κλύει, ὁ ἡμερινός. καὶ τῶν ἡμερῶν
 ἐν φησὶν, ὁ βορέας ἐπίνασεν τὰ φύλλα. ⁵ Ἀμπιχεν δ', ὁ ἰλαφρῶς πόντος. λέγει
 τὸ ἄν τὸ πόντος.

Οἱ δὲ ἄρα¹ μυδαλείοι, συγρὸν τρομέοντες ὄλεθρον,
 Τίηες Φρίξοιο φέρονθ' ὑπὸ κύμασιν αὐτως.
 Ἰστία δὲ ἐξήρπαξ' ἀνέμω μὲν² ἔσθ', ἠδὲ ἔσθ' αὐτως IIIIO
 Νῆα διάνδιχ' ἔαξε πνασομδύλω³ ῥοθίοισιν.
 Ἐνθα δὲ ὑπαινεσίησι θεῶν, πίσυρές περ ἰόντες,
 Δύρα⁴ ἔωρέξαυτο πελωρίω⁵ οἷά τι πολλὰ
⁶ Ρ' αἰσθήσεσσι⁶ κεκέδατο, τοῖσι σωμαρηρότα γόμοφοις.
 Καὶ οὖν⁷ μὲν νῆσόνδε⁷ παρέξ ὀλίγον θανάτῳ IIIIS
 Κύματα ἔριπαι ἀνέμω φέρον ἀχαλόωντας.
 Λύπικα δὲ ἐρράγη ὄμβρο⁸ ἀθισφα⁹, ὕε δ' ἴπντην
 Καὶ νῆσον, καὶ πάσαν ὅσιν καλενασῖα νήσω
 Νῆσόν τ' ἠπειρόν τι περαιῖης ἀγχόθι νήσω
 Χώρην μοστυώοικθι ὑπέρβοιο ἀμφερέμοντο. II20

*Ibi vero uvidi, & horrore pestis trementes
 Phrixo nati tantum jaetabantur fluctibus:
 Donec vela derupit venti incitus, atque insuper quascunqve
 Diffregit in partes quassam undis navem.
 Tum diis approbantibus, quamvis essent quatuor,
 Decumanam prenderunt tabulam, ut multa
 Illa soluta dissipata erant, frustra penetrabilibus compacta clavis.
 Ac eos quidem minimo minus pereuntes insulam versus
 Et mærentes propellebat tum fluctus tum venti vis:
 Sed statim plurimus se rumpit nimbus, qui compluit
 Et insulam & quamcumque insula obversam
 Vel insulam vel continentem opposita vicinam insula
 Tellurem violenti circumcolunt Mosynæci.*

¹ Μυδαλείοι καὶ συγροί. ² ῥόθιον, τὸ κύμα. ³ ὤρξατο, ἀντὶ τῆς ἰσθμίου.
⁴ Οἷά τι πολλὰ. οἷα πολλὰ ἢ ὡς ἄλλοι μὲν σωμαρηρότα τῶν γόμο-
 φοι. τὸ πρὸς δὲ ἀσφαλείας τὸ πρὸς δὲ σωμαρηρότα τὸ πρὸς τὴν ἕλκα. ⁵ Ρ' αἰσθήσεσσι.
 ἀσφαλείας. ⁶ Κεκέδατο, ἀντὶ τῆς δὲ σωμαρηρότα. ⁷ Παρὲξ ὀλίγον, παρ' ὀλίγον
 ἐκ τῆς θανάτου.

Τὸς δὲ ἄμυδις κρατερῶ σὺν δέρατι κύμαϊ ὄρμη
 Τίηας Φρίξοιο μετ' ἠϊόνας βάλε νήσῃ
 Ἰ Νύχθ' ὑπὸ λυγαίῳ. τὸ δὲ μυρίον ἐκ διὸς ὕδωρ
 Λήξεν ἄμ' ἡελίῳ. τάχα δὲ ἐγύθηεν ἀντεβόλησεν
 Ἀλλήλοισι, ἄργῳ ἢ παροίταϊ ἔκφαρ μῦθον. ΙΙ 25
 Ἀντόμεθα πρὸς ζῶος ἑποψίς, οἵτινες ἐστὶ
 Ἀνδρῶν, δὲ μὲν εἶν τε καὶ δέκασαι χατίεσι.
 Πόντῳ γὰρ τρηχεῖαι Ἰπιβρίσασθαι ἄελλα
 Νηὸς ἀεικελίας διὰ δέρατα πάντα ἐκέδασαι,
 Ἡἷ ἐνι τειρόμενοι ἄμ' Ἰπιχρέῳ ἑμβεβαῶτες. ΙΙ 30
 Τῶνεκα νυῦ ὑμέας γυναζόμεθ', αἴκε πίθησθε,

*Impetuosa igitur unda una cum trabe durabili
 Filios Phruxi ejecit in litus insula,
 Descente adhuc noctu : & copiosum illud aquae aetherae agmen
 Cessavit resurgente sole. cum vero statim occurrunt
 Inter se, & prior sermonem instituit Argus.
 Per vos Spectatorem quassumus Iovem, quiqui estis
 Viri, subsistatis opemque feratis indigentibus.
 Nam qua asperissime incubuerant mari procellae
 Omnem frivola materiem navis disjecerunt,
 Quam socialiter ex negotio inscenderamus malo nostro.
 Ea vobis te nunc supplicamus, si fors obtemperetis,*

Ἰ Νύχθ' ὑπὸ λυγαίῳ. τὸ σκωτικόν, ἀπὸ τῆς λύγης ἢ φυτῆ. καὶ γὰρ
 ἐκείνο μέλας. καὶ τὸ εἰσῆλθόν λυγαίῳ, οἰοῦντο λυγαίῳ. ἰπὲρ μὲν λύγης
 βαίνῃ. σφοκλῆς πολυξίη. ἀπ' αἰθέρῳ ἢ καὶ πὸ λυγαίῳ εἴφης. Ἰ Ἀργῳ
 ἢ παροίταϊ. εἰς τὸ φρίξοιο παίδων ἕτῳ. τύπερ ἢ ἠρόδωρ. φησὶν ἐκ
 χαλκιοπέρας τὸ αἶμα θυγατρὸς ἀκασίλας ἢ ἑ ἠσιόδος ἐν ταῖς μεγάλαις
 ἡσίοις φασὶν ἐξ ἰοφάσσης τὸ αἶμα. καὶ ἕτῳ μὲν φησὶν αὐτὸς πύσσαρας,
 ἄργον, φρόνιν, μέλας, κυλίστρον· ἐπιμνήδης δὲ καὶ πέμπτη πύσσαρας
 ἀσίδωνα. Ἰ ἑποψί. ἑποπί. Ἰ ἑμβεβαῶτες. μετὰ ἀπὸ ἠμῶν
 κῆται ἢ ἑμβεβήκαμεν.

Δῆναί ὄσσιθ' εἴλυμα παῖ χροός, ἠδὲ χροίσα
 Ἀνέρας οἰκλήρατας ὀμήλικας εἰ καχότην.
 Ἀλλ' ἰκέτας ξείνης διὸς εἶνεκεν αἰδέσσαοθε
 Ξεῖσις ἰκεσίχ τε. διὸς δ' ἄμφω ἰκέταχ τε 1135
 Καὶ ξεῖνοι· ὁ δὲ παρ' ἐπίψιθ' ἄμμι πίτυκταχ.
 Τὸν δ' αὐτ' αἰσονθ' υἱὸς Ἰπιφραδέως ἐρέεινε,
 Μαντσύνας Φινῆθ' οἴσα ἀμδρθ' πελέεδαχ.
 Ταῦτα μὲν αὐτίκα πάντα παρέξομδρ δ' ἰμδρέοντες.
 Ἀλλ' ἄγε μοι κατὰλεξον ἐτήτυμον, ὡς ποθι γαίης 1140
 Ναίετε, καὶ χροέθ' οἶον ὑπεῖρ ἄλα νεῖδαχ ἀνώχθ'
 Αὐτῶν θ' ὑμείων ὄνομα κλυτὸν, ἠδὲ χροέθλιω.
 Τὸν δ' ἄργθ' παρσέειπεν ἀμηχαιέων καχότην.
 Αἰολίδλιω φρέξον τιν' ἀφ' ἐλλάδθ' αἶαν ἰκέδαχ
 Ἀτρεκέως, δοκέω, παρ' ἀκέετε ἔπαρθ' αὐτοῖ, 1145

*Ue quantillo corpus involucto amiciatis, sustineatis denique,
 Misericordia usi erga viros aequanos malo conflictantes.
 Ducite supplicum rationem hospitum respectu Iovis hospitum
 Et supplicum antistitoris. in Iovis enim fide simul supplices sunt
 Et hospites, qui nobis etiam nuper Inspectorem se praestitit.
 At eum gnatus Aesonis cordate interrogabat,
 Eventum respondere Phinei vaticiniis ratus.
 Mox erit haec ut omnia vobis praebeamus pulcre.
 Sed age hoc mihi expedi, ubi terrarum
 Habitetis, & qua tanta causa supervadere mare impulerit,
 Tum vestra ipsorum nomina usitata & stirpem.
 Ad ea Argus iniquo turbatus casu, quendam,
 Inquit, Phrixum ab Aeolo natum è Gracia venisse in Aeam
 Ipsi jam antea, opinor, pro certo audiistis,*

Ἐ Δῆναί ὄσσιθ' εἴλυμα καὶ βραχίταθι παῖ χροίσα.

φρέξον,

φείξον, ὅ τις πολίεθρον αἰήλυθεν αἰήταο,
 ἵ κελεύ ἐπιμυθεαῶς· ἴ τὸν ῥα χρύσειον ἔθηκεν
 Ἑρμείας· κῶας ἧ ἔειπέ τιυῶ κεν ἴδοιαιθε,
 Πεπταμύον λασιόισι ἐπὶ δρυὸς ἀκρεμόνεοσι.
 Τὸν μὲν ἔπειτ' ἔρρεξεν ἕως ὑποθημοσύνησι
 ἴ φυξίῳ ἐκ πάντων κρονίδη δῖι. καὶ μιν ἔδεκτο
 Λιήτης μεγαρόφ, κέρλευ τί οἱ ἐγλυάλιξε
 ἴ Χαλκίοπλω ἀνάεδνον, εὐφροσύνησι νόοιο.
 Τῶν ἐξ ἀμφοτέρων εἰμὲν γλυϑ. ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη

1150

*Eum nempe Phrixum, qui in oppidum Aeaea evasit,
 Equitato ariete, quem fecit aureum
 Mercurius. ac pellem etiam nunc videritis
 Expansam in foliosis quercus ramis.
 Illum igitur postea, ipsius submonitu obtulit
 Ante omnes susceptori exulum Iovi Saturni filio. at ipsum recepit
 Regia Aeates, ipsique nuptum locavit filiam
 Chalciopam, mariti viduam dote, benevolentia animi adductus.
 Ex his ambobus sumus profeminati. ac etate quidem jam*

ἵ κελεύ ἐπιμυθεαῶς. διοκίσιϑ. ἐν ταῖς ἀρχαῖς ταῖς φησὶ κελεύει γαρ-
 τῖναι προφῆα φείξον. ὅτι αἰδομένον τ' ἐπιβλήεις ἰνῆς, ὑποθῆσαι τὰ φείξον
 τῶν φυγῶν ποιήσασθαι. ὅτι καὶ μεμνηθῆσθαι ὡς ὑπὸ κελεύει ἀφισπασθῆναι. ἠρό-
 δωρϑ. δὲ φησὶ ἐξ ἀθάμασιϑ. ἔθελοντες γλυθῆσαι παῖδας, χορῖα, ἐρύ-
 θριοι, λάκωνα, ποῖον· νεωτέρας δὲ φείξον καὶ ἐκλέω. ἕως ἀφ' ἑνὸς ἰπ-
 βυλλῶ ἐκχωρήσασθαι. τελευτήσασθαι ἧ τῶν ἐκλέω καὶ πακτύλω φασὶν, ὡς καὶ
 ἰλλανικϑ. μαρτυρεῖ. ἰνῆς ἧ καὶ ἀθάμασιϑ, λίσρχϑ. ἔμελικίρτης. ἴ τὸν
 ῥα χρύσειον. λέγειται γὰρ τῆ Ἑρμῆ ἐπιπέφῃ τὸ δῖον ἔπειτ' ἰπ-
 βυλλῶν. ἕως ὑποθημοσύνησι. ἴ κελεύει, φησὶν, ἔθηκεν ταῖς ἑαυτῶν ὑποθήκαις.
 τῶν ἑστί, καὶ συμβυλλῶν αὐτῶν ἔπειτ' ἰπ-
 βυλλῶν. τῶν ποιεῖν ἐπιπέφῃ. ἴ φυξίῳ ἐκ πάντων. φυξίϑ. ζῆς
 ἀφ' ἑστί, ἠτοι ἐπειδὴ τ' ἐπὶ δούκαλίσιϑ. κατέφυγον καὶ κλυ-
 σμον, ἢ ἀφ' ἑστί τὸ κατέφυγον τ' φείξον ἐς αὐτόν. ἴ Χαλκίοπλω. φησὶν
 ἐν ἑστί δῖον αὐτῶν φησὶν κατέφῃ. ἐπὶ τῶν ἧ αὐτῆ χαλκίοπη καὶ
 ἰφίῶσα.

Γηραιὸς

Γηραιὸς θάτε Φρέξ[⊙] ἐσ αἰήπο δόμοισιν· 1155

Ἡμῆς δὲ αὐτίκα πατρὸς ἐφατμάων ἀλίγοντες,
Νόμισθ' ἐς ὄρχοιμον κλειάνων ἀθάμασι[⊙] ἔκλει.

Εἰ δὲ ἔ' ἄνομα δῆθεν Ἰππύεις δεδαῆσαι,

Τῷδε κυλίσωρ[⊙] πύλῃ ἄνομα· τῷ δὲ τι, Φρόνις·

Τῷ ἦ, μέλας· ἰμέ δὲ αὐτὸν Ἰπικλείοι τι κεν ἄρην. 1160

Ὡς Φάτ'· ἄριστος ἦ¹ σωηβολίη κεχάρου,

Καὶ σφίεας ἀμφίεπον περὶ σταμβίεας. αὐτὰρ ἰήσω

Ἐξ αὖτις² κ' μοῖραν ἀμείψατο πῆσδ' ἐπίεσιν.

Ἡ ἄρα δὴ³ γῶπι πατρῷοι ἀμμιν ἰόντις

Λίστεθ' ὀμνέοινας ἐπαρκίεσθαι κακότητα. 1165

⁴ Κρηθῶς γάρ ῥ' ἀθάμας τε κασίγητος γαράσι,

Κρηθῆ[⊙] δὲ ἠώνος ἐγώ. σὺν πῆσι δὲ ἑταίροις

Senecia Phrixus obiit in adibus Aeata:

Nos vero in praesens tenaces praeceptorum patris

Contendebamus Orchomenum fortunarum Athamantis causa.

Quod si nomen etiam cognoscere properas,

Huic nomen est Cytisiformis; huic Phrontis;

Huic Melas: ipsum vero me Argum vocaveritis.

Vbi hac dixit, hilarati congressu proceres

Miro ipsos cum stupore perlustrabant oculis. at Iason,

Prompt decebat, huiusmodi respondit verba.

Certe quidem tanquam patruales nostri

Oratis, benevole confoveamus naufragos.

Cretheus siquidem et Athamas germani fuerunt fratres;

Ego autem Crethei sum nepos, idemque his comitatus socium

¹ Σιωηβολίη, τὸ σύμβολον, ἢ ἡ συμβολή. ² κ' μοῖραν, κ' τὸ πρόπον.

³ Γῶπι, οἱ συρφετός. ⁴ Κρηθῶς γάρ ἔ ἀθάμας ἀδελφοί κρηθίους, αἰσῶσι αἰσῶσι[⊙] ἰάσων. ἀθάμασι[⊙] ἢ φρέξ[⊙], φρέξ[⊙] ἄργ[⊙].

256 ΑΠΟΛΛΩΝ. ΤΟΥ ΡΟΔΙΟΥ

Ἐλάδ' ἐξ αὐτῆς νέομ' ἐς πόλιν αἰήταο.

Ἄλλα τὰ μὲν ἔῖσα ἴστωσις ἐνὶ ψομῶν ἀλλήλοισι·

Νῦν δ' ἔοσαθε πάροιθεν· ἵπ' ἐνεσίησι δ' οἴω 1170

Ἀθανάτων ἐς χεῖρας ἑμὰς χατέοντασ ἰκέσασ.

Ἡ ῥα, καὶ ἐκ νηὸς δῶκε σφίσιν εἴματα διῶσ.

Πασυδίη δ' ἤπειτα κίον μὲν νηὸν ἄρη

Μῆλ' ἱερὰ σάμμοι. πρὶ δ' ἐχάρη ἐσήσατο

Ἐσσυμῶσ, ἥτ' ἐκτὸς ἀνηρεφέσ πελενησ 1175

¹ Σπείων. εἴσω ἧ μέλασ λιθὸν ἠρήρεισο

Ἰερὸσ, ὃ ποτε πᾶσασ ἀμαζόνεσ ἀχετόωντο.

οὐδέ σφιν θέμισ ἦεν, ὅτ' ἀνὶ πέρηθεν ἴκοντο,

Μήλων τ' ἠδὲ βοῶν τῆ δ' ἐχάρη ἱερὰ καίειν,

Ἄλλ' ἵπωσ δαίτρωσ, ² ἐπηετανὸν κομέσασ. 1180

Eadem è Gracia proficiscor ad urbem Aeata.

Verum de istis post etiam conferemus sermones mutuos.

Nunc primum induimini. equidem certo arbitror ex mente

Deorum meas incidisse manus egenos opis.

Et cum dicto ipsis è navi dedit vestes inducui.

Tum uno omnes incitu concesserunt ad fanum Martis

Oblatum pecudes; ubi certantes circumstiterunt

Aram, quæ extra intectum fuit templum

E lapillis. erat autem intus niger defixus lapis

Sacer, ad quem omnes aliquando Amazones vota nuncupabant.

Nec vero mos eis erat, cum ex adversa venissent regione,

Pecudum boumve sacra in illa adolere ara:

Sed profecabant equos curate saginatos.

¹ Σπείων. πῶσ ἀψήφοι πρὸ σικυανίωσ καλῶνται. ἠ ἐχάρη οὐ ἔδ βωμὸσ ἐκ ψήφων κλισοκόαστο. καλλιμάχοσ. πολὺσποὶ πὲ μετωποὶ. Ἐπηετωποὶ κομέσασ. ἀντὶ ἔπιμελῶσ καὶ ἐκ πρὸσ στίφασ.

Αὐτὰρ ἔπει ρέξαιτες ἔπαρτιά δαῖτα πάσαντο,
 Δὴ τίτ' ἄρ' αἰσονίδης μετ' ὤνεεν, ἤρχέ τε μύθων.

² Ζῶς αὐτὸς τὰ ἕκαστ' Ἰπιδέριεται· ἔδ' ἐμιν ἄνδρες

Λήθομεν ἔμπεδον, οἳ τε θεοδέες, ἔδ' ἐδὲ δίκαιοι.

Ὡς μὲν γὰρ πατὴρ ὑμὸν ἔπεξεύροτο Φόνοιο 1185

Μητρῆς, ἔνοσφιν ἀπειρέσιον πύρεν ὄλβον.

Ὡς ἢ ἔὺμέας αὐτὸς ἀπήμονας ἐξεσάωσε

Χείμαλ' ἔλομφοιο. παρέσι ἢ τῆσδ' Ἰπίνης

Ἔνθα ἔένθα νέεσθαι, ὅπη Φίλον, εἴτε μετ' αἶαν,

Εἴπ' ἢ μὲν Φθίλῳ, θεῖα πόλιν ὄρχομφοῖο. 1190

Τὴν γὰρ ἀθλωαίη τεχνήσατο, ἔταμε χαλκῷ

Δέρεα πηλιάδ' ἔκρυφῆς πέρι· σὺν δὲ οἱ ἄργ' ἔ

At ubi peracta re divina apparatus degustarunt cibum,

Tunc demum Iason sermonem cepit interjicere.

Ipse singula Iupiter arbitratur; nec ab eo viri

Satis celamur pii simul & injusti.

Ut enim patrem vestrum surripuit è cade

Novercali, & immanibus alibi auxit divitiis;

Sic vos deinde incolumes servavit è

Calamitosa tempestate. ac licet hac in navi

Vltro citro meare quo lubet, sive Aeam,

Sive Phthiam, qua venerabilis regno Orchomeni urbs est.

Hanc siquidem Minerva est commenta, qua etiam securi succidit

Materiem circa cacumen Pelii; nec sine ea fabrefecit

¹ Ἐπαρτία. ἰτοίμην. ² Ζῶς αὐτός. τὸ δὲ φησὶν ἰπιδέριεσθαι ἕκαστα ὁ ἰάσωνος καὶ τὰ ἕξῃς. ἄμα μὲν ὡς ἀμυθῆ μὲν τὸ ἄργον (ὡς αὐτὸν γὰρ ὁ λῆζος) ἄμα ἢ ἔλελητό τις βοήθειαν αὐτῶν παρ' αὐτῶν αὐτοσχεγῆσθαι αὐτῶν ἀναγκασίαν τὸ δέρας εἰς τὴν ἰκμάδα. ³ Μιτὶ Φθίλῳ. οἳ μὲν τὴν Φθίαν ὄρχομφοῦ πόλιν φασὶν ἠρῆσθαι. Φθίλῳ πόλιν ὄρχομφοῖο· παρόσθαι οἱ ὄρχομφοῖοι ἀποικίαι εἰσι θεσσαλῶν. δυνάται ἢ ἔρχομφοῦ μεταμειβάειν τὸ μεθ' αὐτῶν μακεδονίας καὶ θεσσαλίας. ἔστι γὰρ ὄρχομφοῦ, καὶ ὄρ' ἔ πόλις θεσσαλίας, καὶ βοιωτίας, καὶ ἑρεχθίδας, ἔ πόλις γα.

258 ΑΠΟΛΛΩΝ. ΤΟΥ ΡΟΔΙΟΥ
Τεῦξεν. ἀπὲρ κείνω γε κακὸν Δαῖ κῦμ' ἐκέδασε,
Πρὶν ἢ πετράων χροδὸν ἐλθεῖν, αἴτ' ἐνὶ πόντῳ
Στεινωπῶ σκυΐασι πανήμεροι ἀλλήλησιν

1195

Ἄλλ' ἀγεθ' ὦδε ἔ' αὐτοὶ ἐς ἐλλάδα μαιουδῆοισι
Κῶας ἄγειν χρύσειον Ἐπίρροθοι ἄμμι πέλεσθε,
καὶ πλοῦσ' ἠγεμονῆες. ἐπεὶ Φριξοῖο θυηλὰς
Στέλλομαι ἀμπαλήσων, ἕλωὸς χόλον αἰολίδησιν.

Ἰσχε παρηγορέων. οἱ δ' ἔ' ἔσυχον εἰσιΐοντες. 1200

οὐ γὰρ ἔφασ' ἑτάροισι τὸ ξέσθαι ἑνὴν αἰήταο
Κῶας ἄγειν κροῖο μεμαότας. ὦδε δ' ἔειπεν
Ἄργῳ, ἄτεμβόμῳ τοῖον σόλον ἀμφιπέειεσθαι.

*Argus. illam autem improba diffidisset unda
Etiam antequam venissemus ad rupes, quæ in Ponto
Coarctato inter se totum per diem concursant.
Verum agite, similiter & vos aventibus nobis
In Graciam vehere pellem auream adjutores adeste,
Et cursus monstratores. equidem, ut sacra Phrixo instlaurem,
Suscepi profectioem, adeo offensus est in Aeoli nepotes Iupiter.
Tali eos sermone invitavit: quo audiendo frontem contrahabant,
Arbitrati non ita mihi usuros Aeata,
Si qui ad auferendas arietis exuvias munirent viam. tandem hæc
Exciderunt Argo verba, qui ipsos ea doleret occupari navigatione.*

¹ Ἐπίρροθοι. ἐπιρροθεῖν, κυρίως τὸ τοῖς κυσὶν κελύφῃ, καὶ ἐρεδίζῃ, καὶ τὸ
σηνῆ σκυργεῖν, ὡς τὸ ρόδιον, ὃ ἐστὶ τὸ κῦμα. ἐνταῦθα δὲ ἐπίρροθον
ἀπλῶς τ' βοηθὸν λέγει. ² ἕλωὸς χόλον. Δαῖ τὸ μιλῶσθαι τὸ δαιμόνιον τοῖς
δαίτησι δ' αἰόλων. Φριξοῖο κινδυνώσασθαι. νοεῖται ἢ ἐν τῷ χόλῳ ἢ Δαῖ, ἔγχε
Δαῖ τ' χόλον δ' διός· ὡς τὸ σὺν χόλῳ, ἀντὶ δ' Δαῖ πλὴν σὺν χόλῳ. ταύτη
γὰρ περὶ τῆς ὑπὸ πηλὸν ἐξέπιμφοι. ³ ἔσυχον. ἐσύχασθαι. ἠυλακώθησαν.
⁴ ἑτάροισι ἐνὴν. ἢ γὰρ ὑπελάμβανον ἡδῶς ἔ' ἀποσπῶντες ἀποσπῶντες
σπῶντες αὐτῆς ὑπὸ δ' αἰήτα, διότι σκυΐασι τὰ ἰάσονται. ⁵ ἑνὴν. ἀποσπῶ-
ντι, ἀγαθῶς. ⁶ Ἄτεμβόμῳ. ἔχ' ὁμηρικῶς, ἀντὶ δ' στεροκόμῳ. κείτται
γὰρ ἰπὶ δ' ὀχυραίων ἔ' μεμβόμῳ ἰπὶ τοῖσιν αὐτῶν σόλοι σίλοι.

Ω Φί-

Ω φίλοι, ἡμέτερον μὲν ὅσον θένῃ, ἔπειτ' ἀρωγῆς
σχήσεται ἔδ' ἠβαιὸν, ὅτε χρεῖώ τις ἴκηται. 1205

Ἀλλ' αἰνῶς ὀλοῆσιν ἀπλωεῖσιν ἄρηρεν
Αἰήτης· τῷ ἔπειτ' ἀείδω ναυλίκεσσι.

¹ Στεῦπαι δ' ἠελίε γόνῃ ἔμμελαι· ἀμφὶ ἧ κόλχων
ἔθνεα ναιετάουσιν ἀπείρονα. καὶ δέ κεν ἄρη
Σμερδαλέω ἐνοπλῷ μέγα τε θένῃ ἰσοφαρίζοι. 1210

οὐ μὰν ἔδ' ἀπίνεθ' ἐλεῖν δέρῃ αἰήταο

ῤήιδιον. τοῖός μιν ἔφισ παῖ τ' ἀμφί τ' ἔρυται

Ἀθιναῖῃ ἔσ' αὐπνῃ, ἐν αὐτῇ γαῖ' ἀνέφουσεν

² Καυκάσθ' ἐν κνημοῖσι τυφρονίῃ ὅτι πέτρη.

Ἐνθα ³ τυφάονα φασὶ διὸς κρονίδαο κεραυνῷ 1215

O amici, quod in nobis erit, ejus ne tantillum quidem

Vnquam claudetur auxilio, sicubi usus veniet.

Verum multo maxime dira est savitia pradius

Aeates, ita ut permetuam navigare.

Is constanter perhibetur solis esse genus: circa Colchorum

Amplissima habitat gentilitas. Et Martem autem

Vel terribili aequet voce, vel immenso robore.

Quin pellem etiam extorquere ab Aeata

Operosum erit. talis eam serpens circumsecus custodit,

Et ille quidem immortalis atq; pervigil, quem ipsa protulit tellus

In prominentibus Caucasi lateribus, ubi rupes Typhoëia.

Ajunt Typhonem ibi Iovis Saturno nati fulmine

¹ Σπῦται ἀβιβδαῖνται. ² Καυκάσθ' ἐν κνημοῖσι. παῖ τ' καύκασσι, φασὶν, ἐν τῇ τυφρονίᾳ πέτρα κεραυνωθείς ὁ τυφῶς, ἰχῶρας πύας ἀφῆκεν, ἐξ αὐτῆς δὲ τὸ δέρῃ φυλάσσειν ὄφιν. ὅτι ἢ ἐπὶ τῇ καύκασσι κατέφυγον ὁ τυφῶς ἐν κνημοῖσι, καὶ ὅτι καιομένης τῆς ὄφιν ἐφυγὼν ἐκείτην εἰς ἰταλίαν ὅπου πρὸς πηλικῶσιν αὐτῷ ἀειρήφλωσιν ἦσαν, φερεχύδης ἐν τῇ θεογονίᾳ ἰσραῖ' ἔμμελαι ὅτι ἔστιν εἰς τὰς παρὰ συρίαν τόπους ἠλάθη, ὡς φησὶν ἀπολλώνιος. Τυφάονα. ἔπος, φησὶν ἀπολλώνιος ὑπὸ διὸς, ὡς εἶχει εἰς τὰς παρὰ συρίαν τόπους

Βλήμνον, ὁπώτε οἱ σταρὰς ἐπερέξατο χεῖρας,
 θερμὸν δ' ἀπὸ κρατὸς εὐξέσαι Φόνον· ἴκετο δ' αὐτῶς
 οὐρεα κ' πεδίων εὐασγίον, ἐνθ' ἐπινωῶπερ
 κεῖται ὑπερβύχι & σερβωνίδ & ὕδασι λίμνης.

Ὡς ἄρ' ἔφη. πολέεσι δ' Ἰπὶ χλόος εἶλε παρειαῖς 1220

αὐτίκα, τοῖον αἶθλον ὅτ' ἐκλυον. αἴψα ἧ πηλῶς

Θαρσαλέως ἐπέεσσι ἀμείψατο, φώνησεν τε.

¹ Μηδ' ἔτως ² ἠθέει λίλω δευδίστο θυμῶ.

οὔτε γὰρ ὦδ' ἀλκῶ Ἰπιδόμοιθ', ὥς τε χερείεσ

Ἐμμεναι αἰήταο σὺν ἔντεσι πειρηθῶμαι.

1225

Ictum, quod validas ipsi manus intentasset,

Calidam destillasse capite saniem. isque, uti erat, venit

In montes & campum Nyscium, ubi hodieque

Iacet, submersabilis lacus Serbonii aquis.

Tantum ille. at plerisque genas decoloravit pallor,

Simul atque negotii intelligerent arduitatem. sed prompte Peleus

Fidenterque respondit, tali usus sermone.

Quid ita formidoloso es animo, domine;

Non adeo jejune sumus viaticati à viribus, ut, ceu deteriores,

In armis experiri Aeatem horreamus.

πηλῶσιον παρεγρόισθ, διωκόμην & ὑπὸ διός· ὅπως βυθισθῆς καίτοι ἐν τῇ σερ-
 βωνίδι λίμνῃ. διήκει ἧ αὐτῇ ἀπὸ συρίας μέχρι πηλῶσιον. τὴ δ' αὐτῇ ἐστὶ
 Ἡ τρυφῶν & Ἡρόδωρος φησὶν. εἶτα κ' ἐστὶ τ' εὐσθεῖς ἰσορῆ, λίγων. ἐστὶ δὲ πε-
 ρύση, ὑπὸ χείρας ἀγέρον ὑλῆ, τῆλ' φοινίκης, χαρδὸν αἰγύπτου ροάων. ὅ ἧ
 καύχασθ & διήκει ἀπὸ τ' ἀρμόριον χείρας εἰς κελῶν. ἢ οἱ σερβωνίς λίμνη
 ἀφ' ἧται ἐστὶ τὸ πηλῶσιον τ' αἰγύπτου. Μηδ' ἔτως ἠθέει. πρὸς τὸ, τῷ καὶ
 ἀειδείδια ναυίχιοθαι, ἀπλώττειν ὁ πηλῶσι, κελῶν μὴ δευδίστο. διὸ θυ-
 μῶ χραπίον. γράφεται ἧ κ' μύθω. ἵνα ἦ, μὴ ἐκφόσθ ἡμῶς τῷ ἐστὶ αἰήτα
 λόγῳ. ἢ φέρεται ἧ ἔτως. ἀλλ' ἐν πᾶσι, δευδίστο θυμῶ. κατ' ἕδδ' ἡδ, φησὶ
 Ἡ αἰήτα ἰσμῶ χείρας. τὸ ἧ ἠθέει, εἰμῶ καὶ ἐπίησι τ' ἡ γαζονίαι, ὥς περ
 κ' τὸ βασις, ἠθῶσις· μύω, ἡμύω. σημαίει ἧ κ' τὸ ἐστὶ χεῖροι τὸ θῆει, συχῆ-
 νίς. ἢ τὸ θωμῶσι (μηδωμῶς ἢ θωμῶσι) ἢ τὸ καλί.

Ἀλλὰ

Ἀλλὰ καὶ ἡμέας οἴομι' Ἰπταμῶνες πολέμοιο
 Κεῖσε μολεῖν, μακάρων χεδὸν αἶμα' ἔκχεροῦστας.
 Τῷ εἰμὴ Φιλότητι δέρο' ἔχρυσιοι ὀπάσσει,
 Οὐδ' εἰ χρασμῆσιν Ἰπτελπυμῶν ἔθνεα κέλχων.
 Ὡς οἴγ' ἀλλήλοισιν ἀμοιβαδὸν ἠγοροῦντο, 1230
 Μέσφ' αὐτίς δόρυπιο κερσεσάμφοι κατίδαρθεν.
 Ἥρα δ' ἀνεχρομύσεισιν εὐκραίης ἄεν ἔρο'.
 Ἰστία δ' ἤειραν, τὰ δ' ἰσθαίριπῆς ἀνέμοιο
 Τείνετο ῥίμφα ἧ νῆσον ἀποπροέλειπον ἄρη'.
 Νυκτι δ' Ἰπταλωμένη' Φιλυρηίδα νῆσον ἄμειβον· 1235
 Ἔγχε μὲν ἔρασιδης Φιλύρη κρόνον', εὐτ' ἐν Ὀλύμπῳ
 Τιτυῶν ἠσασεν, ὃ ἧ' κρηταῖον ἰσθ' ἄντρον

*Magis credo nos cum militari industria
 Illuc venturos, qui magnam sumus partem à divis profati.
 Quare, ni pace ista pellem auream dederit,
 Parum ipsi commodaturas spero Colchorum nationes fore.
 Sic isti inter se mutuo differebant,
 Usque dum satiati cibo dormitum irent.
 Ceterum surgentibus mane prospera temperate spirabat aura:
 Quamobrem sustulerunt lintea, ea vero venti proflatu
 Dissendebantur: proin celeriter abscondebant insulam Martis.
 At insequenti nocte Philyraam pratervolabant insulam:
 Ubi Saturnus Cali filius cum Philyra, dum in Olympo
 Regnaret Titanis, & sub antro Cretico*

Ἰπταμῶνες οἱ καλεῖται τῶν Ἰπταμῶν. τὸ δὲ ἰπταμῶν φησὶν, ἀπὸ Φιλύρας τῆς ἀκαιοῦ καὶ
 κῆρας ἐπὶ τὴν πέτραν τῆς κρήνης ἢ μινυμῶν αὐτῆς, ὅτι ἰσθαίριπαι π-
 τῶναι, τὸ δὲ ἰσθαίριπαι αὐτῶν ἰσθαίριπαι καὶ λαοῦν. ὅθεν τὸ μὲν κρόνον αἰδι-
 δίτην εἰς ἰσθαίριπαι μὲν ὀληθῶσαι, τὸ δὲ φυγεῖν εἰς Ἰσθαίριπαι. Φερικύδης
 φησὶ ὅτι κρόνον ἀπεικασθεῖς ἰσθαίριπαι τῆς Φιλύρας τῆς ἀκαιοῦ καὶ ἀπὸ
 τῆς διφυῆς ὁ χείρων. σκιδας ἢ ἐν α Ἰσθαίριπαι τὸ χείρων καὶ ἰσθαίριπαι
 καὶ α φησὶν, ἀδελφὸν ἢ πειραῖον. Ἰσθαίριπαι ὅρα, τὸ κρηταῖον, γέγραπται δὲ
 ἐν ὀργάνῳ τῆς Ἰσθαίριπαι.

Ζῶς ἐπὶ κρήπεσι μετετρέφετ' ἰδαίοισιν,
 ῥ' εἰλω ἕξαπάφων, παρελέξατο. τὸς δ' ἐνὶ λίκτροις
 τέτμε θεὰ μέσσηγύς. ὃ δ' ἐξ Ὀνῆς ἀγορεύσας 1240
 Ἔσσυτο¹ χαιτήεντι Φυλῶ ἐναλίγκι² ἱππῶ.
 Ἡ δ' αἰδοῖ χῶρόν τε ἔῃθεα κείνα λιπῆσα
 Ωκεανὸς Φιλύρη, εἰς ἔρεα μακρὰ πελασγῶν
 Ἡλθ', ἵνα δὴ χείρωνα πελώρον, ἄλλα μὲν ἱππῶ,
 Ἄλλα θεῶ ἀτάλαντον, ἀμοιβαίῃ τέκεν Ὀνῆ. 1245
 Κεῖθεν δ' αὖ² μακρῶνας, ἀπειρεσίῳ τε βεχείρων
 Γαῖαν, ὑπερφιάλης τε πάρεξ εἴοντο σαπίρας,
 Βυζηράς τ' Ἰπὶ τοῖσιν. Ἰπὶ περὶ γὰρ αἰὲν ἕτεμνον
 Ἐσσυμνώως, λιαρῶο Φορδύμφοι ἐξ ἀνέμοιο.
 Καὶ δὴ νιασομνώοισι³ μυχὸς διεφαίνετο πόντος. 1250

*Jupiter adhuc inter Curetes Idaeos educaretur,
 Decepta Rhea, acquievit. sed eos in mediis
 Deprehendit nuptiis dea. ibi excitatus iste
 Proruit aßimilis forma jubofo equo:
 Sed loco & sedibus illis relictis pudore
 Philyra Oceani filia in celsos Pelasgorum montes
 Migravit, ubi monstrosum Chironem altera sui parte equo
 Altera deo similem e complexu illo mutuo protulit.
 Illinc porro Macrones, & latam Bechirorum
 Regionem praterraferunt, & truculentos Sapires,
 Pratereaque Byzeres. etenim longius ac longius prodibant
 Citatim modesto elati vento.
 Protinus Ponti se sinus in conspectum dat pergentibus;*

¹ Τὸ ἕξαπάφως, χαιτήεντι ἔχον δὲ τὴν χαιτήν. ὡς περὶ δὲ τὸ ἕξαπάφως καὶ τὴν χαιτήν. ² Περὶ μακρῶν καὶ βεχείρων καὶ σαπίρων ἀποφύρα. ³ Εἰπὼν δὲ, μυχὸς διεφαίνετο πόντος, ἰδειξιν ὅτι ἐν τῷ μυχῷ τὸ πόντος ἢ κολχική.

² Καὶ δὴ καυκασίων ὀρέων ἀνέτελλον ² ἐρίπναι
 Ἡλίβατοι, ³ τῷ γῆα πρὸς συφελοῖσι πάγισιν
⁴ ἸλλόμρⓈ χαλκίησιν ἀλυκισπέδησι προμηθεὺς
 Διέτον ἢ παλὶ φέρβε παλιμπετὲς αἴουσιντα.

*Protinus Caucasiarum se montium aperiunt ruina
 Celsa, ubi ad asperas rupes membratim
 Circumligatus aneis & ob id insolubilibus vinculis Prometheus
 Iecinore suo pascebat revolantem perpetuo aquilam.*

¹ Καὶ δὴ καυκασίων. πρὸ προσαγορεύοντα καυκασία ἐστὶ τοσούτης πλη-
 σίων εἶναι φησὶ τὸ προσαγορεύοντα καυκασίας ἡλιασας. ² Ἐρίπναι. τὸ
 καυκασίων ὄρειναι ἀπὸ ῥῆσιν καὶ ἰσοχαι. πρὸς τὸ ἐρίπναι, πρὸς τραχέας καὶ
 εἰς ὑψοῦσιν ἀνιχέσας πίττας φησὶ. ³ Τῷ γῆα. ὁ προμηθεὺς ἰδίῳ εἶπε ἐν
 τῷ καυκασίῳ, καὶ ὁ αἰτὸς τὸ ἦπαρ αὐτῷ κατήσταν. ἀγροίτας δὲ ἐν τρισκαί-
 δεκάτῃ τῶν σκυθικῶν, διαπαντῶσαι φησὶ τὸ ἦπαρ προμηθεὺς δόξα ὑπὸ τῷ
 αἰτῷ. ἀλλὰ τὸ πρὸς καυκασίῳ τῷ προμηθεὺς χόρῳ τὸ ποταμὸν τὸ καλύμναι
 αἰτὸν φέρει. ἦπαρ δὲ πρὸς πολλοῖσιν ὡς πρὸς καὶ ἦπαρ, πρὸς ἄκαρποι λίγα-
 ρα γλῶ. ἡρακλῆος δὲ ἰσοχαισπέδησιν διόρυξι τὸ ποταμὸν, τὸν τε αἰτὸν
 δόξα ὑπὸ αὐτῷ κεκαρῶσαι, ἔτ' προμηθεὺς λιλύσασιν τῶν δεσμῶν. ἡρό-
 φραστος δὲ τὸ προμηθεὺς φησὶ, σοφοὶ γυρόμενοι, μὴ δύνανται πρὸς τοῖς
 ἀνηράτοις φιλοσοφίας. ὅτι καὶ ἀλλοθῶσαι τὸ μῦθον ὡς ἄρα πρὸς μὴ-
 δόξῃ. καὶ ἡρόδοτος ξένως πρὸς τὸν δεσμῶν τῷ προμηθεὺς ταῦτα. εἶναι γὰρ
 αὐτὸν σκυθῶν βασιλεὺς φησὶ. καὶ μὴ δυνάμενοι παρέχειν τοῖς ὑπερῶν
 τὰ ἐπιπέδῃα, ἀλλὰ τὸ τὸ καλύμναι αἰτὸν ποταμὸν ἐπιπέδῃα πρὸς πίδα,
 δεθῶσαι ὑπὸ τῶν σκυθῶν. ἐπιφανεία δὲ ἡρακλῆα, τὸ μὴ πρὸς ἀπρί-
 ψαι εἰς πρὸς ἡλιασας (καὶ ἀλλὰ τὸ τοιοῦτον μεμνηθῆσαι ἀνηρατίαν τὸ αἰτὸν
 ἡρακλῆα) τὸν δὲ προμηθεὺς λύσασιν τὸν δεσμῶν. φερικύδης δὲ ἐν δόξῃ,
 τυφῶν δὲ ἰχθῆος τῆς φόρκατος φησὶ τὸν αἰτὸν τὸν ἐπιπεμφθῆσαι προ-
 μηθεὺς. καὶ ὅτι δὲ ὁ αἰτὸς ἦσεν τῆς ἡμέρας τῷ ἦπαρ, τὸ δὲ λειπόμενον
 πῦξεν τῆς νυκτός, καὶ ἰξίνετο ἴσον. ⁴ ἸλλόμρⓈ χαλκίησιν. δεθῶσαι τὸ
 προμηθεὺς φησὶν ἡσίοδος, καὶ τὸν αἰτὸν ἐπιπεμφθῶσαι αὐτῷ ἀλλὰ πρὸς
 τῷ πρὸς κλοπῶν. δῦρα δὲ φησὶ, ἀλλὰ τὸ τὸ ἀθῶναι ἰσοχαισπέδησιν. ὅτι
 τὸ πρὸς τὸ καυκασίῳ οἰκῶναι μὴ δὲ καὶ ἀθῶναι μὴ γύναι, ἀλλὰ τὸ κα-
 λάπας αἰτίαν προμηθεὺς γυῖσασιν. καθ' ὑπερβολὴν δὲ σέβει ἡρακλῆα,
 τῆς δὲ αἰτῷ τῆς χόρῃ. ἐκτόως οὖν ὁ ἀπὸ καυκασίῳ φέρει καυκασίῳ γυ-
 ροῦσιν, καὶ τῷ τῷ ἰμῆσασιν.

ἵ τὸν μὲν ἐπ' ἀκροτάτης ἴδον ἕσπερον ὀξεί ροίζω 1255
 Νηὸς ὑπερπλάμνον νεφέων χεδόν· ἀλλὰ ἔμπευ
 Λαίφρα πάντ' ἐτίναξε ὡραϊτύξας πλερύγασιν.
 Οὐ γὰρ ὄγ' αἰθερίοιο Φυλὴ ἔχεν οἰωνοῖο,
 ἴσα δ' εὐξέσοις ὠκύπτερα πάλλεν ἑρετμοῖς.
 ὅ Δηρὸν δ' ἔμετέπειτα πολύστονον αἶον αὐδῶ 1260
 Ἡ περ ἀνελευθέροιο προμηθεῖα. ἔκτυπε δ' αἰθήρ
 Οἰμωγῆ· μέσφ' αὐτίς ἀπ' ἔρεθ' αἴεσοντα
 Αἰετὸν ὠμησὼν αὐτῶ ὁδὸν εἰσενόησας.
 Ἐννύχιοι δ' ἄργιοι ἄλημοσύνησιν ἴχθη
 Φᾶσιν τ' ἄρρυρέοντα, καὶ ἔχατα πείρατα πόντου. 1265
 Αὐτίκα δ' ἰσία μὲν καὶ Ἰπίκρονον ἔνδοσι κείλης

*Eam viderunt cum sonabili stridore summam vesperi
 Supervolare navem prope nubes quidem : sed nihilo minus
 Omnia vela commovit lacepsita alis aura.*

*Non enim illa formam exhibebat volucris altivola,
 Sed pinnas quatiebat equiparabiles politis remis.
 Post paulo gemibundam accipiebant vocem
 Retrahentis jecur Promethei ; & immugiebat lamentis
 Aether, donec rursus è monte deruentem*

*Eadem via aquilam crude saturam carnis viderunt.
 Tandem Argi conjectura ducti devenerunt noctu
 Ad latum Phasidem & ultimas Ponti metas.
 Idcirco statim vela cum antenna intra caracem*

ἵ τὸν μὲν ἐπ' ἀκροτάτης. ὡραϊ τὴν ἰσπερᾶν, φησὶν, εἶδον οἱ ἄριστοι τὴν
 αἰετὸν ἐπὶ τῷ προμηθεῖα. ἴσα δ' εὐξέσοις, ὡραϊ πλώσας, τῆτ' ἴσα, πλοῦ
 ποιήσας, τῇ βίᾳ τῶν πλερύγων ἐτίναξε τὰ ἰσία. Αἰθερίοιο, ἀπὸ τῆς ἀεροπό-
 ρου. ἴσα δ' εὐξέσοις, τὰ ἐν ταῖς πλερύξεσι πλερᾶ ἴσα εἶχεν ἑρετμοῖς, οἷσα
 κάπαις, τῆτο δὲ φησὶ δεικνύς τὸ μέγιστον τῶν ὀρνέων. Ἡ περ, δηρὸν ἔμετέ-
 πειτα, ἀνασπιλίον, ἔπειτα ἢ ἔμψ δηρὸν. Ἄργιοι, τῶν φερίων ἢ. Ἀλημο-
 σύνη, τῇ ἔμπειρίᾳ τῶν τόπων.

Ἰσθδύκης σείλατες ἐκίσμεον. ἐν ᾗ ἔσ' αὐτὸν
 Ἰσὸν ἄφαρ χαλαίωτο ὠδρακλιδόν. ὦκα δ' ἔρετροῖς
 εἰσέλασαν ποταμοῖο μέγαν ῥέον. αὐτὰρ ὁ πάντη
 καυχλάζων ὑπέεικεν. ἔχον δ' ἐπ' ἀριστερὰ χερῶν 1270
 καύκασον αἰπήνεια, κυλαΐδα τε πόλιν αἴης·
 εὔθεν δ' αὖ πεδίον τὸ δρηϊόν, ἱερά τ' ἄλλα
 τοῖο θεῶ· τίθι κῶας ὄφιν εἴρυτο δοκῶν
 ἰ Πειπλάμῃον λασίοισιν ἴππ' ὄρυος ἀκρεμόνεοσιν.
 αὐτὸς δ' αἰσονίδης χρυσέῳ ποταμόνδε κυπέλλῳ 1275
 οἶνον ἀκηρασίοιο² μελισσάγίας χέε λοιβὰς
 γαίη τ' ἵναέταις τε θεοῖς, ψυχαῖς τε καμόντων
 ἠρώων. γυνῆτο δ' ἀπήμονας εἶναι δρωγῆς
 εὐμυθῆως, ἔνθ' ἑορταῖσιν αἰσίσματα δέχθαι.

*Modium detracta componunt: tum ipsum ibidem
 Malum pari alacritate inclinatum demittunt. mox remis
 Invehunt patentem alveum fluvii. is quoque versus
 Recedebat aestuans. tum vero illis à sinistris erat
 Caucasus praecipus, & Aea ditionis Cutbaëa urbs.
 Ex altera rursus parte campus ille Martius, & eidem
 Sacer deo lucus: ubi draco pervigil servat pellem
 Passim pendentem de foliosis quercus ramis.
 At Iason scypho aureo in flumen
 Dulcissima vini meraci defudit libamenta
 Tum telluri, tum diis loci, tum larvalibus sanctorum simulacris
 Heroum, suppliciter orans, innoxius esse adjunvis
 Liberet, navis funes recipere dignarentur.*

¹ Πειπλάμῃον ἠρωδίουδὲ παροξυῶν. ² Μελισσάγίας. γλυκίας. ³ Ἰναί-
 ταις τε θεοῖς. τοῖς ἐγχωρίοις θεοῖς. τὴν γὰρ ἐπιδημῶντα ἐν τῷ αὐτῷ ἐν τῇ ἀλ-
 λοδαπῇ τῶν θεοῖς ἐπιχωρίοις καὶ ἠρώσι. τῆτο φασὶ ἔσ' ἀλίξανδροι πειῖσται
 τὴ μακεδονία ἐν ἰλίῳ. ⁴ Καὶ ἐνθ' ἑορταῖσιν αἰσίσματα. τὰ κρηθίοντα. οἷοι ἐπ' ἀγα-
 θοῖς καὶ ἐπιπροσδέχεσθαι.

Αὐτίκα δ' ἀγκυῖσιν ἄγκυρα μὲν μῦθον εἶπεν. 1280
 Κολχίδα μὲν δὴ γαῖαν ἰκάνομεν, ἠδὲ ρέεθρα
 Φάσιδ' ἄρη δ' ἡμῖν ἐνὶ σφίσι μετὰ αἰάδα,
 Ἐῖτ' οὐ μὲν μελιχίῃ περιησόμεθ' αἰήταιο,
 Εἴτε ἔσθ' ἄλλοιή τις ἑπήβολ' ἔσεται ὄρμη.
 Ὡς ἔφατ'. ἄργα δ' αὐτὸς ἑπηβορέησιν ἰήσων 1285
 Ἐψόθει νῆ' ἐκέλευσεν ἑπ' ἀναίησιν ἐρύσσει,
 Ἐδάσκιον εἰσελάσσειας ἔλθει. τὸ δ' Ἰππιχέδον ἦεν
 Νιοσομύων, ἐνθ' οἴγε Δία κνέφας ἠυλίζοντο.
 Ἡὼς δ' ἔμεινεν ἑλδομύοισι Φαάνθη.

*Ac continuo Ancaeus inter illos verbis concionatur huiusmodi.
 In Colchicam equidem penetravimus terram & flumen Phasim.
 Ideoque res monet ut hoc momento inter nos ipsos consultemus,
 Vtrum placide sit nobis ambiendus Aeates,
 An alia nec intuta rei restet aggressio.
 Vbi haec dixit, Argi hortatu Iason
 Navim jubet sublime suffulciri ancoris
 Umbrosa inactam paludi (ea autem erat proxime
 Navigantes) ubi nocte cetera commorantibus
 Expectatus paulo mox resurgit dies.*

Ἐῖτ' οὐ μὲν μελιχίῃ. εἴτε πρῶτος περιησόμενοι τῶν αἰήται, ἀποπειρε-
 θήσομεν αὐτῶν, εἴτε ἄλλως πως. Ἐπήβολ' ἔστι ἀσφαλὴς ἕτω καὶ ἀμερίας
 ἀπέδωκεν ἐν ταῖς γλάσσαις. ἑπηβορέησιν, ἢ περιησόμενοι καὶ ἢ συμβολή.
 Ἐψόθει νῆ' ἐκέλευσεν. ἐν τῶν βαθέων ἑπὶ ποταμῶν. μὴ περιησόμενοι τῆ γῆ.
 ὄρμησιν. ἕψοθι δ' ἐπ' ἀναίησιν ὄρμησιν. Ἐπ' ἀναίησιν ἐρύσσει. ἐπὶ τῶν
 ἀγκυρῶν ἐκλύσει, ταῖς ἀγκύραις ὄρμησιν. Ἐδάσκιον. τὸ δασύσκιον, καὶ
 συγχοπία.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΤΟΥ
ΡΟΔΙΟΥ ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΩΝ
ΤΡΙΤΟΝ.

Εἰ δ' ἄγε νῦν² ἐρατῶ³ παρά θ' ἴσασσ, καὶ μοι ἔνισσῃ
Ἐνθεν ὅπως ἐς ἰωλκὸν ἀνήγαγε κῶας ἰήσων

APOLLONII RHODII
ARGONAUTICORVM
LIBER III.

Interprete JEREMIA HOELZLINO.

Nunc age, ades sis Erato, & hinc suggere
Mihi, quomodo Iolcum reportaverit pellem Iason

ΣΧΟΛΙΑ ΕἰΣ ΤΟ ΤΡΙΤΟΝ ΤΩΝ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΩΝ.

¹ Εἰ δ' ἄγε νῦν ἴσασσ. τῆ τρίτῃ λόγῳ τῷ ἀργοναυτικῶν τὸ κεφάλαιον
ἔσται πέντε. ἤρα ε ἀλλῶν βελούσιμα, πένθος τὴν ἀφροδίτῃ τῇ μη-
δείᾳ ἐπιπέψασσ τῷ ἔρωτι. ἰάσων ἢ μὲν τῷ φέρεσ ἢ τῷ ὄρωτι ἢ τῷ
τῷ αἰήτι, ἀξιοῖ λαθεῖν τὸ δῆλον. ἀρκακίᾳ ἢ ὁ αἰήτης, ἀθλῆς αὐτῷ
αὐτοῦ τῷ μεγαλῆς ὡς πε τὸς πυρίπυρ τῶν ζεῦξαι, καὶ αὐτῶν τὸς τῷ
ἐράτῳ ὄρωτι, ὅπως ἂν ἀνεδίδοι γίγασσι. ἢ μῆτιν ἢ αὐτῶν, ἀλλὰ ε τῷ
γηγῶν τῶν ἰήσων. μῆτιν ἢ, ἀλλὰ τῷ ἰάσων ἔρωτι, ἰάσων
ἰάσων τῷ χαλκίῳ τοῖς ἰήσων ἀντῆς βοηθῆσαι, καὶ δὴ σιωπῆσιν ἔστω
τῷ ἰάσων καὶ τῷ ἰήσων ἰήσων, δίδωσι πε τὸ φάρμακον, καὶ ἰάσων
τῷ ἰήσων δὲ αὐτῷ τῷ ἰήσων ἀρκακίᾳ. τοῖς ἢ φαρμακίᾳ
σῶμα ὁ ἰάσων ἢ τῷ ἰήσων ἰήσων ἰήσων ἰήσων ἰήσων
ἀθλῆς. Ἐρατῶ. ἀντῷ ἰήσων, ἀπικῶς. τὴν ἰήσων φασὶ ὄρωσι
ἰήσων. Εἰ δ' ἄγε νῦν. λέγεται τῷ μῆτιν, ἢ μὲν κλειῶν ἰήσων
ἰήσων ἢ, γεωργίᾳ, καὶ τὴν αὐτῷ τῷ φυτῷ πρᾶγμα ἰήσων ἰήσων
ἰήσων. περὶ τῶν ἰήσων, ὄρωσι πολύμηνα, λῦσαν ἰήσων
ἰήσων ἰήσων, ἀστρολογίᾳ καλλιότη, πῶσι. ³ Παρά πε. τὸ ἰήσων, πῶσι
καὶ ἰήσων. ἀπικῶς ἢ αὐτῷ μὲν ἀλλὰ πῶσι ἰήσων τῷ ἰήσων ἰήσων
ἰήσων πῶσι μῆτιν, ἰήσων αὐτῷ πῶσι. ἀπικῶς, ἀλλὰ πῶσι ἰήσων, καὶ ἢ
Μηδείης

Μηδείης ὑπὲρ ἔρωτι. ἴσὺ γὰρ ἔκλυπιδ' αἴσων
 Ἔμπορες, ἀδμήτας ἢ τεοῖς μελεδήμασι θείλγης
 Παρθενικάς. τῶ καὶ οἱ ἐπήραλον ἔνομ' ἀνῆπται.
 Ως οἱ μὲν πυκινοῖσιν ἀνώϊτως δονάκεωσι
 Μίμνον δ' ἄριστ' ἄλοχημῶσι. αἰδ' ἐνόησαν,
 Ἡ' ῥη ἀθλωαίη τε, διὸς δ' αὐτοῖο καὶ ἄλλων
 Ἀθανάτων Διόνοςφι θεῶν θαλάμονδε κιῶσαι

*Per Medea amorem. si tu quidem Cypridis etiam munus
 Participas, & impressas adhuc virgines tuis perductas
 Commentis : quia tibi re amatorium est inditum nomen.
 Sic inter densas arundines nemine advertente
 Manebant proceres in insidiis locati. quod odorata
 Iuno & Minerva, & ab ipso Iove aliisque
 Scorsum diis immortalibus ingressa penetrata*

ταῖς ἄλλαις ἐπικαλεῖται. ῥητίον οὖν ὡς μὲν τὸ πρῶτον, ὅτι δ' ἄρχομεν
 μὲν, ἐκείνης ἀπέλωνα τ' ἢ μυστῶν ἀρχηγίτων ἐπικαλεῖται. ἐπὶ ταῦτα δὲ
 ἐπειδὴ πρὸς τὴν γάμον ἔθαλίας ἀφ' ἀλίγεται μίλλη, θαλιῶν ἢ ὡς τὰ π-
 δεῖαι μῦθος, ἀφ' τὸ τοῦ ταῖς μῦθος ἐπικαλεῖται. ὅτι ἢ θαλιῶν εἰσὶ
 ὡς τὰ πδεῖαι μῦθος, ἐν ταῖς ὄρφικαῖς δεδήλωται. ἔδ' ἐπὶ λέγονται μυστῶν
 βροτοῖ. αἱ γὰρ ἴσασιν κήρανοι, αἰσὶ μίμηλε χροὸς θαλίαι τ' ἰσθλαῖαι. ὡς ἢ
 π' ὀδύπρον, ὅτι ἐπειδὴ ἐπὶ τοῖς ὄρφικαῖς ἀρίπτις ὄρχηστως ἢ ἰσθλαῖαι
 δίδεται, μίλλη ἢ ὁ ἀπολλώνιος τ' ἢ μηδείας ἔκλυπιδ' αἴσων διαγείλας.
 ἀφ' τὸ τοῦ τὴν ἀρίπτι τ' ἐπιθαλάσσης τ' γάμων ὄρχηστως ἐπικαλεῖται μῦ-
 θος. διὸ καὶ μετ' ὀλίγα ἐπιθώγει μεμρισεῖται τ' ἢ Ἀφροδίτης ὄρχησι. τὰ
 γὰρ γάμων ἢ ὄρχησις ἐπιταί. ῥιανὸς δὲ φησὶ μετὲν ἀφ' ἀλίγεται ἢ πᾶσαις ἐπι-
 καλεῖται ταῖς μῦθος, λέγων ἔτι. πᾶσαι δὲ εἰσκήσιν, μίλλη ὅτι τὸ ἔνομα
 λίξαις. ἴσως ἢ ἔπειδὴ πρὸς ἔρωτι μὲν ἀφ' ἀλίγεται, ἢ ἰσθλαῖαι ἢ ὡς τὰ
 ἔρωτι πρὸς ἀλίγεται, ἀφ' ταῦτα ταύτης μνημοσύνης, τὸ κρονὸν ἀίεργίτημα αὐτῆ
 ἀκαθῆαις ἀφ' τὸ ὄνομα. Ἐυλόγως ἢ ὁ ἀπολλώνιος μεμρισεῖται τ' ἰσθλαῖαι
 φησὶ τ' ἢ Ἀφροδίτης ὄρχησι, λέγων δὲ τ' γαμικῶν. γάμοις ἢ ἄρα καὶ ὄρ-
 χησις ἐπιταί. ἐν δὲ τοῖς εἰς μυστῶν ἀναφερομένοις δύο ἰσορῶνται γηοῖσας
 μυστῶν. πρὸς βουτήρι μὲν, μὲν ἢ κρονὸν γηοῖσας πρὸς τῶν ἢ, τ' ἔκαστος ἔκαστος
 μνημοσύνης. Ἀνώϊτως, ἀνυπηρετήτως.

Βεβλῶον. πείραζε δ' ἀθλωαίλω πάρθηρη. 10
 Ἀυτῆϊ γὰρ πρῶτην ἴνα γυγαστερ διὸς ἄρχιο βεβλῆς,
 Τί γρηῖ, ἢ εἰ δόλον τίνα μήσται, ὃ κεν ἐλόυτες
 Χρῦσσον αἰήπειο ἔμεθ' ἐλλάδα κῶας ἄγοισο.
 Ἡ δ' ἐπὶ τὸν ἐπέεσσιν ἔπειθε Φάμφοιοι πεπιθῶεν
 Μειλιχίοις. ἢ μὲν γὰρ ἰσπερφίαλα πέλη αἰνῶς. 15
 Ἐμπερ δ' ἔπειθε πῶρα ἄπο τρωπῶσσι εἴοικεν.
 Ὡς φάτο ἄπο τῶν δὲ παρ' ἄσσαν ἀθλωαίη πρῶσειπε.
 Καὶ δ' αὐτῶ ἐμὲ τίνα κ' ἔφρεσιν ὀρμαίνουσαν
 Ἡρῆ ἀπηλεγάως ἐξείραει. ἀλλὰ τοι ἔπειθε
 φράσασθαι νοῖω τῶν δόλον ὅστις ὀνήσει 20
 Θυμὸν ἀριζήων. πηλέας δ' ἐπεδοίασσι βεβλάς.

*Conferunt capita. ac priore loco Minervam tentat Iuno.
 Nunc ipsa Iovis filia consilium prior ini,
 Quid rei consingas, quidve doli, quo captam
 Aurcam Aeata pellem in Graciam transportent;
 Aut saltem expalpent ab eo verborum blanditibus
 Inescato. quanquam enim nimis est truculentus:
 Tamen nullum decet tentamentum aspernari.
 Sic locuta Minerva subjicit è vestigio.
 Ipsam quidem me talia volutantem cum animo
 Praefise rogas Iuno: sed nondum
 Eam me exputasse machinam intelligo, quae sortibus illis viris
 Sit fructui; quamvis varia perlibrarim consilia.*

¹ Μεθ' ἐλλάδας. ἀπὸ τῶν ἐπὶ ἐλλάδας. ² Ἀποτρωπῶσσι. ἀποτρωπῶσσι. ὁ δὲ ἴσως. ὅμως ἐδραμῶν πῶρα πηλέας διὰ. ³ Τῶν δὲ παρ' ἄσσαν. πρῶσειπε. ⁴ ἀπηλεγάως. σημαίνει μὲν κ' τὸ ἀληθῶς κ' ἀπλῶς, ἔπειθε τὸ σκεπῶς· ἴν' ὅτι ἀπὸ τῶν ἀποτρωπῶσσι. ἐπιφίρει γὰρ. ἀλλὰ τοι ἔπειθε φράσασθαι νοῖω.

Ἡ, Ἐπ' ἔδεσθε αἶγε ποδῶν παρθεύματα ἔπηξαν,

¹ Ἄνδιχα προφύρασαι ἐν σφίσιν. αὐτίκα δ' ἦρη

Τοῖον μηλιώσαι παροϊτέρη ἔκφατο μῦθον.

Δεῦρ' ἰομεν ² μετ' κύπριον ³ Ἐπιπλόμεναι δέ μιν ἄμφω 25

⁴ Παιδί ἐῷ εἰπεῖν ὀτρυνόμεν, αἶκε πίθηται,

• Κέρλιον αἰήτεω πολυφάρμακον οἷσι βέλεοσι

⁵ Θέλξαι οἷς βόσας ἐπ' ἰήσονται. τὸν δ' ἂν οἶω

Κείνης αἰνεσίῃσιν ἐς ἐλλάδα κῶας ἀνάξειν.

Ὡς ἄρ' ἔφη. ⁶ πυκινὴ ἢ σωθίαδε μῆτις ἀθλίη. 30

Καί μιν ἔπειτ' ἐξαῦτις ἀμείβετο μελιχίοισιν.

Ἡ ῥη, νῆϊδα μὲν πατὴρ τέκε τοῖο βολάων,

οὐδέ τινα χρεῖω θελκτῆρον οἶδα πόθοιο.

Vbi hac dicta, oculos humi ante pedes figunt

Diverse secum fluctuantes. ac statim Iuno

Consilians hac prior habet verba.

Age abeamus ad Cyprum, & conventam amba

Hortemur, suo edicat filio, haud dubie parituro,

Vt gnatum Aeata potentissimam venenorum telis suis

Petitum occupet amore Iasonis, quem opiner

Illius consensione pellem referre in Graciam posse.

Cum hac est prolocuta, placuit Minerva catum esse consilium:

Illi itaque vicissim retulit sermone placido.

Iuno, inscientem me hujus ictuum puerperus edidit pater,

Nec ullum illicem desiderii usum teneo.

Ἄνδιχα προφύρασαι. διηρημένως μεριμνῶσαι. ¹ Μετ' κύπριον. ἢ πρὸς πρὸ κύπριον. ² Ἐπιπλόμεναι. ὡς ἀφροδίτης καὶ ἐπιπλόμεναι. ³ Παιδί ἐῷ. ἀποκρίσθαι μὲν ἀφροδίτης τὸ ἔρωτα χημεαλογεῖ σακφῶν ἢ γῆς καὶ ἔρωτος σικαυίδης ἢ. Ἀφροδίτης ἔστι ἄριον. ἀρίτλιε καὶ δολομηδὲς ἀφροδίτας, τὸν ἀρί δολομηχανῶν τέκεν. ἰδοὺ καὶ ἐπίοδον ἐκ χάριτος λίχη τὸ ἔρωτα. ἐν δὲ τοῖς ἐπὶ ἔρωτα, κρείον χημεαλογεῖται. αὐτὴρ ἔρωτα κρείον ἔστι πρὸς πάντα ἐπέκνωσι. ⁵ Θέλξαι οἷς βόσας. νῦν ἀπὸ τῆς ἀπατήσεως, τὸ μὴ κρατήσεω ἰαυτῆς ἀπὸ τῆς ἔρωτα. ⁶ Πυκινὴ ἢ, ἀνὸς τῆς ἀεθρῆς καλῶς. ἀπὸ τῆς πυκνῆς καὶ σωστῆς ἤρσει αὐτῆς εἶναι ἢ βελῆ.

Εἰ δέ σοι αὐτῇ μῦθος Ἰφαιδάνης, ἢ τ' ἂν ἔγωγε

Ἐσσοίμην, σὺ δέ κεν Φαίης ἔπειθ' ἀντιόωσα.

35

Ἡ, καὶ αἰαίξασαι Ἰπὶ μέγα δῶμα νέοντο

Κύπριδος, ὄρρα τί οἱ δεῖμα πόσις ἀμφιγυήεις,

Ὅπῳ τε μιν ταπρώτα πρὸς Διὸς ἤγχι ἀχθῆεν.

Ἐρκεα δ' εἰσελθῶσαι ὑπὸ αἰθέρη θαλάμοιο

Ἔσαν, ἵν' ἐντύνεσκε θεὰ λέχῳ ἠφαισίο.

40

Ἄλλ' ὁ μὲν ἐς χαλκεῶνα ἔεικμονας ἤρει βεβήκει,

*Quia vero sententia tibi probatur ipsi, ego utique subserviam
Scena ; sic tamen, ut tu agas compellandi dicendique partes.*

His cum dictis exiliunt, & ad augustale contendunt

Cypridis, quod ipsi struxerat maritus bis claudus,

Cum eam primum duceret ab Iove uxorem.

Ingressa igitur conspecta restiterunt in porticu

Cubiculi, ubi dea solebat cum Volcano lecti consorte.

At ille ad officinam suam & incudes concesserat.

Ὅρρα τί οἱ δεῖμα. ὄρρα τί. οἱ ἀριστέρχειοι δὲ ἐνὸς εἰς τὰ τοιαῦτα χεῖρα
φασὶν ἠρακλίων δὲ ἐν δισί. ὡς κὴ πρὸς τῷ ποιητῇ. τὸρρα τὸτ' ἐκ χηλοῖο
λαῶν. Αἰθέρας, τὴν παρὰ δα. Ἄλλ' ὁ μὲν ἐς χαλκεῶνα. Ἐν αἰόλῳ
τήσων ἰέρα καλκιδῆ, ἐν ἠφαισὶ τ' ἠφαισὶ χαλκιδῆ. καλλίας ἢ ἢ ἰέρα
φασὶν ἀνακείσθαι ἠφαισὶ, ἀλλὰ τὴν λιπαρῶν. ἰέρα ἐν λιπαρῇ. εἰσὶ ἢ αἰ
αἰόλῳ ἴσσοι ἐπὶ αὐτῶν, σροχίλη, δῶνον, ἰέρα, λιπαρῶν, διδύμη, ἐρε
κώδης, φοινικώδης, πεισικελίαν. Ἄλλ' ὁ μὲν. Ἐν αἰόλῳ ἴσσων ἐπὶ ἢ ἰέρα κα
λκιδῆ, ἐν ἠφαισὶ τ' ἠφαισὶ χαλκιδῆ. ἰσροῖ καλλίας ἐν δεικίτῳ ἢ πει
ἀγαθοκλῆα λέγειν εἶτα κὴ ὄροφον ὑψηλὸν, ἐφ' ἢ κρατῆρες εἰσὶ δύο ἂν ὅτι
ἐπὶ τ' αἰμίτῳ τριτάτῳ, ἐξ ἢ πολὺ φέρεται φέγῳ, ὡς ἐπὶ πο
λὴν τίπον δεικίτῳ τ' φωτισμῶν. ἔπειτα ἐκ τ' χροσμάτῳ ἀναφέροισι ἀφ' ἢ πυ
ροι λίθοι ἀπλοθεμιθῆς. κὴ πηλικῶτος βρόμῳ γίνεται, καθ' ὅν καιρὸν συμ
βαίνῃ ἐργάζεσθαι τ' ἠφαισὶ, ὡς ἐπὶ πηλικῶτος σάδρα ἀκείσθαι τὸν
ἠχρ. οἱ ἢ ἐκ τ' ἐκφυσήματι ἀναρριπύμῳ μύθῳ, ἀφ' ἢ πῶ ἐκπύρωσι
πάντοτε ἰάδεις εἰσὶ ἢ ἀφαισικαυμῶν τὴν ἄψιν, κὴ τὴν δυνάμειν καθ' ἠλιον
ἔχασιν. ὑκτῶρ μὲν οὐδ' πάντα τὰ πει πῶ ἐργασίαν ἢ θεῶν γινόμενα κα
λῶς δηλοῦται μὲν ἠέρα ἢ, ἐκ τ' κροφῆς ὄθῃ ἢ φλόξ ἀτίσσι, ὡς περ
ἐφ' ἢ ὑπερχειμῶν ἰέραται. Ἡ ἢ ἰέρα.

Νήσιο¹ πλαγκτῆς ὄρω μυχόν· ὧ ἐνὶ πάντε
² Δαίδαλα χάλκωεν ῥιστῇ πυρός· ἢ δὲ ἄρα μένη
 Ἡῶ δόμῳ δινωτὸν ἀνὰ θρόνον, ἅντα θυράων.
 Λαχνοῖσι δὲ ἐκάτερθε κόμας Ἰππειμῆν ὤμοις, 45
 Κόσμη χρυσεῖη Δία κερκίδι. μέλλε ἢ μακρὰς
 Πλέξαομαι πλοκάμους. ταῖς ἢ προπαροίθην ἰδῆσαι
³ Ἐχέθην, εἴσω τέ σφ' ἐκάλεθ, ἔδποθ θρόνον ὄρωτο,
 Εἴσε τ' εἰς κλισμοῖσιν. ἀπὲρ μετέπειτα ἔ' αὐτῇ
 Ἰζαωεν, ⁴ ἀψήκους ἢ χεροῖν ἀνεδήσατο χαίτας. 50
 Τοῖα ἢ μειδιῶσα προσέννεπεν αἰμυλίοισιν.
⁵ Ἡθεΐαι, τίς δεῦρο νόθῳ χρεώ τε κομίξῃ

*In latum insula Plancta recessum, ubi omne genus
 Opera artificiosa ex are ducebat ignis jactu. hac itaque vidua
 Domi sedebat in solio tornato, ex adversum foribus,
 Et eburneis utrinque immixtas humeris comas
 Aureo digerebat pectine, mox longos
 Plicatura cirros. verum illas conspicata coram,
 Desistit, eas introvocat, & solio resurgens
 Invitat sellis; tum ipsa deinde
 Residit, atque manibus impexas circumligat comas;
 Postremo subridens tali voce comiter compellat.
 Domina, quae vos mens, quodve tam urgens huc negotium adigit*

¹ Πλωτῖν ἢ αὐτῶν εἴρηκεν, ἀπολαθῆσας τοῖς πρὸς ἰταλίαν καὶ σικι-
 λίαν μυθολογῆσαι πρὸς ὄδον πλανῶν. ἢ ὅτι τὸ παλαιὸν αἱ νῆσοι πάντῃ
 ἐπλανῶντο, καὶ βάσις οὐκ εἶχε. ² Διὰ ἢ ἔ' λέγει, δαίδαλα χάλκωεν ῥιστῇ
 πυρός, ἐμφαίνει πρὸς τὴν λεγόμενῃ ὑπὸ ἔ' καρδία ἀναφυσήσεως ἔ' πυρός· ὡς
 ἔ' χασμαῖο. ³ Ἐχέθην. ἐπιπέσασθαι κενεῖσθαι. ⁴ ἀψήκους. ἀκτινίστους.
⁵ Ἡθεΐαι. προσφώνησις παρ' ὁμήρου νειτέρων πρὸς πρσιδοτέρους. Δαίδα-
 λιο ἢ συλληπτικῇ τῇ φρασὶ κίχρηται. τὸ γὰρ τῇ ἡρᾷ προσόν, καὶ κατ' ἀλη-
 θῆσ ἐπέχει. ταῦτα ἢ ἀρμύσθαι λέγουσθαι κατ' ἑλὴν ὁμήρου πείσσει. κατ' ἢ τὰς νει-
 πῆρας, ἢ μοῖοι ἀθλῶας καὶ ἡρας, ἀλλὰ ἔ' διὸς ἐστὶ πρσιδοτέρου ἢ ἀφροδίτη.
 ἠσιδοθῆ γὰρ αὐτῶν ἐν τ' αἰδοῖαν ἔ' ἡραῶν φησὶ γηροῖσθαι.

¹ Διωαίς αὐτως; τί δ' ἰκάνετον, ² ἔπι πᾶρ⊙ γε
λίω Φοιζίζου; ἐπεὶ πείεσε θεάων.

Τὼ δ' ἤρη τοίοισιν ἀμειβομένη προσέειπεν. 55

³ Κερτομέεις, νῶϊν ἧ κέαρ ⁴ σωορίετα ἄτη.

Ἦδη γάρ ποταμῷ ἐνὶ Φάσιδι νῆα καίχρη
Αἰσονίδης, ἠδ' ἄλλοι ὅσοι μὲν κῶας ἔπονται.

Τῶν ἦτοι πάντων μὲν ἐπεὶ πέλας ἔργον ὄρωρεν,
Δείδιμω ἐκπάγλως, πρὶ δ' αἰσονίδαο μάλιστα. 60

Τὸν μὲν ἐγὼν, εἰ καὶ περ ἐς αἶδα ναυίλληται,

⁵ Λυσόμω⊙ χαλκίων ἰξίονα νεόθι δεσμῶν,

In solentissimas? temporisne causa huc venistis? antea certe

Non nimis crebro aditabatis; quippe eminentis inter deas.

Ei vero talia Iuno respondit & fecit verba.

Cavillaris tu quidem: at nobis cor ex mali metu suffultat.

Iam enim in fluvio Phaside navem tenet

Aesonis gnatus & alii quotquot spe pellis sequuntur.

Quibus sane omnibus quando prope ingruit bellum,

Pessime timemus; & eximie filio Aesonis:

Quem quidem, vel in Orcum navigaret,

Ixionem infra vinculis soluturus ferreis,

¹ Διωαίς ἧ, πολλὰ χρόνῳ ἐφθίσεας. ² Οὔτι πᾶρ⊙ γε. ὡς γὰρ γράφει τὸ ὁμηρικόν, πᾶρος γε μὲν ἔπι γαμιζίς. ³ Κερτομέεις. ἐρωιδύη. ⁴ Σωορίεταται. τερφάσεται, θορυβῶται. ⁵ Λυσόμω⊙ χαλκίων. τ' ἰξίονα παρείληφεν, ὅτι δοκεῖ ἐπιχειρηκίται τῇ ἡρα. Φλιγύς ἧ ἕως ἰξίων, ὡς καὶ Διελπίδης. Φλιγύς ἧ δ' ἔπειτα ἰξίων. Φεικύδης ἧ, αὐτῶν⊙. Φοσι ἧ ὡς γαμιζίς διῶν τῶν ἡιονίως θυγατέρων, πολλὰ ὑπέχρηθ' ἔδωκεν δῶρα. ἰλθόν⊙ ἧ ἐπὶ ταῦτε τ' ἡιονίως, βίρηθρον ποιήσας & πυρακλίωσας, σκεπαζέει αὐτὸ λιπθῆς ξύλοις καὶ κροίῳ λιπθῆ. ἰμπισὼν ἧ ὁ ἡιονίως ἀπέθνηκεν. λύσας ἧ τῶν ἰξίων ἐνέπεισε γὰρ τῷ το, καὶ ἕδεις αὐτὸν ἠήλει ἀγρίσαι ἔπι θῶν ἔπι ἀνθρώπων. ὡς τ'⊙ γὰρ ἰμφύλιον ἀνδρα ἐπέκλειεν. ἰλιήσας ἧ αὐτὸν ὁ ζῶς ἀγρίζη, καὶ ἀγριθῆς ἡράσθη τ' ἔρασε. ὁ ἧ ζῶς τοφίλλω ὁμοιωσας ἡρα, ὡς γὰρ γαμιζίς αὐτῶν. & ἔπειτα πειήσας τετράκηνον τρεχόν, & δεσμύσας αὐτὸν, πικρῶν).

Ρύσμεν, ἕσπον ἐμοῖσιν ἐνὶ θένῳ ἔπλετο γήοις,
 ὄφρα μὴ ἐγέλαιση πελίας κακὸν οἶτον ἀλύξας,
 ὄφρα ὑπερλωρὴ θυέων ἀγέραςον ἔθηκεν. 65

Καὶ δὲ ἄλλως ἐπιέπειν ἐμοὶ μέγα φίλατ' ἰήσων,
 Ἐξ ὅτ' ἴππι προχοῆσιν ἄλις πλήθοντο αἰαύρα,
 Ἀνδρῶν ἑὺνομίης πειρωμῆη ἀντεβόλησεν,
 Θήρης ἐξανιών. ² νιφετῶ δὲ ἐπαλιώτερ πάντα
 Οὔρεα ἐσκοπαιὶ πειμήκεες· οἱ ἢ κατ' αὐτῶν 70
 Χεῖμαρροι κασαχηδὰ κυλινδόμμοι φορέοντο.

Γρηὶ δέ μ' εἰσαμύλω ³ ὀλοφύρατο, καὶ μ' ἀναείρας
 Λύπης εἰσὶς ὤμοισι ⁴ διεκπροαλῆς φέρεν ὕδωρ.
 Τῶ νύ μοι ἀλληκλον πειπέτα. ἔδ' ἐκε λώβλω
 Τίσειεν πελίας, εἰ μὴ σύ γε νόσον ὀπάσσης. 75

Eriperem, quantum virium meis inesset artubus:

Vt ne triumphet Pelias evaso crudeli exitio,

Qui me per superbiam honoris sacrorum expertem esse voluerit.

Alioquin jam olim Iason meis in medullis haeret,

Ex quo in bene pleni profluxu Anauri

Hominum exploranti aequitatem occurrit

Venatu reversus (omnes autem inalbebant nive conferta

Montes, & scopuli quamvis editi, unde

Torrentes praecipitabant cum strepitu devoluti)

Ac licet me in aniculam deformassem, miseranter me

In suos ipse humeros sublatam amne praecipiti extulit.

Ejus igitur unius certissima sum miratrix. nec vero noxam

Luat Pelias, ni tu retures reditum.

¹ Εὐνομία, δικαιοσύνη καὶ ἡ καλοπραγία. ² Νιφετῶ παλιώτερον, τῆ
 χροῖνι ἰσκέπαστο. ³ Ὀλοφύρατο. ὅτι τὸ ὀλοφύρατο εἰληπτοῦ ἐπὶ τῆ ἡλίεσσιν.
 ὀλοφυρόμμοιο. συμπληρῶν, πάχων. ⁴ Διεκπροαλῆς. κατώφοροι, κατω-
 φηρῆς· ἐπὶ τῶν ἄλλων πρὸς τὸν ῥοῶδες.

Ως ἤυδα. ¹ κύπριν ἢ ² νεοσασίη λάβε μύθων.
 Ἄζιπ δὲ ³ ἀντομύλιω ἤρλω ἔθεν εισρόωσα·
 Καί μιν ἔπειτ' ἀγαυοῖσι παρσέννεπεν ἠγ' ἐπέεσσι.
 Πότνα θεά, μή τοι τι κακώτερον ἄλλο πέλοιτο
 Κύπριδ' ὄ, εἰ δὴ σείο λιλαιουμένης ἀθερίζω 80
 ἠ' ἔπ' ὄ, ἠέ τι ἔργον, ὃ κεν χέρες αἴγα κάμοιεν
 ἠ' πεδαιαί· καὶ μή τις ἀμοιβαίη χάρις ἔστω.
 Ως ἔφαθ'· ἤρη δὲ αὐτίς Ἰπιφραδέως ἀγόρευσε.
 Οὔ τι βίης χατίεσσι ικάνομυ, εἰδέ τι χειρῶν.
 Ἄλλ' αὐτως ἀκέεσσι τεῶν Ἰπικέκλεο παιδὶ 85
⁴ Παρθένον αἰήτεω θέλξαι πύθω αἰσονίδαο.
 Εἰ γάρ οἱ κείνη συμφράσεται δῖμυρέεσσι,

*Vbi haec dicta, insolenti Cypris verborum glomere pervulsa,
 Iunonis ad se precantis erubescerebat conspectum,
 Et proinde reserebat ipsi quae comitatis essent saepe sparsa.
 Venerabilis dea, non sit nequius aliud
 Cypride, si praetuo cupientis praevertam
 Aliquod vel verbum vel opus, quod haec quidem effexint manus
 Imbelles, nec mutua inestur gratia.
 Ea sic locuta, sermonem Iuno nec incommode pergit.
 Nihil virium indige, nihil manuum, adsumus.
 Quapropter utcunque omissa tuo impera filiolo,
 Aeata virginem ad impotens Iasonis redigat desiderium.
 Nam si illa cum isto conspiret benevole,*

¹ Κύπριν. λέγει τὸ ἀκῆσαισα. ² Νεοσασίη. ἀντὶ τῆς ἐν ἰπικασίᾳ ἐχθρῆς
 νέου μύθων. ἢ μύθων ἰπικασίης εἶλεν αὐτῆν, ἔπειτα παρσέννεπεν ὁ λό-
 γος αἰονίδια. ὃ ἢ νεός. ἰστέοις ἢ πτωμύλιω ὑπὸ τῆς ἠρας ἰαυτῆν βλέπασα.
³ Ἀντομύλιω. ἰκαστόμοιοι, λιστομύλιω. ⁴ Παρθένον αἰήτεω. ἀντὶ τῆς θυγατέ-
 ρος ἀπλωῆς. διώαται ἢ καὶ ἔτιως ἀκῆσαισα, τῆς αἰήτεω θυγατρῶν τῶν ἔσσαν
 παρθένοι.

Ρ'ηιδίως μιν ἐλόντα δερ^Θ χρύσειον οἶον

Νοσήσεν ἐς ἰωλκόν· ἐπεὶ ¹ δολόεσσα τίτυκται.

Ὡς ἄρ' ἔφη. κύπεις ἧ μετ' ἀμφοτέρησιν ἔειπεν. 90

Ἦρῃ ἀθλωαίῃ τε, πῆσοιτό κεν ὑμμι μάλισσα

Ἦ' ἰμοί. ὑμείων γὰρ ἀναιδήτω περ ἰόντι

Τυτῆ γ' αἰδῶς ἔσσετ' ἐν ὄμμασιν· αὐτὰρ ἐμείο

οὐκ ὄθηται, μάλα δ' αἰὲν ἐρμυαίνων ἀθερίζη.

Καὶ δὴ οἱ ² μωρέηνα, πείσομαι κακότητι, 95

Αὐτοῖσιν τόξοισι δυσηχέας ἄξαι εἴσῃς

Ἀμφαδίω. τῆσιν γὰρ ἐπηπέειλε ³ χαλεφθεῖς,

εἰ μὴ τηλόθι χεῖρας, ἕως ἐπὶ θυμὸν ἐρύκη,

Ἐξω ἐμᾶς, μετίπειτα γ' ⁴ ἀμφοίμω ⁵ εἰσὶ αὐτῆ.

Ὡς φάτο. μείδησαν ἧ θεαί, καὶ ἐσέδρακον ἀντὶ 100

Sperem rapta facile aurea pelle

Reventurum esse Iolcum; quoniam recocta est & veteratrix.

Illa desinente, ambas alloquitur Cypris.

Iuno & Minerva, multo citius ille vobis paruerit

Quam mihi. quippe vestri, ut ut est inverecundus,

Aliquantum pudorem in oculis retinebit. at mei

Magis fastidit quam veretur, qui toties mecum verba commutet.

Quam ob culpam inconcupii, ut eram & malo obsessa & ira,

Cum arcu ipso spurcas illi frangere sagittas

Propalam. is vero minitabatur offensior,

Ni procul, dum adhuc in frenis habeat stomachum, meas

Abstineam manus, confore ut ipsa mihi arcessam mœrorem.

Hactenus ea dicente, renidentes deæ contra adspectant

¹ Δολόεσσα. ἀπὸ τῆς φροῖμη. ἔτι γὰρ ποτε ὁ δόλ^Θ καὶ ἐπὶ τῆς φροῖμης. ² Μωρέηνα. ἀρχαῖον, ἐπερήλησσε. ³ Χαλεφθεῖς. ὁ ἴσος. χαλιπῆς γὰρ μοι χαλιπαῖων, ἠπέειλεσιν, εἰ μὴ ἀποχοίμω τὰς χεῖρας, ἕως ἐπὶ τὸ θυμὸν κρατῆι, ⁴ ὡς μεμφοίμω ἰμαυλῆ. ⁵ τὸ ἧ εἰσὶ εἰς τὴν κῆτην. ἀπὸ τῆς ἰμοῖ γὰρ λαμβάνεται.

Ἀλλήλαις. ἢ δὲ αὐτὶς ἀκηχευμένη προσέειπεν.

Ἄλλοις ἄλγεα πᾶμα γέλωσ πέλει· ἔδ' ἐτί με χεῖρ
 μυθεῖσθαι πάντες· ἄλλοις εἰδῶσα ἔαυτή.

Νῦν δὲ ἐπεὶ ὕμμι φίλον τόδε δὴ πέλει ἀμφοτέρησι,
 Πειρήσω, καὶ μιν μελίξομαι· ἔδ' ἀπιθήσθαι. 105

Ὡς φάτο. πῶ δὲ ἦρ' ἰραδιῆς ἐπεμάσασα χεῖρός·

Ἦκα ἢ μειδιόωσα² παραβλήδην προσέειπεν.

Οὕτω νῦν κυθέρεια τόδε χεῖρ³, ὡς ἀγορεύεις,

Ἔρξον ἄφαρ. καὶ μή τι χαλέπιο, μηδ' ἐρίδωνε

Χωρομένη σὺ παιδί. μεταλήξῃ γὰρ ὀπίσσω. 110

Ἦ ῥα, καὶ ἔλλιπε θάκην· ἐφωμάρτησε δὲ ἀθλεύη.

Ἐκ δὲ ἴσαν ἀμφω ταίγῃ³ παλίσυτοι. ἢ δὲ ἔαυτή

Inter se. illa igitur tristior redorditur fari.

Ab aliis dolores mei ridicule tractantur. neque magni refert

Traloqui cuivis, quos vel sola ego satis superque disco.

Nunc magis, quia res vobis omnino ambabus est cordi,

Faciam periculum, & ipsi abblandiar, nec ille abnuet.

Elocuta talia Iuno gracilentam stringit manum,

Ac leniter arridens subjicit pauca.

Ita nunc negotium istuc Cytherea, uti faris,

Expedi. sed cave neu quid indigneris, neu alterces

Per iram cum puero tuo. nec enim aliter dediscet stomachari.

Et cum dicto levat se de sede; sequitur Minerva;

Et amba exeunt retrogressæ, illa vero ipsa quoque

¹ ἰραδιῆς. πρυφίης. ἀνακρίων ἢ ἐπὶ τάχως ἔταξι τὸ ἰραδιόν. ἰραδιῆς πάλαι. ἴουκθ³ ἢ ἐπὶ τῶν τ' ἔρασι βραχέων κίοντι. ἰραδιῆς ἀπὸ τῆς εὐμεγέθους λέξεως. σπείροθ³ ἐπὶ τ' αὐτοῖς. ἰραδιῆς δὲ ἐπίπτεμπον ἀκροῦσα.

² Παραβλήδην. ἀπὸ τ' παραβάλλωσα τοῖς ἐρημύοις. ἢ γὰρ ἀκροῦσα ἐπὶ τ' ἀπαιτῶν. παλαμίδης ἢ ἐξ ἀνέσολης, ἢ παραλογιστικῆς. ἴον ἢ, ἐξ ἀπαιτῶν. ³ Παλίσυτοι. ἐπιώδρητοι.

Βῆ ῥ' ἴμεν ἐλύμποιο κῆ¹ πύχας, εἴ μιν ἐφώρει.
 Εὔρε ἦ τόν γ' ἁπάντα θε διὸς θαλερῆ ἐν ἀλωῇ,
 Οὐκ οἶον· μῆ² κῆ² γανυμήδεα, τὸν ῥά ποτε ζῶς
 Οὐρανοῦ ἐγκατένασεν ἐφέσιον ἀθανάτοισιν,
 Κάλπε³ ἱμερθεῖς. ἀμφ' ἀσπραγάλοισι δὲ τῶ γε
 Χρυσείοις, ἄτε κῆροι ὁμήθεες³ ἐψιόωντο.
 Καί ῥ' ὁ μὲν ἤδη πάμπαν ἐνίπλεον ὦ ἱπὸ μαζῶ
⁴ Μάργ⁴ ἔρωσ' ἰλαίης ὑποίχαινε χειρὸς ἀγροῦ 120
 Ο'ρθὸς ἐφεσηώς. γλυκερὸν δέ οἱ ἀμφὶ παρειᾶς
 Χροῖῃ θαλλεν ἔραθ⁵. ὁ δ' ἐγύθεν ὀκλαδὲν ἦστο
 Σίγα κατηφίωον,⁷ δοιῶ δ' ἔχεν, ἄλλον ἔθ' αὐτῶς

*Insistit ire per vallecultas Olympi, si qua istum inveniat.
 Et invenit etiam segregem in florido Iovis viridario,
 Nec solum, sed cum Ganymede, quem aliquando Iupiter
 In cælo locarat, & deorum fecerat contubernalem:
 Ut qui formositati inhiasset. hi autem talis
 Aureis, utpote pueri sodales lusitabant.
 Ac abunde jam eorum sub mamilla sua
 Salax Amor lava manus vola tenebat,
 Erecteque imminebat, amabili per genarum
 Regionem vernante rubore: alter juxta succiduis insidens genibus
 Tacite mærebat: nimirum duos adhuc possidebat, alio temere*

¹ Ἀπάντα θε διὸς. ἀμφοῖσιν ἢ φράσις. τὸ μὲν γὰρ δηλοῖ ἀπάντα θε διὸς, χειρὶς δὲ διὸς· ὁ καὶ μάλλον. ἢ λείπει τὸ ἄλλων, ἢ ἢ, χειρὶς τ' ἄλλων εἰ τῇ διὸς ἀλωῇ. ² Τὸν ἦ γανυμήδην ὁμηροῦ ἔχ' ὑπὸ διὸς ἠεπαῖδα, ἀλλ' ὑπὸ θεῶν, φησὶν· ἐδὲ δι' ἔρωτα εἰ πόθον, ἀλλ' ὥστε δι' οἰνοχόρην. τ' καὶ ἀνεκρέψατο θεοὶ δι' οἰνοχόρην. ³ Ἐψιόωντο. ἀπὸ τῆς ἑπαιζοῦ. συμπαιζέει γὰρ ὁ γανυμήδης τῷ ἔρωτι. φίλων ἦ, ἀπὸ τῆς ὁμίλων τῶν τῶν τῶν. ⁴ Μάργ⁴ ἔρωσ. κῆ μετὰ τυμῖαν, ὁ μαργαρίτην ποιῶν. ὡς κῆ, μαυροκόρυθος διονύσιος. καὶ ἀνακρίων. πεπερὸς δ' ἔρωσ. κῆ ὁμηροῦ. χλωρὸν δ' ἔρωσ. ⁵ Ἡ ἦ λαία ἰχθυομαστὴ γὰρ τῆς λαίας, ὅ ἐστι βελτίου. ὅθεν εἰ δῶνυμ. ⁶ Ὀκλαδὲν. ἀπὸ τῆς ἐκλάσσης. ⁷ Δοιῶ. λείπει τὸ ἀσπραγάλλος.

Ἄλλω Ἰπιπτοῖσι· κεχόλωτο ἧ καρχαλόωντι.
 Καὶ μὲν τέρας γὰρ ἔφασον ἔπι πτερόροισιν ὀλέσας 125
 Βῆ Κενεαῖς σὺν χερσὶν ἀμήχανα, ἔδ' ἐνόησε
 Κύπριν Ἰπιπλομήνῃ. ἢ δ' ἀντήϊσατο παιδὸς,
 Καὶ μιν ἄφαρ γναθμοῖο καταχομήνῃ προσέειπε.
 Ἔτιπ' Ἰπιμειδιάας ἄφαλον κακόν; ἢ ἐμιν αὐτῶς
 Ἦ παφες, ἔδδ' εὐκὴ πείεπλεο νῆϊν εὐόντα. 130
 Εἰ δ' ἄγε μοι πρόσφρων τέλεσον χρέος, τί κεν εἴπω·
 Καὶ κέν τοι ὀπίσσαιμι διὸς πείκαλλές ἄθυρμα,
 Κεῖνο τὸ οἱ ποίησε Φίλη τροφὸς ἄδρήστῃα
 Ἄντρω ἐν ἰδαίῳ ἐπι νήπια κερύζοντι,

*Post alium perdito. & Cupidinis cachinnatio inurebat dolorem.
 Verum illis quoque facile super priores amissis,
 Victus discessit manibus vacuis, nec animadvertit
 Supervenire Cyprum. at ea coram adsistit filio,
 Quem invadit continuo, perpressa ejus buccula.
 Ecquidnam irrides, intactile malum? certe qualiterqualiter
 Prestigiis lusum illegitime circumvenisti; adeo est incallidus.
 Sed age, expedi mihi sis quod sum edictura negotium,
 Et munerabor te lepidissimo Iovis ludicro,
 Eo quod ipsi fecit cara nutrix Adrasta,
 Cum adhuc in antro Idaeo puer ageret pueriliter,*

Ἐπὶ πτερόροισιν ὀλέσας. καὶ τέρας ἐπαπολίσας τοῖς πτερόροις,
 κενεαῖς χερσὶν ἀμηχανῶν, ἢ τοι ἐν ἀπορία γυρόμενον, μὴ δυναθῆεις νικῆσαι τ'
 ἔρωτα, ἀπῆλθε. Ἐπιπλομήνῃ. ἀντὶ τ' ἐπελθῆσαι. ἢ παραχομήνῃ ἐν-
 ταῦθα. Ἔτιπ' ἰπιμειδιάας. τί γὰρ ἄλλο κακόν μίγα καὶ ἀρήσῃ; ἢ αὐτὸν μα-
 ταίως ἐξηπάτησας καὶ παρελογίσαι, ἔδδ' εὐκαίως αὐτῶ πείεργῆς, ἀλλὰ
 παρελογίσαι ἄπειρον αὐτὸν ὄντα. Ἄδρήστῃα. αὐτῇ τροφὸς διός. καλλιμα-
 χος ἢ καίμισσι ἀδρήστῃα. ἀδελφὴ κερύζοντι. Ἄντρω ἐν ἰδαίῳ. ἢ τῷ τ'
 κερύζοντι, ἢ τῷ τ' ἐροίας. ἀντιποιῶνται γὰρ ἐπὶ τῶν τ' ἔδδ' διὸς γυρόσεως, κατὰ
 φησι δημήτριον ὁ σκῆψιον.

Σφαῖρα ἐυτρόχαλον, τ' ἔσ' ἄν γε μείλιον ἄλλο

Χειρῶν ἠφαίσοιο κατὰ κτεάλοισι ἄρειον.

Χρῦστα μὲρ οἱ κύκλα τετάρχεται, ἀμφὶ δ' ἑκάστω

Διπλόαι² ἀψίδες³ πειρηγέες εἰλίσοιται.

Κρυπταὶ ἢ ραφαὶ εἰσιν ἕλιξ δ' ἴπιδέδρομε πάσαις

Κυαυῆ. ἀπὲρ εἰ μιν⁴ ἑαῖς ἐνὶ χειρὶ βάλοιο

Ἀστὴρ ὡς, φλεγέθοντα δὲ ἠέρθη⁵ ὀλκὸν ἴησιν.

Τίω τοι ἐγὼν ὀπάσω. σὺ δ' ἐπαρθένον αἰήτσο

⁶ Θέλξον οἷς δόσας ἐπ' ἴησον. μηδέ τις ἔσω

⁷ Ἀμβολίη. δὴ γὰρ κεν⁸ ἀφαιροτέρη χάρις εἴη.

Ὡς φάτω. τῷ δ' ἀπασσὸν ἐπ' ἄρ' ἄρ' εἰσαῖοντι. 145

⁹ Μείλια δ' ἐκβαλε πάντα, ἔ' ἀμφοτέρησι χιτῶσι

Globo jaculabili, quo tu non aliud mulcimentum

Bellius à Vulcania obtineas manu.

Aurei sane ipsi sunt intexti orbes, & singulos circum-
plicantur commissa contorta duplices.

Tum caca sunt suturae, & in omnes diffunditur bedera
Cerula. sed si eum tuis manibus jacies,

In sideris vicem per aethram ducet sulcum lucentem.

Illo ego te donavero. tu igitur innuptam Aeata gnatam

Sagitta ice, & in Iasonis amorem solve; omnemq; adeo abrumpere
Moram. aliter officium fuerit jejunius.

Loquens talia putissimum audienti sacchar loqui videbatur.

Omnibus igitur effusis ludibriis, & ambabus manibus tunica

¹ Κύκλα. κύκλα λέγ' τὰς ῥόμβους, κυκλώματα. ἰωνικῶς ἢ τὰ κύκλα ἀπὸ τῶν κύκλων. ὡς λέγεται ἐν δὶ φρα. ² Ἀψίδες ἢ, ἀψιδωφαί. ³ Πειρηγέες ἢ, πειρηγέες, πειρηγόμενοι. ⁴ ἑαῖς. ἰδί' παῖς εἶπεν. ⁵ ὀλκός. τῷ τίω ἀφαιροτέρη ἢ ἀστὴρ λέγεται. ⁶ Θέλξον, ἀπὸ τῆς λύσει τίω ψυχλῶ. ⁷ Ἀμβολία, τίω βραδύτητα. ⁸ Ἀφαιροτέρη, ἰλάσων. ⁹ Μείλια, πρὸ παιγνίου οἱ ὡς οἱ παῖδες μειλίσονται. ὁμοίως ἐπὶ τῆς ξηραίας. ἐγὼ δ' ἐπὶ μέλιτι δῶτα πολλὰ μέλα.

Νωλεμὶς ἴθθα ἔϊθα θεᾶς ἔχεν ἀμφιμεμαρπῶς.
 Λίαιε το δὲ αἶψα πορῆν αὐτοχεδόν· ἢ δὲ ἰάσανοισιν
 Ἀγυμῶν μύθοισιν, ἐπειρῦσαι παρειαῖς
 Κῦσ² πολυχομῶν, καὶ ἀμείβετο μειδιῶσα. 150
 Ἴσωνιῶ πρὸς εἶο Φίλον κάρη, ἠδ' ἐμὸν αὐτῆς,
 Ἡ μὲν τοι δ' ὠρόν γε παρήξομαι, ἐδ' ἀπατήσω
 Εἶπεν³ ἑπισκίμψης κέρη βέλῃ αἰήταο.
 φῆ· ὁ δὲ ἄρ' ἀσπραγάλος σωμαμήσατο, καδδὲ φαεινῶ
 Μητρὸς εἴης ὧ πάντας δριθμήσας βάλε κέλπω. 155
 Αὐτίκα δὲ ἰοδόκω χροσῆ πεικαίθητο μίτην,
 Πρέμνω κεκλιμένω· ἀνὰ δὲ ἀγκύλον εἶλετο τόξον·
⁴ Βῆ δὲ δὲ ὄκα μεζάρσιο διὸς πάγκαρπον ἀλωῶ.
 Αὐτὰρ ἔπειτα πύλας ἐξήλυθεν ἐλύμπιοι

*Dea utrinque comprehensa firmiterque attentæ,
 Rogat opere ut statim rebus relictis afferat. illa rursus multis
 Aggreditur dictis, & clementer attracto genas
 Basiat pressule, denique respondet dulce subridens.
 Tuum ego testor & meum ipsius caput
 Certissime tibi prabituram donum, nec imposituram,
 Vbi Acata filia infixeris jaculum.
 Obtulit hic illa: is vero corradit talos & nitido
 Omnes ad unum dinumeratos parentis sua injecit sinui.
 Dein aureo adaptat cingulo pharetram,
 Quæ imo fuerat arboris trunco reclinata; incurvum tollit arcum,
 Et pertransito omniparente domus Iovis viridario,
 Tandem portis egreditur Olympi*

¹ Ἀγασοῖσιν. ἔπει τὸ εἶπε. ἢ ὃ ἐπειρῦσαι παρειαῖς κύστ, ² πολυχομῶν, ἐπεικαίθησε & ἀπατήσω, ἰάσανοις μύθοις ἀμείβετο μειδιῶσα. ³ Ἐπισκίμψης. ἀπειρῦσαι, ἐπιστάσεις. ⁴ Βῆ δὲ δὲ ὄκα μεζάρσιο. Διὸς τέπος τῶν σίχων ὄκα μεζάρσιο τῆς ἠρημῆς ὑπὸ Ἰούκω, ἐν οἷς πρὸς τὸ γαυμῆδες ἀσπραγῆς εἶπον, ἐπὶ τῇ εἰς γρηναῖον ὁδῷ, καὶ ἐπιφέρει πρὸς τὸ ὄκα, ὡς ἤρπασε τῆσιν.

Λίθειας. ἔνθεν ἢ καλαβάτις ἐστὶ κέλευθ^ο 160
 Οὐρανή. δοιῶ ἢ πόλοι ἀνέχουσι κάρλωα
 Οὐρέων ἠλιβάτων, κερυφαὶ χθονός· ἤχι τ' αἰεθεῖς
 Ηἴλι^ο πρώτησιν ἐρδύγεται ἀκλίναςσι.
 Νεῖοσι δὲ ἄλλοσι γαῖα φερέσβι^ο, ἄσπεί τ' ἀνδρῶν
 φαίνετο, ἔπι ποταμῶν ἱεροὶ ρόοι· ἄλλοτε δὲ αὐτε 165
 Ἄκρες, ἀμφὶ ἢ πόντ^ο· ἐν αἰθέρι πολλὸν ἰόντι.
 Ἡρώες δὲ ἀπάνδρην² εἴης ἔπι σέλμασι νηὸς
 Ἐν ποταμῶ καθ' ἔλ^ο λελοχημέυοι ἠγορέωντο·
 Αὐτὸς δὲ αἰσονίδης μετεφώνεεν, οἱ δ' ἰπώ ακρον,
 Ἡρέμα ἢ ἐνὶ χώρῃ ἔπι χερῶ ἐδριόωντες. 170
 Ω³ φίλοι, ἤτοι ἐγὼ μὲν ὅ μοι ἔπιαι δάνη αὐτῶ,
 Ἐξερέω, ἔ δὲ ὑμμι τίλ^ο κρηλῶαι ἔοικεν.

*Aetherii. ibi vero & declivis est descensus
 E caelo, & duo poli erigunt vertices
 Montium celsissimorum, tanquam terra apices. quo sublatus
 Sol primis cum radiis egeritur.
 Deorsum frugiferens alibi tellus, & oppida hominum
 Parebant, & sacri fluviorum meatus, alibi etiam terrarum
 Ardua; circumsecus mare per athera assiduissime currentem.
 At diversi heroës super navis sua sedilibus,
 Qua fluvius stagnatur in paludem, subsidentes comitia gerunt:
 Ac ipse Iason concionatur; ceteri auscultant,
 Et taciti sedent seriatim suo quisque loca.
 Nempe quod egomet censeo, amici,
 Edam, vos ejus auctores fieri verum est.*

¹ Ἐν αἰθέρι, ἀντὶ τῷ ἐν αἰθέρι. ² Εἴης. ἰδὲ εἰπὴν σφῆς, ἴη ἢ, τ' ἰαυτῶν.
 τὸ μὲν γὰρ σφῆς, τ' ἰαυτῶν· τὸ ἢ εἴης, τ' ἰαυτῶν.

Ἐπιπλήθω γὰρ χρεῖω, ξυνοὶ δὲ τι μῦθοι ἕασιν
 Πᾶσιν ὁμῶς. ὅ ἢ σῖγα νόον βεβλήω τ' ἀπερύκων,
 Ἰσώ εἰ νόσθε τόνδε σόλον οἶσθε ἀπέρας. 175

Ὡλλοὶ μὲν κ' ἔνθα ἀν' ἐν πεσι μίμνεθ' ἔκηλοι.
 Αὐτὰρ ἐγὼν εἰς δῶματ' ἐλθίσσμεθαι αἰήταο
 Τίτας ἐλὼν φρέξοιο, δύω δ' ἔπι τοῖσιν ἐταίρας.
 Πειρήσω δ' ἐπέεσσι παροίτερον ἀντιβολήσας,
 εἴ κ' ἐθέλοι φιλότῃ δέρομαι χρῦσειον ὀπίσσω, 180

Ἡ' εἰ εἴς πῖσσω ἢ βίη μελιόντας ἀπίσσω.
 Ὡ δὲ γὰρ ἐξ αὐταῖο πῖρομαι κακότητα δαέντες,
 φρασόμεθ' εἴτ' ἀρῆι σωοισόμεθ', εἴτε τις ἄλλη
 Μῆτις ἔπιρροθ' ἔσται ἐεργολύοισιν αὐτῆς.
 Μηδ' αὐτως ἀλκῆ πρὶν ἔπεσσι γε πειρηθεῖναι, 185

*Nam & negotium, & jus dicenda sententia aequae est commune
 Omnibus. at qui taciturne mentem ac consilium abstrudet,
 Per solum se stare sciat, quo minus ista fiat redux classis.
 Ceteri in navi cum armis quieti manete:
 Ego ad Aeata domum proficiscar,
 Legatis mihi filiis Phrivi, & duobus extra eos sociis;
 Ac prius verbis illum adortus
 Tentabo, an velit amice concedere pellem auream,
 Nec ne, quod est, an compellantes virium sit fiducia aspernaturus.
 Sic enim cognita prius ex ipsomet adversitate,
 Cogitare poterimus, utrum armis conflagamus, an alia quapiam
 Restet ratio praesentaria, superseffo praelio.
 Non est quod vi temeraria istum nondum pertentatum oratione*

Ἐπιπλήθω γὰρ χρεῖω. κρινὴ γὰρ ἢ χρεῖα εἰ οἱ λόγοι. ὅ ἢ σῖγα νόον. ὅ ἢ κ' ἐπιπλήθω πρὸς ἀπῆλπον, κ' ἐν ἑαυτῷ κρύπτω τὸ συμφέρον, ἔτι πρὸς πωλητῶν ἡμῶν ὡς ἀφαιρῆται.

τόνδ' ἀπαμείρωμα¹ σφέπερον κτέρας. ἀλλὰ πάροιθα²
² Λαίτερον μύθω μιν δρέεσασθαι μελιόντας.

Πολλάκι τοι ρέα μῦθ³ ὅ κεν μόγις ἐξανύσειεν

Ἡνωρέη, τόδ' ἔρεξε κ⁴ χρέ⁵, ἤπερ ἐώκη

Πρηύνας. ³ ὅδε ἔ ποτ' ἀμύμονα Φριξὸν ἔδεκτο

190

μητρῆς Φύγοντα δόλον, πατρὸς τι θυηλάς.

Πάντις ἐπεὶ πάντη, κ⁶ ὅτις μάλα κεύτα⁷ ἀνδρῶν

Ξεῖνις αἰδεῖται ζῶος θεῖνι, ἠδ' ἀλεγίζη.

Ὡς φάτ'. ἐπήνεσας ἢ νέοι ἐπ⁸ αἰσονίδαο

Πασυδίη, ἔδ' ἔσκε παρέξ ὅτις ἄλλο κελδοί.

195

Καὶ τότε ἄρ' ἠῆας Φριξὸς τελαμῶνα θ' ἔπεσθαι

Ὡρσε, κ⁹ αὐγείλω· αὐτὸς δ' ἔλεν ἐρμείαιο

De bonis suis dejiciamus : nempe antea

Verbis emittare conventum praestat.

Saepe ex facili sermo, qua conficeretur agre

Lacertis res, eam impetrat, ut oportebat, si ut oportet

Deleniat. is insontem etiam Phrixum recepit olim,

Cum ob insidias noverca & parentis sacra verteret solum.

An nescitis omnes omnino, & si quis ante alios est impudentia,

Revereri Iovis jus Hospitalis & aestimare?

Vbi hac peroravit, juvenes in ipsius sententiam ibant

Pedibus, nec erat seorsim, qui intercederet rogationi.

Tum vero Phruxi gnatos & Telamonem, ut sequantur,

Et Augeam hortatur; ipse arripit Mercurialem

¹ Σφέπερον κτέρας. ὅτι ὁρθῶς τὸ σφέπερον. ἔστι γὰρ τρίτον πρῶτον πωληθῶν. ἔ ἀμαρτάνη. ἔδὲ γὰρ ἐνικόν, κ² ἔ πωληθῶν. ἀπὸ χειρῶν εἰς κτέρας. ² Λαίτερον, ἀντὶ τ³ λαῖον, συγκρηθῶν. τὸ ἢ λαίτερον παρῆκται ἀφ' τὸ μέτρον. ³ Ὅδε κ⁴ ποτὶ. ἀπὸ ὀξείας τῆς ἀφ' ὀπίσθου συλλαβῆς. κ⁵ ἀναφορῶν γὰρ λέγεται ἐπὶ τ⁶ αἰγῶν. τὸ ἢ ἐξῆς, ὅδε ἔ ποτὶ Φριξὸν ἔδεκτο πατρὸς φύγοντα θυηλάς.

Σκῆπτρον. ἄφαρ δ' ἀνά νηὸς ὑπὲρ δόνακας τε ἔ' ὕδωρ
 Χέρσινδ' ἔξαπέθησαν' Ἰπὶ θρωσμῷ πεδίοιο.

² Κιρκαιῶν τὸδε πρὸς κικλήσκεται· ἐνθα ἢ πολλὰ 200
 Ἐξείης ποθέμαδοί τε ἔ' ἰπία ἐκπεφύασιν.

³ Τῶν ἔ' ἐπ' ἀκροτάτων νέκυες σειρήσι κρέμασται
 Δίσμιοι· εἰσέτι νῦν γὰρ ἄγ' ἄλχοισιν ὄρωρεν

Baculum ; ac singuli socii per cannas & aquam è navi

In litus exeunt & campi tuber,

Qui Circaus nominatur. multa ibi

Serie continua prater vitices egerminarant salices;

Quarum è fastigiis cadavera pendebant catenis

Vincta : nam in hodiernum usque religioni est Colchis

¹ Ἐπὶ θρωσμῷ πεδίοιο. τῷ ὑπερκειμένῳ ἔ' ποθέμῳ τῶν, ὅπερ ἐστὶ θω-
 ρεῖν καὶ πηδήσασθαι ἀπὸ τῆς νηὸς. ² Κιρκαιῶν πεδίον, ἀπὸ κίρκης. πλὴν ἢ κίρκην
 πῆς μὲρ αἴτη ἀδελφῶν, πῆς ἢ θυγατέρα φασὶν εἶναι. ταύτῃ διονύσιος
 ὁμιλήσειος ἐν ποθέματι τῶν ἀργοναυτικῶν, θυγατέρα αἴτη καὶ ἰκάρης τῆς περ-
 σίως, ἀδελφῶν ἢ μηδίας λέγει. ἠλίω γὰρ φησὶ ἕως θηρίων δύο ἐν πῆς
 τέσσαρες ἐκείνοις, οἷς ὀνόμαζατο, περσὺς καὶ αἴτης. τῶν ἢ κατὰ χεῖρ πλὴν
 χεῖρας· καὶ αἴτην μὲρ κέλχος ἔ' μαϊῶτας, περσία ἢ τῆς ταυρικῆς βα-
 σιλευσίας καὶ γῆμα γωαῖα τῆς ἐγγυεῖας πῆς, καὶ θηρίων αὐτῶν θυγατέ-
 ρα, ἢ ὀνομαζομένη. οἱ ἢ ἐκ τῆς νηὸς πρὸς ἐγγυεῖας πλὴν ἰκάρην φασὶν αὐ-
 τῶν θηρίων, ἀδελφῶν ἢ πῆς κωνηλικῶν, καὶ ποθέματι θανασίμους ῥίζας
 ὄρωρεν, καὶ ἰμπειροῦσθαι γηρίων τῶν τε δηλητηρίων καὶ τῶν ἰατρῶν διωκα-
 ρῶν, καὶ τῆς αὐτῆς πῆς φαρμακείας ἀποκτείνασθαι. ταύτῃ γῆμαδα
 πεμφθῆσθαι ἕως κέλχος αἴτη τῶν πατρῶν ἀδελφῶν, ἀφ' ἧς θηρίων κίρκην ἔ'
 μηδίας. πλὴν ἢ κίρκην, περσὺς τῶν ὄνομαζομένων, ὑπερβαλίον τῆς αὐτῆς μη-
 τέρας· τὴν μὲρ ἀφ' ἧς παρ' αὐτῆς, πῆς ἢ καὶ αὐτῶν ἰφθιμῶν, πολ-
 λὰ ἔ' δεινά. μηδίας ἢ νηὸς μὲρ κίρκης, ἕως ἠτῆς μὲρ ἢ αὐτῆς. ταῦτα
 μὲρ ἔ' τῶν. ἠσίος δὲ φησὶ πλὴν κίρκην ἔ' ἠλίω θυγατέρα εἶναι ἐν τοῖς δὲ
 τοῖς ἰπίοις. κίρκη δὲ ἠλίω θυγατέρας ὑπερβαλίου πῆς ὀδυσσῆϊ ταλασί-
 φροσι ἐν φιλόπῃ ἀργεῖον, ἠδὲ λαπῆνοι ἀμύμονα τε κρατερὸν τε. ³ Τῶν καὶ
 ἐπ' ἀκροτάτων. τὴν τῶν ἀργοναυτικῶν ἢ ἡμῶν κέλχος ἔ' τε καίτοι ἔ' τῆς
 πῆς βύρσας ἢ παραῖς εἰληντες ἐκρέμασται τῶν ἀργοναυτικῶν τὰ σώματα, τὰ δὲ
 θῆλας τῆς γῆς ἐλίδου, ὡς φησὶ νυμφόδωρον, ἢ ἠεὶ ἔ' τῶν. σίκοιται δὲ
 μάλιστα ἔ' τῶν.

Ανέρας οίχομδύς πυρὶ καιέμεν. ἔδ' ἐνὶ γαίῃ

Ἔστι θέμις σείλαινας ὑπερθ' Ἰπὶ σῆμα χέεσθαι.

205

Ἀλλ' ἐν ἀδειψήτοισι καίειλύσαντε βοείαις,

Δενδρέων ἐξάπτειν ἐκάς ἄσεσθαι. ἤερα δ' ἴσω

καὶ χθῶν ἔμμορεν αἴσαν Ἰπὶ χθονὶ ταρχύσσι

θηλυτέρας. ἢ γάρ κε δίκη θεσμοῖο τίτυκται.

Τοῖσι ἤνεισομδύοις ἤρη φίλα μηλοῖωσα

210

Ἡέρα παλιῶ ἐφῆκε δὲ ἄσεσθαι, ὄφρα λάθοιεν

κόλχων μυρίον ἔθνησιν εἰς αἰήτεο κίοντες.

Ὡκα δ' ὅτ' ἐκ πεδίοιο πόλιν ἐδῶμαθ' ἴκοντο

αἰήτεω, τότε δ' αὖτις ἀπεσκέδασεν νέφος ἤρη.

Ἔσαν δ' ἐν προμολῆσι² τετηπότες ἔρκε' ἀνακλῆσθαι, 215

εὐρείας τὲ πύλας, καὶ κίονας οἱ παρὰ τοίχας

Defunctos mares igni exurere. neque autem in terra
Componere fas est aut monimenti causa superinjicere pulverem:
Sed taurinis pellibus inelaboratis insutos
Procul urbe suspendere de arboribus. ac partiarium cum aëre
Munus telluri obtigit, dum in terra faciunt exequias
Sexui sequiori. hic enim legibus consentaneus est mos.
Ceterum illis progredientibus benevola Iuno
Multum caliginis aërea immisit, qui per urbem clam
Populosa Colchorum natione pervenirent ad Aeata.
Sed simul ut è campo ad arcem penetrarunt & regiam
Aeata, nebulam Iuno dispulit iterum.
Tum vero steterunt in egressu attoniti & muris regalibus
Et amplis portis, columnis praterea quæ circa parietes

¹ Ἡ γάρ κε δίκη θεσμοῖο. ἀντὶ τούτου γὰρ ὁ τρόπος τούτος. ² Τη-
πότες ἔρκε' ἀνακλῆσθαι. τὴν ὀχύρωσιν τῆς οἰκίσσεως, τῶν οἰκημάτων τῶν
ἀσφάλειαν.

Ἐξείης ἀνεχον. θρυγῶς δ' ἐφύπερθε δόμοιο
 Λαΐνε¹ χαλκείαισιν ἔπι γλυφίδεσσιν ἀρήρη.
 Εὐκῆλοι δ' ὑπὲρ ἔδον ἔπειτ' ἔβαι. ἄγχι δ' τοῖο
 Ἡμερίδες χλοεροῖσι κατασφείες πετάλοισιν 220
 Ὑψὲ ἀειρόμεναι μέγ' ἐθήλεον. αἱ δ' ὑπὸ τῆσιν
 Ἀίναοι κρεῦναι πίσυρες ῥέον, αἷς² ἐλάχλωεν
 Ἡφαίστος³. κήρ ἢ ἡμῶ ἀναβλύεσκε γάλακτι,
 Ἡ δ' οἴνω· τριτάτη δὲ³ θυώδει νᾶεν ἀλοιφῆ.
⁴ Ἡ δ' ἄρ' ὕδωρ περιέεσκε, τὸ μὲν ποθι δυομεθύησιν 225

*Oriebantur ad lineam. supra domum lorica
 Lapidea areis erat capitellis innmissa.
 Dein suspensso gradu transcenderunt limen. juxta id
 Hemerides virentibus amicta frondibus
 Alteque surrecta pubebant honestissime. sub istis
 Vivi fontes quatuor manabant, quos foderat
 Volcanus. eorum unus scatebat lacte;
 Sequens, vino; tertius odorum manabat oleum;
 Caterus aquam revomebat, qua occidentibus*

¹ Χαλκείαις ἐπὶ γλυφίδεσσιν. ἐπὶ χαλκῶς τορδύμασιν, ἢ χαλκῶς κιο-
 νοκρήσεις. ² Ἐλάχλωεν. ἄρξεν, ἴσκαψεν. κατασφείη δ' εἰς τὸ κατασφύα-
 σιν. ³ Θυώδει νᾶεν. θρώμασι μεμιγμένον ὕδωρ ἔρρη, ἢ σύωδες ἔλαιον.
⁴ Ἡ δ' ἄρ' ὕδωρ περιέεσκε. ὁ ἀπολλώνιος κτ' πλὴν πλειάδων δύσιν λίγων πλὴν
 κρεῦναι θρυγῶς ῥέει, κτ' δ' πλὴν ἐπιτολῆν ὑψηλόν, ἢ παρέστησι ἐλικρινῶς
 τ' καιρόν. δύο γὰρ εἰσιν ἐπιτολαί τ' ἀπλωῶν ἄστρον, κτ' δύο δύσες. ἰσά μὲν
 εἰσι ἐπιτολή, ὅταν ἔξω τ' αὐγῶν τ' ἡλίου παρῶται ἰσηταί π' ἄστρον, κτ' παρῶ
 αὐτῆ ἀνατίθειον ὀφθῆ. ἰσά δὲ δύσες, ὅταν ἡλίου παρῶται πλὴν ἀνατολῆν ὄν-
 τ¹ ὀραθῆ π' ἄστρον παρῶται δύσες ὕστατον δύνοισι τ' ὅσα κτ' ἐκείνῳ πλὴν
 ὑκτῶ δύσι. ἰσπερία δ' ἐπιτολή, ὅταν διώοισι ἡλίου ὀραθῆ π' ἄστρον ἐπὶ τ'
 ἀνατολῆς παρῶται τ' ὅσα κτ' ἐκείνῳ πλὴν ὑκτῶ ἀνάχθ. ἰσπερία δ' δύσες
 λίγεται, ὅταν ἡλίου διώοισι ἄστρον ὀραθῆ π' παρῶ τ' ἄλλων ἐγκτῶ δύνον
 αὐτὸ, ὡς ἡν ὑπὸ ταῖς αὐγαῖς τ' ἡλίου γρήνηται. ὁ δ' ὑπὸ ταῖς αὐγαῖς γρη-
 ν¹ πᾶς κρύψις ὀνομαζέται.

Θέρμερ¹ πληιάδεσιν· ἀμοιβηδὶς δὲ ἀνίσσασις
 Κρυστάλλω ἴκελον κθίλης ἀνεκῆκιε πέτρης.

Τοῖ ἄρ' εἰς μεγάροισι κυλαίε² αἰήταο

Τεχνήεις ἤφαις³ ἐμήσατο θέσκελα ἔργα.

229

Καί οἱ⁴ χαλκῶ ποδας ταύρας κάμε· χάλκεα δὲ σφέων

Ἦν σίματ', ἐκ ἧ πυρὸς δεινὸν σέλας ἀμπνείεσκον.

³ Πρὸς ἧ εἰς ἀντίγυον σιβαρῆ ἀδάμαντ⁴ ἄροτρον

⁴ Ἦ λασεν, ἡελίω τίνων χάρμν, ὅς ρά μιν ἵπποισι

Pleiadibus calebat, & orientibus vicissim

Glacie gelidior è cavo resiliebat saxo.

Hac utique in regia Cytensis Aeata

Artificiosus Mulciber incomparabilia accurarat opera:

Ac nihilo minus aripedes tauros extuderat, qui cum aereis

Essent oribus, horrendum ignis fulgur respirabant.

Præterea adnatum dentali aratrum de solido adamante

Duxerat, soli relaturus gratiam, qui se curru

¹ Αἱ ἧ πληιάδες, πληϊόνης τ' ἀικεαυῖ εἰς ἀτλαυθραῖς ρῆρ' πτες, ἀπὸ τ' με-
 τρὸς ἔχοι τ' ἵππωνμίας ἢ μῶλλον τ' ῥῶ τ' πλειῶνα, ὅ ἐστι εἰσαυθραῖς. σηματο-
 πικῶ γὰρ αὐτῶ κὲ χειμῶν² εἰς ἧρας. αὐτῶ ἧ τὴν εἰσαυθραῖς ἀεὶ περιέσω
 ποιῶνται τῶ ἀερίωνι. σιωαντῆσιν γάρ ποτε λέγεται τῆ πληϊόνη μῶ τ' ἡ-
 ρατέρων κτ' τ' βοιωθιαῖς· κὲ εἰς ἔρωθρα ταύτης ἐκπιπῶνι, ἐβλῶκεν, ἢ ἧ ἱφθῶλο.
 ἡλιῶθαι ἧ τ' ἐρόμῃ αὐτῶ φασὶ ἀδιάλειπθαι, κὲ ἔτω κῶρασεραδῶμα τὰς
 πληϊάδας τ' ἀερίωνια φθῶγῶσας. ² Ὅπ ἧ χαλκῶ ποδες οἱ ταύροι, κῶ πῶρ
 πῶιοντες, εἰ φερικύδης φησί. ³ Πρὸς ἧ κὲ ἀντίγυον. δύο δρότρων εἰσὶ εἶδη. τὸ
 μῶρ' πηκῶ τὸ ἧ, ἀντίγυον. πηκῶν μῶρ', τὸ ἐκ συμβολῆς ἔχει τὸ ἴλυμα. εἰς
 ἧ ἴλυμα εἰς ἧ ὄυις ἐπῆγεται. τὸ ἧ ξύλοι τὸ ἀπὸ τ' ἴλυμα⁴ τῆνοι ἐπὶ
 τῶς βόας, γῆς κῶλεται τὸ ἧ ἀπὸ τ' γῆς, ἰσοδοδῶς. τ' ἧ ζυγῶ τὰ ἐπὶ τῶς αὐ-
 χίας τ' βοῶν ἐπὶ ἡλῆρμα, οἱ μῶρ', ζῶγλας, οἱ ἧ, μῶσαθα λίγυσι. τῶστων
 μῶρ' τὸ πηκῶν. ἀντίγυον δὲ εἰσὶ ἔπι τ' τὸ ἴλυμα σῶκ' εἰσὶ ἐκ συμβολῆς. τῆ
 ἧ κῶρασεραδῶ τ' δρότρων, ἱραθῶθῆνης εἰ τῶ δῶρα πηκῶν κῶ κῶρασεραδῶ.
⁴ Ἦ λασεν ἡελίω. πῶπλῶσιν ὁ μῶθ² ἀπ' τὴν τ' ποδῶν χυλῶθῆ. ἢ μῶρ' πτες
 πῶσανῶς. μῶρ' οἰα γὰρ εἶχει δῶαμῶν τ' γῶαντων, δὲ εἰς αὐτῶς ἐτρέψαθ
 αἰ. ὁ μῶρ' τοῖ ἀπὸ κῶνι³ αἰτίαν ἀπὸ δῶδῶς, δὲ ἧς ὁ ἡφαισος κῶρασεραδῶσσε
 τῶ αἰήτη τῶς πῶχαλκῶνυχας ταύρας εἰ τὸ ἄροτρον. ὅπ ἧ δῶατῶς λῶ ἡφαι-
 σ⁴, ὁ μῶρ' ἔδειξεν, ἐπὶ ξῶνθ² τ' πῶθῶ μῶ.

Δίξα-

Δέξατο Φλεγραΐη κεκμηχότα δηιοτήτι.

Εἶθε ἢ Ἐ² μέσσωλ[⊗] ἐλήλατο· τῆ δ' Ἰπὶ πολλάι 235

Δικλίδος ἄπηγεῖς θαλαμοί τ' ἔσαν ἐνθα Ἐ³ ἐνθα.

³ Δαιδαλήη δ' αἶθροσε παρέξ ἑκάτερθε τίτυκτο.

⁴ Λέχθεις δ' αἰπύτεροι δόμοι ἔτασαν ἀμφοτέρωθεν.

Τῶν ἤτοι ἄλλον μὲν, ὅτις Ἐ⁴ ὑπεύροχ[⊗] ἦεν,

Κρείων αἰήτης σὺν ἐῆ ναίεσκε δάμαρτι· 240

Ἄλλω δ' ἄψυρτ[⊗] ταῖεν παῖς αἰήταο,

⁵ Τὸν μὲν καυκασίη νύμφη τίκεν ἀστερόδεια,

Recepisset Phlegraea delassatum pugna.

Ibi & mediana erat aula ducta, inque ea multa

Valva probiter compacta & cubicula stabant utrinque.

Exteriorius vero pictissima porticus ab utraq; parte erat constructa,

Et de transverso extabant utrinque domus editiores,

In quarum altera, quae etiam celsissima fuit,

Rex Aeates cum sua habitabat conjuge,

Alteri Absyrtus Aeata natus incolebat,

Quem de Caucaso nympba reperit Asteroda,

² Φλεγραΐη. Φλίζρα πιδίον θράκας, πρὸ παλλωῶν, ἐνθα οἱ θεοὶ τῆς γέγραυτος ἰπολέμησαν. ³ Μίσσωλ[⊗]. τὸ μίσσην τ' αὐλῆς, ὅπερ τῶν βοῶν αἰετῶν. μίσσωλον δὲ οἱ ἀπὸ τῆς γῆς φέρουσαν εἰς τε τὴν ἀνδρανῆσιν καὶ γυναικωνῆσιν. ⁴ Δαιδαλήη δ' αἶθροσε. πρὸ ἢ ποικίλη καὶ ἑκατέρωθεν τῆς οἰκίας. ⁵ Λέχθεις. ἐκ πλαγίης δὲ τ' αἰθροσε, ὑψηλότερα ἢ οἱ οἰκοδομαί, ὅμοιοι πύργοι. ⁶ Τὸν μὲν καυκασίη. ὁ πρὸ ναυπακτικῆς πεποικηκώς ἄρτυλ- τῶν αὐτῶν λίγῃ. δεινύσι[⊗] ἢ ὁ μιλήσι[⊗], ἐκατέρωθεν μητέρα μηδείας καὶ κίρκης, ὡς περὶ ἠρηται. σοφοκλῆς ναίειν, μίαν τ' ἰηρηίδων· ἠσιόδ[⊗] δὲ ἰδῆεν. αἰήτης δ' ἡδὲ φασιμῆροτος ἡελίοιο γῆμι θεῶν βυλῆσιν ἰδῆεν καλ- λιπέρηον. ἐπιμυίδης δὲ φησι κρείνδιον τῶν γῆς τ' αἰντῶν, μητέρα ἢ αἰ- τῶ, ἐφύραν φησί. διοφάνης ἢ ἐν τῇ α' τ' ποικίλων ἰσοειῶν, ἀνπόπῳ φησὶν αἰήτη μητέρα. ἀστροδῆστροι δὲ φασι τ' ἄψυρτον μηδείας χυιάσιν αἰήτη ἢ ἀστερόδεια τ' ἀκίανῃ καὶ τῆσ[⊗] θυγατρὸς.

T

Περί

Πρὶν περ κερδίῳ θέσσει ἰδυῶν ἄκθιν,
 Τηθύ[⊗] ὠκεῶν δ' τε πανοπλοτάτῳ γαυῶν.
 Καί μιν κόλχων ἕες ἐπωνυμίῳ Φαέθοντα 245
 Ἐκλεον, ἕνεκα πᾶσι μετίπρεπεν ἠΐθεοισι.
 Τὺς δ' ἔχον ἀμφίπολοί τε Ἐαίηταο θυγατρὸς
 Ἀμφω χαλκίοπῃ μήδειά τε. ἠὲ μὲν ἄρ' ἦδ'
 Ἐκ θαλάμῃ θαλαμόνδε κασιγνήτῳ μελιῶσα
 (Ἥρη γάρ μιν ἔρυκε δόμῳ, πρὶν δ' ἔτι θάμιζεν 250
 Ἐν μεγάροις, ἐκάτης ἧ πανήμερ[⊗] ἀμφεπονείτω
 Νηὸν, ἐπεὶ ῥα θεῆς αὐτὴ πέλεν δεήτεια)
 Καί σφραγας αἰς ἰδὲν ἄσπον, ἀνίαχεν· ὄξυ δ' ἄκασε
 Χαλκίοπῃ· δμωαὶ ἧ ποδῶν προπαροίθε βαλῶσα
 Νήματα κ' κλωσῆρας, ἀολλῆες ἔκτοθι πᾶσαι 255
 Ἐδραμον· ἠ δ' ἅμα τοῖσιν ἐς ὑῆας ἰδῶσα,

*Antequam Idya cum eo puella fecisset coëmtionem,
 Tethyos Oceanique minima natu filia.
 Istum autem Colchici homines Phaëthontem cognomine
 Dixerunt, quod universa praluceret juventuti.
 Ceteras vel ancilla tenebant vel Aeata filia
 Amba, Chalciopa & Medea. atque hac quidem ibat
 De cubiculo in cubiculum sororem conventum.
 Eam enim Iuno domi continuerat, cum soleret infrequens esse
 In regia, ac totos dies occupari Hecata
 In fano; quod dea sacerdotem gereret.
 Ut vero illos aspexit propius, exclamat. clare id audit
 Chalciopa, & famula projectis ante pedes
 Staminibus fufisque confertim omnes foras
 Procurrunt. verum illa, suis inter eos conspectis filiis,*

* Ἐκτοθι πᾶσαι. ἀπὸ τῆς ἐκτῆς, ἵνα τὸ εἰς τὸ ποῖ σημαίη.

¹ Ἵψ' ἄχάρματι χεῖρας ἀνέχεθεν. ὡς ἢ ἔ' αὐτοῖ
 Μητέρα δεξιόωντο ἔ' ἀμφαγάπαζον ἰδόντες,
 Γηρόσωοι. τοῖον ἢ κινυρομυῖη Φάτο μῦθον.
² Ἐμψης σὺκ ἄρ' ἐμέλλετ' ἀκηδεῖη με λιπόντες 260
³ Τηλόθι πλάγξ' αἶδαμ' μῦ' δ' ὑμέας ἔτραπεν αἶσα.
 Δειλὴ ἐγὼ, οἷον πόθον ἐλλάδ' ἔ' ἐκ ποθεν αἴτης
 Λαλαλέης Φρέξιοι ἐφημοσύνησι νέεσθαι
 Πατρός. ὁ μὲν Ἰθήσκων συγροῖς ἐπετείλατ' ἀνίας
 Ἡμετέρη κραδίη. τί δέ κεν πόλιν ὄρχομυοῖο, 265
 Ὅς τις ὄδ' ὄρχομυός, κλεάντων ἀθάματι ἔκηι,
⁶ Μητὴρ' ἐλὼ ἀχέουσα δόποπρολιπόντες ἰχθιδεῖς;
 Ὡς ἔφατ'. αἰήτης ἢ πανύστατι ὤρτο θύραζε,

*Alte manus extollit pra gaudio. nec ipsi minus
 Matrem saluant visam & amplexantur
 Lati, qua voce queribunda loqui cepit.
 Neutiquam erat consentaneum vos me incuriose relicta
 Evagari longius; proin retrusit fors.
 Miseram me, quanto Gracia desiderio, quam luctuosa stimulantis
 Ata, suprema patris Phruxi pratenta voluntate
 Abibatis! is sane quidem praecepit moriens quod summo esset
 Mihi odio atque dividia: sed cur usque ad urbem Orchomeni,
 Quicumque est Orchomenus iste, hereditate Athamantis illecti
 Pertendissetis, vestra in luctu relicta matrem?
 Hac jaetabat. ceterum Aeates postremus foras tendebat,*

¹ Ἵψ' ἄχάρματι. ἰδί' ὑψόσι. τὸ γὰρ ὑψ' ἔ' εἰς τὴν ἀνωθεν εἰς τὸ δὲ
 ὑψόσι. ἔ' εἰς τὸ ποῖον ὄμην. ὑψ' ἐπὶ ψαμάθιο. ² Ἐμψης σὺκ ἄρ' ἐμίμι-
 ζει. ἀφροδίστως με καὶ ἀλιπόντες, ὅμως σὺκ ἐμίμιζαι μακρὸν πορεύσθαι.
 ἰωσφίψαι οὐκ ὑμᾶς ἢ μῦθον πεποίηκε. ³ Τηλόθι. πάντα ἄντι ἔ' τηλό-
 σι. ⁴ Ἐκ ποθεν αἴτης. ἀντι ἔ' ἐκ ποθεν βλάστης. ⁵ Ὀρχομυοῖο. κ' ἰθάκη
 φησὶ τ' ἀθάματι ὄρχομυὸν ἀκηδεῖαι. ⁶ Ἐλὼ μετέρη, ἀντι ἔ' ὑμετέρη.

Ἐκ δ' αὐτῆ ἰδῆα δάμαρ κίεν αἰήταιο,
 Χαλκιοῦπης αἴχσαι. τὸ δ' αὐτίκα πᾶν ὀμάδοιο 270
 Ἐρκα[⊙] ἐπιπλήθη. τοὶ μὲν μέγαν ἀμφεπένοντο
 Ταῦρον ἄλις δρωῶες· τοὶ ἧ ξύλα κάγκασα χαλκῶ
 Κόπρον· τοὶ ἧ λοετρὰ περὶ ζέον· ἐδὲ τις ἦεν
 Ὅς καμάτῃ μεθίσκεν ὑποδρήσων βασιλῆϊ.
 Τόφρα δ' ἔρωσ' ἑπλιοῖο δὲ ἠέρ[⊙] ἴξεν ἄφασ[⊙], 275
² Τετρηχῶς οἷόν τε νέαις Ἰπὶ φορβάσιν ³ οἷρ[⊙]
⁴ Τέλλεται, οἷ τε μύωπα βοῶν κλείσσι νομῆες.
 Ὡκα δ' ὑπὸ φλοικῶ περδόμενῳ ἐνὶ τόξῳ πηνύσασα
 Ἰοδόκης ἀβλήται πηλύσονον ἐξέλετ' ἰόν.
 Ἐκ δ' ὄγε καρπαλίμοισι λαθῶν ποσὶν ἐδὸν ἄμφεψεν, 280

*Et ipsa prodit Idya Aeata coniux,
 Audita Chalciopa. extemplo omnis strepitu
 Aula completur, & alii magno in tauro occupantur
 Vna servi; arida alii ligna incidunt
 Ferro; pars aquam fervesciunt balneariam; neque erat
 Qui labori imperceret, dum subserviebat regi.
 Interim sudum per aërem Amos advolat invisus:
 Quasi si asper junicibus ingruat gregalibus
 Asilus, quem bubulci tabanum dicunt.
 Tum continuo post postem in vestibulo sinuat arcum,
 De pharetra recentem eximit, eamque luctuosam sagittam,
 Citis denique pedibus sublimen transgressus*

² Πολιόν, τὸ Ἀφασίς. ³ Τετρηχῶς, ὁ διδαμασμή[⊙]. ⁴ Οἷρ[⊙].
 Ἀφασίς οἷρ[⊙] μύωπα[⊙]. ὁ μὲν γὰρ μύωψ ἀπὸ χροιάται τ' ξύλων· ὁ ἧ οἷ-
 ρ[⊙] ἐκ τ' ἐὶ τοῖς ποταμοῖς ἐπιπλήντων ζωαρίων. ⁵ Τὸ ἧ πέλλεται, κ[⊙]
 ἀφάρισσι ἐπὶ τ' σ, ἀπὶ τ' πέλλεται.

Ἰοξεία δειδίλων. αὐτῷ δ' ὑπὸ βαιὸς ἔλυθης
 Αἰσινίδη γλυφίδας μέσση ἐικαίτηρον ἄρῃ.
 Ἰθὺς δ' ἀμφοτέρησι διαχούω παλάμησιν
 Ἡ' κ' Ἰπὶ μηδεῖη. τῷ δ' ἀμφασίη λάβε θυμόν.
 Αὐτὸς δ' ὑψορόφοιο παλιμπετὸς ἐκ μεγάροιο 285
 Καγχαλώων ἤϊξε· βέλθ' δ' ἐνεδαιέτο κέρη
 Νέρθεν ὑπὸ κροδίη, περὶ εἴκελον. ἀνία δ' αἰεὶ
 Βάλλεν ὑπ' αἰσινίδει ἀμαρύγματα. ἵ καὶ οἱ ἄλωτο
 Στηθέων ἐκ πυκινῶν καμάτω φρένες, εἶδε τιν' ἄλλω
 Μνήσιν ἔχεν· γλυκερὴ ἢ καλεῖτο θυμόν ἀνίη. 290
 Ὡς ἢ γυνὴ μαλερῶ περὶ κάρφρα χόατο δαλῶ
 Χερνῆτις, τῆ περ ταλασίη ἔργα μέμηλεν,

*Volubiliter circumjicit oculos, & in minutiem contractus
 Pone ipsum Iasonem, crenas medio inseriat nervo;
 Mox illo ambabus distento manibus istam recta
 Infigit Medea. ibi vero elinguis ei stupor mentem ligat,
 Isque è suspenso cameris palatio retro se
 Rejicit, gaudio insanus. interea puellam telum
 Imo sub corde perrodebat in ignis vicem. ergo subinde vibrabat
 In Iasonem contraria oculorum fulgura: & anhelabant
 Densius è pectore ob lassitudinem precordia: nec aliud
 In mentem erat, adeo dulci animus distabescebat amarore.
 Nam ut afflas torrido circumfundit torri mulier
 Operaria, cui lanificium est cura;*

Ἰοξεία δειδίλων. ἀπὸ τῆς συσπρίψας ἰαυτὸν καὶ ἀποκαλύψας, Ἰοξείως περι-
 πριφόμεθα. καὶ εἰς αὐτὸν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐπιπέσων ὄμνηθ' ἢ ἐπὶ τῆς σπρί-
 φης πίθεικε τὴν λέξιν, τὸ ἐν ἐπιπροφῆ τῆς αἰσινίδης παρεκκλίοντα τοῖς ὀφθαλ-
 μοῖς ἐπιπέσει, κατὰ περὶ ἀποκαλύψας. σφοκλῆς ἢ ἐπὶ τῆς αἰσινίδης πί-
 θεικε τὴν λέξιν. Ἰαμαρύγματα. τὰς λαμπάδας τῶν ὀφθαλμῶν λέγει. Ἰ καὶ
 οἱ ἄλωτο. ἀνολῶ ἴπτερον, ἢ μετὰ πείζοντο. Ὡς ἢ γυνὴ. καὶ ὄμνηθ'. ὡς
 δ' ὅτι τις δαλῶν ἀποδίη ἐνέκρυψε μελαίνη.

ὧς κεν ὑπώροφιον νύκτωρ σέλας ἐντυώαιρ,
 Ἄγχι μάλ' ἐχρομήη· τὸ δ' ἀθέσφαλον ἐξ ὀλίγιο
 Δαλῆ ἀνεχρόμμεν σὺν κάρφρα πάντ' ἀμαθιῆς, 295
 τοῖσ' ὑπὸ κροδίη² εἰλυμῆσ' αἴθερ λάθρη
 οὐλῆσ' ἔρωσ' ἀπαλάς δ' ἐμετετρωπῶν παρειαῖς
 Ἔς χλόον, ἄλλοτ' ἔραθ³, ἄκηδείησι νόοιο.
 Δμῶες δ' ὁπώοτε δὴ σφιν ἐπαρτία θῆκασ ἔδωδω,
 αὐτοῖ τε λιαροῖσιν ἐφαιδρῶοντο λοετροῖς, 300
 Ἀπασίως δόρπω τε ποτῆτι τε θυμὸν ἄρεοσασ.
 Ἐκ ᾗ δ' αἰήτης⁴ σφετέρης ἔρέεινε θυγατρὸς
 γίῆας, τοίοισι παρηγορέων ἐπέεοσι.
 Παιδὸς ἐμῆς κῆροι φρέξοιό τε, τ' πέρα πάντων
 Ζείνων ἡμετέροισιν ἐνὶ μεζάροισιν ἔπιου, 305

*Vnde ignem subteclaneum paret de nocte,
 Admodum brevi resurrectione: is vero luculente renatus
 Ex torre parvo omnia in cinerem cremia redigit:
 Ad istam faciem latenter sub pectore coarctatus gliscebatur
 Pestilens amor. hinc ei tenera retinebantur gena
 Pallore inter curas animi, interdum rubore.
 Caterum cum ministeria paratum anteposuisent eis cibum,
 Atque ipsi à tepida nitescerent lavatione,
 Cæna & poculis placarunt necessitatem natura.
 At dehinc Aeates interrogavit ex filia
 Nepotes, hujusmodi compellatos ore.
 Gnata mea & Phruxi juvenes, qui omnium est
 Hospitum nostris in adibus à me tractatus honoratissime,*

¹ Ἄγχι μάλ' ἐχρομήη. ἀντὶ δ' ἐχρῶς. πῆται ᾗ ἐ ἐπὶ χροῖα. μῆται δ' ἐ.
 ἐχρῶς ἐκαγχι², ἀντὶ δ' ἰού, ἢ ἀντὶ δ' παχίως. ³ Εἰλυμῆσ'. κικρυμ-
 μῆσ', οἷον κικρυμῆσ'. εἰς γὰρ τῆτο κικρυμῆσ'. ⁴ Ἀκηδείησι. ταῖς πο-
 λυκηδείαις. τῶτ' ἐσι ταῖς λύπαις. ⁵ Σφετέρης. ἀντὶ δ' ἰδίας.

Πῶς αἶαυδε νέεσθε παλίοσυτοι; ¹ ἢ τίς ἄτη
 Σωομύροις μεσσηγύς, ² ἐνέκλασεν; ἔ μιν ἔμεῖο
 Πείθεσθε προσφύρονι ³ ἀπείρονα μέτρα κελύθω.
 Ἡδὲν γάρ ποτε πατρὸς ἐν ἄρμασιν ἠελίοιο
 Δινύσας, ὅτ' ἔμεῖο κασιγνήτῳ ἐκόμιζεν 310
³ Κίρκῳ ⁴ ἑσπερίης εἴσω χθονός· ἐκ δὲ ἰχόμεσθα.
 Ἀκτὴν ἠπεῖρα τυρσῶιδ ⁵, ἐνθ' ἐπι νῦν περ
 Ναιετάει μάλα πολλὸν ἀπόπροσι κελχίδ ⁶ αἴης.
 Ἀλλὰ τί μύθων ἦδ ⁷; ἀ δὲ ἐν ποσὶν ὕμμιν ὄρωρεν,
 Εἶπατ' ἀριφραδέως· ἦ δ' οἴπινες οἶδ' ἐφέπονται 315
 Ἀνέρες, ὅπως τε καὶ γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἔβητε.

*Qui sit ut temporius reveniatis Aeam? scilicet dirum aliquid
 Proficiscentibus mediam interfecit viam. mihi quidem
 Nihil habuistis fidei, immensa alleganti spacia itineris,
 Qua jam tunc cognovi in Solis patris curru
 Divagatus, cum meam vehebat sororem
 Circam in regionem Hesperiam, & erepsemus
 In oram agri Hetrusci, ubi hodieque
 Habet procul ab procul Colchico solo.
 Sed quis fuit in fabulis ludus? quin vos clare exponitis quid
 Vestro remoram itineri fecerit, quique sint qui affectantur
 Viri, quandoquidem socialiter excendistis è polita nave.*

¹ Ἡ τίς ἄτη. οἶον, κακὸς πὺ μὲν ἐν πόδι καὶ τὸ πλῆν. ² Τὸ γὰρ ἐνέ-
 κλασε, καὶ μεταφορᾷ, ἐν πόδι. ³ Κίρκῳ ἰσπερίης. ἠκολούθησι ἀπολλώ-
 νι καὶ τὸ τυρσῶιδ πύλαγ ⁴ ὑπολήθηται τῶ ὀδυσσῆος πλά-
 τῶ. ὡν ἀρχὴς ἠσιόδ ⁵, κατὰ κηκίται λέγων κίρκῳ ἐν τῷ αἰσθητῶ
 πλάγῃ. ⁶ Ἐσπερίης εἴσω χθονός. αἶψα τῶ ἰταλίας ἄκρῃ ἢ κίρκῳ, ὅτι
 ἐρ ⁷ κερκαῖος ἀπ' αὐτῆς πολυφάρμακον. φησὶ δὲ ἀπολλών ⁸, ἠσιόδ ⁹ ἐπὶ-
 μιν ¹⁰, ἐπὶ τῷ ἄρματι ¹¹ τῷ ἠλίῳ εἰς τῶ καὶ τυρσῶιδ κερκῶν νῆσσι τῶ
 κίρκῳ ἰλθεῖν. ἰσπερίαν δὲ αὐτῶ εἶπεν, ἵπτι αὐτὸς δὲ σμῆς κῆται.

Τοῖά μιν ἐξερέοντα κασιγνήτων προπαύροιθεν
 Ἄργου, ὑποδδείσας ἀμφὶ σὺλῳ αἰσονίδαο,
 Μειλιχίως προσέειπεν· ἐπεὶ προχμέσερθε ἦεν.

Λιήτη, κείνῳ μὲν ἄφαρ διέχουσαν ἄελλα
 Ζαχρηῆς· αὐτὸς δὲ ὑπὸ δέραςσι πεπίηώτας
 Νῆσθε ἐνυαλίοιο· ποτὶ ξερὸν ἔκβαλε κῦμα
 Λυγαίῃ ὑπὸ νυκτί· θεὸς δέ τις ἄμμι' ἐσάωσεν.

320

Οὐδὲ γὰρ αἶ τοπαύροιθεν ἐρημαίῳ κτ' νῆσον
 Ἡυλίζοντ' ὄρνιθες δρηΐαι, ἔδέ τι κείνας
 Εὐρομῶ· ἀλλ' οἷγ' ἄνδρες ἀπήλασαν ἐξαπαθάντες
 Ἐπὶ Νηὸς ἐῆς προτέρῳ εἰς ἡμάλι· καὶ σφ' ἀπίρυκει
 Ἡμέας οἰκλείρων ζυγὸς νόθε, ἢ τίς αἴσαι·
 Αὐτίκ' ἐπεὶ κ' βρωῶσιν ἄλις ἔειματ' ἔδωκαν,

325

Ad ea Argus quaesita ante fratres,

Vt ἔκ Ιασονίς classi subtimebat,

Et alioquin natu erat grandior, respondet molliter.

Acata, illam quidem repente dissuerunt turbines

Vesani, ἔκ ipsos in tabulas naufragii succiduos

Ad oras insulae Gradivo sacra ejecit fluctus

Nocte intempesta. sic aliquis nos deus sospitavit.

Neque enim quae antea in sola insula

Nidulata aves Martia, eas

Offendimus: quoniam hi depulerant viri sua

Pridie egressi nave: quos retinuit

Nostri misericordia aut Iupiter providens aut fors aliqua.

Satis quippe tum alimenti tum vestium praeberunt, vix

Ἐπὶ ξερὸν. ἐπὶ τὸ ξερὸν ἀπὸ τῆς ὕδατος τῆς θαλάσσης. ἢ ἢ ποτὶ ὄρεσι
 ὄρεσιν μὲν δωραμίσι πρὸς, πρὸς ἡμῖν ἢ κτ' ἴσιν εἰληπταὶ ἀπὸ τῆς ὄρεος.
 ἔμνησθε. ποτὶ ἢ σκῆπτρον βάλε γαίῃ. καὶ ἢ δωρακὴ παροιμία. τὸν λίθον
 ποτὶ τὸ πάρεσθαι ἀγρίους. Ἐπὶ Νηὸς εἶς. κακῶς τὸ εἶς, ἐπὶ πλῆθος. ἔσθ' ἰσι-
 κόν. ἰδί ἢ εἰπεῖν σφιστέρης.

Οὔνομά πε Φρήξιοι πείκλειες εἰσαίωντες,

330

Ἡ δ' αὐτίο σεθεν. μή γάρ πόν ἄστυ νέοντα.

Χρειώ δ', ἠὲ θέλεις ἐξίδωμαι, ἔσ' Ἰπικύσω.

Τοῖδε τις ἰέμεν ἔπειτα πάνδθεν ἐλάσσει

καὶ κπάνων βασιλῆος πείωσιον, ἔνεκεν ἀλκῆ

¹ Σφωῖπέρη πάνπασε μετέπρεπεν αἰολίδησιν,

335

Πέμπη δεῦρο νέεσθαι ἀμήχανον. ἔδ' ὑπαλύξειν

² Σπῦται ἀμειλίχιοιο διὸς θυμαλγέα μῶν

καὶ χόλον, ἔδ' ἄτληον ἄγθ', Φρήξιοί τε ποιῆσ

αἰολιδῶν γημεν, πρὶν εἰς ἐλλάδα κῶας ἰκίεσθαι.

Νῆα δ' ἀθλωαίη παλλὰς κάμω, ἔ μάλα πύλω 340

οἷαί περ κῶλχοισι μετ' ἀνδράσι νῆες ἔασι,

Audito inclytissimo Phruxi nemine,

Ei tuo ipsius. ad tuam enim urbem veniunt.

Sed neque te, quam pernoscere vis, negotii calabo necessitatem.

Hunc dum à patria arcere quidam studet

Immane quantum & possessionibus rex, quod virtute

Sua omnibus praeiteat Aeoli minoribus,

Mittit huc ire impotem negandi: nec effugituros unquam esse

Asseverat cruciabilem Iovis implacati iram

Ei stomachum, nec inexpiabilem luem, aut pro Phruxo poenas

Aeoli posteros, ni pellis proveniat Gracia.

Quin Minerva est navim architectata, non talem quidem,

Quales esse penes Colchos solent naves,

¹ Σφωῖπέρη. κακῶς εἶπεν ἐπὶ ἰνικῶ. ἔστι γὰρ δυνάστην. ὁ δὲ ἰάσσει γὰρ αἰόλων τὴν γῆν κατὰ γὰρ, ὡς ἰλλάνικος. ² Σπῦται ἀμειλίχιοιο. ὁ τῶς. ὁρίζεται δὲ τῶς ἀπ' αἰόλων ὅσα ἐκφράξονται τὴν ἀντιλάσσει χόλον τῷ διὸς. ἔδ' τὸ μίσημα ἐπὶ τῷ Φρήξω ποιῆσ, πρὶν τὸ κῶας εἰς τὴν ἐλλάδα κημιθῶσθαι. τὸ δὲ ἔσ' ἔστι. σπῦται δ' αἰολιδῶν γημεν ἔχ' ὑπαλύξει ἀμειλίχιοιο διὸς μῶν ἐ χόλον, πρὶν εἰς ἐλλάδα ἰκίεσθαι.

¹ Τάων αἰνοτάτης ² ἐπεκύρωμα. ³ ἤλιθα γάρ μιν
 λάβρον ὕδωρ πνοή τε διέτμαζον. ἢ δ' ἐνὶ γόμφοις
 ἔχευται, ἢ καὶ πᾶσαι Ἰπιβρίσωσιν ἀελλαι.

Ἴσον δ' ἐξ ἀνέμοιο θεί, καὶ ὅτ' ἀνέρες αὐτοὶ

345

Νωλεμέως χεῖρεςσιν Ἰπιατέρχωσιν ἐρετμοῖς.

Τῆ δ' ἐναγαιράμην ὅ παναχαιίδ ἢ πὶ Φέρισον

Ἡρώων, τεὸν ἄστυ μετήλυθε, πῶλλ' ἐπαληθεῖς

Ἄστρα ἔπελάγη συζερῆς αἰλός, εἴ οἱ ὀπιάσασαις.

⁴ Αὐτῶ δ' ὡς κεν ἄδοι, τῶς ἔσεται. ἔ γάρ ἰκάνη 350

Χερσὶ βηισάμην ὅ· μέμονεν δέ τοι ἄξια τίσθην

Δωλίνης, αἴων ἐμέθεν μέγα δυσμυρόντας

Σαυρομάτας, ὅσ' οἴσιν ὑπὸ σκήπτροισι δαμάσθῃ.

Εἰ ἣ ἔθνομα δῆθεν Ἰπιθύεις γυελώ τε

*Quarum infidissima contigerat nobis. eam certè uno ictu
 Torrens unda & flabra diffregerunt. hac vero clavis con-
 tineatur, vel cuncta incumbant procella;*

*Quaque haud minus currat vento, quam si viri soli
 Contente manibus impigreque remigent.*

*In istam collecto, quantuscunque omni in Gracia vigebat, flore
 Heroum, tuam accessit urbem, multis oberratis*

Et oppidis & maris horrendi aquoribus; si forte concedas.

Vtcunque autem tua feret voluntas, sic ibit res. non enim adest

Vt vim manusque inferat. quin stabile ei est hostimentum tuo

Dare dato equipar: postquam ex me cognovit mire insensos

Esse Sarmatas: eos quippe sub jus tuum subjuncturus est.

Si vero properas etiam nomine & genere

¹ Τάων. τῶν κρηλικῶν κακίτης ἐτύχημα νηός. ² Ἐπεκύρωμα. ἐπι-
 τύχημα. ³ ἤλιθα, ἀθρόως. ⁴ αὐτῶ, ἀπὸ τῶσδε. ⁵ Δῆθεν. παράλκισται τὸ δῆ-
 γεν. εἰ δὲ σαυροῦ, φησὶν, ἰχθύος γυνῆται τῶν γυνῆται καὶ τῆνομα, πάντα ἐξεί-
 ποιμι.

Ἰδμεναι οἵτινες εἰσιν, ἕκαστά γε μυθησαίμεν. 355
 Τόνδε μὲν, ὃ οἷομαι ἕνεκ' ἀφ' ἑλλάδος ἄλλοι ἄγεθρον,
 κλείουσ' αἴσον ἢ ἄν ἰήσονται κρηθείδαο.
 εἰ δὲ αὐτὸ κρηθῆ ἔτητυμόν ἐστι γνέθλης,
 οὔτω κεν γνώτος πατρῷο ἄμμι πελοίη.
 Ἄμφω γάρ κρηθείς ἀθάμας τ' ἴσων αἰόλας ἕες, 360
 φράξῃ δὲ αὐτ' ἀθάματι ἔλω παῖς αἰολίδαο.
 Τόνδε δὲ ἄρ', ἡελίχ' ἰόνον ἔμμεναι εἶπεν ἀκέρως,
 Δέρκεαι αὐγείλω τελαμῶν δὲ ὄγε κυδίσοιο
 Λίακῃ ἐκγεγαώς· ζῶς δὲ αἰακὸν αὐτὸς ἐπικλιν.
 Ὡς ἢ καὶ ἄλλοι πάντες ὅσοι σμῆνεντα ἔταῖροι, 365
 Ἀθασιάτων ἕες τε καὶ ἕωνοὶ γεγαῖασιν.
 Τόια παρέννεπεν ἄργῳ· ἄναξ δὲ ἐπεχώσατο μύθοις,

Qui sine scire; commemorabo singula.

Hic quidem, cujus respectu ceteri à Gracia confluxerunt,

Audit Iason filius nati à Cretheo Aesonis.

Quod si vere de ipsius est Crethei sanguine,

Non abest quin paternus nobis cognatus sit.

Nam Cretheus aequè ac Athamas sati Aeolo fuerunt:

Phrixus autem filius erat generati ab Aeolo Athamantis.

Hunc porro, si quem Solis esse gnatum audis,

Augeam cernis: hic vero Telamo est, à clarissimo

Procreatus Aeaco; quem Aeacum ipse genuit Iupiter.

Itemque ceteri omnes qui sequuntur sectam,

Aut deorum sunt filii aut nepotes.

Hæc cum subjecit Argus, rex sermonis auditione

Ἰ οἷομαι ἕνεκ' ἀφ' ἑλλάδος ἄλλοι ἄγεθρον. ὃ οἷομαι ἕνεκ' ἀφ' ἑλλάδος ἄλλοι ἄγεθρον. ἢ ἀνεψιδεῖ, διειξάδελφον. κρηθείς καὶ ἀθάμας ἀδελφοί. αἰόλα παῖδες. κρηθείας αἴσων, αἴσον ἢ ἰάσων, ἀθάματι ἢ φράξῃ, ἢ ἄργῳ.

Εἰσαίων, ὑψῆ ἢ χόλω φρέιες ἠερέθοντο.

Φῆ δὲ ἐπαλασησας (μυρέλυε ἢ πασι μάλιστα

Χαλκιόπης. τὸ γὰρ σφι μετλημέδμ ἔνεκ' ἐώλη. 370

Ἐκ δέ οἱ ὄμματ' ἔλαμψαν ὑπὸ ὀφρύσιν ἰεμύοιο)

Οὐκ ἄφαρ ὀφθαλμῶν μοι δότο προθι, λωθητήρις,

Νεῖδ' αὐτοῖσι δόλοισι παλίσυλοι ἔκτοθι γαίης,

Πρὶν πνα λαγαλέον τε δέρθ' ἔφριξον ἰδέσθαι,

² Αὐτίχ' ὀμαρτήσαντες ἀφ' ἐλλάδ' ἔδ' ἔπι κῶας, 375

Σκῆπτρα δὲ ἢ τιμῶ βασιληίδα δεῦρο νέεσθε.

Εἰ δέ κε μὴ προπαροίθην ἐμῆς ἕψαθε τραπέζης

Ἦ τ' αὖ δότο γλώσσας τιταμῶν ἔχῃρε κεάσας

Exulceratus alte extumescit mente iracunda:

Adeoque infit indignabundus (maxime autem debacchabatur

In filios Chalciopa, quorum causa venisse cum ipsis autumabat.

Simul lumina sub superciliis flammabant imminenti)

Non ab oculis meis quantum potest abitis,

Pestes saculi? non cum tota machinatione avolat is ex finibus,

Antequam prænitentiam aliquis pellem Phrixumque emendicet?

Vsque à Grecia conglutinati non vellerum

Sed sceptri regalisque muniti causa huc venitis.

Quod nisi meam contingere mensam occupassetis,

Non eram facturus quin linguis exectis manibusq; pratruncatis

¹ ἠερέθοντο. μειπωρίζοντο τῶν τῶν χολυμύων. ἀντὶ τῶν οἰδαίνοντο, ἰφυσῶν-
 π. ² Αὐτίχα. ἀντὶ τῶν νῶν. εἰ ἢ τῶν νέεσθαι, δότο κρινῆ τὸ ἔολπα. Ἄλλως. εἰ
 ἢ τῶν αὐτίχ' ὀμαρτήσαντες, προσελίον ὅτι ἀσφαῶς εἴρηται. ἴσως οὐκ αὐτίχ'
 ἀντὶ τῶν αὐτίχα ῥητέον καὶ ἀντὶ τῶν ἀφ' ἐλλάδος, ἐφ' ἐλλάδα. ἢ ἢ, σὺκ ἄφαρ
 ὑποσπρίψεται εἰς ἐλλάδα. ἢ σίξαι τας εἰς τὸ ἐλλάδα τελείαν, τὸ ἐξῆς ἐπιφέρει
 θεῖ, σὺκ ἐπὶ κῶας δεῦρο νέεσθε, ἐπὶ τῶν σκῆπτρα ἢ ἔ τιμῶ βασιλείου τιμῶ.
 ὡςτε ἢ χειπέριον, ἔδ' ἐπὶ κῶας, ἀλλ', σὺκ ἐπὶ κῶας· ἔδ', σκῆπτρα τι, ἀλλὰ
 σκῆπτρα δέ. οἱ ἢ ὀλοιοχράφοι εἰσὶν ἀλλή πνὶ γραφῆ ἐντυχῆ. φασὶ γὰρ
 δότο κρινῆ ἰοεῖσθαι τὸ ἔολπα. ἔδομῆ ἢ εἴρηται τὸ ἔολπα.

Ἀμφοτέρως, οἷοισιν Ἰπιδροήκα πιδροῖν,
 ὧς κεν ἐρητύοιθε καὶ ὕστερον ὀρηθλιῶαι. 380
 Οἷα δὲ Ἐμακάρεσσιν ἐπεψάσσαθε θεοῖσι.
 Φῆρα χαλεψάμεν. μέγα δὲ φρένες αἰακίδαο
 Νειόθεν οἰδαινέσκον. ἐέλδερ δὲ ἔνδοθι θυμὸς
 Ἄντιβίλω ὀλοὸν φάσθαι ἔπ. ἀλλ' ἀπίρυκεν
 Διωνίδης. πρὸ γὰρ αὐτὸς ἀμείψατο μελιχίοισιν. 385
 Ἄϊήτη, χέρο μοι τῶδε σόλω. ἔτι γὰρ αὐτῶς
 Ἄστυ πόν καὶ δώμαθ' ἰκάνομεν, ὡς παρ' ἑολπας,
 Οὐδὲ μὲν ἱέρημοι (τίς δὲ αὖ πῶσον οἶδμα περῆσαι
 Τλαίη ἐκὼν ἰθνεῖον Ἰπιδροῖσιν) ἀλλά με δαίμων
 Καὶ κρυερὴ βασιλῆα ἀτατάλα ὤρσεν ἰφειμή. 390
 Δὸς χάρην ἀντομῆοισι. σέθεν δὲ ἐγὼ ἐλλάδι πάση

*Ambabus, ac solis condonat is pedibus deligerem foras:
 Qui etiam post bebetaretur vester ad moliendum talia impetus:
 Ea estis mentiti, & quidem adversus beatam divinitatem.
 Hac dum tonabat iracundius, Telamoni intum
 Exastuabat pectus: ideoque toto nitebatur animo
 Ad violenter, sed damnose respondendum. occurrit tamen
 Prior Iason, modesteque suscepit sermonem.
 Acata, causa mea temperes hac in classe. non enim ita prolixo,
 Ut reris, animo ad urbem & domum tuam pertendimus,
 Nec cupiditate aliqua (quis enim tantum emetiri pelagi
 Sponte imbibat & opum illicio alienarum) sed fortuna me,
 Sed formidolosa regis protervi mandata impulerunt.
 Prospeta veniam precantibus. sic omnem ego per Graciam tui*

Ἄϊήτη, χέρο μοι. ἢ αἰήτη, ἰπιδροῖσιν ἢ ἀλάχῃ μοι πρὸς τὴν τῆ σόλω.
 Ὁὐδὲ μὲν ἱέρημοι. ἢ δὲ ἰφειρῆμοι τ' οἷα βασιλείας.

302 ΑΠΟΛΛΩΝ. ΤΟΥ ῬΟΔΙΟΥ
 Θεωπισίλω οἴσω κληθόνα. καὶ δέ τι ἤδη
 Πρόφρονες εἶμι ἀρήϊ θολῶ δατοῖσαι ἀμοιβῶν,
 Εἴτ' οὐ σαυρομάτας γε λιλαίεαι, εἴτε τιν' ἄλλον
 Δῆμον¹ σφωϊτίροισιν ὑπὸ σκήπτροισι δαμάσασαι. 395
² Ἴσκεν, ὑποσαίνων ἀγαθῇ ὀπί. τοῖο ᾗ θυμὸς
 Διχραδίλω πέρφυρεν ὅπι σήθεσσι μθμοινῶ,
 Ἡ³ σφεας ὀρηθεῖς αὐπαχεδὸν ἐξεναρξίσι,
 Ἡ⁴ ὄγε³ πειρήσαίλο βίης. τί οἱ εἶσατ' ἄρειον
 φραζομῶ. καὶ δὴ μιν⁴ ὑποβλήδλω περσέειπε. 400
 Ζεῖνε, τί κεν τὰ ἕκαστα⁵ δίλωκεῖως ἀγορεύεις;
 Ἡ⁶ γὰρ ἐτήτυμον ἐστὶ θεῶν γνῶσι, ἢ ἔἴ ἄλλως
 Οὐδὲν ἡμεῖο χέρηες ἐπ' ὀθνείοισιν ἔβητε,
 Δώσω πι χρίσειον ἄγειν δερσι, λῦκ' ἐθέλωσα,

*Famam dididero celeberrimam. & nunc autem tibi
 Sumus expediti ad reddendam in bello vicem praesentariam;
 Seu Sarmatas, sive quem aliam aveas
 Populum sub tuum nutum redigi.
 Dicebat talia, miti subblandiens voce. at is quodam
 Animi salo in duas fluctuabat per pectus sententias,
 Vtrum eosne adortus perimat, dum res caleret,
 An istius excutiat pollentiam; quod satius ducebatur
 Trutinanti. quocirca interlocutus ei,
 Hospes, inquit, quianam singula refers concionabundus?
 Nam sitisne profecto nati deum stirpe, an alioquin
 Me nihilo imbelliores grassemini ad aliena,
 Expertus, dedero tibi pellem, si placuerit conditio,*

¹ Σφωϊτίροισι. κακῶς πρὸ σφωϊτίροισιν ἐχρησάτο. ἴδ' ἂν ἐπ' αὐτῶν τοῖσι.
² τὸ ᾗ ἴσκει, ὀμηρεακῶς. ³ Πειρήσαίλο βίω. πειρᾶσα λέγει τὸ ἰχθῦσι τῶν ἰσθίων.
⁴ Ὑποβλήδλω. κακῶς τὸ ὑποβλήδλω. κείττοι γὰρ πρὶν ἢ κριθῆναι τὸ ἔτερον
 λίγυσι. ⁵ Τὸ ᾗ δίλωκεῖως ἀγορεύεις, ἀπὸ τῆς μετὰ κρηρῆος.

Πειρηθείς. ἑσθλοῖς γὰρ ἐπ' ἀνδράσιν¹ ἔπι μεγαίρω, 405
ὧς αὐτὶ μυθεῖσθε τ' ² ἐλλάδι κριραίοοντα.

Πῆρα δέ τοι κλύεός περ ἑάλκῃς ἔσεται ἄεθλα,³
τόνρ' αὐτὸς ἴππειμι χεροῖν⁴ ὀλοόν περ ἰόντα.

⁴ Δοιῶ μοι πεδίον τὸ δρῆϊον ἀμφιέμοντα
ταύρω χαλκὸ ποδὲ σίμαλι φλόγα φυσιόωντι. 410

Τὸς ἐλάω ζεύξας⁵ συφελῶ κ' νεῖον ἄρη⁶

⁶ Τετράγυον· πῶ αἶψα ταμῶν ἴππὶ τέλοσιν δρότρω,
οὐ⁷ σπόρον⁸ ὀλκῆσιν⁹ δηῆς εἰβάλλομαι ἀκτῶν,

ἀλλ' ὄφι¹⁰ δεινοῖο μεταλδήσκειας ὀδόντας

ἀνδράσι ταχυσῆσι δέμας. τὸς δ' αὖθι δαίζων 415

¹⁰ Κείρω ἐμῶ ἵππῳ δαίρι¹¹ πείσαιδὸν ἀνιόωντας.

Asportandam. nullus enim invideo viris bonis:

Ipsimet eo tingitis colore dominatorem Helladis.

Animorum autem ἔσ' roboris tui documenta dabit certamen,

Quod ipse obire brachiis soleo, ut ut minatur extrema.

Pares mihi campum tondent Martium

Aeripedes tauri, qui flammam exhalant ore.

Eos agito junctos per scruposum Martis novale

Quatuor amplum jugera. quo ad antes usque alacriter perarato,

Non seminalem porcabus inspergo frugem alma Cereris,

Sed diri serpentis dentes, qui pullulant

Viros corpore armato. hos inibi dilanio

Mea demetoque hasta undique laterum impetentes.

¹ Τὸ ἄνω ῥητὴν μεγαίρω, ἀπὸ τῆς φωνῆς ὡς ὁ πελίας. πῆρα δὲ λαβῶν τῆς ἀνδρείας, παρίξω τὸ δέρας. ἔπι γὰρ φίλον μοι τὸ φρονεῖν. ² Ἐλλάδι κριραίοοντα, τὴν πελίαν λέγει. ³ ὀλοόν, τὸ ἄθλον. ⁴ Δοιῶ μοι πεδίον, καὶ ἀνίκημα⁵ ἐν τῇ λυδῇ ἠθαισοτάκικος τὸς ταύρους ἀπεφύλαξεν. ⁶ Στυφελῶ, περαχῆαν. ⁷ πεπηκνυμένον φησὶ φερεκύδης ἐν τῇ ἑκτῇ. ⁸ Σπόρον, πυρόν. ⁹ ὀλκῆσι, ταῖς ἐγχαρσῆσιν. ἰλκωμὸς γὰρ τῆς δρότρω, ἢ γῆ ἀφ' ἧς ῥήγνυται. ¹⁰ Δηῆς, δῆμητρω. ¹¹ Κείρω, κλένω. ¹² Πείσαιδον, πείσαιστας καὶ ἀνιόωντας, ἢ ἰξισύνας.

Ἡ ἔρ⊕ ζῆλον βίας, ἔδειλον ὄρω
 Πάομαι ἀμήτιο. σὺ δ' εἰ ταῦτε τοῖα πλέσσεις,
 Αὐτῆμαρ τόδε κῶας δόποισαι εἰς βασιλῆ⊕.

Πρὶν δέ κεν ἔδοίλω· μηδ' ἔλπεο. δὴ γὰρ αἰεὶ 420

Ἄνδρ' ἀγαθὸν γεγαῶτα κακώτερον ἀνέρι εἶσαι.

Ὡς ἄρ' ἔφη. ὁ δὲ σῖγα ποδῶν ἑπάρ⊕ ὄμματ' ἀπῆξας,

Ἡ δ' αὐτῶς ἄφθογῆ⊕, ἀμηχανέων κακότητι.

Βεβλήω δ' ἀμφὶ πολλῷ σρώφα χρόνον. ἔδ' ἔπειθε

Θαρσαλέως ὑποδέχθαι ἔπει μίχα φαίνετο ἔργον. 425

Ὅψ' ἔδ' ἀμειβόμεν⊕ προσέλεξατ' κερδαλέοισιν.

Αἰήτη, μάλα τί με δίκη ἔπει πολλὸν ἔεργας.

Τῷ ἔγωγ' ἄθλον ὑπερφιάλον περιόντα,

Τλήσομαι, εἰ καὶ μοι θανάτῳ μόνῳ. ἔδ' ἔπειτ' ἄλλο

Mane adjugo boves, tempore vespero

Messuram absolvo. si tu igitur perfeceris hac taliter,

Eodem die pellem ad tyranni ades versum auferas licebit.

Prius haud attribuero; sperare noli. indignum quippe foret

Virum qui strenuus sit, viro cedere ignaviori.

Dixerat. iste defixis ante pedes oculis

Sedebat prorsus elinguis, atque in medio hesitabat luto;

Qui consilio diu librato, nequaquam haberet

Fidenter polliceri: ita sublime videbatur facinus.

Vix tandem hujuscemodi dissimulanter responsum dedit.

Atata, mirifice me, nec injuria tamen circumcludis.

Quocirca laborem ego istum immensum licet

Sum subiturus, vel mori fatum sit. neque enim aliud

Ἡ ἔρ⊕. ἴνι ἐπὶ τόπῳ τὸ πάρ⊕. κῆται ἔδ' ἐπὶ χρόνῳ. Ἡ περιπλοκὴ
 ἔεργας. ὁ ἴνι. λίαν με τῷ δικαίῳ ἐγκλείεις, σιωπῆς. διότι ἐγὼ καίπερ
 ὑπερφίροντα τῇ βίᾳ τ' ἄθλον ἵπποισιν μίχα θανάτῳ. δόστικῶς ἔδ' ἔπειτ' ἄλλο
 μόνῳ μόνῳ. Ἡ οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλο. ἔδ' ἔπειτ' ἀνθρώποις χεῖρον ἀνάγκης, καθ'
 ἡδ' ἀφίγμετα ὡς σὲ βιασθέντες ὑπὸ τῆ βασιλείας.

Ρίγιον ἀνθρώποισι κακῆς Ἰπιθήσεται ἀνάγκης, 430

Ἦ με καὶ σὺ θύει νεῖσθαι ἐπέχραεν ἐκ βασιλῆος.

Ὡς Φάτ' ἀμηχανίη βεβולהμύσθη. αὐτὰρ ὁ πόνγε

Σμερδαλέοις ἐπέειπε προσέννεπεν ἀχαλόωντα.

Ἐρχεο ἰὼ μεθ' ὄμιλον· ἐπεὶ μέμονάς γε πόνοιο.

Εἴ ῃ σὺ γε ζυγὰ βασιὶν ὑποδδείσαις ἐπαίραι 435

Ἦ ἐὼ δ' ἔλομύσθ' ἀμεταχάσσειαι ἀμητιῶ,

Αὐτῶ κεν τὰ ἕκαστα μέλοιτό μοι· ὄφρα ἔῃ ἄλλοι.

Ἄνῃ ῥ' ἰρρίγησιν δρῆιονα φῶτα· μετιλθεῖν.

Ἰσκειν· ἀπηλεγέως. ὁ δ' ἀπὸ θρόνου ὄρνυτ' ἰήσων,

Αὐγῆς πλαμῶν πωδραχεδόν· εἶπετο δ' ἄργος 440

οἶσθη. ἐπεὶ· μεσσηγὺς ἔτ' αὐτίθι νεῦσε λιπέσθαι

ἀποκασιγήτοις.· εἰ δ' ἤεσαν ἐκ μεγάροιο.

Homines aequae infeste ut inverecunda necessitas incurset,

Qua me vel huc ire impulit regis opera.

Sic ait consternatus animo. quem iste

Dolentem licet saevis increpat verbis.

Amolire nunc ad firmam, quandoquidem pigneraris labori.

Quod si tu bobus imponere jugum fueris veritus,

Aut periculosam refugeris messem,

Ipsemet videro de reliquo : ut alius quoque vir

Exhorrescat virum laceffere bellicosorem.

Hac illo sat imperiose prolocuto, Iason sella erumpit,

Iuxtaque Augeas & Telamo ac Argus subsequeratur

Solus, quia interdum, ut adhuc ibi manerent, innuebat

Germanis. discesserunt igitur à regia,

· Μετιλθεῖν. ἢ μετ' ἀντὶ τ' αὐτοῦ. πρὸς ἀμείνονα φῶτα ἰλθεῖν. · Ἀπη-
λεγέως. ἀπὸ τῆς λέξεως. · τὸ μεσσηγὺς, αἰτίας ἀποδεδειχθὲν ἀλλ' ἢ κατόπι ἐκεί-
των ὑποδδείσθαι ὁ ἄργος. ἀπὸ τῆς φωνῆς, ἐπέειπε τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῷ ἢ λιπέσθαι
ἢ μετὰ αὐτῶν ἐπὶ οἰκίᾳ. · Οἱ δ' ἤεσαν ἢ ἐξῆλθον, οἱ αὖτε ἰήσωνα δηλαδὴ.

Θεάπειστον δ' ἐν παῖσι μετέπρεπεν αἴσον ὦς
 κάλει ἔχαριπασιν. ¹ ἐπ' αὐτῷ δ' ὄμματ' ἀκέρη
 λοξὰ ὡδ' ἀλιπαρῶν ² χομρῆ θηῖτο καλύπτρῳ, 445
³ κῆρ ἄχει σμύχασσι. ⁴ νόσθ' δέ οἱ, ἦ ὑτ' ὄνειρ ὦς,
 Ἐρπύζων πεπότηλο μετ' ἴχνια νιοσομρῶιο.
 καί ῥ' οἱ μὲν ῥα δόμων ἐξήλυθον ἀχαλόωντες·
 Χαλκίῳπῃ ἢ χόλον πεφυλαγμῶν αἰήταο,
 Κάρπαλίμωσ θάλαμόνδε σὺν ἡάσιν οἷσι βεβήκη. 450
 Αὐτῶσ δ' αὖ μῆδεια μετίσιχε· πολλὰ ἢ θυμῷ
 ὄρμαιν', ὅσ' ατ' ἔρωτες ἐποτρύσσι μέλεσσι.
⁵ Προσὸ δ' ἄρ' ὀφθαλμῶν ἐπι οἱ ἰνδάλλετ' πάντα·
 Αὐτὸσ δ' οἷσθ' ἔλω, οἷοισί τε φάρεσιν ἦσο,

*Ac insanum in modum pralucebat ceteris Aesonis filius
 Et forma & venustate: prohinc puella obtutu eum
 Obliquo secundum subtilem calyptram exerto inhians,
 Aegreore macerat animum, adeo ut mens ipsi ceu somniosa
 Reptando volet per abeuntis vestigia.
 Illi sane mæsti facesserunt palatio;
 Et Chalciopa, ut praeaveret iram Aeata
 Festinato in cubiculum concessit simul cum filiis suis.
 Sed Medea nihil mutata abit, & multa versat animo,
 Ea nimirum, quorum in curam cupidines amant conjicere.
 Atque etiam tunc illi ante oculos varie simulabantur omnia,
 Et qualis fuerat ipse, & quibus amictus vestibis,*

¹ Ἐπ' αὐτῷ δ' ὄμματ'. ἐπ' αὐτῷ ἢ ἡ μῆδεια λοξὰ πρὸς ὄμματ' ἔχουσα.
 θηῖτο, ὡδ' ἀλιπαρῶν πρὸς καλύπτρῳ. ² Σχομρῆ θηῖτο. ἔχουσα εὐὴ πρὸς ὄμ-
 ματ' ἐπ' αὐτῷ λοξὰ, ὡδ' ἀλιπαρῶν πρὸς καλύπτρῳ, ἰθὺσὶ μαζι.
³ Κῆρ ἄχει. τῇ λύτῃ πρὸς ψυχῶν καιομρῆ κ' ἀλίσκουσα. ⁴ Νόσθ' δέ οἱ. ὁ
 νόσθ' πρὸς ἢ νῶσθ' ἀνεθάρτ' ἰάσωνα. οἷοισι, καθ' ἡμέραν πρὸς ὄνειρῳ μετ' ὄνειρῳ ἰπὸς ἀνὸς κ' ἔ
 πρὸς ἰάσωνα. ⁵ Προσὸ δ' ἄρ'. ἐμφαντικῶσ ἀφ' ὀφθαλμοῦ πρὸς σιωχῶσ
 ἀνειδῶλοποιῶσ πρὸς νῶσθ' ἐμφαίνουσι. κ' παρ' ὀμῆρω. ὡσπερ οὐκ ἰδὸν μρ ὦσθ'.

Οἴατ' ἔειπ', ὡς θ' ἔζετ' Ἰπὶ θρόνῳ, ὡς τε θύραζε 455

Ἦ ἴεν' εἰδὲ πιν' ἄλλον οἴοσάλο πορφύρασα

Ἐμυραὶ ἀνέρα ποῖον. ἐν ἔασι δ' αἰὲν ὀρώρη

Αὐδή τε μῦθοί τε μελίφρονες, ἔς ἀγέρβουσε.

Τάρβη δ' ἀμφ' αὐτῷ μή μιν βόες, ἢ ἔ' αὐτὸς

Αἰήτης Φθίσσειεν. ὀδύρετ' δ' ἤϋτε πύμπαν 460

Ἦ δὴ τεθνηῶτα· τίρεν δέ οἱ ἀμφὶ παρειᾶς

Δάκρυον αἰνοτάτω· ἑλέω ῥέε κηδοσύνησιν.

Ἦ κα ἦ, μυρουμένη λιγέως, ἀνενεῖκατ' μῦθον.

Τίπιε μὲ δειλαίλω πιδ' ἔχθ' ἄχθ'; ἔϊθ' ὄρα πάντων

Φθίσσεται ἠρώων προφερέσασθ', εἴτε χερσίων, 465

Ἐρρέτω. ἢ μὲν ἔφειλεν ἀκέραι' ἐξαλέαδαι.

Et quae dixerat, & quo gestu sederat in sella, aut foras

Exierat; nec ullum retur turbata

Talem esse sub sole virum. tum & aures tinniunt usque

Imaginibus &, quos lepore intinctos ediderat, sermonibus.

Itaque veretur ei, ne vel à bobus vel ipso

Intereat Aeata; imo deplorat eum pro

Mortuo, teneris per genas

Devolutis lacrimis pra alta miseratione atque maestitie.

Postremo tacitam inter argutos fletus submittit vocem.

Eccurnam hic me tantus degenerem pervellit dolor? si hic omnium

Prastantissimus heroum, sive deterrimus pereat;

Perierit. utinam vero discedat innoxius!

Ἐδύρετ' δ' ἤϋτε. ἠηρώων ἦ αὐτὸν ὡς ἤδη τεθνηῶτα. Ἐλέω ἦ πικρὴ
 μνήμη, ἔκλαιεν ἐπ' αὐτῷ λυπηρῆ. Ἐϊθ' ὄρα. τὸ εἶπε ἔπειθ' ὄρα τὸ φθίσσεται,
 ἀλλὰ πρὸς τὸ προφερέσασθ' ἀναφέρειν δεῖ. ἢ ἦ, εἶπε ὄρα προφερέσασθ'
 ἦ ἠρώων φθίσσεται, εἴτε χερσίων, ἢ γὰρ χείρεσθ'. καίτα γὰρ τὸ συγκλη-
 κτὸν ἀπὸ ἰατρικῆ. Ἐρρέτω. φθειρέτω. ἢ ἠφειλε χειροδύωαι ἀπι-
 ρίς, μηδὲν παθῆναι. τῶτο γὰρ σημαίνει τὸ ἀκέραι'.

Θεάπείσιον δ' ἐν πᾶσι μετέπρεπεν αἴσον ὅς
 Κάλλει ἔχαριπασιν. ¹ ἐπ' αὐτῷ δ' ὄμματ' ἀκέρη
 Λοξὰ ὤφρα λιπαρῶν ² χομδρῆ θηῖτο καλύπτρῳ, 445
³ κῆρ' ἀχέει σμύχουσι. ⁴ νόσθ' δέ οἱ, ἠΰτ' ὄνειρ ὅς,
 Ἐρπύζων πεπότῃο μετ' ἰχνία νιοσομδρῶιο.
 Καί ῥ' οἱ μὲν ῥα δόμων ἐξήλυθον ἀχαλόωντες·
 Χαλκιόπη ἢ χόλον πεφυλαγμδρῆ αἰήταο,
 Κάρπαλίμως θάλαμόνδε σὺν ἡάσιν οἷσι βεβήκη. 450
 Αὐτῶς δ' αὖ μῆδεια μετέσιχε· πολλὰ ἢ θυμῷ
 Ὀρμαιν', ὅσα τ' ἔρωτες ἐποτρυνώουσι μέλεσσι.
⁵ Προσὸ δ' ἄρ' ὀφθαλμῶν ἐπι οἱ ἰνδάλλετο πᾶντα·
 Αὐτὸς δ' οἷσθ' ἔλω, οἷοισί τε φάρεσιν ἦσο,

*Ac insanum in modum pralucebat ceteris Aesonis filius
 Et forma & venustate: prohinc puella obtutu eum
 Obliquo secundum subtilem calyptram exerto inbians,
 Aegreore macerat animum, adeo ut mens ipsi ceu somniosa
 Reptando volet per abeuntis vestigia.
 Illi sane mæsti facefferunt palatio;
 Et Chalciope, ut praeaveret iram Aeata
 Festinato in cubiculum concessit simul cum filiis suis.
 Sed Medea nihil mutata abit, & multa versat animo,
 Ea nimirum, quorum in curam cupidines amant conjicere.
 Atque etiam tunc illi ante oculos varie simulabantur omnia,
 Et qualis fuerat ipse, & quibus amictus vestibis,*

¹ Ἐπ' αὐτῷ δ' ὄμματ' ἀκέρη. ἐπ' αὐτῷ ἢ ἡ μῆδεια λοξὰ πρὸς τὰ ὄμματ' ἔχουσα. θηῖτο, ὤφρα θηῖτο πρὸς τὴν καλύπτραν. ² Σχομδρῆ θηῖτο. ἔχουσα οὖν τὰ ὄμματ' ἐπ' αὐτῷ λοξὰ, ὤφρα θηῖτο πρὸς τὴν λιπαρῶν καλύπτραν, ἰθὺς μῆδεια.
³ Κῆρ' ἀχέει. τῆ λύπη πρὸς τὴν ψυχὴν καιομδρῆ καὶ ἀλίσκουσα. ⁴ Νόσθ' δέ οἱ. ὁ νόσθ' δέ οἱ ἀντιπᾶρ' τ' ἰάσσια. οἷον, καθάπερ ὄνειρ μετῴρωσθ' ἐποτρυνώουσι καὶ πρὸς τὴν ἰχνη ἔχουσα. ⁵ Προσὸ δ' ἄρ'. ἐμφαστικῶς αἰ ἀποδείξει πρὸς τὴν σιωπῶν ἀνιδωλοποιῶσθ' αὐτῷ ἐμφαίνουσι. καὶ πρὸς ὄμῃ. ὡς πρὸς κυλινομδρῶν.

Οἶάτ' ἔειψ', ὡς θ' ἔζετ' Ἰπὶ θρόνῳ, ὡς τε θύραζε 455

Ἦἴεν· ἔδὲ πιν' ἄλλον οἴσατο πορφύρασα

Ἐμυθραὶ ἀνέρα τοῖον. ἐν ἔασι δ' αἰὲν ὀρώρη

Αὐδή τε μῦθοί τε μελίφρονες, ἔς ἀγόρωσε.

Τάρβη δ' ἀμφ' αὐτῷ μὴ μιν βόες, ἢ ἔ' αὐτὸς

Αἰήτης Φθίσσειεν. ὀδύρετ' δ' ἤϋτε πάνμπαν 460

Ἦδη τεθειῶπα· τίρεν δέ οἱ ἀμφὶ παρειᾶς

Δάκρυον αἰνοτάτω· ἔλέω ρέε κηδοσύνησιν.

Ἦκα ῥ', μυρομύκη λιγέως, ἀνευείκατ' μῦθον.

Τίπτε μὲ δειλαίλω τίδ' ἔχθ' ἄχθ'; ἔϊθ' ὄγε πάντων

Φθίσσεται ἠρώων περφερέσειθ', εἴτε χερείων, 465

Ἐρρέτω. ἢ μὲν ἔφειλεν ἀκήραθ' ἐξαλέαδαι.

Et quae dixerat, & quo gestu sederat in sella, aut foras

Exierat; nec ullum retur turbata

Talem esse sub sole virum. tum & aures tinniunt usque

Imaginibus &, quos lepôre intinctos ediderat, sermonibus.

Itaque veretur ei, ne vel à bobus vel ipso

Intereat Aeata; imo deplorat eum pro

Mortuo, teneris per genas

Devolutis lacrimis pra alta miseratione atque maestitie.

Postremo tacitam inter argutos fletus submittit vocem.

Eccurnam hic me tantus degenerem pervellit dolor? si hic omnium

Præstantissimus heroum, sive deterrimus pereat;

Perierit. utinam vero discedat innoxius!

Ἐδύρετ' δ' ἤϋτε. ἰηλικῶς ῥ' αὐτὸν ὡς ἤδη πεθνηκότα. Ἐλίω ῥ' σιωπῆ
μύθη, ἐκλαυνεῖν ἐπ' αὐτῷ λυγρομύθη. Ἐϊθ' ὄγε. τὸ εἶπε ἔπειτα τὸ φθίσσεται.
ἔπειτα ἔπειτα τὸ περφερέσειθ' ἀναφέρειν δεῖ. ἢ ῥ', εἴτε ὄγε περφερέσειθ'
ῥ' ἠρώων φθίσσεται, εἴτε χερείων, ἢ γὰρ χερείων. καίτα γὰρ τὸ συγκλη-
κὸν ἀπὸ ὑπερθετικῶ. Ἐρρέτω. φθειρέω. Ἦ ἄφειλε χειροδύωαι ἀπα-
θῆς, μηδὲν παθῶν. τῦτο γὰρ σημαίνει τὸ ἀκήραθ'.

Ναὶ δὴ τῆτό γε ¹ πάντα θεὰ περσὴ πέλοιτο·
 Οἴκαδε νοσήσεις Φυγῶν μόνον. εἰ δέ μιν αἴσω
 Δμηθλιῶα ὑπὸ Βασί, τόδε προπαίροιθε δαεῖη,
² Οὐνεκεν ἔχ' οἱ ἔγωγε κακῆ ἔπαγαίωμα ἄτη. 470
 Ἡ μὲν ἄρ' ὡς ³ εὐόλητο νόον μελεδήμασι κέρη.
 Οἱ δ' ἔπει οὐὼ δῆματι Ἐἄσε Θ' ἔκτὸς ἔθησαν
 Τῶ ὁδὸν ἑὸν τὸ παίροιθεν ἀνήλυτον ἔκ πεδίοιο,
 Δὴ τὸτ' ἴησυνα τοῖςδε προσένεπεν ἄργ' Θ' ἔπεσσι.
 Αἰσινίδη, μῆτιν μὲν ἐνόσασαι, ἑὸν ἐνίψω· 475
 Πείρης δ' ἔμ' αἰὲν εἴοικε μεθιέμεν ἐν κακότηη.
 Κέρη δὴ τινα προῦθεν ὑπὸ ἑκλυες αὐτὸς ἐμείο

Hoc profecto eveniat, o veneranda dea Perseo nata!

Redeat domum evasa peste! si vero ei est fato

Occidendum à tauris, hoc resciscat ante,

Me neutiquam de ipsius ruina gaudere.

Sic utique cura incertabant animum puella.

Vt vero populum illi urbemque emerferunt

Eadem qua nuper è Campo advenerant via,

Tum demum Argus hujusmodi Iasonem verbis affatur.

Quod tibi, Aesonis filii, sum consulturus, id indignaberis quidem,

Sed neutiquam est dubiis in rebus intermittenda periclitatio.

Iam ipse antea de me tanquam in strepitu audisti puellam esse qua

¹ Πάντα θεὰ περσὴ. περσίδα τῶ ἐκείτω λίχη, ὡς ἔπερσιος θυγα-
 τήρα. πῆς δὲ αὐτῶν φασὶ διὸς εἶναι παῖδα. ἐν δὲ τῆς ἄρφησις δμη-
 πης Θ' ἡσικα λογιῆται. καὶ τότε δὴ ἐκείτω δὴαί τῆκα δὲ πατήρασαν. βακχο-
 λίδης ἢ νυκτὸς φησὶ αὐτῶν θυγατήρα. ἐκείτω, διαδοφὸρα νυκτὸς μεζαλο-
 κέλας θυγατρε. μισσαῦ Θ' δὲ, ἄσπερας καὶ διὸς Φηρικύδης ἢ, ἀφισαῖα τῶ
 παῖον Θ'. ² Οὐνεκεν. ὅτ' ἐκ ἐπιχάριω ἰγὼ κακῆς. ὃ ἢ λόγ' Θ' ἠμῶν.
³ Εὐόλητο. ἰτεῖρακτο καὶ ἐν ἀρωτία ἑὸν. ὑπερῶα Θ' ἰη. ἦ γὰρ ἰάσυνα ὁ ἀρ-
 γ' Θ' προσέειπτι.

Φαρμάωσεν¹ ἑκάτης περισίδ² ἐνεσίησιν·
 Τὼ ἔκειν πεπίθοιμν, οἴομαι, σκέτι τάρβ³
 Ἔσσετ' ἀεθλόωνι δαμήμηναι. ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς 480
 Δίδω μήπως ἔμοι ἕως αἰή τῶν μήτηρ.
 Ἐμπης δ' ἔξ' αὐτίς μετ' ἀλίσσμαι⁴ ἀνὴβολήσων.
 ἔωδες ἐπεὶ πάντοσιν Ἰπικρέμαθ' ἤμιν ὄλεθρ⁵.
 Ἰσκειν εὐφρονέων. ὃ δ' ἀμείβετο πῖς δ' ἐπέεσσιν.
⁶ ὦ πέπν, εἴ νύ τοι αὐτῶ ἔφασθ' ἀνθ' ἔτι μεγαίρω. 485
 Βάσκ' ἴθι, καὶ πυκινόισι πῖνὼ τῶν μητέρων μύθοισι
 Ὀρυθι λιστόμν⁷. μελέη γὰρ μὲν ἤμιν ὄρωρεν
 Ἐλπωρῆ, ὅτι νόσον ἐπετραπέμεθα γυωαιξίον.
 Ὡς ἔφαστ', ὠκα δ' ἔλ⁸ μετ' ἐκίασθον. αὐτὰρ ἰταῖροι
 Γηθόσσοι ἐρέεινον, ὅπως⁹ παρεόντας ἴδοντο. 490

*Ex disciplina Hecatae Perse prognata exerceat veneficium:
 Ea opinor persuasa nihil te amplius terrebit
 Ne succumbas in discrimine. sed nimis
 Metuo ut hoc mihi recipiat mater.
 Equidem adibo iterum atque colloquar:
 Quoniam in nos omnes publica impendet ruina.
 Hac adductus benevolentia monuit. ad qua respondit ille talia.
 O amice, si tute hac in voluntate es, haud recuso;
 Abi & matrem tuam cordatis verbis per-
 pelle, roga. nobis enimvero caduca ostenditur spes,
 Qui summam redditus sinamus ad sexum redire sequiorem.
 Cum hoc sermonis termino penetrant ad paludem: socii
 Istorum hilarati conspectu & praesentia perrogant.*

¹ Ἐκάτης. εἰς τὴν αἰφραμακίδος ἀναφέρονται. ² Ἀνὴβολήσων. σιωπο-
 τίσων. κωστροφίη δ' εἰς τὴν κριτολογίαν. σιωβέζομαι. ³ Ἐπίπν. ὃ γλυ-
 κόπαι, ἠδύπαι, σποσφιλίσαι. ἰπέη καὶ ὁ πίπν μιλίχρως. ⁴ Παρβόσσοι.
 τὴν ἰάσση καὶ τὴν σὼ αὐτῶ.

ΣΙΟ ΑΠΟΛΛΩΝ. ΤΟΥ ΡΟΔΙΟΥ
 Τοῖσιν δ' αἰσονίδης τετιμημῆς ἔκφαλο μῦθον.
 ὦ φίλοι, αἰήτω ἀπλωέσθ' ἄμμι φίλον κῆρ
 ἵ Ἀνικρὺ κεχόλωται. ἕκαστα γάρ ἔ νύ τοι τέκμωρ
 οὐτ' ἐμοὶ ἔτε κεν ὕμμι² Δειρομῆοισι πέλοιρ.
 φῆ ἣ δὺω πεδίον τὸ δρῆϊον ἀμφινέμεσθαι
 Ταύρω χαλκίποδε σῶματι φλόγα φυσιόωντε.
 Τατράγυον δ' ἔπι τῆσιν³ ἐφίετ' νεῖον δρῆσαι,
 Δώσειν δ' ἐξ ὄφεσθ' γρυῶν ἄπορον, ὅς ῥ' ἀνίησι
 Γηγρέας χαλκίοις σὺν τρώχεσιν. ἤματι δ' αὐτῶ
 Χρειῶ τέσδε δαίξαι. ἴ ὁ δὴ νύ αἰ (ἔπι γάρ ἄλλο
 βέλτερον κῶ φρεῖσάσθαι) ἀπηλεγῶς ὑπόεστω.
 ὦς ἄρ' ἔφη πάντεσσι δ' ἄνλῶν⁴ εἶπαι ἄεθλ⁵.

495

500

*Quibus Iason, afflictus licet, quo res sit loco edisserit.
 O amici, efferus Aeates penitō in nos animo iracundiam
 Haud obscure concepit. secundiozem res exitum
 Non me modo, sed ne vobis quidem omnia dispicientibus attingat.
 Aiebat is duos pascere in campo Martio
 Tauros aripedes, qui flammās ore expirent:
 Idemque his à me novale quatuor jugerum perarari volebat,
 Præbiturus ipse è serpentis mandibulis semen, quod submittat
 Gigantes in armis aneis, quos uno eodem die
 Interfieri oporteat. operam ipsi, cum alterum
 Comminisci melius liceret minus, recepi disertim.
 Vbi hac sunt prolata, cunctis labos videbatur inexhaustus.*

¹ Ἀνικρὺ. φαιρώτατα, ἐναντιώτατα. ² Δειρομῆοισι. διερωτῶσι ἢ λέγουσιν. ὁ γὰρ ἴθις. ἐναντίας ἡμῖν ἔχει. ἔ γάρ ἐπι τελεωθησάντων ἔπι ἐμοὶ λέγουσι, ἔπι ὑμῖν ἐρωτῶσι καὶ ἐπιτασόμεθα. ³ Ἐφίετ', ἐντείλασθαι. ⁴ ὁ δὴ νύ οἱ. τὸ ἰθὺς. ὅπερ αὐτῶ σιωθῶμεν ὑποχόμενοι. σὺν κῶ γὰρ ἄλλο πῶσιν ἄσθαι βέλτερον. ⁵ Ἀνλῶν⁵. δεσκατέρητων.

Διὺ

Δὲν δὲ ἄνευ Ἐάνανδοι εἰς ἀλλήλους ὀρώωντο

Ἄτῃ ἀμνηχανίῃ τε καὶ ἠφείες· οἶψέ ᾗ πηλὸς

Θαρσαλίως μὲν πᾶσιν δόξισθῆσιν εἶπεν·

505

Ὡρῆ μὴ δάσασα ὄχ' ἔρξομαι· ἔ μὲν ἔολπτε

Βαλῆς εἶναι ὄνειαρ, ὅσον τ' Ἰπὶ κάρτει χειρῶν.

Εἰ μὲν νῦν τύη ζευξάμ βόας αἰήταο

Ἡ ῥως αἰσονίδῃ Φροῖεις, μέμονάς τε πόνιο,

Ἡ τ' αὖ Ἰσπαρξείλῳ¹ πεφυλαγμῷ² Ἐπύναιο. 510

Εἰ δὲ ἄτῃ μάλα θυμὸς³ εἴη Ἰπὶ πάγχυ πίπῃθιεν

Ἡ νόρη, μῆτ' αὐτὸς ἐπείγῃο, μῆτε τίς ἄλλον

Τῶνδ' ἀνδρῶν πάπῃλω παρήμῳ⁴· ἔ γὰρ ἔγωγε

Σχήσῃμ', ἐπεὶ θάνατός γε τὸ κῦτάιον ἔοσεται ἄλγ⁵.

*Idcirco diutine insoni mutique alii alios intuebantur,
Humiles ex casu adverso ἔ consilii inopia. Peleus tamen
Frequentes inter proceres masculam infis edere sententiam.
Brevi deliberandum quid agamus. non equidem rear
Salutem ita in consilio esse quam robore sitam ἔ brachiis.
Si tu quidem, Iason heros, Acataos jungere boves
Cogitas, ἔ animose audes laborem,
Age nihil mutata fide profecto accingere:
Sin animus tibi non satis est sua effultus
Virtute, neu properes ipse, neu alium ullum
His ex viris aspidens circumspicias. non enim temperabo
Ego: quoniam nihil mortis dolore supererit extremius.*

¹ Πεφυλαγμῷ² Ἐπύναιο. φυλάττω τῶν ἰσπαρξιστῶν ἠρξασοδά-
ξῃ. Ἐπύναιο γὰρ τὸ ἠρξασοδάξω. ² Εἴη. κακῶς τὸ εἴη. τρίτη γὰρ ἐστὶ ἐπι-
σῶπι. εἰδὲ ᾗ σῆ. ³ Οὐ γὰρ ἔγωγε. ἀντὶ τοῦ, ἐγὼ σὲκ ἀνέξομαι. πᾶσι πάλαι
ἢ θάνατος με παρήμῳ· ἔ μὲν δὲσπλάσῃ⁴ τύτῃς φησὶ ἐπισημασθῆναι ζευξά-
μῃς βόας· ἔ τὸ τῶν παυκλήκῃ ποιήσας πάλαι δόξισθῃς τὸς ἰσπ' αὐτῆ φε-
ρομένης δόξισθῃς.

Ἡ ἔρϑε ζῆλον βίας, ἔδειλον ὄρω
 Πάυμα ἀμήτιο. σὺ δὲ εἰ ταῦδε τοῖα πλείους,
 Αὐτῆμαρ τόδε κῶας ἀποῖσαι εἰς βασιλῆϑ.

Πρὶν δὲ κεν εἰ δοίλω· μηδ' ἔλπεο. δὴ γὰρ αἰεὶς 420

Ἄνδρ' ἀγαθὸν γεγαῶτα κακώτερον ἀνέρον εἶσαι.

Ὡς ἄρ' ἔφη. ὁ δὲ σῖγα ποδῶν¹ πᾶρϑ ὄμματ' ἀπῆξας,

Ἡ δ' αὐτῶς ἀφθογῆϑ, ἀμηχανίων κακότητι.

Βαλλὼ δὲ ἀμφὶ πολλῷ σρώφα χρόνον. εἰ δὲ πη εἶχε

Θαρσαλέως ὑποδέχθαι· ἐπεὶ μέγα φαίνεται ἔργον. 425

Ὅψε δὲ ἀμειβόμενϑ προσέλεξ' αὖ κερδαλέοισιν.

Δίητι, μάλα τοί με δίκη² πει πολλὸν ἔεργε.

Τῷ ἔγωγ' ἄθλον ὑπερφίαλόν περ ἰόντα,

Τλήσομαι, εἰ καὶ μοι θανέην μόρϑ.³ εἰ γὰρ ἔτ' ἄλλο

Mane adjugo boves, tempore vespero

Messuram absolvo. si tu igitur perfeceris hac taliter,

Eodem die pellem ad tyranni ades versum auferas licebit.

Prius haud attribuero; sperare noli. indignum quippe foret

Virum qui strenuus sit, viro cedere ignaviori.

Dixerat. iste defixis ante pedes oculis

Sedebat prorsus elinguis, atque in medio hesitabat luto;

Qui consilio diu librato, nequaquam haberet

Fidenter polliceri: ita sublime videbatur facinus.

Vix tandem hujuscemodi dissimulanter responsum dedit.

Acata, mirifice me, nec injuria tamen circumcludis.

Quocirca laborem ego istum immensum licet

Sum subiturus, vel mori fatum sit. neque enim aliud

¹ Πάρϑ. νῦν ἐπὶ τόπῳ τὸ πᾶρϑ. καίτοι ἢ ἔ ἐπὶ χρόνῳ. ² Περιπολλὸν ἔεργε. ὁ νῦν. λίαν με τῷ δικαίῳ ἰγκλήεις, σιωπῆς. διότι ἐγὼ καίπερ ὑπερφίοντα τῇ βίᾳ τ' ἄθλον ἰποίησα μέχρι θανάτου. δραστηρικῶς ἢ εἰπε τίω μοῖραν μόρον. ³ Οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλο. εἴδεν γὰρ ἀνθρώποις χεῖρον ἀνάγκη, καθ' ἡμῶν ἀφίγημα πρὸς σέ βιασίντες ὑπὸ τῆ βασιλείας.

Ρίγμον ἀνθρώποισι κακῆς Ἰπιθήσεται ἀνάγκης, 430

Ἦ με κῆ εὐθιὰ δὲ νεῖσθαι ἐπέχραεν ἐκ βασιλῆος.

Ὡς Φαίτ' ἀμηχανίη βεβולהυρῶ. αὐτὰρ ὁ πόνγε

Σμερδαλέοις ἐπέουσι προσέννεπεν ἀχαλόωντα.

Ἐρχεο νῦν μεθ' ὄμιλον· ἐπεὶ μέμοναί γε πόνειο.

Εἴη σύ γε ζυγὰ βροσὶν ὑποδδείσαις ἐπαῖραι 435

Ἦ ἐὼ εὐλομῶν μεταχάσσεια ἀμητιῶ,

Αὐτῶ κεν τὰ ἕκαστα μέλοιτό μοι· ὄφρα εἴη ἄλλος

Ἀνὴρ ἱρρίγησιν δρῆονα Φῶτα· μετ' ἰθὺν.

Ἰσκειν² ἀπηλεγέως. ὁ δὲ δὴ πὸ θρόνον ὄριυτ' ἰήσων,

Αὐγίης πηλαμῶν πῶδρα χεδόν· εἶπετο δὲ ἄργος 440

Ὀϊός· ἐπεὶ³ μεσσηγὺς ἔτ' αὐτίθι νεῦσε λιπέσθαι

Αὐτοκασιγνήτοις.⁴ εἰ δὲ ἤεσαν ἐκ μεγάρου.

Homines aequae infeste ut inverecunda necessitas incursas,

Quae me vel huc ire impulit regis opera.

Sic ait consternatus animo. quem iste

Dolentem licet saevus increpat verbis.

Amolire nunc ad stiram, quandoquidem pigneraris labori.

Quod si tu bobus imponere jugum fueris veritus,

Aut periculosam refugeris messim,

Ipsemet videro de reliquo : ut alius quoque vir

Exhorrescat virum laceffere bellicosorem.

Hæc illo sat imperiose prolocuto, Iason sella erumpit,

Iuxtaque Augelas & Telamo ac Argus subsequabatur

Solus, quia interdum, ut adhuc ibi manerent, innuebat

Germanis. discesserunt igitur à regia,

¹ Μετ' ἰθὺν. ἢ μετ' ἀντὶ τῆς αἰτίας. αἰτίας ἀμείνονα Φῶτα ἰθὺν. ² Ἀπηλεγέως. ἀπὸ τῆς ἀπείρας. ³ τὸ μεσσηγὺς, αἰτίας ἀπὸ δὴ κατὰ τὸν ἐκείνου ἱερὸν τὸν ἀργῶ. ἀπὸ τῆς φησὶ ἐνδύσει τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶ ἐπὶ λιπέσθαι καὶ μετ' αὐτὸν εἰς τὴν οἰκίαν. ⁴ Οἱ δὲ ἤεσαν καὶ ἐξῆλθον, οἱ αὐτὸν ἰκόντα δηλαδὴ.

Θεάπεισιν δ' ἐν πᾶσι μετέπρεπεν αἴσον ὅς
 Κάλει ἔχαριπεσιν. ¹ ἐπ' αὐτῷ δ' ὄμματ' ἀκέρη
 Λοξὰ ὤφρα λιπαρῶν ² χομρῆ θηῖτο καλύπτρῳ, 445
³ κῆρ ἄχει σμύχρα. ⁴ νόσθ' δέ οἱ, ἠὺτ' ὄνειρ ὅς,
 Ἐρπύζων πεπότηλο μετ' ἵχνια νιοσομρῶιο.
 Καί ῥ' οἱ μὲν ῥα δόμων ἐξήλυθον ἀχαλώωντες·
 Χαλκίοπη ἣ χόλον πεφυλαγμρῆ αἰήταο,
 Καρπαλίμως θάλαμόνδε σὺν ἰάσιν οἷσι βεβήκη. 450
 Αὐτῶς δ' αὖ μῆδεια μετίσιχε· πολλὰ ἣ θυμῷ
 Ὄρμαιν', ὅσα τ' ἔρωτες ἐποτρύωσι μέλεσσι.
⁵ Προπρὸ δ' ἄρ' ἰφθαλμῶν ἐπὶ οἱ ἰνδάλλετ' πᾶντα·
 Λύπης θ' οἷσθ' ἔλω, οἷοισί τε φάρεσιν ἔσω,

*Ac insanum in modum pralucebat ceteris Aesonis filius
 Et forma & venustate : prohinc puella obtutu cum
 Obliquo secundum subtilem calyptram exerto inbians,
 Aegre macerat animum, adeo ut mens ipsi ceu somniosa
 Reptando volet per abeuntis vestigia.
 Illi sane mæsti facesserunt palatio;
 Et Chalciopa, ut praeceperet iram Aeata
 Festinato in cubiculum concessit simul cum filiis suis.
 Sed Medea nihil mutata abit, & multa versat animo,
 Ea nimirum, quorum in curam cupidines amant conjicere.
 Atque etiam tunc illi ante oculos varie simulabantur omnia,
 Et qualis fuerat ipse, & quibus amictus vestibis,*

¹ Ἐπ' αὐτῷ δ' ὄμματ'. ἐπ' αὐτῷ ἣ ἡ μῆδεια λοξὰ τὰ ὄμματα ἴχουσα, θηῖτο, ὤφρα θηῖτο τὴν καλύπτραν. ² Σχομρῆ θηῖτο. ἴχουσα οὖν τὰ ὄμματα ἐπ' αὐτῷ λοξὰ, ὤφρα θηῖτο τὴν λιπαρῶν καλύπτραν, ἰθὺς μῆδεια. ³ Κῆρ ἄχει. τῇ λύπῃ τὴν ψυχὴν καιομρῆ καὶ ἀλίσκουσα. ⁴ Νόσθ' δέ οἱ. ὁ νῦς. τῷ ἣ νῦν ἀντιτάρτ' ἰάσιν α. οἷον, κατὰ πρὸς οἷον μετῶν ὅς ἰπὸς αἰὲς καὶ τὰ ἵχνια θ' ἰάσιν ὅς. ⁵ Προπρὸ δ' ἄρ'. ἐμφαστικῶς αἰ ἀποθίσις τὴν σιωπῆς ἀπειδὸλοποιῶσα τῷ νῦν ἐμφαίνουσι. καὶ πρὸς ὀμρῶν. ὡς προσκυλινομρῶν.

Οἴατ' ἔειφ', ὡς θ' ἔζेत' Ἰπὶ θρόνου, ὡς τε θύραζε 455

Ἡῖεν· ἔδ' ἐπὶ πιν' ἄλλον οἴσατο πορφύρασα

Ἐμυραυ ἀνέρα ποῖον. ἐν ἔασι δ' αἰὲν ὀρώρη

Αὐδὴ τε μῦθοί τε μελίφρονες, ἔς ἀγόρασε.

Τάρβη δ' ἀμφ' αὐτῷ μὴ μιν βέες, ἢ ἔ αὐτὸς

Λιήτης φθίσσειεν. ὀδύρετ' δ' ἠὔτε πάνμπαν 460

Ἡδὴ τεθνεῶνται· τίρεν δέ οἱ ἀμφὶ παρειὰς

Δάκρυον αἰνοτάτω· ἔλεω ῥέε κηδοσύνησιν.

Ἡκα ῖ, μυρομένη λιγέως, ἀνερείκατ' μῦθον.

Τίπιε μὲ δειλαίλω πιδ' ἔχθ' ἄχθ; ἔϊθ' ὄγε πάντων

φθίσσεται ἠρώων πωφερέσαιθ, εἴτε χερείων, 465

Ἐρρέτω. ἢ μὲν ὄφειλεν ἀκήραθ ἔξαλέαδαι.

Et qua dixerat, & quo gestu sederat in sella, aut foras

Exierat; nec ullum retur turbata

Talem esse sub sole virum. tum & aures tinniunt usque

Imaginibus &, quos lepōre intinctos ediderat, sermonibus.

Itaque veretur ei, ne vel à bobus vel ipso

Intereat Aeata; imo deplorat eum pro

Mortuo, teneris per genas

Devolutis lacrimis pra alta miseratione atque maestitie.

Postremo tacitam inter argutos fletus submittit vocem.

Eccurnam hic me tantus degenerem pervellit dolor? si hic omnium

Præstantissimus heroum, sive deterrimus pereat;

Perierit. utinam vero discedat innoxius!

Ἐδύρετ' δ' ἠὔτε. ἰθρῶς ῖ αὐτὸν ὡς ἤδη τεθνηῶτα. Ἐλίω ῖ σιωπῆ
μῆνη, ἔκλαιεν ἐπ' αὐτῷ λυπημῆνη. Ἐϊθ' ὄγε. τὸ εἶπε ἔπειθ' ἔως τὸ φθίσσεται.
ἀλλὰ ἔως τὸ πωφερέσαιθ ἀναφέρειν δεῖ. ἢ ῖ, εἴτε ὄγε πωφερέσαιθ
ἢ ἠρώων φθίσσεται, εἴτε χερείων, ἢ γὰρ χείραθ. καίτα γὰρ τὸ συγκεκρι-
κῆν ἀπὸ ἰατρικῆ. Ἐρρέτω. φθισίω. Ἡ ὄφειλε χειροδύωαι ἀπυ-
λάει, μηδὲν παθῆναι. τῶτο γὰρ σημαίνει τὸ ἀκήραθ.

Ναὶ δὴ τῷτό γαΨ πΨτνα θραΨ πρρσὶ πΨίλοιτοΨ
 ΟΨικαδε νοσῆσειε Φυγῶν μΨρον. εΨ δΨ μιν αΨισα
 ΔμηθΨΨαΨ ἔσσο βραΨ, τΨδε πρρπΨροιθε δαΨΨ,
 2 ΟΨνεκεν ἔχ οΨ ἔγωγα κακῆ ἔπαγαΨομαΨ αΨη. 470
 ΗΨ μΨν ἄρΨ ὡς 3 ἔολητο νεόν μελεδήμασι κΨρη.
 ΟΨι δΨ ἔπει οΨΨ δῆμαΨ τΨ ἔΨ ἄστΨ ἔκτΨς ἔβησαι
 ΤΨΨ ὁδὸν λΨ τΨ πΨροιθεν ἀνήλυθον ἔκ πΨΨΨιο,
 Δῆ τΨτΨ ἰῆσνα τΨΨδε πρρσΨνεπεν ἄργΨ ἔπΨσι.
 ΑΨισνΨδῆ, μῆπιν μΨν ἐνόσσει, λΨ πΨν ἔσΨΨω. 475
 ΠΨΨρηΨ δΨ ἔΨ μΨλΨ ἔοικε μεθΨμέμΨν ἔν κακΨτῆ.ῆ.
 ΚΨρλεω δῆ πνα πρρΨθεν ἔσΨ ἔκλυες αΨτΨς ἔμΨο

Hoc profecto eveniat, o veneranda dea Perseo nata!
Redeat domum evasa peste! si vero ei est fato
Occidendum a tauris, hoc resciscat ante,
Me neutiquam de ipsius ruina gaudere.
Sic utique cura incertabant animum puella.
Vt vero populum illi urbemque emerferunt
Eadem qua nuper e Campo advenerant via,
Tum demum Argus hujusmodi Iasonem verbis affatur.
Quod tibi, Aesonis filii, sum consulturus, id indignaberis quidem,
Sed neutiquam est dubiis in rebus intermittenda periclitatio.
Iam ipse antea de me tanquam in strepitu audisti puellam esse qua

2 ΠΨτνα θραΨ πρρσὶ. πρρσὶδα τΨΨ ἔκΨτΨν λΨγῆ, ὡς ἔΨ πρρσΨς θραΨ-
 τΨρρ. πΨΨ δΨ ἔσΨ τΨΨ φραΨ δΨΨ εΨΨαΨ πΨΨδα. ἔν δΨ τΨΨ ὄρρΨγΨΨ δῆμα-
 τΨΨ ἔΨ θραΨ λογΨνται. καὶ τΨτΨ δῆ ἔκΨτΨν δῆΨ τΨΨν ὄρρΨτΨρΨσΨ. βακχΨ-
 λΨδῆΨ ἔΨ τΨκΨΨ φησι τΨΨ τΨΨ θραΨτΨρρ. ἔκΨτΨ, δαδδΨφΨρ τΨκΨτΨς μεραλο-
 κΨλΨτΨ θραΨτΨρ. μΨσΨΨ δΨ, ἄστΨλαΨ καὶ δΨΨ. φηρικΨδῆΨ ἔΨ, ἄστΨλαΨ τΨ
 πΨΨοΨ. 3 ΟΨνεκεν. ὅπρρ ἔσΨ ἔπΨτΨΨΨ ἔγῶ κακΨς. ὅ ἔΨ λόγΨ ἔΨ ἔμΨκΨς.
 4 ἔολητο. ἔπΨ ἄρρρακτΨ κῆ ἔν ἄρρρατΨ λΨ. ἔπρρρΨΨ ἔΨ. τΨτΨ ἔΨσΨα ὅ κΨ-
 ρΨ ἔΨσΨ ἔΨπΨ.

Φαρμάσκειν¹ ἐκάτης περισίδ² ἐνεσίησιν·
 Τὼ ἔκει πεπίθοιμ³, οἴομαι, σκέτι τέρ⁴
 Ἔσσιτ' ἀεθλαίων⁵ δαμήμ⁶ραι. ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς 480
 Δίδω μήπως ἔμοι ἕπος αἴη τὸν μήτηρ.
 Ἐμπης δ' ἐξαῦτις μετελδύσομαι⁷ ἀντιβολήσων.
 Ξυὸς ἐπεὶ πάντας Πικρέμαθ' ἡμιν ὄλεθρ⁸.
 Ἰσκειν εὐφρονέων. ὁ δ' ἀμείβετο τοῖς δ' ἐπέεσσιν.
³ Ὡπέπον, εἴ νύ τοι αὐτῷ ἐφαιδάνη, ἔτι μεγαίρω. 485
 Βάσκ' ἴθι, καὶ πυκινόισι πελὼ πῶδ' μητέρα μύθοις
 Ὀρυθι λισόμ⁹. μελέη γε μὴ ἡμιν ὄρωρεν
 Ἐλπωρῆ, ὅτε νόσον ἐπετραπόμεθα γυωαιξίν.
 Ὡς ἔφατ', ὦκα δ' ἔλ¹⁰ μετκίαθον. αὐτὰρ ἑταῖροι
 Γηθόσσωοι ἐρέεινον, ὅπως⁴ παρεόντας ἴδοντο. 490

Ex disciplina Hecatae Perse prognata exerceat veneficium:
Ea opinor persuasa nihil te amplius terrebit
Ne succumbas in discrimine. sed nimis
Metuo ut hoc mihi recipias mater.
Equidem adibo iterum atque colloquar:
Quoniam in nos omnes publica impendet ruina.
Hac adductus benevolentia monuit. ad qua respondit ille talia.
O amice, si tute hac in voluntate es, haud recuso;
Abi & matrem tuam cordatis verbis per-
pelle, roga. nobis enimvero caduca ostenditur spes,
Qui summam reditus sinamus ad sexum redire sequiorem.
Cum hoc sermonis termino penetrans ad paludem: socii
Istorum hilarati conspectu & praesentia perrogant.

¹ Ἐκάτης. εἰς τὴν αἰ φαρμακίδες ἀναφέρονται. ² Ἀντιβολήσων. σιωποῦνται. κενόφρονες ἢ εἰς τὸ κτηνολογίσματα. σιωπάζομαι. ³ Ὡπέπον. ὡ γλυκύτετε, εὐδύναιτε. ⁴ Ὡς ἔφατ'. ἐπεὶ καὶ ὁ πῖπων μελίχρως. ⁵ Παριόσων. τὴν ἰάσσια καὶ τὴν αὐτῶν.

ΣΙΟ ΑΠΟΛΛΩΝ. ΤΟΥ ΡΟΔΙΟΥ
 Τοῖσιν δ' αἰσονίδης τετιμημῆς ἔκφαλο μῦθον.
 ὦ φίλοι, αἰήταο ἀπλωέσθ' ἄμμι φίλον κῆρ
 Ἰ ἀνικρὺ κεχόλωται. ἕκαστα γὰρ ἔνυ τοι τέκμων
 οὐτ' ἐμοὶ ἔτε κεν ὕμμι² διειρομῆοισι πέλοιτ.
 φῆ ἣ δὺω πεδίον τὸ δρῆϊον ἀμφινέμεσθαι
 Ταύρω χαλκῆ ποδε σῶματι φλόγα φυσιόωντε.
 Τατράγυον δ' ἔπι τοῖσιν³ ἐφίετ νεῖον δρῆσαι,
 Δώσκειν δ' ἐξ ὄφεσθ' γρυῶν ἀπόρον, ὅς ῥ' ἀνίησιν
 Γηγυέας χαλκείοις σὺν τρώχεσιν. ἤματι δ' αὐτῶ
 Χρειῶ τέσδε δαίξαι. ἠ δὴ νύ αἰ (ἔτι γὰρ ἄλλο
 βέλτερον κῶ φράσασθαι) ἀπηλεγῶς ὑποέστω.
 ὦς ἄρ' ἔφη πάντεσσι δ' ἀνλώυσθ' εἶπατ' ἀεθλῶ.

495

500

*Quibus Iason, afflictus licet, quo res sit loco edisserit.
 O amici, efferus Aeates penitō in nos animo iracundiam
 Haud obscure concepit. secundiozem res exitum
 Non me modo, sed ne vobis quidem omnia disspicientibus attingat.
 Aiebat is duos pascere in campo Martio
 Tauros aripedes, qui flammās ore expirent:
 Idemque his à me novale quatuor jugerum petarari volebat,
 Præbiturus ipse é serpentis mandibulis semen, quod submittat
 Gigantes in armis aneis, quos uno eodem die
 Interfieri oporteat. operam ipsi, cum alterum
 Comminisci melius liceret minus, recepi disfertim.
 Vbi hæc sunt prolata, cunctis labos videbatur inexhaustus.*

¹ Ἀνικρὺ. φανερῶτατα, ἐναυλώτατα. ² Δειρομῆοισι. διερωτῶσιν ἢ λέγουσιν. ὁ γὰρ ἴσθ. ἐναυλῶς ἡμῖν ἔχει. ἔ γὰρ ἐπὶ τελεωθεσῶν μοι ἔπι ἐμοὶ λέγουσιν, ἔπι ὑμῖν ἐρωτῶσιν πρὸς ἐπιτασόμενα. ³ Ἐφίετ, ἐντέλεισθ. ⁴ Ὁ δὴ νύ αἰ. τὸ ἐξῆς. ὅπερ αὐτῶ σιωθῶντος ὑποχόμενον. ὅσα κῶ γὰρ ἄλλο πὶ σπέψασθαι βέλτερον. ⁵ Ἀνλώυσθ'. δυσκαθέρηται.

Δλω

Διὸ δ' ἄνεω ἔ' ἀναυδοὶ ἐς ἀλλήλους ὀρώωντο
 Ἄτῃ ἀμηχανίῃ τε καὶ ἠφείας. ὄψ' ἔ' ἤ πηλῶς
 Θαρσαλέως μὲ πᾶσιν δ' ἰσηέασιν ἔειπεν. 505
 Ὄρη μὴ λιάαδαται ὄχ' ἔρξοιδμ. ἔ μὲν ἔολπα
 Βελῆς εἶναι ὄνειαρ, ὅσον τ' ἴπτι κάρτει χειρῶν.
 Εἰ μὲν νῦν τύνη ζεύξαι βόας αἰήταο
 Ἡ' ρως αἰσονίδη Φροῖέεις, μέμονάς τε πόνοιο,
 Ἡ' τ' αὖ ἰσποχεσίλω¹ πεφυλαγμῶ² ἐτύναιο. 510
 Εἰ δ' ἔ' τοι μάλα θυμὸς³ ἔ' ἤ ἴπτι πάγχυ πέποιθεν
 Ἡ' νορέη, μὴ τ' αὐτὸς ἐπείγχο, μὴ τε τί' ἄλλον
 Τῶνδ' ἀνδρῶν πάπιλωε παρήμω⁴. ἔ γὰρ ἔγωγε
 Σχήσομ', ἐπεὶ θάνατός γε τὸ κινύταλον ἔσεται ἄλγ⁵.

Idcirco diutine insoni mutique alii alios intuebantur,
 Humiles ex casu adverso & consilii inopia. Peleus tamen
 Frequentes inter proceres masculam insis edere sententiam.
 Brevi deliberandum quid agamus. non equidem rear
 Salutem ita in consilio esse quam robore sitam & brachiis.
 Si tu quidem, Iason heros, Aeateos jungere boves
 Cogitas, & animose audes laborem,
 Age nihil mutata fide profecto accingere:
 Sin animus tibi non satis est sua effultus
 Virtute, neu properes ipse, neu alium ullum
 His ex viris assidens circumspicias. non enim temperabo
 Ego: quoniam nihil mortis dolore supererit extremius.

¹ Πεφυλαγμῶ ἐτύναιο. φυλάττω πλὴ ἰσπόχισσι² ἰσποχεσίλω. ἐτύνω γὰρ τὴ ἰσποχεσίλω. ³ Ἐἤ. κακῶς τὸ ἔἤ. τρίτη γὰρ ἰσι ποσώπυ. ἔδδ ἢ σῆ. ⁴ Οὐ γὰρ ἔγωγε. ἀπὸ ἔ, ἔγω σὺν ἀνίξομαι. πὶ γὰρ πλείον ἢ θάνατος με ἀειμῶνι; ὁ μὲν δὲ πολλῶνι⁵ τῆς φησὶ ἀσπαιρέσθαι ζεύξαι τὸς βόας ὃ ἢ τὰ ναυπηκικὰ ποιήσας πάντας δ' ἰσθμῶς τὸς ἰπ' αὐτῆ φερομῶς δ' ἰσθμῶς.

Ὡς ἔφατ' αἰακίδης. πλαμῶνι ἧ θυμὸς ὀρένθη· 515
 Σπερχόμεν' ὅ δ' ἀνόρθος θοῶς. ὅπτι ἧ τρίτ' ἴδας
 Ὄρτο μέγα φρονέων· ὅπτι δ' ἕες τυωδαρέεια.
 Σὺν ἧ καὶ οἰνείδης ἐναρίθμι' αἰζηοῖσιν
 Ἀνδράσιν, εἰδὲ περ ἕσασον ἐπανθίοωντας ἰέλας
 Ἀντίλλων. τοῖω οἱ αἰείρετ' κάρτεϊ θυμὸς. 520
 Οἱ δ' ἄλλοι εἴξαυτες ἀκλιῶ ἔχον. αὐτίκα δ' ἄργ' ἔ
 Τοῖον ἔπ' ἔμεττειπεν ἐελδομύοισιν αἴθλα·
 Ὡ φίλοι, ἦτοι μὲν τόδε λοίοθιον· ἄλλὰ πν' οἶω
 Μητρὸς ἐμῆς ἕσασθ' ἐνναίσιμον ὕμιν δ' ἔω γλυ.
 Τῷ καὶ περ μεμαῶτες ἐρητύοισθ' ἐνὶ νηϊ 525
 Τυτθὸν ἔθ', ὡς τοπαροίθην. ἐπεὶ καὶ ὅπτι χέμ' ἔμπης
 Λώϊον, ἢ κακὸν οἶτον ἀφειδήσασθας ἐλίεσθαι.

Sic dixit Aeaci gnatus. sed & Telamoni reglescebant animi;
Ea surgere capiebatur alacritate. tertius tum Idas
Corripuit, plenus sui, & imitata istos gemina Tyndarei proles,
Vnaque Oenei puer, qui in numero erat juvenum
Virorum, quanquam nihildum efflorescentis emisisset
Lanuginis. in eam animus firmitatem connitebatur.
Ceteri tergiversanter occultabant vocem. at Argus continuo
Eos qui arumnam quarebant tali appellat sermone.
Mi amici, spem extremam tentatum itis. sed aliquam confido
Idoneam vobis opem mea fore parentis.
Quare ut impense aveatis, in navi contineri quiescite
Paulum adhuc, ut nuper. quoniam temperare impendio
Est satius quam projecta audacia tetram accire mortem.

ἄλλὰ πν' οἶω. δυνάται, φησὶν. ἢ μήτηρ ἢ ἐμὴ πείσεται τὴν μητέρα
 σιωπῆσιν τ' ἀθλον. ἐν ἧ τοῖς ναυπηγῆσι ἰδμῶν ἀσασθ' ἰάσθαι κελύβη
 ἰποστῶσιν τ' ἀθλον.

Κόρη τις μεγάροισιν ἐπιτρέφειτ' αἰήταο,
 Τὴν ἐκάτη πείαλλα θεὰ δάε τεχνησασθαι
 Φάρμαχ', ὅσ' ἤπειρός τε φύξ ἔ² νήχυλον ὕδωρ³ 530
 Τοῖσι κ' ἀκαμάτιο πυρὸς μειλίσσειτ' αὐτμῶ,
 Καὶ ποταμὸς ἴσησιν ἄφαρ κελαδεινὰ ρέοντας,
³ Ἄστρα τε ἔμλωης ἱερῆς ἐπέδησε κελεύθερ.
 Τῆς κὼ δ' ἀπὸ μεγάροιο κ' ἴσον ἐπιθίδ' ἰόντες
 Μνησόμεθ', εἴκε δυνάιτο κασιγνήτη γεγαῖα 535
 Μήτηρ ἡμετέρη πεπιθῆν ἐπαρῆσαι αἰέθλω.
 Εἰ ἣ κ' αὐτοῖσι τίδ' ἐφαιδάνη, ἦτ' αὐ' ἰκθίμω
 Ἡ μάτη τῶδ' αὐτῶ πάλιν εἰς δόμον αἰήταο

Non nulla in regia Aeata puella educitur,
 Quam Hecata dea eximie docuit apparare scienter
 Herbas, quantum vel tellus vel diffusissima parit aqua.
 Iis tum aetuofo ignis sedat flammam,
 Tum sonoros fluviorum cursus sistit quamvis desubito;
 Tum astra & praecleara itinera luna retardat.
 De ista quidem inter vias, dum huc e palatio ibamus
 Mentionem fecimus, an, qua soror est natu, mater
 Nostra eo possit perducere ut allevet arumnam.
 Si igitur hac vobis quoque res probeatur, non dubitem pertendere
 Domum Aeata eodem hoc die

¹ Δάειν, ἀντὶ τῆς ἐδιδάξει. ² Νήχυτοι ὕδωρ. τὸ πολύχυτοι. τὸ γὰρ τὴν καὶ εἰρησὶν σημαίνει, κ' ἐπίπτεσιν. καὶ ἀχύιστοι ὕδωρ, τὸ πολὺ, κ' ἰσῆσαι ἔσικε-
 λιώπαι. διοῦσι. πηλαζομένης ἵνα λύσασιν ἀχύιστοι ἦτα βαλῶσα. ³ Ἄστρα
 τε κ' μῶης. τὸν πηλαζομένης μῶησι λέγει, ὡς αἱ Φαρμακίδες καθ' ἕνα
 τὴν σιλῶλω. πῆσι ἔσται ἐκλείψης ἡλίου κ' σιλῶλης καθαιρέσεις ἐκά-
 λησι τῆς ἡλίου. τὸ παλαιὸν ᾔσιντο αἱ Φαρμακίδες τὴν σιλῶλω καὶ τῆς ἡλίου
 καθαιρεῖν. διὸ κ' μέχρι τῆς δημοκρατίας χρόνῳ πολλοὶ τὰς ἐκλείψης κα-
 θαιρέσεις ἐκάλην. σιφάτης ἐν μελιάρη. μάγισ ἐπαδαῖς πῆσαι θεοα-
 λῆς κόρη, ψυδῆς σιλῶλης αἰθέρη καθαιρέτης.

Πειρήσων. ¹ τάχα δ' αὐτὸν δαίμονι πειρηθείω.
 Ὡς φάτο. ποῖσι ἢ σῆμα θεοὶ δόσω δ' ἄμυρόντες. 540
 Τρήρων μὲν φεύγουσα βίβω κίρκου πελειᾶς
 Ἰψόθεν αἰσονίδεω πεφοβημένη ἔμπεσε κόλποις·
 Κίρκῳ δ' ἀφλάσθη. πεικάπωεσεν. αἴψα ἢ μόψῳ
 τοῖον ἔπῳ μὲν πᾶσι θεοπροπίων ἀγόρευεν.
 Ἰμμι φίλοι τόδε σῆμα θεῶν ἰότητι τίτυκται· 545
 οὐδέ τῃ ἄλλως ἐστὶν ὑποκρίνασθαι ἄρειον.
 Παρθενικῶν δ' ἐπέεσσι μετελθέμεν ἀμφιπέποιτας
 μή τι παντὶν. δοκέω δέ μιν εὖκ' ἀθερίξιν,
 εἰ ἔτερόν φινδ' ἴσθι θεῶν ἐνὶ κύπριδι νόσον
 πέφραδεν ἔσσεσθαι. κείνης δ' ὄγε μείλιχῳ ὄρνις 550
 πότμον ὑπεξήλυξε. ² κέαρ δέ μοι ὡς ἐνὶ θυμῷ

Experundi causa: & forsitan cum faultrice experiar fortuna.
Vbi hac sunt dicta, dii praesentes dederunt ipsis augurium.
Pavida quidem livia raptorem fugiens accipitrem
Desuper Iasonis illabebatur sinibus per metum:
Sed accipiter in aplustre decidebat. extemplo Mopsus
Deo plenus hunc pro concione orditur sermonem.
Vobis o amici hoc deorum sponte offertur augurium.
Neque alia meliore licet ratione conjiciamus.
Nempe virgo est verbis concilianda atque ambienda
Arte omnimoda. nec vereor ut ea sit recusatura.
Nisi est incredendum quod Phineus in Cypride spem reditus
Cecinit locandam. placida certe avis ista sacra illi
Subterfugit exitium. atque utinam quod mihi mens animi

¹ Τάχα. τὸ τάχα ἐν διαγμῶ κείται. ποῖσι ἢ καὶ ἐπὶ τῷ ταχίως. ἀπολλόδωρ φησὶ ἐν τῷ πρὸς θεῶν ὅτι ἡ πειραστὴ ἰσθὶ ἀφροδίτης. διὸ καὶ λέγον. πρὸς γὰρ τὸ πειραστὴ ἰσθὶ λέγεται. ² Κέαρ δέ μοι ὡς ἢ ἡ ψυχὴ μου ἀπορροῖται, ἔπως γήριον.

Τόνδε κατ' οἰωνὸν ἐπρόβλεπεν, ὡς ἢ πέλοιτο.

Ἀλλὰ φίλοι, κυθήρειαν Ἰπικλείοντες ἀμύξην,

Ἦδη νῦν ἄργιο ὄψαι φασίησι πίθεοθε.

Ἴσκεν· ἐπήνησαν δὲ νέοι, Φινῆσ' ἐφετμᾶς

555

Μησοῖμφοι. μὲν δ' ἀφαρήϊσ' ἀνθορενίδας

Δαίν' ἐπαλασήσας μεγάλη ὄπι, Φώνησέν τε.

ὦ πόποι, ἦ ῥα γυναιξὶν ὁμόσολοι ἐνθάδ' ἔβημεν

οἱ κύπριν καλέεσιν Ἰπύρροπον ἄμμι πέλεοθα.

οὐκ ἔτ' ἐνυαλίοιο μέγα δένδρον, ἐς ἢ πελείας

560

καὶ κίρκας λάσσαντες ἐρητύεοθε ἀέθλων.

Ἐρρέετε· μηδ' ὕμμι πολεμήϊα ἔργα μέλοιτο,

παρθενικὰς ἢ λιτῆσιν ἀνάγκιδας ἠπεροπύειν.

ὦς ἡὔδα' μεμαώς. πολέες δ' ὁμάδησαν ἑταῖροι

ἦ κα μάλ'· ἔδ' ἄρα τίς οἱ ἐνυαλίον ἔκφατο μῦθον. 565

Hoc de augurio ominatur, id eveniat.

Vos Cyptheream amici suppetias veniat orate,

Et nunc jam Argi obtemperate monitis.

Dixit, & assenserunt juvenes, Phinei instinctorum

Memores. at solus Apharei gnatus Idas exiliit,

Et graviter indignans voce elata in verba prorupit.

Fides deum! sane quam mulierum huc convectorum accessimus,

Qui Cyprium, ut nobis sit auxilio, implorent.

Non jam Martis prepotentia, sed columbis

Et circis consultatis retro abhorretis à certaminibus.

Abite, abite. ne vero belli vobis opera cure sint,

Sed imbelles prensate virgunculas, & blandito frangite oratu.

Hæc cum decrepuerunt iracunde, plerumque fremebat collegium,

Ac mussabat: nec erat tamen qui responsare quid viro auderet.

* Μεμαώς. ἀπὸ τῆς ὀργισμένης, νῦν. ἢ γὰρ ἐπὶ κενεῖς τις ἀέθλων-
μός ἐστι.

316 ΑΠΟΛΛΩΝ· ΤΟΥ ΡΟΔΙΟΥ
Χωόμεν' ὅγ' ἔπειτα καθέζετο. τοῖσι δ' ἰήσων
Αὐτίκ' ἰπποτρύων τ' ἰόν νόον ὦδ' ἀγόρευσεν.

Ἄργ' ἄ μὲν ἔσθ' ἀ νηὸς, ἐπεὶ τόδε πᾶσιν ἔαδε,
Στελλέσθω· ἀπαρ αὐτοὶ ἴππ' ἡχοῦδος ἐκ ποταμοῖο
Ἀμφαδὸν ἤδη πείσματ' ἀνάψομεν. ἢ γὰρ ἔοικε 570
Μηκέτι δητὰ κρύπτεσθαι πηλοσούλας αὐτῶν.

Ὡς ἄρ' ἔφη· καὶ τ' μὲν ἄφαρ προΐαλλε νέεσθαι
Καρπαλίμῳ ἐξαῦτις ἀνὰ πόλιν. οἱ δ' ἐπὶ νηὸς
Εὐναίας ἐρύσαντες ἐφ' ἑταῖς αἰσονίδαο,
Τυτθὸν ἔω' ἐξ ἔλεθ' χέρσῳ ἐπέκελσαν ἐρετμοῖς. 575

Αὐτίκα δ' αἰήτης ἀγορεύει ποιήσαστο κόλχων
Νόσφιν εἴοιο δόμῳ· τίθι περ ἔ' ἐπέσθ' ἀκάθιστον,
Ἀτλήτης μινύεσσι δόλῳς ἢ κήδεα τείχεων.

Ἰσπεῦτο δ' ἐπεὶ κεν πρῶτα βόες δηδηλήσονται

*Is igitur confedit periratus. sed Iason sociis,
Suomet animato animo, quid vellet sic expromisit.
Cum in hoc placitum omnibus est, Argus è navì
Mittitor: nos item è fluvio jam inpalam
Alligemus telluri funes. quippe indeceat enim
Nos etiam occuli tardos formidine praelii.
Et dicto illum citius ablegat repetitum
Quantocius urbem. isti autem navis sub-
tractis cubilibus jussu Iasonis
Paulum ultra paludem remis in litus applicant.
Inter hac Aeates Colchorum indixit conventum
Extra domum suam, ubi solebant considerare:
Ut qui fraudes Minyis molestiasque inextricabiles cuderet.
Asserveranter autem ajebat se, simul ac boves confecissent*

¹ Σπεῦτο. ἀπὸ κρητὸ τὸ σπεῦτα

Ἄνδρα τ' ὅς ῥ' ὑπέδεκτο βαρῶν καμείδων ἄεθλον, 580
 Δρυμὸν ἀναρρήξας λαοίης καθύπερθε κελώνης,
 Αὐτάνδρον φλέξειν δόρυ νήϊον· ὄφρ' ἀλεγείῳ
 ἔβρον· ἀποφλύξωσιν ὑπέρβια μηχανόωνες.
 Ὀὐδὲ γὰρ αἰολίδην φείξον μάλα περ χατίοντα
 Δέχθαι ἐνὶ μεγάροισιν ἐφέστιον, ὅς περὶ πάντων 585
 Ξείτων μιλίχρη τε, θεοδείη τ' ἐκέκασο·
 Ἐἴ μὴ οἱ ζῶς αὐτὸς ἀπ' ἔρανος ἄγγελον ἦκεν
 Ἐρμείαν, ἄς κεν προσκηδέῃ ἀντιάσει·
 μὴ ἔλθῃσιππας ἐλὼ ἐς γαῖαν ἰόντας
 Ἐσσεσθαι δὲ ναυὸν ἀπήμονας· οἷσι μέμηλεν 590
 Ὀθνείοις ἴππ' ἁεῖρα ἐλὼ κπάποσιν αἰερεῖν,

*Virum, qui arduam operam suscepit enavandam,
 Recisa supra collem comosum silva
 Navem materialam cum viris suis combusturum, ut dolendam
 Despument intemperiem, propterea quia violentas res moliantur.
 Nec enim se Phrixum Aeoli nepotem quanto vis cupientem opere
 In regiam recepturum familiamque fuisse, ante omnes licet
 Alienos comitatus fuerit & pietatis prae datus insignibus,
 Nisi ipse de caelo Iupiter nuncium misisset
 Mercurium, quo benigniorem offenderet:
 Nedum ut grassatores suam in ditionem delati
 Diu ferant impune, quibus id studio sit
 Ut alieno manus peculio admoveant,*

Ἄποφλύξωσιν. ἀπὸ τῆς ἐπιφυσήσεως. καὶ ἀπὸ τῆς εἰς τὸ ἐπιπύσωσι.
 ἔβρον καὶ ὁ φλύαρ. Ὀὐδὲ γὰρ δέχθαι. λέγει τὸ ὑπέμειναι. Ἐἴ μὴ οἱ ζῶς.
 ἄγγελος φησὶν ἐρμῆϊ ὑπὸ δὲ διὸς πικροθλίωαι, κελώνη δὲ ἄεθλον τὸ φείξον.
 ἵνα πλὴν αὐτῆς θυγατέρος γήμη. ὁ δὲ τὸ αἰγίμοιο ποιήσας, ἀπὸ τῆς δέρας αὐ-
 τὸν αὐτῆς αἰετός φησὶν προσδεχθῆναι. λέγει δὲ ὅτι μὴ πλὴν θυσιῶν ἀγνίστας τὸ
 δέρας, ἔπως ἔσειχεν εἰς τὰς αἰήτας δέμας τὸ κῆρας ἔχει. ἄς κεν προσκη-
 δέῃ. ὅπως αὐτὸν ἀμύμων ἀπάσσειν ὁ φείξῃ τὸ αἰετός.

Κρυπλάδεις τε δόλους τεκλιανέμεν, ἠδὲ βοτήρων
 Λύλια δυσκελεύδοισιν ὀπιδρομήσι δαίξαι.

¹ Νόσφιν δ' οἱ αὐτῷ φάτ' εἰκότα μέλια τίσιν
 Τίῃας φερίξιοι, κακῶρρέκτησιν ὀπηδῆς

Ἀνδράσι νοσησάσας ὀμιλαδὸν, ὄφρα εἰ πμῆς
 Καὶ σκήπτρων ἐλάσειαι ² ἀκηδέες. ὡς πηε βάζιν
 Λαγαλέλιω ἔπατρὸς ἐπέκλυεν ἡελίοιο,

³ Χρηναί μιν πυκινὸν τε δόλον βελάς τε γμῆθλης

⁴ Σφωίτερης ἄτλω τὸ πολύτροπον ἐξαλέασαυ.

⁵ Τῷ ἔεελδομῶς πέμπεν ἐς ἀχαΐδα γαῖαν

595

600

Vt clandestinas fabrefaciant fallacias, ut pastorum

Attegiis horrissonis incurfibus perrumpant.

Minabatur praterea sibi idonea privatim mitigatoria

Daturos Phruxi filios; qui maleficos secuti

Homines redierint conglobatim, ut ipsum dignitate sceptri

Irreverenter detruderent (olim quippe oraculo

Lucuoso Solis patris sui fuerat instinctus,

Advigilandum sibi esse ut solertes officias & consulta

Stirpis suae clademque multiformem caveret.

Eam ob rem recens dimiserat affectantes in terram Achaicam

¹ Νόσφιν δ' οἱ αὐτῷ μέλια τίσιν. πμῆσιαι δόλοισιν. χρῆσις ἢ αὐτῷ δόλοισιν πμῆσιαι ἐπιγῆσι τῶν φερίξων παιδῶν. τῆστις ἠδὲ αὐτῷ κακῶς ἀνδρῶν ἐπιγῆσι, ὅπως αὐτῷ τὸ βασιλείας ἐγκρατῆς γῆσιονται. ὡς καὶ φερίξων ἔιδῃσι πατρὸς ἡλίου ἡκησῆσι. ὅπῃ ἢ χρῆσις μὲν αὐτῷ διδομῶσι, ἠδὲ αὐτῷ ἔιδῃσι δόλοισιν, καὶ ἡρῶσιαι ἐν τοῖσι χρῆσισιαι ἡσῆσι. τῆστις εἰκοτα ἔτιω ζῆσιαι τῶσι ταύρωσι λίγῃ αὐτῷ ἐπιγῶσιαι. ² Ἀκηδέες, ὁ ἀφροῆσι-σιαι, καὶ ὁ μὲν φροῆσιζων ἐπίρωσι. ³ Χρησιαι. χρῆσιται χρῆσιαι. ⁴ Σφωίτερησι-κακῶς τὸ σφωίτερησι δόλοισιν ἐπὶ εἰκοτα ἐχρησιαι. ἔιδῃ ἠδὲ εἰπῶσι εἰσι, ἐπὶ ἢ, τῷ εἰαυτῷ. ⁵ Τῷ ἔεελδομῶσι. φερίξων ταύρωσι εἰληφῶσι ἀπὶ ἡσῆσισιαισιαι. καὶ εἰσι ἡσῆσισιαι ἢ φερίξων, καὶ λησιαι τὸ ὡς. τὸ ἠδὲ εἰσις ἔτιωσι εἰσι. διὰ καὶ ἐπιγῶσιαισιαι μωκρῶσι πησιαισιαι, αὐσιαισιαισιαισιαι καὶ τῶσι, ὡς πατρὸς αὐσιαισιαι φερίξων, ἐπιγῶσιαι αὐσιαισιαι.

Πατρὸς

Πατρὸς ἔφημοσύνῃ δολιχὴν ὁδὸν) ἔδ' ἔφυγε τρωῶν

¹ εἶναι οἱ τυτθὸν γε δέσθ', μὴ πᾶσι πινὰ μῆτιν

φράσσονται συγερῶν, ἔδ' ἔφ' ἄψυρτοιο,

Ἄλλ' ἔτι χαλκίῳπις γρηῃ ταῖδε λυγρὰ τετύχθαι. 605

καί ῥ' ὁ μὲν ἄχετ' ἔργα πηφάουσκελο δημοτέροισιν,

κωμόνθ' ἔφ'· μέγα δέ σφιν ἀπείλεε νῆά τ' ἐρύσσει

Ἡδ' αὐτὸς· ἵνα μή τις ὑπὲρ καχότηθ' ἀλύξῃ.

τόφρα ἢ μητὴρ' ἐλὼ μελιῶν δόμον αἰήταο

Ἄργθ' παντοίοισι ² παρηγορέεσκεν ἔπεσιν, 610

Μήδειαν λίσσεσθαι ἀμυυέμεν. ἢ δὲ ἔ' αὐτῇ

Πρόθεν μηλιάασκε· δέσθ' δέ μιν ἴχασε θυμὸν,

Μή πως ἦε παρ' αἴσαν ἐτώσια μελίσσαιο

Πατρὸς ἀτυζουδύλω ὄλαον χόλον, ἦε λιτῆσιν

Ἐσσομυῆς δρῖδηλα κῆ ³ ἀμφαδὰ ἔργα πέλοιο. 615

Ex genitoris praecepto iter prolixum) non autem à filiabus

Quicquam se metuere, ne fraudem aliquam

Formidabilem concipiant, nec à filio Absyrto,

Sed eam à Chalciopæ sobole instructam esse pestem.

Atque idem atrociam, ut ira turgebat, facinora injunxit

Copiis urbanis, ipsisque adeo minatus graviter fuit, ni obsiderent

Navem & nautas, ne quis superatam eluctetur perniciem.

Interea regiam Aeata ingressus matrem suam

Argus vario cohortabatur sermone,

Famulante petat à Medea auxilium. at vero ipsa

Iam consuluerat, ac solum ei retardabatur metu animus,

Ne qua vel trans decus delinire incassum studeat

Noxiae genitoris ira metuentiozem, vel, si suppliciiis

Faveat, res develetur tota atque dispalescat.

¹ εἶναι δὲ θ'· λέγει τὸ ὑπελάμβανον. ² Παρηγορέεσκεν· παρηχάλη, ἐπι-
λεφροῦν. ³ Ἀμφαδὰ· ἀκαστὰ, φασεργί.

Κέρλευ δ' ἐξ ἀχέων ἀδινός¹ κατελώφειν ὑπὸ
 Λέκτρῳ ἀνακλιθεῖσαν· ἄφαρ δέ μιν ἠπεροπῆες
 οἶά τ' ἀκηχευδύλευ ὀλοοὶ ἐρέθεσκον ὄνειροι.

Τὸν ξεῖνον δ' ἐδόκησεν ὑφεσάμναι τ' ἄεθλον,

οὔτι μάλ' ὀρμαίνοντα δέρθη κροῖο κρημίσαι, 620

οὐδέ τι ποῖο ἔκηλε μὲν πόλιν αἰήταο

Ἐλθέωμ, ὄφρα δέ μιν² σφέπερον δόμον εἰσαγάγειο

Κερυδίλῳ πρὸς κείνῳ. οἶετο δ' ἀμφὶ βόεσσιν

αὐτῇ ἀεθλεύσασαι μάλ' Ὀμαρέως πονέεσθαι,

³ Σφωῖτίρας δὲ τοκῆας ὑποχεσίης ἀφελίξιν. 625

οὔνεκεν ἔκρηξεν ζεύξαι βόας, ἀλλά οἱ αὐτῷ

πρῆθεσαν. ἐκ δ' ἄρα ἔνεικθη πέλεν ἀμφήρῳ

Πατρί π καὶ ξείνοισ· αὐτῇ δ' Ἰπίετρεπον⁴ ἀμφῷ

Verum arctus puellam somnus exoneravit curis,

Postquam se in lectum reclinasset. mox ipsam aequo fallax

Ac terribile, uti agrum solet animum, inquietat somnium.

Videbatur autem ei hospes certamen obstinare,

Nec tamen magis cogitare de auferenda arietis pelle,

Aut ea gratia in oppidum Aeata

Perrexisse, quam qui se domum suam duceret

Vxorem puellarem. somniabat item in boves

Perfacile semet ἑ certare ἑ decertare;

Tum parentes suos de interverso conqueri recepto,

Qui non puella, sed ipsi illi jungendos essent boves

Pauci. gignebatur inde iurgium anceps

Inter patrem ἑ peregrinos: ac compromittebant ipsi partes

¹ Κατελώφειν. ἐκ τῶν λυπῶν αὐτῶν κατὰ πᾶσι ὁ ὑπὸ. ² Σφέπερον. καὶ
 νῦν κακῶς τὸ σφέπερον. πληθυντικὸν γὰρ ἐστὶν ἐνικῶν ἀποσληπτικῶν. ἰδίῳ δὲ
 ἰδίῳ δόμῳ εἰπῆν. ³ Σφωῖτίρας. ἔχοντες ἔδῃ νῦν τὸ σφωῖτίρας. διὰ γὰρ
 ἐστὶν ἐπὶ ἐνικῶν. ἰδίῳ οὐκ εἰπῆν ἑς. ⁴ Ἀμφῷ. ἀμφότεροι ἢ ἐπίτησεν τῇ κέρῳ
 πᾶσι δίκῳ, ὁμοιογενῆς ἐμμενῆσι οἷς αὐτῶν δίκῳ.

Τῶς ἔμπα ὡς κεν ἐῆσι μὲ Φρεσὶν ἰθύσειν.
 Ἡ δ' ἄφνω τ' ξείνον, ἀφειδήσασα τοκήων, 630
 Εἶλετο. τὰς δ' ἀμέγαρον ἄχθη λάβεν, ὅκ δ' ἐβόησεν
 Χαίμασι· τὴν δ' ὑπὸ ἄμα κλαγγῇ μετέηκε.
 Παλλομένη δ' ἀνόρθωσεν φόβω, πεί τ' ἀμφί πειπίχης
 Πάπλωεν θαλάμοιο· μόλις δ' ἐσαυείρατο θυμόν,
 ὣς παρθεῖν, ἐν σέρνοισι· ἀδινύδ' ἀνεκείκατο φωνῆν. 635
 Δειλὴ ἐγὼν, οἷόν με βαρεῖς ἐφόβησεν ὄνειροι.
 Δείδια μὴ μέγα δὴ πει φέρη κακὸν ἢ δε κέλαιθθη.
 Ἡρώων· πεί μοι ξείνω φρένες ἠερίθονται.
 Μνάσω ἐὼν κτ' δῆμον ἀχαιίδα τηλόθι κέρλω,
 Ἄμμι ἢ παρθενίη πει μέλοι ἔδωμα τοκήων. 640
 Ἐμπα γε μὲν θεμλίη κωέον κέαρ, ὅκ ἔτ' ἀνέθην
 Αὐτοκασιγνήτης πειρήσασθαι· εἰ κέ μ' ἀέθλω

Proinde rem consore ut cum animo suo decidisset.
Hæc autem parentum incuriosa repente hospitem
Operabat. isti itaque summo pervelli dolore, & exclamare
Ira perciti. atque hoc eam in clamore dimisit sopor.
Proin palpitans metu subsilii, & parietes circum-
spectat cubiculi, vixque collecto intra pectus animo
Pristino, lamentabilem emittit vocem.
Summe ego misera? quam his modis inscitta exterruerint somnia.
Afformido ne grande aliquod malum profecto pariat hic heroum
Appulsus. ita animus mihi hospitis est cura suspensus.
Suo procul in populo de puella Achiva faciat mentionem:
Nos virginitatem amemus & parentum ades.
Posita enim vero importunitate canina, haud sine
Sorore faciam periculum; si me in arumna

ὡς κεν ἰθύσειν. ὡς αὐ τῶς ἀφειδήσασα ἰπιόαλοι. Ἐμπα. ἀπὸ τῆς ἰμπα.

Χραιομῆν ἀνιάσῃσι Ἰπὶ σφετέροις ἀχέουσα
 Παισί. τὸ κέν μοι λυγρὸν εἰς κραδίη σβέουσι ἄλγῳ.

Ἡ ῥα καὶ ὀρθωθεῖσα θυράς ὡίξε δόμοιο, 645

Νήλιπ ῥ, οἶεαν ῥ. καὶ δὴ λελίητο νέεσθαι

Αὐτοκασιγνήτιωδε, καὶ ἔρκετο ἔδον ἄμειψε.

Διὸ ἢ κατ' αὐτόθι μίμνεν ἐνὶ προδόμῳ θαλάμοιο

Αἰδοῖ ἔργουμνήη· μὲν δὲ ἔτραπέτ' αὐτὴς ὀπίσσω

Στρεφθεῖσ'. ἔκ ἢ πάλιν κίεν ἐνδοθεν ἄψ τ' αἰλέφην 650

Εἴσω· τηύσοι ἢ πόδες φέρον εἶθα ἔ'ενθα.

Ἡ τοι ὅτι θυσειεν ἔρυκέ μιν ἐνδοθεν αἰδώς·

Αἰδοῖ δὲ ἔργουμνήη θυράς ἡμέρῳ ὀτρυνέσκεν.

Τρεῖς μὲν ἐπειρήθη, τρεῖς δὲ ἔχετο πέτραλον αὐθις

Λέκτροισι πρὸ πύλης ἐνικάπωεσεν εἰλιχθεῖσα. 655

Ὡς δὲ ὅτε τις νύμφη θαλερὸν πόσιν ἐν θαλάμοισιν

Partem vocet, suorum vicem filiorum

Anxia. hoc mihi hoc doloris faces interstinxerit intimè.

Et cum dicto surrecta fores domus aperit

*Incalceata, cum veste simpla; ῥ, qua in animo haberet accedere
 Germanam, consepti limen transit.*

Verum ibi diutule in vestibulo domicilii subharet

Refrænata pudore; tum iterum convertitur retrorsum

Retorta; tum iterum exit intus, ac denuo refugit

Intro; irritis eam pedibus ultro citro ferentibus.

Perrecturam nempe domi retinet verecundia;

Verecundia retentam audaculus provelhit cupido.

Ter conatur, ter cohibetur; exim rursus

Prono corpore in lectum collapsa revolvitur.

Quasi cum sponsa aliqua maritum vigore florentem in cubiculo

Ὡς δὲ ὅτε τις. ὁ νῦν. καθήπερ νύμφη ἐκδοθεῖσα ὑπὸ τῷ γυνίῳ καὶ τῷ
 ἀδελφῷ εἰς γάμῳ, ἀπὸ λόγῳ καὶ πια μῦθον τὸ γήμινθ, πρὶν ἐπ' ἀλλή-

Μύρεται, ὧ μιν ἀδελφεοὶ ὧπασαν ἠδὲ τοκῆες.
 Οὐδέ τι πάσαις Ἰπιμίσγεται ἀμφιπόλοισιν,
 Αἰδοῖ Ἰπιφροσύνη τε· μυχῶ δ' ἀχέουσα θαλάσῃ·
 Τὸν δέ τις ἄλεσε μοῖρα, πᾶρ ἔταρπήμεναι ἄμφω 660
 Διώεσιν ἀλλήλων· ἢ δ' ἔνδοξο δαιμονίη περ
 Σῖγα μάλα κλαίει, ἑ χῆρον λέχῃ εἰσορώσα,
 Μή μιν κερτομέεσσι Ἰπισοβέωσι γυναικῆς·
 Τῆ ἰκέλη μῆδεια κινύρετο. τὴν δέ τις ἄφνω
 Μυρομύβην μεοσηγὺς Ἰπιπρομολεῖσ' εἰήσεν 665
 Δμωάων, ἢ οἱ ἑπέτις πέλε κερρίζουσα·
 Χαλκιόπη δ' ἤγαιε ὄραχεδόν· ἢ δ' ἐνὶ πασιῶν
 Ἡς Ἰπιμηλιόωσα κασιγνήτῳ ἄξέουσαται.

*Luget, cui fratres miseram atque parentes nuptum dederant,
 Nondum omnibus cum famulabus habet commercium,
 Pro suo pudore & cautione, sed in abdito sedet mœrens:
 Is autem fatali aliquo casu interierat, quam prius inter se
 Ambo conquiescent in furtis maritalibus: ac intus, incensa licet,
 Quam tacite applorat viduo visitato toro,
 Ne mulieres ipsam cavillentur obtrectentve:
 Item Medea ululabat. quam tamen subito quæpiam
 Flere animadvertit interea longiuscule progressa
 Famula, qua illi erat pedisequa in ætate tenerior,
 Nec mora, cum rem Chalciopa refert. ea vero inter filios
 Sedens reputabat quemadmodum ad partes pertraheret sororem.*

λοῖς πεφθλυῖαι, ἀφαικομύβην τὴν ψυχρὴν ὑπὸ λύπης, ἐν τῇ θαλάμῃ
 κλαίει· αἰδομένη κτ' Ἰπιφροσύνην τὴν ἐπιτροπὴν, ἵνα μή τις αὐτῶν μα-
 μήσεται παροισιῶν γυναικῶν. ἑ χῆρον, ἔρημον. ἑπισοβέωσι, κλῆράζου-
 σα λοιδορήσασσι, μωμήσωνται. ἑπιπρομολεῖσα, ἀπειτιδίῃ ἢ ἐπὶ ἀπειτι-
 σις, ὡς ἐν τῇ ἐπιτροπῇ. ἑπέτις, ἀκόλυθῃ ἢ ἄναξουσα. κερρίζουσα,
 κλάζουσα. ἑπίσκαται, πείσῃ.

Αλλ' ἔδ' ὡς ἀπίησεν, ὅτ' ἔκλυεν ἀμφιπόλοιο

Μῦθον ἀνώϊστον. Διὰ δὲ ἰοσυλο θαμβήσασα

670

Ἐκ θαλάμῃς θαλαμόνδε Διαμπερές, ὧ ἔνι κέρη

Κέκλιτ' ἀκηχεμύρη, δρύψεν δὲ ἐκάπερθε παρεϊάς.

Ὡς δὲ ἴδε δάκρυσιν ὄσσε πεφυρμύρα, Φώνησέν μιν.

Ὡμοὶ ἐγὼ, μήδεια, τί δὴ ταῦδε δάκρυα λείβεις;

Τί π' ἔπαθες; τί τοι αἰνὸν ἰσὺ Φρένας ἵκελο πένθος; 675

Ἦ νύ σε' Ἰσμορῆ πειδέδρομῳ ἄψα νῆσθ.

Ἦ ἔτιν' ἔλομύλω ἐδάης ὡρῆ πατρὸς ἐσιπλώ

Ἀμφί τ' ἐμοὶ καὶ πασι; ὄφελέ με μή τι τοκῆων

Δῶμα τὶδ' εἰσορῶ, μηδὲ πόλιν, ἀλλ' ὄπι γαίης

Πείρασι ναεῖσθαι, ἵνα μηδέ περ ἔνομα κόλχων. 680

Ὡς Φάτο. τὴ δὲ ἐρύθλωνε παρήια. δὴ δέ μιν αἰδῶς

Παρθηνίη κατέρυκεν ἀμείψασθαι μεμαῦσαν.

Atque nihilo cunctantius credebat, audito ex ancilla

Nuncio inopinato. idcirco perculsa transvolat

Penitus de cella in cellam, ubi virgo

Recumbebat mærore saucia, & genas lacerabat unguibus.

At ubi cernit suffusos lacrimis oculos esse, inclamat eam.

Eheu Medea, quianam hoc fletu manas?

Quid incidit tibi? quæ tanta animum mæstities pertentat?

Vtrum divina inslictus manu agror pervasit artus,

An virulenta patris exorbenda objurgatio fuit

Meo filiorumque nomine? utinam ego nec hanc parentum

Intuear domum, nec urbem; sed in extremis terra

Marginibus agam, ubi surdum sis ipsum Colchorum nomen.

Hæc ad verba erubuit genis Medea, & aliquandiu virginali

Retrahebatur verecundia, ne responderet, etsi nihil mallet.

¹ Ἰσμορῆ. ἔκ τιν' μεμορῶμῳ ἰσθ. πειδέδρομῳ. ἵνα, ὅτι.

Μῦθ' ὅ δ' ἄλλοτε μὲν οἱ ἐπ' ἀκροτάτης ἀνέτελλε
 Γλώσσης, ἄλλοτ' ἔνεργε κτ' ἔσθ' ὅ πεπότηλο.
 Πολλάκι δ' ἱμερόεν μὲν ἀνά σῶμα θυεν ἔριπαιῖν, 685
 Φθογῆ δ' ἔπερ' ἔβαινε παροϊτέρω. ὄψ' ἔειπε
 Τοῖα δόλω. Θρασύες γὰρ ἐπεκλονέεσκον ἔρωτες.
 Χαλκίοπη, ¹ πῶί μοι παίδων σέο θυμὸς ² ἄηται,
³ Μή σφε πατήρ ξείνοισι σὺν ἀνδράσιν αὐτίκ' ὀλέσση
 Τοῖα κατακνώσασα μινωθαδίω ⁴ νέον ὕπνω. 690
 Λύσσω ὀνείρατα λυγρὰ τὰ τις θεὸς ἀκράατα
 Θείη. μὴ δ' ἀλεγεινὸν ἐφ' ἡέσι κῆδ' ἔλοιο.
 Φῆ ῥα κασιγνήτης περὶ κμή. εἴ κέ μιν αὐτῆ
⁵ Ἀντιάσειε πάροϊθεν εἰς πικέουσι ἀμύειν.
 Τὴ δ' αἰνῶς ἄτλη' ἐπέκλυσε θυμὸν ἀνίη 695

*Ergo oratio ei alias in summa exoriebatur
 Lingua, alias imo in pectore inerrabat.
 Ac saepe furit amabili profari ore,
 Sed vox non promovet ulterius. tandem dolosum
 Erumpit sermonem, animante & perurgente Cupidinum populo.
 Chalciopa, tua sobolis res meum perfluctuat animum,
 Ut ne pater eos primo quoque tempore peregrinis cum viris tollat
 (Ita olim sopita brevi somno
 Dira patior insomnia, qua deus aliquis evenire
 Prohibebis) neu gravis tibi filiorum suscipiendus sit luctus.
 Talia dicebat tentabunda sororem, ipsamne ea
 Prior sit rogatura gnatis auxilium.
 At impatibilis dolor animum alterius inundavit acriter,*

¹ Πῶί μοι παίδων. ἰπὸ τ' ἡῶν σφ' ἄηται, τῦτ' ἐπὶ πῶίρακιαι ἡ ψυ-
 χή μιν, μὴ αὐτὸς σὺν τοῖς ξείνοις ὁ πατήρ ἀποκλείνη. ² Μή σφε. μὴ αὐτὸς. κτ'
 ἀφαιρίσει γὰρ ἐκ τ' σφίας. ³ Νείου. πωσί. ⁴ Ἀντιάσει. πῶίρακίσει. δουρακίσει.

326 ΑΠΟΛΛΩΝ. ΤΟΥ ΡΟΔΙΟΥ
Δείματι τοῖ ἐσέκχσεν. ἀμείβετο δὲ ὧδ' ἐπέεσσιν.
καὶ δὲ αὐτὴ πᾶσι μετήλυτον ὀρμαίνουσα,
εἴ τινα συμφροσάμο καὶ δροτύνας δρωγυῖ.

Ἄλλ' ὁμοσον γαῖάν τε ἔθρανόν, ὅ, τι τοι εἶπω
σχήσειν ἐν θυμῷ, ἴσιν τε δρήσειρα πύλεσσι. 700
λίσομι' ὑπὲρ μακάρων, σέο τ' αὐτῆς, ἠδὲ τοκῆων,
μή σφε κακῆ ὑπὸ κηρὶ διαρραμοθέντας ιδέσθαι
λαλαλέως· ἢ σοί γε φίλοις σὺν πασι θανῆσαι
εἶλω ἐξ αἰδέω συγρη μετόπισθεν ἐρμνύς.
Ὡς ἄρ' ἔφη· τὸ ἦ πολλὸν ὑπεξέχυτ' αὐλικά δάκρυ· 705
νεόθι δὲ ἀμφοτέρησι πείχετο γένατα χερσὶ.
σὺν ἦ κάρη κέλοισι πείκα ἔβαλον. ἐνθ' ἔλεεινὸν
Ἄμφω ἐπ' ἀλλήλησι θέσαν γόνον· ὦρτο δὲ ἰωῆ

*Ita formidabas perceptis talibus. hac itaque reddit vicissim.
Ego vero ipsa nihil horum non meditabar, incerta consilii
Aliquidne opis adornata esses impertitura.
Sed calum & terram jura, quicquid tibi commisero,
In sinu clausuram & adjuturam fore.
Per ego te deos oro, perque teipsam & parentes,
Ne illos evidente sinas exitio sub oculis tuis obrui
Lugubriter. sin; ego saltem, cadis filiorum amula, in te
Postmodum imminebo dira ex Orco Furia.
Sic locuta in faciles ubertim profunditur lacrymas,
Nec non genua ambabus humiliter manibus comprehendit,
Ac simul caput in sinum dejecit. tum vero miserabilem
Amba fletum inter se movent; & in adibus*

ἴσιν τε δρήσειρα. ὅπερ σοι εἶπω, φυλάξαι ἐν τῇ ψυχῇ, καὶ σωτηρίας
ζητιάσαι.

Λεπταλή δ' αὖ δώματ' ὄδυρομύων ἀχέουσι.

Τὼ δ' ἤπι' ἄρ' ἄμειβετο μήδεια προσέννεπεν ἀχαλόωσα. 710

Δαιμονίη, τί νύ τοι ῥέξω ἄκ' ἄγορῶεις

Ἄρας τε συγῆρας ἔερμνύας. αἴ γὰρ ὄφελ' ἔν

Ἐμπέδον εἶναι ἐπ' ἄμμι πῆς ἤϊας ἔρυδαται.

Ἴσω χόλχων ὄρκ' ἰπέρβι', ὄντιν' ὁμόσασαι

Αὐτὴ ἐποτρύεις· μέγας ἔρανος, ἠδ' ἰπένεργε 715

Γαῖα, θεῶν μήτηρ· ὅσον δέν' ἐστὶν ἐμεῖο

Μή σ' ἴπιδόησεσθαι, ἄνυσά περ ἀνιόωσασθαι.

Φῆ ἄρα. χαλκίοπη δ' ἠμείβετο τοῖς δ' ἐπέεσσιν.

Οὐκ αὖ δὴ ζείνῳ τλαίης χατίον' ἔστω

Ἡ δόλον ἢ πῖνα μῆτιν ἴπιφρέσασθαι ἀέθλα 720

Παίδων εἶνεκ' ἐμεῖο; ἢ ἔκ κείνοιο δ' ἰκάνη

Ἄργ' ἐποτρύων με πῆς πειρήσασθαι δρωγῆς·

Μεσσηγὺς μὲν πίνη δόμον λίπον ἐνθάδ' ἰῆσαι.

Exoritur tinnulus dolentium & se miserantium ejulatus.

Illam autem prior colloquitur Medea, indignanti similis.

O mirum caput, quam rebus tuis medicinam facerem? ita tonas

Horribiles Diras atque Furias. quod utinam

In nobis certe sit tuos ut eripiam gnatos.

Iuro inviolabile Colchorum jusjurandum, cujus in verba

Tute adigis, magnum calum atque terram

Inferam, matrem deum, quod valuero quidem,

Haud defuturam me tibi; ni qua effieri nequeunt ores.

Ad ista sermonis vicem referens Chalciopa,

Num igitur pigraberis, inquit, requirenti hoc ipsum hospitii

Aut vasaframentum aliquod, aut rationem certaminis

Emoliri meorum liberum gratia? equidem ab ipso veniens

Me Argus fatigat rogando ut abs te tentem auxilium.

Interea eliminavi ego & huc sum digressa.

ὧς φάτο. τῆ δ' ἐντόθεν' ἀνέπιατο χάρματι θυμός.
 φοιτίχθη δ' ἄμυδις καλὸν χροῖα· καθδὲ μὲν ἀχλὺς 725
 εἶλεν ἰαινομύλων· πῖον δ' ἵππ' ἰπὶ μῦθον εἶπεν.

Χαλκίεπη, ὡς ὑμμι φίλον περπνόν τε τέτυκται,
 ὧς ἔρξω. μὴ γάρ μοι ἐν ὀφθαλμοῖσι φαεῖνοι
 ἦ ὡς, μηδέ με δηρὸν ἐπιζώσσαν ἴδοιο,

Ἔειπε σῆς ψυχῆς προφερέστερον, ἢ ἐπὶ παίδων 730

Σῶν θείων· οἱ δὴ μοι ἀδελφικοὶ γεγάασιν,
 κηδεμόνες τε φίλοι καὶ ὁμήλικες. ὡς ἣ ἔαυτῷ
 φημι κασιγνήτῳ τε σέθεν κέρων τε πέλειοι.

Ἴσον ἐπεὶ κείνοισ με πᾶν ἐπαίερα μαζῶ,

Νηπιέων, ὡς αἰὲν ἐγὼ ποτε μητρὸς ἄκρον. 735

Ἀλλ' ἴθι· κεῦθε δ' ἐμὲ σιγῇ χάρων, ὄφρα πεκῆας

*Hæc ad dicta intimum illi pectus exultabat lætitiæ;
 Honestæ infimul facies punicebat. interim caligo
 Hilarescentem obnubilat. idcirco hujusmodi verba subtexit.
 Chalciopæ, ut amicæ vobis & jucundum est,
 Ita agam. ac ne oculis meis illucescat
 Dies, neu cernas me provivere diutius,
 Si quid aut tuo antiquius capite aut liberis
 Tuis ducam: qui & fratres mihi sunt
 Et cari sobrini & æquales. nec minus ipsam me
 Ajo non tuam modo sororem, sed filiam esse:
 Si me æque quidem ac illos in mammæ ubera
 Sustulisti infantem: quod ex matre audivi toties.
 Verum i, & officium fac meum per te sit tectum tacitum, ut clam*

² Ἀνέπιατο χάρματι. ἀνίστησιν ἔχει αὐτῆς ἡ ψυχὴ ἐν χαρῆς θυομύθου. πο-
 θανὸς ἣ χροῖα κίχθη ἢ κίτ' ἴρωτα. Ἔειπε σῆς. εἶπεν σε ἀσχεταίαιμι ἢ τ'
 ἐν παίδων.

Λήσμεν, ἐπύνησαι ὑπόχεσιν· ἦρα ἤ νηὸν
 ὀϊσμοῖς εἰς ἐκάτης θελκτῆρα φάρμακα ταύρων.
 Ὡς ἤ γ' ἐκ θαλάμοιο πάλιν κίε, ἔπαισιν τ' ἄρωγλῶ
 λυπασιγνήτης διεπίφραδεν. πλὴν δέ μιν αὐθις 740
 Αἰδῶς τε ἔσυχρον τε δέῃ λάβε μκνωθεῖσαν,
 ἄτοια παρέξ ἔπατρὸς ἐπ' ἀνέρι μελικίασσαι.
 Νυξ μὲν ἐπειτ' ἴππυ γαῖαν ἄγχι κνέφας· οἱ δ' ἐπὶ πόντῳ
 Ναῦται εἰς ἐλίκλω τε ἔαστέρας ὠρίων
 ἔδρακον ἐκ νηῶν· ὑπνοιο ἦ καὶ τις ὀδίτης 745
 ἦδη καὶ πυλαῶρος ἐέλδερ· καὶ τινὰ παίδων
 μητέρα τεθνεότων ἀδινὸν παῖ κῶμ' ἐκάλυπτεν·
 οὐδὲ κωῶν ὑλακὴ ἔτ' ἀνὰ πόλιν, ἔθροον ἦεν

*Parentes praestare qua promisi parem : ubi vero diluculabit,
 In templum Hecata portabo herbas deleniendis tauris.
 Hac re facta regreditur alia è cubiculo, puerisque de sororis
 Auxilio renunciat. at hanc ipsam
 Pudor & acer metus relictam solam cepit,
 Quod viri causa id caperet consilii patre invito.
 Nox interea inducebat telluri caliginem, & in mari
 Nauta tum ursam tum stellas iugula
 Suspectabant è navi: jam & viatores quicumque
 Et janitores dormitabant, & aliqua mortua
 Mater prolis profundo mergebatur sopore:
 Nec canum jam in urbe latratus erat, nec murmur*

ὀϊσμοῖς εἰς ἐκάτης. ἐν ποί φέρεται μὲν τ', οἴσμοις εἰς ἐκάτης θελκτῆ-
 ρα φάρμακα ταύρων, καὶ ἔπειτα σίχ. οἴσμοις ἔπειτα ὑπὲρ ἔτι τῆς
 ὀϊσμοῖς. ἐν ποί ἦ φέρεται, ὡς ἐπὶ ταῦτα. ἔπαισιν τ' ἄρωγλῶ. πρὸς ὁμολο-
 γηθῆναι ὑπὸ τ' μεθῆας τοῖς παισὶν αὐτῆς ἢ χαλκίονη διεπίφραδεν. ἔσυχ-
 ρόν τε δέῃ. καὶ μετὰ τὴν εἴπει τὸ φῶς ποιηθῆναι. ἄτοια παρέξ. ταῦ-
 τα αἰσίου τ' ἔπατρὸς γνώμης ἐπὶ τῷ ἴασσι βυλδύσασαι.

Ἦ χήεις· σιγή ᾗ μελαινομήλω ἔχεν ὄρφνιν.

¹ Ἀλλὰ μάλ' ἔμῆδ' αὖ ἐπὶ γλυκερὸς λάβεν ὕπνος. 750

Πολλὰ γάρ ² αἰσονίδαο πόθῳ μελεδήματ' ἔγειρεν

³ Δειδῆαι ταύρων κρατερὸν μῆν' ἔμμελλεν
φθεῖσθαι ἀεικελίῃ μοίρῃ καὶ νεὶὸν ἄρη'.

Πυκνά δέ οἱ κραδίη σιγῆων ἔντοσθεν ⁴ ἔθυσεν,

Ἦελίς ὡς τίς τε δόμοις ἐνὶ πάλαιεσσιν αἴγλη

Ἦδα' ἔξαιῖσσαι, τὸ δὴ νέον ἢ ἐλέθη

Ἦ ἔπειτα ἐν γαυλῶ κέχυται· ἢ δ' ἔνθα ἔειπται

Ὡς κείη σροφάλιγχι τινάσεται αἴσθησσαι.

Ὡς ᾗ ἔεν σιγῆσσι κέαρ ἐλελίξεν κέρης,

Sonorum : sed nigrantes filebant tenebra.

At Medea nihil somni dulcis contigit:

Adeo densis curis ex amore Iasonis inquietabatur,

Validas metuens vires taurorum, à quibus

In noxali Martis indigna sit perimendus morte.

Crebiter igitur animus ei inciebatur intus praecordiis.

Ac ut quandoque intra parietes tremefit fulgor solis

Resultans ex aqua recens aut in lebetes

Aut in sino infusa, & huc illuc

Celere gyro agitatus volitat:

Eundem ad modum cor puella micabat in pectore.

¹ Ἀλλὰ μάλ' ἔμῆδ' αὖ. παράκλη τὸ μέλα. τὸ ᾗ ἐξῆς. ἀλλὰ μάλ' ἔμῆδ' αὖ ἐπὶ γλυκερὸς ὕπνος. δειδῆαι ταύρων κρατερὸν μῆν'. ² Αἰσονίδαο πόθος. ἔχ ὕχως τίθεικεν τὸ πόθος ἀπὸ τῆς ἔρωτος. πόθος γὰρ ἢ ἐπιζήτησις· ὃ ᾗ ἔρωτος ἐπιτεταμένον ἐστὶ πάθος. ³ Δειδῆαι. τὸ δειδῆαι ῥήματα τῆς φωνῆς κείνου δειδῆαι, ἀφ' ἧς μετοχή καὶ συγκρητὴ δειδῆαι· τὸ δηλοῦν δειδῆαι. ⁴ ἔθυσεν. ἄρμα, κινεῖται. ἔθυσεν καὶ θυάδες, αἱ βάκχαι. Ἦελίς ὡς τίς τε δόμοις. καθάπερ τίς αὐγὴ ἢ λίθος κατ' οἴκῳ ἐξ ὕδατος ἀναφίρεται ὡς τῆς, ὅπερ νεοτὶ κέχυται ἢ ἐν λίθῳ ἢ ἐν κείῳ· εἰς ἐκείνην ᾗ τὸ μῆν' αἰσθητῶς κινεῖται σροφάμην.

Δάκρυ δ' ἀπ' ὀφθαλμῶν ἐλέω ρέεν· ἔνδοθι δ' αἰεὶ 760

¹ Τῆρ' ὀδυῖν σμύχασσι Διὰ χροῶς, ἀμφί τ' ὄφθαλμοῖς

Ἴνας ἢ κεφαλῆς ὑπὸ νείατον ἰνίον ἄχρῃς·

² Ἐἴθ' ἀλεγεινότατον δυῖν ἄχθ, ὅπως ἂν ἀνίας

Ἀκάματοι πρᾶπιδισιν ³ ἐνισκήψωσιν ἔρωτες.

Φῆ δέ οἱ ἄλλοτε μὲν θελκτῆρμα φάρμακα πύρων 765

Δωσέμεν, ἄλλοτε δ' ἔπι· ⁴ καταφθειῖσθαι ἢ ἔσ' αὐτή.

Αὐτίκα δ' ἔτ' αὐτῆ θανέειν, ἔ φάρμακα δώσιν.

Ἀλλ' αὐτῶς ὄκηλθ' ἐλὼ ⁵ ὄτλησέμεν ἄτλω.

Ἐζομένη δ' ἤπειτα δοάσασθαι, φώνησέν τε.

Δειλὴ ἐγὼ, νῦν ἔνθα κακῶν ἢ ἔνθα γήρωμα. 770

Πάντη μοι φρένες εἰσὶν ἀμήχανοι· ἔδέ τις ἀλκή,

At fletu manabant lumina misericordia hominis, & interioris

Lancinabat corpus dolor atque perurebat circa raras

Fibras & usque sub intum capitis nervum,

Quo se acerrimus insinuat cruciatus, cum aegritudinem

Indefides animo intruserunt Amores.

Aliis itaque cogitat ei ad soporandos tauros dare

Venena, interdum minus, sed una deperire ipsa;

Mox nec ipsa mori, nec monstrare herbas,

Sed suam & ferre miseriam & perferre.

Tum confidet, atque his secum velitatur verbis.

Misera ego! nunc aut hac incurrero rem duram aut hac.

Vndique mihi mens est circumvallata, nec restat malo

¹ Τῆρ' ὀδυῖν. κατεπὸν αὐτὴν ἢ ὀδυῖν καίεσσι. ὀμνηθ. κατὰ σμύχαι
πρὸς νῆας. ² Ἐἴθ' ἀλεγεινότατον. καθ' ὅτι τόποι ἀλγιστοὶ ἐστὶ μέρθ τ' ψυχῆς,
ὅταν ἀδιαλείπτως τις τῶ ἔρωτι κατῆχεται. ἐπιρρῆ ἢ πηλαῖως τῶ χροῶ-
κτῆρι ἐλκερμῆς μὲν τῶ πᾶσι, λογισμῶ ἢ κροταμῆς. ³ Ἐνισκήψωσιν,
ἐμπέσωσι. ⁴ Καταφθειῖσθαι, τῶ ἔρωτι δηλαδὴ. ⁵ Ὀτλησέμεν. ὑποφέρει τὴν
ἄτλω ἰσκιψαθ.

Πήμαλ' αἰλι' αὐτῶς φλέγ' ἔμπεδον. ὡς ὄφελόν γε
 Ἀρτίμιδ' κραιπνοῖσι παῖρ' βελέεσσι δαμῶσαι,
 Πρὶν τὸν γ' εἰσδέειν, πρὶν ἰαχαιίδα γαῖαν ἰκέσθαι
 Χαλκιοῦ πηγῆς. ὅσ' μὲν θεὸς ἢ τις ἐρμηνύς 775
 Ἄμμι πολυκλαύτους δ' εὐρ' ἤραγε κείθεν ἀνίας.
 φθείρω ἀεθλῶν, εἴ οἱ κ' ἔτιον ὀλέσθαι
 Μοῖρα πέλει. πῶς γάρ κεν ἐμὲς λελάθοιμι τοκήας
 Ἐφάρμακα μησαμύη; ποῖον δ' ἴππ' μῦθον ἐνίψω;
 Τίς ἢ δόλ'; τίς μῆτις ἴππικλοπος ἔσεται δ' ἄρωγῆσι 780
 Ἦ μιν ἀνδρ' ἐτάρων παρὰ τὸν ἴξομαι εἶον ἰδέσθαι
 Δύσμορ'; ἔμ' μὲν ἔολπα καταφθιμένοιο περ ἔμψης
 Λωφῆσεν ἀχέων. τότε δ' ἂν κακὸν ἄμμι πέλοιτο,
 Κεῖν' ὅτε ζωῆς ἀπαμείρεται. ἐρρέτω αἰδῶς,

*Salus, quod eodem uris tenore uretque. quam vellem
 Me prius citis Diana sagittis fuisse evitatam,
 Quam istum aspexi, aut Achaiam versus excurrerunt
 Filii Chalciopa, quos deus aut Furiarum aliqua
 Inde reduxit huc, ut plorabilissima nobis essent cladi.
 Hauriatur lactamine, si in vervaeto interire ipsum
 In fatis est. quo enim modo meos lateret parentes
 Me comparare medicamenta? aut qua me ratione purgabo?
 Quis dolus autem, quae satis furtiva eris praesidii regio?
 Ipsum ne solum & segregem salutarem atque convenirem
 Infelix? at non isto tamen obito sperem me
 Levandam doloribus fore. quin tunc dominabitur malum,
 Cum illi lucis hujus eripietur usura. vale pudor,*

ἰαχαιίδα. ἀπὸ τῆς ἰοσαλικῆς. ὁμηρ. μυρμιδῶνις ἢ καλεῖται καὶ
 ἰππῶνις ἢ ἀχαιοί. Ἐφάρμακα μησαμύη. λέγει τὸ δόλαι. ὡς ἐπὶ τῆς ἰππῆς
 ὡς ἴππῆσι. Ἐφάρμακα. τίς δὲ μοι ἴσται ὡς ἄλλοι λογιστὴ βουλὴ τῆς βοουθίας.
 Ἄμμι. ἀπὸ ἰππῆς ἴμμι κείται τὸ ἄμμι.

Εἴρρετω ἀγλαΐη. ὃ δ' ἐμῆ ἰότητι σωθεῖς,
 Ἀσκηθῆς, ἵνα οἱ θυμῷ φίλον, εἴθ' αὖ νεοίῃ.
 Αὐτὰρ ἐγὼν αὐτῆμαρ, ὅτ' ἐξαιύσειεν ἄεθλον,
 Τειθαίλω, ἢ λαιμὸν ἀναρτήσασα μελ' ἄθρων,
 Ἡ' ἔπασα μένη ραισθήρα φάρμακα θυμῷ.
 Ἀλλὰ ἔως φθιμένη μοι Ἰπικλίζουσιν ὀπίσσω 790
 Κερτομίας· τηλῶ ἢ πόλις πᾶσι βόησθ
 Πότμον ἐμόν· καὶ κέν με Διὰ σῆμαλ' ἄφορέσσαι
 Κολχίδες ἄλλυδις ἄλλη ἀεικέα μωμήσονται·
 Ἡ' τις κηδομένη τίσιν ἀνέρ' ἄλλοδαπίο
 Κάτθανεν, ἥ τις δῶμα² κ' ἔς ἤχωνε πεκῆας, 795
 Μαρτυσίη εἴξασα. τί δ' ὄσα ἐμόν ἔσεται αἴχ' ἄ;
 Ὡ μοι ἐμῆς ἄτης. ἦ τ' αὖ πολὺ κέρδιον εἴη

*Vive decus. ille mea servatus sponte
 Ac superstes, quo ipsi erit collibitum, eo discedat.
 At ego eodem illo die, quo pertoleraverit laborem,
 Moriar, seu nexo de trabe jugulo,
 Seu peremptorio comeso veneno.
 Atqui nihilo moderantius me posticis mortuam illudent
 Cavillis; & omnis late civitas palam circumgestabit rumorem
 De meo interitu; meque ore improbuli deferent
 Colchica alia aliorum, atque insimulabunt probri,
 Quae adeo fuerit sollicita vicem hominis extrarii, ut oppetieris
 Exitium; quae domui, quae parentibus labem adsperserit,
 Dum lascivia indulgeret. quae vero in me non recidet contumelia?
 Heu calamitatis mea! haud paulo esset consultius*

¹ Ἰπικλίζουσιν. ἰπικλῆσθ μωμήσονται. κυρίως ἢ τὸ τῆς ὀφθαλμῶν ἰπικλίνει κατὰ μακρότητα. ² Καὶ ἔς. κακῶς τὸ ἔς. βίβλησι ἢ τὸ εἶς. ἵνα εἴη τὸ γυναικῶν ἢ ὁ λόγος.

Τῆδ' αὐτῆ ἐν νυκτὶ λιπεῖν βίον ἐν θαλάμοισιν,
 Πότμω ἀνωίσω κακ' ἐλέγχεα πάντα Φυγῆσαι,
 Πρὶν τὰδε λωβήεντα ἔσθ' ὄνομασά τελέεσθαι. 800
 Ἡ, καὶ Φωραμὸν μετεκίαθεν, ἧ ἐνὶ πολλὰ
 φάρμακά οἱ, τὰ μὲν ἑσθ' λα, τὰ δ' ῥαϊσῆρ' ἔκειτο.
 Ἐνθευδία δ' Ἰπὶ γένατ' ὀδύρετο· δευε δ' ἰκάλπυς
 Ἀλληκίον δακρυόισι. τὰ δ' ἔρρεεν ἄστγες αὐτῶς
 Λὶν' ὀλοφυρουδύης τ' ἐὸν μόρον. ἴετο δ' ἧγς 805
 φάρμακα λέξασθαι θυμοφθόρα, ἴ τ' ὄφρα ἴ πάσαιθ'.
 Ἡ δὲ καὶ δεσμὸς ἀνελύετο Φωραμοῖο,
 Ἐξελέειν μεμαῦα δυσάμμορ'· ἀλλὰ οἱ ἄφνω

*Hac ipsa noctu vitam abdicere intra cubiculum
 Et mortis meae furto redimam quicquid esse queat opprobrii,
 Antequam hac pigenda hac foeda dictu facinora faciam.
 Dixit & abiit allatum arculam, in qua ipsi vis
 Iacebat veneni seu salubris seu mali.
 Ea imposita genibus, plorat, ut sinus nateet
 Lacrimis, quae quamlibet futiliter emanabant,
 Ea suammet mortem feraliter lugente. tum ipsa sitienter
 Herbas seligit exanimales, quibus vescatur;
 Iamque ligaminibus resolutis ex arcula
 Eximere properat misera. & ecce summa*

Ἡ, καὶ Φωραμὸν. νυκτὶ τὴν κρητὴν λέγει. σαφὲς δ' ἐστὶν ἐν τῷ ἐπιγράμῳ
 ἐπὶ γένασι. ἐτυμολογῆ δ' τὴν Φωραμὸν ἰσοποδίου ἐν τῷ ἐπιγράμῳ. Φω-
 ραμὸν δ' ἀνομίαν ὅ μιν κύριον φέρει ἀγέτω ἐκ τῆς Φωραμὸς κικλή-
 σκεται ἀνθρώποισι. ἴ Ἀστγες. ἀπὸ τῆς πολυστγες. τὸ γὰρ α νυκτὶ ἐπιπαι-
 κόν· ὡς, ἀξυλ' ὕλη. ἴ Τόφρα πάσαιθ'. τὸ τόφρα ἀπὸ τῆς ὄφρα κείται.
 τὸ δ' ὄφρα πρὸς μὲν τὸ ἴνα δηλοῖ (ὄμνηθ'. ὄφρα μὴ ἀσπιεμ' ἦσιν)
 ποτὶ δ' ἀσπιεμὸν ἴσιν, ἀναποδλικῶς ἴσιν τὸ τόφρα. ὄμνηθ'. ὄφρα μὲν
 ἦσιν λ', καὶ ἀίξιθ' ἴσιν ἡμαρ. ἴ Τὸ πάσαιθ' ἔχ' ὕγιως. ἔ γ' εἰς κῆρον ἢ τῆτε
 μετ' ἀληψίς.

Δεῖμ' ὀλοὸν συγεροῖο κ' Ἐφρένας ἦλθ' αἶδαο.
 Ἔχετο δ' ἀμφασίη δηρὸν χρόνον, ἀμφὶ ᾗ πᾶσαι 810
 θυμηδεῖς βιότιο μεληδόνες ἰνδαίλοιο.

Μνήσατο μὲν τερπνῶν ἵ' ὅσ' ἐνὶ ζωῶσι πέλονται,
 Μνήσαθ' ὀμηλικίης πείρησέσθαι, οἰά τε κέρη.
 Καί τι οἱ ἠέλιος γλυκίων χυτ' εἰσορῶσθαι
 Ἡ' πάρος. ἢ ἔτιόν γε νόω ἐπεμαίεθ' ἕκαστα. 815

Καὶ τὴν μὲν ῥα πάλιν σφετέρων ἀπεκάρθετο γένων
 Ἡ'ρης αἰνεσίησι μετ' ἄτροπος, ἔδέ τι βυλαῖς
 Ἄλλη δοιὰ ζέσκειν. ἐέλδετο δ' αἶψα Φαιλῶσαι
 Ἡ'ὠ τελλομδύλω, ἵνα οἱ θελκτῆρα δοίη
 φάρμακα σωθεσίησι, ἧ ἀντήσειεν ἐς ὠπλώ. 820
 Πυκνὰ δ' ἀνὰ κληῖδας ἐὼν λύεσκε θυράων,
 Αἶγλω σκεπτομδύη. τῆ δ' ἀσπᾶσιον βάλε φέγγος.

Ei formido horribilis Orci invadit mentem.

Tum longulo defixa silentio agminatim

Obversantur amabilia vite avocamenta:

Summat quantum jucundorum adsint vivis & spirantibus:

Titillat adolescentis animum letabilissimus aequalium convictus,

Et sol est ad aspectum solito suavior.

Ad singula equidem cupiditatis oculos adjiciebat impensius.

Illam itaque suis iterum deposuit genibus,

Iunonis conversa nutu, nec jam

Alio atque alio dividit consilia, sed gestit mox apparere

Auroram renatam, ut ipsi somnifica impertiat

Ex compecto medicamenta, in conspectum denique veniat.

Ac crebro forium suarum claustra reserat,

Lucem provisens. tandem ipsi optatum disjecit jubar

· Εἰ ζωῶσι. τὰ ἐν τῇ ζῆν δόξαι ἐλογίζετο.

Ἡ ἑλγυρῆς, κίνυνθ' ἀνὰ πολίεθρον ἕκαστοι.

Ἐνθα κασιγνήτας μὲν ἔτ' αὐτίθι μῆναι ἀνώγῃ

Ἄργου, ἵνα φράζοντο νόον καὶ δῶεα κέρης· 825

Αὐτὸς δ' αὐτ' Ἰπὶ νῆα κίεν προπαροίθε λιαθεῖς.

Ἡ δ' ἐπεὶ οὐκ ταπειῶτα φαεινομένῳ ἴδεν ἠὲ

Παρθενική, ξασθὰς μὲν ἀνήψατο χερσὶν ἐθείρας,

Αἰοὶ ἀτημελίη κατακείμεναι ἠερέθοντο·

Αὐσαλέας δ' ἔψησε παρτίδας· αὐτὰρ ἀλοιφῇ 830

Νεκταρὴν φαιδριώετ' Ἰπὶ χροά. δύνε ἣ πέπλον

Καλὸν, εὐγνάμπλοισιν ἀρηρέμνον περόνησιν.

Ἀμβροσίῳ δ' ἐφύπερθε καρῆατι βάλλε καλύπτῳ

Ἄργυρέῳ. αὐτὸς ἣ δόμοις ἐνὶ δινύχσῃ

Στεῖβε πέδον, ἴληθη ἀχέων τὰ οἱ ἐν πρὶν ἦεν 835

Θεωπέσι, ἄλλα τ' ἔμελλεν ἀεξήσεσθαι ὀπίσσω.

Matuta, & quisque reptabant per oppidum.

Tum fratribus diutius ibidem haerere iussis

Argus, qui observent mentem & paratus puella,

Ipse abit prior, & navem repetit.

At ubi primum dilucescere vidit diem

Virgo, flavos manibus crines religat,

Qui sicut averant ipsi incuria demissi;

Tum squalidas abstergit genas; tum unguento

Fragrantissimo nitidat corpus; tum replum induit

Pulcrum, affabre inflexis aptum fibulis,

Et capiti unguentato superinjicit velum

Candidum. exin ibi circinans in adibus spatia

Solo incedit, secuta mætorum, ex quibus partim ante pedes

Erant densi, partim mox aggerundi imminebant.

ἴληθη ἀχέων. λήθην παικτικῆν ἢ τι παρσῶν λυπῶν, καὶ ἢ ἰπποξή-
θησιν ἄφρονι.

Κέκλετο δ' ἀμφιπόλοισιν, αἳ οἱ δυοκαίδεκα πᾶσαι
 Ἐν προδίμῳ θαλάμοιο θυώδεσσι ἠύλιζοντο,
 Ἡλικες, ἔπει λέκτρα σὺν ἀνδράσι προσύνασαι,
 Ἐστυμδίως ἔρῃας ὑποζύξασθαι ἀπλώη, 840
 Οἳ κέ μιν εἰς ἐκάτης περικαλλέα νηὸν ἄγειεν.
 Ἐνθ' αὐτ' ἀμφίπολοι μὲν ἐφοπλίζεσκον ἀπλώη.
 Ἡ δ' ἔπει γλαφυρῆς ἐξείλετο Φωραμοῖο
 Φάρμακον, ὅρρα πε φασὶ προμήθειον καλέεσθαι.
 Τῷ εἰκ' ἐντυχίσιον δρεσάκηνσιν θυέεσσι 845
 Δαίραν μνηοχρειαί, ἐὼν δέμας ἰκμαινοῖο,
 Ἡτ' αὖ ὄγ' ἔπει ῥηκτὸς ἔοι χαλκῆιο τυπῆσιν,

Tunc jubet famulas, quæ ipsi duodecim numero
 In odorata vestibulo cella degebant,
 Pares ætate, & quæ nondum viris prostrassent pudicitiam,
 Citate mulos adjungere vehiculo,
 Qui ipsam ad ornatissimum Hecatae fanum debebant.
 Dum vero pedisequæ rhedam instruunt,
 Ista interim polito recondit scrinio
 Medicamentum, quod Prometheium clueri ajunt.
 Eo qui, nocturnis placata sacris
 Dæra unigena, suum collerit corpus,
 Ille profecto nec forabilis sit ictibus ferreis,

Δαίραν μνηοχρειαί. τὸ δαίραν κατ' ἔλαψεν ἐπὶ τῷ ε, ἀλλ' τὸ μί-
 τρον. δαίρα γάρ ἐπὶ λίγη δὲ τὴν περισφόνην, ὡς δηλοῖ ἀλλ' τὸ μνηο-
 χρειαί. τυχῶν δὲ εἶπεν. ἤτοι ἀλλ' τὸ χροῖον βασιλεύει (τύχῃ γὰρ τὸν
 ἀφάπτει τόποι φασίν) ἢ ἢ τὸ τυκτὸν, ἔστι ἐξιλάσκοισιν. ὁ λόγος γάρ τὴν
 τὸ τυχῶν τίπτει κροῖον, κατὰ τὴν τὸ τυκτὸν ἔστι ἐξιλάσκοισιν. ὅπ δὲ
 τὴν δαίραν περισφόνην καλεῖται, πμοθίνης ἐπὶ τῷ ἐξηγητικῷ συγκατατίθη-
 ται. καὶ αἰχμύλ. ἐπὶ ψυχροχρῆς ἰμφαίης, τὴν περισφόνην ἐκδιχόμε-
 ν. δαίρα.

Οὐτε κεν αἰθρομένοω περὶ εἰκάθει· ἀλλὰ ἔσ' ἀλκῆ
 Λωίτερον[⊕] κεν ἡμαρ ὁμῶς κάρτη τε πέλοιτο.

Πρωτοφυῆς τὸ γ' ἀνέχε καταστάξαι[⊕] ἔραζε

850

Αἰετῶ ὠμησέω κνημοῖς ἐνὶ καυκασίοισιν

Αἶμα πέντ' ἰχῶρα προμήτη[⊕] μογεροῖο.

Τῆ δ' ἤτοι ἀνθ[⊕] μὲν ὅσον πηχυῖον ὑπερθε

Χροῖη¹ κωρυκία ἵκελον κρόκω ἐξεφαίτη,

Καυλοῖσιν διδύμοισιν ἐπήρορον· ἡ δ' ἐνὶ γαίῃ.

855

Σαρκὶ νεοτμήτω ἐναλιγκίη ἔπλετο ρίζα.

² Τῆς οἴλου τ' ἐν ὄρεσι κελαινῶ ἰκμάδα Φηγῶ

³ Κασπίη ἐν κόχλω ἀμήσυλο Φαρμάστωδα,

Nec codat flammato igni; sed ἔσ' robore

Pollentior illum per diem, ἔσ' viribus sistat.

Hoc primitus fuit enatum, cum destillasset humi

Carnivora aquila in Caucasi lateribus

Sanguine permistam arumnosi saniem Promethei.

Illius quidem flos quasi cubitali spatio supra

Extabat, in croci Corycii colorem similis,

Caulibus præfultus geminis: verum, qua in terra sublatet

Radix carnem recens incisam imitabatur.

Ejus radice succum nigrum, qualis est montana quercus,

In concham Cassiam collegerat ob medicandum,

¹ Τὸ ἢ κωρυκίον, καὶ χρυσοῖον τ' κιλικίας, ἐν ᾧ ἀλάφορον[⊕] χύεται κρόκον[⊕]. τὸ δ' ἢ αἰθρομένοω αὐτῷ φησὶ πᾶσα πλησίον κωρυκία. ² Τῆς οἴλου τ' ἐν ὄρεσι. τὸ ἀποφρομένοω ὑχρὸν, ὅπου εἶπε τῆς Φηγῶ. ἔχ' ἢ ὁ ἀκακὸς μεγίστος κόχλος, ἰφ' ᾧ φησὶ τὸ φάρμακον εἶλετο. ἰδίως ἢ ὁ ποιητὴς περιλάσειται τὰ πρὸ τῆς ρίζας. περὶ ἡδὲν γὰρ τ' ῥιζοτόμων εἴρηται. ³ Κασπίη ἐν κόχλω. κασπίον πλάγρον[⊕] πᾶσα τῆ ἀκίαια, παρ' ᾧ ἔστι[⊕] κασπίον, ὁμορον πύρσαις. πρὸ τ' κασπίαις θαλάσσης ἰσραὴ δροπιμίδωρον[⊕] ἐν τῇ ἰσραὴ τῶν γλυκαφρομένων. ἔστι δὲ πλησίον τ' ἀκίαια. ἢ πᾶσα κίαια ἰθι[⊕] ἀποφρομένοω κασπίον, ὁμορον ἢ πύρσαις.

¹ Ἐπὶ δὲ μὲν αἰεταίοισι λοεσαμένη ὑδάπεσσι,

² Ἐπὶ δὲ κί ἢ ³ βρομῶ κροτοφόρον ἀγκαλέσσαι, 860

βρομῶ νυκτιπόλον, χθονίω, ἐνέροισιν ἀναοσασ,

λυγαίη ἐπὶ νυκτὶ σὺν ὀρφναίοις φαρύεσσι.

Μυκηθμῶ δὲ ὑπὲρ ἔρην σείετο γαῖα

ῥίζης τεμνομένης ⁴ τιτλιῶδ⁵. ἔστι δὲ αὐτὴς

Ἰαπετοῖο παῖς, ὀδυῖν πέρα θυμὸν ἀλύων. 865

Τὸν ῥ' ἢ γ' ἐξαελεύσασ θυώδει κάτθετο μίτρη,

ἢ τὲ οἱ ἀμβροσίαισι πρὸς σήθεσσι ἔερτο.

Ἐκ ἢ θυράζε κίεσασ θυῆς ἐπιθήσασ ἀπλώης.

*Quum septenis fluvialibus aquis abluta,
Septies evocasset Brimonem adolescentium nutricem,
Brimonem noctivagam, subterraneam, functis heram,
Nocte intempesta, pullis in vestibus.*

*Obscura vero subitus contremuit mugitu terra,
Quando Titania secabatur radix; atque ipse ingemuit
Iapeti natus, qui ex animo ringeretur doloris consensu.
Hoc igitur reconditum Medea venenum odorata imposuit fascia,
Qua ipsi ambrosium instringebatur pectus.
Tum foras egressa vectabulum agile inscendit.*

¹ Ἐπὶ δὲ μὲν. ἰφ' ἰπὶα ποταμῶν λοεσαμένη ὑδάσι. προλαίεσσι δὲ. Ἐπὶ-
κίς ἢ βρομῶ. ἰπὶακίς δὲ φησὶ κὲ τιῶ ἰκατῶ ἰπικαλίεσσι δα. δικῦσι γὰρ αἱ
φαρμακίδες τιῶ ἰκατῶ ἰπύγασσι. ² βρομῶ ἢ αὐτῶ ὠροσηγῶσσι,
ἀφ' τὸ φοβερὸν ἔκαστα πηκτικὸν τ' δαίμον⁶, κὲ φάσματ⁷ ἰπὶπέμπει
τὴ καλέμεθα ἰκατῶσσι καὶ ποταμῶσσι αὐτῶ μὲν ἀλλὰ τὸ εἶδ⁸, ἀφ' τὸ
ἔμπυσσας καλέσασσι. ἢ ὠρῶ τ' βρομῶ, τ' ἔπυρὸς ψόφοι. τίεσ⁹ γὰρ πύ-
λιεσσι βρομῶ. ἢ γὰρ θεὸς λαμπάδεσσι. τὴ ἢ βρομῶ, ἰπὶακίς ἰπὶακίς τὸ
βρομῶσσι ὄρεσσι ἀφ' ἰπὶακίς. ἰπὶακίς αὐτῶ βρομῶ, ἢ μεγαλίω ἰκασσὶ μὲν.
βρομῶσσι τίς ἔσασ. ³ Τιτλιῶδ⁵. ἰπὶακίς τ' πρῶτον λέω ὁ ὠροσηγῶσσι, δὲ δ
τιῶ ἰκατῶ ἰπὶακίς, ἀφ' τὸ ἐκ ὠροσηγῶσσι βρομῶσσι, ὅς ἐσσι λέω
τ' πρῶτον. ἀφ' τῶσσι ἢ προλαίεσσι τὴ πρὸς τιῶ τὸ μὲν τ' ἰκατῶ, κὲ τὸ
συμπάχει τ' ὠροσηγῶσσι ἰπὶ τῆ ταύτης τὸ μὲν.

Συὼ δέ οἱ ἀμφίπολοι δοιαὶ ἐκάπερθεν ἔβησαν.

Αὐτὴ δ' ἠνί' ἔδεκτο, ἔ' ὄποιήτων ἰμάθ' ἄλλω

870

Δεξιτερῇ, ἔλαεν ἣ δὲ ἄστ' ἔ'· αἶ ἣ δὲ ἄλλαι

Ἀμφίπολοι πείρηνθ' ἔφαπτόμεναι μετόπισθε

Τρώων ὄρειαν κατ' ἀμαξιτὸν· αὐ δὲ χιτῶνας

Λεπταλέης Λακῆς Ἰπυγυνίδ' ἔχρεις ἄειρον.

Οἴη ἣ' λιαροῖσιν ἐφ' ὕδασι² παρθενίοιο

875

Ἡ' ἔ καὶ ἀμνησιῖο λοεσαμένη ποταμοῖο

Χρυσείοις λητώϊς ἐφ' ἄρμασιν ἔσηυα,

Ὡκείαις κεμάδεσσι διεξελάσησι κελώνας,

Τηλόθεν ἀντιῶσαι πολυκνίος³ ἐκαπίμβης·

879

Τῆ δ' ἀμανύμφαι ἔπνλαι³ ἀμορβάδες, αἶ μὲν ἐπ' αὐτῆς

Ἀχρόμεναι πηγῆς ἀμνησιδ' ἔ', αἶ ἣ δὲ ἄλλαι

Ac vehabantur cum ipsa duæ utrinque famule:

Ipsa tamen habenas sumisit, & effectissimam

Dextra scuticam, & per urbem aurigabat. ceteræ

Prehensa currus crate ancilla currebant

Pone per latam curulem viam, tunicis

Nebulosis ad candidam usque patellam subductis.

Vt si in egeleidis Parthenii aut Amnesi

Fluminis aquis lota;

Aureo in curru stans Diana

Velocibus cervorum hinnulis colles transvehat,

Longe ventura ad nidorosum & regale sacrum;

Quam conseqna nymphe comitantur, quarum partim

Ad ipsum Amnesi fontem rusticantur, alia in saltibus

¹ Λιαροῖσι. λαμπροῖς, ἢ καθαροῖς. ὄμηρ' ἣ ἀντὶ τῶν ἱερῶν. ² Παρθενίοιο ἣ, ποταμὸς παφλαγονίας. ὡς γράφει ἣ τὰ ἐν ὁδοσείᾳ. οἴη δ' ἄρτιμις εἰσι κατ' ἔρι' ἰοχάισα. ³ Ἀμορβάδες τὰς ἀγλάθους φησί.

Ἄλσα ἔσχοπας πολυπίδακας· ἀμφὶ δὲ θῆρες
 κλυζηθμῶ σάινυσι ὑποτρομέοντες ἴδσαν·
 ὧς αἶγ' ἰσθίουτο δι' ἄσπεϑ· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
 εἶχον, ἀλθάμμοι βασιληῖδ' ὄμματ' ἀκέρης. 885
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόλιϑ μὲν εὐδμήτης λίπ' ἀγυὰς,
 Νηὸν δὲ εἰσαφίκαε δι' ἐκ πεδίων ἐλάσσει,
 Δὴ τότε εὐτροχάλοιο κατ' αὐτόθι βήσασ' ἀπλώης
 Ἰεμνήη, καὶ τοῖα κ' ἴδμωῆσιν ἔειπεν.
 ὦ φίλα, ἢ μέγα δὴ τι παρήλιτον· εἰ δὲ ἐνόησα 890
 μὴ ἔμμεν ἀλλοδαπίσι μετ' ἀνδράσιν, οἷτ' ἔπι γαῖαν
 ἠμετέρων σρωφῶσιν· ἀμηχανίη βεβόληται
 Πᾶσα πόλις. τὸ ἔ' ἔπις ἀνήλυθε δεῦρο γυναικῶν
 Τάων αἰ τοπάρουθεν ἐπημάτια ἀγέρονται.
 Ἄλλ' ἐπεὶ οὐκ ἴχμεθα, καὶ ἔ' νύ τις ἄλλ' ἔπεισιν, 895

Et scaturiginosis montium jugis : undique laterum fera
 Vagore adulantur, & ad conspectum tremiscunt pergentis :
 Sic istis per urbem volantibus circumsecus dabat
 Viam populus, contuitum filia regis vitabundus.
 Iam excesserat adificatis oppidi vicis,
 Et evecta campis templum devenerat,
 Cum ibidem loci descendit cupienter volubili
 Curru, & hunc in modum compellat ministras.
 O socia, magnum profecto aliquid peccavi, quod non precaverim,
 Ne in exteros incideremus viros, qui in agro
 Nostrate versantur. percussa re angusta torpēt
 Civitas universa: id quod nemo huc mulier de illarum
 Numero venit, quae quot diebus solent confluere.
 Verum quia jam adsumus, nec est qui superveniat alius,

Ἰεμνήη ἀντὶ τῆς ἰεμνίας, αἰσθημίας. ἢ δὲ μὲν ἀντὶ τῆς αἰσθῆς. ἢ δὲ αἰσθῆς
 πᾶσι δμωῆς. εἰ δὲ ἐνόησα. ἢ δὲ ἀντὶ τῆς γαῖας.

Εἰ δ' ἄγε μολπῇ θυμὸν ἀφειδίως κρέσωμι
Μειλιχίη, ταῖδε καλά τρεΐνης ἀνθεα πῖης

¹ Λεξάμηναι· τὸτ' ἔπειτ' αὐτὴν δόπονεισόμεθ' ὄρω.

Καὶ δέ κε σὺν πολέεσσιν ὀνειάσιν οἴκαδ' ἴκθιαθε
Ἡμαῖ τῶ, εἴ μοι σιωαρέωσέε τῶδε μῦθον λέω. 900

Ἄργεον γάρ μ' ἐπέεσσιν ὠσατρέπει, ὡς ἢ ἔσται αὐτῇ
Χαλκιόπη. πὰ ἢ ³ σῖγα νόω ἔχει εἰσαΐεσσαι

Ἐξέμεθεν, μὴ πατρὸς εἰς ἕατα μῦθον ἴκηται.

Τὸν ξεινὸν με κέλονται, ὅτις ⁴ περὶ βυσίν' ὑπέστη,

Δῶρ' ἀποδεξαμένη, ὀλοῶν ῥύσαισθαι αἰθέλων. 905

Αὐτὰρ ἐγὼ τ' μῦθον ἐπήνεον· ἠδὲ καὶ αὐτὸν

Κέκλωμα ⁶ εἰς ὠπλῶν ἐπάρων ἀπο μῆτον ἰκέσθαι.

Ὅφρα τὰ μὲν δασόμεθα καὶ σφίσιν, εἴκειν ὀπίσσω

Agite sultis animum satianter pascamus ludo

Suavi, amoenis bis floribus herba tenera

Lectis, tum deinde ipso opportunitatis articulo abitura.

Et vero plurimis onusta lucriis hodie unquam

Domum redieritis, si huic meo favere auso libeat.

Nam Argus me & ipsa peraeque Chalciopa inductum

Verbis eunt (vagina autem silentii includite quod ex me

Sciatis, ne ad aures patris permanescant dicta)

Adeoque jubent ut hospitem illum qui de bobus compectus est,

Muneribus acceptis, exitiabili vindicem erumna.

Nec accipiebam modo conditionem, sed ipsum etiam

Mihi seorsim à sociis dari in conspectam jubebam:

Vt inter nos partitus, quae is dederit

¹ Λεξάμηναι. ἀπὸ τῆς συλλεξάμηναι, ἢ ἀτακλιθῆσαι. ὡς καὶ ὀρηρῶ. λέ-
ξεται ἐν μέσσοις νομάς. ² Πασατρέπει. ὠσατρέπει. ³ Σῖγα ἔχει. σιωπῇ
καπέχει, κωλύσασθαι ἐξ ἐμῶ. ⁴ Ἡ περὶ, ἀπὸ τῆς ὑπέστη. ⁵ Ὑπέστη. κωπιδίεσθαι
ἐπὶ τοῖς βυσίν' ἀγωνίσασθαι. ⁶ Εἰς ὠπλῶν. εἰς ὄψιν μου. ἐνασσοῦν ἐμῶ.

Δῶρα φέρων, τῷ δ' αὖτε κακώτερον ἄλλο πύρωμα
 φάρμακον. ἀλλ' ἄπονος φηπέλεσθέ μοι ὣτ' ἀν' ἴκη).

Ὡς ἤυδα· πάση δ' Ἰπικλοπῶ ἠνδραε μήτις. 911

Λύπικα δ' αἰσονίδεω ἐτέρων ἄπο μῆνον ἐρύσας

Ἄργῳ, ὅτ' ἤδη τλώδε' κασιγνήτων εἰσέκασεν

Ἡερίεω ἐκάτης ἱερὸν μῆ νηὸν ἰῶσαν,

Ἡ γὰρ δὲ ἐκ πεδίσ, μῆ δέ σφισιν εἶπερ μόψῳ 915

Ἀμπυκίδης, ἑσθλὸς μὲν Ἰπιπροφαιέντας ἐπισσῆν

οἰωνὸς, ἐσθλὸς ἢ στωφροσίσαδάω ἰῶσιν.

Ἐνθ' ἔπω τις τοῖσ' Ἰπιπρωτέρων γῆρετ' ἀνδρῶν,

οὔθ' ὅσοι ἐξ αὐτοῖο διὸς γῆρῳ, ἔθ' ὅσοι ἄλλων

Ἀθανάτων ἥρωες ἀφ' αἵμασ' ἐβλάστησαν, 920

οἷον ἰήσονα θῆκε διὸς δάμαρ ἤματι κείω,

Allata, donis, aliud ei, & nocentius quidem praebeam
 Venenum. illo igitur appellente, memineritis à me absistere.
 Hac cum dixit, non erat cui furtivum sorderet aucupium.
 Sub id tempus natum Aesonis à societate seductum
 Argus, qui ex fratribus jam cognosset
 Ad sacrum Hecatae sanum profecturam diluculo fore,
 Educebat Campo, ac Mopsus comitabatur ipsis
 Ampyci f. peritus provolantes interpretandi
 Aves, peritus eadem sentiendi avolantibus.
 Ea tempestate nondum talis extiterat priorum aevi virum,
 Neque qui ex ipso Iove duxerunt genus, neque qui aliorum
 Deum sanguine expullularunt heroës,
 Qualem Iovis matrona die illo transfiguravit Iasonem,

Κασιγνήτων. λέειπὴ ἢ τῶρα. ἢ ἢ, τῶρα τ' κασιγνήτων εἰσέκασε τλώ
 μέθειω κῆ τ' ὄστρον ἀφίξεσθαι ἢς τ' τ' ἐπα της καόν. Ἐσθλὸς μὲν. ὁ ἰῶς.
 ἀγαθὸς μὲν & ἐπιφραίνεω κῆ ἀπτόντεσ δὲ σημειώσασθαι.

Ἡ μὲν ἔς ἄντα ἰδεῖν, ἠδὲ περιμυθήσασθαι.

Τὸν δὲ παπταίνοντες ἐθάμβεον αὐτοὶ ἑταῖροι
λαμπύρην χαρίπασιν. ἐγήθησεν δὲ κελύθει
Ἀμπυκίδης, ἠδὲ παρ' ἑοσάμην ἄντα ἕκαστα. 925

Ἔστι δὲ τις πεδίοιο καὶ σίβον ἐγχευθὶ νηῶ
λίγειρ' ἄφύλλοισιν ἀπειρεσίοις κρημόωσα,
τῆθ' αὖ δὴ λακέρυζαι ἐπηυλίζοντο κρηῶναι.
τάων τις μεσσηγὺς ἀνάπερ' ἀκινύσασα
τ' ἔστι ἐπ' ἀκρεμόνων ἠρης ἠνίπαπε βυλάς. 930

² Ἀκλειῆς ὄδε μάντις, ὅς ἔδ' ὅσοι παῖδες ἴσασιν,
οἷδενόω φραγίσασθαι· ὅθ' ἔνεκεν ἔτι πηλαρὸν
οὔτ' ἔρα τὸν κέρη κεν ἔπειρα περιμυθήσασθαι
Ἡ ἰθὺς, ὅτ' ἄν σφιν³ ἐπήλυδες ἄλλοι ἔπωνται.

Ἐρροῖς ὦ καχόμεναι, κακὸ φραδίς. οὐδέ σε κύπρις, 935

*Seu coram spectandus, seu foret compellendus;
Adeo ut ipsi in stuporem darentur socii, cum cernerent
Omni fulgerantem venustate. atque hoc letandus magis erat itus
Ampyco filio, quod jam tum praesagiebat eventum rei.
Est quadam in Campi semita prope sacellum istud
Populus nigra foliis uberrime comans,
In qua frequenter stabulabantur garrulae cornices,
Quarum quaequam earum interim succussis aliis
Sublimiter in ramis mentem Iunonis prodebat stomachosius.
O inglorius vates, qui ne quae pueri tenent quidem
Domi conjicere didicit! quoniam nec latum quicquam
Nec amabile ogganniet juveni
Puella, si alii eum adventores consequantur.
Nonne abis quo dignus es, falsivates, inconsulter nec Cypris te*

¹ Λακέρυζαι. αἱ φλύαροι δίτρυφοι καὶ ἔρπον. ² Ἀκλειῆς. ἀλλ' ἔπειρα.
³ Ἐπήλυδες. οἱ ξένοι, καὶ οἱ ἀχόλαστοι.

Οὐτ' ἀγαροὶ Φιλέοντες Πιπνείουσιν ἔρωτις.

¹ Ἴσκει ἀπμορφῆ. μείδησε ἢ μύψω ἀκίσας

² Οὐφλὺ οἰωνοῖο ³ θεήλαον ὠδέτ' ἔειπε.

Τῶν μὲν νηόνδε θεᾶς ἴθι, τῶ ἔνι κέρλυ

Διαις αἰσονίδη. μάλα δ' ἠπή ἀνυβολήσας, 940

Κυπριδῶ ἐντεσίης, ⁴ ἢ τι σωέρυθῶ αἰθλων

Ἔσεται ὡς δὴ ἔπειν ἀγλωριδης Φάτο Φινείας.

Νῶϊ δ', ἐγὼν ἄργῶ πι, δεδευμῆοι δ' τ' αἰ ἴκηαι,

Τῶδ' αἰπῶ ἐνὶ χώρῳ ἀπεισόμεθ'. οἰόθι δ' αὐτὶς

⁵ Λίσιό μιν πυκινοῖσι ⁶ ὠδρατροπέων ἐπέεσσιν. 945

Ἡ ῥα περὶ φραδέως· ἴπτι ἢ χεδὸν ἦνεον ἄμφω.

Οὐδ' ἄρα μηδείης θυμὸς τραπὶτ' ἄλλα νοῆσαι,

Nec Amores blandi amante afflantve.

Hæc egeffit specie objurgationis. & subrisit Mopsus,

Qui persentiebat divina avis vocem; adeoque sic insit.

Tu quidem ad deæ templum abito, ubi virginem,

Iason invenies, & perquam comi uteris;

Ita Cypridis est instinctibus obnoxia, quæ aderit tibi socia

Certaminis: prout jamdudum prænunciavit Phineus Agenoris.

Nos interim, ego & Argus, dum redis, opperti

Eodem hoc loco destiterimus. caterum solus secreto

Eam precare, cata eam inflecte oratione.

Quibus circumspecte dictis consentiebatur utrinque.

At non Medea volutare animo alia tangitur,

¹ Ἴσκει ἀπμορφῆ. ἔλεγε μεμορφῆ πρὸ μύψω. ² Οὐφλὺ, φήμλυ.
³ Θεήλαον, τὴν ὑπὸ τῆς θεᾶς ἦρας ἐλαθεισῶν καὶ λιχθεισῶν. ⁴ Ἡ τι σωέρυθῶ.
 ἢ περὶ κύπρις σωεργός ἔστι συμπράκτρια τῶν κινδύων χυμίστα.
⁵ Λίσιό μιν. εἶπε γὰρ ὁ φινείας. ἐν γὰρ τῇ κλυτῇ πείρατι κείτα αἰθλων.
⁶ Παρρησιῶν. ὠδρατροπέων, ὠδραπέων.

346 ΑΠΟΛΛΩΝ. ΤΟΥ ΡΟΔΙΟΥ
 μελπομένης περ ὁμῶς· πᾶσαι δέ οἱ, λῦπν' ἰ ἀθύροι
 μολπῶν, ὅκ' Ἰπιδηρὸν ἐφλύδαεν ἐψάασαι.
 Ἀλλὰ μεταλήγσκειν ἀμήχανα· ἔδ' ἔποτ' ὄσσε 950
 Ἀμφιπόλων μεθ' ὄμιλον ἔχ' ἀτρέμας, ἐς ἧ κελεύθε
 Τηλόσε παπταίνεσκε, ἔδρακλίνεσκε παρειάς.
 Ἡ δ' ἴαμα δὴ σηθίων εἰάγη κέαρ, ὅπως τε δῆπον
 Ἡ ποδὸς ἢ ἀνέμοιο ἔδραθρέξαιτα² δοάσαι.
 Αὐτὰρ ὄγ' ἔμεταδηρὸν ἐελδομένη ἐφαάνθη, 955
 Ἦψός' ἀναθρώσκων, ἄτε σείρα· ὠκεασοῖο,
 Ὅς δὴ τοι καλὸς μὲν δρίζηλός τ' ἐσιδέσθαι
 Ἀντίλλης, μήλοισι δ' ἐν ἄσπελον ἦκεν οἴζυν.
 Ὡς ἄρα τῆ καλὸς μὲν ἐπήλυθεν εἰσορξίασθαι
 Λισονίδης, κάμαλον ἧ δυσίμερον ὤρσε φαυθείς. 960
 Ἐκ δ' ἄρα οἱ κραδίη σηθίων πέσον, ὄμματά δ' αὐτως

*Colludens licet : proin nullus eam, quemcunque luderet
 Ludum, diu iuvabat ad perludendum:
 Sed intersistebat districta; nec unquam oculos
 Ad frequentem famulationem tenebat irretorte, sed in vias
 Longe circumspectabat vultu obliquato.
 Toties sane cor ei effringebatur è pectoribus, quoties sonitum
 Aut pedis aut venti pralabi somniabat.
 Verum iste modico deinde apparuit desideranti;
 Alte exiliens, tanquam Sirius Oceano,
 Qui sane quidem pulcer atque praclarus intuitu
 Emergit, sed pecori multum amat calamitatis afferre secum:
 Sic illi se sistebat visenda forma dignitate
 Iason; sed inamabilem conspectu sui importabat molestiam.
 Animus utique puella effodi pectore; lumina tantum*

¹ Ἀθύροι. παίζοι. ² Δοάσαι. ἔδξεν ἀκένειν ἔδραθρα μόντα. Ἐ ἧ δοά-
 σαι τὸ δῆμα δοάζει. σημαίνει ἧ τὸ νομίσαι.

Ἦ χλυσαῖ·¹ θερμὸν ἧ παρηΐδας εἶλεν ἔραθ².
 Γένατ' αἰ δ' ἔτ' ὀπίσω ἔτε προπαίροιθεν αἰεῖραι
 Ἐδενεν, αἰλλ' ὑπ' ἐνεργε παύγη πόδας. αἰ δ' ἄρα τήως
 Ἀμφίπολοι μάλα πᾶσαι δ' ὀ σφείων ἐλίαθεν. 965
 Τὰ δ' ἄνεω ἔ' ἀναυδοὶ ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν,
 Ἦ δρυσὶν ἢ μακρῆσιν ἐειδόμμοι ἐλάτησιν·
 Αἶ τε ὡδ' ἄσασον ἔκηλοι ἐν ἔρεσιν ἐρρίζωνται
 Νικεμήη, μὲ δ' αὖτις ὑπ' αἰ ριπῆς ἀνέμοιο
 Κινύμμοι³ ὀμαίδησαν ἀπείριον. ὡς ἄρα τώγῃ 970
 Μέλλον ἄλις φθέγγασαυ ὑπὸ πνοιῆσιν ἔρωτ⁴.
 Γνωῖ δέ μιν αἰσονίδης ἄτη ἐνιπεπηγῆαν
⁵ Θάμορῆη, κῆ τῶιον ὑποσάινων φάτ' μύθον.
 Τίπτε με παρθενικῆ πόσον ἄζεια οἶον εἶόντα;

Caligare; genas rubor calidus inficere;
Genua nec rursus nec prorsum posse
Tollere; subtus denique obrigescere pedes.
Cuncta interea ab illis recedunt famula.
Isti duo autem insoni mutique inter sese constabant,
Aut quercubus asimiles, aut proceris abietibus,
Qua in locis montosis inter se prope insistant radicibus quiete
Calo silente; ac rursus flabris venti
Exercita diu constrepunt mutuum. non multo aliter illi
Iamjam confabulentur, modo Amores inhalent.
Ac persensit eam Iason dei alicujus datu
Contraxisse noxam; ideoque subblandiens ingreditur sermonem.
Quid me adeo vereris virgo, qui solus adsum?

¹ Θερμὸν δὲ κῆ τὸ ἐρύθημα ἧ τὸ θερμὸν πῆς παρσιὰς κατ' ἐλαβετ. οἶον, ἐρύθημα ἐρθόετο. ² ὀμαίδησαν. κατ' ἐρθόετο. ὀμαδ³ ἧ κυρίως ἐπὶ ἀνδρῶν, ὀμαυδὸς πῆς αἴ. ⁴ Θάμορῆη. τῆ ὡκ ἰσῶν μεμνηραμμένη αὐτῆ ἄτη.

Οὔπι

Οὔτοι ἐγὼν, ἴοιοί τε δυσωχέες ἄλλοι ἔασιν

975

Ἄνερές, εἰδ' ὅτε περ πάτρη ἐνὶ ναυεταίσκον,

Ἦ ἄ παρ' Ἑ. τῷ μὴ με λίλυ ὑπεραίδεο κέρη,

Ἦ πὶ παρεξέρεεσθαι ὅ τοι φίλον, ἤετι φάσθαι.

Ἄλλ' ἐπεὶ ἀλλήλοισι κἀνομῶν ὄμνυόντες

Χώρῳ ἐν ἡρατῆσσι, ἵνα τ' εἰς ἡμῖς ἔσ' ἀλιτιάσθαι,

980

Ἄμφιδίλυ ἀγόρευε καὶ εἴρεο· μηδέ με² τερπνοῖς

³ φηλώσης ἐπέεσσιν· ἐπεὶ τοπρῶτον ὑπέσθης

Ἄποκασιγνήτη, μῦθοικία φάρμακα δώσθην.

Πρὸς αὐτῆς ἐκάτης μιλίσομαι ἠδὲ τοκήων

Καὶ διός, ὃς ξείνοισι κέτησὶ τε χεῖρ' ὑπερίσθαι·

985

Ἄμφοτέρων δ', ἐκέτης ξείνός τ' ἐπὶ ἐνθάδ' ἰκάνω,

Χραιοὶ ἀναγκαίῃ γυνέμεν Ἑ. εἰ γὰρ ἀνείθευ

Non ego sum ut alii, gloriarum pleni

Viri, nec antea, cum in patria remorarer, sic fui.

Parce itaque puella ultra placitum meam erubescere personam,

Quo minus coram quæras quod libitum est, vel pronuncies.

Ac quoniam alter alterum amice convenimus

Loco augusto, ubi nefas agere irreligiosius,

Serio loquaris rogesque, nec mollibus me verbis

Palpes. siquidem olim recepisti

Germanæ sorori, idonea prabituram venena.

Ob te sacro per Ἑ Hecatam ipsam Ἑ parentes

Et Iovem, qui hospites manu, qui supplices protegit:

Equidem huc utrumque, supplex Ἑ hospes venio,

Necessitate detrusus ad supplicandum. non enim sine

¹ Οἰοί τε δυσωχέες· οἱ καυχώμενοι ἀλαζονικῶς ἐν ἰστίων ἀγβολαῖς.

² Τερπνοῖς. ὡς ἡ ἀπολαυστικῆς. ³ Φηλώσης. ἀπατήσης. ἀπὸ τῆς φήληκος ἢ ἀάρεσός τε.

Ἰμείων, σονόει' ὑπέρτερ' ἴσομ' αἴθλα.
 Σοὶ δ' αὖ ἐγὼ πῖσαιμι χάρην μετόπισθεν δρωγῆς,
 Ἡΐμίς, ὡς ἐπέοικε διάνδιχα ναυεταίοντας, 990
 Οὔνομα ἔκκαλόν τ' ἄχων κλέει. ὡς ἣ καὶ ἄλλοι
 Ἡρώες κλήσασιν ἑς ἑλλάδα νοσήσαστες,
 Ἡρώων τ' ἄλοχοι ἔμμητέρες· αἴ νύ ποτ' ἤδη
 Ἡμέας ἠϊόναςιν ἐφεζόμεναι γοάσιν·
 Τάων δ' ἄρα λέας κεν ἀποσκεδάσειας ἀνίας. 995
 Ἐπὶ πόσιν καὶ θησῆα κακῶν ὑπελύσσετ' αἴθλων
 Παρθενικῆ μινωῖς εὐφρονέσσ' ἀριάδνη,

Vobis contra lucuosum laborem ero superior.

Neque autem nullam tibi auxiliatus rependero gratiam,

Si qua licebit, & prout conveniens est divisim colentibus.

Nam nomen tibi clarissimosque excitabo plausus. nec alii

Secius heroës te celebrabunt reversi in Graciam,

Heroumque conjuges & genitrices, qua forsitan jam

In litoribus sedent, ac nobis ceu defunctis faciunt lessum:

Earum acerbam agrimoniam discuteres.

Fuit cum Theseum quoque liberaret benevolens

Periculo virgo Minoë sata Ariadna,

Ἡ ἐς ἑλλάδα. ἑλλάδα γὰρ τὴν φθιωτικὴν ὄλιαν χώραν, ὁμωνύμως τῆς πόλεως. ὅτι τρεῖς πόλεις ἢ πόλεις ἔστιν ἡ χώρα. Ἐπὶ πόσιν καὶ θησῆα. ἀπὸ τῆς ἡθικῆς προχάλεται τὴν μινωῖαν εἰς τὸ ἀποπληῦσθαι αὐτῆς, ὡς ἔδειξεν ἡ γὰρ φέρων τὴν ἀριάδην τὴν θησῆος σῶτηρα· σίφασιν αὐτῆς κρατῆρας δαμάσκειν· ἢ πάλιν ἀληθείαν. καὶ ἀλεγεινὰ γὰρ ὑπὸ θησῆος ἐστὶν ἰατρικὴ. πικρῆ δὲ τὰ ἢ ὑπὸ διονύσου κατὰ πινυας. ἐξ ἧς παιδοποιεῖ οἰνοπίονα, γόανα, σάφουλοι, λάτραμιον, δάκνη, ταυρόπολιον. ὅτι ἣ ἐδὲ ἤγαγεν αὐτὴν εἰς ἀθήνας, τελευτήσασα τε καὶ λειψῆσασα ὑπὸ θησῆος, ὅμοιον μαρτυρεῖ, δι' αὐτὴν ὁ δόνατος φησὶ. φαίδρην τε ἀφῆκεν τε ἰδοῖν, καλῶν τ' ἀριάδην, κέρην μινωῖον ὀλοόφροισιν, ἡν ποτὶ θησῆος γήμας ἐδ' ἀπέηθε. ὅτι ἣ ὁ σίφασιν ὑπὸ διονύσου κρατῆρας, ἀφῆκε φησὶ. αὐτὴ κακῆσιν σίφασιν, τὴν ἡγεῖται ἔθηκεν εἰς ἡμῶν διονύσου ἀπὸ χερσὶν ἀριάδνης.

Ἦν ῥά τε πασιφάη κόρη τέκεν ἠελίοιο.

¹ Ἄλλ' ἢ μὲν ἔνηός, ἐπεὶ χόλον ἔβασε μίνως,
 Σὺ τῷ ἐφεζομένη πάτρειω λίπε· πλὴν ἢ ἑ αὐτῷ 1000

Ἀθίνατοι Φίλαστο, μέσῳ δέ οἱ αἰθέρι τέκμαρ

Ἀστερείεις σέφαισ', τὸν τε κλείουσ' ἀριάδνης,

Πάννυχ' ἑρανόιοισιν ἐλίσσεται εἰδώλοισιν.

Ὡς καὶ σοὶ θεόθεν χάρις ἔσεται, εἴκε σαώσης

τόσον ἀριστῶν ἀνδρῶν σόλον. ἢ γὰρ ἔοικας 1005

Ἐκ μορφῆς ἀγαυῆσιν ² ἐπῆτειήσιν κεκάσται.

Ὡς φάτο κυδαίνων. ἢ δ' ἐγκλιδὸν ὄσσε βαλῆσαι,

³ Νεκταίρεον μείδησ', ἐχύθη δέ οἱ ἔνδοθι θυμὸς

αἴνω ἀειρομένης, καὶ ἀνέδρακεν ὄμμασιν ἀντίω·

οὐδ' ἔχεν ὅ, τι πείροιεν ἔπειτα πολυμήσατο, 1010

Quam Pasiphaea Solis filia peperit.

Quin ea etiam, cum remisisset iram Minos, navi

Cum illo infessa liquit patriam. at ipsis eandem diis curam esse

Habitam loquitur in meditullio aetheris insigne ipsi,

Corona astrica, Ariadna vocata,

Quae pernox inter caelestia regyratur simulacra.

Parem tibi meminerint dii gratiam, si servassis

Tantam virorum experta virtutis classem. tua certe forma

Fatetur haud minori te comitate quam solertia esse insignitam.

Tali eam palpo percussit: qua luminibus inclinatis

Merissimum subrisit nectar. nimirum interior ei homo

Effundebatur laudis titillatu: tum adversis obtueetur

Oculis; nec sciebat tamen unde ordiretur orationem,

¹ Ἄλλ' ἢ μὲν. Ἄλλ' ἢ τῶν ἀστέρων πλὴν αὐτῶν πα-
 ρίδειγμα Φίρασι δ' ἀριάδνης ἑρανοῦ, ὅτι στυακῆρι τῷ θεῷ εἰς ἀθλίωσιν.

² Ἐπῆτειοισιν. ἐπιστήμαις, φρονησισιν. καὶ ὄμαρσιν. ἐπίτη δὲ ἀνδρῶν ἔοικας.

³ Νεκταίριοι. ἀπὸ τῆς ἀθανάτων. ἐγὼ δὲ φημι λαρεῖν, ὡς τὸ νίκω.

Αλλ' ἄμυδις μὲν ἄεικεν ἀλλέει πάντ' ἀγορεύσει.

¹ Προπρὸ δ' ² ἀφειδήσεια θυώδεσσι ἔξελε μίτρης
 φάρμακον· αὐτὰρ ὄγ' αἴψα χεροῖν ἰπέδεκτο γηθηθῶς.
 Καὶ νύ κέ οἱ πᾶσι παῖσιν δῖο σιγῆων ³ δρύσεια
 ψυχῶν ἐγυῖα λίσσεν ἀγαιομῆνη χατῖονι. 1015

Τοῖσιν δ' ἰσχυρῶς καρήατο αἰσινίδαο
 Στράπτεν ἔρωσ ἠδεῖα δῖο φλόγα· τ' δ' ⁴ ἀμαρυγῶς
 ὀφθαλμῶν ἤρπαζεν. ἰαίνετο δ' φρένας εἴσω

⁵ Τηχομῆνη, οἷόν τε πρὸ ῥοδέοισιν ἔερση
 Τήκεται, ἠώοισιν ⁶ ἰαινομένη φαείοισιν. 1020

*Sed cuncta confertim eloqui ardebat.
 Ex odora saltem fascia exentum prodige obtulit
 Medicamen. quod ille manu avida recepit gaudibundus.
 Universam nempe ei depletam è pectoribus
 Prompt affet animam admirabunda, si petivisset:
 Is à flavo Iasonis capite jugiter
 Amor coruscabat amœnum fulgur, & illius nictationes
 Oculorum raptabat. hinc intepebat arcane pectus
 Atque remollescebat; quo pacto ros in rosis
 Diffluit matutinis regelatus lucibus.*

¹ Προπρὸ δ' ἀφειδήσεια. γράφεται, προπρὸ δ' μειδήσεια. ἰμφοσική ἢ ἰπαιαδὶ τλωσις τ' ερωθίσιας. ἰμφοσική γὰρ μάλλον τὸ μῆσσηδης καὶ ερωθίως γηθηθῶσαι τῶν δῶσι. ² Αφειδήσεια. ἀφρονήσεια εἰς τῶν ἐπίων. ἀπὸ τ' μηκίπ ἀκρωσασμῆνη, ἢ πολυπραγμνήσεια. ἀφείλει ἐκ τ' σιγῆδομίδου τὸ φάρμακον. Διὰ δὲ τῆς φαίνεται ἢ ἐπίπαισις τῶν ἔρωσι. ³ Δρύσεια. ἀπὸ τ' ἀφειλομῆνη, ἀπαντλήσεια. ἢ ἐκκείωσεια. ⁴ Αμαρυγῶς. πῶς οἷον συνεχῆς κινήσεως. καὶ ἐπὶ τ' πυρὸς λέγεται ἀμαρυγῶν, δῖο τ' τῶν φλόγα σιουχῶς ἀίσθη. ὁμηρῶς. μαρμαρυγῶς θηῖτο ποδῶν. τῶν κατεπαλλυθῶν δηλῶν κινήσιν. ⁵ Τηχομῆνη. τὸ ὁμηρικὸν παρέφρασιν. ⁶ ἰαίνετο δ' ὡσεί τε πρὸ σαχίοισιν ἔερση λήϊα ἀλδήκοισιν. τὸ μὲν οὐκ ἐπιμῆνοι πάντως κατὰ χεῖρα. ὁμηρῶς. αἴψα δ' ἰαίνετο κηρὸς, ἐπεὶ κέκλειτο μισθὸς ἢ ἠλίοιο. ἢ πάντως δ' ἐπὶ ἰαίνεται, τῶν τ' ἐπὶ τήκεται. ὅθεν ὁμηρῶς

Ἄμφω δὲ ἄλλοτε μὲν τε κατ' ἕδεσθ' ὄμματ' ἔρειδον
Αἰδομένοι, ὅτε δὲ αὖτις ἐπὶ σφίσι βάλλον ὀπωπῆς,
Ἰμερόεν Φαιδρῆσιν ὑπ' ὀφρύσι μειδιόωντες.

Ὅψε δὲ δὴ τοίοισι μόλις προσήξατο κέρη.

φραζέο νῦν ὡς κέν τοι ἐγὼ μηπίσσω δρωγλή. 1025

Εὐτ' αὖ δὴ μελιόντι πατὴρ ἐμὸς ἐγλυαλίξῃ

Ἐξ ὄφιοσιν ἄλλων ὄλοος σπείρασθαι ὀδόντας,

Δὴ τότε μέσσω νύκτα Διαμμοιρηδα Φυλάξας,

Ἀκαμάτιο ῥοῆσι λοισάμην ποταμοῖο,

οἷσιν αἰετῶν ἄλλων ἐνὶ φάρεσι κυανίοισι 1030

Ambo deinde modo vultus humi figebant

Pudibundi, interdum rursus se mutuo feriebant obtutibus,

Sub erugatis frontibus amabiliter renidentes.

Ac vix tandem sic istum alloquitur puella.

Nunc attende quid auxiliabunda tibi consulam.

Vbi adveniēti meus jam pater tradiderit

Dentes ad ferendum, illos è draconis maxillis, factos malis,

Tum, observato noctis exacte divisa meridie,

Perennis fluvii ablutus fluminibus,

Separatim ab aliis cum pallio subnigro

ἐπιπὼν ἰάνθη, ἐπιπύργκην, ὡς εἶ τε. μεταφορικῶς λέγουσι ὅτι ἔχουσι τὸ σα-
χυν, εἶσι μετωροζόμενοι. ὡς τε εἶναι τὸ τοῦ μῦθου ἰμφαλίχθι τὸ τὸ σαχύν
ἰδοῦν, καὶ τὴν ἐμψύχων, τὸ δρόσος ἀπὸ τοῦ μῦθου τὸ καρπῶν. ἔτω κὶ τὴν ψυ-
χλήν τὸ μῦθου εἰς τέρψιν μετῆχθαι τοῖς λόγοις τὸ ἀνιλόχου. τὸ δὲ τὴν
ἐξ ὄφιοσιν τὴν περὶ ποταμῶν ψυχλὴν ἢ πιταῖον. δυνάσται μὲν οὐκ ἀναγκ-
τῶσθεσθαι κὶ τὸ τῆκεται ἐπὶ τέρψιν. τὸ γὰρ τῆκεται πάντως λύεται καὶ
μεγάλασεται. ἔστι οὐκ εἶπεν, ὅτι πάντα διελύθη, ἐφηπλάθη ἢ μέδεια.
Διαμμοιρηδὰ Φυλάξας. πῶς λίγα τὸ ζώδιον μεσοκρατῶντα ἐξ ὄφιο-
λάττωσθαι κὶ τὸ μεσοκίλιοι, τὸ ὡς τὸ ὀρίζοντα, ἀ μὲν δυνάσται, ἀ ἢ ἀνα-
τίθωσθαι, ἢ ἔ τ' ἀρκίον ὑψώμασθαι. Ἄλλως. τὸ Διαμμοιρηδὰ, ἀπὸ τ. κὶ
ἴστας μοίρας εἰς ζώδια διαιρέσθαι τὸ ἔργον, ὡς εἶναι μεσοκρατῶντα τὸ ζώ-
διον τὰ κὶ τὴν ἐπίπρω ἀνατίθωσθαι.

Βόθρον

Ἔσσετ' ἀπειρεσίη, μέγα τε δένθη. εἰδέ κε Φαίης

Ἀνδράσιν ἀλλὰ θεοῖσιν ἰσαζίμων ἀθανάτοισιν.

Πρὸς ἣ ἔαυτῷ δακρυόεντα πεπαλαγυμένον ἔσω 1045

καὶ ξίφθη. ἐνθ' ὅσκι' ἄν σε διατμήξαισιν ἀκωκῆ

Γηγυμένων ἀνδρῶν, εἰδ' ἀχέθη αἰσκαυ

φλόξ ὀλοῶν ταύρων. τοῖός γε μὴν ὅσκι' ἔπι δῆρὸν

Ἔσσεαι, ἀλλ' αὐτῆμαρ ὅμως σὺ γε μήποτ' αἰέθλα

Χάζεις. καὶ δέ τοι ἄλλο παρέξ ἕσσησθαι οἶσαι. 1050

Αὐτίκ' ἐπὶ κρητέρης ζώξης βόας, ὡκα ἣ πᾶσαι

Χερσὶ ἔηνόρη σφελῶν διαίρειον ἀρόσσης,

οἱ δ' ἤδη κτ' ὠλκας ἀνασχεύουσι γίγαστες,

Σπειρομένων ὄφθη διοφερῶν ἔπι βῶλοι ἑδόντων·

Αἶκεν ὀρνομήεις πολέας νεοῖο δοκίσης, 1055

Λάθρη λαῶσιν ἄφες' ἐβάρωτερον. οἱ δ' ἄν ἐπ' αὐτῷ,

Immane, hinc magnifica accedent vires. diis te

Immortalibus credes aequilibrem esse quam viris magis.

Ac praeter hastam ipsam clypeus oblinitor

Cum gladio: & nulla te laceraverint cuspides

Gigantum, nec incidens impotentius

Exitialium flamma taurorum. enimvero talis haud manebis

Diutine, sed unum duntaxat diem: tu mudo cave ne unquam

Cedas arumna. sed & alio praeterea te instruam adminiculo.

Simul fortes adjugaveris boves, & alacriter omne

Manibus & virtute perararis quamvis scruposum novale,

Atque isti per sulcos lumbrici egerminaverint

Ex infeminatis pulla gleba dentibus draconis,

Iamque bonam eorum partem in vervaeto moveri observaris,

Lapidem solidum latenter projicito; & illi de eo,

· Τὸ ἣ ἐβάρωτεροι, ἀπὶ τῆς ἐβάρῃ· τὸ συγκριτικὸν ἀπὶ ἀπλῶ.

Καρχαλέοι κύνες ὥστε πει βρώμης, ὀλέκθιεν
 Ἀλλήλους· καὶ δὲ αὐτὸς ἐπείγῃο δηϊότητ' ὦ
 Ἰϋσαι τὸ ἦ κῶας ἐς ἐλλάδα τοῖο ῥ' ἔκηλι
 Οἴσαι ἐξ αἴης τηλᾶ πεθί. νείσοο δὲ ἔμπης 1060
 Ἡΐ Φίλον, εἰ τοι ἔαδεν ἀφορμηθέντι νέεσθαι.
 Ὡς ἄρ' ἔφη καὶ σῖγα πεδῶν πάρ' ὦ ἔασε βαλᾶσαι,
 Θεσπέσιον λιαροῖσι παρηίδα δάκρυσι δεῦε
 Μυροαῖμῃ, ὅτ' ἐμελλεν ἀπόπερθεσι πολλὸν ἑοῖο
 Πόντον ὄπι πλάγξασθαι· ἀνηρῶ δέ μιν ἀντίω 1065
 Ἐξαῦτις μύθῳ προσεφώνεεν, εἶλέ τε χειρὸς
 Δεξιτερῆς ἤδη γάρ ἀπ' ὀφθαλμῶς λίπεν αἰδώς.
 Μνώιο δὲ, κῶ ἄρα δή ποθ' ἰσώτεροπ' ὦ οἴκαδ' ἴκηαι,
 Οὔνομα μηδείης· ὥς δὲ αὐτ' ἐγὼ ἀμφὶς εἶοντ' ὦ
 Μνηστρῶν. εἶπε δέ μοι πρὸ φρον τὸδε, πῆ τοι ἔασι 1070

Tanquam asperi de cibo canes, cadibus occident
 Mutuis. tunc ipse quoque maturato inire
 Prælium. sic pellem in Graciam, hujus quidem rei causa,
 Reportabis Aea procul, aut omnino ibis
 Quo libebit: si certum tibi est digredi, & cursuram pergere.
 Vbi hac edidit, silentio oculis recta demissis
 Genas supra modum pulcras tepido rigat fletu,
 Ejulans quod longe longeque ab se
 Effet mare oberraturus. dein mæsta eum contra
 Voce appellat denuo, & quidem dextra prehensum
 Manu, cum oculis jam emigrasset pudor.
 Memineris saltem, si unquam domum victor reprenderis,
 Nomen Medea, sicut ego vicissum meminero
 Absentis: tantum ne graveris mihi exponere ubi gentium habeas

ἑοῖο. τῆ κτηλικῆ ἀπὸ τῆ ἀποφροσύνης. ἰμῶιο γάρ, σῆο. ἢ τὸ ἀχόλαστο
 εἶο, ἀπὸ τῆ αὐτῆς.

356 ΑΠΟΛΛΩΝ. ΤΟΥ ΡΟΔΙΟΥ
 Δώματα, πῆ νυῦ ἔνθεν ὑπεὶρ ἄλα νῆϊ περήσις·
 Ἡ νύ πα ἀφνειῶ χεδὸν ἴξεαι ὀρχομνοῖο,
 Ἡ ἔ ἐ αἰαίης νῆσθ πέλαις. εἰπέ ἧ κέρλιω,
 Ἡ ν πνα πλιδ' ὀνόμλαις δριγνώτλω γιγαῖαν
 Πασιφάης, ἧ πατρὸς ὀμόγνιος ἐστὶν ἐμεῖο. 1075
 Ὡς φάτο. τ' ἧ ἔ αὐτὸν ὑπῆιε δάκρυσι κέρης
 Οὐλοῦ ἔρωσ· τοῖον δὲ πῶραβλήδλω ἐπ' ἧ ἡῦδα.
 Καὶ λίλω εἰ νύκτας οἴεμαι εἰδέε πτ' ἧμαρ
 Σεῦ Ἰπιλήσεσθαι, περφυγῶν μόρον· εἰ ἐπέον γε
 Φθίζομαι ἀσκηθῆς ἐς ἀχαιίδα· μηδέ πιν' ἄλλον 1080
 Αἰήτης περβάλησι κακώτερον ἄμμιν ἀέθλον.
 Εἰ δὲ π ἡμετέρλω ἐξιδμῶμαι δ' ἄδε πάτρω,
 Εἴξερέω. μάλα γάρ με κ' αὐτὸν θυμὸς ἀνώγει.

*Domicilium, quo mox hinc mari es transcursurus;
 An forte ad beati confinia Orchomeni sis deventurus,
 Aut etiam, in Aëæ viciniam insula inque primis mihi memora
 Cuiusmodi sit, quam nominasti, prænobilis gnata
 Pasiphææ, quæ mei est satoris unigena.
 Dixerat: & ipsum quoque Iasonem puella lacrumis subit.
 Nocens amor. tunc itaque hæc subiecit verba.
 At ego persuasissimum habeo nec ullas me noctes, nec dieculam
 Tui fore immemorem, morte vitata: si modo
 In Achaiam integro abire fuga liceat, nec aliud quoddam
 Acates nobis objiciat & operosius certamen.
 Ac quoniam cuijates simus perdiscere aves,
 Edam. neque enim ipse minus proclivi ad eam rem sum animo.*

Ἡ ἔ κ' αἰαίης νῆσθ· ἐν τῇ φάσει δὲ ἐστὶν ἡ αἰαία, ἐν ἧ τὸ δῆρος ἔκειτο.
 αὐτὴ δὲ ἐστὶ κέρλιω μητροπόλις.

Ἐν δὲ αὐτῇ ἰαολκός, ἐμὴ πόλις, ἐν ᾗ ἔῃ ἄλλα 1090

Πολλὰ ναυέτασιν, ἴν' ἔδέ περ ἔνομ' ἀκῆσαι
Αἰαίης νήσῃ· μινύω γέ μιν ὄρμηθῆντα,

¹ Αἰολίδω μινύω, εἶπεν Φάπης ὄρχομνροῖο

Δή ποτε καδμείοισιν ὄμηροι ἄστυ πόλισαι.

Ἀλλὰ τίη ταῖδε τοῖ μετρώμνια πάντ' ἀγορεύω; 1095

Ἡμετέρης τε δόμος τηλεκλειτῷ τ' ἀριάδνῳ,

Κέρῳ μίνω· τί περ ἀγλαὸν ἔνομα κείνῳ

Παρθενικῷ καλέεσκον ἐπήρατον, βῦ μ' ἐρεείνης.

² Αἶψε γάρ ὡς θησῆϊ τί τε ξυαρέοσαο μίνως

Ἀμφ' αὐτῆς, ὡς ἄμμι πατὴρ τεὸς ἄρθμι· εἶη. 1100

In ipsa cum Iolcus civitas mea, tum alia

Multa habitantur, ubi ne nomen quidem audire detur

Insula Aeaea. Minyam vero profectum

Inde, Minyam Aeoli pronepotem, fama est Orchomeni

Aliquando urbem Cadmeis affinem condidisse.

Sed quid tibi istorum unumquodque nequicquam memorem,

Et ades meas, & inclutissimam Ariadnam

E Minoë natam, quo splendido vocabulo amabilis

Illa censebatur virgo, de qua quæris?

Vtinam vero, ut cum Theseo convenit Minoi.

In filia paciscenda, sic tuus nobis pater esset commodus.

¹ Αἰολίδω. εἶπε δὲ αἰόλῃ, ἀλλ' ἄρα τῶν αἰόλῃ. σπύρῃ γὰρ παῖδες ἐχθροῖο, ἄλμ· καὶ πορφυρίων· χρυσογῆης δὲ τῆς ἄλμῃ κὲ ποσειδῶν· μινύας, ὁ τὸν ὄρχομνρον κτίσας. καὶ κτ' τῆτο εἶρηται αἰολίδης, ὅτι σῖ-συφ· αἰόλῃ ἐχθροῖο. μινύας δὲ καὶ μητίεσσι αἰολίδης, πατὴρ δὲ ποσειδῶν. τῆτοι οὐδ' ἀπὸ κλάων· φησὶν εἰς τὴν βειωκίαν εἰσεκλείεσθαι, ὅμοιος θηβαίοις ὄρχομνρον κτίσας. ² Αἶψε γὰρ ὡς θησῆϊ. παιδιῶς ἄρα αὐτῆς εἶρηται αὐτῶν εἰς τὸ ὀμολογήσασθαι τῆ ἰάσει τὴν αὐτῆς, καὶ πρὸς αὐτῆς τ' ἴρηται.

ὧς Φάτω, μελιχίοισι¹ καταψύχων ὑάροισι.
 Τῆς δ' ἄλεγεινόταται κραδίην ἐρέθεσκον ἀνία·
 Καί μιν ἀκηχεμύη² ἀδινῶ³ προσπύξαλο μύθῳ.
 Ἐλλάδι παρ ταῖδε καλά, σπημοσύνας ἀλεγειώει·
 λήτης δ' ἔπειθε ἐν ἀιδράσι οἶον εἶπας 1105
 Μίνω πασιφάης πόσιν ἔμμεναι· ἔδ' ἀριάδη
 Ἰσθμῳ τῷ μήτι φιλοξενίην ἀγόρευε.
 Ἀλλ' οἶον τύνη κῶ ἐμεῦ, ὅτ' ἰωλκὸν ἴκηαι,
 Μνώεο· σείο δ' ἐγὼ, καὶ ἐμῶν ἀέκητι τοκήων,
 Μνήσομαι. ἔλθοι δ' ἔμιν δότοπρεθεν ἢε τίς ὄσα, 1110
 Ἡέ τις ἄγγελος ὄρνις, ὅτ' ἐκλελάθοιο ἐμῆο·
 Ἡ' αὐτῷ με ταχεῖαι ὑπὲρ πάντοιο φέροιεν
 Ἐνθένδ' εἰς ἰαολκὸν ἀναρπάξασσι ἀελλαι,
 Ὅφρα σ', ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἐλεγχείας προσφέρουαι,

*Hac amatoria eam allocutiuncula, ceu aquula adspersit.
 Ipsius nihilo minus animum longe molesta exercebant cura:
 Quocirca maestiter eum & flebili affatur voce.
 In Gracia fortasse conventis decet stare:
 At non talis Aeates vir est, qualem autumabas
 Minoëim Pasiphaæ maritum esse: nec Ariadna
 Par numeror. eam ob rem supersede sermocinari de hospitalitate.
 Tu tantum mei, cum Iolcum veneris, teneto
 Memoriam; & ego te, vel invitissimis parentibus meis,
 Insculpam animo. ac longe nobis advolabit aut rumor aliquis,
 Aut avis nuncia, ubi prorsum oblitus mei fueris:
 Aut ipsam celeres me trans mare ferent
 Iolcum hinc surreptam procella,
 Ut tibi, de proximo ingestis probris,*

¹ Καταψύχει. καταμαλάπτει. ² Ἀδινῶν ἐνταῦθα μὲν τὸ οἰκτρὸν καὶ λυπηρὸν.

360 Α' ΠΟΛΛΩΝ. ΤΟΥ ῬΟΔΙΟΥ

Μνήσω ἐμῆ ἰότητι πεφυγμένον. αἶθε γὰρ εἴλω

1115

Α' προσφάτως τότε σοῖσιν ἐφέσιϑ ἐν μεγάροισιν.

Ὡς ἄρ' ἔφη, ἔλεεινὰ καταπροχέουσα παρειῶν

Δάκρυα. πῶ δ' ὅγε δῆθεν ὑποβλήδην προσείπε.

Δαιμονίη, κενεὰς μὲν ἔα πλάζουσα ἀέλλας,

Ὡς ἢ καὶ ἄγγελον ὄρνιν· ἐπεὶ μετ' ἀμῶνια βάζεις.

1120

Εἰ δέ κεν ἦθεα κείνα ἔλλαδα γαῖαν ἴκηαι,

Τιμήεσσα γυναιξὶ καὶ ἀνδράσιν αἰδοίη τε

Ἔσσεαι. οἱ δέ σε πάγχυ θεὸν ὡς ἰ προσάεσιν,

οὔνεκα τ' μὲν παῖδες ὑπὸ τροπῶν οἴκαδ' ἴκοντο

Σῆ βελῆ, τ' δ' αὐτὴ κασίγνητοί τε ἔτα τε

1125

Καὶ θαλεροὶ κακότητι ἄδην ἐσείωθεν ἀκρίται.

Ἡμέτερον ἢ λέχῃ θαλάμοις ἐνὶ κρηδίοισι

² Πορσωνέεις· εἰδ' ἄμμε Διακρυνέει Φιλότητι

In mentem revocem meo te consilio effugisse. sisterer

Tunc de improvise tuis in adibus appendix familia!

Hac dixerat: & miserandum in modum per genas defundebat

Lacrimas. at respondens Iason,

Mea lux, ait, sine inanes vagari procellas,

Itemque aves augurias: ne meras fabularis inanias.

Si namque in illas sedes notas terramque Graciam aspiraveris,

Qua foeminis qua viris honorabilis & reverenda

Eris: nec decrunt unquam qui te pro numine percolent:

Quia aliorum filii domum salvi pervenerint

Tua prudentia, aliorum rursus vel fratres vel sodales

Vel vegeti conjuges è clade servati planissime fuerint.

Adde huc quod in thalamis puellaribus lecti mei

Eris consors, nec ulla connubium nostrum res dejugabit

² Πορσωνέεις. πῶ ἀντὶ τῆς πῆρας καὶ ὡς θεὸν νομίσαι σιπῆν. ὅταν ἢ λέχη ὁ ἴασις, ἡμέτερον δὲ λέχη θαλάμοις ἐνὶ κρηδίοισι πορσωνέεις.

Ἄλλο, πὰρ ᾧ θάνατόν γε μεμορμηῖον ἀμφικαλύψαι.
 Ὡς φάτο. τῇ δ' ἔντοθε' κατείβετο θυμὸς ἀκυῆ. 1130
 Ἐμψυγὴ δ' ἔργ' αἰδήλα κατέρριζυσεν ἰδέσθαι
 σχετλίη. ἔμψυγὸν δ' ἀπαρνέσασθαι ἔμελλεν
 Ἑλλάδα ναιετάειν. ὡς γὰρ τὸδε μήδετο ἦρη,
 ὄφρα κακὸν πελὶη ἱερὸν ἐς ἰωλκὸν ἵκηται
 Λίαίη μῆδεια, λιπῶσα γε πατρίδα γαῖαν. 1135
 Ἦδη δ' ἀμφίπολοι μὲν ὀπιπιδύσασα ἄπωθεν
 Σιγῇ ἀνιάζουσον· ἔδιδότο δ' ἡμαίᾳ ὄρη
 Ἄψυχόνδε νέεσθαι ἐλὼ μὲν μητέρα κέρων.
 Ἦ δ' ἔπωχεμιδῆς μιμνήσκειο (τέρπετο γάρ οἱ
 θυμὸς ὁμῶς μορφῇ τε ἔαιμυλίοισι λόγοισιν) 1140
 εἰ μὴ ἄρ' αἰσονίδης πεφυλαγμῶν ὄψε περ ἠύδα.

Alia, priusquam fatali illa nocte adobruamur.
His dicendis audiendisque delicit puella animus.
Nec tamen non imbrem rerum vel visu calamitosum exhorruit
Misera. atque mox illi tempus erit cum nulla recusaverit
Inhabitare Gracia. sic enim rem edificabat Iuno,
Vt delata in Iolcum munitam Pelia cladi esset
Medea Aëaa, natali relicto solo.
Iamque ipsam opperientes procul famula
Tacite ringebantur, & hora diei postulabat
Vt domum rediret ad matrem suam puella.
Ea vero nondum de reditu cogitabat, ita prolecebatur
Ipsi animus hinc formositate, hinc sermone viscato:
Ni cautior Iason dixisset tandem.

δηλοῖ ὅτι προσκλήση καὶ αὐξήσας, δι' ἑπὶ πλὴν συμβαίνει σημαίνει. Ἐκείνη δὲ
 καταπύκνωσε, τὴν ἰάσον ἄκυσσα ῥημάτων. Ἐδίδότο, ἰδίῳ ἔχρησεν. ἀπή-
 τέ. ἢ ὅτι ἐπιλείπει ὁ τὴν ἡμέρας καυτός.

Ωρη λυποβλώσκειν μὴ πρὶν Φάει ἡελίοιο
 Δύη ὑποφθάμενον, καὶ τις τὰ ἕκαστα νοήσῃ
 Ὀθνείων· αὐτίς δ' ἄβολήσομαι ἐνθαδ' ἰόντις.

Ὡς τῶγ' ἀλλήλων ἀγαθοῖς Ἰπὶ πῖσον ἔπεσιν 1145

Πείρηθεν, μὲν δ' αὐτε διέτμαζον. ἤτοι ἰήσων
 Εἰς ἐπάρης ἔνῃα κεχαρμένῳ ὤρτο νέεσθαι,
 Ἡ δ' ἦ μετ' ἀμφιπόλεις. αἱ δὲ χεδὸν ἀντιβολησάν

Πᾶσαι ὁμῶς. πῖς δ' ἔπι² πείρωλοιμῆας ἐνόησε. 1150

Ψυχὴ γὰρ νεφέεσσι³ μετὰ χθονίη πεπότηλο.

Αὐτομάτις ἦ πῖδεσσι Ἰοῆς ἐπεθήσαστ' ἀπλώης·

Καί ῥ' ἐπὶ ῥ' ἄρ' ἰμάσθλων
 Δαιδαλέω, ἔρῃας ἐλαυνέμεν. οἱ δ' ἦ πόλινδε
 Θυῶν ἐπαγόμενοι πρὶ δώματα. τὴν δ' ἄρ' ἰῶσαν

Maturandus est digressus, ante solis quam lumen

*Occidere praecipet, & omnem aliquis rem odoretur
 Alienior. alias huc iterum profecti conveniemus.*

*Postquam sic illi adeoque diu inter se verbis blanditis
 Tentassent, divellebantur: & Iason quidem gaudio
 Delibutus revisebat ad socios & navem;*

*Illam vero ad ancillas: quae ipsi obviam facta propinquabant
 Univerfa. sed neutiquam animadvertibat eas adventasse:
 Ita sublimiter volabat in nubibus animus.*

*Tum in vehiculum pedibus descendit volentibus,
 Alteraque manu corripit habenas, altera scuticam
 Artificiofam mulis agitandis: qui in urbem
 Festini proruebant & ad ades. tunc representatam*

¹ Ἀβολήσομαι. σίωσι δὲ ξόμεθα. ² Πείρωλοιμῆας. περιέσπας. ἰπὸς καὶ πλόθ' ἴσεται ἡ οὐδὲ. καλλιμαχῶ. ἴσεται καὶ πρὶ ἔχοντα πείρωλοισιν. ³ Μετὰ χθονίη. ἔχ ἡιοχθονίη ἢ γῆ.

Χαλκίοπη πρὸ πασιὼν ἀκηχευδρὴ ἐρέεινε. 1155
 Ἡ δ' ἵ' παλιντροπήσιν ἀμήχανα, ἔτε τι μύθων
 Ἐκλυεν, ἔτ' ἀυδῆσαι ἀνειρομυῖη λελίηρ.
 Ἰζεδ' Ἰπὶ χθαμαλῶ σφέλαι κλινηρ, ἔεργεν,
 Λεγρὸς ἐρείσαι λήη λαιῆ Ἰπὶ χειρὶ παρειῶ.
 Ἰγρὰ δ' ἐνὶ βλεφάροις ἔχεν ὄμματα, πορφύρασα 1160
 Οἷον ἐῆ κακὸν ἔργον Ἰπιξυωῶσα ἰο βυλῆ.
 Αἰσποίδης δ' ὅτε δὴ ἐταίροις ἐξαῦτις ἔμικτο
 Ἐν χώρῃ ὅθι τῆσθε καταπρολιπῶν ἐλιάσθη,
 Ὄρτ' ἵεναι σὺν τοῖσι πιφασκόμην, τὰ ἕκαστα
 Ἡρώων ἐς ὄμιλον. ὁμῶ δ' Ἰπὶ νῆα πέλασσε. 1165
 Οἱ δέ μιν ἀμφαγάπαζον, ὅπως ἴδον, ἔκ τ' ἐρέοντο.
 Αὐτὰρ ὁ τοῖς πάντεσσι μετέννεπε δῶκεα κέρης,

Solicita de filiis Chalciopa rogitat.

Verum ista confusior à reversione nihil verborum

Nec audiebat nec respondere quarenti imbibebat,

Sed in humili scabello infra lectum sedebat,

Oblique suffulta gena manu lava,

Atque oculos uvidos inter palpebras tenebat. nimirum recogitat

Quam tetrum machinis suis consciverit facinus.

Aesonis contra gnatus sociis jam redditus

In loco ubi relictis illis secesserat,

Cum iisdem abire cepit, ut declaret rem totam,

Ad heroum frequentiam. una igitur accedunt navem.

Illi eum & comisime excipiunt conspectum & percontantur.

Is quoque inter medios prolocutus de puella machinatione,

Ἡ παλιντροπήσιν ἢ τοῖς τῶν περιπετροφαῖς ἢ ἀπὸ τῶν παλιντροπῶν
 φθῶν αὐτῆς πρὸ ψυχῆς. ἢ ἵ' τῆν ὑποτροπῆν ἐν ἀπὸ τῶν χθαμαλῶσιν.

Δῆξέ τε φάρμακον αἰνόν. ὃ δ' ἰοίθεν οἷα ἑταίρων
 Ἴδας ἦς' ἀπάνωθε δακῶν χόλον. οἱ ἤδη ἄλλοι
 Γηθόσωοι, τῆμ' ἔμυ, ἐπεὶ κνέφας ἔργαθε νυκτός, 1170
 Ἐύκηλοι μέλλοντο πρὸ σφίσι· αὐτὰρ ἄμ' ἦοι
 Πέμπον ἐς αἰήτῳ ἵεναι σπύρον αἰτήσοντας
 Ἄνδρε δύω· πρὸ μὲν αὐτὸν Δρηΐφιλον τελαμῶνα,
 Σωὴν καὶ αἰθαλίδην, ἧα κλυτὸν ἔρμείαιο.
 Βάν δ' ἴμυ. ἔδ' ἀλίωσαν ὀδόν· πόρε δέ σφιν ἰῶσιν 1175
 Κρείων αἰήτης χαλεπὸς ἐς ἀέθλον ὀδόντας
 Ἄονίοιο δράκοντι· ἐν ἄγυγι ἐνὶ θήβῃ.
 Κάδμ' ἔειπε, ὅτ' ἄρα πῶς διζήμυ εἰσαφίκατε,

*Medicinam ostendit presentaneam. tum vero seorsim sociis
 Sedens procul Idas suum sibi stomachum reprimendo exulcerat:
 Alii usquequaque lati, tantisper dum noctis obstabat suscedo,
 Sua curant quisque. at reviviscente die
 Mittunt, qui ad Aeatem profecti semen petant,
 Par virorum, ipsum praecipue Telamonem Martis curam,
 Et simul cum isto Aethalidem, nobilem Mercurii filium.
 Accincti itaque abeunt. nec luserunt operam itineris. nam illis
 Dedit in certamen rex Aeates suspectos dentes
 Aonii serpentis, quem in Theba Ogygia
 Cadmus, cum pervenerat illuc quaesitum Europam,*

Ἰοίθεν οἷα ἑταίρων. ἔχ' ἀρμόζει νῦν τὸ οἰόθην οἷα. μόν' ἔμυ γὰρ ἀπὸ πολ-
 λῶν. ἡ δ' εἰπὲν, οἷα ἀπ' ἄλλων. Ἐύκηλοι μέλλοντο. σπυροκισμός. ὃ γὰρ
 λόγ' ἔμυ, ἡσυχίαι μέλλοντο αὐτοῖς, ὡς ἀλλήλων πῶν μέλλονται αὐτοῖς. ἔδ' ἤ
 εἰπὲν, ἰμέλλοντο σφίσι, ὅ ἐστιν ἑαυτῶν. Ἄονίοιο δράκοντι. ἀπὸ τῆς βοιω-
 κῆ. ἀονία γὰρ το πρότερον ἢ βοιωτία. Ἄγυγίης ἢ πῆς θήβας, ἀπὸ ἀγυγίης
 τῆς βασιλεύσαντι αὐτῶν. κρείων ἢ τὸ ἀγυγίης βοιωτῆ ἢ ὅτι εἶπεν. ἀπὸ τῆς
 ἢ καὶ ἀγυγίης τῆς θηβῶν πύλας. πρὸ ἢ ἀράπης καὶ τῆς κάδμου εἰς θήβας παρε-
 σίας λυσίμαχος ἐν τῇ περὶ τῆς θηβαϊκῶν ἀγυγίης σωείλεως πολλῶν
 πῶν ἔλλω ἀγυγίης. Κάδμ' ἔειπε, ὅτ' ἄρα πῶς. πρὸ τῆς κάδμου εἰς θήβας
 παρσίας λυσίμαχος ἐν τῇ περὶ τῆς θηβαϊκῶν ἀγυγίης σωείλεως ἰστορεῖ.

ΠΕΦΝΕΥ,

Πέφνεν, δῖη δ' ἄδῃ κελύη Πήϊχρον ἰόντα.
 Ἔνθα ἔ' ἐνάδῃ, πομπῇ βοῶς, κού οἱ δ' ὀλλῶν 1180
 ὧ' πασε μαυλοσύνησι παρηγήτερας ὁδοῖο.
 Τὺς δὲ θεὰ τριτωνίς ὑπ' ἐκ γούων ἐλάσασα,
 Αἰήτη πόρε δῶρον ὁμῶς αὐτῶ τε Φονῆϊ.
 Καί ῥ' ὁ μὲν ἀονίοισιν ἐπιπέρας πεδίοισι
 Ἰ Κάδμῳ ἀγλωορίδης, γαιηγυῆ εἴσατο λαόν, 1185

*Interemis: quod ille Aretium fontem praesideret.
 Vbi & sedem fixit praeterea vacca, quam Apollo ipsi
 Per oraculum dederat indicem via.
 Eos dea Tritonia maxillis clanculo evulsos
 Dono dedit Aeata equaliter partitos & ipsi occisori.
 Cumque Aoniis insevisset campis.
 Cadmus Agenoris, egeneratum terra populum civitate donavit,*

καὶ ἑλλάνικῳ αὐτῷ ἀφορονίδῳ· ἰσχυρῶν ὅτι καὶ τὺς ὁδοῖας ἴσπειρε ἔδρα-
 κησίῳ καὶ ἄρεῳ βέλησιν καὶ ἐγγύοις πίπτε ἀνδρες ἰστωλοί, ἑδαῖῳ, χη-
 νίῳ, πύλωρ, ὑπερλώωρ, ἐχίον. ὁ δὲ ἀπλάωνιῳ πολλὰς οἰσται καὶ ἄλλας
 πολλοῖς πιπολιμηκίαια. ἐν δὲ τῷ τρίτῳ τῷ μεσοαῖς πῆλογραφίας λίχηται
 ὡς καδμῳ ἐκ τῷ δελφικῷ ἰσπορῶνιῳ ὡσπερ ἡγεμερῆς αὐτῶ τῆς βοῶς.
 ἰσπίας δὲ ὁ δῆλιῳ ἐν ἰθιῶν ὀνομασίαις φησὶν ἴθιῳ πὶ καλῆσῶν σαρ-
 τῆς. καὶ ὁμοίως ἀτρομησίῳ. φερικύδης δὲ ἐν τῇ πέμπτῃ ἔτω φησὶν. ἰπειδὴ
 καδμῳ καλῆσῶν ἐν ἡθῶσιν, ἄρης διδοῖ αὐτῶ ἑ ἀθλωαῖη ἔδφιῳ τὺς
 ἡμίσεις ὁδοῖας, τὺς δὲ ἡμίσεις αἰήτη. καὶ ὁ καδμῳ αὐτίκα σπείρε αὐτῆς ἐς
 πύλωρ, ἄρεῳ κελῶσῶσιῳ· ἑ αὐτῶ ἀναφύονται ἀνδρες ὠπλισμέ-
 τοι. ὁ δὲ καδμῳ δέσπας βάλει αὐτῆς λίθοισι. οἱ δὲ δονίοις ὑφ' ἰαυτῶν
 βάλεισῶν, κτείνουσι τε ἀλλήλους καὶ ἡθῶσιν, πύλωρ πίπτε ἀσφῶν, ἑδαῖς,
 χηνίς, ἐχίονῳ, πύλωρ καὶ ὑπερλώωρ. καὶ αὐτῆς ὁ καδμῳ ποῖται
 πολίτας, καλῆσῶν αὐτῆς ἐν ἡθῶσιν. Κάδμῳ ἀγλωορίδης. τὺς πει-
 λειφῆσῶν ἐν τῇ μάχῃ σὺ καδμῳ καλῆσῶν ἐν ἡθῶσιν φησὶ. λίχη δὲ καὶ
 ἑλλάνικῳ ὅτι καδμῳ ἐξελών ἔδφως τὺς ὁδοῖας ἴσπειρει. ἐὰ δὲ αὐ-
 τῶν πίπτε ἀνδρες ἰφουσαν, ἑδαῖῳ, χηνίῳ, πύλωρ, ἐχίον, ὑπερλώωρ.
 καὶ ὁ μὲν ἑλλάνικῳ μόλις φησὶ τύτως βεβλῆσῆσῶν, ὁ δὲ ἀπλά-
 νιῳ πολλὰς καὶ ἄλλας (ἰσφουσι ὄχλον γηγυῆ ἄρεῳ ἀμῶσιῳ, ὅστι ὑπὸ
 δὲσῶ λίποσῶ) καὶ ἄλλῶν πιφοισῶν. ἄλλως. οἱ μὲν ὠγλώωρ
 λίχουσι τῶν καδμῳ, οἱ δὲ φοῖνικῳ. φερικύδης δὲ ἐν δ' ἔτω φησὶ.
 Ἄρεῳ

Ἄρεσσι ἀμύωνισσι ὄσοι ὑπὸ δαρυλίπυλο.

Τῆς δὲ πύτ' αἰήτης ἔπορεν μὲν νῆα φέρεσθαι

προφρονέως. ἐπεὶ ἔμιν οἴσατο πείρατ' ἀέθλα

ἔξαιύσθην, εἰ καὶ περ ἴππῳ ζυγὰ βυσὶ βάλοιτο.

¹ Ἡ ἑλίπυλῳ μὲν ἄπωθεν ² ἱερμενίῳ δύνετο γαῖαν 1190

³ Ἐσπίρῳ ⁴ νεάτας ὑπὲρ ἄκρας ⁵ αἰθιοπῶν,

⁶ Νύξ δ' ἴπποισιν ἔβαλλεν ἴππῳ ζυγὰ πύτ' ἡ χαρδύνας

ἔντυον ἥρωες ὡρᾶ πείσμασιν. αὐτὰρ ἰήσων,

⁷ Αὐτίκ' ἐπεὶ ῥ' ἐλίκης εὐφραδέσσι ἀστέρες ἀρχίλα

Quotquot ex praliari messe hastaque superassent.

Alteros tunc Aeates ad navim dedit portandos,

Nec gravate; ut qui nihil vereretur minus, quam eum

Certamen solide exudaturum; si maxime subjugasset boves.

Hac inter subit remote terram inconspicuum sol

Vespertinus ultra extimos Aethiopum montes;

Et equis Nox jugum imponit. id humiles toros ceteri

Struebant heroës ad retinacula. alius illis Iason,

Statim ut luminosum Helicaursa sidus

ἀγλῶν ἡ ὁ ποσειδῶνισσι γαμῶν δαρυλίπυλο. ἡ δὲ γίνονται φοινῆς
καὶ ἰσαίη, καὶ ἰχθὺς αἰγυπῶν καὶ μελία, καὶ ἰχθὺς δασαίος. ἰππῶν δὲ ἰσχυρῶν ἀγ-
γῶν δρυλοπύλο τῶν ἰήλων ἔπορεν μὲν νῆα φέρεσθαι. ¹ Ἡ ἑλίπυλῳ
μὲν ἄπωθεν. ἱερμενίῳ γαῖαν λίγη τῶν ὑπὸ τ' ἰερίσσοισι. δύνετο γὰρ εἴρηκε τ'
ὑπὸ τ' ἀρχαίων ὡρᾶ δειδμημένοι ἰερίσσοισι. ἱερμενίῳ ἡ γλῶ, τὸ ἀφαιὶς ἡμι-
σφαίρειοι τὸ πρὸ τ' ἰερίσσοισι. ταῦτοι ἡ ἀκασίοι τ' ὑπὸ τ' ἰερίσσοισι τόπον
παρ' ἀπυλωνίῳ. ³ Ἐσπίρῳ ἡ τ' ἡλίον εἴρηκε, τῶν ὡρῶν σημαίνοντι, καθ' ἡμῶν
ὡρῶν περιπίπτει αὐτῶν τὸ δυνεῖν. ⁴ Νεάτας ἡ ἄκρας ἡ αἰθιοπῶν, τὰς
ἰχθυαίας, ὡς ὑπερκενῶν τ' οἰκενῶν. σὺν ὁρῶν ἡ εἴρηκεν ὑπὲρ ἄκρας
αἰθιοπῶν τ' ἡλίον δυνεῖν. ὁ γὰρ ἰερίσσοισι κύκλῳ σὺν ὡν τῆ φύσῃ, τῆ ὄψι
ἰπποσημαίνονται. ⁵ Αἰθιοπῶν ἡ λίγη τῶν πρὸς τῆ δυνεῖ. ⁶ Νύξ δ' ἴπποισι.
καὶ ἰππῶν ἡ ὁμήρου χροῖον ἡ ἔσπερῳ ὑπὲρ ἀστέρας. ⁷ Αὐτίκ' ἰππῶν. σὺν
τὸ κλίμα τ' ἐλίκης φησὶ ἀναβλήσσοισι τ' ἰήσων, σημαίνονται τ' και-
ρὸν τ' εἴρηκεν ὑπὸ τ' μεθῶν αὐτῶν.

Ἐκλιθὲν, ἔρανόθεν ἢ πανδύκηλ[Ⓞ] γῆρετ' αἰθήρ, 1195

Βῆ ῥ' εἰς ἐρημαίω κλαπήι[Ⓞ], ἥυτε τις Φῶρ,

Σὺ πᾶσι χρέεσσι. πρὸ γάρ τ' ἀλέγυων ἕκαστα

Ἡμάτι[Ⓞ]. θῆλυ μὲν οἶν γάλα τ' ἔκτοθι ποίμνης

Ἄργ[Ⓞ] ἰὼν λῦεικε, τὰ δ' ἐξ αὐτῆς ἔλε νηός.

Ἄλλ' ὅτε δὴ ἶδε χῶρον ὃ τις ποίτη ἔκτοθεν ἦεν 1200

Ἀνθρώπων, καθερῆσιν' ὑπὸ δίδι[Ⓞ] εἰαμνήσιν,

Ἐνθ' ἦτοι πάμπρωτα λοέοσαο μὲν ποταμοῖο

Εὐαγεως θείοιο τέρεν δέμας, ἀμφὶ ἢ Φᾶρ[Ⓞ]

Ἐοσαο κυάνεον· τὸ μὲν οἱ παρ[Ⓞ] ἐχυσάλιξε

Λημνιάς ὑψιπύλη, ² ἀδινῆς μνημηΐον Ὀνῆς. 1205

Πηχυΐον δ' ἄρ' ἔπειτα πίδα ἔει βόθρον ὀρύξας,

Νήησε χρίζας· ἴπτι δ' ἄνειδ' τάμε λαιμόν·

Inclinavit (erat autem cali dono pacatus apprime aër)

In locum solum concessit gradu suspensio more futis,

Cum rebus necessariis. singula quippe maturaras

Luci. nam ovem fœminam & lac de grège ovium

Argus attulerat digressus: cetera ex ipsa navi depromsit.

Postea vero quam vidit regionem, qua jacebat extra frequentiam

Hominiū, silens, & herbofis irrigua rivis,

Ibi ante omnia lustrali amne

Abluit religiose corpus nudum, ac pullo amicis

Pallio, quod olim ipsi Lemnia

Hypsipyra dederat consueti amoris monumentum.

Tum cubitali fovea in solo demissa,

Extruit assulas; cum inciso bidentis jugulo,

¹ Ὑπὸ δίδι[Ⓞ]. ὑπὸ ἀνθρώπων εὐδί[Ⓞ]. ἀντὶ τῆς ἐν δίδι[Ⓞ] εἰσυχίας τοῦ γάλατος ἀνθρώπων ὑπὸ τῆς τῆς[Ⓞ]. ² Ἀδινῆς Ὀνῆς. ἰαυὸ οἰκιστῆς, λυπηρῆς, ἀπὸ τῆς τῆς ἀπὸ λειψίης.

368 ἈΠΟΛΛΩΝ. ΤΟΥ ῬΟΔΙΟΥ
 αὐτὸν τ' ἔκασθ' ἵκετο καὶ ἵκετο
 Πῦρ ὑπ' ἑνέρθεν ἰεῖς. Ἐπὶ δὲ
 μιγάδας χεῖε λοιβαῖς,
 βραμῶν κικλήσκων ἐκάττω, ἐπαρωγὸν αἰθέλων. 1210
 καὶ ῥ' ὁ μὲν ἀγκαλέσας πάλιν ἔστιχεν· ἡ δὲ αἶσθε
 Ἐκθμῶν ἐξ ἵππων δεινὴ θεὸς ἀντεβόλησεν
 Ἰερούς αἰσονίδαο. Πέρξ δέ μιν ἐστὸ φάνων
 Σμερδαλέοι δρυῖνοισι μὲν πύρροισι δράκοντες
 Στράπτε δ' ἀπέρεσιον δαΐδων σέλας. ἀμφὶ δὲ τῶν 1215
 Ὀξείη ὑλακῆ χθόνιοι κωῖες ἐφθόγοντο.
 Πείσθα δὲ ἔτρεμε πάντα καὶ σίβον. αἱ δὲ ὀλόλυξαν
 Νύμφαι ἑλειονόμοι ποταμηίδες, αἱ δὲ κείνῳ

Totam illis extensam superponit, & succendit cremia
 Subdito igne. at dum miscella superfundebat libamina,
 Brimonem Hecatam invocat, ut ipsi in certamine praesto sit.
 Atque is quidem precibus finitis retrocessit: & audiit eas
 Severa dea ex intima latebra, venitque ad
 Iasonis sacrum. ipsa undique redimita
 Horribilibus praeter ramos quernos draconibus,
 Diffusissimum coruscabat facum jubar: qui stipabant eam
 Subterranei canes acuto latratu personabant.
 Tum omnia inter semitam tremunt prae a; ululant
 Paludum nymphae atque amnium cultrices, quae circa

Ἐπὶ δὲ μιγάδας, τίς μεμιγμένας ἢ τίς συμμιγῆς ἔκ πινυ. Ἐκ-
 θμῶν δὲ, ὁ κρύφιστος τόπος. ἵππων δὲ, ὁ ὑψηλός ἢ ὁ σὺδὲ πάλιν. Πέρξ
 δὲ μιν ἐστὸ φάνων. ὅτι δράκοντες καὶ δρυῖναι κλάδων στέφεται ἢ ἐκάστη, καὶ σι-
 φοκλῆς ἐν ῥιζοτόμοις τὸ χορὸν πιποῖκε λέγεται. ἤλιε δὲ αὐτοῦ ἐπὶ πύρρον
 τὸ ἐνοδίας ἐκάστης, ἔγχετο τὸ δὲ ὀλύμπου πολλὸν φέρει ἔτι γῆς γαίης ἵερῆς
 τειρόδης, στεφανωσαμένη δρυσὶ καὶ πλάττοις ἄλλοις ἀσπερήμασι δράκοντι.
 Ἐλειονόμοι νύμφαι, καὶ ἐν ταῖς ἐλίσσι ἀναστροφόμεναι.

Φάσι-

Φάσιδ¹ εἰαμυρῶ² ἀμαραντί³ εἰλίγονται.
 Αἰσινίδω δ' ἦτοι μὲν ἔλεν δέ⁴, ἀλλά μιν ἔδ' ὡς 1220
 Ἐντροπαλιζόμενον πόδες ἔκφερον, ὄφρ' ἐτέροις
 Μίλο κιών. ἤδη ᾗ Φόως νιφείη⁵ ὑπερθεν
 Καυκάσ⁶ ἠραγμῆς ἠὼς βάλεν ἀντίλαστοι.
 Καὶ τότε ἄρ' αἰήτης πᾶσι μὲν σήθεσιν ἔεστο
³ Θώρηκα σάδιον, τὸν οἱ πόρεν ἐξεναρξίας 1225
⁴ Σφωίτερης⁷ Φλεγραῖον ἄρης ὑπὸ χερσὶ⁸ μίμωτα.
 Χρυσείω δ' Ἰπικρατὶ κόρυω θέτο πετραφάληρον,
 Λαμπομυρῶ οἷόν τε πείθεσιν ἔπλετο Φέγ⁹
 Ἡελίς, ὅτε πρῶτον ἀνέρχεται ὠκεανοῖο.

Phasidis Amarantii vireta diversantur.
Percellabant hac Iasonem formidamina ; nihilo tamen magis
Respectantem pedes extulerunt , donec sociis
E via redderetur . jam lucem supra nivofum
Caucasum prospergebat exorta è tenebris aurora ;
Cum Aeates circummunit pectus
Rigido thorace , quem ipsi tribuerat , cum suo Mars Marte
Phlegraum Mimantem interfecisset vita :
Dein auream capiti galeam imponit quatuor insignem clavus ,
Sic effulgentem , ut rotundum solet apparere jubar
Solis , cum primum emergit Oceano :

¹ Εἰαμυρή. ὁ κρήνη¹⁰ τίπ¹¹. ² Ἀμαραντί. ἀμαραντίκοι, ἴθι¹² βάρ-
 βαροι ὑπὲρ κόλκωι ἐν τῇ ἠπείρῳ. ὅτι αἱ τὴ Φάσιδ¹³ πηγὰ ἐξερδύνη-
 ται. ἢ ὄφρ¹⁴ κολχικόι καλέμυροι ἀμαραντίκοι, ὅτι ὁ Φάσις καταφίρεται.
³ Θώρηκα σάδιον. ὅτι σὰν ἡ ἀλυσιδωτός, ἀλλὰ σάδια¹⁵. ἀπὸ τῶ σάσιως
 ἐχημασίω. πῆλ¹⁶ ᾗ σάδιον, τὸ ἀπαγῆ. οἱ ἐὼ κρηλίμαχ¹⁷ λέγ¹⁸. σάδιον
 δ' ὑφίεσι χιτῶνα. ⁴ Σφωίτερης χερσὶ. ταῖς ἑαυτῶ ἰδίαις. ⁵ Φλεγραῖον,
 τὸ ἀπὸ φλίγρας. φλίγρα ᾗ πιδίον Ἡράκλ¹⁹ πᾶσι παλλώλω. ⁶ Μίμωτα ᾗ,
 τὸ κύριοι τὴ γίγασ²⁰.

Αὐτῷ¹ πολύρρινον νόμα σάκ², αὐτῷ³ ἔγχ⁴ 1230

Δεινόν, ἀμαιμάκεον· τὸ μὲν ἔκε τις ἄλλ⁵ ὑπέστη

Ἀνδρῶν ἠρώων, ὅτι κάλλιπον ἠρακλῆα

Τῆλε παρέξ, ὃ κεν οἷ⁶ ἐσαυτίδιον πολέμιζε.

Τῷ⁷ καὶ ὠκυπόδων ἵππων δῖπηγέα διφρον

ἔχε πέλας· Φαίθων Ἰπιθήμωραι. αὐτῷ⁸ καὶ αὐτὸς 1235

Βήσαλο, ῥυτῆρας ἧ χεροῖν ἔχεν· ἐκ⁹ ἧ πόλη¹⁰

ἠλάσεν Ἄρεια κατ' ἀμαξιτὸν, ὡς κεν αἰέθλω

Παρσαίη. σὺν δέ σφιν ἀπείρη¹¹ ἔοσυστο λαός.

³ Οἷ¹² δ' ἰδμιοῖν εἰσι ποσειδάων ἐς ἀγῶνα

Ἄρμασιν ἐμβεβαῶς, ⁴ ἠ ταίναρον, ἠ ὄγε¹³ λέρνης 1240

Tum multiplici de corio clypeum versat, & hastam

Formidabilem, hastam enormi mole; quam nemo substitisset

Heroum, postquam procul inde Herculem

Destituerunt, qui solus contra impunius fuisset congressus.

Etiam perniciousum equorum cisiuum sabre compactum

Tenebat juxta Phaëthon, quod is conscenderet. & mox ipse

Conscendit, manibus corripit habenas, ex urbe denique

Aurigat per viam regiam, ut certamini

Præsit. numerosus vero cum ipsis effluebat populus.

Ac quo habitu Neptunus ad Isthmium abit certamen

Inscenso curru, aut versus Tanarum, aut ille ad Lerna

¹ Πολύρρινοι σάκ². τὸ πολύουρον. ² Φαίθων. ὅτι ὁ ἄψυρ³ ἐφαίθων ἐκαλεῖτο, ὡς φησι πμῶναξ ἐν δ' ὑπέρῳ στυδικῶν. ³ Οἷ⁴ δ' ἰδμιοῖν. ἰδμια τὰ ἐν ἰδμῶ πλάμωρα τ' κροίθη. ἀπέτροι μὲν τῶ ποσειδῶνι, ὑπέρῳ ἢ μελικέρτῃ, καὶ κείλοισι τ' ὅτι τ' κροίθη βασιλεύοι⁵ σιτύφω τ' αἰόλω· ὅτι προσθεσθῆναι τὸ τ' μελικέρτω σῶμα ἰδμῶ τῇ κροίθη, ἐπίγησιν ἀδελφιδῶν ὄντα, καὶ ἀπ' αἰμαί⁶ τ' αἰόλω ὑπὸν ἐπέμνησιν, ὡς ἰδμῶ τῶ ἀγῶνι τῶ ἰδμικῶ, ἐν ᾧ οἱ νεκῶντες πίνυι ἐπέφοι⁷ πάλω· ὑπέρῳ ἢ ἐκρῶ σιλῶν, μεσση⁸ ἢ ἐν τῶ ἀπὸ ἰδμῶν, δύο φησὶ γίνεσθαι ἀγῶνας ἐν τῶ ἰδμῶ, καὶ τ' μὲν, ποσειδῶν⁹ εἶνα· τ' ἢ μελικέρτω. ⁴ ἠ ταίναροι. ταίναρον, ἀκρωτήριον τ' λακωνικῆς. ⁵ Λέρνη ἢ κροίθη τ' ἀργυρῆ, ἰερὴ ποσειδῶν¹⁰. λερναίαν ἀδύτων ἀειώσι¹¹ ὀρηγοφαίτης.

Υἴδωρ, ἢ κατ' ἄλσθ¹ ὑαλίς² ὄγχησῖο.
 Καί τι³ καλαύρειαν μὲ δῆθ' ἅμα νείσεται ἵπποισι,
⁴ Πέτρῳ δ' αἰμονίῳ, ἢ δεινρήεντα⁵ γεραισίν.
 τοῖσθ⁶ ἄρ' αἰήτης κέλχων ἀγὸς ἦεν ιδέαται.
 τόφρα ἢ μηδείης ὑπεθημοσύνησιν ἰήσων 1245
 φάρμακα μυδλίως, ἢ μὲν σάκθ⁷ ἀμφεπάλιωεν,
 Ἡ δὲ δόρυ βελαρὸν, πει⁸ ἢ ξίφθ⁹. ἀμφί δ' ἑταῖροι
 Πείρησαν τείχεων βεβημημένοι· εἰ δ' ἑδνώαιτο
 Κεῖνο δόρυ γνάμψαι τυτθὸν γέ περ· ἀλλὰ μάλ' αὐτως
⁶ Ἀγὸς κεραιρῆσιν ἐνεσκήκη παλάμησιν. 1250
 Αὐτὰρ ὁ τοῖς ἄμοτον κούρων ἀφαρήϊσθ¹⁰ ἶδας,

*Aquam, aut Onchesti lucum Hyantii;
 Aut saltem in Calaureiam proficiscitur quadrigis,
 Et Petram Hamoniam, aut Gerasti arborea:
 Talis tamque monstrabilis erat Aeates Colchorum antecessor.
 Iason interea Medea de praeceptis
 Succu liquato tum clypeum perspicabat
 Tum hastam validam, tum gladium. ibi circumfusi socii
 Summa vi anni si explorant arma, nec possunt tamen
 Hastam eam vel tantillum inflectere: quoniam ex toto
 In infragilem induruerat rigorem potenti arte.
 Ceterum Idas Apharei f. ut istis stomachabatur praefraete,*

¹ ² Ὑαλίς ὄγχησῖο. ἢ ὤσοικῶ. Ὑαλίς γὰρ τὸ πρὶν ἔκειν τὴν βοιωτίαν. ὄγχησῖος ἢ πόλις τῆ βοιωτίας, ἰσθμὸς ποσειδῶνθ¹¹. ὁμηρ¹². ὄγχησῖος δ' ἱερὸν ποσειδῆιον ἀγλαὸν ἄλσθ¹³. ὑάνποι ἢ ἀντὶ τῆ βοιωτίαν. Ὑαλίς γὰρ βοιωτίας ἔθ¹⁴ βάρβαροι. ὅθεν καὶ παροιμία, βοιωτία ὕς. ³ Καί ἡ καλαύρεια ἢ ἰσθμὸς ποσειδῶνθ¹⁵, ὡς φησι φιλοστέφαν¹⁶. ἢ ἢ δὲ πρὸς ποσειδῶνθ¹⁷ καὶ ἀντήμειψαν, ἢ γὰρ κατ' ἡλιάξαν. ⁴ Πέτρῳ δ' αἰμονίῳ, τὴν θεσσαλίαν πέτραν. χωρίον δὲ ἐστὶ ἐν τῇ ποσειδῶνθ¹⁸ ἀγρῶν ἀγρῶν ὡς δὲ τῆ τῶν πετρεῶν καλεῖσθαι. πίνδαρ¹⁹. πῆ ποσειδῶνθ²⁰ πετρεῶν. ⁵ Γεραισῖος, ἀκρωτήριον οὐσῶν. ⁶ Ἀγὸς, τὸ ἀκαμπές.

Κόψε παρ' ερίαχον μεγάλη ξίφει· ἄλτο δὲ ἀκωκῆ,
 Ρ' αἰσῆρ ἄκμον ὅσπερ, παλιντυπές. οἱ δ' ὁμάδησαν
 Γηθόσσωι ἥρωες ἐπ' ἐλπωρῆσιν αἰέθλα.

Καὶ δὲ αὐτὸς μετέπειτα παλύνετο. δῦ δέ μιν ἀλκή 1255
 Σμερδαλέη, ἀφατὶς τε ἔ' ἄτρομοι. αἱ δὲ ἐκάτερθε
 Χεῖρες ἐπερρώσαντο¹ πρὸς Διὸς σφραγίσσασα.

Ὡς δὲ ὅτ' ἀρήϊοι² ἵπποισι³ ἐελδόμοιο πολέμοιο,
² Σκαρθμῶ Ἰπιχρεμέθων κρέφ' πέδον, αὐτὰρ ὑπερθε
 Κυθίων ὀρθοῖσιν ἐπ' ἔασιν αὐχέν' αἰεῖφ. 1260

Τοῖσι³ ἄρ' αἰσονίδης³ ἐπαγαίετο κάρτει γήων·
 Πολλὰ δὲ ἄρ' ἔνθα ἔ' ἔνθα μετάρσιον ἰχνη³ ἔπαλλεν,
 Ἀπίδα χαλκείω μελίω τ' ἐν χερσὶ πινάσων.
 Φαίης κεν ζοφεροῖο κατ' αἰθέρι³ αἰσάσασα

Magnum impexit enseni juxta praeferratam oram: sed resiliit

Haud aliter repercussa acies, ac malleus ab incudibus:

Vt fremerent heroës lati fiducia certaminis.

Ad extremum ipse perlinebatur. & ecce robur ei insinuat

Immane, inexplicabile, terroribus invium: manus sorores

Solidescunt praegnantibus viribus.

Atque sic equus bellator, cum rabit ardore praelii,

Adhinniens calcitratu pellit solum, ac superior

Minanter surrectis auribus attollit cervicem:

Vt Aesonis proles exultabat vigore membrorum.

Crebro levatum pedis vestigium huc illuc movebat;

Scutum aereum, hastam item vibrabat manibus.

Diceres per aërem caliginosum volitans

¹ Πρὸς Διὸς σφραγίσσασα. ἀκμάζασα. ῥωμαλιώπειρα τῆς διωάμης ἰχνηοῖο. ἄ' τινῶσιν ἰρρωμῆως ἐκινῶντο. πρὸς ἀμῆρα τῆς διωάμης, σφραγίσσασα. σφραγιστὸν γάρ ἐστι τὸ ἰχυρὸν καὶ στερεόν. ² Σκαρθμῶ. τῆς ποδῆς. ³ Ἐπαγαίετο. ἰχνη. ἰγαστρία.

Χειμερίω στροπυλὸν θάμινον¹ μεταπαιφάσασθαι 1265

Ἐκ νεφέων, ὅτ' ἔπειτα μελάντατον ὄμβρον ἄγονται.

² Καὶ τότε ἔπειτ' εἰς δηρὸν ἐπι³ χήσασθαι ἀέθλων

Μέλλον· ἀτὰρ⁴ κληῖσιν Ἰπταχερῶ ἰδρυθέντες

Ρίμφα μάλ' ἐς πεδίον τὸ⁵ δρηϊον ἠπείγοντο.

Τέσσον ἢ περὶ πύργον πέλεν ἄστρ⁶ ἀντιπέρηθεν, 1270

Ὅσοντ' ἕκ βαλβίδ⁷ ἐπιβολ⁸ ἄρματι νύσσα

Γίγνεται, ἰπώτ' ἀέθλα καταφθιμύοιο ἀνακτ⁹

Κηδεμόνες πεζοῖσι καὶ ἰπώχεσσι τίθενται.

Τέτμον δ' αἰήτιω τε καὶ ἄλλων ἔθνεα κόλχων,

Τὸς μὲν καυκασίοισιν ἐφραστότας σκοπέλοισι, 1275

Τὸν δ' αὖτ' ἄλλ' ἐχέειλ¹⁰ ἐλιοσόμνον ποταμοῖο.

In tempestate fulgur transmittari idem idem

E nubibus, quae pernigrum mox imbrem sunt demissura.

Tum inde haud in longum producturi certationem

Erant: in sedilibus igitur collocati ordine

Cum properantia Arcium in campum tendunt.

Is tam longe ex adversum distabat ab oppido,

In quantum è carceribus meta contingi curru

Solet, cum regis mortui ludorum praemia

Designatores peditibus ponunt & equitibus.

Offenderunt autem Aeatam & caterorum gentes Colchorum,

Istos Caucasaeis scopulis adherentes,

Istum ibi in ambulante in margine fluvii.

¹ Μεταπαιφάσασθαι. γράφεται μεταπαιφάσασθαι. ἰκατέρως τὸ ἀφλάμποι σημαίνει. ² Καὶ τότε. ὅτε ἐπὶ πολὺν καιρὸν ἀφίξεισθαι ἔμελλον τὸ ἀέθλων. ³ Σχήσασθαι, ἀφίξεισθαι. ⁴ Κληῖδες, τὰ ζυγα, ἐφ' αἷσι οἱ ἱέονται κρήνεται. ⁵ Ἀρηῖοι, τὸ πηλείοι ἔϊερον ἔϊερον, ὅπου καὶ τὸ κῆρας. ⁶ Βαλβίς ἐστὶν ἢ ἰπιδάλλωσι οἱ δρομῆς γραμμῆ. σημαίνει ἢ ἐπὶ τὴν ἐκασπλὴν ἔφρατα. ὅ ἢ ἰδς. περὶ τὸν ἢ τὸ πόλιως ἀφίσηκει, ὅστις ἢ νύσσα δὲ τὸ βαλβίδ⁷, ἢ τὸ ἀφισπείας.

374 ΑΠΟΛΛΩΝ. ΤΟΥ ΡΟΔΙΟΥ
 Αισονίδης δ', ὅτε δὴ πρυμνήσια δῆσαν ἑτάῳροι,
 Δὴ ῥα τότε ξυῶ δ' ἔπειτα αἰσίδι βαῖν' ἐς αἶθλον
 Νηὸς ἀποπροθοράν. ἄμυδις δ' ἔλε παμφαύσασα
 Χαλκείῳ πῆληκα, θοῶν ἑμπαλειον ὀδόντων, 1280
 Καὶ ξίφος ἀμφ' ὤμοις γυμνὸς δέμας· ἀλλὰ μὲν ἄρ' ἔπειτα
 Εἶκελ', ἀλλὰ δὲ πρὸς χροσίου δ' ἀπολλωνι.
 Παπιδίως δ' ἀνά νειόν, ἴδε ζυγὰ χάλκεα ταύρων,
 Αὐτόγυόν τ' ὅτι τοῖς σιβαρῶν ἀδάμαστος ἄροτρον.
¹ Χρῆμψε δ' ἑπτακίαν. ὅθεν δ' ὄβριμον ἔγχ' ἔπηξεν
 Ὀρθὸν ἐπ' ἐριάχῳ, κινέῳ δ' ἀποκατῆτ' ἐρείσας. 1286
 Βῆ δ' αὐτῇ προτέρωσιν σὺν αἰσίδι ² νήματα ταύρων
 Ἰχθια μασδῶν. οἱ δ' ἔκποθεν ἀφράσιοι
³ Κόθμων' ἔχοντες, ἵνα τὸ σφίσιν ἔσκε ⁴ βόαυλα

*Jason vero, cum extemplo funes religassent socii,
 Cum hasta scutoque adit certamen
 Salvi latus è navi. simul autem capeßiverat consulgentem
 Aere galeam acutis repletam dentibus,
 Et gladium circa humeros, corpore devestito, aliquatenus Marti
 Similis, aliquatenus Apollini aureum gestanti ensẽm.
 Tum circumspẽcto novali, aerea videt juga taurorum,
 Et praterea connato dentali aratrum ex adamante solido.
 Illo abiens propinquat, ac juxtim validam depangit hastam
 Erecte, præferrata nitentem ora, positamque fulcit humo galeam.
 Dein prodit ultra solo cum clypeo, manifesta taurorum
 Vestigia indagatum. & illi alicunde ex ignaro
 Latibulo infernate, ubi ipsis erant bubilia*

¹ Χρῆμψαι, τὸ πλησίον λυῖσθαι. ² Νήματα, τὸ πλὴν καὶ ἀτάρακτον.
³ Κόθμων, τὸ κίλωμα. ⁴ Βόαυλα, ἢ βύσσισις.

Καρτερὰ λιγνυόεντι πέριξ εἰλυμένα¹ καπνῶ, 1290
 Ἄμφω ὁμῶς προχθύνοντο πυρὸς σέλας ἀμπυείοντες.
 Ἐδδῆσαι δὲ ἤρωες, ὅπως ἴδον. αὐτὰρ ὁ τρέσσει
 εὐθραδῆς Ἰπιδόντας, ἅτε σπιλάς εἰν ἀλὶ πέτρῃ
 Μίμνῃ ἀπειρεσίῃσι δονδύμενα κύματ' αἰγλαῖσι.
 Πρόσθε δέ οἱ σάκος ἔχεν ἐκαστίον. οἱ δέ μιν ἄμφω 1295
 Μυκηθμῶ κρηλεροῖσιν ἐνέπληξαν κεραίοσιν.
 Οὐδ' ἄρα μιν τυτθὸν περ ἀνόχλιστον ἀνιόωντες.
 Ως δὲ ὅτ' ἐνὶ τρητοῖσιν² εὐρρίνοισι χοάνοισι
 φύσασσι χαλκῆων, ὅτι μὲν τ'³ ἀναμαρμαίρῃσι
 Πῦρ ὀλοὸν πιμπρᾶσαι, ὅτ' αὖ λήγῃσιν αὐτμῆς· 1300
 Δεινὸς δὲ ἐξ αὐτῶ πέλεται βρόμῳ, ὅπως αἰετῶ

*Communita, & fuliginoso involuta undique fumo,
 Pariter prorumpunt ambo ignis evomentes flammam.
 Circumvadit heroës terror, re conspecta: sed eos ille
 Irruentes divaricato firmiter statu, ut prominula maris cautes
 Continuis concitos procellis fluctus, manebat,
 Et ante se clypeum tenebat obversum. at ambo eum
 Cum mugitu validis feriebant cornibus;
 Ipsum tamen nec hilum sollicitarunt impetendo.
 Ac ut olim in caminis foraminosis & perstabilibus
 Folles fabrum nunc remicando ignem
 Rerum consumptorem succendunt, nunc desinunt anhelitum:
 Ex ipso autem horribilis oritur fremitus, cum evolat*

¹ Καπνῶ. κρηπνίθου φησὶ τινὲ βοόσσειν ἐκ τῆς πυρὸς ἀποφορῆς τῆς εἰλυμένης τῆς ταύρων. ² Εὐρρίνοισι. τοῖς εὐρύστοις καὶ καλῶς ἑρρινημένοις. ἢ εὐπύνοισι. ἀπὸ γὰρ τῆς ῥιζῆς τὸ πνιῦμα πίμπρῃται. ³ Μαρμαίρῃσι. κυρίως καίεσι. μετακλίωχε δὲ τινὲ φαίνετο ἀπὸ τῆς σφοδρότατης φυσήσεως ἐπιτρέψεως ἴσως.

Νειόθεν ὡς ἄρα τῶγε θολῶ φλόγα Φυσιόωντε
 Ἐκ σμάτων ὁμάδην. τὸν δὲ ἀμφί τε δήϊον ¹ αἰθ²
 Βάλλεν ἄτε στροπή. κέρης δέ ἐ φάρμακ' ἔρυτ.
 Καί ῥ' ὄγε δεξιτεροῖο βοῶς κέρας ἄκρον ἐρύσας 1305
 Εἶλκεν Ἰπικρατίως παντὶ δένει, ὄφρα πελάσῃ
 Ζεύγλη χαλκείη. τὸν δὲ ἐκ χθονὶ κάββαλεν ² ὀκλάξ
 Ρίμφα ποδὶ κρέσσις πόδα χάλκεον ὡς ἢ ἔ' ἄλλον
³ Σφῆλε γνύξ Ἰπιόντα μίη ⁴ Βεβולהμύον ὄρμη.
 Εὐρὺ δ' ἀποπροβαλὼν χαμάδις σάκρος ἔνθα ἔ' ἔνθα, 1310
 Τῆ καὶ τῆ βεβαῶς ἀμφω ἔχε πεπίηῶτας
 Γένασιν ἐν προτέρσισι, διὰ φλογὸς εἶθαρ' ἔλυοθεῖς.
 Θαύμασε δὲ αἰήτης δένει ἀνέρει. οἱ δ' ἄρα τείως
 Τρωδαρίδα (δὴ γάρ σφι πάλαι προπεφραδμύον ἦεν)

*Ex imo: non illi secus pernitem exhalabant flammam
 Oribus, & infremebant. ac nostrum infensa incendia circum-
 lambebant in fulguris vicem; sed unguen puella tutabatur.
 Idcirco correptum dextri bovis cornu extremum
 Traxit summa tenacitate & ope, donec admosset
 Iugo aneo, ipsumque dejecit humi in genua flexa,
 Cum agili pede impulisset pedem aneum; itemque alterum
 Incidentem primo supplantavit conflictu, ut in crura sideret.
 Tum demum abjecto in terram pando scuto, hinc illinc,
 Hac atque hac sistens ambos tenebat prolapsos
 In genua anteriora, per flammam puncto acclinatus;
 Ita ut stuperet Aeates robur viri. interim
 Castores, quibus hoc jamdudum esset edictum,*

¹ Αἰθ² λίζεται τὸ πῦρ καὶ ἡ φλόξ. ² Ὀκλάξ. ἐπὶ τῇ θύρα. ἔ' ὀκλάξ
 ζῆν ῥήμα. ³ Σφῆλε γνύξ. σφαλῶμαι ἐπίσσει, καὶ ἦνγκαι ἐπὶ τῇ θύρα.
⁴ Βεβולהμύον. πληγίται. ἔ' ἔλυοθεῖς. ἐκείθεν.

Α' γχιμολον ζυγά οί πεδόθεν δόσαν ἀμφιβαλέαζ. 1315
 Αὐτὰρ ὁ δὲ ἐιέδησε¹ λόφους. μεοσηγὺ δὲ αἰέρας
 Χάλκειον ἰσοβοῆα,² θοῆ³ σπυάρασε⁴ κερώνη
 Ζεύγληθεν.⁵ καὶ τῷ μὲν ὑπὲρ πυρὸς ἀψ Ἰπινῆα
⁶ Χαζέωλυ. ὁ δ' ἄρ' αὐτῖς ἐλών σίκῳ⁷ ἀνθερονώτω
 Ἐξόπιθεν· κῆ γῆτο⁷ θοῶν ἔμπλειον ὀδόντων 1320
 Πήληκα Βελαρῶ, δόρυ τ' ἄχρειον, ὧ ῥ' ὑπὸ μέσας
⁸ Ἐρζαίνης ὡς τίς τε πελασγίδι νύσεν⁹ ἀκαίνη
 Οὐτάζων λαγόνας. μάλα δὲ ἔμπεδον εὐδραρῆαν
 Τυκτιῶ ἐξ ἀδάμαλι⁷ Ἰπιθύνεσκειν ἐχέτλην.
 Οἱ ᾗ πῶς μὲν δὴ πειώσια θυμαίνεσκον 1325

Allapsi è solo porrigunt ei quod injiceret jugum :
Hic vero cervices ritè illigavit & in medios sublatum
Aereum temonem coarctavit cuspidato apici
De jugo. tum pat fratrum ex igni ad navem retro-
cedunt : iste resumtum tergo imponit pone
Scutum, & quæ gravida erat dentibus, galeam
Fortem recipit, & hastam invictam, qua media
Subinde, tanquam Pelasgico stimulo operarius, fodiebat
Et vulnerabat ilia. continuante igitur protelo appactam probe
Et ex adamante fabrefactam dirigebat stivam.
Illi aliquantisper quidem immaniter exacerbat

¹ Λόφους, τὰς ἰμαίνια. ² Θοῆ, τῆ εἰς ὄξυ ληγύση κερώνη. ³ Ἄρασε, σπυήρησε. ⁴ Κερώνη, τῷ ἔ ζυγῶ κείῳ σπυήρησεν. ⁵ Οἱ τρωδαεῖδες, φησὶν, ἀπὸ ἔ πυρὸς ἐχωρίσθησαν εἰς τὴν ναῦν. ⁶ Χαζέωλυ, εἰς τὰς τρωδαεῖδας ἀντιγχεῖν ἕς ἀναχωρήσῃ φησὶν εἰς τὴν ναῦν ὑπὸ τῷ ἔ πυρὸς ῥύμης. ⁷ Θοῶν ὀδόντας, τὰς ὀξείας. ⁸ Ἐρζαίνης, ὁ ἐρζαίνης, ἢ ὁ γεωργός. ⁹ Ἀκαίνη, ἀντὶ ἔ κέντρα. ἀκαίνα δὲ εἰσι μέτρον δεκάπεν θεσσαλῶν ἄρημα· ἢ ῥάσδος ποιμνική, ὡς πηλασγίς ἄρημα. πρὶ ἢς κακίμαχ⁷ φησὶν. ἀμφότροι κέντρα τε βοῶν κῆ μέτρον δρόρης.

Λάβρον Ἰπιπνείοντε πυρὸς σέλας· ὄρω δὲ αὐτμῆ,
 Ἡὔτε βυκτῶν ἀνέμων βρόμῳ, ἕς τε μάλιστ᾽
 Δειδιότες μέγα λαῖφῳ ἀλίπαλοι ἐσειλαυρ.
 Δηρὸν δὲ ἔμετέπειτα, κελδομόμοι ὑπὸ δαυρὶ
 Ἡῖσαν. ἵοκρυόεσσα δὲ ἐρείκετ᾽ νειὸς ὀπίσσω 1330
 Χηζομόμη ταύρων τε βίη κρατερῶ τ' ἀροτῆρ.
 Δεινὸν δὲ ἔσμαράγδων ἄμυθις κτ' ὠλκας ἀρότρεθ
 Βώλακες ἀγνύμοι ἀνδραχθίεθ. εἶπελο δὲ αὐτῖθ
 Βαθμὸν Ἰπὶ τιβαρῶ πίεσαι ποδί. τῆλε δὲ εἰοῖο
 Βάλλεν ἀρομομόλω αἰεὶ κτ' βῶλον ὀδόνταθ, 1335
 Ἐντροπαλιζόμοθ, μὴ οἱ πάρῳ ἀνλάσειεν
 Γηγυέων ἀνδρῶν ὀλοὸθ σάχυθ. οἱ δὲ ἄρ' Ἰπιπρὸ
 Χαλκείηθ χηλῆθιν ἐρειδομόμοι πονέοντ.
 Ἡμῶθ ἦ τρίταλον λάχῳ ἤμαθ ἀνομόμοιο

*Estricem proflabant ignis flammam: unde halitus extitit
 Haud mitior eo quem fremitu bubulantes cient venti, quorum
 Praecipue formidine decimanum nauta velum demittunt.
 Sed post paulo admoniti hasta
 Processerunt. ideoque asperum novale rumpebatur, ac pone
 Vel vi taurorum sindebatur, vel aratoris navitie.
 Simul fragorem ediderunt terribilem in sulcis offracta
 Aratro gleba, quarum una viro erat quotidiano ingestabilis.
 Ipse valido gradum pede affirmans, & procul ab se
 Aratam in terram spargit dentes, & subinde
 Respiciat, ne sibi damnoſa prius incurrat
 Editorum terra virum seges. illi igitur continuante protelo
 Allaborabant arcis nitentes unguis.
 Verum quando diei mox expiraturi pars tertia*

ἵοκρυόεσσα δὲ ἐρείκετ᾽. τῶ ἀπὸ Ἰ, τραχῆθ διαχίριθ γ᾽.

Λήπτω ἐξ ἡῶς, καλέεσι δὲ κικμηῶτες 1340

Ἐργαίνα γλυκερόν σφιν ἄφαρ βυλυτὸν ἰκίωται,
 Τῆμ' ἄρηροτο νεῖος ἔω' ἀκαμάτω δροτῆρι,
 Τετραγυῖς περ ἔῃσσι· βοῶν τ' ἀπελύετ' ἄροτρα.
 Καὶ οὗτ' μὲν πεδίονδε' διεπλοίησε Φίβωται,
 Αὐτὰρ ὁ ἄψ' Ἰπὶ νῆα πάλιν κίεν, ὄφρ' ἐπὶ κεινὰς 1345
 Γηγρέων ἀνδρῶν ἴδεν αὐλακας. ἀμφὶ δ' ἔταῦροι
 Θάρσωνον μύθοισιν. ὁ δ' ἐκ ποταμοῖο ροάων
 Αὐτῆ ἀφουσάμην κινέη σβέσειν ὕδατι δίψαν.
 Γνάμψε' ἔγνατ' ἐλαφρὰ, μέγαν δ' ἐμπλήσατο θυμὸν
 Ἀλκῆς μαιμώνων. οὐὲ κέει' ἔσσι, ὅς ρά τ' ὀδόντας 1350
 Θήγῃ θηροτῆσιν ἐπ' ἀνδράσιν. ἀμφὶ δὲ πολλὸς
 Ἀφρὸς ἀπὸ στόματι χαμάδις ῥέε χωομύοιο.
 Οἱ δ' ἤδη κ' πᾶσαν ἀνασχεχέσκον ἄρτρα

*Ab aurora superat, & delassata postulant
 Opera contingere sibi dulce diei serum :
 Tunc ab aratore infatigabili peraratum erat novale
 Quatuor constans jugeribus, & aratro abjungebantur boves;
 Quibus terrefactis & in Campum fugatis,
 Ipse redit ad navem, qui steriles adhuc
 Terra gignendorum virorum videret porcas. tum socii circum-
 sistentes reficiunt verbis: is è fluvii flumine
 Ipsa haurit galea aquam, unde sitim restinguat.
 Exim levia inflectit genua, & ingentis animi
 Strenuitatem instaurat, fervens, apro similis, qui dentes
 Exacuit in venatorum agmina; ut magna vis
 Spuma ex irascentis rostro in terram defluat.
 Iamque universum per arvum expullulabant*

Διεπλοίησει. ἐπορεύσεται ὡςτι φέρει.

Γηγυῖες·¹ Φρίξας ἧ πρὸς τὰ βαροῖς σακίεσι
 Δέραςί τ' ἀμφιγύοις, κρύψεσσι τε λαμπρομόοισιν 1355
 Ἄρη² πύλιν³ Φθισιμβρότα. ἴκερ δ' αἴγλη
 Νειόθεν² ἔλυμπόνδε δι' ἠέρ⁴ ἀσπράπιασα.
 Ὡς δ' ὅπότε γαῖαν πολέ⁵ νιφετοῖο πεσόν⁶,
 Ἄψ δ' ἀπὸ χειμερίας νεφέλας ἐκέδασσαι αἴλαι
 Λυγαίη ὑπὸ νυκτὶ, τὰ δ' ἀθρόα πάντα φαάνη 1360
 Τείρεα λαμπρόωντα διὰ κνέφας· ὡς ἄρα τοῖς
 Λάμπων³ ἀναλδήσκοντες ὑπὲρ χθονός. αὐτὰρ ἰήσων
 Μνήσατο μηδείης πολυκερδέ⁷ ἐνεσιάων·
 Λάζετο δ' ἐκ πεδίοιο μέγαν⁴ περὶ γαῖα πέτρον,
 Δεινὸν ἐυαλίχ⁵ σόλον ἄρε⁶. ἔκείμιν ἄνδρες 1365
 Λιζῆοι πίσυρες γαίης ἀπὸ τυτθὸν αἴερα.

*Gigantes, & circumquaque horrebat densis scutis,
 Hastis utrinque praefertatis, fulgidis cassidibus
 Ager Martis hominum interemptoris. ac splendor oriebatur
 Inferne in olympum usque, & coruscabat in aëre.
 Ut quum, conferta decidente in terram nive,
 Hiemalia procella nubila retroacta dispulerunt.
 Illumina nocte, omnia illa globatim apparent
 Insignia & intermicant tenebris: illi itidem
 Fulgebant, cum supra solum adolescerent. heic Iason
 Haud oblitus perastuta monitionum Medea,
 Arripit è Campo magnum, & rotundum saxum,
 Mirum Martis Gradivi discum: non ipsum viri
 Iuvenes quatuor ne paulum quidem terra elevassent.*

¹ Φρίξας. ἐξωρθῆναι. φοβεροὶ ἰφαιτόναι. ² Ὀλυμποὶ τ' ἔρανοὶ λέγανται τῆς νυκτὸς. ³ Ἀναλδήσκοντες, ἀναδιδόμενοι, αὐξασόμενοι. ⁴ Περιγία, περὶ γαῖαν. ⁵ Σόλον, ὁ δίσκος.

Τὸν ῥ' ἀνά χεῖρα λαβὼν μάλα τηλόθεν ἔμβαλε μέσοις
 Ἀΐξας· αὐτὸς δ' ὑφ' ἑὸν σάκϑ' ἔζετο λάθρη
 Θαρσαλέως. κόλχοι ᾗ μέγ' ἴαχον. ὡς ὅτε πόνϑ'
 Ἰαχεν ὀξείησιν Ἰπιβρομέων σπιλάδεσσιν. 1370

Ἴ Τὸν δ' ἔλεν ἀμφασίη ῥιπῆ σιβαροῖο σόλοιο
 Λιήτῳ. οἱ δ' ὥστε θοοὶ κυῖες ἀμφιθορόντες
 Ἀλλήλας βρυχηδὸν ἐδήϊον· οἱ δ' Ἰπὶ γαῖαν
 Μητέρα πίπλον ἐοῖς ὑπὸ δ' ἔρασιν, ἤυτε πύκιαι,
 Ἡ' δρυῖες, ἄστ' ἀνέμοιο² κατὰϊκες δονέσσιν. 1375

³ Οἱϑ' δ' ἔρανόθεν πυρόεις ἀναπαύλλεται ἀστῆρ

*Id sumtum in manum procul in medios abjecit
 Saltu usus ; at ipse post scutum resedit clam,
 Sed fidenter. ibi Colchi elate clamant, itidem ut mare
 Reboat, quando asperis adfremit cautibus.
 At vero immutuit animadverso ponderosi actū disci
 Aeates. illi porro instar velocium canum oggrassati
 Alii alios interemerunt fremebundi ; ac eorum partim in terram
 Masrem suis ceciderunt hastis, tanquam picea
 Aut quercus procellis ventorum divexata.
 Atque ut è calo rutila resilit stella,*

¹ Τὸν δ' ἔλεν ἀμφασίη. ἔϑϑ' καὶ οἱ ἑξῆς τίχαι εἰλημερῆσαι ἐσὶ παρ' Ὀμήρου, παρ' ᾧ μῆδεα πρὸς ἰδμοῖα ἀφάλεγμα. καὶ σφοκλῆς ᾗ ἐν κελ-
 χίσι πιπίηκε τ' ἀγγελοῦ ἔαιήτα πυθόμενοι πρὸ τ' αἰθρημένων, ἔταως.
 ἡ βλαστὸς σάκ' ἴδλασιν οὐ ποχῶραϑ', καὶ κέρ'α φερίξας δὴλόφω σφλωώ-
 ματε, χαλκηλάτοις ὄπλοισι μὴ αἰσείδιν. ταῦτα ᾗ ἀπολλώνιϑ' παρί-
 ρεψι. ² Κατὰϊκες. πυροφαί. ³ Οἱϑ' δ' ἔρανόθεν πυρόεις ἀναπαύλλε-
 τα. γράφεται ἔ ἀπολάμπεται. πρὸ τ' ἀφαιρῶντων ἀστέρων καὶ ῥαδίως
 ἀφανιζομένων τ' λόγον ποιεῖται, οἱ τῆ τ' ὀξύτηϑ' φορᾶ ὄψα πηλίσιον τι
 ἔχουσι ὑπεδύλημα. Ὀλίγην ᾗ λίγη τὸ ὑπὸ τ' ὀξύτηϑ' παρσυρόμερον αὐτῆ
 φέρεϑ'. τὰς ᾗ ποιούτας φωνήσας ὁ μυσσᾶϑ' ἀναφρομένας φησὶν εἰς τ'
 ὠκιστῶ καὶ τ' αἰθῆρα ἀποσείνουσ'. τὰς ᾗ ὑπὸ μυσσᾶς ἀστῆρας εἰρημῆρας
 Ο' λχῶν

Ὀλκὸν ὑπαυγαίων, τήρας ἀνδράσιν οἳ μιν ἴδωνται
 μαρμαρυγῇ σκολοίοιο δι' ἡέρθη αἰξαιτα.
 τοῖθ' ἄρ' αἴσονθ' υἱὸς ἐπέστυτο γηγυέεσσι.
 Γυμνὸν δ' ἐκ κολοῖο φέρε ξίφθ'· ἔτα ἤμίγδλω 1380
 ἀμύων, πολέας μὲν ἔτ' ἐς νηδυὶ λαγόνας τε,
 ἠμίσεας δ' ἀνέχοντας ἐς ἡέρα· στυ' δὲ, ἔ' ἀχρῖς
 ὤμων σελιομύχες, στυ' δὲ, νέον ἐσηῶτας·
 τῆς δ' ἤδη ἔ' ποσσὶν ἐπειρομύχες ἐς ἄρηα.
 ὧς δ' ὀπὸτ' ἀμφ' ἔροισιν ἐγειρομένε παλέμοιο, 1385
 δείσας γειομόρθ' μή οἱ προτάμωνται δρῆρας,
 Ἄρπλω δ' ἀκαμπῇ νεοθηγέα χερσὶ μεμαρπῶς,

*Sulcumque subluceat, & signo est hominibus qui cernunt eam
 Coruscando aërem tenebrosum perlabi:
 Sic Aesonis gnatus incurrit in gigantes
 Et evaginato ense convulnerabat promiscue
 Ac metebat, plerosque ventris tenuis & ilium
 Dimidiatos in aëre extantes, alios humerorum tenuis
 Prominentes, alios nuper in plantas erigi ceptos,
 Alios denique praepropere ruentes in praelium.
 Et quemadmodum nascente super agri finibus bello
 Colonus, ne sibi praemetantur culta veritus,
 Falce incurva recens acuta manibus arrepta*

ἀπολλώνιθ' παλαιῶς μαρμαρυγὰς εἶρηκε. τὰς γὰρ γειομύχας ἀκαμπήτας
 ἀφ' ἑνὸς οὐτύπῳ ἀποτίλψεις, μαρμαρυγὰς καλεῖσιν. ἀπίθαιτοί τ' τῶ τοιῶ-
 τῳ ἀστέρι πρὸ βαλεῖν τ' ἰάσοια πρὸς ἐπικίνδυνοι ἀθλοὶ πορδύομοι τῶ
 ἄμφω τῶ φανώσῃ δ' ἡέρας σβεινομύχῃ. ἐν δὲ περὶ λέγῃ τῶ πυρόντι αὐτῶν
 ὀμειωκίται, πρὸς ἔ' πειρομύχης ἐν τῶ πρὸς τ' χαλκιδικῆς τ' μαθηματικῶν,
 πρὸς πῶν πρὸς τ' πλανήτων, λέγῃ ὑφ' ἐν εἶναι τ' πυρόντι, πρὸς σαρο-
 μῶν τ' ὑπὸ ἐκλήσῃ ἄριθ', ὑπὸ τ' χαλκιδέων ἡρακλῆος. ἐπισυρομύχης γε
 μὲν αὐτῶ. μαρμαρυγὰς καὶ ἀπινθῆρας γίνεσθαι. ὁ δὲ πυρόεις δυσκίπθῃ
 εἶναι. Ὀλκὸν λέγῃ τῶ αὐλακῶ.

Ὀμὸν

Ὡμὸν Ἰππασίδων κείρη σάχων, ἔδ' ἐβολῆσι
Μίμν' εἰς ὠραίῳ τερομήδων ἠελίοιο.

Ὡς τίτε γηγρέων κείρε σάχων· αἴματι δ' ὀλκῶι 1390

Ἡὔτε κελωαῖαι ἀμάραυ πλήθοντο ῥοῆσι.

Πίπλον δ', οἱ μὲν ὄδαξ τετραχίτα βῶλον ὀδῶσι

λαζόμοι πελωεῖς· οἱ δ' ἔμπαλιν, οἱ δ' ἐπ' ἀγοσῶ

καὶ πλωροῖς, κήτεσι² δομῶ ἀτάλαιτοι ιδέομαι.

Πολλοὶ δ' ἔταμοι, πρὶν ὑπὸ χθονὸς ἴχν' ἀεῖραι, 1395

Ὅσον ἄνω³ πρῶτυψαν εἰς ἠέρα, τίσον ἔραζε

βρωτόμοι⁴ πλωδαροῖσι καρῆασιν ἠρήρειντο.

Ἐρνεά πρὸς τείως, διὸς ἄσπελον ὀμβρήσαντο,

φυτάλιῃ νεόθρεπτα κατημύσσω ἔραζε

Immaturas praefestine spicas detonder, nec cessat

In aestatem, usque dum solis siccentur telis:

Sic terrigenarum tunc segetem defecuit: unde sulci

Sanguine, ceu fontana ductus aqua rivis, implebantur.

Alii itaque sic cadebant ut glebam asperatam mordaciter

Mansitarent proni, pars supini, alii in cubitum

Et latera, cum cetis aquabiles spectanda corporis structura.

Multi prius casi quam vestigium tollerent è terra,

Quantum sursus in auram eminebant, tantum in humum

Natantibus aggravati capitibus recumbebant.

Tali quodam modo germina, Iove affatim pluyente,

In plantario noviter depecta reclinantur in terram

¹ Οὐδὲ βολῆσι μίμν' εἰς ὠραίῳ. ὡς Ἰππασίδων εἶπεν, ἀντὶ τῆς εἰς ὠραὸν ἔ
τ' εἰσελά κείρον. ὁμηροῦ. ἀναγκαίη γὰρ ἐπέερα. τὸ δ' ἐξῆς, ἔδ' ἐ μίμν' ὡς τε
εἰς ὠραὸν τερομήδων βολαῖς ἠελίοιο. ² Δομῶ, πῶς τῆς σώματι³ συστάσιν,
κῆχρῳαῖ. ³ Πρῶτυψαν. ὡς ἠέλητον. ὅσον οὐκ ὡς ἠέλητον ἢ ὡς ἠέλητον ὑπὲρ τῆ
γῆς, τίσον εἰς ὑπὸ γῆ. ⁴ Πλωδαρόν. τὸ δὲ ὑγρὸν.

384 ΑΠΟΛΛΩΝ. ΤΟΥ ΡΟΔΙΟΥ

Κλασθέντα ρίζηθεν ἀλωήων πόνθ' ἀνδρῶν. 1400
 Τὸν ᾗ κατηφείη τε ἔλοον ἄλγθ' ἰκάτη
 Κλήρῳ¹ σηματῆρα φυτοτρόφοι· ὡς τότε ἀνακλῆ
 Αἰήταο βαρεῖαι ὑπὸ φρένας ἤλθον ἀντία.
 Ἦϊε δ' ἐς πολίεθρον ὑπὸ τροπθ' ἄμμισα χέλχοις,
 Πορφύρων ἢ κέ σφι θοώτερον ἀνικόωρ. 1405
 Ἦμαρ ἔδυ, καὶ τῷ τετελεσμένθ' ἦεν ἄεθλθ'.

Radicitus effracta, labos olitorum:

At maestitudo & acer pervadit dolor

Herediti dominum plantarum altorem; uti tunc regi

Acata graves animum subierunt cura.

Ac postliminio revenit in oppidum

Meditabundus viam qua illis occurreret dirius.

Die igitur distabescente certamen erat ab illo perfinitum.

• ¹ Σηματῆρα, τὸ διαπότην.

Κολχίδ' ἔνεπε μῦσα, διὸς τέκνον. ἢ γὰρ ἔμοιγε
 Ἀμφασίη νότον ἔλίσσεται, ὀρμαίνοντι
 Ἡέ μιν ἄτης πῆμα δυσίμερον, ἢ τὸ γ' ἐνίασσω
 φύζαν² ἀεικελίω ἢ κάλλιπεν ἔθνεα κόλχων. 5
 Ἡ τοι ὁ μὲν δήμοιο μετ' ἀνδράσιν ὄσσοι ἄριστοι
 Παινύχ' ἄδολον αἰπιὸν Ἰπίσφισι μηλιάσκειν,
 Οἴσιν ἐνὶ μεγάροισιν³ συγεῖν Ἰπίθυμόν ἀέθλων
 Αἰήτης ἄμοτον κεχολωμῶν⁴. ἔδ' ὄγε πάμπαν
 Θυρατέρων τάδε νόσφιν ἐὼν πλέεσθαι ἐώλη. 10
 Τῆ δ' ἄλεγεινότατον κροδίη φόβον ἔμβαλεν ἦρη.

*Colchica Musa, Iove nata. mihi enimvero fluctuat
 Mens intima in salo cogitationis, ambigenti
 Noxamne id ex amore amaro contractam interpreter,
 An fugam indecentem qua reliquit sacra Colchorum.
 Ille quidem certe cum flore populi & pugnacissimis quibusque
 Pernox calidum nautis accudebat dolium
 Sua in regia, acerbi causa certaminis ex animo
 Insedabiliterque iratus Aeates. suspicabatur nempe
 Hac non prorsus feriatis gnatabus suis confieri.
 At Medea corculo savissimum Iuno timorem incussit,*

ὦ μῦσα τὸν γε μέγιστον καὶ τὰς βυλάς μηδείας, ἀπορῶντα με πότρου ἱρω-
 πικῆ πάθῃ, ἢ κακώστως φυγῶν ποιημῶν, κατέλιπε τὴν πατρίδα. Ἡ γὰρ
 ἔμοιγε. ἀπὸ τῆς ἀπορίας ἀμφασία. ὥστε μὴ δυνάσασθαι εἰπεῖν πότρου ἱρω-
 πικῆ πάθῃ, ἢ κακώστως φυγῶν ποιημῶν (ἢ γὰρ φοβηθεῖσα μήπως κακῶθῃ
 ἐπὶ τῆς πατρὸς) ἀπὸ τῆς πατρίδος. ἐν μὲν οὖν τῇ ἀμφασίᾳ τὰ ἀγέ-
 ρησι σημαίνοντα ἐπιπέθη τὸ με. Ἐπὶ τὸ ἄεικελίω ἐπιδικῶς μὲν λέγειται
 καὶ τὸ φύζαν, καὶ ἀπὸ τούτου ὁμοιοπλάτως, μὲν λαμβάνεται γε μὴν εἰς ἐπὶ
 σηρακῶν χυμῶν αὐτὸ δὲ, ἢ ἢ, φύζαν ἀεικελίως. ἔτω γὰρ ὁ νῦν ἐπι-
 ταί. Ἐπὶ θυμῷ ἀέθλων, συγεῖν εἰπὶ τῷ ἀθλῶν, ἐφ' ᾧ αὐτὸς κατ-
 ἐύνασσε δυσφορῶν. Ἀλεγεινότατον. ἢ τὸ καὶ ἐπὶ τῆς ἐπιπέθῃ (ἐπὶ γὰρ ἀλγει-
 νότατον, τῷ δὲ τὸ ἀλγεῖν εἰρημῶν) ἢ εἰρηλατὸν τὸ τῆς φρονίδος ἔχει, ὥστε
 τῷ λέγει εἰπεῖν ὡς τὸ ἐκλίχθη.

Τρέσεν

Τρέσσειεν δ' ἤυτι πῖς κέφῃ¹ κεμάς, ὡς τε βαθείης
 Τάρφεισιν ἐν ξυλόχοιο κνωῶν ἐφόβησεν ὁμοκλή.
 Αὐτίκα γὰρ νημερτῆς² εἴσατο, μή μιν δρωγυῶ
 Ληθίμῃ, αἴψα ἣ πᾶσαι ἀναπλήσειν κακότητα. 15
 Τάρφῃ δ' ἀμφιπέλας³ Ἐπίτορας. ἐν δέ οἱ ὄσσε
 Πλωῦτο πυρός, δεινὸν ἣ⁴ περιδρομέεσκον ἀκχαί.
⁵ Πυκνά ἣ λαυκανίης ἐπεμάσσειο, πυκνά ἣ⁶ κχερίξ
 Ἐλκωμύη πλοκάμης γοερῇ βρυχήσαιτ' ἀνίη.
 Καὶ οὐ κεν αὐτῷ τῆμ⁷ ἰστέρομορον ὄλετο κέρη 20
 Φάρμακα πασσαμύνη, ἤρης δ' ἀλίωσε μδροινάς,

*Vt non aliter trepidaret atque celer hinnulus, quem in profunda
 Densa que silva canum exterruit latratu.*

*Nam confestim augurabat quod res erat, illum haud latere
 Auxiliationem, adeoque totam esse noxiam ulturum atrociter:
 Nec sibi nihil à consciis metuebat ancillis. quare lumina ei
 Ignescabant, aures horrifice insonabantur.*

*Tum attentat aliquoties jugulum, nec raro detrahens
 Capite cirros pra lugubri mœrore ejulat.*

*Ac ibi praeter fatum reliquisset homines puella
 Epoto veneno, Iunonisque evertisset fabricas,*

¹ Κεμάς. κεμάς ἐστὶν ἡ τῆς ἑλάφου. ἀξφορῶν δὲ φασὶν εἶναι κεμά-
 δ⁸ καὶ νεορῶ. κεμάδα γὰρ εἶναι τὴν ἐπὶ κριμωμύνην ἐν τῷ σπηλαίῳ, οἷον
 κριμάδα πῖνα ἔσαν· νεορὸν ἣ, τὸ ἤδη μείζονα, καὶ ἐπὶ βορρῶν ἐξίοντα, ἔκ μὲ-
 μῶν. τάρφεισι, πυκνώμασιν. ² Οἴσατο. ἀπὸ τοῦ οἶον γένησι ρήματι καὶ
 ἀξίριστι οἶον. μή ποτε καὶ τὸ δειάσατο ἄμα τῇ τροπῇ τὸ διχρόνικη καὶ εἰσορῶ
 κέχρηται τῷ δ. ὡς ἐ τὸ διαφορὸν ὕδωρ καὶ τὸ ἰεφ⁹ πιποίηται· καὶ
 καὶ τὸ ἰψα σοφοκλῆς ἐν ἐξίονι δὲ ψιον φησὶ τὸ βεῖλαμύνην. καὶ ὁμηρ¹⁰
 πολυδίψιον ἀργ¹¹ ἰκρίμην. πολλὰ κίς βεῖλαμύνην. ³ Ἐπίτορας. σωί-
 τορας, στωειδῆς. ⁴ Περιδρομέεσκον ἀκχαί. ἐν ἄκχην αἰ ἀκχαί, ὡσπερ ἐρ-
 χωμύνη πῖνα ἀξόντω αὐτῷ πατρῶ. ⁵ Πυκνά λαυκανίης. λαυ-
 κανίης, τῆς δρωγυίας, δὲ ἣ, τὸ πνεῦμα ἰλκωμύνη φέριται. ⁶ Κχερίξ δὲ,
 ἣ κέρη.

Εἰ μὴ μιν Φρίξοιο θεὰ σὺν πασι Φέβεσσι
 ὤρσεν ἀτυζομένη. ¹ Πιρόεις δὲ οἱ εἰς Φρεσὶ θυμὸς
² Ἰάνθη. κῦ δὲ ἤγε παλίσυι Ⓞ ἀθρόα κέλευον
 φάρμακα πάντ' ἄμυδις καίεχθιάλο Φωραμοῖο. 25
 Κῦσε δὲ εἶον τε λέχθ Ⓞ εἰ δικλίδας ἀμφοτέρωθεν
 Στάθμους, καὶ τοίχων ἐπαφῆσαιο· χερσὶ τε μακρὸν
 ῥήξαμδρή πλόκαμον θαλάμῳ μνημῆϊα μητρὶ
 κάλλιπε παρθενίης· ἀδινῆ δὲ ὄλοφύραλο Φωνῆ.
 Τόνδε τὴ ἀντ' ἐμίθεν παιαὸν πλόκον εἶμι λιπῆσαι, 30
 Μητρὲ ἐμῆ· χαίροις ἧ εἰ ἀνδρα πολλὸν ἰέση.
 Χαίροις χαλκίπη, καὶ πᾶς δόμθ Ⓞ. αἴθε σε πόντθ Ⓞ
 Ξεῖνε διέρραισεν, πρὶν κελχίδα γαῖαν ἰκέσθαι.
 Ὡς ἄρ' ἔφη. βλεφάρων ἧ κατ' ἀθρόα δάκρυα χεῦει.

*Ni eam cum Phrivi gnatis aufugere
 Turbatam impulisset dea. inde volaticus eidem in pectore
 Animus fuit refotus: & ipsa refuga confertim in sinum
 Herbas simul omnes defudit ex arcula.
 Postremo basiauit lectum suum & bisores ab utraque parte
 Postes, ac contrectavit parietes. tum prolixum manibus
 Evulsam crinium nodulum in thalamo matri monumentum
 Virginitatis relinquit, & flebili lamentatur voce.
 Longum tibi hunc cirrum pro me relinquo abiens,
 Mi mater: adeoque vale mihi procul licet digresse;
 Vale Chalciopa, vale familia universa. qui te Pontus pessum
 Dejecisset hospes, antequam penetrasses in terram Colchicam.
 Sic fata largiter lacrimarum devolvit palpebris.*

¹ Πιρόεις δὲ οἱ. εἶον κῦθ Ⓞ. εὐφροσύνη. ἢ ἀπὸ τῆς λογισμῆς ταχίως
 μετέπειεν αὐτῆς ἡ ψυχή. ² Εἰς ἰλαρότητα μετέστρεψε.

Οἷη δ' ἀφνειοῖο¹ δειλυθεῖσα δόμοιο 35
² Ληϊάς, λῦ τε νέλω πάτρης ἀπενόσφισεν αἶσα·
 Οὐ γ' ἰὺ πω μογεροῖο πεπεῖρηται καμάτιο,
 Ἀλλ' ἔτ' ³ ἀηθέσσοι + δύης, ἔ δ' ἄλια ἔργα
 Εἴσιν ἀτυζομένη χαλεπὴς ὑπὸ χεῖρας ἀνάσσης·
 Τοίη ἄρ' ἡμερόεσσα δόμων ἐξέστυλο κέρη. 40
 Τῆ γ' ἔ αὐτόμαλοι θυρέων ὑπῆειξαν ὀχῆες,
 Ὡ κείαις ἄψορροι ἀναθρώσκοντες⁴ αἰοδαῖς.
 Γυμνοῖσιν γ' ὑπέδασιν ἀνά σείνας θέν οἴμας·
 Λαιῆ μὲν χερὶ πέπλον ἐπ' ὀφρύσιν ἀμφὶ μέτωπα
 Στειλαμένη ἔ παλὰ παρήϊα· δεξιτερῆ δὲ 45
 Ἀκρῶ ὑψόθι⁵ πίζαν ἀερέζουσα χιτῶν⁶.

Atque ita, quum copiosis ereptavit adibus
 Captiva, quam non ita pridem aliquis patria invidit casus,
 Etsi nondum est difficultates laborum experta,
 Sed miseria adhuc ἔ ancillarium insueta operum,
 Subire imperia vera formidat :
 Ut desiderabilis domo proripuit puella.
 Ac obedenter ei forium cesserunt repagula,
 Efficaci retrorsum cantamine resiliencia.
 Tum nudis pedibus percurrit angiporta,
 Et lava manu replum in superciliis, circa frontem
 Et formosam faciem deorsus, dextra
 Imum attrahebat limbum tunicæ.

¹ Δειλυθεῖσα. λάτρη διεξιληθῆσα ἔ δόμω ἀποδράσασα, φυγεῖσα.

² Ληϊάς. αἰχμάλωτι, δουράλωτι. ³ Ἀηθέσσοι. ἀήτης ἔσσι. ⁴ Δύης γ' κρησπαθείας. ⁵ Αἰοδαῖς. ταῖς ἀφ' ἀφαιμάκων ἰπποδαῖς. ⁶ Πίζαν. τὸ ἀπολῆθρι ἔ χιτῶνι. ὃ ἡμεῖς ἄπο λήθριμ. τὸ γ' ἀερέροι, ὑπῆρ ἔ μὴ τρέιθεῖται, δέξου ἀερέρα πῆ.

καρπαλίμως δ' αἰδηλον ἀνά σίβον ἔκτοθι πύργων
 ἄστ' ἄρυχόροιο φόβω ἵκετ'· ἔδ' ἐπὶς ἔγνω
 τλώδε φυλακτῆρων, λάτρε δὲ σφέας ὀρμηθεῖσαι.
 Ἐνθ' ἐνὶ μὲν νηόνδε μάλ' ἐφράσσετ'· ἔ γάρ αἰθρῆς 50
 ἦεν ὄδῳ, θαμὰ δ' ἐπεὶν ἀλωμνήη ἀμφὶ τι νεκρῶς
¹ ἄμφι τι δυσπαλίας ρίζας χθονός, οἷα γυωαῖκες
 φαρμακίδες· τρομερῶ δ' ὑπὸ δείματι παλλετο θυμός.
 Τλώ ἦ νέον ² τιτῶν ἀνερχομνήη περὰ τήθεν
³ φοιτάλλεω ἐσιδῆσαι θεὰ ἐπεχήμελο μύθη 55
 Ἄρπαλέως· καὶ τοῖα μὲν φρεσὶν ἦσιν ἔειπεν.
⁴ Οὐκ ἄρ' ἐγὼ μένη μὲν λάτμιον ἀντρον ἀλύσκω,

*Exinde raptim per aviam semitam extra moenia
 Urbis ampla, metu calcar addente, evenit; & cum nemo
 Eam ex custodibus advertisset, clam ipsos quivit discedere.
 Inde vero ad templum cogitabat unice: nec enim ignara
 Erat viarum, quae toties antea oberrasset inter cadavera
 Interque fixas radices, uti mos mulieribus
 Veneficis: nihilo tamen parcius tremulo cor pavore micabat.
 Eam autem Titani neptis nuper exorta exadverso
 Furibundam conspicata dea adgaudebat suaviter
 Luna, & secum recolebat talia.
 Ergo non sola ego ad Latmium diverto antrum,*

¹ Ἄμφι τι δυσπαλίας, χαλεπαῖς καὶ κρυφαῖς· ἢ τὰς ἐπὶ κρυφαῖς ἀναδιδρα-
 μῶν ἐκ τῆ γῆς. πλείοις γὰρ τῶ σωτηρίων τὰ φθοροποιὰ φάρμακα. ἢ τὰς
 δυσχερῶς ἀνασωρῶν. ² Τιτῶν, ἢ τῶν ἐστὶν ἐπὶ τῆ νηοῦ ἐπιπέδου καὶ
 θεῶν ἐπὶ παῖδες, ὡς ἠσίοδ' φησὶ. θεῶν δὲ ἠέλιοι τίς λαμπρῶν τε σι-
 λῶν. ³ Φοιτάλλεω, ἰμμενῆ, κρηνηδῶς πορευομνήω. φοῖτ' γὰρ ἡ κρηνη
 λέγεται, καὶ εὐφορίων. φοιτάλλεω δὲ πᾶσι αἰθρῶν ἐπάτησι κρηνη.
 μήποτε δὲ τῆς ἐστὶ τῆς ἰταίας φοιτάλλεω λέγεται. ⁴ Οὐκ ἄρ' ἐγὼ μένη
 μὲν λάτμιον. λάτμιον, ὄρεος κρηνη, ἔστι ἐπὶ ἀντρον ἐν ᾧ διέτριβεν ἐν-
 θυμῶν. ἐπὶ ἦ ἐστὶ πόλις ἢ λιχθῆσα κρηνη. τὸ δὲ ἐνθυμῶν ἠσίοδ' φησὶ
 μὲν αἰθρῶν ἐστὶν διὸς καὶ κρηνη παῖδα λέγει. ὡς δὲ διὸς ἐλάφωτα δῶρον.
 Οὐδ'

οὐδ' οἷη καλῶ παρδαίομεν ἐνδυμίῳ.

Ἡ γὰρ δὴ ἔσειο κύον δολίαισιν αἰοδαῖς

Nec sine exemplo Endymium formosum depereo,

Haud taro tuis ὁ canis carminibus dolofis

αὐτὸν παρδαίῳ εἶναι θανάτῳ, ὅτι γέλοι ὀλίγοι καὶ πέσαιδροι ἢ τὰ αὐτὰ φησὶ, Ἐ ἀκυσίλα, καὶ φερικύδης, καὶ νίκασδροι ἐν δούτερον αἰτωλικῶν, καὶ γέπομπ ἐν ἰποποιοῖς. ἐν ἢ ταῖς μισθάλαις ἡοίαις λέγεται τὸ ἐνδυμίῳ ἀνιχνολῶν ὑπὸ διὸς εἰς ἔρανον ἰσχυρῶς ἢ ἦρας, εἰδῶλον ὡς λογολῶν τὸ ἔρωτα νεφέλης, Ἐ ἐκβληθῆναι κατελθεῖν εἰς αἶθε. ὡς ἢ ἔ τ σελῶν ἔρωτα ἰσχυρῶς σακφῶν, καὶ νίκασδροι ἐν δούτερον ἀράπης. λέγεται ἢ κατέρχεται εἰς τὸ τοῦ ἀντροῦ τὴν σελῶν ὡς ἐνδυμίῳ. ἐπιβρίδης ἢ αὐτὸν ὡς τοῖς ἀφ' αἰθέρος ἰσχυρῶς φησὶ τὸ ἦρας, διότι διὸς χαλιπῆνασι αἰτήσεται ἀφ' αἰθέρου καθύδην. ἴσχυρῶς ἢ ἐν ὡς τῶν ἡλιδῶν αὐτὸν βασιλεύσει φησὶ. πῖς ἢ ἀφ' πολλῶν δικαιοσύνην ἀποζητήσεται αὐτὸν, Ἐ αἰτήσεται ὡς διὸς ἀεὶ καθύδην. φησὶ ἢ αὐτὸν οἱ μὲν, παρδαίῳ, οἱ ἢ ἡλείων. ἔπειτα ἢ ἀναιρῶσι τὸ ἐπὶ τῷ ἐνδυμίῳ ὑπὸ μῦθοι. φιλοκώησι γὰρ αὐτὸν γυμνασίου, ἴσχυρῶς ὡς τὴν σελῶν κωμῶν, ἀφ' τὸ ἐξίνα τὰ θηρία καὶ τῶν τὸ καιρὸν ἐπὶ τὰς νομαῖς τὰς ἢ ἡμέρας ἐν ἀσπλάγῳ αὐτὸν ἀναπαύσεται, ὡς πᾶσι εἶδῶν παύσει αὐτὸν κριμαῖα. οἱ ἢ ἀλλήλοισι τὸ μῦθοι, λέγουσι ὡς ἄρα ἐνδυμίῳ ὡς τῶν ἐπιχειρήσει τῇ ὡς τὰ μίτῳ φιλοσοφία. ὡς ἄρα ἢ αὐτὸν τὰς ἀφορμὰς τῶν σελῶν ἐν τῷ φωτισμῶν Ἐ κινήσει. δι' ὃ Ἐ ἴσχυρῶς ὁλοκλήρῳ τῶν τοῖς, ὑπὸ μὴ χρεῖα, κριμαῖα ἢ μὲν ἡμέρας. πῖς ἢ τῶν οἷα φίλυπνοι πᾶσι γυμνασίῳ τὸ ἐνδυμίῳ. ἀφ' ἢ καὶ παροιμία. ἐνδυμίῳ ὑπὸ, ἐπὶ τῷ πολὺ κριμαῖων, ἢ ἀμειλῶς τὸ πρᾶττον, ὡς δοκεῖν κριμαῖα. Ἐ γέλοι μέμνηται. ζαλωτὸς μὲν ἔστι ὁ τὸ ἀτροπὸν ὑπὸν ἰάων ἐνδυμίῳ. Ἡ γὰρ μεμύθηται ὡς ἄρα αἱ φαρμακίδες τῶν σελῶν ταῖς ἐκπαῖς καταπαύσι. τῶν οἷα ποιῶν δοκεῖν αἱ θροασαί, σφαιρῶν τὸ ὑπὸ λήψει κατὰ ἀγλαοκλήρη μὲν ἢ γυμνασίου, ἔπειτα τὸ ἀερολογίας, καὶ εἰδῶν τὰς ἐκλήψεις τῆς σελῶν, ὅπου μίθῳ γυμνασίου, ἴσχυρῶς τῶν θρόν καταπαύει. καὶ ὡς ἄρα ὡς ὡς ἐπίπῳ συμφοραῖς, τὸ οἰκίον πᾶσι ἀποβάλλουσα, Ἐ δίκῳ διδῶν Ἐ ἀμαρτήματι. ὅτι καὶ τὸ βίον λέγεται παροιμία, ἐπὶ τῷ συμφοραῖς κριμαῖων, ὅτι τῶν σελῶν καταπαύει. ὡς ἢ τῶν τὰ ναυπακτικῶν πεποιθῶν, ὅτι ἔστι καὶ τῶν ἰδίων ὡς αἰρεῖν ἐξίνα ἢ μῦθοι. ἀλλ' ἔφ' ἰπῶν καλεμῶν. οἱ γὰρ ὁρῶνται, κατ' ἰπῶν ἐν τῷ τῷ ἢ ἀναιρῶν αὐτῶν καιρῶ, ὡς ἄρα παρδαῖ οἷα ἢ αἰτῶ ἐπὶ τῶν ἀρῶν τῷ γυμνασίου στυμῶν, ἴσχυρῶς ὑπὸ μὲν αὐτοῖς, ἀποδιδράσκουσι, καὶ μῦθοι στυμῶν.

¹ Μνησαμένη Φιλότη², ἵνα ² σκολίη ἐνὶ νυκτὶ 60
 Φαρμάσσης εὐκηλ³· ἅ τινι Φίλα ἔργα τίτυκται.
 Νῦν ᾗ ἔσται αὐτὴ δῆθεν ὁμοίης ἔμπορος ἄτης.
 Δῶκε δ' ³ ἀνιηρόν τινι ἰήσονα πῆμα γνέσθαι
 Δαίμων ἀλγινόεις. ἀλλ' ἔρχεο, τίτλαθι δ' ἔμπης
 Καὶ πινυτὴ περ' ἔσσοι πλύσονον ἄλγ⁴ αἰείρει. 65
 Ὡς ἄρ' ἔφη. τὴν δ' αἰψὰ πόδες φέρον ἐγκονέχου.
 Ἀσπασίως δ' ὄχθησιν ἐπήερθη ποταμοῖο.
 Ἀνὴπέριω λείσασθαι πυρὸς σέλας, ὄρράτ' αἰέθλα
 Πανύχοι ἥρωες εὐφροσύνησιν ⁴ ἔδαιον.
 Ὁξείη δ' ἤπειτα Διὸς κνέφας ⁵ ὄρθια φωνῆ 70

*Admonita amoris, ut illuni nocte
 Venenares secure: quod tibi consuetum est opus.
 At ipsa nunc consimilis potita calamitatis es,
 Ac, ut tibi sit tristi Iason cladi, perfecit
 Deus non tuus. veni itaque, sed imbibe tamen,
 Quamlibet sis cata, cruciatum scatenentem gemituum subire.
 Sic illa. istam vero pedes ocius auferunt properantem.
 Ac cupide litorales tumulos fluvii transcendit,
 Viso è regione ignis jubare, quem certamine
 Hilarati heroës tota nocte succenderant,
 Et clara per tenebras intentaque voce*

¹ Μνησαμένη Φιλότη². τὸ ἔσσοι μίαν³. Διὸς τὸ πᾶν ἰπρόδω. Σου-
 πη ᾗ, ἐν ἰσολύω, Διὸς τὴν ἐμὴν πρὸς τὸν ἰπρόδω ἀχολίαν. Διὸς ἀμ-
 βάνουσι ᾗ ἴνιοι τὴν τὸ σελῶν ἐκλειψὶν ὑπὸ Φαρμακίδων γίνεσθαι καθα-
 ρισμένης. διὸ καὶ οἱ παλαιοὶ καθαρίσθαι ἐκάλεον τὰς ἐκλείψεις. Ἄλλως.
 Ἡ⁴ γὰρ δὴ, καὶ τὴν ἐξῆς, ἔπειτα σιωπᾶν. ὅπως γὰρ ἐγὼ φειτῶ ἐς τὴν αὐ-
 τῶν, μνησαμένη τὸ ἔσσοι μίαν³ Φιλότη², καὶ σῆσοι αὐτὸν μνησα-
 μένη, ἵνα εὐκηλ³ Φαρμάσσης ἐν σκολίη νυκτὶ δολίαισιν αἰοδαῖς, ἅ τινι
 Φίλα ἔργα τίτυκται. ⁵ Ἀνιηρόν ᾗ λέγει τὸ ἀπερᾶσθαι. ⁴ Ἐδαιον. ἀπὸ τῆς
 ἰκαίου, καὶ ἀπὸ τῆς. ⁵ Ὁξεία. ἐπιτιμᾶσθαι, μετὰ δὲ.

Ὁ πλόκαλον Φρίξοιο¹ περαιόθεν ἤπυε παίδων
 φρόνιν. ὃ δὲ ξυῶ ἐοῖσι κασιγνήταις ὅπα κέρης
 λυτῶ τ' αἰσινίδη τεκμαίρετο· σῆρα δ' ἑταῖροι
 θάμβρον, εὐτ' ἐνόησαν, ὃ δὴ καὶ ἐτήτυμον ἦε.

Τρεῖς μὲν ἀνήυσε, τρεῖς δ' ὀτρυνόντι· ὁμίλῃ
 φρόντις ἀμοιβήδην ἀνίαχεν. οἱ δ' ἄρα τείως
 Ἡρώες μὲν πλώγε θοοῖς ἐλάεσκον ἑρετμοῖς.

Οὐπω πείσμα λα νηὸς ἐπ' ἠπείροιο περαίης
 Βάλλον, ὃ ἣ κραιπνὸς χέρσῳ πόδας ἤκει ἰήσων

Ἰψὲ ἐπ' ἰκερόφιν· μὲν ἣ φρόντις τε καὶ ἄργον, 80

Τεῖε δὴ Φρίξῃ, χαμάδις θόρον. ἠ δ' ἄρα τῆς γε
 Γένων ἀμφοτέρησι πείχομ' ἡ πρὸς εἶπεν.

Ἐκ με φίλοι ρύσαθε δυσάμμορον, ὡς δὲ καὶ αὐτῆς

Minimum Phruxi gnatorum exadverso inclamat

Phrontim. is quoque cum fratribus suis ipsoque Iasone

Agnoscit vocem puella. socii tacite

Stupent intellecto eo quod res erat.

Ter exclamavit, ter concilio hortante

Phrontis vicissim reclamavit. ac interim dum

Heroës ad ipsam versum remigabant celeriter,

Neque dum retinacula in terram obversam

Ejecerant, Iason se pedum velocium saltu mittit in siccum

Ex alto tabulato. tum Phrontis Argusque

Duo de Phruxi filiis desiliunt in ripam, quos illa

Vtrisque manibus complexa genua compellat.

Eripite me amici atris utentem sideribus; adque adeo vos vos

¹ Περαιόθεν. γέγονε μὲν ἀπὸ τῆς περαίας καὶ πύρας ἐπὶ τὸ περαιόθεν. ὅθεν καὶ ἠπειρον λέγεται πᾶσα γῆ καθ' ἄρρητικῶς κυρίως ἢ ἢ εἰς ἄπειρον ἐκβάλλουσα. ὡς φανερὸν ἀπὸ τῆς περαιοῦς. ἠπειρον ὡς ἄπειρον ἐκβάλλου χθονία.

394 Α' ΠΟΛΛΩΝ. ΤΟΥ Ρ' ΟΔΙΟΥ
 Τ' μίας, αἴηται. πρὸ γάρ τ' ἀναφαιδὰ τίτωλαι
 Πάντα μάλ', εἰδέ τι μῆχ' ἱκάνεται. ἀλλ' Ἰπί νῆϊ 85
¹ Φύγωμαι, πρὶν τίνδε θοῶν Ἰπιβήμωμαι ἵππων.
² Δώσω ἢ χρύσειον ἐγὼ δέρομαι, ἀνήσασαι
 φρερὸν ὄφιν. τιμῆ ἢ θεῶς Ἰπί σοῖσιν ἑταίροις
 εἶνε τιῶν μύθων ³ Ἰπίσoras, ἕς μοι ὑπέσθης,
 Ποίησαι· μηδ' ἐνθεν ἐκαστέρω ὀρμηθεῖσαι
 Χήτη κηδεμόνων ⁴ ὀνοτῶ & αἰκία θείης. 90

*Eripite Aeata. nam in apertum est prodita
 Res omnis, nec ulla suppetit saluti machina. quocirca navi
 Profugiamus, quam prius ille celeres conscendas equos.
 Equidem dabo pellem auream, sopito
 Excubitore hydro. tu vero deos coram sociis tuis
 Hospes, sponsionis tua, quam mihi fecisti, testes
 Lauda; neque hinc digressam longius
 Et cognatis destitutam, infamem me & turpem concinnes.*

¹ Φύγωμαι πρὶν τίνδε θοῶν. ὁ μὲν ἀποκρίνεται· οὐκ ἔστι φησὶ πρὸς ἀφαιδὰ τίτωλαι μῦθους ἐπὶ τῶν ἰαῶν, αἵ γὰρ σιωπῆσαι ἔχουσι· κέλευται δὲ διαφθερεῖς τὸ κῆρ. ὁ δὲ τὰ ναυπακλικά πιπτεκῶς, ὑπὸ ἀφροδίτης φησὶ τὸ αἰετῶν κελαιμηνῆσαι, ἐπισημασθε τῇ αὐτῇ γυναικὶ συχναίειθαι. διδασκῶνται παρ' αὐτῶν τὸ κέλευται καὶ κριμωμένων· ἀλλὰ τὸ βελδύειθαι αὐτῶν τῶν ἰαῶν ἱμπερῆσαι. δὲ τὸ τ' ἀρ' αἴηται πύθην ἱμπερῆσαι ὅτι ἀφροδίτη, ὀρυλότης φιλότιμη μιγῆμωμαι, ἥς ἀλέγειο κηδομένη φησὶ ἥσπι ὅπως μὲν αἰεταὶ ἴσπαι τοσησθ εἰσγίθαι σὺν ἀγχεμαίχαις ἐπύροισιν. ὁ δὲ ἴδμεν σιωπῆσαι τὸ γαργῆος, καὶ φησὶ. φύγωμαι μεζάροιο θολῶ ἀλλὰ ἰνὸν μίλασαι. τῶν δὲ μῦθους τῶν ποδοψοφίαις ἀκῦσαι, ἀναστῆσαι ἐξορμησθαι. λέγει δὲ καὶ ἐπέδωκε ταῦτα. ² Δώσω ἢ χρύσειον. ὁ μὲν ἀποκρίνεται μὲν τὸ φύγειν τῶν μῦθους ἐκ τῶν αἴηται οἴκῃ πιπτεκῶν ὑπὸ κηδομένη τὸ κῆρ καὶ ἰάσπαι· ὁ δὲ τὰ ναυπακλικά χράψαι σιωπῆσαι αὐτῶν ποιῆσαι τὸ κῆρ καὶ τῶν φύγωμαι, ἐπὶ τῶν οἴκῃ κείμωται τῶν αἴηται. ὁ δὲ ἐπέδωκε, μὲν τῶν ἀνάξουσι τὸ δόξασπαι ἀποκρίνεται τὸ ἰάσπαι ὑπὸ τῶν αἴηται ἐπὶ τὸ κῆρ, τὸ δὲ πρὸς ἀφαιδὰ φησὶ τὸ δράκοντα, καὶ τὸ κῆρ ἀπινυκῆσαι ὅπως αἴηται. τὸ δὲ κηδομένη αὐτῶν ἐπὶ δείπνοι. ³ Ἰπίσoras, μεζάροιο. ⁴ ὀνοτῶ, μεμπῆλω.

Ἰσκειν ἀκηχεμδύη· μέγα δ' ἤ φρένες αἰσονίδαο
 Γήθεον. αἶψα δὲ μιν πρὸ γένασι πεπληῖαν
 Ἦ κ' ἀναειρόμεν ¹ προσπύξατο, θείρσιωέν τε.
 Δαιμονίη, ζῶς αὐτὸς Ὀλύμπι ² ὄρκι ³ ἔσω, 95
 Ἦ ῥη τε ζυγίη, διὸς Δ' νέτις, ἢ μὲν ἐμοῖσιν
 Κεραδίω σὲ δόμοισιν ἐνισήσασαυ ἀκθίλιν,
 Εὐτ' ἂν ἐς ἐλλάδα γαῖαν ἰκώμεθα νοσήσαστες.
 Ὡς ἡῦδα, καὶ χεῖρα πρὸς αὐτὸν ἤραρε χεῖρ.
 Δεξιτερῶ· ἢ δὲ σφιν ἐς ἱερὸν ἄλσ ⁴ ἀνάγχε 100
 Νῆα θολῶ ἐλάαι αὐτοχεδὸν, ὄφρ' ἐπὶ νύκτωρ
 Κῶας ἐλόντες ἄγοιντο ² παρὲκ νόον αἰήταο.
 Εἴθ' ἐπ ⁵ ἠδὲ κ' ἔργον ὁμῶ πέλεν ἐοσυμδύοισιν.
 Εἰς γάρ μιν βήσαστες διπὸ χθονὸς αὐτὴ κ' ἔωσαν
 Νῆα. πολὺς δ' ὄρυμαγδὸς ἐπειρομδύων ἐλάτησιν 105

*Hac dolenter fuit elocuta. at Iasoni pergaudebat
 Animus. ideoque statim eam, ut erat genibus circumvoluta,
 Placide erectam circumdat brachiis, & verbis animat.
 O egregia, ipsum Iovem Olympium juro & testor,
 Et Iunonem pronubam, Iovis matronam, erit tempus ut meis
 In adibus puellarem te mihi adjungere uxorem liceat,
 Vbi compotes Gracia facti reverterimus.
 Et cum dicto dextram cum dextra copulat.
 Ibi tum illa jubet eos ad augustum nemus relictis rebus
 Citam agere navem, ut de nocte
 Pellem captam asportent, insciente Aeata.
 Ac dictum erat factum, adeo festinabant.
 Statim enim & ipsam imposuerunt & detruferunt terra
 Navem. ingens fragor, dum abiegnis incumbunt remis*

¹ Προσπύξατο, ἀείλαβε. ² παρὲκ νόου, πρὸς τὴν βελῶν.

Ἦεν δ' ἰσηίων. ἢ δ' ἔμπαλιν αἰόσθου,

Γαίῃ χεῖρας ἔτεινεν ἀμήχανον. αὐτὰρ ἰήσων

Θάρσυνεν τ' ἐπέεσσιν καὶ ἴχθυσιν ἀχαλῶσαν.

Ἦ μὲν δ' ἀνέρες ὑπνον ἀπ' ὀφθαλμῶν ἐβάλλοντο

Ἀγρόται, οἷτε κνώεσσι πεποιθότες ἔπιε νύκτα 110

² Ἀγχαυρον ³ κνώεσθου, ἀλδράμμοι φάσθ' ἦξι,

Μὴ πρὶν ἀμαλδιῶν θηρῶν σίβον ἠδὲ καὶ ὀδμῶν

Θηρείω, λυκῆσιν ἐνίσκίμψασα βολῆσι·

Τῆ μὲν ἄρ' αἰσονίδης κέρη τ' ἀπὸ νηὸς ἔβησεν

Ποιήεντ' ἀνά χῶρον, ⁴ ἵνα κρεῖε καλέονται 115

⁵ Εὐναί· ὅθι πρῶτον κεκμηότα γένατ' ἔκαμψε

Νώτοισιν Φορέων μινυήϊον ἢ ἀθάμασθον.

Proceres, oritur: illa retro conversa

Manus ad terram tendit exensa. sed Iason

Mærentem & excitabat sermone & retinebat.

Quo tempore autem somnum oculis excutere solent

Venatores, qui canibus fisci, nunquam in profundum

Stertunt diluculum, sed aurora vitant jubar,

Ne prior ferarum oblitteret vestigia, & odorem

Ferinum, si cum lucidis incumbat telis.

Eo igitur tempore Iason cum puella exhibant nave

Herbosum in locum, qua stabulum est

Nomine arietis, ubi lassata primulo genua remisit,

Postquam vexisset dorso Athamantis gnatum Minyeum stirpe.

¹ Ἐμπαλιν αἰόσθου. εἰς τὸ πίσω ὀρμῶσα. ² Ἀγχαυρον. ἢ καὶ τὸ πλεῖστον καὶ ἰσὺς τ' ἡμέρας. ὡστὶ τὸ καλῶν μοι λυκῶνας. πρὶν γὰρ τὸ πρῶτον καὶ οἱ αἰ αὐραὶ πρῶσι. καὶ τῆτο ἢ ἐκ τῆ ποιητῆ. αὐρῆ δ' ἐκ πρῶτον ψυχρῆ πύλη ἢ ὡς πρῶ. ³ Κνώεσθου. τὸ ἐπιπέσει. ⁴ ἵνα κρεῖε. ἐν κρήναις ὅπου πρῶτον τὸ φεῖξον κρημίστας ὁ κρηὸς ἀνιπαύσασθον. ⁵ Εὐναί δ' ὅθι πρῶτον κρεῖε, ὅπου πρῶτον τὸ φεῖξον κρημίστας ὁ κρηὸς ἀνιπαύσασθον.

Ἐγὼ δὲ αἰθαλόεντα πέλεν βωμοῖο θήμεθλα.

¹ Ὅν ῥα ποτ' αἰολίδης δι' Φυξίω ἔσαστο Φερίξ

ῥίζων κείνο τέρας παγχεύσειον, ὡς οἱ ἔειπεν 120

Ἐρμείας πρὸ φρων ξυμβλήμῳ. εἶθ' ἄρα τὸς γε

Ἄργε Φραδομοσύνησιν δῖος ἦες μεθήκηαι.

τῷ δὲ ἀτραπιτοῖο μεθ' ἱερὸν ἄλσῳ ἴκοντο,

φηγὸν ἀπειρεσίῳ διζηκιδίῳ. ἦ δ' ἴπτι κῶας

βέβλητο, νεφέλη ἐναλίγκιον, ἥ τ' ἀνιόντῳ 125

Ἡελίξ φλογεροῖσιν ἐρδύθεται ἀκλίνεσσιν.

Αὐτὰρ ὁ ἀνλικρὺ πειμήκεα τείνετο δειρῶ

Ὀξύς αὐπνοιοι πεσιδῶν ὄφισ ὀφθαλμοῖσι

Νεισοκιδίης. ροίζῃ πελώριον ἀμφὶ δὲ μακρῇ

Ἡϊόνες ποταμοῖο ἔσπερον ἴαχεν ἄλσῳ. 130

In proximo fuliginosa sita erat ara,

Quam Aeoli nepos Phrixus Iovi exulum fautori posuit,

Cum aureum illud portentum immolaret monitu

Mercurii, qui ei gratiose occurrerat. ibi utique istos

Argi consiliis dimiserunt principes.

Ambo igitur, cum semita in nemus sacrum evenissent,

Inquirunt sagum patulam, in qua pellis erat

Posita, nubi similis, qua orientis

Solis flammis rufescit radiis:

At ex contrario praelongum tendebat collum

Savus serpens, quum vigilacibus prospiceret oculis

Venientes, denique immane quantum stridebat, ut alta circa

Ripae fluvii, ἔσπερον retonaret lucus.

¹ Ὅν ῥα ποτ' αἰολίδης. διούσι ἔσπερον τῶν δῖων ἀργεῶν λίχη κελὸν γε-
γνέναι φερίξ παιδαγωγῆν· ὅν πρῶτον αἰθόμῳρον τῆν ἐκ τῆ μητρῴας ἐπι-
κυλλῶν, ὑπερίδαι φυγῆν· ὑφ' ἧς κῆ σπέντ· ἔπειτα ἀφ' ἑδδῶσαι ὡς
ἄσπ ἐπὶ κελῶ μίχρη κῆλχαι ἀφ' ἑδδῶσαι ὁ φερίξ.

¹ Ἐκλυον οἱ ἔ πολλὸν ² ἐκάς πτῶιδ³ αἴης
 Κολχίδα γλῶ ἐνέμονιο, ὡς⁴ περ⁵ χοῆσι ³ λύκειο.
 Ὅς τ' ἀποκιδνάμ⁶ ποταμῶ κελάδον⁷ ⁴ δρᾶξεν
 φάσιδι συμφέρεται ἱερὸν ῥοόν. οἱ ἦ σὺν ἄμφω
⁵ Καυκασίω ἄλαδ' εἰς ἐν ἐλαυνόμενοι περ⁸ χέεσιν. 135
 Δείματι δ' ἐξέχρονιο λεχωίδες· ἀμφὶ ἦ παισὶ
 Νηπιάχοις, οἳ τὲ σφιν ὑπ' ἀγκαλίδεσσιν ἴαυον,
 Ροίζω παλλομύοις χεῖρας βάλλον ἀχαλόωσα.
 Ὡς δ' ὅτε τυφομύης ὕλης ὑπὲρ αἰθαλόεσσα
⁶ Καπνοῖο σροφάλιγες ἀπέειρτοι εἰλίσονται, 140

*Exaudierunt etiam qui longius à Titania regione
 Agrum colebant Colchicum ad profluvius Lyci,
 Qui, ut divertit à sonoro flumine Araxe,
 Phasidi aggregat sacrum fluvium, & simul ambo
 In unum compulsi in Caucaseum mare effluunt.
 Expergefacta eo terrore puerpera liberis
 Infantibus, qui sub ipsarum ulnis dormiebant,
 Sibilo tremefactis manus obtenderunt cum quiritatu.
 Sic supra flagrantem silvam splendidioris
 Volumina fumi continue globantur,*

¹ Ἐκλυον οἱ κ² πολλοί. ὑπερβολὴ κέρηλια ὡς ποσότης. εἴ γε φησὶ τὴν
 Ἐδράκη³ φωνίω τοῖς μὲν μακροῖς ἔσι τ' ἐγγύθεν ἀπέσθαι, αὐτοῖς ἦ μὲν
² Ἐκάς πτῶιδ³ αἴης. Ἐ πτῶιδ³ ποταμῶ, ἀφ' ἧς ἔστι ἡ χώρα πτῶις κέ-
 κληται, μνημονοῦν ἱερουδίνης ἐν γιωρεφία. ³ ὁ δὲ λύκειος ποταμὸς ἀπὸ
 δρᾶξεν φερόμενος συγκιρᾶται φάσιδι· κ² ἕτως ἀπολίπας τὸ ἴδιον ὄνομα
 ἐκδίδωσιν εἰς θάλασσαν. τὸ ἦ αὐτὸ τῆτο γίνεται ἐπὶ τῶν ὄνομα⁴ Ἐκ⁵ ἡσασ-
 λίας, ἔπερμις⁶ κ² ἀπερχει⁷. ὅταν γὰρ εἰς ταυτὸ συρρέουσιν πάντες, ἀπερ-
 χειὸς καλῶνται. ⁴ ὁ ἦ δρᾶξεν, ποταμὸς σκυδίας. μητρὸς δὲ ἦ ἐν περ⁸
 τ' ὡς πηγάδι, τ' θερμῶν δὲ δρᾶξεν φησὶ λίγηται. ⁵ Καυκασίαν ἢ θά-
 λασσαν τὴν καυκασίαν φησὶ, ἀφ' ἧς τὸ σιμάπλεν τῶν καυκασίων. Ἄλλως. βίβλιον
 καυκασίαν θάλασσαν νῦν τ' ἄξινοι ἰοῦν, τ' πησιάζουσα τῶν καυκασίων.
 ἢ γὰρ εἰς τὴν καυκασίαν, ἀλλ' εἰς τ' ἄξινοι ἐκδίδωσιν ὁ φάσις. ⁶ Καπνοῖο
 σροφάλιγες. αἱ ἔσφοδρῶ καπνῶ εἰλίσσει, κατὰ ἀναφορῆν.

¹ Ἄλλη δ' αἰψ' ἐτέρη σπιτίλλεται αἰὲν σπιπρὸ
 Νειόθεν ² εἰλίγχοισιν ³ ἐπήορⓄ ἐξαιῖσαι·
 Ὡς πὲρ ἐκείνο πέλωρον ⁴ ἀπειρεσίας ἐλέλιξε
⁵ ῥυμβόνας ⁶ ἀζαλέησιν ⁷ ἐπηρεφίας Φολίδεοσι·
 τοῖο δ' ἐλαιομορμύοιο κατ' ἔμματα ⁸ εἴσατο κέρη, 145
 Ἦπρον ἀοσσητῆρα θεῶν ὑπαῖον καλέεσσαι
 Ἡδεῖη ἐνοπῆ ⁹ θέλξαι τέρας. αὖε δ' ἀναοσσαι
¹⁰ Νυκλιπόλον, χθονίην ¹¹ εὐαστία δῶναι ἐφορμύ.
 εἶπερ δ' αἰσονίδης πεφοβημύⓄ. αὐτὰρ ὅγε ἤδη
¹² Οἴμη θελγόμενος, δολιχλὼ ἀναλύειτ' ¹³ ἀκαοθαυ 150

*Et aliud repente solet succedere provorsum,
 Ac inferne gyratum escendere in sublime:
 Vt illud cum monstrum continentes conspirat
 Tortus arentibus contectos squamis.
 Hic in volventis conspectum progreditur virgo,
 Somnum, potissimum opitulatorem deorum invocans,
 Vt voce blanda deleniat portentum; clamavit item heram
 Noctivagam, subterraneam, occursum fortunaret & petitionem.
 At timide sequebatur Aesonis gnatus. ille vero jam
 Precantatione captus longam laxavit spinam*

¹ Διὰ τὴν ἄλλη δ' αἰψ' ἐτέρη σπιτίλλεται, δηλοῖ τὸ σιωπῆς τ' ἐπιπυρ-
 φορέως. ² Εἰλίγχοις, ταῖς εἰλήσοις ἢ συστροφαῖς ἢ σφοδρῶ κωπῆ. ³ Ἐπήο-
 ρⓄ, μετῴρⓄ. ⁴ Ἀπειρεσίας ἐλέλιξε, πολλὰς ὑπερβολικῶς καὶ τῆτο εἴρη-
 κε, ἀφ' ἧς ἀφῆκε τὸ πρῶτον μίχθⓄ ἢ δράκοντⓄ. ⁵ ῥυμβόνας ἢ, πῆς
 εἰλήσοις τ' ἀσείρας, πῆς ἀειδιησῆς, καὶ ἀειπίδης ἐν πειρίθῳ. σὶ τ' αὐ-
 τοφυῆ πάντων θεῶν αἰθήρα ῥυμβόνα. τῶτ' ἐπὶ κινήσῃ. ὅτι καὶ τὸ κινέμενον τρε-
 χίσκειον ὑπὸ τῷ φαρμακιδῶν, ῥυμβόιον καλεῖται. ἔπειτα ἢ λίγχοι πῆς ἀειφι-
 ρῆς κινήσῃ. καὶ παρ' ἀπέλιδι. ἢ ῥυμβόιοις μασιξῆς ἐμέ. ⁶ Ἀζαλίας, ξη-
 ραῖς. ⁷ Ἐπηρεφίας, ἰσοκασμῆρας. ⁸ εἴσατο, ὤρμησε. ⁹ θέλξαι, κρημῆσαι.
¹⁰ Νυκλιπόλοι, ἢς ἢ ὑπὸ γλῶσφῳ ἀφ' ἧς ἔβησαν. ¹¹ εὐαστία ἢ, τὴν ἀκάνθη
 καὶ ἀειλίλαστον ἢ ἀκάνθη. ¹² Οἴμη θελγόμενος, τῇ ἐπαθῆ ταπεινύ-
 ρη. ¹³ ἀκαοθαυ, τὴν τ' ὄφειν ὅτι ἀκαοθαυ λίγχοι.

400 ΑΠΟΛΛΩΝ. ΤΟΥ ΡΟΔΙΟΥ

¹ Γηγυέσθω σπείρης, μήκωε ἢ μυρία κύκλα·

οἷον ὅτε βληχρῶσι κυλινδόμενον πελάγασσι

κῦμα μέλαν κωφόν τε καὶ ἄβρομον. ἀλλὰ ἔμπης

τ' ἔσμερδαλέω κεφαλῆν ἠδὲ μύεινεν αἰείρας

ἄμφοτέρως ὀλοῆσι ² περιπίύξαι γυύεσθιν.

155

³ Ἡ δέ μιν ⁴ δρεκάλιο νέον τετμηότι θαλάσῳ

βάπυσσ', ἐκ κυκεῶνσθω ἀκήρατα φάρμακ' αἰοδαῖς

ῥαῖνε κατ' ὀφθαλμῶν· περὶ τ' ἀμφίτε' νηρισθω ὀδμή

φαρμάκω ὑπνον ἔβαλλε· γυύω δὲ αὐτῇ ἐνὶ χώρῃ

θηκεν ἐρεισάμενοςσθω. τὰ δ' ἀπείρονα πολλὸν ὀπίσσω 160

κύκλα ⁶ πολυπρέμνοιο δὲ ἐξ ὕλης τεταύωσθω.

Reptilis spirax, & sexcentos explanavit orbis:

Ceu volvitur in magnis aquoribus

Fluctus ater, sed surdus & fremitu cassus: nec tamen secius

Alte arrepto immani capite gestiebat

Ambos funestis inuncare maxillis.

Sed hac ei, noviter reciso juniperi ramo

Intincto venenis lethalibus cum cantamine

Conspersit oculos: adeo ut undiquaque gravis odos

Medicaminis offunderet soporem. eodem igitur loco maxilla

Fuit posita nixus, & innumeri longe retrorsum

Orbes per densam caudicibus extenti silvam.

¹ Κατὰ κρητὸν ἢ τὴν γηγυέσθω, ὡς καὶ ἄλλοι ἱεπιτῶν. ² Περιπίύξαι. περι-
λαβῆν. ³ Ἡ δέ μιν. ἐν τέτοις ἔστις ἱφιξῆς φησὶ τὴν μύεινεν ἐπιρραί-
νισσας δρεκάλιο τὸ φάρμακον κρημίσσαι τὸ δρεκάλιο, ἐπάδασσας, καὶ ἔπειτα τὸ
κῦμα ἀνιλιῶσθαι καὶ χωρῆσθαι ἀμφοτέρως ἐπὶ τῆν ναυηκρημωμῆρα ἔσθαι
συμφάτως ἀντιμάχω. φερικύδης δὲ φησὶν ἐν ἰοδῶμα, φοινδθλίωσθαι τὸ δρε-
κάλιο ὑπὸ ἰάσθω. ⁴ Ἡ ἢ ἀρεκάλιο, δένδρον τὸ ἀκατηγῶδες, ἀπὸ κρη-
τῶν, ὡς ἰσπερῆται ἐν τρίτῳ τ' εἰς μεσσαῖοι ἀναφερομῆται. ⁵ Νηρισθω ἢ
πολλῆ. ⁶ Πολύπρεμνοιο, ὁ πολυπέλεκτος.

Εἰς τὰ

Ἐνθα δὲ ὁ μὲν χρύσειον ἀπὸ δρυὸς αἶνυτο κῶας,
 Κέρης κεκλομένης· ἢ δὲ ἔμπεδον ἐσηκῆα
 Φαρμάκῳ ἔψηχεν θηρὸς κάρη, εἰσέκε δὴ μιν
 Αὐτὸς ἐλὼ ἵπτι νῆα παλιντροπαάδαυ ἰήσων 165
 Ἡνώχῳ, λείπεν ἣ πολύσκιον ἄλοσθ' ἄρησθ'.
 Ὡς ἣ σελιναίῳ διχομυίδα παρθένησθ' αἶγλιω
 Ἰψόθεν ἐξαιέχασαι ὑπωρόφιον θαλάμοιο
 Λεπιαλέω ἐασῶ ὑποίχεταμ· ἐν δὲ οἱ ἦτορ
 Χαίρῃ δερκομύη καλὸν σέλας· ὡς τότε ἰήσων 170
 Γηθόσωσθ' μέγα κῶας ἐαῖς ἐσαείρατο χερσί.
 Καὶ οἱ ἵπτι ξανθῆσι παρηάσιν ἠδὲ μετώπῳ
 Μαρμαρυγῇ λωέων φλογὶ εἴκελον ἴζεν ἔραθσθ'.
 Ὅσῃ δὲ ρινὸς βοὸς ἦνισθ' ἢ ἐλάφοιο
 Γίγνεταμ, λῶτ' ἄρῳσται² ἀχαινίῳ καλέεσιν· 175

*Tum demum auream ille quidem deripuit quercu pellem,
 Hortatu puella : ipsa vero illico perstans
 Capiti fera adfricabat succum ; donec aliquando
 In navem revertit ipsius jussu
 Iasonis, & umbrosum Martis nemus reliquit.
 Atqui non avidius virgo intermenstruam Luna lucem
 Ex edito effulgentem, sub tecto thalami
 Veste tenui excipit ; nec magis ex animo
 Gaudet jucundum intuens splendorem, quam tum Iason
 Latabatur, cum largam pellem suis sustulit manibus,
 Et genis ejus flavo barbitio vestitis frontique
 Fulgura vellerum flammantem alleverunt ruborem.
 Quantum autem juvenca annicula aut ejus cervæ corium
 Patet, quam venatores achaineam usurpant,*

¹ Ἀρῳσται, οἱ κωηροί. ἀπὸ τῆς ἀρῳσσω ῥήμασθ' ἀπὸ πίπλωκεν. ὁμηρσθ'.
 ἰχθῦς ἀρῳσσαι πικρὴ πικρὴ δόσεται ἄλμη. Ἀχαινίῳ. ἀχαιία ἐπὶ τῆς
 C C Τόσον

Τόσον ἔλεν πάντα χρύσειον ἐφύπερθεν ἄωτον.
¹ Βεβρίθη λυέασιν ἐπηρεφές· ἤλιθα ἢ χθών
 Αἰέν ὑπὸ πρὸ ποδῶν ἀμαρύσσειο τεισομύοιο.
 Ἡἴε δὲ ἄλλοτε μὲν λαϊῶ Ἰπικεμύ ἄμα,
 Αὐχέν ἐξ ὑπάπειο ποδλυεκές, ἄλλοτε δ' αὖτε 180
 Εἰλφ² ἀφασόμυ . πρὶ γὰρ διεν ὄφρα ἐ μήτις
 Ἀνδρῶν ἠδὲ θεῶν ³ νοσφίσιται ἀνιβολήσας.
 Ἡὼς μὲν ῥ' Ἰπὶ γαῖαν ἐκίδναρ, τοὶ δὲ ἐς ὄμιλον
 Ἰξον. θάμβησαν ἢ νέοι μέγα κῶας ἰδόντες
 λαμπόμενον, στροπῆ ἵκελον διός. ὦρτε δὲ ἕκαστ 185
 Ψαῦσαι ἐελδόμυ δέχθαι τ' ἐπὶ χερσὶν ἐῆσιν.
 Αἰσινίδης δὲ ἄλλως μὲν ἐρήτυε, τῷ δὲ Ἰπὶ φᾶρ

Tantum erat vellus ex omni parte exterius aureum.
Gravescebat lanicio obsitum : ac semper solum
Largiter sub pedibus euntis prae fulgurabatur.
Ibat autem eo nunc demisso per humerum sinistrum
A summa cervice ad pedes usque, nunc contra
Contracto & circumtrectato. per enim metuebat ne quis
Hominum deumve occurrens eriperet.
Commodum aurora in terras dilucebat, cum illi ad Collegium
Pervenerunt. at obstupuit pubes aspectu magna
Pellis, quae ita ut folgur Iovis coruscabat; ac nemo non cepit
Contingere, nemo non gestiebat suas in manus sumere.
Sed ceteris Iason prohibitis novum ei

κρήτης πόλις, ἐν ἣ γίνονται ἀχαιϊαί λεγόμεναι ἔλαφοι· αἱ καὶ σαθρι-
 ναῖαι καλεῖνται. οἱ δὲ κέρατα μεγάλα ἔχοντες ἔλαφοι, κέραια. ¹ Βεβρίθη
 λυέασιν. τίς ἐρείσις. ὅτι ἐ λαοάροιο καλεῖνται οἱ κτείσται. πολλοὶ δὲ χρυ-
 σῆν τὸ δῖρας εἰρήκασιν, οἷς ἀπολλώνι ἠκολούθησιν. ὁ δὲ σιμωνίδης ποτὲ
 μὲν λάκκῳ, ποτὲ δὲ πορφυρῆν. διούσι ἢ ὁ μιτυλλωῶ ἀνήρωπι φησὶ
 γαλῆκοιαι παιδαγωγῶν δὲ φεῖξεν ὀνόματι κελίοι. ² Ἀφασόμυ . ψελα-
 φῶν. ³ Νοσφίσιται. ἀφαιρήσιται.

Ἐξόμῳ πηδοῖσιν ἐρέσσειε·¹ πὶ ἧ βοείας 200
 Ἀσπίδας ἡμίστες δῆϊων ἦσόν· ἔχμα βολαίων
 Προχόμῳμοι, νόσῳ ἐπαμύειπ. νιῷ δ' ἐνὶ χερσὶ
 Παῖδας εἰς πάτρην τε Φίλων γεραγός τε πεκῆας
 Ἰχομῳ· ἡμετέρη δ' ἐπεριδέεται ἑλλάς ἐφορμῆ,
 Ἡ ἐκατηφείλῳ ἢ κ' μέγα κῦδ' ἀρέσσει. 205
 Ὡς Φάτο. διῶε ἧ τ' ἀχέ' ἀρήϊα. πὶ δ' ἰάχησῳ
 Θεωσίον μεμαῶτες. ὃ ἧ ξίφ' ἐκ κελείῳ
 Σπασάμῳ, ἠρμυναῖα νεὼς ἀπὸ πείσματ' ἐκψεν.
 Ἀγχι ἧ παρθενικῆς κεκορυμῳ ἰθιωτῆρα
 Ἀγκαίφ' παρέβασκεν. ἐπείγ' ἧ εἰρεσίῃ νῆς, 210
 Σπρηχομῳ ἄμολοι πῳαμῳ ἄφαρ ἐκπὸς ἐλαίωσῳ.

Apsidens, remos agite, coriaceis pars

Dimidia scutis, agili ad hostiles iclus minimine,

Obtendendis vindicate reditum. nunc utique in manibus

Liberos nostros, dulcemque patriam & honores parentes

Sustentamus: nunc nostra aggressione subnititur Graecia, qua

Aut humilior posthac sistet, aut multo adorsiosa magis.

His dictis, bellica induit arma: & clamant illi

Mire incensi. ipse ense vagina

Educto retinacula navis in puppi refecat;

Tum prope virginem armatus gubernatori

Anceo adstat pugnaturus. urgetur palmulis navis;

Ac impigre studebant enavigare ocius fluvium.

¹ Ἐξόμῳ πηδοῖσι. τῆς πλάτῃσι τ' κωπῶν, δι' ἧ δηλοῖ τὴν κόπῃα
 ἀπὸ μίμῃ. πηδὸν γὰρ κελῆται τὸ πλατὺ τ' κόπῃ. ἦορσῃσ· ἧ, εἰδ' ἧ
 ξύλῳ, τὸ πηδόν. Ὅι ἧ ἡμίστες. οἱ δὲ ἡμίστες ὀπλιόδῖντις, ἀμυώιδι τῆς
 ἐπὶούσῃ. Θεός. ἀπὶ ἧ ἦσῃ. ἦορσῃ ἀπὶ ἐπιρήμῃσῃ. Ἐχμα ἧ βολαίῳ
 εἰρηκί τῆς ἀσπίδας. ἔχμα γὰρ τὸ κάλυμψ.

Ἦδη δὲ αἰήτη ὑπερλώου πασί τε κόλχοις

μηδείης¹ πείπυς² ἔρωσ ἔργ' ἐπίτυκτο.

² Ἐς δὲ ἀγορῶ ἀγέροντ' ἐνὶ τείχεσιν·³ ὅσα τε πόντος

κύματα χειμερῖοιο κερύσεται ἐξ ἀνέμοιο, 215

Ἦ ὅσα φύλλα χαμάζε πεικλαδέ⁴ πέσει ὕλης

φυλλοχόω ἐνὶ μιλί· τίς ἂν ταῖδε τεκμήραιτο;

Ὡς οἱ ἀπειρέσιοι ποταμῶ⁴ παρεμέτρεον ὄχθας,

κλαυθῆ μαιμώνηες. ὁ δ' ἄτυκτω ἐνὶ δίφρῳ

λήϊτης ἵπποισι μετέπρεπεν, ἔς οἱ ὄπασεν 220

Ἠέλι⁵, προῖησιν εἰδομένης ἀνέμοιο·

Σκαιῆ μὲν ῥ' ἐνὶ χειρὶ σάκ⁶ δινωτὸν αἰείρων,

τῆ δὲ ἑτέρῃ³ πείκλω πειμήκεια· παρ δέ οἱ ἔγχ⁶

Iamque feroci Aeatae & omnibus Colchis

Amor & facinora Medea clare innotuerant.

Quamobrem in comitium sunt coacti in armis. ac quantum

Marinorum fluctuum hiemali fastigiatur vento,

Quoi ve humi cadunt silva perquam ramosa folia,

Mense foliorum tonsore; quae quis numerando percenseat?

Tam infiniti praeterferebantur fluminis ripam

Clamose minaces. at in curru politiore

Aeates praepollebat equis, quos dederat ipsi

Sol non aliter quam venti flamina alites:

Idemque manu sinistra versatile tenebat clypeum,

Cetera praelongam ex picea facem. juxta ipsum hasta

¹ Περίπυς⁶, ὁ πεισοή⁶. ² Ἐς δὲ ἀγορῶ ἀγέροντ⁶. σινητροίζοντ⁶ πρὸς μάχην. ³ Καὶ φησὶν ὅτι ἐν χειμῶν⁶ τὰ κύματα τ⁶ θαλάσσης πεκμήρα⁶ σαι, ἔτιωσ ἔδὲ τὸ πλῆθ⁶ τ⁶ ὀπλιωδέντων κόλχοι. ⁴ Παρεμέτρεοι, παρίπλεον. ⁵ Πείκλω πειμήκεια. τὴν λαμπάδα. ὡς ἱμπρήσων τὴν ναῦν. ὁ μὲν δὲ πωλλῶν⁶ ἀπρᾶκτον ἀναχωρήσασιν φησὶ τ⁶ αἰήτιω σὺν ὀχήματι, ἠνιοχῆν⁶ ἀψύρτω· διοῦσι⁶ ἢ ὁμιλήσι⁶ φησὶν ὅτι πρὸ θαλάσσης τὴν ναῦν ὁ αἰήτης, π⁶ θαλάσσης μὲν τ⁶ ἀριστέων, ἴφην ἀνείλει ἀρυστίως ἀδελφοῖς,

Αὐτὸν κρῦν πλάτυσον πελώριον. ἠρία δ' ἰπῶων
Γέντο χεροῖν ἄψυρτον. ὑπεκπερὸν ἢ πόντον ἔταρμεν 225

¹ Νηῦς, ἤδη κρατεροῖσιν ἐπειρομένη ἐρέτησιν,

² Καὶ μεγάλην παμοῖο καταβλώσκοντα ρείθρου.

³ Αὐτὰρ ἄναξ ἄτην πελυπήμονι χεῖρας αἰείρας

Ἡέλιον ἔζωα κακῶν Ἰπιμάρτυρας ἔργων

Κέκλετο. δεινὰ δ' ἢ παντὶ ᾧ θαλάσσειον ἤπυε λαῶν, 230

Ingens directe protendebatur: habenas equorum

Manibus cepisset Absyrtus. at pontum longule profindebatur

Iam navis vel remigum robore celerata,

Vel secunda magni fluvii prolapsione.

Verum rex, sublatis in arumnosa hac clade manibus,

Solem Iovemque fœdorum arbitros facinorum

Testatus, dirissima quaque jam tum denunciavit militi,

καὶ αὐτὸς πολλὰς ἀπίδαλι. φερικύδης δ' ἐν ἰσθμῷ, πλὴν μηδείας φησὶ
ἄρα τ' ἄψυρτον ἐκ τ' κρήτης, ἰάσιν ἢ ἐπιπύλῃ αὐτῇ, καὶ ἐπιγχεῖν αὐτῆς
τὴν ἀρξιαύτας. ἐπεὶ δ' ἐδιώχθησαν, σφάξαι, ἔμελίσατο ἐκβαλεῖν ἰς
τὸ πλάμῃ. ἐν δ' τοῖς σκούθαις ὁ σφοκλῆς ἐπερομήτορα τ' μηδείας τ' ἄψυρ-
τον λίγῃ. ἔ γ' ἐκ μιᾶς κρήτης ἔβλαστο· ἀλλ' ὁ μὲν κρηίδ' ἔπειτα ἀρξια
βλαστάνοισι, πλὴν δ' ἰδῆα πρὶν ποτ' ὠκισαῖν κρηὶ πύλιν. Ἡῦς ἔδη κρη-
περοῖσι. ἢ ταῦς, φησὶν, βιαία ὄρμη τ' πλῆν ἦναι, τῇ τε τ' ἐρετῶν δυνάμει
βιαζομένη, καὶ τὰ τ' πλάμῃ κρηίλκοντα ἔκρητορα ἰδίωσθαι. Αὐτὰρ
αἰαξ, ὁ δ' αἰήτης, φησὶν, ἐν πολλοῖς κρητοῖς γηλυμηδρῶν τ' ἡλίου καὶ τ' Δία
μάρτυρας τ' πιπερομένην ἐπιγαλεῖτο. φησὶ δ' ὁ ἀπλάσιος ἄλλ' ἐτύπει,
τ' αἰήτιν ἄπρακτον ὑποσέψαι. ἄλλ' ἢ τ' ἐξῆς φησὶ τ' ἄψυρτον ἰεὸν ὄντα
ἠιοχάειν ᾧ θαλάσσειον τὰ πατρί. Διόνσι δ' ὁ μιλήσιος φησὶ ὅτι
αἰήτης ἰδίωξεν αὐτὸς· οἱ δ' ἀρξιαὶ ἠγωνίζοντο ἀκρινίζοντες, οἱ δ' αὖτε πρὶν
αἰήτιν ἰπῶων. ἔστι δ' ἴφιν πλάμῃσιν τ' ἀρξια μὲν ἦν, ἀρξιαίως δ'
ἀδελφοί. κρηλαβόντα γ' δύο τ' αὖτε αἰήτιν ἰπῶων, ᾧ κρηλαβόντων
γηνόσθαι ὑπὸ τ' αἰήτη ἀρξιαίῃ αὐτὸν βρόχον, ἐν δ' τοῖς ἐξῆς φησὶ ὡς οἱ
κρήτοι ἐς φυγὴν ἐτάπησαν. φερικύδης δ' ἐν ἰσθμῷ διακρηδύνας ἀναβιβάσθαι
ἐπὶ πλὴν ταῦν τ' ἄψυρτον, καὶ μελίσατο, ἰδίωσθαι ἰς τὸ πλάμῃ. σφοκλῆς
δ' ἐν κρηλίφ φησὶ καὶ τ' οἴκῳ τ' αἰήτη τ' παῖδα σφαγῆσθαι, ἐξῆς δ' ἀπλά-
σιος πλὴν ἀπεικῶν πρὸς πλὴν αὐτῶν τὴν κρήτην.

Εἰ μὴ οἱ κέρκω αὐτὰρ ἄρχειον, ἢ ἀνά γαῖαν
 Ἡὖ πλωτῆς ἄρόντες εἴτ' εἰν αἰλὸς οἴδματι νῆα,
 Ἀΐξοσι, καὶ θυμὸν Ἰπικλήσθ' ἠδρεαίνων
 Τίσσασθαι τὰδε πάντα, δαήσοντα κεφαλῆσι
 Πάντα χεῖλον. καὶ πᾶσαν ἐλὼ ὑποδείγμασι αἴτιω. 235
 Ὡς ἔφατ' αἰήτης. αὐτῶ δ' ἐνὶ ἡματι κέλχοι
 Νῆας τ' εἰρύσαντο καὶ ἄρμυρα νηυσὶ βάλλοντο·
 Αὐτῶ δ' ἡματι πόντον ἀνήϊον. καὶ δέ κε Φαίης
 Τόσσον νηίτιω σόλον ἔμμεναι, ἀλλ' οἰωνῶν
 Ἰλαδὸν ἄσπερον ἔθνη. Ἰπικρομέειν πελάγεσιν. 240
 Οἱ δ' ἀνέμω λαίψηρα θεῆς βεβλήσιν αἴεντο
 Ἡΐρης, ὅφρ' ὤκισσε κακὸν πελῖαο δόμοισιν
 Λιαίη μῆδεια πελασγίδα γαῖαι ἴκηται,
 Ἡοῖ ἐν τρίτῃτη πρυμνήσια νηὸς ἔδησαν
 Παφλαγόνων ἀκλαῖσι, πάροισ' ἄλυτο πταμοῖο. 245

*Ni sibi puellam sine alia lesione captam, seu subductam,
 Sive in nabili maris pelago deprehendissent navem,
 Reducant, & exaturet iram cupidus
 Hac ulciscendi omnia, experturos capitibus
 Quantumcunque vel agritudinis fuerit vel noxia.
 Dixit Aeates. eodem igitur Colchi die
 Naves deduxerunt, armamenta imposuerunt navibus,
 Eodem die ingressi Pontum fuerunt. neque facilius credidisses
 Tantas navales esse copias, quam avium
 Populosam nationem in aquoribus turmatim fremere.
 Isti vero flante violentius vento, providentia dea
 Iunonis, ut quam ocissime adibus Pelia exitio
 Veniret Medea Aea in agrum Pelasgicum,
 Oriente tertio die funes religarunt navis
 A Paphlagonum litoribus, ante flumen Halum.*

Ἡ γάρ σφ' ἐξαπατάντας δρέουσα θυέεσσιν
 Ἡνώχ' ἐκάτλω. ¹ καὶ δὴ τὰ μὲν ὅσα θυηλῆ
 Κέρη προσανέεσσε πτύσκελο, μή τι τις ἴσως
 εἶη, μήτ' ἐμὲ θυμὸς ἐποτρύνειεν αἰεΐειν.

Ἄζομαι ἀυδῆσαι. τότε μὲν ἔδ' ἔξετι κείνῃ

250

Ὅρρα θεᾶ ἥρωες ὄπι ρηγμῖσιν ἔδειμαν,

Ἀνδράσιν ὀψιγόνοισι μὲν ἔ τῆμ' ἰδέσθαι.

Αὐτίκα δ' αἰσινίδης ἐμνήσατο, σὺν ᾗ ἔ ἄλλοι

Ἡῶες, Φινῆ, ὃ δὴ πλόον ἄλλον εἶπεν

Ἐξ αἴης ἔοσεσθαι. ἀνώϊς ᾗ τί τετυκτο

255

Πᾶσιν ὁμῶς ἄργ' ᾗ λιλαιομύοις ἀγόρῳσε.

² Νῶμεθ' ἐς ὄρχομυρόν, τὴν ἔχραεν ὕμμι περῆσαι

Etenim hac egressos placare sacris

Hecatam jubebat. at ea vero qua libis

Puella apparandis destinaverit, non est quod vel scire quis

Properet, vel ego canere inducam animum.

Religio est effari. veruntamen ex illo usque delubrum

Quod dea struxerunt in litore heroës,

Hominiibus postgenitis in hodiernum manet ad videndum.

Ibi autem Iasoni simul cum ceteris heroibus

In mentem venit Phineus, qui profecto alium dixerat cursum

Ex Aea fore. sed ignarus erat

Omnibus aequae. Argus tamen attendentibus concionatur.

Illam ituri Orchomenum eramus, quam transeundam vobis

¹ Καὶ δὴ τὰ μὲν ὅσα θυηλῆ. ἐκ τούτων βέλιστα δηλώσασιν ὅτι τριακῆντα θυσίαν ἐπέλετο πλίσσασιν, ὁποῖαν αἱ φαρμακίδες εἰσῆλθαι. ὑμφορὶς δὲ ἐν τῷ ἔκτῳ πῶσι Ἡρακλείας, ἐκείνης φησὶν ἱερὸν εἶναι ἐν τῇ πεφλασθῆναι, μηδείας ἰδρυσαμένης. καὶ δὲ τὴν ὑποσιώπῃσιν ἰμφορὶς κέρηλαι, τὴν ταῖς φαρμακίσι πελαμυρῶν θυσίαν μὴ ἐπέξεργάζεσθαι. ² Νεισόμεθ' ὄρχομυροί. ἀλλὰ τῶν φησὶν ὁ ἄρχος ἀληθῆ αὐτοῖς εἰρησθαι ὑπὸ φινίως. εἶναι γὰρ πλεονέκτηρον ἔξω φέρονται, ὅν ἀγύπτοι ἱερεῖς ἐσημῶσαντο. ἰγνίωσκε γὰρ τὰ μέρη αἰεῖνα

Νημερτής ὁδε μάντις, ὅτω ξυπέθητε πάροιθεν.

¹ Ἔστι γὰρ πλόϛ ἄλλϛ, ὃν ἀθανάτων ἱερεῖες

Πέφραδον, οἱ θήβης τριτωνίδϛ ἐκγεγάασιν.

260

Οὐπω τείρεα πάντα πατ' ἔρανῶ εἰλίσονται,

² Οὐδέ τι πω δαιαῶν ἱερὸν γήϛ ἦεν ἀκῆσαι

Respondit verus ille divinus, quem convenistis pridem.

Est enim alia navigatio, quam deorum sacerdotes

Monstrarunt, Theba Tritonia orti.

Nondum omnia quae in caelo volvuntur insignia,

Necdum augustum genus Danaorum licebat comperire

ὁ ἀργϛ. διό φησιν. ὅπως δὴ τῆ ἰσχυρῆ ἰδέσθαι κερσημῶροι, ἢ κὶ ἡμεῖς εἰς ὄρημῶροι ἐπερῶμεθα, περῶμεθα. Ἔστι γὰρ πλόϛ ἄλλϛ. ἠρόδωρος ἐν τοῖς δόξιαύταις φησὶ Διὸς τῆ αὐτῆς θαλάσσης ἐπαπελθεῖν δι' ἧς ἐ ἐπερῶθησαν εἰς κῶλχες. ἐκλαῖϛ δὲ ὁ μιλήσιϛ, ἐκ τῆ φῶσιδϛ διελθεῖν εἰς τὸ ἄκισσι, εἶτα ἐκείθην εἰς τὸ νεῖλον. ὅστις εἰς τὴν ἡμετέραν θαλάσσαν. τῆτο δὲ ὁ ἐπίσιϛ δόρτεμίδωρος ψευδὲς φησὶ εἶναι. τὸ γὰρ φῶσις μὴ συμβάλλει τῶ ἄκισσι, ἀλλ' ἐξ ὀρίων κλαφίρεσθ. τὸ αὐτὸ καὶ ἐραβῶθίης ἐν γ γεωγραφικῶν φησὶ. πμῶγιϛ δὲ ἐν α' ἐπὶ λιμῶν, τὸ ἴσροι φησὶ κλαφίρεσθαι ἐκ τῆ κελικῶν ὄρων εἶτα ἐκδιδῶσαι εἰς κελικῶν λίμην μὲν δὲ ταῦτα εἰς δύο χρίζεσθαι τὸ ὕδωρ, κὶ τὸ μὲν εἰς τὸ ἄξινοι ποῖθι ἐισβάλλει, τὸ δὲ εἰς τὴν κελικὴν θαλάσσαν. Διὸ δὲ τῆτο τῆ φῶσις πλιῦσαι τὴν δόξιαύταις, καὶ ἐλθεῖν εἰς τὴν ἡμετέραν κλαφίρεσθαι δὲ αὐτῶν ἐ λπκῶνιϛ. ἠρόδωρος δὲ, κὶ πίδαρϛ ὁ πυθιοῖκας, κὶ ἀντίμαχος ἐν λυδῆ. Διὸ τῆ ἄκισσῆ φησὶν ἐλθεῖν αὐτὴς εἰς λιθύλω, ἐ βασιλευσῶν τὴν δόξω, εἰς τὸ ἡμέτερον πύλαγϛ γηῶθαι. Οὐδέ τι πω δαιαῶν. τὴν αἰγυπῆας παλαιοτάτας εἶναι φησὶ, ἠρόδωτϛ ἢ φρύγας. κῶσις δὲ ἐν πρῶτῶ αἰγυπῆακῶν, ἐ λίνι ἐν πρῶτῶ τῆ πρῶτῶ τὴν μητέρα, κὶ κίωσος ἐν α' γεωγραφικῶν τῆ ἰσσίας, πάντων δόξωσιπῆτας αἰγυπῆας φασὶ καὶ ἐν αἰγυπῆα πρῶτῶ κηδῆσαι πόλι θήβας. κὶ νικαῖωρ ἢ τῆτοις συμφωνεῖ, ἐ δόξωσιπῆ ἐν ταῖς μετωπυμῆαις, καὶ ξισαγῆρας ἐν πρῶτῶ γηῶνι. κὶ ἴππυς δὲ τὴν αἰγυπῆας δόξωσιπῆτας γεγεῖναι λέγει, ἐ πρῶτῶς γεγεῖσθαι τῆ τῆ ἀέρϛ κρῶσις καὶ γεγεῖσθαι εἶναι τὸ τῆ νεῖλω ὕδωρ. γεγεῖναι δὲ αὐτὴς φησὶν ὁ λπκῶνιϛ πρῶτῶ τῆ πάντα τὰ ἄστρα φαῖναι καὶ τὴν τὴ φύσιν κηδῆσαι αὐτῶν δεικῶσι κὶ τὴ ὀνόμασι θῆσαι. καὶ τὴν μὲν δάδωκα ζώδια, θῆς βυλαῖς πρῶτῶ γηῶνι. τὴν δὲ πλανήτας, ραδδῶφους. ἠρόδωτϛ δὲ φησὶ φρύγας πρῶτῶς γεγεῖσθαι. ψαμμίπηρ γὰρ τῶν αἰγυπῆων βασιλεῖς, βελόρῶμοι Διὸ γηῶνι τῆς

¹ Καὶ ποταμὸς τρίτων καλλιρροῦ, ὃ ὑπὸ πᾶσαι
 Ἄρδεται ἡερίη· δίοθεν δέ μιν ἔπολε δάιδ. 270

² Ὀμβροῦ ἄλις, ποροχοαῖσι δὲ ἀναστεχόμεσιν ἄρραται.

³ Ἐΐθεν δὴ πινὰ φασὶ πέραξ ἀφ' ἧσιν ὀδεῦσαι

*Et Triton fluviorum pulcerrimus, quo rigatur tota: cum ibi
 Plerumque sit sudum, nec eam Iovis unquam fermentes
 Satis imber, sed eluvionibus ebria spica frugem submittant arva.
 Atque indidem quendam ajunt circumcirca peragrasse totam*

¹ Καὶ ποταμὸς τρίτων. καὶ τὸ εἶδος ἀναδύσας ἀφ' ὧν αἰτίαι τῶν
 τοῖς παλαιοῖς ἐλέγχθη. ἀναξαρτῶν μὲν γὰρ φησὶ ἀφ' ἧσιν τὴν τῆσιν τ' ἡερί-
 οῦ πληθύνει αὐτοῖς. ἢ ἔπειτα καὶ ἀραπίδης, λίγων. εἰς μὲν δὲ καλλιρροῦ
 ἵου ῥοὴ λαοκῆς τακείσης χιόνος ὑγραίνῃ γύλω. καὶ αἰγύλω δὲ ἐσοφοκλῆς
 ὑπέλαβον τὸς κατ' αἰγύλω χιονίζουσαι τῶν, καὶ τῆσιν δὲ χιόνος
 τὴν χύπιν εἰς τὸ ἱεῖλον ἐκδίδουσαι. νικαρτῶν δὲ φησὶ ἀπὸ τῶν ἀνθίκων αὐτὸν
 ῥεῖν. δημόχρητος δὲ ἐφυσικός. ἀπὸ τῆς κῆ μισημερίας ὑπερκεκμηῖται πε-
 λάγους λαμβάνειν τὸ ἱεῖλον τὴν ἐπίχουσι ἀπογλυκαίνουσαι δὲ τὸ ὕδωρ, ἀφ'
 τὸ ἀφ' ἧσιν καὶ τὸ μῆκος τῆς πόρος. ἔπειτα τῆς καύχουσι ἀφ' ἧσιν δὲ
 καὶ ἀναστέλλει, φησὶ, ἔχει τὴν γύσω. ἀρῶν δὲ ὁ χιόνος, ὅτι χιόνος ὡς ὑπὸ
 γύλω ὁ ἡλιος εἰσπίπτει τὸ ὕδωρ. τῆς δὲ ἡερίης γινόμενος ὑπὲρ γύλω, ὅτι ἐπὶ,
 ἀφ' ἧσιν τὸ μῆκος ἡερίου αὐτὴν. διὸ ἐκ τῆσιν ἡερίου ἢ γῆ τῆσιν ὕδωρ ἀνα-
 δίδουσι. ἔπειτα δὲ ποταμὸς καὶ εἶναι φησὶ τὴν αἰγύλω. ῥηγυμῶν δὲ τῆ
 γῆς ὑπὸ τῆς ἡλίου τῆς ἡερίης ἀναπνεύει τὸ ὕδωρ, καὶ ἐκπέσει τὸ ῥεῖμα. θαλῆς
 δὲ ὁ μελήσας φησὶ ὑπὸ τῆς ἡλίου σκελετοῦ ἡερίου τὰ ἱεῖλα καὶ τὰ ὄρη τῆ
 αἰθιοπίας, αὐτῶν δὲ ῥηγυμῶν. ὅταν γὰρ τῆς ποταμῶν ἡερίου σκελετοῦ αἰ
 πνοαὴ
 ποταμῶν πῖσαι τῆ θαλάσῃ ἐκ τῆς ἀποπνευόμενης πλῆμης, τὴν ὑπερχύσας
 ἀναδύουσαι τὸ ἱεῖλον. διοχλῶν δὲ ὁ ἀποπνευόμενης, ὑπὸ ἡλίου ἀρπάζουσαι τὸ
 ὕδωρ τῆς θαλάσσης, ὁ τότε εἰς τὸ ἱεῖλον καταφέρεται. οἴεται γὰρ πληροῦσαι τὸ
 ἱεῖλον ἐκ τῆς ἡερίης ἀφ' ἧσιν τὸ ἡλιος εἰς τῶν τῶν ὑπὸ γῆς ἐκπέσει τῆσιν.
 ὁ δὲ ἱεῖλος ἔπειτα τὸ ἀπὸ τῶν ἐκπέσει, τρίτων μετανομήσας δὲ ἀπὸ ἱεῖλου
 τῆς κύκλωκος, τῆς ταιβάλης, βασιλοῦσας τῆς χώρας, ὡς ἰρμιππος φησὶ.

² Ὀμβροῦ ἄλις. ἀμφιβολία καὶ τὴν σιῶταξιν. σημαίνει γὰρ ἡτοι ἄλις ἀνα-
 στεχόμεσιν, ἢ ὅτι ὑπὸ ὀμβροῦ ἄλις. ἐπεὶ ἢ βρέχει σιῶταξιν κατ' αἰγύλω.

³ Ἐΐθεν δὴ πινὰ. σιῶταξιν αἰγύλω πῖσης βασιλοῦς, καὶ ἄλλοι τὸ ἱεῖλον
 καὶ ὀσίρωτος πῖσαι, τὴν μὲν ἀσίω ὀρμητοῦς πῖσαι κατ' ἡερίου, ὀμοίως
 ἔπειτα πῖσαι τῆς ἀρῶν. ἀρῶν δὲ ἔπειτα τὰ καὶ τῶν αὐτῶν ἡερίου ἡροδοτῶν.
 ἡερίου καὶ ἐκπέσει τῶν σιῶταξιν αὐτὸν καλεῖ. ἡροδοτῶν δὲ ἀρῶν φησὶ ὅτι εἰ
 μὲν πινὰς πολέμῃ κατ' ἡερίου, σιῶταξιν ἐπὶ πῖσαι εἰς τὴν πῖσαι. εἰ δὲ παρεχόμεν.

¹ Κύρβιας οἷς ἐνὶ πᾶσαι ὁδοὶ ἔπειρατ' ἔασιν 280

Ἰχθῆς τε τραφερῆς τε πέριξ Ἰπινεισομύοισιν.

Ἐστὶ δὲ τις ποταμὸς, ὑπέλον ² κέρας ὠκεανοῖο,

Εὐρύς τε πρὸ βαθύς τε καὶ ὀλκάδι νηὶ περιῆσαι.

³ Ἴσρον μιν καλέοντες ἑκάς διατεκμήρατο.

Columnas, in quibus omnia sunt itinera & fines

Maris terraeque circumquaque profecturis.

Ac nonnullus est fluvius, ultimum Oceani cornu, adeo

Latus & continua profunditatis, ut vel oneraria pernavigetur.

Eum dixerunt Istrum, & longe affluere conjiciendum dederunt.

¹ Κύρβιας, σήλας. λίγη ἢ τὸς ἀξοίας ἐν οἷς οἱ τόμοι χεράφοιται. ὡς ἀρι-
 σφάτης ὁ κωμικός. ἀποδόωρ δὲ φησι πᾶσαν δημοσίαν χεράφιω καὶ
 τόμοις, κύρβιον κηλεῖσθαι ὅτι οἱ ἀρχαῖοι λίθους ἰσπίτες ἐπέστειλαν πρὸ δόξαζε
 ἐν αὐτοῖς ἀναγράψαι. κύρβεις, οἰοῦντο κηρύφεις, καὶ συγκεκλιμένῃ μετὰ τὴν
 τροπῇ τῷ φέει β, κύρβεις. ὑπερον ἢ ξύλα λιλάκων μέρη χεράφοιτας, κύρβεις
 ὁμοίως ἐκάλισσαν καὶ αὐτὰ. κύρβεις μὲν οὖν, αἱ πειρίχουσαι τὰς ἰσθμὸς ἀνα-
 γραφάς. κύρβεις λέγουσι, ὡς ἰσραηλίνης φησὶ, ἔ τὸς ἀξοίας καλυμμένους
 ἀθλώουσι, ἐν οἷς οἱ τόμοι πειρίχονται. οἱ ἢ ἀκροῖστοι, ἀξοίας μὲν, πετρα-
 γώνους λίθους κύρβεις ἢ, περὶ τῶν. ἐν ἀμφοτέροις ἢ τόμοι ἦσαν γεγραμμένοι
 ἀθλώουσι. ² Κέρας. κέρατα γὰρ λέγουσι τὸ ὠκεανὸς πάντας τὸς ποταμούς τὸς ἀπ'
 αὐτῷ χεράφοι μέρη. ὁ ἢ ἴσρο, ποταμὸς σκυθίας. ὁ ἢ λόγος. μακρότην
 οἷα διατεκμήρατο τὸ ποταμὸν, ἔ ἔγνωσαν. ³ Ἴσρον μιν καλέοντες. τὸ ἴσρον
 φησὶν ἐὰν τὸ ὑπερδορίων χεράφοιτα καὶ τὸ ῥίπαϊον ὄρη (ἔ τω ἢ εἴπι ἀγ-
 λυτῶν αἰχύλων ἐν λυομῶν πρὸ κηλεῖ, λίγη καὶ τῷ το) χηροῖμοι ἢ μετὰ τὸ σκυ-
 θῶν ἔ ἰσραηλῶν, χεράφοι καὶ τὸ μὲν εἰς τὸν κατ' ἡμᾶς θάλασσαν ἐκβάλλει
 ῥήθρον τὸ ἢ, εἰς τὸν ποταμὸν θάλασσαν ἐκπίπτει τὸ ἢ, εἰς τὸ ἀδριατικὸν
 κόλπον. σκύμιος ἢ ἐν τῇ ἑκατοδενκῆτι πρὸ δόξαζης, αὐτὸν μέγιστον φησὶν
 ἀπὸ ἰσραηλ φησὶν τὸ ἴσρον. ῥίπαϊα ἢ ὄρη ἐν ταῖς ἀνατολαῖς, ὡς καλέμεθα
 χος. ῥεπαῖα πικρῶσι ἀπ' ἔριος, ἦχε μάλιστα. ἰσραηλίνης ἢ ἐν τρίτῃ
 γεγραφοῦν, ἐξ ἰσραηλ τῶν ῥην, πρὸ δόξαζης εἰς τὸν ποταμὸν. ἔδειξ
 εἰς ἰσραηλ ἀπὸ τῶν τῶν ἀρξοιαῦται ἐκπεπλοκίνας εἰς τὸν ἡμισπρῶν
 θάλασσαν, ἐξ ἡμισπρῶν. ἢ ἡγελέθησι ἀποδόωρ. ὁ μὲν γὰρ σκύμιος,
 αὐτὸς ἀπὸ τῶν ἀπὸ πικρῶν ἐκπεπλοκίνας ἐπὶ τὸν μεγίστον θάλασσαν, ἐκείθεν
 ἢ εἰς τὸν ἡμισπρῶν θάλασσαν ἰληλυθίνας. καὶ παρεκβολοῦται, ὡς ἄρα
 ἰληλυθίνας ἐπὶ τὸν ἡμισπρῶν οἱ ἀρξοιαῦται ἐπὶ σαυρωτῶν ἐκόμεσαν τὸν
 ἀρξοῖ, μίχρως ἢ ἐπὶ θάλασσαν παρεκβολοῦται. ἐπίδο δὲ φησι ἀπὸ φέειδος

Ὅς δὴ ποιτείως ἰδὼν ἀπείρονα τίμειτ' ἄρρασαν 285

Εἰς εἰς (πηγαὶ γὰρ ὑπερ πνοιῆς βορέας

Ῥιπαίοις ἐν ὄρεσιν δότοπερσι μορμύρασιν)

Ἀλλ' ὀπίσταν Θρηάκων σκυθῶν τ' ἐπιβήσεται ἔρας,

Εὔθρα διχῆ τὸ μὲν εὔθρα μετ' ἰονίῳ ἄλα βαλλῆ

τῆσ' ὕδαρ, τὸ δ' ὀπίωε βαθιῷ διὰ κέλλων ἰησι 290

Σχιζόμενον πόντιν ἑννακρέϊα εἰσανέχοντα,

² Γαίῃ ὅς ὑμετέρῃ ὤρα κέκλιται· εἰ ἔτεον δὴ

Enimvero ille prius immensam tellurem profecit

Vnus solusque (fontes quippe ultra Aquilonis flatus

Rhipæis in montibus remote scaturiunt)

Sed ubi Thracum & Scytharum oras superscendit,

Tum bipertito, alterum ibi Ionium versus mare

Illac divergîum, alterum pone per profundum mittit sinum

Fissus mari Trinacrio imminentem,

Quod nostram in tellurem recumbit, si profecto

αὐτὸς πτωλοσκία. ἰκαίου δὲ ἐλίγχοι αὐτὸν, ἰσραῖ μὲ ἐσθλίται
εἰς τὴν ἡμίλιασιν τ' φῶσι, ὑδ' ὡς διὰ παντίδ' ἰπλοῦσαι, ἀλλὰ κ' τ'
αὐτὸν πλῆτ καθ' ὅτι κ' ἐσθλίται ὡς σφοκλῆς ὡς σκύδαις ἰσραῖ, ἔ καλί-
μασθ'. ἔστι κ' τ' σκυθῶν τὸς μὲν εἰς τ' ἀθρίασιν πτωλοσκίας, μὲ ἀθρίασιν
τὸς ἀθρίασιν τὸς ἔ διὰ τ' κυσάτων, ἀθρίασιν ἐπὶ τὴν κέρκυρας κ' ἐπι-
πλωκοτίας, ὃ ἔ ἰσραῖ, καὶ φερόμενον ἔ ἐ ὑπερβορέων, ὅταν φησὶ ἐπὶ τ'
μετ' ἐν σκυθίας κ' ἡθρίασιν τὸς, χίζεται εἰς δύο κ' τὸ μὲν αὐτὸ εἰς τὸν
ἀθρίασιν πόντιν βαλλῆ τὸ ἔ ἔτερον εἰς τὴν τερρηνικὴν ἡμίλιασιν. Ἐ-
νακρέϊα. τὸ τερρηνικὸν πύλαγον ὤρα κέκλιται τῆ σκυθία. ἐσθλίται δὲ
ἑννακρέϊα τὸ σφότερον, διὰ τὸ πρὸς ἀκρας ἔχει, πύχμων, λιθόσσαιον,
πύλαρον. βυλλόμενον δὲ ὁ ἀπολλώνιος καυτοτέρων π' ἐπὶ τ' ἰσραῖ ἐσθλίται,
τὸ εἰς τ' ἀθρίασιν καὶ φερόμενον ριθμα αὐτῶ ὑπερβορέων αὐθίας εἰς δύο κ' τ'
τὸ μὲν εἰς τ' ἀθρίασιν φερόται, τὸ δὲ εἰς τερρηνικὸν πύλαγον λίγ' ὅπερ
καὶ χιζόμενον, ἑννακρέϊοι εἰσι. ² Γαίῃ ὅς ὑμετέρῃ. ἰδὼν μὲν ἔτερον ὤρα κέ-
κλιται, γαίῃ ὅς ὑμετέρῃ ἰσραῖ τ' ἰκαίου τ' ἑννακρέϊα, ἰσραῖ τ' ἰσραῖ. ὤρα κέ-
κλιται γ' ὡς πρὸς κέλλους ἔτερον.

τίμειτ'

¹ Ὑμετέρης γαίης ἀχελώϊο¹ ἐξαίησιν.

Ὡς ἄρ' ἔφη. τοῖσι δ' ἑαὶ πύρασ ἐχθυάλιξεν

² Αἴσιον. ὧς ἔ πάντες ἐπὶ Φήμησιν ἰδόντες 295

Σπίλλεσθαι πλώδ' οἶμον. Ἰππιδὸς γὰρ³ ὄλκός ἐτύχθη

οὐρανίης ἀκτίνος, ὅπη ἔ μορσιμον ἦεν.

Γηθόσσωι δ' ἰλύχθιο καλαυτίθι παῖδα λιπόντες,

λαίφρεσι πεπταμύοισιν ὑπεὶρ ἄλα ναυίλλοιτο,

οὔρεα παφλαγόνων θηδύμοι. εἰδὲ κάρφασιν 300

Γνάμψαν, ἔπει προιαί τε καὶ ἔρατις πυρὸς αἴγλη

Μεῖνεν, ἕως ἴστροιο μέγαν ῥέον εἰσαφίκοιτο.

⁴ Κόλχοι δ' αὐτ' ἄλλοι μὲν ἐτώσια μαρδύοντες

Vestra Achelous tellure erumpit.

Sub hunc sermonis finem monstrum viris exhibuit faustum

Dea. quo conspecto omnes secundo timore jusserunt

Hanc miri viam. ducebatur autem protinus tractus

Flamma caelestis, quo verum erat ire.

Leti ergo, ibi exposito Lyci nato,

Velis passis mare incurrebant,

In Paphlagonia jugorum conspectu. nec vero Carambim

Circumvehebant, quoniam flatus et caelestis fulgur flamma

Mansit, donec magnum Istri essent fluentum inveci.

At Colchorum alii nequicquam inbiando

¹ Ὑμετέρης γαίης. ὁ ἀχελῷος ἔστι τῆς ἰκιάδος ποταμῶν τῆς ἀπὸ τοῦ ἀφροδίτου πίνατος. τὸ δ' ἐπιπλάγρον πίλαγρον φησὶ καλεῖται τῆς τῆς ἰκλιάδος γῆς. ἐκ οὗ ἴστρος ὁ ἀχελῷος, παρ' ἡμῶν ἴστρος. τὸ γὰρ ὄνομα ἀκόμοιο. ἀγροῦ γὰρ ὁ ἀργός ὡς αὐτῆς ἐκ τῆς χώρας ἀναπηδῶν. φησὶ οὖν τὸ ἴστρον εἰς τὸν ἀχελῷον εἰσοσάλλει ἀφ' οὗ τὰς πηγὰς αὐτῆς περιέχεσθαι. ² Αἴσιον. τὸ κατῆκον. ³ Ὀλκός, τὸ ἀφροδίτου ἔστι ἄστρῳ. ⁴ Ἐπει προιαί τε. ἐπιπλάγρον γὰρ αἱ αὐταὶ τῆς ἀνέμων πνοαί. καὶ ἡ φανείσαι αὐτοῖς ἔρατις λαμπηδῶν ἢ τῆς ἐπὶ ἴστρον ἀφροδίτου σημαίνουσα. ἀφροδίτου δ' οἱ φεῖν ἔστι ἰκπλάξ τῆς ἀφροδίτου καὶ τῆς κόλχου γεγραφότις. ⁵ Κόλχοι δ' αὐτ' ἄλλοι. τῆς κόλχου εἰ μὲν ἀφ' οὗ κυανίωι πεπταμύοισιν ἐπλάσθη, ὡς ἔστι καλλιμαχῶν (φησὶ δ' ἀποκρίνεται ὑπερέψαι αὐτὸς, ἐπὶ τῆς καλλιμαχῶν) οἱ δὲ εἰς τὸ ἴστρον μὲν ἀψύρθη ἦλθον.

Κυαείας πόντιο δι' ἐκ πέτρας ἐπέρησαν·

Ἄλλοι δὲ αὖ ποταμὸν μετεκίαθον, οἷσιν ἀνασεν 305

Ἄψυρσι¹· καλὸν ἤδη σῆμα πείρε λιαθεῖς.

τῷ ἔτι ἐπέφθη τέργε βαλὼν ὑπὲρ αὐχένα γαίης

κόλπον ἔσω πόντιο² πανέχαλον ἰονίσιο.

Ἰσρῶ γάρ τις νῆσος³ ἔεργεται, ἔνομα³ πύκκη,

⁴ Τριγλῶχιν, ⁵ εὐρ⁴ μὲν ἐς αἰγιαλὸς ἀνέχουσα, 310

στεινὸν δὲ αὐτ' ἀγκῶνα ποτὶ ῥόον. ⁶ ἀμφὶ ἣ δοιαὶ

σχίζονται περὶ ἰσρῶ, τὴν μὲν καλέουσι ἄρηκ⁶,

Cyaneas Ponti rupes pervadebant;

Alii ad flumen contendebant, quibus praerat

Absyrtus. is per os Calum summo transit studio;

Istos itaque praeveniens proruit ultra cervicem terra,

Intra penitissimum maris Ionii sinum.

Nam quaequam Istro obsepitur insula, Peuca nomine,

Triangula, basim in litora protollens;

Cubitum angustum, ad fluvium. circa illam duo

Patent effluxus, alterum vocant Naracis,

¹ Καλὸν ἤδη σῆμα. τρία σῆματ' ἔχει ἡ Ἰσρ³ ὡς ἐν λέγειται καλὸν σῆμα, ὡς φησι περὶ γῆ³ ἐν τῷ περὶ λιμνῶν· εἰς ὃ φησι πλῆθος τ' ἄψυρτων. ² Πανέχαλον ἰονίσιο. τὸ ἰόνιον πέλαγος τ' ἰταλίας, εἰς ὃ ἐαδιδύσει ὁ ἀδρίας. διὸ καὶ πρὸς αὐτὸ ἀδρίας ὀνομαζέσθαι, καὶ μετὰ δόσει ἔνοματ' εἶναι. ἰπεί γε σκωπία ὁ ἀδρίας τῷ ἰονίῳ, ἤδη τῷ ποτὶ μὲν τ' ἀδρίας, ἰονίσιον ποτὶ δὲ τ' ἰόνιον, ἀδρίας καλεῖται. ὀνομαζέσθαι δὲ ἀπὸ ἰονίῳ τὸ γῆ³ ἰλλυρεῖ. ὡς φησι θεόπομπος ἐν ἐκείνῳ περὶ τῶν ἰονίων πέλαγος πρὸς τῇ ἰταλίᾳ ἔτω καλεῖται μὲν ἀπὸ ἰονίῳ ἀδρίας ἰλλυρεῖ. πρὸς δὲ, ἀπὸ τ' ἡλιομένης πλάτης τῇ ἰονίᾳ. ³ ⁴ Τριγλῶχιν. ἰσραηλῶν ἐν γ' γεωγραφικῶν, νῆσοι εἶναι ἐν τῷ Ἰσρῶ φησὶ τριγωνοί, ἰσρῶ τῇ ῥόδῳ· ἡ δὲ πύκκη λίγη ἤδη τὸ ποταμὸς ἔχει πύκκας. καὶ τὴν μὲν κορυφὴν ἔχει τριγωνοῦ αὐτῆς πρὸς τὸ ρεῖμα ἔσω ἔστι ποταμῶν, ἀγκῶνα ἐπέλασι· τὴν δὲ βάσιν τὴν πρὸς τὴν θαλάσσαν, εὐρ⁴. ⁵ Ἀμφὶ δὲ δοιαί. περὶ τ' ἀπὸ τῆς πύκκης ἀγκῶνα δύο εἶναι φησὶ σῆματ' εἶναι Ἰσρ³ ὡς τὸ μὲν καλεῖται ἄρηκ⁶, τὸ δὲ, καλὸν σῆμα· ἐν ᾧ τὰ χεῖρα εἰ κήληαι σκῶ ἀψύρτων ἰπλῶσαν.

Τὴν δὲ ὑπὸ τῆ νεάτη, καλὸν εἶμα. τῆ δὲ Δραπέδῳ
 ἈΨυρῶν κῶλοι πὶ θωώτερον ὠρμήθησαν.
 1. Οἱ δ' ὑψὲ νήσιο κατ' ἀκροτάτης ἐνέοντο 315
 Τηλόθεν, 2 εἰαμδαῖσι δὲ ἐν ἄσπετα πώεα λείπαι
 3 Ποικίλεις ἀγρῶλοι, νηῶν φόβω, οἷά τι θῆρας
 Ὀσόμενοι πόντα μεγακήτερον ἐξαιόντας.
 Οὐ γάρ πω αἰτίας γε πάρεσσιν ποδὶ νῆας ἴδοντο.
 4 Οὐτ' οὐὼ θρηῖξι μιγαδες σκύθαι, ἔτι σίγωνοι, 320
 Οὐτ' οὐὼ γραυκένιοι, 5 ἔθ' οἱ περὶ λαύρονον ἤδη
 6 Σίνδοι ἐρημαῖον πεδίον μέγα ναιετάοντες.

Alterum, quod sub ima, Calum ostium. & istas protinus
 Absyrtus Colibique eruperunt velocius:
 Illi altius prater summam tendebant insulam
 Et ambitiosius tum in pascuis riguis greges magnos reliquerunt
 Metu navium pastores ruri degentes, utpote qui belluas
 Videre Ponto alicubi cetis scatente erumpentes viderentur.
 Nunquam enim antea marinas naves oculis usurparant:
 Cum Thracibus nec Scythamiscerentur commercio, nec Sigymni
 Nec Graucenii, postremo nec qui per Laurium,
 Vastum desertumque campum habitant Sindi.

1 Οἱ δὲ ὑψὲ νήσιο. οἱ περὶ τὴν ἰάσονα ἀνωτὴν τὴν ἐν τῷ Δραπέδῳ ἄρησιν ἐπι-
 κληθῆναι ἰσχυροῦσιν. 2 Εἰαμδαῖσι. οἱ κρηνηροὶ τύποι ἐπιγαυαῖοι. δὲ δὲ ἀκέραι
 ἐκαστήρωσιν τὰς νομῆς περὶ τὰς ἀκροτάτας. 3 Οἱ δὲ νομῆς (πάντας ἀκέραι) δὲ δὲ
 τὰς πρὸς ταῦς θαλάσσια θηρία εἶναι, δεισάσθαι εἰς φυγὴν ἐτρέψθησαν. 4 Οὐτ'
 οὐὼ θρηῖξι. τὰς ἐπὶ τῷ ἄρῳπῳ θραξίν ὄμφοι εἰσὶν οἱ σκύθαι. 5 Οὐδ' οἱ περὶ
 λαύρονον. λαύρονον πεδίον τὸ σκυθίας. τὸ δὲ σκυθίας ἔθνη πτηνῶν πρὸς
 ἀναχέφῃ ἐν περὶ τῶν περὶ σκυθῶν. καὶ δὲ τὸ τὸ σίνδοι πεδίον χεῖρται ὁ πε-
 τὰ μὲν ἰσχυροῦσιν καὶ τὸ περὶ αὐτῶν ριῦμα εἰς τὸ ἄρῳπον, τὸ δὲ εἰς τὸ εὐξείνιον
 πόντον ἰσχυροῦσιν. 6 Τὸ δὲ σίνδοι ἠρωδιακὸς ἐν τῷ ἔκτῳ τῷ καθόλου, βαρυθροῖν
 φησὶ δὲ τὸ πρὸς τὸ ὀξυῦσιν, ὅσα δὲ καὶ ἰσχυροῦσιν δὲ μνημονεύει, ὅσα τὸ
 σινδοῦσιν Δραπέδῳ. ἰσχυροῦσιν δὲ ἐν τῷ περὶ ἰσχυροῦσιν φησὶ. βάρυθροισιν δὲ
 περὶ τὸν σινδοῦσιν αἰὼν δὲ τῷ περὶ μνημονεύεται σκύθαι. ἰσχυροῦσιν δὲ καὶ σίγωνοι
 εἰδῶσιν, παράνομοι τὰ ἔθνη.

Αὐτὰρ ἐπεὶ τ' ἀγγυρον ὄρεσσι ἄπωθεν ἔντα

Ἰ Ἀγγυρον ὄρεσσι σκοπέλον ὄρεσσι καυλιακῆιο

(Ὡς πέρα δὲ γέζων Ἰστρου ῥόον ἔνθα κῆρ ἔνθα

325

Βαλλυαλός) πέδιον τι ταλαύρομον ἡμείψασθ'

Δήρα τί τι κρονίω κάλχοι ἀλαδ' ἐκπρομολόντες,

Πάντη, μή σφε λάθοιεν, ἴπερ μέγαλο κελδύθες.

Οἱ δ' ὄπιθεν ποταμοῖο κατήλυθον. ἔκ δ' ἐπύρσσω

Δοιάς δὲ πέμιδος βρυτηίδας ἀγχόθι νήσας.

330

Τῶν δ' ἤτοι ἐπύρῃ μὲν ἐν ἱερὸν ἔσκεν ἔδεθλον,

Ἐν δ' ἐπύρῃ πηληθὺ πύφυλα γμῶμοι αἰψύρσιο

Βαῦνον· ἐπεὶ κείνας πολλὸν λίπον ἔνδοθι νήσας,

Αὐτῶς ἀζόμμοι κέρλω διός. αἱ γ' δὲ ἄλλα

Verum ubi Angurum montem & procul distantem

Ab Anguro monte scopulam Cauliacum,

(Quem propter bifidatus jam Istrus huc & illuc vergit

In mare) Talaurium denique praeteriere campum

Colchi; tum vero in Saturnium egressi mare,

Passim, ne se insciis evaderent, transitum intersepierunt.

Nostri vero pone decurso fluvio,

Penetrarunt usque ad duas Dianae Brygæas insulas:

Quarum in altera sacrum erat delubrum;

Alteram vitandarum Absyrti copiarum causa

Occuparunt. eas siquidem cautissime reliquerant in medio,

Tantum Iovis gnatae reverentia. alia certò

Ἰ Ἀγγυρον ὄρεσσι. πολλοὶ οἱ ἴστρου ποταμῶ. μετρησθέντι δ' αὐτῷ περιγῆσι
ἐν λιμένει. ὃ δὲ καυλιακῆς σκοπέλου τὴν σκυθίας, πολλοὶ οἱ ἴστρου, ἢ μετρησθέντι
ποταμῶν ἐν κείσῃ ἰπελικῶν ἢ σικελικῶν. πολλοὶ γὰρ φασὶν ἀγγυρον
ὄρεσσι. ἢ ἀγγυρον ὄρεσσι, καὶ ἀγγυρον ὄρεσσι. ἀντὶ δ' ἢ κοινῶς οἰοῦντο καυλιακῆς.
Φησὶ δὲ καὶ τὸ ὄρεσσι τὸ ἴστρου διὰ τῆς ἀγγυρον, τῆ μὲν οἰς τὴν ἀδριακὴν, τῆ
δὲ οἰς τὴν ὠκεανὸν ἰσοπέδου. ἢ Κρονίω ἀλα. τὴν ἀδριακὴν φησὶ. ἐν ταύτῃ γὰρ
τὴν κρόνον καὶ ἀγγυρον.

Στεινόμεναι χάλχοισι πόρυς εἰρωλο θαλάσσης. 335

Ὡς ἢ εἰς ἄλλας πλεθιὼ λίπον ἀγχόθι νήσους

Μέσφα σαλαγκῶν ὄπισθε μὲν ἢ νήσῳ αἴης·

¹ Ἐνθα κε λάλαλέη μινύαι τό τε δηϊότητι

Παυρότεροι πλεόνεον ὑπὲρ εἰκαζον, ἀλλὰ πάροιθε

Σωθροσὶν μέγα νεῖκ ὄπισθε ἀλάμμοι ἐτάμοιο. 340

Κῶας μὲν χεῦσειον ἴππῃ σφίσιν αὐτὸς ὑπέστη

Αἰήτης, εἰ κείνοι ἀναπλήσειαν αἰέθλους,

Ἐμπεδον δὲ δίκῃ σφέας ἐξέμμεν, εἴτε δόλοισιν,

Εἴτε εἰς ἀμφαδίῳ αὐτὼς ἀέκοντο ἀπηύρων.

² Αὐτὰρ μῆδειαν (τό, τε γὰρ πέλεν ἀμφήρῃσι) 345

Παρθένου κέρη λητώϊδι νόσφιν ὀμίλῃ,

Colchis differcta maris obvallabant itinera.

Ac quoniam in aliis vicinis insulis reliquerant praesidia,

Ad Salanconem usque fluvium & tellurem Nesteam:

Vbi Mynae haud incruento in praelio

Pauciores pluribus erant manus daturi: quamobrem praevia

Paetione iniquum inciderunt bellum:

Auream se quidem pellem, quandoquidem ipsis spondederat

Aeates ipse sub conditione exequendi certaminum,

Propriam ex aequo & bono habituros, seu dolis,

Seu aperte simpliciterque invito eripuerint:

Sed Medeam, id quod esset in controversiam,

Deposituros apud filiam virginem Latonae, separatim à concilio,

¹ Ἐνθα κε. κατ' ἐκείνοι τ' τόπῳ φησὶ τὴν δόρυαυτίαν τὸ πλεῖστον ἢ χάλχῳ φορηθέντας, εἰκειν αὐτοῖς. καὶ βάλισσαι μὲν τὸ κῶας ἔχουσι καὶ μὴ ὠδραχίνοι· ² τὴν δὲ μῆδειαν (ὡς γὰρ τὸ καθ' αὐτὴν δίκαιοι ἀμφήρῃσι) παρθένου τῆ δρυτέμιδι ἐν τῷ αὐτῆς ἱερῷ, ἕως τὴν δικαίω ποταμῷ αὐτῆν ἐπιδοτεῖν τῷ πατρὶ ἢ τοῖς δόρυαυταῖς.

Εἰσοῦκε τίς δικάσῃσι θεμισέχων βασιλῆων,
 Εἶτε μιν εἰς πατέρας χρεῖω δόμον αὐτίς ἰκάνειν,
 Εἶτε μετ' ἀφνειῶ θεῖα πόλιν ὄρχομνῶιο, 350
 Εἶτε μεθ' ἑλλάδα γαῖαν δρισηέσσιν ἔπεισται.
 Ἐνθα δ' ἐπεὶ τὰ ἕκαστα νόω πεμπόσαστο κέρη,
 Δὴ ῥά μιν ὄξειαι κροδίω ἐλέλιξαν ἀνία
 Νωλομέες. αἴψα ἣ νόσφιν ἰήσυνα μῆνον ἑταίρων
 Ἐκπροκαλεοσαμένη ἄγλυ ἄλλυδις, ὄφρ' ἐλίσσεν
 Πολλὸν ἕκασ· ἑνόνετα δ' ἐνωπαδὶς ἐκφαρ μῦθον. 355
 Αἰσυνίδη τίνα τῶδε σωαρλιώσαστε μνηοινῶ
 Ἀμφ' ἐμοί; ἢ ἔσε πάγχυ λαθρηφροσύναις ἐνέηκας
 Ἀγλαΐαι· τ' δ' ἔπι μετατρέπη ὅσ' ἀγόρευες
 Χρεοῖ ἐπιχόμνῳ. πῶς τοι δὶς ἰκεσίοιο
 Ὀρκια, πῶς ἣ μελιχραὶ ὑποχεσίαι βεβάασι; 360
 Ηἰς ἐγὼ ἔκ' ἄχρ' ἄσμον ἀναιδήτω ἰότητι

*Donec aliquis regum justis curatorum decernat,
 Opusne sit eam patris domum justo redire postliminio,
 An ad opulentam Divi urbem Orchomeni;
 Aut in terram Helladem sequi proceres.
 Eam cum pressius supputasset rem puella,
 Sane quam acribus ei cor adurebatur usque sollicitudinis aculeis.
 Nec mora, seorsim Iasonem absque sociis
 Sevocatam alio seducit, donec bene longe essent
 Avulsi; ac intercisum gemitu coram edit sermonem.
 Aesonis gnate, quamne hanc concinnastis de me
 Sententiam? nempe semel te in supinam oblivionem merxavit
 Fortuna pellacia, nec te quicquam eorum reflectit, qua dixerat
 Necesitate circumventus. at quo tibi praesidis supplicum Iovis
 Iusiurandum, quo cesserunt data blande scitamenta promissorum?
 Quibus ego illecta indecenter inverecundoque animo*

Πάτριν τε, κλέα τε μεγάρων, αὐτὸς τε τοκῆας
 Νοσφισιάμην, τὰ μοι ἦεν ὑπερτάτα. τηλόθι δ' οἴη
 Λυγρῆσιν κτ' ἄντον ἄμ' ἀλκυόνοισι Φορεῦμα,
 Σῶν ἔνεκεν καμάτων, ἵνα μοι σὺ ἄμφί τε βροσίν, 365
 Ἄμφί τε γηγρέεσσιν ἀναπλήσειας ἀέθλας.
 Ἰσταίον αὖ ἔκωας, ἐφ' ᾧ πλόθ' ὑμῖν ἐτύχθη,
 Εἶλες ἐμῆ μαλῆη. κτ' δ' ἔλοον αἶχ' ἔχθρα
 Θηλυτέρας. τῷ Φημί τεη κέρη τε δάμαρ τε
 Αὐτοκασιγνήτη τε μεθ' ἑλλάδα γαῖαν ἔπεδον. 370
 Πάντη νυῦ προφέρων ὑπερίστασο, μηδέ με μνήνῃ
 Σείο λίπης ἀπάνδρον ἐποιοῦμαι βασιλῆθ'.
 Ἄλλ' αὐτως εἴρυσσο. δίκη δέ τοι ἔμπεδ' ἔστω,
 Καὶ θεμῖς λυ' ἄμφω στωαρέεσσα μιν. ἢ σὺ γ' ἔπειτα
 Ἰφασχάτω αὐτίκα τόνδε μέσον Διφ' λαιμὸν ἄμηση, 375

*Et patriam & majestatem regia, & ipsos penates
 Deserui, quae mihi erant summa; ac sola procul
 Lucretios similiter alcedonibus per mare feror,
 Tuorum laborum causa, ut salvus mihi cum bobus,
 Cum gigantibus certamen decertares:
 Ac tandem etiam pelle, cujus gratia suscepta vobis est navigatio,
 Es potitus, mea temeritate. interim fœda labe decoloravi
 Fœminarum secus: eo quod nunc filia tua existimor, alias conjux
 Nonnunquam unigena in terram trahi Graciam.
 Quacunque igitur promovens præsta operam: nec solam me
 Abs te destitue, consulto rege;
 Sed quocunque modo tuere. valeant apud te fas
 Et leges, in quas consensimus. sin; extemplo tu saltem
 Gladio mediam hanc diffeca gulam,*

Ἰφασχάτω αὐτίκα τόνδε μέσον Διφ' λαιμὸν ἄμηση. ἢ σὺ γ' ἔπειτα
 Ἰφασχάτω αὐτίκα τόνδε μέσον Διφ' λαιμὸν ἄμηση. ἢ σὺ γ' ἔπειτα

Ὄφρ' Ἰπίηρα φέρωμαι εἰκότα μαργούνησι,
 Σχέτλιε, εἶπεν δὴ με κασιγνήτοιο δικάσῃ
 Ἐμμεναι ἔτ' ἀναξ, ὧ Ἰπίχρει τὰς δ' ἀλεγεινάς
 Ἀμφω σωθείας, πῶς ἴξομαι ὄμματά πατρὸς;
 Ἡὲ μάλ' Ὀκλειῆς. τίνα δὲ ἔτισιν ἢ βαρεῖαν 380
 Ἀπὼν ἔσφυγερῶς, δεινῶν ὑπερ' οἴα τε ἔοργα,
 Ὄτλήσωι ἔκην θυμηδέα νόσον ἔλοιο.

Μὴ τὸ γε παμβασιλεια διὸς τέλειεν ἄκρῃς,
 Ἡὲ ἐπι κυδιάει. μνήσαιο ἢ καὶ ποτ' ἐμείο
 Ἰ Στραζόμυρος καμάτῃσι. δέρ' ἀπὸ πῖτον ὀνείροις 385
 Οἴχοιτ' εἰς ἔρεβ' ἀμεταμάνιον. ἔκ δέ σε πάτρης
 Αὐτίκ' ἐμαί σ' ἐλάσειαν ἐρμινύες· οἴα ἔσ' αὐτῇ
 Σῆ πάθον ἄτροπή. τὰ μὲν ἔθιμις ἀκράαια
 Ἐν γαίῃ πρῶειν· μάλα γὰρ μέγαν ἤλιτες ὄρκον

Vt debitum ob stultitiam feram pretium

Improbe, ubi me fratri addixerit

*Rex ille, cui facitis ambo compromissum de crudeli ista
 Pactione, quemadmodum veniam in patris conspectum?*

*Eximio cum decore scilicet. quam vero non pœnam, aut
 Cujus rei gravem jacturam pro iis qua atrociter in me admisi,*

Non perferam? ne tibi anhelatus contigerit reditus,

Nec sirit hoc communis regina, Iovis matrona,

Cujus efferris favore. olim tibi redeat mei memoria

Aerumnis rotato; pellis instar somnii

In aquam & terram vaneſcat inutiliter, patria denique

Mea te repente exturbent Erinnyes; qualia & ego

Tua eram lubricitate perpessa. nec ista fas irrita

Humi cadere: usque adeo sanctum violasti sacramentum

Ἰ Στραζόμυρος, ἀπὸ τῆς καμάτῃσι καὶ ἐριολέμῃσι. Ἄτροπή, τῆς σῆς κακοτροπίας καὶ ἀδουλίας, ὅτι ἐπιόρκησας.

Νηλεΐς. ἀλλ' ἔθλω μοι Ἰππικίζοντες ὀπίσσω 390

Δὼ ἔσσεσθε ἔκηλοι ἔκηλ' γε σωθεσιάων.

Ὡς φασί, ἀνιάζουσα βαρῶν χόλον. ἴετο δ' ἤγε
 Νῆα καταφλέξαι, διὰ τ' ἔμπεδα πάντα κεάσασαι·

Ἐν ᾗ πεσεῖν αὐτὴ μαλερῶ πυρὶ. τοῖα δ' ἰήσων
 Μειλιχίοις ἐπέεσσιν ὑπερδδείσας προσέειπεν, 395

Ἴχθεο δαυμονίη. τὰ μὲν ἀνδάνη ἔσθ' ἐμοὶ αὐτῶ.

Ἀλλὰ τιν' ἀμβολίῳ διζήμεθα δηϊότητ' ἄ.

Ὅσον δυσκλέων ἀνδρῶν νέφ' ἀμφιδέδην
 Εἵνεκα σεῦ. πάντες γὰρ ὅσοι χθόνα τῷδε νέμονται,

Ἀψύρτω μεμάασιν ἀμυνέμεν, ὄφρα σε πατρὶ, 400

οἷά τε ληϊοθεῖσων, ὑπὸ τροπον οἶκαδ' ἄγοιτο·

Αὐτοὶ ᾗ συγερῶ κεν ὀλοίμεθα πάντες ὀλίθρῳ,

Μίξαστες δαὶ χεῖρας. ὅ,τι καὶ ρίγιον ἄλγ' ἄ.

Ἐσσεταί, εἴ σε θανόντες ἔλωρ κείνοισι λίποιμεν.

Crudelis. at me tamen haud diu postica habebitis

Facetia, nec sub pactis eritis securi.

His dicendis onerosum deplebat stomachum; ac meditabatur

Navem exurere, quicquid firmi in ea erat disjicere,

Ipsa furentibus insilire flammis. Iason itaque hac talia

Nonnihil territus benedice respondet.

Reprime te anime mi, ne mihi quidem cordi sunt ista:

Sed nescio quam dilationem pugnae querimus:

Tanta hostium nubes disposita circumstipatur

Tua causa. omnes enim quicumque hac inhabitant terra

Intenti sunt auxilium ferre Absyrto, ut patri te

Postliminio praedationis salvam reducant domum;

Nos rursus pereamus diriter cuncti atque internecemur,

Conferto manibus praelio. quae res dolentius

Acciderit, si te illis occidentes pro captura relinquamus.

Ἦ δὲ ἢ σωθείη κρανὴς δόλον, ὧ μιν ἐς ἄτλω 405
 Βήσωνδρ. εἰδ' ἂν ὁμῶς πείναιέται ἀντιόωσι,
 Κόλχοις ἦρα φέρουτες, ὑπὲρ σέο νόσφιν ἀνακίθη,
 Ὅς τοι ἀοσσητῆρ τε κασίγητος τε τίτυκται·
 Οὐδ' ἂν ἐγὼ κόλχοισιν ὑπαίξωμαι πολεμίζειν 410
 Ἀντιβίλω, ὅτε μή με διεξείργωσι νέεσθαι.
 Ἴσκειν ὑποσάειων. ἢ δ' ἐλοὸν ἐκφατ μῦθον.
 φράζο νυῦ. ἵ χρεὼ γὰρ ἀεικελίοισιν ἐπ' ἔργαις
 Καὶ τόδε μηλίσσασθαι· ἐπεὶ τοπρῶτον ἀάσθλω
 Ἀμπαλακίη, θεόθεν ἢ κακὰς ἤνυσσασθαι μωμοιὰς.
 Τυῶη μὲν κτ' μῶλον ἀλέξο δέσρατα κόλχων· 415
 Ἀὐτὰρ ἐγὼ κείνον γε τεὰς ἐς χεῖρας ἰκέσθαι
 Μειλίξω (σὺ δέ μιν φαιδροῖς ἀγαπάζο δώροισι)

*Hac enim vero ratione maturabitur dolus, quo eum
 Adducamus in exitium; nec simul in nos vadent finitimi
 Tua causa, gratificandi Colchis studio, sine rege,
 Qui tibi & assertor existis & frater.
 Equidem haud formidavero cum Colchis decertare
 Vi & armis, si me perumpere vetuerint.*

*Hac dixit blandius. sed ista capitalem ordiebatur orationem.
 Tecum igitur esto (nam foedis patratu facinoribus necesse est
 Vt ad hoc quoq, machinandum delabamur, quia primum noxio
 Dementans errore improba, deo sic volente, perfeci cupita)
 Ac tu quidem praliando resiste armis Colchorum:
 At ego illum, ut ad te salutandi gratia accedat,
 Inducam (tu quoque luculentis eum onerabis muneribus)*

ἵ Ἀεικελίοισιν. ἐπὶ γὰρ τοῖς χρεαῖσι, φησὶ, χρεὼ δὲ βελάσθαι. ἑσπέρηται οὖν ἐπὶ τῶν ἀψυρῶν ἀπὸ τῶν ἑσπερῶν ἀμαρτήμασιν ὑπὸ αὐτῆς.

¹ Εἰ κέν πως κήρυκας ἀπερχομένους πεπίθοιμι
 Οἴοθεν οἶον ἐμοῖσι σωαρθμῆσαι ἐπέεσσιν.
 Εἴθ' εἴποι τίδε ἔργον ἐφαιδάνη, ἔπι μεγαίρω· 420
 Κτείνέ τε, ἔκχλοισιν αἰερεο δηιοτῆτα.
 Ὡς τώ γε ξυμβάντε μέγαν δόλον ἠρτύνοντο
 Ἀψύρτω, καὶ πολλὰ πόρον ξεινήια δῶρα.
 Οἷς μέτα ἔπέπλον δόσαν ἱερὸν ὑψιπυλείης
 Πορφύρεον· τὸν μὲν ῥα διωνύσῳ κάμον αὐτῆ 425
² Δίη ἐν ἀμφιάλῳ χάρητες θεαί· αὐτὰρ ὁ παίδι
 Δῶκε θόαυτι μετ' αὐτίς· ὁ δ' αὖ λίπεν ὑψιπυλείη.
 Ἡ δ' ἔπερ' αἰσονίδη πόλεσιν μέτα κ' τὸ Φέρεαυτι
³ Γλῶεσιν εὐεργές ξυωήιον. ⁴ ἔμιν ἀφάσων,

*Modo si abeuntibus persuaserim caduceatoribus,
 Ut meis solius solum nos conciliari verbis liceat.
 Tum si hoc conducibile arbitraris, nihil renitor,
 Et interfice & cum Colcbis ini pralium.
 Sic compecti arduum isti instruxerunt dolum
 Absyrto; ac multum dederunt munerum hospitalium;
 Interque ea spectabilem Hypsipyla tunicam,
 Purpuream, quam Baccho quidem ipsa laboraverant
 In circumflua mari Dia Charites dea: is verò tursus
 Thoanti filio impertierat, qui deinceps reliquerat Hypsipyla;
 Quæ nato Aesonis donavit, ut cum multis hoc quoque asportaret
 Pulcre inoculatum insignibus xenium. ejus tu nec contrectandi*

¹ Εἰ κέν πως. εἴπως, φησὶ, πείσομαι ἢ ἄψυρτος μέγαν ὡς μέγαν ἠρτύνοντο, φίλιαν ὡς αὐτὸν σωαρθμῆσαι. ² Δίη. ἐν τῇ γῆσι. καλλιμαχος. ἐν δίη. τὸ γὰρ ἴσκει παλαιότερον ἔτομα γῆσι. ³ Γλῶεσι. ποικίλμασι. ⁴ Οὐ μιν ἀφάσων. ἔδαμῶς αὐτὸν τὸν πέπλον ἐκείνου ψηλαφῶν, ἢ καθορῶν, τὴν ἐπιθυμίαν πληρώσειας.

Οὔτε κεν εἰσορόων, γλυκιῶ ἴμερον ἐμπλήσσεις. 430

Τῆ ἢ Ἐ ἀμβροσίη ὀδμή πέλεν ἐξ ἔπι κείνης,

Ἐξ ἔ ἀναξ αὐτὸς νυσιῖ Ἐγκατέλεκτο

¹ Ἀκροχάλιξ οἴνω κῆ νέκταρι, καλὰ μεμαρπῶς

Στήθεα παρθενικῆς ² μινωίδ Ἐ ἰὺ πῶτε θησῶς

Κνωσόθεν ἑσπορμύλεω δῆ ἐνι κάλλιπτε νήσω. 435

Ἡ δ' ὅτε κηρύκεσιν ἐπεξυνώσατο μύθους,

Θελγίμῳ, εὐτ' ἂν πρῶτα θεᾶς πρὸ νηὸν ἴκηται

Σωθεσίη, νυκτὶς τε μέλας κνέφας ἀμφιβάλῃσιν,

Ἐλθέμῳ ὄφρα δόλον συμφράσεται, ὡς κεν ἔλθῃσιν

Χρῦσειον μέγα κῶας, ἰπότεροπ Ἐ αὐτὶς ὀπίσσω 440

Βαίη ἐς αἰήταο δόμους. πρὸ γάρ μιν ἀνάγκη

Τῆς φρέξιοιο δόσαν ξείνοισιν ἀγεῖται.

Τοῖα πρῶται φαρμάκη, θελκτήρια φάρμακ' ἔπασι

Nec contemplandi suavitatem satiasset libidinem,

Nibil ut dicam quantum ambrosia halarit illo ex tempore,

Quo ipse ei herus incubitarat Nyseus

Vel temeto semimadidus vel nectare, cum formosa contigit

Filia Minois virginis pectora, quam aliquo Theseus tempore

E Gnosso secutam in Dia insula deposuerat.

Ceterum hac cum legatis sermones miscuit,

Impetrarent ab eo, ut, simul ipsa dea ad templum venisset

Ex pacto, nigra noctis circumdensente caligine,

Veniret, doli cum ipsa reperiundi causa, quo resumpta

Magna pelle aurea postliminio re-

deat domum Aeata: se quippe perinvitam

Phrixi filios propinasse hospitibus pradandam.

Vbi suggestit istac, delensifica inspergit medicamenta

¹ Ἀκροχάλιξ. ἄκρος μεθῶν ἀκρότη ἢ ἰκταρι. ² Μινωίδ Ἐ, πῶς θησῶς.

Αἰθέρα κ' προΐησι, πᾶ κεν ἔ' ἄπωθεν ἰόντα
 Ἄγχιον ἠλιθιάπειο κατ' ἔρεθ' ἤραγε θῆρα. 445
 Σχέλι' ἔρωσ, μέγα πῆμα, ἴ μέγα σύγ' ἀνθρώποισιν·
 Ἐκ σέθεν ἐλόμωμαι τ' ἔρδεις σοναχαί τε γόοι τε,
 Ἄλγισά τ' ἄλλ' ἴπτι τοῖσιν ἀπείρονα τετρήχασι.
 Δυσμενέων ἴπτι πασι κούροσσο δαῖμον αἰρεθίς,
 Οἱ μὲν εἰρη σαρπυρὸ φρεσὶν ἔμβαλες ἄτλω. 450
 Πῶς γὰρ δὴ μελιόντα κακῶ ἑδάμασεν ὀλέθρω
 Ἄψυρτον; τὸ γὰρ ἡμῖν ἴπτιχερῶ ἦεν αἰοιδῆς.
 Ἡ μὲν ὅτ' ἀρτίμιδ' νήσω ἐνὶ τλώγ' ἐλίποντο
 Σωθεσίη. πῶ μὲν ῥα διάνδιχα νηυσὶν ἐκελευσθ
 Σφωίτιραις κελυθέντες· ὁ δ' ἐς λόχον ἦεν ἰήσων, 455
 Δέγμεν ἄψυρτόν τε ἔ' ἔξ' αὐτίς ἐταίρας.
 Αὐτὰρ ὄγ' αἰνοῦταισιν ὑποχεσίησι δολωθεῖς,

*Aëti ventisque, qua vel procul remotam
 Excelso delectassent monte feram incircurem.
 Amor improbe, magna hominibus calamitas, ingens odium,
 Tua culpa & noxia lites & gemitus & luctus
 Et novi catenata successione dolores exasperantur.
 Tu adversatorum liberos in vim erectus arietas deus,
 Adeo odiosam animo Medea insevisti noxam.
 Ecquo autem modo, quamve saevo demersit exitio
 Absyrtum? huc enim vergebat ordo carminis.
 Posteaquam in Diana insula deposuerunt istam
 Secundum conditiones; ceteri quidem divisim abeunt navibus
 Suis, contenti; Iason vero in aptum insidiis locum concedit
 Excepturus Absyrtum & suos iterum socios.
 Is autem insidijs circumductus promissis*

² Μέγα σύγ'. τ' ἔρωσ εἶνευ μέγα σύγμω τοῖς ἀνθρώποις λίγλ.

Καρπαλίμως ἤ νηὶ δὲ ἐξ αἴλος οἶδμα περήσας,
 Νύχθ' ἰσὸν λυγαίῳ ἱερῆς ἐπιθήσεται νῆσιν.

¹ Οἰόθι δὲ ἀνὴκρὺ μελιῶν πειρήσεται μύθοις

460

Ἐὶο κασιγνήτης ἀταλὸς παῖς (οἷα χαράδρης
 Χειμερῆς, ἠὲ δὲ δὲ αἰζηοὶ πρόωσιν)

Εἶ κε δόλοισι ξείνοισιν ἐπ' ἀνδράσι τεχνήσασθαι.

Καὶ τῷ μὲν τὰ ἕκαστε σωήνεον ἀλλήλοισιν·

Αὐτίκα δὲ αἰσονίδης πυκινόιο ἐπέαλτο λόχοιο,

465

Τυμνὸν ἀναχόμεν⊕ παλάμη ξίφ⊕· αἴψα δὲ κέρη

² Ἐμπαλιν ὄμματ' ἐνεικε, καλυψαμένη ὄφθησι,

Μὴ φόνον ἀθρήσειε κασιγνήτιο τυπέντ⊕.

³ Τὸν δὲ ὄγε, βετύπ⊕ ὥστε μίγαι κερεαλκία ταῦρον,

Sua festino navi tumidum permensus equos

Nocte concubia sacram ingreditur insulam.

Ac solus coram veniens pertentavit verbis

Puer imperitus sororem suam (ceu voraginem torrentis

Hiberni, quam ne juvenes quidem transirent)

Si quem in hospites cogitet dolum.

Atque hi duo quidem de singulis consenserant:

Sed impigre Iason densa è latebra irruit,

Mero alte elato manu gladio: ac statim puella,

Quamquam linteis velata, vultum retrorsus torquet

Vt ne percussis sit fratris intuenda cades.

Iste vero illum, ut magnum prope ac fidentem in cornua taurum,

¹ Οἰόθι δὲ ἀνὴκρὺ. μόν⊕ δὲ ὡς τὸ μῦθος μίγαι ἢ ἀψυρξ⊕ πῆραν ἐλάμβανεν, ὡς ἐπ' ὡν ἀταλὸς ἔδδλον ἀπειρ⊕, ἢ βυλεθέη σφδῶσαι τὸς ἀρρηστωάτας, τ' κρθ' αὐτῷ δδλον οἷα ἐπιστῶρθ⊕. ² Ἐμπαλιν ὄμματ' ἐνεικε. ἢ μῦθος ἀπιστῶρθ⊕ ἀψυρξ⊕ ἀταρσῶρθ⊕. ἢ αὐτὸ τ' φῶς αὐτῷ ἴδθ. ³ Τὸν δὲ ἀψυρξ⊕ ἢ ἰάσθω ἐπληξθ, ὡς ἢς βῶς κρθ' ἀτάσθ.

Πλῆξεν ὀπιπίδ' αἶμα, νηῦ χεδόν, ὄν ποτ' ἔδειμα 470

Λ'ρτίμιδι¹ βρυγοὶ πρηναιέται ἀνὴπέρηθε.

Τῷ ὄγ' ἐνὶ² πρεδόμῳ γνύξ ἤραπε. λοίοθια δ' ἤρωσ

Θυμὸν ἀναπνείων χερσὶν μέλαια ἀμφοτέρησιν

λίμα κατ' ὠτειλῶ ὑποίχ' αἶμα³ τῷ καλύπτερον

Λ'ργυφέω κ' πέπλον αἰλαομύης ἐρύθλων. 475

Ὁξὺ δ' ἢ πανδαμάτωρ λοξῶ ἴδεν εἶον ἔρεξαν

Ὁμματι νηλεῆσ ὀλοφώϊον ἔργον ἐρηνύς.

Ἡρώσ δ' αἰσινίδησ⁴ ἐξ' ἀργματα τίμνε θανόντ' αἶμα.

Τρὶσ δ' ἀπίλειξε φόνεσ, τρὶσ δ' ἐξ' αἶμα⁵ ἐπίυσ' ὀδόντων,

Ἡ⁶ θέμισ ἀνθήτησιν δολοκτασίας ἰλάεσται. 480

Intentos tenens oculos, maestas ad templum, quod olim

Extruxerant Diana Brygi accolae oppositi.

Ejus igitur in vestibulo procidit genibus flexis heros, & extremam

Efflaturus animam utrisque manibus nigrum

Sanguen, quod rebulliebat vulnus, subjecit, & istius calyptram

Candidam averfa & pallam rubefecit.

Verum quae omnia domat, immisericors Furia, limis acute

Cernebat oculis quam dolose admitterent quam capitale facinus.

Tum Iason heros primitiis cadaveris obtruncatis,

Ter delingit sanguinem occisi, ter dentibus expuit februa.

Prout fas est percussori clandestinam expiare cadem.

¹ Βρυγοί, ἴθι αἰματίας. ² Καταχρηστικῶσ πρεδόμοι εἶπε τ' αἰθίασι.
³ Τῆσ δ' μηδείασ ὁ ἄψυρι δάπθιόσκων τῶ καλύπτερον ἔ πίπλον ἐρύθλων
 τῷ αἰματίαι. ⁴ Εξ' ἀργματα τίμνε. τ' δάπθιαιόσται οἱ δολοφονήσται δό-
 χαίωσ ἀκρωτηριάσματα πᾶσ ἰπίων δ' ἀναιρημύσ' καὶ ταῦτα λαβόντεσ
 ἐξήρτων δ' τραχίλωσ αὐτῶν. τ' δ' καλυμμένων ἀκρωτηριασμοῦσται ἄπειρα
 κ' πολλὰ ἐξ' ἀργματα. ἴπνιτα δ' αἰματίαι αὐτῷ λαβόντεσ, τρὶσ εἰσ τὸ σῶμα
 ἴπνιοι. τῷτο δ' ἰπίωνσ πρὸσ τὸ ἐξιλάσασθαι τῶ δολοφονίασ.

430 ΑΠΟΛΛΩΝ. ΤΟΥ ΡΟΔΙΟΥ

Υἱὸν δὲ ἐν γαίῃ κρύψεν νέκιον· ἐνθ' ἐπινοῶ περ
Κεῖαται ὅστ' αἰ κείνα μετ' ἀνδράσιν· ἀψυρῆυσιν.

Οἱ δὲ ἄμυδις πυροῖο σέλας παρπάροιθεν ἰδόντες
Τό σφιν παρθενικὴν τίκμαρ μετιῶσιν ἄειρε,

Κολχίδ' ἀγχοῖσι νηὸς, ἐλὼ πρὸ νῆα βάλοιντο 485

Ἡρώες· κέλχων δὲ ὄλεθρον σόλον, ἤυτε κίρκαι
Φῦλα πελειάων, ἢ μέγα πῶυ λέοντες

Λ' ἄχρότεροι κλονέουσιν ἐνὶ σταθμοῖσι θορόντες.

Οὐδ' ἄρα τις κείνων θάνατον φύγε, πάντα δὲ ὅμιλον

Πῦρ ἄτε θεϊόωντες ἐπέδραμον. ἐψὲ δ' ἰήσων 490

Ἡντήσεν μεμαῶς ἐπαμυνέμεν, ἔ μάλ' ἀρωγῆς

Δόλομυοῖσι. ἤδη δὲ καὶ ἀμφ' αὐτοῖο μέλοντο.

Εἴθη ἢ ναυιλῆος πυκινῆς πέρι μελιτιάσκειν

Εἰζόμενοι βελλῶ. Ἰπὶ δὲ σφισιν ἤλυθε κέρη

Hinc adobruit humo cadaver tenerum,

Vbi in hodiernum illa sunt ossa apud Absyrtenfes sita.

At simul facis lumen ante se conspexerunt,

Quod virgo venturis extulerat,

Colchica navi suam prope adigunt navem

Heroës, adeoque illam nauticam Colchorum copiam affligunt,

Vt circi columbarum agmina, aut magnum gregem leones

Incicures turbant, cum stabulis insultarunt.

Ac nullus eorum exitum. inde totum militum corpus,

Sicut ignis, incursantes, stragem fecerunt. Iason sero

Accessit ferenda opis cupidus, opis non ita jam

Indigis, ut de ipso sollicitis.

Hæc ubi peracta, de navigatione cauta ineunt

Consilium in confessu: ac supervenit puella

* Ἀψυρῆυσιν. ἴθι· ἀπὸ ἀψύρτε εἰρημῶν.

φραζομένους. πηλός ἢ παροίται ἄκφατε μῦθον. 495

Ἡ δὲ νῦν κέλομαι νύκτωρ ἔπι νῆ' Ἰπιδάντας

Εἰρήνην περὶ αἶψα πλόον ἀντίον, ὧ' ἐπέχουσι

Δῆιοι. ἠῶθεν γὰρ ἐπαθρήσειας ἕκαστα

Ἐλπομαι ἔχ' ἕνα μῦθον, ὅπως προτέρωσθε δίδεσθε

Ἡμέας ὄτρυνέτε, ὅσσ' ἔπεισέμεν· οἷα δὲ ἄνακτι 500

Εὐνίδες, δὲρραλήσει διχουσασίης κεδόωνται.

Ῥῆιδιη δὲ κεν ἄμμι κεδαοθέντων δίχα λαῶν

Ἡ δ' εἴη μετίπειτα κατερχομένοισι κέλευθον.

Ὡς ἔφατ'. ἤνησσε ἢ νέοι ἐπ' αἰακίδαο·

Ῥίμφα ἢ νῆ' Ἰπιδάντες ἐπερρώωντ' ἐλάτῃσι 505

Νωλεμές· ὄφρ' ἱερῶν ἠλεκτρίδα νῆσον ἴκοντο,

Ἀλλείων ὑπ' αἰτῷ, ποταμῷ χερδὸν ἤραδαοιο.

Deliberantibus. primus tamen sententiam Peleus dicebat.

Iam nunc, densente adhuc nocte, conscensa jubeo navi

Trajicere remigio viam maris contrariam illi qua infidetur

Ab hostibus. mane enim, cum singula arbitrabuntur,

Censeo nihil rationis, qua ad nos longius persequendos

Perpelli queant, locum apud eos esse habiturum: imo tanquam

Rege viduati, seditione insedabili lacerabuntur:

Vt expeditum nobis, scisso in diversa populo,

Hoc deinde revertentibus sit iter.

Sic peroravit. nec abhorrebant juvenes ab judicio Pelei;

Ideoque inscensa propere navi, incubuerunt assidue

Remis, donec in sacram Electridem adspirarunt insulam

Omnium postremam, prope flumen Eridanum.

* Ο' πηλός θυμολογία μὴ τ' ἀψύρτη γάλαξο δασυαλίη. ἕδεις γὰρ λέγει. Φησι, πείσῃ τῆς κόλχης διώξαι ἡμᾶς, ἰδόντας τὸ πιστευστέριον.

* Ἡλεκτρίδα. αὐτὴ ἢ ἠλεκτρὶς ἐχθὺς ἐστὶ τῷ ἠεραδαῖῳ ποταμῷ.

Ἰκόλχοι δ' ἰππότη' ὄλεθρον ἐπιφροσίνῃσιν ἀνακλῆσθαι,
 Ἡτοίμω δὲ διζέσθαι ἐπέχραον ἔνδοθι πάσης
 Ἀργῶν ἔμινυας κρονίης ἀλός· ἀλλ' ἀπέρυκεν 510
 Ἡρῆ σμερδαλέησι κατ' αἰθέρῃ ἀστεροπῆσιν
 Ἰσάλον. αὐτοὶ δ' αὐτὲ κῦμαιῖδ' ἤθεα γαίης
 Στύξαν, ἀτυζόμενοι χόλον ἀγχιον αἰήταο.
 Ἐμπεδα δ' ἀλλυδὶς ἄλλοι ἐφορμηθέντες ἕναθεν,
 οἱ μὲν ἐπ' αὐτῶν νήσων ἔβαν, ἧσιν ἐπέχρον 515
 Ἡρώες· ναίεσι δ' ἐπ' ὠνυμοὶ ἀψύρτοιο.
 οἱ δ' ἄρ' ἐπ' Ἰλλυρικῷ μελαμβαθῆσιν πεταμοῖο,
 Τύμβῃσιν ἀρμονίης κάδμοιό τε, πύργον ἰδειμασ,
 Ἀνδράσιν ἐγχελέεσσιν ἐφέστοι· οἱ δ' ἐν ὄρεσσιν
 Ἐνναίεσσιν ἄπερ τε κεραύνια κικλήσκοντα, 520

At Colchi interitu regis comperto

Furebant quidem vestigare intra totum mare

Saturnium Argonem & Minyas: sed inhibuit semel

Horrificis Iuno aetheris fulgoribus.

Verum ipsi postinde Cytai sedes notas soli

Abhorruerunt, efferum Aeata stomachum reveriti,

Ac illico alii alio appulsi habitatum ierunt:

Hi ipsas fuerunt insulas ingressi, quas tenuerant

Heroës, ubi habent, ab Absyrto consecuti nomen:

Hi juxta Illyricum ex profunditate nigrum flumen,

Vbi Harmonia est & Cadmi bustum, turrim excitarunt,

Encheleensium inquilini: hi denique montes

Incolunt qui Ceraunii appellantur,

Ἰ Οἱ κόλχοι ἀφορμηθέντες τ' ἀργῶν ἐκ ἰππιῶν, φοβούμενοι τ' αἰήταο.
 ἀλλ' οἱ μὲν αὐτῶν ἤκησαν ὅπως ὁ ἀψύρτος ἰδαλοφρονῆται, μὲν τ' κληθῆσαν ἀπ'
 αὐτῶ ἀψυρτίαν· οἱ δ' ἐν Ἰλλυρικῷ, ὅπως οἱ Ἰλλυρικοῖς, περὶ τὰ κεραύνια ὄρη.

Ἐκπῆεν ἐξόπτε τῆς γὰρ Διὸς κρονίδαο κεραυνοὶ
 Νῆσον εἰς ἀντιπέλαια ἀπέτραπον ὀρμηθλεύσας.
 Ἡῤωες δ', ὅτε δὴ σφιν εἰσαυτὸν ὄσ' ἀπήμων,
 Δὴ ῥα τίτε προμολόντες Ἰπὶ χθονὶ πείσματ' ἔδησαν
 Ἰλλήων. νῆσοι γὰρ Ἰπὶ περ' ἔχοντο θαμειαὶ § 25
 Ἀργαλίῳ πλώσσει ὁδὸν μεσσηγὺς ἔχουσαι.
 Οὐδέ σφιν ὡς ἔπειν ἀνάροισα μηλιάσκειον
 Ἰλλῆες· πρὸς δ' αὐτοὶ ἐμηχασόωντο κέλευθον,
 Μισθὸν αἰερόμενοι τρίποδα μέγαν Διόλλων'·
 Δοιὰς γὰρ τρίποδας τηλῆ πῶρε Φοῖβ' ἀγιάσαι § 30
 Λισονίδῃ πειρώωντι κ' ἔχουσαι, ὅπως πύθω
 Ἰρλιώ² πείσομεν μετκίαθε τῆς δ' ὑπὲρ αὐτῆς
 Ναυηλίδης. πέπρωτο δ', ὅπη χθονὸς ἰδρυθεῖεν,

*Vsq̄ue ab eo tempore, cum illi Iovis Saturno geniti fulminibus
 Externati migrarunt in oppositam insulam.*

*At heroës, postquam ipsis in tuto jam esse videretur reditus,
 Proiecti religarunt funes à tellure*

*Hyllensium. nam crebra undique prominebant insula,
 Quas inter difficilis navi euntibus patebat via.*

*Non autem iis, ut prius, incogitabant hostilia
 Hyllenses; sed ipsi insuper meditatam ostenderunt iter,
 Indepti mercedis loco magnum Apollinis tripodem.*

*Duos enim tripodes procul Phœbus avehendos donarat
 Iasoni transeunti negotiis gratia, nempe quando ad sacram
 Venerat Pythonem consulendi oraculi de eadem hac
 Navigatione. ac proditum ex fato fuerat, ubi ubi essent collocati,*

¹ Ἰλλίων. ἰθι'· πρὸς τὴν ἰαυρείαν, διὰ ἧν ἔρχονται καὶ μελίτες ἀνομοσώμενοι. ² Πείσομεν· πύθω, χρησθῆναι αἰτησώμεθα· πρὸς τὴν Διόλλων'. ³ ὅπη χθονός. οἱ Ἰλλῆες λαβόντες μισθὸν πρὸς Ἰάσονα· τρίποδα τὴν μενύσκειον τὴν ὁδὸν ἔκρυψαν ὑπὸ γλῶσσοις· ἐπεὶ ὁ χρησθῆναι οὐκ ἔδυναντο ἴδω· αἱ δὲ τρίποδες ἦν, ἀπὸ τῆς οἰκίας τῆς πόλεως.

Μήποτε τλώ δήϊοισιν ἀναστήσεσθαι ἰῆσι.

Τ' ἔνεκεν εἰσέσι νυῶ κείνη ὄδε κἀθετα αἴη

535

Ἀμφὶ πόλιν ἀγαλὼ ὕληϊδα, πολλὸν ἔτερθεν

οὐδέσθ, ὡς κεν ἄφαιθ' αἰεὶ μερόπτεσι πύλοισι.

οὐδ' ἄρ' ἐπὶ ζώντα κατ' αὐτόθι πίτμον ἀνακτα

τ' ἄλλον, ὃν Δειδῆς μελίτη τέκεν ἠρακλήϊ,

Δήμῳ Φαιήκων. ὃ γὰρ οἰκία γαυσίθοιο

540

τυτθὸς εἰς ποτ' ἔρκειεν. ἀπὲρ λίπε νῆσον ἔπειτα

Μάκρον τ' εἰσαφίκατε διωνύσιοι πηλώω,

νηψόμυρ' ἑταίων ὀλοὸν φόνον. ἐνθ' ὄγε κέρλω

αἰγαίε ἰδάμασεν ἔρασαμυρ' ἑταμοῖο

νηϊάδα μελίτιω ἢ ἢ Δεναρὸν τέκεν ὕλλον.

545

Nunquam esse eam ab irrumpente hoste evastandam regionem.

Is igitur hodieque illa occultitur tellure

Circiter amœnam urbem Hyllensium, & profunde quidem

Sub solo: ut atatem abditus mortalitatis oculos lateret.

Nec ibi degentem adhuc offenderunt regem

Hyllum, quem formosa Herculi reddidit Melita

Phaaco in populo: is enim in Naüsichoî adibus,

Perpusillus cum esset, habitabat (nam insula relicta

Macrin migraverat, altricem Bacchi,

Expiaturus feralem liberum cadem: ubi ille natam

Aegai fluminis, amore captus compressit

Naidem Melitam, qua fortem genuit Hyllum)

Τὸ οὖν, ὄδε κἀθετα, πρὸς τὴν τρίποδα. Ἡ μάκρον τ' εἰσαφίκατε. μάκρον τὸ παλαιὸν ἰλέγατο ἢ χιεῖρα, ἀνομασιδρὴ δὲ τὸ διοτότε τροφῆ. ἐνθα φησὶ τὴν ἠρακλῆα πρὸς τὸν ἑταμόν τ' ἢ τὸν ποταμὸν αὐτῆς φόνον κερταρησάμωρον, μελίτιω τλώ αἰγαίε & ποταμῷ θυγατέρω μαγαμηκίται· ἰξ τῆς ἔχει τὸ ὕλλον. ὃς ἀκμάσας εἰς τὴν ἠγίλησι τῶν γαυσίθω ἑταμοῖο ἀκὰ πίας τὴν Φαιήκων σιωμαγαῶν, εἰς τὴν κροίαν γύλασαν κερταρησάμωρον.

οὐδ'

Οὐδ' ἄρ' ὄγ' ἠθέσας αὐτῇ ἐνεέλδετο νήσω
 Ναιίην, κρηναίων] Ἐπ' ὀφρύσι ναυσίθοιο.
 Βῆ δ' ἄλαδε κρονίην, αὐτόχθονα λαὸν ἀγείρας
 Φαιήκων. σὺν γὰρ οἱ ἄναξ πύρσωνε κέλαιον.
 Ἡ ῥως ναυσίθο. τίθι δ' εἴσατο· καὶ μιν ἐπιφίον 550
 Μέντορες ἀγροῦλοισιν ἀλεξόμηνον πειβασίν.
 Ἄλλα θεαί πως τῆσδε παρέξ αἴλος, ἀμφί τε γαῖαν
 Ἄυσονίην, ἢ νῆσας τε λιγυσίδας, αἷ καλίοισι
 Σταχάδες, δρυῶν τε πειώσια σήματα νηός
 Νημερτὲς πέφαται; τίς δὲ πρὸ θεοῦ τίσσον ἀνάγκη 555
 Καὶ χρεῖω σφ' ἐκόμισσε; τίνας σφῆας ἤγαγον αὐραῖ;

*Ille tamen adultior noluit in eadem insula
 Degere ad nutum dominatoris Nausithoi;
 Sed concessit ad mare Saturnium, collecto milite indigena
 E Phaeacensibus: simul muniente illi viam rege
 Heroë Nausithoo. ibi igitur cum consedisset, peremerunt eum
 Mentores, cum à terrestribus vim bobus defenderet.
 At ò dea, quemadmodum extra hoc mare, circumque solum
 Ausonium & insulas Ligusticas, quae cluene
 Staechades, ingentia navis Argos argumenta
 Evidenter conspici cepta; quae tam in longinquum necessitat,
 Quis eos usus depulit? quae eos comitarunt aurae?*

Ἄλλα θεῶν πως. πωτῆται τὸ μῦθος ὁ ποιητὴς πως τὸ πλὴν ἐπαίθη
 σαι οἱ δὲ θεοὶ αὐτῶν μὲν τὸ ἀψύχου θάλασσαν, καὶ πως εἰς θάλασσαν ἦλθον.
 ἢ μίμφοιται δὲ πῶς τὸ ἀπιδάμιον, ὡς πρὸς τὴν τῶν χρόνων ἐρηχότα
 πρὸ ἰταλίας, αὐσονίας. ὅστραϊς γὰρ χρόνοις τὸ δὲ θεοῦ αὐτῶν ἔτι πικρῶτα
 δὲ αὐτῶν τὸ ἰδουσίαις ἔκλυψας. ἰρῆμῶν ἢ ὅτι εἰ καὶ μὲν καὶ χρόνος
 οὐκ εἶναι αὐτοῖς ἀνομιάζοντες, ἀλλὰ πῶς τὸ ποιητῆ χρόνοις οὐκαλῶντες ἔτι
 ἢ Νῆσους τε λιγυσίδας. πρὸ πρὸ ἰταλίας εἰσὶ τρεῖς λιγυσίδες, καλῶνται
 σταχάδες, ἀλλὰ τὸ πρὸ πρὸ πρὸ αἰτίας οὐκ εἶναι ἀπὸ τῶν λιγυῶν.

Ἄυτον πρὸς μεγαλωσὶ δεδραπότῳ ἀψύρτιο
 Ζεῦα θεῶν βασιλῆα χόλῳ λάβεν, οἷον ἔρεξασ.
 Αἰαίης δ' ὀλοὸν πεκμήρατο δλέεσι κίρκης
 Αἴμ' ἀπονηψαμύγας, πρὸς τε μυρία πημαθέντας 560
 Νόσησεν. τὸ μὲν ἔτις δέξιόνων ἐσώησεν.
 Ἄλλ' ἔθεον γαίης ὑλλήιδῳ ἐξαιόντες
 Τηλόθι, τὰς δ' ἀπέλειπον ὅσαι κήλχοισι πάροισεν
 Ἐξείης πλῆθοντο λιβυρνίδες εἰν ἀλινῆσσι,
 Ἰόσα τε δυσκέλαδος τε ἔϊμερτῆ¹ πτύεια. 565
 Αὐτὰρ ἔπειτ' ἴππῃ τῆσι πρὸς αἰ κέρκυρα ἰκόντο,
 Ἐἶθε πεισίδων ἀσωπίδα νάσσατο κέρλυ
 Ἡ ὑκμον κέρκυρα, ἱκάς φλιγνίδῳ αἴης
 Ἀρπαξίας ὑπὸ ἔρωϊ. μελαινομύλυ δέ μιν ἄνδρες

Cum ipse, occaso Absyrto, regie

Iupiter deum rex haberet iram, pro eo atque egerant,

Nec obscure significaret Aea Circa sacris

Nefariam repurgatos cadem, plurimisque antea sedatos mali

Reverti posse. nemo id principum notavit.

Idcirco ex Hylleo proVecti solo navigabant

Longe, ac prateribant, quaecunque prius Colchis

Erant ex ordine differēta, Liburnas in mari insulas,

Cum Issam horrifonam tum Pitufam desiderabilem.

Verum post istas ex intervallo praestrinxerunt Corcyram,

Ubi Neptunus destituerat Asopi gnatam

Comitis Cercyram capillis, procul à regione Phliuntica

Abreptam amoris imperio. ac quia istam hanc nigrantem

¹ Αὐτὸν πρὸς μὲν τὴν πύσον ἰμπυρῶδεις, ἐσώθητι ἀρχαίῳ ἔδωκεται
 τῳ. Ἐξείης πλῆθοντο. λιβυρνοί, ἴθι. οἰκῶντες πύσας τὰς νόσους. ἰόσα
 τε δυσκέλαδος κὲ πτύειας. μὲν αἰς εἰς κέρκυρα ἔλθῃ. ἰ τὴν ἢ πτύειας
 κερκέρλυ, πτύειας εἰπῃ, ὁμῶς ἰπὸ μὲν τῳ.

Ναυτίλοι ἔκ πίντιο κελαινῆ πάντοθεν ὕλη 570
 Δερχόμενοι, κέρκυρα Ἰπικλείου μέλαινα.
 Τῆ δ' ἐπὶ Ἐ μελίτιω, λιάρῳ πείρηθες ἔρω
 Λίπενλώ τε κερωσόν, ὑπερθε ἢ πολλὸν εἶσαν
 Νυμφαίω πρὸ χμείβον· ἵνα κρείσσει καλυψώ
 Ἀτλαοτὶς ναίεσκε· τὰ δ' ἠεροειδέα λάσσαν 575
 Οὔρεα ἰδοιάζοντο κεραύνια. καὶ τότε βυλάς
 Ἀμφ' αὐτῆς ζυῶς τε μέγαν ἰχόλον ἰφρασίωθ' ἤρη.
 Μηδομένη δ' ἄνυσιν πῖο πλόσ, ὤρσεν ἀέλλας
 Ἀνικρύ. πῖ δ' αὐτῆς ἀναρπαγδίω φορέοντο
 Νήσθ Ἰπὶ κραναῆς ἠλεκτρίδ[⊙]. αὐτίκα δ' ἄφνω 580
 Ἰάχεν ἀνδρομένη ἐσοπῆ μεοσηγὺ θεόντων
 Λυδῆ ἐν γλαφυρῇ νηὸς δόρυ, πῆρ' ἀνὰ μέσσω

*Vndiquaque caliginosa silva nauta ex mari
 Contemplabantur, Cercyram Melenam cognominarunt.
 Exinde Melitam quoque moderabili pergaudentes vento
 Et extuberantem Cerossam, & quae multo est longinquior,
 Nymphaeam praeteribant, ubi regina Calypso,
 Quae patre fuit Atlante, sedit; ac obscuros videre se
 Montes credebant Ceraunios. tum vero & cogitata
 Iovis de istis & gravis suboluit Iunoni stomachus,
 Quae igitur meditaretur itineris huius emolimentum, excitavit
 Procellas: adeo ut illi sublimes reflatu abriperentur
 Ad asperam Glessariam insulam. ecce autem subitum
 Clamas articulatae inter navigandum
 Loquax cave navis lignum, quod mediam ad*

ἰδοιάζοντο. ἰσφαζόντο. ἰχόλον ἰφρασίωθ' ἤρη. ἢ ἠεροειδέα, πλὴν δὲ οὐδὲν
 γλῶσσοισιν ἐπισημαίνουσιν ὡς τὸν δόρυ, αὐτῆς ἀνὰ μέσσω, ἢ ἐν μέσσοις καὶ ἐν μέσσοις
 τὸν τύπον· ἴσως δὲ αὐτῆς μὲν αὐτῆς, φέρωνται ἢ ἐν πλὴν ἠλεκτρίδα τῆσσι.

Στείραν ἀθλευαίη δαδωνίδ[⊗] ἤρμοσε Φηγῦ.
 Τὸς δ' ὀλοὸν μεοσηγὺ δέ[⊗] λάβεν εἰσαίοντα
 φθογλίω τε ζυῶς τε βαρυὸν χόλον. ἔ γὰρ ἀλύξεν 585
 ἔνεπεν ἔτε πόρκε δολιχῆς αἰλός, ἔτε θυέλλας
 Ἀργαλέας, ὅτε μὴ κίρκη Φόνον ἀψύρτιο
 Νηλέα νίψει· πολυδάκρυα δ' ἄχετ' αἰδοῦσα
 Κάσρα τ' ἀθανάτοισι θεοῖς ἠνωγὸς κελῶθις
 Αὔσονίης ἔμπροσθε πορῶν αἰλός· ἢ ἐνὶ κίρκῳ 590
² Δήρσιν πέρσης τε κ' ἠελίοιο θυγάτρα.
 Ὡς δ' ἄργῳ ἰάχῃσιν ὑπὸ κνέφας. οἱ δ' ἀνόρυσσεν
 Τυῶδαρῖδά, καὶ χεῖρας ἀνέχεθον ἀθανάτοισιν
 Εὐχόμενοι τὰ ἕκαστα· κατὰ φείη δ' ἔχεν ἄλλυς
 Ἥρωας μινύας. ἢ δ' ἔοσυντο πολλοὶ Ἰπτιπρὸ 595

Carinam Minerva è Dodonea arreperat quercu.

Savus itaque pavor illos, dum accipiebant & vocem istam

Et gravem Iovis stomachum, invasit. non enim evasuros

Cecinit nec maris longinqui ambages, nec procellas

Ineluctabiles, ni Circa immane Absyrtis

Parricidium piaverit. nec minus Pollucem precari

Castoremque ad calites iussit, vias

Ausoniam ad mare premuniant, in quo sine Circam

Inventuri Persa Solisque filiam.

Sic personuit Argo sub crepusculum vespertinum. surgunt igitur

Tyndarida fratres, & sublatiis manibus aeternos

Orant ista: at flexa in maestitiam ceteris ora

Heroibus Minyis. cum ipsa sic longe procurrit

¹ Ἡ εἴρη τ' ἄργυρος, φησὶ, φωνῆν ἔχουσα ξύλον, μὴ δίδωκεν αὐτοῖς τὸ
 διὸς χόλον φεύγειν, ἔπειτα κίρκῳ ἀφικίωσα, τὸ ἀψύρτιον γὰρ αἰὲν ἐστὶν
 θησαυρὸς. ² Δήρσιν, ἀρήρσιν, αἰὲν γὰρ ἐπὶ μίμῳσι[⊗] κείται.

Λαίφρσιν. ἐς δὲ ἔβαλον μύχαλον ῥόον ἠερίδαοιο·
 Ἐΐθα ποτ' αἰθαλόεντι τυπεῖς πρὸς σέρνα κεραυνῶ
 Ἡμιδαῆς Φαέθων πῆσον ἄρμαί· ἠελίοιο
 Λίμνης ἐς προχοᾶς πολυβειθέ· ἢ δὲ ἔτι νῦν περ
 Τραῦμαί· αἰθρομύοιο βαρυῶ ἀνεκῆκίεν ἀτμόν. 600
 Οὐδέ τις ὕδωρ κείνο διὰ πλερὰ κῆφα ταύσας
 Οἰωνὸς διώαται βαλέειν ὑπερ· ἀλλὰ μισσηγὺς
 Φλογμῶ Ἰπιθρώσκη πεποτημύ· ἀμφὶ ᾗ κῆραι
 Ἡλιάδες παναῆσιν ἐφήμωαι αἰγείροισιν
 Μύρονται κινυρὸν μέλαια γόν· ἐκ ᾗ Φαιναῖς 605
 Ἡλέκτρα λιθάδας βλεφάρων προχέουσι ἔραζε.
 Αἰ μὲν τ' ἠελίῳ ψαμάθοις Ἰπιτεροαῖνονται·
 Εὐτ' αὖ ᾗ κλύζωσι κελαινῆς ὕδατα λίμνης

*Velis, ut in ipsum Eridani penetrarent fluxum:
 Vbi quondam fuliginoso tactus fulmine in pectore,
 Phaëthon semiaffus exciderat curru solis
 In lacus profundissimi ostium, qui in hodiernum usque
 Ex adusto vulnere intolerandum emittit halitum.
 Nulla idcirco aquam istam, quamvis levibus dispassis alis
 Potis est superire volucris, quin mediam in
 Flammam insiliat inter volandum. circum filia
 Solis proceris populis arboribus induta
 Querulo misera luctu inundant, atque pellucas
 Succini guttas è palpebris rotant humi:
 Quæ in arenis quidem siccantur sole;
 Cum vero superant latices nigricantis lacus*

* Εἰς τὴν ἠερίδαον εἰσέβαλον, ὅς ἐστι τὸ κελκῆς ποταμὸς· εἰς οἱ λίγυσι
 πικλωκίαι τὸ φαίθω. * Λίγυται τὸ ἠλιάδων ἠερίδαον τὸ φαίθω καὶ εἰς
 αἰγείρας μισσηγὺς ἠερίδαον, τὸ ἀποστῆσαι δὲ κρυοὶ εἶναι ἠερίδαον.

Ηΐονας προίῃ πολυηχέῃ ἐξ ἀνέμοιο,
 Δὴ τότε ἐς ἠεδαυὸν προκυλίνθηται ἀθρόα πάντα 610
 Κυμαίνοντι ῥόω. ἵ κελτοὶ δὲ Ἰπὶ Βάξιν ἔθεντο,
 ὧς ἄρ' ἀπόλλωνι τὰδε δάκρυα ληταῖδας
 Ἐμφέριται δίναις, ἄτε μυρία χεῦε πάροιθεν.
 Ἡ μὲν ὑπερβορέων ἱερὸν γῆν εἰσαφίκαεν,
 Οὐρανὸν αἰγλήεντα λιπῶν, ἐκ πατρὸς ἐπιπῆς 615
 Χωόμεν πρὸ παιδὶ, τ' ἐν λιπαρῇ λακερείῃ
 Δῖα κερῶνις ἐπέπεν Ἰπὶ προχοῆς ἀμύροιο.
 Καὶ τὰ μὲν ὡς κείνοισι μετ' ἀνδράσι κεκληῖται.
 Τὸς δὲ ἔτε βρώμης ἤρξ' ἐπὶ πόθ' ἔδ'ε ποτίο,
 Οὐτ' Ἰπὶ γηθούνας τράπελο νόθ'· ἀλλ' ἄρα τίμη 620
 Ἡ μάτα μὲν ἐρδύγοντο πειθληχρὸν βαρῦθοντες

Ripas flabris venti sonantioris,

Tum gemmascentia in Eridanum cumulatim prouolvuntur

Fluxu undabundo: quin Celta assuerunt fabulam,

Has Apollinis Latonii lacrimas jaçtari

Gurgitibus, quas olim per plurimas fuderit,

Quando sacram Hyperboreorum gentem accedebat,

Luminoso ob patris iurgia relicto calo,

Iratu filii causa, quem in Laceréa elegante

Formosissima Coronis ad flumen Amyrum pepererat.

Atque hac sic eos inter viros celebrata sermonibus sunt.

Ceterum istos non cibi subit non potus desiderium;

Nec retorquebatur ad latitias animus. ipsi utique

Diu quidem angebantur ad languorem usque gravati

ἵ Κελτοὶ δὲ Ἰπὶ. οἱ κελτοὶ ἐφῆμισαν τὸ ἤλικτρον εἶναι μὴ τ' ἐλιάδων,
 ἀλλὰ δάκρυον εἶναι ἀπόλλωνι, ἠίγη δ' ἰπὶ τ' ἀσκληπιῷ ἦναι τοὺς ἀνιαθεῖς
 ἐς τὴν ὑπερβορέαν ἀφίκετο, δ' ἰπὶ τὴν πατρὸς ἐπιπέμηνον ἢ ὅτι ἐκαλέ-
 σθη Ἰπὶ δὲ ἐπὶ τῆς φόνου τ' ἐκκλώπων.

Οδμῆ λυγὰ λήη, τὴν ῥ' ἄχετον ἐξαΐεσκον
 τυφοκῆρα φαέθοντα Ἰπὶ ῥοαὶ ἠεδαοῖο·
 Νυκτὸς δ' αὖ γοοῖ ὄξω ὄδυρομῶν ἐσαΐκον
 Ἡλιάδων λιγέως·¹ τὰ δ' ἤ δάκρυα μυρομῶησι
 οἷοι ἐλαιηραὶ² σάγης ὕδασι ἐμφορέοντο. 625
 Ἐκ δὲ τήθεν ῥοδαοῖο βαθυῶ ῥοον εἰσπέρησεν,
 ὅς τ' εἰς ἠεδαοὸν μετανείσεται· ἄμμισα δ' ὕδωρ
 ἐν ξυνοχῇ βέβρυχε κυκώμενον. αὐτὰρ ὁ γαίης
 Ἐκ μυχάτης, ἵνα τ' εἰσὶ πύλαι ἔιδέθλια νυκτὸς, 630
 Ἔϊθεν ἀπορνύμεντα, τῆ μὲν τ' ἐπερδύγεται ἀκτὰς
 Ὠκεανοῦ, τῆ δ' αὖτε μετ' ἰονίω ἄλα βάλλει,
 τῆ δ' Ἰπὶ σαρδόνιον πέλαγόν τε κ' ἀπείρονα κόλπον
 Ἐπὶ δὲ Διὰ σμαμάτων εἰς ῥοον. ἔκ δ' ἄρα πῖο

*Viro odoris, quem largiter diffundebat
 E fulminato Phaëthonte jugis affluentia Eridani ;
 Sed cassa noctis vice clarum audiebant luctum lamentantium
 Exerte Heliadum. lacrima autem flentium
 Instar olearium guttarum innatabant aquis.
 Exinde in altum Rhodani fluentum perveniuntur,
 Qui in Eridanum illabitur, ita ut aqua in unum
 Commista reboet in confluge. ille autem tellure
 Ab ultima, ubi stant porta & cubilia noctis,
 Inde deruens, hac irruatur litoribus
 Oceani ; hac in mare pertendit Ionium ;
 Hac denique Sardoum in pelagus & amplum sinum
 Per septem ora dimittit fluentes. ex hoc igitur*

¹ Ὁ ρωσοῦν ἢ τὴν Ἡλιάδων τὸ δάκρυον ἀναμίσγεται τοῖς ὕδασι, ὥστε φαίης ἐλαίου. σάγης, ὡς ἀπὸ τῆ σάξ φαίης. ῥοδαοῖος, ποταμὸς τῆ πελοποννησίου τῆ ἠεδαοῖο συμμιγνύμεντα, ἔστι ῥοδαοῖος. τῆ μὲν εἰς Ὠκεανὸν φέρεται τῆ δ' εἰς τὸ ἰόνιον κόλπον τῆ δ' εἰς τὸ σαρδόνιον πέλαγόν.

442 ΑΠΟΛΛΩΝ. ΤΟΥ ΡΟΔΙΟΥ
 Λίμνας εἰσέλασεν δυσχεύμονας, αἰτ' ἀνά κελτῶν 635
 Ἡπειρον πέπλωται ἀγέσφαλον· ἔνθα κεν οἴγε
 Ἄτῃ ἀεικελίῃ πέλασον. Φέρε γάρ τις ἀπορρώξ
 Κόλπον ἐς ὠκεανοῖο, τ' ἔπειθ' ἀέντες ἔμελλον
 Εἰσβαλέειν. τῷθεν ἔκεν ὑπὸ τροπῆι ἐξεσάωθην.
 Ἀλλ' ἦρῃ σκοπέλοιο καθ' ἑρκυῖα ἰάχῃσιν 640
 Οὐρανόθεν προθορᾶσα. Φόβῳ δ' ἐπίναχθην αὐτῆς
 Πάντες ὁμῶς. δεινὸν γάρ ἴππῃ μέγας ἔβραχεν αἰθήρ.
 Ἀψὲς ἤ παλιντροπῶν ἴο θεᾶς ὑπὸ καὶ ῥ' ἐπέησαν
 Τῶδ' οἶμον τῆπέρ τε ἔειπλερ νόσθε ἰῦσι.
 Διωαιοὶ δ' ἀκτὰς ἀλιμυρέας εἰσαφίχοντο, 645
 Ἡρῆς αἰνεσίῃσι, δι' ἔθνεα μυρία κελτῶν
 Καὶ λιγύων περόωντες ἁδῆιοι. ἀμφὶ γὰρ αἰνέω
 Ἡέρα χεῦε θεὰ πάντ' ἡμάτε νεισομυῖοισι.

*Intempestas invehuntur paludes, qua per immensam
 Celtarum patent tellurem. ubi profecto illi
 Fœdum invenerant infortunium. quodam enim brachio
 Auferebantur versus Oceani sinum, in quem imprudentes erant
 Illapsuri; unde neque redire neque servari quivissent.
 Verum Iuno ab Hercynio scopulo intonuit
 Erupta celo. cujus omnes ad unum concussi terrore vocis
 (Magnus enim horrifice insonuerat aether)
 Retrudebantur à dea; ac illam tandem
 Invenerunt viam, qua proficiscentibus reserabatur reditus.
 Longo post tempore contigerunt alluta mari litora,
 Iunonis favore, cum innumeras Celtarum Ligurumque
 Gentes inoffensi ab hostibus pererrassent. quod obscurum
 Aërem dea quotidie circumfunderet pergentibus.*

Ἑρκυῖα. ἑρκυῖοι ὄρη κελτῶν, ἢ δρυμός. ἁδῆιοι. ἀγνωστοὶ ἀσπί-
 τηται. ἀποχληταί.

Μεσοπέλον δ' ἄρα πείγε δὴ σόμα νηὶ βαλόνηες
 Σπιχάδας εἰσαπέβαιν' ἠέ σόοι, ἵ' ἔνεκα κέρων 650
 Ζηῶς· ὃ δὴ βωμοί τε ἔ' ἱερά τῶσι τίτυκται
 Ἐμπεδον· εἰδ' οἶον κείνης Ἰπτικυροὶ ἔπειλο
 Ναυηλίας, ζῶς δέ σφι ἔ' ὀψιγόνων² πόρε νῆας.
 Σπιχάδας αὖτε λιπόντες ἐς αἰθαλίην ἐπύρηνον
 Νῆσον, ἵνα ψηφῶσιν ἀπωμόρξαιτο καμόντες 655
 Ἰδρωῶ ἄλις· χροῖη ἧ κατ' αἰγαλοῖο κέχυται
 Εἴκελοι· ἐν ἧ σόλοι κ' ἔ' ἄχεα θέσκελα κείνων·
 Ἐν ἧ λιμὴν δ' ἐγγῶ³ ἔ' ἐπωνυμίην πεφάτισται·
 Καρπαλίμως δ' ἐνθενδε δὴ ἐξ αἴλος οἶδμα νέοντο
 Λύσονίης, ἀκτὰς τυρσωίδας εἰσορόωντες. 660
 Ἰξον³ δ' αἰαίης λιμὴν κλυτὸν· ἐκ δ' ἄρα νηὸς

*Illi utique medio navi trajecto ostio
 Integri in Stæchades evaserunt insulas, interventu Dios-
 curorum: quibus id ob meritum ara & templa sunt structa
 Ibidem. ac pñn illius solum sequebantur opitulatores
 Cursum; sed Iupiter ipsis posterorum etiam naves transdedit.
 Relictis porro Stæchadibus transmiserunt in Aethaliam
 Insulam: ubi in calculos induruit, quem destrinxerant, è diutino
 Labore collectus sudor: qui in litus sunt defusi colore
 Conveniente. in ea disci & miriora illorum arma,
 In ea portus cognomine Argous celebratur.
 Inde propere pernavigato pelago
 Ausonio, litus Hetruscum contuentes,
 Et in inclytum Aëæ portum appulerunt, ac navis*

¹ Τῶν διοσκύρων, οἵπτες ἠύξαντο ὑπὲρ αὐτῶν. ² Πόρε νῆας, σὴν δηλο-
 γόπ. ὃ πρόπ³ ἔ' ἀκτὰς. ³ Αἰαίης λιμὴν. ἵσκει δ' ἰταλῶν³ ἐκδιδέχθαι
 πλὴν ὀδυσσῆος πλάγιον πρὸς τὴν ἰταλίαν. ἐπεὶ γὰρ ὑποπύεται πλὴν
 κίρκην οἰκίση

Πείσματ' ἐπ' ἠϊόνων χεδόθεν βάλλον. ἔειθε ἧ κίρκω
 Εὖρον αἶλὸς νοτίδρασι κάρη Σπιφαιδριώσων.

Τοῖον γὰρ νυχίοισιν ὀνειράσιν ἐπιόητο.

Λίμαλι οἱ θαλαμοὶ τε ἔ' ἔρκεα πάντα δόμοιο 665

Μύραδα δόκειον· φλόξ δ' ἀθρόα φάρμακ' ἔδαπεν,

οἷσι παρ' ἑξείνης θέγγ' ἀνέρας, ὅσπερ ἴκητο.

Τὴν δ' αὐτὴ φορῖα σβίσειν αἵματι πορφύρασαν,

Χερσὶν ἀφουσα μύρη· λήξεν δ' ὀλοοῖο φόβοιο.

Τῷ ἔ' Σπιπλομύρης ἠὲ νοτίδρασι θαλάσσης 670

Ἐχρομύρη παλοκάμας τε ἔ' εἴματα φαιδριώσων.

Θῆρες δ' ἔ' θήρασιν εἰκότες ὠμησῆσιν,

οὐδὲ μὲν ἔ'δ' ἀνδρασιν ὁμὸν δέμας, ἄλλο δ' ἀπ' ἄλλων

Συμμιγείες μελέων κίον ἀθρόοι, ἤντε μῆλα

Ἐκ σταθμῶν ἄλλοι εἰσὶν ὑπηδῶοι τε νομηῆι. 675

Retinacula litoribus è propinquo injecerunt. ibi vero in Circam

Incidunt, qua marino latice repurgabat caput,

Nocturnis incredibiliter exterrita somniis.

Cubicula ipsi & omnes domus parietes sanguine

Visa manare. tum flamma fasciculos venenorum absumebat,

Quibus antea peregrinos abstulerat homines. quicumque venisset:

Eam cum restrinxisset ipsa rubentem parricidiali cruore

Manibus hausto, liberata magno fuit metu.

Quocirca sub ortum diei evigilans

Marino imbre cum crines abluebat tum vestimenta.

Fera praterea haud similes feris crudi pransoribus,

Minimeque pares corpore humanis, sed aliis ab aliis

Commista membris condense ibant; ut si pecora

Ex stabulis gregatim eant & opilionem subsequantur.

Ἡ κίρκη, φησὶ, κατελήφθη ἐπὶ θαλάσσης ἡμέρας χρομύρης, λείπει πομύρη φοβερὸν ὄναρ, ὁ τυκτὸς εἶδεν, αἵματι τ' οἴκησιν αὐτῆς μιμνευμένην.

Τοίγες ἔπεπύρεσ ἐξ ἰλύῳ ἐβλάσησε
 Χθών αὐτῇ μικτοῖσιν δρηρεμίδες μελέεσσιν,
 οὐπω διψαλέω μάλ' ἔω' ἤερα πληθεῖσαι,
 οὐδέ πω ἀζαλέοιο βολαῖς τίσον ἡελίοιο
 Ἰκμαίδας αἰνυμένη· τὰ δ' Ἰπὶ σίχας ἤγαγναι αἰὼν 680
 Συγκρίνας· τὼς οἶγε Φυλὸν αἰδηλοὶ ἔποντο.
 Ἡρώας δ' ἔλεθ' ἀμύθη ἀπείριτον· αἴψα δ' ἔκασθ'·
 Κίρκης εἰς τε Φυλὸν εἰς τ' ὄμματ' ἀπαπαινοῖτες,
 ῥ' ἴα κασιγνήτῳ φάσαν ἔμμελαι αἰήταο.
 Ἡ' δ' ὅτε δὴ νυχίων δ' ἰπὸ δαίματα πέμψεν ὀνείρων, 685
 Λύτικ' ἔπειτ' ἄψορρον ἀπέσιχε· τὼς δ' ἄμ' ἔπειθ' αἰ
 Χεῖρ' ἀταρρέξασα δολοφροσύνησιν ἀνωχθῆ.
 Ἐνθ' ἦτοι πλεθρὺς μὲν ἐφειμαῖς αἰσονίδαο
 Μίμνεν ἀπηλεγέως, ὃ δ' ἐρύσασαο κελχίδα κέρλι.
 Ἄμφω δ' ἔσπεδ' ἄνω αὐτῶν ὁδὸν, ἔστ' ἀφίκθοντο 690

*Tales etiam priscos è luto pullulavit
 Tellus iners diversis junctos artubus,
 Necdum siticuloso probiter aëre compilata,
 Necdum solis torridi radiis tantum
 Nacta uliginis: ea vero in ordinem redegit atas
 Et conciliavit. sic illa incerto pradita vultu sequebantur.
 Quanquam vero ingenti heroës stupore percellebantur,
 Vnusquisque tamen, vix facie & oculis Circa conspectis,
 Facile conjecit Aeata sororem esse.
 Ea depulso jam nocturni somnii formidamine,
 Aclutum parat domuitionem, ac illas sequi
 Manu veteratorie demulfas jussit.
 Tunc exercitus quidem ex imperio Iasonis
 Manebat incuriose: ipse vero Colchicam trahebat Virginem;
 Et ambo eadem sequebantur via, quod penetrarent*

Κίρκης εἰς μέγαρον. τὰς δὲ ἐν λιπαροῖσι κέλαιεν

ἢ γὰρ θρόνοις ἔζεσθαι, ἀμηχανέεσσι κίοντων.

τῷ δὲ ἄνεω καὶ ἄναυδοι ἔφ' ἐστὶν αἰζαῖτες

Ἰζαιον¹ (ἦτε δίκη λυγροῖς ἰκέτησι τίτυκται).

Ἡ μὲν ἐπ' ἀμφοτέραις θεμὴν χεῖρεσσι μέτωπε, 695

αὐτὰρ ὁ κωπῆεν μέγα φάσγανον ἐν χροῖσι πύξας,

ὡς περ τ' αἰήταο πικρὸν κτάνεν· ἔδ' ἐπὶ ὄσσε

Ἰθὺς ἐνὶ βλεφάροισιν ἀνέχεθον. αὐτίκα δὲ ἔγνω

Κίρκη² φύξιον οἶτον, ἀλιτροσύνας τε φέοιο.

τῷ δ' ἐπιζομφύη ζωὸς θεμὴν ἰκεσίοιο, 700

ὅς μὲγα μὲν κρητὴν, μέγα δὲ ἀνδροφόνεισσι ζήτην,

ρ' ἔζεθ' ἠηπαλίω. οἷη τ' ἀπολυμαίνοντα

νηληεῖς ἰκέτῃ, ὅτ' ἐφέοιο ἀντιόωσιν.

In regiam Circe domum. ibi eos invitabat ut nitidis

Considerent thronis, hoc sollicita adventu.

Illi sine sonitu & voce, in focum facto impetu

Sidebant, quod à miserabilibus fieri supplicibus jus est;

Hac frontem manu utraque cooperita,

Hic magno & ansato gladio in terram defixo,

Quo filium Aeata extinxerat: neque unquam oculos

Inter palpebras sustinebant in obtutus rectos. continuo subolat

Circe calamitas exilii & incestum parricidium,

Reverita igitur jus Iovis supplicum praesidis,

Qui vehementer aut succenset homicidis aut opitulatur,

Ea faciebat sacra, quibus expiantur

Accusabiles supplicum, cum ad cuius venerint penates.

¹ Ἡ πε δίκη λυγροῖς. ὡς νόμος ἐστὶ τῆς ἰκέταις, ὥστε αὐτὰς ἐπὶ τῆς ἐξουσίας μὴ φθίγγεσθαι. ² Φύξιον μὲν ζῆλον, ὁ βοσῶν τῆς φουλάτης, ἐστὶν ὡς οἱ κρητὸν ἔχουσι φύξιον δὲ οἶον ἐστὶν ὡς τῆς ἐξουσίας. Ἰθὺς δὲ, φησὶ, ἡ κίρκη τ' ἰάστικα φησὶν διδραχμῶν.

Πρῶπε μὲρ¹ ἀτρέπιοιο λυτήριον ἤγε Φόνοιο
 Τειναμνὴ καθύπερθε, σὺς τέκθ², ἧς ἔπι μαζοῖ 705
 Πλήμμυρον λοχίης ἐκ νηδύθ³, αἵματι χεῖρας
 Τέχην, ὄπιτμήγασσι δέρλω· αὐτὶς ἦ ἔἄλλοις
 Μάλιασεν χύτλοισι καθάρσιον² ἀγκαλέεσσι
 Ζεῦα³ παλαμναίων⁴ πμηόρον ἰκεσιάων.

Καὶ τὰ μὲν ἀθρόα πάντα δόμων ἐκ λύματ' ἐνεικαι 710
 Νηιάδες πρὸ πολλοί, τὰ οἱ πρόσωον ἕκαστε.

⁵ Ἡ δ' εἴσω πελάνθης μείλικτρά τε νηφαλίησι
 Δαῖεν ἐπ' ὄχλωλῆσι παρέσιθ⁶, ὄφρα χόλοιο
 Σμερδαλέας πώσησιν ἐρμνύας, ἠδὲ ἔἄυτὸς
 Εὐμειδῆς τε πέλοιο ἔἠπιθ⁶ ἀμφοτίροισιν, 715

*Ac primo quidem ista consulta lustramentum cedis
 Super extendit, catulum ejus suis, cui tuma adhuc
 Scatebant effæto ab utero: tum sanguine manus
 Imbuit, cervice incisa: tum aliis etiam
 Pacificat libamentis lustralem piaminis præstitem invocans
 Iovem parricidalium vindicem suppliciorum.
 Ac omnia quidem illa purgamina progesserunt conversa
 Naides famule, qua nihil non ministrare illi solebant.
 Sed ipsa intus liba & placamina non sine sobriis
 Precibus combussit ante focum, ut iram
 Tetricarum restingueret Furiarum, & ipse adeo
 Placabilis ambobus mitisque redderetur,*

¹ Λυτήριον, τὸ καθάρσιον λέγεται ὅτι χεῖριδιον μικρὸν, ὅπερ οἱ ἀγλι-
 ζοῦντες θύσαντες, πῶς χεῖρας ἔἰσθησιν αὐτῶν βρέχουσι.
² Ἀγκαλέεσσι. ἐπιχαλμνὴν. ³ Παλαμναῖοι λέγεται ὁ Φόνοιο ἐργα-
 σμῶθ³. ἐσταῶθα ἦ παλαμναίας ἰκεσίας λέγεται πῶς ὑπὲρ φόου γηρομί-
 νας. ⁴ αὐτὸ δὲ δια πμηόρον ἤγασ πμητιῶν, φησὶ. ⁵ Ἡ δ' κίερε πίμμεθα πῶς
 ἐπίκειν, ὕδωρ ἐπιχέουσι καὶ τὸ νόμον.

Εἴτ' οὐκ ἰθὺς μεμιασμένοι αἵματι χεῖρας,

Εἶπε ἔμφυλίω περσκηδέες ἀνιόωσι.

Λύττερ ἐπεὶ μάλα πάντα πονήσατο, δὴ τίτ' ἔπειτα

Εἶσεν ἔπι ξεστῆσιν ἀναθήσασα θρόνοισι.

Καὶ δ' αὐτὴ πέλας ἴξεν ἑνωπαδῖς αἴψα ἢ μύθοις 720

Χρειῶν, ταυηλίω τε διακρυδὸν ἐξερέενεν.

Ἡ δ' ὀπίθεν μὲν γαῖαν ἐκὼν ἔδωκεν ἰόντες

Αὐτῶς ἰδρυώθησαν ἐφέστοι. ἢ γὰρ ὄνειρον

Μνηστῆς ἀεικέλιη δυνεν φρένας ὀρμαίνεσσαι.

² Ἴετο δ' αὖ κέρης ἐμφύλιον ἰδρυμαὶ ἐμφλῶν, 725

Λύτιχ' ὅπως ἐνόησεν ἀπ' ἔδεσθ' ὅσος βαλῆσθαι.

Πᾶσαι γὰρ ἠελίω γυεὴ δριδηλῶν ἰδέσθαι

Ἡ ἐν³ ἐπεὶ βλεφάρων δόποτηλόθι μαρμαρυγῆσιν

Sive alieno temeratis sanguine manibus,

Sive civico sollicitè adessent.

At ubi peregit sigillatim omnia, tum demum

De solo levatos politis collocat sedibus,

Et ipsa vero prope assidet exadversum; ac statim sermone

Negotium ἔ navigationem diverse exquirat,

Vnde item suam ad regionem ἔ ades profecti

Sic in foco confederint. somnii quippe

Inominati memoria ambigenti subibat animum.

Nec avebat minus vernaculam puella linguam percipere,

Simul atque eam humo attollere oculos vidit.

Totum enim Solis genus insigne ad dignoscendum

Erat. siquidem palpebrarum nictibus procul

¹ Ἐνωπαδῖς. κατ' ὄψιν, ἐξ ἐνωπίας. ὅτι ἀγνώσασα αὐτὴς ἐπέδρασε ἐπὶ θρόνων, καὶ αὐτὴ ἐνωπία αὐτῶν ἐπαθήθη. ² Ἴετο δ' αὖ. ἀσθενεῖτο φωνῶν ἀκῆσται, συμθάλασσα ὅτι δὲ ἐλίω ἰσίν, δὲ τὸ τ' ἰφθαλμῶν διαγωγίας. ³ Ἐπεὶ βλεφάρων. ἐπεὶ πᾶν πόρρον δὲ τ' ὀμμῆσιν ἴλαμπη τῆς λαμπηδῶν.

Οἶόν τε χρυσέῳ ἀντώπιον ἴεσθαι αἴγλην.

Ἦ δ' ἄρα τῆ παρ' ἑκάστου διερομμένη κατέλεξε, 730

Κολχίδα γῆρυν ἰεῖσαι, βαρύφρονος αἰήταο

Κέρη, μελιχίως, ἠμῶ σόλον ἠδὲ κελώθης

Ἡρώων, ὅσα τ' ἀμφὶ θοοῖς ἐμέγιστον αἴθλοισ·

Ὡς τε κασιγῆτης πολυκηδέος ἤλιτε βελαῖς,

Ὡς τ' ἀποπόσφιν ἄλυξεν ὑπέρβια δαίματα πατρὸς 735

Συὺ παῖσιν φερίξοιο. φόνον δ' ἀλέεινεν ἑσπασῆν

Ἀψύρτη. πῶ δ' ἔτι νόον λάθην· ἀλλὰ ἔμπεης

Μυρομνήνῳ ἐλέαιρεν, ἔπειθ' ἰπὶ τῶσιν ἔειπε.

Σχετλίη, ἦ ῥα κακὸν καὶ ἀεικία μήσοιο νόσον.

Ἐλπομην σὺν Ἰπιδεύῳ σε βαρῶ χόλον αἰήταο 740

Ἐκφυγέειν. τάχα δ' εἶσι καὶ ἐλλάδ' ἠθια γαίης,

Τισὺ μὲν φόνον ἔχουσι, ὅτ' ἄχαίτα ἔργα τέλεσας.

Tanquam aureum contra jaculabantur iubar,

Disquirenti itaque singula Colchico

Vsa sermone immitis Aeata gnata

Exposuit timide, tum expeditionem tum itinera

Heroum, quaeque tolerarint per acuta discriminum;

Vtque deliquerit germana mæroris plena consiliis;

Quemadmodum patris superbi minas seorsim exierit

Vna cum Phrixi filius. occultavit autem eadem edisserere

Absyrti. etsi autem nihil ejus fugeret notitiam, tamen

Flentis miserita istis hujusmodi subtexuit verba.

Ha misera, tam noxium certe conata es discessum,

Quam probrosum. vereor ut sat diu sis gravem Aeata iram

Effugitura. mox vel usque in terra Graja sola concedes

Vlturus gnati necem: tam non ferenda confecistis facinora.

* Ἐπλάσατο ἡ μήδεια, λίγυσσε δ' αὖ τῷτο πικρὰ γένοιαι. δ' αὖ τὸ φοβεῖσθαι τὸ πικρὸν ὅτι ἐσοῦνται τῷ ἰάσθαι κατ' ἔλεον τ' ἀδελφῆς χαλκιοῦτης.

Ἄλλ' ἐπεὶ οὐκ ἴκέτις κ' ὁμόγνι[⊗] ἔπλω ἑμοῖο
 Ἄλλο μὲν ἔτι κακὸν μηλοσμεν ἐνθάδ' ἰέσθι
 Ἔρχεο δ' ἐκ μεγάρων ξείνω σωσπηδὸς ἔῃσα, 745
 Οὔτινα τῶτον' αἴσον ἀνείρω πατρὸς ἀνδρῆ.
 Μηδὲ με γυνάσαιο² ἐφέσι[⊗]. ἔ γάρ ἔγωγε
 Λιγίσω βελίας τε σέθεν ἔ αεικία Φύξιν.
 Ὡς Φάτο. τὴν δ' ἀμέγαρον ἄχος λάβεν ἀμφὶ ἧ πέπλον
 Ὀφθαλμοῖσι βαλεῖσα, γόνυ χέεν ὄφρα μιν ἦρωε 750
 Χειρὸς Ἰππυχόμει[⊗] μεγάρων ἐξῆγε τύραζε,
 Δείματι παλλομένη. λείπον δ' ἀπὸ δώματα κίρκης.
 Οὐδ' ἄλοχον κρονίδαο διὸς λάθον· ἀλλὰ οἱ Ἴρις
 Πέφραδεν, εὖτ' ἐνόησεν ἀπὸ μεγάροιο κιόντας.
 Αὕτη γάρ μιν ἄνωγε δοκδέμεν ὀπώτε νῆα 755
 Στείχοιεν. τὸ ἔ αὖτις ἐποτρύσσει ἀγόρθευ.

*Verum quia contigit ut & supplex esses mea & cognata,
 Nihil mali adstruam tibi ad me profecta.*

*Modo aufer ex adibus, qua peregrini es affectatrix;
 Quemcunque hunc ignorabilem adscivisti parente invito.
 Neque est quod meis advolvatis genibus in foco. non enim ego
 Aut tuis patrocinator repertis aut indecenti fuga.*

*Dixerat. illa magnum accepit dolorem & peplo circum-
 tenso luminibus lacrimas fudit lugubriter: quod heros eam
 Manu prehendit & e regia eduxit foras*

Metu tremiscentem. sic relictis illis Circe lares.

*Nec calabatur hoc sati Saturno Iovis conjugii; nam Iris ipsi
 Nunciavit, cum egredientes ab illa foras videret.*

*Ipsius enim fuerat jussu speculata quando ad navem
 Reciperent se. quocirca denuo eam instimulat verbis.*

¹ Αἴσον. ἀφανῆ, ἀγνωστον. ² Εἰφέσιον, ἐπὶ τῇ ἐστία ὄντα.

Ἴμε Φίλη, νῦν, εἴ ποτ' ἐμὰς ἐπίλεσας ἐφειμάς,
 Εἰ δ' ἄγε λαιψηροῖσι μετοιχομένη πηρύγεσι,
 Δεῦρο θέπιν μοι ἄνωχθι μολεῖν ἀλὸς ἐξαιῖσαν.

Κήης γὰρ χρεῖώ με κιχάνεται. αὐτὰρ ἔπειτα 760

Ἐλθεῖν εἰς ἀκτὰς ὅθι τ' ἄκμονες ἠφαίσσιο
 Χάλκαιοι σιβαρῆσιν δρᾶσοντα τυπίδεσιν.

Εἰπέ ᾗ χριμῆσαι Φύσας πυρὸς, εἰσοῦκεν δὲ γῶ
 Τάσγε παρεξελάσῃσιν. ἀτὰρ ἔς εἰς αἰόλον ἐλθεῖν,

Αἰόλον ὅστ' ἀνέμοις αἰθρηγμέεσιν ἀνάσσει. 765

*Tu mea Iri, si unquam fuit ut mihi dicto audiens esses, nunc
 Agesis agilibus ablata alis,*

Huc Thetim adesse jube mari emersam.

Sic enim teneor media, ejus ut indigeam ope. tum vero

Contende ad litora, ubi incudes Vulcani

Ferreae ferreis tunduntur malleis.

Dicito praterea folles suffocando igni remittat, dum illa

Praterferatur Argo. sed & Aeolum adi deinde,

Illum Aeolum qui in serenatores tenet ventos imperium.

Ἐλθεῖν εἰς ἀκτὰς. ἀγαθοκλῆς ἐν τοῖς ὑπομνήμασι πρὸς τὸ χαλκίαν
 ἢ ἠφαίστιον ἱστορεῖ. φησὶ καὶ σικελίαν δύο εἶναι νήτους· ὡς ἡ μὲν χαλκίται
 ἴερα· ἡ δὲ, σροχύλη. αἵ πτερεὶς ἡμέρες ἐν νυκτὸς πῦρ ἀφίαισιν. ὃ δὲ αὐτὸς φησὶ
 ἐν ἰσοδόμῳ. ἐν σικελίᾳ νῆσοι ὑπάρχουσιν. τάων δύο πῦρ ἀφίαισιν χαλκίται
 ἢ ἡ μὲν, αἰόλα· ἡ δὲ, ἠφαίστιον. ἐν ἡ πυρὸς ποταμὸς φασὶ ἀνίστασθαι. ὅθι τ'
 ἄκμονες ἠφαίσσιο. ἐν τῇ λιπάρᾳ καὶ σροχύλῃ (τὸ αἰόλα δὲ νῆσοι αὐτῶν) δο-
 κεῖ ὁ ἠφαίστιος ἀναστρέφειν. δι' ὃ ἐκ πυρὸς βρόμον ἀκείσθαι ἐπὶ σφοδρῶν.
 τὸ δὲ παλαιὸν ἐλέγετο, τὸ βυλόμῃσιν δρῶν σίδηρον ἀποφέρειν, καὶ ἐπὶ τῆν αἰ-
 ερον ἐλθόντα λαμβάνειν ἢ ξίφος, ἢ εἰς ἄλλο ἢτελι κατασκάδαται, κατα-
 βαλόντα μισθόν. ταῦτε φησὶ πηχίας ἐν γῆς φειόδα, λίγαι καὶ τῆν γα-
 λασσῶν ἐκεῖ ζεῖν. Ἀίθρηγμέεσιν ἀνάσσει. τοῖς αἰθρῶν ἐ ψύχῃ ποιῶσιν.
 ὅπ δὲ αἰόλα ἐξοστῶν εἶχον ἀνέμων, ἐ ὀμηρῶ φησὶ. κείνου γὰρ ταμίῳ ἀνί-
 μων ποιῶσιν κροῖων. ὅπ δὲ αἰθρῶν τὸ ψύχῃ λίγασιν, ὁ αὐτὸς φησὶ ποιη-
 τῆς. αἰθρῆ ἐ καμαῖτω διδομηθῆμον. καὶ ἡμεῖς ἐν τῇ σικελίᾳ φασὶ μὲν ὑπαι-
 θρῆ, τὰ ὑπὸ ἀνέμου καταπνιγόμενα.

Καὶ ἢ τῷ ἐπέμμεναι τ' ἐμὸν νόον, ὡς κεν αἴητας
 Πάντας ἀπολλήξειεν ὑπ' ἡέρα, μηδέ τις αὔρη
 Τρηχυῖοι πέλαγ' ἔξερ' ἔρ' αἴητω,
 Ὅφρ' οἴγ' ἀλκινόος Φαιήκιδα νῆσον ἴκωνται.
 Ὡς ἔφατ'. αὐτίκα δ' ἴρις ἀπ' ἐλύμπιο θοῦρα, 770
 Τέμνε πανυοσαμνήη κῆφα πέρα· δῦ δ' εἰς πόντον
 Λιγαίω, τίθι πέρ τε δόμοι νηρῶ ἔασιν.
 Πρώτῳ δ' εἰσαφίκαε θέτιν, ἔπειθεαδε μῦθον
 Ἥρης αἰνεσίης· ὠρσέν τε μιν εἰς ἐνέεδα.
 Δόπερα δ' εἰς ἦφαισον ἐθήσατο· παῦσε ἢ τόν γε 775
 Ρίμφα σιδηρείων τυπίδων. ἔχοντο δ' αὐτμῆς
 Αἰθαλέσι περυσῆρες. ἀπὲρ τρίτον εἰσαφίκαεν
 Αἰόλον ἰπώοπω παῖδα κλυτὸν. ὄφρα ἢ ἔ τῷ
 Ἀγέλιω Φαιήη θοῖα γένατο παῦσεν ὁδοῖο,
 Τόφρα θέτις νηρῶα κασιγνήτας τε λιπέσα 780

*Ac velis huic edicere quid sim animi, ventis
 Sub aethere omnibus imponat silentium, ne qua forte aura
 Asperet mare. Favonius tamen spiraret ventus,
 Quo illi in Phaeaciam, Alcinoi insulam penetrent.
 Post hunc sermonis finem Iris celo desilit,
 Et secta levibus passis alis via subit pontum
 Aegaeum, ubi domicilium habebat Nereus.
 Primum igitur conventa Thetidi exponit mandata
 De Iunonis voluntate, & ut ipsam asit perstimulat.
 Ad Vulcanum deinde progressa perficit
 Continuo ut & ipse à ferreis ferietur malleis, & spiritus
 Intermittant fuliginosi folles. postremo accedit
 Ad Aeolum, nobile illud Hippota germen. ac dum apud eum quoq;
 Confecta legatione, vegetis quietem itineris indulgebat genibus,
 Thetis interim à Nereo sororibusque digressa*

Ἐξ ἄλως ἔλυμπόνδε θεῶν μετκίαθεν ἦρως.

Ἡ δὲ μιν ἄσπον ἐοῖο παρῆσέ τι, φαῖνέ τε μῦθον.

Κίκλυθι νῦν θεῖτι δῖα τά τοι Ἰπτιέλομι ἐνιαυεῖν.

οἶδα μὲν ὅσπον ἐμῆσιν ἐνὶ φρεσὶ πίετα ἦρως

Λισονίδης, ἠδ' ἄλλοι ἄσπονητῆρες αἰέθλα·

785

οἴη τέ σφ' ἐσαῖώσαι¹ Διὰ πηλαγκτὰς περόωντας

Πέτρας, ἔνθα πυρὸς δειναὶ βρομέεσι θύελλαί,

Κύματα τε σκληρῆσι² πειβλύξ³ σπιλάδεσσιν.

Νῦν ἣ πρὸ σκύλλης σκίπελον μέλαι, ἠδὲ χάρυβδιν

Δεινὸν ἐρωζομένην, δέχεται ὁδός. ἀλλά σε γάρ δῃ 790

Ἐξέτι νηπιλῆς αὐτῆ τρέφον, ἠδ' ἀγάπησιν

Ἐξοχὸν ἀλλείων, αἴτ' εἰν αἰλί ναιεταῖσιν·

οὔνεκεν σὺκ' ἔτλης Ὀνῆ δῖος ἰεμύοιο

E mari in Olympum excendit ad Iunonem deam.

Atque ea propius se collocata rem aperuit verbis.

Percipe quaeso praestantissima Theti, quod tibi credere gestio.

Novisti equidem quantum apud me valeat heros

Patre prognatus Aesone, caterique periculorum socii;

Quibus item modis servarim homines, cum Planctas transirent

Rupes: ubi loci ignita fremunt formidabilesque procellae,

Atque rigidas unda circumluunt cautes.

Nunc vero, ut magnum Scyllam scopulum, ut Charybdim

Terrifice eructantem gurgites pratercurrant, consequens est.

At enim te usque ab infantia alui, fovi que

Egregie prater alias, qua incolunt maria:

Propterea quod poluisti Iovis quanquam optantis cubile

¹ Πλακτῆν πίετα ἐν τῷ πορθμῷ εἰσιν, ὡς ἦμαι² καὶ περὶ σπῆ³ ὁ λιπαρῶ⁴. νῦν ἣ πρὸς κυανίαις λίξ. ἐν ὑπερβοατῶν ἢ ἀναγνωστίον. ἔστ γὰρ Διὰ πηλῶνας. ² Πειβλύξ, πειβλύξ. καὶ μίμησιν ἦχ. ³ Σπιλάδες ἢ αἱ πίετα, διὰ τὸ συμπληχθῆναι.

454 ΑΠΟΛΛΩΝ. ΤΟΥ ΡΟΔΙΟΥ

λέξασθαι (κείνω γὰρ αἰεὶ τὰδε ἔργα μέμηλεν,

Ἡὲ σὺν ἀθανάταις ἢε θνητῆσιν ἰαύειν)

795

Ἄλλ' ἰμέτ' αἰδομένη ἔ' ἐνὶ φρεσὶ δειμαίνουσα

Ἡλώω· ὁ δ' ἔπειτα πέλωρον ὄρκον ὄμοσσε,

Μή ποτέ σ' ἀθανάτιο θεῶ καλέεσθαι ἀχθίην.

Ἐμπης δ' ἔ' μεθίσκεν ὀπιπίδων ἀέκβουαν,

Εἰσὺπε οἱ πρέσβειρα θεῖμις κατέλεξεν ἄπαιτα·

800

Ὡς δὴ τοι πέπρωτο, ἀμείνονα πατρὸς ἐοῖο

Παῖδα τεκῆν. τῷ καὶ σε λιλαιόμην μεθήηκε,

Δείματι, μή τις ἐῷ ἀντάξει· ἄλλ' ἀνάσσει

Ἀθανάτων, ἀλλ' αἰὲν ἐόν κράτ' εἰρύοιτο.

Αὐτὰρ ἐγὼ τ' ἄριστον Ἰππυθονίων πόσιν εἶναι

805

Δῶκά τοι, ὄφρα γάμος θυμηδέ' ἀνιήσεται,

Τέκνα δ' ἐ' φυτήσαιο. θεῶς δ' εἰς δαῖτα κάλεοσα

Vsurpare (quoniam hoc illi studetur opus,

Vt vel aeternas insomnis vel amplectatur humanas)

Sed, quod mei esses verens metuensque intime,

Fuga protexisti pudorem. is quidem persancte dejeraverat

Fore ut nunquam non metuas immortalis dei uxor salutari:

Nec tamen missam fecit, aut parcius inbiavit averfanti:

Donec veneranda Iuritis rem illi ipsam aperiret,

In fatis omnino esse ut suo potiozem patre

Edat filium. idcirco perlibenter te omisit

Metuens ne alius contraria quis dignitate imperium

In deos potiatur, quo minus ipse sempiternam retineat pollentiam.

At ego, ut ille mortalium eximius tibi esset maritus,

Effeci; ut optabilibus factis nuptiis,

Ederes liberos. nec solum invitavi ad convivium deos

· Φυτῆσαι. Φυπιῦσαι. βλασησαι.

Πάϊτας ὁμῶς·¹ αὐτὴ ᾗ σέλας χείρεσσιν ἀνέχον
 Νυμφίδιον, κείνης ἀθανόφρον²· εἴνεκα τιμῆς.

Ἄλλ' ἄγε κ' ἢ τίνα τοι νημερτέα μῦθον εἰήσω. 810

Εὐτ' ἂν ἐς ἠλύσιον πεδῖον πρὸς υἱὸς ἴκηται,

Ὅν δὴ νῦν χείρων³· ἐν ἤθεσι κενταύροιο

² Νηϊάδες κομέεσσι, πρὸς³ λίπτοντα γάλακτι⁴,

⁴ Χρειώ μιν κέρης πόσιν ἔμμελαι αἰήτιο

Μηδείης, σὺ δ' ἄρηγε νῦν ἔκυρή περ ἔῃσσε, 815

⁶ Ἢ δ' αὐτῷ πηληϊ. τί τοι χόλ⁵· ἐστὲρακται,

Adaeque omnes, ipsa sed facem sustuli

Nuptialem, memor honoris illius latifici.

Atque aliquid etiam minime vanum tua committam auri.

Vbi tuus in campum Elysium venerit filius,

Quem nunc in solito Chironis antro

Educunt Naides tui sicientem lactis,

Necessario eveniet ut Aeata ducat filiam

Medeam. fer igitur opem nurui, qua socrus es,

Ipsique Peleo. quid adeo plumbeam geris iram?

¹ Αὐτὴ ᾗ σέλας. ὅτι το παλαιὸν τὰς μητέρας τὴν γαμάντων ἐν τοῖς γάμοις δαδουχῆν ἴδοντο, ἐξ ὧν τὸ σέλας ἐκείνην ἐκείνην φησὶν. ἰσὺν ᾗ ἔπειτα σὺ πρὸς ἀνῆψα φῶς νόμιμον ἐν γάμοις, ὡς περὶ μητρὶ μακαρία. ἔπειτα οὐ φησὶ δαδουχῆσαι τῇ γένοι. ἀλλ' ἐπὶ τὴν πρὸς αὐτὴν εὐνοίαν μητρὸς ἔρχεται ἐπιπλῆσαι. ² Νηϊάδες κομέεσσι. τὴν χαρικλὴν λέγει κ' τὴν φιλύρα, ὑφ' αὐτῆς ἰστέφει ὁ ἀρχαῖος. ὡς ἡ μητὴρ χαρικλῆ, γυνὴ χείρων³· φιλύρα ᾗ, μήτηρ. ³ Λίπτοντα, ἐπιθυμῶντα. ⁴ Χρειώ μιν. ἀταξία φησὶν ὅτι ταῖς ἀληθείαις ἀρχαῖα πρῶσι τοῖς ἀλλοτρίοις ταῦτα πώπασται. οἱ δὲ φασὶν ὅτι συμπαιθῆσασιν οἱ θεοὶ τῇ γένοι ἀπιθναίπασαι αὐτὴν. ὅτι δὲ ἀρχαῖος εἰς τὸ ἠλύσιον πεδῖον πρὸς υἱὸν ἴκηται, ὡς φησὶν ἴσως εἴρηκε· μετ' ὃν σιμωνίδης. ⁵ Ἀρήγειν. βοηθεῖν. ⁶ Ἢ δ' αὐτῷ πηληϊ. ὁ τὸν αἰγίμιον ποιήσας, ἐν δούτρῳ φησὶν ὅτι ἡ γένοι εἰς λίβητα ὕδατος ζῶντα σὺ δ' αὖτε τὰς ἐκ πηλείου γλυκομέρας αὐτῇ παιδας, βυλομέρη εἰδέναι εἰ θητοὶ εἰσιν· ἰπέρει ᾗ εἰς πῦρ, ὡς ἀποκάνον φησὶ. καὶ δὲ ποδῶν ἀφ' ὧν φησὶν, ἀρκακτῆσαι τὴν πηλεία, καὶ κωλύσαι τὴν ἀρχαῖα ἐμβληθῆναι εἰς

Ἀΐδη· καὶ γάρ τε θεὸς Ὀπινείσεται ἄτη.

Ναὶ μὲν ἐφημοσύνησιν ἐμαῖς ἠφαισον οἴω

Λωφῆσθν πρῆσοντα πυρὸς μὲν ὦ, ἰπποτάδην ἢ

Ἀϊολον ὠκείας ἀνέμων ἄϊκας ἐρύξεν,

820

Νόσφιν εὐσεθέω ζεφύρα, τείως κεν ἴκωνται

Φαιήκων λιμνῆας. σὺ δὲ ἀκηδέα μῆδεο νόσον.

Δαῖμα δέ τοι πέτραι καὶ ὑπέρβια κύματ' ἴασι

Μῆνον, ἃ κεν τρέψαιο κασιγνήτησι σὺν ἄλλαις.

Ἔμμηδὲ σὺγ' ἠὲ χάρυβδιν ἀμηχανέοντα εἰσῆς

825

Deliquit. at quas non admittimus culpas dii?

Volcanus utique meis, credo, jussis

Cessabit inflare flammidos ignes; ac Hippota filius

Aeolus praliantes acriter ventos obstringet,

Præter Favonium equabilem: quoad intrarint aliquem

Corcyrensiem portum. tu itaque securum conficito reditum.

Saxa autem & violentiores undæ sunt formidabiles

Duntaxat, quas avertes assumtis sororibus.

Inque primis cave viduatos ope aut in Charybdim sis

λέοντα. σοφοκλῆς ἢ ἐν ἀχιλλείας ἱερασαῖς φησὶν ὑπὸ πηλείας λοιδορηθεῖσθαι
 πλὴν ἦτιν κατὰ λιπὴν αὐτόν. σάφυλλοι ἢ ἐν τρίτῳ τῷ πατρὶ Ἰουδαίας ἱε-
 ρῆ χείρωνα, σφῶν ὄντα καὶ ἀπροτομίας ἔμπειροι, βελόμοροι τῷ πηλεία ἔνδο-
 ξοι ποιῆσαι, μετὰ πῆμασθαι πλὴν ἀκτοροῦ Ἰουδαίας τῷ μνημιδῶν, καὶ
 λόγους ἀφωπείρειν ὅτι μὲν γὰρ πλὴν ἦτιν ὁ πηλείας, διὸς διδόντες αὐ-
 τῷ οἱ ἢ ἦτοι μετ' ὁμοῦ καὶ χειμῶν ἤξυσσι εἰς τὸ γάμον. ταῦτα φημί-
 σαι, παρρητῆρ τῷ χρόνον ἐν ᾧ ὑδάτων ἔμιλλαν ἔσθαι ἰπομβρία, καὶ πνέ-
 ματα ἐξαισία. ἔδιδωσι πηλεῖ φιλομήλας. καὶ ἔτιως ἐπικράτησεν ἡ φήμη,
 ὅτι πλὴν ἦτιν ἔγημον. Ἄϊκας. ἄϊκας, αἱ ἐν τῷ πολέμῳ ἔφ' ἰκτίρα κινήσας
 καὶ ὁρμησί. ὅτι δαυδαῖν τὰς ἀντιπνοὰς τῷ ἀνέμων εἴρηκεν. Ἔμμηδὲ σὺγ' ἠὲ
 χάρυβδιν. ἡ σικελία ἀντικρὺ κείται τῷ ἰταλίας. ἔστι ἢ τῷ πνέμῳ πρῶτος,
 διότι καὶ σικελίας ἐπ' αὐτὴν ἀπὸ σικελίας εἰς ἰταλίαν. τῷ ἢ τριῶν αὐτῆς ἀκρωτη-
 ρίων, ἀφορᾷ πρὸς ἰταλίαν ἢ πλωρῆς. ὑπόκειται ἢ αὐτῇ χάρυβδι. ἢ ἢ
 σκύλλα ἐν τῇ ἰταλίᾳ ἀντικρὺ ταύτης. ἀκρωτήριον δὲ ἔστι ἡ σκύλλα, ἐξίχου
 εἰς ἡλκασαί, ὁμοίωμα καὶ ἀρῶσαι ποῖ ἔχον γυναικῆς. καὶ τῷ ἢ ἀκρωτηρία

Εἶσα.

Εἰσβαλέειν, μὴ πάντας ἀναβρόχασα φέρησιν·
 Ἡὶ δὲ σκύλλης συζυγὸν καθμῶνα νίεσται,
 ἵ σκύλλης αὐσονίης ὀλοόφρονος, ἵ λὺ τίκε Φόρκω,
 Νυκίπιδος θ' ἐκάτη, τῶν τε κλείεσι κράταιν.
 Μὴ πως σμερδαλέησιν ἐπαίξασα γήυσται 830
 Λεκτὸς ἠρώων δηλήσεται. ἀλλ' ἔχε νῆα
 Κεῖσ' ὅθι περ τυτῆ γη δὲ αἰβάσις ἔσεται ὀλέθρου.
 Ὡς φάτο. τῶν δὲ γέτις τῶν περσελέξαι μύθου.

*Incidere, ne suo omnes resorptu degulet,
 Aut propinquare horribilibus Scylla secretis,
 Scylla Ausonia navisfraga, quam produxerunt Phorcus
 Et Hecata noctivolga ; qua Cratais praterea audit.
 Ne qua cum difficilibus visu maxillis assiliens
 Heroum populetur florem. quin illac dirige navem,
 Qua pertenuē est exitii & transitus discrimen.
 Hac prolocutam tali ore resequitur Thetis.*

οἱσὶ πίτρασ πολλαὶ εἰς μεγάλα, ἔχουσι κρίλας τόπυς κὶ ἀλάαια, ἐν οἷς
 θαλάσσια θηρία μένουσιν. ὅσα μὲρ οὐκ εἰς πλοίων πῆς πίτρασ ἐκκλίνοισα
 ὑπὸ τῷ κλύδωνος εἰς τὴν χάρυβδι ἀπωθῶσιν, ἀναρροφῶνται ὑπὸ αὐτῆς
 συγκαταφειρόμενα τῇ θαλάσῃ. ὅσα δὲ αὐτῶν ὑπὸ τῷ ἐν χάρυβδι θαλάσσης εἰς
 πῆς πίτρασ τῆ σκύλλης ὑφάλυς εἰς τραχείας ὄσας ἀπωθῶσιν, συγκατακλάται
 εἰς ἀφθέρηται. εἴτε ἐξίοντες θαλάσσιοι κωίεσ κὶ ἔπειτα ἀφθέρησ θηρία
 ἰδίωσιν τῆσ ἐκ τῆ νῆσ ἀΐδρας. δοκεῖ ἢ ἡ σκύλλα κὶ λέγεται ὡσαύτῃσ ποιη-
 τῶσ ἔχειν κωίεσ ἐξίοντεσ ἀπὸ τῆσ πλοῦρων εἰς τῆσ στήθεσ, κὶ ἀναρροεῖ τῆσ
 δι' αὐτῆσ πλείοντεσ. ἰπὲρ κράταιν ἐκ τῆσ κρίλων μερῶν τῆσ πίτρασ, ἰσὶ ὧν μένου-
 σι, αἶνω ἀνιόντεσ ὑπνοῦνται κὶ ὀρῶνται, ὡσ ἐξίοντεσ ἐκ τῆσ στήθεσ αὐτῆσ ἔσται-
 ναι εἰς τῆσ πλοῦρων. κὶ τῶν ἐν τῷ μινωλαύρῳ ἢ καταβάσιν χάρυβδι κὶ δὴ
 πῆσ τῆσ ποιητῶν ἀνομομάσ. ἵ σκύλλης αὐσονίης. τὸ ἀπῆλαισ τῆ σκύλλης
 ἰλίγασ εἶναι φερεῖ τῶν ἰταλίασ, ὅσιν ἐν τῷ περθεμῶ. Ἡὶ τίκε Φόρκω.
 ἀκυσίλασ Φόρκωσ κὶ ἐκῆτῆσ τῆσ σκύλλασ λέγεται. ὁμοίωσ ἢ τῶν σκύλλης
 μετῆσ κράταιν καλεῖ. ἀμφοτέροισ οὐκ ἀποκλάταισ κατακλυθήσασ. ἐν
 ἢ πῆσ μεγάλαισ ἠοίαισ Φόρβασ εἰς ἐκῆτῆσ ἡ σκύλλα. φησὶ γὰρ ἢ ἐν
 τῇ σκύλλῃ, λαμίας τῶν σκύλλασ φησὶ θυγατέρεσ εἶναι.

Ἦντιον ἀλλήλοισι. θέπις δὲ ἀγρόθεν ἐφειμαῖς 845

Ἦρης· αἴψα δὲ ἴαλλε μετ' αὐσονίῳ ἀλα πάσαις.

¹ Αὐτὴ δὲ ἠκυτέρη ἀμαρύγμαλ², ἢ ἐβολαίων

Ἠελίς, ὅτ' ἀνεῖσι περαιῆς ὑψόθι γαίης,

Σθάτ' ἴδμε λαίψηρα δὲ ὕδαλ³· ἔς τ' ἀφίκαμεν

Ἀκτιῶν αἰαίῳ τυρσλίωδ⁴ ἠπειροῖο. 850

Τὸς δὲ ἔβρεν ὡρῶν ἠὲ σόλω ριπῆσι τ' οἰσῶν

Τερπομόρως· ἢ δ' αἶσον² ὄρεξαμόρη χερὸς ἄκρης

Αἰακίδεω πληῆ³· ὁ γὰρ ῥά οἱ ἦεν ἀκροίτης,

Οὐδέ τις εἰσίδειν δυνάτ' ἐμπεδον· ἀλλ' ἄρα τῶγε

Οἶω ἐν ὀφθαλμοῖσιν³ εἰσαίτω, φώνησέν τε. 855

⁴ Μηκέτι νῦν ἀκταῖς τυρσλίωσιν ἤσθε μύμοντες·

*Alia cum aliis congregabantur. quibus ut declaravit mandata
Iunonis, statim in Ausonium cunctas mare ablegat.*

Ipsa fulgure ocior atque radiis

Solis, quando supra ultimam enascitur terram,

Incietur raptim volare per aquam, donec pertingat

Ad Aeam Tusci maris litus.

Ac invenit istos apud navem disco missiliumque jaectibus

Fallentes tadia. tum ipsa familiarius captata extrema manu

Pelei Aeaco nati: quod is esset ipsi maritus,

Neque ullus accurate posset arbitrari. hujus igitur

Solius usurpata oculis in fit.

Nihil est quod Hetruria litoribus diutius immorati cessetis.

¹ Αὐτὴ δὲ ἠκυτέρη. ὑπερβαλίκως. ὑδαῖς γὰρ ἀκτίων βολῶν ὑπερβαλί-
θαι δυνάττω· ἔτι τῶν λεγομένων μαρμαρυγῶν, ἢ περὶ λαμπηδῶν
αιωνίχως ὀρημασι, καὶ ἀμαρύγμω λεγομένη. τυρσλίωσι δὲ εἴρηκε τῶν τῆς
κίρκης ἠῆσι, ἀλλ' τὸ πρῶτον αὐτῇ εἶνα. ² ὄρεξαμόρη. ἐπιδοκμομόρη.
³ εἰσαίτω. ἐφάτη. ἀπόνοσι. ⁴ Μηκέτι νῦν ἀκταῖς. μηκέτι καθεζέσθε ἐν ταῖς
ἀκταῖς τῆς αἰαίης ἠῆσι ταῖς ὕσταις πηλοῖσι τῶν τυρσλίων, ἀφελόμενοι καὶ
ὑπερβαλόμενοι τῶν πηλῶν ὑμῶν.

Ηῶθεν ἢ Ἰοῆς πρυμνήσια λυέτε νηός,
 Ηῶρη πειθόμενοι ἐπαρηγόνοι. τῷ γὰρ ἔφετμαῖς
¹ Παισυδίη κῆραι νηρηίδες ἀντιόωσι
 Νῆα δὲ ἐκ πίτρας αἶτε πλαγκτὰ καλέονται, 860
 Ρυαγόμωραι. ² κείνη γὰρ ἐναίσμηⓄ ὑμμι κέλευθⓄ.
³ Ἀλλὰ σὺ μὴ τῷ ἐμὸν δείξης δέμας, εὐτ' ἂν ἴδῃαι
 Ἀντομύλιω σὺν τῆσι νόῳ δὲ ἔχε· μὴ με χολώσης
 Πλείον ἔτ' ἢ τοπάροιζεν ⁴ ἀπηλεγέως ἐχόλωσας.
 Ηῶ, καὶ ἔπειτ' ⁵ αἰδηλⓄ ἐδύσατο βείθια πίτρα. 865
⁶ Τὸν δὲ ἄχⓄ αἰτὸν ἐτύψεν· ἐπεὶ παρⓄ ὄσκη ἔτ' ἰῶσαι
 Ἐδρακεν, ἐξότε πρῶτα λίπεν θαλάμον τε ἔδινω,
 Χωσαμύνη ἀχιλῆⓄ ἀζαυῶ ⁷ νηπιάχονιⓄ.

*Quin mane voluctis solvite navis funes
 Iunoni obsecuti opifera. illius namque ex praeceptis
 Cunctim excita Nerei gnata aderunt
 Navem è rupibus qua Plancta nominantur,
 Deductum. illa quippe opportuna vobis est via.
 Tu me corporatam mittes cui prodere, cum cernes
 Illis stipatam proximare; atque hoc age: ne me irrites
 Adhuc gravius quam exulcerasti, ne negato, antea.
 Vbi hac sunt prolata, maris invisâ fundo inurinat.
 At istunc gravâ stringebat dolor: quoniam non amplius vidit
 Venisse, ex quo primum reliquerat cubile cum cubiculo,
 Sufflata Achillis inclyti infantis causa.*

¹ Παισυδίη κῆραι. πᾶσαι ἡμῶ ἀπαντῶσι τὴν ταῦν φυλάξουσα ἐκ τῶν
 πίτρων αἶπες καλεῖται πλαγκτὰ. ² Κείνη γὰρ ἐναίσμηⓄ. ἐκεῖνη γὰρ
 ὑμῖν ὁ πλεῖς αἰσμηⓄ ἔκαστην εἰς τὸ δῆλⓄ τῶν πλαγκτῶν πίτρων. ³ Ἀλλὰ
 σὺ μὴ τῷ. μὴ πρὸς τῷ ἀργιστῶν ἀπειδείξης με ἴδης σὺ τὰς νη-
 ρήσι ἀντιόωσαι σοι. ⁴ ἀπηλεγέως. ἀναμφιλέκτως. ⁵ αἰδηλⓄ. ἀφα-
 νῆς χυομύνη κατὰ τὸ εἰς τὸ βάθⓄ τῆς θαλάσσης. ⁶ τὸν ἢ πηλὴν δεικῶς ἢ
 λύπη ἔπληξεν. ⁷ Νηπιάχειν, τὴν νηπιάζειν.

Η' μὲν γὰρ βροτίας αἰεὶ πρὸς σάρκα ἔδαιεν
 Νύκτα δ' αὖ μίωσεν φλογμῶ πυρός· ἤματα δ' αὖτε 870
 Ἄμβροσιν χρίσκεν ἵπεν δέμας, ὄφρα πέλοιτο
 Ἀθάνατο, ἔτι καὶ οἱ συγρὸν χροὶ γῆρας ἄλάλξει.
 Αὐτὰρ ὄγ' ἐξ ἄννης ἀναπαύμενος εἰσενόησε
 Παιῖδα φίλον ἄσπαιροντα δ' αὖ φλόγος ἤκε δ' αὖτις
 Σμερδαλέω ἰσιδῶν, μέγα νήπιον. ἢ δ' αἶψα 875
 Ἐὐπὸν μὲν ἄρ' ἀρπαγδῶν χαμάδις βάλε κεκληγῶτα·
 Αὐτὴν ἢ προῖη ἰκέλη δέμας, ἢ ὄνειρον,
 Βῆ δ' ἴμεν ἐκ μεγάροιο θοῶς, ἔειπεν ἄντρον
 Χωσαμένη· μέγα δ' ἔτι παλίσυλον ἴκετ' ὀπίσω.
 Τῶ μιν ἄμνηχανίη δῆσεν φέτας· ἀλλὰ ἔμπευ 880

*Ea quippe caducas semper carnes illi praeurebat
 Flammiante igni circiter meridiem noctis: interdus autem
 Tenerum ambrosia succu perducebat corpus, ut evaderet
 Immortale, si odioso corticis senio pramederetur.
 At ille excussus lecto cum animadvertit
 Filium dilectum inter flammis palpitantem, misit clamorem
 Horrendum, re conspecta, stulte stultus. eo enim audito
 Raptim istum projicit humi vagientem,
 Et ipsa corpore amulo flatus, somnii instar
 Aedibus quam propere excedit, & in mare se praecipitat
 Indignabanda, neque à divortio fuit reversa iterum.
 Quocirca ipse animi constrictus angore, tamen*

Ἄμβροσιν χρίσκεν. θειοτάτω ἰλαίω πρὸς τὸ ἀπυλὸν αὐτῷ σώματι.
 ἔτι καὶ οἱ συγρὸν. καὶ αὐτῷ τὸ μισητὸν γῆρας δὲ τὸ σῶμα δὲ πρὸς αὐτῷ.
 ἄλάλξει. ἐκβάλλει. ἄσπαιροντα δ' αὖ φλόγος. ἀκρόμυρον καὶ σαλεύοντα
 ἐπὶ τῷ πυρὸς. Ἐὐπὸν μὲν ἄρ' ἀρπαγδῶν. δὲ τὸ πρὸς ἀναρπαγῆς ἔρριψεν
 ἐπὶ τῷ ἰδαίφω κρῆζοντα. Ἐπιπύοντα μὲν ἢ πᾶσι σκέπη ἐξ ὑπεροφῆς
 παρηγοίει σὺν τῇ κηλῆ. ὅθεν πῖς φρένας αὐτῷ κατὰ δόξιν ἢ ὀλιγοψύχου.
 Ἄμνηχανία. ἀπείθεια. λύπη.

Πᾶσαν ἐφημοσύνην θεῖδ' ἔμετιειπεν ἑταίροις.

οἱ δ' ἄρα μεσσηγὺς λήξαν, ἔπαυσαν ἀέθλης
Ἐσσυμένως, δόρυον τε χαμῶνας τ' ἀμφεπέποιον.

¹ Τῆς ἐνὶ δαισιμόροι, νύκτ' ἄεσσαν ὡς τοπαροίθεν.

Ἡ μὲν δ' ἄκρον ἔβαλλε φασφόρον ἔρατον ἠώς, 885

Δὴ τότε λαυψηροῖο³ κατηλυσιή ζεφύροιο

⁴ Βαῖνον ὑπὶ κληίδας δ' ἀπὸ χθονός⁵ ἔκ τ' ἢ βυθοῖο

εὐναίας εἴληκεν ὠρεγῆθεις· ἄλλα τε πάντα

Ἄρμα μαρῶντο κτ' ἔχρειον· ὕψι δ' λαῖφον

εἴρυσαν⁶ πηνύσαντες ἐν ἱμάντεσσι κεραίης. 890

Ἡ δ' εὐκραῆς ἀνεμὸν φέρεν· αἴψα δ' ἤνεον

Quicquid suggesserat Thetis, exposuit societati.

Ergo igitur interea temporis interquieverunt, & desisis ludis

Actutum & cœna operam dederunt & toris humilibus,

In quibus epulati more solito stertuerunt noctem totam.

Cum vero cali marginem aurora lucis proma pertigisset telus,

Tum rapidi descensu Favonii

A terra eunt ad transtra, & fundo

Eruunt ancoras perlati, adeoque quicquid caterorum erat

Armorum dextre expediunt. postinde velum alte

Sustollunt, & intendunt funibus antennarum cornua.

Cumque temperatus navem ferret ventus, continuo insulam

¹ Τῆς ἐνὶ δαισιμόροι. ἐν ταύταις δὲ ἀσχηθῆτες καὶ δειπνίσαντες, ἐκοιμήθησαν πρὸς νύκτα ὡς καὶ πρὸς πρῶτον ὡς πρὸς ἑτέραν νύκτα. ² Ἄεσσαν. ἐφημοσύνη. ³ Κατηλυσιή. κατὰ κληίδας. ⁴ Βαῖνον ὑπὶ κληίδας. ἀνέβησαν ὑπὸ τὰ σπυρίδα τ' ἠὲς ἔτις ἐαυτῶν κληίδας. ⁵ Ἐκ τ' ἢ βυθοῖο εὐναίας. ἐκ δὲ τ' ἢ βυθῶ ἀνέβησαν ἢ ἀνέβησαν τὰ σπυρίδα, χαίροντες τῇ ἐλάσει τ' ζεφύρου καὶ τὰ ἄρμα δ' ὡς ἴδι ἐσπύσαντες καὶ ἀπέπιζον. ⁶ Πηνύσαντες ἐν ἱμάντεσσι. ἀπλώσαντες τὰς ἱμάντας τὸ κέρα, καὶ ἀπλωσαντες αὐτὸ σπῶ τὰ δόρυον.

Ἰ Καλλῶ, ἀνθεμόισα ἰσέδρακον, ἔνθα λίγεια
 Σειρῶες σίνοντ' ἀχελωίδες ἠδείησι
 Θέλγασαι μολπῆσιν ὅτις ἔσθ' ἑσσημα βάλιοιο.
 Τὰς μὲν ἄρ' Ὀϊσίδης ἀχελωίῳ δύνθηϊσαι 895
 Γαίαιο τερψιχόρη, μεσέων μία· καὶ πῆτε δηῆς
 Θυρατῆρ' Ἰφθιμῶ ἀδμήτ' ἐπι² προσωϊσπον
 Ἀμμίχα μελόπομα. τότε δ' ἄλλο μὲν οἰωνοῖσιν,
 Ἄλλο δ' ἠπερθητικῆς ἐναλίγκια ἔσκον ἰδέσθαι.
³ Αἰεὶ δ' Ὀϊόρμυ δεδοκημῶμαι ἐκ παλαιότης, 900
 Ἦΐτα μὰ δὴ πολέων μελιθεῖα νόσον ἔλοντο,
 Τηκεδόνι φθινύθασαι. ἀπηλεγέως δ' ἄρα ἔ τῶς
 Ἰέσων ἐκ σωμαίων ὅπε λείρον. οἱ δ' ἀπὸ νηῆς

*Pulcram floridamque conspiciunt, ubi arguta
 Illis Sirenes Acheloi filia melleo nocebant
 Ablatis cantu, quicunque admosserunt funes.
 Formosa autem eas, ubi Acheloo fuerat obnoxia,
 Protulit Terpsichora, Musarum una. ac fuit cum Cereris
 Generosam filiam adhuc impatientem jugi ducerent,
 Canendo ad harmoniam. tunc vero altera ex parte avibus,
 Altera virginibus erant ad aspiciendum similes.
 Ac vigilantex ex apta stationibus specula aucupata,
 Nimmio crebrius interceperunt multis reditum melle mellitiorem,
 Quos tabitudine solebant enocare. tanto irreverentius istos
 Quoque illecebrosa adhalarunt ex oribus voce. qui nauticis*

¹ Καλλῶ, ἀνθεμόισα. ἠχελωίδησιν ἰσέδρακον, ἕως οὐρανοῦ τῶν τῶν σερῶων. ἔσθ' ἑσσημα βάλιοιο. ἰσέδρακον ἢ ὠ-
 τῶν θελξίονη. ἢ θελξίονη, μελπῆ. ἀγλαόφρονι. ² Προσωϊσποιο. ἰπερποι.
 ἰπιμελίας ἠξίον ἔσθ' ἑσσημα βάλιοιο, περὶ τῶν ἰπ ἔσθ' ἑσσημα βάλιοιο. ³ Αἰεὶ δ' Ὀϊόρμυ.
 αἰεὶ δ' Ὀϊόρμυ καὶ ἰπερποι ἀπὸ τῶν ἰπ ἑσσημα βάλιοιο. ἠχελωίδησιν τῶν ποταμῶν
 περὶ τῶν τῶν ἠχελωίδησιν ἰσέδρακον, τῆς τηκεδόνι φθινύθασαι.

Ἦδη πείσματ' ἔμελλον ἐπ' ἰόνιοσι βαλέσθαι,
 εἰ μὴ ἄρ' οἰάχοιο παῖς θρηϊκὶ ὄρφως 905
 βιστονίῳ ἐνὶ χερσὶν ἑαῖς φόρμιγλα τανύσας,
 κραιπνὸν ἑὺτροχάλοιο μέλ¹ ὁ² κατάχησεν αἰοιδῆς,
 ὄφρ' ἄμυδις κλοιέοντ³ Ἰπιβρομέωνται ἀκχαι
³ κρεγμαῶ. παρθενικῶ δὲ ἐνοπλῶ ἐβήσατο φόρμιγξ.
 Νῆα δὲ ὄμῃ ζέφυρός τε ἔηχῆεν φέρε κῦμα 910
 Πρυμνόθεν ὀριύμνον· παῖ δὲ ἄκρῳ ἴεσσαν αὐδῶ.
 Ἀλλὰ χὲ ὡς τελέοντ⁴ εὖς παῖς, οἷ⁵ ἑταίρων
 Προφθαίμων⁶ ξεσοῖο κ⁷ ζυγῶ ἐνθονε πέντοι
 Βύτης, σειρῶων λιγυρῆ ὀπι θυμὸν ἰαθεῖς.
 Νῆχε δ' ἠεὶ περφυρέοιο δὲ οἰδμα⁸, ἔφρ' Ἰπιβαίη, 915
 Σχέτλι⁹. ἦ τί οἱ αἰψά καλᾶυτίθιν ὄσον ἀπυήρων·

*Iam funibus erant litora prensuri,
 Ni Oeagri gnatus Orpheus Thracius
 Bistoniam manibus suis tenta testudine
 Praecepta rotata fuisset melos cantilena oblocutus,
 Ut insimul aures obturbantis pulsu insonarentur.
 Idcirco Virginum praestorabat canores testudo,
 Ac navem certatim cum Zephyrus celerabat tum fluctus sonabilis
 A puppi imurgens. sic illa indiscretam perdidere vocem.
 At nihilo tamen minus Telontis gnatus generosus, solus de sociis
 Occupavit dolato jugo desilire in mare
 Butes, Sireniis titillatu susurri teporatus.
 Ac per pelagum navit undosum, ut adnaret,
 Lavus. utique salutem illi afflixissent ocissime:*

¹ ἑὺτροχάλοιο, τῆς προχαλῆς ᾠδῆς τὸ μέλ¹ οἰκίστι. ² Κατάχησεν.
 ἦσεν, οἰκίστι. ³ Κρεγμαῶ. τῆ κρέμας. ὑπὸ τῆ κρέμας. κρέμα γὰρ τὸ
 κρέμας.

Ἀλλά μιν οἰκτεῖρασα θεὰ Ἐρυκ[⊗] μεδέεσσα
 Κύπρις, ἔτ' ἐν δῖναις ἀνετρέψατο, καὶ ῥ' ἐσαῖωσε
 Πρέφρων ἀντομῆν λιλυβηίδα ναιέμην ἄκρην.
 Οἱ δ' ἄχει χόμφοι, τὰς μὲν λίπον, ἄλλα δ' ὄπαζον 920
 Κιῶπεα² μιξοδίησιν ἀλὸς ραισημα νηῶν.
 Τῇ μὲν γὰρ σκύλλης λισσὴ πρὸ φαίνετο πέτρῃ,
 Τῇ δὲ³ ἄμοτον βοάασκεν ἀναβλύζουσα χάρυβδις.
 Ἄλλοθι ἣ πηλαγικαὶ μεγάλα ὑπὸ κύματι πέτραι
 Ῥόχθρον, ἣχι πάροιθεν ἀπέπτευν αἰθομῆν φλόξ 925
 Ἄκρων ἐκ σκοπέλων, ⁴ πυρραλπέ[⊗] ὑψίθι πέτρῃς.
 Καπῶ δὲ ἀχλυόεις αἰθῆρ πᾶλεν· ἔδε κεν αὐγαῖς
 Ἐδρακεσ ἡελίοιο. τίτ' αὖ λήξαι[⊗] ἀπ' ἔργων
 Ἡφαίστ[⊗] θερμῶ ἐπὶ κήκιε πόντ[⊗] αὐτμῶ.

*Ni eum miserta potens Erycis dea
 Cypris jam transvoratum gurgitibus extraxisset, itaque servasset
 Solicite veniens, ut Lilybaum habitaret jugum. quod cum
 Cateris magno esset dolori, illas plorare jubebant. verum alia
 Isthinc erant apta diriores in compitis marinis navium pestes.
 Hic quippe glabrens Scylla eminebat rupes,
 Illic assidue reboabat inter rebulliendum Charybdis;
 Alibi Planeta sub ingenti saxa fluctu
 Perstrepebant, qua modo ardens flamma erat egesta
 Summis è scopulis supra ignivomiam rupem.
 Ergo noctescebat fumo aether, nec candorem
 Vidisses solis. quin feriante jam ab operibus
 Vulcano, tamen calidum vaporem submittebat mare.*

¹ Ἐρυκ[⊗] μεδέεσσα. ἔρυξ ὄνομα πόλεως ἴθα πηγαῖα ἢ ἀφροδίτη. οἱ
 δὲ τὴν σκελίαν. ² Μιξοδίησιν ἀλὸς. μιξοδίαν καλεῖ τὸ ποῖον κατ' ὄν τῆν ἢ
 σκύλλα καὶ ἢ χάρυβδις. ³ Ἄμωτον. ἀκατα-
 πωτον. ⁴ Πυρραλπέ πέτρῃς λέγει τὴν ὑπὸ πυρὸς καιομένην.

Ἔνθα σφιν κῆραι νηρηίδες ἄλλοθεν ἄλλαι

930

Ἦντεον· ἢ δὲ ὄπιθεν πτέρυγ' ἔθηκε πηδαλίοιο

Δῖα θετις πλαγκτῆσιν ἐνὶ σπιλάδεσσιν ἐρύσσει.

Ὡς δὲ ὀπίταν δελφῖνες ὑπὸ ἐξ αἰλὸς δυδιόωντις

Σπερχομύλω ἀγεληδὸν ἐλίωσονται πρὸ νῆα.

Ἄλλοτε μὲν πρὸς παίροιθεν ὀρώμφοι, ἄλλοτ' ὄπισθεν, 935

Ἄλλοτε¹ παρβολάδω· ναύτησι δ' ἤχάρμα τίτυκται·

Ὡς αἰ ὑπεκπροθέσσει² ἐπήτριμοι εἰλίωσονται

Ἀργώη πρὸ νῆι, θετις δὲ ἴθιυε κέλαιον.

Καί ῥ' ὅτε δὴ πλαγκτῆσιν ἐνιχρίμψεσσαι ἔμελλον,

³ Αὐτίκ' ἀναχόμμαι λούκοις ἐπι γένασι πίζας, 940

Τ' ψῆ ἐπ' αὐταίων σπιλάδων ἔκυμαλ' ἄγῆς

Hac sub rerum facie Nerei gnata diversis è locis

Veniunt subsidio, & prehendit pone gubernaculi pinnam

Pollentior Thetis Planctas inter aras tenendam.

Ac ut joculantes supra mare delphini

Festinam gregatim navem circumnatant,

Et nunc ante sunt conspicui, nunc pone,

Nunc à lateribus: quæ nautis latitiæ res est:

Similiter istæ conglobabantur densius

Argoam circa navem, Thetide cursum dirigente.

Cumque Planctis jam erant proximaturi,

Hæ sine mora sursum tractis ad marmorea genua limbis

Ardua, in ipsis aris & undarum fractura

¹ Παρβολάδω, πρὸς βοιωτῶν κρητῶν. οἰοῦνται πρὸς πηδαλίοιο. ² Ἐπήτριμοι, ἐν πηδαλίοιο, ἢ ὁμοῦ πρὸς ἀλλήλους καθ' ἑαυτοὺς ἐκαστέρωσι. ³ Αὐτίκ' ἀναχόμμαι, ὡς ἴσως ἀνιεύσασαι ἐπὶ τῷ λούκοις γένεσσι τὰ ἰμάτια αἰώθησι τῷ ζωνάρει, ἔκαστα αἰώθησιν αὐτὰ, ἰρρωμῶν αἰώθησι τῷ πηδαλίοιο, καὶ τῷ ἔκματι τῷ ἀνακλάσει ἐκινῶνται.

Ῥῶντ' ἔνθα κ' ἔνθα Διασαδὸν ἀλλήλησι.

Τὼ δὲ¹ παρηορίω κέπιν ῥόθ²· ἀμφὶ ᾗ κύμα
λάβρον ἀειρόμενον πέτραις Ἰπικαυχλάζουσκεν.

Λίδ' ὅτ' ἐμὴ κρημενοῖς ἐσαλίγκται ἠέρα κύρον, 945

Ἄλλοτε ᾗ βρύχαι, νεάτω ὑπὸ πύθμῳ πόντε
² Ἡρήρειθ', ὅτι πολλὸν ὑπείρεχεν ἄγχιον οἶδμα.

Λίδ', ὥστ' ἠμαθρόεντ³ Ἰπικαυδὸν αἰγιαλοῖο
Παρθενικῶν δίχα κέλπον ἐπ' ἰξύας εἰλίξασαι,

Σφαίρη ἀθύρσιν φειγέει τὼ μὲν ἔπειτα 950

Ἄλλη ὑπ' ἐξ ἄλλης δέχεται, Ἐἰς ἠέρα πέμπη

Ἰψὶ μεταχρονίω· ἠδ' ἔπειτα πύλαται ἔδφ'

Ὡς Ἐνῆα θέσσαν ἀμοιβαδὶς ἄλλοθεν ἄλλη

Πέμπη διηορίω Ἰπὶ κύμασιν, αἰὲν ἄπωθε

Nitebantur hinc illinc, intervacante inter ipsas spacio.

Eam vero protollebat superbam fluxus, ut circumquaque

Procaciter elata infringeretur scopulis unda.

Ac illa alias ad prærupta venerunt aëri pares,

Alias mersabiles, imo maris fundo sub-

sidebant, ubi nimium tumoris feri extabat.

Ille igitur, ut sabulosum propter litus

Puella sinibus duplicatis & usque ad lumbos offlexis

Orbica ludunt pila, quam deinde

Sic alia suscipit ab alia & in aërem alte retorquet

Sublimem, ut ea nunquam offendant solo:

Currentem itidem navim alia alterne alia ex parte

Misitabat per aërem super fluctus, semper longe à

¹ Τὼ ᾗ παρηορίω. μετίωροι. ἰσοάρατοι γὰρ αὐτῶν αἱ κρημίδες αἰώ-
πι τὴν πέτρῳ ἀλλήλαις ὡς σφαῖραν ἀκροπίζουσι. ² Ἡρήρειθ'. ἰσοκροσίαζου
καὶ ἰσράζουθ'.

Πετράων· πεί δέ σφιν ἐραγόμενον θέεν ὕδωρ. 955

Τὰς ἣ ἔ' αὐτὸς ἀναξ κερυφῆς Ἰπὶ λιοσάδ' ἄκρης

Ὀρθὸς Ἰπὶ¹ στελεῆ² τυπιδ' ἄβαρυν ὤμον ἐρείσας

ἩΨαις ἤθετο, καὶ αἰγλήεν³ ὑπερθεν

Οὐρανῷ ἐσηῆα διὸς δάμαρ. ἀμφὶ δὲ ἀθλιῶν

Βάλλε χέρας· πτόν μιν ἔχεν δέ⁴ εἰσορόωσαν. 960

³ Ὅσῃ δὲ εἰαρινῷ μηκύνεται ἡμαί⁵ αἴσαι,

Τροσάπιον μογέεσκον Ἰπὶ χρόνον ὀχλίζουσαι

Ἡῶα δὲ ἐκ πέτρας πολυηχέας. οἱ δ' ἀνέμοιο

Λύπτις ἐπαυρόμενοι περὶ τῶν θέον· ὦκα δὲ ἄμειβον

⁴ Θρινακίης λειμῶνα, βοῶν τροφὸν κελίοιο. 965

Ἐνθ' αἰ μὲν κ' βένθ⁶ αἰλίγκιαι αἰθύησι

Saxis, ut revomita istas aqua circumlueret.

Atque ipse etiam herus eas in summo calvi scopuli vertice

Erectus expectatione, fessis humeris mallei manubrio suffultis

Videbat Vulcanus, & luminoso super-

stans calo uxor Iovis; qua Minerva etiam circum-

jecit manus; eo inter cernendum terrore erat occupata.

Ac quantum in spacium dies vernus longiscit,

Tantum laborarunt ad tempus in remolienda

Penitus sonoris à rupibus nave. illi ventum redepti

Procurrebant longius, ac transferunt ocyster

Pratum Trinacia boum Solis nutritium.

Vbi loci fundum ista mergis similiter

¹ Στελιῆ. τῆ λαβῆ. ² Τυπιδ' δὲ, τ' σφύρας. ἰπὶ τ' ἔ' ξύλας ἐπρε-
θεῖς σφύρας. ³ Ὅσῃ δὲ εἰαρινῷ. ὅσον ἐστὶ ἀφ' ἡμέρας εἰαρινῆς. ἡ γὰρ
δύδεται ἄρῶν ἀφ' ἡμαί⁵ μῆρας. εἰαρινῆ δὲ εἴρηκεν ἐμέρας τῆ τ' ἰση-
μερίας. ⁴ Θρινακίης λειμῶνα. τῆμα⁶ θρινακίαν φησὶ καλεῖσθαι τῆ σι-
κελίαν, ὅπ' τρεῖς ἄκρας ἔχει. οἱ δὲ ἰσραηλιῖται θρινακίαν φασὶν ἀρξῆαι τ' σικε-
λίαν. μύλας δὲ, χερρόνησι σικελίας, ἐν ἣ αἰ ἔ' ἡλίος βόεις εὐμεγέθ.

Διῶν, ἐπεὶ ῥ' ἀλόχοιο διὸς πρόσωπον ἐφειμάς.
 Τὸς δ' ἄμυδις βληχὴ τε δὲ ἠέρθε ἴκετο μῆλων,
 Μυκηθμός τε βοῶν ἀυτοχεδὸν ἕατ' ἔβαλλε.
 Καὶ τὰ μὲν ἐρσίεντα κτ' ὄρεια ποιμαίνεσκεν 970
 Ὀπλοπέρη Φαίθεσαι θυγατρῶν ἠελίοιο,
 Ἄργυρεον χαῖον παλάμη ἐνὶ ἑπηχίωσαι
 Λαμπεῖη δ' ἔπι βασίν ὄρειχάλκειο Φαιειῆ
 Πάλλεν ὀπηδάσσα καλαβροπα. τὰς ἧ ἔαυτοῖ
 Βασκομῆας ποταμοῖο παρ' ὕδασι νεισορέωντο 975

Subierunt, eo perfuncta munere quod uxor Iouis imposuerat.
His vero per aërem simul balatus onium oblatus,
Et vaccatum mugitus è propinquo verberabat aures.
Illas quidem toscida per nemora pascebat
Phaëthusa natarum Solis minima
Cum pedo argenteo in ulnam reclinato:
Lampetia vero boves sequebatur, è splendido
Orichalco pedum capitatum versans. eas ipsi quoque
Pascentes ad fluminis aquam conspexerunt

Ἄργυρεον χαῖον. χαῖον ἐστὶ κομπύλη βακτηρία, ἢ οἱ ποιμῆρες χρῶνται.
 ἀμυδίας δὲ ψιλὴν ἀπίδωκε ῥάβδον. καλλίμαχον. ἰπρὶ τῶν στήθεσιν
 κέρης ὄρεια κοιλύπλη, ποιμνικὴν πύλημα, κτ' ἐν χειρὶ χαῖον ἴχουσα. Ἐπὶ
 τὰς ἀλκμῶν δὲ λιγύμνοι ἐρυσίχαιοι, πειθῆν ἐσι. σημαίνει γὰρ τὰ χαῖα
 ἐρύοντες, ἢ γὰρ ποιμαίνοντες. ἑπηχίωσαι ἢ ἀπὸ τῆς πῆχης τ' χειρὸς στή-
 σθητικῆς. ὄρειχάλκειο. ὄρειχαλκον, εἶδος χαλκοῦ, ἀπὸ ὄρειν πιδὸς ἡμο-
 μῆς ὄρειτῆ ἀνομομαθῆ. ἄριστοπύλης δὲ ἐν πελλίαις φησὶ μηδὲ ὑπάρχει
 τὸ ὄνομα, μηδὲ τὸ τῦτον εἶδος. τὸ γὰρ ὄρειχαλκον ἔτιοι ὑπολαμβάνουσι λέ-
 γουσαι μὲν, μὴ εἶναι δὲ. ἢ δὲ ἐκὴν ἀριστοπύλης ἔστι τῦτον. οἱ γὰρ πολυπρα-
 γμοῖστοι φασὶν αὐτὸν ὑπάρχειν. μημηγοῖα κτ' ἐπιστήμη καὶ βακχυλί-
 δης κτ' ἀριστοφάνης δὲ ὁ γραμματικὸς οσημῆνται τῦτον. ἄλλοι ἢ ἀνομομα-
 ποπιῶ λέγουσιν ὄνομα, ὡς σικρατίης, καὶ πόπομα ἐν ἐκείνῃ πύλημα.
 ἔτιος ἢ ἐν τῇ κομικῇ λέξει τῇ συμμίχῃ. ἑκαλάβροπα δὲ, οἰοῖται καλὴν
 ῥάβδον. ἐπὶ γὰρ καλαβροψὴ ἢ βυκλιχὴ ῥάβδος. ὄμηρον. καλαβροπα βυ-
 κλόν. Παρριπέρη δὲ (ν. 982.) ἀπὸ τῆς ἑμπροσθεν ὄνομα ἀπὸ ἐπιρρήματι.

Αμπεδίον ἔλϑει λειμώνιον. ἔδέ τις ἦεν

Κυαίη μὲ τῆσι δέμας, πᾶσαι ἢ γάλακτι

Εἰδόμηναι, χρυσείοισι κεράεσι κυδιάασκον.

Καὶ μὲν τὰς ὄρξιμειβον ἐπ' ἡμάτι νυκτὶ δι' ἴσση

Πεῖρον αἰλὸς μέγα λαῖτμα κεχαρμύοι. ὄφρα ἔαυτις

Ἡὼς ἠελυγῆς φέγγει βάλε νεισομύοισιν 981

¹ Ἐστὶ δέ τις πορθμοῖο παροιτήρη ἰονίοιο

² Ἀμφιλαφῆς ³ πείρα κεραυνίη εἰν αἰλὶ νῆσϑ,

In campo ἔ' pratis palustribus. nec ulla inter eas

Erat fusco corpore, sed lacteo omnes

Colore aureisque radiabant cornibus.

Has cum praterissent die nondum condito, nocte cepta

Magnum maris aquor transmittabant lati. donec de integro

Aurora caliginis filia lucem affudisset pergentibus.

Iacet quadam citerior fretο Ionio

Insula in mari portuosa, uberans, Ceraunia,

¹ Ἐστὶ δέ τις πορθμοῖο. τέτων ὁ νῆς ἔτος ἐστίν. εἰς τὸ ἰόνιον κόλπον εἰς-
 πωλίαισι, νῆσϑ αἰλίμηνϑ ἢ λιπαρῶν, ὑφ' ἡμῶν κείσθαι τὸ δρεπάνον ἔ' κέρ-
 υς φασίν, ἢ τὰ ἔ' πατρὸς αἰδέα ἀπίτηρμ. οἱ δὲ φασὶ δῆμητρεϑ εἶσαι
 τῆτο, ἢ τὸς πῆλαιας εἰδοδαξὶ σαχυοῖμην. κατ' ἄκρῃ γδ ἡ θεὸς ποτὶ τῶν νῆ-
 σοι ἐκείνῳ, ἀγαπήσασα μέγερν τῶν ἔ' διοῦσα τροφόν. ταύτῳ φαία-
 κες κελύκην, ἀπὸ θεῶν ὄντες τὸ γῆϑ. ² Ἀμφιλαφῆς. ἀμφοτέρωθεν ἰπτα-
 δείως πρὸς ὄρμη ἔχουσα. κακίμωχϑ ἢ ἀμφίδμω εἶπε τ' ἀμφιλαφῆ
 λιμῆα. ἰσραϊκῶς ἢ ἀπολλωνίϑ ἀμφιλαφῆ τ' λιμῆα φησίν. ἰσραῖ ἢ πρὸ
 ἔ' λιμῆϑ τ' φαϊάκων ἀπολλωνίδης ἐν τῷ πρὸ πῶ τ' ὄρωπης. πρὸς ἢ τὸ
 ἀμφιλαφῆς ἀπὸ ἔ' ξυλάδης ἀπίδωκαο. ³ ὡ οἰκείως ἰπισωάπῆ τὸ πείρα,
 δηλοῖ π' λιπαρῶν ἔ' αἰλῶ. ἢ ἢ κερκύρα πρὸ μὲν δρεπάνη ἐκαλεῖτο,
 εἶπε χεῖρα. ἀποδίδωσι ἢ τῶν αἰτίων ἀριστοτέλης ἐν τῇ κερκυραίων πολι-
 τεία. φησὶ γδ τῶν δῆμητρα φοβομῆν, μὴ οἱ ἐκ τ' ἡπείρου ἐρχόμενοι πο-
 ταμοῖ ἡπείρον αὐτῶν ποιήσωσι, διηγήσασθαι πεισιδῶνϑ, ἀπεριψῆσαι τὰ τῶν
 ποταμῶν ῥοῖμα. ἰπιχεῖν τὴν οὐμῶ τέτων, ἀπὸ δρεπάνης χεῖρας ὀνομα-
 σθῆναι. δρεπάνη δὲ ἐκαλεῖτο ἀπὸ τῶν δῆμητρα, αἰτήσασθαι μῆναι δρεπα-
 νει παρ' ἡφαίστου, τὸς πῆλαιας διοδαξὶ θερίζην. εἶπε αἰ τὸ κρύψασθαι εἰς τὰ

Ἡ ὕπο

Ηῦπο δὴ κείσθαι δρέπανον Φάτις (ἴλατε μῦσαι·
 Οὐκ ἐθέλων ἐρέπω προτέρων ἐπ' ἄπο πατρὸς 985
 Μήδεια νηλειῶς ἔταμε κρόνον· οἱ δὲ ἐδηῶς
 Κλείσσι χθονίης καλαμητόμον ἐμυδαί ἀρπύω.
 Δηὼ γὰρ κείνη ἐνὶ δὴ ποτε νάσσαλο γαίῃ.
 Τιτῶνας δ' ἔδαεν ἰσάχιω ὄμπνιον ἀμήσαδαι,
 Μάκρδα Φιλαμύη. δρεπάνη τ' ἔθεν ἔκλήϊσαι 990
 Οὔνομα Φαιήκων ἱερὴ τροφός· ὡς ἢ ἔ' αὐτοῖ
 Ἄϊμαλ' ἔρανόιο γῆ· Φαίηκες ἔασι.

*Sub qua falcem repositam esse ajunt (ignoscite quaso Musa:
 Non sponte refero priorum rumusculum) qua illud patris
 Membrum immaniter excidit Saturnus; quamvis alii eam
 Cereris terrestris perhibeant seculam esse messoriam.
 Nam Ceres olim ibi terra diversata
 Titanos docuerat almas succidere segetes,
 Amore Macridis. inde evenit ut Drepana diceretur
 Nomine benignissima Corcyrensiū altrix. ac ea occasione
 Phaeaces ipsi sunt Vranii sanguinis propages.*

ἡ δὲ θαλάσσιοι κέρου τ' ἰήτῃ προσκλυζέσθαι ἢ τ' θαλάσσης, ἰξομοιω-
 θῆναι τῶν ἴσιν τ' γῆς δρεπάνη. πύμαι· ἢ ἐκ τ' δρεπάνης, ἢ ἰξίπρω τῷ
 ἔραυ· πὲ ἀιδεῖα ὁ κρόνον, ἢ ὁ ζῶς πὲ τ' κρόνον. τῆτο γὰρ αὐτῷ κερύφθαι
 φησὶ μάκρδαι ἢ ὠτομάδῃ ἀπὸ μάκρδ' τ' διονύσου τροφῶν κερύφθαι ἀπὸ
 κερύφθαι τ' ἀσωπῶ θυγατρὸς. Ἰσάχιω ὄμπνιοι. πολῶ. δαψιλῆ. Φιλη-
 τῆς ἐν ἀτάκῳις γλάσσαις ἀπιδῶκε ὄμπνιον σάχιω, τ' ὄχλον ἔ' τρέφι-
 μοι. κυρκυαίων δὲ πινε τ' πλάσσοι κ' δὴ δαίμοι κ' ὄμπνιοι καλῶσι. ἀμεινον
 ἢ τ' φερέσδιοι εἰπεῖν. οἰοεὶ ἔμπνοι πνα οἴα ἔ' ὄμπνιοι. Ἐκλήϊσαι. πι-
 φήμισαι. ιτιόμισαι. Ἄϊμαλ' ἔρανόιο. ἀκασίλα· ἐν τῇ τρίτῃ φησὶ,
 ἐπ' ἐκ τ' ἐκτομῆς τ' ἔραυ· ραιίδας ἐνεχθῶαι σινέπιν, τυτίσι σαγίαις,
 κ' τ' γῆς· ἐξ ἧν γηθηθῶαι τῆς Φαίαικας. οἱ ἢ τῆς γίγαυτας. καὶ ἀλκαῖ·
 ἢ κ' πὲ αὐτῶ ἀκασίλα· λέγα τῆς Φαίαικας ἔχειν τὸ γῆ· ἐκ τ' σαγί-
 ιων τ' ἔραυ· ὄμηρ· δὲ οἰκείας τῆς Φαίαικας τοῖς θεοῖς φησὶ, ἀπὸ τῶν
 ἀπὸ ποσειδῶν γῆσι.

¹ Τὲς δὲ γὰρ πολέεσσιν ἐπιχομδή καμάτοισιν
Θρνακίης αὐρῆς ἴκετ' ἐξ αἰλός. οἱ δὲ ἀγανοῖσιν
Ἀλκίνοϋ λαοὶ τε θυηπολίησιν ἰόντας

995

Δειδέχαστ' ἀσπασίως. Ἰππὶ δὲ σφίσι καγχαλάασκε
Πᾶσαι πόλεις· Φαίης κεεῖοις Ἰππὶ πασι γάνυσθαι.

Καὶ δὲ αὐτοὶ ἥρωες ἀνὰ πηληθιῶν κεχάροντο,

Τῶ ἴκελοι οἷόν τι μεσαιτάτη ἰμβεβαῶπις

Λίμονίη· μέλλον ἢ βοῆ ἔνι θωρήξεσθαι·

1000

Ὡς δὲ μάλ' ἀγχίμολον στρατὸς ἄσπειρ' ἐξεφαάνθη

² Κόλχων, οἱ πάντοιο κτ' εἶμα κ' Διὰ πέτρας

Κυανίας ³ μασηῆρες δρῖσῆων ἐπέρυσαν.

Ad hos Argo variis angustata periculis

E Trinacio velificat mari. ac venientes

Alcinous & populus cum lata operatione sacrorum

Gratabundi excipiebant, eorumque causa in gaudiis civitas

Erat universa. crederes eam suis è filiis capere latitiam.

Et ipsi vero heroës permisti frequentiae erugabant frontes,

Similiter ac si penitissimum fuissent ingressi meditullium

Hamonie. mox tamen erant in praelium armandi:

Tam proxime frequentissimus comparuit Colchorum

Exercitus, qui ad os Ponti & per tyres

Caruleas procerum vestigatores transierant.

¹ Τὲς δὲ γὰρ πολέεσσιν. ἢ δὲ γὰρ, φησὶ, πολλὰ ἐπιχομδήματα κατέλιχθη
ἐκ τῆς σικελικῆς πελάγους. ² Κόλχων, οἱ πάντοιο. τῶν κόλχων οἱ μὲν ἀψύρτες
όντες κατέλιχθησαν ἐν ταῖς βρυγησίσι, αἰπίες εἰσι τῶν ἰκχυρίδων. οἱ δὲ Διὰ τῶν
κυανίων πέτρῶν ἐξεληθέντες, ὤκησαν κερκύραν. τῶν γὰρ διωκόντων τὴν δρῖσῆων
κόλχων ἢ κτ' ταυτὸν τῶν πηληθιῶν λαῶν. οἱ μὲν Διὰ τῆς ἴσθμου, κατέλιπε
σφαιρήματα, τῶν πηληθιῶν ἐπιπέτασθαι ἤρχη ἀψύρτες, Διὰ τῶν κατέλιπε ἰμβε-
βαῶπις εἰς τὸ δεδηλωμένον ποταμὸν καὶ κατέλαβον τὴν ἥρωας πρὸς ταῖς κα-
λεμνίας βρυγηίδας γήσους· οἱ δὲ Διὰ τῶν κυανίων πέτρῶν τῶν ἐκπληθύνοντων
μῆδοι κόλχοι, κατέλιχθησαν εἰς τὴν κερκύραν ἦσαν, ἐν ἧ καὶ οἱ δρῖσῆωνται
ἴπυχοι ὄντες. ³ Μασηῆρες. ζητηταί.

Μήδειαν

Μήδειαν δ' ¹ ἔξαιτον ἕξ ἑς πατρὸς ἄγαθαι
 ἴεντ' ² ἀπροφάτως· ἢ ἐσονόεσαν αὐτῶν · 1005

Νωμήσφι χαλεπῆσιν ὁμόκλεον ἀτροπήσιν
 Λύθητε, ἔμετιπαιτᾶ σὺν αἰήταο κελόθω.
 Ἀλλὰ σφέας κατέρυκεν ἐπειγομένους πολέμοιο
 Κρείων ἀλκίνοσφ. λελίητο γὰρ ἀμφοτίροισι
 Δηϊοτῆτσφ ἀνδρῶν ἰσπερβια νείκεα λῦσαι. 1010

Κέρη δ' ἔλομνῶ ἰσὸ δείματι πολλὰ μὲν αὐτῆς
 Λισονίδεω ἐτάρας μειλίσσερ, πολλὰ ἣ χερσὶν
 Ἀρήτης γένων ἀλόχεσθίησφ ἀλκινόσιο.
 Γενῆμαι βασίλεια· σὺ δ' ἴλασθι, μηδέ με κόλχοις
 Ἐκδώης ὧ πατρὶ κομιζέμεν. ³ εἴνυ καὶ αὐτῆ 1015

*Qui Medeam ante omnia ad patrem suum reducere
 Postulabant praecise: aliter duellum lugubre sese
 Cum acerbo minabantur rigore moturos
 In praesens, & postea suscepta ab Aeata expeditione.
 Verum proruentes à pugna disspescuis
 Rex Alcinous, qui studeret partium
 Interpellata hostilitate, impotens extricare dissidium.
 Interea infracta metu puella comites Iasonis
 Exquisitis verbis emturit, anxieque manibus
 Prehsans genua Areta Alcinoi conjugis fatur.
 Supplico ó regina; tu vero respice, nec Colchis me
 Propina ad meum genitorem reducendam: quando tu quoque*

¹ Ἐξαιτον. ἰξαιρίβιν. κτ' συγκροπῶν. ² Ἀπροφάτως. χερσὶς ἀπροφάτως. ἀπὸ ἀπρόφαστος. ³ Εἴνυ ἔ αὐτῆ. ἀπὸ ἀρήτης ἢ μήδειας. καὶ σὺ αὐτῆσφ εἴνυ εἰς τὸ ἀμαρτάνειν γένειαν βαδίας. τύτοις ἣ σφέδρα πρὸς συμπάθειαν ἰλκῆ πρὸ ἀρήτιν ἢ μήδειας. καὶ γὰρ ἀπὸ τῆ αὐτῆσφ ἡμῶσφ εἴνυ φύσεως, ἀλλήλους ἰλεῖν γρη. καὶ ἀπὸ τῆτο ὀξυρόπιησ εἴνυ πρὸς τὰ πάθη.

Ἀνθρώπων γένεῃς μία φέρβει, οἷσιν ἐς ἄτλῳ
 Ὠκύπαι[Ⓞ] κέφαισι θεῖ νό[Ⓞ] ἀμπλακίησιν.
 Ὡς ἐμοὶ ἔκ πυκινῶν ἔπεσον φρένες, ἔμην ἔκητε
 Μαργούνης. ἴσω δ' ἱερὸν φά[Ⓞ] ἠελίοιο,
 ἴσω νυκτιπόλε περιηίδ[Ⓞ] ὄργια κέρης, 1020
 Μὴ μὲν ἐγὼν ἐθέλωσα σὺν ἀνδράσιν ἀλλοδαπίσι
 Κεῖθεν ἀφωρμήθλω· συζυγὸν δέ με τάρβ[Ⓞ] ἔπεισε
 Τῆσδε φυγῆς μνήσαομαι, ὅτ' ἤλιτον. εἰδέ τις ἄλλη
 Μῆτις ἔλω. ἐπιμοιμίτην μὲν, αἷς ἐνὶ πατρὸς
 Δώμασιν, ἀχρῶν[Ⓞ] ἔ ἀκήρῶν[Ⓞ]. ἀλλ' ἐλέειρε 1025
 Πότνα, πόν ἧ πόσιν μελίωσσο. σὶ δ' ὀπάσειαν
 Ἀθάνατοι βίοτῶν τι πλεσφόρον, ἀγλαίην τε,
 Καὶ παῖδας, κ' κῦδ[Ⓞ] ἀπορρήτιο πόλη[Ⓞ].
 Τοῖα μὲν δέητῶν γυνάξεται δακρυχέουσα·

*Aliqua de hominum genere colis, quibus in noxam
 Mens ocissima ruere leves per errores solet.*

*Sic catus mihi dementiit animus, non ex libidinandi
 Lascivia (testor divinum solis lumen,*

Intemerandos noctivaga Persei gnata castus testor)

Non ego sponte mea extraneis cum viris

Discessi illinc; sed horribili pavore inducta

*Vnius in fuga cogitationem descendi, cum peccassem, nec aliud
 Superesset consilii. adhuc mitra mihi manet, perinde ut in domo
 Patris, intaminata & integra. miserere.*

Veneranda, tuumque emolli maritum. sic tibi concedant

Dii avum haud minus maturum quam voluptuosum;

Liberos praeterea, cum gloria oppidi inexpugnabilis.

Talia genibus minor Aretam orabat & lacrimis manans;

Ὁρε[Ⓞ] ὡς ἰσχυρὸς ἢ ἐκείνη ταῖς φαρμακίαις. δὲ τίς φαρ-
 μακείων ἢ θεός.

ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΩΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ. 475

Τοῖα δὲ δρισηῶν ἐπαμοιβὰς ἀνδρᾶ ἕκαστον. 1030

Ἴ γ' μέων, ὧ² πέρα δὴ μέγα φέρτατοι, ἀμφί τ' ἀέθλοις

οὐνεκεν ὑμετέροισιν ἀτύζομαι. ἧς ἰότητι

ταύρας τ' ἐζώξαθε, ἔκ τε γέρων ἐλοὸν ἀνδρῶν

κείρετε γηγμέων· ἧς εἶνεκεν αἰμονίῳδε

χρῦσεον αὐτίκα κῶας ἀνάξετε νοσήσαντες. 1035

Ἡ δ' ἐγὼ ἢ πάτρῳ τε ἔ' εἰς ὄλεσα τοκῆας,

Ἡ δόμον, ἢ σύμπασαν εὐφροσύνην βιότιο·

Ἰ μμι ἢ ἔ πάτρῳ καὶ δώματα ναιέωμ αὐθις

Ἡ νύσσι. καὶ γλυκεροῖσιν ἔτ' εἰσὺψαθε τοκῆας

Ὀ μμασιν. αὐτὰρ ἐμοὶ δόπο δὴ βαρὺς εἴλετο δαίμων 1040

Ἀ γλαΐας· συζερὴ ἢ σὺν ὀθνείοις ἀλάλημα.

Δείσατε σωφροσύνας τε ἔ' ὄρκια, δείσατ' ἐρηνικῶ

Talia quidem vero, singulos ultro citroque viros.

O multo maxime praestantes, vestri ego vestrorumque

Certaminum causa divexor, cujus ex arbitrio

Et tauros junxistis, & pestiferum virorum proventum

Terrenorum strictim detotondistis; cujus beneficio in Haemoniam

Mox avehetis pellem reversi auream.

Ego illa, qua & patriam amisit & parentes meos

Et domum, qua, quicquid erat vitae solatiorum;

Vobis contra, ut patriam, ut ades incoleretis iterum,

Perfeci. vos dulces oculis contrectabit

Parentes: me semel scava dissipiat fortuna

Iubare regali; ego odium terra cum viris exteris divagor.

Reveremini pacta jurando asseverata, reveremini Furiam

Ἐνικα τ' ὁμῶν ἀθλων ἐγὼ, ὧ φέρτατοι, ἐν μεγάλης περιστάσει ἡμῖ. τῆ γ' ἰμῆ γνώμη, τὰς τε ταύρας ἐζώξατε, καὶ τὰς γηγμέων ἐξετερίσατε· καὶ νῦν τὸ δῆρον εἰς ἡττητῆσαν δόποισεν. Ἡ ἢ πάλιν, ἔ ἀμφὶ ἐκ τῆς ἀρχῆς.

Ἰκεσίλω, ¹ νέμεσιν τι θεῶν, ἐς χεῖρας ἰῶσαι

Αἰήτω, λώβῃ πολυπήμονι δηωθλιῶαι.

² Οὐ νηὸς, ἢ πύργου Ἰπὶρρόθου, σὺν αἰεωρῶ

1045

Ἄλλω, ³ οἴοιτο ἢ παρ' ἑσθ' ἀλλομεν ὑμῶν αὐτῆς.

⁴ Σχέτλιοι ἀτροπίης ἔ' ἀνηλέες· ἔδ' ἐπὶ θυμῷ

Λιδεῖσθε ξείνης μὲ Ἰπὶ γένασι χεῖρας ἀνάσσης

Δερκέμενοι τείνσασα ἀμήχανον. ⁵ ἀλλά κε πᾶσι,

Κῶας ἐλεῖν μεμαῶτες, ἐμίξασα δ' ἄρα κέλευσιν, 1050

Αὐτῷ τ' αἰήτη ὑπερλέουε. νῦν δ' ἐλάθεσθε

Ἡνορέης, ὅτι μῆνοι δόποτμηγῆτες ἔασιν.

Ὡς φάτο λισσομένη. τῷ δ' ὄντινα γενάζοιτο,

Supplicum ultricem, deumque indignationem; metuite

Ne in Aeata manus illapsa cruciabili multer contumelia.

Non aliud restat templum, nulla arx tuta, nihil aliud

Suffugii prater vos solos, quo desertissimam me recipiam.

Insigniter ferreis atque in misericordiam frigidis, qui aperto

Capite cernatis me ad aliena genua regina manus

Omni absumpta salute tendere. atqui vel cum cunctis

Colchis, reglutinanda pellis avida, conseruistis praelium,

Et ipso praeferoce Aeata. nunc dediscitis

Virtutem, cum soli adsunt & à corpore divulsi.

Hac dicebat precibus temperata istorum vero quenquem supplicue

¹ Νέμεσιν τι θεῶν. τῶν ἰῶσαι ἐς χεῖρας τῶν θεῶν νέμεσιν. τῷ τ' ἐπὶ τὸ νε-
μίσσῃ. τῶν οὖν λέγει ἰκεσίλω ἐνάσσει τῶν θεῶν ἐπὶ γένοισι ἰκετὸς ὄντων. διὸ
καὶ αὐτοῦ μὲν τὸς ἰκετὸς ὄντων. ² Οὐ νηὸς. ἢ γὰρ ναὸς μοι ἐπὶ βοήθους, ἢ τε
πύργου, ἢ τε ἀλλή τις βοήθεια, ἀλλ' ὑμεῖς μοι ἀσφάλεια πᾶσι. ³ Οἴοιτο
παρ' ἑσθ' ἀλλομεν ὑμῶν αὐτῆς. ⁴ Σχέτλιοι. χαλεποὶ
ἔ' ἀνηλείς ἢ μετ' ἀτροπίου, ὁρῶντες μοι ἡστυπύσασα τῇ βασιλείᾳ. ⁵ Ὁ λό-
γος, ὅτι τὸ κῶσιον λαοὶν ἤγειλε, καὶ πᾶσι τοῖς κέλευσιν ἔτοιμα ἔστω με-
χάρι· νῦν δ' ὀλίγους ὀλιγοπύργους ἐπὶ τὴν ἀπαίτησιν τῆς ἐμῆς φροσύνης.

Ὅς μιν φερσύνεσκεν ἐρητύων ἀχέουσαν.

Σείον δ' ἐγχείας δῆκεας ἐν παλάμησι, 1055

Φάσγανά τ' ἐκ κελεῶν· ἔδ' ἐ χήσεσθαι δ' ἰωγῆς

Ἐπιπιν, εἴκε δίκης ἀλιτήμον· ἀνιάσειαν.

¹ Στρεφόμενοι δ' ἀν' ὄμιλον ἐπήλυθεν ἀνήτειρα

Νύξ ἔργων ἀνδρείω, ² κατὰ κήλησι δὲ πᾶσαν

Γαῖαν ὁμῶς· τὴν δ' ἔπι μίνυθ' ἀπερὶ ἀνασεν ὕπνος· 1060

Ἀλλά σὶ ἐν σέρνοισ ἀχέων εἰλίωτο γυμός.

Οἶον, ὅτι ³ κλωσῆρα γυνὴ ταλαεργὸς ἐλίωτο

Ἐντυχίη· τῇ δ' ἀμφὶ κινύρεται ὄρφανὰ τέκνα

Χηροσύνη πῶσι· ⁴ σελάει δ' ὑπὸ δάκρυ παρειάς,

Μυρομδῆης· οἴη μιν Ἰπὶ συγερῇ λάβεν αἴσαι· 1065

Orasset, ille animatam dolere vetabat.

Quin acutas tremefaciebant hastas inter manus,

Eductosque vaginis enses, nec defuturos auxilio

Minabantur, si jus ipsis prodatur abscissius.

Verum satis agentibus in casu appetiit nox, qua in soporem dare

Assolet viros & negotia, & omnem tranquillavit adaeque

Terram. at ista in nullum ne parcissimum quidem ibat somnum.

Adeo cruciabilis ei animus in pectore turbabat.

Et quasi cum mulieri laboriosa fusum torquenti

Nocturnis horis orbi obvagiunt liberi

Ob viduitatem mariti, & destillant in genas lacrimae

Flenti, prout tenetur in fortuna uncinata.

¹ Στρεφόμενοι. φθειρομένοις ἢ καὶ ποινομένοις. ἢ καὶ πρὸς διαλεί-
βουσι. ὅτι ἔστιν ἐν τῇ βραχὺ πρὸς τῆς ἕδρας· ἔπι δίδυμοι. ἐν-
πύθην καὶ ἡ σραχίαια, διὰ τῆς καὶ σραχίαια ἔρειν. ² Κατὰ κήλησι, κατέ-
πυσι. εἰς ἡσυχίαν ἤγαγε. ³ Κλωσῆρα. τ' ἀτρεκέλι. ⁴ Σελάει, σάει. ὅτι
ἔστιν ἐν ταλαγμοῖς.

ὧς τ' ἰκμαίνοντο παρηίδες· ἐν δέ οἱ ἦτορ

ὄξειης εἰλεῖτο πεπερμένον ἀμφ' ὀδυήσιν.

τῷ δ' ἐν πῶθε δόμοιο κτ' πόλιν, ὡς τοπάροισι,

κρείων ἀλκίνοιο, πολυπότνια τ' ἀλκινόοιο

Ἀρήτη ἄλοχο κέρης πέρι μηλιάσκειον

1070

οἷσιν ἐνὶ λεχέεσσιν ἀλά κνέφας· οἷα δ' ἀκροίτῳ

κρείδιον θαλεροῖσι δάμαρ² προσπύσεται μύθῳ.

Ναὶ φίλοιο, εἰ δ' ἄγε μοι πολυκηδέα ρύεο κόλχων

Παρθενικῶν, μινύαισι φέρων χάρην· ἐγὺ δ' ἄργοιο

Ἡμετέρης νήσοιο κτ' ἀνέρες αἰμονιῆες·

1075

Αἰήτης δ' ἔτ' ἄρ' ναίει χεδόν, εἰδέ τι ἰδμεν

Αἰήτῳ, ἀλλ' οἷον ἀκρόμεν· ἤδε ᾗ κέρη

Αἰνοπαθῆς κατὰ μοι νόον ἔκλασεν ἀντιόωσαι.

Μή μιν ἀναξ κόλχοισι πόροισι ἐς πατρὸς ἄγεσθαι.

Sic illius madescebant gena, sic praecordia

Dentati perfossa doloris punctibus coartabantur.

At in urbe intus domum, ut semper,

Rex Alcinoos, & Alcinoi plenissima dignitatis

Vxor Areta consultabant de puella

Suis in cubilibus sub noctem obscuram, ac tanquam maritum

Puellarem vivato conjux ambibat affatu.

Sic est, meus amor: sed age sis extorquenda Colchis sollicitissima

Virgine gratiam ini à Minyis. vicinum quippe est Argos

Insula nostra, vicini Haemonia cultores;

Aeates rursus non ita prope habitat; nec novimus nos

Cujus sit coloris Aeates, sed audimus solum. ad hoc puella

Afflictissima offregit mihi animum, cum precaretur.

Ne Colchis rex abducendam ad patrem dede.

¹ ἰκμαίνοντο. ὑχμαίνοντο. ἰμφαίνε δὲ τὴν πολὺν δάκρυον καταλείποντες.
² Προσπύσεται. ἐπιπύρει, παρεκτάλει.

Α' αἴθρη, ὅτε πρῶτα βοῶν θελκτῆρα δῶκε 1080
 Φάρμακά οἱ. χεδόθεν ἢ κακῶ κακὸν (οἷά τε πολλὰ
 ἰ' ῥέζομν ἀμπλακίησιν) ἂ' ἀκειομῆρη, ὑπ' ἀλυξε
 Πατρὸς ὑπερφιάλοιο βαρυὸν χόλον. αὐτὰρ ἰήσων,
 ὧς αἴω, μεγάλοισιν ἐνίχεται ἐξ ἔθεν ὄρκους,
 Κερδίλει θῆσεσθαι ἐνὶ μεγάροισιν ἄκθιν. 1085
 Τῷ φίλε μήτ' οὐκ αὐτὸν ἐκὼν Ἰπίορκον ὁμόσασθαι
 Θείης αἰσονίδει, μήτ' ἄχετα σείο ἔκηλε
 Παιῖδα πατὴρ θυμῷ κεκροτήσιν δηλήσασθαι.
 Λίλει γάρ δύσζηλοι ἐαῖς Ἰπίω αἰσι τοκῆες.
 ἰ' οἷα μὲν ἀνιόπλῳ δῶπιδα μήσατο νυκτὸς 1090

*Fecit sibi gratiam delicti, cum primitus illi dedit soporantia
 Boves venena. consequens erat ut malum malo (qualia multa
 Committimus peccabundi) sanatura subduceret sese
 Gravi patris incommodi ira. quin Iason,
 Vti audio, liquidissimo obstrictus jurando ab illa tenetur,
 Vt aliquando domi puellaris loco uxoris habeat.
 Cave igitur, mi sidus, ne vel sciens volensque ipsum pejerantem
 Concinnes Iasonem, vel tua opera filiam
 Indignius pater, ut est efferatus iras, accipiat.
 Parentes quippe satis sinistre in filias solent savire.
 Huiusmodi sunt, & quae formosa Nycteus Antiopa coxit,*

ἰ' ῥέζομν ἀμπλακίησιν. ἀντὶ τῆς ἀμαρτίας. ἐὰν ἢ γράφεται ἀτροπίη-
 σιν, ἀμείζωτροπίαις. ἢ κακροκλίαις. ὁ ἢ νῦς. ἀμαρτίαισιν ἢ τῶν πρῶτον ἢ μή-
 δνα, ἀπείδωκε τὰς ἰδίους, καὶ ἐξημέρησεν φυγῆσθαι. ἢ πολλαίς πειρῶν δι-
 αίτιαν. ἂ' ἀκειομῆρη. ῥωνυμῆρη, ἢ θερσπύσσα καὶ ἰωμῆρη. ἰ' οἷα μὲν ἀνιό-
 πλῳ. ἀνιόπην, νυκτίως ὑπ' Ἰφιάτης. ὑπ' ὅ ζῶς σατύρῳ ὁμοιωθεὶς φθείρει. καὶ
 φάσκει τῆς νυκτίως τὰς ἀπειλὰς, κατὰφάσκει εἰς σικυῶνα πρὸς Ἰπποπία.
 πειρῶν ἢ ἀμφοῖνα καὶ ζῆτον, ἐξήθηκε ἐν τῷ κειραρῶνι τῶν βυκτῶν πει-
 ῖν ἢ νυκτὸς ἀπὸ τῶν τέλμων τῶν παιδῶν λυπηθεὶς, τελευτῶν, τῆς ἀδελφῆς λυ-
 κηθεὶς μὴ φειδέσθαι τῶν παιδῶν, ἀλλ' ἐλεῖν ἀπληροῦντα εἰς σικυῶνα. φρα-
 τῶν δὲ ἐπὶ τὴν πόλιν λυκῶν, καὶ ἐπὶ τὴν Ἰπποπία καὶ λαβῶν τὴν ἀνιόπην

Ἰοία ἣ ἔδαναή πόντω ἐνὶ πῆματ' ἀνέτλη,

Et quae Danaa in mari mala perculit

αἰχμαλώτοι, ὡς δὲ δίδουσι φυλάττειν δῖρα τῆ ἰαυλῆ γαμῆτῃ. ἢ ἣ φάλακ
καὶ ληφθῆσα πάλιν, τοῖς ἰαυτῆς παυσὶν ἐκδίδεται, ἀμφίον ἔζυθον. ἐ-
ταῦτα ἣ ἐκκαλύπτει ὁ τροφός βυκάλῳ τὸ γαργῖος. οἱ ἣ τῶν μὲν ἀνείπῳ
σῶζον, τῶν ἣ δῖρα ἐξ ἀγρῶν ταύρων ὡς δὲ δῖρα ἀφθέρουσι. μετὰ
πιψάμφοι δὲ τὸ λύκον, ὡς ἐκδύσσῃ τῶν ἀνείπῳ, ἐφάτῃν ἔμελλον
ἐρμῆς ἣ ἐκάλουσι, τῶν λύκων ἣ ὡς οἰκίσῃ τῶν βασιλείας αὐ-
τοῖς. Ἰοία ἣ ἔδαναή. φερικύδης ἐν δαδὲ κατὰ ἰστῆν, ὡς ἀκρίστον γαμῆ
δύρου δῖρα τῶν λακιδάμοι. τῆ ἣ γίνεται δαναή. χρυσοῦ δὲ αὐτῆ
ὡς ἀκρίστον παίδες, ἐχρησῆν ὁ θεὸς ἐν πυρῶν, ὅπ αὐτῆ μὲν ὅσα ἔσῃ παῖς
ἀκρίστον. ἐκ ἣ τῆ θυγατρὸς, ὡς ἔ αὐτῶν δῖρα δῖρα δῖρα. ὁ δὲ, ἰπαιλῆν ἐκ
ἀργῶν, γάλακτος ποιεῖ χαλκῶν ἐν τῆ αὐλῆ τῆ οἰκίας κῆ γῆς, ἔσῃ τῶν
δαναῶν ἐκείνη μὲν τῆ τροφῆ ἐν ἣ αὐτῶν ἰφύλασσι, ὅπως ἐξ αὐτῆς παῖς
μὴ γῆται. ἰφάδης δὲ ζῶν τῆ παίδες, ἐκ τῆ ὀρόφου χρυσοῦ ὡς δὲ δῖρα
σιμῆ ἢ ἣ ἰφάδης τῶν κῆλκων. καὶ ἐκφῆσας αὐτοῖ ὁ ζῶν τῆ παίδ
μίγνυται. τῆ ἣ γίνεται περσός, καὶ ἐκτῆ φῆ αὐτῶν ἢ δαναή κῆ ἢ τροφός,
κρύπτουσι ἀκρίστον. ὅπ ἣ περσός τρεῖς ἢ τετραῖς ἐχρησῆν, ἔκαστον
αὐτῆ τῆ φωνῆς παίζουσι. κῆ δῖρα τῆ θροπότων μετὰ καλοῖσιν τῶν
δαναῶν σὺν τῆ τροφῆ, τῶν μὲν ἀναιρεῖ, δαναῶν ἣ κατὰ τῶν σὺν τῶν παίδ
ἐπὶ τῆ ἰφάδης δῖρα βυκάλῳ. μόνῳ δὲ αὐτῶν ἐρωτῆ πῶν ἐκ αὐτῆ γ-
ργῆς ὁ παῖς. ἢ ἣ ἔφῃ, ἐκ δῖρα. ὁ ἣ ἔ πῆται, ἀλλ' ἐκ λάρνακα ἰφάδης
αὐτῶν μὲν τῆ παίδες, κῆ κλείσας κατὰ πῶν. καὶ φερικύδης ἀφικνῆται
ἐκ σέρφον τῆ νῆσον. ἐ αὐτῶν ἐξέλκει δῖρα ὁ φερικύδης, δῖρα ἀκρίστον.
εἴτα ἢ δαναή ἀνοῖξας ἰφάδης τῶν λάρνακα. ὁ ἣ, ἀνοῖξας, κῆ μετὰ εἴπῃς
εἴσι, ἀλλ' ἐκ τῆ οἰκῆ ἔ τῆ φῆ ὡς ἔν συγχεῖς αὐτῆ ὄφῃ. ἔσῃ γῆ ὁ δῖρα
καὶ ὁ πολυδῖρα, ἀνδρογῆς τῆ κῆσῃ, κῆ φερικύδης, τῆ δῖρα, τῆ
καυπῆς, τῆ ποσειδῶν ἔ ἀμυμῆς, ὡς φερικύδης ἐν ὡς τῆ. ἐ ἣ τοῖς
ἐξῆς κῆ ὡς τῆ θανάτου ὡς δῖρα φερικύδης τῆ ἀκρίστον, ὅπ μὲν τῶν δῖρα
λίθουσι πολυδῖρα τῶν σὺν αὐτῶ ἐκ τῆ κεφαλῆς τῆ γαργῖος ἐν σέρφῳ,
δῖρα μὲν περσός δῖρα ἐκ τῆ σέρφῳ βασιλείῃ τῆ λιλειμῆς
σέρφῳ αὐτῶ ἣ ἔσῃ τῶν ἐκ ἀργῶν σὺν τοῖς κύκλωσι, κῆ τῆ δαναή,
ἔ τῆ ἀνδρομίδα. καὶ ἔλθῃ, ἀκρίστον ἐκ δῖρα ἐκ τῆ ἀνδρομίδα,
καὶ τῶν κύκλωσι αὐτῶ ἣ ἔσῃ ἐκ λάρνακα. ἔ ἀφικνῆται, ἀκρίστον
ἀναγνωρῆς, καὶ σὺν αὐτῶ ἔσῃ ἐκ ἀργῶν πῶν. κῆ ὅπ δῖρα ἔμελλον
ἔσῃ, σὺν τῶν ἀγῶν ἔσῃ ἐκ τῆ λάρνακα. ἔ ὁ περσός δῖρα ἐκ τῆ
τῆ ἀγῶν, καὶ λαβῶν τῆ δῖρα δῖρα. τὸ δὲ πῶν ἐκ τῶν, ἀλλ' ἰοία.

Πατρὸς

Πατρὸς ἀτασθαλίῃσι. νέον γε μὴ εἶδ' ἀποτηλῆ
 ἵ Ίβρισις ἔχει⊕ γλυκύαις ἐνὶ χάλκεα κέντρα
 Πῆξε θυγατρὸς ἑῆς. σονόεντι ἧ κάρφεται οἴτω,
 Ὕρφναιή· εἰς ἵ χαλκὸν ἀλετρώσου καλιῆ. 1095
 Ὡς ἔφατ' ἀντομνῆ· ἔδ' ἔφρένες ἰαίνοντο
 Ἡς ἀλέχθη μύθοισιν. ἔπ⊕ δὲ Ἰπί τοῖον ἔειπεν.
 Ἀρήτη, καὶ κεν σὺν τῶ χεσιν ἐξελάσασαιμι
 Κόλχως, ἠρώεσσι φέρων χάρην, εἴνεκα κέρης.
 Ἀλλὰ δῖος δείδοικα δίκλῳ ἰθεῖαν ἄπίσασ. 1100
 Οὐδὲ μὴ αἰήτῳ ἀθροζέμεν, ὡς ἀγορεύεις,
 Ἀώϊον. εἰ γάρ τις βασιλεύει⊕ αἰήταο·

*Genitoris importunitate. nuper adeo nec procul hinc
 Contumeliosus Echetus stimulis aneis suamet
 Pupillas gnata efforavit, quae plorabili emedullatur miseria,
 Dum in tenebris robusti carceris aes emolit.
 Sic dixit oravitque. illi vero remollescebat animus
 Verbis conjugii sui. hunc itaque in modum refert.
 Areta, etiam armis extrudam
 Colchos, & heroibus gratificer, puella nomine.
 Sed vereor recta Iovis temerare jura.
 Neque autem vilem habere Aeatem, ut autumas,
 Conducibile fuerit. nullus quippe dominantior Aeata rex:*

ἵνα ἔχασιν τὸ ἀθλῶν ἢ θλῶν. ὃ ἧ δίσκ⊕, τριχάλιδος ἐπὶ τῷ πόδα ἔ ἀκρί-
 σίν, πρῶτος αὐτῶν. καμάν δὲ ἐκ τῶν ἀκρίσι⊕, ἀπὸ θήσας αὐτῶ ἐν λα-
 εῖσιν. καὶ αὐτῶν κατὰ πηχτα πρῶτος καὶ οἱ λαοσαῖοι πρῶτοι τῷ πόλιος.
 καὶ αὐτῶ ποιῶσι ἠρῶν οἱ ἐπιχέροι. πρῶτος ἧ ἀναχαρεῖ ἔ ἀργῶς. ἵ Ίβρι-
 σὶς ἔχει⊕. τῶ ἔχεται ὁμηρ⊕ ὡς ὠμοζῶτα μέμνηται· ἢ ἧ ἀρήτη ὡς κατ'
 αὐτῶ ἔ πρῶτος καὶ ἔχεται ἔχεται ἔχεται ἔχεται. νέον γε μὴ εἶδ' ἀπὸ τηλῆ. ἄπομν
 ἧ τῷ μύθῳ ἐν τῷ ἐπιχέροισιν ἔχεται ἔχεται ἔχεται ἔχεται ἔχεται ἔχεται.
 Ὕρφναιή· εἰς ἵ χαλκόν. τὸ ἔχεται. ἐν Ὕρφναιή καλιῆ. ἵ. Χαλκὸν ἀλετρώσου.
 κάρφεται καὶ χαλκὸν ἀλετρώσου. ἄπίσασ. ἀπίσασ, ἀπίσασ, ἀπίσασ.

482 ΑΠΟΛΛΩΝ. ΤΟΥ ΡΟΔΙΟΥ
Καί κ' ἐθέλων ἕκαθεν περ' ἐφ' ἑλλάδι νεῖκε' ἄγοιτο.

Τῷ μ' ἐπέοικε δίκλῳ, ἥτις μὲν πᾶσιν ἀρίστη
ἔσεται ἀνθρώποισι, δικαζέμεν. ἔδέ σε κείσω. 1105

Παρθενικῶ μὲν ἔσσω, ἐῷ δ' ἀπὸ πατρὸς κομίσομαι

Ἰθύω· λέκτρον ἧ σὺν ἀνέρι προσαίνεσσαν,

οὐ μιν ἐῷ πόσι' ἵσοσφίσομαι· ἔδε γνέθλω,

εἴπιν' ὑπὸ σπλάγχνοισι φέρει, δήϊοισιν ὀπίσσω.

Ὡς ἄρ' ἔφη. καὶ τ' μὲν Ἰπιχεδὸν εὐνάσεν ὑπὸν· 1110

Ἡ δ' ἐπ' ἐν θυμῷ πυκινὸν βάλετ'· αὐτίκα δ' ὤρετο

Ἐκ λεχέων ἀνά δῶμα. σιωπήϊζαν ἧ γυναιῖκες

Ἀμφίπολοι δέσπονται ἐλὼ μεταπιπνύσσαι.

Σίγα δ' ἐὼν κήρυκα καλεοσαμένη προσέειπεν,

Ἡῖσιν Ἰπιφροσύνησιν ἐποτρυνέσσω μιγλῶσαι 1115

Αἰσονίδεω κέρη, μηδ' ἀλκίνοον βασιλῆα

Λίσσεσθαι. τὸ γὰρ αὐτὸς ἰὼν κέλχοισι δικάσσει.

*Idemque, velit modo, è longinquo licet, bellum inferat Græcis.
Verum igitur est ut sententiam qua liquidissima omnium
Iudicio hominum habebitur, feram: nec te celabo.
Si virgo sit, ad parentem suum deportandam
Iudico: si virilis in lecti venerit communionem,
Non invidebo ipsi maritum suum, neque partum,
Quem fortean sub visceribus gestat, condonabo hostibus.
Et cum dicto somnus eum complectitur.
A ea momentofo sensibus reposito verbo,
Prodit in ades: una exiliunt mulieres
Ancilla, & nutibus heræ cum cura subserviunt.
Tum per suum clam arcessitum & compellatum præconem
Instigat Iasonem, suo de consilio nuptias
Cum virgine faciat, Alcinoum regem orare supersedeat.
Hoc enim esse, quod ipse sit pro tribunali pronunciaturus.*

Παρ-

Παρηνικῶ μὲν ἔϊσαν, εἴ ποτὶ δώματα πατρὸς
 Ἐκδύσειν· λέκτρον ᾗ σὺν αἰέτα περιστάνουσαν,
 Οὐκ εἴπε κεραδῆς μιν λώποτμήξειν Φιλότῃ^Θ. II 20

Ὡς ἄρ' ἔφη. τὸν δ' αἰψὰ πόδες φέρον ἐκ μεγάροιο,
 Ὡς κεν ἰήσονται μῦθον ἐναΐσιμον ἀγχείλειεν
 Ἀρήτης. Βελάς τε θεαδὲ^Θ αἰκινόοιο.

Τὰς δ' εὖρεν ἄρα νηὶ σὺν ἔνπσιν ἐρχέσονται
 Ἰλλικῶ ἐν λιμῶνι, χερδὸν ἄστος· ἐκ δ' ἄρα πᾶσαν II 25

Πέφραδεν ἀγχείλιον. γήθησε ᾗ θυμὸς ἐκάστῃ
 Ἡρώων. μάλα γάρ σφιν ἐαδότε μῦθον εἶπεν·
 Αὐτίκα ᾗ κρητῆρα κερασάμφοι μακάρεσσιν
 Ἡ⁷ θέμις, διαγέως Ἰπιθώμια μῆλ' ἐρύσαντες,
 Αὐτόνυχι κέρη θαλαμηῖον ἔντυνον δύνω⁸ II 30
² Ἄνθρωπος ἐν ἡραθῆϊ. τῶσι δὲ ποτε μάκρας ἔναϊεν

*Si incolumi sit virginitate, paternis se laribus
 Redonaturum: si idem cum viro servet cubile,
 Non jam revulsurum eam à matronali complexu.
 Vix protulit hac, cum ille pedibus usus è regia provolat
 Nunciatum Iasoni plenos officio monitus
 Areta, & quo religiosi mens Alcinoi vergat.
 Atque reperit eos ad navem cum armis excubantes,
 In portu Hyllico, prope urbem; & ipsum
 Edocet mandata. non erat inter heroës quin mire gauderet:
 Ita voluptabilem ipsis attulit nuncium.
 Absque mora craterem infundunt honori divum
 Ritu vetusto, & pecudibus in aram jugulatis,
 Eadem nocte genialem virgini lectum concinnant
 Horrendo in antro. ibi jam olim habitabat Macris,*

¹ Ἰλλικῶ, Ἰλλικός λιμῶν, ἀπὸ Ἰλλικῶ μελίτης ἢ ἡρακλῆος. ² Ἄνθρωπος ὁ
 ἡραθῆϊ, ἐν τῷ μεγάρῳ ἢ Ἰερίῳ, ἐν ᾧ μάκρας κατακί. ἐν τούτῳ τῷ αἰτίῳ

Κέρη δ' ἄρισταιοιο μελίφρονος, ὅς ῥα μελιόστων

Ἔργα πολυκμήτοιο τ' ἀνδραγαθὸ πᾶρ ἐλαίης.

Κείνη δὴ πᾶμπρωτὰ διὸς νυσοῦτον ἦα

Εὐβοίης ἐντοθεν ἀβαυιδος, ὧ ἐνὶ κόλπῳ

1135

Δέξατο, καὶ μέλιτι ξηρὸν παρὶ χεῖλος ἔδασεν.

Εὐτὶ μιν ἑρμείης φέρεν ἐκ πυρός. ἔδρακε δ' ἤρη,

¹ Καὶ ἐχολωσαμένη πάσης ἐξήλασε νήσῃ.

Ἡ δ' ἄρα Φαιήκων ἱερῶ ἐνὶ τηλόθεν ἀντρῷ

Νάοσατο, καὶ πόρεν ὄλβον ἀφ' ἑσφαλον ἐναέτησιν.

1140

² Ἐνθα τότε ἐσώρεσαν λέκτρον μέγα· τοῖο δ' ὑπερθε

Χρύσειον αἰγλήεν κῶας βάλον, ὄφρα πέλοιτο

Τιμήεις τε γάμοις ἑαυτοῖσι. ἀνθεα δέ σφι

Gnata Aristai mellarii, qui arum

Opera, qui adinvenit non pinguius olivum quam operosius.

Illa utique primulo filium Iovis Nysaum

In meditullio Eubææ Abantia suomet sinu

Excepit, ac sitibundum labellum circumlevit melle;

Cum Mercurius eum flammis extulisset. sed advertens Iuno

Ipsam iracunde tota exterminavit insula.

Quocirca sacrum Phæacum antrum procul

Immigravit, & infinitis beavit insularios opibus.

Ibi igitur regificum tunc straverunt cubile, eique

Fulgidam pellem auream superinjecerunt, quo fierent

Augustiores nuptiæ & cantabiliores. nec non & flores stratis

τὸ δίδουσι ἔφρασι, ὃ καλεῖται διδυρίτης. ἀφ' οὗτο διδυραμοσὶ ὁ δίδου-
σος ἐκλήθη, ἀφ' οὗτο δὴ οὗτος ἔχει τὸ ἀντρον. Ἡ καὶ χολωσαμένη. ἢ ἤρα
πλεὺς μακρὸν τ' ἀβουίας ἐξέβαλε, ἀφ' οὗτο δέξατο παρὶ χεῖρος ἑρμῆος τὸ δίδου-
σουσι, ἑ φράσι. ἢ οὗτο εὐβοία ἱερῶ ἐστὶ τῆ ἤρα. Ἐνθα τότε ἐσώρεσαν. ἐν τῷ
ἀντρῷ μακροῖσι φησὶ τὸ γάμοις μακροῖσι μηδείας καὶ ἰάσοισι· φιλο-
σπῆς δ' ἐν τηλίφῳ, ἐν τῇ ἀλκίνοσ οἰκίᾳ.

Νύμ-

Νύμφαι ἀμεργόμεναι λυκῶϊς ἐνὶ ποικίλῃ κήλποις
 Ἐσφόρεον. πάσαις ἢ πυρὸς ὡς ἀμφεπεν αἴγλη· 1145
 Τῶϊον δ' ἀπὸ χρυσέων θυσαίνων ἀμαρύσσετο φέγγ'·
 Δαῖε δ' ἐν ὀφθαλμοῖς γλυκερὸν πόθον· ἴχε δ' ἐκάστω
 Λιδῶς, ἱερὸν περ ὁμῶς Ἰπὶ χεῖρα βαλῆσθαι.
 Ἰ Λι μὲν τ' αἰγαίαι ποταμῶ καλίοντο θυγατρὲς·
 Λι δ' ὄρεσ' κρυφῆς ἢ μελετήϊα ἀμφενέμοντο· 1150
 Λι δ' ἔσαν ἐκ πεδίων ἀλοσιίδες. ὤρσε γὰρ αὐτῇ
 Ἡ'ρη ζῆλὸς ἀκροῖς, ἰήσονα κυδαίνουσα.
 Ἧ Κεῖνο ἔειπέ τι νῦν ἱερὸν κληῖζεται ἄντρον

*Nympha delibabant, & de niveis sinibus
 Ingerabant: quas ignis in modum illuminavit cunctas splendor:
 Id lucis à villis resplendebat aureis,
 Qui miro oculos desiderio urebant. cupidissimam tamen
 Quamque pudor prohibuit contrectare manu.
 Atque ex iis partim Aegæi fluvii filia memorabantur,
 Partim circa vertices montis Melitæi colebant.
 Alia è planis aderant locis nemorum cultrices. scilicet ipsa excietat
 Iuno Iovis, quo plus decoris faceret Iasoni.
 Antrum istoc hodieque cluet sacrum*

Ἰ ἴχε δ' ἐκάστω αἰδῶς. ἀφ' ἑκάστης τῆς νύμφης φησὶν ἐπιθυμῶσαι
 ἀψαοθαι τὸ μακρῶ, ἀφ' ἑκάστης τῆς κήλποις ὁμοῦ αἰδουμένης ἀπὸ χεῖρας· ἀφ' ἑκάστης τῆς
 αὐτῆς μέλλει γίνεσθαι τῶν μέλιων. αἰεὶ ἢ τὸ δῖον, ὅτι τῶν χρυσῶν, οἱ παλαι-
 οὶ ἱερῶσι. ἀκροῖς δ' ἐν τῷ αἰεὶ ἡλιαλογῶν, πορφυροῦσθαι φησὶν
 ἀπὸ τῆς θαλάσσης. Ἰ Λι μὲν τ' αἰγαίαι. αἰγαῖα ποταμῶ· αἰεὶ κερκύρας.
 τῆς θυγατρὸς μελίτης ἢ ἐπὶ ἀκροῖς ὑπάρχει. ἀφ' ἑκάστης ὑπάρχει· ἢ ὑπάρ-
 χους λιμῶν, ὡς αἰεὶ φαίεται. παιύασις δὲ φησὶν ἐν λυδίας, ἰσησῶσθαι ἡρακλῆα
 τοῦτον ἰσῶσθαι ἀπὸ ὑπάρχει ποταμῶ· ὅς ἐστι τῆς λυδίας. διὰ ἑ τῆς δύο ἡδὲ αὐτῆς
 ὑπάρχει ὀνομασθῶσθαι. Ἰ Μελετήϊα. ὄρεσ' κερκύρας τὸ μελίτησθαι. Ἰ Κεῖνο καὶ
 ἑῖπε. τὸ μακρῶ, ὅτι νῦν ἱερὸν μηδείας καλεῖται. ἰσῶσθαι ὅτι πηγαῖς λίθου-
 τῶ ἐν κερκύρας τῆς γαίης ἀχθῶσθαι. διονύσιος ὁ μελίτησθαι ἐν δούπερ
 τῆς ἀργοναυτικῶν, ἐν βυζαντίῳ φησὶν ἀπὸ μακρῶ ἐν λυδῆι, πηγαῖον τὸ πο-
 ταμῶ μιγῶσθαι αὐτῇ φησὶ τὸ ἰσῶσθαι.

Μηδείης, ὅθι τρέγε σὺν ἀλλήλοισιν ἔμιξαν,
 Τεινάμεναι ἐανὲς Δῶδεας. εἰ δ' εἰς χερσὶ
 Δέρματα νωμήσαντες δρέϊα, μὴ πρὶν ἐς ἀλκίω
 Δυσμυρέων δρέϊδηλ' Ἰπιβρίσειεν ὄμιλος·
 Κράια δ' ἀφύλλοις ἐσεμυρόοι ἀκρεμόνεοσι,
 Ἐμμελέως, ὀρφῆ' ἰσαὶ λίγα φορμίζοντ',
 Νυμφιδίαις ὑμνῆαιον Ἰπι¹ πρὸς μολῆσιν αἶδον. 1155
 Οὐ μὲρ ἐν ἀλκινόοιο γάμον μυρέαινε τελέεσσαι
 Ἡρώς αἰσονίδης, μεγάροισ δ' ἐνὶ πατρὸς εἴοιο,
 Νοσήσας ἐς ἰωλκὸν ἰπώτροπ'. ὡς ἣ ἔ' αὐτῇ
 Μήδεια φρονέεσκε· τότε αὖ γρεὼ ἤγε μιγνύσασθαι.
 Ἀλλὰ γὰρ ἔπολε Φῦλα δυηπαθῆων ἀνθρώπων
 Τερπωλῆς ἐπέθημεν ὄλω ποδὶ· σὺν δέ τις αἰεὶ
 Πικρὴ² παρμέμβλωκεν εὐφροσύνησιν ἀνίη. 1160
 1165

*Medea, ubi eos inter se conjugarunt,
 Obtensis velis suaviter olentibus. heroës in manibus
 Militariter tenebant lanceas, ne furiatorum
 Interea hostium copia inferant signa.
 Nec minus capitibus foliosa redimitis fronde,
 Ad Orphei canore alludentis citharam modulanter
 Cantarunt hymeneum ante forem thalami.
 Non cupierat quidem in Alcionoi potius agro facere
 Nuptias Iason heros, quam in patris sui adibus,
 Vbi Iolcum redisset denuo; nec alia ipsi fuerat
 Medea sapientia; sed ut tunc convenirent tempus flagitabat.
 Verum enimvero nunquam perpeßitia homines sacra,
 Voluptatem adire solo solemus pede; quin semper aliquid
 Amarum & triste interveniat latitiis.*

¹ Πρὸς μολῆσι. πρὸς μολῆς εἴρηκε τὸς οὐκὸς Ἰπὶ τὸς πύπας. ² Παρμέμ-
 ὄλωκε. πᾶσι.

Τῷ δ' ἔτ' ἔς γλυκερῇ περ ἰαινομύχης Φιλότητι
 Δῆμ' ἔχεν, εἰ πλέοιτο Δάκρυσις ἀλκινόοιο.
 Ἡὼς δ' ἀμβροσίησιν ἀνερχομένη¹ φαέεσσι 1170
 Λυέκελαινώ νύκτα δι' ἠέροιο· αἱ δ' ἐγέλασαν
 Ἡϊόνες νήσοιο ἔερόηεσσαι ἄπωθεν
 Ἀτραπιτοὶ πεδίων· ἐν ᾗ θρόνοιο ἔσκεν ἀγυαῖς.
 Κίνυτ' ἐνναέτη μὲν² ἀνὰ πτόλιν, οἱ δ' ἀπὸ τηλῆ
 Κόλχοι μακεδῆς ἔπι πείρασι³ χερνήσιο. 1175
 Αὐτίκα δ' ἀλκίνοιο μετιθήσετο σωθεσίησιν,
 Οὐ νόον ἐξέρεων κέρης ὑπερ' ἐνθ' ὄγε χερσὶ
 Σκῆπτρον ἔχεν χρυσοῖο δικαστόλον, ὧ ὑπο πολλοῖ

Hos certe quanquam dulci hilaratos congressu
 Angebat scrupulus, quam ratum sit futurum Alcinoi iudicium.
 Hæc inter cum facibus inextinctis oriens aurora
 Noctem dissipabat in auras; renident igitur
 Insula litora & rorulenta longe
 Camporum semita; in plateis fit strepitus;
 Commovent se per urbem incolæ, è longinquo
 Colchi in oris Macridia peninsula.
 Ipse nihil moratus prodit Alcinous, uti convenerat,
 Sententiam suam de puella dicturus. tenebat autem
 Manu judiciarium ex auro sceptrum, ad quod

¹ Φαέεσσι. ἀντὶ τῆς φωτισμοῦ. φύσις γὰρ οὕτω σκοτεινὸν τὸ αἶρα, πῶς φω-
 πμοῖς ἐλάμπρυνται. γράφεται Φαρέεσσι. ² Ἀνὰ πτόλιν. ἢ τὴν κερκυραίων ἐπὶ
 τῆς χερσονήσου κῆρυ. φησὶν οὖν ὁ ἰσοκράτης ὅτι μακρὰν τὴν πόλιν ἐπὶ τῆ
 αἰγιαλῷ τῆς χερσονήσου ἦσαν· ἐν ᾗ εἰσὶν ἡ πόλις, ὡς ἀπολλωνίδης ἐν τῇ περὶ
 πτόλιν τῆς οὐράνης. ³ Χερνήσιο. τὴν χερσονήσον χέρησον εἶρηκεν, ὡς ἐν τῇ
 περὶ τῆς οὐράνης. ἢ τὴν οὐραία, μακρὰς ἐκαλεῖτο τὸ πρῶτον.
 ταύτην οὖν οἱ κερκυραῖοι μετὰ ἰλίθ' ἄλλωσι ἀβασις μακρὴν ἀνό-
 κησαν.

Ἰθείας ἀνὰ ἄστυ διεκρίνοντο θέμισας.

Τῷ δὲ ἔξείης πολεμήϊα τάχιστα διώπεις

1180

φαιήκων οἱ ἄριστοι ὀμιλαδὸν ἐπιχόωντ.

Ἡρώας ἧ γυωαῖκες ἀολλέες ἔκτοθι πύργων

βαῖνον ἐποψόμεναι. σὺν δὲ ἀνέρες ἀχραιοῶται

ἦν τεον εἰσαΐοντες· ἐπεὶ νημερτία βαΐξιν

Ἡρή Ἰπιπροέηκεν. ἄγρ δὲ ὁ μὲν ἔκκελλον ἄλλων 1185

Ἄρνειὸν μῆλων, ὃ δ' ἀεργηλὴν ἔτι πύργιν.

¹ Ἄλλοι δὲ ἀμφιφορῆας Ἰπιχεδὸν ἵστασαν οἶνυ

κίρνασθαι. θυέων τ' ἀπετηλόθι κίκιε ² λιγύς.

Αἱ ἧ πολυκμήτες ἐανὲς φέρον, οἷα γυωαῖκες,

Μείλια π χρυσοῖο, ἔ ἀλλοίλω Ἰπὶ τοῖσιν

1190

³ Ἀγλαίλω, οἶλω τε νεόζυγες ἐντύνονται.

Multi directo disceptarunt per oppidum iura.

Proxime cum bellicis induti armis

Phaeacum proceres turmatim incedebant.

Densus insuper mulierum globus extra mœnia spectatum

Heroas ruit. quin etiam agrestes

Confluxerunt re comperta (quoniam certum Iuno

Rumorem disseminarat) atque hic peregregium agebat

Pecorum arietem, hic immunem adhuc aratri vitulum;

Alii amphoras vini adstituerunt juxta

Ad miscendum. ac spissus procul è sacris fumus subvolavit.

Rursum illæ, tanquam mulieres, laboratos arte peplos afferebant,

Et lautia ex auro, ceterumque præterea mundum

Domesticum, quo nova solent nuptia instrui.

¹ Ἄλλοι δὲ ἀμφιφορῆας. θεόπομπῃ ἀμφιφορεῖς λίγνασθαι φησὶ τὴν
ὑπὸ ἐνίων μετρητῆς. πωπιπίας δὲ φησὶ τὴν ἀμφιφορέα ὑπὸ ἀβίωναιων ἀμ-
φορέα καλεῖσθαι. ² Λιγύς. ἢ καπνόδης ἀναφορά. ἢ τὸ ἔφωτὸς ἀερίων.
ἄμεινον ἧ τὸ ἀερίων. ³ Ἀγλαίλω. κόσμια.

Θάμβαν δ' εἰσρόωσα δριπεπέων ἠρώων
 Ἐἶδα καὶ μορφάς· ἐν ᾗ σφίσι οἰάχοιο
 Τῖόν ἰπαὶ Φόρμιγ' ἔκ' εὐκρέκ' εἰ αἰοιδῆς
 Ταρφέα σιγαλίεντι πέδον κροτέοντα πεδίλω. 1195

Νύμφαι δ' ἄμμυγα πῦσαι, ὅτε μνήσαιντο γάμοιο,
 Ἰμερόενθ' ὑμνύαιον ἀνήπυον· ἄλλατε δ' αὐτε
 Οἴσθον οἴαυ ἄειδον ἐλίσσόμεναι περὶ κύκλον,
 Ἡ ῥη σείο ἔκηλε. σὺ γάρ καὶ Ἰπὶ Φρεσὶ θῆκας
 Ἀρήτης, πυκινὸν Φάδαυ ἔπ' ἄλκινόοιο. 1200

Αὐτὰρ ὄγ', ὡς ταπεῖντα δίκης ἀνὰ πείρατ' ἔειπεν
 Ἰθείης, ἤδη ᾗ γάμω τέλ' ἔκλῆϊστο
 Ἐμπεδον, ὡς ἀλέγυσε Δραμπερές. εἰ δ' ἐτάρβ' ἔ
 Οὐλοὸν, εἰ δὲ βαρεῖαι ἐπήλυθον αἰήταο
 Μλώϊες· ἀρρήκτοισι δ' ἐνὶ ζύξας ἔχεν ὄρκους. 1205

*Interim attonita contemplant praesignium vultus
 Heroum & habitus, interque eos Oeagri
 Gnatum ad modulosa canora cithara & cantuum
 Crebiter solum artificiosa plaudentem solea.
 At omnes cum illis nymphe, ut nefas habuerunt abesse die
 Nuptiali, invitabilem occinebant hymenaeum; quandoque
 Sola per se modulantes ducebant gyrum;
 Tuis Iuno auspiciis. tu namque instimulasti mentem
 Areta, sagax Alcinoi arbitrium foras eliminaret.
 Is autem, ut initio definierat terminos juris
 Aequi (& jam erat percelebratum certo initum esse
 Conjugium) sic usque tuebatur; nec mali eum
 Metus aut graves Aeata moverunt ira, quo
 Minus eorum fidem inviolabili adstrictam juramento servaret.*

¹ Εἶδα καὶ μορφάς. πῖ μὲν εἶδ' ἔκ' κρείως ἐπὶ αἰσώπῃ πῖπυαί οἰ
 δ' ἀπὸ κείνου μορφῆς ᾗ πῖ κῆμα. Ἐὐκρέκ' ἔκ' ἀνηχ' ἔκ' κητάρα.

Τῶ κ' ὅτ' ἠλεμάτως χάλχοι μάθον ἀντιόωντες,
 Καὶ σφέας ἢ θέμισας εἰς εἴρυθαι ἀνώγει,
 Ἡ' λιμνῶν γαίης τ' ἀποτηλόδι νῆας ἐέργειν.
 Δὴ τότε δὴ βασιλῆ[Ⓞ] εἶδ' τρομέοντες ἐπιπὰς,
 Δέχθαι μελίξωλο¹ σιωήμονας. αὐθι² ἢ νήσω 1210
 Διὸ μάλα Φαιήκεσσι μετ' ἀνδράσι ταιετῆσσκον³
² Εἰσὺπε βακχιάδαι, γηελὼ³ ἐφύρηθεν ἰόντες,
 Ἀνέρες ἐνάσαστο κ[Ⓞ] χρόνον· οἱ δὲ περαίλω

*Colchi itaque, cum intelligerent se itineris operam lufisse,
 Et ille eos aut suo stare iudicio juberet,*

Aut naves procul portu terraque habere:

*Tum demum, quod regis sui tremiscebant minas, demississime
 Obsecrant recipiat socios ic̄to fœdere. & ibi in insula*

Perdiu habitarunt inter Phaacenses.

Vsq̄ue dum Bacchiada Ephyra oriundi

Viri tempore postero immigrarunt; atque illi adversam

¹ Σιωήμονας. τὰς σιωήθεις & ἰταίρους. ἀπὸ τῆς σιωῆταις. ² Εἰσὺπε βακχιά-
 δαι. βάρχοι[Ⓞ] ἰχθυῖς ἢ δισκοὶ. ἐν κρηίδῃ ἢ δισκοί. ἦσαν δὲ ἀλλοί-
 τατοι οἱ ἀπ' αὐτῆς τῆς γῆς ἰχθυῖς· οἵτινες ἐξελήθησαν ἐν κρηίδῃ ἀπὸ τῆς
 ἀκλαίων[Ⓞ] γαίης. ἢ ἢ ἰσθμῶς ἐπὶ ἧδε. μέλιξωλο[Ⓞ] ἀεργησίας τὰς κρη-
 ειδίους (μέλιξωλο[Ⓞ] ἢ ὑπὸ φείδων[Ⓞ] & τῆς ἀργείων βασιλείας ἀφ' ἧμερῶν
 ἐρρύσαστο) πρὸς ἐξέλιπεν παρ' αὐτοῖς. καὶ ποτε οἱ βακχιάδαι τοὺς ἐπι-
 λόντες τῇ οἰκίᾳ τῆς, ἰσθμῶς ἀπασάν τῆς παῖδα ἀκλαίονα. πῶς ἢ γένεω
 ἀντιχρίτων, σιωήθεις ἀπασάστω αὐτῶν. μελιόντων ἢ τῆς ἰσθμῶν ἀμαχ-
 τὰς ἐπὶ τῆς βωμῆς ὁ μέλιξωλο[Ⓞ], ποτὲ τοῖς κρηίδῃσι κρηεῖσαστο. ἢ μὴ τῆς
 τῆς παίδος ἐκδικήσασσι γάνασσι. πῶς ἐπὶ, εἰς τῆς ἀποκρίσασσι κρημῶν ἰσθ-
 μῶν ἰσθμῶν. οἱ ἢ κρηίδῃσι, ἀλλὰ ἀνδρῶν ἀντιχρίτων λιπῶν τῆς ἀκλαίον-
 ν[Ⓞ] γάνασσι, ἀμα μὴ καὶ τῆς θείας κελύσασσι[Ⓞ], ἐξέβαλοι τὰς βακχιάδας.
 κρηεῖσασσι, ἢ εἰς τῆς βακχιάδων, ἔπειτα κρηεῖσασσι, οἰσθμῶν τὰς ἐνοικῶσσι
 κρηεῖσασσι. οἱ δὲ, ἐκελήθητες, εἰς τῶν ἡπειρῶν περιγῶσσι. ³ Ἐφύρηθεν. ἐφύρη-
 ἢ κρηεῖσασσι ἀπὸ ἐφύρας τῆς ἰππηθῆς θυγατρὸς. ἀμα[Ⓞ] δὲ, ἀπὸ ἐφύρας
 τῆς ἀκλαίων ἢ τῆς, γυναικὸς ἢ κρηεῖσασσι ἰππηθῆς.

Νῆσον ἴβαν· κείθεν ἢ κεραύνια μέλλον ἀβάντων
 οὔρεα, ¹νεσαίης τε ἔωρ κεν εἰσαφικιάσαι. 1215

² Ἀλλὰ τὰ μὲν εἴχοντο ἄδλω αἰῶντο ἐτύχθη·

³ Μοιρῶν δ' ἐπὶ κείσε ⁴ θυῆ ἐπέτεια δέχοντα,
 καὶ νυμφέων, ⁵νομίσιο καθ' ἱερὸν ἀπόλλωντο,
 βωμοί, οὗτ' μηδεῖα καθίστατο· πολλὰ δ' ἴβου

*Petiere insulam, cis aliquot tempestates ad Ceraunios
 Montes, & Nesteos deventuri & Oricum.*

*Ac cum ista progressus longius avis acciderint,
 Solennia tamen Parcarum ibi sacra adhuc sunt recepta;
 Adhuc nympharum stant in Apollinis Nomii templo
 Ara, quas fundaverat Medea. ceterum multis discedentes*

¹ Νεσαίης τε. τὸς νεσαίης σκύλαξ φησὶν ἴθιτο ἰκθυεῖν. ἀπὸ τῆστιν
 ἐρείπλις ἐστὶν εἰς τὸ κῶλον ἡμέρας μιᾶς. Ἐραβοδίνης ἐν γ γεωγραφομῶν
 φησὶ. καὶ ἰκθυεῖς νεσαίης καθ' ἕς τῆστιν φέρτο, φερίων ἀποικτο. ² Ἀλλὰ
 τὰ μὲν εἴχοντο. ἀπὸ τῆ καὶ πολὺν χρόνον. τίμαιτο δὲ φησὶ καὶ ἐπὶ ἐξακτά-
 σια τῆ τρωϊκῶν, χρηστὸν τι, ἀπὸ τῆσι τῆ βακχιδῶν, εἴτε ἐκπιστὶν τῆ τρωϊ-
 κῆ, εἴτε καὶ ἐκ τῆ ἀπιδεῖν, ἀπὸ ἀπιδεῖν, καὶ κατακχεῖται τῆ τῆστιν. κῶ-
 λη ἢ, ἀπιδεῖν εἰς τῆ τῆσι τῆσι, καὶ τῆσι εἰς τὰ κεραύνια ὄρη ὄρ-
 μήσαστες, εἰς τε τὸς ἀβάντας ἔνεσαίης ἔωρ κεν ἀφικιάσαι. ³ Μοιρῶν
 δ' ἐπὶ κείσε. πμῶναξ ἐν πρῶτῳ τῆ σικελικῶν, ἐν κῶλοις φησὶν ἰάσσια μῆ-
 δεῖα γῆμα, αἴητες αἰτὰ ἐκτῆσι. ὁ ἢ αὐτὸς φησὶ. δέκτιωται τῆσι
 τῆσι τῆσι εἰδὸν τῆσι πόντες κῆποι πῆσι ἰασίσι καλῶμμοι, καθ' ὅτι τῆσι
 ἀπιδεῖν ἐποῖσαστο καὶ καὶ τῆσι τῆσι αἴαν γυμνάσια καὶ δίσκοι, ἔτ' μηδεῖας
 γάλαμο, καθ' ὅτι τότε ἐνυμφώθη. καὶ πρὸς τῆ πόλει ἱερὸν ἰδρυμῶν ἰά-
 σσιτο, καὶ πρὸς τῆσι ἰερὰ πολλὰ. τίμαιτο ἢ, ἐν κερκύρα λέγων γῆμα
 τῆσι γάμας, καὶ πρὸς τῆσι θυσίας ἰσπεῖ, ἔπ' ἐν τῆσι λέγων ἀγῶσαι αὐτῆσι κατ'
 ἐνιαυτῶν, μηδεῖας πρῶτον θυσίας ἐν τῆσι ἀπιδεῖντο ἰερῶν. καὶ βωμῶν δὲ
 φησὶ μνημεῖα τῆσι γάμων ἰδρύσασται, σιμῆσι μὲν τῆσι γαλάσσης, ἔμακραν
 ἢ τῆσι πόλεως. οἰοκάζεσι ἢ τῆσι μὲν νυμφῶν τῆσι δὲ, νηπίδων. ὁ γὰρ μὲν ἀπιδεῖν-
 το τῆσι μὲν φησὶ νυμφῶν εἴται τῆσι βωμοί τῆσι. τῆσι μοιρῶν. ⁴ Θύη ἢ ἐπι-
 τῆσι λέγει τῆσι ἐνιαυσιαῖς θυσίας. ⁵ Νομίσιο καθ' ἱερὸν. ἀπὸ τῆσι τῆσι
 γῆμα τῆσι κείσε τῆσι ἀλκίος, ἀπὸ τῆσι νομίσι ἀπιδεῖντο ἰερῶν ἰδρύσ-
 σαι τῆσι μηδεῖαν.

Α' Λκί-

Ἀλκίνο⊕ μινύαις ξεινήϊα, πᾶλλα δ' ὄπασεν 1220
 Ἀρήτη. μὲ δ' αὐτὶ δωδέκα δῶκεν ἔπειθαι
 Μηδείη δμῶας Φαιηκίδας ἐκ μεγάροιο.
 Ἡ μάτη δ' ἐβδομάτῳ δρεπάνῳ λίπον. ἤλυθε δ' ἔρ⊕
 Ἀκραιὸς ἠῶθεν ἴω' ἐκ Διός. οἱ δ' ἀνέμοιο
 Πνοιῆ ἐπειγόμενοι πρῶτέρῳ θεῶν· ἀλλὰ γὰρ ἔπω 1225
 Αἴσιμον λῶ Ἰπιβλιῶσι ἀχαιῖδ⊕ ἠρώεσιν,
 Ὄφρ' ἔτι ἔλιβύης Ἰπὶ πείρασιν ὀτλήσειαι.
 Ἡ δὴ μὲν ποτὶ κόλπον ἐπώϊυμον ἀμβρακίῳν.
 Ἡ δὴ κερῆτιν ἔλιπον χθόνα πεπταμένοισι
 Λαίφρεσι, καὶ σείνας αὐταῖς σὺν ἐχινάσι νήσους 1230
 Ἐξείης· πέλοπ⊕ ἧ νέον καπιφαίνεργαῖα.
 Καὶ τότε ἀναρπάξδ' ἔλω βόρεια θύελλα
 Μεοσηγὺς πέλαγός τε λιβυτικὸν ἐννέα πάσας
 Νύκτας ὁμῶς ἔπασα φέρ' ἤματα· μέγχις ἰκάνη

*Minyas xenius Alcinous, multis fuit profecuta
 Areta: quæ deinde præter illa impertivit duodecim
 Ex aula famulas Phæacas, quæ sequerentur Medeam.
 Ac die septimo Drepanam valere jusserunt. nascebatur enim
 Mane ventus ferens & vividulus Iovis virtute. adspirantibus
 Igitur auris propulsi cursum porrigunt. sed enim fata
 Nequaquam permittebant ut heroës inferrent Achææ pedem,
 Priusquam in Libyæ quoque oris fuissent passi.
 Quanquam enim jam sinum qui ab Ambraciensibus
 Nomen habet, jam Curetum essent solum prætervecti velis
 Passis, & arctas cum ipsis Echinadibus insulas
 Ex ordine; vix tamen apparuit tellus Pe'opis,
 Cum ecce sublimes noxia Aquilonis procella
 Medio in cursu & pelagus Libusticum ipsas novem
 Noctes continuas & totidem dies aufert, donec attingant*

Προπρὸ μάλ' ἔνδοθι¹ σύρην. ἢ ἔκ' ἐπι νόστου ὀπίσσω 1235

Νηυσὶ πέλῃ, ὅτε τὸν γὰρ βιώατο κόλπον ἰκέσται.

Πάντη γὰρ² τήναγ³, πάντη³ μνιόεντα βυθοῖο

Τάρφεια· κωφὴ δέ σφιν Ἰπιβλύφ' ὕδατ⁴ ἄχτη.

⁴ Ἡ ἱερὴ γ' ἄμαθος ὠδρα κέκλιται· ἔδ' ἐπὶ κείσῃ

Ἐρπετὸν ἔδ' ἐποσητὸν αἰείρεται. ἐνθ' ἄρα τῆς γὰρ 1240

Πλημμυρὶς (καὶ γάρ τ' αἰαχάζεται ἠπείροιο

Ἡ⁷ θαμὰ δὴ τότε χεῦμα, καὶ ἄψ' ἐπερώγεται ἀκτὰς

Λάβρον ἐποικόμενον) μυχάτη⁵ εἰέωσι⁶ τάχιστα

Ἡ ἰόνι, τρώπι⁸ ἢ μάλ' ὕδασι παῦρον ἔλειπιο.

Οἱ δ' ἀπὸ νηὸς ὄρασω. ἄχ⁹ δ' ἔλεν εἰσπρόωντα 1245

Ἡ ἔρα ἔ' μεγάλης νῶτα χθονὸς, ἠέρα δ' ἴσα,

Syrtem propius propiusque. ubi nulla domum reversio restat

Navigiis, cum ex templo eum in sinum venire fuerint coacta.

Nam undique versum est limus, sunt algosa fundi

Densitates: quibus surda aqua spuma illudit.

Et ingentes vero propter arena jacent struices; nec ullum illic

Aut reptile aut volatile erigitur. hos certe ibidem

Aestus (quippe refunditur enim è continente

Nimis crebro fluor ille, & retro irruclatur in litus,

Atque impotenter assultat) intima adurfit

Margini, ut per exigua carina pars relinqueretur in aquis.

Hic itaque deruunt è navi, ac dolentissime contemplantur

Aërem & vasta dorsa telluris, sed instar aëris

¹ Σύρη. δύο εἰσὶν ἐν τῇ λιθύῃ σύρταις. εἰσὶ ἢ πηλώδεις. γίνονται δὲ ἀμπώταις ἐν αὐταῖς. καὶ ἐν τῷ ὠκεανῷ εἰσὶ τόποι ὅπου κραιπύρονται οἱ πλώγαι, ἔ' ἀπὸ κωφῆ. ² Τήναγ. ὁ πηλώδης τόπος. ³ Μνιόεντα, σύμφυτα. ⁴ Ἡ ἱερὴ. πάντ' ἐπὶ πολὺ ἐδ' ἀψιλὸς ἠέραν λίγεται. ⁵ Εἰέωσι. ὄρησι. ⁶ Τάχιστα. γρηγορώτατα ἀγνοῦται.

494. ΑΠΟΛΛΩΝ. ΤΟΥ ΡΟΔΙΟΥ

Τηλῆ ὑπερβαίνοντα διωεκές· ἔδέ τιν' ¹ ἄρδμον,
 Οὐ ² πάτον, ὅκ ἀπάνωθε κατηυγάσασαίλο βοτήρων
 Αὐλίον, Ἐκίλω ἧ κατείχετο πάντα γαλιῶη.
 Ἄλλ' ὅ δ' αὐτ' ἄλλον τελημῶ ³ ἐξέρεινεν. 1250
 Τίς χθῶν εὐχέται ἤδε; πῶσι ζυώωσαν ἄελλα
 Ἡμέας; αἶθ' ἔτλημν, ἀφειδέες ἔλομῶοιο
 Δείμα ⁴ αὐτὰ κέλευθα Δραμπερές ὀρηθλιῶαι
 Πετράων. ἦτ' αὖ ⁵ ὑπὲρ διός αἴσαν ἰῶσιν
 Βέλτερον ἴω, μέγα δὴ τι μνμινῶωντας ὀλέσθαι. 1255
 Νυῶ ἧ τί κεν ρέξαιμν ἐρυκῶμοι ἀνέμοισιν
 Λυῶσι μῶρην τυτθόν περ ἴπτι χρόνον; οἶον ἐρήμη
 Πέζα ³ διωλυγίης ἀναπέπιαται ἠπίροιο.
 Ὡς ἄρ' ἔφη. μῦ ⁴ αὐτὸς ἀμηχασίη κακότη ⁵
⁴ Ἰθωτῆρ ἀγκαῖ ⁵ ἀκηχεμῶοις ἀγόρῶσιν. 1260

*Longis supercensa tractibus. ac nihil aquationis,
 Nullum callem, nullam procul pastoritiam videbant
 Villam, sed omnia emortuali mutere silentio.*

Quocirca inter se rogant affecti.

Quis hac nam fertur tellus? quo contruserunt nos

*Procella? utinam sustinuissemus, projectiores ad arumnam
 Terribilem, ipsam penitus iter proficisci*

Per Rupes; sane vel sine Iove & fato euntibus

Satius fuerat palmario aliquo facinore anhelato perire.

Ecquid nunc agemus, quos nec venti siverint

Vel ad exiguissimum hic tempus morari. adeo deserta

Fimbria telluris extenta aperitur.

Vbi hac dicta, ipse adversitate victus

Rektor Ancaeus verba afflictis facit.

¹ Ἀρδμῶν. ποτισμῶν. ² Πάτον, φείπατον. ³ Διωλυγίης, ἀντὶ τῆ σαρ-
 τειῆς ἢ ἀντὶ τῆ ἐπιπολὺ διηκῆσης. ⁴ Ἰθωτῆρ, κυβερνήτης.

Ὡλόμειθ' αἰνότατον δῆθεν μόρον. εἰδ' ὑπάλυξις
 Ἐς ἄτης, πάρα δὲ ἄμμι τὰ κινύτατα πημαθλεύαι
 Τῆδ' ὑπὸ ἔρημαίῃ πεπιηότας, εἴκεν αἴηται
 Χερσὸθεν ἀμπνύσειας. ἐπεὶ ἴ τεναγώδεα λείσσω
 Τῆλε πῶεσκοπέων ἄλα πάντοθεν ἤλυθα δὲ ὕδωρ 1265
 Ξαινόωρον πολιοῖσιν Ἰπιτροχὰς ψαμάθοισι.
 Καί κεν Ἰπισμυγερώς Διὰ δὴ πάλαι ἦδε κεάθη
 Νηῦς ἱερὴ χέρσασ πολλὸν πρὸσω· ἀλλὰ μιν αὐτῇ
 Πλημμυρὶς ἐκ πόντοιο μεταχρονίω ἐκόμισσε.
 Νηῦ δ' ἠ μὲρ πέλαγόςδε μετίσσυ· οἴοθι δ' ἄλμη 1270
 Ἄπλο⊙ εἰλεῖται γαίης ὑπὲρ ὅσον ἔχουσα.
 Τῆνεκ' ἐγὼ πᾶσαν μὲρ ἀπ' ἐλπίδα φημὶ κεκόφθαι
 Ναυιλίης νόσασ τε· δαημοσύνω δὲ πῆ ἄλλ⊙
 Φλώειεν· πάρα γάρ οἱ ἐπ' οἰήκεσι θαάσεν

*Indignissimis nempe modis occidimus; neque effugium patet
 Mali: atque eo est perducta res, ut extrema nobis subeunda sint
 Hanc in solitudinem illapsis, simul ut venti
 A litore respirabunt. equidem limosum cerno
 Mare undequaque, quam longe possum circumspicere; & aqua
 Diffuse tenuata albidis incurSAT sabuletis.
 Atque jamdudum hac calamitose fuisset diffissa
 Navis sacra multo longius à terra, ni ipse eam
 Aestus sublimem exportasset mari.
 Nunc quoniam is in pelagum refluxit, salum
 Duntaxat innabile crispatur & vix eminet supra terram.
 Ea ego te omnes precisas reor esse spes
 Et navigandi & videndi patriam. quicumque alius exerceat
 Artem: nam integrum ei erit ad clavum sedere.*

Ἰ τεναγώδεα. πηλαῖα. πῆλαγ⊙ δὲ ἐπὶ κυρίως γῆ ἐπιπέλασοι ὕδωρ
 ἔχουσα. ἢ πηλαῖος ὕδωρ.

496 ΑΠΟΛΛΩΝ. ΤΟΥ ΡΟΔΙΟΥ
 Μαιωιδίω κρημίδης. ἀλλ' ἔμ' ἀλάνοσιμον ἤμαρ 1275
 Ζῶς ἐθέλει κάματοισιν ἐφ' ἡμετέροισι τελέσσει.
 ὧς φάτο δακρυόεις. σὺν δ' ἔινεπον ἀχαλῶντε
 ὄσσοι ἔσαν νηῶν δεδαημένοι. ἐν δ' ἄρα πᾶσι
¹ Παχνώθη κρηδίη, χύτο ἦ χλόη ἀμφὶ παρειάς.
 Οἷον δ' ἀψύχοισιν εἰσώτες εἰδώλοισιν 1280
 Ἀνέρες εἰλίσσονται ἀνὰ πόλιν, ἢ πολέμοιο
 Ἡ' λοιμοῖο τίλη πολιδέγμοροι, ἤε πιν' ὄμβρον
 Ἀσπίον, ὅς τε βοῶν κτ' ἄμυρτα ἔκλυσεν ἔργα.
² Ἡ' ὅταν αὐτίματα ξόασα ῥέη ἰδρώοντα
 Αἵματι, ³ καὶ μυκῶ σιγκῶς ἐνὶ φαστάζωνται 1285
 Ἡ' ἔσ' ἠέλιος μέσῳ ἡματι νύκτ' ἐπάγησιν

*Si ambiat munus. sed planissime domum reversionis diem
 E nostris Iupiter laboribus nasci abnuit.
 Sic loquitur lacrimabundus. & assensere quiritanti
 Quotquot essent rei nautica nari; cunctis adeo
 Dirigit sanguis, & insersit in genas pallor.
 Atque ut viri larvis inanimis haud absimiles
 Obambulant in oppido, cum vel bellum
 Omnino expectant vel pestilentiam, vel nimbum
 Immanem, quo infiniti boum corrumpuntur labores:
 Aut ubi ipsa ab se sudarint sculptiles effigia manarintque
 Sanguinem; aut visa mugitibus fuerint roboare templa;
 Aut medio etiam sol die noctem induxerit*

¹ Παχνώθη. ἀντὶ τῆς ἐπάγης. ἰλυπήθη. ὁ τρέπεται εἰληπταὶ ἀπὸ τῆς πα-
 χνης. ² Ἡ' ὅταν αὐτίματα ξόασα. ὅταν μέλλη πὶ συμβαίνει χαλεπὸν εἶωθε
 πὰ ἀγάλματα ἰδρῶν. ὥσπερ κτ' ἐν τῆσδε στωϊκῶν ὅτι σιτίσται ὁ αἰεὶ χαρῶ-
 νειοσ πόλιμος Φιλίππου ὡς ἀθλιώτης. ³ Καὶ μυκῶ σιγκῶς. ἔχου ἐν
 τῆσ νεοῖσ Φαστασίαν ποιήσασιν. ἢ ὅταν μυκῶσδε δεκῶσι γίπασαι αἰεὶ πὰ
 ἀγάλματα.

οὐρα-

Οὐρανόθεν, τὰ ἧ λαμπρὰ δὲ ἠέρι⊕ ἄστρα φαείνη·
 Ὡς πὶτ' ἀγριῆες δολιχῆ πρόπαρ αἰγιαλοῖο
 Ἠλύθον ἐρπύζοντες. ἐπήλυθε δὲ αὐτίκ' ἱερινή 1289
 Ἐπιερ⊕· οἱ δ' ἐλεεινὰ χεροῖν σφείας ἀμφιβαλόντες,
 Δακρυόειν ἀγάπαζον, ἴν' ἀνδιχα δῆθεν ἕκασ⊕
 θυμὸν ἄποφθίσκειαν ἐνὶ ψαμάθοισι πεσόντες.
 Βάν δὲ ἴμῳ ἀλλυθὶς ἄλλ⊕ ἕκαστέρω αὐλιν ἐλέσθαι·
 Ἐν ἧ κάρη πέταλοισι καλυψάμενοι σφετίροισιν,
 Ἀκμῆοι ἔ' ἅπασσι ἐκείατο νύχθ' ἵππῳ πᾶσαι 1295
 Καὶ φά⊕, οἰκλίσω θανάτῳ ἐπι. νόσφι ἧ κῆραι
 Ἀθρόαι αἰήταο περιεσενάχοντο¹ θυγατρὶ.
 Ὡς δὲ ὅτ' ἐρημαῖοι πεπληθότις ἕκτοθι πέτρης
² Χηραμῆ³ ἀπὶ λῶες λιγέως κλάζουσι νεοασοί·

E calo, & luculenta per aetherem scintillarint astra:

Haud aliter principes longum propter litus

Ibant dicam an reptabant. cumque improvida ante expectatum

Appetiit vespera, manibus miserabiliter inter se junctis

Lacrimose, sed amanter consalutabant, ut separatim quisque

Ederent vitam in arenas collapsi.

Tum alio atque alio secedunt optandi cubilis,

Et reptis suis obvoluti capita,

Sicci incænesque recubuerunt nocte tota

In multam lucem, sub miseranda metu mortis. puella

Seorsim conglobata aggemebant Aeata filia.

Et velut, cum orbi rupis elapsi

Fissura argute stridunt pulli involucre;

¹ Τῇ θυγατρὶ τὸ αἰήταο σιῶαπτι. ² Χηραμῆς, καὶ ἄδουσις. ³ Ἀπὶ λῶες· οἱ μὴ ἵππῳ δυνάμενοι.

Η' ὅτε καλά γάον' ἐπ' ὄφρυσι' πακτωλοῖο 1300
 Κύκνοι κινήσωσιν ἔον μέλ', ἀμφὶ δὲ λειμῶν
 Ἐρσηίς βρέμεται, περὶ μοῖό τι καλά ῥέεθρα·
 ὧ' εἰ δ' ἴπτι ξασθεῖς θέρμασι κινήσιν ἐθείρας,
 Παιτύχαι ἐλευσὸν² ἰήλεμον ὠδύροντο.

Καὶ νύ κεν αὐτὰ πάντες ἀπὸ ζωῆς³ ἐλίαθει 1305
 Νώτυμοι καὶ ἄφαιτοι Ἰπτιχθονίοισι δαίωαι
 Ἡρώων οἱ ἄριστοι, ἀνιούσῳ ἴσῳ ἀέθλοι.

Ἀλλὰ σφέας ἐλέησεν ἀμηχανίη μινύθουτος

⁴ Ἡρώσασαι λιθύης⁵ τιμήοροι. αἴ ποτ' ἀθλιώων,

⁶ Ἡμος ὅτ' ἐκ πατρὸς κεφαλῆς θύρε παμφαίνεσσαι, 1310

Aus in crepidine Pactoli amœniter fluentis

Suos cycni emodulantur modos, & humectam raptim

Pratum cum formosi alveo fluminis adfremut:

Sic illa flavis in pulveres rejectis comis

Noctem perpetuam flebile huicabant lamentum.

Atque omnes ibi excidissent inglorii è vita

E luce atque notitia mortalitatis posthuma

Peregregii heroum, sub semifacto opere.

Verum ipsis te incerta minutis impertierunt misericordiam

Heroina vindices Africa, quæ Minervam olim,

Cum è capite patris tota erupisset armis lucida,

¹ Πακτωλοῖο. πακτωλὸς, περὶ μὲν λυδίας, ὁ νῦν χρυσίτης λεγόμενος ποταμὸς. ² ἰήλεμον. ἀπὸ τῆς ἰήτης. εἴρηται δὲ τὸ ἰαλίμω. ἢ μύσης παιδὸς. ³ ἐλίαθει. ἀπὸ τῆς ἐλίας. εἰρηταί δὲ τὸ ἰαλίμω. ⁴ Ἡρώσασαι. ἀπὸ τῆς Ἡρώης. εἰρηταί δὲ τὸ ἰαλίμω. ⁵ λιθύης. ἢ ἐκ τῆς λιθῆς. ⁶ Ἡμος. ἀπὸ τῆς Ἡμῶν. εἰρηταί δὲ τὸ ἰαλίμω.

Ἀντίωρα¹ τρίτων² ἐφ' ὕδασι χυτλώσασθαι.
 Ἐνδοιὸν ἡμαρ ἔλω, πρὶ δὲ ὀξύταται³ θέρον αὐγαί
 Ἡελίς λιθύλω. αἱ δὲ χερδὸν αἰσονίδαο
 Ἔσαν, ἔλον δὲ ἀπὸ χερσὶ καρῆα⁴ ἡρέμα⁵ πύπλον.
 Αὐτὰρ ὄγ' εἰς ἐτέρωσε⁶ παλιμπετὲς ὄμματ' ἔνεικε, 1315
 Δαίμονας αἰδεοθεῖς. αὐτὸν δέ μιν ἀμφαδὸν οἶον
 Μελιχίοις ἐπέεσσιν⁷ ἀτυζόμενον προσέειπον.
 Κάμμορε, τίπτε⁸ ἔτι τέσσον⁹ ἀμηχανίῃ βεβόλησαι.
 Ἰδμεν ἐπιχομδύες χεύσειον δέρας· ἰδμεν ἕκαστε
 Τ' μετέρων καμάτων, ὅσ' ἴπτι χθονὸς, ὅσα τ' ἐφ' ὕψηλῶ
 Πλαζόμενοι κτ' ἴπτον ὑπέρβια ἔργα κάμεοθε. 1321

Accurrentes Tritonis abluerunt laticibus.

Medius fuit dies, & late torruerunt Africam acutissimæ

Solis tela, cum ista adstabant

Iasoni, & replum clementer detrahebant manibus à capite.

Is alio & retrorsum devertebat aciem,

Pudore divarum. tum ipsum solum coram

Molliuscule alloquuntur mærori faventem.

Cur usque adeo compungeris angoribus miser?

Novimus profectos esse pellis aurea studiosos, novimus

Sigillatim arumnas vestras, & quicquid terra marique

Pra aliorum effecistis, dum Pontum pererrabatis, facinorum.

¹ Τρίτων². τρίτων πόλις λιθύης. ἔσι δὲ καὶ βοιωτίας. δεκῆ δὲ ἡ
 ἐλλυῶ πρὸς θάλασσαν αὐτῶν γηλοῦσθαι. ἀφ' ἧ καὶ τριτοχλύεια λέγεται.
 ἔτω πρὶς. οἱ δὲ τὸ τρίτον, ἡγεῖται τὸ φοβεῖσθαι τοῖς ἐναντίοις ποιῆσαι. ³ Θέ-
 ροι. ἡρέματοι, καὶ ἕκαστοι. ⁴ Πύπλον⁵ κυρίας ἐπὶ γυναικῶν. ⁶ Πα-
 λιμπετὲς. παλιγκινίς. εἰς τὸ πίσσω παλιγαμπίς. ⁷ Ἀτυζόμενον. ἀτύζω.
 πρὸς τὴν ἀπὸ γίνεσθαι ῥῆμα ἀπὸ. ἔ τὸ πρὸς τὴν ἀτύζω ὡς ὀλῶ, ὀλύω κτ'
 ἰπύω. ἀφεισδύσασθαι⁸ ἢ ἔ τὸ ἀτύζω ὡς ἔ τὸ πρὸς τὸ ἀπὸ ἀπίζω. ⁹ Ἀμη-
 χανία, ἀπορία.

500 ΑΠΟΛΛΩΝ. ΤΟΥ ΡΟΔΙΟΥ

¹ Οιοπόλοι δ' εἰμῶ, ² χθόνιοι θεαί, ³ αὐδήεσσαι,

Ἡρώσσαι λιθύης πμήοροι ἠδὲ θύγατρεις.

Ἀλλ' ἄνα· μηδέ τι τοῖον οἰζύων ἀκάχησσι.

Ἄνησον δ' ἐταίρας. εὐτ' ἂν δέ τι ἀμφιτρέιτη 1325

Ἄρμα ποσειδάωνι εὐτροχον αὐτίκα λύσῃ,

Δήρα τότε ⁴ σφειτέρη δ' ἀπὸ μητέραι πίνετ' ἀμοιβῶν,

ὧν ἕκαμῶν δηρὸν κτ' ἠδύ⁵ ὑμμε φέρουσα.

Καί κεν ἔτ' ἠγαθήλω ἐς ⁶ ἀχαιίδα νοσήσαισι.

ὧς ἄρ' ἔφασκε. Ἐἴφασται ἰν' ἔσταθεν ἐνθ' ἄρα ταίγε 1330

Φθόγγῃ ὁμῶς ἐγύοντο πρῶτα χεδόν. αὐτὰρ ἰήσων

Παπλιώας, ἀνά ρ' ἔζετ' ὅτι χθονὸς, ὧδέ τ' ἔειπεν.

Adsumus dea terrestres, pecoraria, familiares,

Heroina Africa tum ultrices tum filia.

Quin surge, & adeo indulgere dolori malorum desine,

Magisque socios erige. ubi vero primum Amphitrica

Volucrum Neptuni curram abjunget,

Tum matri vestra rependitote mercedem

Eorum qua sustentavit vobis in alvo tam diu gestandis;

Et adhuc divinam in Achaam revenietis.

Hac cum sunt dicta, ista eo ex loco, ubi steterant, evanescent

Vna cum voce, momento citius. at Iason,

Postquam circumspexit, residit humi, & hunc in modum precatur.

¹ Οιοπόλοι. εἰς πᾶς οἷς πολῦσαι. ² Χθόνιας ἢ αὐτίκας εἶπε, ἀπὸ τῶν θυγατέρων εἶναι τῆς λιθύης. εἰσὶ ἢ αἱ ἐπιμηλίδες. ἢ χθόνιοι, γηγενεῖς. ³ Αὐδήεσσαι δὲ, αἱ εἰς λόγον ἀνθρώπων ἐρχόμεναι. εἰς ἢ τῶν θυγατέρων μέμενται καλεῖσθαι, ἔτι λέγουσι. διαποικίαι λιθύης ἐρωίδες, αἱ ἰασσαμέναι αὐλῆς ἐδολογίας θύνας ἐπιβλίπτει, μητέρας μοι ζώουσι ὀφείλονται. ⁴ Σφειτέρη δ' ἀπὸ μητέραι. ἴδιος εἶπεν ὑμῖν. λέγει ἢ, τῇ μητρί. φέρει γὰρ αὐτὴς εἰς τὴν κύττι, ὡς εἰς γαστρί μήτηρ. ⁵ Ἀχαιίδα. ἀχαιίδα λέγει ἢ τὴν θησαυρίαν, ἢ τὴν ἰατρίαν. βίλπον ἢ, τὴν θησαυρίαν. οἱ δὲ οἰκῶντες, ἀχαιοὶ λέγουσιν. ὁμοῦ δ' αὐτὴς ὅσοι τὸ πηλοσχηθῆναι ἄργον εἶναι. εἶπε. μυρμιδόνες δὲ καλεῖται, καὶ ἰλλῶνες, καὶ ἀχαιοί.

Ἰλατ

Ἰλάτ' ἐρημονόμοι κυδραὶ θεαί· ἀμφὶ ἧ νόσῳ
 οὐπ' μαλ' ἀνικρὺ νόεω φάτιν. ἕμψ' ἑταίρους
 εἰς ἐν ἀγειράμῳ μυσήσομαι, εἰ νύ τι τέκμων 1335

Δήμων κρημίδης. πολέων δέ τι μῆτις δρείων.

Ἡ, Ἐ ἀναΐξας ἑταίρους Ἰπὶ μακρὸν αὐτῆ
 Αὐσαλέῳ κρήνησι· λέων ὡς, ὅς ῥά τ' ἀν' ὕλλω
 Σιώνομοι λεῶ μεθέπων ὠρύεταί. αἱ ἧ βαρεία
 φθογῆ ὑποτρομέουσιν ἀν' ἔρεα τηλόθι βῆσαι. 1340

Δείματι δ' ἄχραυλοί τε βόες μέγα πεφρίκασι,

Ἐπελάται τε βοῶν· τοῖς δ' ἔνυ τι γῆρυς ἐτύχθη

Ῥιγεδαῖη ἑτάροιο φίλοις Ἰπικεκλομήοιο.

Ἀγχι δ' ἠγρέθηοντο κατηφείες. αὐτὰρ ὁ τῆς γε

Ἀχιμδύως ἕρμοιο πέλας μίγα θηλυτέρησιν 1345

Favete, deserti pecoraria, gloriosa dea. de reditu tamen

Non satis plane capio oraculum. equidem sociis

In unum coactis proponam : haud scio an aliquem simus exitum

Iterandi cursus reperturi. est sane plurimum consilium validius.

Tantum elocutus surgit alacriter, & socios longe inclamat,

Pulverans, similis leoni, qui per silvam

Cum rugitu quarit sociam suam ; ut ferrea

Voce procul in montibus intremiscant tramites,

Et cum agrestes metu boves cohortescant,

Tum bubsequa. his tamen neutiquam accidit

Horrida vox socii amicos convocantis.

Quare congregantur juxta vultibus demissis ; isque adeo

Permiste cum mulieribus mærentes prope subsidium

* Ἰλάτ' ἐρημονόμοι. ἰλάσθητε αἱ νεμόμεναι ἐν τῇ ἐρήμῳ. ὠρύεταί. ἀπὸ τῆ βοῆ. ἐστὶ ἧ τ' ἑ λιώντων φωνῆς. Ἐπελάται οἱ βουκόλοι. εἰρηται ἄτοι ἔπ' π' πελοσκόνη (βουλάται γάρ εἰσι) ἢ ὡς τὸ πέλας τῆ βοῶν εἶται. ὁ ἔ βέλποι.

Ἰδρύσεις, μυθεῖτο, πιφασκόμην ὅ τ' ἕκαστε.

Κλῦτε φίλοι. τρεῖς γάρ μοι ἀνιάζοντι θεάων,

Ἵστέρφρῃσιν αἰγείοις ἐζωσμέναι ἐξ ὑπάτιο

Αὐχένῳ, ἀμφί τε νῶτα Ἐἰξυῖ, ἥ ὑτε κῆραι, 1349

Ἔσαν ὑπὲρ κεφαλῆς μάλ' Ἰπιχεδόν· ἀνδ' ἐκάλυψαν

Πέπλον ἐρυσαμένα κέφῃ χειρὶ. καὶ μ' ἐκέλοντο

Αὐτὸν τ' ἐχευαί, ἀνάθ' ὑμέας ὄρουσι ἰοίτα.

Μητέρη δ' σφετέρη μνησκήα τίσασσι ἀμοιβῶ

Ἦν ἕκαμην, δηρὸν κ' νηδυῖ ἄμμε φέρουσι,

Ὅπῳ τε κεν λύσῃσιν εὐτροχὸν ἀμφιτρίτη 1355

Ἄρμα πειδάων. ἐγὼ δ' ἔπαγχυ νοῆσαι

Τῆς γε θεοπροπίης ἴχω πέρι. Φάν γε μὲν εἶναι

Sedere jussos de singulis edoctrurus narrare orditur.

Audite amici: nam perturbato mihi tres de numero dearum

Caprinis amicta pellibus è summa cervice

Circum humeros & lumbos, puellari ritu,

Supra caput adstiterunt quam proxime; cumque detendissent

Peplum placida manu retractum, jusserunt

Et exurgere ipsum, & vos excitatum ire,

Matri denique nostra dignam remetiri gratiam

Pro eo labore quem in nobis alvo gestandis pertulit;

Quandocunque abjunxerit Amphitrita volucrum

Neptuni currum. non equidem assequi evaleo,

Quid eo dictum vaticinio velint. aiebant quidem se esse

* Στέρφρῃσιν αἰγείοις. τίς δὲρμασι. ἔστι καὶ στέρφρα. ἴδου ὅτι στέρφρα σκετὸν εἶρηκε τ' ἔχει δὲρμασι. ὅτι καὶ παρ' αἰγύλων ἀξίῃσι χράφειν μελασοτέρφρων γόϋ. ἔχ' ὡς πρὸς μελασοτέρφρων. ἔ γάρ μάλιστα τὰ στέρφα μέλανα ἔχουσιν, ἀλλὰ καὶ ὅλοι τὸ σῶμα. ὅτι καὶ τὸ κρομμύδι στέρφον λέγεται.

Ἠρώσασαι

Ἡρώσασαι λιβύης πμήγοροι ἠδὲ θυγατρεις.

Καὶ δ' ὀπίσ' αὐτοὶ παρόθεν ἔπι χθονὸς ἠδ' ὄσ' ἐφ' ὑψηλῶ
Ἔτλημυ, πᾶ ἕκαστα διίδμεναι ἄχετόωντο. 1360

Οὐδέ τι τὰς δ' ἀνά χῶρον ἐσέδρακον, ἀλλὰ πτε ἀχλὺς

Ἡ ἐνέφθη μεσσηγὺ φαεινομύας ἐκάλυψεν.

Ὡς ἔφαθ'. οἱ δ' ἄρα πάντες ἐθαμβεον εἰσαίοντες.

Ἔνθα τὸ μήκιστον πρῶτων μινύεσσι ἐτύχθη.

Ἐξ ἀλὸς ἠπειρόνδε πελώρηθ' ἀνθορεν ἵπποθ', 1365

Ἄμφιλαφῆς. χρυσέησι μετήροθ' αὐχένα χαίταις·

Ῥίμφα ἧ σεισάμμηθ' γυίων ἀπο² νήχυλον ἄλμυ,

Ὡρτο θέειν, πνοιῆ ἴκελθ' πόδας. αἰψα ἧ πηλῶς

Γηθήσας ἐτάροισιν ὀμηγερέεσσι μετηύδα.

Ἄρματα μὲν δὴ φημι ποσειδάωιθ' ἔγωγε 1370

Ἡ δὴ νῦν ἀλόχοιο Φίλης ὑπὸ χερσὶ λελύσθη·

Heroínas, Africa vel vindices vel filias.

Et vero quæ antehac terra, quæ mari

Duravimus, se particulatim habere dicebant cognitissima.

Neque ego earum quid illic locorum vidi: quod nescio quæ

Fuscitis media nubesve obnubilabat ne parerent.

Hæc illius dicta quum essent omnium cum stupore peraudita;

Extemplo maximum Minyis ostentum fuit oblatum.

In terram è mari transfilit equus molis inusitata,

Setosus, ardua in jubeis aureis cervice,

Ac celeriter spreto fuscissime à membris sale

Incipit currere ventosa pedum pernicitate. at latior statim

Peleus cum sociis congregatis loquitur.

Currum quidem Neptuni putaverim ego

Iam nunc esse cara manibus uxoris absolutum;

¹ Ἀμφιλαφῆς. ἀπὸ τῆς ποικίλης, ἢ μίγας. ἢ ἀμφοτέρωθεν θειεῖς σι-
χαζόμενθ'. ² Νήχυλον, πολύχυλον.

μητέρα δ' ὅκ' ἄλλω περιόσομαι ἢ ἔπερ αὐτὴν
 Νῆα πέλειν. ἢ γὰρ κ' ἔνθηδύθ' ἄμμι φέρουσι
 Νωλεμῆς δ' ἄγαλέοισιν οἰζυρὶ καμάτισιν.

Ἀλλὰ μιν ἀστμφεῖ τε βίη ἔσταιρίσιν ἄμοις 1375

Ἐψόθον ἀνθέμφοι, ψαμαθώδεθ' ἔνδοθι γαίης
 οἰσμεθ, ἢ πωτέρωσε ταχὺς πίδαε ἤλασιν ἴπωθ'.

οὐ γὰρ ὄγε ξηρὴν ἴσποδύσεται. ἴχνια δ' ἡμῖν
 σημαίειν πῖν' ἔσολπα μυχὸν καθύπερθε θαλάσσης.

Ὡς ἡύδα. πάντως δ' ἔπήθολθ' ἠνδαε μῆτις. 1380

² Μυσσίων ὄδε μῦθθ'. ³ ἔγω δ' ἴσπακτος ἀείδω

Πιερίδων, καὶ τῶνδε πανατρεικῆς ἔκλυον ὀμφλῶν,

Ἐμίας, ὧ πέρε δὴ μέγα φέρουσι ἕες ἀνάκτων,

Ἡ βίη, ἢ δ' ἄρετῆ, λιθύης ἀνὰ ⁴ θῖνας ἐρήμας,

Matrem vero non aliam auguro atque ipsam

Esse navem. revera enim, dum nos gestat utero,

Semper gemit sub molesto labore.

Ergo illabefacta eam vi mares in humeros

Sublatam per arenosa telluris spatia

Bajulabimus, qua procucurrit equus pedum alite.

Vt enim ille siccum non transibit. sic iter nobis

Videtur signasse ad sinum aliquempiam mari imminentem.

Locuti talia sagax esse consilium placebat omnibus.

Musarum hac fabula est: ego ut internuncius Pieridum

Succino. atque hanc certo certius accepi dictionem,

Vos, ὁ longe longeque praecellentissimum regum semen,

Vestris opibus, virtute vestra per solos Africa tumulos

¹ Ἐπήθολθ'. ἔπιθόλασσα, ἔπιτοχῆς. ² Μυσσίων ὄδε μῦθθ'. καθὰ πίδαεσσι, φησὶν. μυσσίων ὄδε μῦθθ'. ³ ἔγω δ' ἴσπακτος ἔμυσσίων. ἔμπεπιδυμῶν γὰρ πρὸς αὐτῶν, ὡς πὶ διαγῆσκαθῶν. ⁴ Θῖνας τῆς τ' ψάμμουσῶν.

Νῆα μεταχρονίω, ὅσα τ' ἔνδοθι νηὸς ἄγεσθε, 1385

Αἰθμηδύας ὤμοισι, φέρειν δυοκαίδεκα πάντα

Ἡμαθ' ὁμῶς νύκτας τε. δύλεω γὰρ μὲν ἢ καὶ εἰζυῶ

τίς κ' ἐπέποι, πῶ κείνοι ἀνέτλησαν μογέοντες;

Ἐμπεδον ἀθανάτων ἴσαν αἶμαί τ', οἷον ὑπέσαν

Ἔργον, ἀναγκαίη βεβημηδοί. αὐτὰρ Ἰπιπρὸ 1390

τῆλε μάλ' ἀσπασίως τριτωνίδ' ὕδασι λίμνης

ὣς φέρον, ὡς εἰσβαίτες δ' ἀπὸ σιβαρῶν θέσαν ὤμων.

Λυσαλέοις δ' ἤπειτ' ἴκελοι κυσὶν αἴσονται,

Πίδακα μαστρέσκον. Ἰπὶ ξηρῇ γὰρ ἔκειτο

δίψα δυηπαδίη τε ἔ' ἄλγεσιν. ἔδ' ἐμάτησαν 1395

πλαζόμενοι. ἴξον δ' ἱερὸν πεδον, ὧ ἔνι λάδων

Navim sublimem, & quicquid in navi vehitis,

Humeris imposita ipsos duodecim portasse

Dies atque noctes. quis vero pressuram, quis vero arumnam

Dicendo assequatur, cui isti suffecerunt laborantes?

Vere erant deum sati sanguine: id substiterunt

Astricti necessitate opus. ceterum ut proversum

Longe ad Tritonia paludis aquas peroptato

Bajularunt, ut ingressi torosis levarunt humeris.

Verum inde rabiosorum more canum inciti

Salientem queritabant aquam. nam sicca exceperat sitis

Perpersionem arumna dolorumque. nec perdidierunt operam

Circumvagandi. nam sacrum contigerunt campum, in quo Ladus

Ἐν ἔνι λάδων. τὸ δράκοντα λάδωνα ἐκάλεον. οὗτοι δὲ πείσαντες ὑπέ-
 ληφον ἀπὸ τῆς γῆς γηλυῆσθαι. ποίοντες δὲ ἐν τυφῶνι φησὶν. ἀχροίτας δὲ
 ἐν γ' ἰσοκῶν, φησὶ μὴ μῆλα εἶναι, ἀλλὰ σαρδάβα κρέκισσα, ἀχρυσῶ
 ἀνομομάθη. ἔχει δὲ ταῦτα ποιμήνα ἀχραιοί, οἳ ἀπὸ τῶ ἀνήμερον δράκοντα
 ἀνομομάθη. φησὶ γὰρ οὐ δικάται τ' ἤρας γαμυμένης φησὶ τὴν γλῶσσαν
 ἔσθαι ἐν τῷ ὠκιστοῦ μῆλα χρυσῶ, ἢ μαλίας χρυσῶν καρπὸν φησὶ σαρ-
 δάβα

Εἰσέτι παρὰ χθίζον παγχεύσασα ῥύετο μήλα
 Χώρα ἐν ἄτλαντι, χθόνι ὄφιοι. ἀμφὶ δὲ νύμφαι
 Ἐσπερίδες ποίπνουον ἐφίμερον αἰείδασαι.

*Ad pristinum usque diem aurea custodit mala
 In Atlantis regione, terrestris serpens; cui nymphae
 Hesperides & cibum ministrant & suavissime concinuerant.*

φυλάττειν δὲ αὐτὰ δρακόντα τὸ τυφῶντο ἔχιδνης, ἔχοντα κεφαλὰς ἐκσπῶν, καὶ φωνὰς παιθίας, καὶ ὅτι αἱ νύμφαι αἱ διὸς καὶ ἡμιδοῦ οἰκῶσαι ἐν ασηλαίῳ παρὰ τὸ ἡρακλειόν, ἐπιθῆντο ἡρακλεῖ ἀπορῆναι, καθῆναι παρὰ τὴν ῥίως παρὰ αὐτὴν τὰ χρύσεια μήλα. λαοὶν δὲ αὐτὸν βία, παρῶντο μὲν μισοφρόνιοι εἰς ὕδωρ καὶ πῦρ· εἴτα εἰς τὴν παλαιὰν ὄψιν καθίσταται, δηλώσασα τὸ τόπον. ὃ δὲ ἔρχεται ἕτως ἐπὶ τὰ χρυσεῖα μήλα. ἀφικόμενοι δὲ εἰς περηνόον, πορεύονται εἰς λιβύην, ἵνα ἀναρῆναι αὐταῖσι τὸ ποσειδῶντο, ὑπερβύοντα. εἴτα ἀφικνεῖται ἐπὶ τὸ νεῖλον εἰς μέμφιν, παρὰ βέσπερι τὸ ποσειδῶντο· ὃν κτείνῃ, καὶ τὸ παιδὸν αὐτῆς ἰφιδάμαοντα, καὶ τὸ κήρυκα χαλκῶν, ἔτις ὀπίσθιας, παρὰ τὴν βωμῶντο διὸς, ἵνα ἐξιοκῶσιν. ἀφικόμενοι δὲ εἰς ἡΐας, καὶ παρὰ τὸ ὄρειν εἰς τὴν ἔξω λιβύην, ἧς ἐν τοῖς ἱρήμοις πολλὰ τὸ ἡρακλειὸν τοξόων ἀναρῆναι. κατῆρας δὲ τὴν λιβύην, κατῆρα ἐπὶ τὴν ἡλαοσαν τὴν ἔξω κειμήλιον· καὶ λαβὼν χρυσοῦν δίπασα παρὰ ἡλίου, παρὰ βαίνῃ ἐν αὐτῷ εἰς πύργον, παρὰ τὴν ἔξω τὴν γῆς ἡαλάσσης, καὶ παρὰ τὸ ἀκαιοῦ πλῆν. ἐπιθῶν δὲ παρὰ τὸν ασημηθῶντο, ἔοφθῆς ἐπὶ αὐτῷ, οἰκίειν αὐτῷ ἰκετόνοια· καὶ κτείνῃ τὸ αἶτον, ὅς αὐτῷ τὸ ἡπυρ ἡαδι, τοξόστας ασημηθῶντο. αἶτι δὲ τῆς ασημηθῶς μὴ ἀπίσασα ἐπὶ τὰ μήλα ὑπερβύεται· ἰλθόντα δὲ παρὰ ἄτλαντα, κελύειν ἐνέγκασα αὐτῷ, καὶ ἐπὶ τὸ ἄτλαντι αὐτὸν ἀνέχῃ τὸ ἕρανον, ἕως αἰν ἐνέγκασα τὰ μήλα παρὰ τὸ ἰασιεῖδον. ἡρακλῆς δὲ ἀκῶστας ἔρχεται παρὰ ἄτλαντα, καὶ κελύει αὐτῷ ἐνέγκασα τὰ μήλα παρὰ τὸ ἰασιεῖδον, τῆς λαοῦντα διημοσάμενοι τὸ ἄθλον. δὲ δὲ ἄτλας ἐπὶ τὸ ὄμων ἡρακλεῖ τὸ ἕρανον, καὶ ἰλθὼν παρὰ τὰς ἰασιεῖδας, διέκασα παρὰ αὐτῶν τὰ μήλα, ἰλθὼν τε παρὰ τὸ ἡρακλεῖα, τὰ μὲν μήλα αὐτῷ φησὶν ἀπίσασα ὄρυσθαι, τὸ δὲ ἕρανον ἐκίλοσσι ἐνέτοι ἔχειν ἐπὶ αὐτῷ. ὃ δὲ ἡρακλῆς ὑπερβύμενοι, δόλον ἀντιπέθηκεν αὐτῷ τὸ ἄτλαντι. καὶ γὰρ εἰπὼν αὐτῷ ὁ ασημηθῶς ὑπερβύμενοι, κελύειν διέκασα τὸ ἕρανον, ἕως ἂν ἡπυρ ἐπὶ τὴν κεφαλῶν ποιήσασα· ἐδὲ, καθῆναι τὰ μήλα εἰς τὴν γῆν, ὑπερβύσασα τὸ ἕρανον. ἡρακλῆς δὲ λαβὼν τὰ μήλα, χαίρει εἰπὼν τὸ ἄτλαντι, ἀπέρχεται εἰς μυκῆας παρὰ ὄρυσθαι, καὶ δεικνύει αὐτῷ τὰ ἔργα.

Ἐσπερίδες ποίπνουον. ἀπὸ τὸ ἰασιεῖας ἐπιφαινεσασα ἢ ἀπὸ τὸ ἐπὶ τὴν ἰασιεῖα καθίσταται. ἡσασα δὲ φέρων ἔκαστα αἱ ἰασιεῖδες. ἀπὸ μῆος δὲ αὐτῶν

Δὴ πότε γ' ἤδη κείνῳ ὑφ' Ἡρακλῆϊ δαίχθεις, 1400
 Μήλειον βέβλητο ποτὶ σῦπῳ. οἴοθι δ' ἄκρη
 οὐρῆ ἐπισκαίρεσκεν· ἀπὸ κρατὸς ἢ κελευσινῶ
 Ἄχρῃς ἐπ' ἀκνησιν κείτ' ἀπνοῳ. ἐκ ἢ λιπόντων
 Ἰδρῆς λερναίης² χόλον αἶμα³ πικρὸν οἴσω
 Μῦμα³ πυθομύροισιν ἐφ' ἔλκεσι τερσαίνοντο. 1405
 Ἀγχεῖ δ' ἐσπερίδες, κεφαλαῖς ὄπι χεῖρας ἔχουσαι
 Ἀργυφείας ξανθῆσι, λίγ' ἔσενον. οἱ ἢ πέλαισαι
 Ἀφνω ὄμα³ πῆ δ' αἰψα κόνις ἔραϊα κιόντων
⁴ Ἐοσυμρώως ἐγύοντο κατ' αὐτόθι. νόστω δ' ὄρφθις
 Θεία τέρα. τὰς δέ σφι παρηγορέεσκε λιτῆσι. 1410

*Is vero modo ab Hercule perforatus vulneribus
 Malinum adiacebat caudicem, ut extrema solum
 Cauda adhuc palpitaret, sed à capite usque ad nigram
 Dorsi spinam jaceret exanimis. atque è salivatis
 Sagittis amaram bilem cum cruore hydrae Lerneae
 Ad putrescentia vulnera exugebant muscae.*

*In propinquo Hesperides suffulciebant capitibus
 Comosis brachia niveo filo, clareque ingemebant. sed istis
 Repente simul propinquantibus, ea in pulverem & terram
 Ibi vanuerunt puncto. atqui agnovit Orpheus
 Divina monstra: eas itaque tali prece lenire studebat.*

εἴρηται ἢ ἴσῳ, ἢ κατὰ τὴν γηρυσιώως, ἔχον κωῖα ὄρθον, ἀδελφὸν κερδί-
 ρυ, ὃν Ἡρακλῆς ἀπέκλειεν. οἱ δὲ ἀτλαντῶ λίγισιν εἶνα τὴν κωῖα. Ἐπί-
 πῳ. τὸ σίλιχος. ἢ χόλον. ἀπὸ τῆς γλῶσσῆς. ὁμηρῳ. χόλον ἄρα σ' ἔπεφθι.
² Πυθομύροις. ἀπὸ τῆς σηπομύροις. καὶ τὸ πύον ἐπιπύθη φησὶ λέγειν μύκλῳ
 ὀϊαπολίτης. ἔσι γὰρ τῷτο σσηπὸς αἶμα. ἢ ἢ πυτῶ δὲ, κατὰ πιας. ἢ ἀπὸ τῆς
 πύουσι κωῖας ἔχοντες ἐπὶ τὰς χροσμὰς ἔρχονται. ἢ καὶ ἀπὸ παιδὸς πνος πυτῶ
 κῆς, ἢ ὀϊομα πυτῆς, θυγατρὸς δελφῶ. Ἐοσυμρώως ἐγύοντο. ἀπὸ τῆς ση-
 μαίης, ὅπως ἀφαιεῖς ἐγύοντο.

508 ΑΠΟΛΛΩΝ. ΤΟΥ ΡΟΔΙΟΥ
 Δαίμονες ὦ καλαὶ ἔ εὐφρονες ἴλατ' ἀνασσα.
 Ἔϊτ' αὖθ' ἕρπυλαις ἐναρίθμιοι ἐς ἐθεῖσιν,
 Ἔϊτε καταχθονίαις· ἔϊτ' οἰοπόλοι καλῆεσθε
 Νύμφαι· ἴτ' ὦ νύμφαι, ἱερὸν γλυκὺ ὠκεανοῖο,
 Δείξατ' ἐελδομύριοισιν² ἐνωπαδὶς ἄμμι φαειῖσσι, 1415
 ἢ πῖνα πετραίῳ χύσιν ὕδατος, ἢ πῖνα γαίης
 ἱερὸν ἐκβλύοντα θεαὶ ῥόον, ὦ δὲ διψῶν
 Λιθομύρῳ ἄμοτον³ λωφῆσομυ. εἰ δέ κεν αὖθις
 Δὴ πῖτ' ἀχαιίδα γαῖαν ἰκώμεθα ναυηλίσσι,
 Δὴ πότε μυρία δῶρα κῆ⁴ πρῶτῃσι θεάων, 1420
 Λοιβᾶστ' ἔ εἰλαπίνας τε παρέξομυ Ὀμενέοντες.
 Ὡς φάτο λισόμενος⁵ ἀδινῆ ὀπί. πᾶ δ' ἑλέαιρον

*Subsistite ὁ larva forma insignes, beneque volentes hęc,
 Seu in caelestium estis dearum censu
 Seu in terrestrium, seu deserti cultrices auditis
 Nympha. agite nympha, sacra Oceani propago,
 Ostendite nobis coram conspicua
 Aut aliquam saxetanam aquae scatebram, aut sacrum aliquens
 Ebullientem solo fonticulum, dea; quo sitim
 Insolabiliter ardentem decollemus. quod si iterum
 Aliquando Achaicam in terram fuerimus reveli navigio,
 Tum vero sexcenta vobis dona, cum totis deabus,
 Libamina ἔ sacrificales epulas per sumus libenter prabituri.
 Hac gemibundi susa flebiliter prece, illa propitia*

¹ Ἔϊτ' οὐθ' ἕρπυλαις. τῆτο φησὶν, ἰπὲς τ' νυμφῶν αἰ μὲν εἰσι ἕρπυλαι· αἰ δ' ἐπίγειοι αἰ δ' ποταμιοὶ αἰ δ' λιμναῖαι αἰ δ' θαλάσσιαι. κῆ κρητὶς δὲ τὸ τ' νυμφῶν γλυκὺ εἰς πολλὰ διήρηται, ὡς φησι μνησίμαχος ὁ φασιλῆτης ἐν ἀφροσύμοις. Ἐνωπαδὶς. κατ' ὄψιν. φαειρῶς. Ἐλωφῆσομυ. ἀπὸ τῆ πλώσομυ. κυρίως δ' λέγεται λωφῆσσι, τὸ βάρῳ δὲ τ' τραχίλῳ δὲ δολιχῳ. λῶφῳ γὰρ ὁ τραχίλῳ. Ἐἰλαπίνας. τὰς θυσίας λέγει. Ἀδινῆ ὀπί. ὅσα τῶ ἀδινῆ, ἀπὸ τῶ διψῶν.

Ἐΰψυθεν ἀχνυμώδης· ἧ δὴ χθονὸς ἐξαιέτειλαν
 Ποίλω πάμπρωτον· ποίης γε κωμὴ ὑψόθι μακροῖ
 Βλάστον ὄρπηκες· μὲν δ' ἔρνεα τηλεθάοντα 1425

Πολλὸν ἔπερ γαίης ὄρθοσαδὸν ἠέξοντο.
 Ἐπέρη, αἴγειρ⊙· πτελέη δ' ἔρυθηῖς ἔχλυρ,
 Αἴγλη δ' ἰτείης ἱερὸν σύπ⊙. Ἐκ δέ νυ κείνων
 Δενδρέων, οἷαι ἔσαν, τοῖαι πάλιν ἔμπεδον αὐτως
 Ἐξέφαιεν, θάμβ⊙ πειώσιον. ἔκφατο δ' αἴγλη, 1430

Μειλιχίοις ἐπέεσσιν ἀμειβομῶρῃ χατίοντα.
 Ἡ ἄρα δὴ μέγα πάμπαν ἐφ' ὑμετέροισιν ὄνειαρ
 Δεῦρ' ἔμολεν καμάτισιν· ὁ κωύτα⊙ ὅς τις ἀπ' ἔρας
 Φρερὸν ὄφιν ζωῆς, παγχεύουσα μῆλα θεάων
 Οἴχει ἀειράμενος. συγερὸν δ' ἄχος ἄμμι λέλφπ⊙. 1435
 Ἡ λυθε γὰρ χθιζός τις ἀνήρ ὀλωτά⊙ ὕβριν

*Miserebantur dolentium. ac ante omnia produxerunt
 E tellure herbam; ex herba autem summa alti
 Egerminabant pulli, tum rami frondentes
 Alte à terra in statum crescebant erectum.
 Hespera fiebat populus arbor; Erytheis, ulmus;
 Aegla, sacer stirps salicis. sic ex istis
 Arboribus, quales erant, tales vere sincereque
 Extabant, ut cuncti attonarentur in stuporem. tum Aegla
 Sermonem orsa hiantes comitate responsi recreat.
 Magno sane, magno cum vestro delassatorum emolumento
 Huc advolavit ille insigniter inverecundus, qui ut vita
 Excubitorem devolvit draconem, aureis dearum malis
 Onustus evasit: ut nobis nisi dolere, nihil restet.
 Nam hesterno advenit vir nocentissime instructus ab injuria*

* Κωύτα⊙. ὁ χίελο⊙, κὲ ἔχαι⊙.

ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΩΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ. 511

Πίδακα, τῇ θέον αἴψα κεχαρμύοι· ὄφρ' ἐπέκυρσαν.

Ὡς δ' ὅποτε σεινὴ πει¹· χηραμὸν εἰλίσοιται

² Γειομόροι μύρμηκες ὀμιλαδὸν, ἢ ὅτε μῦαι

Ἄμφ' ὀλίγω μέλιτ³ γλυκερῶ³ λίβα πεπληῆαι

Ἄπληκτον μεμάασιν ἐπήτριμοι· ὡς τὸτ' ἀολλεῖς 1455

Πετραίη μινύαι πει¹ πίδακι δινύεσκον.

Καί π² τις διεροῖς Ἰπὶ χείλεσιν εἶπεν ἰαθεῖς.

Ὡ πόπι, ἢ Ἐ νόσφιν ἐὼν ἐσάωσεν ἑταίρης

Ἡρακλέης δὲ ψη κεκμηκότας. ἀλλὰ μιν εἶπας

⁴ Δήοιδμ σείχοντα δὲ ἠπίροιο κίοντες. 1460

Ἡ· κ⁵ ἀμειβομύων, οἷγ' ἀρμυροὶ ἐς τὸδε ἔργον

Ἐκρ⁶θεν, ἀλλυδὶς ἀλλ⁷· ἐπαίξας ἐρέεινον.

Ἰχνια γὰρ νυχίοισιν⁸ ἐπηλίνδητ' ἀνέμοισι

Illac lati libentesque scatebram versus currunt curriculo, donec

Invenerunt. non aliter angusta praecaverna miscentur

Gregatim, quae in terra laborant formicae; non aliter musca

Circa paululam mellis deliciofi guttam

Licenter volantes inhiant confertim; atque tunc frequentes

Minya saxatilis circiter aquae venam versabantur.

Ac nescio quis riguis labris insit ebriolus.

Dii boni! reapse, absens licet, saluti fuit sociis

Siti enectis Hercules. quid si vero eum forte abeuntes

In terra inveniamus errabundum?

Hac post alternantium verba, eorum qui ad rem

Idonei visi alius alio proruit personatum.

Nam vestigia nocturnorum flatu ventorum erant induc̄ta,

¹ Χηραμός, ἢ τῶν μυρμηκῶν καὶ ἀδύπε. ² Γειομόροι, οἱ πει¹ τὴν γλῶσσοπαθόντες. ³ Λίβα, λίγα τὴν σαχρῆνα. ἢ δὲ θεία λίψ, δροστικῶς. ⁴ Δήοιδμ, ὄροιδμ. ⁵ Ἐπηλίνδητ, ἐκικάλυπτο.

Κινυιδίης ἀμάθης. βορέας μὲν ὠρμήθησαν

Τῆς δὴ δύο, πτερυγέσσι πεπυθότε· ποσσὶ τε κήφοις 1465

Εὐφημῶ πύσω, λυγκάσ γέ μιν ὄξεια τηλῆ

Ὅσπε βαλεῖν. πέμπτῳ ἢ μὲν σφίσιν ἔστυτο κείνῳ.

Τὸν μὲν ἄρ' αἶσα θεῶν κείνῳ ὁδὸν ἠγορέη τε

Ἔρσαν, ἵν' ἠρακλῆῳ ἀπηλεγέως πεπύθοιο,

¹ Εἰλαλίδην πολύφημον ἔπη λίπε. μέμβλετο γάρ οἱ 1470

² Οὐ ἔθεν ἀμφ' ἐταίροιο μέγα λήσασα τὰ ἕκαστα.

Ἀλλ' ὁ μὲν οὐκ ἐμυσσῖσιν Ἰπικλεὺς ἄστυ πολίσσας,

Νόστος κηδοσύνησιν ἔβη διζήμενῳ δέ γ' αὖ

Τῆλε δὲ ἠπείροιο. τίως δὲ ἐξίκετο χαΐας

Ἀγχιάλων χαλύβων. τίθι μιν ἢ μοῖρ' ἑδάμασσε 1475

Arenarum confusione. ac principes itineri se accingunt duo

Aquilonis gemini, alis confisi; tum levitate pedum

Fretus Euphemus, & Lynceus facultate procul acutos

Emittendi oculos: eorumque quintus exurgit Cantibus.

Quem quidem deum fata & animositas eam in viam

Impulerunt, ut ab Hercule audaciter sciscitaretur,

Ubinam locorum reliquerit Polyphemum Elati: ea ipsum coquebat

Cura perquirendi omnia de amico suo singulari.

Verum is clara Mysis condita urbe,

Ardenti reditus studio euestigatum Argonem

Remotas peragraverat terras. cumque appulisset in agrum

Maritimorum Chalybum, ibi & fato concessit,

¹ Εἰλαλίδην πολύφημον. πολύφημῳ ἐν μυσίᾳ χαΐας ληφθεὶς ἔκπτε πάλιν κίον, τὴν ἕως οἰκομαθῆσαι ἀπὸ τῆς ἀφ᾽ ἡμῶν πύσω· μὲν γὰρ ἄστυ χαΐας ἔτῳ ἐπιδόθησιν, ὡς φησὶν ἡμῶν· ἔπτε δὲ τὴν κίον ἔκπτε, εἴρηκεν αὐτὴν χαΐας ἐν αὐτῇ χαΐᾳ. ² Οὐ ἔθεν. ἰαυτῆ.

Καί οἱ ὑπὸ βλωθρῶ ἀχερωΐδα σῆμα τίτυκται
 Τυτῆν αἰλὸς περιπαροίθεν. ἀπὲρ τότε γ' ἠρακλῆα
 Μῆνοι ἀπειρεσίης τηλῆ χθονὸς εἴσατο λυγκδίς
 τῶς ιδέειν, ὡς τις τε νέω ἐνὶ ἡμαθὶ μεύετο
 ἢ ἰδεν ἢ ἐδόκησεν ἐπαχλύσων ιδέσθαι. 1480
 Ἐς δ' ἐτάρας ἀνιῶν μυθήσατο, μή μιν ἔτ' ἄλλον
 Μασῆρα εἰχόντα κίχησέμεν. οἳ ᾗ καὶ αὐτοὶ
 ἠ' λυθον, εὐφημὸς τε πόδας ταχὺς, ἤέ τε δοιω
 Θρηϊκίῃ βορέω, μετὰ μῶνια μοχθίζοντες.
 Κάνθε, σὲ δ' ἐλόμεναι λιθύῃ ἐνὶ κῆρες ἔλοντο. 1485
 Πῶεσι Φερβομόροισι σωλώπες, εἶπετο δ' ἀνὴρ
 Ἄυλείτης, ὅς ἐων μήλων πέρι, τόφρ' ἐτάροισι
 Δόμομόροισι κρημίσιας, ἀλεξόμεν' ἔκατι πεφνε,

Et monumentum ipsi procera sub populo factum
 Haud longe à mari. ceterum in illa Herculem indagine
 Solum ex immani terra intervallo visus sic videre Lynceus,
 Ut quis principio mensis lunam
 Obnubilam aut videat aut se viderè opinetur.
 Quare ad consortium reversus negavit ulli eum alii
 Profecto assequendum quastori esse. etiam illi ipsi
 Revererunt, Euphemis celer pedibus, & proles gemina
 Thracii Aquilonis, perdita queritandi opera
 At tibi, Canthe, in Africa manus injecerunt Parca.
 Greges aggrediebaris pascentes; insequebatur vir
 Villanus; tu ut ad socios sumentes abigeres; ille pro suo
 Ut pecore propugnaret, interfecit te

Ἄυλείτης. ὁ δὲ τῆς ἰταλίας. ὁ ἀργεῖκος. ἔστι δὲ ὡσαύτῃ τῆς αὐλίας
 τῆς ὀνομασίας.

514 ΑΠΟΛΛΩΝ. ΤΟΥ ΡΟΔΙΟΥ
 Λαῖβαλῶν. ἐπεὶ ἔμιν ἀφαιρόπρος γ' ἐπίτυκτο
 Τίωνος Φοίβοιο¹ λυκαρείοιο κάφαιρ² 1490
 Κέρης τ' αἰδοίης ἀκακαλίδ³. ἐὺ πτε μίνως
 Ἐς λιθύλω ἀπένασε, θεῶ βαρὺ⁴ κῦμα φέρσασε,
 Θυγατέρα σφετέρω. ἢ δ' ἀγλαὸν ἤεα Φοῖβω
 Τίκτων,⁵ ὃν ἀμφίθεμιν⁶ γαράματ' ἀπικλήσκεισιν.
 Ἀμφίθεμις δ' ἄρ' ἐπειτὰ μίγη τριτωνίδι νύμφη. 1495
 Ἡ δ' ἄρα οἱ τασάμωνα τίκε, κρατερὸν τε κάφαιρον,
 Ὅς τότε κάνθον ἐπεφθεν Ἰπὶρρῶεσσιν ἐοῖσιν.
 Οὐδ' ὄγ' ἀριστήων χαλεπὸς ἠλῶατο χεῖρας,
 Ὡς μάθον οἶον ἔρεξε. νέκτω δ' ἀνάειραν ὀπίσσω

*Manu saxipeta. nimirum haud erat eo imbecillior
 Caphaurus nepos Phœbi Lycoréi
 Et Acacallidis, puella haud impudica. quam fuit cum Minos
 In Africam relegavit, tamenetsi dei gravesceret sœtu,
 Gnatam suam. ea deinde formosum Phœbo filium
 Peperit, quem vel Amphithemim vocitant vel Garamantem.
 Amphithemis porro cum Tritonide fuit nymphea mistus;
 Quem ipsa Nasamone fecit patrem & robusto Caphauro,
 Qui ea Canthum tempestate lanati sui pecoris causa peremit.
 Nec tamen infestas invictissimorum virum manus evitavit,
 Vbi compererunt quid designarit. postea demum cadaver tollunt*

¹ Λυκαρείοιο. ἀπὸ τῆς Δελφικῆς. οἱ γὰρ Δελφοὶ τοῦ πρώτου λυκαρῆος ἐκα-
 λῶντο, ἀπὸ τοῦ κάμης λυκαρῆας. ² Κῦμα. ἀπὸ τῆς κύνης, καὶ συγχο-
 πῶν. ἀλίζανδρ³ ἢ ἐν πρώτῃ κρηλικῶν τῆ ἀκακαλίδι σιωλθεῖν φησὶ
 τὴν ἱερμῶ καὶ τὴν ἀπίλωντα. καὶ ἐκ τῆς ἀπίλωντα γαίοντα γένεσι, ἐκ δὲ
 ἱερμῶ κύνωντα. ἀπὸ δὲ ἡ πόλις κύνωντα καλεῖται ἐν κρήτῃ. ⁴ Τὸν ἢ ἀκα-
 καλίδος υἱόν, ἀμφίθεμιν ἢ γαράματ' ἀπικλήσκεισιν φησὶν. ⁵ Ἄδελφοι ἢ πότι-
 ροι ἀπὸ τῆς γαράματ' τῆς οἱ ἐν τῇ λιθύῃ γαράματ' ἀνομασίουσας,
 ἢ ἔτ' ἀπὸ τῆς ἱθιῆς. ἢ ἢ καὶ τὰς πρὸ αὐτῶν, καὶ γαράματ' ἢ μισμοῦ καὶ
 τῆς ἱθιῆς.

Πυθόμενοι μινύαι, γαίη δ' ἐνὶ περχύουσατο 1500
 Μυρόμενοι παρ' ἧ μῆλα μὲν σφείας οἶγ' ἐκόμισσαν.
 Ἔνθα ἔ' ἀμπυκίδω αὐτῶ ἐνὶ ἡματι μόψον
 Νηλεὺς ἔλε πότμου. ἀδάκεια δ' ἔ' φύγω αἴσαν
 Μαιησύναις. ἔ' γάρ τις ἀποτροπή θανάτιο.
 Κεῖτο δ' ἔπι ψαμάθοισι μεσημβρινὸν ἡμαρ ἀλύσκων,
 Δαιὸς ὄφρις· τωθῆς μὲν ἑκὼν ἀέκοντα χαλεψαι· 1506
 Οὐδ' αὖ ὑποτρέουσατο ἔσωπαδὶς αἴξειν.
 Ἀλλὰ κεν ὦ τὰ πρῶτα μελάγχμον ἰὸν ἐρείη
 Ζώντων, ὅσαι γαῖα φερίσβι· ἔμπροα βόσκη,
 Οὐδ' ὁπόσον πηχύϊον ἐς αἶδα γίγνεται οἶμου. 1510
 Οὐδ' ἔω πατήρων (εἴ μοι θέμις ἀμφαδὸν εἰπεῖν)
 Φαρμάσση, ὅτι μῆνον ἐπιχρίμψησιν ὀδύσιν.
 Εὐπε γὰρ ἰσότη· λιθύλω ὑπερέπιατο περσὺς
 Εὐρυμέδων (καὶ γὰρ τὸ κάλεισκε μιν ἔνομα μήτηρ)

Requisitum Minya & injecta tumultant terra

Lugentes; at ipsi ad se redigunt pecora.

Ibi tum & eodem quidem die Mopsim Ampyci

Acerba occupavit mors. non ille effugere illatabile poterat fatum

Auguriis: nulla siquidem est amolienda hora lethalis ratio.

Recumbebat sub saburra meridiem vit abundus solem horribilis

Draco. is quidem haud facile incommodasset volens nolenti;

Nec in trepide fugientes contra fecisset impetum:

Sed cui animalium vel levissime adspergebat

Atrum virus, quotcunque nutrit spirantia tellus frugiparens,

Ne cubitum quidem longa ad Orcum sit via:

Vel Paone (si dimoto rem velo eloqui liceat)

Medicinam faciente, cum solummodo attigerit dentibus.

Quo tempore enim par deo Perseus supervolabat

Eurymedon (nam & hoc eum nomine nuncuparat mater)

Ἰ Γοργόνῳ δρεπίτομον κεφαλῶ βασιλῆϊ κομίζων. 1515

Atque recisum exiguo ante Gorgoniis caput portabat regi;

Ἰ Γοργόνῳ δρεπίτομον. περίως ἐν σείφῳ μὲν τῆ μητρὸς Διόγροντος
 ὡς δὲ δικτυί ἐκδοσῶν, πολυδέκτης ὁ δικτυῶ ὁμομήτριος ἀδελφός,
 βασιλῆος σείφῳ τυχαίως, ἰδὼν τὴν δανάω, προσέειπεν αὐτῆς, ἢ πόρῃ εἶ
 συγκοιμηθῆσαι καὶ ὡς σκευάσας ἄριστοι, ἐκάλει ἄλλους τε πολλὰς καὶ αὐ-
 τῆν περίωα. περίως δὲ πυθομένη ἐπὶ πῆνι ὁ ἴσρατος Διουχῆται· ἔδὲ φή-
 σαιτος, ἐπὶ ἵππῳ, περίως εἶπεν, ἐπὶ τῇ τῆ γοργόνῳ κεφαλῇ. μὲν δὲ τῆ ἴσρα-
 τος τῆ ἐξῆς ἡμέρα, ὅτε οἱ ἄλλοι ἴσρατῶν τῆ ἵπποι ἀπικρομίζον καὶ περίως.
 ὁ δὲ σὺκ ἰδίχθῳ ἀπῆντε δὲ τῆν τῆ γοργόνῳ κεφαλῇ καὶ τῆν ὑπόχισσι. ἰάν
 δὲ μὴ κομίσῃ, τῆν μητέρα αὐτῆ ληψέσθαι ἔφη. ὁ δὲ, ἀναθεὶς ἀπῆρξαται
 ὀλοφυρόμενος τῆ συμφεραίν, εἰς τὸ ἴχαθον τῆ ἴσρατος. ἰεμῆς δὲ αὐτῆ ὄφθεις, ἐ-
 πύσει αὐτῆ ὡσαυθαῖν, μωθῆν τῆν αἰπῶν ἔθρῳ. ὁ δὲ ἠγεῖται,
 θάρρῆν εἶπεν. καὶ ὡσαυθῆν μὲν ἠγεῖται αὐτῆ ὡς πῆς ἔθρῳ χραίας,
 πμφρηδῶ καὶ ἰτῶ ἐ ἰανῶ, ἀθλῶας φρασσῆς. καὶ αὐτῶν μὲν ὑφαιρέται
 τῆ ὄφθαλμῶν καὶ τῆ ὀδόντα, ὀρεγῶσῶν ἀλλήλαις· αἱ ἴ, αἰσθασόμεθα, βεῶσι, καὶ
 ἰκετῶσσι τῆ ὄφθαλμῶν ἐ τῆ ὀδόντα ἀποδῶσαι. ἐπὶ γῶ αἱ τρεῖς ἐκ Διόδοτος
 ἐκίχρῶτο. ὁ δὲ περίως αὐτῆ ἔχειν ἔφη, καὶ ἀποδῶσαι, ἰάν αὐτῆ ὑπόχ-
 ἔσσι πῆς ὑμφας αἱ ἔχουσι τῆν αἰδῶ κωῆν, καὶ τὰ πίδιλα πῆ ὑπόπτερα,
 καὶ τῆν κίθησι. αἱ δὲ αὐτῆ φραζῶσι. καὶ ὁ περίως ἀποδῶσαι. ἐ ἀπῆρξαι
 ὡς πῆς ὑμφας σῶ ἰεμῆ, αἰτῆσας τε καὶ λαῶν ὑποδισμῆται πῆ
 ὑπόπτερα πίδιλα· καὶ τῆν κίθησι φραζῶσαι καὶ τῆ ὤμῳ, ἐ τῆν αἰδῶ
 κωῆν τῆ κεφαλῇ φραζῶσαι. εἶτα ἔρχεται πτωρῶν καὶ τῆ ὤκῆσῶν καὶ
 τῶς γοργόνῳ, σῶν πομῶν αὐτῆ ἰεμῆ τε καὶ ἀθλῶας. ταύτας δὲ κομῶ-
 μέσας δρεπίσκει. ὑπόχῆται δὲ αὐτῆ ἔτοι οἱ θεοὶ ὅπως χρεῖ τῆ κεφαλῆς
 ἀποτῆμῆν ἀπῆρα μῶν καὶ δεικνύσῃ ἐν τῆ κατῆρα τῆν μίδυσα, ἢ μῶ-
 νη ἢ θητῆ τῆ γοργόνῳ. ὁ εἶ, πλῆσῶν γροῶν, ἀποτῆμῆ τῆ ἄρῃ τῆν
 κεφαλῆν, καὶ εἰθεὶς εἰς τῆν κίθησι φραζῶσαι. αἱ δὲ αἰσθασόμεθα δῶσσι· ἔχ
 ὄρῶσι μῶν αὐτῶν, Διὸ τῆν αἰδῶ κωῆν. περίως ἴ ἰς σείφῳ γροῶν,
 ἔρχεται ὡς πολυδέκτην. καὶ κελῶν σῶσῶν τῆ λαῶν, ὅπως εἰεξῆ
 αὐτῶς τῆν τῆ γοργόνῳ κεφαλῆν· εἰδῶς ὅπ ἰδόντες ἀπολιθῶσῶται. ὁ δὲ
 πολυδέκτης, ἀοκῆσας τῆ ὄχλοι, κελῶν αὐτῶν δεικνύει. ὁ δὲ ἀποτῆμῆ
 μῶν ἐξαίρετῃ ἐκ τῆ κίθησῶν, καὶ δεικνύει. οἱ δὲ ἰδόντες, λιθοιγῶν. ἢ ἴ
 ἀθλῶα ὡς περίως λαῶσα τῆ κεφαλῆν ἐπῆσῶν εἰς τῆν ἰαυτῆς αἰετῶν
 τῆν δὲ κίθησι ἰεμῆ ἀποδῶσαι, καὶ τὰ πίδιλα, ἐ τῆν κωῆν ταῖς ὑμφας.
 ἰσρατῆ φραζῶσαι ἐν τῆ δατῆρα. ἄλλοι δὲ φασὶ τῆ περίωα, κατῶσῶν
 τῆν γοργόνῳ, ὑπὲρ τῆ λιούης πῆσῶν. ἐκ δὲ τῆ κῆσῶν σῶσῶν
 ἔ αἰματῶ γροῶν θηρία. διὸ καὶ τῆν λιούην πολύθηρον εἶπεν. τὸ αὐτῶ
 φησι ἐ ἀλίεσθῶ.

Ὅσῶν

Ὅσας κυανέας σάγες αἵματι ἔδρας ἴκοντο,

Λὶ πᾶσαι κείνων ὀφίων γῆτι ἐβλάσησαν.

Τῷ δὲ ἄκρῳ ἐπ' ἄκαιθον ἐνεσηρίξατο μόψο

λαιὸν Ἰπιπροφέρων ταρσὸν ποδός· αὐτὰρ ὁ μέσῳ

κερκίδα ἔμυῶνα πέριξ ὀδυώησιν ἐλιχθεῖς 1520

Σάρκα δακῶν ἐχάρραξε. ἀπαρ μῆδεια ἔλλα

ἔτρεσαν ἀμφίπολοι. ὃ ἢ φοῖνιον ἔλκετο ἄφρασε

Θαρσαλέως· ἐνεκ' ἔμιν ὑπέρβιον ἔλκετο ἔτιρε·

σχέτλιον. ἢ τέ οἱ ἤδη ὑπὸ χροῖ δύετο κῶμα

Λυσιμελές, πολλή ἢ κατ' ὀφθαλμῶν χέειτ' ἀχλὺς. 1525

Αὐτίκα ἢ κλίνας δαπέδῳ βεβαρηότα γῆα

Ψύχετ' ἀμηχανίη. ἕτεροι δέ μιν ἀμφαγέροντο,

Ἡῶς τ' αἰσονίδης, αἰδινῆ φειδαμβόεις ἀτη.

Οὐδὲ μὲν ἔδ' Ἰπὶ τυτθὸν ἀποφθιμῶς περ ἔμελλε

Κεῖσθαι ὑπ' ἡελίῳ. πύθεσκε γάρ ἐνδοθι σάρκας 1530

Quotquot atri gutta cruoris contigissent solum,

Ille omnes istorum genere draconum pullularunt.

Illius igitur summa Mopsus spina infixit

Sinistri pedis dum profert plantam. at is mediam

E dolore conspiratus circa radium & musculum

Carnem morsu ulcerat: ut Medea & alia, nempe famula

Trepidarent fugam. ipse cruentum vulnus contrectat

Nihil territus animi (qua cum gratia atrox confecit vulnus)

Demens: cujus omnino jam corpus insinuabat veternis

Artuum populator, & multum caliginis offundebatur oculis.

Quapropter illico reclinavit solo membra aggravata,

Et defecta salute dirigit. circumfunduntur interea socii

Cum Iasone heroë, obstupidi cladis catenata sensu.

Atqui ne tantillum quidem, defunctus licet, poterat

Recubare sub sole. nam intestinas carnes putrefecit

518 ΑΠΟΛΛΩΝ. ΤΟΥ ΡΟΔΙΟΥ

Ἴος ἄφαρ, μυδώωσα δὲ διπλὸν χροὸς ἔρρεε λάχνη.

Αἶψα ἣ¹ χαλκείησι βαθυὸν τάφον ἐξελάχαινον

Ἐσσυμένως² μακέλησιν. ἐμοιρήσαντο ἣ χαίτας

Αὐτοὶ ὁμῶς κῆραί τε, νέκυν ἐλεεινὰ παθόντα

Μυρόμενοι. τρεῖς δὲ ἀμφὶ σὺν ἔντεσι δινηθέντες 1535

³ Εὐκλερέων ἴχοντα, ⁴ χυτῶν Ἰπὶ γαῖαν ἔθεντο.

Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' Ἰπὶ νηὸς ἔβαιον⁵ πρηϊοσολίῳ ἀήτεω

Ἀμπέλαγῳ νολίσιο, πύρον τ' ἀπέλεκμαίροντο

Λίμνης ἐκπρομολεῖν τριτωνίδῳ, ἔτινα μῆτιν

Διὸν ἔχον, ἀφραδέως ἣ πανημέροισι φορέοντο. 1540

Ὡς ἣ δράκων σχολίῳ εἰλιγμένῳ ἔρχεται οἶμον,

Εὐτέ μιν ὀξύτατον θαλάπῃ σέλας ἠελίοιο.

⁶ Ροίζῳ δὲ ἔνθα ἔνθα κάρη σρέφει, ἐν δέ οἱ ὄσσε

Continuo venenum, & immadens defluebat coma corpore.

Tanto minus morati altum effoderunt sepulcrum arcis

Ligonibus, tumultuaria opera: tum crines secuerunt

Simul ipsi simul puella, & perpeffo miserabilia mortuo

Fletum fecerunt: in summa ter cum armis circumacti

Omnia funeris arbitria consecutum fusili obruerunt terra.

Verum ut conscenderunt navim perflante pelagus

Vento australi, & promiserunt sibi viam

Qua Tritonium exeant lacum, diu nihil suppeditabat consilii,

Totoque die ferebantur inconsulte.

Sic in spiras collectus draco obliquam carpit viam,

Quem satis penetrabilis torret aestus solis:

Adco ut caput cum sibilo huc illuc divertrat, & furioso

¹ Χαλκείησι. τοῖς χαλκείοις σκαφίοις Πλάχαινον ὅ ἐστι ἴσκαπῳ. ² Μά-
κιθα, δίκιθα. ³ Εὐκλερέων ἴχοντα. ἀπὸ Ἰ λαβόντα. ⁴ Χυτῶν ἣ ἡμερε-
κῶς, τῶν ἰπὶ τοῖς νεκροῖς χρομῶν γῆν. ⁵ Πρηϊοσολίῳ, φουσῶντῳ. ⁶ Ροί-
ζῳ, ἀπὸ Ἰ μῆ σσεργμῆ.

Ἰ Σπιθαράγασσι πυρὸς ἀναλίγκια μαιμῶνι
 Λάμπεται, ὄφρα μυχόνδε Διὸς Ἰωχμοῖο δύηται. 1545
 Ὡς δὲ γὰρ λίμνης σῆμα ναύπυρον ἐξερέσαι,
 Ἀμφεπόλῃ δῶλαιον Ἰπὶ χροῖον. αὐτίκα δὲ ὄρφθε
 Κίκελ' ἀπόλλωνος τριπόδα μέγαν ἔκπεθε νηὸς
 Δαίμοσιν ἐγφενέταις νόσφ' ἐπι³ μείλια θείσασθαι.
 Καὶ τὸ μὲν Φοῖβος κτήρας ἰδρυσον ἐν χθονὶ βάνηες. 1550
 Τοῖσιν δὲ αἰζηῶ ἐναλίγκι ἀντέδόλησε
 Ἰ Τελίων Ὀρυθίης γαίης δὲ ἀνα βῶλον αἰήρας,
 Ἔστιν δρισηέσσι περιόχεσθαι, Φώνησέν τε.
 Δέχθε Φίλοι· ἐπεὶ δ' ὤπειώσιον ἐγυαλίξασθαι
 Ἐνθιῶδε νῦν περ' ἐμοὶ ξεινήιον ἀντιμῶισιν. 1555

*Lumina scintillas ignis simulantia
 Luceant, donec per festram subeat latibulum:
 Ut Argo, dum paludis enavigandum querebat ostium,
 Ad longulum tempus inerravit. sed Orpheus pro re nata
 Magnum jubet Apollinis tripodem è navi depromptum
 Diis indigenis placabile pro reditu donum sacrare.
 Et illi quidem facto excensu Phæbeum dedicant peculium.
 At is reformatus in juvenem occurrit
 Præpotens Triton, & sublatam è terra glebâ
 Pro xenio protendit principibus, atque ait.
 Accipite amici: quando lautius quod tradam
 Huc divertentibus xenium mihi nunc non suppetit.*

Ἰ Σπιθαράγασσι. αἰ λαμπηθῶν. Ἰ Ἰωχμοῖο. Ἰωχμοῖο ἵστιν αἰ κτ' τὴν
 γλῶσσην. Ἰ Μείλια. τὴν σήμεριζέσασθαι διωμάδρα δῶσθαι. τὴν ἰλαση-
 ελαι. Ἰ Τελίων δὲ αἰζηῶ. Ἐ πινδαροῦ ἐν πυθιαίκοις, ἐν τῇ ἑξ ἄρχει-
 λαοῦ ἠδῆ, τὴν δὲ τρίτω ἔπιφάνειαν λίγλ. ἴτι δ' ὤπει ὡς γεγεφῶσ
 τὴν ὤπει κόπης ἔ λισῶς.

Εἰ δέ τι τῆσδε πόρος μαίεσθ' αἰλὸς (οἷά τε πολλὰ
 Ἄνθρωποι χατίεσιν ἐπ' ἀλλοδαπῇ περόωντες)

Ἐξερέω. δὴ γάρ με πατὴρ Ἰππίστρα πόντε
 Θῆκε ποσειδάων τῆδ' ἔμμεραι. αὐτὲρ ἀνάσσει
 Παρράλῃς. εἰ δὴ τιν' ἀκχέτε, νόσφιν ἔόντες,

1560

² Εὐρύπυλον λιβύη θηροτρόφω ἐγχεζαῶται.

Ὡς ἠύδα. ³ πρόφρων δὲ ὑπερέχεθε βῶλακι χεῖρας
 Εὐφρημῶ· καὶ τοῖα ⁴ παρὰ βλήδην προσείπεν.

⁵ Ἀτθίδα, ⁶ πέλαγῶ μινώϊον, εἰ νύ τις ἦρας

*Si quid vero maris hujus itinera indagatis (veluti saepe
 Indigent querere, qui exterum pervagantur solum)*

*Haud calabimini. pater quippe me, ut hujus pelagi essem
 Arbitr, fecit Neptunus. imprimisque regnatus*

*In ora maritima. modo si quamvis longe absentes audistis
 De Eurypylo Africa ferarum altricis indigena.*

*Hac cum esset prolocutus, glebam alacriter cepisset manibus
 Euphrentus, ac talia subjicit vicissim.*

Atthidem & pelagus Minoum, si fors pernocti

¹ Ἰππίστρα, ἀπὸ τῆς κρητῆς, ἐπιμηλητῆς ἐπίσκοποι. ὅταν ἢ ὁμηροῦ ἢ
 ἀγαμέμνονοῦ λίγη ἴστρα δὲ ἀτθίδην ἀγαμέμνοια, ἀπὸ τῆς μαγίστρα, σιω-
 θηροφύλακα. ² Εὐρύπυλοι λιβύης. εὐρύπυλοῦ, ποσειδάων ἢ ἢ κὴ κε-
 λαίπες τῆς ἀτθίδος, βασιλεύς ἢ κυρλίης. φύλαρχοῦ δὲ ἐν ἰσθμῷ Ἄρυ-
 τον αὐτὸν κελεῖ. κὴ ἀδελφοὶ αὐτῷ ἀναγράφη λυκείονα. ἀκίπασθαι δὲ ἐν
 παρὰ τῶν κυρλίης τῆς ὑψίως, μετ' αὐτῶν βασιλεύσασα φησὶ λιβύης κυρ-
 λίνω τῶν ὑψίως. μετ' αὐτῶν δὲ εὐρύπυλοι ἐκαχίμαχοι, λίγη. βῶλα σίνε
 εὐρύπυλοιο, ἢ κυρλίης ποιέμενοι τῆς λόγῃ. ³ Πρόφρων δὲ ὑπερέχεθε.
 τῆς εὐφρημοῦ ἐπίσης δεχόμενοι τῶν βῶλων δὲ δικαιοσύνη. ἐπὶ ποσειδάων
 κὴ εὐρύπυλοι τῆς πτυῶ. καὶ εὐρύπυλοῦ ἢ ἢ τῆς, ἢ ἐν τῶν χώρων περιχόουτο.
 ποσειδάων ἢ ἐν ἢ. λίγη δὲ ἐπὶ τῆς παιδάρῳ ὅτι ἰδέξατο τῶν βῶλων
 ὁ εὐφρημοῦ. ⁴ Παρὰ βλήδην. παλαμίδης, ἐξ ἀποβολῆς. ἢ παρὰ λογικῶς.
 τῶν δὲ, ἐξ ἀποκρίσεως. ⁵ Ἀτθίδα. γράφεται, ἀπὸ τῆς κὴ πέλαγῶ μινώϊον.
 ἀπὸ τῆς κρητῆς. ⁶ Μινώϊοι δὲ πέλαγῶ. ἢ τῆς κρητῆς.
 αὐτῆ γὰρ μινώϊον βραχίονα. ἢ ἐπὶ θαλαττοκρατῶν, ἢ ἀπὸ τῆς τῆς
 τῆς ἐπίσης. μὲν δὲ τῆς κρητῆς, τῆς αἰγυπιοί.

Ἐξεδάης >

Ἐξεδάης, ημερτὲς ἀνειρομύοισιν ἔνιασε. 1565

Δεῦρο γὰρ οὐκ ἐθέλοντες ἰκάνομεν, ἀλλὰ βαρείαις

Χρῖμψαυτες γαίης Ἰπὶ πείρασι τῆςδε θύλλαις,

Νῆα μεταχρονίω ἐκομίσσασθαι εἰς τὸδε λίμνης

Ἐχεῦμα δὲ ἠπείρα βεβαρημύοι. ἔδέ τι ἴδμεν

Πῆ πλότῳ ἐξαιέχῃ πελοπηίδα γαῖαν ἰκέσθαι. 1570

Ὡς ἂρ ἔφη. ὃ ἣ χεῖρα πανύσταλο, δειξέσθι ἄπωθε

φωνήσας πόντον τε καὶ ἀγχιβαθὲς σῶμα λίμνης.

Κεῖνη μὲν πῶτιοι³ διήλυσσι, ἔνθα μάλιστα

Βένθῳ⁴ ἀκίνητον μελαιεῖ. ἐκάτερθε ἣ λῶκαὶ

Ῥήγμιτες⁴ φείσασσι διαυγίες· ἠδὲ μεσηγῶ 1575

Ῥήγμίνων σεινὴ τελέθῃ ὁδὸς ἐκτὸς ἐλάσσαι.

Heros, cum fide indica requirentibus.

Non enim sponte nostra huc devenimus, sed violentibus

Illis procellis ad soli hujus margines adacti

Navim sublimem transportavimus per terram gravati

In profluum istum lacum: ac juxta cum ignarissimis nescimus

Qua navigatio sit porrigenda cogitantibus Peloponnesum.

Hac ad verba ille manu extensa monstrat ex intervallo

Et verbis indicat mare & profundum ad litora ostium paludis.

Illac in mare patet transitus, ubi maxime

Pigrescit & per id nigrat profunditas. ac utrinque albæ

Pellucidaeque fluctuante ripæ, & inter ripas

Arcta illa est enavigandi via.

¹ Χεῦμα δὲ ἠπείρα βεβαρημύοι. ἀδελφοὶ πότερον καὶ τὸ κρητὸν ἠπείρα
εἴρηκε πλὴν γλῶ· ἢ ὅτι πᾶσαι ἢ οἰκυμύρη εἰς ἠπείρα· τρεῖς δὴ ῥηται, ἀσίασ,
ἀρώπιω, λιούλω. ἢ ἣ αἰγυπία, καὶ μὲν πιασ, τ' ἀσίας ἐστὶ καὶ δὲ πιασ, τ'
λιούης. ² Ἄπωθεν. ἀπὸ ἀγχιμῆσ. ³ Διήλυσσι. ἢ διεξίλυσσι, & ἐξο-
δῶ. ⁴ Φείσασσι. ἀπὸ φ, εἰς ὑψὺ αἴρονται.

Κεῖνο δ' ὑπερμον θείω πελοπηίδα γαῖαν
 Εἰσαόχρ' πέλαγ' ἔκρητης ὑπερ. ἀλλ' Ἰπὶ χειρὸς
 Δεξιτερῆς λίμνηθεν ὅτ' εἰς αἶλος οἶδμα βάλητε,
 Τόφρ' αὐτῶ ὦδ' ἄ χέρσον ἐργυμῆμοι ἰθύνεσθε, 1580
 Ἔς τ' ἀνὰ τείνησι. ἑπειρήδω δ' ἐτέρωσσι
 Κλινομῆης χέρσιο, τότε πλό' ὑμῖν ἀπήμων
 Ἀγκῶν τεύευσται ἰθὺς περ' ἄχον' ἰῶσιν.
 Ἀλλ' ἴτε γηθίσωοι. καμάτοιο ἧ μὴ τις ἀνίη
 Γινέσθω νεότητι κεκασμῆα γῆα μογῆσαι. 1585
 Ἰσκειν εὐφρονέων. οἱ δ' αἰψ' Ἰπὶ νηὸς ἔβησαν,
 Λίμνης ἐκπρομολεῖν λελημημένοι εἰρεσίησιν.
 Καὶ δὴ Ἰπὶ προνέοντο μεμαότες. αὐτὰρ ὁ τείως
 Τρίτων ἀνθίμω τριπόδα μέγαν, ἑῖσατο λίμνῳ
 Εἰσβαίνειν. μὲ δ' ἔπις ἐσέδρακεν, οἷον ἄφαι' 1590

*Illud rursus divinam in Peloponnesum prominet
 Subobscurum pelagus supra Cretam. verum ubi ad manum
 Dextram à palude in altum fueritis mare ingressi,
 Continuo ipsum juxta litus contenti navigate,
 Dum tendat altius. cum enim conslexu in partem alteram
 Verget terra, tunc inoffensus vobis cursus
 Tenditur recta euntibus ad procurrentem cubitum.
 Sed ite lati. atque imprimis cavete ne tantum laboris obrepas
 Vobis tadium ut vigentes juventa artus fatiscant.
 Hac memoravit benevolenter. nec diu, & conscendunt navem,
 Gestientes remigio transabire paludem.
 Iamque cupiditate promovebant longius. sed Triton
 Interea magno oneratus tripode cepit lamam
 Inire. postilla nemo cum vidit: adeo subito*

¹ Πειρήδω. τὸ κτ' περιφέρειαν δηλοῖ. ² Εἰσαόχρ. ὄρεμασι.

Αὐτῷ σὺν τρίποδι χεδὸν ἔπλετο, πῖσι δ' ἰάνθη
 Θυμὸς, ὃ δὴ μακάρων τις ἐναΐσιμ' ἀντεβόλησεν.
 Καί ῥα οἱ αἰσονίδει μῆλων ὅ,τι φέρτατον ἄλλων
 Ἦτονον ῥέξαι, καὶ ἐπέφρημῆσαι ἐλόντα.
 Αἴψα δ' ὄγ' ἰοσυμφύως ἐκρίνατο, καὶ μιν αἶρας 1595
 Σφάξε κ' ἐπύμνης. Ἰπὶ δ' ἔννεπεν Ὀχωλῆσι.
 Δαῖμον, ὅτις λίμνης Ἰπὶ πείρασι τῆσδε Φαάνθησ,
 Εἴτε σύ γε τρίτων, ἄλιον τίρας, εἴτε σε Φόρκω
 Ἠ' ἠρηῆα θυγατρὸς Ἰπικλείδ' ἀλοσύδναι.
 Ἰλαθι, ἔ νόστιο τίλ' Ἰθυμηδὲς ὄπαζε. 1600
 Ἠ' ῥ' ἄμα δ' Ὀχωλῆσιν ἐς ὕδατα λαιμοιομήσας
 Ἠ' κε κ' ἐπύμνης. ὃ ἣ βένθη ἐξεφαάνθη,
 Τοῖ' ἔων οἷός περ ἐτήτυμ' ἦεν ιδέαται.
 Ὡς δ' ὅτ' ἀνήρ Ἰπὸν ἵππων ἐς Ὀρέα κύκλον ἀγῶν'

*Vna cum cortina è conspectu fuit abditus. istis gaudio intepere
 Pectora, quod tandem è deorum ordine fuisset qui equum se
 Offerret. tum Iasonem, ea quae ante alias sit lectissima,
 Faciat pecude, captaeque bonas precetur preces volunt.
 Is quoque actutum seligit cum studio, sublatam
 Maetat in puppe, hac denique utitur obsecratione.
 O quicumque hujus ad stagni oram extitisti deus,
 Sive tu Triton es, marinum prodigium, sive Phorcum te
 Aut Nereum filia cognominant salacia, propitius
 Ades, & optatum nobis muni consummabilemque reditus.
 Has inter preces jugulatam in aquas
 Misit de puppi. ea ille gratia prominet è profundo,
 Et talis quidem, qualis germanitus erat ad aspectum.
 Ac ut aliquis equum alipedem in latum ludi circum*

Ἰλοσύδναι. θαλάσσια. ἀπὸ τῆς αἰσίου δυνάμεως, ὅ ἐστιν, ἐν τῇ θαλάσῳ
 ἰσχυρῶν.

Σπέλλει, ὀρεξάμεν ἄλασις ἄπειθια χαίτης, 1605
 Εἶθαρ Ἰπιτροχάων· ὁ δὲ ἐπ' αὐχένι γαῦρ ἄερθης
 Εἴσεται, δέξινόν τε δὲ ἐνὶ σμάτεσσι χαλιναὶ
 Ἀμφίς ὀδακτάζοντι ὡδραβλήδην κροτίοντα·
 Ὡς ὄγ' Ἰπιχόμην ἄγλαφυρῆς ὀλκήϊον δέγχε
 Ἡγ' ἄλαδε προτέρωσσι. δέμας δέ οἱ ἐξ ὑπάτιο 1610
 Κερίαι, ἀμφί τε νῶτα ἔϊξυας, ἐς τ' Ἰπίτηδυν,
 Ἀνίκρυν μακάρεσσι Φυλὸν ἔκπαυλον ἔϊκτι.
 Λύτῃρ ὑπαίλαζόνων ἰδικραίρα οἱ εἶθα ἔϊθα
 Ἄκῃτε ἄλκαίη μεκκίετο. κήπιε δὲ ἀκάνθαις

Ducit, & hirsuta prendit tractabilem juba,
Ingrediens curriculo; ille elato superbus vertice
Sequitur, simulque spumosa frana ore
Toto mansitat, ut crepissent exterius:
Non ille aliter arrepto ventriosae remone Argonis
Ducebat protinus in mare. atque corpus ejus à summo
Capite circum terga & lumbos ad profundum usque ventrem
Palam confitebatur formamenta divum, ut stuperes:
Sed sub ilibus bisulca hinc atque illinc
Procedebat cetosa cauda. ac verberabat spinis

Ὀδακτάζοντι. δάκνοιτι. Ὀλκήϊον δέγχε. τὸ κῆπιον ἔστω παλαιὸν ξύλον,
 τὸ ὡς τῇ πρόπιδι, ἔστω αὐτὸς ἔλκεται. ὁ πῆγνυται ὡς τῷ ἐπὶ γῆς κῆπι-
 σκῆλαζομένη παλαιόν. ἰδικραίρα οἱ. διπλή. τριαύτη γὰρ ἡ ἔστω τρία ἔστω
 διηρημένη εἰς δύο. ἔπιμνε δὲ τὸ ἄκρον ἔστω ὑδατῶ ταῖς ἀκάνθαις, αἵτινες
 κῆπιον ἐπὶ τοῖς κέντροις τοῖς σκαμβοῖς ἰδικάζοντι ὄμοιαν ἔστω τοῖς τ' σε-
 λῶν κίρασιν ἄπια ἡμικύκλια εἶσι. τοῦτο δὲ ἀκάνθαις ἔστω τὰ ἄκρα τῆς
 ἔστω τ' ἰχθύων εἰσὶν ἡμικυκλίαι. Ἄκῃτε ἄλκαίη. ἄλκαίη λέγεται κυρίως
 ἡ ἔστω λείον ἔστω, ἀπὸ τῆς δι' αὐτῆς εἰς ἀκλῶν τρία πλάται. καὶ ὁ ποιητής. ἔστω
 μὲν πλάταις τε καὶ ἰχθῆα ἀμφοτέρωθεν μεσίτοι. κῆπιον ἔστω κακῶς ἐπὶ
 τ' μῶν τίθειται. ἀλκαίης ἀφύστα. ἡ ἀπὸ τῆς ἀλκῆς, ὅ ἐστι βοθητή, ἡ εἰς ἀλ-
 κῶν παρορμησά. ὡς περὶ ἔστω ὡς τὸ ἔστω, ὅ ἐστι φυλάττειν. ἡ ἀπὸ τὸ
 ἐρίνη ἰαυτὰ τὰ ζῶα τῆς ἔστω ὡς ὁ λῆνι, καὶ ὁ ταῦρ, ἔστω κύνι, καὶ τὰ λοιπὰ

Ἄκρον

Ἄκρον ὕδωρ, αἶτε σκολιοῖς Ἰπὶ νεῖθε κέντροις 1615

Μλώης ὡς κερταεσσιν εἰσδόμωαι διχόωντο.

Τόφρα δὲ ἄγρ, τείως μιν Ἰπιπροέηκε θαλάσση

Νηπυρίω. δδ δὲ αἶψα μέγαν βυθόν. οἱ δὲ ὀμάδησαν

Ἡρώες, ἴ πέραι αἰτὸν ἐπ' ὀφθαλμοῖσιν ἰδόντες.

Ἔθα μὲν ἄργῶός τε λιμὲν ἔσηματ' αὐτῆς, 1620

Ἡ δὲ ποσειδάωντος ἰδὲ τρίτωντος ἔασιν

Βωμοί· ἐπεὶ κείν' ἡμᾶρ ἐπέχεθον· αὐτὰρ ἐς ἡῶ

λαίφροσι πεπταμένοισι αὐτῶ Ἰπὶ δέξι' ἔχοντες

Γαῖαν ἐρημαίω, πνοιῆ ζεφύροιο θέεσκον.

Ἡρι δ' ἐπέτ' ἀγκῶνάθ' ὀμῶ μυχάτην τε θαλάσσαι 1625

Κεκλιμένοισι ἀγκῶντος ἰπὲρ πρῆχοντος ἰδόντο.

Aequor summum, qua varis inferne aculeis

Cornua luna simulantibus infundebantur.

Ac tantisper eam duxit, dum emitteret in mare

Ituram. qua expedita re, altum repente subit stagnum. fremunt

Hic heroes, horrible monstrum contemplati oculis.

Ibi quidem portus Argous & navis vestigia,

Atque Neptuni extant atque Tritonis

Altaria. ea videlicet luce retinebantur, sed ad diluculum usque

Tensis carbasis ipsum à dextra habentes

Desertum, Favonii anima ferebantur.

Exim orto mane tum ad confluxum tum mare penitissimum

Venerunt, quod ultra protumidum confluxum reclinatur.

κυστέως δὲ ἢ τ' λείοντος ἔρα ἀλκαία λέγεται. ἐν δὲ τῷ κωμικῷ λεξικῷ ἔ
 μῆσις ἢ τ' λείοντος ἔρα, ἀλκαία, ἀλλὰ καὶ ἵππε καὶ βεός, ἔ τ' ἱμφορῶν,
 ὅσα ὡσπερ ἀλιξητηρίῳ τῇ ἔρα χρῆται. Τίρας. τ' πρίπινα λίγα τίρας.
 ἐπεὶ τὰ μὲν ἀνδρὸς ἔρα, τὰ δὲ κήτας. Ἀργῶός τε λιμὲν. ἔρα τῇ τριτω-
 νίδι λίμνῃ ἐπὶ, ἀργῶος καὶ ἑρμῶος.

Αὐτίκα

Ἐργυροῦ πύργου εἶργε χθονὶ πείσματ' ἀνάψαι,
Δικαίην ὄρμοιο κατερχομένης Ἐπιωγῶ. 1640

Τὸν μὲν χαλκείης μελιηγεῶν ἀνθρώπων
Ἐργυροῦ λειπὸν εἶόντα, μετ' ἀνδράσιν ἡμιθέοισιν
Εὐρώπῃ κρονίδης νῆσξ ἴπρεν ἐμμεναι ἔρον,
Τεῖς πᾶσι χαλκείοις κρήτιν ποσὶ δινδύοντα.
Ἄλλ' ἦτοι τὸ μὲν ἄλλο δέμας κ' γῆα τέτυκτο 1645

Χάλκεος ἢ δ' ἄρρηκτοῦ· ἴσαί δέ οἱ ἔσκε τένοιο
Ἐργυροῦ αἱμαπίεσσα κ' σφυρόν. αὐτὰρ ὁ τῶν γε
Λεπτός υἱὸν ζωῆς ἔχε πείρατα Ἐθανάτιο.
Οἱ δὲ δὴ μάλα περ δεδμημένοι, αἰψ' ὀπὲρ χέρσξ
Νῆα πειδδισσύντες ἀνακρέεσκον ἑρετμοῖς. 1650
Καὶ νύ κ' Ἐπισμυγεῶς κρήτης ἐκάς ἤεργησαν,

*Refractis lapidibus vetuit religare funes à terra,
Cum ad Dictai stationem receptus contenderent.
Eum quidem de anea progenitorum fraxinis hominum
Stirpe superantem inter viros semideos
Europa dederat Iupiter, ut insula esset praeses,
Et ter in anno Cretam aneis obiret pedibus.
Sed is cum cetero corpore & membris esset
Aeneus & invulnerabilis, tamen sub tenonte habebat
In malleolo turgentem sanguine venam, quam tenuis
Continebat tunicula, & vita praestabat mortisque confinium.
Hi igitur adversitate perpressi statim à litore
Navem, ut tecu erant externati, inhibuerunt remis;
Adeoque damnose fuissent procul à Creta ablati;*

¹ Ἐπιωγῶ. σκίπυ, ὅφ' ἔς ὃ ἀνιμῶ ἀγρυται. ² Ἐργυροῦ εἰς λίγεται
ἢ πύργου. ὅτι δὲ εἰμαρῶ αὐτῆ τελευτήσῃ ἰαγείσης τ' Ἐργυροῦ, λίγαι
εἰσοκλῆς εἰς τῶν.

Ἀμφοτέρων, δίψη τε καὶ ἄλγεσι μοχθίζοντες,

εἰ μὴ σφιν μήδεια λιαζομένησι ἀγόρευσε.

Κέκλυτέ μω. μένη γὰρ ἴομαι ὑμμι δαμάσσειν

Ἄνδρα τ' ὅστις ὄδ' ἐστὶ, καὶ εἰ παυχάλκεον ἴχθη 1655

Ὅν δέμας· ἑπώτε μὴ οἱ ἐπ' ἀκάμαλ' ἔπειτα αἰών.

Ἄλλ' ἔχετ' αὐτὰ νῆα θελήμονες ἔκτις ἐρωῆς

Πετράων, εἴως κεν ἐμοὶ εἴξειε δαμνῶαι.

Ὡς ἂρ' ἔφη· καὶ τοὶ μὲν ἔπειτα ἐκ βελίων ἐρύσαντο

Νῆ' ἐπ' ἐρετμοῖσιν, δεδοκημένοι κῶπινα ῥέζοι 1660

Μῆτιν ἄνωϊσως. ἡ δὲ, πύχα πορφυρέοιο

Προχομένη πέπλοιο παρειάων ἑκάτερθε,

Βῆσαντ' ἐπ' ἰκροφῶν· χειρὸς δὲ ἑχειρὶ μεμαρπῶς

Ἀισονίδης ἐκόμιζε διὰ κληῖδ' ἰῶσιν.

Quod siti pariter & fame implicarentur,

Ni deproperantes compellasset Medea.

Mihi auscultate, qua sola me confidam pessum daturam

Virum istum, quicumque tandem fuerit; vel solido ex cre statum

Gerat saccum suum: immortale saltem ei avum est negatum.

Iamque hic haud gravatim tenete navem extra impetum

Saxorum, quoad à me perire discat.

Vt haec talia dixit, illi extra ictum tenent

Ad remos navim, & inhiant quemnam sit è re nata.

Procusura dolum. & ea purpureo rugosoque

Peplō genis utrinque obtento

Infit conscendere stegam; nec deerat Iason dextris eam

Interjunctis vadentem per transtra deducere.

Ἰπ' ἐκ βελίων. ἤγαν τ' πηγάων. καὶ γὰρ ὁμοίᾳ βέλᾳ εἴρηκε τὴν
πίπτειν τὴν ὑπὸ τῷ κύκλωπᾳ βληθῆναι. καὶ πᾶν τὸ περιπέμμενον φασί.

Ἄνωϊσως, ἀγνώσως, ἡ ἐξείρις.

Ἔνθα δ' αἰοιδῆσιν μελίσσεται· θέλγει ἢ κῆρας 1665

Θυμοδώρας, αἶδαο θοᾶς κυίας, αἶψα πᾶσαν

Ἡέρα δινύσσει· Ἰπὶ ζωῶσιν ἄγονται.

Τὰς γυναζομένη, τρεῖς μὲν παρεκέκλειτ' αἰοιδῶν,

Τρεῖς ἢ λιταῖς. θεμύνη ἢ κακὸν νόον, ἔχθηδοπίσιν

Ὀμμασι χαλκείοιο πάλω ἐμέγνηρον ὀπωπίας. 1670

Λαγαλέον δ' Ἰπὶ οἱ πεῖεν χόλον· ἐκ δ' αἶδηλα

² Δείκηλα προιάλλει, Ἰπὶ ζαφελὸν κητίσσει.

Ζεὺ πάτερ, ἢ μέγα δὴ μοι εἰσι φρεσὶ θάμβει· ³ ἄηται,

Εἰ δὴ μὴ νέσοισι τυπῆσὶ τι μῆνον ὄλεθρον·

Ἀντιάει. κῆ δὴ τις δόποπροθεν ἄμμε χαλέπει. 1675

Ὡς ὅγε χάλκειός περ ἐὼν ἰπταίξει δαμιῶναι

Μηδείης ⁴ βερίμη πολυφαρμάκων. αὐτῆ βαρείας

Ibi vero placare cantando & delinire Mortas cepit

Vitarum estrices, rapidos Orci canes, qua universum

Percursant aërem immissa superis.

Eas demisse venerata, ter irritat cantaminibus,

Totiesque precibus; tum animo ad maleficium efferato, infesto

Obtutu aciem oculorum anei Tali hebetat;

Ac dentibus frendens pestilentem adhalat bilem; tandemque

Obscura objicit simulacra furenter irascens.

Iovis pater! quantus mihi stupor percipit mentem!

Quia non ex morbis solum plagisve pestis

Accidat, sed sic etiam qui de longinquo nos infestet.

Veluti iste cum areus esset, cessit tamen & succubuit

Medeæ veneficæ pollutia. dum enim momentosos

¹ Ἐπὶ ζωῶσι. Διὰ τῆς φαρμάκων πῆς ζωῶσιν ἰπάγονται. ² Δείκηλα. εἶδωλα, φαντάσματα. ³ Ἄηται. φέρεται, κείνηται. ⁴ Βερίμη. τῆ ἰχθυόωσιν ἢ τὸ βελ πῆπιακε ῥῆμα τὸ βερίτω· ὃ μίλλαν βερίσω· καὶ ῥημα πηγι· ὄνομα βερίμη. τὰ γὰρ εἰς μὴ λήγοντα ὀνόματα. ἐπὶ φανήνῃ φησὶ ἀλη-

530 ΑΠΟΛΛΩΝ. ΤΟΥ ΡΟΔΙΟΥ
 Ο χλίζων λαίλαξας ἐρυκέμω ὄρμον ἰκέωται,
 Ἰ Περσείω σίνυχι χρίμψε σφυρόν· ἔκ δέ οἱ ἰχώρ
 Τηρωμύω ἰκελῶ μαλίβω ρέεν· κδέ τι δηρόν 1680
 Εἰσηκῆ πωβλῆτῶ ἰπεμβεβαῶς σκοπίλοιο.
 Αἰλλ' ὡς τίς τ' ἐν ὄρεσι πλωρῆη ὑψόθι πάκη,
 Τλάτῃ θοοῖς πελέκεων ἔθ' ἡμικαλῆζα λιπίπης
 Τ'λοτόμοι δρυμοῖο κατήλυθον· ἢ δὲ ὑπὸ ρυκτῇ
 Ρ'ἰπῆσιν μῶ πρῶτα πινάσεται, ὕστερον αὐτῆ 1685
 Πρυμνόθεν ἐξαγεῖσα κατήρπεν· ὡς ὄρα πωσὶν
 Αἰκαμάτις τείως μὲν ὄπισθεδὸν ἠωρεῖτῃ,
 Τ'στερον αὐτ'· ἀμυλῶδὸς ἀπείρονη καί πωρεσὶ δ'άπω.
 Κεῖνο μὲν οὐκ κρήτη ἐνὶ δὴ κνέφας χυλίζοντῃ
 Ἡῤωες· μὲν δὲ οἴγα νέον Φαείθκωσιν ἐς ἠῶ 1690

*Revellens lapides, quo minus veniatur in stationem, prohibet,
 Acuto illidit murici malleolum, ut sanies inde
 Liquefcenti plumbo similis erumpat. nec longum
 Constitit in protuberante scopulo pedibus nixus:
 Sed ut ingens aliqua in monte summo picea,
 Quam acutis jam securibus semicasam liquerunt
 Sectores materiarii de silva descendentes, quaeque de nocte
 Primulo agitatur flabris, post
 Elisa stirpitus corrui: itidem iste pedibus
 Quidem indebilibus fixte erigebatur aliquantum,
 Sed ad extremum decidit exanimis immenso cum fragore.
 Hac amota obice, pernoctarunt in Creta
 Heroës; ac postinde orto recens die*

ἡμίμα, βαρύνεται· οἶον, κρήνη, φάμη, κήμη· πλὴν ἔπειμῃ. καὶ δὲ ἔχουσι
 αὐτῶν ἔμῃ ἔπειροι σίμφωνιοι, ὀξύνεται, ἀπὸ χρυσομῆ. Ἰ Περσείω σίνυχι. αὐτῶν
 ἐπὶ κυρτῆς τῷ ἀκροῖ ἔκ δὲ οἴκῃ· κρημνιστικῶς ἔ, πᾶσι τὸ ἐνὶ δέξυ λῆζον.

Ἰρόν

Ἰρὸν ἀθλωαίης μινωίδ[⊗] ἰδρύσαστο.
 Ἦ δ' ὄρωτ' εἰσαφύσαστο Ἐ εἰσέβασι, ὡς κεν ἑρετμοῖς
 Παμπρώπινα βάλοιεν ὑπὲρ¹ σαλμωνίδ[⊗] ἄκρης.
 Αὐτίκα ἦ κρηλαῖον ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θεόντας
 Νυξ ἐφόβη, πλώ πῆρ τε² κατελάδα κικλήσκουσι, 1695
 Νύκτ' ὀλοώ. οὐκ ἄσρα δίδρασκον, εἴδ' ἀμαρυγαὶ
 Μνώης· ἔρασιόθεν ἦ μελάγχρο[⊗], ἥε τις ἄλλη
 Ὠρώρη σκολίη³ μυχάτων ἀνιῶσαι βερέθρων.
 Αὐτί δ' εἴτ' αἶδη, εἴθ' ὕδασι νῆμοφορέοντα,
⁴ Ἦ εἶδειν εἴδ' ὅσον· ἐπέτρεψαν ἦ θαλάσῃ 1700
 Νόσον, ἀμηχανέοντες ὅπη φέροι. αὐτὰρ ἰήσων
 Χεῖρας ἀναχόμω[⊗] μεγάλη ὀπί Φοῖβον αὐτῆ,
 Ρύσασθαι καλέων. κτ' δ' ἔρρεεν ἀχαλόωντα

Delubrum Minerva Minoæ excitabant.

Aquati porro conscenderunt, ut remigio

Quamprimum superarent jugum Salmonium.

Vixdum transsarant vastum aquor Creticum,

Cum nox eos terruit catulas, quam vocant,

Quod est, nox damnosa. nec astra eam distarabant nec radii

Lunares: sed atra è calo, aut alia quæpiam

Oriebatur caligo ex imo barathro emersa:

Adeo ut ipsi, utrum in Orco navigent an in aquis,

Minimo minus ignoscerent, marique adeo accrederent

Momenta reditus, incerti quo auferat. verum Iason

Sublatis manibus & voce intensiore Phœbum clamans

Invocavit, saluti venires. depluebant etiam mærenti

¹ Σαλμωνίς καὶ σαλμωνίων, ἀκρωτήριον κρήτης. ² Κατελάδα. σκοτεινὴ νύξ κατελάς καλεῖται, ὡς καὶ τὸ ὄλοον. σοφοκλῆς ἐν ἰασηπείῳ. νυκτὶ κατελάδι. ³ Μυχάτων. ἰσχάτων. ⁴ Ἦ εἶδειν, ἀπὸ Ἐ εἶδισαν.

532 ΑΠΟΛΛΩΝ. ΤΟΥ ΡΟΔΙΟΥ
 Δάκρυα. πολλά ἢ πυθοῖ ὑπέχετο, πηλὰ δὲ ἀμύκλαις,
 Πολλὰ δὲ ἐς ὄρτυγιαν ἀπείρησα δῶρα κομίσσειν. 1705
 Ληϊσίδη, τὴν ἢ κατ' ἔρωσ' ἴκειο πίτρας
 Ρίμφα¹ μελαίνης² δριήκου³, αἴτ' ἐνὶ πόντῳ
 ἦνται. δοιᾶων ἢ μιῆς ἐφύπερθεν ὄρεσας,
 Δεξιπρῆ χεῦσειον ἀνέχθης ὑψόθεν πέζον. 1709
 Μαρμαρέην δ' ἀπέλαμψε βιὸς πρὶ πάντην αἴγλυν.
 Τοῖσι δὲ πρὶ⁴ ποροῦδων βαιῆ δαπὲ πέρ' ἰφααίη
⁴ Νῆσ⁵ ἰδεῖν, ὀλίγης ἰππαρέιδ⁶ αἰνία νήσ⁷.
 Ἐθ' ὄνας ἐβάλοντο, ἔρχετον. αὐτίκα δὲ ἠὲ
 Φεῦγῳ ἀνερχομένη· τί δὲ ἀγλαὸν δαπὼλωνι
 Ἄλλο⁸ ἐνὶ σκιερῷ τέρμ⁹ σκίοεντα¹⁰ τι βωμόν 1715

*Lacrime; ac multa novebat se Pythonem, multa Amyclas,
 Multa in Ortygiam nec avara deferre munera.*

*Tu itaque Latona fili de caelo secundissimus venisti propere
 Auditor in rupes Melantias, qua in mari
 Sedent, & in unam duarum desuper illapsus
 Dextra aureum alte sustulisti arcum.*

Ibi candidum arcus quoquo versus spectabat jubar.

Quocirca illis una è Sporadibus tunc apparuit brevis

Aspectu insula exigua Hippuridi insula opposita.

Quo appulerunt jactis ancoris. continuo aurora

Oriendo occidit. illi igitur pulcrum Apollini

Sacellum umbroso in saltu umbrosamque faciebant

¹ Μελαίνης δὲ εἶσι δύο σκόπελοι πρὸς τῇ θύρᾳ, ἕκαστος ὀνομαζόμενος. δαπὲ
 μέλας¹, ἢ κραιναῖ² τὴν χεῖρα, τὴν ἀποσημασία³ ἔχουσα. Ἄρα⁴
 λίαν ἰππ⁵. Ἰππαρέιδων βαιῆ. ἰπ⁶ βαιῆ, ἢ ἀνάφη κληθεῖσα, πηλοῦ
 θήρας. Ἰπ⁷ ἰδεῖν. ἰπ⁸ ἢ ἰππαρέας, πηλοῦ θήρας. μετ⁹ δὲ ἢ ἀν-
 τὴς ἢ πρὸς ἵππ¹⁰ ἐν πρῶτῳ πρὸς αἰγίτης.

Ποίεον· αἰγλήτιω μὲν εὐσκόπῃ εἵνεκεν αἰγλης
 φοῖβον κεκλόμενοι· ἀνάφλω δέ τι λισσάδα νῆσον
 Ἴσκον, ὃ δὴ φοῖβος μὲν ἀτυζομένοισι ἀνέφλωε.
 Ρέζον δ' ὅσα περ ἄνδρες ἐρημαίῃ ἐνὶ ρέζειν
 Ἀκτῇ ἐφοπλίωσαι. ὃ δὴ σφέας ὅπως τι δαλαῖς 1720
 Ἰδῶρ αἰθρομένοισιν Ἰππιδείβοντες ἴδοντο
 Μηδείης δμωαὶ Φαιηκίδες, σκέτ' ἐπειτα
 Ἰχθύν ἐν σήθεσι γέλω φέρον, οἷα θαμειᾶς
 Διὲν ἐν ἀλκινόοιο βοοκτασίας ὀρόωσαι.
 Ταῖς δ' αἰαχροῖς ἥρωες ἔπεσοβέεσκον ἔπεσι, 1725
 Χλωὴ γηθοσωοι. γλυκερὴ δ' ἀνεδαίετο τοῖσι
 Κερτομῆ, ἔνεϊκ' ἔπεσοβόλον. ἐκ δέ νυ κείνης
 Μολπῆς ἠρώων, νήσῳ ἐνὶ τοῖα γυαῖκες
 Ἀνδράσι δηρέωνται, ὅτ' ἀπόλλωνα θυηλαῖς

*Aram, & Aegletem quidem, prospicui splendoris causa,
 Vocarunt Phæbum; glabram illam insulam nuncuparunt
 Anapham; quod eam Phæbus consternatis ostendisset.
 Ac faciebant sacra, qualia deserto in litore
 Facere aliquis apparet. eos itaque cum in carbunculos
 Spirantes libare aquas animadverterent
 Phæacenses Medea ancilla, non diutius
 Intra lienem continere risum evaluerunt, quæ identidem
 Sæpe in Alcinoi regia baves immolari vidissent.
 Atque eas heroës salibus procaciusculis repungebant,
 Haud indelectati ludibrio. tum lepidi inter eos incitati
 Morsus, & jurgium dicaculum. ex illa est
 Heroum festiuitate, quod similiter in insula mulieres
 Cum viris ducunt testim, quoties sacris pacant*

Ἐπεσοβέεσκον ἔπεσι. ἐλοιδορῶντο, ὕβριζοι.

Αἰγλήτιω ἀνάφης πμήρορον ἰλάσονται.

1730

Ἀλλ' ὅτε δὴ καί κειθεν ὑπὸ δάδα πείσματ' ἔλυσαι,

Μηῆσατ' ἔπειτ' εὐφημῶν ὀνειράσι ἐντυχίοιο,

Ἄζομιμῶν μαίης ἤα κλυτὴν. εἶσαίω γάρ οἱ

Δαιμονίη βῶλαξ Ἰππιάσι ὧς ἐν ἀγοσῶ

Ἄρδεωται λάκῃσιν ὑπὸ αἰλιβάδεσσιν γάλακτι. 1735

Ἐκ τῆ γυνὴ βῶλοιο πέλειν ὀλίγησ περ' ἐύοσι,

Παρθηρικῆ ἰκέλη. μίχθη δέ οἱ ἐν Φιλότῃ,

Ἀχέρον ἰμερθεῖς ὀλοφύρετο δὲ ἤυτε κέρην

Ζούξιμῶν, πλὴν δὲ αὐτὸς ἐὼ ἀτίταλλε γάλακτι.

Ἡ δὲ ἐμειλιχίοισι παρηγερέεσκεν ἔπασσι.

1740

Τρέτων ἄνθρωποι εἰμὶ, τεῶν τροφὸς ὦ φίλε παίδων,

Οὐ κέρη (τρέτων γὰρ ἐμοὶ λιβύη τετακῆς)

Apollinem Aegletem Anapha vindicem.

Postea vero quam istinc quoque solvissens funes navim

Tranquillantes, Euphemus nocturni meminist somnii,

Venerans inclytum Maja filium. visa autem ipsi fuit

Divina gleba ad mammam suo imposta cubito

Niveo rigari lactis fonte :

Tum ipsam utcunque exiguam adoleffe in fœminam

Virginis specie. cum ea sic miscebatur in Venerem

Vt mira inundaret voluptate: plorabat tamen quod sibi puellam

Iunxerit, cui suam ipse mammam dederat.

Illa contra placido virum solata ore,

Tritonis, inquit, proles sum, tuorum carissime liberum alumna:

Ne filiam dicas. Triton quippe mihi & Libya sunt parentes.

¹ Τὸν ἐρμῆν φησὶν ἐξιλάσασθαι τὴν εὐφημῶν, διὰ τὸ θεάσασθαι ὄνειρον. ἔτ' ἂν ἐπὶ τῶν ὀνειρῶν ὁ θεός. τὸς γὰρ ὄνειρος ἐρμῆ ἀναβήσασιν. Ἡ δὲ τρέτων βῶλ' ἐπὶ τῶν μεστῶν. διαίματα γὰρ τῶν εἶπιν.

Ἀλλά με νηρῶν ὄψακ' αἴθετο παρθενικῆσιν
 Ἀμπίλαγ' ἄναϊεν, ἀνάφης χεδόν. εἶμι δ' εἰς αὐγὰς
 Ἡελίῃ μετόπισθε τεοῖς νεπίδεασιν ἐτοίμη. 1745

Τῷ δ' ἄρ' Ἰπὶ μνήσιν κρηδίῃ βάλεν ἕκ τ' ὀνόμειεν
 λιπονίδω. ὃ δ' ἔπειτα θεοπροπίας ἐκάτειο
 θυμῷ πεμπάζων, ἀνερείκατο, φώνησέν τε.

ὦ πόποι, ἦ μέγα δὴ σε ἔα γλαδὸν ἔμμορε κῦδ'.

Ἰ Βώλακα γὰρ τ' ὄξυσι θεοὶ πάντοιδε βαλόντε 1750

Νῆσον, ἴν' ὀπλότεροι παίδων σέθεν ἀνάσσονται

Παῖδες· ἐπεὶ τρίτων ξεινήϊον ἐγυάλιξε

Τὼ δέ τοι ἠπείροιο λιβυσίδ'· εἴδ' ἐτις ἄλλ'

*Verum apud innuptas Nerei gnatas me deposuit
 Ut inhabitarem mari prope Anapham. eadem ego proditura
 In solis lumen, tuorum olim nepotum studebo.
 Hujus igitur in memoriam se induxit, & certum fecit
 Iasonem. qui deinde Apollinis oracula
 Secum putans hujuscemodi oratione enodavit.
 Dii boni! magna te profecto & inclyta manet gloria:
 Nam si in mare projeceris glebam, dii facient
 Insulam, ubi minores liberorum tuorum liberi
 Degent. quoniam Triton tibi illam pro xenio
 Tradidit ex Africana tellure: nec ullus est alius*

Ἰ Εὐφημῶν ἄκ' ἐπὶ λακωνικῶν ὄψακ' τ' αἰχάλον. εἰς δ' ἐτις αὐτῶν τ' ἀπὸ τῶν οἰσάμεν ἀπὸ κίσει θήρα, ἢ ἀπὸ τῶν γέροντι ἀριστίλης, ὅς τ' εἴ κ' κυρλώω ἀπὸ κίσει ἠγάσθη. ἰσορεῖται ταῦτα ὄψακ' πινδάρου ἐν πυθιόικαις· ἐπιμελίστεροι δ' ὄψακ' θεοπροπίας ἐν πρῶτῳ λιβυκῶν, καὶ ὄψακ' ἀκισιόδω ἐν πρῶτῳ κυρλώω. λέγει δ' ἐπὶ τῶν θήρα, ὡς ἐν τ' τότε ριφείσης βάλει γαλπηδῆς ἐν αὐξήσῃ καὶ ἀναπυφύκας ἐν τῇ θαλάσῃ. καὶ πίνδαρος μὲν παρῆται φησὶ τῆν βῶλοι, ἔπειτα τῆν νῦν κρημνίω θήρα, νῆσον ἀφ' Ἰπὸν, ἐπιλαθρομῶν τ' θεοπροπίων· ὃ δ' ἀπὸ κίσει ἰκασίως φησὶ τ' εὐφημοῖ ἐπὶ τῆν θαλάσσαν τῆν βῶλοι βαλεῖν, συμβεβηκίαι ἰάσθη.

Λ' θανάτων, ἢ κῆνθ, ὅ μιν πῦρεν ἀντιβολήσας.

Ὡς ἔφατ'. ἔδ' ἀλίωσεν ὑπόκρυσιν αἰσονίδαο 1755

Εὐφρημθ. βῶλον ἧ, θεοπροπίησιν ἰαθεῖς,

Ἦ κεν ὑποβρυχίλω. τ' δ' ἔκπεθι νῆσθ ἀέρθη

Καλλίστη, παίδων ἱερῆ τροφὸς ἄφῆμοιο·

Οἱ πρὶν μὲν πῆε δὴ σινιάδα λῆμνον ἔταιοι·

Λήμνη τ' ἔξελαθῆντες ὑπ' ἀνδράσι τυρσεωῶσι, 1760

Σπάρτῳ εἰσαφίκαιον ἰφέσιοι· ἔκ ἧ λιπίτας

Σπάρτῳ αὐτεσίωθ' εὖς πῆες ἤγαγε θήρας

² Καλλίστῳ ἐπὶ νῆσον. ἀμείψασθ' ἔνομα θήρας

³ Ἐξ ἔθεν. ἀλλὰ τὰ μὲν μετέπειν γῆετ' ἄφῆμοιο.

Deorum qui donaverit eam, atque ille.

Dixit. nec patiebatur irritam esse Iasonis divinationem

Euphemus, sed glebam hilaratus vaticinio

Projecit submergendam. verum ista evasit in insulam

Callistam, Euphemi posterorum nutricem mammosam.

Ili aliquanto quidem prius Lemno Sintia incoluerant,

Ac Lemno exterminati à viris Hetruscis

Spartam penetrarant advena: sed digressos

Sparta generosus Autefionis filius Theram duxit

In Callistam insulam, quam Theram transnominavit

De se. verum ista post Euphemum acciderunt.

² Ἐξελαθῆντες. ἐκκληθῆντες ὑπὸ τυρσεωῶν ἀπῆλθον εἰς σπάρτῳ
ἰπικροί. Καλλίστῳ ἐπὶ νῆσον. ἔκπεθι ἧ τὸ ἔνομα ἢ καλλίστη νῆσθ, ἢ ἀνα-
μείψασθ' ἤ θήρα, διὰ θήρα. ἢ αὐτεσίωθ', ἐπεὶ διὰ σπάρτης δασικίας προή-
σανθ, ἢ μείψασθ'. ³ Ἐξ ἔθεν. διὰ ἄφῆμῳ γλυόμῳ. Ἐ αὐτὸς ἢ δρο-
σπίτης. ἢς λιπίτας τῶν δασικίων ἤγαγονθ. ἢ δ' ἢ ὁ θήρας διὰ οἰδί πεδθ
ἔχον τὸ γλῶθ. αὐτεσίωθ' ἢ δ' ἢ, ἢ ποταμῶν, ἢ θεοπροπίησιν, ἢ ποταμῶν-
κῆς, ἢ οἰδί πεδθ. στωκηγλήσασθ' ἢ εἰς τῶν δασικίων τῶν θήρα ἢ λῆμνοιο,
ἐκκληθῆντες ὑπὸ τυρσεωῶν ἐκ τ' λήμνη.

Κεῖθεν δὲ ἰ ἀπὲρέρως Διὰ μυρίον οἶδμα λιπόντες, 1765

Αἰγίης ἀκτῆσιν ἐπέχεθον. αἴψα δὲ πείγε

² Ὑδρείης πέρα δῆλον ἀμεμφεία δηρίσαστο,

Ὅς κεν ἀφυσάμεθον, ³ Φθαίη μὲν νῆα δὲ ἰκίεσται.

Ἄμφω γὰρ, χρεῖώ τε ἔσσεται ἔργον ἔπειγν.

Εἶθ' ἐπὶ νυῦ πλῆθοντας ἰπωμαδὸν ἀμφιφορῆας 1770

Εἰθέμενοι κέφοισιν ἄφαρ κατ' ἀγῶνα πίδεσσι

Κῆροι μυρμιδόνων νίκης πέρα δηρόωνται.

Ἰλατ' ὄρισην μακάρων γῆρον. αἶδε δὲ αἰοδαί

Εἰς ἔτερον ἐξ ἔτερον γλυκερώτεραι εἶεν αἰεῖδεν

Ἀνθρώποις. ἤδη γὰρ ἴπικλυτὰ πείραθ' ἰκάνω 1775

Ἰμετέρων καμάτων. ⁴ ἐπεὶ ἔνυ τις ὑμῖν ἀεθλον

Inde celerrime transmissa multo equore

Ad Aegina litora appulerunt. ac statim heroës

Irreprehensum aquationis certamen suscipiunt,

Quis aqua hausta prior ad navim reciperet.

Nam pariter cum indigentia venti ferentis urgebat copia.

Atque ibi in hodiernum plenis in humeros sublatis

Amphoris impigre levitate pedum in certatu

Iuvenes Myrmidonum de victoria contendunt.

O divorum genus procerum, este boni. atque ista haec carmina

Hominibus ex anno in annum eveniant ad cantum

Gratiosiora. jam enim memorabilem contingo metam

Laborum vestrorum: quandoquidem nec vobis periculi quid

¹ Ἀπὲρέρως. πείγεσθαι. ² Ὑδρείης. τὴν ὑδρόσσην. ³ Φθαίη. ἀεφθαίησι. δηλονότι ἀεφθῶσι λάβοι, ἢ ὑδροσσίσι. ⁴ Ἐπεὶ ἔνυ τις ὑμῖν ἀεθλον. ἰπέρι εἰς ὑμῖν ἔπειγν ἀεθλον καὶ ἀγῶνα ἀναχωρήσασθαι ἀπὸ τῆς αἰγίης γέφυρ, ἕως ἔπιπάλῃσι. ἀλλ' ἔπει σφοδροὶ αἰεμί ἐκινήσασθαι καὶ ἰπώσασθαι, ἀλλ' ἡσυχῆ πῶς πάλῃσι τὴν πῆν ἀπὸ τῆς ἔπιπάλῃσι καὶ τὴν αὐλίδαι, τὴν ὑδρόσσην, καὶ τὰς πῆν τῆς λοκρῶν, χαρλίτωσ καὶ δὲγαλλίωσ ἰς τὴν λιμῆρας τῆς πελαγῶν ἐπιπάλῃσι. ὅστις ἔπιπάλῃσι ἀπὸ τῆς ἰπὶ σκυθίας Διὰ τὸ χρεῖω δέρας.

538 Α'ΠΟΛΛ. ΤΟΥ Ρ'ΟΔ. Α'ΡΓΟΝ. ΤΕ'Τ.
 Αὐθις ἀπ' αἰγίνηθεν ἀνερχομένοισιν ἐτύχθη·
 Οὐτ' ἀνέμων ἱερῶλαϊ ἀνέσθη. ἀλλὰ ἔκηλοι
 Γαίην κεκροπίην ὄρῳ τ' αὐλίδᾳ μετρήσασθες
 Εὐβοίης ἐπιδειν, ὀπῦνιά τ' ἄστα λοκρῶν,
 Λ'απασίως ἄκτις παρᾶσηίδας εἰσιπέθετε.

1780

Rursum ab Aegina solventibus fuit factisum:
Nec venti turbines exciti. quin ubi ludibundi
Tum tellurem Cecropiam tum Aulidem pratermeasius
Euboicam, tum Opuntias Locrensiū urbes,
Gratabundi litora Pagasica intrasius.

ἱ Ε'ρωλαί. αἱ τ' μιγάλοι ἀνέμοι κραιναίδες ἐ στροφοφαί. ἱ Η' αὐλὶς
 πόλις βοιωτίας κραιναίκερὺ τ' οὐβοίας κειμήνη. ἱ Ὀπῦνιά τ' ἄστα. καὶ ἰσθμὸς
 τ' ὀπῦνιτ' πρὸς ἰσθμῶνα. τ' διὸς ἡμῶν καὶ αὐτοβυλλοίας. ἡ ἐ ἡ πόλις ἰπώνυ-
 μ' οὐπῦς ἡ, καὶ πρὸς μὲν λοκρῶν. ἡ ἄκτις παρᾶσηίδας. εἰς τὴν αἰγί-
 νην τ' παρᾶσῶν ἐπέλητε, ὅταν καὶ τῶν δ' ἄρχων ἀπτελοῦσθαι.

Τ Ε Λ Ο Σ.

In

IN editione Henrici Stephani hymnus iste extremum hoc opus Argonauticum sequitur proxime. eum hic quoque exhibere, quam spatium enormiter vacuum relinquere, malui. Quanquam vero fateor quædam hic esse Apollonianis similia (ut quod legitur eo in versu, cujus initium κατήνυσαν, &c. quibus respondent illa nostri l. i. v. 1141. & seqq.) illum tamen ipsius esse Apollonii credo minus.

Poëmatium sequens inter Homericos extat hymnos : quoniam tamen Argonauticis Apollonii in editione Parisina subjunctum fuit, ex cujusdam veteris exemplaris auctoritate, placuit idem & in hac editione facere.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ Η΄ ΛΗΣΤΑΪ.

Αμφὶ Διώνυσον Σεμέλης ἐρικυδέος υἱὸν
 Μνήσομαι, ὡς ἐφάνη πρὸς θιν' αἰλὸς ἀτρυγέτοιο,
 Ἀκτῆ Ἰπὶ περὶ βλήπι, νελεΐη ἀνδρὶ ἑοικῶς
 Πρωθήθη· καλαὶ ἣ περὶ σείοντο ἔθειραι
 Κυάνεαι, Φᾶρθ' ἣ περὶ σιβαροῖς ἔχεν ὤμοις
 Πορφύρεον. τάχα δ' ἄνδρες εὖσέλμα δ' ἀπὸ νηὸς
 Ληίσται' περὶ γρόντο θοῶς Ἰπὶ οἴνοπα πόντον
 Τυρσλεοί· τὰς δ' ἤγε κακὸς μὀρθ'. οἱ ἣ, ἰδόντες
 Νεῦσαν ἐς ἀλλήλας, τάχα δ' ἔκθορον· αἴψα δ' ἔλόντες
 Εἶσαν Ἰπὶ σφετέρης νηὸς κεχαρηφόροι ἦτορ.
 Τῖόν γάρ μιν ἔφατο διοτρεφέων βασιλῆων
 εἶναι, ἣ δεσμοῖς ἔθελον δεῖν δ' ἔργα λέοισι.

Τέν

Τὸν δὲ σὺν ἴχαιε δεσμά, λύγοι δὲ γὰρ τηλόσ' ἐπίπλον
 Χειρῶν ἠδὲ ποδῶν· ὁ γὰρ, μηδίαων ἐκάθητο
 Ὄμμασι κυαιέοισι· κυβερνήτης γὰρ νοήσας, 15
 Αὐτίκα οἷς ἐτάροισιν ἐκέκλετο, Φώησιν πε,

Δαιμόνιοι, τίνα τίνδε θεὸν δεσμώεθ' ἐλόντες,
 Καρτερόν; ἔδδὲ Φέρειν δῶα τῆ μιν νῆος ἄεργής.

Ἡ γὰρ Ζεὺς ὅδε γ' ἐστίν, ἢ δαρυρόπιξ Ἐπίπλων,

Ἡ ἔσ Ποσειδάων. ἐπεὶ ἔσ θνητοῖσι βροπῖσιν

Εἵκελ Ἐ, ἀλλὰ θεοῖς οἰ ολύμπια δώματ' ἔχουσιν.

Ἀλλ' ἄγετ', αὐτὸν ἀφῶμῳ ἐπ' ἠπεύροιο μελαίνης

Αὐτίκα μηδ' ἔπι χεῖρας ἰάλλετε, μή τι χολωθεῖς

Ὀρση δαρυλέες ἀνέμους Ἐ λαίλαπα πηλῶ.

Ὡς Φάτω. τὸ δὲ δαρυχὸς συγερωῶ ἠνίπαπε μύθῳ, 25

Δαιμόνι ἔρον ὄρα, ἅμα δὲ ἰσίων ἔλκεο νῆος

Σύμπανθ' ἔσπλα λαβῶν. ὅδε δὲ αὐτ' ἀνδρεοσι μελήσῃ.

Ἐλπομαι, ἢ Αἴγυπτον ἀφίξετα, ἢ ὄγε Κύπρον,

Ἡ ἔσ Ἰπερβορέας, ἢ ἕκαστέρω ἔσ γὰρ τελευτῶ

Ἐκ ποτ' ἐρεῖ αὐτῶ τε Φίλως ἢ κτήματα πάντα, 30

Οὓς τε κασιγνήτας· ἐπεὶ ἡμῶ ἔμβαλε δαίμων.

Ὡς εἰπὼν, ἰσὸν τε Ἐ ἰσίων ἔλκετο νῆος.

Ἐμπνέουσι δὲ ἀνεμῶ μέσον ἰσίων· ἀμφὶ δὲ ἄρ' ἔσπλα

Κατάνυσαν· τάχα δὲ σφιν ἐφαίνετο θαυματὰ ἔργα.

Οἶν Ἐ μὲν πρῶτιστα θολῶ ἀνά νῆα μέλαιναν 35

Ἡ δὲ πόσι Ἐ κελάρυζ' ἄωδης, ὠρνυτο δὲ ὄσμη

Ἀμβροσίη· ναύτας γὰρ τὰ φῶ λάβε πάντας ἰδοῖτας.

Αὐτίκα δὲ ἀκρότατον ὠδῶ ἰσίων ἐξεταύωθη

Ἀμπελῶ εἶθε Ἐ εἶθε, κατεκρημιῶντο γὰρ πολλοὶ

Βότευες· ἀμφὶ ἰσὸν γὰρ μέλας εἰλίσσετο κισσός 40

Ἀνῆσει τηλεθάων, χαρίεις δὲ ἔπι καρπὸς ἐρώρη.

Πάντες γὰρ σκαλμοὶ σφάντες ἔχον· οἱ γὰρ ἰδόντες,

Μηδὴδ' ἔπειτα κυβερνήτῳ ἐκέλευον
 Γῆ πλάαν. ὃ δ' ἄρα σφί λείων γῆν ἐνδοθι νηὸς
 Δφνὸς ἐπ' ἀκροτάτης, μέγα δ' ἔβραχεν, ἐν δ' ἄρα μέσῃ 45
 Ἀρχὸν ἐποίησεν λασιαύχενα, σήματα φαίνων.
 Ἀτ' δ' ἔση μεμαῖα· λέων δ' ἴππ' σέλματ' ἄκρα
 Δεινὸν ὑπόδρα ἰδών. οἱ δ' εἰς πρύμνα ἐφόβηθεν,
 Ἀμφὶ κυβερνήτῳ δὲ σαόφρονα θυμὸν ἔχοντα
 Ἔσαν ἄρ' ἐκπληγῆτες. ὃ δ' ἔξαπίνης ἐπορεύσας 50
 Ἀρχὸν ἔλ'. οἱ δὲ θυράζε κακὸν μόρον ἐξαλύοντες,
 Πάντες ὁμῶς πήδησαν, ἐπεὶ ἶδον, εἰς ἄλλα δῖαν·
 Δελφῖνες δ' ἐγύοντο. κυβερνήτῳ δ' ἐλεήσας
 Ἔχεθε, καί μιν ἔθηκε πανόλβιον· εἶπέ τε μῦθον,
 Θάρσθ' ὄϊε κάτῳρ. τῷ μῶ κεχαρισμῆε θυμῷ. 55
 Εἰμὶ δ' ἐγὼ Διόνυσ' ἐρίβρομ', ὃν τέκε μήτηρ
 Καδμηΐς Σεμέλη, Διὸς ἐν Φιλότῃ μιγείσει.
 Χαῖρε τέκ' Σεμέλης Ὠπίδ'. εἶδ' ἔτι ἐστὶ
 Σεῖό γε ληθόμῳρον, γλυκερὴν κοσμήσασα ἀοιδίῳ.

Interpretatio vulgata,
 qualis qualis est.

BACCHVS AVT LATRONES.

DE Dionysō Semeles incluta filio

Memor ero, ut apparuit apud litus maris,

Acta in longa juveni viro similis

Nuper pubescenti, pulchre autem concutiebantur capilli

Cyanei: vestem autē circa validos aut compactos habebat humeros

Purpuream, cito autem viri bona transtra habenti ex navi 6

Latrones pervenere velociter ad nigrum pontum

Tyrrheni, hos autem duxit mala mors, hi autem conspicati

Annexere

*Annuerē adinvicem, cito autem saliere, statim autem capientis
Abiere ad suam navem lati animo.* 10

*Filium enim illum dixere à Iove nutritorum regum
Esse, ac vinculis volebant ligare difficilibus.*

*Hunc autem non tenebant vincula, vimina autē procul cadebant
A manibus, & à pedibus: hic autem subridens sedebat
Oculis subnigris, gubernator autem hoc intellecto* 15
Statim suos socios hortatus est, dixitque,

*Miseri, qualem hunc Deum ligatis capientes
Fortem, neque ferre illum potest navis bene facta.
Aut enim Iupiter hic est, aut argentiarcus Apollo,
Aut Neptunus, quoniam non mortalibus hominibus* 20
*Similis est, at Diis qui olympicas domos habent.
Verum agite, hunc dimittamus ad continentem nigrum
Statim, neque in eum manus conijcite, ne iratus
Excitet difficiles ventos, ac turbinem multum.*

Sic dixit, huic autem dux odioso respondit verbo, 25
*Infelix. secundum ventum vide. simul autem velum trabe navis,
Simul omnia arma capiens, hic autem viris cura erit.
Spero, aut Aegyptum veniet, aut hic in Cyprum,
Vel ad Hyperboreos, vel utroque, tandem autem,
Aliquando dicet suos amicos, & possessiones omnes,* 30
Suosque fratres, postquam nobis obtulit Deus.

*Sic locutus, malumque, & velum traherat navis.
Flavit autem ventus in medio reli, circum autem arma
Expediebant, cito autem illis apparebant admirabilia opera,
Vnum quidem primum velocem per navim nigram* 35
*Dulcipotum fluebat odorum, excitabatur autem odor
Immortalis, nautas autem sepulchrum cepit omnes conspiciatos.
Statim autem in summitate reli extensa est
Vitis, huc atque huc, pendebant autem mulcæ*

Vva, circa autem malum volvebatur hedera

Floribus virescens, gratus autem fructus excitabatur.

Omnes autem scalmi coronas habebant, videntes autem

Mededem, tunc deinde gubernatorem hortabantur

In terram appropinquare, hic autem leo factus fuit inter navim

Gravis in summitate, valde autem rugiebat, in media vero 45

Vrsum fecit hirsutum cervice, signa ostendens.

Surrexit autem acer, leo autem in sede summa

Graviter torvum videns, hi autem in puppi timuere.

Circum autem gubernatorem sapientem animum habentem

Stetere utique stupefacti, hic autem repente impetu facto 50

Ducem cepit, hi autem foras malam mortem fugientes,

Omnes simul saliere cum vidissent in mare divum.

Delphines autem facti fuere: gubernatorem autem misertus,

Habuitque & illum fecit beatissimum, dixitque verbum,

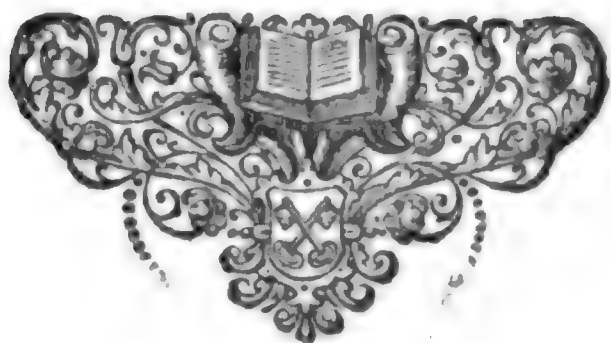
Confide dive rector meo grate in animo. 55

Sum autem ego Bacchus magnifonus, quem peperit mater,

Cadmea Semele Iovis in amorem mixta.

Salve nate Semeles pulchriocule, haud quaquam luce

Tui oblitum, suavem ornare cantionem.

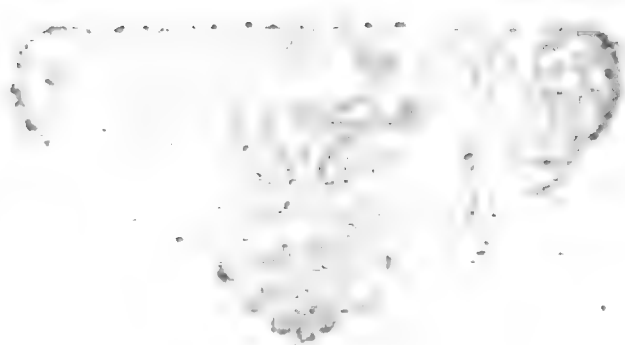

1875

1875

1875

1875

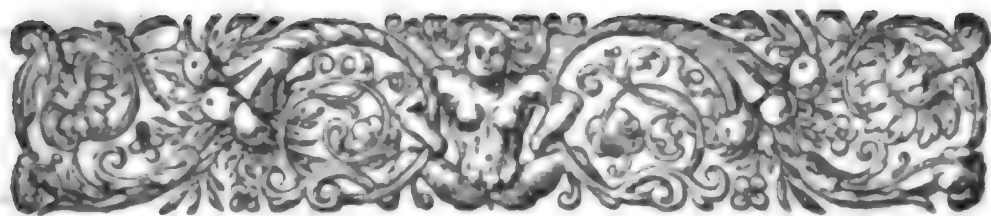

JEREMIAE HOELZLINI
COMMENTARIUS
ET NOTÆ

Ad quatuor libros

ARGONAVTICORVM
APOLLONII RHODII.

JEREMIAE HOELZLINI
COMMENTARIUS
ET NOTÆ

Ad quatuor libros
ARGONAVTICORVM
APOLLONII RHODII.

[In praesignatione verborum Poëta, inque locorum collatione
prior ubique numerus librum, posterior versum
indicat, compendii causa.]

AD LIBRVM I.

Libri I. versu I. ἀρχόμενον & σέο. red-
ditur in vulgata olim versione La-
tina, *A te principium*] Qui pannus
est purpureus, sed laxè assuitur. eo
quippe oratio fit ἀκατάλληλον &
inconcinna. Nostri autem Scho-
liastæ verba ad libri 3. versum I.

ἀρχόμενον & (ὁ Ἀπολλώνιος &) Ἀπόλ-
λωνος ἐπεκαλέσασθαι, lumen poscunt benignius. Is igi-
tur ad hunc locum scripsit τὸ ἀρχεσθαι εἶναι φιλικήν,
cujus δράσις simul sit πάθος. In Scholiis ad νεφέλας Ari-
stophanis tali res exemplo declaratur, ἐδίδαξαί μιν ἕν,
δι' ἐπέρω· ἐδίδαξα, δι' ἐμῶ. Idcirco quod est Περίξενον
cap. 22. βάπτισαι, & ἀπόλυσαι τὰς ἀμαρτίας σου, sic vertam
ego: Fac ut baptiseris, & abluantur peccata tua. Περί-
ξενον

ΞΕΩΝ 24. ἀκρόσῃ αὐτὸν, faxo audies eum. Congruunt ista ad tertiam Hebraeorum Conjugationem, aliquando ad primam, nempe si tertia non sit frequens. 1 Regum 19.15. ἠπείρ, unxeris, per alium. Et quod in Ranis Comici legitur ὀχῶ σε, est, ἡἡἡἡἡ, facio ut veharis aut equites. In Niphal, ὀηῖ, miles qui multa fert facitque; ὀψῶ, non temere jurat. Præclare itaque Virgilius, quod est in nostro χωρομῆη. 2. 40. sic expressit, *ira irritata deorum*. Ac δράσεως est hoc loco, quod ait poëta se incepturum ab oraculo Apollinis (hoc enim postulat illud γὰρ versu 2. & πειλῶ, 8.) qui est ordo dignitatis, ut in carmine Oppiani, κωνηγεῖκῶν tertio, πρῶ-ῖσι τῷ ἤ λέοντι κλυτὴν ἀναθώμεθα μολπὴν. At πάθης est, ὀξάμεν & σὺν σοί, ἡ, quod pie efferretur, ὀηῖσθαι, Dei ductu.

Κλέα φωτῶν, *laudes virorum*] At κλέε esse ἴ μέσων omnes novimus. Salustius similiter, *apud socios clari magis quam honesti*. Apuleus, *clarissimas ille, ego privatas nuptias fecimus*. 1 Regum 21. Iizrehelitarum magistratus vocantur ὀηῖ, illustres, clari, qui tamen nefarii se sceleris obligabant. Hujus itaque magis est loci, quod legitur in Hymno 31. ὦν (ἡμιθέων) κλείεσ' ἔργματ' ἀοιδοί. quorum exemplum est hujus libri v. 59. & sequentibus. Nempe μῦθός est σύνθεσις πρᾶγματων, & laudem meretur opus poëticum, si ὅπ μάλιστα μιᾶς πρᾶξεως ἢ πολυμερῆς sit μίμησις. Aristoteles Poëτικῆς cap. 23. Ut & his in libris omnia Argonautarum molimina ad unam, ut sic dicam, Ἀργοναυλικίαν religantur. Verum quia hoc demum dicitur libri 1. v. 21. ubi est πρᾶγμα-τέας partitio: idcirco putabam κλέα φωτῶν esse ἀνδρας κλειτῆς, ῥητῆς, πολλῶν κειμῆς ἐν σήμασι, ὀψῆ ὀψῆ. Geneseos 6. Nec aliter potest sumi Iliadis ψ. κλέε εὐθλὸν ἀπώλεσσω. ubi Eustathius quoque, πᾶτροκλον ἀκλεῆ. videndum præterea quod est 1. 955. & 4. 1133. quamvis ubique se offerant Hebraismi istius exempla. Sed adeo
dives

dives est hæc lexis, ut mihi videatur explicari optime posse, *Ἀεδομομένη Φήμη πρὸς Ἄργοναυτῶν*. Sic enim est 1. 123. & in Musæi poëmatio, *νηχόμενον τε Λέανδρον ὄμῃ ἐλύχινον ἀκίω*, &c. quibus fatetur se famam sequi. Genes. 29. Cum audiret Laban *ἄρην πρὸς πη*. Atque hac interpretatione sensus prior servatur, & Apollonius in iis collocatur poëtis qui *τῇ φιλομετρίας μιμῶνται βελήονας*, Poëticae ejusdem cap. 2. sive *τὰς καλὰς πράξεις*, cap. 4. Nam juvatur voce *παλαιχλεύων*, qui sunt *δῆρχαῖοι*, hoc est heroës, qui & *κρείττους* dicti Græcis.

1. 2. *κατὰ σῶμα*, per os] Malui è Pindari Pythionicarum 4. ubi, *Ἐπ' Ἀξείνυ σῶμα πεμπόμενοι ἤλυθον*. Aristophanes ἐν Θεομοφοραζήσαις, *τρέχε νῦν καὶ σὺ κέρσικας ἐπείρας*. Orpheus nostro præiit, *Ἄλλ' ὅτε δὴ προθυμοῖο καὶ σῶμα ἐδῆ πέτρας κυανέας ἤμειψε λάλῃ τρέπης*. Quæ ille denuo ponit 4. 1002.

1. 3. *Πελίαο*] Hic Jolci rex, Æsonis frater ὁμομήτριῃ, Alcestim generavit, si fides Platoni in Convivio, Homero Iliadis β. Euripidi in ejus nominis consorte Tragœdia.

1. 4. *μετὰ κῶας*, ad vellus] Vellus non est pellis: & *μετὰ* utcunque solet explicari per *ἄφ* vel *ἐνεκα*. Lucianus in Toxaride *τὸ καὶ θεῶν* declarat per *ἑπιθυμίας θεῶν*. Quod in Apulei fabulis est, *secundum questum Macedoniam profectus*. Catullus, *Αυρατὰν οὔραντες Colchis ἀνερtere pellem*. Xenophon, *ἴτω πῖς ἐφ' ὕδωρ*. Evolutius Aristophanes in Θεομοφοραζήσαις, *ἀνῆλθεν (ὁ Εὐεπίδης) ὡς τὰς γυναικὰς ἐπὶ κλοπῇ*, furandi animo. In sermone Prophetico est ἡ. Naves proficiscebantur *ἄρῃ*, quæ aurum peterent, 1 Regum 22. vel *ἄρῃ*, ut 2 Regum 7. 12.

Εὐζυγῆν] *Ἐσελμον*, *ἀκάθεδρον*, & veluti sessilem, remigio aptam. Quod tamen *ἐπομῆναις* dicitur solum. Nam *πρώτως* est, ut in Scholiis ad Ulyssæe 9 traditur, *Ἐξωεζάγμῆν* & *ἑρμωσμήν*. Quod tripliciter fieri

arbitror, clavis, 3. 343. (de quo Plautus, *Clavus clavo proximus*) funibus, 1. 367. &c. transtris denique seu ζυγοῖς. Quo de modo Thucydidæ Scholiasta: ἐξ ἄξε ναῦς ἀφ' αὐτῶν κ' ἔσας καὶ ζυγμάτων πρὸς δευθεΐσας. ubi ζυγώματα sunt quæ Eustathio ζυγά. de quibus sic loquitur, ὡς ζυγῶν λεγομένων τῶν μεγάλων ξύλων τῶν ποίχης δεσµέντων ἢ σιωαγόντων δίκλω ζυγῶν. Ligna ista etiam κλείδας vocari ait Episcopus idem, ὡς δίκλω κλειδὸς τὰ ἐκατέρωθεν σιωαγόντων. Sic igitur hoc capiendum, ut in Epigrammatis, *μαστοὶ δὲ ζυγες*, mamillæ minime laxæ.

A'ργῶ] à textura duco, quæ ἀργή. Catullus de hujus navis fabrica: *Pinea conjungens inflexa texta carina*. Quem ad locum videndus Josephus Scaliger.

1. 5. Τοίλω] Callimachus in Delum, v. 140. τοῖον ἦχον, hoc est, ingentem sonitum, ut ego interpretarer, è Scholiis in Ajacem. Plautus, *Oculos corrumpis tales*; tam venustos. Horatius, *Nec regna vini sortiuntur talis*: adeo generosi.

Φάπιν, *famam*] Φάπιν est hic *μανῆϊον*, nec differt à Φάσις nisi dialecto, ut Græci tradunt. Coarctantur autem hanc in notionem, ἐπὶ Φήμη, αὐδή, Φωνή, & Latine, dictio. Quin etiam Scholiasta ad Oedipum Tyrannum, *Φασὶν ἐπιλιπῶς τὴν Φάπιν θυγατέρα Διός*. Dialectus illa videtur esse ἀρχαία ἢ ποιητικὴ. ut in Σύρσις, Θέσις, pro σύρσις, θέσις. Atque sic ab Interprete illo etiam peccatur v. 8. ubi βάξιν vertit pronunciatum.

1. 6. συζερή, *triste*] malebam aliter, nempe ut sumitur 3. 349. Nam συζερὸς est ἀπὸ τὸ συζῆσαι, ut à *τακῆσαι τακερός*. συζῆν autem est Ὀμηρικῶς, horrere, nec inde συζ, ut tradiderunt, sed contra, συξ, συζῆν. συξ siquidem est, meo sensu, αἰολικὸν pro σάξ, ut σὺρξ, σάρξ. σάξ porro, quod in 4. 626. leges, est à σάζω, ut à *δραζώ, δραξ*. quia Στυγὸς ὕδωρ (in Arcadia) σάξεν ἐκ πέτρης εἰς ἄγκυρον, ποιῶσα ῥιγῆν τὴν εἰς αὐτὴν βάψαντα. Recte igitur

igitur Pindarus hoc μάντισμα dixit κρυερὸν, Pythioniarum 4. Nec fuerit hic alienum nimis versum Callimachi 36. eorum quos scripsit in Jovem, emendatum exhibere. Eum autem sic lego. Πρωΐση θεῶφι μὲ Σπίγα πὶ Φιλύριω τε. Sic enim Homerus, θεῶφι νεώταλ ④. II. ξ.

1. 7. Δημόθεν] Pindarus, ἐν ἀγορᾷ πλῆθον ④ ὄχλῳ & ὄθεν est pro ὄ vel ὄπῃ in Euripidæ Iphigenia Taur. Sophocles Philocteta, ἀνώθεν (εἰσπραῖς αὐτῶν) ἢ κάτωθεν; Scholia, παπεινὸν ἢ ὑψηλόν.

Ἐννεσίησι, virtute] Legebat Interpres ille, αἰνεσίησιν, ut est in Florentino, & inde propagatis exemplaribus aliis. At αἰνεσία non est virtus, licet virtus sit αἰνετῶν. Approbatio videtur dici illa posse. 4. Æneidis, de Jove, *miscerive probet populos aut federa jungi*. Atque τὸ αἰνεσίησι ferri queat, si poëta respiciat ad consilium Argi, 3. 455. quod serio amplectitur Jason, 3. 566. &c. ἔνεσις vel ἐνεσία est, cum vel deus aliquis imperat menti, vel mens animo. Hoc posterioris est modi, quod Orpheus, ἐφημοσύνησι νοῶς, nempe πῆσικῶ. Exemplo est illud, τέτλαθι δὴ κραδίη. & Apuleianum, *Age, ὁ Luci evigila & tecum esto*. Virgilius conjungit utrumque lib. 9. *Dii ne hunc ardorem mentibus addunt, Euryale? an sua cuique deus fit dira cupido*. Ea autem res verius & ἠθικαίπρον appellatur instinctus, incitatio, imperium, παραίνεσις, quam consilium: licet magni etiam autores hoc negligant discrimen. Nam in quocunque facto ἐκυσίμ primum finis sollicitat animum, ut hoc loco regnum Jolciacum, vel Thessalicum. Ejus igitur surgit βέλησις. At cum hoc non obtingat ἀμέσως, media quærentur, quæ inquisitione βέλασις vocatur; & cum nostræ non satis fidimus prudentiæ, aliosque assumimus, συμβέλασις. Ut hic medium regni recuperandi est reportatio pellis; σύμβελ ④, Medea, vel magis συμπῆσικῶρ. Hujus medii approbatio est παραίρεσις. Verum quia ne reportata quidem pelle regnum Jasoni redditur,

mediorum ordo protenditur longius, & coctio Pelia excogitatur à Medea *πελιασφόνω*. 3. 1134. Hoc jam ultimum est *πεθαυρετόν*, seu finis *ζητήσεως* & *βελτίστως*. Ac tota hæc series apta est *ἐξ ἐνέσεως* Jasonis, quæ is adscivit Medeam. 3. 485. Et recte Medea Senecæ Tragicæ hanc rem putat, dum ait, *Tua illa, tua sunt illa: cui prodest scelus, is fecit*. Est hic præterea exemplum *δακτυλισμῶ*, ut quidem vocari in *ἐποποιίᾳ* potest, cujus canon his verbis docetur à Scholiasta Sophoclis. *ἔτοι (ποιητῶ) τριῶν ἐφεξῆς κειμένων βραχέων (Φωνηέντων, hoc est syllabarum) μακρὸν ἐξ ἀνάγκης τὸ πρῶτον ποιῶσι, ἀφ' οὗ μετὰ*. Addo, siue geminetur *σύμφωνον*, aut *συμφασμῶ χάριν* fulciatur, siue merum relinquatur. Exemplorum abunde est: sed non omnia sunt observata. Sic Arati est *συνεχές*. Theognidis, *ἀββολίη*. Iliadis γ. *ἀφ' οὗ*. Apollon. *ἀνελίνυον*. In Latinis, recidit & *sim.* & *glomerare*, quod in Lucretianis miratur Lambinus; Gitanius præterit. Hoc cum non esset animadvertum, censuerunt nonnulli *ἄδη* Pindarica non *κατέμετρα* modo sed *ἄμετρα* esse. Quorum neutrum est verum. Ego sat habeo rem in primo Olympionicatum demonstrare. Strophæ primæ colo tertio, *ἄπ δ*. Nam Græci qui sic constituerunt hoc colon *υ υ υ - υ - υ* refutantur Strophæ 4. colo 3 ubi, *ἄ π ε ε*, - υ υ, unde sic Choriambus, quem Amphibrachys excipit. colo 15. *π ε σ τ ν*. Strophæ 2. colo 3. *δ π φ έ*. Antistrophæ 2. c. 3. *ὑ πα ῖ ο ν*; c. 17. *δ ι ε δ α*. Strophæ 3. c. 3. *μ ε ῖ α τ ρ ι*. Antistrophæ 3. c. 3. *χ ε θ έ μ λ υ*. Antistrophæ 4. c. 3. *ὑ πα ῖ ο ν*. Sic tolli hæc potest difficultas. Ab aliis enim jam est observatum duas breves pro una longa poni, & *υ* liquefcere in *ἄλλον*. Postremo quod Henricus Stephanus invenerat scriptum *ὑπεννεσιήσιν*, id mutatum à se esse gaudet. ego *δρ' χαῖσμέν ἀπιο*: qui sic scripsisse poëtam censeam, ne quis jungat *ὑποδαμιῶσιν*. Cujus rei exempla deinceps erunt plura.

Δαμλιῶαι, *oppressum iri*] δαμλιῶαι sonat, nisi quid fallor, sub alterius esse potestate, aut fieri alterius. Propertius libro 3. *Quid mirare meam si versat fœmina vitam.* hoc est, εἰ γυναικροκρατῆμαι. Hoc tamen loco candidè verteretur, interfectum iri; ut in Troadibus Euripidæ, καὶ ζῶντες ἐ δαμλιῶαι.

1. 8. δηρὸν δὲ ἔ, *diu autem non*] ἀνῆστροφίῳ nominat hoc πάθ⊙ Scholiasta Æschyli, quæ in Latino superstitione retenta depravat sententiam.

Γήσων] de hoc nomine explicatum est in Præfatione.

1. 9. χειμερίοιο, *torrentis*] Torrens est ποταμός χειμέρι⊙, hic πλῆθων, 3. 67. qualis est in tempestate. Quin & aliter laborat hæc versio. Nam est ita, ut si dicas, torrentis torrentis.

Ρέεθρα, *fluenta*] Hic tamen vallis vel alveus ἀναύρα intelligatur rectius: ut ἡ πρώτη est vallis, tum vallis fluminis, tum flumen. Consentunt Græcorum scita. ρείθρον Ἰπὶ τῷ ῥόδαμα⊙ ἔδειξεν τὰ ἀρχαίων εἶπεν, ἀλλ' Ἰπὶ τῷ τόπῳ, καθ' ἃ ὁ ποταμός φέρεται. nempe est locus fixus & longus aquæ labentis, ut φέρετρον est αἰγυῖον seu πῶπ⊙ μετὰ φορητός. Herodianus libro 4. ἔπει ὄρων γῆς ἔδδὲ ρείθρων ποταμῶν ἢ φιλονεικία. Et apertissimè Strabo l. 17. de Nilo, δι' ἐνὸς ρείθρου τῷ ποταμῷ φερομένη.

Κιῶν Διῶ] vel Διῶ ρείθρα, vel Διῶκιῶν ρείθρα. Æschylus in Septem, τὸ φθίμνον γὰρ περιλέγω. Emendet aliquis τὸ φθίμνον γὰρ περὶ λέγω. Nam & Scholiastes ibi interpretatur, τὸ περιπενηκόςτα, hoc est præmortuum. Sed sic est Iliadis β. Βυλῆς ἐξῆρχε νέεσθαι. & quod Apuleus scripsit, *cubiculum tuum adero.* Iliadis ε. ἔλιπον &c. καὶ δὲ κτήματα. περτο, κατέλιπον &c. κτήματα δέ.

Ἀναύρα] Hoc κυρίως usi esse videntur Apollonius, Simonides, Hesiodus, & Callimachus, in cujus Dianam Scholion, ποταμός Θεσσαλίας ὁ Ἀναύρα⊙. Sed mihi Scholiasta probatur, qui περισηρικῶς vult accipi. Nam idem sensere Theocritus, Coluthus, Lycophron,

& Dionysius: ad quem Eustathius, *ὄν χειμάρρως καὶ ὄν ἀναύρως λέγει, ἀλλὰ τὸ μὴ ὁμοίως τοῖς ἀενάοις αὐρας ἀποτελεῖν.* Est enim *αὐρα* ἢ ἐξ ὑγρῶ φερομένη ἐκπνοή, in libro de Mundo, c. 6. & dilucidius *Problematum Aristotelis* sectione 23. γίνεται ἢ αὐρα καὶ ἢ ἀναπνοή *θερμαινομμένων ἢ ψυχρομένων τῶν ὑγρῶν.* ὁπότερον γὰρ αὐτῶν πάσῃ (τὰ ὑγρά) ἐξαερεῖται, in aërem abeunt. *Torrentis* igitur appellatur *ἀναυρῶς*, quod non è fontibus & auris subterraneis oritur i. *Meteororum* c. 3. sed in *κερνοῖς* colligatur ex imbribus. Quocirca τὸ *πρωτογενὲς* hic omnino *ιδιάζειται*, & rectius hoc verteretur *Torrentis*, quomodo *Græci* dixerunt, verbi causa, *Πέτρα*, quæ *Hebraice* est *נַר*, *Arabia* urbs. Et hæc ad rem ipsa se offert origo *Hebraica*. Nam *τῆς* *ιδιαζόντως* dictum *Psalmo* 46. est *Johannis* 18. *χειμάρρως* τῶν *Κέδρων*, qui olim *נַר*. Et *נַר* est fortasse, ut *Strabonis* ὁ *Ναυρῶς*. quamvis hoc in *ἀναυρῶς* mutetur ab *Isaaco Casaubono*. Eiusdem certe sunt stirpis *Nar*, & *Nareus* vel *Nereus*. *Orpheus* similiter *Amyrum*, de quo 1. 596. circumloqui videtur, *ρεῖθρον δ' αἰλιμυρὸς Ἐναύλα*, hoc est *Torrentis*.

I. 10. *ἐξεσάωσεν ὑπὸ ἰλύῳ*, *eripuit limo*] *malui*, sub limo. quia limo infixum extraxit. *Æschylus* in *Perlis*, *Φίλκας ὑπεκσώζοιεν εἰναλίων πόρων.* *Plautus* *Aulularia*, *lumbricus sub terra erepsit modo*: Et *Captivis*, *Sub terra lapides eximet.* Totidem autem illud verbis *Orpheus* dixerat.

I. 11. *πρωτογενῶν, ostiis*] E Scholiis. In *Etymologica* M. est, *πρωτογενῶν*, ἢ ἐκ παντὸς ὑδατῶς ἐκροή. quod declarandum paucis. Pinguntur fluvii hanc in faciem. Primum sedet, aut recubat deus fluvii dator, *Inachus* verbi causa, tenens manu urnam, *πρωτογενῶν*, uti teor, indeque effundit aquam seu fluvium, *πρωτογενῶν*, quæ hoc nominis retinent in fonte, cursu medio, & ἐκβο-
27. Quinetiam hoc *πρωτογενῶν* censeri nomine puto, quic-

quicquid limi vel arenæ aut intra ripas protruditur & adhærescit, aut coacervatur, maximeque in ostiis, unde sertes, tæniæ, agri alluvii, insulæ denique earumve ἐξηπειρώσεις nasci solent. Polybius hanc ob causam libro 4. vaticinatur nobis alveum Mæotidis & Ponti ὀλοχερῶς ἐγχαθήσεσθαι, tandem penitus oppletum iri. Ignorat enim providentiam Dei, & τὸ χερόνον εἶναι ἄπειρον somniat. Sed redeamus in viam. Aquam fluxam fluminis dici προχοῆς perspicitur è 2. Moschi Idyllio, ὅτε Φαιδριώσιλο (ἢ Εὐρώπη) χερόα προχοῆσιν ἀναύρω. non enim est, ad ostia, ut conversum, sed, in profuente anauro. Orpheus manifestissime, ἔ καὶ Ἀβερνιάδας Περκώτης τ' ἄρα χυ αἶαν Ἀργυρέαις Αἴσηπῳ Ἰπικλύζῳ προχοῆσιν. De limo res est plana. quam affirmat hoc amplius Eustathius ad v. 772. Dionysii, ubi προχυσίς est. at notum vulgo προχοῆς esse ostia.

1.12. αὐτοχεδόν, illico] Sic sumendum 3. 148. & 3. 667. & in Homero. hic est ἀβέλως, & incuriose, ὡς εἶχε. aut non eo, quo fieri oportuit, modo, ἡρα. Nam αὐτὸ hic ponitur ut in αὐτόχημα. Lucianus, ἔδεν ὅπμῃ λιθοξόῳ, hoc est, αὐτῶς λιθοξόῳ. Plautus, Hic homo solide sycophanta est. Terentius, Quantus quantus est. Iliadis εἰ ὀκνεῖω δ' ἵππων Ἰπιθαίνεμυ· ἀλλὰ ἔ αὐτῶς Ἀντίον εἶμι αὐτῶν. αὐτῶς, sine curru, ut hic, sine reparato calceo. Euripides Electra, ἔκυρσε (τύμβος) ὡς ἔκυρσεν. ut τοῖον, Ulyssæ δ. Huic affine est ἡ, sic, absolute, recte. ut quidem sumendum Exodi 10. Numerorum 36. hoc est, ἀνδρῶ προθήκης. Cui Latini opponunt secus, hoc est male.

Ἀντιβολήσων, participes futuri] ut aliquando ἀντιβολήσων exponitur μεταχρῆν. hic est, frui, Ἰπιτυχεῖν. Ulyssæ φ. ἔ γάρ τοι ἐπιτύξῃ ἀντιβολήσεις. nullius precatoris facundia frueris.

1.14. ῥέζε] πῶν. Sed Græci hac in re sunt feliciores. Scholia ad ἀπέπεμνε, Iliadis θ. προσηκόντως Ἰπὶ ἔ πρῆσβύτῃ ἐχρήσατο τῷ ᾧ ἄρα πικῶ χερόνω. Et, τὸ ἀθένησαν ἔ γέ-

Ἐγέρων] Ⓞ δηλοῖ, ἢ ἐστεῦθεν τὸ βραδύ τ' ἐνεργείας. Etiam sacra ejusmodi requirunt πολλῶν Ἀριστοτέλει. Sic teneo quod scriptum in Ranis Comici, ποῦ γῆς ἀπεδήμεις; quo tendis? 1.88. 2.997.

Πελασγίδ Ⓞ, Ἀργίνα] Ἀργ Ⓞ πελασγοῦν etiam dicitur τὸ καὶ Πελοπόννησον, nec tamen inde Juno vocatur Πελασγίς. Quo dolentius momordit eam exclusio, ut quæ esset unica illa Thessalix θεοσάπις. Ac prudens est ποῦτ᾽ αἰκονομία. Quippe rei arduitate lectorem audientiamque sibi, Nautis favorem conciliat. Cui in scriniis Virgilii hoc respondet. *Tanta molis erat Romanam condere gentem.* Plus tamen artis hic in Apollonio. Qui cum personam sustineret περὶ τὸ πικρῶν, ultimum totius negotii eventum reticuit. Nimirum iniquior Maronem fortuna Romanis adulari coëgit; quo ille morbo carebat. Atqui, dicit aliquis, res est Tragica ἢ πρῶτασις. Est quidem, sed utriusque artis Ἐρυθμον κρινωνίαν esse docetur Ποῦτικ᾽ c. 24. adeo ut Tragedia sit ἡ ἐποποιία, si illi adimatur μελοποιία Ⓞ ὄψις.

1. 17. νόσον ὀλέσῃ, reditu excidas] in λέξει Græca plus est ponderis. ac deprehendi sæpe Apollonium inutiles orationis Homericæ frutices putare. Hoc enim sic invenerat, αὐτὰρ Ὀδυσσεύς Ὀλέσει τηλῆ νόσον Ἀχαιίδ Ⓞ, ὤλετο δ' αὐτός, quod posterius continetur illis nostri, ἐνὶ πόντῳ &c. Catullus de passere, *it per iter tenebricosum, Illuc, unde negant redire quenquam.*

Ἐπ] παρέλκετ' ὅδ' αὖ ποῖς Ἀΐγιος. Atque hic primum conqueritur nobiscum Apollonius de præcepta ab aliis argumenti parte. quod & Virgilius fecit 3. Georgicorum, & Juvenalis Sat. 1. ibi: *Nulli nota magis domus est sua,* &c. nempe Argo fuit πολυῖσθη Ⓞ & πασιμέλεια. Eadem opera commendat carminis sui novitatem, quæ ad captandum lectorem mirifice pollet.

1. 19. Ἀθωαίης] Ἐρεσιτέχης, ut Orpheus deam istam, ἐρῶντης δαίμον Ⓞ, ut Alianus vocat. quia generatim

ratim ἔργοις ἴσθηται εἶναι credebatur. Ulyssæa β. ibi: ἔργα τ' ἴσθησθαι.

Καμείν, fabricasse] quod ad artis fabrûm significationem tendit potissimum: at vox Græca secum portat κάμαλον. Architectus præcipit quæ quo sint modo facienda: ministri operam præstant ipsam, verius opifices quam artifices.

Ἰσοδημοσύνησι] Etiam βυβλή ἐπιθήσεται, sed eo modo adfuit Minerva Jasoni. Hic Argum hac in προσωποποιεῖα sæpicule ἡμηχανηκέναι credibile est & unguis arrosisse, ut necesse fuerit Minervam ei identidem vellere aurem, quod Aristotelis sermone est, βυβλῆ εἶσθαι. 2. φυσικῆς ἀκροάσεως & alibi, fitque cum artifex Minervam, hoc est, suam φρόνησιν advocat in consiliûm.

1. 20. νῦν δ' ἂν ἐγώ] Operis περιήρησις universe fuit præmonstrata. inde nunc decerpuntur partes tres, sed παχυλῶς, ut membra subtiliora ex sese nasci videantur.

Γενεῶν] ementitam, aut certe fabulosam. Plutarchus de Theseo & Romulo, ἄμφω ἀνεῖργνω καὶ σοπίω γρόμφοι, δόξαν ἔχον ἐκ θεῶν γεγονέναι.

1. 21. δολιχῆς, vasti] Vastum duco à vasando, vasare fuit vas facere seu locum vacuum. Inde vasatus & vastus, hoc est vacuatus, & quoniam vacua videntur esse majora, magnus, & quia majora sunt validiora, validus, ut vastus impetus. Vasta autem regio, cultis viduata & cultoribus: aut saltem, non coædificata, & pagis casta. Rectius itaque Horatius longum dixisset. Quippe ἑσιωδῶς in itinere consideratur linea, ἐπισσιωδῶς cætera. Linea autem est series & ὄρχη, quod ab πηκῆ motum esse statuo.

Πόρυς, vada] Latina, sed poëtica lingua. aliter vada in Latino sunt πὰ ποσὶ ἀβυσσῶν, navigantibus formidabilia. At hic πόροι intelliguntur, ut Æschylus in ἰκέπσι vocat, κυμαῖαι, de quibus Theodoretus libro 4. περὶ περιουσίας. πλὴν θαλάσσης πολλὰς ὁδοὺς καλεῖσθαι (ὁ νῆς

(ὁ νῆς ὁ ἀνθρώπειος) ἢ πῶ πάντων ἄβατον τοῖς φύσιν λα-
 χῆσι πεζῶ, πολλὰς ἔχειν ὀδίτας ἐμηχανήσαστο. Ac ut hoc
 quoque loco dedoceam Etymologistas, vadum est ἂ
 θάδ, quo usus Aristophanes, non ἐν παιδιᾷ, ut
 Scholiasta ejus autumat, sed serio, testante Aristopha-
 ne Grammatico, in παρεκβολαῖς Eustathii ad Ulyssæ 1.

1. 22. ὑποφῆτορες, auxiliatrices] quasi Musæ sint ma-
 gis Apollonii ὑπερέπδες, ac potius ὑπακκοί, ut loqui-
 tur poëta 4. 1381. quam Apollinis. Aliter habet res.
 Musæ sunt ὑποφῆτορες Apollinis; Musarum, poëtæ. De
 his enim Theocritus Idyllio 16. ubi vult Hieronem
 Μυσῶν μάλιστ' εἶναι ἱερὸς ὑποφῆτας. Et in tertio Mo-
 schus de Bione, Καλλιόπης ἱερὸν σῶμα. Exodi 6. Aharon
 erit tibi πᾶς, pro ore, hoc est, cap. 7. 7822, propheta
 tuus. atque huc aptandum, quod 2. 847.

1. 23. πρῶτά νῦν, nunc primum] τὸ νῦν esse σύνδεσμον
 syllabæ modulus loquitur. Est autem aliquando pro ἔν,
 ut igitur, Apuleus libro 5. ibi: Nunc si salutarem, &c.

Μνησώμεθα, recordabimur] 1. 2. Inchoatur nunc ἀγών.
 Expositis enim caulibus ναυηλίας, subtextitur ἀγέμερος,
 Homeri exemplo, qui tamen in struendis iræ Achilleæ
 ignibus multo fuit longior. Ac bene se habet initii ini-
 tium, quod ab eo ducitur qui fuit μυσικώτα. Æ-
 schylus contra in Catalogo memorabili Tydeum μαρ-
 γῶντα ἢ μάχης λελιμμένον, breviter, dirum belli omen
 præmittit.

1. 24. Θρήικι] δακτυλισμός. 1. 7.

Εὐνηθεῖσα] σεμνὸς λόγος. Sophocles in Electra, εἴ τῃ
 πρὸσκειμαι χηρῶ.

1. 25. Οἰάγω] Belle exposuit Eustathius ad Ulyssæ
 λ. qui fiat, ut puellæ interdum in fluviis irreparabile
 virginitatis naufragium faciant.

Πιμπληίδος] πιμπλα olim Thraciæ, post Macedo-
 niæ χωρίον, Strabo libro 10. & in rudicibus libri 7. ἐχθ
 ἢ πόλις τὸ Δίον, κώμῳ πηλησίον, Πιμπληϊαν, ἐνθα Ὀρφῶς
 διέτρι-

διέτριβεν. Dicitur autem *πιμλής* & *πιμωλιάς*, ut *θυνιάς* & *θυνηίς*, libro 2. & *ξυωιάς*, I. 68.

I. 26. *ἀπειρέας*] nullis obnoxias animi motibus.

I. 27. *ἀοιδάων*, *Musarum*] Musa quandoque exponitur ὡδή aut carmen: sed non retro.

Ἐνοπή] Scholiasta, σὺν ὄ. qui tamen os sibi verberat τῇ κροῖ.

I. 28. *ἀγριάδες*, *silvestres*] Cicero, *palmarum agrestium multitudo*. sive hæc ad locum referantur, & ingenium, quod inde trahunt, sive potius ad soli culturam, qua caret: Horum utrolibet Orpheus à culpa eximitur.

I. 29. *Ζώνης*] Locus & res quæ in loco, ita sunt contigua ut sint ἴσα. 4. *Φυσικῆς* textu 34. atque adeo ἐν τῷ αὐτῷ τὰ ἕκαστα ἔχει ἑαυτῶν καὶ ἑπιεχομένης. τ. 35. utrumque igitur communi fruitur nomine: Ac promontoria & vicina oppida dicuntur zonæ, quod veluti fascientur mari, in quod porriguntur. Idcirco quam Strabo libro 9. vocat *μακρὰν ἄκραν*, eandem Xenophon *ἐπὶ λωικῶν* 5. *Ζωσῆρα* τ' *Ἀττικῆς*. Hujus montis meminit Plinius 4. 11.

Σπυρόωσι, *stant*] *σιχαῖν* non est stare: sed cum stantium ordines arborum circumspicimus, ire eas arbitramur. *Æneidis* 8. de clypeo *Æneæ cæ lato*, *incedunt longo ordine gentes*. Et ibidem, *volitans argenteus anser*. *Exodi* 26. transtillum *πυρρῶν*. etiamque cum res cogitamus animo. *Josua* 17. *ἡβη ἦβη*, procedit terminus.

Ἐπήτειμοι] Scholia sic emendo. *σιχηδὸν ἴσι* ἔξῃς. *πυκναί*. hoc enim declaratur τῷ ἐπήτειμοι, in versum digestæ. Hi versus vel simplices sunt, quomodo lupi flumina rapidiora dicuntur tranare ab *Æliano*, nempe ut semper posterior prioris caudam dentibus teneat; vel conjuncti; iidemque vel sunt *ᾠδάκηλοι*, angulis ubique æqualibus, vel ut referant quincuncem, angulis partim acutioribus, partim obtusioribus.

1.

⋮

2.

⋮

3.

⋮

Ad tertium modum quadrare harum arborum dispositionem ipsum, ut videtur, nomen loquitur, quo densitas significatur ordinata: quæ in pomariis & utilis est & amœna.

1. 33. χείρωνⓄ] Orpheus non est remex, sed ἐπαρωγός tamen. Ne obstrepat nobis Lucianus, in Ὀρφεΐα. Fuerunt enim poëtæ quidam pugnares, de quibus Athenæus l. 14. qui magis gloriarentur armis quam libris.

1. 34. κραινέονⓄ] Strabo libro 16. regem vocat, & subjungit: οἱ μάντις ἐπιμῶντο, ὥστε ἐ βασιλείας ἀξιῶσθαι. Verum ab Apollonio stat Eustathius ad Iliadis β. ὁ Κίρκων Ὀρφεὺς τὰ πρῶτα μὲν ἀγυρίδιον διέζη. εἶτα καὶ μαιζόνων ἀξιῶν ἑαυτὸν, καὶ ὄχλον ἐ διώκειν περὶ τὸν Ἰσθμὸν, διεφθάρη ἐξ Ὀπισθοστάσεως, ἀνὴρ γόης ἀπὸ μουσικῆς καὶ μαθητικῆς καὶ τῶν πρὸς πελετὰς ὀργανισμῶν.

Αὐτοχεδόν, illico] Aliud Pindarus doceat, qui cum de re Argonautica loquitur, ἐκ Ὀρφεύου ponit ista, τάχα ἤλθον, ταχέως ἔβαν, ἐκὼν θυμῷ γελᾶσθαι, θᾶστον ἐπίγειον. Depravatio similis hæret in Xenophontis ἐπὶ Πυλίων. ubi opponuntur περὶ τὸν χεῖρον ὑπὸ τῆς Πίλειος πρᾶξιαν, & αὐτοχεδιάζειν, quod conversum Latine, celeriter & injussu. at celeritas ibi non accusatur, sed ἐταρεία, ut est in Pelopida Plutarchi.

1. 37. Πιρρεσίας] quidni legendum sit Πειρρεσίας, 1. 58 4. licet Πειρρεσίας Orpheus æque bene pronunciet.

1. 38. διⓄ, ingens] Hesychius, ἀριδείκελⓄ. Plinius, Tinda, Diomedis equorum stabulis dia. vide Ulysses λ. ubi θεῖⓄ est ὁ ἐνιπῶς, hoc est, Homero ipso interprete, πλὴν κάλλιςⓄ. quamvis Homerus alteri hoc attribuere videatur Enipeo, qui è Salmona fonte ortus in Alpheum influit. Orpheus Peneum hic nominat, Sed tres isti confluunt, asserente Eustathio in Bœotia.

1. 41. & 43.

1. 41. & 43. Λαπιθάων πολέμιζε, cum Lapithis pugnavit] Polyphemus non oppugnaverat Lapithas, sed propugnaverat, & eorum in castris militarat, qui ἐμάχοιτο Φηρσὶν ὄρεσκόμοισιν, Iliadis α. Hoc igitur est, ἐνα ἤ Λαπιθῶν πολέμιζειν. ut Iliadis ι. κηρύκων ὀδίῳ τεχὶ Ὀρυβάτης ἄμ' ἐπέδων. Iliadis λ. διχέτωντο θεῶν Διὶ, Νέστορα δὲ ἀνδρῶν. Est enim ex Orpheo petitum, ubi de Enéo, qui hic est Coronus, μισγόμενον Λαπίθαις.

1. 42. ὁπῶότε Λαπίθαι] ex usu sermonis Hebræi, loco ἀναφορικῶς est ὄνομα. 2 Chronicoꝝ 10. 2. & Genesios 12. ψ. 4. aut 2.

1. 45. Φυλάκη] Nomen huic Phthiotidis urbi à Phylaco conditore, cujus filia Alcimedea, filius, Iphiclus major, cujus Phylacus minor, cujus Pæas & Iphiclus minor, quorum, Pæantis, Philoctetes; Iphicli Protefilus & Podarces.

Ἐλειπῶ] Pindarus Pythion. 4. λειπόμενον ὠδῶν ματῆς μῦθον. Thucydides opponit λειπομένοις ἀποίκους.

1. 46. ὄπμεν] honestè hoc dicitur, & ἵπτι ἐνόμος γάμικ, ut Ulyssæa β. nec Iliadis θ. ὄπμομένη recte vertitur compressa: quia est ἐξ αἰσύμηθεν ὄπμομένη, ut ἀπάρτηθεν ἤγετο, Ulyssæa δ. & sic ex ἡγῶ est ἡγῶ, uxor regia.

1. 47. ἀνώγα, invitat] Est ἀνωγεῖν instigationis, maximeque interioris & arcane, ut cum οἶνῳ ἢ θυμὸς ἀνώγα. Tibullus, Præda vago jussit geminare pericula ponto. Ovidius ι. Tristium. Te jubet à patria discedere Caesaris ira, Me pietas, pietas hoc mihi Caesar erit.

1. 48. προσύνη] à πάω κλῶμη. unde duxeris, me suafore, παῖς. Nulla certe pretiosior, quam liberi, supellex est. Genes. 4. κηρ, unde Kainus. Est hoc loco ἡθῶ, hoc est indoles aut persona alicujus affinis. Eo Poëta lectorem docet aut delectat, saltem Iphiclo conciliat. Quod ut à me dicatur utiliter, repetam ex Poëticæ capite 6. & 15. quæ huc videbuntur facere. Nam Aristotelem ibi δὲ πέρως agere ὡς ἐποποιίας apparet: quo-

niam toties Homerum adducit, & in Epilogo fateatur se (aliquatenus) de ea quoque tractasse. Poëtam imitari πράξεις est in confesso. αἴτια πράξεων, Διγνοία καὶ ἠθῶν. Διγνοία est, ἐν αἷς (λόγοις) ὁποδεικνύσσι πῶς ἐστίν, ἢ ὡς οὐκ ἐστίν, ἢ καθόλου πὲρ ὁποφαινόνται. Quibus accensio eorum opera poëtarum, si modo dicendi sint poëtae, qui attem aliquam aut historiam, aut partem Philosophiæ exequuntur. Fit enim hoc etiam ibi: & per id Apuleus Virgilii Georgica erudite vocat opus serium. Illustre Διγνοίας exemplum Sophocles dedit in Antígona, ubi ea fratrem præfert marito & liberis. Jam ἠθῶν hæ sunt partes in poëmate, ut agentis περιαιρεσιν in apertum ponant, quæ ut in hominum vita, sic in poësi tecta est & incerta. Ac differunt à πάθει. quia ἠθῶν est à natura, eaque communi, ut cum hoc in loco animus Iphicli interiore naturæ impulsu ad pietatem istam frangitur; vel magis propria, & ad sexum, ætatem, nationem, fortunam restricta. At πάθει commouetur ab aliqua causa externa: & ἠθῶν excitatur πάθει, non vicissim. Non solo igitur μάλλον ἐν ἠθῶν distinguuntur. Porro ἠθῶν ποιητικόν & ab oratorio est diuersam & morali. Siquidem ῥητορικόν vel dicentis (qui mutuum sumere cogitur, cum non possidet) vel audientis, vergit ad πίσιν, & accommodatur auditorio certo; poëticum ad διδάξιν totius terrarum orbis. ἠθῶν denique non ἀμέσως à natura, sed actionibus congeneribus frequentatis existit; tametsi poëta est παιδαγωγὸς ἠθῶν & quidem ἠθικῶν. Nam bonos mores instillat ἠθικῶν per præcepta, Politicus legum imperio, poëta & vit bonus, exemplis: ac poëta quidem μιμητικῶν, imitatione, præcipue eorum qui bene sunt morati; vit bonus vero ἐμπράκτως & ἔργω. Historia enim ad prudentiam fertur recta via.

I. 49. ἐὺρρίωτοι ditibus] ἔρρω, καλλιπέθεαι, Etymol. M. Rectius Scholiasta, πλουπέθεαι. Si quidem
cura

cum intelligat locum, ubi vilior est ovium annona. Quem in modum Aristoteles *Φρῶνολόγος* dixit *ἄβιδος*, in *Historiæ* libro 9. c. 36. qui parabili inprimis victu utuntur. ubi Gaza, qui abunde vivunt. Sic *ὑλη* & *δενδρῶν*, Herodiani libro 7. arborosa silva.

1. 50. *μίμνεν*] Sunt enim *ἀπόλεμοι οἱ μίμνοντες*. in quibus numerabantur *ἡλικία ἄχρηστος*, *γεωργοί*, *βανασεργοί*, Eustathius ad *Iliadis* 1. & *ἐμποροί*, in *ἐκκλησιαστικῆς*. plura 1. 457.

1. 51. *πολυλήϊοι locupletes*] ut antea versum, divites. Sed frigida est herois laudatio à divitiis petita: at plane mortuus plausus, si divitiæ non sint ab agri cultu aut pecore, sed aliunde. Etsi enim nihil sit usitatius quam admirari divitias unde unde aggestas; sanctior tamen Platonis (8. de rep.) mens est, & digna quæ hoc loco memoretur. *ἔτω πλεῖστα δρετὴ δέσσηκεν, ὥσπερ ἐν πλάστιγγι ζυγῆ κειμένης ἑκατέρω ἀεὶ εἰς τὸν αὐτὸν ῥέποντος. πτωχὸν δὲ πλεῖστα ἐν πόλει ἢ τῷ πτωχίστων, ἀπμοτέρω δρετὴ τε ἢ ἀγαθοί.* Ubi admirationi sunt divitiæ, ibi evilescit virtus, boni jacent. Agrosos idcirco interpretet, si sequar Hentici Stephani judicium, qui vocis istius elementa arcessit à *λήϊον*. Verum perperis poëtæ mente derivem magis à *λεία*: quo comprehenditur quicquid cuique contingit quomodocunque, etiam cibus, ut *ἦν*. & *Ulyssæα*. *δμῶάς μοι λήϊσατ' Ὀδυσσεύς*. 1. 695. in his numerandæ pecudes, quæ tum inprimis erant *πλειμάχητοι*. Tanti enim fuit olim peritia rei militaris, ut rudimenta ejus essent posita in latrociniis, furtisque; ut Thucydides refert libro 1. & Xenophon in rep. Lacedæmoniorum. Minerva certè *ἀγλεία* audiebat, prædatrix, & ob id bellicosa. Atque adeo non potest separari à bello latrocinium, ut in fabulis Plautinis latrocinari sit stipendia mereti. Nec alia magis ratione torvuli similes sint corvis; hoc est, duo isti heroës Mercurio, *Φωρίω*, *Βροκλόπω*, *ληϊστῆρι*, qui hoc in

votis habuit uti πολυλήϊϛ esset & φιληϊῶν ὄρχαμϛ, in Hymnis. Mecum sentit Scholiasta.

1. 53. γνωτὸς] κασιγνήϊϛ, 1. 165. & 167.

1. 55. Φθιάς Εὐπολέμεια, Phthias bellicosa] At Φθιάς est ἔθνηκον, Εὐπολέμεια κύριον. Orpheus, πεικλυτῆ Εὐπολέμεια. ubi pro Μερεπιῶ, legendum Μενεπιῶ.

1. 58. ὄχι ἀμείνων] hoc παρεμπόρισμα est, quo Sthenelus Homeri, miles jactabundus perstringitur, cujus verba Iliadis δ. Ἡμεῖς τοι πατέρων μέγ' ἀμείνονες ὄχομεθ' εἶναι. Cui culpæ affinis fuit Alexander M. qui Philippi patris gloriæ adeo fuit inimicus, ut eam asserenti Clito lucem ebrius ademerit. At ipsa hominum docet vita quod scriptum ab Aristotele ῥητορικῶν 1. 15. ὁπερ (τὸ μὴ ἐξίστασθαι τῇ φύσει) ὡς ὄπιτο πολὺ ἔ συμβαίνει τοῖς ἀγνώστοι. Ac σφραγῆ Hectoris est condonandum, quod optat Iliadis ζ. Καὶ ποτε τις εἶπῃσι, πατέρους δὲ ὄγε πολλὸν ἀμείνων· at prudenter Ajax Sophocleus, ὡς παῖ γῆροιο πατέρους ὠπυχέστερϛ, τὰ δὲ ἄλλ' ὅμοιοιϛ, ἢ γῆροιο αὐτὸς κακός. Quod cogitavit Virgilius libro 12. ubi Æneas, *Discere puer virtutem ex me verumque laborem, Fortunam ex aliis.* Negat ibi Servius disci Fortunam, quæ optetur potius, petaturve ab aliis. Atqui horum alterum anile est, alterum adeo stultum, ut intelligi nequeat. Æneas vult ut experiatur Julius fortunam fortunatorum. Discere enim est intelligere quid quæque sit res, & sic, ea uti frui, atque adeo ἐμελετᾶν fortunæ lætioris indolem. Quam ad rem profuerit, aliquem se movere ad mortum fortunæ, Varronis exemplo, quod exhibetur à Cæsare libro 2. Belli civilis.

1. 59. ζών περ] fuit hoc supplicii genus. Juvenalis de Vestalibus. *Sanguine adhuc vivo terram subitura sacerdos.* Hic mirandæ est fortitudinis.

1. 60. Κεντάρουσιον ὀλέσθαι, Centauris periisse] pagum Latine. Cum ἔρχανον est inanime, sic loquuntur scriptores. Iliadis φ. ὀλέσθαι Ἀπίλωνος βελέεσσι. Rarissime,

cum

cum est animatum, Πυθιοτικῶν ἰ. μανύξ ἀοιδοῖς, indicat poetarum opera.

Οἱ ὅ ἀπ' ἀλλῶν] ἀνδρῶν στραλιᾶς, Pindarus Nemeon. 3.

Horatius, *Quin sine rivali teque & tua solus amares.*

1. 61. δρυσήων, strenuus] quod esset, δρυσθίων.

Ἐμπαλιν ὀρμηθέντες, rursus animati] sed παλίωξις est, & τῷ περιήσεων ἐν & εἰς usus est vicarius.

1. 63. ἀρρηκίῳ, infractus] recte Ovidius, *imperforatus ab ictu.*

Ἀκαμπίῳ, immotus] ut ἀρρηκίῳ respondet τῷ δαίξαι, ita τῷ ἐγκλίῃναι ἀκαμπίῳ. Plus est δαίξαι, conficere vulneribus quam sauciare; inclinare, quam inflectere.

Ἐδύασετο] Corpus Cænei, pedes præcipue, quasi cuneus ligno, ita terræ sunt intrusa. Rem planius ostendit Scholiasta ad Iliadis α. cujus verba. ὁ Καινὸς πῆξας ἀνθρώκον ἐν τῷ μεσαιπιάτῳ τῷ ἀγορᾶς, θεοῖς τῶτο περιήταξεν δρυσθίῃν. Quæ per quidem mira est fabula, & ut ἀπίθανῳ reprehenditur in Plutarchi ἠθροδόξοις Stoicorum; quia fingatur prius moveri & cedere terram quam corpus Cænei potuisse; Sed hac nititur probabilitate, quod pœna delicto sit ἀνδρῶν ἀνδρῶν ἀνδρῶν, & vindictæ divinæ cedant omnia.

1. 64. θειόμην, obrutus] Hæc depravatio fuit ab ignorantia vocis sequentis.

Καταίγδιω, impetuose] exponerem, impetu desuper facto. Sic enim & pali solent infigi terræ. 2. 597. Fuit Cæneus non solum ἀβλήτῳ, sed ἀνέταιῳ, at non fuit ἀνωστῳ. Cum itaque solo impactus non amplius se posset expedire, arborum mole aut saxi fuit sepultus prius quam moreretur. Hæc autem mihi mors videtur esse πνίξις, suffocatio, & communiter contingit iis qui fune strangulantur (Aristophanes in Ranis, quædam ad mortem Via est ἀπὸ κάλω καὶ θρανίς, sed πνιγηροῦ, Schol. καυμάλωδης) ægrotis item & anhelis seni-

bus, cum θερμότης ζωική vel πῦρ ψυχρὸν refrigerari definit, & febricitantibus. quod Aristotelem velle arbitror in *ὡεὶ ζωῆς & θανάτου*.

1. 65. *Τιτάρησι*] ut est in Scuto Herculis. ubi Johannes Diaconus, *ἀπὸ Τιτάρησις, τόπος*. Orpheus, *καὶ Μόψον Τιτάρηθεν*. Est enim, ut *Ἰθάκη Ἰθακήσι*. In Scholiis Ampycus fertur Titatonis f. unde possit in Lycophronis Cassandra esse *πῆλαιωνέως*. Sed Orpheum sequor.

1. 66. *θεοπροπίας*] Etymol. M. *ὡδὲ τὸ πρέπω πὲ λέγω*, nempe *πρεπόντως*. Virgilius 6. *Quique pii vates & Phæbo digna locuti*, hoc est *θεοπροπί*. θεὸς enim est Apollo, vel ὁ θεὸς Sol ille conspicuus & *ἀριδείκει*.

1. 68. *Ξωιάδ*] à *Ξωή* vel *Ξωιά*, quod Thessaliæ oppidum. vide sis 1. 25.

1. 70. *ἀρισήεσι*] *ἀριστής* est qui capit *πρωτίαι*, *ἀριστήια*, victoriæ præmia, quæ non nisi *ἀρίστis* in bello dantur, & *ἀριστής*, vincit, quod etiam ad certamina musica traduxit Theocritus Idyllio 15. Latine princeps: quamvis vox illa ad varios sit usus detorta. Siquidem non pauci sine virtute insignia virtutis assequuntur, & principes interdum audiunt, qui ne pictum quidem bellum viderunt unquam. At parcissima ejusmodi titulorum vetustas eos prædicavit fortes, qui manu se esse, quod dicuntur, probassent. Nec tam æstimatur hic *ἀρετὰ* quam *ἔλεγχ* *ἀρετῆς*, ut locutus Isocrates in *Euagora*, & *ὑπεροχὴν πράξεων ἢ ἀπὸ τῆς ἀρετῆς*, ut est *πολιτικῶν* 5. 10. Xenophon *παιδείας* 7. *ὁδοκιμαῖν & κρῖναι εἶναι ἐν μάχῃ*. Idcirco *ἀριστῆς* sunt viri multarum palmarum, triarii, veterani, & , si loquendi usus permittat, facinorosi.

1. 72. *ἦες, ὁ μὲν*] *καινὸν γῆμα* videtur Eustathio. exhibetur autem *Iliadis* ε. v. 27. & 28. β. v. 621. & vocatur Jugatio ab Julio Scaligero.

1. 73. *ἦτοι ὁ μὲν*] pictius redditur *γῆμα* istud. Exempla

pla sunt, ἰθικῶν 2. 6. ibi: τὸ μὴ ἀμαρτάνειν. Poëticae cap. 13. ibi: ὁ μὴ γὰρ οὐδὲ τ' ἀνάξιόν ἐστι. Virgilius Ecloga 4. *Non me carminibus vincet, &c.*

1. 74. ἦεν, erat] Legebam ego ἦεν.

1. 75. ἐπαίξαι, persequi] è Scholiis. malim, celeriter invadere, & assequi. Levitici 14. aliquoties reperitur *μαρ*, nempe *τ*, manus assequens. unde ducam nomen Massagetarum. Sicut Masoretæ dicuntur, qui sunt *τηρομη* ἰβρα. Salomo *τληρ*.

1. 78. λελημημένον] ἀκέντητον & θελήμονα. cum Menæcius eguerit calcatribus.

Οὐ μὴ ἐμελλε] μὴ ἀντι μίω. Est hic *θεραναφώνησις*, qualis Maroniana, libro 10. *Turno tempus erit, &c.* Aristotelis quidem est præceptum, Poëticae c. 24. αὐτὸν δὲ τ' ποιητῶν ἐλάχιστα λέγειν. Verum ἐν τῷ κατὰ λέγειν loquitur necessario poëta; præcipue cum heroum habitus aut armatura est representanda. Quæ res, uti opinor, ἀνίσροφ⊕ est τῆ ὄψι τῆ τραγικῆ, qua caret ἡ ἐποποιία.

1. 79. ὑπότροπ⊕, redire] νοσήσειν & ὑπότροπ⊕ non prorsus ὡδρακηνίζοντα. Illud enim οἰκείως ad discrimen negotii quod peregrini erat expediendum referri solet, 1. 17. hoc ad reditus obstacula, sive ea sint in itinere, sive domi, sive in negotio: ut sit ὑπότροπία, tanquam in feбри intervallata, patriæ ἔ ἀποτέπυα amissa, omnibus amotis perruptisque obstaculis, reciperatio. Atque hic etiam pro Scholiasta sit Virgilius, cujus est, *si remeassem victor, εἰ νοσήσαμεν ὑπότροπ⊕*. Exempli gratia, Ajax Oilei f. non fuit ὑπότροπ⊕. Telamonis, etiam ἄνοσ⊕. Hoc valet ἡ ὑπὸ πρόθεσις. Georgicorum 3. de milite Romano, *Injusto sub fasce viam dum carpit.*

Δηιωθλεύαι] in Gallicano, δηωθλεύαι. Sed est ἰακὴ Δαγλυσις. Aristophanes in Pace, οἱ καθήμενοι Ἰπὸ ἔ δέυς λέγωσ' ἰωνικῶς, οἱ.

1. 82. μήκισον, *facilimum*] Quam gravis γνώμη quam
b 4 fæde

fæde est corrupta vel ab Interprete veteri vel à Scholiastis, qui hic delirant manifeste. ὡς ponitur ἐπὶ Ἰουδαίου· ὅτι ἴσθι, si sit, non licet, ut 2.339. 3.1091. aut destruatursententia, aut saltem scribendum sit ἀπώρευεν. At hoc vel idem est cum ἐπώρευεν, quod videtur dici à Cicerone, *adspirare*, vel ἀποσερεῖν eripere, quod hoc loco alienum. Relicta jam scriptura τὸ ἐκλιπὲν ἐστὶ valebit, est. Ac restat τὸ ἐξῆς, ὅτι ἐστὶ μήκιστον ἐπώρευεν κακῶν. Sed superest nodus unus. Aut enim ἐπιρήματικῶς accipietur τὸ μήκιστον, & sonabit, longissimo spatio, aut εἰς μήκιστον· quorum neutrum congruit loco: aut erit nomen. quod concedit Scholiasta, sed inficere explicat per μέγιστον. Ex his ad istum modum discussis prodit mens Apollonii, ὅτι ἴσθι ἀνθρώποις μήκιστον ἀγέστης ἐπώρευεν κακῶν. Non licet hominibus satis longe exire mala. Juvenalis Sat. 6. *Nulla unquam de morte hominis cunctatio longa est.* Seneca in Medea, *Nullum ad nocendum tempus angustum est malis.* Huc adde sis 4. 1504.

1. 83. τερχύσαλο] hoc verbo includuntur cadaveris lotio, unctio, propositio, custodia, humatio, inferia, monumentum, siticinum & aliorum κήσμησις, aut, ut in Marci Evangelio vocatur, Ἰόρυβθ, uno nomine τὰ νενομισμένα seu τέρχαι.

1.84. ὄσον τέ περ] Julius Scaliger poëticae suae p.600. notat in Apollonio imperitiam regionum, his verbis. *Quis dicat à Colchis tantum distare Libyam, quantum medium terrarum orbis ab ortu atque occasu?* Atqui nec dixit hæc poëta, & vult aliud. cujus sic ordinanda oratio. ὄσον ἐκαστὴς ἡλίου δύσεις ἢ ἀνατολαὶ ἐν μέσῳ εἰσορῶνται. & refellitur ille Scholii verbis, πρὸς δύσιν· licet hoc quoque crassius sit dictum. Non certe respicit poëta ad illum latissimum & cogitabilem horizontem qui unicus est, nec statuit Afros esse Colchis ἀντίχθονας, quod fieret, si linea ducta ab alteris ad alteros contingeret centrum terræ, Sic enim Philosophus de longissimo in-

tervallo nos docet Meteorologicorum 2. 12. πλεῖστον ἀπέχει καὶ τόπον τὰ κείμματα πρὸς ἀλλήλα καὶ ἀξίμετρον. Contra xi tantum miliaribus Germanicis distarent Afis Colchi, si loqueretur noster πρὸς ἀείροντα αἰοθητῶ. Sed quid juvat verba perdere? est hoc loquendi genus παροιμιῶδες, & è medio petitum, quo etiam utitur Rex Psalta, Psalmo 103. ubi non sane dimetitur nobis cæli aut terræ spacia, sed asseverat peccata nostra à nobis per Dei miserationem longissime removeri, hoc est, ἀεζάφεομαι, μὴ λογιζέομαι. Comicus in Ranis, ubi Euripides de Æschylo, αἰθὺς γὰρ ἡμάρτηκεν, ἔρα- νιδόν γ' ὄσον.

1. 86. ἠγερθέντες, congregabantur] recte dictum, si recte intelligatur. Non enim ostenditur, eos inter se congregatos, sed Minyis fuisse aggregatos. 1. 328. ἀγείρω & ἐγείρω olim solummodo differebant, opinor, dialecto. Diuturnus postea usus discrimen significandi constituit. Nam concio cum aggregatur, excitatur, & contra. Hujusmodi est quod οἶρ valet surge, ἐγέρθη, sed Germanicum formi vel summi, ἀγέρθη. 1. 320.

Ἐπίτροι] censet Eustathius, πρὸς τὴν εἶναι τὴν πρὸς θεοῖσιν. Sed Ἰππὶ notificat ἐξουσίαν, ut in Ἰππιάτης, Ἰππίακτης, Ἰππίατρος. Et Plautinum est, addere custodem. 1. 293.

1. 88. τόξον, arcum] Arcum dare est usum arcus monstrare. Ac prudenter Virgilius, in alia arte, libro 12. dabat. quia διδάξις non est, sed fit κατ' Ἰππιδόσιν. 1. 14. Moschus Idyllio 3. Τίς ποτὶ σᾶ σὺ εὐγί μελίσδετυ ὦ τριπόθατε; Τίς δ' Ἰππὶ σὺς καλάμοις θάσσει σῶμα; τίς θροσὺς ἔταως; Εὐρυτ quippe est, ut volunt Greci, πρὸς τὸ εὐρύειν, ὃ ἐστὶν ἔλκειν τὸ τόξον.

Οὐδ' ἀπίνητο, neque fretus est] quasi fretus sit à fruor. Hoc Apollonius telum in pectora discipulorum male gratorum torquet, quorum semper lætissima est in hac hominum farragine seges.

1. 89. δωλίνης] dati, quod ἰππ.

Ε'κὼν] non laceffitus.

1. 90. μετεκίαθον, *secuti sunt*. & 1. 91. κατ'ἴνασθ'εν, *habitauerunt*] æque ineptum utrunque.

1. 92. ἀδελφεὸν] non ἀμφιθαλῆ, sed ὁμόσπορον.

1. 96. Ὀμελίης, *fortis*] Virgilius recte, *insignem hasta dixit; qui non est continuo fortis. Pugnacem dici sinam libentius.*

1. 97. προέηκε, *promisit*] communi interpretum errore. At nulli fuerunt Alconi, quos posset ἀπιπέμπειν.

1. 99. ἢ πρὸς πρὸς τῆς in hac σωθῆσθ' habet vim & notionem jacturæ ejus qui vel mittit vel mittitur; copiz præterea, aut negligentiz.

1. 98. Γήραϑ ἡσ, *senectutis filios*] Admittatur hoc, si Apollonius Hebraicas λέξεις inferere, atque adeo barbarus audire studuisset. Error ortus est ex vitiosa scriptura, quæ est in Florentino & inde natis exemplaribus.

Κηδεμονῆας, *curas*] sic scribitur etiam 1. 271. Conjugii olim & πεκνοποιίας fructum statuerunt τῷ γηροσκοπίαν, vel ut Xenophon libro 5. δότο μνημονοματίων αἰτ, συμμαχῶν (ut Psalmo 127. 5.) καὶ γηροσκοπῶν ὅτι βελήσων τυγχάνειν. 1. 165. & 1. 166. Nempe in senio ruinoso sitientior est eorum expectatio, quæ vitæ fulciendæ poscit usus. verum filii sæpe in familiæ colonias diditi, parum juvant parentes. Quæ ἀχαρσία à parricidio non distat longissime. At quo vultu legant isti quod divine scriptum à Platone libro 11. Περὶ νόμων. εἰδὲν πμωότερον ἀγαθία αὐ κησαίμεθα πατρὸς ἢ προπαίτρ' παρειμύσιον γῆρας, ἢ μητέρων. Nullum simulacrum venerabilius patre aut matre aut avo confectis senio, comparari possiderive potest.

1. 99. τιλύζετον, *in senectute genitum*] LXX. vocant ἡὸν γῆρας. Ratio nominis istius hæc, ut ego rem puto, est. γετὸς à γάω, quod ἰασὶ γέω, ad patrem pertinet, πῆλα ὄντ' ἔ' γῆραν. ut τιλέμαχ' πατὸς πῆλε μαχομῆσ τραφεῖς.

τραφείς. Similiter ἀνδρομάχη, meo sensu, ἀνδρὸς μαχο-
 μένης γυνή. Eustathius ad illud Iliadis v, τηλύγετον ὡς,
 ἤγχευ ὡς γέροντα ἔῃδη πῆλε γηρόμηνον, τρεῖσι πόρρω ἡλικίας
 ἤγοντα. Et ipse se Homerus explicat Iliadis e. Ἀμφω τη-
 λυγέτω· ὁ δ' ἦ (Phænopros pater) ἐτείρετο γέροντι λυγέω, Τιδὸν
 δ' ἔτεκετ' ἄλλον ὄπι κλεάπεσσιν λιπέσσαι. Nec ætatis so-
 lum hæc est culpa, sed voluntatis aut necessitatis. Quod
 miror nondum à doctis esse animadversum. Nam Cir-
 cæ filius Telegonus audiebat, quod Circa non haberet
 sperare alium ex Ulyssæ filium. Et Hermione, etsi Me-
 nelaus eam ex Helena suscepit juvenis, est τηλυγέτη,
 quia ultimam esse rebatur mater. Sic parvulus Æneas
 4. Æneidis fuisset τηλύγετος, hoc est pro Ænea fuis-
 set, & sublata spe alius ex Ænea ipso prolis, regnum
 aliquando gessisset, matrem propugnasset. Ac majoris
 lucis causa huc advocabo Plutarchum, qui sic in Co-
 riolano. Πρόκλον (Proculum aut Proculeium) μὲν (κα-
 λῶσιν) εἰάν ἀποδημῶντ' πατρὸς γήνηται καὶ πόσθικμον, εἰάν
 πεθνηκῶτ'. Addo, aut supervivat. Apuleus. Ipse mihi
 supervivens & posthumus, hoc est idem ego & modo mo-
 tiebat & nunc vivo. Quasobres τηλύγετον ἀπο esse
 postumum, hoc est postremum. At Hermionam Eu-
 ripides in Andromacha μόνω dixit; Eustathius ἀγαπη-
 τῷ. Dixerint; ille καὶ συμβεβηκός, hic causa declarandi,
 aut dissimulanda ignorantia. τηλύγετοι sunt interdum
 μόνοι, ac potius semper unici & ἀγαπητοί, οἰότητι. Quia
 amor paternus, cum ultra eos spargi nequeat, in ipsis
 congregatur, & condenset se. Vident quippe paren-
 tes, quam sint, pereuntibus istis, ipsi irreparabiles. ὧν
 ἦ αἱ φθοραὶ φθολότεραι, αὐτὰ αἰρετώτερα. τοπικῶν 3. 2.
 Quo argumento Antigona Sophoclea fratrem & ma-
 rito & filio prætulit. Μητρὸς ἐν ἄδῃ ἔῃ πατρὸς κεκλιθῶ-
 τωιν, Οὐκ ἔσ' ἀδελφὸς ὅστις ἀν βλαστῆ ποτέ.

1.100. πέμπεν] Tanta fuit alacritate Alcon, ut filium
 talem sacrate gloriæ, quam suismet necessitatibus, sa-
 tius duceret.

Θρασύεσσιν, *fortes*] In morum disciplina audax gloriæ causa agit quod agit; fortis καλῶ ἔνεκα. Loquendi autem ambiguitas vel causam habet privatam vel communem. Nam audacia sæpe est innoxia & felix ἀφελία, denique *pro muro habetur*, ut ait Salustius; aliquando est necessaria: ὅσα γὰρ εἰς ἀνάγκην ἐφίκται, λογισμὸν ἤκιστα ἐνδεχόμενα, κινδύως ἔπαχιστε προσδέϊται. Demosthenes in quarta Thucydida συγγραφή. Communiter vero indiscretus esse nominum solet usus, quoniam πρῶτά ἐστι τὰ τε ἄκρεα ἔη μεσότης, & mutata χάρις nomen mutat. Cui rei subservit sæpe pinguius hominum & distortius iudicium. Idem Thucydides libro 3. πῶ εἰωθῆσαν ἀξίωσιν τῶ ὀνομάτων εἰς τὰ ἔργα ἀντιπλάξασθαι, &c. Perspicitur hinc quam superstitiose interpretes prior succurrere huic verbo voluerit.

Μετὰ πρόποι, *emineret*] Incommode dictum. Non enim hic illi locus, quod filio præcepit Hippolochus, Λιὲν δρῖς δέειν καὶ ὑπείροχον ἐμμεῖναι ἄλλων. Est autem ἡ μετὰ signum μετέξεως, & persæpe pro σύν.

I. 101. Θεσεία] Hoc vix celebratior est in veterum fabulofitate heros: quem Plutarchus more Græciensi, hoc est nugatorio ἐπιμολογεί. At Plato in Critia ubi de ortu deorum & hominum, deque prisca orbis terrarum partitione balbutit, hoc censet, nomina heroum barbarorum à Solone sic in Græcum esse versa, ut mutata vocum facie sensus duntaxat maneret, & qui, verbi gratia γάρδιος sit barbaris, appellaretur Græce Ἄμμηλ. Barbaros vocat αἰγυπῖους πρώτους. Quos Noachitas & imprimis Hebræos esse conjiçit: quoniam non alio in populo plures extiterunt heroica præditi virtute. Ovilia certe sunt τιτι.

I. 102. δεσμὸς] mora negocii inextricabilis. Ulysses δ. ἔστις μὲ ἀθανάτων πεδία ἔεδησε κελῶθας. qua de re κεινὴν ὁδὸν ἔνέστιμον. Virgilius, *sedet æternumque sedebit Infelix Theseus.*

1. 103. κενὴ ὁδὸν] Nihil illa via mortuali est frequentius tritiusve. vacua tamen est, quia celebratur ab umbris. κούλα ἀγυὰ, cavus vicus, aut fortasse, recessus, Pindari Olympionic. 9. de loco, in quem conveniunt morientes, qui non est Ἐδμητῶ, 1. 317. ὄνυ πίκας dixit Comicus; ψεῦδῶ, Callimachus in Epigrammatis. Virgilius, *Perque domos Ditis vacuas (ibant) & inania regna.* Callimachus intelligitur è Laconicis Pausaniae, ἔχ' ἔποιμον πειθ' ἰῶναι θεῶν ὑπὸ γαίον εἶναι πνα οἴκησιν, ἐς ἰὼ ἀθροίζεσθαι τὰς ψυχάς. Iam Scholiasta κενὴν etiam scribi, & ἀναφορικῶς oportere intelligi ait. Sed malit forte aliquis ἀφημισμὸν dicere. Tibullus libro 1. *Non seges est infra.* Sophocles in Electra, εἴ τις ἔς' ἐκεί, apud inferos, χάρεις. & alia in re Catullus, *Devolvit (Atys) illa acuta sibi pondera filice.*

1. 105. Τίφους] hunc dixi Tiphum, securus Virgilium, qui Phorcum nominat, qui φόρυς est, & φόρυκῶ. unde Scholiasta flectit ἔ φόρυκ, ad 4. 1399.

Ἀγνιάδης] moveamus ab Ἀγνώδης. ut est ab Ἀλωδης Ἀλωιάδης, 1. 482. aut ab Ἀγνιῶ.

1. 106. προδραῖναι, praevidere] rectius praedoceri. 1 Georgicorum, *Ventos & varium cali praediscere morem.* Quoniam gubernatores semper manent discipuli τῶν παιρῶν. Idcirco hanc artem Orpheus πολύμηλιν dicit.

1. 107. ἀνέμοιο θυέλλας] Inversum est ἡπῶν ἡπ. Psalmo 107.

1. 114. ὑπὸ εἰρεσίῃσι] scribitur ὑπὸ μίαν λέξιν in caeteris libris.

1. 115. Φλείας] Pausanias & Orpheus, Φλίας.

1. 116. Διωνύσειο ἔκρηι, à Dionysio longe] bis peccatum hic.

1. 117. ἐφέσιῳ] ὁ ἐφ' ἐσία, cui originem dederim ab ἐζω. quia ad focum sedetur plurimum. Focos igitur amare Aeneidis 3. est ἀγαπᾶν ἐσίαν, sedibus illis acquiescere.

1. 119. ἰφθίμη, *inclytus*] Inclyti sunt nobiles quacunque re. *Venus inclyta*, Lucretius. κλυτὸς τέκτων, Iliadis ψ.

1. 122. βίλω, & 1. 125. ἀμείψας] non attendi solet ad singula ὠδῶν φράσεως membra. Ergo insipide reprehensus à nonnullis Homerus cum aurigas dixit μεγάρυμυς κέντορας ἵππων, aliorum ratio eadem.

1. 125. ἀμείψας, *contendens*] Verior Scholiasta. Hoc enim servit τῷ πηθῶν ὦ· ne quis quærat quomodo fama Nautarum ad Herculem permanere potuerit. Fuit primò ἀμείβειν γῆα vel πόδας καθ' ὁδόν, Virgil. alternare gressus. Alternatio ista conspicua est, cum iur βιάδλω. vel, ut Æschylus, ἀπαρλίξεται πᾶς, hoc est, meo animo, ἀπαρτάται πᾶς, cum suspensiore vadimus gradu. Hinc eundi nata notio, ἀμείβειν οἶμον, τόπον, θάλασσαν, hic ὁδόν, hoc est διέρχεσθαι. 1. 103. 199. Hebræis certe ὠλήη sunt pedes; vices, ὠλήη. ἤηη, mutare & transire; ὠρηη pedes: quod eis solum alterne pulsetur.

1. 126. βήσσης] Pythionicarum ἰό. sine discrimine ponuntur; κῆλπῶ, βήσα, Πυχή. videtur itaque βήσα esse locus montani lateris arborosus aut frutectosus, pastoribus, pecori, aliisque pervius. à βαίνειν.

1. 127. Φέρβερ, *errabat*] Improperie. ut Numerorum 4. ὠρηη, vagantes. Æschyli Jo de Argi custodis spectro, ὠλασᾶ με νῆσιν. Theocritus Idyllio 9. καὶ μὲν αἰμᾶ (legendum ὀμᾶ, quod Megarice dicitur, ut est in Scholiis Acharnensium, pro ὀμᾶ, ut ὄπα pro ὄπᾶ) βδοσκοντο ἢ ἐν φύλλοισι ὠλασᾶντο. Jam pasco, quod aptius erat (aliter quippe de ovibus loquendum atque de apro Arcadiæ vastatore, ut dicitur ab Ovidio) ducam à πάω vescor, πάσκω facio ut edat. ut δάω δάσκω διδάσκω.

Λαμπεῖης] Scholia, λάμπεια ὄρηη &c. Ut & Strabo. Pausanias apte, μῶτρε ὄρηη ἐρυμάνθη. Sic enim sonat Lampeia mons aut ὄρηη, ut Lacus Mæotis. quorum neutrum ἀπόλοιγον. Plinius igitur Lampreum montem dixit,

dixit, & Lampen urbem. possit igitur legi, λαμπεῖης, & verti, Lampéis.

Λιμμέζα πφ⊕, iuxta vastam paludem] ἀνά est in & per; πφ⊕ locus lutulentus. Aristoteles ἐν ἰστορίῳ ζώων 6.18. θωροκίζοντες ἑαυτὸς (οἱ ὕες οἱ ἄγριοι) καὶ ποιῶντες πῶδεςμα ὡς παχύτατον ἐκ πρῶτου, πρὸς τὰ δένδρα ἀταρξίζοντες, ἢ τῷ πηλῷ μολιώνοντες πηλάκις & ξηραίνοντες ἑαυτὸς. His nimirum modis se lorricant & tergogant apri. alia rei ratio, 2. 820. &c.

1. 128. πρῶτησιν ἀγορήσι, prima concione] in Scholiis recte Herodorus, ὅτι τὰς πύλας, ἡ γὰρ ἔστι &c. vel, ἡ γὰρ πύλα. ἐν προπυλαίῳ. Jura enim data olim in portis, ut loco munitissimo & frequentissimo.

Μυκλιναίων, Argivorum] Sunt χωρία πρὸς μυκλιῶνας, quæ appellantur παλαιὸν ἀργ⊕: ipsæ tamen Mycenæ sunt προκαθεζομένη & ἀργ⊕ (πόλεως) πόλις. ut legitur in Electræ Sophoclis initio.

1. 131. ὀπάων, minister] Scholiasta, ἐρώμενον dixit, Theocritus παῖδα, famulum & discipulum, ut postea 1. 1210. Propertius, comitem. ὀπάων est ἀκόλαθ⊕ honorarius, isque vel ultroneus (Furi & Auteli comites Catulli, &c.) vel precarius, vel mutuatitius. Eo de genere fuerunt ἀκόλαθοι πρεσβυτέρων ἢ κηρύκων, Thucyd. 4. Hic præterea in Scholiis pro θεοδάμαντ⊕, geposui, ἀντὶ θεοδάμαντ⊕.

1. 133. γνέθλη, proles] γνέθλη est origo & fons & γενέθλη, proles, ortus videlicet & natales. Ulyssææ v. verba Jovis. Φαίηκες, τοί περ τοι ἐμῆς ἔξεισι γνέθλης. qui ad me ἀρχηγὸν referunt genus. Sic Hymenæus est Urania genus, in Catulli Epithalamio. 2. 523.

1. 136. ναυπλιάδαο] Præti fuerunt plures. qui hoc memoratur loco Nauplii minoris filius, in Pausania Corinthiacis & Abantem patrem & Lynceum agnoscit avum. Quod si verum, Abas ἰσραηλῶτερον est, qui μυθωδέσει, οἱ ναύπλι⊕. Lynceus autem idem Ægypti
αἰδελ-

αἰδελφιδῶς & gener. Alia stirps Nauplio majori, quæ & hic & in Orphæis indicatur. Atque hac subtili Naupliorum distinctione Apollonius redarguit Orpheum imperitiæ temporum. quod & alio facit modo 2. 899. Si enim tantus fuisset gubernator Nauplius noster, non tulisset ibi repulsam. Flaccus etiam cum isto confundit Nauplium Palamedis patrem. adeo pendet à mente poëtæ veritas poëtica.

I. 141. ἦϊε] I. 445. & sequentibus. de hoc eodem mascule Flaccus, *sed turpe viro vimuisse futura.*

Μή οἱ δῆμῳ] judicium τῶν πολλῶν aliquatenus est varendum Principi: ac stulte Nero libro 1. Herodiani, παρῆχε τοῖς δήμοις ἑαυτὸν κατὰ γέλασεν θεάμα. Octavius in rebus etiam levioribus vitavit δυσφημίαν nominis. Eurymachus Ulyssæ φ. Ἀλλ' αἰχμυρόμενοι φάπν ἀνδρῶν ἠδὲ γυναικῶν, &c. Nimirum populus est gloriolæ promus condus, gloriæ veræ nimis quam arenosum fundamentum.

I. 142. εἰ μὲν ὄγ' ἦεν] I. 20.

I. 143. κυδαλίμοις] κυδαλίμοι sunt οἰκητοί, adoriofi. Ador enim ducendum ab τῆς gloria, & magnificentia, quæ ut ruris, ita frugum ruris est, inque primis farris, testantibus Marone & Plinio. Dissentiunt mecum Latini Veriverbiorum θεράπειά summi imi. Me indubitata sancti sermonis vestigia non sicut ἐπέχεν.

Ἐναρίθμιον, annumeratum] dicam annumerabilem, hoc est, ut esset ἐν ἀριθμῷ καὶ λόγῳ, unde aliquod Minyarum ordini accederet momentum. I. 48. & I. 457.

I. 145. ἔμπυρα σήματα, ignita signa] Sunt minus inerte, signa in ἐμπύροις, quæ dant τὰ ἔμπυρα ἔκαιόμενα ἱερεῖα, tus & victimæ, quæ incenduntur. Ejus ex ignis flamma, colore, figura, crepitu discebant quondam rerum eventus οἱ ἐμπυροσκοποὶ ἔλιθανομάνθεις, I. 436.

I. 146. Αἰτωλῆς] Thespius Ledæ pater Ætolus fuit.

I. 149. τελευτήτης, dilectos] è Scholiis. At hoc loco
μεα

mea de hoc nomine sententia, quam exposui I. 99. id roboris accipit, ut sit munitissima ad quamcunque reprehensionem, nedum ut refelli queat. Dioscuri sunt τηλύγετοι, hoc est ἐκ πατρὸς τηλυγέτας quod Leda ipsa non plures è cycno illo liberos habuerit, & ipsa avis adultera officio turpi defuncta sideribus sit interfecta.

Ω' δ' ἴνι] recentiores Græcorum, in quibus Dionysius & Theodoretus, felici quadam audacia dixerunt ὠδ' ἴνας rerum aliarum, verbi causa, πιγῶν, νεφῶν.

Οὐδ' ἀπίθησεν] Matres mere humanæ filiis militatum abeuntibus obsistunt atque metuunt : Heroinæ eos ultro hortantur & animis implent cunctabundos. Lacænæ igitur mulieres non deshebant qui in prælio occubuissent, sed qui fugissent è prælio.

I. 150. μήδετο, egit] animo volvit. Φρόνημα enim Jove dignum intelligamus licet. & vix alibi expressius est nobilitatis ἦθϙ.

I. 151. Ἀφρηιάδας] Aphareus vel Aphares perhibetur rex Messeniæ, Perieris filius, Tyndari frater ἑμομήτηςϙ, ratione Gorgophonæ.

I. 152. Ἀρλώηθεν] Arena Pylo vicina urbs, ab Apharete sita.

I. 155. αὐγάζεομαι] 2. 684.

I. 156. ὤρτο νέεσθαι, excitatus est sequi] Ruthæ I. ορησθη surrexit igitur ut reverteretur, imperum revertendi cepit. Ulyssææ ζ. Ὀρσεο δὴ νῦν ξεῖνε πόλινδ' ἱμῶ. Sophoclis Electra, ἐμπαῖδ' μοι ψυχῇ ὄμμα, ὄραν &c. Æschylus ἐν χορηφοῖς, ἐπώσθω, sine altero verbo.

I. 157. ὅσοι Πύλῳ, quotquot ex Pylo oriundi] non consideratus est verborum ordo, qui talis est. ὅσοι ἐξερχόμενοι Πύλῳ ἐν Πύλῳ.

I. 158. θείοιο] hoc est ἀνήμερος, ἀζανοτάτος ζώντων, Ulyssææ θ.

I. 159. ἦδὲ, quæ] quod esset ἦ. Sed est ἀνήμερεια in ἀλλὰ & πέλεσθαι.

I. 160. μαρ-

1.160. μαρνάμεν Θ , *rugnans*] Dilute redditum. Est enim, $\Delta\lambda\alpha$ χειρὸς μαχόμεν Θ , Eustathius. ut non dubitem huc tendere illud Virgilii libro 10. *In manibus Mars ipse*. Quam Critici λέξιν lambunt, non edunt. Ea autem certo significatur pugna decretoria, dissimilima velitationibus. In illa enim non est æque facile recipere se, ut in ἀψιμαχίᾳ. Ibi itaque, ut maxime, carissimorum recordatio necessaria est. idque ipsum proponitur Iliadis θ. μέμασθν ἧ ἔ ὦς. (licet essent παυρότεροι) ὑσμῖνι μάχεσθαι, totis viribus certare, Χρησὶ ἀναγκαίῃ, πρὸς τε παίδων ἢ πρὸς γυναικῶν. quo & illa spectant, σὺν ῥ' ἔβαλον ῥινύς. ibi certe ὑπομονῆς & ὑσμίνης eget res. Nec abicit hinc vox ξυνοχή.

1.162. κλήρον] Pausanias libro 8. Ἀφείδας ἧ πλὴν Τέχραν ἢ πρὸς πρῶτην ἔλαχεν.

Ἀφειδάνειον, *Arcadicam*] Aleüs fuit Aphidantis filius; Aphidas, Arcadis. Quamobrem dici potest Ἀρκαδικός, sed hic non dici debet. Homerus fabularior Aphidantem dixit Πολυπημονίδην, hoc est Πολυπήμων Θ ἦδον, non quod Polypemon iste multa sit perpeffus, quæ Eustathii est sententia, sed quia erat πολυπάμων, ἰατὶ πολυπήμων. μ non perditur, quia non est necessarium: η est ut in πολυπησίᾳ. neglectum in lexicis hoc quoque.

1.164. Λυκόοργ Θ] λύκος ὀργιλῶ ἔχων, λυκάων qui se lurum esse putat μελαγχολικῶς. quo morbo non caruit Pythagoras, Samius Lucmo ob id Aufonio dictus. Inprimis olim Arcades eidem erant malo obnoxii.

1.165. πρὸς γνέσερ Θ , *pati maximus*] ego accipio ut est 3. 319.

1.166. γρηγόσκον Θ κρημίζη] 1. 98.

1.167. ὄπασεν, *exhibuit*] ἔδωκεν ἔπεσθαι, Eustathius ad Ulyssæ 1.

1.168. ἀμφίτομον] ex ἀμφίστομον ducunt, nec male. Psal. 149 τηρῆθ βῆθ, gladius otium, duplici acie, δίστομος.

1.169. πέλ-

1.169. *πάλλων, vibrans*] dicerem hoc esse *νωμῶν* aut *σρωφῶν* inter ambulandum. quod si non æque conveniat utrique nomini, repetendus est canon ex Electra Sophoclis Scholio, τὸ κτ̄ κθινῆ λαμβανόμενον Διαφόρως νοήται. &, quod addendum è Scholiasta Theocriteo, πωυπακκέετα τὸ οἰκείον κτ̄ ἀναλογίαν ἔπεθρήθεντο. Homerus, οἶνον κ̄ σῖτον ἔδασσι. Idem, οἶνον οἰνίζεσθαι σῖτόν τε, Iliad. θ. Æneidis 2. Longa tibi exilia & vastum maris æquor arandum. Ijobi 31. 27. ἡ ἐν τῇ ῥῶτῃ. Hæc raritate commendantur, crebritate in σλοικισμὸν abeunt, si dextre capio quæ sancit Aristoteles ῥητορικῶν 3. 5.

1.170. *καλιῆ*] *καλιῆ* est Genesios 6. 14. ἦρ, nidus, secluforium. Muniebantur enim loca ejusmodi & ipsæ adeo οἰκίαι lignis, aut φύλλοις, frondibus, μήπω ἔρεθέντων λίθων εἰς ἐργασίαν, Moschopulus ad Ἐργων secundum. ubi tamen eo videtur significari horreum, quo congerebant frumenta. Frumentis autem nihil preciosius esse vel quæ de Mida circumfertur fabula docuerit. 1. 143. Itaque olim horrea generatim dicebantur ubi quæcunque res cariore reponebantur. Apuleius 3. Metamorph. Tunc horreum quoddam satis validis claustris obseptum obsecratumque, quod mediis adibus constitutum gazis Milonis fuerat refertum, securibus validis aggressi diffidunt. Etiam armamentaria sic vocata, quia heroibus arma sunt thesauri loco. Nechemiæ 10. ἡ ἐν τῇ, καλικί, sunt ῥῥικῆ πῆ, domus locusve thesauri. plura dixi ad 4. 1095.

1.172. *ὄν δὴ Φάπης*] 4. 727. Eustathius ad Iliadis ε, ab initio. Sed adulatio etiam hic tenuit primas partes. De eo enim Pausanias. οἱ ἄποσεμνιώνοντες τὰ ἐς αὐτὸν, ᾧδρατέφαντες ἔηλεῖς τὸ ὄνομα, ἡλίς φασὶν Αὐγέαν παῖδα εἶναι.

1.174. *ὄλβω κυδιόων, oribus prestans*] amisso & sensu poëtæ & verbi valore.

1. 175. ἰδέειν] convenire: ut Ecloga 1. *Hic illum vidi juvenem.* quod aliter sunt interpretati.

σημάντωρ] Theocritus, ἀρχὸν Ἐλείων. *σημάντωρ* hic est rex; qui dictator perpetuus, ut dictator Romæ, brevis rex. *σημαίνειν* enim est *προστάσσειν*, in Scholiis Homericis, hoc est dictare. Nam ut ait Livius libro 2. à dictatore nulla relinquebatur provocatio.

1. 176. Ἀσείων] Ἀσείων, Scholia: quorum hic interpunctio mihi erat mutanda. Fuerunt autem duo Asteriones, quorum de uno 1. 35. de altero hic fit mentio, alio tamen flexu; quod insuave esset ὁμοιοτέλειον. Sic in Plautinis Tranio etiam est Tranius, & Δόλων Homericus, Dolus. Arcades (Apollinem) Nomionem appellant à legibus, Cicero de Divinatione: qui νόμιον 4. 1218. Adde 1. 207.

1. 177. Πελλώης] Scholiasta Arcadicam dici Pallenam ait, quæ tamen est Pellana Plinio. Polybius libro 5. de Lycurgo rege qui Lacedæmone profugiebat, ἔπειτα ἀνεχώρησε ταῖς ἀνοδίαις εἰς τὴν ἐν τῇ Τριπόλει προσηγορευμένην Πελλώϊν. At Τρίπολις est Arcadiæ adscripta in libro 8. Pausaniæ.

Πέλλης] scriberem, Πέλλω. unde secundus casus, Πέλλω, in Achaicis *Πειρηγηῖς* ejusdem.

1. 178. ἐπόλιασεν] ἐτείχισεν, Scholiasta Homeri. cui suffragatur Aristophanes in Ὀρνισιν, Ἦν ἡ οἰκίσθη τῆτο καὶ Φραξίηθ' ἅπαξ, Ἐκ τῆ πόλις τῆτα κεκληθεῖται πόλις. Sed ἀτείχισα etiam ἄση sunt πόλεις, Appianus in Mithridatico. Siquidem πόλις complectitur τὸ πᾶν ἐκατοικῆνας. Idcirco *πολίσειν* erat primum urbis locum fulco primigenio designare; tum excitare ædificia, ad justam usque urbis amplitudinem; tum civibus eam replere & legibus communire. Ultima quæstio de muris erat. Sentiebant enim cum Poëta vetere (Platonis libro 6, de legibus) χαλκᾶ καὶ σιδηρᾶ δὲν εἶναι τὰ τεῖχη μάλλον ἢ γῆνα.

Αιγάλοιο, *litoreis*] Αιγιαλός dicitur hic ὀνομαστικῶς. Quod nec Strabo ignoravit, & dextre docuit Pausanias in aditu libri 7. Estque Αιγιαλός ἢ Α'χαΐα, nomine vetere. quid autem sit ἐπ' ὄφρῶσι, sane recte ostendit idem Περικλήτης eodem libro extremo, ibi: περὶ κρη-
νεῦσιν ἢ πόλιν ἐστὶν ἐπὶ λόφῳ, &c.

1. 179. Πολύφημῳ] Εὐφημῳ hic semper appellatur & à nostro & à Flacco, & à Pausania (lib. 5.) & à Pindaro. Eum tamen Orpheus ne nomine quidem novit.

1. 182. κῆν ἄνῃ] Cum Virgilius hanc comparationem imitari vellet, quod in Homeri Iliadis ὑψαῖον, id apud nostrum invenit, videlicet οἶδμα πόντος, ἀπῆ, quod interpretatur, fluctum tumentem, libro 7. exeunte: quia etiam κύμαλ nomen à prægnantium tumore animalium videret petitum esse. Ac vox medii, qua is utitur, videatur alicui esse efficacior quam γλαυκῆ. sed res eodem tendit. cæruleus quippe color, adeo est mari conjunctus, ut mare absolute dicatur γλαυκῆ. tale autem est in medio, cum in litore sit canum & album. Quocirca frigidius Homerus, ἐπὶ ῥημί-
νῳ. Nec multum habet admirationis, quod addit ἐπ' ἄρῃα νῶτα θαλάσσης. Si enim mare fert imposita dorso onera, etiam feret Euphemum.

Θέεσκεν, *currebat*] rectius, curreret, ἐπὶ αὐτῷ, nimirum si res poscat. quemadmodum Virgilius, *volaret*. & duodecimo, de equis Turni. *Qui candore nives antirent, cursibus auras*. Sæpe autem αὐτῷ aut κεν omitti video. ἡθικῶν
1. 6. ἀγαθῶν ἀπάντων ἑῷ μία τις ἴσθηται. Herodianus libro 6. ἐβελόμην μὲν, ὡς ἄνδρες συσραχῶν τι, σὺν σιμήθεις πρὸς ὑμᾶς ποιῆσαι λόγους, δι' ὧν αὐτὸς τε ἐκοσμήμην δημογῶν, ὑμᾶς τε ἀκρόντας ἄφρανον.

1. 183. εἰδὲ θεῶν] Virg. *celerem nec tingeret equore plantam*. Qui tamen in hoc mentiendi certamine palmam promeruit. hoc enim ipsum, βάπτειν πόδας, quod est ἐβίβιζεν, ἐπὶ γ.

ἐπὶνλίζε I. 555. non attigit, sed suum illud *tingere plantas* ex altero sumsit, ἵχνεσι πεζόμην ⊙.

Ὅσιν, paululum] nec recte. ὅσιν ὀλίγον vertitur, paululum, nec tamen ὅσιν est paululum. Sic enim ὅσιν πλέ ⊙ (Aristoph. Equitibus) esset pauxillum plenus: quod γελοῖον. Verum exigamus rem pensius. ὅσιν ἴαρε ἑπιρρηματικῶς ponitur pro ὅσως, quod nondum admisit usus. Theocritus Idyllio I. τυτθὸν δὲ ὅσων ἀπώθεν, Schol. ποσῆτον Διάσημα, ὅσων ὀλίγον, οὐρα, ut ὅσιν εἴησι, quasi viginti. Quinetiam Thucydides ποσῆτον illud expressit. Igitur potest ὑπακχέσθαι, est, videtur, solet. Libro I. παιδείας. ἐπειδὴν ἀπικριμηθῆς ὅσων μέτριον. ibidem, ἐπεὶ ἡ ἀπικριμηθῆσαι ὅσων ἐδόκει μέτριον εἶναι. Quae sic dici κατὰ περολκίω, cognoscitur eodem in loco, ubi subjungitur, ἐᾶσαι χεῖρ ὅσιν ἄνδρας τὸ μέτριον ἀπικριμηθῆσαι. Ergo, ὅσων ἀκροῖς ἵχνεσι πεζόμην ⊙ est, qui tam leviter madefacit pedes, quam leviter madefacit pedes, qui imas modo plantas tingit. hoc quia nugationi affine, tuto explicatur per-vix aut solum. In Epigrammatis. Ἄγχι Ἀεῖσαγόριω ἔτ' ἐκλυσεν, ἔτ' ἐθιγ' αὐτῶ, Ἀ'κ' ὅσων εἰσηλθεν κῶχεν Ἀεῖσαγόρας.

I. 184. διερῆ, liquida] Cur non dixit ὑγρῆ? At Philosophi est illud πρὸς γλυέσεως καὶ φθορᾶς 2. 2. διερὸν, τὸ ἔχον ἀλλοτριαν ὑγρότητα ἑπιπολῆς, ut via imbribus madefacta. Suppleo igitur, ὡσεὶ διερῆ κελύθω, quasi pratum uvidum transcurreret. Si hoc displicet, placeat ἀδεια ποιηλική.

I. 185. καὶ δὲ ἄλλω] intelligantur probius Scholia, si de nostro addamus, Lycum, cujus ibi mentio fit, esse Neptuno prognatum patre.

I. 188. ὑπερβί ⊙] In Scholiis detorquetur hoc ad historiam de apro, cui alia miscetur de apro Calydonio. quem tamen alii ab Ancæo Lycurgi filio occisum tradunt, alii à Meleagro.

I. 189. ἀχετόωνιο, εἴασι] etrog natus ex ignorantia

ἐκλιωισμῶ, & ἐκλείψῃ ἔειναι. Ulyssæα α. Ἐκ μὲν κρηταίων
 γῆϑ ἄχετι δ' ῥεῖάων. hic deesse τὸ εἶναι discimus ex
 Ulyssæρ. Αὐτὸν δ' ἔσάφα οἶδα πόθεν γῆϑ ἄχεται εἶναι.

1.193. γνῆ] est ψῆ, ni fallor animi, hoc est quæriam.

1.194. γεγαλέον, senem] γεγαλέϑ ὁ νυῦ ἄρη γεγι-
 σων ἔείσιων τὸ γῆρας. Facere non possum quin huc ad-
 ducam quod scriptum in fine Idyllii 14. Etsi enim sa-
 tis sit notum, tamen huic nostro facit illustrando, &
 humanitatis prudentiæque plenum est. — Ἄπο κροτά-
 φων πελόμεθα Πάντες γεγαλέοι, ἔθ' Ἰπταχέρῳ ἐς γῆιω ἔρ-
 πῃ Λακαίων ὁ χρόνϑ. ποιεῖν πιδεῖ οἷς γόνυ χλωρόν. Ne-
 mo tamen persuaserit mihi absolutius esse quicquam
 descriptione Senii, quæ est in 12. Ecclesiastæ.

Κοσμήτορα] σωφρονιστῶ. Orpheus quoque Iphiclum
 addidit Meleagro juveni, quem ille ἀγλαὰ ἔργ' ἐδί-
 δασκε. Alibi etiam sic vocatur βασιλῆς. Atque haud
 indignum memoratu quod Plato in Politico ait κόσμον
 tum demum esse κόσμον, cum à Deo regitur: adeo ut
 ἀηθρομία sit ἀναρχία.

1.195. ὦδε, eo quod] sub hoc magistro. Virgilius.

Κρείζων] Xenophon in Lacedæmoniorum rep. gra-
 vissime conqueritur alios mortales pueris quidem ad-
 jungere magistros, sed cum excesserint ex ephebis, in-
 custoditos & αὐτόνομος relinquare. Atqui Lacones ait
 tum eos regere sollicitius: qui sciant ὅτι τηλικύτοις μέ-
 γιστον μὲν φρόνημα ἐμφυόμηνον, μάλιστα ἢ ὑβρις Ἰπιπολά-
 ζουσα, ἰχυρώταται δὲ ἐκθυμία τῆ ἡδονῶν παρίσανται. Ec-
 quid hoc tanto in periculo fecit Lycurgus; πλείους μὲν
 πόνους αὐτοῖς ἐπέβαλε, πλείους ἢ ἀσχολίαν ἐμηχανήσατο.
 Fuerunt hæc, fuerunt.

1.199. μήτρως] Mater Meleagri Althæa, Thestii
 filia, soror Iphicli hujus ex Deidamia.

Εὐ ἢ καὶ, beneque] sat frigide. nam est comparatio.
 De vilitate τῆ πξοτῶν egerunt Euripides in Hercule
 furente, Sophocles Ajace, alii alibi.

I. 200. ἐν σταδίῃ, in stadio] quasi scriptum sit, ἐν σταδίῃ.

I. 201. ἐφωμάρτησε, sequebatur] Aliud hic & majus quidem est; quod ego exprimere studebam voce, etiam. etiam comitabatur. Magnum sæpe in σὺν ἑστίῃ momentum est τῆς ἑστίῃ, quod tamen nimis sæpe negligitur ab interpretibus. Sophocles in Antigona. Τίς ἀλκὴ τῆς κλεινόντ' ἑπικτανεῖν; denuo occidere. ibidem, ἄλλ' ἔδδ' ἄν ἑπινόοια γνώμῃ. Scholiasta, ἡ ἑπινόοια γνώμῃ καὶ δόξα πέρα φρονίης. Sic ἐπαίτης est petacior mendicus quam αἴτης: & Comico ἡχώ est ἑπικρακυσρία. Sed missis reliquis exemplis quæ coacervaram, ejus generis sunt in Evangelio ἑπισυναγωγή, ἑπισυναγαγεῖν, ἑπισυναῶσαι, quæ cælestem illum nactus sunt interpretem: ὃν τρέπον ἑπισυναῶσαι ὄρνις τὰ νοσῆα ἑαυτῆς, hoc est unum pullum ocyus, alterum serius. Hebræi coguntur hoc εὐεφροζέω adminiculo verbi ἡρῶ. Psalmo 78. 17. ἡρῶ ἡρῶ ἡρῶ ἡρῶ, Græci dicere possent, si auderent, ἐφήμαρτον εἰς αὐτόν. At LXX. εὐεφροζέω ἐπὶ τῆς ἀμαρτανεῖν αὐτοῦ.

I. 202. Ὀλενίοιο, Calydonii] Erroris hujus incunabula nondum deprehendi. Existimavit forsan Interpres sic τῆς ὀλενιόιο obviam iri posse. Sed vicinæ sunt, non eadem urbes, Calydon & Olenus. Scholiasta, Ὀλενοῦς τῆς Ἀχαιῆας δύο. Subtilior Eustathius unam Olenum collocat in Achaia, alteram in Ætolia. de hac noster loquitur poëta.

I. 203. ἑπικλησιν] Videatur alicui hallucinari Apollonius: cum res contra habeat. Sed est hoc inter illa quæ gratificantur vulgo poëta. Palæmonius Lerni est νόθος ex uxore adultera. Ac triplicem habuit patrem, Lernum, fraude; Vulcanum opinione hominum, qui eum claudum esse cernerent; & alium ἄλλο, quem nec qui sit scio, nec scire cupio. I. 142. Livius de Rheæ Silviam partu: deus autor culpa honestior erat. Ludit igitur poëta hac in re, sed ita ut mores hominum videndos proponat.

1. 204. τῆνεκα] pro ἔνεκα. Ἔ pro ἔ, uti arbitror. vel, propterea quod.

Σιφλός] Eustathius ad Iliadis ξ. σιφλόν Lyciorum sermone συμφόν esse ait; ergo altero pede non magis niti quam sponsa valuit. Bellum vero argumentum generis. Est Vulcani filius, quia claudicat. At videns ē cæco nascitur: quoniam magis est ab essentia patris quam integritate.

Εἰ ἠνορέτω] χῆμα καθ' ὅλον καὶ μέρος, Quo conspersi sunt Græcorum poetarum libri. Plautus, *Quis mihi subveniet tergo?* Ejus origo mihi reperta in sermone Hebræo. 1 Regum 19. ψ1.21. ἔψητ' ἐψω, coxit eos carnem. Epistola ad Galatas 2. οἷς τῆ ὑποταγῆ. Levitici 13. 177. 10. Psalmo 83. 1077. 1077.

1. 205. ὁ, ille] non est hic ἀναφορὰ sed συμπέρισμα. Plautus, *Id huc reverti, uti me purgarem tibi.*

1. 207. Οἰρνιίδας] Ἰφιτὸς Ναυβολίδης audit Iliadis β. At non absurde quaesierit aliquis ecquonam modo sit Οἰρνιίδης, seu Orniti filius, quo distinguitur ab altero Naubolo, de quo antea 1. 135. Fortasse (hoc enim mihi his in tenebris superest solum) Naubolus est qui alio nomine Hæmon; Et Ornytus (sic autem erat scribendum ubique) dicitur qui & Ornytius & Ornytion, ut Δάκαλὸς Δακάλιος Δακαλίων, 1. 176. Nam à Pausania l. 2. memoratur Iphitus Hæmonis, Hæmon Thoantis, Thoas Ornytionis. Ex quo Ornytione etiam natus Phocus, unde Phocenses dicti prius. l. 10.

1. 209. θεοπροπίας ἐρεείνων] Hoc incrustatur hic, quod superius καὶ τὸ σιωπώμενον haud legebatur. idem de ipso sentiendum oraculo, quod canetur 1. 412. Atque hoc discrimen historiae & poëseos statuitur ab Aristotele cap. 23. Historicus enim explicat quo quidque sit gestum tempore; Poëta dicendi opportunitatem dispicit. Hoc igitur, meo animo, frustum est ἐπεισοδιῶδες. Est enim ἐπεισώδιον, non solum quod praeter argu-

mentum propositum introducitur, ut definitur ab Julio Scaligero: sed comprehendit id quoque quod infer-
citur præter ordinem rei, quamvis cum argumento sit
connexum. Aristoteles certe Catalogum navium in-
ter ἐπεισόδια recipit. Quis vero eum neget ex argumen-
to esse aptum?

I. 210. ὑπέδεκτο, dignatus est] læva oratio, cui tamen
locus esse poterat, si Jason fuisset Theseus aliquis.

I. 211. Ζήτης] hic in scholiis habebant exemplaria
mea omnia, Γυερωνίδι. quod legendum f. Γηρυονίδι. Lau-
dat enim Pausanias Στησίχορον ἐν Γηρυόνῃ διί.

I. 213. δυσχειμέρα, aspera] an scrurosam? At durior
cæli amictus significatur: & Θράκη δὲ κλιωτέρῃ a deo
fertur horrida, vix ut habitabilis sit, non ipsis Thra-
cibus, qui Fortunatis eam Insulis anteferant, sed ho-
spitibus.

Ἐνθα, ubi] Apuleus ubi posuit pro quo, sed cum fa-
cit loqui Græcum.

I. 214. ἀνερίψατο] 2. 505. ubi Gallicanum, ἀνερε-
ψάμεν, quod haud ignotum Homero.

I. 215. Ἰλιάσῃ] De hac fabula Plato pertractat in
Phædro.

Δινδύσων, versantem] Aliter res est. Δινδύειν est ver-
sare, hoc est circumagere in orbem. Comicus in γε-
σμοφορ. κῆφα ποσὶν ἄγε εἰς κύκλον.

I. 216. Σαρπηδονίῳ πέτρῳ] Scholiasta, πόλιν ἀπὸ
κῆς. qua in scriptura aliquis error latet. Hesych. ἐν ὀρα-
σίῃ. quod legerem, ἐν Θρήκῃ aut Θράκῃ.

I. 218. λυγαίαις] ducam λύγῳ à λύγ, qui est φυ-
τὸν πυκνὸν, δασύ, μέλαν, & vimen idoneum præbet. Te-
nebris scilicet non minus tenemur quam vinculis, unde
στράζος, 2 Pet. 2. & Apuleus tenebras dixit artificissimas.

Ἐδάμασσε] ut 3. 4. ἀδμητοὶ περὶ θενικαί.

I. 219. τῷ μὲν] Lepida pictura, quæ servit τῷ θαυ-
μασῷ. θαυμαστὸν δὲ ἡδὺ, Aristoteles Ποῦτ. cap. 24.

Ἐπ' ἀκροτάτοισι ποδῶν] jungo & explico, ἀερομύια
 ἐπ' ἀκροτάτης πόδας. Scholiasta, τοῖς σφυροῖς. quod non
 placet. Illæ enim pedum partes, magis sunt ἀκρα κνη-
 μῶν quam ποδῶν. talis autem nemo nritur, nedum
 frates isti, qui sic eunt, ut volare credas. Ergo illa de-
 claratur plantæ pars, unde pedum digiti porriguntur.
 & alias ἀκροποδητὶ βαδίζεν est, cum sic pendulæ sunt
 plantæ. Theodoretus sermone 7. πρὸς θεολογίας. ἐρεά-
 σωλο παλίσσιον ἐπ' ἀκρων ὀνύχων βαδίζοντα. Atque sic in-
 telligo Aiace[m] Sophoclis, ἐπ' ἀκρων ἰδοιπόρους. Quid
 quod pes imus, qui proprie pes, in talis demum inci-
 pit? ubi ἀκροτάτον ποδός esse nequit. Atque hoc ipsum
 Orpheus docet. οἱ δὴ καὶ τερροῖσιν ὑπὸ ἑαλίαις πεπότιωτο.
 Quod perperam H. Stephanus, sub plantis imis vola-
 bant. Qui forsan putabat Boreadas fuisse alatis plan-
 tis. At Pindarus etiam de ipsis, Ἄνδρας πῆρεσσι νῶτα πε-
 φέλιοντας ἄμφω περφυροῖς.

Ἐρεμνῆς, densas] est ab ἐρέφειν, ut σμυνός à σίβειν. Er-
 go sonat, tectus, & ideo obscurus, niger. Est tamen in-
 terdum obscuritas ex densitate, ut nubes densa est ni-
 gra, νέφους δὲ μάλα πεπαχυσμένον, unde procreantur
 imbres.

1. 221. Φολίδεας, [squamis] Φολίδες sunt serpentium
 tunicæ, quas tribuit Philosophus libro 3. ἰσορίας ζώων
 cap. 10. πεζοῖς ὠστόχοις, hoc est pedestribus oviparis, ut
 vertit Theodorus Gaza. Quod paucis excutiendum.
 Si vera esset ea interpretatio, gallinæ etiam essent Φο-
 λιδωταί, quæ & pedestres sunt, hoc est pedibus ince-
 dunt, & ὠστόχοι. Atqui ὄρνιθες ἅτε Φολίδας ἅτε τείχας
 ἔχουσι, 2. ἰσορίας, c. 12. Gallina autem non est πεζὸν ζῶον,
 sed πτερόν. Et vero alia, multoque graviore difficultate
 laborat interpretatio Gazæ. Ea siquidem stante Aristote-
 les methodi leges violasset, qui pater methodi in-
 ventus est. Quid ita? quia dum πεζὰ ὠστόκα nomi-
 nat, omittit ἐρπετὰ, quæ non minus sunt Φολιδωταί, ut
 serpen-

serpentes. libro 5. c. 17. Confectum esset negocium, si πεζόν liceret exponere terrestre. Licuit autem Cicero, qui, ut observavit Petrus Victorius, quod est in Platonis Timæo πεζόν ἢ χερσαῖον semel convertit terrestre. Is Plato eo in Dialogo constituerat quatuor formas animalium, ἔρῳνιον, πλωτὸν ἢ ἀεροπύρον, ἐνυδρον, πεζόν ἢ χερσαῖον. Quarto genere continentur ὡσπύκκωτον ἄπιδω, ut serpentes, tum τετράπιδω, ut lacerti, stelliones, crocodili, libro 2. c. 10. Neque autem nihil est opis in nominis ratione. Sunt quippe qui πεζόν ducant à πέδον, ut sit quicquid (cum sit ἄπιδρον) quomodocunque movetur per terram: quod non solum faciunt serpentes, sed etiam κινῆντι τέσσαρσι σημείοις. πρὸς ζώων πορείας, cap. 7. Quapropter debuit Gaza distinguere πεζόν & ὑπόπιδον, & illud vertere gressile, aut saltem terrestre; hoc, pedestre. Emergit hinc φιλίδας non esse squamas, nisi κατάχρηστικῶς, cum sic vocantur τὰ μικρὰ πτερά, ut traditur in Etymologico m.

1. 223. μὲν προιῆσιν, ab aura] Est, πρὸς ἄνεμον, ex mente Eustathii ad Ulyssæ β. Quod ipsa Homeri carmina ostendunt, quæ ibi de duabus aquilis fecit. Τὼ δὲ ἕως μὲν ῥ' ἐπέτοντο μὲν προιῆς ἄνεμοιο, Πλησίω ἀλλήλοισι πλαινομύθω πτερυζέσιν. deinde contra, Ἰπιδινηθέντε πναξίθω πτερά πλάι. Alter lenior est volatus, alter incitator.

1. 224. εἰδὲ] hæc geminatio est Ἰπιδίσεως, ut 1. 122. Ἀκασθ] Ἀγχεύς, Orpheo.

1. 225. πατρὸς εἴθ] Crescit admiratio virtutis, cum non discedit à patre moroso aut vitrico, sed commodo. εὖς, ut opinor, fuit ἀγαθός, & τὸ εἴθ, ἀγαθόν. ἰδίοποιε-τι γάρ τις τὸ ἀγαθόν. Virgil. propria hac si dona fuissent. Ulyssæ ξ, φιλότιμος ἢ αἰδοῖ φωτὸς εἴθ. Estque sub alio spiritu & flexu εὖς, ut Φόρκυσ & Φόρκθ, de quo 1. 105. εὖς autem & εἰδὲς διφορεῖται, ut πατρὸς κλθ πατρὸς κλθς, εὖς jam tribus aptatur personis 1. 225. Iliadis α. πρὸς εἴθ
πατρὸς

I. 229. *μινύας*] Minyæ fuerunt populus in Bœotia, qui & Orchomenii Minyæi à Minya Chryſæ, & Orchomeno Minyæ filio. Hinc forſan enata fabula. Minyas enim iſte cum regum eſſet ditiffimus, princeps ſtruxit ærarium, quod Ægyptiis Pyramidibus fama conceſſiſſet citius quam magnificentia, Pausania tradente. Non itaque mirum, filiabus ipſum, quas habuit multas, inueniſſe generos: qui & ipſi Minyæ dicti, non aliter atque vir quidam, quod Barzillai filiam duxiſſet uxorem, Barzillai audiit. Hezræ 1. 2. Aut ex Carum more qui ſe à matribus vocari gaudebant. de quibus Herodotus. 1. 544. Communius eſt, quod nomen gentile pervagatur etiam poſteros. Ut patricii atque ipſe adeo Cæſar Catullo dicti Romuli Remique: & hodierni etiam Imperatores, Cæſares, quamvis hoc nominis ſolus Octavius jure *ὑοθεσίας* ſit adeptus. Solenne id Hebræis. Unde etiam eſt quod planta fructui ſuum indulget nomen, ut 2 Regum 18. vitis. Notiora ſunt ficus, & *Φηγός*.

Περὶ ναυαγίων τῶν] meo periculo legatur, *ἠεὶ ναυαγίωντες*. Qui vel ſimpliciter ſunt, *παρὰ τῆς*, Hezræ 1. 6. vel *ἠεὶ οἰκῆσι*, Ariſtotelis *πολιτικῶν* 2. 8. & 2. 10. Quoniam ruſtici retinent antiquos mores, leges, rerum appellationes, veſtitum.

Μάλα πᾶν τῶν] *μάλα* non redundat, nec idem eſt cum ſane. *τῶ μάλα πᾶντες* opponuntur *ἁλλήσοι*. Et ſermonis utriuſque cultores etiam eas res ſolent intendere quæ intendi non poſſunt. Apuleus *Metamorph.* 2. *Ne deus quidem Delphicus ipſe facile diſcerneret, duobus nobis jacentibus quis eſſet magis mortuus.* Plautus *Milite, mulier magis eadem.*

I. 237. *δι' ἄσε* ☉] *Γ'ωλκῆ*.

I. 238. *κλείονται, nobilitantur*] imo, ibi ſunt. *Ilia-*
dis λ. *ἐνθα κηλῶνη κέκληται*. Homerus tamen plerumque aliter hoc effert, *ὅτι φασὶν ἐμμεναι, ὅτι Ἐρμαῖ* ☉
λόφ ☉.

λόφῳ ἐστὶ. 1. 216. 4. 115. Latini, quam vocant.

1. 239. ἀμυδὶς θέε, *confluebant*] hoc antea dictum, ἐπερχομένων.

1. 240. ἕκαστῳ] πληθῆς, ἅπασ πς, sed nullus certus. Proinde scriptores hic negligunt numerum Grammaticum. 1. 247. φάσαν. πάντεσιν ὅπς, 2. 455. Plautus, *omnia quicquid*. Comicus νεφέλ. πᾶς πς οἷς. Hæc tamen infinitas restringitur aliquando ad unum; Aristophanes, ἡλγησέ πς, aut singulos. 2. 152. Sæpe omittitur ab Hebræis. 2 Samuelis 11. ἠκὴ dixerat (aliquis nescio quis) quæ est τῶ ἀπρὸσώπων origo. Huc referam quod Bildad Ijobum πληθωλῆκῶς & stomachose quidem interpellat cap. 18. ψ λ. 2. & 3. ut si hic velit esse πολλῶν ἀντάξιῳ ἄλλων. Cæterum dicta est illa ἀδελφῶν ἡθοποιία, hoc est μίμησις τῶ πολλῶν. Plerique homines sunt ἀνθρωπολόγοι· principum autem factis nihil conspectius: tyranni pluribus adhuc oculis observantur. inde murmur occultum, & apertior tandem fama. Cui ut occurreret quid non fecit Tryzus? libro 14. Æliani. Non sunt διδακτικὰ hæc ἡθῆ, nec venditari pro honesti norma possunt (siquidem Platonis constat testimonio in Alcibiade 1. ὅτι οἱ πολλοὶ σὺν εἰσὶ διδάσκαλοι σαρδαῖοι, & vulgus melior linguæ quam prudentiæ magister) quamcunque tamen declarant hominum προαίρεσιν & iudicium. Imo vix alius est pannus, unde gloriæ conficiatur & claritatis vestis: illius quidem, si sint multi quibus placeas; hujus vero, si boni sint. Quo plures igitur sunt, eò instabilior gloria; quo meliores, eo diuturnior claritas. Sic fere disputat Seneca in Epistolis. 1. 141.

1. 242. πόθι, unde] est hoc ex πῶ, ut ὅθι ex ῥ. πῶ autem est pro ποῖ. ut in illo Sophoclis Senario, quem Lexicographi ubi sit nesciunt, Est autem in Ajace. Πῶ βάντῳ ἢ πῶ σάντῳ, ἔπερ σὺν ἐγώ; & ibidem, πῶ βλέπων; ut Gen. 20. 10. ἤκῃ πῶ. 4. 1251. Sophocles certe se ex-

se explicat ipse in Electra, ἐς τὴν βλέπασα; Polybius tertio, πᾶς ἔπειθ' ὡς δεῖ ποιῆσθαι τὸν ὄρμιν. Est igitur imperita hujus reprehensio in Scholiis. Sic ὄθι est, Ulysses ξ. ὕψ. 397. & ε. ὕψ. 345.

1. 243. παναχαίδε, Thessalica] E Scholiasta, qui verborum momenta parum hic ponderavit. Non enim ex Achaia Φθιωτῶν solum, sed ex Argo, Mileto, & aliunde profecti δρισεῖς. Hoc quid erat aliud quam orationis nervos incidere? 1. 284.

Ἐκποθὶ βάλλει] Hoc verbo, ut reor, & coactio continetur, & damnum ejus qui mittitur, & celeritas, & interdum nausea, Πράξεων 16. ὕψ. 37. Sophocles in Ajace aliquoties ἐκβάλλειν de mortuo sine sepultura abjiciendo. Sic usurpatur κιστῆ, de inquinamentis. 2 Chron. 29. Lucæ 11. ἰὼ ἐκβάλλων δαιμόνιον, conversum est, τῷ τῆ κιστῆ τῆ. Terentius, abigam hunc rus.

1. 244. δόμους, regiam] rectius quam Scholia, χώραν, γῆν. ubi πλεμῆσαι, aptius legatur, κατὰ πολεμῆσαι.

1. 246. ἀλλ' ἔφυκται, sed non extricabile] ἔφυκται sunt ἀφυκτα. propemodum irremediabilia. ut ἀπασκλον capi debet. Polybius, ἄλυτον, difficile solvi. ἀλλὰ adversatur expugnationi domus Ætæ. itaque ajunt ob itinerum difficultatem vix posse expediti πόνον, & reciperari pellem. Prius Scholion assis non æstimem. quia tollit ἀντίθεσιν. Favet mihi & τὸ ἴσον. Sæpe enim causam rei complectuntur τὰ μετοχικά. ut 1. 250. aut valet, licet eant.

1. 247. ἔνθα ἔνθα] Hebræi sermonis paupertas, aut magis simplicitas aliis interdum linguis ornatum affert. Utrunque non una voce possunt exprimere Hebræi, ergo circuitione utuntur, ἰσθὶ ἰσθ. & τῆ τῆ. & τῆ τῆ. τίνες etiam dicunt τῆ τῆ. quis & quis?

Γυωαῖκες, matrona] Theocritus Idyllio 2. τῆ γυωαῖκὶ opponit ἀγῆνην ἔσμενον, ut matronis meretrices Plautus. verba Græci, ὅς με ἄντι γυωαῖκῆς ἔθηκε κακὴν

ἢ ἀπαίρετον ἤμην. 1. 783. Nec tamen hic nequeunt una significati mulieres *πυρρῶν*, quæ desierunt esse virgines, aut alioquin invitæ *ἐνδον μέγισσι*, quod honestiorum erat decus, nisi publicum immineret periculum, & labor ultimus vocaret omnes, Virgil. 11. Hæc distinctio habetur in Sophoclis Trachiniis, *ἕως πρὸς ἀντὶ παρθένας γυνὴ κληθήη*.

1. 251. *δειλή*] Schol. *Ἰπίππε*. Xenophon de Lacedæmoniorum rep. *ὅπρ' ἄρα δέῃ, ὁ βλακῶν ἐλάχισα μὲν ὠφελίται, πλείω δὲ πρῶτα λαμβάνει. & ἐπεὶ τῆ δρετῆ σώζομαι εἰς τὸ πλείω χρόνον μάλλον, ἢ τῆ κακίαι.* Quæ sumta ex Homero. *Αἰδομένων (pudentium) ἀνδρῶν πλείονες σόει, ἢ ἐπέφανται.*

1. 252. *ἐτέλεσας, περνεῖσσι*] probatem hoc si esset, *ἀγλαίω*. Dicunt Græci *τελευτῶν βίον*, & *τελευτῶν, τελευτῶν βίον*, & quod *ἀφηνόπερον*, *τελευτῶν*. unde *τελευτῶν κακίωσιν*, mors honestissima. Taciti sunt verba, *Tiberius finivit, finis Augusti*. Lucianus, *τελευτῶν πρὸς τὸ τέρας, nempe δρόμον*. Livius lib. 9. *Cycum quem maximè Græci laudibus celebrant, quid nisi longa vita, sicut Magnum modò Pompeium, vertenti præbuit fortuna?*

1. 253. *μέγα π*] Theocritus Id. 5. *καὶ γὰρ ἴδ' ὡς μέγα τῆτο καχαζῶ*. Hic Latinitas *ὅσα ὀρθοποδεῖ*. 3. 821.

1. 256. *Φείξον*] Hæc fabula ambitiose est exposita à Philostephano in Scholiis ad Iliadis η. Summa hæc est. Æoli filius Athamas ementito persuasus oraculo Phrixum & Hellam, liberos ex Nephela susceptos immolare decrevit. Arcessiti, ut erant ad gregem, insidias cognoscunt è dæmonis alicujus revelatione, & loquela arietis illius, qui dorso invitatos actutum liberare periculo per aërem vehendos tentat. Ibi tum Hella quidem decidit in Hellepontum, Phrixus vero salvus in Colchidem pervehitur, ubi mortui arietis portentosi pellis tholo suspensa.

1. 257. *Ἰπικλύσιν*] 1. 521. & 1. 533.

d

1. 260.

1.260. Ἐπὶ προμολῆσι κiónτων, in progressu eunium] προμολή, πν, pertinet non ad κiónτων, sed ἀγόρευον. Est enim locus fixus. 1. 320. κiónτων est absolute positum, ut sæpe, προ κiónτων αὐτῶν. 3. 615. 3. 782. 3. 805. Iliadis. λ. πααθέντθ. Iliadis ν. δίξαμλίοιο. In Lysistrata Aristophanis, καλόντων, scilicet ἡμῶν. quæ omnia ab interpretibus sunt ingeniose depravata.

1.262. ἀμφ' αὐτὸν βεβολημλή, circa ipsum exanimata] Si necetamus, ἡγρέθοντο ἀμφ' αὐτὸν, quod neutiquam est ἀνόμηρον, βεβολημλή erit, percussa. Sed sic foret mutanda interpunctio. aliter sit ἀμφ' αὐτὸν, ipsius causa. Verum haud suppetit exemplum ἔ βεβολημλή absolute positi, ut est τείρεσθαι, & τείρεσθαι χαλκῶ. Mea igitur sic mens est, ut putem primo τὸ βεβολημλή valere idem quod βεβλημλή, aut saltem hoc posteriore forma scriptum à Poëta fuisse. Nec obest mihi canon Etymologici, Ἐπὶ μὲν σώματιθ, βεβλήατο. Ἐπὶ ἧ ψυχῆς, βεβολήατο. Nam notum quæ sit sæpe ejusmodi legum infirmitas. Certe Scholiasta Comici Græci ἀνλεβόλω ait esse ἀνλεβάλω. & Eustathius, πένθει βεβολήατο, explicat, βέβλωτο. Erat igitur hoc ut Euripidæ illud in Oreste, παῖδα χερσὶ περιβαλεῖν. Ulyssæ π. ἀμφιγυθεῖς πατέρ' ἐσθλόν. quemadmodum hic explicatur 1.268. & 1.270. & 1.276. Nam illa verba, ὄξυ ἧ ἐκάστω &c mihi videntur ὑπερβατῶς interjici, donec sermo ab illo βεβολημλή suspensus perpetuetur sequentibus, μήτηρ δ' ὡς. Neque autem desunt huic rei exempla. Callimachus in Delum, de Penéo, ἠραίησε μέγαν ῥόον, ut Latonæ parturienti liceret parere & lavacro frui. Sed interponitur prohibitio Martis: qua ille insuper habitata, σὺκ αὐθις ἐχάζετο, μίμνε δ' ὁμοίως Καρπερὸς ὡς ταπειῶτα. Iliadis α. Thetis λάβε γένων Κρονίδεω. & post aliquam multa carmina, Θέπς δ' ὡς ἤψατο γένων, ὡς ἔχει ἐμπεφυῖα. Iliadis ο. ν. 704. Ἐκτῶρ ἧ πύμνης νεὸς ἤψατο. & ν. 716. Ἐκτῶρ ἧ πύμνηθεν ἐπεὶ λάβεν, ἔχ' μεδίφ

μεθίφ &c. Ipse Apollonius 3. 822. τῆ δ' ἀπατίστον βάλε
Φέγλϙ, & v. 827. ἡ δ' ἐπεὶ οὐκ ταπεινὰ φαεινομήλου
ἴθεν ἦώ. Adde sis illustre illud, 4. 1201.

1. 264. ἐντυπῆς καλυψάμεϙ] Hæc duo sunt so-
cianda, & seorsim illa, ἐπὶ γῆρα ἐν λεχέεσσιν. Hoc ve-
stis esse interioris genus videtur, illi simile de qua Pin-
darus Pythionicarum 4. ἀ μαγνήτων (ἐσθῆς) Ἰπιχώ-
ειϙ, ἀρμόζουσα θνητοῖσι γυίοις. Quod si vestis exterior,
quæ laxior solet esse, deposita fuisset, illa interior visa
conueniens luctibus. 2. 863. Iliadis ω. ut τῶν ἑν ῥῶπῃ.
hoc est ἐν χερῶν, unde ille membrorum typus, qui toto
corpore obtecto apparebat.

1. 266. αἰεῖρειν] πρὸς φέρειν. Aristophanes initio εἰ-
ρλήνης, αἶρε μᾶζαν κανθαίρω.

1. 267. δχι] in Florentino, δέ. Scriptum fortasse à
poëta, δέ γε.

1. 269. κέρη, filia] At hic filia esse negatur. Omnino
hæc traducta ex Iliadis χ. ubi Andromeda orbitatis
miserias delamentatur.

1. 271. κηδεμονῆες] In Scholiis legebatur hic κηδεμό-
νας, sed confidenter scripsi κηδεμόνες. Præterea si hoc,
ut vult Scholiasta, πλεονασμῶ πινι formatur, κηδεμονός
est nihili vox. ea tamen non minus cognata est τῶ κη-
δεμανθεῖν, quam βασιλός τῶ βασιλεύειν.

1. 272. ἡγλάζει] & ἡλάσκει στωωνύμως accipiuntur in
scholiis, præter mentem Etymologici. Virgilius 2. Æn.
annos demoror, & 9. noctem custodia ducit Insomnem ludo.
Scilicet vita luctuosa non est vita, sed mora. Ut est
Catullianum, Quid moraris emori?

1. 275. ἐκφλύξει, explicare] Continetur hac voce &
plenitudo & erumpendi conatus. Ut enim angusti
vasa orificii plena humore vix guttatim effluunt: Sic
gravis mœtore animus ægre exoneratur. Sophocles in
Electra. εἰδὲ δὲ κλαῦσαι πάρος Τοσόνδ' ὅσον μοι θυμὸς ἠδονίει
φέρει. Quædam enim mala sunt μέζω ἢ ὥστε ἀνακλαίειν,

Herodotus libro 3. τὸ γὰρ δεινὸν ἐκκρηστικὸν ἔχει, in
Aristoteles ῥητορικῶν 2. 8.

1. 277. κηδοσώησι] Summa & multiplici nec simu-
lata sollicitudine oppressa. Hæc enim ἔστι πλεονεξία vis
Proverbior. 9. 1. πηρὴ πηρὴ sapientia edificat. Gram-
matici exponunt, unaquæque Sapientia edificat. sed
vercor ut ibi habeat locum, potius quam 14. 1. ubi ta-
men etiam exponam, mulier αὐτοπαθῶς sapiens, πλεῶν
ἀντάξι & ἄλλων. plura & alia, 3. 462.

1. 281. τερχύσασο χερσὶ, sepeliisses manibus] 1. 83. Flac-
cus, Da precor amplexus basuraque verba relinque Auribus, &
dulci jam nunc preme lumina dextra.

1. 282. πάλαι, modo] Ingustabilis interpreti veteri
sapor. πάλαι πένω est, ut in Theocriti Idyllio 10. ἔχει
πάλαι, ὧν ἐπέθύμεις. Lucianus in Gallo, χθὲς ἐπιτυχί-
νω. Iliadis α. πῆρ & εἶρομαι. δόλιως ἔδδδ, in Avibus Co-
micus. Cras sunt Dionysia, Plautus. 1. 451. 1. 476. 1. 681.
1. 1148. & 1149. 1. 1160.

Πένω, contineo] πένειν est coquere, qui coquitur
cibus continetur, nec tamen πένειν est continere, sed
retinere donec aliquà emolliatur; γέρε πέψαι, non red-
dere munera; βέλ & (vulnus) πέψαι, Iliadis 9. ἤρα-
πέψω, ut sit ἀνύπυλον, & humor temperatus puri suc-
cedens omnem adimat putredinis metum. Nec suæ
oblitis doctrinæ est Virgilius, cum scriberet, omne per
ignem Excoquitur vitium, atque exudat inutilis humor.

1. 284. Ἀχαιάδεσι, Thessalis] idem error superioris
1. 243. & quidem ex Scholiis natus. Hoc autem loco
coarguendus mihi videbatur. Achæus Iliadis α. per-
hibetur Hæmone & Larissa genitus, Pelasgi & Phthii
frater. θανόντος ἢ αὐτοῦ (ἔστι Πελασγῶ) ἄρξαντες αὐτοῦ
ἀδελφοὶ μοῖραν τῆς γῆς (Θεσσαλίας) Φθίαν ἔτι Ἀχαιῶν ἐκά-
λεσαν. Scylax, εἰσὶ ἢ Ἀχαιοὶ Φθιώται ἔθνη & εἰσὶ δὲ ἐν
Παλαιῇ κούρῃ ἐπὶ δριστερῆ εἰς πλεόνη. Hinc perspi-
cum est Jolicum Magnesiæ esse non Achæi urbem,
& ob

& ob id à Phthia separandam, à Thessalia distinguen-
dam. Quanto igitur uberior erit laus, quanto decen-
tior jaçantia muliebris, si Græcæ universim mulieres
intelligentur, nec decora Alcimedæ aliquo Thessaliæ
angulo affigantur? Non talis fuit Dido Maroniana,
cujus hæc vox. *Extinctus pudor & qua sola sidera adibam
Fama prior.* 4. 1226. Præterea Ἀχαιῶν, & quæ hujus
generis, antique sic scribuntur; μονοφθόγως, nove.
Possit igitur esse in Virgilio, *Achaica castra.*

1. 285. ἐοῖσι, *suis*] nempe servæ. At alia sunt dicta 1. 225.
Et ἐὸς hic est, meus. Quod Cicero secutus in Epistolis
ad Atticum libro 10. *In lectulo suo*, hoc est meo. Ili-
dis 1. γένασιν οἷσι, meis genibus. in βατραχομομα-
χία, ἐὸν γένος, tuum genus. 4. 1015. nec tamen ita alie-
num esset legere, κενεοῖσιν. Dido eadem, discedente
Ænea, sola domo mæret vacua.

1. 286. μινύθου, *macerata*] πύθου est πύθις, absen-
tia, & ἴπιθυμία ἀπόντων. ac nemo eo caret, quod non
desiderat. μινύθειν est attenuari, minui, & sicut loquen-
di mos fert, ad paucos redigi. id Psalmo 8. est ἄπυ.
Quam ad faciem Horatius dixit Regulum capitis mi-
norem; Phraatem genibus. Hesiodus in ἔργων, Οὐδὲ
γυναικες πικρῶσιν· μινύθου ἢ οἴκῳ. Atque è triplici ca-
pitis diminutione hæc est minima, nempe amissio fa-
miliæ; aut etiam maxima, libertatis. Nulla certe an-
cillæ capitis est potestas, qualem se fore augurat Al-
cimedæ. 4. 1308.

1. 288. μίτρω πρῶτον ἔλυσα] Verba Scholiastæ, αἰ
πρῶτως πικρῶσιν, &c. reprehenduntur ab Josepho Sca-
ligero in Castigationibus in Catullum, qui eum scri-
psisse malit, αἰ ἄρα παρθεν ἔθυσεν. (sic enim legendum
ibi) Quia etiam de his dicatur illud. Quæ mera est
ἀλογισία. Et in virginitatis ereptione, & in partu sol-
vitur zona. Non igitur solvitur zona in partu. Quo-
niam igitur hæc Scholiastæ culpa in Apollonium etiam

expeteret, si vera esset, omnino est refellenda. Ac primum sic rem collegisset rectius vir magnus, *Debebat Scholiasta dicere, αἰ πρώτως τίλησσι, καὶ αἰ Δαπαρθενθεΐσσι.* Sed facilima est Scholiastæ defensio. Is enim solum verba Apollonii quæ hoc loco occurrebant interpretatur; parum nunc de illis sollicitus quæ 4. 1024. ἐπ'μοὶ μίτην μίτη &c. Deinde manifeste negat Scholiastam recte dixisse, αἰ πρώτως τίλησσι. at nihil ille potuit scribere aptius. Nisi Scaliger ostendat Apollonium loqui περὶ Δαπαρθεΐσεως. quod ostendi non potest. Nam vox ὕσαλον adversatur, & virginitas semel perditur, nec omnes sunt Junonis similes, quæ in fonte Canatho λαοιδμή παρθενθεΐ γίγεται, quasi revirginatur. Nec sinit nos sic sentire quod sequitur, ἔξοχα γάρ μοι &c. Ad locum Apollonii declarandum ille pertinet Pindari, quem præterierunt Scholiastæ, perverterunt alii. Ευαδνα φοινιθέκρονον Ζώναν κατὰ θηκαμμένη, cum deposuisset &c. Τίλη θεόφρονα κῆρον. Olympionicarum 6.

Ἐξοχα γάρ μοι] Quam Ibycus in Scholiis Jasoni tribuit sororem, eam Apollonius, tanquam Lucina φοβερὰ ὠδῖσι, aut Lamia poëtica invidet Alcimedæ.

1.289. πολέθ, numerosum] πολὺς hic est πλείων. παμπ etiam duo sunt multa, quoniam ἐν & πλεῖθθ à Pythagoricis opponuntur ἀμέσως.

1.290. ὄσον] 1.185. Quo magnum additur orationi pondus. Dirissima solent somniare, ut ait Aristoteles, μελαγχολικοὶ, πυρέτιοντες, οἰνωμένοιοι. Quibus eos adjungamus licet, qui majore in metu sunt. Cum igitur somnium sit nihil, somnii opinio est minus nihilo. Vel quoniam opinio de Platonis sententia est somnium, hoc fuerit somnii somnium, & bis nihil.

1.291. εἰ] Quod, Budæus. sed dicitur ut *metuo si*, Plautus in Mercatore.

1.292. κινύρετο] de hoc dicam libro 3.

1.293. ὕπιαδόν, ex ordine] tanquam sit ab ὕπιαδου.

ab ἐφιστάναι ductum oportuit. ἀδελφὸν huic quod in
Luciani βίων πρῶσι ἑπίστασις redditur scientia. Πράξεων
22. 20. ἐφεσώς, Versio vetus, *astabam*, quod securi alii.
Atqui etiam illi poterant adstare, quibus res displicuit.
Ego verterem, instabam, aut, urgebam: aut partes ali-
quas gerebam. Lucianus in Toxaride, βαρὺς ἐφεσώς.

1. 295. ἐνιβάλλειο] Est hoc Æschylo, πολίτας καὶ θ-
σπλάγγχους πθέναι. Herodianus libro 6. de Alexandro
& ipsius matre. ἤμβλωεν αὐτὰς πρὸς ἀνδρίαν ὀρμαίς.
Is igitur τὸ Ρ' ὠμης ἀπῆρεν, ἑπίστρεφόμενον αἰεὶ πρὸς τὴν πό-
λιν ἔδακρυόν.

1. 297. ἄροιο, *adjeceris*] ὄγυθον πινὰ δηλοῖ καὶ ὑψωσιν.
Eustathius.

1. 298. αἰδήλα, *perpetua*] Falsum ἐρμηνεύματα. Nam
subinde Deus δίδαν ἐπάξει ἐκ χειμῶν, vel Pinda-
ro ajente. Hæc autem nata est γνώμη seu Διόνοια ex
Ulyssææ ζ. v. 188. aut magis ex Iliadis ω. Psalmo 75.
ἡτῆρ τῆς οἴας. Optima enim est consolationis κρηπίς,
posse à qua manu sit malum, & quam nemo sit argu-
mnarum immunis, dum corporeo obtegitur cortice.
τὸ γὰρ ἐν δυσπραγίας μονῆρες οἰκλήσιν ἐστ.

1. 299. ἀνιάζουσα] ἀνιάζειν est ut Ul. δ. v. 698. possit
tamen esse etiam, ἀνίας molestias & curas queri. Plau-
tus χετλιάζειν vertit, *se miserari*, hoc est, ut se inter-
pretatur ipse in Rudente, *miseram memorare*. Cujusmodi
sunt quæ acervavit Q. Septimius Florens ad Vespas
Comici Græci. ὠζειν, οἰμῶζειν, αἰάζειν, φεύγειν apud
Æschylum, ἐλεγε, hoc est ὦ οἶμοι vel οἶ, αἶ, φεῦ, ἐλέ-
γειν. Quibus ego aggregarem, αἰγυπιάζειν, καρδαμί-
ζειν, παπερίζειν (quod aliis quoque observatum: sed
Terentii, *Quid mi pater, dicam, τί παπερίζεις*) φεύ-
γειν, ubique: quod sensit Virgilius, *Heu fuge, à φεύζω*,
usitate φύζω vel à φῦ, flantis voce, vel averfantis odo-
rem aut mendacii fœtorem, ut phu Comicorum. Nam
aversamur exules, & ipsi fortunam suam averfantur.

Παπῶάζειν est vulgo notum, at non χεύζειν, χεῦ λέγειν
 κρείζεσθαι puellam appellitare aut puerum, blandimenta
 causa. ἀλασεῖν conqueri πρὸς ἀλάσεων. Audacior Co-
 micus in Lystrata, τῷ τε ραβδίσειν ἔπελυπώειν, hoc
 est, pro meo captu, dicere πρὸς ἔραβδίσειν & πλυπώειν.
 Virgil. circumdare misco. quæ sunt in ἑρῶτ.

1. 302. ἔρη] καὶ τὸ σιωπώμενον. 1. 209.

1. 304. μίμνε δόμοις] Non est indecens moneri ma-
 trem à filio, ἔρατῶ ἐς ἐνὶ οἴκῳ.

Οὔρεϊς] omen. quod revocare licet ad ἐνοσίχθων συμ-
 βόλης Æschyli. Æneidis 12. Ne quaeso, ne me lacrimis neve
 omine tanto Prosequere in duri discrimina Martis eamtem O
 mater. Iliad. ω. μηδέ μοι αὐτὴ Οὔρεϊς ἐνὶ μεγάροισι καυθεῖ
 πέλας.

1. 305. κείσε] Schol. εἰς τὴν κοιλίαν. incogitate di-
 ctum. est enim, ad navem & proceres. & hoc directe
 opponitur τῷ μίμνε δόμοις.

Ἐταῖ] In Scholiis, ὅσα ἔστι ἡ σιωπώμενη, malim ab-
 esse τὸ ὅσα. Neque hic ἀπορηστέον esse ullam cognosci-
 mus ex Rectis ἐταῖρῶ & ἔτις.

1. 306. ἐξῶρτο] 1. 156.

1. 307. οἶδ' ἔκ] J. C. Scaliger ἔκων ἀέροντι με θυ-
 μῶν confiteretur hinc Virgilium sumsisse sua, *Qualis ubi
 hibernam Lyciam Xanthique fluenta Deserit, ac Delum ma-
 ternam invisit Apollo. Invenit tamen rem Latinus, ut
 jam jam apparebit.*

1. 308. ἠὲ] Hoc ideo est additum, quia Apollo iste
 alias alibi erat & colebatur, non minus peregrinus
 quam Persarum reges, de quibus Plutarchus, πρὸς Φυ-
 γῆς. De Apolline Lucianus festivus & uberius in εἰς
 κατηγορημάτων, ibi, ὁ Ἀπόλλων τὸ αὐτὸ, πολυπράγμονα τὴν πέ-
 χυντὸν ἀνελόμενον. Verba poetæ in hunc ordinem addu-
 co ἔξεισι ναῖς ἀνὰ Δῆλον εἰς Κλάρον. Respondet enim De-
 lus Jolco, ναῖς ἀδibus Jasonis. Nam Apollo Apollonia-
 nus ἀποδημεῖ ἀπὸ Δήλου, Maronjanus ἀποδημεῖ εἰς Δήλον.

1. 309. Ἐπι, ad] Ambiguè. Putem ego subaudiendum esse, χειρὶν.

1. 310. πληθὺν δῆμα, conventum populi] πληθὺς frequentiam notat & multitudinem, non item conventum. Multitudo enim est etiam quæ dispersa est.

1. 311. ξύμβλητο, comitata] est potius σωέτυχεν, συνιώθησεν, ut Græci declarant. Est itaque hoc σύμβολον, & occurfaculum, sed faustum.

Πολιπόχ, πατρουα urbis] aut urbium. quia erat πολὺ-πολις. Callimachus.

1. 313. χειρὸς. κύσεν, manu osculata] manu non osculamur, sed manum. & ἔκυσε χειρὸς est; ut θηγάειν χειρὸς. Osculum est os, ut corculum cor, ἀργύριον ἄργυρον. Deinde id quod fit ore, quod etiam à Plutarcho σύμα dici arbitror, in Romulo, ubi de mulieribus Romanis, τὰς συγενεῖς, καὶ οἰκείας ἄνδρας ἀσπάζονται τοῖς σύμασι. quod alibi idem, σύματι φιλεῖσι. & sæpenumero Xenophon. Nec magis mihi probantur qui hoc verunt osculo osculari, quam qui, osculo salutare.

Οὐδ' ἐπι, nec amplius] At nondum erat quicquam prollocuta. legerem itaque εἰδὲ πι, aut εἰ δὲ πι. 1. 829.

1. 316. πολλὸν ἀποπλαγχθεῖς, à multis progrediendo] Quis nescit πολλὸν esse πολὺ; ἀποπλάζεσθαι quidem est digredi ut 2. 959. ut sit hic supplendum Ἰφιάδ. Proverbiorum cap. 28. ἰσῆρα τῆν ψικ, hoc est ἀποπλαζδ-μῆος πρὸς ἰδίαν τῆν.

1. 317. ἀδμήτας ἀγυὰς, superbas vias] ἀκλήμματα dicuntur ab Homero. Jerusalem Ἱερουσαλήμ, Psalmo 122. ob ædificiorum non superbiam sed frequentiam. contra-ria huic ἀγυὰ κήλα, de qua 1. 103.

1. 318. Παγασίδαι] Παγασαί, Παγασαῖ, Æolice Παγασαῖ ut Θεσά. alii aliter hoc deducunt, sed perperam.

1. 319. δειδέχατο] δεδεγμῆοι ἦσαν. Scholiasta ἰδε-ξίεντο, idque falso. hoc enim hic sequitur. 1. 1242.

1. 320. ἠγέρθησαν, congregabantur] de hoc dixi 1. 86. Hic est assurgere una. Iliadis α. θεοὶ δὲ ἅμα πάντες ἀνίστανται. καὶ τὰ ἔξῃς. 1 Regum 2. πηκρηλ ἦλθη ορη. ἔγειραι εἰς μέσον, Marci 3. nec dissimiliter Homerus, ἠγέρθησαντο εἰς Λυλίδαι.

1. 321. & 1. 322. νόσφι πόλησσι, ab urbe] magis placeat, præter urbem.

1. 322. κατὰ βλώσκοντας, venientes] imo decurrentes aut ὑποβύγοντας. 3. 1142.

1. 323. πασυδίη, catervatim] est πανορμει, hoc est πᾶσι ὁρμῇ. Duo enim non faciunt catervam.

Ἰθύνοντας, incitatos] hoc jam erat in πασυδίη. Virgilius, dirigere gressum, cursum.

1. 324. ἀμφέχετο] ut ἀμφαγαπαίζω. sed insolentios visa illius verbi scriptura.

1. 326. δίπλακα] Virgilius, duplicem amictum, Servius, abollam. χλασίδα vocat Scholiasta 1. 722. & suffulta dicantur τρηψ penulæ, lænæ. Potest autem accipi varie, nempe διμιτ, non diversi filii aut panni, quæ vestis τρηψ Levitici 19. sed bicoloris, unde fit duplex seu bicolor πλάξ. Aut bilix, ex filo contorto seu κελευσμενίω, τρηψ, in Exodo. Huc quadrat διπυχ, 1. 722. Ulyssæ v.

Ὁπασε, dedit] Opulentior est vox Græca. ὀπάζειν quippe est κατόπιν διώκειν. unde dicunt, prosequi abeuntem præmio aut re alia tanquam πινὶ δωροφορήτω. 1. 167.

1. 327. τὼ, quia] est ἄρθρον δυϊκόν.

Ἐκαστα] modum effugii.

1. 328. ἔχετο] ἔ γὰρ ἔα πόν, ἀλλ, Iliadis ε. quod noster intelligi quam legi maluit.

Ἀγορλεύδε] 1. 653. & 654.

1. 330. Ἰπικερῶ, ordine] Est continenter. Quamobrem perpetuis considerare mensis 7. Æneidis est Ἰπικερῶ τῶν Ἰσραηλῶν τετραπέζαις, nisi quid fallor. 1. 455.

Dives-

Diversam esse discumbendi rationem notum è scriptoribus. Jam *χερὸς*, quod à *χέω* deducam, est litus, testimonio Hesychii, atque etiam sensu meo, ἡπειρῶ aut continens solum. Quomodo Latini dicunt junctam & continentem aliquam rem. Mutato ordine elementorum est *χερσὶς*. Theocritus Idyllio 11. τὰν γλαυκὰν ἢ φίλασαν ἕα ποτὶ χερσὸν ὀρεχθῆν. Virgil. *insani feriant sine litosa fluctus*. Quid verbis opus? Pindarus Isthmion. 6. dixit ἐν χερῶ. quod sub una voce habes 1. 911.

1. 331. εὐφρονέων] ῥητορικῶν 1. cap. 15. aut ut 2. 391.

1. 332. μὲν] huic ex versu sequente jungendum γὰρ. & in μὲν γδ, πειπλὸς ὁ μὲν σύνδεσμος. Scholiasta Thucydidae ad l. 7. & γὰρ est ἐπειδὴ, Iliadis β. πολλοὶ γδ κατὰ ἄστυ. 1. 336.

1. 336. γὰρ] Quidni sumus amici, qui hinc periculis, hinc luculenta eventus spe conjungimur? ἐν κρινωνία ἢ φιλία, ἡθικῶν 8. 9. πρῶτα γορδύσιν οὐκ ὡς φίλος τὴς σύμπλης ἐστὶν συσραχίωτας. Verum κρινωνία illa vel est absoluta, sic ut quadam æqualitate arithmetica omnia sint communia (de qua scite in Ἐκκλησιαζύσαις Comicus, εἰ γδ ἴ κρινῶν γ' ἐστὶν δίκαιον) vel communia sunt ἀφωρισμῶρα πινά· ubi jus obtinet geometricum, & ἀγαθέρη τὰ δίκαια, vel, τὸ δίκαιον οὐκ ἐστὶ τὸ αὐτὸ, ἀλλὰ κατ' αἰξίαν. cap. 11. Satius tamen foret γὰρ exponere ἐπεὶ, ut 1. 336. 1. 414. & alibi. quod in Hebræo יב. Ac tum is emergeret sensus qui exprimitur generatim Πολιτικῶν 2. 1. ἡ πολιτεία, (& omnis ἐταιρεία) κρινωνία τίς ἐστὶ. quæ si sit ὁμοίων, ut in συμμαχία, maximeque Argonautica, ubi omnes liberi & pares & regum filii, necesse est omnes sint magistratus summi capaces. libro 3. cap. 8. Sunt autem hic rex, sacerdos, Senatus ociosus, vates, κελύσαι, remiges qui iidem & justii milites & senatores; postremo sine nomine vulgus plerumque.

1. 338. τῶνεκα] omnis honesta societas est πολιτείας
vel

vel pars vel ὁμοίωμα. utrique nihil noxium magis quam
 ἀναρχία. In bello præfertur cæteris formis μοναρχία.
 Thucydides l. 2. κάλλιστον τὸδε καὶ ἀσφαλέστατον, πλεῖστας
 ἐνὶ κῆσμῳ, uno vel unius imperio, χρωμένους φαίνε-
 σθαι. Ei quippe primum omnia eximie possunt ὁμοιω-
 θῆναι; quæ etiam regnorum & civitatum ψυχὴ est &
 φρόνησις, adeoque facit ne ἀφροσυναρῶται ἡ πολιτεία.
 Quicquid igitur fit geriturve, hic ab uno videtur fieri
 gerique. Sic mens regit hominis reliqua, prudentia
 actiones virtutum, oculus corpus. Atque uno clauso
 oculo acutius cernimus, & si duobus utamur, πλείω
 κινήσεις γίνονται, & continuo diversitas oritur & mul-
 titudo aliqua, quæ in malorum ordine censetur à Py-
 thagoricis. Ut non inepte exercitus Alexandri M.
 mortuo ipso dictus sit κύκλωψ ἐκτετυφλωμένη. Duo
 hinc nascuntur, consilium felicius, & promptior pa-
 rentia. Nam ut plures uno in capite sunt sensus, sic
 consiliiarii plures unius ducis sunt, ita tamen ut plus
 loci sit ducis ὁρμῆ non ἀλογίῳ, quam illorum consi-
 liis, qui πλεονάκεις ἀφάφρονται, ἢ κρινῆ βελώνονται, ut
 ait Nicocles Isocratis. Ductorem autem concinne vo-
 cari caput ψῆν etiam censuit Iphicrates, qui τὸ σπῆν-
 μα ἔφασκε δεῖν σωτελεῖσθαι ὡς ἐν σώμα, θάρσκα μὲν
 ἔχον τὴν φάλαγγα· χεῖρας δ', οὗ φίλως· πέδας δ', οὗ
 ἰππέας· κεφαλὴν δ', τὸ στρατηγόν. Porro cum παιδαρχία,
 testante Æschylo, sit μήτηρ ἀπειθείας, uni & facilius
 obtemperatur & utilis. II. φ. τάχ' ὅσον ὅ πᾶσι πηδίσαι.
 Quæ neglecta res validissimas sæpe nimis perdidit co-
 pias. Quam autem sit belli necessaria obtemperatio,
 ex eventu maxime cognoscitur. Quum enim fulmenta
 lectum scandunt, & στρατηγὸς sit στρατηγὸς μὲν, clades
 certo sequitur. Nec alio modo corruit resp. Romana,
 ut docuit Appianus ἐμφυλίων 2. Si jam levare sub-
 limius animum libeat, Deus, antequam produxisset
 hanc rerum universitatem, erat ab æterno Deus, idem
 ante

ante ἄσπασίαν Angelorum & hominis erat Deus & rex: Inde est ἀρχιστρατηγός τ᾽ ὁ, τῆς πῆγης. Extremo die erit iudex, & exinde rex & æternus de hostibus triumphator & suorum pater. At nemo unquam ignoravit aut ignorare debuit unum esse Deum. Quocirca Philosophus τῷ μὲ τὰ φυσικά λ. in fine capitis, τὰ ὄντα, inquit, εἰ βέλτεται πολιτεύεσθαι κακῶς. 1. 339.

Ἄριστον] omnes fuerunt ἀριεῖς. sed quia in quavis societate solet aliquis cæteris esse deterior, & alius cæteris melior, cujus ratione illi videntur mali aut saltem non boni, merito ἀρχοντι.

Ἀφειδήσιες, non cessantes] ἀφειδεῖν est ψηφίζεσθαι ἀδεῶς, eo scilicet suffragio, quod nullus vitiat ad privatam amicitiam respectus. Eligendus enim rex qui ἀνδρῶν προσηύχης ἀριστῶς, αὐτάρχεις, καὶ πᾶσι τοῖς ἀγαθοῖς ὑπερέχων, qualis vix potest esse ὁ κληρωτός.

1. 339. ὦ τὰ ἕκαστα] Si imperium unius sit proprium, ei erit curæ majori. Homerus, Δία δὲ ὄσπερ ἔχε νήδυμῶ ὑπνῶ.

1. 340. νείκεα] Jason igitur fuit talis in σωνιάταις qualis Agamemnon in cæteros reges imperator. Sophocles in Ajace rem explicat à versu 1119.

1. 343. αὐτόθεν] hoc est ὄσπερ ἀνέστη. 1. 346. in Casina Plautus, Sta eloco. Comicus in Equitibus, ἔχωραν ἔξω.

1. 344. ἀνετένυσται, extendit] Hoc habet aliquid ejus quod scripsit Polybius libro 4. (quem nondum indagarunt locum qui comportarunt Lexica) ubi ἀναταλικῶς, minaciter, & ἀνάπεισις. Sed quia nulla hic comminatio severior, haud dubitem, esse idipsam quod legimus Περίξεναν 12. 17. κατὰ σείσας αὐτοῖς τῆ χειρὶ σιγαῖν. Si sit juratio, est ut Ps. 106. 17. κῶψη.

1. 345. κῦδος, gloriam] Helychius, πμκῶ. Πολιπκῶν 3. 7. πμκῶς λέγομεν εἶναι τοῖς ἀρχαῖς.

1. 346. ἀνάσσεισθαι] Etiam hoc in Lexicis facit ἀδεσπότης; si quis rem æstimet. Περίξεναν cap. 5. ἀνέστη ὁ δαδᾶς.

Θαδᾶς. Πάλμο 1. $\omega\pi\alpha\theta$, obmutescunt & jacebant,
LXX, $\omega\kappa\ \alpha\iota\alpha\sigma\iota\sigma\iota\tau\alpha\iota$, quod fortasse odio metumve $\alpha\mu\phi\iota\beta\alpha\lambda\iota\alpha\varsigma$ mutatum in $\sigma\iota\sigma\iota\tau\alpha\iota$.

1. 348. $\mu\acute{\epsilon}\gamma\alpha\ \Phi\rho\omicron\nu\epsilon\upsilon\omicron\nu$] non est hoc $\Phi\rho\omicron\nu\eta\mu\alpha\lambda\iota\alpha$, sed $\mu\epsilon\gamma\alpha\lambda\omega\iota\ \iota\gamma\chi$, qui se quidem quantumvis honore dignum judicat, $\kappa\alpha\tau\ \acute{\alpha}\xi\iota\alpha\varsigma$ δέ. $\epsilon\pi\ \epsilon\delta\ \alpha\mu\omega\varsigma$ $\alpha\iota\tau\eta\ \kappa\epsilon\mu\acute{\iota}\zeta\eta\ \acute{\alpha}\delta\iota\kappa\epsilon\iota\nu$. $\eta\theta\iota\kappa\omega\upsilon\upsilon$ 4. 3. Ac omnino abstinere à reip. administratione convenit senes illos quorum jam effectus animus, uttunque $\omega\pi\epsilon\delta\ \alpha\rho\chi\iota\delta\alpha\iota$ sint ipsi; tum philosophi veri, qui morentur nisi morentur, hoc est nisi se speculationi rerum consecrarent totos; tum alii quorum res familiaris litibus est forensibus nimis impedita. Hercules noluit Jasonis esse competitor, quem sciret $\eta\theta\eta\varsigma$ $\epsilon\upsilon\nu\epsilon\sigma\iota\eta\varsigma$ $\tau\epsilon\lambda\epsilon\mu\eta\delta\iota\omega\upsilon$, ut cecinit Orpheus. Facile autem vir bonus concedit honores aliis, facilius $\acute{\omicron}\ \mu\acute{\epsilon}\gamma\alpha\varsigma$, $\omega\ \epsilon\delta\ \epsilon\nu\ \mu\acute{\epsilon}\gamma\alpha$. Ac cordate Jon Euripideus, $\omicron\ \sigma\iota\ \zeta\ \chi\eta\eta\sigma\iota$, $\delta\iota\omega\ \acute{\alpha}\mu\theta\iota\mu\omicron\iota\ \tau\ \epsilon\iota\upsilon\alpha\iota$ $\sigma\omicron\phi\omicron\iota$, $\Sigma\iota\gamma\omega\varsigma$ $\kappa\acute{\alpha}\ \omega\pi\ \beta\upsilon\delta\alpha\sigma\iota\nu$ $\epsilon\iota\varsigma$ $\tau\alpha\ \pi\acute{\alpha}\gamma\mu\alpha\lambda\alpha$.

1. 350. $\lambda\iota\lambda\alpha\iota\omicron\mu\theta\iota\omicron\iota\varsigma$] Πολιτικῶν 3. 14. hoc regnis etiam $\delta\epsilon\alpha\pi\omicron\lambda\iota\kappa\omega\tau\epsilon\rho\omicron\iota\varsigma$ tribuitur, ut sint $\chi\epsilon\ \nu\acute{\omicron}\mu\omicron\nu$, $\epsilon\ \epsilon\eta\theta\epsilon\tau\alpha\nu$.

$\Omega\ \varsigma\ \chi\ \pi\epsilon\iota\nu$] $\epsilon\nu\ \acute{\alpha}\nu\alpha\rho\chi\iota\alpha\ \tau\eta\ \omega\theta\epsilon\pi\epsilon\alpha$.

1. 354. $\iota\omega\sigma\iota\nu$, $\epsilon\alpha\pi\iota$] περπεραμ. 2. 1.

1. 356. $\acute{\alpha}\gamma\acute{\epsilon}\lambda\eta\theta\epsilon\nu$] hoc accipi potest, ut *agnus ab ovilibus* Ecloga 1. ut $\theta\epsilon\nu$ sit nota genitivi $\theta\epsilon\pi\iota\theta\eta\mu\alpha\lambda\iota\alpha\kappa\alpha$. de quo alibi à me dictum. Erit igitur hoc ut 1 Samuelis 16. $\eta\theta\eta\ \sigma\eta\eta\theta$, *vitulam armenti*, id est *armentalem*. $\eta\theta\eta\varsigma$ $\epsilon\iota\kappa$ $\Lambda\eta\mu\eta\varsigma$, $\Lambda\eta\mu\eta\iota\alpha\varsigma$ Μῦσαι Πιερίηθεν , *Musæ Pierides*: $\Gamma\delta\eta\theta\epsilon\nu$, $\Gamma\delta\eta\varsigma$ $\mu\epsilon\delta\acute{\epsilon}\omega\nu$ $\eta\theta\eta\theta\omega$ $\sigma\eta\theta\omega$, Ψάλμο 17. Et 71. $\tau\eta\theta\omega$ cives. Laudate Jehovam $\sigma\eta\theta\eta\theta\eta\ \theta\eta$, *cælites*. Ψάλμο 148. $\text{Terentius, hinc civis, hoc est civis Attica.}$

$\text{Εὐκρίναυλας, optimos}$] Hoc non ad boves, sed servos pertinet. Similis $\sigma\omega\tau\acute{\alpha}\xi\iota\varsigma$ est $\text{r. 440. \& 441. r. 867. 3. 205. 3. 990.}$ In *Lysistrata* $\pi\epsilon\sigma\theta\upsilon\tau\acute{\alpha}\tau\alpha\iota\varsigma$ $\omega\theta\epsilon\sigma\pi\acute{\epsilon}\tau\alpha\kappa\lambda\alpha\iota$ &c. $\theta\eta\epsilon\nu$ $\delta\omicron\kappa\acute{\iota}\sigma\alpha\varsigma$ $\kappa\alpha\tau\alpha\lambda\alpha\beta\epsilon\iota\nu$ $\tau\eta\omega\ \acute{\alpha}\chi\rho\theta\omicron\pi\lambda\iota\nu$.

1. 358. $\kappa\lambda\eta\iota\delta\theta$] $\text{gestiebam scribere κληίδας. 1. 395.}$
quod

quod etiam fieri voluisse Henr. Stephanum video.

1. 359. ἐπάκλιον, *litoralem*] Sic scribitur in libris editis. nec aliter 2. 691. Quanquam vero haud male sic dicatur ara, tamen non est, ut putant, ἐπ' ἀκλῆ, sed litorali deo sacra, videlicet Apollini, qui in conscensu & excensu colebatur in litoribus. possit sane in litore esse ara alii deo sacra, quæ non hoc modo foret ἐπάκλιον, sed ut 2. 178. Hæc itaque nunc mihi scriptura videtur germania. Nam βωμὸς ἐπάκλιον est ut 1. 403. ἐπακλῆς Ἀπόλλωνος ἐπάνυμ, hoc est ὁμώνυμ, 1. 1346. ubi & heros & fluvius & civitas ὁμωνύμως dicuntur Cius. Fuit cum persuaderem mihi hoc loco scripsisse Apollonium ἐπακλῆς, quia videretur id restringi altero Ἰπιδέτω, ἐμβασίς. Nam ἐπάκλιον genus est; ejus formæ duæ ἐμβάσιον, ἐμβάσιον 1. 966. numen eorum qui inscendunt navim, aut faciunt excensionem. Fiebant utrobique aræ, & sacra ἐπεξόδια in digressu; sed vota in conscensu navis & cursu medio.

1. 360. χρείων] 1. 413. 1. 1317.

1. 361. δείξειν] Eventus hujus oraculi, 4. 1710.

1. 362. ἑ ἔθεν, *se ipso*] Statuo esse ἑ ἐξ ἐς, ἔθεν ex ἑ, quod est, αὐτῷ. scriberetur ergo, ἑ ἔθεν.

Ἀθλάων βασιλῆϊ, *certas cum rege*] Est ipsum illud quod Iliadis ω canitur, ἀθλάων πρὸς ἀνακτορ, φησὶ. Exodi 14. ὁπλὸς ὁπλῶν. 1. 15. 1. 41. 1. 1317.

1. 363. πρῶτον] Deinceps duplex erit Διασκεδῆ. Exemplum hujus antea dederat Homerus Ulyssææ ο. ἀ ὕλ. 246. Utraque subjicit legentium oculis, αὐτρεξίαν ἠρωϊκλήν. quam æmulantur *prima*, ut poëta loquitur, *virorum*, & ingenui quicumque, quoties αὐποχειρὲς faciunt opera militum aut ministrorum, 1. 226. Meliori tamen jure αὐτρεξοὶ vocantur, qui πρὸς ἰδίαν ἐργάζονται γλῶ, memores legis antiquissimæ, quam tulit Deus de laboris honestate. Atque iste vitarum color imprimis laudatur scriptis veterum. Tertio continentur genere
οὐ ἰδίο-

οἱ ἰδιοπράγμονες, qui non frequentant fora, nec litis sequuntur, atque etiam à reip. negociis abstinere. 1.348.

1.364. ἀπονηήσωλο, depofuerunt] ἀπεσώρων, deglomerarunt & exuerunt, vel exuta coaceruarunt. Thucyd. libro 6. ἀπέσωρον, Schol. ἀπερρίπτην μὲν πωδῆς. libro 1. ἐκβοήσαντες, hoc est μὲν βοῆς ἐξεληθέντες. Virg. 11. In flammis jugulant pecudes. Hæc quotidiana est Hebræi sermonis facies. Caleb ἤρηκ καὶ, perseveravit ire post me.

ἐπήτιμα] δίπλακας, 1.326. 3. 646. 2.30. Aristophanes belle, σὺν ἐπιθεωῶνται πῆτι ἀνδρα, si laborandum sit. Orpheus τῶχεα appellat. Quod pelles & vestes densiores olim pro loricis essent. Schol. 2. 118. Plinius 19.1. Thoraces linei ante ferreos. quorum interdum fila singula constabant filis CCCLXV.

1.365. Ἰπὶ πλατῶνι] πλατῶν, vel ἐφαλῶ πῆτα vel ὑφαλῶ vel utrunque, diversis temporibus, quam circa πλατῶνεται τὰ κύματα. Virgilius dixit saxam procurrens, nempe in mare ex litore. Ἰπὶ est eis.

1.366. ἄλμη, falgus] humor falfi faporis, Lucretius.

1.367. Ἰπικραῖως, sedulo] quod esset Ἰπικραῖως, & totam enervaret sententiam.

1.368. ἐζώσαν, compegerunt] Vasa cinguntur, ἀσφίγγεται, quæ continentur ne dilabantur laxis laterum compagibus. Est hoc petitum ex Ulyssæ ξ. Ἐνδ' ἐμὲ μὲν κατέδησαν εὐσέλμω ἐνὶ νηϊ, ὅσῳ εὐσφεί, τοῦτο fune, σερεῶς. Περάξεων 27. βοηθείαις ἐχρῶντο, ὑπὸ ζωννύπτες τὸ πλοῖον.

1.370. δ' ἄρα] res adeo fragilis.

Ἀνιόσαν, obviat] quod etiam est navi ἀνιόσαντος commune, quæ ut sit impar fluctibus, evenire potest. At hic declaratur ἰσοπαλές π.

1.371. σκαίπρον κατ' ἄρῳ] Iliadis β. εἰς ἐξεκάζαιρον, detergebant fossam oblimatam, ὅθεν ἡ ναῦς εἰς.

Περίβαλλεται] repositi, περιβάλλεται, cui respondent, ἐμειλεν

ἔμελλεν & ἔσκαπτον. Valet autem, circumjiciebatur: quoniam latitudo navis est dimetiens circuli, in latissima navis parte facti. Quippe μέτρον τῶν κινήσεων ἢ φεφοροῦσι εἰσιν.

Χῶρον] supplendum, νεώς, navis.

1. 372. κατὰ πρῶραν, in longitudinem] crassius hoc. Est enim versus aut secundum proram. Lucianus ἐν κρείσσιν θεῶν. ἔχ' ὄρα'ς βοῦδία κτλ τ' ἐμὸν ἔτρωσ' δάκτυλον ἐκ μέσων τ' πετρῶν πρὸς εὐχόμενα;

1. 374. χθαρμαλώτερον] quia locus esset acclivis. Est hic tertia ποσὲ συνεχῆς species, σῶμα.

1. 375. Φάλαγγας] κτλ γλώσσαν τεχνικῶς, Eustathius, quae κρινῶς ἔρματα. Alioquin Φάλαγξ sonabat ξύλον, ligna & fustes, quibus olim cum pugnassent, vox bello mansit. Scholiasta in Iliadis δ. ἐπ' εἰ ἡμεῖς τὰ ἐκ τῶν ξύλων οἰνοδρομήματα Φάλαγγας καλεῖμεν. 2. 381. Orpheus nihilo minus dixit, δευραπέεσσι (rectius, δευραπέαισι) Φάλαγγιν ἐχλίθειν.

1. 376. Ἰππὶ] ut 1. 365. Iliadis β, βοτρυδὸν τ' πέπονται ἐπ' ἀνθεσιν εἰαρινοῖσι.

1. 379. πηχύϊον] 1. 244.

1. 383. κεκλόμενον] κελύσματι etiam in navis deductione locus, & peregre dedit Orpheus, ibi: Ἐξοχὸν ἠρώων Μινυήϊον αἶμα γνέθλης. ubi etiam artificiosa ipsam ad navem ἀποσροφή. Nostrum tamen non expressum, est melius. quia ibi est ἔλξατε, hic κτλ καίρων ἐρύσσει. In ipsa κωπηλασίᾳ clamabant ὡδὸν cum esset cessandum, ῥυπαπῆ cum remigandum, à quo parum discrepat hortamentum venaticum Xenophonis, ὦ κιώες, ὦ κιώες. Et aliud ejusdem, τῆμπαλιν, τῆμπαλιν ὦ κιώες. Pastoritia sunt, σίτηα, μά, ψό. Ἦξε αἰμυρότερον. artificiosioris exemplum est in media remigatione, 1. 540.

Παρ' ἄσπον, cito] rectius scribatur hoc, ὡδὸν, 3. 125. ne quis putet hic esse, ὡδὸν κείτη, illic παρέβη,

αὐτὸν παρεπώλεσεν. 1. 7. De hoc dixi 3. 17. Suspicor u-
men aliquid hujus ὡς vendicandum verbo βείσαυτε,
quod fit in Homérico παρ' αὐτόθι. Orpheus hoc effert
per ἐπέβραθεν.

1. 384. Βείσαυτε, confisi] fortasse scripserat interpres
ille, conpisi. In ἄσασον ἰόντε 11. α, est σύγχυσις, ut appellant
οἱ παλαιοὶ, ni sint intelligendi utriusque lateris trusores.

1. 385. ἐπερρώσαντο] Orpheus, — ἐρείσατε δὲ ἴχνια
γαίης, Ταρσοῖσι ποδὸς ἄκρον ὑπερβλήδην πανύσαστες.

1. 386. προπροβιαζόμενοι] προβιάζεσθαι mihi vide-
tur esse protrudere. geminatio διεγείρη πλὴν ἔμφασιν.
Multi in ea Tragici, quos ludens Comicus in Lysistrata,
quaerenti τί φῆς, τί φῆς, respondet, ἀληθῆ, ἀληθῆ.
Leges Moysis jusserunt leprosum de se ipsum clamare,
κρη κρη. Cujus aliquid est simile in πονωπότηρ, Φαυ-
λεπίφαυλ, μεγίθη μέγας, & aliis. Hoc autem loco
προπρό videatur esse, αἰεὶ μᾶλλον προτέρω. ut Deutero-
nomii 28. 43. πῆρ πῆρ, hoc est altius altius, & πῆρ πῆρ,
inferius inferius. ut αἰεὶ χθαρμαλώτερον. 1. 374. 1. 582.

Ἐσπετο] Iliadis γ. Κεινὴ ἧ τρυφάλεια ἀμὶ ἔσπετο. Aru-
leus, nasum prehendo, sequitur.

1. 388. ὑπὸ τρόπιδι] maluissem uno scribere accen-
tu. 1. 7. 1. 383.

1. 389. τριβόμεναι, contrite] quasi sit πετριμμένα. Pa-
langæ dicuntur τριβέσθαι, dum navis promouetur, &
ipsæ volvuntur. non enim μόνιμῳ est πίεσις, nec νετα-
πίλησις. μετεωρολογικῶν 4. 9.

Λιγνός] est ἡ δὲ πίων θυμιάσις, ibidem: hic vero,
ἡ ἐκ καύσεως πνοή, uno nomine, καπνός. Lignum sci-
licet motu ignitur. πέφυκε γὰρ ἡ κίνησις ἐκ πυρῆς καὶ ξύλων
καὶ λίθου ἔσιδηρον. ipse quinetiam aër incalescit παρεκ-
τριβόμενῳ ὑπὸ τῶν ἀέρων. Philosophus περὶ ἕρσενος,
2. 7. μετεωρ. 1. 3.

1. 391. ἀνασειροῦντες] navem significat retinere
σειρᾶ, quæ τῆ τροχοπέδῃ ἀνάλογῳ.

1. 392. κατήρπυον, *disposuerunt*] Ut plerique istius erroris, ita & hic debetur Lexicis. At Iliadis λ. δρπύνθη μάχη, hoc est συσαδὸν ἐμάχοντο. Æn. 10. — Trojana acies aciesque Latinae Concurrunt: haret pede pes, densusque viro vir.

1. 393. ἀρμαλιῶ, *velum*] sed vitiose. Nam veli genus est ἄρμημον, quæ vox nullo defecta elemento adhaeret Syriaco ἄρμα, Περσέων 27. Aliter licet sentiat Theologus insignis. Eustathius ad Ulyssæa ε. ἄρμηνα ἰδιωτικώτερον μὲν, ὁμοίως ἢ σὺν αἰλόγως, τὰ ἰσία.

1. 394. αὐτὰρ ἐπεὶ] Hic ipso cum opere cessat ἀγοσκάδῃ καὶ σαλκῆς.

1. 396. μέστω] Si quid hic video, duo isti fuerunt ζυγίται, aut inter ζυγίτας alios, ipsi tamen sine sorte. Nam θαλάμακες in Græcia habiti ἄπμοι & ὀλίγον ἐλάμβανον μισθόν, quod proreta essent proximi, in ima navis parte ubi aqua propior, & breviores remi. Scholia in Ranas Comicas. Eisdem fuisse ἀσπιδότας colligo ex quarto Thucydidæ, ubi soli θαλάμοι non egrediuntur ad pugnam. Θρογνίται autem sunt laboriosiores cæterorum utrisque, & longissimos ducunt remos.

1. 400. ἔπ] σὺνθεσις ista est in nequicquam, & πρὸς.

1. 403. νήσον] ex lapidibus incæduis, qui πηλὸν κῆ, Exodi 20. ubi hæc lex instauratur, quam ἀρχαῖον primis fuisse seculis arbitror. Ac erat ea res σωρδύσι quam structuræ similior.

Ἐπακλίς] Si vulgatam distinctionem deserere licuisset, reposuissem, ἐπέκλιον, ut est 1. 359. Nihil enim est hic discriminis inter Apollinem Epactium & Actium: & duæ solum θεσημερίαι numerantur in Scholiis ejusdem loci. Præterea ἐπώνυμον tum fortasse foret κατ' ἐπωνυμίαν, ut in Hymno Apollinis v. 373. Postremo scripsissem in versione mea Epactiam, quod non omnes digerere stomachi quivissent.

1. 404. ἐπώνυμον] Haud multum abludit hoc ab

ἱερὸς, quod in altero loco *θεοστυπακυστέον* dicebam. Nomen enim tale solet imponi memoriae & gratitudinis ergo. Verum facer est, ut mea est mens, à τῇ, memoria. Et quod dicitur aliquid factum Dei aut Deo, aut simpliciter Dei, est Genes. 8. 20. *extruxit altare πηπῆ*.

I. 405. *ἐλαίας*] Hoc de ritu Pausanias libro 5. ubi & hæc. *Τιθεῖασι ἡ ἐκλιῶνας ἐλαίας ἐπ' αὐτῶν, &c.* Moses item Exodi 29. & 30. Et de Jacobo Genes. 28. statuar summitati infudit oleum. Ubi *πηπῆ* recte vertitur *σίλη*, & est erecta & fastigiata lapidum strues. à qua diversus lapis effigiei, *πηπῆ ρακ*, quod est simulacrum lapideum. Levitici 26.

I. 409. *χέρνιβα, cherniba*] *χερνίψ πηγᾶι* in Alceſtide est ἡ ὕδατῶ πηγᾶις πεπληρωμένη. ibi enim legendum puto *χέρνιβα*, ipso Scholiasta dicente, *περοξυτένωσ*.

Οὐλοχύτας] Est hic altera *ἀφροσάη*, nempe *θυσία*. quæ possit illustrari ex Levitici 2. 14. & 23. 14. Jubetur ibi populus ab horni frumenti esu temperare, priusquam Deo obtulisset aristas recentes (hoc est grana ex aristas) tostas igni (quæ est *κερὴν πεφρυγμένη*, Deuter. 16. 13. & alibi *ρῆσ*, & *ρῆσ ἰσ*. ex area, hoc est ante usam profanum) contusas, qui dictus *ἔσῃ*. Ea grana quia pondum erant satis apta molæ, utpote humida adhuc & viridia, non poterant moli ad subtilitatem farinae, sed utcunque tundebantur in mortario, Proverb. 27. Factum inde ut alii ea dicerent *σῶα*, alii *χερνίβα* quod in hac contusione multa grana manerent integra, & reliqua essent polenta. Neque enim aris aut victimis facile inspergi potuisset *ἄλωρον*.

I. 410. *πατρῷον, patrium*] imo patriam, hoc est *θεογονιόν*.

I. 411. *Δισωνίδα*] Hæc Magnesiæ urbs ab Ælone ejus loci fluvio denominari potuit, cujus fluvii mentionem

tionem fecit Plutarchus in P. Æmilio. Nec tamen incredibile & flumen & urbem ab Jasonis patre nomen accepisse. de qua re generatim Psalmus 49. v. 12.

I. 414. σημανέειν] καὶ ἐν ἱεροῖς, &c. Xenophon παιδείας δ.

Ἐπαίπει] Schol. ad 2. 216.

I. 416. Ἐλλάδα] respicit hic Scholiasta. I. 243. & I. 284. & I. 904.

Τοι, qui] est pro σοι, quoniam dii poëtici haud fuerunt expertes invidiæ.

I. 418. πυθοῖ] ut Plato, αὐτῇ (πόλι) κρημίσασσι.

I. 420. ἴθι] ἦ. Terentius, I & suspende te. & εἰρωνικῶς Catullus, I, pete nobiles amicos.

Ἐκηβόλε, arcitens] Sol est fatum, fati & intelligens & effector: βάλλειν est ἔπιτυχεῖν, unde συμβάλλειν con- jicere. Ac quoniam is rem divinat optime, qui eam facere potest & vult; atque προσιόντῳ μὲν ἔηλίσ, γέ- νεσίς ἐστιν· ἀπιόντῳ δέ, φθίσις· idcirco ἐκὰς & ἐκάθε βαλλί, & ἐκάεργῳ est: sive quod res ex immenso in- tervallo moveat, sive quia longo interdum tempore eas operetur, antequam homines animadvertunt fieri. Nimirum agit cælum κλιμακηδόν, & per densum cau- sarum secundarum globum, & ordine quidem, sed ambagioso, ne frustra Apollo dicatur λοξίας.

I. 421. Ἐπιβάθρα] Callimachus in Delum v. 22. de Sardinia, σοῖ δ' ἐμιν ἀντ' Ἐπιβάθρων, quod est verum, servatque illam pro scala nautica. imo quod licuerit eam & Ἐπινήξαοθαι & conscendere, ut hoc sit pretium ter- ræ conscensæ, ut hic, navis. nec tenda enim, Ἐπιβάθρα νηός. ut sit Jonæ I. 3. πῆψυ.

Προτεθείμεθα, addimus] Scholia, ποιῶμεν, legerim προποιῶμεν. Est hoc, prærogate verbo jurisconsulto- rum. Navis quippe in peculio esse Apollinis fingitur, cujus procures isti ἔμποροι sint, hoc est, Ἐπιβάθ. Alioquin prius dabatur naulum, eodem Jonæ Prophetæ loco.

I. 424. ὦ] ut, Ἐπὶ μοίρα, I. 422. Virgil. hoc sperem u-
liam contingere celo.

I. 425. προχύτας, prochyttas] I. 409.

Ἐπὶ βυσσίν] I. 42.

I. 426. ὑπερβίῳ, magnanimus] ὑπερβίῳ ὑβρις est
ἢ ἐκ μεγαλοδωμάτων ἀνδρῶν. Scilicet hoc ad opus plus
virium quam animorum requiritur.

I. 428. ἀθρόῳ, repentinus] Hoc mihi minus displicet
quam H. Stephano. Aqua paulatim & per partes
profluit, sed constipata & in se collecta ex aliquo ca-
tarracta ruit subito. Theocritus de Hyla, κατέρπει
ἀθρόῳ, & de stella, quod ibi sequitur, Virgilius imi-
tatur, cum dicit stellas præcipites cælo labi. Hac autem
voce & altera αἰθῆ docemur litasse Jasonem.

Ἐνερείστω γαίῃ] Ne quis eum resurrexisse à casu su-
spicetur. Lucianus in Nigrino, ὅταν ἐνερείσω † ψυχῆς.

I. 430. χαλκείῳ] Quod huc adscriptum Scholion,
nullius est momenti. Nulla siquidem Apollonio Cri-
tico lis est cum Hesiodo. Æs enim, quod ferro fuisset
prius, diu indulsit ei nomen suum; haud multo aliter
atque κινῆ dicitur etiam ea galea quæ est χαλκῆ, &
tibia, quæ ex orichalco. Multus in cumulandis hujus
rei exemplis Eustath. ad Il. γ. v. 336.

I. 431. περιρρηδῆς, pronus] Non agam quod actum
est, si declarem dictionem istam. Principio consangui-
nea esse duco hæc verba, δράσσω, ράσσω, ράζω, ραίνω,
ρήσσω, ῥήγνυμι. Nam ρήσσω etiam valet allido, hoc est
ράσσω vel δράσσω: ac ρήσσω est tingo, testante Eusta-
thio, quod ραίνω vel ράζω: quoniam res etiam aspersa
coloratur. Quia vero aliqua eorum quæ asperguntur,
diffluunt, ραίνω cum cæteris jam memoratis possit
duci à ῥέω, facio ut fluat, fluantve, unde ραίω τὸ φθείρω.
Adhæc illis quæ asperguntur, alliditur vel infringitur
humor aut alius res generis, idque fere cum aliquo
fragore aut sonitu (unde aliquis putet βεβῆχεν crepi-
tante,

tate, prius fuisse *ράχην*, præfixo postea *β* more *Æolensium*, ut in *βροπός*, *βράκθ*, *βρυτής*) idcirco *ρήσεν* est percutere, ut poeta dixit, *te verberet imber*, hoc est utinam conspergaris imbribus. Jam quod percutitur, movetur: igitur *βράσεν* (ut *βράχην* formatum) est *σειδν* & *κινεῖν*. Atque hoc primum est, unde cognoscitur nihil horum non ad *ρέω* tanquam primam cæterorum radicem revocari ordine potuisse. Deinde *ρήσεν* aut *ρήγειν* est in præterito medio *ἔρρασα* aut *ἔρρηγα* (in aoristo secundo eadem diversitas penultimæ, ut *ἔπλαγον* & *ἔπληγον*) itemque tanquam à *ρήζω* Dorico & *Æolico*, ut *σφάττω* *σφάζω*, *ἔρραδον* & *ἔρρηδον*. Hinc est quod in Etymologico *πειρρηδής* explicatur per *πειρραγής*. His ab imo præstructis, accedo ad interpretationem. Est hic locus imitatione traductus ex Ulyssææ *χ*, ubi cædes Eurymachi, *Ἐν δέ οἱ ἦπαλι πῆξε θοὸν βέλθ*. *ἐκ δ' ἄρα χειρὸς Φάσχανον ἦκε χαμαῖζε· πειρρηδής ἦ τραπέζη Κάπτεσε δινηθείς &c. &c.* & *ὃ ἦ χθόνα τύπε μετώπῳ*. Eustathius ad ea, *πειρρηδής*, *ἔρρανησμεθύθ* *αἵματι*, ὡς *ἀπὸ ἔρράζω· ἔδραπεθ* *ἀόρυσθ* *ἔρραδον*. Sed bifariam errat. neque enim tam facile dices *ἔρρηδον* à *ράζω*, quam *ἔπληγον* à *πλήττω*, aut *ἄκρηθ* & *πειρρηδής* *τραπέζη* conjungendum, ut hic *κεραῖεσι*. Ego nostra hic æstimo Scholia, & interpretor proruptus aut irruptus in cornua, plura I. 428. I. 559.

I. 432. *σφάξαν*] *καταβολὴν* sequitur jugulatio, seu *κίματεκχυσία*, quæ necessaria fuit etiam in Ecclesia Dei, Hebræos 9. Virgilius 4. Georgicorum, *factum jugulis demitte cruorem*.

Θοῶς] Extispicinæ causa. Virgil. — *viscera vivis Eripiunt*. Orpheus hoc dixit *ζωοτάμνειν*.

I. 433. *κόπιον*] *διέχθαι* Homerus dixisset, in Hebræo est *πηγ*.

Δαίτρεθον] *ἐμέριζον λόγῳ δασμῷ*.

I. 434. *πάντα*] *ὅλα* Eustath. Virgilius ibidem, in alia hujus

hujus rei parte, Corporaque ipsa boum frondoso desere laeta.
Ipsa, quantum eorum est.

Δημῶ] ut victima esset κακίφλοξ. I. 436.

I. 436. ἀκρήτης λουβάς, *sinceras libas*] καχερμία μετα.
Ἀκράτω οἴνω ἑσπένδον, αἰνιττόμενοι τὸ τ' γωμης ἀμιγῆς
ψάδι ἔ' ἄδολον, Eustathius.

I. 445. οἰωνοῖς] Scholiasta, ἐξ οἰωνῶν. ut sumitur
I. 140. Cum quo etiam hic dissentio. λείπει γὰρ ἡ σὺν,
vel ὄπι, hoc ordine. ὦδε κακῶς οἰωνοῖς ἐξήιον. In Hymno
Mercurii, Εὐρήσω κ' ἐπειῶ, &c. Τά τοις οἰωνοῖς. Teren-
tius, *his moribus nemo dabit*. Haud dispar σύγκυσις 2. *Æ-*
neidis, — *juvenes fortissima frustra Peῖτορα*, & quæ istis
subjuncta. I. 716.

I. 447. εὐκλείη] I. 141.

I. 450. σαθερόν ἡμερ, *calidum diem*] Sol assus in Epi-
stolis ad Atticum, est σαθερός, ut censet Jos. Scaliger.
Paullus Manutius interpretatur siccum aut merum;
Scholiasta σαθερόν, καυματηρόν, θερμόν. sed addit, ἐκ ἑ
συμβαίνον]. assus itaque sol est siccus, & merus, sine
temperie frigoris; σαθερός, est stabilis & permanens.
cur vero stabilis tum est dies? Respondet Scholiasta,
quia Sol meridianus non videatur moveri. Cur cali-
dior? quia Sol idem πανταχόθεν ὄψεως ἀπέχει τ' ὑπο-
χειμύων. Ex his meam concipio sententiam. à σαθλιῶαι
librari, est σαθερός· σαθερὰ μεσημβρίας, librata diei me-
dietas, ut Apuleus, *librata loci medietas*. Est autem σα-
θλιῶαι statutum, & inde, libratum esse, quia libratio
fit ἰσορροπίας χάριν, aut ipsa est ἰσορροπία, seu æqui-
librium.

I. 451. σκῆπέλοις] hæc vox mea restituenda verisimili-
ter, Et nondum scopulis operantur penitus tuta.

I. 456. μυρία] non quod essent πολυφάγοι, sed quia
πολλοί. I. 1187.

Εἶδα(α, *fercula*] ὄψα, Eustathius.

Προχοῆσι, *vasis*] Genus sæpe est ignorantia velum.

Διὰ τῶν ἡρώων ἔπειγμάτῳ λέγουσιν οἱ μάντις. ῥητορικῶν
 3. 5. Responſa Grammaticorum, εἶδῳ φυτῶ, εἶδῳ
 ὄρνιθ, εἶδῳ λίθ, Athenæus. πρῶτος αὐτὸς ἄλλοις
 ἔσται πρῶτος. Sic enim, verbi gratia, ἀρπαγὴ quod
 τῆς ἀρπαγῆς quo τῆς ἀρπαγῆς.

I. 457. οἰνοχόων] ἀσπράττοι sunt vel οἱ μύοντες, I. 50.
 In quibus ἡλικία ἀρχῆς, γεωργοί, βασιλευσσοί, ἔμπο-
 ροί vel qui castra sequuntur, ut servi, & omnino illi
 qui non aut nondum sunt inscripti in catalogum στρα-
 τωτῶν. atque etiam exauthorati, quibus interficere
 hostem leges Romanæ non permittebant. Ἀσπράττοι
 porro opponuntur οἱ μετρείθμοι, I. 205, ἐναρίθμοι,
 I. 143. ἐναρίθμοι, in Orphæis. Ergo Nautæ aliis non
 credebant arma, Orpheum non credebant armis. Nul-
 lis enim hoc in opere nisi Musicis uti fingitur.

I. 459. ὕβρις] Apuléus de latronibus, clamore ludunt,
 strepitu cansillant, conviciis jocantur.

I. 461. κατηφιόων ἑοικώς] Aliis in jocos dissolutis,
 Jason fato Idmonis percellitur humanitus. Gravior
 enim dolor est ante certum fidi socii exitium, quam
 cum jam est amissus.

I. 462. ὑποφραθεῖς, subodoratus] quod est ὑπο-
 σφραθεῖς.

I. 464. ἐνὶ μέσοισι] I. 1338.

I. 472. Ἰπποχόμῳ] Ἰππολαβόμῳ. Scholia in
 Ulyssæ χ.

I. 473. χαλίχηλον] I. 477. χάλις κρητὸν, merum me-
 ro mistum, hoc est ἀκρητὸν, singulari sermonis acore
 dicitur, ut, Iulio & Casare consulibus.

I. 475. ἀμφαδίω, libere] Sumendum hoc ut quod
 est I. 1338. Nam ἀναφαίνειν valet rem altius sublatam
 ostendere aliis, aut est, καὶ πρῶτον, ὅπως ἔσται, aut diser-
 tim, ὅπως, in omnium oculis. Ac perquam artificiosa
 οἰκονομία inter se committuntur pius & impius: quæ
 perpetua sæculorum scena est.

I. 476. *παρ*] cum adhuc es siccus.

• *Αὐτῶ, ἴψι*] hoc est Jasoni. Sed aliter res est. In Florentino, *αὐτῶ* nec male. *ὁ μεγαλόψυχ*, *ὁ κακολόγ*, *ὁ δὲ ἴψι ἐχθρῶν*, εἰ μὴ δι' ἕβην. Atqui Deo aut rege contumeliose habito, unusquisque se bonus læsum arbitratur.

I. 477. *ἢ*, *vel certe*] voluit inter se sociare diversa *ἢ* & *ἢ*. Sed repetendum quod est I. 464. 3.306. 3.129. 4.380. Est autem illud toties dictum in Problematis Aristotelis *ἢ* & *valer*, [haud scio] an. Gellius l. 14. c. 1. Reddi etiam queat *utique*. Hippocrates ἐν Κοακῆς, *ἢ ῥα*, ni vitiosa sit scriptura. Itidem problematice positum illud I ad Corinthios 9. v. 8. & v. 9. ubi in posterioribus membris omitterem, si liceret, notam interrogandi.

I. 478. *ἀτύζειν, vilipendere*] quod *ἀπίζειν*. Virgil. *celum territat armis*. *terrere cupit*. I. 481. Iliadis ε. de Minerva. *Ἡ νυῦ Τυδέ* ἦδ' ἄνδρα κλυτὰ τεύχεα Διομήδεα Μαργαίνειν ἀνέηκεν ἐπ' ἀθανάτοισι θεοῖσι. Docet nimirum Apollonius quantum *ἀφ' ἑρῶν τὸ θαλιάζειν* ἔπαροινεῖν.

I. 479. *ἀνήρ*] planissimus Ἑβραϊσμός. *ἄνηρ* ἔστι.

I. 482. *ἦας Ἀλωιάδας*] Ergo *ἀλωείδης* non est *κλυώτα* filius Aloëi, nec in *Πελαμίδης υἱός*, *ἀδολεγία*. Sophocles, *παῖς Ἀγαμεμνονίδης*. Nam & nepotibus tribuuntur talia. Heraclidas igitur Plautus dixit Hercules prognatos. Hic autem expressa *ἀλγίνοια*, quæ complectitur *ὅσα ἀφ' ἑ λῶγες δὲ ἰσχυροὶ ἀδελφῶν*, Pœt. ε. 19. Atque *ἡ μίμησις παρέχων* est Idas: *μίμησις* ipsa est actionis, hoc est consolationis. De ea duo ista sunt cognoscenda, qualis sit, & quem consequatur eventum. Nam sic demum in vita vel imitari eam vel averfari poteris. Jam actiones à *πραγμάτεσι* spectantur potissimum: quæ ut clara in luce perspiciatur, non opus est fenestra in pectore, sed *ρήσις ἡθικῆ*, qua exponuntur τὰ τῶ ἡθ' ἐπέμψα. *ῥητορικῶν* 3. 16. At itaque *ροῦτα*
Idata

Idam sic consolari Jasonem, ut vulgus militum solet, domestica quadam κακῆθεία, quæ facile arguat ἀφαιρέσειν φαύλῳ, unde consimilis pendet τύχη. Breviter ut dicam, Mala mens, malus animus, malus affectus, malus mos, malus homo, mala actio, mala fortuna.

Γοφαιρίσεις] an προισθαρίσεις, ut ἀμφιλαβής;

I. 485. ἐξεγέλασεν] πῶδραβιασμῶ πνι, κ, κλαυσιγέλωι.
Nam irati Latine sunt, *tristes*, & ira definitur λύπη.

I. 486. Ἐπικίζων] oculis nictantibus significans secundo, se tertium probe, sed sine contumelia secundi tacturum. Quod plene dictum Proverb. 16. v. 20. πρῶ πρῶ. Est hoc scurrile, ἀ πρ. I. 129.

I. 491. εἴ κεν] Florent. ἦ κεν. Minatur illi pœnam ψαδομάντων, quod sane avarum fuit genus hominum, Sophocles in Oedipo rege, de Tiresia cæco, ὅς τις ἐν τοῖς κέρδεσι Μόνον δέδορκε, πλὴν τέχνῳ δὲ ἔφυ τυφλός.

Ἀλώης, Αλοῖος] pigenda interpretatio.

I. 493. ὁμοκλήσαιτες, interminati] Sic Eustathius Ulyssæ φ. Putem ego esse, hortari aut dehortari severius. Æneidis I. Tum Bitia dedit increpitans, ὁμοκλήσαισα, ut biberet causa significandæ lætitiæ. Sic est πρῶ, Psalmo 104. 7.

I. 494. αὐτῷ κ, ὀρθός] Περιπέτεια fuit hætenus. nunc ejus est λύσις, hoc est ἐξοδὸς ἢ ψάδυσ, ut vocatur à Polybio. πεπιπέτεις est παλιμπετής, ἀνάπαινον πίπλων, cum res In rebus tuit, & tetto sublapsa refertur. Philosophus Ροῦτ. II. ἐστὶ πεπιπέτεια ἢ εἰς τὸ ἐναλίον ἢ πρᾶξι- μῶν μετὰβολή. Polybius idem παλίρροιαν πραγμάτων vocat: cum res non χωρεῖ ἄπὸ ῥητοῖς, Thucydides. Quid vero magis adverteretur convivio quam contentio procerum? aut quod incendium sit atrocius? Cæterum has πεπιπέτων λύσεις Eustathius numerat, παρυσίαν θεῶ, ξυπαλαγῶν γερόντων ἀνδρῶν, ἀπειλιῶν, πληγῶν & γίλωτα. Quibus ex modis tertius hic locum habuit. Accedit & eximia illa, quæ Musico concentu constat. Nihil enim

enim indignius quam aut humani quidem spiritu gutturis, aut variarum fidium contactu, aut excitato aliter sonitu sic verberari tenuissimum aëris corpus, ut artificioso sonorum gravium acutorumque proportione temperaturum conspiratu suavis oriatur harmonia; ipsos vero inter sese homines insociabili voluntatum collisu tam fœde damnosèque exasperari, ut nemo unus conciliare queat. Quin ipsa etiam materia cantici nihil cogitari potest appositius. Totus iste mundus è chao discordioso emerit aliquando: quo minus fuerit consentaneum homines, hoc est per exigua mundi frustula & micæ æternis implicari litibus. Quare ab Julio C. Scaligero inique est reprehensum hoc ἐπεισόδιον. Non enim hi fuerunt milites gregarii, nec ἀφιλόσοφον eam fuisse ætatem, docebitur i. 730.

I. 495. *πείραζεν ἀσιδῆς, incepit canere*] Est hoc ridiculus *ᾠδὴν ἀρισμῶν ἀριμύζην πνὶ περικυβερίσματι.*

I. 497. *τοπείν, primitus*] Noxium interpretamentum. Existimavit enim Empedocles hoc universum subinde redire *ᾠδῶ* ad chaos, & inde exoriri iterum. *Φυσικῆς ἀκρ. l. i. contextu 32.*

Σωαρηρότα, commista] Aptissimum rei est hoc Interpretis prioris verbum, sed Apolloniano fraudi est. Ac sane periculose poëta, *σωάρειν*, quæ vox in sinu suo vim ordinis occulit: at nullus in *ἔσιχ ἀτάκτω* erat ordo. *Quaque fuit tellus, illic & pontus & aër.* Prudentiùs Maro *coacta* dixit; Ovidius, *indigesta, non bene juncta, congesta.* Anaxagoras *μίγμα* nominat eodem *Φυσικῆς ἀκρ.* loco, & inde *ἐκκρίνει τὰ ἄλλα.* Ac licet *μίγμα* illud actu aliquo & forma corporeitatis prima, ut nonnulli audent loqui, præditum fuisse crediderint, & vultus nomine donaverit Ovidius: illa tamen magis fuit dicenda *ἀρχημοσιώνη* quam *μορφή.* Moses vocat *הוהו הוהו, magnum inane,* Virgil. *πανδεχῆ φύσιν* Plato. Cui tamen aliquid formæ relinquit dictio *σῶρ, αἱ ὄπι-
πυλάι.*

πολαί. nec repugnat η in ομηη, quo saltem aliquid τὸδε η̄
videtur notari. Imo si fuit moles ista, per formam &
actum fuit. Ne quis arbitretur Aristotelem idoneum
esse Sacrae scripturae interpretem.

1.498. ἐξ] νεῖκ⊙ est de Empedoclis sententia alte-
ra duarum πρώτων ἐναντίων δρχῶν· cui responderet σέρη-
σις Aristotelea.

1.499. τέκμαρ, signum] Moses quidem astra dicit
πικρι& de Luna in Hymnis est, τέκμαρ ἢ βροτοῖς ἢ σῆμα
πέτυκλαι. Sed τέκμαρ ἔχειν dicitur, ni fallar, ἕρηνος,
quoniam est ἀπαθῆς πάσης θνητῆς δύαχερίας, De Cælo
2. 2. Ibidem, Motionis cæli μηδὲν πέρας, ἀλλὰ μάλλον
αὐτῆ ἢ ἀλλων πέρας. Siquidem natura est forma, forma,
finis generationis, terminat motum. Hoc ergo signum
est stabile, cum μετώρα sint evanida. Sic Ul. δ. τέκμαρ
ἄρεμφοι. Lucretius, alte terminus haret. Nec aliter Phi-
losophus utitur voce σημεία, Περὶ ζώων μορίων 4. 12.

1.501. ἔρεα] Schol. Hesiodi. ἐκ ἔϋδατ⊙ ἐγλύετο τὰ
σοιχεῖα· γῆ, καὶ σπυρίζουσι· ἀῆρ κατὰ ἀνάδοσι· λεπτομερές
αἰέρ⊙, πῦρ θάλασσα καὶ ἐκμύζουσι· τὰ ὄρη κατ' ἐξοστρα-
κισμόν τ' γῆς.

1.502. αὐτῆσι] σὺ αὐτῆσι. Nam nymphe istæ non
minus censebantur animæ, & δυνάμεις ποτάμιοι, quam
ὄρεσιάδες, Φυλιχαί.

1.508. κἄρ⊙] unde κερῆτες, vt sentiunt aliqui.

1.509. ὑπὸ σπέ⊙] ὑπὸ pro κατὰ vel ἔπι. Sopho-
cles, ὑπὸ χεῖρα ναίεις. Hesiodus, ἔασιν ἔπι χθόνα.

1.513. λήξαν⊙] Perfecti oratoris & musici nota,
ὅταν οἱ ἀκρόντες ἐκείνῃ παυσάμενός ἀχθοντι, ἢ τραυμα-
πία ἀπίασι, Lucianus. Moschus de Bione mortuo,
Εἰσέπ γδ πνεῖς τὰ σὰ χεῖλεα & τὸ σὺν αἶσμα.

1.515. ἐνέπιπε] Lucianus idem, ὠδραμὴ ἢ φωνὴ τ'
ἀκροθέντων ἐναυλ⊙. 1. 513.

1.516. ἔδ' ἔπι δλω] σὺ ἐπὶ δλω δέ. ἐπὶ δηρὸν, 1. 615.
ἔδ' ἔπ.

Κερασαίμφοι] κεράννουσθαι est hoc loco infundere
 ποτὶ ἰδαρήν οἴνου sed ἄκρατον, aut saltem δύο οἴνων συνα-
 γωγῶν & νεόκρατον ποιῆν. Plutarchus in Sympotico.
 I. 473.

I. 517. πέως] quid si pro τὼς sumamus? ἕως sic est ex
 ὄσ. aut scriptum fuerat ἐστὶν ἕως. 2. 345.

Ἐπιχέοντι] Ulyssæ γ. ritus iste Ἀθηναίων ἀστικῶς ex-
 ponitur, ibi: αἶψ' ἄγε πέμνετε. Εἰ, τοῖσι ἢ κήρυκες. Fiebat
 hoc etiam sine linguis, Ulyss. η & σ. & per aquam Ul. μ.

I. 520. Ἰδεν] Sol & aurora rem vident, cum eam illu-
 minant, aut quo tempore geritur, lucent. Musæus,
 — εἰδέπειτ' ἠώς, Νυμφίον εἶδε Λέανδρον δριγυῶτοισ ἐνὶ λει-
 πτοῖσι. Nonnus, πέτρας ἐγραφεῖν ἠώς. Etymologicum,
 εἶδαι τὸ βλέπειν καὶ φαίνειν. Plautus Menæchmis, Sol acce-
 casus est, hoc est, non lucet.

I. 521. κλύζοντο] Hæc dicitur Homero Φειξ. Ca-
 tullus, *flatu placidum mare matusino*, &c. Moschus, τὰν
 ἄλα τὰν γλαυκῶν ὅταν ἄνεμος, &c. Aristoteles quo-
 que tradidit in Problematis, διημερῶεν, εἰάν ἕωθεν πνεῦ
 ἀρξήται. Ne quis Tiphum blanda maris facie illectum
 magis suspicetur quam arte usum fuisse.

I. 526. δόρυ θεῖον] Malus Argonis, aut, ut mea est
 opinio, μεσόδμη & ὀπὴ 158 ex materia erat Dodonæ.
 id nomen vidit Philippus Melanchthon esse à Noachi
 nepote Dodanum. quod mendose est i Chroniconum 1.
 Rhodanum. facilima enim τ 7 & 7 permutatio.

I. 527. ἤρμωσε φηγῦ, ἀριανὴ quercus] puerilis κωμω-
 σιὰ τῆς ξίας.

I. 528. ἐπὶ σίματῳ] Orpheus, βάντες ὑπὲρ θύκωιο.

I. 532. θεῖον, ροφία erat] falso. præterea οἱ ποσὶν est τὸ
 καθ' ὅλον ἢ μέρος. I. 204.

I. 533. εἴλκετε πείσματῳ, extendebantur rudentes] πεί-
 σματῳ esse retinacula navium constat. Sed an sint πεί-
 σματοι quoque, hoc est χοινίω ἀντέχοντῳ ἢ ἰστῶν, qui pro-
 prie rudentes, id vero mihi dubium est: quamvis
 Hadria-

Hadrianus Junius hoc disertim tribuat Apollonio. Nam & retinaculum potest trahi; Nec absurde hic πείσμα statuatur esse χοινίον ἀγκύρειον Ulyssæ 1. Ἐν ᾧ λιμὴν ἄορμηθ', ἴν' ἔχρεω πείσματός ἐστιν. Habes hic genus; duæ sequuntur formæ, Οὐτ' ἀνάς βαλεῖν, ἔπε πειμνήσι' ἀνάψαι. Hic certe non velis navigatur, sed remis. Atque nunc incipit celeberrimus ille ἀνάπλους.

1. 535. δακρυόεις, *tristis*] tanquam oculi bonorum virorum perpetuo serenant. Rem dixit Virgilius l. 3. *Æn.* Littora cum patria lacrimans portusque relinquo. Ergo natus ex ignoratione nominis, quod est ἤ μετυσιασικῶν, hoc est ἤ μετεχόντων ὤσιας. Ut αἱματώεις est sanguinolentus, id est in sanguine veluti natans. Victoria luctuosa, cum victores sunt in luctu. Catulli Fabullus deos rogabit, ut totum ipsum faciant nasum, hoc est, ῖνώδη, nasulentum, vel magis ut Fabullus transformetur in nasum, quæ vera esset μετυσία.

1. 536. οἱ δ' ὥστε] κέλδσμα Orphicum declaratur, aliud ab illo quod 1. 383.

1. 537. Ὀρπηγίη] 1. 419. Pindarus dixit Δάλυ κασιγνήταν.

1. 538. Φόρμιγ' ἔπαϊ] Martialis, *Lentos figitis ad celeusma remos.*

1. 540. ἔπαϊ] cur non sit ἔπαϊ, ut 1. 538. videatur l. 114.

1. 541. ἐπεκλύζοντο] 2. Georgicorum. *An mare quod supra memorem quodque alluit infra? Dicam mantissæ loco cur mihi mare Italiae Septentrionale superum dici videatur. Philosophus 2. de Cælo docet polum Arcticum esse inferum; Antarcticum, superum. Contra Pythagoræi statuerunt. Quorum quanta fuerit ibi locorum autoritas nemini ignotum.*

Ῥάθια] 2. 553. 2. 1111. 2. 1170.

1. 543. μαρμύρασα, *murmurans*] ἀναβρατίρασα, Ἰερικμύρα, Eustathius: πλημμυράσα, Etymolog. m. Con-

80 JEREMIAS HOELZLINVS
Conferri ad ista possit quod Iliadis ε. à ψ. 599:

1. 544. σπάπτε] ut κινάκης ἀκινάκης.

Χλοεροῖο, *virentes*] Schol. χλοηφορῶντ, herbofi.
artius Hartungus. Nam solus hinc maris hinc campi
herbofi viror consideratur. Ego herbidum dixi, quod
itidem coloris est.

Διδουμένη, *apparens*] Διαφανομένη, Iliadis κ.

1. 552. χείρεσι] crescit αὐτεργίας adωiratio, dum
laboris perpenditur magnitudo. Nam Cephisodotus 3.
ῥητορικῶν Aristotelis, τὰς τειήρεις dixit μύλωνας ποικίλας,
pistrina varia.

1. 554. Φιδυρίδης] 2. 1244. & est δακτυλισμός. 1. 7.

Ἐπὶ κύματι ἀγῆ, *fluctus in litore*] ἀγῆ κύματι est
fluctifragium, seu litus in quo franguntur fluctus,
ipsumq; adeo insanum mare ceu valvis biforibus clau-
ditur, quæ οἰητή, Ijobi 38.

1. 555. πολλὰ] ῥητορικῶν 2. 13. οἱ πρεσβύτεροι ἢ περι-
κιμαῖτες, πάντα φοροβηθήσι.

Χειρὶ] Quoniam φωνή fututa erat ἀνεξάκυστ.

1. 557. ἐπώλεν] ἐπώλεν ὄνομα ἐκ στωάξεως, ut
Lere. ἐπομφάλι, ad umbilicum, Iliadis η. ἐνώπιον,
1. 1135.

1. 557. περιήγία, *circumfluum*] curvum, Virgilius,
velut circumductus, cui contrarie respondet *sinus re-
ductus*. Permittat usus, anfractuofum dicam, aut cir-
cumfragum. 1. 431. 2. 793.

1. 560. Φραδμοσῶν] Comicus in Acharnensibus,
ναύφρακλον βλέπεις, Ἡ δὲ αἶψαν κάμπων, νεὸς οἶκον
σκοπεῖς. Sub hoc enim tempore οἱ ἐμωλέοντες, inquit
ibi Scholiasta, ἡρέμα καὶ ἴππημόνως ἰθύνουσι, μὴ φρο-
παιίσωσι τῇ γῆ.

1. 561. & 1. 562. ἐνὶ χερσὶν ἀμφιέπεσκεν, *in manibus
tenebat*] ἐν αἰσθητῶν: ἀμφιέπειν est ἀμφιβαίνειν.
obire munus, inprimis regium. Eam ob causam Ju-
dicum 9. 11. ficus non vult ire γῆ, hoc est detrectat
regnum

regnum & laboriosam ejus ἀμφίβασιν. Natae hinc regendi, dicendi, servandi ac serviendi notiones: & ἀμφιπόλῳ est συμπεριδοῦν, quod τ̄ ἀμφιπόλων. Ipsum sane regnum est δαλεία ἐνδοξ̄ & unus res hominum serviendo servavit Christus. Idcirco quod legitur Ezechielis 36. 9. πηγαρη, non dubitem interpretari, Ut serviamini. Idem enim agricola est agri & servus & possessor & imperator. 1. 571.

Ἐξίθνοι] ἀπολύτως, ut 2. 899. Hic usus est gubernaculi, ut persapienter docuit Philosophus in νόσι βάρτα. πει ζώων πορείας cap. 9.

1. 565. αὐτ̄, ibi] est αὐτ̄ 158. Hunc versum Lexicon vetus, & ex eo H. Stephanus Homero largiuntur, sed injuria.

1. 566. ἐν ᾗ πέσεν, interim incidit] ἐμπεσεῖν est illud Catulli, — sive utrunque Iuppiter simul secundus incidisset in pedem. Eo autem opportuna vis venti declaratur. Iliadis π. ἐμπεσ' Ἰηκερδέως. 2. Georgicorum, — ubi navigiis vehementior incidit Eurus.

1. 567. ἀγκυροδόν, stricte] μὲ ἀγκυροσεως, ne alienis fibulis inserantur funes. 1. 739.

1. 570. νηοσβόν] ἑσθῆ λιμνύεσιν Ἰπίσκοπ̄, Callimachus.

Εὐπατέρειαν, Euraterian] æque inepte ut 1. 565. elacaten. Jos. Scaliger patrimam, id est ἀμήτορα Minervam appellari ea de causa εὐπατέρειαν putat. Sed & Helena & Tyro dicuntur εὐπατέρειαι quas tamen nemo ἀμήτορας dixit. Mihi visa esse, cujus patet matre clarior. Quod etiam πῶς convenit in Minervam.

1. 572. ῥυσμύνη] μετοχή ἀντὶ ὀνόματῑ, est res Ionica, atque adeo Hebraica. Iliadis α. μίωις ἔλομύνη, ὀλεθρία. Virgilius medicos vocat medentes οἰκῆ, volucres, volantes; legulos, legentes.

1. 578. νόμιον μέλῑ] Suidas & Scholiasta Comici Graeci, τὸ ἐν νομῇ ἀδόμνον. Quod hujus loci alienum.

Ego à νόμῳ arcesso, (quia sic λόγῳ λόγιῳ & alia) qui reat esse δ' ἤμονα αἰοιδῶν, I. 569. Jam νόμον Gellius, ubi de Arione meminit, carmen vertit: Plutarchus in libello de Musica, Terpantrum, inventorem κίθαρῳδικῶν νόμων, ait καὶ νόμον cecinisse, hoc est, ut existimo, certa μελοποιίας & canendi lege & modo. Nam constituerunt Musici modos canticorum utiles duodecim, ad quos omnia exigunt. Accessorium est quod leges politicæ sic canebantur, ut traditur Problematum Sectione 19. Nihil certe hac esse ὁαρμοσία ad mores formandos accommodatius docuerunt Plato 3. πολιτείας, & Polybius libro 4. ubi rimatur causas efferati Cynæthensium ingenii. Atque idem Plato rem apertissime docet I. 7. περὶ νόμων. ac maxime ibi: ἐξηγησάμενος ἢ τὰ ἔνομοθέτα βελήματα, &c. Nec vero prætereundum mihi quod Josephus Scaliger censuit axamenta fuisse carmina legitime concepta, & religiose disci solita: quomodo Tertullianus orationem Dominicam dixerit legitimam. Atque observatum est talia 2. Chronicorum cap. 29. dici manus, quia in manus sint tradita. Cujus esse generis puto quæ ibidem cap. 35. lamentationes datae sunt ῥηὶ pro statuto.

Μέλῳ] est ἀρμονία, quibus duobus promiscue utitur Aristoteles Poëticae cap. I. ubi etiam concentu constare & nomos & τέχνῳ συνείργων asserit: & μελικλαί Theocrito sunt συνεικλαί. Quæ Musicæ perfectio ante Hyagnim Marsyæ patrem nulla fuit, ut Apuleus initio Floridorum memorat. At iste Hyagnis fuit major Olympi, de quo in principio Equitum Comicozum, Ἐωαυλίαν κλαύσωμεν, Οὐλύμπῳ νόμον.

I. 580. ἠερίη, nigra] è Scholiis haustum, quæ non probo, aliud monente Virgilio in tertia Æneide, — *procul obscuros colles humilemque videmus Italiam*. Ea à distantia est obscuritas, quam auget & nativa aëris caligo, & crassities adventitia.

1. 581. δύνετο] Flaccus libro 2. dixisset, mergebatur. Est enim, occultari timore maris interjecto. Contra φαίνεσθαι 1. 583. est quod 3. Æneidis, — aperitur Apollo.

Ερείπνας] ruinas esse statuo, hoc est quod dudum fuit, aut nunc fuit, aut mox ruet. Plautus, *tanta in te impendent ruina*. Virgilius, *Quos super atra silex jam jam lapsura, cadentique Imminet assimilis*. Juvenalis, *Securos pendente jubet (villicus) dormire ruina*.

1. 584. Μάγνησα] aut Μάγνησα, ut Κρησα. Horatius, *Magnessa Hippolyte*.

Τ' περὶ δὲ, *planum*] è Scholiis. Aliter mihi judicare liceat: qui sciam esse ἀντίφασιν in ἀκτῇ plana: quod ἀκτῷ suopte ingenio περὶ δὲ existant. Promontoria & sinus sunt res sociæ: sinus autem δὲ δῖαν commodi stationibus navium. Adversatur huic δυσλώεμ. 1. 593. videndum ad 4. 1731.

Ἡ' πείροιο] 1. 795. alia enim est Magnesia Asiatica.

1. 586. πάλιν πνοιῆσι] Nonnunquam sensi fuisse scriptum παλιμπνοιῆσι, hoc est ἀντιπνοιῆσι, reflatu. quod videbatur juvari illis, ὀνειρομένης αἰλὸς οἰδμαῖ. Sed πάλιν est referendum ad ἀπόπλην primulum: & eos sine remigio venisse illuc indicatur. denique ibi statuuntur demum ἀφέτω, 1. 591.

1. 587. ἔντομα, *Entoma*] vide 1. 570. & 2. 928. Hic in Scholiis ἐνάριζον, est scribendum ἐνήριζον.

1. 588. κείαν] κέω pro καίω, ut ῥέω ραίω. Similiter ἀκέω ἀκειάμεμ, Iliadis π.

Οἰδμαῖ] λείπει ἢ ᾤδω, Schol. Quod apte dici nego. Nam de hujus commorationis loco & est dictum & jam dicetur à poëta. Sed tempestas incommoda prætenditur heroum procrastinationi. Sic est Xanthus οἰδμαῖ θύων, aut πόντ, in Iliade. Sed omnino videndum quod est 2. 972. & 973.

1. 589. ἐλινύεσκον] quid sint ἠγλάζειν & ἐλινύειν, perspicitur ex Proverb. 26. τρυφ-λε λυγι ηγυ λυ βοση ηληη.

piger in lecto est janua in cardine. τὸ ἐλινύειν ἐπίτα
haud absone duxerunt ab eo quod est ἐν τῷ αὐτῷ εἰλη-
δοται. Siquidem in volutatione ea quæ non est περι-
λισσις, res & mouetur maxime, & quiescit maxime. φυ-
σικῆς ἀκρ. l. 8. cont. 76.

1. 594. αὐτοχρῆδόν, illico] ut 1.12. & 1.1349. mihi hoc
uisum opponi τῷ ἄπωθεν, 1. 583.

1. 596. ὑπεκβαλεῖν] παρέρχεσθαι.

1. 597. Ἐρυμνίας, ἀρετας] ex præscripto Scholiastæ,
qui hoc etiam loco errat. Nam Scylax Eurymenas po-
nit inter urbes, quæ ἐξω ἔχουσιν Παλαιήκων. Quicum
& Flaccus sentit.

Πολυκλύσας] multum prolutas.

Φάραγγας] Φάραγγε διεξιμένη γῆ. Herodotus hanc
κειλιάδα ὀρεινὴν semper vocat αὐλώναι σενίω, unde se
Penæus erumpat in mare.

1. 599. κλίπεα] Hesychio, κλείπεα. Livius Clitas vi-
detur appellasse Decadis 5. l. 4.

1. 601. Ἄθω κελώνη, Atho mons] Scholiasta περιφρα-
σικῶς sumit, pro ὁ Ἄθως. Satis negligenter. Herodo-
tus libro 7. rem explicat, ubi commemorat κελωνῆς
& μεγάλας ἐκ θαλάσσης τῆς Ἀκανθίων, ἵπτι θαλάσσης πρὸς
ἀνθιον Τορώνης. Quos ego tumulos Macedoniam spe-
ctare ajam, nec magis conspectos à Nautis fuisse quam
unum ad Thraciam oppositum, quem cum Scholiasta
nostro diceret ἐξέχουσαν ἀκρόρειαν. 1. 1120. ex Orpheo
σηθηπῆς περὶ χοντὰ κελωνόν. Altiore autem est & protube-
rantior montis μασσός. nam in Excerptis libri 7. Strabo-
nis, ὁ Ἄθων ἐστὶν ὄρος μασσειδές. Psalmo 68. σινναι-
της, mons gibbosus. unde Lucæ 4. ὄφρυς, Syriace κρημ. Atque
ἐστὶν κελωνῆς puto esse Numerorum 21. εἰς: ἔδρας 1.
Meteorolog. c. 11. umbones, ἄμβωνας, & πενηῶνας.

1. 603. ἐνδίων] supplendum, ἡμαρ. 4. 1312. Ac dicitur
hujusmodi πλεῖς περιτριτίδης, quasi antepandianus.

1. 604. σκιάς] Strabo eodem in loco. & (Ἄθωνος)

οἱ ἤ κρυφίω οἰκῆντες ὀρώσι τὸ ἥλιον ἀνατίλλοντα πρὸ ὠρῶν
 γ τὸ ἐν τῇ Ὠδάλια ἀνατολῆς. Æque mirum quod de
 Caucaſo refertur in iisdem Meteorologicis, ἡλιῶται τὸ
 νυκτὸς αὐτῶν τὰ ἀκρᾶ μέχρι τῆς τρίτης μέρας, ἀπὸ τε τῆς ἑως,
 καὶ πάλιν ἀπὸ τῆς ἑσπέρας. Hoc est, tertia ejus à summo
 pars nocte prima & extrema illustratur sole.

1. 605. αὐτῆμαρ, eodem die] Huic locus interpreta-
 tionis est, cum duo aut plura uno die geri dicuntur.
 Quemadmodum Josuæ 10. κλητὴ οὐρα. Cui similitum
 quod 1. 244. Dio vel Xiphilinus in Nerone, αὐθήμερον
 ἄνδρες ἀγαθοὶ γένοιθε, καὶ τὰ πρῶτα ἀναλήψθε. At
 hoc loco unius duntaxat fit rei mentio. Τῷ αὐτὸς το-
 tum & perfectum quid significari certum est. Sane De-
 mosthenis est, αὐτὸς ἕκαστος, pro πᾶς ἕκαστος. Quo quis
 præterea major & quasi totior est, tanto est αὐτόπερος.
 Ideoque Deus, ὁ ἔντως θεός, solus est αὐτότατος, actus
 sine potentia passiva, reipſitas, ὃν πάσης γυμνὸν προση-
 κης, αὐτοτελής, ἰρσα παντότης, μονότης, ἐνότης, ὀλότης.
 Lucianus in Timone, μόνος αὐτὸς βιδαμονῶν.

1. 606. ἀκρᾶς, spirans] Catullus, observante Jo-
 sepho Scaligero, dixit *auram vividulam*.

Τετάνυσσ] Ovidius, *ventus concava vela tenet*.

1. 607. Βολαῖς] Euripides in Bacchabus, ἡλιόβλητος
 (Lexica tantum sciunt τὸ ἡλιόβολοι) πλάκες.

1. 608. κρηναῖω] Orpheus, Σινθιακὰς ὄφρως. Rem
 attingit Virgilius ab illis 2. Georgicorum verbis, *Diffi-
 ciles primum terra;* & Homerus Ulyssææ δ. v. 606. & seq.

1. 611. κρηναῖας] 3. 243.

1. 612. ἐχθέραιες] in Gallicano, ἐχθέραιες. Illud
 ego haud repudiem. quoniam potuit esse ἐχθέρω, ut
 δείρε est, in Avibus, ἀ δείρω, quod communius δέρω, aut
 δαίρω. Et φθείρω, Δωρῶτερον φθαίρω. Etymol. m. Jam
 secubitus est religiosus, de quo 1 ad Cor. 7. 5. Levit. 19.
 & 1 Samuelis 21. quam rem etiam æmulatæ gentes pro-
 fanæ, verbi causa in Thesmophoriis & aliis sacris. Est

etiam incestus, & hodie illicitus, de quo hic est sermo.

Ληϊάδεω] in Scholiis ληϊδας erat, quod mutavi, tanquam minus Apollonianum.

I. 613. ἀγνώρον] verior scriptura, ἀγνεον.

I. 616. ζήλοιο, invida] Est inde quod in πολυγαμία una uxor alterius est πῦξ, angustia, Apulêus, angor pellicatus. I. 820.

I. 617. σὺκ οἶον] hanc interpunctionem sustuli, ut sententiæ turbamentum.

I. 618. ἀμφ' ἄνῃ, in lecto] Staius libro 5. Thebaidis, *Super somnos*, hoc est inter dormiendum. Scholia νύκτωρ. Sed sic est, ἀμφὶ βυλυτόν.

I. 620. οἶη] in Scholiis, ἢ ἄλλων Λημνιάδων, lego, ἢ ἄλλων Λημνίων, aut, Λημνιακῶν.

I. 623. ἐς Οἰνοίλω ἐρύσωλο, ad Oenonem eripuerunt] parum apte. Appianus 5. ἐμφυλίων, Antonius Cæsařem ἐς τὴν οἰκίαν πείεσσε. Οἰνοίλω extra metrum esse Οἰνόλω id argumento est, quod plures hoc dicebantur nomine urbes, Οἰνόα. At Οἰνώνη fuit olim ipsa Ægina. Iliadis α. v. 342. — ἢ γ' ὄλοῃσι Φρεσὶ θυί. ubi οἱ μετρητοὶ λαγαρότητῃ non necessariam fingunt. Cur autem non sit ἀλοιῆσιν, ut in Hymno Venetis γῆρας ὀλοίων; Sic ἀλοιάω est, & Οἰαξίς, I. 1130.

Αἶκε] si forte, Jeremiæ 51. 8, ἕκ. Haud scio an. Ei contrarium μή ποτε, 10. Utrobique aliquid potest suppleri, nempe ὄραν, φρονίζεν, περιερίζεσθαι, aut aliud, καὶ γῆν 10. Apulêus, *Qui scias an illic (eum) reperias?*

I. 624. ἐπακλῆρες] de verbo, inductores & deceptores ferarum, hic piscium. Gripus piscator Plautinus, *hunc (vidulum) cepi in venatu meo.*

I. 627. βυκαλίαι βοῶν] Ut οἰνοχοεῖν οἶνον & Synesius in Hymnis, φωτοδότας Φωτός.

I. 629. Αἰθιωαῖης ἔργων] Quibus etiam comprehenduntur εὐαγγελία & ὑφαντική. De inventrice texendi scripsit Philosophus in Historiæ I. 5. c. 19. πρώτη λέξεσσι

ὑφανταί

ὁφάναι ἐν Κῷ Παμφίλη Λατῶς θυγάτηρ. Cæterum hac de Lemniis vel historia vel fabula respicitur ad præceptum Politicorum, libro 7. c. 6. qui urbes nolunt esse maritimas, quod reip. & ἀπλότηι ἡθῶν à nimio peregrinorum affluxu & immodico mercaturæ studio sit periculum haud leve. Æschylus ἐν Ἰκέπιδαν, Ἐπίλυδας πηλῶν, ἀπώλεσας πόλιν.

1. 631. Ἰαμὰ] Conscientia est comes delicti ; conscientiæ, metus.

1. 632. Ἰάσι] pro ἰώσιν, ut ἰομεν pro ἰωμεν.

1. 633. ἐρεασομένη] Hic quoque subveniendum inopia Lexicorum. ἐρέασεσθαι est veluti remigari. Philoctetes Sophocleus cum arcu suo amisso sic colloquitur. — ἐν μετὰ λαγᾶ Πολυμηχάνη ἀνδρὸς ἐρέαση. hoc est, nunc verso rerum cardine, Ulysses te tractabit. κρείως Scholiasta Thucydidae, παῦς ὑπὸ πεντήκοντα ἐρεασομένη.

1. 635. δῆια τᾶχεα] πρὸς τὴν ἰσ.

1. 636. ὠμοβόροις, furentibus] perperam. Atque ipse hoc loco Scholiasta oscitabunde utitur testimonio Euripidae. In ea enim fabula extant ista, ὠμόσιτοι σκύλακες, & ἀπεπάρχαξαν ὦμον, & κάλη φίλης εἰς δαῖτα. quod pronuntiavit Agaua, cum filii sui discerpti caput teneret manibus.

1. 637. παῖσι] restitui Apollonio, παῖσι. Nam heroës tum non armabantur: & ἅμα, ὁμῶς, ὁμῶς valent non solum simul seu eodem tempore aut loco, sed æque, eodem modo aut conditione: ut παρ, de quo 1. 1079.

1. 638, δὴν ἐνὶ τᾶχεσιν, ingressa est in armis] Esset hoc, incedere in armis, aut ingredi arma. quorum illud alienum hoc loco; istud, ineptum. Homeri imitatur verba poëta quæ Iliadis ψ. — οἱ δὲ ὤρνωτο ἐν τᾶχεσιν ἐδύων. & in Dolonéa, — ὄπλοισιν ἐνὶ δεινοῖσιν ἐδύπην. Quam Eustathius καινοτροπίαν φράσιως ἀρpellat. Sed est ex Hebræo ubi שָׁח cum א construitur.

ἔχοντο, habebant] Siquidem esset ἔχοντο, 1. 269. Sed

est illud pro $\omega\theta\chi\acute{\epsilon}\omicron\nu\tau\omicron$, quod 1. 635. & cohærent,
 $\acute{\alpha}\phi\theta\omicron\gamma\iota\sigma\iota$ ἀμηχανία.

1. 640. $\tau\acute{\epsilon}\iota\omega\varsigma$] Schol. ἀντὶ $\xi\acute{\epsilon}\omega\varsigma$. imo $\acute{\epsilon}\omega\varsigma$ in prioro
 omissum est membro.

1. 641. $\theta\omicron\upsilon\acute{\nu}$] $\pi\epsilon\delta\iota\lambda\acute{\omega}\mu\omicron\nu$, quoniam vitius $\acute{\alpha}\sigma\zeta\acute{\epsilon}\lambda\alpha$, $\tau\acute{\alpha}\chi\textcircled{\text{C}}$.
 Ac lepide insectatur Comicus Græcus Atheniensium ad Regem magnum legatos, quos in Acharnenfibus sic loqui facit. $\text{Ἐτῆ πετάρτω δὲ εἰς τὰ βασιλεῖ ἤλθομεν.}$

1. 643. $\sigma\phi\omega\iota\tau\acute{\epsilon}\rho\omicron\iota\omicron$] ἀκαίρως, Scholiasta, ipse impotunus. nam est pro $\acute{\epsilon}\acute{\omicron}\varsigma$. qua de re dicitur 3. 395.

1. 644. $\delta\acute{\alpha}\sigma\iota\chi\omicron\mu\acute{\epsilon}\nu\alpha$, *prætereuntis*] alia est mens poëtæ, alius verborum nexus, alia significantia. $\nu\acute{\upsilon}\nu$, hoc meo Apollonii $\alpha\nu\omicron$, $\lambda\acute{\eta}\theta\eta$ ἔκ $\theta\pi\delta\acute{\epsilon}\sigma\theta\omicron\mu\epsilon$ $\psi\upsilon\chi\lambda\acute{\omega}$ $\delta\acute{\alpha}\sigma\iota\chi\omicron\mu\acute{\epsilon}\nu\alpha$ $\acute{\epsilon}\varsigma$ $\delta\acute{\iota}\nu\alpha\varsigma$ Ἀχέρον $\text{ἠ}\textcircled{\text{C}}$. Nam Acheron primus excepisse mortuorum animas & fortasse sine navigio devolvisse ad Stygem usque creditus. 2. 353. Is Ἀχέρον mea est opinione $\gamma\eta\eta\alpha$, postremus, aut futurus, videlicet locus aut status hominis, P ξ 73. $\gamma\eta\eta\alpha$.

1. 645. $\acute{\alpha}\pi\sigma\omicron\phi\acute{\alpha}\tau\omicron\varsigma$] veluti incausabiles, $\acute{\alpha}\pi\alpha\rho\alpha\iota\tau\acute{\eta}\tau\omicron\varsigma$, ut aliquis $\omega\theta\alpha\iota\tau\acute{\epsilon}\iota\tau\omega$ $\delta\acute{\epsilon}\iota\pi\nu\omicron\nu$, prætextu quocunque recusat cœnam. 2. 62.

$\Psi\upsilon\chi\lambda\acute{\omega}$ $\theta\pi\delta\acute{\epsilon}\sigma\theta\omicron\mu\epsilon$ $\lambda\acute{\eta}\theta\eta$ in animam cadebat oblivio] E verbis Scholiastæ inverſis, $\acute{\epsilon}\iota\varsigma$ $\lambda\acute{\eta}\theta\lambda\omega$ $\sigma\theta\kappa$ $\acute{\epsilon}\pi\epsilon\sigma\epsilon$. Sed candide agendum. Ἀθήνη est $\chi\acute{\upsilon}\rho\omicron\nu$ ejus aquam non bibit Æthalides. Cujus rei hæc mihi videtur esse ratio: Quia erat sæpius quam animæ $\acute{\alpha}\phi\iota\lambda\acute{\omicron}\sigma\phi\omicron\iota$ & certius remeaturus ad superos, idque Mercurii patris beneficio. Nam Plato in Phædone & Phædro Lethæ nomine intelligit eam oblivionem, quæ ex commercio corporis & sensuum, unde anima $\iota\lambda\iota\gamma\iota\sigma\acute{\omega}$ $\omega\sigma\pi\epsilon\rho$ $\mu\epsilon\theta\acute{\upsilon}\sigma\alpha$. Hic igitur Æthalides hoc à patre habuit regale, ut nihil ipsi ad vivos reverso opus esset disciplina & $\psi\upsilon\chi\eta\varsigma$ $\pi\epsilon\rho\acute{\omega}\sigma\acute{\epsilon}$ ἢ $\eta\eta\nu\omicron\chi\eta\sigma\acute{\epsilon}$ $\pi\omicron\nu\alpha$, & quod pæne idem, $\acute{\alpha}\nu\alpha\mu\eta\eta\sigma\acute{\epsilon}$: propterea quod omnium retinere memoriam vel apud inferos potuerit. Anima quippe

quippe λήθης πὲ κακίας πληθεῖσα βαρυνέται, & ὑπε-
βρύχθῃ φειφέρεται, postremo vix ante decem anno-
rum millia reviviscit. Hæc dicitur φειπόλησις à Laër-
tio in vita Pythagoræ. Insignem vero Apollonio facit
injuriam Scholiasta, dum scribit eum vocasse hunc
Æthalidem ἑτερήμερον, quasi alternis diebus mortuus
esset & revixisset. Quod in solos convenit Geminos,
& quidem ratione Astronomica.

1. 646. ἔμπεδον] γῆ.

Ἀμειβομένη μεμóρηται] à μεμοίραται, Schol. Sed via
breviore ducerem à μορῆσαι, quod μερίσαι, dividere, tri-
buere, dare impertire. Horatius, *dividere oscula*, uni. Ista
porro σωτάξις haud est inelegans. Nam de eadem est
sermo anima Æthalidæ: idcirco rectus antecedit & se-
quitur. At quartus casus sequitur cum diversa est perso-
na aut res. Quæ cum sint à pueris tenenda, non tamen
attendit Eustathius; qui cum in Iliad. θ. legeret — ὄφρα
ἴδωμαι, Εἰ νῶϊ Πελάμοιο πάϊς κερυθαίοιολθῇ Ἐκλῶρ Γηθήσι
προφανείσα, &c. hoc ait esse σλοικηφανές, imo, σὺν
δυσώτακτον. Quia non dicatur, ἡμᾶς φανείσας γηθήσι ὁ
δεῖνα. At Homericæ sunt, τίς αὖ τῆδε γηθήσειεν; & γη-
θεῖν ὅτι & ἔνεκα. Ac similiter Demosthenes Philippica 3.
ἀρήσομαι πάντῳ τῷ δόχλιῳ ἔσσω (hoc est εἶναι) πάντων
τῶν κακῶν. Ergo illud valet, an sit gavisurus nos am-
bas προφανεύω. Non aliter dictum Ecclesiastæ 8. 9.
γηθή &c. σῆμα. hoc est sepeliri.

1. 649. διλιχεύω] Statuo esse, proluxe, à prolicio.
hoc enim ab intestina aquæ natura pendet. Nam ὑγρὸν,
τὸ ἀόριστον οἰκείῳ ἔρω, ἀόριστον ὄν. 2. πρὸ γῆρας cap. 2.
Intelligendum autem ἀόριστον ἀποτέλει ἔρω: scilicet
humidum in mixto & aqua in vase nimio facilius con-
tinentur quam fonte. Atque eodem modo ibidem,
ξηρὸν δυσόριστον, nempe alieno termino.

1. 651. ἀνυμνήσιο] aut ἀνομνήσιο. 2. 495.

Οὐδὲ μὲν] cogitandum hic Hypsipylam respondisse

Æthalidi, non posse recipi Nautas priusquam super ea re consultatum esset. Illi tamen quod indigerent viatico, manserunt, patientes istius moræ.

1. 654. ἀγορίῳ] ἐκκλησίῳ. de qua loquitur Xenophon 5. ἀναβ. εἶδοξεν αὐτῷ ὡς τάχα σπαραγαῖν ἀγορεῖν. Et Iliadis β. ἴζειν ἀγορεῖν, est ποιεῖν ἀγορεῖν.

1. 656. ἐποτρύσσα, incitata] Incitans. Hic enim est orationis futuræ index & Πήραμμα, sive etiam πελοχή: de cuius vi & notione nominis multi afferunt diversa. Ego eam declarandam censeo ἐκ τῆς πελιέχην, quando id verbi de scriptis aut sermonibus usurpatur. Appianus 2. ἐμφυλίῳν, ubi loquitur de literis Cæsaris ad Senatum missis: πελιέχε τῆ ἡ γραφή κατάλογον, &c. καὶ πελοχίῳν. Ergo πελοχή est summa eorum quæ sunt scripto aut sermone contenta. Cæterum descriptus hoc loco mos inter ξενηλασίῳν immanem, & imprudentem πανδοχίῳν incedit medius.

1. 659. ἦια] in Scholiis removi σιγμῶ, quamvis omnibus inhæreat Lexicis. Nec enim omnia βρώματα sunt idem quod ἐφόδια, nec contra. cum etiam dicantur ἐφόδια γράματα, licet ἦια sint aliquando βρώματα quæcunque. A Plauto igitur diceretur cibus viaticus: ἡπτα. & Ijobi 39. quis comparat corvis τῆς, viaticum ipsorum, hoc est cibus: quia vita est via: Proprie & ab sua origine, viaticum venatoris, à τῆς. Quod fortasse prior peregrinatione fuisset venatio.

1. 661. ὅτι πολλόν, ad plures] Aliud est in verbis: nimirum quod κρινῶς ὅτι πολύ.

1. 664. παρενήνοθε, est] ipsa jejunitas. Alii ducunt hoc ab ἀνθῆω, ab ἐνθῆω alii. posterius hoc rectum est, si vere scribendum ἐνθῆωθε. At ἀνήνοθε aptius esset, ex alto pectore surrexit. utrobique est μετὰ θεοῖς ἀνέθω & ἐνέθω. De verbi valore brevis mihi lis videtur esse. nam ἀνθῆν quasi ἀναθῆν, est & florere, & succurrere aut surgere.

1. 669. *ρίκνοϊσι, κυρνώϊσι*] Suggesterunt hoc verba Scholii, ubi ex Ulyssæ β. non hoc declaratur nomen, ut interpretes prior existimavit, sed *μίμησις* sola. Inde igitur error iste. Si rem liceat ipsam illustrare, Aristoteles *ἡ Ζῶων γήρσεως*, c. 1. ὡσπερ ἔ τὸ ἄλλο δέρμα, καὶ τὸ ἔ ὄμμαϊ ὅ ρυθιδῆται τε καὶ παχύτερον γίνεται γηρσικον]. Ergo senii index est ruga. Senii autem causa est ariditas seu *αὔανσις* πρ, hujus, *δυσπεψία* humorum, hujus *μάρανσις* & *ἐκλειψις* φυσικῆ θερμῆ seu πρώτῃ πεπικῆ, hujus denique ἡ ἔ πρώτῃ κατὰ ψυχικῆ μορῆ φθίσις. Hoc illud est γήρας. De juvent. c. 13.

Πέρι ἡ μὲν ἄινεν] ut mulier & anus. De muliere Virgilius, — *ego te qua plurima fando Enumerare vales*, &c. At senilis maxime ætatis sua est *ἀδολεγία*. Ζῶσιν οἱ γέροντις τῆ μνήμη· μνήμη est *περοιοχομῆων* τὸ παρεληλυθὸς, πολὺ. Hanc enim ad summam redeunt quæ vigilantissimus ille naturarum rimator docuit *ῥητορικῶν* 2. 13.

1. 672. *ἀδμητες*] Plautus Curculione, *jamne fere jugum?*

Ἐ πικνοάσση, pubescentes] durum dictu, *pubescere capillis*. Est hæc crinium commendatio à colore & densitate. *λακῆ* sunt flavæ. ἔ τω κρεῖ λέγεται *λακῆν*, καὶ τοῖς ἔ πάνυ *λακῆν* ὄν· & *πυρρὸς* vocatur ὁ δῆ πικνός. Theocritus & Scholia Idyllio 6. Callimachi Scholiastæ in Hymno Apollinis *χινῆς* est *ψόφ*, legendum *πικ*, vellus, aut lanugo genarum.

1. 674. *μόλις*] Schol. *κακῶς* ἀγῆ ἔ λ. Quæ adeo est insipida censura, ut unam contra literam scribere pudeat.

1. 677. *ὑμμι γε μιλῶ*] Hypsipylæ ætas ad consilium fuit rudis; anli igitur calliditate adjuvatur. *γέροντες* ἔχουσι τὸ δι' ἐμπειρίας ὄμμα. Eudemiorum 5. 11.

1. 678. *Ἐπιβείση, gravaverit*] 1. 384. 3. 344.

1. 679. *ἄ π, veluti*] π sæpissime redundat, ex usu Jonum. 1. 458. 2. 543. 2. 699. Virgil. l. 8. *Fulmen erat.*

τοιο genitor quae plurima calo Dejicit. Sententiæ istius fundamentum jactum Πολιτικῶν 2. 7. δεῖ (τὴν πολιτείαν) ἢ μόνον πρὸς τὰς πολιτικὰς χρήσεις ἰκανῶς ὑπάρχειν, ἀλλὰ ἔτι πρὸς τὸ ἐξωθεν κινδύνας. Ac prudentiæ plena vox Polybii est de Arato; πολιτικώτερον ἢ στρατηγικώτερον ὑπὲρ τῶν παρόντων ἐβλάσασατο.

1. 681. εἰ ἢ τὸ μὲν] Inter munera prudentiæ & hoc est, præmetuere multa. Plutarchus περὶ δῆμοκράτου. ἔχεται ὁ νῦν ἔχων τὰ βελτίω· πρῶτον δὲ ἴσχυρος, vel ut caveat, vel ut moderetur, vel ut excipiat ἀνὰ πηδημάτων καρδίας ἔσφυγμῶν.

1. 682. ὑπὲρπερα] Virgilius de Anna, — nec tantos mente furores Concipit, aut graviora timet quam morte Sichai. Graviora sunt ὑπὲρπερα, quia onera capite portabantur. Euripides in Electra, ubi Orestes videt sororem Πηγαῖον ἀχθῶν ἐγκεκαρμύνη κάρα φέρουσα. quod explicatur Psalmo 18. ψλ. 5. Simplicius tamen superaniora dixeris.

1. 683. ἄπε] inchoat periodum 1. 798. Hic ex quo pertinet ad μίμνῃ & βιώσαθε.

Γεραραῖ, veneranda] Est sumendum ut 1. 620. Hanc autem Hypsipylam Didonis esse ceu matrem poëticam, primus ego asserere audeo. Cælebs est utraque, conjugium utrique suadetur; huic nostræ rectius à Polyxone, illi apertius à sorore. Idem utrinque admoventur argumentum, ab hostibus vicinis petatum, & conjugii commodis. Reliqua, ut se dabunt, ordine inter se conferam.

1. 684. ποτὶ γῆρας] Soldne perpetua mærens carpere senectutem? Nec dulces natos &c. Virgilius.

1. 685. βιώσαθε] pro βιώσαθε, Schol. sat temere. Ego deducam à βίω, cujus μέλιτων βόσσω & βίωσω, quamvis usitatus sit βόσκεσθαι pasci, edere, vivere. Est enim convivium, cum homines una vivunt, hoc est edunt: ac homines sunt, qui σίτην ἐδασιν, ἄνδρες σιτοφάγοι.

Proverb.

Proverb. 27. *ὄνη βίτᾱ*, hoc est victus. Id tamen verbum fere de pecore, *ὡεὶ βοσκημάτων* usurpatur, deque inutilibus hominum; unde *μηροβοσκός*, *παιδοβοσκός*, *πρνοβοσκός*. Hic de iis dicitur, qui humano carent victu. Quemadmodum J. Cæsaris copiarum *πῶ πῶσιν ἤρπυϊάν*. Cujusmodi panis cum allatus Pompeio esset, *ἔχῃ ἦσθῃ*, ἀλλ' εἶπεν, *οἷοις θεοῖσι μαχόμεθα*. Appianus *ἐμφυλίων* 2.

H'ε] etiam possit verti, scilicet, ἀνδ' ἐρωτήσεως, nec multum ablueret ab eo quod i. 477. nisi quod hoc foret *εἰρωνικόν*.

i. 687. *ἄροτρον, στίνατ]* quæ pars aratri. *Πολιτικῶν* 1. 2. ἀνάγκη *συνδυάζεσθαι* *σὺν* ἀνδ' ἀλλήλων μὴ *διωαροῦν* εἶναι. Ac in natura profunde est insculpta lex, οἷον αὐτῷ, *ποῖσ' το κατὰ λιπεῖν ἔπερον*. Quocirca primus civitatis lapis est conjugium; alter, *κλήπη*. Sed quia sine intermissione torqueri curis rei parandæ miserum est, & *φορῆ ἀρεῶν* incerta: idcirco *πλάττω* est necessarius. Divitiæ veræ, naturæ consentaneæ, finitæ proveniunt ex agriculture. Nulla *χρηματιστικῆς* hic habetur ratio, quod opus ejus, videlicet numus, sit *λῆρος* & res nugalis.

i. 688. *ὡεὶ πελοποιεύς]* quod sum secutus, declaratur i. 465. 3. 130. i. 1080. & præcipue 3. 25. altera lectio defendi possit ex i. 1360.

i. 689. *πεφείκασι]* Sic loqui senes solent, cum peritum est vitæ propriæ; aut alii, cum alienæ. Plautus, *Vxor mea immortalis est, vivit victuraque est*. Nempe sic aversibiles sunt senes, ut ipsa eos quandoque mors aut fastidiat aut exhorrescat. Igitur senex Plautinus *odium terra* audit; anus Apuleana, *Orci fastidium*. Similiter Horatius, *penna metuente solvi*, quæ solvi cavet, hoc est non solvitur. In Scholiis, *τῷ ὑπερβλητικῶν*, legatur *rectius*, τὸ ὑπερβλητικῶν.

i. 691. *ἐφέσσεσθαι, injectum iri]* Est *ἐκδύειν*. Mortui terram induunt.

Κτερέων μοῖραν] Ulyssæ ε. τῷ κ' ἔλαχον κτερέων.

1. 694. τῷ δ' αὖ ποσσίν] Jungenda, τῷ δ' αὖ ποσσίν ἀλεωρῆ ἐπιβολός ἐστιν. ut τῷ δ' αὖ πόδας κίνδιω, Zosimus libro 1. In Scholiis, quæ Hesychius & reliqui sequuntur, Ἰπὶ πύχῃ τ' κακῶν, lego, Ἰπὶ πύχῃς ἔ κυρία. Ἰπὶ πύχῃς τ' κακῶν.

1. 695. ληίδα] Scholia Iliadis 1. λεία κυρίως ἢ τ' τετραπόδων κήσις. videri possint quæ dicta ad 1. 51.

1. 696. νέμεσθαι] Florent. μελέσθαι.

1. 700. πάσησιν] Hac voce fama Hypsipylæ munitur. In Scholiis, ἵνα μὴ, libentius legam, ἵνα μὴ πς.

1. 701. καὶ] Non expectatis hospitiibus. ut ultro venturi esse putabantur, 1. 660.

1. 703. ἀνθρώωσα, orans] E semisomnis Scholiastæ dictatione: qui tamen sibi cavie τῷ οἶον. Nulla honesta mulier virum alienum orat ut ad se veniat. nec verissime orat, qui addit, αἴκε θέλωσι. Sed recta ad eundem ad 1. 713. & supplendum, ἔ καλεῖν ἕνεκα.

1. 704. σῶλα, navis] Non bene. Classis est navis interdum, nec tamen navis unquam est classis.

1. 705. θυμῆρες] εἴ ἢ, quod illi erit cordi.

1. 706. αὐτῆς] Hoc sic poni reat, ut in tertio Polybii, πόλεμοι αὐτοὶ, bella singula.

1. 707. ἀμυμένοντας] Virgilius, faventes. 1. 762.

1. 709. δὲ] δή. Quæ significandi libertas remansit ex Hebræo 1.

1. 712. κέρη] 4. 434. Cassandra, Priaméia virgo, Virgil.

1. 713. ὄρωρεν, extiterit] Imo est ut 1. 347.

1. 716. αὐτίκα νῦν] Quod θαρσαλέως, 1. 707.

1. 717. ἰώδανε, placuit] 2. 1070. 4. 1380. Existimet aliquis convenientius ab Homero dici, ποῖσιν δὲ κακῇ φρεσὶν ἦνδανε βεβλή. Non enim mirum, si placeat consilium salutare. Scholiasta igitur ad 3. 30. censet ἰωακυσέον τὸ εἶναι: ut sit, placuit esse. Quod tamen loco Homeri congruens non est; nisi sic exponatur, placuit

cebat illis ut sequerentur consilium malum, ἐδόκην αὐ-
ποῖς. Cicero, Duo placet esse Carneadi visorum genera. Apu-
lêus, etiam hic χακίζων, placuit salubre consilium.

1.718. εἰσωλο] εἶδεν est cogitare & assimilare, ut
πρὶ. quoniam intellectio fit δι' εἰδῶν. quod in Timæo
dixit Plato, τῷ κατὰ νοῦν τὸ κατὰ νοῦν ἐξομοιωσῶν.
4.1478. In Etymologico εἶδεσθαι est γινώσκειν. Præter-
ea legatis aliqua ἐν ἀπορήτῳ agenda dicendave injun-
guntur, aut ipsi quæ ad rem pertinent, de suo addunt.

1.719. τηλυγέτω, unicam] 1.99. hinc sponte sequi-
tur esse μονοκληρονόμον.

1.720. πέμπον ἴμην] 3.335. ut mittere est jubere ire,
& jubere. πηψ 1 Regum 21.11. mandavit. Cicero l.7.
ad Atticum, nisi ei nunciari.

1.722. δίπλακα] 1.326. 2.23. quæ non induitur, sed
superinduitur. Iliadis κ. ἀ ν.131. Unde istud lucem ac-
cipere potest. Contigimus nunc locum illustrem, ubi
vel maxime Apollonius periclitatur laude ingenii. At-
que hunc ἐκφρασικῆς τέχνης ludum inserunt Home-
rus & Hesiodus in ἀσπιδοποιίαις, Theocritus in Cala-
this Europæ, in Polvinari Catullus.

1.721. ἔργον] Est igitur textum. 1.629.

1.723. δρυόχης, dryochos] statumina, quibus conti-
nentur δρῦς seu ξύλα νεώς. Perspicue Eustathius Ulyssæ
τ. δρυόχοι κυρίως πιάσαλοι, ἐφ' ὧν σοιχηδὸν ἀφαι-
θειμύων ἢ τρόπις ἴσαται τ' καινεργαμύων πλοίων, ἀφ'
ισότητα.

1.724. κανόνεσσι μετρήσασθαι, ad amassini mensurare]
Molestus sermo. Mensuratur aliquid αἶθμη, & fabre-
fit ἐπὶ αἶθμῳ. Nempe τὸ mensurare jam in sese habet
mensuræ alicujus obedientiam: ut sola ejus sit species
nominanda. At dirigere & fabricari possunt & μέτρον
& μέτρα imperium. Κανὼν κυρίως est examen in libra,
videlicet τὸ ἄνω τ' τρυπάνης ὄν, καὶ εἰς ἰσότητα πῶτις ἄρον.
Atque ut se habet examen ad ansam, ita se ad trabem
habet

96 JEREMIAS HOELZLINVS
habet regula. Utrobique enim res est peracta, si nihil
emineat, & ibi lingua ansæ, hic canon & norma pa-
rieti & ligno fabrili æquetur. Illa gravitatis est lex,
hæc longitudinis, aut latitudinis. Quod si libeat spe-
ctare ulterius, etiam in οἰκοδομήσιν & ναυπηγησίαις late-
rum æquilibrium datur opera.

1. 726. μετὰ βλέφαις] Etiam isto verbo augeri pos-
sunt lexica.

1. 727. ἐρυθροῦ, (subrubra) ὑπερέρυθρον, Schol. hoc
est rubicundula. Dissidere Scholiasta videatur ab ipso
poëta. Qui enim consistant una ἐρυθρον quo hebeta-
tur obtutus, & ὑπερέρυθρον; At ἐρυθροῦ est τὸ μέλας-
σιαστικῶν, n 535. & rutilum est φοινικῶν, de quo Gel-
lianus Fronto, exuberantiam splendoremque significat rubo-
ris. Et Aristoteles περὶ αἰσθησεως cap. 3. solem ait ἀφ' αἰχλῦν
ἢ καπνῶ φαίνεσθαι φοινικῶν. Hujus conside-
ratione suspicetur aliquis esse in Scholiis legendum
ὑπερέρυθρον. Splendor enim iste non à diluto est co-
lore, sed intenso. Euripides itaque dixit αἵματι νασμὸν
μελαναυγῆ. Seneca, togam splendidem vocat candi-
dam: ἰμάτια (Χρυσῶ) σιλβόντα, λακά λίαν, αἰς χρώνε.

1. 728. ἄκρα, (summa) Imo κατ' ἄκρα.

1. 729. πέρματι] πέρματα sunt ἕνθη ἰησι, quæ à tra-
ctione sic dici perspicimus ex Syriaca interpretatione
Johannis 21. 6. Vel τρωπ, alæ, κρησσοῦσα, quæ erant
quatuor Deuteron. 22. 12.

1. 729. ἀκακιδόν & egregie bene] Est distincte τὸ ἀκα-
κιδόν ut singula possent ostendi separatim.

Εὐκένιασσι, (picta erant) κάζεσθαι non valet simplici-
ter, pingi: & tamen hæc est pictura Phrygiana, hoc
est res acu picta. Virgilius quinto, ubi nostra manife-
ste vitula arat, Victori cblamydem auratam, quam plurima
circum Puryra meandro duplici Melibœa cucurrit: Intex-
tusque puer. Hoc itaque verbo (quod varie efferet per
ἐνεσθαι, ἐνεπέτυκτο, ἤσκητο, ἐμπιπνεύατο) respicit ad κροῦν

Vene-

Veneris lorum aut cingulum, sic dictum à κέω, ut mea fert opinio, quod κίζω. Quapropter hoc nunc vinco, legendum esse ἐκέκεσο, aut κάζειν esse κέειν. Unde ad quemvis ornatum tralata vox. In Euripidis Electra, τείχια φραραῖς κέκασται.

1. 730. ἐπ' ἐργῶ ἤμενοι, in opere sedentes] Aristophanes in Pluto, ἐρῶ πνα θπὶ ἔ βήμαλ @ καθεδόμενον. At supplices non insident tribunali. Cicero dixerat Furtias assiduas, quod expressit Maro, sedent in limine dira.

1. 731. πόσον] 1. 183.

1. 733. ἐλάασκον, cudebant] Aristot. μετεωρ. 4. κηρὸς @ πηλὸς ἐλατά. Pegasus, — auro factas quod ovato Perducis facies.

1. 734. μαλεροτο, savi] vide 3. 291.

Ζείσων αὐτμλιώ, ferventem flammam] Ego praoptem necti, πλώ (ἀκπῖνα) ζέσων, quæ ζέει αὐτμλιώ. Sed & alios hoc semper fugit. At Genes. 16. de pane caelesti reposito, ἐξέζεσε σκώληκας. Cicero, Epicurus hoc ebullit. Sunt ejusmodi plura, ut ζῆν vivum praestare, quod πηη Psalmo 22. LXX de anima ipsa, ζῆ. haud recte; πνέω, ρέω, & ἔπω facio sequi, in μέθεπε, Iliadis ε. de quo mox; tum χέω, 1. 1067.

1. 735. Ἀσωπίδ @] aut Nycteo natae, Pausanias l. 2. At Scholiasta duas nobis concinnat Antiopas: tanquam pater verus & pater falsus geminent filiam.

1. 737. δομαίως, fundamenta] supplendam λίθως, & Conferendum, quod in Ulyssæ λ. à v. 262. Est autem his in verbis veluti commentarius in picturam. Qui enim quierit exprimi, quod antea esset gestum? Cadmus igitur ἐκτίσε θήσας. hi vero munierunt, quod etiam est in πηη, 1 Regum 12. 25. 2 Chronicorum 11. 5. & 6.

1. 738. ἠέρταζεν] H. Stephanus, portabat sublatum in humeros. Atqui utrunque simul pingi non potest. Et alias notum onera quæ portantur humeris, sublata in humeros fuisse.

1. 739. *μοχέοντα*] *ἀντίμιμον* hujus, 8. *Æneidis*. *Illam indignanti similem, similemque minanti Adspiceres*. Quod hic Scholiasta commentatur ad *ἔοικως*, id vero importunius est. Quis enim adeo est puer ut nesciat discrimen inter rem & rem pictam? Quinimo verbis istis acupretor summe laudatur. 1. 763. & sequentibus.

1. 740. & 741. *Ἐπί οἱ ἦε*] Est ut *ἦη* cum *τῆς*.

1. 741. *δις πόσῃ*] In contentione meritorum viri fortis & viri sapientis, ratio exurgit dupla. *ἠθικῶν* 5.

Μεπίχνια] H. Stephanus divilim, *μετ' ἰχνια*. Mihi placent in poëtis antiqua. & hoc in Hebræo est Mac-caph, in Græco *ὕφ' ἐν*. 4. 1497.

1. 743. *ὀχμάζουσα*] Quæ hujus sit figmenti ratio non apparet statim. Videtur hoc velle, Jasonem Veneris ope tutum fore & immerfabilem; aut Lemnias esse bellicosas Amazonum more, 1. 627. aut muliebrius esse hasta clypeum. Scipio apud Plutarchum, *πρὸς Πρωμαῖον ἄνδρα μάκρον ἐν τῇ δεξιᾷ τὰς ἐλπίδας ἔχειν ἢ τῇ δεξιερᾷ*. De Morphone quoque seu Venere armata extat Epigramma libro 4.

1. 745. *ὑπὲρ μαζοῖο*] & aliter & similiter de Amazonibus Curtius libro 6. *Lava pars (corporis) ad pectus est nuda: cætera deinde velantur*.

1. 746. *Φαίνετο*] Ex armorum Martis politura, quæ non postrema bellatoris gloria. Xenophon 7. *παρὰ τὰ Κύρη ὄπλα ὡσπερ κάτοπρον ἐξέλαμπεν*.

Ἰδέσθαι] *connecto, ἀτρεκέες ιδέσθαι*.

1. 749. *ἀμειβόμενοι, resistentes*] Hoc qua machina è Græco sit exculpendum haud video. Poëta videri potest scripsisse, *ἀμυνόμενοι*. Hesiodus in Scuto, unde quin hæc sint traducta, haudquaquam dubito. *Ἄνδρες ἐμὰρνάσθω πολεμῆια τείχε' ἔχοντες· τοὶ μὲν δ' ἀπὸ σφετέρης πόλιος, σφετέρων τε τοκῆων Λοιγὸν ἀμυνόντες· τοὶ δὲ πρᾶξουσιν μεμαῶτες*. Atque hoc etiam flagitat *ἀντίθεσις* inter *ἀμυνέσθαι* & *ἀμείρεσθαι*. Non ignoro interea vices dici

dici prælia, ubi alii aliis succedunt, vel ubi præliatores faciunt quas patiuntur cædes. τῶν ἄλλων, Ijobi 10. Verum hoc modo utrique dicendi essent ἀμείβεσθαι.

1. 753. ἀπὸ πᾶροιθεν, coram] prave. Ulyssæ ρ. Εἰ δ' ἐθέλεις, ἴππικον, ἐγὼ δ' εἶμι ἀπὸ πᾶροιθεν. Versum, præeo, nec dexterius declaratum in Lexicis. Lucæ 19. 28. ἐπορεύετο ἔμπροσθεν, Versio vetus, *præcedebat*, nova, *antegrediebatur*, quam cæteræ sequuntur. Sed est id ipsum quod cap. 24. πορρωτέρω πορεύεσθαι. Apulæus, porrigere iter. Apollonius, 2. 12. ἀφορμηθέντα νέεσθαι. Cicero, *ingredi non ante sed retro*. Jam idem ferè dixit Sophocles in Electra, ubi τῶν ἡϊίας χεροῖν σείειν respondet ex adverso τὸ ἀνακωχάειν. Virgilius inde, *undantia lora concutere*, quæ habenarum concussio pro verberibus est.

1. 754. ὡς παρὰ πᾶροις, *Parabatis*] Inepte. Scholiasta quoque censuit Hippodamen fuisse adtextam significandæ victoriæ causa: videlicet ut intelligeretur Pelopem ea ceu victoriæ præmio potitum. Parum id est, & propemodum nihil. Hoc enim, ut arbitror, loquitur pictura, Hippodamæ amorem & fraudes eo in curriculo veluti pro socio fuisse curuli, aut simpliciter pro socio, & convectori. ut πάροχος erat, ὁ παροχέμενος in curru sponsæ. Illud ad exemplum Olymandæ regi urbem expugnanti in Epitaphio erat appictus leo, apte ad declarandum illius animum Leoninum. Diodorus lib. 1. Hinc illud examen fabularum Homeri, deos deasve præliis intermiscens. Virgilius octavo. *Omni genumque deum monstra & latrator Anubis Contra Neptunum & Venerem contraque Minervam Tela tenent*. Aristophanes in ὡς παρὰ πᾶροις Acharn. Τὸ δὲ δὲ μετ' ἐμῶν, & τὸ δίκαιον ἐξυμναχὸν ἔστι. Alii asserunt Oenomaum concessisse procis ut sponsa veheretur una. quo tendunt verba Paulanix, Οἰνόμαος δαίμων Πέλοπιά ἐστιν ἔχοντα ἰπποδάμειαν.

1. 755. τὸν ἵππον] Ordo, ἴππικον δέ. Iliadis ε. Τυδείδην μέγαν ἵππον. dixit equos in Diomedem.

Μετὰδρομάδλω, *in currendo*] Aliud erat dicendum. Oenomaus hoc quoque indulſit iis qui filiam ambiebant, ut aliquanto ſpacio curſum anticiparent.

1. 757. πλήμνησι, *fistulis*] πλήμναι ſunt in rota id, cui inferitur axis & impacti ſunt radii. à quo diſcrepat, χνόη, quæ ἀκροξόνιον, Scholia in Electram Sophoclis, ubi nimis mendose ſcriptus hic Apollonii verſus.

1. 760. πολλός, *grandis*] Πέλω, ſum, πολλός πολλός multus, ſenſu ipſo, τέλει, in Scholiis. Nec puto alienum eſſe πῆ, quo declaratur magiſter aut magnas. Ergo πολλός eſt validus & potens in re qualibet. Quia quantum quiſque valet, tanti eſt, & viciffim. Nec aliter capio quod Iliadis ν. Συμφερτὴ δ' ἄρετὴ πέλει ἀνδρῶν καὶ μάλα λυγρῶν, collata in unum vis viget. aliter alii. inde ὀλιγηπελία. Aſſonat ſententiæ meæ quod Pſalmo 79.11. ἡγῆ, ubi ex magnitudine intelligitur vis.

Ἐρύοντα, *ſolventem*] forſitan ſcripſerat ipſe, *ſervanem*. Sed neutrum apte dicitur.

1. 761. θαρσαλέως] In verborum nexu eſſe puto, θαρσαλέως οἷς δῶν. 1. 445.

1. 762. θρέψε] Stephanica editio, θρέψεν. illud Ἰωνικώτερον. quia ν ἐφελκυστικὸν ubique omittunt Jones; Attici ubique addunt; Poëtæ metro ſerviunt: Scholia in νεφέλας. Idem tamen ν ſine damno metri omitti, toties perſpicimus in εἶδεσι Pindaricis.

1. 765. ἀκέοις, *curaveris*] Imperite. ἀκέω verbum Lexicographi prætermiſerunt. ἄγη eſt ἀφονία & ἐκπληξίς, unde ἄκη vel ἀκὴ, & ἀκλή, κατ' ἀκλή, & ἀκέω.

Ψέδοιο, à *mendacio*] quaſi mendacium ſit ὁ ψεῦδος. Opinari fere eſt ἀλλοδοξεῖν ſæpe & ψεῦδος δόξάζειν, γὰρ, πᾶ ὄντα δόξάζειν, Plato in Theæteto.

1. 765. ἐλπίμην] exiſtimans; ἐσκαῖσσι, ἐσκαῖεν. Sic audacior eſſet poëta noſter & artificium acuriſtoris admirabilius. Apuléus in re ſimili de canibus lapideis, ſicunde latratus de proximo ingruerit, eum putabis de faucibus

faucibus lapideis exire. Præfero hoc meæ ipsius interpretationi; quoniam sequitur, ἐπ' ἐλπίδι. τὸ ἐλπιδιῶν sensu isto legitur Iliadis κ. v. 355. & hic 2. 613.

1.768. πῖ' ἄρα δῶρα] Hic exponit Scholiasta quorsum spectet hæc pictura. Meam de ea sententiam proposui in Præfatione.

Τρωιδῶ] ni sit, Ἰτωνιδῶ. 1. 551. 1. 721. Etiam in Pausaniæ libro 1. est Ἰτωνίας Ἀθλωῶς mentio.

1. 769. ἐκηβόλον] nisi est ἐκήβολον, παθητικῶς. Sed ἐκηβολία est ἄσυχία, Schol. Iliadis ε. & Turnus 12. Æneidis, — ὁ nunquam frustrata vocatus *Hasta meos*. Idcirco ἐκηβόλῳ est longe fallens, & certa.

1. 769. Ἀπαλάντη] Ἰάσονῳ θυγάτηρ, Schol. lego, Ἰασίωνῳ, ut scriptum ab Æliano ἐν ποικίλῃ ἰσορείᾳ, aut Ἰασίῳ, ut à Callimacho & Pausania. 1. 176.

1. 771. ἐπεδιῶ] 1. 103.

1. 771. κέρλω] Argumentosa dictio. Est enim, quia erat κέρη. Iliadis ε. ἔπις ἀσδόντων, ut festinabant, præ festinatione.

1. 774. ἀπέει] Noctifero. Puellæ Catullianæ, *Hesperus è nobis, aequales, abstulit unam*. Et de eodem, *At lubet innuptis ficto te carpere questu, Quid tum si carpunt tacita quem mente requirunt?*

1. 775. νηραπέησιν] à γάμοισι, γίνομαι.

Καλύβησι, thalamis] πασοῖς, Schol. qui dicti ab insperisa pictura, & à πάσσαδι cum valet ποικίλλειν & spargere. Æneidis 7. *Fecit avem Circe, sparsitque coloribus alas*. Huc forsitan tendit quod Theocritus θάλαμον νεόχραπτον dixit, Idyllio 18. Scholiasta ait esse ἐξ ἱμαπίων. si aulae & tapetes ocellatos intelligi voluit, sunt οὐλῆρ. eorum usus, opertio, πρη, Joëlis 2. Utrumque significatur 4. 1155. Equidem πασοφόρος repliferos dicere quam thalamiferos malim. In Scholiis rectius scribitur, ἤτοι δι' ἐρωτῶς ἢ δι' ἀμνησίαν, malo ἀμνησίαν.

1. 776. νύμφαι] hoc est aliqua nympha. Levitici 6. ἡ νύμφη, aliquis filiorum Aharonis. Verum applicare hoc Lemniis mulieribus satius est.

1. 778. ἡ θεοιο] An est ἰσαγγελ & ὁ ἡίθε? ex Matthæi 22. & Lucæ 20. certe hoc in sexu est talis, in sequiore παρθεν.

1. 783. δημότεροι] 1. 1352. 3. 606. 4. 6. & 4. 1182.

Ἐπεκλονέοντο] Scholia, & καλῶς, ἅμα τῇ χαρᾷ. Adeo nesciit κλόνον esse motum, & quid sit scriptum 3. 687. Eustathius, ὀρίνεσθαι & κλονεῖσθαι παυτόν. 1. 783.

1. 785. ἀπηλεχέως] Non erat circumspēctator aut γυμνασπίπης, sed oculos ἔχ χώραν εἶχε. Nam μεγαλόψυχ est ὑπερόπης.

1. 786. προφανένῃ] Autumat Scholiasta vacare τῷ πρῶ. quod non multi est. 1. 793. & 3. 47.

1. 787. δικλίδας] 3. 236.

Ἀρημελύας] Ab ἄρω petam hujus originem. unde ἀρέω, ἡρεμαι ἀρήρεμαι, ut ab αἰνεῖν ἤνεμαι.

1. 788. ἐνθα μιν] in regia Hyrsyrylæ. In Scholiis πρῶ δόμος, legendum προδόμος.

1. 789. εἶσε] mutavi in εἶσεν. Hoc in Scholio προσιπῶσθαι leg. σιτεῖσθαι.

1. 793. & 794. ξεῖνε πὶ ἡθε] ἐξοχή, ut vocatur hoc in Scholiis ad illa, ὦ Ζεὺς καὶ θεοί. In Ranis ejusdem Comici, χωρεῖτε τοίνυν ὦ Διόνυσε εἶσω. Virgilius, *Vestras Eure domos*.

1. 796. ἀδωσι] Legitur hoc semel in Homerī operibus, Ulyssææ i. ideoque suspectum est Eustathio. Si proba sit scriptura in utroque poëta, hinc palam nascitur arandi verbum, cujus nulla fuit notatio concinna hæctenus.

1. 797. νημερπές] τὸ ἡλυ & ἀρρεν & ψαδέστρον, de hist. animal. l. 9. c. 1.

1. 799. Θρηκίλω, Thracum] recte. sed omnino erat scribendum Θρηκίων.

1. 800. λαοί] ὁπλιτεύοντες, προηγήθη οὖν, & posterio-
re omisso, οὖν. 1. 893.

Ἐπαύλεις, caulas] 3. 592.

1. 801. ἐκ νηῶν] Hac parte fulcitur τὸ πιθανόν. Non universam sunt populati Thraciam, sed propinqua oris loca, unde se in naves possent recipere. quod luculente declaratum à Xenophonte in rep. Atheniensium, ibi; ὡς ἀπλεῖν ᾧ ἔξεστιν, &c. Nec aliter sumendum, μάχεσθαι ἐκ χειρὸς, quasi non procul à manibus, adeo ut recipi telum queat. Cujusmodi prælium, 277. Iliadis ε. ἐκ τῆς δόρυ' ἀπάσεν αὐτίς. Scholiasta ad Iliadis ν. οἱ μὲν ἀπὸ μήκους βεβλημένοι δόρυ' ἢ ἰῶ. οἱ δὲ ἐκ τῆς ἐγγύς περὶ μὲν οἱ ξίφει. Zosimus δὲ ἐκ χειρὸς ἀγών. Quia vero quæ in propinquo fiunt, continuo fiunt; idcirco etiam explicari potest, statim.

1. 802. προσώετο] Iliadis α. Διὸς δ' ἔτελείετο βυλή.

1. 805. ἦ] 3. 167.

Μαλῆ] μάλῃα mihi videtur esse quæ tantum est cupiditas, hoc est frustrata & infelix, à μάω. unde μάτθ' inquisitio, ματῆσαι, ἀμαρτῆν. Talis fuit in sociis Ulyssis auiditas; quandoquidem auri loco repererunt auras, quibus nihil inanius.

1. 809. πρῆβαινον] contingit hoc vel propter impunitatem, qua redditur animus ὑπελαθῆ & ἀνίατθ', ut est in Platonis Gorgia, vel exempli contagione. Τὸ ᾧ δυσεβές ἔργον Μετὰ μὲν ἀλείονα πικίφ, Σφετέρα δ' ἐοικέντα γόνυ. Æschylus in Agamemnone.

1. 810. σκολίη] De hujusmodi prole Creusa in Jone Euripidæ, Οὐχ ἔτι λαμπάδων Οὐδὲ χορδμάτων Ἰμέναιθ' ἐμὸς, τέκνον, Ἐπικτεσὸν κάρφ.

Ἀνέτελλε, suscepta est] ἐρμινεία ἔωλθ'. Est enim ἀνατέλλειν emergere, eminerere. Eustathius, ἀμβροσίαν ἔφύεσθαι φησι (Homerus Iliadis ε) τῆτο ᾧ ταπεινὸν εἰπεῖν, ἀλλ' ἀνατέλλειν ἐκ γῆς. σεμνοτέρω ᾧ ἔθειοτέρω ἢ τοιαύτη λέξις.

1. 811. αὐτως] Sic temere, Horatius, 74. Fuit tempus cum ἀπαιδαγωγησία & neglectior disciplina liberum erat argumentum νοθείας, ortus illegitimi. Quod gravissime docetur in Epistola ad Hebræos c. 12. v. 8. Hodie res invertitur, & legitimi negliguntur.

1. 814. ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὁρώτω] Episcopus idem, διέσαλπιξ ἔκ τ' ἔν βλέπειν. Ego Ἐξουσίαν agnosco. 2 Regum 6. 35. 7777777777. Simili orationis vehementia Pseudolus Plauti, *Hem istis tibi tu hodie manibus argentum dabis.* Iliadis ε. πέπλον κάμε χερσίν.

1. 815. ἀπὸ μητρὸς] Comicus Græcus in Equitibus, ubi pater de filio. Πρόβολος ἐμὸς, σωτὴρ δόμοις, ἐχθρῶς Ἀναρὸς, λυσωίας πατρῶων μεγάλων κακῶν. 1. 98.

1. 818. οἶα] Emendavi, οἶα.

1. 820. ὑπερβιον] Homines non colorare solum culpas suas, sed transferre solent in Deum αἰτιώτατον ἀγαθῶν. Sanctius Plato 2. Πολιτείας. Τῶν μὲν ἀγαθῶν εἶδεναι ἄλλον ἢ τὴν κακῶν ἄλλα αἴτια δεῖ ζητεῖν τὰ αἴτια, ἀλλ' ἢ τὸ θεόν. Lemniarum culpa est, illis sæculis non tolerasse pellices. Qua de re Euripides in Electra, ibi: Μῶρον μὲν οὐ γυναικες. Quin etiam viciniora Deo capita cum pellicatum sibi permiserunt, merito ejus exorbuerunt incommoda. Exemplo est Lemec, αἰταξίας istius princeps, Genes. 4. Abraham, eodem libro c. 16. & 21. Jacobus, cap. 30. 1. 616. Nimirum uxore superstitite uxor alia ducitur 7777. Levitici 18. 18.

1. 821. ἀνερχομένης] Scripsi ἀναερχομένης.

1. 824. θεασάμενοι] Scholiasta, αἰτίσωντες, unde perspicias cur πθέναι νόμον sit rogare legem, & quid apud Plutarchum, τίθεσθαι νόμους. Est enim statuere πθέναι, videlicet æquum esse ut quæ petuntur obtineantur, uno verbo, ἀξιῶν, petere ἀξια. Ac Polybius l. 4. οἰόμενοι δεῖν, petentes. Sophocles sæpe usus τῶ δικαίῳ. Thucydides l. 5. δικαίωσις, Schol. αἴτημα δίκαιον.

1. 826. ἄροσιν, arationem] Aratio non habitat, sed

καί εἰς

χώρα δόσιμ⊕, quæ arata dixit Propertius. Itidem Levitici 4. πρῶ effusio, id est locus effusionis; Exodi 12. servus dicitur πρῶ emtio, hoc est emtus. Æschylus Eumenid. Κωρυκίς πέτρα, δαιμόνων ἀναστροφή. Oppianus sic vocavit κλίσην, ubi quis recubet somnumque cariat, ἀλιδικῶν 1. Atque huc imprimis pertinet quod 1 Samuelis 8. 12. ἔστη aratio, hoc est arva. 1. 796. Hoc autem loco transtuli ὑποδιασπλιῶ, & scripsi, ἄρσεν ἀνά πολίεθρον.

Χιονώδεα] Æschylus in Γκέπσι, χρονόσοσκον, dixit, unde Euripides in Phœnissis, χρονότροφον.

1. 827. σρωφᾶθε] Hesiodus in ἔργοις, — Ἰπὶ κυανέων ἀνδρῶν δῆμόν τε πόλιν τε στρωφᾶται, nempe ἦλι⊕. Ἰπὶ δῆμον verterim, in populo, Ἰπιδήμι⊕, ut ἐπὶ ἔργιν⊕, ὅ ἐν τῷ ἔργινῶ.

1. 828. ναιετάειν, durare] Durare perferendis malis convenit, Donatus in Adelphos. Nihil igitur loci est huic verbo in regni oblatis acceptione. Æneidis 1. Vultis & his tecum pariter considerare regnis, &c.

1. 829. ἔδ' ἐπ] 1. 313.

1. 830. ὀνόσασθαι, reprehensurum] Plus est in ἦλι, unde illud defluxisse videri potest, nempe indignari.

1. 831. ναιετάειν] ut movere pro moveri, & alia. ἡγήη siccarunt pro ἡγήη. Genes. 8. quod non recte dices, arguerunt. Nam in Kal neutra non conjugantur in Niphal.

ὄσσαι εἰν αἰλί] Florent. ὄσσαι αἰλί. scripsi ἔσσαι εἰν αἰλί.

1. 834. Φόνος πέλι⊕] negocium cædis, cædem. Sermonis istius, quò usa Hypsipyla, artificium Scholiasta, quisquis fuit, erudite retexuit. Mihi interea est admirationi βραχυλογία Jasonis; ita majestatem spargit heroicam. In Scholiis pro ἀφθόνος scripsi ἀφθονώς.

1. 837. χηρισμοσώης, indigentia] Non dant indigentiam amici, sed hostes. Glossæ Isidori, Vtensilia, viatici sumtus. Virgilius, aliquid quorum indiget usus. Ergo-

rem genuit vox χρεία, qua notatur usus & egestas.

1. 838. εἶμι] ut δίδωμι, Aristophanes, mox dabo, ἴνδ dans *sum*, do, dabo mox; ἴνδ dabo aliquando.

1. 839. ἀνακλοεῖν] Honestiore est Jason animo quam Æneas. Uterque enim conjugii spem incidit Neæra suæ; sed ille ante violatum virginis pudorem, hic facta demum virginitatis jactura. Quocirca pudicior est Elissa; miserior Hypsipyla & excusabilis magis.

1. 842. χεῖρὸς θίγειν] Alcumena Plautina, & *manum prehendi*, & *osculum tetuli tibi*. 3. 106. Virgilius septimo, *Pars mihi pacis erit dextram tetigisse tyranni*.

1. 843. νελώιδες, *virgines*] Schol. Ἰεραπαινίδες. Ego poëtam reat memoriam reflectere ad 1. 693. Nec ancillas ab heroibus amari credam, in tanta ingenuarum copia. Ac manifeste confutatur Scholiasta verbis illis, σφέα δώματα, 1. 849. & sequentibus, Κύπρις γάρ.

1. 850. Κύπρις] quasi κύνορις, ἢ τὸ κύνειν πείζουσα. Scholiasta in ε Iliadis. ubi Hesiodum & qui cum sequuntur, arguit erroris. Fuerit igitur κύπρις inter titulos Veneris, & insita hominibus generandi, concipiendi, pariendi libido.

1. 852. ἀκήρα] ἀνδράσιν, *integra viris*] Aptius cohererent ναίηται ἀνδράσιν. & ἀκήρα] ἀνδρῶν esset quæ caret viris. *Respublica*, ut ait Tullius, *immortalis esse debet*. Ejus igitur potissima laus consistit in diuturnitate, πολιτικῶν 6. 1. Hæc cum aliis à causis pendet, tum à conjugio. 1. 684. De ἀκήρα] 2. 1276.

1. 855. Ἡρακλῆ] Hæc annectenda sunt, uti statuo, τῷ ἄγεσκον. ut sit ὑπερβατόν.

1. 856. αὐτὸς ἐκὼν] Hercules igitur est temperans, cæteri male continentes. Atque ille talis est imitatione expressus, qualis esse debet; hi, quales esse solent. Illius denique ἦθ] est ἀξιομίμητον horum, ἀξιομνημόνιστον.

Διακεκείντες] rectius, Διακεκείντες. ac significan-
tur

tur qui diversi erant à cæteris, & hac in re dissociati.

1. 861. ἀμβολίη] Huic cognata θεοθεσμία, de qua Lucianus in Nigrino. Est enim usitatum τοῖς ἀμβολιερ-
γοῖς θεοθεσμίας ὀρίζεσθαι ἑορταῖς ἢ πανηγύρεσι, ὡς ἀπ' ἐκείνων ἀξόμοιοι ἔ μὴ ψάδεσθαι, ἢ ἔ τὰ δέοντα ποιήσεν.
Martialis. Non est, crede mihi, sapientis dicere, vivam. Sera nimis vita est crastina, vive hodie.

1. 862. δηρὸν] Hippocrates Aphor. 7. ὕπν⊙ ἔ ἀρε-
πνία, ἀμφοτέρω μᾶλλον ἔ μετρίῃς γινόμενα, νῆσ⊙. Ea-
dem laboris est & quietis ratio.

Ἀνελίνυον] Gravius est quam ἐλίνυον. resumendum quod dixi ad 1. 589. Hic præterea ἐλέειπε, ἄν. 1. 182.

1. 865. δαιμόνιοι] δυσμετάληπτα sunt talia & velut παρεληφόντως dicuntur, ut cum mulier in Ranis Aristophanis respondet alteri, νῆ Δία πάλαινα. Huc refero ista, ἠθεῖε, 2. 1223. ἄνα, in Equitibus ejusdem Comici (ubi quidam nihili homo civiliter jubetur ex honestorum hominum convivio discedere, ἴθι ὦ ἄνα, hoc est aufer hinc domine) ἄτῖα, πέπον, γυναῖε, φέρισε, θαυμάσιε, μακάριε.

Πάτρες, à patria] Sic scholion prius: quo de sum jamjam dicturus. Nunc consideremus quid sit πάτρα. Patria est πατρίς γῆ, ἄραρα πατρία, 2. Olympion. γῆ ἐκ πατέρων, Eustath. ἰσῆρα locus meus, & ἰσῆρα; Genes. 30. & 12. 1°⊙ μητρίς Ὀμήρα, genitale solum, locus ubi quis natus ex parentibus, aut etiam educatus est. Aliud πάτρα, nempe πατριά. Cujus hanc ordior seriem. Φυτῆρ est φατῆρ, ut κυλίω καλίω, Etymologicum m. Γ' ασι πατῆρ, Æolice φάτωρ, inde φρατῆρ (φρατῆρες, διδάσκαλοι, πατέρες, συγγενεῖς, Etymolog.) φρατῆρ Attice, hoc est frater. Sunt enim fratres, qui se referunt ad eundem φρατῆρα, id est patrem, sive proximiorē, sive superiorē. 2. 1164. 1. 230. Ordo ipse est παπεία πατριά, φραπεία φρατρία, φήτρα πάτρα. Hoc sensu hic suadeam sumere nomen πάτρας, quem rotunde propo-

proponit Hesychius, *πάτρα, ἢ ἐκ τῆς αἰτῆς πατρὸς χῆσις*. Quæ quoniam plerumq; certa consistit urbe aut loco, locus una solet & significari & amari. Genes. 31. *Regio πατρῶν*: Ruthæ 1. *τη γῆ*, quam interpretantur, *solum natale*: placeat mihi terram cognationis vocare, hoc est *πάτραν*. Nam *πράξιων* 7. 3. Hebræum vertitur *συγγένεια*. Virgilius quinto. — *an sit mihi gratior ulla, Quam qua Dardanium tellus mihi servat Acestem, Et patris Anchisa gremio complectitur ossa.* Æschylus in *Perlis*. *ἐλὲ θερεῖτε θήκας πατρῶνων*. Nechemiæ 2. 13. *civitas, ἡ πόλις τῆς πατρῶν*. Ajebam modo amari patriam, nec pœnitet dicti. Nam ut immodicus loci natalis seorsum considerati amor plus habet anilitatis quam pietatis: ita cum loci hominibus æstimatur merito. Ibi enim tuto & cum honore degi quit, at contra *ἀτιμήθη* solet esse *μετάνοιας*. quod Homeri est oraculum. Eccur vero vel Deus vel magistratus homines non raro patria exturbat? certe pœnæ causa, cujus amisisse sensum, *θρηῶδες*. Nam illa in parentes, illa in consanguinitatem caritas penitissimis viscerum nostrorum foliis ipsius est naturæ digito inscripta.

Ἐμφύλιον αἷμα, consanguineus sanguis] Possit hoc defendi etiam Callimachi autoritate qui *πολυχρονιώτατον αἷμα* dixit; in *Delum*. 3. 649. Ac surget hinc sententia hujusmodi. Puellæ nostri populi vos non thalamo solum sed tota patria arcent. quia videlicet repulsæ vos pudet nimis. Alterum tamen scholion probo. Nam sic bis diceretur unum, *πάτρα & αἷμα ἐμφύλιον*. Deinde *αἷμα* est ex Hebræo, *cædes*. Herodianus libro 1. *ἐμφυλῆς αἷμα* τὴν Ρώμην ἐπέληρῶσαν. Sic libro 2. in *δημηγορίᾳ* Pettinacis. Ac horsum vergit quod legitur 1. 901. Homicidas denique extera quæerere conjugia compertum satis. 4. 699. 4. 716. Ulyssææ ο. ὕψ. 272. Quod vero Scholiasta affert ex 9. libro legum Platonis *ὅτι φυγῆς ἐνιαυσιαίας*, id vero hunc in locum quadrat

drat minus. Ubi Hercules loqui videtur $\omega\epsilon\iota$ $\alpha\epsilon\iota$ -
Φυγίας.

1. 868. ναίωντας] 1. 356.

Ταμέσθαι] Ex Iliadis 1. v. 576. ubi Scholia. $\lambda\upsilon\pi\pi\mu\epsilon\iota$ -
σθαι, εἰς πικρῶ λαβείν. Psalmo 60. 8. $\pi\rho\eta\eta\kappa\epsilon$ *partiar.* aliud
dicitur 2. 796.

1. 870. ἐέλμεμοι] εἰλημήμοι. 1. 862.

1. 871. δώσθ] Hæc media est sententia inter piam
ignaviam & laboriosam impietatem. Ac magno judi-
cio Aristoteles negat in Politica inquirendum esse, an
sit $\theta\epsilon\acute{o}\pi\epsilon\mu\lambda\theta\eta$ ἢ $\delta\iota\delta\alpha\iota\mu\omicron\nu\acute{\iota}\alpha$. ἢ $\theta\iota\kappa\omega\acute{\nu}$ 1. 9. Salustius, ubi *so-*
cordia te atque ignavia tradideris, nequicquam deos implores;
irati infestique sunt. Virgilius libro 6. sui videtur obli-
tus esse, cum $\zeta\omega\iota\kappa\acute{\omega}\pi\epsilon\rho\nu$ de ramo aureo scribit, *volens*
facilisque sequetur, Si te fata vocant: at nostris convenien-
ter, — *avidusque refringit Cunctantem.* Thucydidæ sunt
hæc libro 1. de Atheniensibus. $\mu\eta\tau\epsilon$ $\epsilon\omicron\rho\rho\tau\iota\omega$ $\alpha\lambda\lambda\omicron$ $\pi\grave{\iota}$ $\eta\gamma\epsilon\iota$ -
 $\sigma\theta\alpha\iota$, ἢ $\tau\acute{o}$ $\tau\acute{\alpha}$ $\delta\epsilon\omicron\nu\tau\alpha$ $\pi\epsilon\acute{\alpha}\xi\alpha\iota$. Schol. $\alpha\iota\nu\acute{\iota}\tau\eta\epsilon\tau\alpha$ $\epsilon\iota\varsigma$ $\sigma\tau\acute{\upsilon}$ $\Lambda\acute{\alpha}$ -
 $\kappa\omega\nu\alpha\varsigma$, οἵπινες ἐν ἐορτῇ σὺν ἐσπράτθον. Quæ magno con-
stitit Judæis superstitio, Maccabæorum 1. 2. De quo
judicatum probe ab Josepho Antiq. Jud. 1. 11. Addi
his potest quod 2. 333.

3. 872. Ἰσμεν] Legerem hic in Scholiis, $\iota\sigma\delta\omega\alpha\mu\epsilon\iota$.
 $\rho\theta\tau\omega$ $\sigma\phi\acute{\alpha}$, $\theta\pi\iota$ $\tau\epsilon\acute{\iota}\tau\epsilon$ $\omega\rho\sigma\acute{\omega}\pi\epsilon$ $\tau\alpha\sigma\omicron\mu\acute{\eta}\omega$.

Σφέα] Culpat hoc Scholiasta, sed jure nullo: cum
valeat, ἴδια ut, *Quisque suos patimur manes.* Addi huc
possit quod 3. 186.

1. 873. πανήμερον] volutari, libidinari, voluptari.
Quæ ab Hercule in regem dici noluit poëta.

1. 874. παισὶν ἐσπυδρώσῃ] ἀνήρ est ἄρρῆς, ut $\psi\iota\kappa$, Ge-
nes. 4. In $\theta\epsilon\sigma\mu\omicron\phi\omicron\rho\rho\lambda\alpha\zeta\acute{\iota}\sigma\alpha\iota\varsigma$, λέων λέων σοὶ γέγονεν.

1. 879. ὡς δὲ ὅτε] Julius Scaliger hoc loco artem &
diligentiam Apollonii prædicat. & merito: quoniam
superatur ab eo Homerus, qui Iliadis β. $\eta\acute{\upsilon}\tau\epsilon$ $\epsilon\theta\nu\epsilon\alpha$ $\epsilon\acute{\iota}$ -
 $\sigma\iota\nu$ &c. Atque hinc Virgilius 6. *Ac veluti in pratis* &c.

1. 880.

1. 880. συμβληίδ *Ⓞ*, *alvearenfi*] Nullo nominis exemplo sic loquitur interpres ille.

1. 881. γάνυται] Scholiasta reprehendit τὸ ἀνάρμοστον τὸ ὀρθολῆς in scite quidem. Heroës sunt flores & discessu gaudent: apes, seu Lemniæ mulieres dolent. Fallitur autem ille, quod urbem vocat pratum, quæ est πέτρα συμβληίς, contra pratum est locus litoris ubi Nautæ maturabant digressum.

Ἄλλον] Congenerem tamen. Historia animal. 9. 4. καθ' ἐκάστῃ πῆσιν ἔβαδιζέ η̄ μέλιττα ἐφ' ἔπερα τῶ εἶδι ἀνθη. Scholiasta improvide hoc trahit ad maritorum electionem. At hic familiaritatis solum habetur ratio: adeo ut omnes fuerint viri ab omnibus salutari mulieribus: quod continuo sequitur.

1. 882. καρπὸν] Succum & flores, ibidem l. 5. c. 22. Ne quis nunc ipsum mel cogitet, quod non è nativis herbarum succis, sed rore matutino hauritur; denique αἰρεῖται, non item ἀμέργεται, aut βλίπεται, nec, ut est l. 8. c. 11. γλώτῃ ἐκχυλίζεται.

1. 883. ἐνδυκέως] forsân scriptum à poëta fuerat, ἐνδυκές.

Κινυρόμηναι] Scholiasta malit, δακρυόεσσαι. At Elissa non lamentatur quidem, sed, quod gravius, vita exit. l. 292. 3. 259.

1. 888. νεῖστο] Carmen istud sic legitur in Etymologico, — καὶ σε θεοὶ σὺν ἀπιρέσιν αὐτῆς ἑταίροις. Atque eo incipitur προπεμπικόν summæ tum rotunditatis tum dulcedinis. Cui accedit προτρεπικόν π. quoniam fit ἄθλῃ mentio & ἄρχον *Ⓞ*. De quo consulendus Dionysius Halicarnassensis libro de Arte, cap. 7.

1. 893. ἐοῖ] Schol. σὺν *Ⓞ*. at quis non ἑαυτὸν dicit, teipsum? Sane ἐὼς & ὄς est tuus. Iliadis τ. σὺ ἧ φρεσὶν ἦσιν ἰανθῆς. 3. 5. & 3. 99. & 3. 140. & 3. 267. & 1. 1032.

Λαδὸν] milites ad tuendos fines. Euripides *ixét.* — μισεῖ δὲ ὑβριστῶν λαδὸν, nempe imperator laudabilis.

Cujus

Cujus exemplum illustre exhibet Scipio in Libycis Arriani, ibi: ἐγὼ μεθ' ὑμῶν ὦ ἄνδρες, ὑπὸ Μανιλίῳ στρατηγῶ πατρίδῳ. Cæterum sic accipiendum τὸ οὐ 2 Regum 13. aliud est γρηῃ οὐ, cap. 15. v. 5. Utrique opponuntur regi χελκῶς, 2 Regum cap. 23. & 24. populus milicum ἀπολέμοις & tenuissimis.

1. 898. δῶσι] ut sumitur interdum γηῖ. Ac quaerit regina, sit ne tollendus partus an exponendus.

Ε'π] sic plane Psalmo 119. 4. γηῖ, hoc est certum quid, vel ut se res habeat; non simulate.

1. 899. ἀγαιόμῳ] Eustathius, μεμφομένῳ. Solet ἡ μέμψις temperari θαυμασμῶ. Propertius l. 3. *Quid mirare meam si versat fœmina vitam: Et apertius, Criminaque ignavi capitis mihi turpia fingis.*

1. 907. δύης] in Scholio σικτέον post γρόμῳ.

1. 908. πέτμη, offenderis] Offendere est casu invenire Donatus in Eunuchum. 2. 1240. πέτμειν, ἄρειν κατ' ἔπιπμιῶ ὁδῶ, & propemodum φθάνειν.

Ἄνδιχα, dupliciter] Est hoc, seorsim à Pelia rege; ne metu ejus dubitet illuc mittere prolem Jasonis.

1. 909. σφοῖσιν, suis] Iliadis ξ. Οἱ μὲ ἐν σφοῖσι δόμοισιν εὐτρέφον ἢ δ' ἀπίταλλον. Eustathius, ἰδίοις. Haud dissimilis est oratio Lucæ 16. ἵνα δέξωντὴ με εἰς οὐκὸς αὐτῶν. Hoc autem dicto Hypsipyla omni liberatur metu.

Πορσωώντι, delectentur] male & hoc. Est enim plenius, πορσωῶειν τὰ ἔπιπιδεῖα, Xenophon παιδ. 4.

Ε'φέσιοι] ἔπιπιδεῖα, Schol. & Scholia Sophoclis, οἱ οἰκῆντες ἐν ἀλλοτρίᾳ οἰκίᾳ. Quorum tamen nonnullis quin propriæ sint ædes nemo dubitat; quamvis ex à proprietariorum ædibus veluti pendeant; quemadmodum plura oppida à metropoli, quæ ἐσία dicitur à Gemisto seu Plethone: ut Halicarnassi urbis cætera oppida dicere posses ἐφέσια. Cicero proprium habuit domicilium; à Catilina tamen vocatur ἰγκυλιῶ, ὦ ρή-

ᾧ ῥήματι καλεῖσθαι οὐδὲ ἐνοικῆντας ἐν ἀποτρύχαις οἰκίαις.
 Quod inde natum, quia villicones inferiore erant,
 quam cives, conditione, & ἐνοικῆσι dicebantur, unde
 ἐνοικίαις orta vox. Sunt autem pericæci vel publici, ut
 Cretenſium, de quibus πολιτικῶν l. 2. c. 8. vel 10. ἀπὸ
 πάντων τῶν γηνομενῶν καρπῶν τε ἔβροσκημάτων, &c. vel
 sunt privati τῶν κληρέων & civium opulentiorum. de
 his loquitur Apollonius, & David rex 2 Samuelis 9. 14.
 Utrique dici queant redemptores partiarum; utrique
 πρῶτον, observata priori distinctione τῶν ἐφεσίων. De
 Laconum violentia graviter Isocrates in Panegyrico.
 τῆς αἰτῶν πόλις οὐδὲ ὁμόρως εἰλωτῶν ἀναγκάζουσιν. At hoc
 illis erat curandum ut omnes barbaros ὅλης τῆς Ἑλλά-
 δος πελοίους κατασώσιν, hoc est εἰλωτῶν cogant, ut
 puto, tanquam dedititios, & servos perpetuos.

l. 910. ἦ, καὶ] Æneas gratias egit hospitæ, nec me
 unquam meminisse pigebit Elisa. At hic fœminæ plus de-
 bent viris, quam isti illis.

Ὡς ἡ (ἔ ἄλλοι) Πολιτικῶν 2. 11. 5, πᾶν ὑπολάβοι τιμιον
 εἶναι τὸ κύριον, ἀνάγκη ἢ πλὴν τῶν ἄλλων πολιτῶν δόξαν ἐπα-
 κταθῆναι τέτοις.

l. 912. ἐν χερσῶ] potius sit, ἐν χερσῶ, ut ὀπιχερῶ,
 l. 330.

l. 917. ἀρρήκτως] Pausanias lib. 9. τὸ μὲν ἴμα τὸ ἐκ
 καθείρων ἀπαρχίτην ἐστὶν ἀνθρώποις.

Ἀγανῆσι] ἀφ' ἧς ἠθὺς ἐπαγομενῆαις, ut est πείθω πιθη-
 νός· vel σεπικαῖς, Etymolog. m.

Τελεσφορίῃσι] Huic quoque nullus est in Lexicis con-
 cessus locus. Sunt τελεσφορίαι, τελετώ, initiationes,
 οὐκλήρ, consecratio & quicquid ad eam adhibetur, ut
 λόγοι περὶ τῶν θεῶν: ideoque τελετήμοι, οἱ τὰ μουσικὰ δι-
 δασκόμενοι. Chryſippi ἐτυμον est in Etymologico m.
 quod hos sermones oporteat πλεονεχίαις ἢ ἑπὶ πᾶσι δι-
 δάσκεισθαι, τῆς ψυχῆς ἐχέσεως ἔργα, ἔπερὸς οὐδὲ ἀμνηστες
 στωπᾶν δυναμῆς. Cui favet quod in μουσαγωγίᾳ ἔαζέμε
 Μαξίμε

Μαξίμῳ docetur περὶ τῆς ἐκβολῆς τῆς κατηχηματιῶν, καὶ τῆς κλείσεως τῆς θυρῶν τῆς ἀγίας ἔστι θεῶν ἐκκλησίας, μὴ πρὸς ἱερὰν ἀνάγνωσιν ἔστι ἀγία διαγγελία. Ne scilicet oi ἀμύητοι irreverenter sentirent aut loquerentur de Sacra Synaxi, cap. 15. Sed quoniam istud fuit πρόσκαιρον, nec satis, ut arbitror, Ἀποστολικόν, aliud mihi succurrit, id nimirum quod Scholiasta Sophoclis tradit περὶ δίκης τελεσφόρας, quam sic dictam statuit, Ἄλλο τὸ μὴ αὐτίκα τοῖς ἀμαρτάνουσιν ἀπαντᾶν, ὅπως αὐτὸς μετὰ γνοῖεν. Non certe aliter τελεσφορία hominem ad maturitatem ἀγνοσιῶν & perfectionem magis magisque provehunt, nec perire penitus aut decidere sinunt. Nam homines mali, si ab exitu spectantur, vix sunt homines. Psalmo 39. 7. & 73. 20. Sic igitur appellantur θυσιῶν, ut natura perficit libro 2. Lucretii, quæ paulatim res perficit, perficiens. Quia vero tum maxime perficitur homo, cum pie potest finire vitam, idcirco etiam ad ἀθανασίαν misera adspiravit gentilitas. Isocrates Panegyrico. ἦς (τελετῆς) οἱ μετέχοντες περὶ τε τῆς βίης τελευτῆς, καὶ τῆς συμπαντικῆς αἰῶνικῆς ἠδὲ τῆς ἐλπίδας ἔχουσι. Illam igitur oratur Faunus in Orpheo ἐπὶ πνευματικῆς ἀγαθῶν ἢ ὅπως βίοτοιο τελευτῶν. Et Saturnus, Πέμπτοις ὄλβον βίοτον τέλει αἰὲν ἀμεμπτον. Latini vocant initia, sacra scilicet quibus aliquis consecratur & veluti novus fit, denique ad certum usum aut spem imbuitur. Hoc traduxerunt Doctores Ecclesiæ antiquioris ad Sacramenta nostra, & imprimis Baptismum, ubi homo sacatur ad novam atq; adeo æternam vitam, & βέβηλα esse desinit. Erat autem execrabilis initiorum abusus in Magica. verbi gratia cum pueros (qui ei rei visi imprimis idonei) sceleratis sacris Magicis & carminibus ad ἔκστασιν traducebant, ut veluti educti carcere corporis, verum cernere & prædivinare facilius possent. Cujus illustre suppedit exemplum in Apulei Apologia prima.

1. 921. δαίμονες] Dæmones opinabantur esse τῶν θεῶν,

θεός, si subissent partes dæmonum. contra dæmoni-
bus vocabulum dei concedebatur, honoris causa, ut
cum manem deum dixerunt, & hominem qui divina-
tur. Divinari autem est ἀποθεῶσθαι, in Glossis manu
Josephi Scaligeri scriptis, nec editis. Imo etiam Aga-
meinnonem Jovem appellarunt, & Jovem Belum: ne
quid ad summam impietatem deesset.

Ἐνναέτιμ] Ἰππικθόνιοι & Φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων,
Hesiodus. Quanquam terreni appellentur, quia de-
gunt in aëriis plagis terra conterminis, Apuleus de deo So-
cratis. De officio istorum Plato in convivio: ibi: ἑρμη-
νεῦον καὶ Δαπορθμεῦον. Eodem modo autem dicti θεοὶ
ἐστὶ ἄρχοι ἐπιλωιγῶν, & οἱ ἐν Λιβύῃ γρητὴ καὶ λη, dii regionis.
Sic enim oratio est profano homini convenientior,
2 Regum 17. Adhæc, *presentes divi*, in Ecloga 1. *Saluti-
geruli*, ab Apuleo; ab eodem Marone, *famuli*. unde
Spirituum familiarium appellatio, Plauto præeunte in
Lar familiaris. Hi δὲ δαιμονίας esse autores crediti. Nam
in Timæo eum demum δὲ δαίμονα nominari permittit
ille, cui adsit σῦνοικεῖ δαίμων, & μάλα κεκοσμημένος.
Qua Tityrus ratione ibidem prædicatur *fortunatus se-
nex*. Quanquam vero mirificentissimus est artifex di-
vinitatis affectat: Satanus, & adeo reverenter haberi
voluerit olim, ut ἡρώα quoque summo cum silentio
præteriri oporteret (Eustathius initio Catalogi, in ex-
plicatione vocis Γραῖα) tamen divi isti sunt fratres
δαμόνων ἑρανοπέλων & θεηλάτων, de quibus etiam Plu-
tarchus in πείθῃ μὴ δεῖν δανείζεσθαι. Quos Abyssu da-
mnare tenebris in manu Christi est, Lucæ 8. Cujus rei
pertenuis est umbra in oratione Junonis ad Alecto-
nem, Æneidis 7. *Te super atherias errare licentius auras
Haud pater ipse velit, summi regnator olympi.* Consequitur
hinc, esse sortilegos & magos qui eos conciliant.

Τὰ μὲν ἔθ' ἑμῆς] Iisdem propemodum verbis hoc ait
Pausanias l. 9. Cujus silentii causam peto ex Herodoti
libro

libro 2. ubi de obscœnitate istorum sacrorum. Cabiros autem magicos καθαρῶς fuisse nomen prodit, quod à τῆν, ut existimo.

1. 922. Μέλανθ πόντος, *Mela mare*] Orpianus ἀλιθικῶν 4. v. 515. Ubi Conradus Rittershusius, sanctissimus ille Juris & interpretes & vindex, idemque Patronus olim meus insigniter pius, & constans amicus, scripsit. *Quis autem sit quem vocat (Orpianus) μέλανθ πόντον vel μυχθόν, amplius querendum.* Parebo tibi, ô integerrima anima. Est autem ipse Μέλας κόλπος, in Excerptis Strabonis & Eratone Herodoti, idemq; Chersoneso Thraciæ objacet ad Austrum, ac præter Hebrum (Lucianus εἰς ἀπαιδδόν) recipit fluvium Melanem. Iliadis ω. de Iride, μεσσηγὺς δὲ Σάμω καὶ Ἰμβροσ παππαλοέσσης Ἐνθρε Μείλανι πόντω. hoc est Καρδιανῶ κόλπω, Eustathius. Dionysius scrupulum injicit v. 538. Quem nobis eximit Episcopus, Herodoti fretus testimonio, quod in Polymnia. Nec enim alibi sunt urbes, Cardia, & Ænus, quæ quondam Poltioria. Errat tamen Eustathius, cum eis istum Orpiani locum opitulari statuit, qui Dionysium putant de Nigro loqui sinu, qui circa Cyzicum (quamvis rectius videatur tendere ad eum, de quo 2. 653. ubi enim promontoria, ibi & sinus) Nam ἀλιθικῶν poëta discrete nominat Thracium.

1. 923. τῆ μὲν] τῆ δεξιᾷ, Schol. Sed fallitur. Thracia quippe è Samothracia in Hellespontum navigantibus est ad sinistram.

1. 924. καθύπερθε] porrectam longius in mare Ægeum, 1. 918.

1. 916. ἔρω] ἔρω σησάμενοι ἰσὸν ἢ ἰσία. Virgil. *ventis intendere vela secundis.* vel ἔρω εἰσέβαλον, & ἔρω suppl. ἐπειγόμενοι. 1. 953. Ulyssæ ο. ἀγαλλόμενοι, vel γηθόσσοι, Ulyss. ε.

1. 927. αἰπὰ] ὑψηλά, ἐξ ἧ χαλεπὰ, Schol. Hom. Iliadis

Iliadis θ. νῦν βαΐα, Iliadis φ. v. 9. Ego referam id
I. 935. ut sint fluctuosa.

I. 930. Δαρδανίω] Homerus Iliadis υ. appellat
Δάρδανον, ut Strabo & Herodotus. Sed ἀπὸ κρινῶ
est, γαῖαν.

I. 931. Πιπίειαν] ὑπερχειρῶνον ἔχουσα πιπῶδες ὄρεα,
Strabo l. 13. Hanc sunt qui cum Lamplaco confun-
dunt, quos sequitur Scholiasta. Sed Lamplacus est
πιπίσσα, ut scripsit ὁ γεωγράφος l. 12. cum seorsum
egisset de Pithya.

I. 934. ποίγε] aut τῆγε, ea nocte.

Διάνδιχα] ἀλησισίσις πνοιαῖς, cum nec dextera, ut lo-
quitur Catullus, nec laeva vocat aura, sed Jupiter
utrumque in pedem incidit.

I. 935. δίνη] πορθμοὶ sunt πασσωδέεστροι. Notum
quid Aristoteles referat de freto Siculo, in θαυμασίαις
ἀκρίσμασιν. Ratio dicitur 2. Meteorologicorum.

I. 936. αἰπέα] vel montis causa, vel quia est insula.

Νῆσος] Ab antiquo fuit insula: postea ἡπερώς,
quod & aliis accidit, l. 11. Sic facta peninsula, quam
Ortelius cum Thracica Chersoneso permiscet. Scylax,
Κύζικος ἐν τῷ ἰσθμῷ ἐμφρατίσσα τὸ ἰσθμὸν. Cum dixit-
set antea de Potidæa, ἐν τῷ μέσῳ τὸ ἰσθμὸν ἐμφρατίσσα.
Quod est, impervium facere, & interscindere; pro
meo quidem sensu. Livius Dec. 3. l. 8. de Chalcide
urbe, adeo arcto interscinditur freto, ut ponte continenti jun-
gatur. Ac memoratu digna oppositio Gemisti l. 2. de
eadem Chalcide, κατὰσκάπειν πορθμὸν, hoc est ἀριτε-
ρον ποιεῖν, & συγχωνύειν πορθμὸν. Præterea curipi me-
minerunt Plutarchus in Lucullo, ἔδειξαντο τὴν πό-
λιν ἀπὸ τῆς ἡπέρας. Ergo ὁ ἄρειπος sinebat esse insulam,
isthmus & pontes faciebant χερρόνησον. Sed ut me ex
loco pertricko expediam, primum erat ἡπερὸς Ἀσια-
νῆ, aut continens communiter; tum in mare protensa
terra, eaque angusta & ἰσθμώδης, tum campestris pars
isthmi,

isthmi, quæ in duos montes desinebat. Is campus & euripo dirimebatur ab isthmo, & isthmo jungebatur pontibus. Consentit Strabo: ἔχθ (ἢ Κύζικθ) ἐπώνυμον πόλιν (τὸ κύζικθον) πρὸς αὐταῖς ταῖς γεφύραις. Et, τὸ πόλεως τὸ μὲν ἐστὶν ἐν Ἰπιδῶ, τὸ δὲ πρὸς ἄρθ.

I. 937. τυτθὸν ἀπὸ Φρυγίας] non magnæ illius & mesogioτέρας, quæ Ἀσκανίας μέρθ, sed minoris, de qua Eustathius ἐν τῇ Β Γλιάδθ.

I. 938. εἰς ἄλλα κεκλιμένη] Ulyssæx v. ἀλὶ κεκλιμένη. ubi Scholia, ἀλὶ περὶ χρομένη. Sed est ιδιώτερον, ἀκτὴ prominentula. Polybius libro 4. (ἀλλὰ τὸ) περιείνειν πολὺ πρὸ τῶν Κυζικλιωῶν χώραν.

Ὅσον τε] Probo Scholion alterum, & verito, in tantum: θαυμασικῶς.

Ἐπιμύρεται] Ἰπιδρέχεται, I. 913.

I. 939. Ἰπιδελωῆς, vicinus] Hesych. Ἰπιδελωῆς, Ἰπὶ κάτω καλεῖσθαι μύρον. αὐτὸ χέρσθαι Ἰπὶ &c. Iliadis π. πελωῆς Ἰπὶ νεκρῶν ἀπώεσα.

Καταειμύθθ, undis qui percutitur] Alia vox Flacci, Nec procul ad tenuis surgit confinia ponti Urbs placidis demissa jugis. Hoc enim verbum in animo habuit: quamvis res sit diversior.

Ἐν δὲ οἱ, inque ei] quod aliquis de plebe Grammaticus stomachetur.

I. 940. ἀμφίδυμοι] Strabo libro 12. Ἀμυστὶς λιμένας ἔχθ ἀμφοτέρωθεν. I. 98. I. 990.

Ἦπερ] μετά. 4. Georgicorum de Aristæo, supra caput adstitit annis. I. 924.

I. 941. ἀρκταν] scripsi Ἀρκτων ex I. 1150. ubi rem exposui.

I. 942. ἀραιοι] συσολή. ut, in ἰκωμθ & πικθα, Iliadis I. ἔχατοι, θ.

I. 943. γηγνέες] Orpheus, Τιτᾶσι βελαιοῖς τ' ἐναλίγκοι ἢ δὲ γίγασσι. Est convicio affinis appellatio, 2. Politicorum 8. Nec laudatur γιγαντώδης ψυχὴ, Ecclesiastici

fiastici 22. monstrosus vero manuum numerus aperte fatetur poësin. Plautus in Aulularia, *intromisisti in ades quingentos coquos cum senis manibus, genere Geryonaceo*. Et acute, *ostende etiam tertiam manum*, ibidem. Hic igitur opponuntur inter se γηγημεις & ἄνδρες nec imprudenter. homines siquidem qui in campestribus incolunt, fere sunt mansuetiores montanis.

1. 953. πεῖτυψε] πεῖβαινε, περιέτηψε. etiam hoc deest lexicis verbum.

1. 954. καλός] 1. 990. ars τῷ ποιημένῳ inducit formam. *formosa domus*, Seneca: *honesta strigilecula*, Apuleus. Ulyssæ ζ. v. 263. καλὸς λιμὴν, in Scythia, Arrianus in περὶ πλοῦ. alius Περίξων 2. Quæ sumi idèως possunt.

Θέσσαν] Gallic πᾶνορμῳ. quod non valde placebat.

1. 955. Ἐναίης λίθον, pro ancora lapidem] è Scholiis. Alius mihi sensus. Non ille pro ancora erat lapis, sed ancora. Est igitur περίφρασις, ut 1. 1. & ancora intelligenda lapidea. ἐν Ἰκέπσιν Euripidæ, ὄπλισμα κερύνης, hoc est κερύνη, vel ὄπλον κερύνη, ut enunciatur à Plutarcho in Thesei vita. Et mecum stat Arrianus idem, cum de alio hujus ancoræ loco ait: Καὶ ἡ ἄγκυρα δείκνυται τῷ Ἀργῆς, &c.

Ἐναίης] Ἐνῆς. quia πλὴν ναῦν ἐναίη, Eustathius. Clarius dicatur, in qua ceu cubili quiescit navis, aut magis, quia est ἐναϊὸν ἡ, hoc est κεκρυμμένον, Etymolog. m. ad illud Euripidèum in Iphigenia Taurica, σερειζόντων καὶ πρύμναν ἐναίων πηδαλίων. Flaccus pigrum unum dixit. Cæterum hic lapis cur fugitivus sit vocatus, refert Plinius 36. 15.

Ὀλίγον] Schol. ἀπὸ τοῦ βεβρωῶσθαι ἐκ θαλάσσης. quasi sit, ὀλιγωθείς. quod præter ἐννοίαν Apollonii fertur.

1. 957. Ἀρτακίη] Scylax, ἐν τὸς ἑξ ἰσθμῶν Ἀρτακίη.

1. 959. Νηλεΐδαι] aliorum autorum scriptura Νηλεΐδαι. Videlicet ἐπὶ τῆς πη τοῦ Δωρικῶς εἰς πλὴν εἰ δίφθογγον.

Videri

Videri vult Eustathius ad Iliadis λ. Ac Nelidæ, Nelei μοῖρα, forma loquendi haud inelegans: eodemque modo Æneadæ, socii Æneæ: Prætores, Prætoris amici & convictores: Judas Ἀβραῶν & Johannis 6. miles τῷ Διαβόλῃ.

Γάονες] Asiatici; qui ἀπειροὶ Ἀθηνῶν. Athenienses enim Joni Xuthi Thessali filio suam crediderunt describendam remp. si quid fidei scriptoribus antiquis. Idem Γάων dictus, commodius quam Γῶν, Javan Japheti filius statuatur, aut certe illi cognominis ex nepotibus aliquis. Unde fit ut existimem Γαολικὸν esse Γάον & ῥη. cui pulcre consentit quod in 3. 1085. & sequentibus; & aliqua in Scholiis Equitum Comicoꝝ perhibetur Γωνία Μαγνησίας. At quomodo Cyziceni vocentur Jones demonstrat Schol. 1. 1076.

1. 960. Γησινίης] Est Jasonia Minerva, Jason prudens; cujus prudentiæ non pauca templa erexit antiquitas.

1. 961. Φιλότητι] σὺψα. Plautus, per pacem alloqui.

1. 966. Γέσση] Ulyssæα φ. Γέσση γυναικία. In Hymno Apollinis, ἡγεῖ οἰκίᾳ Γέσση. 3. 242. ποιήσομαι ἀκρίβην, Iliadis γ. & ι. Cum uxor tribus habeatur modis; confarreatione, usu, coëmtione; tertius huc quadrat. 3. 243.

1. 967. σισάμβροι] ἐλλείπει ὁ καὶ. ut ἐμπεδον, (quam Florentinam, veriotem judico scripturam) καὶ ἐμπεδον, 4. 514. aut σισάμβροι, ἀπὸ κρινῶ. contrates habet 3. 445.

1. 972. Ἰππιαχύνεσκον, effluuerunt] Hæc & lexico caret vox & interprete. σάχυσ est spica, videlicet horrida illa coma in summo frumento & herbis; inde σαχύνειν spicare, cujus ὑποσαχύνεσθαι ex Homero notum: nec aliter ἀχλὺς ἀχλύειν. Ἰππιαχύνειν est densius densiusque inspicari. Virgil. faces inspicat acutas.

1. 973. ἀγαλλόμενον] 1. 646. quod videri velim.

1. 974. κατὰ δώματι ἀκρίβης] In Hebræo est ἡקרא דבש,

Judicium quinto. quod iis simile quæ per ἰφ' ἐν dicuntur, & Maccaph.

1. 976. Κλείτη] non æque bene scriptum in Flacci carminibus, Clyte, ipso syllabæ modulo tenitente. Orpheus Κλείτω dixit.

Λ'νὴπέρηθεν] 777. E Percota. Scholiasta etiam Europam somniat.

1. 978. δέμνια, *torum*] Lucianus in Aëtione vocat κλίτω νυμφικίω. ἐλεεινολογία est. Nam inter eos qui à militia erant immunes, recensentur Deuteronomii 20. & 24. etiam novi mariti. Decebat enim illam spondam virere, ut cubiculum esset θάλαμος. quod est in Cantico Canticorum 1. 16. 777 777.

1. 979. ἀλέγωε] Virgil. *Mutuaque inter se lati conuivia curant.* ex Ulyssæ α. ἄλλας ἀλεγυώετε δαΐτας, & ἀμειβόμενοι τῷ οἴκῳ. Hic tamen vera non est mutatio, sed cæna collatitia.

Βάλεν] Scilicet *Nescia mens hominum fati sortisque futura.* 1. 1037. ac beneficiam obruit metum oraculi. 1. 969.

1. 984. σὲκ' ἠείδῃ] Cyzicus nescit, quia Apollonius nescit juxta cum Strabone & aliis, qui de locorum ignobilitate non raro conqueruntur. Ac heroicum magis erat pedibus obire & factis terras, quam situs earum discere ex libris, qui nulli dum erant.

1. 985.] Scholio addendum quod legitur in Etymologico: Ἀπὸ τῶν δύο ἄκρας ἔχειν.

1. 987. χυτῆ, Chyti] Consentit poëta 1. 990. & Scholiasta hoc loco. sed ἰδιόσθη hoc, ut καλὸς, 1. 954. & χυτὸς, ορίνορ, καλὸς est. Etymologicum, χυτὸς λιμνὴ Κυζίκου, ὁ περικλειοθεὶς ἐν λίθοις οἰκοδομηθεὶς. Hic potius alii *effodiunt*, Æn. 1. Ordo verborum, νῆα ἐξήλασαν ὄρημα πρὸς χυτῆ λιμνῆ.

1. 990. Φεξίξαν] Valde errat Scholiasta, dum putat ab Apollonio asseri, ποτὺν ὑπὸ τῷ γηγῆων κεχῶσθαι.

NON

Non enim terra, sed corporibus & jaculis obferarunt portum.

1. 993. *παλίντονον, recurvum*] recurvatur arcus cum tenditur. Audiamus igitur Hesychium. *παλίντονα τόξα, τὰ ὅτι θάτερον θεπόμμενα*. Tales Arabibus erant arcus in exercitu Xerxis. Herodotus libro 5. Qua super re consulendus Eustathius, si cui vacat, cum scribit *ἠὲ καμπύλων τόξων*, Iliadis β.

1. 996. *πυρρίε*] Est *βεβαιωτικόν, δήπυ γάρ*.

1. 997. *ἀέθλιον*] *πύ*. Callimachus Hymno in Dianam. In Scholiis *κεραύνι*, scribitur in poëta Cyrenæo etiam *Κερυμεί*, & *Κάρνει*.

1. 1001. *δεδεγμύοι*] *τραύματα καὶ φόνοι* sunt *ξένια Ἀρεως*. Schol. ad Sophoclis Electram, ubi, *ὃν Ἀρης ὄκ ἐξείνισε*, cui Mars percipit.

1. 1002. *ὀρεινομήγες*] Schol. *παραπομήγες*. Similis fuit error 1. 783.

1. 1003. *ὡς δὲ ὅτε*] Amussitata *ἠδραβολή*. In ea *δύο μακροὶ* sunt ipsi *γηγυεῖς ἀνόητοι*. 1. 943.

Νέον, in vere] Quis hoc probet?

1. 1004. *ύλοτόμοι, fabri lignarii*] Faber est *ύλοτόμος* *πέκλων*, qui facit: quod dignius est verbum quam ut *ύλοτόμος* sit donandum. Hebraice sunt *עַוְו יַצְוִי*, vel potius *עַוְו*. Esaiæ 14. 8.

1. 1005. *ἀνεχοίατο*] Theophrastus 5. de plantis. *ἄγρια ἔδωπεισα τὰ ἐνικμότερα τὴν πᾶμπαν ξηρῶν*.

1. 1006. *ξυνοχῆ, superficie*] aliud sonat vox Scholiasta, quam ille sequitur.

1. 1007. *ἀθρόοι*] Latinum *præceps* celeritatem ruen- di præfert, Græcum partium adunationem conno- tat. 1. 428.

1. 1008. *γῆα, manus*] Aptè dictum ad summum ora- tionis hujus decus devenustandum. 1. 1010.

1. 1011. *ἄμφω ἄμα*] Nusquam se æque ut hic ex- erit beatissimum Apollonii ingenium, aut dominatur

magnificentius, ac supra totum exurgere Homertum nititur.

Κύμα] κρο 1 Regum 13.

1. 1013. ὄπι πνοιῆς, propter spiramina] Aliud 1. 223. Virgilius, *Qua cursum ventusque gubernatorque vocabant.*

1. 1018. ἐϋξείνοισιν] Hoc Epitheton etiam saxo eliciat lacrimas.

1. 1019. Ἰερῆ] ut, *auri sacra fames.*

1. 1021. Ὀπιφραδέως, exacte] At ne in mentem quidem ulli venit hanc esse Cyzicum.

1. 1023. νημερτῆς] ἀρνητικὸν μόριον nec attribuendum τῷ νημερτῆς, nec τῷ posse, sed simul utrique: adeo ut dicendum esset è contrario, & norunt & perfecte norunt.

Ἐπίσω] Movent ab ἐπειμι rei Grammaticæ consulti: & sane sic potest sumi in Scuto Hesiodi, pro ἐπεισαν. quo etiam fertur Scholion: quod nulli tamen rei est. Nondum enim delabitur sermo ad congressum. Est igitur ab ἐπείδω.

1. 1024. Ἄρεα, robur] Dicitur ut 1 Samuelis 14. πρῆλο, exercitus. Epigrammatum 1.3. Ἄρης Ἰπελαῶν. Euripides in Hecuba, πέφθυγας τὸν γ' ἐμὸν Ἰκέσιον Δία.

1. 1025. χεῖρας ἄειραν] χειρῶν ἀδίκων ἤρξαν. Zosimus, καὶ Ῥωμαίων χεῖρας ἄραι. Iliadis θ. Διὸς ἀντὶ ἐγχεῖν ἀείρειν, quod ibi declarat Homerus, Διὸς ἀντὶ πολεμίζειν. Idem vero hoc nostri sensu eloquitur, βαρείας χεῖρας ἐποίησεν. Iliadis α. Psalmo 41. ἀρῆ ἡν ἔστη. Fit enim aliquid magnum etiam extollendo. Iliadis ξ. πύργος μέγας, alta turris, Eustathius. 1. 760. 2. 14. 2. 1216.

1. 1027. ὄξειη] Iliadis λ. Ὡς δὲ ὅτε πῦρ αἰδηλον ἐν αἰξύλω ἐμπέση ὕλη, Πάντη δὲ εἰλυφόων ἀνεμῶ φέρει οἱ δὲ τε θάμνοι Πρῶριζοι πίπασιν ἐπειζόμενοι πύρος ὄρη. Decrat adhuc αἰαλέον, ceu anima ὠδραβολῆς. E nostro igitur Maro. *Ac velut immissi diversis partibus ignes Arentem in silvam & virgulta sonantia lauro, &c.*

1.1028. κερύαετμ, *furit*] Consentaneum hoc Lexicis, sed ineptum. Schol. in Iliadis δ. κερυφῆτμ, αἰξετμ, εἰς ὕψος αἶρετμ. Furere autem, non est à Φονᾶν, ut voluerunt, sed à Φυρᾶν· quod omnia misceant furiosi. Atque hoc ὁδῶ πάρεργον addere libebat.

1.1030. ὄγε] est Cyzicus ipse: ut 15, hoc est Deo, 1 Regum 6. 16. Numerorum 7. v. ult. 17κ, cum ipso, hoc est cum Deo.

Τ' πέρ μορον] Schol. ὑπερχῶν μ. quod probari nolim. Similiter namque Ulyssæα. Ægisthus ὑπέρ μορον ἐγμήν. Quin ἀκραιθέτεροι παλαιῶν scripserunt ὑπερμορον, quo modo illud χῶν prorsus eliditur.

1.1031. νυμφιδίξς, *nuptiales*] haud recte. 3. 243.

1.1032. ἐοῖο] hoc inique reprehensum in Scholiis, 3.1064. Horatius, *sciebat quæ sibi barbarus Tortor pararet.*

1.1034. ἐρραίοθη] σωθετέον, ἀμφιερραίοθη.

Ε'λυοθεῖς] Apul. *in suo sibi pervoluta sanguine.*

1.1035. ἀνέπλησεν, *explevit*] Scholia: fati mandatum peregit. malim, fato satisfecit, fatale solvit debitum, fatum est executus. Debitum illud certus est temporis numerus. Plato cum in Timæo vocaret εἰμαρμύλιω χρόνῳ, aut εἰμαρμύλιον βίον, adjungit χῶρις ἤ ἐξ ἀνάγκης παθημάτων. Ergo loquitur de generali vivendi spacio, aut ordinario uniuscujusque, quod à crasi & prima hominis σωθεσί pendet. De quo videtur capiendum quod legimus Exodi 23. 7777 7777 7777. ubi κῆρ est ipsum Apollonii ἀναπλήθειν: quod tamen hic de arcano vitæ termino intelligendum. Secus est in 4. Æneidis, *Nam quia nec fato merita nec morte peribat, &c.* fatum hic, quod naturale dixi; mors merita, ebriosorum & sceleratorum aut temerariorum hominum est, & ab arcano fato apta est, ita ut non culpa eximantur homines sed involvantur. Qua de re miserabilem in modum canit. Virgil. l. 3. Georg. — *atqui non Massica Bacchi Munera, non illis epula nocuere repostæ.*

1. 1036. πάντη γῶ] ὡσεὶ ἔλαιον ῥεῖ ἐν τοῖς μέτραις τῆ ἀμετάβολα, Etymologicum m.

Περιπέπιαται, *ambit*] Non omnes qui ambiunt coe-
cent quod ambiunt. rectè dixeris ἐξήπλωται.

1. 1039. ἐπαρηγόνες] suppleri potest ἀσῶν, πατριδῶ, & maximè βασιλέως. πρῆληη γηγ, 1 Chronic. 12.

1. 1040. ἐκ[α]θεν] ab ἐκλείνω. ut τέταλο 1. 1006. *Ae-*
neidis. 9. — *multa porrectum extendit arena*. Comicus in
Equitibus ἠδρασοῶ, Schol. ἐκλενω.

1. 1041. ἐνάριξεν] in praelio spoliavit vita. ut est πηψ,
spoliatus *vita*, Judicum 5. & Esaiæ 33.

1. 1042. εἶδεν, *adoriebatur*] falsa & lectio & inter-
pretatio. εἶδεν non est adoriri; & εἶλεν etiam in Flo-
rentino & Gallicano legitur, & quidem rectissime. De
quo tamen dubitanter loquitur Hartungus.

1. 1052. ὑποτροπία, *fuga*] Scholiis autoribus, quod
sic, ut erat, receptum Thesaurο H. Stephani. At vera
hæc esse nego. Quid sit ὑπότροπῶ dixi 1. 79. ὑπο-
τροπία igitur hic erit ἐν κακῷ ἢ καλῷ πινῶ ἐξ ὑποτρο-
φῆς σώσ νόσῶ, ut docuere de nomine isto Græci. in
Hebræo est πρη, recipere se. recipere autem nos po-
tissimum solemus domum, & in patriam. Nempe Do-
lionii existimantur Macrones toties repulso ad bel-
lum redintegrandum redisse: quo nunc timore com-
pletur urbs tota. 1. 1023.

1. 1053. ἠῶθεν] Est hic ἀναγνώρισις, hoc est ἐξ ἀγνοίας
εἰς γνώσιν μετὰβολή, &c. Poëticae c. 11. Sed est de me-
lioribus: siquidem κακίση ἀναγνώρισις, ὅταν ἅμα πε-
ριπέταια γίνωνται: ibidem. quemadmodum hic lu-
gent etiam victores, & Clitæ obitu omnia funeran-
tur tetrius.

1. 1055. πεπηῶτα, *jacentem*] Scholion hujus ceu fu-
gitivum reprehendi in Etymologico m. ἀντὶ δ' ἐκπε-
πηῶτον, &c.

1. 1057. πῖλλοντο] quas rogo injicerent, aut τρυπιτο,
aut

αὐτ νεκρῶ. Euripides in Iphigenia Taur. εἰ γὰρ πᾶρ
τύμβω σὶ ξανθὰν χαίταν, εἰ δ' ἀκρὺ οἶσω. Petronius, *tu-
rtos crines super pectus jacentis imposuit.*

1. 1059. δίχα] De isto decursionis ritu certatim
scripserunt recentiores, ac imprimis Papinius expla-
nat τὸ δίχα, l. 6. — *lustrant ex more, sinistro Orbe rogam.*
Et, — *dextro gyro & vibrantibus hastis Hac redeunt.* Omni-
bus istis lux accesserit è Luciani libello περὶ πένθους.

Τόχεσι] Virgil. *cincti fulgentibus armis.* in Florent.
σὺν τόχεσιν· cui illud antefero.

1. 1060. τύμβω ἐνεκλερέϊξαν] 2. 840. nam bustum
seu crematio cadaveris non contingebat nisi ditiori-
bus. Il. π. εἰ ταρχύσσει Τύμβω τε σήλη τε.

1. 1062. ιδέσθαι] Iliadis σ. — αὐτὴ γίνεται αἰσῶσθε
περικλιόνεσιν ιδέσθαι· supple, θαῦμα, aut aliud quid.

1. 1063. λέλειπτο] Uxores olim maritis superesse no-
luerunt. Herodorus lib. 5. vel ut amorem conjugalem
testarentur, vel ut fugerent occasiones secundarum
nuptiarum. Quæ reprehenduntur in Alcestide Euri-
pidea; 4. Æneidis; Ulyssææ π. v. 75. ut de aliis taceam.

1. 1064. κωπτερον] Virgilius in re similima reddidit,
gravius.

1. 1065. βρόχον] Etiam hoc usus nomine Home-
rus, quod, ut heroica loquendi gravitate alienum, no-
tat Jul. Scaliger. At hic non loquendi partes sustinet
Hercules & Jason, sed poëta ipse. Observavi præterea
mortem laqueo accitam aliquid quondam honestatis
habuisse. Phædra in Hippolyto se suspendit, ut Ἔδο-
ξον Φήμω, nomen honestius servaret. Ijobus ex ani-
mo optat ρῆμα, cap. 5.

Λύπη] solatium mali tanti hauritur ex funerum ma-
gnificentia, luctu publico, lacrimarum μεταμορφώσι.

1. 1067. χεῦαν] 1. 734. Ut ἐχέλατο Iliad. ε. forma
παθητικῆ· quod æque deest Lexicis. adde 1. 1075.

1. 1071. ἐκ Διὸς ἡμαρ] Dies & nox sunt πάθη αἵρης,
cujus

cujus symbolum Jupiter. Sic ἐκ Διὸς ὕδωρ· tangide
cælo, fulminari: si recte rem puto.

Οὐδὲ γὰρ] ἀπασίας istius exempla ubique visuntur.

I. 1073. ἐξ ἀχέων] ἀκροῦ.

Μυληφάτῃ] ὁ κλάτῃ ὑπὸ μύλης. de hoc cibo jamjam
dicentur plura.

I. 1074. ἀφλεκτῆ] μηδὲ πεφρυγμῆα.

I. 1076. ἐνναίοντες] I. 959. His in Scholiis pro Μι-
λησίαις, legendum fuerit, Κυζικλιώσις.

I. 1077. πανδήμοιο] Quasi πᾶς δῆμος moluerit Ἰππὶ
μύλης, Schol. Mihi hoc videtur velle poëta, fieri soliti-
tam hanc rem in mola publica, ubi fruges nec prius
torrentur, nec perinde ut in molis domesticis, ἐν χει-
ρομύλαις, conteruntur: siue cohærent, Ἰππὶ μύλης, siue
sint genitivi locales, de quibus mox. Sed malim ta-
men instrumenta molæ intelligi, quam totum ejus
ædificium.

Πελάνας, panes] Significari putem panes quomodocū-
que, atque adeo sine igni paratos I. 1074. (quia πέ-
λανος Attice πᾶν πεπηγός) præterea ex farina semimolita,
(quam justius dixeris ἀλφιτον, quo antiquissimi solo
victitarunt) postremo surfuroso, I. 1073. Ac ne hic
deseramus amabilis vestigia antiquitatis, Deut. 16. ubi
de πρῶ est sermo, πρῶ, quæ haud dubie μᾶζα, dicun-
tur ἡν πρῶ, panis paupertatis. Herodianus libro 4. de
Antonino Caracalla, ἄρτον τε πρῶσεφέρετο αὐτοχέδιον.
σίτον γὰρ ἀλήσας τῇ ἑαυτοῦ χειρὶ, ὃ ἤρατ' ἰσχυρῶς, μᾶζαν τε ποιή-
σας, ἔ' ἐπ' ἀνθρώπων ὀπλήσας, ἐσπέτο. Est autem veri hic
regis amor depictus, qui rex, si non sit κληρωπὸς, solum-
modo σκοπεῖ τὸ συμφέρον τῶν ἀρχομένων. Cujusmodi
principes esse in amoribus solent. ἠθικῶν 8. 12.

I. 1078. ἐκ τόθεν, ex tunc] πρῶ. & sic 2. 533. Nemo,
quod sciam, hunc loquendi modum ita ut oportebat
declaravit. Iccirco hic etiam aliquid mihi est pericli-
tandum. H. Stephanus in Thesaurο προπῶσιν

ait redundare. Ego contra eam aliquanto emam, si absit; qui statuam τόθεν esse τῆ, ut αὐτόθεν est αὐτῆ. idque cum secundi sit casus & ὀνομαστικῶς ponatur, usurpari tamen ἑπιρρηματικῶς. Est hoc ἄφραδοξον, sed ἀληθές. Nam modo simili ἐξ ῥ (quod & ἐῖ fuit, unde εἰοῖ mansit, 1. 893.) est ἐόθεν, ὄθεν. ex αὐτῆ (ἐν γρηκῆ, Etymolog. m.) αὐτόθεν, quod cum est adverbium, ponitur pro ἐξ αὐτόθεν. quia usu detrita πρὸς θεσις. Omnium præterea consensu Græcorum Ἰδηθεν μεδέων ζῶς est Ἰδης μεδέων. de quo fuse dictum à me 1. 356. Addita igitur πρὸς θεσις orationem perficit in Homericis ἐξ ἕρανόθεν, ἀπ' ἕρανόθεν, quæ sunt sine dialecto, ἐκ vel ἀπὸ ἕρανῶ. contra licet sentiat Eustathius. Adhæc ἐξ esse pro μῆ notum: ut certò ἐκ τόθεν sit, ἐκ ῥ, ut ἐκ τῆτα, ἀπὸ vel ἐξ ῥ, πρὸ ῥ. ubi vox χροῖς aut alia suppleri debet, Sed & genitivi adverbia scentis hic addenda duxi exempla, inobservata fere, & corrupta. ῥ χωρεῖς, hoc est ἐκ ῥ χωρεῖς, Schol. in Pace Aristophanis. λέσθαι ποταμοῖο, Iliadis ζ. ποίχῃ, Iliadis 1. οἴκῃ Cretenſium lingua pro οἴκῃ, ut αὐτοῖ pro αὐτῆ. Plautus, victor belli, &, proxima vicinia habitat.

1. 1079. ὁμῶς, simul] Eruditius Scholiasta, ὁμοίως. Atque est ipsum illud ὅν, in formula usitata, ἡτῆρ-ὅν ἔσθῃ, quod interpretor, occubuit proinde ut majores sui. Lucretius, — eadem aliis sopitus quiete est. Sic enim Elias 1 Regum 19. 4. ἡτῆρ-ὅν ἔσθῃ. Quod enim ibi à magno Theologo affertur de diuturnitate vitæ, id iusto argutius est. Latet autem illis in verbis aliqua mortis consolatio, quæ & ibi vivit, γῆρ-ὅν ἔσθῃ. Hoc sensu accipio quod dictum Deuteron. 18. 13. Integer esto ἡτῆρ-ὅν, similiter atque Deus. Quod unus noster Doctor expressius, ut omnia, & dulcius, ἔσθῃ οὐκ ὑμεῖς τέλειοι, ὡς πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς ἕρανοῖς τέλειός ἐστι, Matthæi 5. Nec aliter in Ijobi 3. dormite cum regibus. Iliadis 1. Κάτθαν' ὁμῶς ὅ, τ' ἀεργὸς ἀνήρ, ὅ, τε

δ, πε πῶλα ἐοργῶς. Lucæ 24. πὶ ζητεῖτε τὸ ζῶντα μὲν τῶν τε-
κρῶν; Quid cum qui vivit sic quaeritis, ut mortuum ad-
huc? Plautus, *novi cum Calcha simul.*

1. 1082. πύμαλον λέχῳ] Scholiasta de extrema po-
ete intelligit: quod coactius. Fortassis est ei ἀνάλογον,
quod Sophocles τάξιν ἐχάτιω dixit. Non enim in acie
solum sed castris milites fortiores, ut muri, loca tenent
extrema. Qua opinione id quod sequitur fit similis
veri. Extimum vigiles tenebant locum proxime prin-
cipia, ἀρχεῖα, in quibus & Jason.

1. 1083. ἀδινά, suaviter] Scholiasta, βαθέως. rectius
quam Tarrhæus. Hoc enim est Ομηρικῶς, κνώσεν ἐν
ὄνειραῖς πύλαις, Ulyssæ δ. Certe sic effectum ut al-
cedonis augurium audire nequiverint. τῷ δὲ λόγῳ αὐ-
tem jactura gravis accidit poëta.

1. 1085. ἀλκυονίς] cujus se avis nidum Plutarchus
non semel vidisse asseverat, eumque depictum prope-
modum τοῖς ἐπὶ ἀθεάμασιν exæquat.

1. 1087. ὄσαν] Deus solus verè verax fidem requi-
rit: quod pater mendacii Satanas imitatur. quare
omen ajam esse eodem sono, ἰρα.

1, 1093. ἐϋθρονον, potentem] Rhea est Ἐθρονῶ, quia
terræ est symbolum, qua nihil stabilius.

Γλάξασθαι] ut διδάξασθαι. quod tamen ignotum Le-
xicographis. At cum commune esse desisset, inusu con-
traxit παλαιότητῳ, quam captat noster.

1. 1095. τοῖω γὰρ] 1. 5. cum elatione vocis enun-
ciandum.

1. 1099. πεπείρηται] ἀπερίω. Quicquid sub luna
cælo est, hoc veluti nodo Herculeo fibulatur, ἐμπερο-
νάται. Cum terra existimetur ea esse vis, qua mutan-
tur quæ mutantur, ac mundi anima appelletur, & vi-
gor igneus. Nempe γῆ ἐνυπάρχει πᾶσι μικροῖς. 2. de Or-
tu cap. 8. Bene vero quod cælum non addidit poëta.
Ibi enim ἔδεν ῥεῖ, nulla est mutatio. ac Διὸς Φυλακῆ
Pytha-

Pythagorica, seu ignis ille, de sententia Aristotelis, hoc muneri sibi vendicet iustius, ut vocetur ἡ σία συστάσεως, quod sit μέσον ἢ τόπος ἀλλὰ πείραγμα, & ob id ἄρχὴ ἔπιμιον. De cælo, 2. 13. Quamobrem magis terram fulcit cælum quam à terra fulcitur.

1. 1101. ὑποχάζεται] montibus altissimis cedit aër. eadem cæterorum elementorum indoles: quorum vires anilis superstitio nominibus deorum honoravit.

1. 1105. ἐξορμηθῆσιν, *experrectis*] Mirum ni stertentibus adhuc sociis verba fecerit Jason. 1. 86. 1. 320.

1. 1107. ἐλάσσωτες, *insecuti*] parum apte. Est σιῶθεν, ἀπελάσσωτες.

1. 1109. Γέρως] 1. 1019.

1. 1110. λιμένα Θρηάκιον] hic alter est portus Thraciæ oppositus, hoc est, unde navigabatur in Thraciam. Quod ex iis quæ sequuntur, discere Scholiasta poterat. 1. 1113.

1. 1112. Μακριάδες] 1. 1024.

1. 1113. ἐν χερσίν] quasi ἐγχειρον. 2. Georgicorum. In manibus terra. Salustius, nos uti per otium tui finis in manu vestra est. Genes. 12. Ecce ancilla tua ἦν:

Ἐὰς] quam iuste damnetur hoc, ostendi 3. 167.

1. 1114. κερβέν] 1. 580. ut πόντος ἠεροειδής, Ulyssæ γ.

1. 1115. Μυσιχι] intelligendos puto gibbos Hypii montis Mysiæ, unde fuit Hypius, quo Chalcedonensium ditio terminabatur. 1. 1164. In β. Iliadis sunt τὰ Ἀεμά, Chaldaicè ὄρη.

1. 1118. πείχου] Ne Argonautæ capitali se scelestæ adstringere viderentur alienis excidendis arboribus, hanc instituit ἐκφρασιν ἀμπέλῃ ποῦτα.

1. 1119. Σρέτας] aliud est πῦρ, in Genesi, ex conge-
stis lapidibus.

1. 1121. ἐπιρεφές] Ne capiti soles, ne noceantque nives, Tibullus; qui deo suo optat umbrosa tecta, ne fiat ἡλιόκαυτος. Atque hoc est illud quod Hoschea 4. 13.

conqueritur nomine Dei, In verticibus montium sacrificant sub quercu, &c. $\eta\lambda\chi \alpha\upsilon\tau\alpha$. Tale autem beneficium Chryses exprobrat Apollini Iliadis α . — $\epsilon\tilde{\iota} \mu\acute{\iota}\epsilon \tau\omicron\iota \chi\alpha\rho\acute{\iota}\epsilon\nu\tau' \delta\pi\acute{\iota} \nu\eta\delta\acute{\alpha} \epsilon\rho\epsilon\psi\alpha$, Si unquam ædem tuam habui sartam tectam. Quod versione vulgata alioquin trahitur.

1. 1122. $\epsilon\rho\rho\acute{\iota}\zeta\omega\nu\tau\omicron$] 2. 320. Escilus potest esse $\iota \Phi\eta\gamma\acute{o}\varsigma$ quoniam sic fere depingitur 2. Georgic. escilus, & Jovi sacra perhibetur, cujus sub regno fastidiri ceptæ glandes.

1. 1123. $\chi\epsilon\rho\acute{\iota}\delta\circ$, de cumulo lapillorum] Atqui Iliad. υ . $\chi\epsilon\rho\mu\acute{\alpha}\delta\iota\omicron\nu$ dicitur $\mu\acute{\epsilon}\gamma\alpha \epsilon\rho\gamma\omicron\nu$. & $\chi\epsilon\rho\sigma\alpha\lambda\acute{\iota}\theta\epsilon\iota\varsigma \lambda\acute{\iota}\theta\omicron\iota$ sunt magni, apud Zosimum. conferenda, quæ 1. 402. & 403.

$\epsilon\tilde{\iota}\nu\alpha\acute{\iota}\pi\nu$, indigetem] Indiges $\alpha\iota\nu\theta\rho\omega\pi\omicron\delta\alpha\iota\mu\omicron\nu\omicron$, mihi dici videtur quasi indigetis $\gamma\epsilon\tau\delta\epsilon$, deus in terra aliqua natus aut existens, $\alpha\upsilon\pi\acute{\omicron}\chi\theta\omega\nu$, non aliunde evocatus. latius patet $\epsilon\tilde{\iota}\nu\alpha\acute{\iota}\tau\eta\varsigma$. 1. 921. 2. 1277. & Orphici $\epsilon\tilde{\iota}\delta\alpha\iota\pi\alpha\iota \nu\acute{\omicron}\mu\Phi\alpha\iota$.

1. 1127. $\mu\omicron\iota\rho\theta\gamma\acute{\epsilon}\tau\mu$, sacrificuli] Non me latent Grecorum argutia, statuo tamen ego esse $\alpha\gamma\acute{\iota}\tau\alpha\varsigma \mu\omicron\iota\rho\alpha\varsigma$, hoc est $\tau\acute{\alpha}\gamma\mu\alpha\lambda\circ$, nempe Dactylogum, ut $\kappa\alpha\chi$ est $\lambda\alpha\tau\tau\epsilon\rho\gamma\acute{\iota}\alpha$ sacerdotalis, Numer. 8. hoc est $\eta\tau\alpha\nu$ Num. 4. 3. & alibi $\eta\tau\psi$. Disertim quippe in Scholiis sunt hi duo $\tau\tilde{\iota} \text{I} \delta\alpha\iota\omega\nu \Delta\alpha\kappa\tau\acute{\upsilon}\lambda\omega\nu \mu\omicron\iota\rho\eta\gamma\acute{\epsilon}\tau\mu$, & $\mu\epsilon\omega\tau\omicron\iota$. Quare non erat, quod Hartungus verteret $\mu\alpha\lambda\acute{\epsilon}\omega\nu$, ex multis.

1. 1128. $\kappa\epsilon\kappa\lambda\acute{\eta}\alpha\tau\mu$] Hebraismus, Sophocles in Electra, $\tau\omega\upsilon\tau\alpha \gamma\delta \acute{\alpha}\lambda\upsilon\tau\alpha \kappa\epsilon\kappa\lambda\acute{\eta}\sigma\epsilon\tau\mu$, è Scholiis, $\epsilon\tilde{\iota}\sigma\mu$. Jon Euripidæ, $\tau\tilde{\epsilon} \text{I} \epsilon\tilde{\iota} \kappa\alpha\lambda\epsilon\tilde{\iota}\mu\alpha\iota \delta\tilde{\epsilon}\lambda\circ$, $\epsilon\tilde{\iota}\mu\acute{\iota} \tau\epsilon$.

1. 1129. $\Delta\acute{\alpha}\kappa\tau\upsilon\lambda\omicron\iota \text{I} \delta\alpha\iota\omega\iota$] duplex ad hæc verba Scholion remansisse ruem in Etymologico magno, ad $\text{I} \delta\alpha\iota\omega\iota$. quod ibi legi poterit.

$\text{K}\eta\tau\alpha\acute{\epsilon}\epsilon\varsigma$] ibidem scribitur $\text{K}\eta\eta\lambda\alpha\acute{\iota}\epsilon\varsigma$. quod magis $\alpha\iota\nu\alpha\lambda\omicron\gamma\acute{\epsilon}\iota$. Quoniam $\alpha\epsilon$ redundat ut in $\kappa\rho\alpha\iota\alpha\acute{\iota}\nu\omega$. Sed legitur tamen $\text{K}\eta\tau\alpha\acute{\delta}\epsilon\varsigma$, $\Phi\omega\kappa\alpha\acute{\delta}\epsilon\varsigma$, $\text{T}\iota\Phi\alpha\acute{\delta}\epsilon\varsigma$.

$\text{O}\tilde{\upsilon}\varsigma$] duos illos. 1. 1126.

1. 1131. *δραξαμένη, atreptans*] invalida interpretatio. *Οιαξίδος*] ab Oaxo Creta urbe, de qua Herodotus l. 4. Aut à fluvio Oaxe, cujus meminit Maro, Ecl. 1. *πὶ ἰπυλίζετω*, ut in *ὄλοοίτροχος, δαμοίτας* apud Theocr. pro δημότης· *ποίη, πῶα*. l. 623.

Ἐργώλας, tempestates] proprie *ἐργώλη* putatur esse *ἔργα ἀπώλεια*, ut *ἐριώλη, ἐρίων*, Aristoph. in Vespis. Sed quia hoc jocosum est, & *περῶλη* quoque dicitur, ruo esse rem *ἐργώδη*.

1. 1134. *νέοι*] *ὡς ἔργα ποιάτοις πρῶτην*] *⊙*.

1. 1135. *σπαίροντες*] Xenophon 6. ἀναβ. ἤλοντο ὑψηλά τε καὶ κέφως. Quia & artis erat & virium, *ὄρχηθαι Πυρρίχην ἐλαφρῶς*. hac præterea voce res à manuum saltatione seu *χειρονομίᾳ* remouetur.

Βηταίρων] artificiosam saltationem & dissimilem motibus incompositis rusticorum l. Georg. Ut *βηταίρωνες* sunt Homero *δαήμονες ὄρχηθμῶ*, Ulyss. θ.

Ἐνόπλιοι] *πυρρίχη* significatur, quæ fit μεθ' ὀπλων, & *tearse* quidem. alioquin etiam inermis saltationis usus fuit militaris, quod esset imitamentum τῶν ἐν τοῖς ὀπλοῖς κινήσεων, ut scriptum Athenæi l. 14.

1. 1136. *καὶ σάικα*] Lucianus περὶ ὄρχησεως, ἐν ὀπλοῖς δὲ αὐτῶν ἢ ὄρχησις ἢ, τὰ ξίφη μετὰ ξυ κροθέντων πρὸς τὰς ἀπίδας, καὶ πηδῶντων ἐνθεν πρὸς πολεμικόν.

Ἐπέκλυπον] & quidem numerose, ut tradiderunt Graeci.

1. 1137. *πλάζοιτο δι' ἡέρ* *⊙*, *impediretur per a.*] male quidem. Est enim id quod dixit Virgilius, l. 11. — *in,* que *Notos vocem vertere procella*. Euripides hoc, ni fallar, expressit. *εἰς αἰθέρα λαλεῖν*, ut ne audiatur.

1. 1138. *ἐνθεν*] jure poetico interpolatur fabula *Cu-* *retum*.

1. 1139. *ρόμβω*] *κύκλα* sunt 3. 137. in Scholiis. hic *ve-* *to, πινές ἢ ρόμβον*, rescripti ego, *ρύμβον*. præterea reperi horum *χολίων* complementum in Etymologico, quod

1. 1131. δραξαμύνη, *attrectans*] invalida interpretatio.

Οιαξίδος] ab Oaxo Cretæ urbe, de qua Herodotus l. 4. Aut à fluvio Oaxe, cujus meminit Maro, Ecl. 1. τὸ ἰππὸν ἴθι τετυ, ut in ὀλοοίτροχος, δαμοίτας apud Theocr. pro δημότης ποίη, πῶα. 1. 623.

Ἐργώλας, *tempestates*] proprie ἐργώλη putatur esse ἔργα ἀπώλεια, ut ἐριώλη, ἐρίων, Aristoph. in Vespris. Sed quia hoc jocosum est, & περῶλη quoque dicitur, puto esse rem ἐργώδη.

1. 1134. νέοι] ὡς ἔργα ποιήτοις πρῶτην] Ⓞ.

1. 1135. σκαίροντες] Xenophon b. ἀναβ. ἤλοντο ὑψηλά τε καὶ κέφως. Quia & artis erat & vitium, ὄρχηθαι Πυρρίχην ἐλαφρῶς. hac præterea voce res à manuum saltatione seu χειρονομίᾳ remouetur.

Βητάρμων] artificiosam saltationem & dissimilem motibus incompositis rusticorum 1. Georg. Ut βητάρμονες sunt Homero δαήμενες ὄρχηθμῶ, Ulyss. θ.

Ἐνόπλιοι] πυρρίχη significatur, quæ fit μεθ' ὀπλων, & reapse quidem. alioquin etiam inermis saltationis usus fuit militaris, quod esset imitamentum τῶν ἐν τοῖς ὀπλοῖς κινήσεων, ut scriptum Athenæi l. 14.

1. 1136. καὶ σάκεια] Lucianus περὶ ὄρχησεως, ἐν ὀπλοῖς δὲ αὐτῶν ἡ ὄρχησις ἴσῳ, τὰ ξίφη μετὰ ξυ κροίαντων πρὸς τὰς ἀκρίδας, καὶ πηδῶντων ἐνθεὸν τι εἶ πολεμικόν.

Ἐπέκλυπον] & quidem numerose, ut tradiderunt Graeci.

1. 1137. πλάζοιτο δ' ἠέρⓄ, *impediretur per a.*] male quidem. Est enim id quod dixit Virgilius, l. 11. — in, que Notos vocem vertere procella. Euripides hoc, ni fallar, expressit. εἰς αἰθέρα λαλεῖν, ut ne audiatur.

1. 1138. ἐνθεν] jure poëtico interpolatur fabula Cuctum.

1. 1139. ῥόμβω] κύκλα sunt 3. 137. in Scholiis. hic vento, πνέσῃ ῥόμβον, rescripsi ego, ῥύμβον. præterea reperi horum ῥολίων complementum in Etymologico, quod

tale est, Ρ'ύμβω & τυπάνω Ρ'είλω Φρύγες ἰλάσκονται] μουσικῶ σπανιδίω, ὃ σρέφουσιν εἰς ἀέρα ἢ ἤχον ἐμποιοῦσιν &c. & sic erat scribendus locus iste Scholiasta.

1. 1140. ὄπι-ἦκε] Gen. 4. ἦν πρῶ &c.

1. 1141. ἀνταίη, Rheia] ἐπωνυμία est τετρα, cui hoc genitivum est, ut prae duritiae sua resistat; Nam σκληρόν, τὸ μὴ ὑπεῖσθαι εἰς αὐτὸ ἢ τὸ ὄπιπεδον. 4. Meteor. 4. quod ipsi modo fuerant experti Argonautae.

1. 1144. εἰλυῆς, lacibula] Φωλεῆς, Eustath. quia feras involvunt ac veluti integunt, ut Graeci declarant. involumen, ἐνείλημα, Glossae Scaligeranae, de quibus 1. 921.

1. 1146. ναῖεν] Homerus scripsit νᾶεν, Ul. 1. fortasse hoc visum Apollonio antiquius. Ac puto primum fuisse eadem νάειν ναίειν ναύειν, ut κλάειν κλαίειν κλαύειν. Quod si νάειν est fluere & habitare, cur non idem valeat τὸ ναίειν; Sic sane Hebraeis sunt eadem בית, בית, בית, habitationes amœnæ, caulae.

1. 1148. ἐνέπυσιν ὀπίσσω, vocabant postea] destructa sermonis elegantia. Aliter Propertius de iis quae dicta ὄναρ, Sape meum nomen jam peritura vocas, hoc est vocabas. Virg. quem dat Sidonia Dido. 1. 283. 1. 681. 1. 1160. Iliad. ζ. αἶψ' ἔμοι τρώων πόντον μέλι ἄλγος ὀπίσσω. nisi est τρώων ὀπίσσω, ut πόντον ὀπίσσω, Iliad. χ. Ulyss. β. κακὰ φερόζοντι ὀπίσσω. Possit tamen etiam illic esse ἄλγος ὀπίσσω.

1. 1150. δαῖτ' ἀμφὶ θεῶν] Seleucus apud Athenaeum lib. 2. censet veteres neque vini satis, nisi in honorem deum, bibisse; neque aliis se dedidisse ἠδυσπαθείαις. dictam itaque θαλίαν, quod θεῶν χάριν ἠλίζοντο. Quod est media Dei ecclesia manasse affirmo. ibi namque non concessum modo, sed praeceptum fuit, ut festis diebus & plusculum biberetur & hilariuscule viveretur. Quae rei fuit eventurae figura. Quoniam in noviore Dei fœdere praeceptum est, πάντα τε χαίρειτε, & in Cantico illo arcanissimo Christus ait, Comedite amici, bibite, ἡρώη. Haec ebrie-

ebrietas fuit conspecta in effusissima Spiritus Sancti largitione.

Θέσων] παρεσιδ' ἄσπιλο in Scholiis ad II. η. nec multo aliter Latini, reponere convivium dicunt. Virgilio id est *operare dapibus aut epulis mensas*. ne quis de annuo instructu Sybariticarum mensarum capiat.

Ἀρχλων] sic edidi etiam alibi. eadem opera firmatur lectio vera in Strabonis 12. contra Is. Casaubonum, vitiosa Scholiastæ scriptura deceptum. ad 1. 941. Orpheus, Ἀρχλωῶ ὄρη. hinc Plinius corrigendus qui l. 5. c. 32. Arconnesum dicit.

1. 1160. νέον ἠερέθοντι] Gallic. ἠερέθοντο. revise ad 1. 283. 1. 451. & 1. 1148. hic tamen præferam ὠδραπικόν.

1. 1162. ἐφέλκετο, *attraherat*] Amisso verbi sensu, aut obscurato. Usurpatur enim ut Ulyss. π. Αὐτὸς γὰρ ἐφέλκετο ἄνδρα σιδήρῳ. hoc est, πείχει εἰς μάχην ἀνὴρ, ὠδρακειμὸς σιδήρῳ. Herculis pudore cæteri quamvis inviti strenue duxerunt remos. Sic Æneas Ascanium juvenem, ac proinde Φιλίδονον monet. — *te animo repetentem exempla tuorum Et pater Aeneas & avunculus excitet Hector.*

1. 1163. ἐπὶ νῆασι] Hic via munitur ad causam, de qua Hercules ὠσρακίῳη. quamvis fabula res involvatur.

1. 1170. κλύζε, *mersit*] at fuit ἀβάπισον, pro ligni ingenio. Quare hic κλύζειν est κλυδωνίζειν, aut etiam colluere. vide 1. 541.

Παλιρρόθιοισι] Statuo esse hoc à neutro παλιρρόθιον, ut intelligatur κῦμα. Polydorus in Hecuba, πολλοῖς διαύλοις κυμάτων φορέμεν, Hoc est παλιρρόθιοις, uti cenfeo.

1. 1171. ἠρεμέσση] in Græcorum ἀληθορείαις Hercules est νῆς, quæ est diviniior & à cessatione seu διαμεί remotior ἐντελέχεια. nam νῆς, ut docetur 3. πρὸ ψυχῆς cont. 2. ἔχ' ὅτ' ἐμὴν νοεῖ, ὅτ' ἐμὴν νοεῖ.

1. 1172. ἤμ' ἔ] Nihil hac est temporis descriptione

134 JEREMIAS HOELZLINVS
ptione neque appositius neque amabilius. in qua
etiam $\Phi\upsilon\tau\sigma\kappa\acute{\alpha}\Phi$ respondet ἐρέτη. sumta est ex Iliadis
λ. v. 86.

I. 1173. $\alpha\tilde{\omega}\lambda\iota\nu$, *stabulum*] $\alpha\tilde{\omega}\lambda\iota\varsigma$ est $\alpha\tilde{\omega}\lambda\iota\sigma\mu\acute{o}\varsigma$, ubi quis
 $\alpha\tilde{\omega}\lambda\acute{\iota}\zeta\epsilon\tau\alpha\iota$ pernoctat, Etymologus. Sed acutius rem
intuenti videri possit esse $\alpha\tilde{\omega}\lambda\iota\varsigma$ ex $\alpha\tilde{\alpha}\lambda\iota\varsigma$, ut differat ab
 $\alpha\acute{\alpha}\lambda\iota\varsigma$, $\alpha\acute{\alpha}\lambda\iota\delta$, $\eta\acute{\alpha}\lambda\mu\upsilon\epsilon\iota\varsigma$. $\alpha\tilde{\alpha}\lambda\iota\varsigma$ autem illud est, $\acute{o}\mu\tilde{\alpha}\ \pi\lambda\acute{\alpha}$.
quamobrem $\alpha\tilde{\omega}\lambda\iota\varsigma$ est locus $\delta\acute{\alpha}\lambda\iota\zeta\epsilon\theta\epsilon\iota$, quo quis po-
ctu & recipit se, & sua suosque congregat; quod do-
ctoris nostri unici verbis supercaelesti suavitate madi-
dis affirmari potest. ἤδη ἡ θύρα κέκλειται, καὶ τὰ παῖδια
μᾶ μετ' ἐμᾶ εἰς τὴν κρήνην εἰσίν. Eustathius, οἱ ναῖοντες περὶ
σεσωρδμήοι εἰσίν.

I. 1174. $\acute{\epsilon}\kappa\alpha\mu\psi\epsilon\nu$] hinc natus est mos $\gamma\omicron\nu\upsilon\kappa\lambda\iota\sigma\acute{\iota}\alpha\varsigma$,
qua significamus submissionem & vim disparilem. ut
Phraates genibus minor in Horatianis dicitur Epistolis, &
fascium submitto res est nota.

I. 1176. $\acute{\epsilon}\tilde{\eta}\ \gamma\alpha\sigma\tau\acute{\iota}$] quod ejus vis ad $\lambda\alpha\mu\upsilon\epsilon\iota\alpha\sigma$ usque
sit imperiosa, ut familiariter explicatur $\text{III.}\ \eta.\ \mu\acute{\alpha}\lambda'\ \alpha\iota\iota\ \acute{\epsilon}\sigma\theta\acute{\epsilon}\mu\epsilon\lambda\alpha\iota\ \kappa\acute{\epsilon}\lambda\epsilon\tau\alpha\iota\ \acute{\epsilon}\ \pi\iota\nu\acute{\epsilon}\mu\epsilon\lambda\upsilon$. Ventris accusatio & defen-
sio lepida legitur in Livii lib. 1. & Ulyss. ρ. v. 286.

I. 1177. $\eta\theta$] $\eta\theta\epsilon\alpha$ censent esse consuetas & notas
sedes: sed hoc & poëtae nostri loco refutatur, & epi-
theto, apud Zosimum, ubi $\omicron\iota\kappa\epsilon\iota\alpha\ \eta\theta\eta$ legimus. Ut au-
tem $\eta\theta$ sit ab $\acute{\epsilon}\theta$, hac tamen notione ducam ab
 $\acute{\epsilon}\zeta\omega$, unde $\acute{\epsilon}\delta$, ut $\eta\mu\alpha$, unde & $\eta\sigma\iota\varsigma$ sessio. Quia
ipsum $\acute{\epsilon}\theta$ esse potest, quod insedit, & duci ab $\acute{\epsilon}\theta\omega$
soleo, qui enim solet, in consuetudine sedet & mora-
tur; ut à $\mu\acute{\epsilon}\lambda\omega\ \mu\acute{\epsilon}\lambda\iota$, unde & $\eta\theta\omega$ non ab $\eta\mu\iota$, quia in
 $\eta\theta\mu\acute{\omega}$ relinquitur $\acute{\iota}\zeta\eta\mu\alpha$. Hic in Scholiis *Καρυανδῶς*
scripsi, per v.

I. 1179. $\Phi\iota\lambda\acute{o}\tau\eta\iota$] ut $\acute{\epsilon}\iota\rho\acute{\iota}\omega\eta$, $\sigma\iota\gamma\eta$, $\kappa\omicron\sigma\mu\iota\delta\eta$, $\alpha\acute{\phi}\rho\epsilon\sigma\delta\eta\sigma\iota\nu$,
 $\delta\kappa\nu\omega$, & sexcenta alia, quæ vel interpretanda $\acute{\epsilon}\pi\iota\rho\eta\mu\alpha\tau\iota\kappa\acute{\omega}\varsigma$,
vel cum $\sigma\acute{\omega}$. I. 961.

I. 1182. $\lambda\epsilon\chi\alpha\acute{\iota}\lambda\omega\ \Phi\upsilon\lambda\acute{\alpha}\delta\alpha$] $\Phi\upsilon\lambda\acute{\alpha}\varsigma$ hic est $\pi\acute{\iota}\alpha$, sibi
hoc

hoc libro, κλαδίον cum foliis. Theocritus Id. 13. de hoc eodem Hyla, ἐνθεν βύπμον ὄξυ, βαθὺν δ' ἐπάμοντο κύπριον. & Id. 18. nominat λειμώνια φύλλα. in Scholiis hic ἐπὶ emendatius scribatur ἀπὸ.

1. 1183. λειμώνων] quod Iliadis ω. λειμωνόθεν ἀμήσσιες.

1. 1184. ἀμφὶ πυρήϊα δινύεσκον, circum ignita occubantur] sane prave. quia non probe intelligebatur scholiasta. πυρήϊα sunt πύρεια, igniaria, faciendi ignis instrumenta. Quorum ratio & modus in scholiis erudite demonstrantur, & in hymno in Mercurium, ubi ipse πῶ δ' ἐφόρψ ξύλα πλάα, πυρὸς δ' ἐπεμαίετο τέχνῳ, &c.

1. 1187. αὐτὰρ ὁ δαίνυομαι] Si quid solidi esset in fabulis, Poëta noster hic amisisset τὸ πιθανόν. Nam Hercules si ira vorax fuit, ut in Euripidæ Alcestide & Callimachi hymno in Dianam fuisse traditur, non meruisset Picorum aurum, ut remum anteponeret cœnæ. Sed Apollonius cum Pindaro sensit, cui videbatur absurdum, γαστήραρον μακάρων πν' εἰπεῖν. Isocrat. Busiride, ταῖς ἑπονητῶν βλασφημίαις ἐπηκολύθηκας &c. adde tamen 1. 456.

1. 1191. τηλεθώσαν] 1. 29. Atque hic munit Apollonius Argonautas à suspicionē injuriæ. 1. 1118. & impietatis in Hamadryades.

1. 1194. ὄϊσοδόκῳ] ἰῶν ἐμπαλείω, Hom.

1. 1195. πῶξοισι, cum spiculis] mirum quin spicula scorsim à phætreta deponeret.

1. 1196. χαλκῶσαρῆ, ferrea] malim, ἄρατα, aut quæ gravis ἄρατε; quia ex oleastro fuit, si fuit modo. Ecl. 5. pedum est Formosum paribus nodis atque æte.

Δαπέδοιο, campri] Schol. ἐκ δαπέδοιο. 1. 1078.

1. 1198. ἐνέρισην, inclinavit] Lucianus in Nigrino, ὅταν ἐνέρισω πῶ ψυχῶ.

1. 1199. ἀββαῖς, occubans] falso. Nam ἀββαίνειν & συμβαίνειν ἀνήπιθενται. Xenophon ἐπὶ ἰππικῆς. ὅταν ἴ

(οἱ ἄνθρωποι). ὁπότε τ' ἤϊς ἀρχοῦν βάλωνται, ἀλαβαίνοιτες πάντες μάλλον ἢ συμβεβηκότες ὄπι χειρῶσιν αἰρεῖται. Iliad. μ. ὦ ἀλαβὰς, ἵνα μὴ οἱ ἀφαιρότερον βέλῃς εἴη. Aristoph. ἐκκλησ. διερισμῆν τὸ χῆμα τῆ βακίῃα.

1. 1202. χειμερῆ δύσις] 7. Aen. *Sanius ubi Orion hibernis conditur undis.* Rem loquitur Aristoteles Meteorologiae l. 2. c. 5. ἀκρίῃ δὲ (ergo hic ἀπροφάτως) καὶ χαλεπὸς ὁ ὠρίων εἶναι δοκεῖ ἔ δειῶν ἢ ὄπιτέλων. Quae sententia ad causas revocatur verbis ibi sequentibus. Sed ipse dubito an hoc consideret magis poëta, quam ipsius indolem procellæ.

1. 1203. καταιξ, procella] recte hoc. Aratus, νηὶ ΤΨόθεν ἐμπλήξῃ δεινὴ ἀνέμοιο θύελλα. Virgilius, *stridens Aquilone procella, & Creberque procellis Africus, & Venti turbine.* Lucretius tamen *venti procellam* dixit l. 107.

1. 1204. σφλιέουσι, cuneis] à similitudine figuræ, quasi pyramidatæ. In Æschyli Prometheo, explicatur γιμφοῦ. Quod quia ignorat Varinus, & Lexicographi ignorant.

1. 1208. ἐν ὀρυόπεσσιν] ut dicitur ἐν ἰχθυῖσιν, in macello piscium, Aristophanes Vespis. ἐν μύρω, hoc est μυροπωλείω. Quod enim in Scholiis est illum evocasse Dryopas, id volens ignorat Apollonius.

1. 1212. νηπιάχον(α)] aut νηπίαχον ταπειῶτα. Sic autem l. Schem. l. 24. ἦν ἦν puer ille erat puer.

1. 1218. πρὸφασιν βαλέου] quod sit agendi primordium, aut πρὸβαλέου φάσιν. Ul. φ. πῶρον ἱεμῆ φόνος ἀρχίω.

1. 1220. ἀλλὰ τὰ μὲν] 3. Georg. *Sed fugit interea, fugit irreparabile tempus, Singula dum capis circumnectamur amore.*

1. 1224. ἐρατὸν ῥόον] Hom. ἐρατὸν ῥέεθρον. paulo aliter l. 1234.

1. 1227. γε μὲν] quinetiam, Hesiodus Theog. v. 817. vult hoc, nondum alias venisse nymphas; itaque non fuisse

fuisse mirum, si interea caperetur amore Ephydatia, & Hylas accederet audaciter. Si sic sit res, erat scribendum in mea versione, *Speluncas accedebant: Verum.*

1.1228. ἀνεδύετο] interfutura choris.

1.1230. ἐρατόμηνον] Statius in Silvis, *dulci probitate rubentem*, 1. 726. *flagrantes vultus*, Virg.

1.1231. πρὸςβαλε, *simul erat*] nihil hac interpretatione sinisterius. quid sit communiter πρὸςβαλεῖν palam est. Sed Homerum Iliad. η. nostro similiter loqui observo. Ἡ ἑλίθη μὲν ἔπειτα νέον πρὸςέβαλεν δῖος ἄρας.

1.1232. ἐπιόησε, *terruit*] trivialiter & inepte. Est enim, ut apud Theocritum, φοβεῖν σὺ μανίαις.

1.1234. ἐνέρισε, *immersit*] merus languor. esset hoc ex 1. Schem. 2. παῖ, *incussit*.

1.1235. ὀπιχρῖμφθεις, *inclinatus*] ex Scholiis, unde & Lexicographi sumserunt, falsi omnes. 1. 1259.

1.1237.] metetricium κακώητες pingit poeta. illud enim genus hominum an belluarum? altera manu rapit juventutem ad complexus, altera demergit exitio.

1.1242. δέχο, *quarebat*] male. Lexica exponerent, expectabant. Sic ὀπίπε esset, dum. Equidem sic puto, δέχεσθαι esse excipere, aut excipere velle. Expectare autem est metuere aut sperare aliquem esse venturum, ut Ulyss. 1. ἐδέγμεν. Ergo reliqui manebant Herculem, Polyphemus expectabat, ut amicio. Æneæ sic pietas fuit *expectata parenti*, hoc est *sperata*. ac pulchre distinguit Plautus *expectare* & *provisere*, ut illud sit animi, hoc corporis.

1.1244. ἀπόπροθεν] *ritu*.

1.1245. αἰτόμηνον] Schol. ὅτι τὸ ἀπὸ δειν. Quod Latini certatim sequuntur.

1.1246. πρὸςέλασαν, *ante venerunt*] perperam & hoc est enim supplendum, τοῖς ποιμένοις.

1.1247. ὄφρα κάμησι, *donec laborat*] male.

1.1249. κεκληγώς, *ejulans*] Hujus versionis opera ex

Heroë fit mulier. rectius Maro. *Clamassent ut litteras Hyla Hyla optine sonaret.* Theocritus, τῆς μὲν Ἰλαοῦ αἴουσι
 ὄσον βαθὺς ἤρυγε λαίμω.

1. 1252. ἐλόχησαν] ἀρχαϊσμός. *cujus vestigia etiam in Homero parent.* II. υ. μήπως ἔ Κρονίδης κεχολώσεται. Eurip. in Helena. σκοπεῖτε μὴ δόκησιν εἶχεν ἔκ θεῶν. *Ecce opus nimis sæpe futurum indicativi trahit, quandoque præsens.* Xenophon I. παιδ. ἵνα αὐτὸς ταυτὸν αἰδέου. Quibus aggrego quod extulit Plautus in Casina, *faciam caverebunt.* Hebraei ἔβρα ἔβρα, ut edent, hoc est ut edant. Quare aptius hic foret, πάλι quam πάλαι.

1. 1254. ἐπαίσεων, librans] aut intentans, ut 6. *Æn. Intentans angues Tisiphone.* Cui vero enssem intentat Polyphemus? obvio, quicumque sit ille. Multa ejusmodi dixerunt Latini auctores. I. *Æn.* Eurus mare ruit ἐ sedibus. & communi sermone est receptum *εὐεργητικόν.* I. 734. Nec novi quid est in dissimilium temporum junctura. Ulyss. μ. δύσμοι εἰς αἰδέο καὶ ἐν νικέοσι φαίνω.

1. 1256. βεβαρημέθ] Virgil. *raris vix vocibus bisco.* Qui τὸ ἄθμα convertit, *eger anbelitus.*

1. 1257. ἄχ] Sic lapides loqui, *aurum, malsa, latuculos, sesamum, papaverem, triticum, frictas nuces,* Plautus. Aristophanes *ρόδα μοι εἴρηκας.* In Hecuba, *κῆρυξ ἀχέων.*

1. 1259. ἐπιχρίμψαντες, illaqueantes] *At ἐπιχρίμψαν* hic est ἐν πυγχανειν. I. 1235.

1. 1264. ὑπέκφερον] properavit ad socios Hercules, ad Hylam quaerendum volavit.

1. 1266. πίσα, πρᾶτα] Eustath. ad II. υ. ἰχθὺς πῖπ] ἔ δυνάμην] πῖσαι, ὅ ἐστι πῖσαι, vel ut mea est mens, ubi possunt πῖν, nempe animalia aut herbae, Ecl. 3. *Claudite jam rivus pueri, sat prata biberunt.* & lib. 6. — *prata recentia rivu.* 4. Georg. — *irriguumque bibant violatis fontem.*

Ἐλεαΐδας, palustria loca] πῖπας ἐλώδεις. Etymolog. cum

cum nostris scholiis malint λεπώδεις, vel πεπώδεις. quod sententiæ est inimicius. nam πίσεια respondent mari, ἐλεασίδεις, mari navigando. ac fortasse est ἔλυσσας ἢ ἐλεασίς. Hic λέπη in Scholiis rectius legitur in Etymolog. λέπα. hinc autem Virgilius sua decerpisse videri queat, — *nulla neque annem Libavit quadrupes, nec graminis attigit herbam.*

1. 1267. ὄψεται] 3. 94. Æneid. 10. Nil super imperio πορευοί.

1. 1269. βεβολημύ] hoc persimile est illi quod legitur Johannis 8. μισθωτὸς φάλα, ὅτι μισθωτὸς ἐστίν. Sunt quæ ostendi nequeant, sunt quæ non debeant ostendi, vel ut stulta vel impia, vel ut nimis manifesta. nisi hoc loco οἷσρα est furor.

1. 1270. ἐπαλλε] Virg. micat linguâ; Cicero, digitis, quod est, celeriter movere linguas aut digitos.

1. 1271. σωννεχέως] lego, σωνεχέως 1. 7.

1. 1273. ἀκροτάτας] 3. 162.

Ἵπερέχεθεν] super tendebat, nempe iter. Aristoph. Ranis, πῶς χήσεν δοκεῖς, quo tendere cogitas?

1. 1274. κατήλυθον, redierunt] venerunt, quæ vox naturam venti attingit. Cum enim moveatur qui venit, exanimabis ventum, si motum adimas. εἰδέν ἐστιν ὁ ἀνεμύ, πῶς αἴρ πολλὸς ῥέων καὶ ἀθρό. In lib. de Mundo c. 6. Posset etiam fieri significatio descensus. τὸ μὲν γὰρ κινήσεως ἢ ἀρχῆς, ἀνωθεν. τὸ δὲ ὕλης ἢ τὸ γήύσεως κάτωθεν. 2. Meteor. 9. 1. 1312.

1. 1277. ἀνεκρέσωλο, τενοσανητε] ἀνακρέειν est recutere, succutere, retro aut sursum impellere, retrahere, subtrahere. Virg. illud dixit, *tudentes excutere*. quod perperam interpretantur, raptim colligete. Eique contrarium est quod legis. 1. 566. ἐπ' ἰκερόφιν &c. Xenophon πῶς ἰππικῆς, ἀνακρεσίον τὸ σῶμα ἔῃ παρ, &c, ἀνακρεσίονος αἶψα τὸ ἀνχέειν. Et sic opponuntur ἑπίπλοισι ἢ ἀνακρέσεις in Epit. Dionis, quia naves quasi quidam equi sunt.

1. 1278. κυρλώθη, *elevata*] forte ex aliqua lexicā haustum explanatione; quia κύμα κυρλώθην elevatur. Est κυρλῶν reddere gibberum, & in tumorem distendere. 3. Αἴν. — tumidoque inflatur Carbasus Austro. Orpheus, ὀθόνας ἀκάτῃ πλήρωσεν ἀήτης.

1. 1279. Ποσιδήιον ἄκρω] Bithyniæ promontorium, infra sinum Olbianum.

1. 1280. χαροπή, *grata*] quod τῇ ἐννοίᾳ repugnat. Hic enim sol ater surrexit Argonautis; Fulvus color & lucidus est, & à cæsiō prope abest, & quod rei caput, jucundus ejus est aspectus. Ac leoni datur, in Heliōdi Theogonia: ubi frustra comminiscuntur ἀνὴφρασιν.

1. 1281. περὶ τῆς] ἀνατολῶν vult intelligi scholiasta. Quod nihil dissentit à Davidis verbis, quæ Psalmo 19. ubi oriens est πᾶρ, cæteræ cœli partes sunt πᾶρ, ἀθροιστικῶς.

Διαγλαύσασι] Istius est contrarium, quod sæpe in Hom. σκιδῶν ἰό τε πᾶσιν ἀγχαί. Neque hoc in Lexicis est.

1. 1282. Φαεινή] scriberem, Φαεινῆ αἴγλη (Homer. χρυσῶ φαεινῶ λάμπεσθι) ni forte sit, ἀγὰ πεδία.

1. 1285. εἰ, *num*] vertendum erat, num abiissent; quod inscitum in te nimis certa. Propertius, *miror quod, & miror si.*

1. 1286. ὁ δὲ, *Tiphys*] falso. Est enim ordo, ὁ δὲ Αἰσονίδης.

1. 1287. ἔδ' ἐπ] ἐπ est otiosum: ipsa loquendi forma ex Hebræo traducta. 2 Schemuel. 17. consuluit τῆς τῆς τῆς. &c. 2. 1 Sam. 25. 26. non indicavit ei ἡ τῆς τῆς τῆς. Terentius in Andria, *equè quicquam,* hoc est nihil.

1. 1290. ἡ σ'] Sic Aldinum. at Gallicanum, ἡ σ'. illud est ἡ σ' ab ἡμῶν, eras, nempe cum solveremus portu. cujus erat providere omnibus 1. 339. præfero tamen ἡ σ', quia sic jacet Iliadis ο. ἡ σ' (τὸ ἀλῆρες, ἡ σ' αἰ) ὀλιγητελέων. 3. 423.

1. 1292. καλύψῃ] Hocsum tendunt verba Aristot. 3. Polit. c. 9. μυθολογῆται ἢ ἐστὶν ἀρχοναύτας ἢ ἡγεκλέα κατὰ λειπὴν ἀφ' ποιαύτιω αἰτίαν. εἰ γὰρ ἐθέλειν αὐτὸν αἰγεῖν τὴν ἀρχὴν μὲν ἢ ἄλλων, ὡς ὑπερβάλλοντα πολὺ τῶν ἄλλων. Hæc itaque derelictio pro exilio erat & ostracismo.

1. 1293. αἶκε, utinam] quod est αἶθε. Sed hic ponitur ut Ulyss. v. αἶκ' ἐλέησῃ.

Υ' πότερον νόσον] ἀπήμονα νόσον, Ul. δ.

1. 1294.] ἡθμός in Scholiis scripti ἡθμός· & pro σὶ, μοί.

1. 1297. ἰνδάλλετο, flagrabat] ἰνδάλλεσθαι est δοκεῖν, & ἰνδάλλεσαι ὡς, dicitur ut ὅμοι· ἰνδάλλεσαι, Aristoph. Σφηξί. Scholion ad ἑσληγες est complendum ex Etymologico m. Hymnus in Apollinem, ὅμοιη ἰνδάλλομα εἶναι.

1. 1299. βιησάμενοι] ἀντοφθαλιμίσαντες. quam sententiam H. Stephanus βιάζεται, in Thef. ubi præfert, fluctum eluctari. adhuc inscitius in Theocr. Dioscuris αἶσα βιαζόμεναι, redditum, astra implorantes. at meo sit iudicio, invitis astris navigare.

1. 1303. ὃ] ὄπι, aut διό.

1. 1304. ἀθλων, in certaminibus] falso: quia Hercules eos interfecit redeuntes ex certamine, ἀθλων ἀνιδύτως.

Δεδυπότ·, mortui] integre profertur, δ' ἔκτισε πεσών, ut Iliadis δ. Etiam Pausanias memorat ἀγῶνα ἢ ὄπι πείλει, lib. 5. & schol. Pindari, Isthm. 1.

1. 1306. ἔταξεν] Sceleratius esse credidit antiquitas hominem relinquere insepultum, quam occidere.

1. 1308. κίνυται] Hyperboreorum principes fuerunt Boreadæ, Diodorus. turrim autem altam moveri vento majore, non est novum, sed illum observare motum oculis, admirabile.

1. 1310. τοῖσι δὲ] λύσις δόσεως. ut sæpe imprudentia fato excusatur.

1. 1311. ὑποφήτης, vates] jejun. 1. 22.

1. 1312.

1. 1312. ὑψι, *alte*] ambigue dictum. Virgil. *summa caput extulit unda.*

1. 1313. ἐκ λαζόνων, *ex lateribus*] concinnius fortasse ἐκ dicam esse, tenus. Catullus de Nerei filiabus, *Nutricum tenus extantes è gurgite cano.* Ubi nutricum tenus est, à mammis, vel ad mammas usque. Expresse Virgilius l. 7. ubi Juno *Dardaniam* (classem) *Siculo prospexit ab usque Pachyno.*

1. 1314. ὀλκείοιο, *temonem*] Scholiastes, νήιον, μέρϑ & νεώς, ὅπερ σύρεται καὶ τὸ ὕδωρ. Illa navis pars, quæ per aquam trahitur, quæ verba tanquam αἰνιγματώδες esse etiam in Varino retinentur, & silentio omnium obli- gnantur. At certe tota navis trahitur per aquam, cum trahitur. Suadeo primum ut legatur νήιον ὀλκείον, μέρϑ &c. Ac scriptum opinor fuisse, ὅπερ σύρεται &c. qua parte trahitur, & ῥυμβλακῆτιν navis, & est 4. 1619. ἢ ἡ ναὺς ἔλκεται, ubi de eodem ligno agitur, & scribitur ὀλκῆιον. ut hic sit legendum, ὀλκείοιο aut ὀλκῆίοιο. Varinus idem, ὀλκῆς κατὰ χρευσικῶς, τὸ τὸ τρόπιδϑ ἔκταμα &c. igitur nequicquam Etymologus cum πιδάλια confundit ἐφόλκιον, quod & veteribus placuit apud Eustathium ad III. ε.

1. 1319. σωέσιον, *familiarum*] ponderosius scholia σωφιστικῶν confocatum igitur, si licet, dicam. Cujusmodi homines dicuntur in 1. Polit. c. 2. ὁμοσίπυοι, & ὁμόκαπνοι, fortasse rectius, ὁμοκάπνοι, ut in Evangelio, οἱ ἐμβαπτόμενοι μετ' αἰπῆλων εἰς τὸ τευβλίον. huic opponitur ab Homero ἀνέσιϑ, quod Horatius puto ver- tit, qui certum non tenet presere.

1. 1323. μοῖραν] μοῖρα βιδετα est εὐφρασικῶς ὁ βίϑ & Eustath. ad II. δ. unde hunc loquendi modum mutua- tur Apollonius. Sed videndum quid in 1. 1035.

Α' πῆρονι, *orbiculari*] huic interpretationi Eustathii autoritas in Lexicis obtenditur. sed illa ibi nimis est callida. Nam Thraciam Episcopus vocari à poëtis αἰε γίω

γλιῶ ἀπείρονα, quia ἐκ δύο χῆ εἴρησι ἐθνῶν σωέσηκε. Ac lo-
quitur de Thracia Europa, cum Chalybes sint maris
Caspii accolæ. Neque si tota terra est ἀπείρων rotunda,
& partes ejus necessario sunt rotundæ. Quamobrem
magnam aliquis terram Chalybum dixerit. Cui tamen
hoc obstaret quod à Xenophonte traditum lib. 5. ἀναβ.
ὅτι Χάλυβες ὀλίγοι ἦσαν. Superest idcirco ut dicam ἀπεί-
ρῆσαν, ἢ περὶ αἰκλῶ, ut est in Schol. ad Ul. η. Possit for-
tasse exroni longinqua, ut γραῦς ἀπειρεῖη etiam iisdem
in Scholiis explicatur, ἀποθεν παρῆσα; aut denique im-
pervia. Nec incredibile est Polyphemum à Chalybi-
bus periisse, qui in Æschyli Prometheo, ἀνήμεροι, κὶ δὲ
πρὸς πλοῦσι ξένοις. ἀπείρονα tamen γαῖαν esse σφαιροειδῆ
etiam in Scholiis Hesiodi affirmatur, quia circuli ne-
que est ἀρχὴ neque πέρας. itaque regiones & ἡπειροί, ut
puto, orbis dicuntur, ut Ecloga 1. quoniam circulus
est figura omnium capacissima.

1. 1324. ποιήσατο] usu ipso, cujus jure Calypso deti-
nuit Ulysses. 1. 966.

1. 1325. ὄν πόσιν] injuria reprehensum à scholiasta, qui
dictum velit, ἦς πόσιν. At non satis expendit, ὅς esse ἐός.
Ἐλειφθεν] in Hymnis, ἔλειφθεν.

1. 1326. ἐφέσατο] 1. 691.

Δύψας] 1. 1008.

1. 1328. κείλιω] ignitissimum epithetum. Meteorol.
4. 7. ξύλα ὅτι τῷ ὕδατι ὀπίπλησι, quia continent aërem.
At navis tanto est ἀβαπλιστότερη, quia etiam cavitate
sua hoc præstat. idcirco testa cava natat, plana mergi-
tur, ac plus oneris fert navis quam ratis.

Δι' ἐξ αἰλῶς ἔκλυσε, per mare liberavit] imo dimisit.
sed hoc intelligitur, nec legitur. Aliud igitur erat di-
cendum, nimirum quod Virgilius, proluit, hoc est al-
luendo propulit. Hoc lexicorum structoribus incogni-
tum est, cum tamen teneant quod Aristoteles dixit, ἐκ-
κλίσεισθαι ἐς ξηρὸν ὑπὸ τῶν κυμάτων.

1. 1331. ἀκρίω] non totam, quod iusticius hodieque censetur.

1. 1332. χολώσται] χολῶ, Schol. Hebraica dictum enalaga. aut ut 1. 1252. in Schol. pro ἄπο legerit aliquis ἴπν.

1. 1334. in Scholiis pro ὑπερφιάλον lego ὑπέρφιλον. & in Homeric loco est ἀέλαι.

1. 1338. ἀλείτιω, desertorem] Is magis erat Hercules λειπόντως & λειποσράπῳ. Fortasse κυριώτερον est ἀλείτης ἀνδρῶς, qui virum amittit: quippe viam amittit, qui errat. At bonus imperator βύλεται λαόν σόν ἐμμεῖναι, ἢ ἄπολέσθαι. Sed scholia placent, & Maroniam, caritatis injuria. Terentius, pudor patris, hujus misericordia.

1. 1339. ἔθλω, non diu] quod fuisset, ἔθλω.

Ἀέξω, continebo] quo modo enervatur oratio. Maro lib. 11. dixit hoc, ut arbitror, aggerare iras; Græci coquere iram, & χῶεσθαι, quod nequicquam duxit ex χολῶσθαι Eustathius. De Apolline Euripides in Andromachia, ἐμνημόνευσε δὲ, ὡς περ ἄνθρωπος κακῶς, παλαιὰ νείκη. Atque his vellitur auris Homero, cuius reges κῆπον ἔχουσιν, 11. α. qui tamen defendi eo potest, quod vitia regum sit ausus perstringere fabulis.

1. 1343. δηρίσεσθαι] alii πόλιν δηρίσεσθαι.

1. 1349. μουσίδ] vel μουσίδ' ἀναστήσιν, vel μουσίδ' ἀνστήσιν. in Scholiis pro τύπον scripti, τύπον. res est clara.

Ἀὐτοχέδον] rebus relictis aut posthabitis.

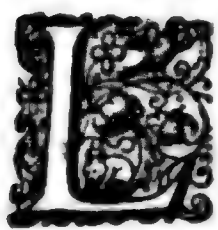
1. 1350. ὕλα μόρον, Hyle coriam] Quod illatinius Schol. μόρον interpretatur μοῖραν. Mibi hujus durities sermonis; ἄρῆν μόρον ὕλα, molliri videtur posse, φειφράσεως observatione.

1. 1351. ῥύσια] vide Hom. in orat. Nestoris, de Eleis.

1. 1353. μασθόντες] Gallic. μασθόντες. 1. 356.

1. 1356. αὐτόθι, ibi] Etiam hoc ἀφ' ἑσῶτῳ schol. quasi non sit etiam ἀφ' ἑσῶτῳ τόπος. At non Pleurone erat, nec Calydone Diomedes; sed ad Trojam, cum de Oeneo loquebatur, ἀλλ' ὁ μὲν αὐτόθι μείνει, Iliad. ξ.

IN LIBRUM SECUNDUM.

Ib. 2. ψ. 1. αὔλις] est αὐλή, flexu Æolico,
 III. ο. 1. 1173. Orpheus, ἀσεμφῆ δέμον dixit.

Δ' μύκησι] ducam, si liceat, ab ῥηκῆ robustus, & mutato in ρ συρισί.

2. 3. ἠμεθλίω] qui & ἠμέσι Pausaniae. Nam in
 μικροῖς σώμασιν, ὕδωρ ἐνυπέρχει πᾶσι, διὰ τὸ δεῖν μὲν εἰ-
 ζοῦσθαι τὰ σώματα, μόνον ᾗ εἶναι τὰ ἀπλῶν εἶδεν τὸ ὕδωρ.

2. de Ortu c. 8. Quo etiam ductus argumento Hip-
 pon, ut crederet animam esse aquam, quia scilicet πάν-
 των γονὴ ὕδα. 1. de Anima cap. 2. Jam Πισειδῶνα εἰς
 ὑχρότητα ἐκλαμβάνεσθαι, & μέγα ὑχρὸν haberi constat.

I. 497.

2. 4. μελίη, Melia] videtur hoc ἰδιασθῆναι, & confla-
 tum ἐκ κυεῖς ἢ περσηγοεικῆ, quasi sit soror & consors,
 aut æquæva fraxini, ac generatim arboris. 2. 481. αἰμα-
 δρυάδα autem esse ex Callimachi perspicitur hymno in
 Delum, v. 80. & seqq. ubi etiam negatur illud esse
 κύριον.

2. 7. πυγμαχίης] Hæc cæstum pugna sæculis pri-
 scis est quam humanitati aut virtuti convenientior, nec
 probari nisi ut ἀκρόθινον πόλεμος, & brevis rerum horri-
 bilium prolusio potest. Fuit autem princeps habita,
 & ut canit Statius, *bellis & ferro proxima virtus*; quia in
 omni prælio primum est τὸ πατάξαι ἢ φυλάξεσθαι, in-
 ferre & exire ictus, Plut. συμπ. 2. Plato lib. 7. de legi-
 bus, ibi: Ἐδὴ ἀπὸ δαίεων τὴν μὲν καὶ πόλεμον, &c. Ictus isti
 fiebant pugnis, quos cæstibus seu subtilibus loris cir-
 cumvolvebant, ut plagæ hinc gravius inferrentur, hinc
 sustentarentur tutius. In hoc autem certaminis gene-
 re exprimendo Homerus diligenter versatur Iliad. ψ.
 & perfunctorie III. σ. ubi hoc certamen certari, ex ver-
 bo ζῶσθαι colligo. Hic enim ritus in priore illo & lucu-

lentiore pugilatu commemoratur, ζῶμα δὲ οἱ πρῶτον
 ἀδικαίῳ βαλεν. Hunc sequitur lib. 5. Maro; utrumque
 Statius lib. 6. Theocritus quinetiam hoc ipsum certa-
 men inter Amycum & Pollucem depinxit Id. 27.

2. 8. μιν, ipsos] è Scholiis. sed nihil necesse est ut hu-
 jus reum culpæ faciant Apollonium; quia ναῦν αὐ-
 τανδρον intelligit, seu navim & nautas simul.

2. 14. πρὶν χεῖρας] Hom. πρὶν μάλ' ἀναχομῆν πε-
 πληγέμεν. Et, ἀντὰ δὲ ἀναχομῆν χερσὶ σβαρῆσιν αἰμὶ
 αἰμῶ, σὺ δ' ἔπεσον, σὺ δὲ σφί βαρεῖαι χεῖρες ἐμιχθεν.
 Theocritus, εἰς ἐνὶ χεῖρας αἰρον ἐναντὶ ἀνδρὶ κατὰ πᾶς.

2. 15. οἱ ὁμίλῃ] ἐλλείπει δὲ ἀπὸ, 1. 60. Aristoph. μόν-
 ος ἡμῶν σπεισάμενος.

2. 21. προμῆτορ, propugnator] At nondum aperte op-
 pugnantur socii. Si res ab eventu sit æstimanda, pu-
 tet aliquis esse *antecessorem*, apud Suetonium in Vitel-
 lio, qualis etiam Turnus, — *antevolans tardum præcesserat*
agmen. Nec abscedit Etymolog. m. ubi asseveratur esse
 προμῆτον ἢ προβαίνοντα ἐν μάχῃ. nec Flaccus lib. 4. ibi,
Qualiter ingressus. Ego cum esse puto qui 2. 15. videlicet
 μονομάχον, de quo consulendus ad Il. η. Eustathius.

2. 23. φαίνε] Ita ostendere pro promittere munus,
 apud Ciceronem. Nec aliud sunt ostenta quam com-
 minationes.

2. 24. ὑπὸ χρομῇ] H. Stephanus edidit ὑποχρομῇ,
 quod nullius est rei.

2. 25. ὄμμαθ' ἐλίξας] 4. Æn. Talia dicentem jamdudum
 αὐτὸς αὐτῷ Huc illuc volvens oculos, totumque pererrat Lu-
 minibus tacitis.

2. 28. οἰόθεν] Aristoteles hist. anim. 9. 44. de leone,
 τηρεῖν τὸ βάλλοντα, ἢ ἵεται ὅτι τῶν. Hoc modo dicimus
 aliquem spectare à vestitu, & aliis rebus, hoc est qua-
 tenus est vestitus. Et pulcre Flaccus de Scopulo, — *quis*
montibus altis Summius abit, longeque jugo stat solus ab omni.

2. 36.

2. 32. ἐρεμνῶ, *atram*] in Scholiis Homericis hoc fere exponitur σκοτεινὸν ἢ φοβερόν. Sed quid huic conveniat loco disquiram. ἐρεμνὴ γαῖα est operta, in Θεογονίᾳ. quia summa terræ superficie contegitur quicquid in ventricoso ejus est gremio. Ea forsitan re dici hic queat vestis interior & opettior. Verum quia obscura fiunt quæ teguntur, nox quoque est ἐρεμνὴ. Adhæc rectiora nobis sunt suspectiora: igitur αἰγὶς erat ἐρεμνὴ & sic κατὰ τὴν ἑλληνικὴν. quod hujus esse loci videtur. 3. Æn. Horridus in jaculis & pelle Libyssidis ursæ. aliter I. 219.

2. 32. διπλῦχα] I. 326. I. 722.

2. 33. αὐτῆσι] sine refibulatione, præ certandi studio. I. 722.

Καλαύροπα] ἀφέλεια ἠρωϊκὴ.

2. 34. κρήνοιο] Suppleri potest εἰργασμῶν. Lucianus in περὶ ἑβραϊσμοῦ. 2. 231. Ego inter Hebraismos refero, ut sit oleastrinum.

2. 35. παπλώαντες] Gallicana, πηλώαντες; quasi si operosius fuerit extructum theatrum. cui sequens continuo carmen refragatur.

2. 36. ἴζον] Sedent spectatores, vel ut iudices, vel ut immunes negotii, vel ut commodius spectent.

2. 37. φύλῳ, *naturam*] Eadem utriusque fuit natura, sed diversa μεγρότης dignitas, & δεξιότης seu κάλλος, facies denique corporis universi, & forma exterior, quæ si φύσις sit dicenda, non ἀρχὴ κινήσεως significabit, sed αὐτοφύειαν, quæ non adsciscitur curatura. Hujus φύσις etiam est, statura. Fuit enim Amycus πρῶτος, vit mensurabilis, Latine, *statutus*.

2. 40. Φανδρὸς ἐν ὄμμασιν] hinc Virgil. Æn. I. Casariem nato genitrix, lumenque juventa Purpureum, & latos oculis afflarat honores.

2. 45. πῆλε, *concusit*] rectius Æn. 5. — alternaque jactat (Dares) Brachia protendens, & verberat ictibus auras. Ubi præterea ictus isti lusorii vocantur pralia prima:

quia sunt pugnae antecœnium. Ejus finis, ostentatio roboris, exploratio brachiorum & ἤξις seu incitatio. Statius lib. 6. — *inclinant tantum contraria jactu Brachia, & explorant castus*, (de quo 2. 57. ἀλλὰ βάλω πρὸ χειρὶ) *hætantque terendo*. Hanc antiquis σιαμαχίαν mire facile probatam Eustathius ait.

2. 49. ἐρέχθω] Schol. ἐπεθύμω. sed hoc est in ἐελδο-
μύω 1. 275.

2. 52. ἰμάντας] de duplici cæstum genere scriptum à Pausania l. 8. ibi. πῶς ἢ πυκνὰ ἔσιν.

2. 56. ἴνα μὴ] in Scholiis pro σιαμψὶς legerem ἑαμψὶς.

Ἀτίμωσαι, *accuses*] è Scholiis quod notandum fuerat à Lexicorum scriptoribus. Scholiasta hic τὸ βάρβαρον & Ἀμύκωσιν notat: idque hoc præcipue argumento, quod victus Pollux minus stomachari sortitionem potuerit quam cæstum liberam electionem jam tum concessam. Quæ mihi præpostera esse videtur sententia. Nam fors tollit litem, sed non finit querelam: & facilius accusamus fortunam quam nostrum judicium: nec laudantur magis fortunati imperatores quam prudentes. Turnus itaque laudem fortitudinis invidet Æneæ, cum ait, *Vtere sorte tua*. Multo barbarius, opinor, est, quod idem Amycus sibi certam promittit victoriam, & simul ominatur Pollucem in futurum aliis esse memoraturum, quantus sit artifex cæstum.

2. 58. ῥινὸς βοῶν] Homerus dixit βῆς. Unde Plautus, uti statuo, suum mutuatus acumen in Asinaria, *Vbi vīnos homines mortui incurfant boves*.

2. 64. παρηγορέοντες] Iliades ψ. Τὸν μὲν Τυδείδης δεικλυτὸς ἀμφοτερονεῖτο, Θαρσύνων ἔπεισιν· μέγα δὲ αὐτῷ βίλετο νίκῃ. Ut Minerva Ajacem Sophoclis alloquitur, *χεῶ χειρὶ*: Atque antagonistæ etiam inter se hortabantur, sed animo amarulento. αἶρε πλῆκτρον, εἰ μάχῃ. Aristoph. ἡδὲ τὸ πῶς ἡδὲ τῶν, Ijobi 38.

2. 65. ἤδεν] Hic cauto incedendum pede, nec assentiendum

tiendum Grammaticis qui ajunt esse hoc veluti fictum ex ἡδεσων, ut Moschopulus in 1. ἐργων Heliodi, *λω* (πληθωλικῶς sumtum) γίνεται ἀπὸ ἡδεσων καὶ συγκρηπλω τὸ σα συλλαβῆς. Noster sobrie loquitur Scholiasta, sed non satis explicite. Si ego audiar, hæc Hebraica censebitur enallaga, ut sit, neuter istorum notat. Nam ἡδεσων est sensu meo pro ἡδεσ, ut *λω*, τρίτον ἐνικῶ pro ἡ. Psalm 73. *τω* καὶ. ἀγαθόν, ἔπαινον ἐφίεται. 1. ἡδικῶν, quod ab uno quoque expetitur, id ei est bonum. Euripides in Jone, ἐν *λω* δὲ ὑφαντῶν χράμμασιν ποικίδ' ὑφαί. ubi requiritur continuo, ἔρανος, ἡλιος, alia.

2. 66. ὑπερβαίνει] mortem. ἀφημισμός. Flaccus quarto, *Nescius extremum hoc, armis innectere palmas* *fac famulis.* Æn. 6. — *extremum fato quod te alloquor hoc est.* ut μέγα π βόαν.

Δήσωνες] ἐνδήσωνες, pro ἐνδήσων. 1. 646.

2. 75. αἰσίων, evadens] è Scholio, ὑπερβαίνει. Quæ ad rem non pertingunt, & Apollonium in culpa αἰσίων, ἡδεσων ponunt. αἰσίων est corporis agilitate huc illuc moveri. Virgilianus contra, utpote lenior, *Stat gravis intellus, nisuque immotus eodem, Corpore tela modo atque oculis vigilantibus exit.* Delicatiores Statius, — *motu Spartani acuto Mille cavet lapsas circum cava tempora mortes.* Motu acuto est αἰσίων.

Νοήσων] Virgilius, *ictum velox prævidit.* nempe prægnantiores solum ictus vitavit Pollux.

2. 77. ἡπε] Gallic. ἡπε. Si nihil hic sit mutandum in scriptura, sensus erit talis. Animadversa Pollux & vitata pugilatione, aut ejus parte atrociori, qua erat innoxia πυγμαχία, & ad inferendos ictus opportuna, eatenus ipse quoque ictus intulit Pollux. At H. Stephanus in Thes. κέρτ (κάρτ legendum) ἀάατ, ὁ ἀβλαβῆς, robore inviolabilis. sed non addit uternam sit pugilum intelligendus. Scholiasta pro κάρτ legisse videtur κέρτ, & alioquin parum explicat.

Meam versionem sic legi præoptem. — *quia erat roboru innoxii & perviam facta.*

2. 79. ἀνλίξοα, parata] Scholia melius hoc declarant. 1. 369. Et Heraclitêum illud ἀνλίξεν συμφέρον, ἡθικῶν 8. 1. puto esse ἐναυλοτροπιῶν, de qua Diogenes Laërtius, δι' ἧς (ἐδόκει αὐτῷ) ἠρμόσθαι τὰ ἐντα.

2. 80. ὀπιβλήδω] quasi incumbenter. 2. 84.

2. 81. ἄηται] ab ἄημι, vel ἄω. 4. 884.

2. 87. ἰδρῶ ἄλις] Sustuli ὑποδιαστολῶν, ut est 4. 656. & alibi.

2. 89. φορβαίδω] Virg. aut aliquam in magno sequitur grege, Ecloga 6. 1 Regum 4. 177 ἡ βοῦν πασχει. Idem poeta hanc comparationem dilatando fecit suam, 3. Georg.

2. 90. ἐπ' ἀκροτάτοις] Virg. Constitit in digitos extemplo arrectus uterque.

2. 94. γόνυ γένος ἀμείβων] Eustathius explicaret, ἀθροῖων ἡρέμα, aut ἀθροδίζων. Sed lentor huic temporis non est conveniens, & sequitur, μετὰ γένω. Flaccus 4. Dat genibus junctis latus, &c.

2. 95. ὀσεία] lateralια κροτάφω, ubi κροτῆσι τὰ φων ἀφέρει, ut volunt anatomici.

2. 96. ἀμ' ὀδυῶν] melius est ut legatur ἀμφ' ὀδυῶν. Scholiasta enim declarat hoc, ὑπὸ ἀλγηδόνω.

2. 97. ἐκχυλο θυμὸς] Virg. animam effundere. & Purpuream vomit ille animam. Aristoph. ἐν Νεφέλαις, ἐκπίνειν ψυχῶν, exorbere sanguinem. Ubi Scholia inter tres ψυχῆς formas ponunt τὸ αἷμα, ὅπερ ἐστὶ μόνω τῷ ζώων. Critias pronunciavit animam esse sanguinem, 1. πρὸς ψυχῆς, 2. Quocirca effundere animam est interficere, in Scriptis Sacris.

2. 98. ἀφειδήσαντες] Iliadis 1. αἰεὶ ἐμὲν ψυχῶν ἀφειδήσαντες πολεμίζεν. Περσέων 20. 24. Judicum 12. 3. ἡ ψαῖον ἡ ψαῖον ἡ ψαῖον. Unde generatim est contempnere quidvis, Lucretius hoc vertit, reparcere l. 1.

2. 99. ἀζν-

2. 99. ἀζηχέες, *rigidas*] Arbitror id esse quod Æn. II. vocatur telum *solidum nodis & robore cocto*. ubi robur coctum sonat, fumo aut sole duratum, adeoque probatæ soliditatis: quam quia etiam pulsatio prodit, recte Scholia, πᾶς ἡχέσας ξηρὸν ἦχον, qui *fragor aridus* Virgilio. 2. 115.

2. 103. ἡ δὲ ἐκάπερθεν] ex Iliadis π & υ. ἡ δὲ ἀνδιχα παῖσα κεάθη.

2. 104. κεάθη] κεαθ εἶσα ἀνέκειτο εἰς ὤμους. Hebraismus, cujus ubique obvia sunt exempla: ut Esaiæ 5. 13 ῥῆψη & sibilavit ei, hoc est sibilando advocavit eum, & apertius Psalmo 74. vers. 7. & 8. Virgil. *jugulant in flammis*.

2. 107. ἐνέβαλεν] eodem durante impetu.

2. 108. δεξιτερῆ] Scholiasta connectit cum ἰόντῳ, sed cohæret aptius cum ἤλασεν, & opponitur ποδί, 2. 106. Nam & πύκλης erat, & manum adhuc in cestu habebat. In scholiis τὸ συγγενὲς πλαγίων, est res Hebraica. ejus specimen insignius mihi notatum in Lystratæ initio, καὶ πειθαρείδας κ' ἢ ἄγχεσα, pro καὶ τὴν ἄγχεσων.

2. 109. γυμνή] Aristot. de partibus animal. c. 15. αἱ βλεφαρίδες (εἰσὶ) τῆ πρὸς τὰ ὄμματα περιπιπόντων ἐνεκεν. Ac Gellius, quam gravis sit partis istius jactura, docet l. 6. c. 4. Quocirca non sum credulus Scholiastæ cum inquit, ἀποκίψας αὐτὰ τὸ ὄφθαλμὸν, & ὀπωπή, ἢ τὸ ὄφθαλμὸν χύρα. confer 2. 447.

2. 110. βίλω] lego βίης.

2. 113. ἄψαυσθ] ἐνεργητικῶς, vide 2. 956.

2. 117. αὐτὸς] Ἄρητῳ. quem puto esse ἡψ.

2. 123. παθμοῖσιν] quæ stabula se in parabola referunt ad αὐλὴν Ἀμύκας, 2. 1. quæ tanto jam sopito pasto-
re satis erat expugnata.

2. 124. ἡμαρ] hoc est tempore, Hebraice.

Χαιμερίῳ] cum fament maxime lupi. alia ratio in

Scholiis est. 9. *Æneid.* — *ventos perpressus & imbres.*

2. 126. ἔλωσι, *discerpant*] aliquanto melius quam Scholiasta, ἀρπάξωσι. quia observatum est Iupum omnes jugulare, etiamsi auferre omnes nequeat. Et ex II. π. hoc sumtum est, ubi αἰρδύμηναι, & Ἰηχρῶν, quod hic ἐπαίωσεν.

2. 128. πρὸς σφίσιν] reprehenditur hoc in Scholiis tanquam ἀνόμηρον sed hic potest excusari, ut dicantur omnes omnibus incidisse, in tanta trepidatione. quæ non est inusitata ὑπερβολή. 3. 1171. & alias occurrunt talia, ut Joh. 12. εἶπον πρὸς ἐαυτῶν. ut falsa sint illa verba Scholiastæ, ἃ γὰρ πρὸς ἐαυτὰ.

2. 131. καπνιόωσι] fumo cruciarint in mellatione. μίμησις Virgiliana 12. *Æneidis*, *Inclusas ut cum lasebroso in prunice pastor Vestigavit apes, fumoque implevit amaro.*

2. 139. Οἶαι] Jos. Scal. in Varronem, vias esse ait.

2. 140. ἀπέοντο] Errat Scholiasta; & hic est sensus. dum rex peregrinis insidiatur, & vitam amittit & opes.

2. 143. περιπαύω, *circumactim*] Lexica, circum-agendo. Scitius Scholiasta, εἰς πλὴν ναῦν ἐλαύνει, & περιελαύνειν, ut πρὸς sit Ἰπῖ. quomodo Xenophon περιβάλλωσθαι λείαν, circumvertere & intervertere. quibus significatur περιπίησις, cum ad nos aliquid aut circa nos vertimus. Appianus Syriacis, Μεσσοποταμίαν ἐς ἐαυτὸν περιέπασσαν.

Ἐπέμοντο] Schol. ἀπέπεμοντο. Etymol. ῥήματα πλάκεις ἐλλειπτικά ἐστὶ τῶν προθέσεων. πλεονάζουσι & ἐλλείπουσι τῶν προθέσεων Ἀπῆκσι. Schol. in Equitibus.

2. 144. πῖς] 1. 240.

2. 156. ἀκέοντο] ἀκεῖσθαι valet mederi & sarcite, ut & κρη. Medici igitur, ac imprimis Chirurghi sunt sarcitores, non vestium, sed corporis humani.

2. 162. ἐμμελέως] Ergo heroës suos poëta ornare Musica cognitione & usu.

2. 163. κλειόν] κλείσασιν in primo versu Η' σιοδείων ἔργων est ὑμνεῖσιν celebrantes seu celebratrices, usitato Hebraismo, ut in Scholiis est. ubi in interpretatione nequicquam dicuntur celebres. Euripides Ascraeum optime interpretatur in Bacchabus, Πιερία μέσαι ἔδρα, Σεμνά κλειτὸς ὀλύμπου. Theocr. Id. 16. Αἰεὶ τῷ ποθὸς κέραις μέλι, αἰὲν αἰοιδοῖς, Ἵμνεῖν ἀθανάτους, ὑμνεῖν ἀγαθῶν κλέα ἀνδρῶν.

Διὸς υἱὸν] Apollinem, Scholia: sed falso. & crediderim mendosam esse scripturam. Ipsum enim Pollucem intelligi res ipsa docet, & assentatur mihi Pausanias in Laconicis. & Flaccus l. 4. ibi, *Salve vera Iovis*. 4. 650. & sequentibus.

2. 164. ἤγειρε] Quia sol est ἀλέκτωρ.

2. 165. περσίων] lego περσίων. 4. 54.

2. 168. in Schol. καλχηδόν. lego χαλχηδόν.

2. 169. ἐναλίγκιον ἔρει] rixurptus aqua mons. i. Ἄρ.

2. 171. 1. ὑπὲρ νεφῶν] ὑπερβολὴ παροιμιώδης. σὴν ἡλίου, Psalmo 107.

2. 171. αἰὲν] existimo esse μάλλον μάλλον. quia semel hoc fit, & uno tenore. eodemque metior modulo quod est II. φ. αἰὲν κισχίσατο.

2. 173. ὑπὲρ νέφε.] σφαλματώδες τῷ πο. suspicor fuisse ὑπερηφανὸς, ut κύμα ὑπέρβιον lib. 4. cujus vestigium est in Florentino, ὑπὲρ νέφε. & δόξα ὄρθα sunt τὰ μὴ ὑπερηφανῆ, Xenophonti. Psalmo 89. γὰρ de mari, & Jobi 38. γὰρ de fluctibus dicitur. Ut ut est, καθάπερ νέφ. in Stephanica editione nimis videtur pedestre.

2. 177. γαίη ἀνήψαν] πρὸ δάφνη ἀνήψο, 2. 160. Orpheus, Βιθιωῶν μέγα ἄστυ πλατείη κέλσα μὲν ἀκλή. Est hæc Bithynia Ευγορα, quo deveniebatur ex opposita Bebrycia seu Bithynia Asiatica, quæ ab illa denominatur: quamvis Pherocydes in Scholiis contra sentiat. Pausanias quoque Phineum θρᾶκα vocat, & circa

Salmydeffum idem habitasse traditur, ubi Phinopolis sita: sine sententiarum pugna. Flaccus l. 4. *Nec mihi diversis erratum casibus orbem, Amiffas aut flere domos, aut dulcia tempus Lumina.*

2. 181. ὀπίζετο] Scholiasta videtur jungere, ὀπίζεσθαι διός, quasi χρείων sit vaticinando, unde Lexica sumserunt. Sed mihi probabilius jungi videtur, ὀπίζετο χρείων (pro χρείειν, ut Æschylus in Perſis, σέβομαι θεσιδέσθαι) ἀνθρώποις ἢ αὐτῷ διός νῦν. ut scriptum 2. 313. Ac videtur alicui Phineus religionis veteris vulgator extitisse, ac inde cæcus ac hæreticus fuisse habitus.

2. 182. χρείων] 1. 413. At sic aræ deorum frigescebant.

Ἀτρεκέως, inperide] Schol. ἀνέδλω, ἀφρρήδλω, sine sermonis obliquitate, quod Paulus in Περίξῆσιν effert, εἰδέν ὑπεσειλάμλω. Iſocrates in Euagora, εἰ δὲ σωπίμως ἢ μηδέν ὑποσειλάμνον εἶπῶν. Jeremiae 42. ὕψ. 4. 777 οὐκ ἔστιν ἔλ.

2. 186. ὠφειναίετμ, vicini] 1. 909.

2. 188. γαμφυλῆσι] uncas manus dixit Virgilius, in illa indubitata loci istius imitatione. 3. Æn. Eustach. ad II. π. ταῖς λοιπαῖς ἀρπύαις (præter Ποδάργω) ὁ μὲν ὄχεῖρας θεσσαλάτῃ, ὡς ἔ ἀρπάζειν.

2. 191. μυδαλέλω, fatidum] Schol. μουσαροῖν. Sed è nativa vi nominis est, humidum. ὅτι τὸ ξηρότερον ἀσηπτότερον, Problem. sect. 12. & humiditas ad siccitatem non ἀνάλογον temperata, fœtoris est mater.

2. 192. μὴ ἢ] hoc est μὴ ὅτι.

2. 197. ἀκήρειον] ἀμυλωδόν, excors, J. Scal. in Catale&.

2. 200. ἀδρανίη, torpore] νάρκη alii, imbecillitate. sed non legitima est imbecillitatis & senectutis oppositio. Et Æschylus dixit ὀλιγοδρανίαν ἀκικω, quod inepte converteretur, imbecillitatem sine viribus. Verba tragici ex Iliad. χ. de prompta, — εἰδ' ἐδέρχθης ὀλιγοδρανίαν ἀκικω, ἰσόνειρον, Ἄ. τὸ φωτῶν ἀλαδὸν γῆρ' ἐμπεποδισμῆον. Utique locum sic elaboravit Maro l. 12.

Ac velut in somnis oculos ubi languida preßit Nocte quies, ne-
quicquam avidos extendere cursus Velle videmur, & in mediis
conatibus agri Succidimus: non lingua valet, non corpore no-
ta Sufficiunt vires, nec vox nec verba sequuntur. Hinc emer-
git ἀδρανία esse languorem, & quasi invalentiam
agendi, ex inusu aut aliunde ortam.

2. 203. ἐπαυλίσιον] ἐπ' αὐλείσιον. ex Ulyssæα. depre-
hendo αὐλειον ἔδον esse περίθυρον, vel περίδομον, aulam
seu porticus extremitatem ante δόμον seu atrium. quia
inde est in aulam ingressus 3. 39. 3. 647. Lucianus in
ἑταιρικῆς.

Κάρ⊕, vertigo] è Scholiis. quod ut admittatur, se-
parandum tamen est ab ea σκοποδινία quæ ex naturali-
bus oritur causis, & proprie morbus est. Et quidem
κάρ⊕ duplex, credo, existit, vel ab ebrietate vel dæ-
mone. De illa forma Eustathius ad Ul. σ. ἀπικθὶ λέ-
γασι κῶμον τ' ἐν συμποσίῳ κάρον, δι' ἧ κατὰ φέρεται πρὸς εἰς
Ὀμηρικὸν κῶμα, ὅπερ ἐστὶν ὕπνον. Est igitur κάρ⊕ in
ebriis crapula & tumultuosum somni proœmium. De
altera Virgilius, reor, scripsit 3. Æn. *Vix ea fatus eram,
tremere omnia visa repente, Liminaque Iadurusque Dei, totus-
que moveri Mons circum.* Haec tamen κάρ⊕. sequitur κῶμα
aut aliquid κῶμαλι simile, *Submissi petimus terram.* Nam
ad oraculorum etiam consultores pertinebat res ista.
Hinc est quod Pausanias l. 2. de Ardali ara refert, ὅτι
αὐτῶ μῦσαις ἐν ὕπνῳ θύσασιν, λέγοντες τ' ὕπνον θεῶν μάλιστ'
εἶναι φίλον ταῖς μῦσαις. Musas autem esse Apollinis
ὑποφήπιδας persuasissimum fuit. 1. 31. In Scholiis scri-
psi δόμημα per μικρὸν ο.

2. 210. ὑμῆς] hoc est ἐσὶ, solenni Hebræis more.
Ad quem refero quod in Lisystrata οἱ σώφρονες, hoc est
ἐσμεν σώφρονες.

2. 212. νό⊕ οἶδεν] ut Bilham est vir ῥῥη ὀρησ, aper-
tus oculi: etiamsi sit ἕρῃ, hoc est ἐν ἐκπῆσι, Nume-
τοι. 24. & sic sumo τὸ περιόρασθαι, 1. 895. 3. 552. θεωρεῖν,
Περίξων

Προξέων 27. In Acharn. Comici Græci, ἐνοραῖν. Act. 4. Sc. 7. ubi lepida derisio eorum οἱ ἐν ἐλαίῳ ὄρωτες μανθίδονται, quod simile est τῇ καλοπυρομανθείᾳ αὐτ κρυσαλλομανθείᾳ. Virgilius, — Tyberim multo spumantem sanguine cerno : quæ sunt Sibyllæ ἐν Ἰέξ verba. Hebraice est מִן, unde מִן visores, prophetæ. Nec nullus hic usus verbi מִן. 1 Regum 22. מִן, quod rectius conversum à Fr. Junio, video, quam à Belgis, 3e facti. sunt enim ejus verba qui prophetari incipit. Male tamen ille מִן, dispersum iri: nec sat recte LXX. διεσπασμένον. Puto enim esse participium præsens Niphal, ut מִן, quod est Διασπειρομένης, hoc est Διασπείρομαι. 1. 646. 2. 343.

2. 214. ἀνάπνομη] H. Stephanus in Thesaurο, κῆμη, satis inepte.

2. 213. ἰκεσίς, supplicem] ἰκέσις est interdum idem quod supplex, at neque semper neque hoc loco.

2. 217. ἦς πρὸς ἄλλα θεῶν] Gall. ἡδὲ θεῶν οἷσιν. perinvitus ego Florentini hic vestigia deseram, præcipue quia recta tendunt ad sententiam poëtæ. quare sic scribendum censui, ἦς πρὸς ἄλλα θεῶν. Aristoph. Θεσμοφ. πρὸς ἄλλα κακῶν μέρους ἐξέλαχον. Malim tamen nec tere ἦς θεῶν, ut πρὸς πόλων ὄδε, Soph. quam πρὸς ἄλλα θεῶν, quod insolentius. In Theocr. Aite — πρὸς πάντων θεῶν est etiam scriptum. 3. 585. Illud tamen correctum est à doctis ex Acharn. Schol. in πρὸς ἄλλα πάντων θεῶν. quod ibi θεῶν legitur. Sed alius hic præterea nodus est. Hæc enim sententia, quam (Junonem) singulari modo respectatis inter deos cæteros, etiam Orphei est, τίμδε δὲ (Junonem) ἐκ μακάρων πρὸς ἄλλα κυδαίνεσκε, nempe Jason. Flaccus sequitur Orpheum. Ego cum Homero sentio, cujus verba Ulyssæα μ. ἐπεὶ φίλος (τῇ Ἡρῇ) ἦεν Ἰήσων. hoc est ἐφιλέτω τῇ Ἡρᾷ, Eustathius. Nec nullo mea nititur argumento sententia. Nam eximium Jasonis erga Junonem studium nusquam commemorat Apollo-

Apollonius; Et Apollo hic est unicus, atque διέπν πάν-
 τω. ab eo denique omnes Nautarum spes pendent:
 quamvis Juno constanter honoret Jasonem, 3. 74. &
 ipse de favore deæ gloriatur, 4. 384. Sed veniendum
 ad verba. Res ipsa poscit ut legatur ἦ. Sic enim est
 4. 1470. & τὸ μέμβλετ' Ἀχιλλεύς. Errant præterea qui
 μέμβλομαι putant esse παρεληλυθότος χρόνον, & fictum
 hoc esse thema ab Apollonio. Eo enim themate Ho-
 merus & alii utuntur. quod ex loco ejus modo indi-
 cato cognoscere est. ubi, σὺν ἔπ τὸι μέμβλεται. Non
 tibi amplius curæ est Achilles. Fit autem μεμέλεσθαι ut
 πεπορεῖν Aristophanis, & alia. atque hic e abit in β, ut
 μεσημβρία. Sed ut finiam tandem, Phineus vates &
 Apollonius poëta norunt Junonem imprimis satagete-
 rem Argonauticam.

2. 221. λαξ ἐπίβη] Π. ε. λαξ προσίβη, calce innixus
 pectori, hastam extraxit, quod nemo ibi explicavit. Est
 autem equi hæc armatura, ideoque Æschylus in Εὐμήν.
 νόμος καθιππώσασθαι dixit: & in Persis, ὦ δυσπύνητε δαί-
 μον, ὡς ἄγαν βαρὺς ποδοῖν ἐνήλα παντὶ Περσικῷ γού, &
 ibid. δαίμων ἐνέβη Περσῶν γυεῖ.

Εἰς τέλος] τελευταῖον, Σπέρρηματικῶς, Schol. in 2. Id.
 Theocriti. 2. 314.

2. 222. πρὸς δ' ἔπ] lego πρὸς δ' ἔπ, non abnuen-
 tibus scholiis.

2. 224. ὀλίθρη, malo] pernicie aut maledico; aut lo-
 co pernicipi, ut 1. 1213.

2. 226. ἐμόν] Scribendum εόν quia Schol. contendit
 melius dici à poëta postro potuisse, ἐμόν. 3. 86. 3. 167.

Λελάθοιμι μεμηλώς] πρὸ λαθόιμι ἄπμελεῖσθαι τροφῆς.
 Cujus ignoratio imposuit Hartungo. Indicatur sum-
 ma Harpyarum vigilantia. Aliud est λαθέσθαι νόον, de-
 fraudare genium.

2. 227. ρεῖα ἦ] Hebraismo noto ἦ est v. Gallicana,
 ρᾶον. mihi hic quoque antiquiora sunt probatiora.

2. 231. ἀδάμανθῶ] Scholiasta ferrum dixit ἡμίον.
Æschylus Prom. ἀδάμανθ' ὀδέει λύμην.

2. 238. Θρήκεσσιν] Asiaticis 2. 167. Alii in Paphlagonia.
Ἄνασον, imperitabant] inepte hoc. quia de se loquitur
Phineus. λέξις huic similis, imo patria, 1 Schem.
9. 17. יבנא יבני.

2. 242. ὁμορξάμην] dicitur hoc ἀνασρόφως, ut Ho-
mericum, χαοτάμην & πελεμίχθην, pro eo quod est πε-
λεμιχθῆς ἐχάσατο. Interpres ademit poëti isti ἦθ &
mellitissimum, quod etiam legitur Apocalyps. c. 22.
Sed utrunque est probabile.

2. 244. συζερώτερον] 2. 343.

2. 246. ἦρα] in Scholiis ἀρεῖ explicatur. vide omni-
no 1. 477.

2. 247. δεδάως] Schol. diceret μαθῶν, & ob id est
μανθ' ὀδέει, nempe ἀτρεκέως, 2. 182. aut aliter. nam
varie possunt πονηροῦ ἐσθ' οἱ μάντης. suspicantur hic Bo-
readæ, quod novit poëta, & exposuit nobis antea.

2. 249. παρέθετο, imposuit] melius, proposuit, aut
potius, commisit.

2. 253. ἀπὸ θυμῷ ἐσεσθ'] quasi sit πε-
σεσθ' . Scio quidem hoc ex Eustathii haustum esse com-
mentariis, ubi de aliorum sententia, ἀπὸ θυμῷ πρὸς λέγε-
ται, ὅτε ἐν θυμῷ πνέων, ἔτοι ἐσθ' ψυχῆς, εἶτα ἐκπέσθ' ἐκείθεν. Sed inanius hoc videtur esse, & plus loci ob-
tinere in oblivione, planissimaque gratiæ effusione.
Ecl. 1. illius nostro labetur pectore vultus. At in Homeri
loco, Jupiter minatur Junoni fore ut ipsa minus sit
Jovi grata, & ἐξω ψυχῆς. Adhæc ἀπὸ θυμῷ ἐπὶ σιωπῆσιν,
II. ξ. est ingratus. quomodo & Julianus in Cæsaribus,
τῷ δὲ τῷ σπ' ἀπὸ γνώμης ἐσθ' . rem finit quod scribitur
2. 261.

2. 254. κενᾶς] lumine & videndi facultate privatas.
Nam cupiditate μακροβιότητ' ipse oculis soli offigen-
dis cæcitatem sibi attraxerat, ut alii fabulantur. 2. 109.

Ἀνέγει, *surrexit*] non ut aures ita surrigi oculi, sed intendi dicuntur: nec tamen satis latent hic primævi sermonis signa, in κῶξ, quod est sursum vertere pupillas oculi, idque πρὸς directe inspiciendi causa, Proverb. 4. Theocritus ἀναγλιωᾶσθαι dixisset, quia dixit ὠειγληνᾶσθαι, Id. 32.

2. 258. ἢ μ' ἔλαχεν] ἢ ἐγὼ ἔλαχον, quam sortito acceri: ut Plautus, *febris te caperit*. quia λάχεσις est ἡ κατὰ τὰ τῶ μοῖρα, δεχομένη μὲν τὰς ἑραίας τῶ ἀδελφῶν ἐνεργίας, συμπλέκασα ἢ καὶ διδῶσα ταύτας εἰς τὰ ἑῶ αὐτῆς τετραγυμνία τὰ ὀπίγεια. Plutarchus περὶ εἰμαρμένης. Theoc. Id. 4. ὅς (σκληρὸς δαίμων) μ' ἐλελόγησεν.

2. 260. οἶδε] Gallic. ἔδε, non æque recte.

2. 261. ἔπειτα] legendum ἔφετα, quo & Lucianus utitur post Homerum.

2. 262. τῶ μὲν ἔπειτα] legi velim, τῶ μὲν ἐπ' εἶθ' ὄρησι. Est enim ἐφ' ὄρησις. 2. 295.

2. 267. αἶδε] antiquiore scriptura, pro αἶ δέ, sensu eodem. ut ἔδε 2. 235.

2. 270. μεασηγὺς, *illico*] ex Scholiis sinistre intellectis. ubi καὶ τῆσ, lego, καὶ τῆσ.

Ἄμ' αὐτῇ, *cum impetu*] refero ad κλαγγῆν. Ulyss. αἶμα πνοιῆς ἀνέμοιο.

2. 276. ὠδίασεσκεν] Languidius Hesiodus in Theog. αἶρ' ἀνέμων πνοιῆσι καὶ οἰανοῖς ἄμ' ἔπονται.

2. 279. αἶγας, *capros*] imo, capreas, αἶγας ἀγρίας nam & cicures capri sunt cornigeri. Decepit interpretem genus. at non minus ὁρσενικῶς usurpari potest caprea, quam dama, quod etiam inde constat, quia capreae fœtus dicuntur capreoli. videbantur mihi possidere ibices aut rupicaprae, de quibus Plin, 8. 53. huic negotio accommodate satis.

Κεραῖς] Iliadis δ. Οὐκέρεσ' ἐκ κεφαλῆς ἐκκαίδεκάδωρα πεφύκει.

2. 280.] jungo, ἐνὶ ταινόμενοι.

2. 281. δράβησαν ὀδόντας, colliserunt dentes] Sic omit-
titur ἀραβῶ, qui est ὀδόντων. in clypeo Hesiodo, ubi
eadem est sermonis structura, λαχὺς δράβεῦσαι ὀδόν-
τας. 12. Æn. — *vividus umber Hæret hians, jam jamque u-
nes, similisque tenenti Increpuit malis, morsuque elusus inani
est.* Ovid. 1. Metam. *Alter inbasuro similis, jam jamque se-
nere Sperat, & extento stringit vestigia rostro.*

2. 285. πλωτῆσιν] insulis maris Ionii aut 'Siculi.
Huic scenæ servit Virgilius cum ibi eas ab Ænea vi-
deri facit, Æn. 3.

2. 288. ἔφემυς, non est par] οὐκ ἔστιν εἰς. Rectius,
nefas, ἔμφοσιμον. Idcirco in illo Virgilia, nostræque in-
juria cadis, cædes est percussio, aut occidendi conatus.

Ἐλάσσαι, insequi] aptius Maro, hujus fabulæ hæres
& ἀλάδοχ, Sed neque vim plumis ullam, nec vulneta ter-
go Accipiunt. libro 3. quæ neglexit Flaccus l. 4.

2. 300. μετὰ χρόνῳ, sublimis] μετὰ χρόνον. in Vespis
extremis, ῥίπτε σκέλ' ἔργον. Plautus in Milite, faci-
te inter terram atque calum ut medius sit. Hesiodus in
Theog. videtur huic opponere οὐδ' χαμσὶ ἐρχομένης.
ubi Scholia χρόνον etiam vocari ἔργον asserunt, quia
est pater temporis. 3. 1150. Henricus Stephanus malit
μετὰ χρόνῳ, sed non mecum, cui & placet antiquitas
& tuenda videtur esse.

2. 302. ἀειροβήσαντες] Hinc esse puto *februarie*, Sa-
binorum lingua, purgare. Sabini autem fuerunt, ut
tradit etiam Plutarchus in Romulo, λακεδαίμονιον
ἀπειροβή.

Ἐπικειδόν, rite] probissime dictum. Nam sene non-
dum purgato, sacrificium non erat futurum ἑσπέρης.
Quid hoc commentò vetustas docere voluerit, jam
alii disquisierunt; sed modo generatim avari principis
imaginem figurari tradiderunt. At propius etiam ad-
spici res potest. Phineus vel rex fuit, si fuit modo, vel
vates, vel utrunque. nam prisco more fiebat, ut idem
esset

esset & rex & sacerdos. Is cum avaritiæ esset obnoxius, ab Heroibus ad meliora est traductus. Et δωροφαγίας ejus haud obscure incusatur. ψf. 185. & 186. Is autem omnes reditus non minus celeriter abscondebat, ac si vento & procellis essent abrepti. Itaque interdum nihil aut edebat ipse, aut aliis dabat; interdum nimis parce, & cum fœtore ἀπειροκαλίας agebat talia, quæ merito judicatur cæcitas. Atque hæc res amicos à Phineo abalienabat. Ergo Harpyæ animus sunt avarus. Interea ne illi quidem nihil vident, qui Phinei filiam in Harpyis numerant. Insignis enim est Aristotelis vox 2. Polit. c. 11. Φαῦλον τὸ πὰς μεγάλας ὠνήτας εἶναι τῶν δρχῶν, πλὴν τε βασιλείαν ἔτι πλὴν στρατηγίαν. ἐνπιμον δὲ ὁ νόμος ἔτι ποιεῖ τὸ πλεῖστον μᾶλλον τῶν δρετῆς, καὶ πλὴν πόλιν ὀλίω φιλοχρημάτων, Alioquin Apuleius 10. Milesiatum, Harpyias fuisse immanes muscas scribit.

2. 305. ἐξόμνητοι] Et antiquior est & verecundior cibi capiendi modus, cum uni mensæ assidetur. 7. Æn. *Perpetuus soliti patres considerare mensis.* Geneleos, 27. Jacobus invitatur, ηρω.

2. 306. ἐπ' ὀνείρασι] Psalmo 126. οὐβήθη ἡ γῆ. Quia & somniantes & qui vigilant, interdum dubitant de re. Virg. *Vera ne te facies verus mihi nuncius adfert?* 1. 290. in Scholiis ἴσων, fort. ἴσων. Est hæc παραναφώνησις Phinei, similis quodammodo Cyclo Epico, & contractius proponit τὰ παραγνωσέα quibus legentes imbuantur primulo, aut certe ipsius narrationis secururæ defectus sarciatur.

2. 310. πείρατα, *eventum*] aptius Schol. ἀ δὲ αὐτῆς ἀπαπέρασι. Sic Maro Georg. 1. *fauces tentantur Abydi.* & in Pollione, *tentare Thetyn*, est experiri mare. Homero Ulyss. γ. organa aurifabri sunt πείρατα τέχνης, quibus opifex operis facit periculum. Omnis enim artis etiam ἀκρεβέστερας & minus σχαστικῆς opus à voluntate operantis & materie pendet, quatum utraque est

variabilis. Idcirco in quavis arte γίνεται π τ̄ ἐνδεχ-
 μέων κ̄ εἶναι ἔ μὴ εἶναι ὁ. ἡθικῶν c. 2. Virgilius quoque
 in manifesta hujus loci imitatione lib. 3. *Æneid.* duo
 ista memorat, tutam navigandi viam, & ἄνυσιν. — *quæ*
prima pericula vito (f. vitem) *Quidve sequens tantos possim*
superare labores. & Helenus ipse pauca se pollicetur di-
 cturum, — *quo tutior hospita lustras Aequora, & Ausonio*
possis considerare portu. Eustathius illa περίεργα τέχνης inter-
 pretatur περιώπικα, δι' ὧν ἡ τέχνη περιέργειται. sed opus
 artis περιέργειται magis quam ars ipsa, & alioquin mea
 verior est sententia: cui insuper firmitas est aliqua ex
 Æschyli loco in *Promethæo*, ubi is vaticinatur Joni
 τέρματα ὁδῶν seu πᾶν τέρμα πορείας (à quo differt, quod
 ibidem legitur, αὐτὸ τέρμα πλανημάτων) veluti statio-
 nes & hospitia. Quod dilucidius appareat, si quis il-
 lam Tragediæ partem legere velit.

Ἄνυσιν] dixi *emolimentum*: quia est, molior moli-
 mentum; emolior emolimentum: ab emolo est emo-
 limentum i correpto, & ob id emolumentum. non
 puto hoc fuisse animadversum à Victorio, *Variar. Lect.*
 l. 20. cap. 10.

2. 311. κλῦτέ νω, *audite ergo*] è Scholiis. sed non ab-
 surdus possit verti *dum*, præsertim in imperativis. ut
 idem sit quod κλῦτε δή. & sic δεῦρό νω erit, *ad esdum*.

2. 312. ἀτρεκέως] lego ἀτρεκές ut 2. 314. 2. 393. 2. 607.

Ὅρωρε] hic φίλον puto poni ὑπαρκλικῶς. Virgilius
 omnino hoc cogitavit l. 3. *Æneid.* *Prohibent nam cætera*
Parca Scire Helenum, farique vetat Saturnia Iuno. ubi con-
 tra quam Servius scripsit, est, scire vobis, hoc est ede-
 re. tale est Marci 11. 33. ὅτι οἶδα μὲν, hoc est non di-
 cere possumus. Nec aliter capio quod legitur Mar-
 ci 13. 32. εἰδὲ ὁ υἱὸς [οἶδε] quod sic declaratur Πράξαιον
 1. 7. ὅσα est adverbium.

2. 316. χαπέσι] Gallic. χαπέωσι. illud amplector ar-
 etius. Aristophanica sunt, ἵνα μὴ ἐνέχραφε, ἵνα διέφουρον.

2. 323. *συφελή, periculosum*] H. Stephanus in Scholiis ait exponi, *τραχεῖα καὶ σκληρά*. quæ tamen verba in iis non sunt. Præterea in Gall. est *συφελή ἀκλή*, quod secutus sum.

2. 326. *οἶτον ὀλησθε, necem concilietis*] Melius ex Homeri Il. Φ. verti potuisset, *ὀλέσθε κακὸν μόνον*. & visum mihi est legi oportere, *ὀλέσθαι*; ut sit ordo, *ἰθύνετε (ὄρματε) ὀλέσθαι*.

2. 327. *ἰθιώειν*] alterum in scholiis puto esse *ὠθύνειν*.

2. 328. *οἰωνῶ, ἀνε*] si οἰωνοὶ intelliguntur aves, sunt *σαρκοφάγοι*, ut *γύπες* & *κέρρακες*. Schol. ad Il. α. Non est mihi dubium quin sua hinc sumserit Virgilius l. 6. de columbis viam ad ramum aureum præsignantibus.

2. 329. *ἐφιέμεν, præmittere*] Schol. *ἐνδιδόναι*. quod esse iudico, ordiri, ut apud Lucianum in *ρήτόρων διδασκαλίῳ*, οἱ χοροὶ σὺν ἐνδιδόντας (*ὑπερφωνεῖσι*) 2. 344. exordium enim *ἀναβολή* est, & instar *μοιᾶ*.

2. 332. in Scholiis pro *καρλιώαιτες*, scripsi *καρλιώαντες*.

2. 333. *σεινωπὸν*] ἐνθα οὐκ ἔχουσι *Διὰ πείαν νουοῦται* εἰς θέαν, ἀλλ' ὅπου σενῶνται οἱ ὄπις. Libet mihi ejus originem petere ab ὀπή, quod eodem tendit, ut sit angustum foramen, vel janua, quia *τριβώνιον* πολλὰς ὀπὰς ἔχον in Pluto Aristophanis, *πολύθυρον* dixit Lucianus, eaque de causa *Æschylus Thebas ἐπιασόμους* vocavit: & quia per oculorum *οἴτην*, hoc est cavernulas videmus res, initia viarum appellantur oculi, Genes 38. *οἴτην*.

Φάος, spes] imo res sperata, salus, *τις*, Psalmo 4. 7. & 97. 11. Contra tenebræ, *πῆν*, adversitas, Ijobi 15. 22. & sæpiissime alibi. Inde hauserunt & Græci & Latini.

2. 334. *ἐν ὠχλωλήσῃ*] 1. 870.

2. 335. *ὀνήϊσον*] puto esse *ὑπερθεληθὸν*, ut sit *ὀνειῶν ὄνειδος* & *ὀνήϊδος*: etsi in scholiis legitur, *ὠφελιμώτερον*. Eo unumquodque tempore est capessendum, quo maxime valet. Ante opus invocandus est Deus, in

opere major est manuum usus quam precum. Sic Phineus aurem vellit Homero & consequenter Virgilio, qui in media pugna longas texunt preces.

2. 336. πρὶν δ' ἔπι, prius autem ne] hoc contumpritur sententia & vera & pia, quam modo explanavi.

2. 339. ἐξαλέασθαι] supplendum εἶη. ut 1. 82. vel μόρσιμόν ἐστι. posset tamen utiliter mutari in ἐξαλέοισθε, ut alibi ἀλέοιο sinente hoc idem particula κε. Similiter πέλοι, & οἴοισθε.

2. 341. in Scholiis, scripsi Δῆ π, cum esset Δῆ δέ.

2. 343. ἀνάρισθαι] quod clamat immedicabilis illa oculorum cæcitas, quæ mihi tamen non adeo claudit mentis oculum, ut vera prævidere nequeam. Cujus rei fons aperitur ab Aristotele in libello περὶ τῆς καθ' ὑπνον μανικῆς, ubi asserit homines nec φρονιμωτάτους & ἐκπαικῆς frequentius θεωροῦν, quia illorum quidem Δῆνοια ἔ φρονησικῆ, ἀλλ' ὡσπερ ἐρημὸς καὶ κενὴ πάντων. hos vero αἰ οἰκεῖαι κινήσεις σὺν ἐνοχλήσειν, ἀλλ' ἀπορραπίζονται. Nimirum quo minus est in charta scriptum, hoc plus in charta scribi potest. 2. 212.

2. 345. ὡς κε πέλη] Schol. ἐσὶν, εἴμαρται. sed forte quis malit simplicius dicere, negotium hoc prout geritur, ita eventurum esse. Quia illud est πανπλοζία affine & ἀπαιδεσία, de qua Aristoteles 2. posteriorum Anal. c. 15. Apollon. 3. 350.

2. 346. ἐνδοθι Πόντις] 2. 354. par huic σὺν ταξίς, σκίλων ἐνδον, Sophocles. Plautus, vide sicne vostra intus domum.

2. 348. ῥηγμῖνας, litora] Marcianus etiam αἰμαλὸν vocat, & extreme detestatur: quicum facit Xenophon ἀναβ. 7. & Strabo lib. 7. πρὸς ὃν οἱ ἐκπέπλοντες ὑπὸ τῶν αἰσῶν ἀξερπάζονται. verum ne mea quis culpa erret, ῥηγμῖν vocatur τῆς θαλάσσης τὸ ὄπισθολάζον, ubicunque ejus superficies facile vento frangitur in fluctus. fractio ista in medio mari ab ipsius juvatur soliditate, quæ impervia est, & ventis subsistit; in litore, ab ipsius
 CCGTæ

terræ oppositu, 2. Meteorol. 8. vel, ut in Salmydesso ἀγαν πεναγώδης, ab iniqua maris brevitate. ac memorabile est quod ibi philosophus nubes quasdam aëris esse ῥηγμῖνας ait, quæ in νλωεμίᾳ sint productiores, & rectiores; vento flante, obliquiores. Hinc enim emergit ῥηγμῖνα esse non terram aut aquam litoris, sed litus quatenus est πρὸς ἄνεμον, ut scriptum in Etymologo. perspicitur indidem, qua ratione Virgilius fluctum dixerit fractam undam, cur litus dicatur fluctifragum à Lucretio lib. 1. & fluctus frangantur ad Ætnæ radices l. 6. quod non nego explicari etiam desævire, 1. 554. sed hanc huic verbo vim inesse nego. 1. 554.

Αὐτε, tandem] magis est ut societur cum ἰκηθε. iterum veniatis in portum: non iterum ad hunc, sed iterum. quia nunquam illuc appulerant. 1. 585. & 586. Vel valet, deinde. aut vacat omnino, ut 2. 945.

2. 350. γνάμψαντες, radentes,] male. γνάμψειν est κάμψειν, Orpheus ἢ Ἀθω δεινδρώδεα κάμψαν.

Θωηίδε] Orphei exemplo. aliis est Θωιάς. utrumque à Thynis Thraciæ populis, qui θῖνοι in Strabonis l. 7. sed Xenoph. l. 7. Θωοί.

2. 351. ἀνὴπέραιαν] Scholiasta ἐν τῷ πέραν. Sed ei non curæ fuit verborum singulorum sensus. ego Ἰπιδέτως accipio positum; quamvis accentus discrepare videatur. Is autem se habet ut in πότνια & similibus. Μεα stabilimentum sententiæ peto ex 4. 522. νῆσον ἐς ἀνὴπέραιαν.

1. 354. ἀκτὴ] Arrianus & alii ἄκραν vocant, ut & ipse Apollonius 2. 653. Orpheus tamen μέλαιναν ἀκτὴν vocat. quod est ab arcta significandi affinitate.

Ἰψόθι, in alto] in altum, Virg. geminique minantur in talum scopuli.

2. 355. δινῆεις] Scholiastam verborum ordo latuit, qui est, δινῆεις Ἀχέρων αὐτῶν Διαπέμωνων νεῖδθι, ἐξήσι Φάσει γλῶσσο ἀκρης.

2. 358. ἐνεπίϑ] Alii asperarunt. noster respicit ἔπυμον, Venerus est immissus, ἐνεπίς.

2. 360. ἐλίχης] majoris & à polo remotioris ur̄s. Strabo l. 12. Κάραμβις &c. πρὸς τὰς ἀρκίης ἀναπεταμύη.

2. 361. ἠλίβατϑ] Pindarus ὑψίβατϑ. Est igitur ex ἤν supra; aut Arabico ἠκν, unde ἰασιῆλι, & asperatione retenta ἠλιϑ, hoc est ὑπερίων.

2. 362. ὑπέρ, super] recte: quia in ἀκρωρεία, superiore ejus parte & quasi ὑπερωρεία (quod diceretur ut ὑπέρθυρον & ὑπερῶον) hic fit quod commemoratur. tanquam apex promontorii supra medianam aëris regionem emineat, quo ventis adire non datur, & sic sit κερυφὴ μὴ νεφελομύη. ut aliquorum habet Physiologorum sententia. Scholiasta etiam hic ἀλογισεῖ.

Περισφίζοντα] πεῑ hic est ut in πειτρίπειν τῶν, & πειπίτεια.

2. 363. κύρϑ] 3. 162.

2. 366. Ἀλυϑ] huc conferri queat Scholion Etymologici in Ἀλυσ, p. 72.

2. 367. ἐρδίζοντα, fremebant] Virgilius ipsum retinuit lib. 6. Ubi Styx — omnem Coccyto eructat arenam. cum ipso enim flumine arena evomitur in Ostiis. l. II.

2. 369. ἀγκῶν, Anconi] Scholiasta κῶλον dixit, & quidem πρῶτηρικῶς. Arrianus vocat Ἀγκῶνα λιμνίαν. 2. 966.

2. 370. ἐξανέχϑ γαίης, extenditur terra] verba casta.

Ἐπὶ δὲ, in autem] quam pueriliter!

2. 371. ἐπ' ἀκρίω] in Scholiis scriptum, ὑπ' ἀκρίω, quod aptius est.

2. 372. Ἀφειμύϑ, perlapsus] in Scholiis petitur ab ἰημι τὸ πορεύομαι, unde εἶμαι ἀφειμύϑ. At illud εἶμαι obsoletius est quam ut tolerari possit. Idcirco dexterius ibidem explicatur, μεθ' ὄρμῆς ῥέων, aut magis, Ἀφφερόμυϑ. quia τὸ ῥέων jam fuit in μύρεται. nec fallax

fallar ego, si ducam ab ἴημι, ut sit transmissus, videlicet animæ suæ imperio, quæ est aquæ nativa κατωφέρεια. 1. 339.

2. 382. κάλινα] scribendum κάλινα: nec admit- tendum Henrici Stephani κάλιμα. Ligneis arcibus ligneos thalamos aut etiam turres inædificarunt.

2. 383. μόστωας] &, metro nihil urgente, μόστωας, Latini falas dixerunt. Strabo l. 12. τῶν πύργων μοστώων λεγομένων: qui & ἴκρια ibidem interpretatur. Sed explicatius Scholiasta.

2. 384. λιασῆ] ἐρήμω. 2. 387.

Νήσω] Scylax appellat νῆσον Ἀρεως.

2. 386. δῆθεν] ὡς δὴ μάλισσα, Etymolog. m. fortasse est pro δηθά.

Ἀπειρέστοι] 2. 1084. 3. 927.

2. 390. ἐξ ἀλδς] 6. Æneid. — *via prima salutis (quod minime veris) Graja pandetur ab urbe.* Vos nihil magis quam naufragium formidatis: at inde speranda vobis est salus. rem exitus ipse docuit sub hujus libri finem.

2. 392. ἰχέμεν, *appropinquare*] frigide. ἴχειν est tenere, sistere, unde Φάρμακον ἴχαιμον, Lucianus.

2. 396. Βεχείρων] à Βέχειρ. ut Βέχειρες in manuscripto Scylacis, quod accedit propius ad τῶν Βεcher, Numerotum 26. aut Chald. τῶν, primogenitus.

2. 398. Βύζηρες] Scylax, Βύτηρες.

2. 399. ἔχοντες, *habitant*] ἄκυρον.

2. 400. πείρετε] *compono εμπείρετε*, & inde duco ἔμπορο, qui trans mare currit mercium causa.

2. 403. [δινήεις] Βαθεία δίνη est Ulyss. ζ. Sane mira memoratur fluvii istius profunditas. & Theocritus βαθιῶ vocat. vide Problem. Sect. 23.

2. 406. πόθι, *ubi*] recte. ex τῶ pro ῶ.

2. 408. δεδοκημέθ'] δοκᾶν est insidiosè excubare Virg. 4. Georg. Hydram dixit servantem ripas. quod magis declarant sequentia.

2. 409. ἦδυμϙ] ut in Hymno Mercurii. qui est ab-
bi Homero νήδυμϙ, v addito.

Αἰναδέα, *truces*] videtur ἀναιδής πέτρα Il. τ. à Virgi-
lio exponi, mons improbus. l. 2. Æn. & in Georgicis,
labor dicitur improbus: quoniam impudens homo
oculis indemissis & ὀρθαῖς νόραις περιβλέπει.

2. 413. διήκεο] egent hoc verbo Lexica vulgata.

2. 415. πόντονδε] in pontum, de verbo. Et sic τὸ
περᾶν solet ordinari, εἰς τινα τόπον περᾶν, transire in
locum.

2. 417. ἔσεται] σικλίον hoc loco. est enim ὑπερολογία
scriptoribus usitata, qua sententiæ in quendam quasi
orbem eunt & redeunt & prius respondetur ad poste-
rius membrum.

Παρά σο] f. κεν παρά σο, aut, κε παρὰ σο.

2. 418. κέλῳθον] ad terram aut urbem Æam: quod
sequentibus firmatur.

2. 420. Ἰπικέκλιτω, *sua est*] ex Scholiis. Sed decla-
ratio sensus pro interpretatione habetur, ut scriptissime
peccatur.

Ἐχάλῃσιν] errore sæculi illius heroici. ὑπερολίω
vocat Eustathius & ἐκλοπισμὸν, Ulyss. ζ. in colloquio
Nausicaæ cum Ulyssæ, qui videndus.

2. 424. ἐξ Αΐης] è Colchide, cujus hæc fuit urbs, ut
de Circa in Virgiliano etiam carmine Æta dicitur &
ipse rex Æetes, vel Æates, ut Eleates, ἀγγάτης Apollo.
& alia. Qui Æetes scribunt, poëtas & Jonas sequuntur.

2. 426. τῆς] 3. 549.

2. 431. ὅπως] pro ὅπε & ὅπι, Eustath. ad ll. κ.

2. 439. ἔει] pro ἔει.

2. 441. κήδετο] ut Ulyssæα ξ. κήδετο βιότοις.

2. 446. παλινάγερτον] μετὰ βλήπην, Etymolog. m. Sta-
tuo τὸ τὸ referri ad Φάϙ, ut sit πάλιν ἀγερτόν.

2. 447. κενεα] 2. 254. Fit hoc, destructo humore
crystallino, qui in tunica ὀφθαλμοειδῆ servatur. Idcirco

est hic illis annumerandus defectibus, unde ad habitum nullus patet regressus: læso videlicet potissimo videndi organo, ipsa animæ vis est inutilis.

Ἐγὺαλίξαι, *condixit*] perperam. Optat Phineus, ut hanc Deus morte immissa finiat oculorum calamitatem.

2. 449. καί τε] τῷ καὶ respondet γ, γ est ὅπως, ut Exodi 36. 17. & sæpe alibi. Herodian. lib. 3. καὶ ἐν τῷ ἔργῳ αὐτοῦ γέννηται. quod non erat à Sylburgio tentandum.

Μετέασομαι] anima corporis egressa ergastulo etiam sine usu oculorum omnigena circumfundetur voluptate.

2. 451. ἀμειβομένων] 6. Æn. Hac vice sermonum roseis aurora quadrigis &c. respiciendum hic ad 1. 260.

2. 452. πεικλήται] pro πεικλήσαι. 2. 186.

2. 455. ἀφαιρός, *egens*] proprie, exuccus & tenuis

2. 473. & seqq. cui respondet è contrario vir πῶψ, pinguis, hoc est dives.

2. 459. ἐνόησεν, *videbat*] Exacte Virgilius vertit lib. 8. — ut te fortissime Teucrum Accipio agnoscoque libens, ὡς ἀπασιως σὲ δέχομαι τε καὶ νοῶ. Nec loquitur aliud Plautina in Menæchmis ancilla, *Inaures da mihi &c. ut te libenter videam, cum ad nos veneris.*

2. 460. ἐπομυθήσατο, *pradixit*] inspiratu Scholiastæ, προμυθήσατο. ut sub lucem, ante lucem. malim tamen, Apollinis instinctu dixit, ut 1. 22. aut προῖς accipere, pro foras.

2. 471. πῖ] hoc est ἔπῖ. Aristoph. ἴσως ἢ ἴσχε κεκλείσεται, hoc est æque non occludetur.

2. 476. μογέοντι] Musæus, παπταίνων ἐμύθησε.

2. 478. οἶ] sic ut sibi spem impunitatis polliceretur.

2. 481. μὴ ταμέειν] Hinc fluxerunt, quæ reperiuntur lib. 3. Æn. ubi de Polydoro est oratio.

2. 495. μαθητιον, *fatidicum*] alia est vis verbi μαθητιον in Scholiis.

2. 496. ἀνομήσιο, *orientem*] tota loci sententia & ipso verbo aberratur tum in interpretatione Latina, tum in Scholiis, ubi, ὑπὸ πτω πτωίαν.

2. 497. ἀλέγων] curabant, Virg. i. Georg. hoc est parabant, i. Ἄν.

2. 498. &] Terent. vixit, dum vixit, bene.

2. 502. Κυρλή] *luculentum ἐπεισόδιον*, aut certe *divticulum*, quo illa Jovis δρωγή distincte declaratur.

2. 503. παρ' ἀνδράσιν, *apud viros*] turbatus hic est verborum ordo, πῆφαται παρ' ἀνδράσι.

2. 505. ἀνερίφαλο] i. 214.

Χθονίης, *indigenis*] f. *terrestribus*, ut *aquaticis* opponantur. Hymnus Veneticus. Ἡ' πῆς νυμφάων αἰ τ' ἄλλω καλὰ νέμονται, Ἡ' νυμφῶν, αἰ καλὸν ὄρϑ τὸδε ναιετῆσι, Καὶ πηγὰς ποταμῶν, ἔβησσεα ποιήεντα.

2. 507. Μυρτώσιον] fortasse hic est τόπος, de quo Scylax in Μαρμαρίδαις, ἀπότομος κύκλω, ἕδαμῦ ἔχων κατάβασιν. ubi & μωρσίνοι memorantur esse. Callimachi in Apollinem Scholia, Μύρτωνα, ὄρϑ Λιβύης. & Hesychius etiam αἰπϑ exponit τόπον ὑλώδη.

2. 510. Φιλότητι] ut Ulysses γ. & κ. & ξ. hic tamen possit esse, *raptus pro virginitate*: ἐ Virgilio.

2. 511. μαρμαίωνα] non enim *immortales* habentur *nymphae*.

Ἀγρόπν, *venatricem*] ἐ Scholiis. quod non pulcre convenit cum ποιήσατο, quia *venationis* studium est ἐπασιῶδες πῆ nec cum ἐπωρυμία & titulo Αριστῆι qui ἀγρός dictus, quia ὅν ἀγρῶ ἐμίγη τῆ μητρὶ ὁ Ἀπέλλων, ut hic tradit Schol. vel, mea opinione, quod esset arator quoque, Virgilio adstipulante, in 4. Georgic. Hic autem Etymologicum scholia nostra auctat in Ἀθαμάνιον.

2. 516. ἐρμηνεύ, *opacem*] Hesychius etiam exponit, ὑψηλίω.

ὑψηλῶ. & opaci vocantur montes propter silvas. prius confirmat Scholiasta.

2. 521. λοιμῶ, *famis*] sed non est scriptum ullibi, λιμῶ. & illud probat tum Diodorus l. 4. tum quod scribitur hic 2. 514. tum res ipsa. Certum interea est utrumque malorum istorum esse ἐξ αὐχμῶ.

2. 522. Κέω] Diodorus cum Scholiasta Κῶ appellat, & Κέως alia est vicina Helenæ. Sed hoc maluit flexu uti Apollonius. jungo autem, ἐγκάλενάσασατο.

2. 525. ἐν ἔρεσιν] antiquissimus hic est mos offerendi excelsis in locis sacra, & ex Dei mandato fluxit Genes. 22. Sed postea restrictus fuit ad Morijam seu templum Hierosolymitanum, cum antea liber esset. 1 Sam. 9.

2. 526. Διί, τοῦ δ' ἔκηλε] τοῦ, Διός, Scholia. Me hic diversum sentire cogit quod est, & recte, ut videtur, in Gallicano Διί. τοῦ δ' ἔκηλε. quod δὲ isti respondeat δὲ alterum 2. 528. hæc præterea foret περὶ λογία cum eo quod est 2. 527. ἐκ Διός, & 2. 501. Nonnus denique harum θυηλῶν κήρυκας vocet τὰς ἐπισημὰς αὔρας.

2. 529. κωδός] cujus in ore aut capite est Sities.

2. 531. ἐρυκθῆμοι] Scholiasta legit, scripsit certe, ἐρυκθῆμοις, quod etiam videtur recepisse Hesychius, satis negligenter. At hæc respiciunt ad 2. 500. & 2. 533. Plinius ait Etesias Ponto esse Aquilonares.

2. 532. παντῆμαρ, *singulis diebus*] quadraginta autem numerantur.

2. 533. ἐκ τῶθεν] 1. 1078. Sed Scholiasta addit, ἀπαλῶσαι ἐπ' αὐτὸν (tollenda enim est ὑποδιαστολή) quare oppositum Salmydesso litus intelligit. sed errat, meo animo. De XII. diis Apul. & Polyb. l. 4.

2. 534. πέριω] jungenda πέριω ῥηγμῖνι, pro ἐν τῷ πέριω ῥηγμῖ. Atque intelligendum est litus Europæam, sive Europæ propriæ, ubi adhuc erant. 2. 177.

2. 537. πεπληγῶν, *inherentem*] quod magis datum sententia

tentia quam verbo ipsi. i. 1056. nec placet δῆμα illud, quamvis inde sit ὑπόδημα.

2. 540. νεφέλης κέφης; nebula levi] aut nube αἰθέρου, Meteor. l. i. c. 9. Nebula sane nubis est æmula.

2. 543. πάτηθεν] Genes. 20. 13.

Οἷα πολλά] οἷον πολύ. ut Ulyssææ i. ubi minus placet Eustathiana πρῶτης εὐσεως ἐλλειψις.

Βελαρῶν, gravem] ἰχυρῶν diceret Eustathius. sed est, ἔβραχεν ἄξων Βελοσσῶν, ejusdem deæ causa, ll. ε.

2. 545. τηλέρως] i. 82. Rei istius causa ab Aristotele affertur 2. οὐκ ἐμνήμης. τάχιστα ἢ κάλλιστα γίνονται ἀπὸ δρχῆς αἱ ἀναμνήσεις. Hoc principium est hic, uti arbitror, ipse locus, ubi tum esse viator fingitur, unde revolat ad ipsam patriam cogitatione, quod & ibi declaratur, ἄλλοτε δὲ ἄλλη. Aristoteles, ὅτι πλείω ἐνδέχεται κινήσασθαι ἀπὸ τῆς αὐτῆς δρχῆς.

2. 553. ἀνακλύζεσκεν] allutu propellebat impetuosus fluctus. H. Stephanus abluebat, inepte. Schol. ἀνέχεπε, neglecto verbo.

2. 559. ποιήσω] ο εἰρεσίω] ut facere unguentariam, & similia. In sacris literis, ἢ ἡγῶν, qui voluntate peccant. Quia τὸ ποιητὸν est quodammodo πρῶτα εἰρετόν.

2. 561. λοιπῶν ἄλλων] ut postremo omnium, μάλιστα πάντων nempe qui illac essent navigaturi.

2. 562. οἰχομῆνας] collisus gratia. Et Schol. τῷ οἰχομῆναι obvertit τὸ σπρηχθῆναι, 2. 586. Nempe vehementius concurrunt gladiatores, verbi causa, qui nonnihil retrocedunt, & feliciter transitur ex intervallo fossa. respondet huic ex aduerso, πάλιν ξινίσσασθαι.

ἰδόντω] aptius cohæreat ἰδόντω. 2. 576.

2. 563. ἀνέχετο, infundebatur] confundebatur. Juvenalis, casu confusus amici.

2. 570. ὑπό] Schol. ἀπλάδας, male. jango, ὑποκλυζέσις.

2. 572. ἄχνη] Id. 15. Theocritus, ποτὶ κύματι ἐπ' αἰθέρου πύοντα.

ἄφροντα. & Hesychius ἄχνιω vocat ἑπιπολάζοντα τῷ κί-
ματι ἀφρόν. 3. Æn. *Objecta salsa spumant aspergine cautes.*
II. λ. ὑψόσε δὲ ἄχνη σκίδναται. ἄχνη est λάχνη in Epigr.
niveus liquor, i. divinationis Tullianæ.

2. 574. πελειάδ[ο]] ἐρωδιὸν facit Orpheus, quæ avis
fuit Minervæ sacra.

Καχλάζοντες] Statuo ego idem hoc esse cum ἑπιγε-
λαῖν, quod est cum sonitu frangi, Problem. sect. 23.

2. 578. πλημμυρῆς] hic non est solennis ille maris
affluxus, sed ἡ τῆς αἰλὸς ἐπανάστασις, ἡ κλύδων[ο] φορῆς ἢ
ἀνάχυσις. Schol. ad Ul. 1.

2. 580. ὑπὲρ κεφαλῆς] huic παροιμιώδ[η] locus est in
re inevitabili. Virg. l. 5. *Olli caruleus supra caput adstitit
imber.* Josuæ 2. *יְהוָה אֵלֵינוּ*. illius culpam cædis ferre
nunquam recusabimus.

2. 581. διείδετο] hoc est late recesserant rupes: ut vi-
derentur transiri posse. Flaccus 4. *Cæperat incumbens &c.*

2. 584. ἤμυσαν] Quia naufragium, & quæ in aquis
subitur mors sunt ἐν φοβεροῖς ὑπὲρ ἀνθρώπων. imo sta-
tuebant τὴν καθ' ὕδατος θάνατον ὄλεθρον εἶναι ἐκ αὐτῆς τῆς
ψυχῆς. qua de re Synesius Epistola 1.

2. 586. ἀλλά μιν ἐφθη] Ordo, βαρύθυσαν ὑπὲρ εἰρεσίᾳ,
(ut Hesiodus, ὑπὲρ αὐτῆς βαρύθ[η]) ἀγχαλάσας, nimirum
gubernaculo. Aristoteles in Mechanicis c. 4. docet ὅτι
ἡ κώπη μοχλὸς ἐστίν, & ob id maris ponderi aliud pondus
addat. Hunc autem Apollonii locum à Virgilio cogi-
tatum existimem, illis in verbis, *tum protra avertit, &
undis Dat latus, insequitur cumulo praeurptus aqua mons.*

2. 587. ἐξεκυλίθη] non erat hic σικλίον τελείαν.

2. 588. ἐξανείρυσε τηλόθι πετρῶν] longe supra petras
levavit: vel ἐκ πετρῶν· ubi ἐξ potest explicari super, si
spectetur εἰς ὄ· ut in montem evadimus quem supe-
ramus.

2. 589. μετὰ χρονίη] Maro, *hi summo in fluctu pen-
dent.* 2. 300.

2. 591. ἐμβαλέειν] quod modo κρηπερῶς ἐρέσσειν fuit. Flaccus, *clausum scopulos super effluit aquor.* ubi etiam pro arenis est legendum ahenis.

2. 593. ἀπόρυσεν] Virgil. *Non aliter quam qui aduerso,* cætera nota sunt. contra fit 2. 596.

2. 595. κατηρεφές] regens, & sic altum: quia quod regit eo quod regitur solet esse altius. Ovidius 1. *Metam. quod regit omnia cælum.* 2. 583. 2. 585. Aliter Hesiodus dixit δώματα κατηρεφέα πέτραις, *tecta saxis.*

Ἐστυπο, *subfidit*] quasi sit scriptum ἕστυπο.

2. 596. ἐπέτρεχε] sic ut præcurreret fluctum pondere suo. quasi præ navis velocitate fluctus stare videri potuerit, ut si quis in navi celerius procurrat quam procurrat navis.

2. 597. περπεροκαταίγδλω] cohærent περπερὸ αἰλός. quod de ἀπικαίδων quoque censendum, 2. 606.

2. 599. νήια] quia navis jam erat rudus & cadaver, perdita forma actuosa. vel quod navis lignea saxis comminuenda mox esset.

2. 607. νωλεμές] Orpheus βυασόθεν ἐρρίζοντο.

2. 608. ἰδών, *appellens*] 2. 318. Quia nemo Cyaneas ante Jasonem interius vidit, & ipsæ, lib. 4. Flacci, *Non dum ullas videre rates.* Hunc igitur in modum Apollonius de Cyaneis egit. Quæ hic appellantur πηληγάδες, πέτραι συμπηληγάδες, κυάνεαι πέτραι. Euripidæ dicuntur κυάνεαι ἀκτιῶ, πόντες διασάι συγχωρῆσαι πέτραι, κυάνεαι συμπηληγάδες, κυάνεαι σωοδοί θαλάσσης, σωδρομάδες πέτραι, δίδυμοι πόντες πέτραι. Simonidæ σωορμαίδες. Plutarcho πλαιγκλαί, quæ diis est consueta appellatio, Ulyss. μ. hoc est fictitia. Seneca in *Medea*, — *cum duo montes Claustra profundi, hinc atque illinc Subito impulsu, velut athereo Gement sonitu, spargeret astra Nubesque ipsas mare depressum.* Hæ rupes judicantur atque adeo in Geographia traduntur esse insulæ aut scopuli aduersi, quos interlabitur mare vadofum & naufragii periculis plenum.

plenum. Caruleæ dicuntur quia vel sunt subnigræ, vel marinæ. Juvenalis, *Illic caruleos, hic piscem fluminis*. Harum concursus vel est intelligendus de scopulorum fragminibus utrinque decidentibus, & fretum magis adhuc angustantibus, vel de latronibus qui utrinque obsederunt transitum, & quasi occluserunt, donec ab Jasone essent sublatis. Hinc illa fabulæ portenta, quæ oscitanti auditori tanquam crustula dantur à poëtis, & vulgi oribus solent propagari. ac verissime à Pausania lib. 8. dictum homines τοῖς ἀληθέσιν ἐποικροδομῆν ἐψάσμα. Moveri tamen insulas testatur Seneca αὐτόπης, Naturalium quæstionum libro 3.

2. 611. Φάσσω] Hebraismus. Herodotus l. 1. ὡς μὲν ἐγὼ λέγω, mea quidem opinione. ἠθικῶν 6.2. ἐν Δελφείοις ἐστὶ κατάφασις ἔσπύφασις.

2. 630. ἔγκλημα δῆμα] ut Lucianus, Ἐπίκριμα ἄχθος.

2. 633. Φυλάσσω] Ulyss. χ. νύκτα φυλάξεις, uteris nocte ad somnum, ut mane primo possis &c. itaque ad nostri poëtæ mentem accommodatè nox appellatur Ὀφρόνη.

2. 637. εἶο] huc supplendum τὸ ἀμφὶ, quod sequitur.

Οὐδ' ἤβαιδον, non parum] præter & verba & sententiam.

2. 640. πειρώμεν] hoc modo excusatur illud ἡμῶν ἔροτον, quod à prudente decenter pronuntiari negant, qui non regitur à casibus, sed regit casus.

2. 642. Ἐπιρήδω] ἐκ τῶν ὀρέων, & ἔστι δὲ αἰνιγμαίων, Pausanias lib. 8.

2. 645. θάροσθ' ἀνάψομαι, induam] agente id ipsum Scholiasta. II. 1. δύσαι αἰκλῶ, estque ἐβραϊσμός. Psalmo 104. תַּשְׁבְּחֵהוּ וְתַהַרְתֵּהוּ. 2 Chron. 6. 41. sacerdotes tui תַּשְׁבְּחֵהוּ וְתַהַרְתֵּהוּ, muniantur, ceu veste. Aut est hoc μεταστας, ut תַּשְׁבְּחֵהוּ.

2. 656. ἄμα κελῶ] qui fortasse loco hirci fuit. Nani Nephela mater Phruxi liberum in Scholiis Aristophanis

nis dea quidem dicitur, sed saga est intelligenda; *ἡ ἀπέπη εἰς ἔρανὸν ἐπὶ τῷ Ἰ ἀνδρὸς χῶραν αὐχμῶ ἐκόλαξε*.
quod mulieris sortilegæ opus est.

Πόλιν] ut urbs Agenoris, 2. 1191. aut Patavii. 3. 266.

2. 657. ἕβρις] nempe urbana. 1. Georg. de agricolis, — *extrema per illos Iustitia excedens terris vestigia fecit.*

2. 658. πατρὸς] Phyllidis Huvii.

2. 661. Κάλπιν] Strabo Κάλπαν dixit l. 12. μετὰ ξυ Καλλιχιδόν & ἢ Ἡρακλείας ῥέεσι ποταμοὶ πλείους, ὡς εἰσὶν ὅτε Φύλλις (nisi scribendum Φύλλις) ἢ ὁ Κάλπας. Sunt qui Κάλπιον dicunt, in quibus Arrianus fuerit.

2. 663. ἐπερρώοντο, traducebant] è Scholiis, quorum negligentiam sibi utilem esse putavit Hartungus. Nimitio doctius Eustathius ad Ulyss. v. contineri hoc ait verbo *παρδαίαν κίνησιν ἐρωμαλέαν*.

2. 664. ἑπιγίζοντες] in superficie findentes, Henr. Stephanus. quod huic nocet loco, estque, *τεταί συστειν-
dere sulco*, Virg.

2. 668. σωμαίων] λείπη ἢ ἄσο. Callimachus in Cereem, *Μηδ' ὅκ' ἀπ' αὐαλέων σωμαίων πύωμεσ ἀπασί*.

2. 672. ἑπιδέδρομε, accessit] Frigus ipsum.

2. 673. ὅτ', quam] quod esset totum ὅ,π. Sed puto esse plenum, ὅπ ut in Ul. ξ. — ἐγὼ δὲ ἔοιδα ἢ αὐτὸς Νόσον ἐμοῖο ἀνακί & , ὅτ' ἤχθετο πᾶσι θεοῖσι. Ubi Eustathius pro ὅς accipit. Sed est νόσον ὅπ, pro ἐπ νόσ & vel ὅτε quia, bis in Eqq. p. 352. Sic quando sumitur & cum. H. Stephanus hic explicat ὅτε, quo tempore. Sed hoc latet in ἀνεξέρμοι. Præterea ὅπ sumendum pro διόπ. Quia veritas rei non pendet ex verbis, sed contra, κατήγοριῶν cap. 12. Sic jacet ista particula Lucæ 7. ὅπ ἠγάπησε πολύ. ubi indicatur causa συμπερῆσματος &, non item πράγματ &, ut Dialectici loquuntur. Aut ὅπ, est ὅ ὅ est διό. vide 1. 204.

Ἀνεξέρμοι] Quia ἀμφιλύκη est crepusculum matutinum, non item vesperinum.

2. 675. καμάτω πομπήμονι, studio secundo] H. Steph. ex vetere lexico legit πολυπήμονι, quo labefactatur sententia. Quare magis placet pervulgatior scriptura, quæ abnormis non est. Ut enim ἰῶ ἰάσω ἰάσων, μνῶ μνήσω μνήμων, Φιλῶ Φιλήσω Φιλήμων, in Etymologico, sic πέμπω πομπὸς πομπῶ (usitatus πομπῶ) πομπήμων, hoc est πόμπιμ⊕. Virgil. in Cirim, comes aura secunda. Cui similiter dictum ab Homero, ubi de Circa, ἔκμηλον ἔρον ἴδ, πλησίσιον, ἐσθλὸν ἐταῖρον. Manifeste significatur, laborioso remigio usos portum contigisse. Posset etiam legi, θωιδ⊕ ἀκαμάτω πομπήμονι. ut ἀκάμαλ⊕ sit qui non est magno labore conjunctus. πομπήμονι, supple ἀνέμω· ut πνοή πόμπιμ⊕. aut certe scribendum, θωιδ⊕, ut καριδ⊕, ῥαφανιδ⊕ Aristoph. νεφ. quæ διαφορεῖσθαι deprehenduntur, Athen. l. 2. aut θωηιδ⊕, ἔστωίζησιν. 2. 350. Nam θωιδι media brevi est in 2. 462. 1 Æn. pleno subit ostia velo.

2. 678. χρύσειοι] rectius quam χρύσειοι, quod edidit H. Stephanus.

2. 681. ὑπὸ ποσὶ] validissimo pedum nisu. 1. 533.

1. 682. κλύζεν, voluebantur] Quod semper fit, nec novum est. 1. 533.

2. 683. ἔτλη] male vertit plurimis curiosior deorum istorum conspectus. Il. v. χαλεποὶ ἧ θεοὶ φαίνεσθαι ἐναργεῖς. 1. 921. 3. 885. hoc enim est ἔ Διαβόλα κακότηλον perpetuum.

2. 687. πιφάσιων] huc ιδίως aptanda Scholiastæ verba, ἧ Ὀρφέα φασὶ ἔ μάνην εἶναι.

2. 688. Ἀπόλλων⊕ ἱερῶ, Apollinis sacram] Quo & Scholiastæ verba feruntur. Virgil. sacer Fauni oleaster. Posset dici usitatus, Apollini, ex Præfixo ἁ.

2. 692. Λιμονίλω] Thessaliam, πειραφραστικῶς 3. 1089.

2. 693. κεραιῶν] κρηνη. Hoc blandimento quaeritur id quod invenitur 2. 698. ut scias Apollinem esse cœnipetam.

Θύσσημ] H. Stephanus. Ομηρικώτερον Aldus edidit, θύσσημ.

2. 694. κνίαση] hic erat ille πνιηη πη, in sacrificiis à Deo traditis.

2. 695.] scripsi ἴληθι.

2. 696. καὶ ποί] quod rectius in Stephanico καὶ ποί.

Τετύχοντο, *instaurabant*] inscienter. Hæc enim de novo ara extruitur.

2. 697. ἐδίνεον] gyrabant, hoc est gyrabantur. i. 159.

2. 701. διπλόα] quia οὐτὸ μῆρὺς κνίαση, τέτρεπι πιμελῆ καλύπτοντες ἕκαστον & quidem διπύχα ποιῆντες, ἤγαν διπλωμα (lego, διπλόα) τῆ πρὸς ἀλλήλοις ἑπιθεσὶ τῶ μῆρῶν. Nimirum vel ipsa femora geminabantur, vel omenta illis imponebantur, vel denique duplici femora omento involvebantur: quo meliore conflagrarent omne. 2. 434.

2. 703. καιομύοις] οὐσῆ. Apuleus modo incensa vocat, modo incensiones.

2. 704. ἰηπαιήονα] est hoc ἐφύμνιον, ἰήιε & ἰηπαιήων,

2. 715. ut in Ranis, ληκύθιον ἀπώλεσεν, & ἰήχουεν εἰ πλάθεισ ἐπὶ δρυγλώ. Hallelu-jah, Hofan-na, Hazlichana.

2. 705. σὺν δέ σφιν] supple ὄν, aut quid aptius.

2. 709. γυμνός, *inermis*] Inermis dicitur ὁ γυμνός, quia arma sunt vestes quædam. sed hoc loco est alienum. Quamobrem κῆρ⊕ γυμνός videtur esse imberbis seu investis, aut magis impuber, quia Apollo semper mansit ἀγύει⊕. Callimachus, — εἰπέ φοίβη θελείαις εἰδ' ὄσον ἑπὶ χνό⊕ ἦλθε παρειαῖς. Et certe pubis magis quam barbæ causa pueri, sunt puri, & impuberes.

2. 710. ἰλήκεις, *longis*] imo est ab ἰλήκω. & servit ἐπανορθώσῃ, & παλινωδίῃ. Sol quippe natura sua radiofus est, etiam senex jam. estque hoc πᾶνε γελοῖον, & κωμικόν.

2. 711. ἀδῆλητοι] sine evulsione & calvitie, seu desubio.

2. 716. χορείη, solenni] attentius hic audiendus Schol.
Nam χορείη est ipsum χορευτός. Il. γ. v. 395.

2. 717. ἐπώμοσαν, conjurarunt] quod esset σπώμοσαν.
Catilina in negotio simili, Humani corporis sanguinem vi-
no permixtum in pateris circumtulisse perhibetur, Salust. ita-
que ἐπι λοιβαῖς est accipiendum, sive divellatur à ver-
bo πείθεσις, sive minus.

2. 719. θυέων] de hoc ritu est in 12. Æn. Tango aras
mediosque ignes. Orpheus, ibi: αὐτὰρ ἐγὼ φαφραῖσιν.

2. 720. ἱερὸν] σπώζησις, ἱερὸν, aut scribendum ἱρόν.

2. 723. ἀκρεῖ, pleno] Si Hesiodus consulatur, ἀ-
κρεῖς erit temperatus sive salubris, & ἀκρεῖς immi-
stus, solus. 1. 606.

2. 724. ἀνὴπέρτω] θυιαδέ. 2. 351. & 2. 534.

2. 729. Ἄφ' κνέφας, per noctem] ad sensum Scho-
liastæ. Sed hic alio modo usurpari certum est. Quia
non tota nocte sed sub gallicinio requievit Favonius.

2. 753.

2. 730. ἀκρεῖς] χερρόνησον vocat Xenophon 6. ἀγαθ.

2. 731. ἀπασίως] cum mutuis amplexibus. Fiebat
hoc cum exercitus evasisset periculum gravius. Xe-
noph. 4. ἀναθ. ἐν ταῦθα δὴ (cum mare vidissent) πει-
έβαλλον ἀλλήλους &c. δακρύνοντες. Appianus similiter in
Parthica exeunte. Ei etiam rei locus in extremis pe-
riculis. 4. 1290.

2. 733. λισάδες, aëria] malit fortasse aliquis, nuda,
glabra, cujusmodi esse solent, rupis ἀνάπτης & pra-
ruptæ latera, unde & alta esse consequitur. Deductum
est hoc à λισ, ut est λισ πέτρα Il. μ. quæ πειξέση εἰκῆα.
Euripid. Hercule. πὶ οὐκ εἶμι πέτρας λισάδ' πρὸς ἄλ-
μα. Arduus & aridus locus petræ est πηξ, quo &
albedo continetur, Jechezk. 24. Salutanda hic loca
alia, 2. 384. 2. 732. 2. 812. 4. 956.

2. 737. ὑπαιθα] eadem sunt Homero ὑπαιθα λιά-
θη, & πηλιῆς ἐλιαθη.

2. 739. *μυχροῖο*] Xenophon, *βάθου* (*καταβάσις*)
πλέον ἢ ἔπι δύο σάδια.

2. 741. *ιαίνετω*] Didicissent hinc Lexicorum stipatores, quid sit *ιαίνεσθαι*, cum lætitiæ significandæ adhibetur. Non enim est proprie lætitia perfundi, sed teporari, vel interescere lætitia. Aristot. de animal. motione, c. 8. ἐξ ἀνάγκης ἀκροβθεῖ τῆ νοήσῃ τῆ φαντασία αὐτῶν θερμότης ἔ ψύξις. Unde Æschylus, ψύχει ψυχάν, contristare animum. Lætantis quippe cor dilatur, & sic spiritus cum calore moderato & blando in omne sparguntur corpus. Illius autem origo peti debet ab *ιάω* calefacio, sano, ut à *θέρω* est *θεράπων*, qui foru curat herile corpus, quia medici olim servi fuerunt, aut saltem liberti.

2. 742. *βλοσυρῶ*, *praclarum*] Schol. ἴσως λαμπρῶν bene, ἴσως. Sed nihil pronius hac interpretatione erat. Sic enim ab Lucretio dicuntur *pelage severæ*; à Catullo, *truculentus pontus*.

2. 743. *ὑποσένε*] 2. 778. 2. 847.

Μυχῆσι, *cavernoso*] Lexica, *occultis*. neutrum probe. Est enim hic *μύχου*, penitus, suus, intestinus, præter accessorium illum maris sonitum.

2. 747. *ἠοίλω*] H. Steph. *ἠώλω*. Scribendum censeo *ἠώλω* *δραχμικῶς*, ut αἶτε pro ἄτε & ἦτε, αἶπερ, ἦπερ αἶπς, ἦπς, Aristoph. *Lysistrata* extrema. *ἠοίλω* saltem est dignum Apollonio.

2. 749. *Νεισοῖοι*] quia *Νίσα* prius dicebatur, quæ post fuerunt *Μέγαροι*. Pausanias l. 1.

Νάαγεσθαι, *navigaturi erant*] ex abusu Scholiorum, ubi, *εἰς πλὴν Ἰσπικίαν ἔπλεον*.

2. 750. *μαριανδυνῶν*] scribitur hoc etiam, *μαριανδλωνῶν* in Xenophontis 6. *ἀναβ.* sed depravate, ut puto.

2. 752. *δι' ἐξ*] ut 2. 806. vide 2. 747. & imprimis, 2. 560.

2. 753. *εἰσωπὶ ἀνέμοιο*] *obversi vento*, in Thesaurο
 H. Ste-

H. Stephani, male. Hi duo versus τῆ ῥοίγῃ resumunt duos illos, ἠῶθεν δὲ ἀνέμοιο· confecta amœnissima digressiuncula. Hac igitur voce εἰσωπὸν, & illa λέξις, ὄρμον ἰκθίνο via munitur ad sequentium credibilitatem.

2. 754. ὄρμον] τῆ, quod declaratur i Schem. 25. 13.

2. 755. ὄρμηθέντες] duco ab ὄρμῆα, pro ὄρμιζω, sic postulante sententia.

2. 756. αὐθέντων] Hebraica Numeri enallaga, ut Marci 15. 32. vide 1. 776.

2. 757. ἐθεντο] sic εἰρλίωθεν θείω pro σωθείω. & οἷς θέμω ⊗ ὁ Φίλιππος ⊗ ἀνεχώρησεν, Zosimus.

2. 760. ἀνιθίω] ubi plus loci viribus quam æquitati.

2. 772. ἀβόλησαν] 3. 1144. α est ὁμῶς etiam in hoc rariore verbo.

2. 778. καταλόγη] quod non minus controversum est quam καταῦθη, Ul. κ. mihi videtur, sic veteres scripsisse, quamvis κατὰ verbo debeat. 2. 717.

2. 780. ζωσῆρα] Discinctus erat ignominia militum vel nostrorum vel hosticorum. Juvenalis, *Cum renues nuper Marius discinxerit Afros.* Ac Deus est, qui τῆσδε τῆσδε ἰσχυρῶ. Ijobi 12. Sic discendus Virgilius, ubi de Turno, *rapiens immania pondera baltei.* Herodiani libro 2. ad milites Pertinacis interfectores Severus, *κελεύω ὑποζώσασί τε ὑμᾶς &c.* Et brevis aliquando lex erat, *τοῖς οὐκ ἔσι χριστιανοῖς ζώνω ἐν τοῖς βασιλείοις ἔχειν ἀπαγορεύσασα,* Zosimus l. 5.

Φιλοπολέμοιο, *bellicosa*] At bellicosus seu πολεμικὸς virtutis est, φιλοπόλεμος non minus in vitio ponitur, quam φιλόδικος, aut φίλερις. Callimachus Hymno in Dianam, *ἀμαζονίδες πόλεμος Ἰπιδυμήτριά.* Seneca, *Germani avida gens belli.*

Κομίζων, *ferens*] Schol. Ἰπιδυμῶν ⊗, &c. Est igitur ἀνιθρονισμός, aut leg. κομίσων.

2. 781. ὄρε] insignis ἐβραϊσμός.

2. 785. πυγμαχέοντα] πύκνω, ἐβραϊσμός.

2.787. ἤλασ' ὀδόντας] Homer. Ulyss. σ. — χαμᾶ δ' ἐκ πάντας ὀδόντας γναθμῶν ἐξελάσασμι. Quod declaratur Il. ρ. ἐξῶσεν ὀδόντας.

2.790. κλεῖσασατο] nempe patri meo.

2.792. Ὅπι τοῖς εἰκαθον, ad quos subjecti sunt] prave omnia.

2.793. κλειάγνυται, claudit] Lexica, interrumpit. quorum neutrum facit ad rem. Frangi hic quoque curvari est. Ut ἀνακλαῖσθαι μὲ χάσμεν in Comici Graeci Acharnensibus est σκορδιᾶσθαι.

2.796. ἀποτεμνόμενοι] agri alienatio declaratur, ut τέμνω est τόπος ἀποτεμμημέω τ' ἐργός, 2. 812. Atque est hoc γρηῆ, ut puto, Esaiæ 7. hic in scholiis ἄλλοις explicatur πόλιν, scripsi πολὺ & pro περὶ γρηῆ legendum περὶ γρηῆ, proterminantur.

2.797. Ἰπιο] ab ἰπώ. Eustathius ad Iliadis α.

2.802. ἦ δ] Scribendum ἦ, pro ὡς. 2. 842.

Ἡ πεδανοῖσι, mediocribus] sunt illi potius qui Jeschais 33. οἰκῶν. hæc autem δ' χαρῆς est accepta ab Aristotelis magisterio, quod ἠθικῶν 8. exeunte.

2.810. ἰλάξονται, venerabuntur] malim, placabunt. ut dicitur placabilis ara, Virg. 1. 1093.

2.811. καὶ κέ σφιν] ad hoc illustrandum pertinet quod scriptum in Euripidis Hercule, ibi: ἀ δ' ἐκ πολιτῶν, &c. Atque hinc alendi erant sacerdotes Dioscurorum.

2.814. ἐγνηθέοντες] hoc verbo munitur via ad ἐπεισόδιον quod sequitur.

2.822. ψυχόμενος, horrens] inepte conversum.

Ἀργιδῶν, albis dentibus] Eustathius canibus hoc tribui putat, quod dentes habeant acutos & celeres. quod esset, κερχαρόδους. istamen redit ad dentium albedinem Il. λ. ubi de ἀπρο, θήγων λευκὸν ὀδόντα. Sed frigidum esset Ὅπιθετον quia ὀδόντα ἀπαθῆς ἴδιον ἐλευκότης. Itaque non absurde canem sic dici aiam, quod
nudet

nudet dentes; aprum, quia exerat, unde suibus maribus Aristoteles tribuit, χαυλιόδοντας εἶναι, hist. animal. 2. 1. Plautus Epid. *me albis dentibus meus derideret filius.* Idem Eustathius non intellexit quomodo Ulyssæ & dicantur λακὰ ὀστέα: ego esse statuo quæ nudata carnibus. Virgil. *campique ingentes ossibus alben.*

2. 825. πατμοῖο] quia palus ista erat ex istius eluvie, aut restagnatione, 2. 797. nec aliud esse putem ἄσιον λειμῶνα II. β. quamvis Maro dicat Asiam paludem, retento Græco & ἰδιασµῶν. nec dissimiliter ἀμφὶ Κανσπρῆ ῥέεθρα est. 1. Georg. *Præsertim incertis si mensibus, &c.*

2. 826. ἐκ πόθεν] 2. 224. 2. 268.

2. 828. ἴνας, nervos] fibras intelligi velim, & inde nervos, quæ neutiquam sunt permiscenda.

Ἐκέρσε] signate. quia ἴνες sunt veluti capillamenta & fila è nervis prodeuntia.

2. 830. ἀντιάχησιν, occlamarunt] Alia est hujus σημασία, ea videlicet quæ in ἀντάδω, ἀντίφωνον, similibus.

2. 833. δέ] hoc accipiendum ut 1, 1 Schem. 25. 38. & in Eclogis, ut *littus Hyla Hyla omne sonaret.*

2. 834. πεπηῶτα] 1. 1056.

2. 835. ψυχόρραγέοντα] Passeratius censuit hoc illis exprimi verbis Virgilii, *solvuntur frigore membra*; ego contra, illis, *Vitaque cum gemitu fugit indignata sub umbras.* neque aptius in Plutarchi Crasso ψυχόρραγόντων versum, algore morientium. quia sic est αἰμορραγεῖν, cum sanguis erumpit.

2. 839. ἐτέρω] 2. 1002. Aristophanes initio εἰρλώης, ἐπέρα hoc est tertia. hic ἐτέρω est πετέρω.

2. 845. Φάλαγξ] proderit hic conferre quæ scripta Æn. 6. de Miseno, & Ulyssæ λ. & μ. de Elpenore.

2. 847. μουσίων ὕπο, *præ Musis loqui*] venusta hæc locutio quam male tractatur? 1. 22. 4. 1380.

2. 848. Δραπέφραθεν, *indicavit*] dictio ignavior. Aristoph. Pluto, τί δὴθ' ὁ φοῖβος ἔλακεν ἐκ τῶν σεμμάτων;

2. 851. Θεοδέ[Ⓞ]] in pietate enim relucet imago Dei, ut equidem censeo. 1. 586.

2. 856. θανέειν] non omnes ad vellus pertingunt, quia ὑγιέας ποιέειν ἀπαντας σὺν ἀδενέοντας, ἀδωιάτον, Hippocrates περιγνωστικῶν 1.

2. 858. ὄνασε] hinc ὄνη, τάφ[Ⓞ], Soph. Electra. v. 459. Hebr. Lexica ex Eustathio solo & hoc habent, & ἐμμαίνειν, de quo 3. 58.

2. 859. νέκω] partem emortuaalem & deteriore: unde *cadaver* est convitium de homine ad omnia æque manco.

2. 863. ὠκήλωσ, *convenienter*] imo quiete vel omisse. Iliad. v. — ἔπιν' ἔχθ' ἰόνον, ἀλλὰ ἔκηλ[Ⓞ] ἠΐσαμ. 2. 871.

2. 866. νύ κέπ] puto esse νύ κ' ἐπ. amice junguntur νύ κεν, etiam Ulyssæ 1.

Τελημεύοι] huic congener est ἀπίετ[Ⓞ], in Æschyli Εὐμήν. hoc est inulta. quod Lexicis inserendum.

2. 880. ὀρέξατο] quia lætitia fit cum cordis ad rem propositam extensione. 2 Corinth. 6.

2. 883. οἱ] lego οἱ.

2. 885. καὶ πολέες] non plures modo. vel magis Hebraice dicitur, ut Numerorum 22. πᾶρ πᾶρ principes multi, hoc est plures. 2. 900.

2. 887. ἀμηχανέων] ἀμήχαν[Ⓞ] est Sophocle interprete in Philoctete, ὁ ἐκχέας πᾶν σόφισμα. Hippocrates, πᾶνις & διώαθαι, hoc est ἀμηχανία.

2. 888. Λιακίδη] Jasonis prudentia ubique temperat cæterorum ferociam.

2. 895. ἐτώσια γηρόσκοντες] exprobratio ætatis inutiliter transitæ, etiam in Theocriti Idillio 10. ὦμοι & πώγων[Ⓞ], ὃν ἀλιθίως ἀνέφυσας.

2. 899. ἰθυῖεν] ναῦν videlicet. quod ex orationis sensu est supplendum. 1. 562.

2. 906. Καλλιχόροιο] Qui ab Arriano dictus ὀξείνας. unde Scholiasta emendandus, qui ἰξυῶντα vocat. Sed potest

potest χορός esse idem cum χῶρος, ut fluvio hoc sit inditum nomen, quia loca amœna perlaberetur. Eustath. ad Ulyss. μ. ἡῶς χοροὶ καὶ οὐ παλαιὸς καὶ οἱ ἀπὸ τῶν πόποι ἐ χῶραι. Et dictio ἑρῦχορος neutiquam nos dubitare permittit. Esset enim Scholiastæ sensu, locus latus ad latas choreas; quod bene inscitum.

2. 910. ἀμειδήτης] Aristoph. Θεσμοφ. ὄργια σεμνά dicit, Hic tamen ridiculus Bacchi somnus triennialis est intelligendus.

Ἀγίας] quia Orcivus iste furor nomine ὀσίων καθαρμῶν ornatur in Eurip. Bacchabus.

2. 915. σωμαπήλυθεν] ἀνέρχεσθαι est oriri, &, ut ait Lucretius, ἐ contentibus exire. fortasse scripsit poëta σωμαπήλυθεν. quod esset κρινῶς σωμειρήλυθεν εἰς πόλεμον.

2. 916. καῖθεν] illic. quod observabilius. Estque forma quædam τῆ καθ' ὄλον καὶ μέρος, Plautus, ubi tu hic habitas? &, vident me hic versari domi. Hom. οὐν σήμερον. Virgil. nunquam hodie. Matth. 24. ἐσθὺς ἐστὶν ἐπὶ θύραις. Horum semper aliquid redundare existimatur, sed falso. Et ille Novi Testamenti præstantissimus interpres suum illud καὶ insertum frustra voluit.

2. 917. ἔτ' ἐμέτρεον] Gallic. & in Scholiis ubique ἀνεμέτρεον pro simplici, ἐμέτρεον. nec displicet. Scholiasta παρέπλεον, quod à sententia discedit.

Ἰδέσθαι] εἰδωλοφανείας istius solennem causam esse statuerunt ἀπαφίαν. Η. ψ. Patroclus Achillem accusat, Οὐ μὲν μὲν ζῶοντες ἀκήδεις ἀλλὰ θανόντες. Θάπτε με ὅτι τάχιστα, πύλας αἰδαο περήσω. Τηλέ με εἰργασιν ψυχῆ, εἰδωλα καμώντων, &c. Polydorus Euripida, Φανήσομαι ὡς τάφου τλήμων πύχῳ. At Sthenelum sitis libaninum Orco excivit, & inconueniens mortuo curiositas.

2. 926. ἀνέσπασαν] Lexica, contraxerunt. sed ei opponitur κατερύσασθαι, 2. 933.

2. 928. ἤγνισαν] quod est τῆρ quasi purgavit adolendo. Janus Rutgersius in Var. lect. putat legendum

esse ἤμισυ. quod mihi quoque arripserat magis. qui possem ἀγνίσειν esse purgare aut lustrare; ἀγίσειν, ἀγίσειν imponere aris, καρπῶν, & adolere.

2. 929. χύτων] quæ mortuis conveniebant magis, usitatus χοαί.

2. 933. κατερυσάμενοι, collegimus] jungenda sunt, κατερυσάμενοι εἰς πόδας.

2. 934. ἐς πόδας ἀμφοτέρωθεν.] πῶς, τὸ χοινίον τὸ κάτωθεν ἔστις, Schol. in Eurip. Orestem. Velum igitur in utrumque pedem dimittere, est veli sinus utrinque alligare, adeoque plenis navigare velis. 2. 926.

2. 935. ἤνπε] comparatio expressissima. 1. 223.

2. 936. παρσὶν, alas] παρσῶ corpus exprimi Schol. ait; alas, significari: quæ verba non adeo erant à Lexicographis negligenda. Ego ne significari quidem alas puto, quia id continuo sequitur. Erit igitur, Corpus extenditur per alas; παρσὶς enim omne expansum.

Ἀλιμυρήνη, μαριῖνι] Græci explicarent, ἔστις ἄλιμυρομήνης, hoc est κατὰ πῶν πιδὸν ἤχον ῥέοντι, vel, simplicius, εἰς τὴν θάλασσαν ῥέοντι, Scholia ad Il. ε. ut in Ἐργείοις est, πρὸς τῶν ἄλαδε παρσόντων. Prioris videtur sequi Flaccus l. 5. *Sanaque Thermodon medio sale murmurata volvens.* Quibus si credimus, πέτρα scilicet 1. 913. in mare cum sonitu fluet, quæ ἀλιμυρήνης ejusdem notio- nis vocabulo appellatur, ut δίνας ἀλιμυρέας in Orpheo legimus. Interpretes Homerici quandoque verterunt *salsuginosum*: vere id quidem; quia saporis fluviorum maris conjugio & vicinitate infuscentur: Sed expensio illo Apollonii loco qui de rupe est, fortasse sic dici queat fluvius qui sub ostium à marinis fluctibus verberatur, aut mari affluit, & proinde in mare se erumpit. Sunt enim ostia τῶν ἀλῶν aut Ἰπταγελῶν, Strabo: ac pertinet ad laudem fluvii, ut ipse suo retento nomine in mare currat. Sed plane clarescit res Scholiastæ verbis, quamvis à contextu discrepantibus, ad 2. 966. ubi

πεύχυσις est hæc ἀλιμυρῆς χώρα & isthmus Ἰππιμύρε-
 θαι dicitur, l. 938. Quocirca fluvius in ostiis demum
 convenienter ἀλιμυρῆις est, ut perspicitur ex Ulyss. ε.
 ὕβ. 460.

2. 944. ἰλήεντα] Buxiferum, Catullus. in Scholiis,
 ἀφ' ἧ, f. ἀφ' τοῦ, ut & alibi.

2. 946. παλιῶ] Est enim ἡϊῶν μακροὶ πλειόνων ἢ ἑκα-
 τὸν σαδίων. alia est in Scholiis mensura.

2. 948. Ἀσσυρίης] Cappadociæ, quæ terminatur
 mari Euxino usque ad ostia Alyos, Strabo l. 12.

Σινώπῳ] inde haud dubie nominata urbs Ponti, de
 qua luculenter scripsit Polyb. l. 4.

2. 949. ὄπασσε] ut si prædo pecuniam viatori dare
 dicatur quam non eripuit.

2. 956. ἰμερήσιν, desiderabilibus] Falsa interpretatio:
 cui tamen sui sunt approbatores. Ego rem doceo tum
 ratione, tum exemplis. Pro ratione est hic ἔννοια ποῦ-
 τæ, quæ illam respuit notionem. Deinde ἰμείρεσθαι est
 desiderare & desiderari: ἰμερῶς itaque est desiderabi-
 lis & desiderator. Innumera huic alia sunt similia ῥη-
 ματικὰ in τῷς. In morum disciplina ἄσωτος non est, qui
 seruari nequit (τυχῶν γὰρ Ἰππιμελείας εἰς τὸ μέσον ἐ τὸ δέον
 ἀφίησιν ἄν. ἢ δὲ ἀνελάθερῖα ἀνιάτῃς εἰσιν. ἠθικῶν 4. 1.)
 sed ὁ φθείρων πλὴν ἑσῖαν, & ob id δὲ αὐτὸν ἀποκλίμενος,
 ibidem. τλητὸς περὶ σῆτιος, Iliadis ω. ἀνθρώπος λαλη-
 τὸν ζῶον, Eustath. ad Il. λ. Sequuntur hoc Latini quo-
 que. ἀθεώρητοι l. de ortu c. 2. parum considerati, ἐνεργ-
 ητικῶς, ut cautus, tacitus, vincibilis, penetrabilis.
 2. 113. 3. 92. Salustius, *inulti animam amittunt*, hoc est,
 ut opinor, non occidunt, sed duntaxat occiduntur.
 Virg. *nunquam omnes hodie moriemur inulti*. hoc est nos
 & cædemus & cædemur.

2. 958. in Schol. Φήμης δοθείσης, an ἀλαδοθείσης;

2. 959. τῆμ' ὅθ', *interim dum*] Sic est Ul. η. ἐς τῆμ'.
 ὅτε videatur referendum ad ἀποπλάγχθεντες, & hoc
 posi-

positum pro ἀπεπλάγχθισιν. 2. 543. ut Callimachus in Jovem, τῆμος δὲ Ρ' ἐη ὅτ' ἐλύσατο μίτην.

2. 962. ἔμπεδον, *prorsus*] Terentius Adelphis, *illuc hic confiste*. Quod Donatus explicat αὐτόθεν, ut sit cito & antequam alium in locum veniatur: legendum itaque putem, ilico, pro eloco. Plautus *Alin. ex hoc loco Ibo ego ad tres viros.*

2. 963. δρυγέαι, *Zephyro*] Eustath. ad Ul. λ. *Distinctius Aristoteles, 2. Meteorol. ὁ δὲ τῶ ε, ὅν καλεῖσιν οἱ μὲν δρυγέαι, οἱ ἢ ὀλυμπίαν, οἱ ἢ σκίρωνα. Et Zephyrus quidem spirat δὲ δυσμῆς ἰσημεριῆς, δρυγέαις δὲ δὲ δυσμῆς θερινῆς, sive δὲ θερινῆς δύσεως, de Mundo c. 6. Quæ verba possunt norma esse Scholiorum.*

Παρ' ἄσπον] Sch. prope navem. quod pæne ridiculum. quasi prius navem contingere nequierit.

2. 965. Scholiasta hæc ἐν τοῖς ἐπείνω, hoc est pristinis exemplaribus, (male H. Stephanus *in precedentibus*) sic legi ait, Λεῖπον Ἄλιω ποταμόν, λείπον δὲ ἀλιμυρία χῶραν Ἀστυρίας ἀνέχεσθαι δὲ χθονός.

2. 966. πτόχυσιν, *alluvionem*] I. II.

2. 967. ἔκαθεν] ne in scopulos impingerent navem.

Ἄκρη] Θεμισκύριαν esse judico, quam κυρτῶ μοχ dicet & πλειγία.

2. 969. ἄπεινα, *pretium*] Ex hoc loco discimus quam vacillet eorum sententia, qui ἄπεινα vertunt *pretia redemptionis*. quarum vocum posterior est in sequentibus, ἀμφὶ κασιγνήτης. At α ibi dicit congregationem, cum aliquis undecunque convertit sive liberationis pretium, sive rei alius, ut Æschylus Ὀχὰς ἀγαθῶν πεινάς dixit, Ἰκέτ.

2. 970. Ἰππολύτη, *Hippolyta*] tanquam sit Ἰππολύτης. Una addita litera veneno est sententiæ toti, quam non introspexit Harrungus.

2. 974. ποταμῶν] hoc ex sequentibus est metiendum.

dum. nam latiores sunt in orbe terrarum fluvii. Xenophon *τρίπλεθρον* esse affirmat.

2. 976. *δωοιτο*, opus habuerit] sic interpretes iste 8 rivis locupletat Thermodontem.

2. 978. *ἡπειρόνδε*] memorabilis montium est & continentis *ἀνῆθεις*. Eadem autem de hoc fluvio tradit Strabo l. 12.

2. 979. *κλείεσθαι*, claudi] nimis falso.

2. 980. *Ἰπικίδναται*] ut *ἐπελάμπειο*. 2. 922. & vide Diodorum l. 1. de Nilo similiter disperso. uno verbo est, *ἀνῆμερίζεται*, *ἀνῆθαιρέϊται*. 2. 975. negligenter hoc in loco versatur Scholiasta.

2. 981. *ἀνῆκερὺ*, retro] imo ex adverso, *ἀνῆκειμήϊως*, *ἀπαρκαπήλως* tamen. & sunt *μαιάνδριοι σκολιότητες* quod sententia flagitat: quia multa brachia coalescunt.

2. 985. *Ἐξαφύονται*, ubi emittuntur] Et rectè quidem; sed legendum esset *Ἐξαφίενται*. aptior tamen est scriptura usitata.

2. 986. *ἀπερδύεται*] censeo Scholiastam legisse, *ἔπερδύεται*. 2. 371. & forsitan 2. 366.

2. 992. *δὴ γὰρ καὶ*] 2. 869.

2. 996. *περηγία*] *κυρτώ*, 2. 986. & quasi circumductum. cui ex opposito respondent, meo animo, sinus reducti, l. Æn. Atq; videtur esse *ἀγκών* ille, de quo 2. 369.

2. 997. *Θεμισκύρεια*] legendum *Θεμισκύρεια*.

Ὡπλίζοντο] sequitur γὰρ, quia ὁ *ὠπλίζων* laborat aliqua imperfectione, l. 14. Sic 2. 1030. *χέτλιθ* γὰρ. In Scholiis *ἀνενεχθέντες*, esse puto, *ἀναχθέντες*. & in sequentibus pro *περσανεχθέντες*, *περσαναχθέντες*.

Ἀκρίω] sustuli hinc *σιγμῶ πλείαν*.

2. 1002.] Scholiasta confundit, nisi quid desit, Lycastias & Chalesias, adversante illo *Λαγείτεια*. hunc igitur errorem correxi. videbatur autem deesse in Scholiis, *Καλησία*. itaque minus recte H. Steph. in contextum recepit *Χαθησία*.

2.1003. Ἐπιπολομένη, *transacta*] male & hoc.

2.1005. φυλάξι] ut ἐχαλῖα & ἐχαλῖά.

2.1007. γαλομίοντες] ejusmodi sunt Æschylea, γα-
μύρῳ, γάποι ἡ χύσις.

2.1011. γημίαις] ἢ γημιῶν, *congenerum*.

2.1012. σώοντο] 3. 307.

2.1014. σινάχισι] *Liber hoc loco eam renovare li-*
tem, quæ in morum disciplina fuit excitata. Alii enim
honestum natura constare volunt, alii opinione & in-
stituto hominum. Quæ controversia facile componi
vocabuli declaratione queat. Nam honestum capitur
vel pro quadam factorum decentia orta ex cujusce-
modi instinctu naturæ, ex reipublicæ forma, ex con-
vetudine & legibus. Hujus mira est sub sole & va-
rietas & instabilitas. Est aliud πέπρον, quod justius δέον
nominatur, & partim à natura pendet instaurata, par-
tim à recta ratione & θεωρησέσθαι, denique à salubri phi-
losophatione. Quod igitur hic de Tibarenorum puer-
peris refertur, id civiliter πέπρον est; quod de Venere
manifesta Mosynorum, id πέπρον est naturale, sed in
natura integra & innocente, cujus in brutis remanse-
runt vestigia. Alia est naturæ reconcinnatæ conditio.
Quia enim imperfecta est, ejus pleraque opera, verbi
gratia, dormire, edere, & similia, in occulto nos quam
in propatulo facere verius est Res non minus honesta
est, παιδοποιεῖν, quam dare stipem mendico: illud tam-
en quia magis naturæ luxatæ fit instigatu, in occul-
to perficitur decentius, & hoc quoque nomine lau-
dem meretur politia Laconum, quibus Lycurgus ἐθη-
κεν αἰδῆϊοσση μὲν εἰσιόντω (sponsum) ὀφθελῶσαι, αἰδῆϊοσση
δὲ ἐξιόντω. denique in Judæorum politia, conjugiali
conventu νομικῶς polluebantur homines, propter-
ea quod inde enascens seges plus esset habitura de-
fatoris quam Dei ipsius ingenio & imagine. Rur-
sus liberalitatis opera nullatenus sunt erubescenda,
quod

quod à περιαιρέσει magis quam natura proficiantur.

2. 1016. λοιτριά] Sunt riamina, ut sæpe Sophocles. πτηρ, Lucæ 2. adde 2. 1014. Hoc tamen loco de sordibus ex partione contractis capiendum. 3. 273.

2. 1020. ἀλλοίη, *varium*] At hoc illis erat perpetuum. Addendum igitur, varium à cæterarum nationum jure.

2. 1022. δόμοις ἐνι] Xenophon ἀναβ. 5. de Mospæcis. διελέγοντό τε ἑαυτοῖς, καὶ ἐγέλων ἐφ' ἑαυτοῖς, καὶ τὰ ἐξῆς.

2. 1025. Ἰπιδήμι⊙] aut scripsit poëta Ἰπιδήμις, aut est pro Ἰπιδήμιω.

2. 1027. μίσγονται] hoc de incesto, illicito, aut alioquin illegitimo concubitu usurpari solet. Virg. *mista deo mulier*. quomodo est ἕβη, unde ἕβη, Levit. 20. 12.

2. 1028. θαλάσων] Xenophon ibidem, μύων καὶ φυλάττων. in Apocal. κάθημαι βασιλίσσα.

2. 1029. πλέεσσι] Plautus, quod *praesit pluribus*. contra ὀλίγης Thucydides vocavit, qui optimates.

2. 1031. λιμῶ ἔχουσι, *fame afficiunt*] durius loquitur Nymphodorus in Scholiis, λιμαγχοῦσιν. ut sit junctura, ἡμαρ ἐνικλείσαστες, non item, ἡμαρ ἔχουσι, quæ pœna fuisset tolerabilior. Usitatus sane dicitur ἔχεσθαι λιμῶ, quam ἔχειν λιμῶ.

2. 1032. καὶ δὴ] atque seu statim, Budæus, & Gellius. Hesiodus Theog. ψ. 597. & Ulyssæ 3.

2. 1042. σφετέρη] 3. 186.

Κολεοῖο, *vagina*] quæ ξιφοθήκη. πελαμῶνα autem πελαμῶνα ἀπάθης vocat, unde pendet gladius. hic fortasse sacculus talibus recondendis rebus. Hesychius certe κολεὸν interpretatur λάρνακα. idemque perspicue, ἀρτημ⊙, πελαμῶν, ὅς ἐστι λῶρ⊙, ἐξ ἧ ἤρτηται τὸ βαλάντιον. Etymol. ἀρτημα. adhæc κολεὸς est culeus, sacculus, & ipsa vagina est gladii sacculus. Nihilominus occurrit mihi quod Euripides scripsit in Phœnissis, & in Lexicis

Lexicis non adducitur, sed procul monstratur, ubi Antigona vult mortui fratris ἀμφὶ τραύματ' ἄγρια πλεμῶνας βαλεῖν. Ad quæ Scholiasta opinione vulgi doctior, εἰώθασι τὸ τραυμάτων ἑπιμελεῖσθαι τὸ νεκρῶν, ὡς τὸ αὐτὸς βίχήμενος φαίνεσθαι. πλεμῶνας ἢ τὰ ῥάκη, ἔς φαρμὴν ἑπιδέσμευς.

2. 1045. πρὸ 28] Est hic λουσιώπησις aut saltem ἐλλειψίς, ut Ecloga 8. Tu mihi, seu magni, &c.

2. 1047. 30ης] minime vacat hoc. eorum enim resistit curiositati qui poterant quætere, quid avi ea deinceps sit factum.

2. 1055. πλωίδας, Ploidas] ignaviter redditum.

Στυμφαλίδας] συμφαλίδες quocunque meo periculo legatur, aut magis, συμφηλίδες. Hæ enim aves non sunt Stymphalides, ut arbitror ego, sed ποῦτικæ illarum sorores, aut pullicies. illæ namque πλωίδες fuerunt, hæ volucres meræ.

2. 1063. ἀμοιβᾶδης] hic est, ut puto, mutuo auxilio, non, mutato. de quo 1. 749. Virg. *alterni si congregiamur.*

2. 1064. ἄρσετε] 2. 1075. & 2. 1078.

2. 1065. ἔρνευτε] Polyb. l. i. τότε δὴ ἐπὶ τῶν Ῥωμαίων στρατόπεδον ἦν τὰ παρ' αὐτοῖς ἐθῆσιν ἀποψόφησαν τοῖς ὄπλοις.

2. 1073. ἐλάασκον] antea, ἐρέαστε. l. 4.

2. 1074. ἐκάλυψαν] nempe nautas & remiges. aut, navem texerunt.

2. 1075. ἐρκίον, ardua] nihil tolerabile in hac versione cernitur.

2. 1077. ἐπεμοιβῆς] unde forma literæ X prodit.

2. 1078. στωαρίωντες] Virg. *prætendere puppibus arma.* &c, *classem velis aritate.*

2. 1088. σφι] est ut arbitror ἀδιαφορία πλώσεων, pro σφέ. Contra Thucydides σὲ pro σοί. de quo Scholiasta adeundus l. i.

2. 1089. ἐκαρλίοναντο, protexerunt] erratur à dictione & sensu.

2. 1090.]

2. 1090.] in Sch. ΠίσανδρⓄ. Athen. ΠείσανδρⓄ.

2. 1094. ἔμελλεν] Schol. ad Ul. α. ὠφείλεν, Eustath. ἔοικεν. Jonæ 1. 4. Et navis ἤψη ἢ ἤψη, cogitabat frangi, in eo erat ut frangeretur. aliter alii. LXX. ἐκινδύνωσεν. Hic præterea est ἐλκείψις ἢ ἀπαρεμβάτις, de qua Budæus. 3. 260.

2. 1101. σημαίνων] quia licet κύκλω δεικνύωαι. Arcturi exortu pluit; ergo nunc expectatur pluvia. &, pluit hac anni parte; ergo Arcturus est exortus. ὁδὸς est Ἰηπιτολή, portione rara. Numer. 24. ἦν, versio vetus, οἰεῖται. LXX. ἀνατελεῖ.

2. 1106. Δραυγία] 4. 1696.

2. 1107. ἠρήρεισο] 2. 1176.

2. 1108. μυδαλέοι] 2. 229. ac potius 2. 191.

2. 1111. διάνδιχα] 2. 1113. 2. 1129. 3. 20. & seq. 3. 342.

Ρ'οθίοισιν] nempe κύμασιν, Ul. ε. ut malum pro re mala, ἀθάνατοι, id est, dii immortales, τρυφάλεια, galea.

2. 1113. ὠρέξαντο, corriguerunt] Schol. ἐλάβοντο. Eustath. ll. η. ἐκτῶθεντες ἠψαντο.

2. 1114. κελῶναι] Sophocles dixit κρημνὰς Μυσίαις. I. 1114. &c.

2. 1117. ὄμβρⓄ] hoc θρωείας est: de qua Aristoteles Meteorol. 2. 4. ibi, ἐπὶ ἣ μὲ στυὸ ὄμβρος.

2. 1126. ἐποψίς] in Scholiis ἐποπίⓄ, scribendum ἐπόπις. 2. 1183.

2. 1127. ἀρκέσσαι] 2. 1165.

2. 1129. δ'ερατῶ] hoc contemtionis quid habet. ut 2. 599.

2. 1130. ἐμβεβαῶτες] Schol. ad ll. θ. κέχρηται τῇ μετοχῇ ἀντὶ ῥήματⓄ, ἣ ἐστὶ τὸ χῆμα ἴδιον Λιολέων. Queat hic etiam esse μετάθεσις, de qua in scholiis. 2. 544. ut sit ἐν ἣ ἐμβεβηκότες ἐτειρόμεθα. Sed simplicius τειρόμενοι est, afflicti; ut ll. λ. 800. à quo parum discedit vox confossus, quæ in sermone Prophetico est ἤη. Quod

tum alibi est neglectum, tum Judicum 20. ubi $\pi\alpha\tau\eta\sigma\iota\sigma\iota$ $\sigma\iota\lambda\eta$, verterunt, percutiendo confodere, quod $\epsilon\gamma\alpha\iota$, percutere confossos. Est igitur recte conuersum à $\Lambda\chi\chi$. $\tau\epsilon\alpha\upsilon\mu\alpha\lambda\iota\alpha\varsigma$: quamvis generalius sit, ut in $\alpha\psi\gamma$ $\iota\beta\eta\gamma\omega$. & sit quandoque $\tau\epsilon$ $\kappa\alpha\kappa\epsilon\mu\phi\acute{\alpha}\tau\omega\upsilon\upsilon$, quod & Plauto notum, cuius est, te faciam *confosbuiorem soricina pania*.

2. 1131. $\acute{\alpha}\iota\kappa\epsilon$] voce ista, quæ est $\iota\beta\eta\kappa$, non modo difficultas rei connotatur, sed asseveratio, itaque aliqui ab $\eta\beta\kappa$ duxerunt.

2. 1132. $\epsilon\acute{\iota}\lambda\upsilon\mu\alpha$] reprehenderetur hoc ab Aristophane, qui & Euripidem sugillavit, quod $\tau\eta\lambda\epsilon\phi\omega\upsilon$ $\delta\upsilon\sigma\upsilon\chi\eta\sigma\alpha\upsilon\tau\alpha$ $\tau\epsilon$ $\pi\epsilon\pi\omega\iota\eta\kappa\epsilon$ $\pi\eta\rho\alpha\upsilon$ $\epsilon\chi\omega\upsilon\tau\alpha$ η $\omega\epsilon\theta\sigma\alpha\iota\tau\epsilon\upsilon\tau\alpha$. Sed heroës quoque casibus humanis fuisse objectos nemo est quin sciat, & luculenta Euripidæ extat defensio in Poëtica Aristotelis c. 13. qua etiam noster hic frui potest. Est hic locus ex Ul: ζ. ubi etiam legitur $\epsilon\acute{\iota}\lambda\upsilon\mu\alpha$, producta media. in Gallicano $\epsilon\acute{\iota}\lambda\eta\mu\alpha$.

2. 1134. $\acute{\alpha}\lambda\lambda\acute{\alpha}$] $\omega\epsilon\iota\tau\eta\theta\acute{\iota}$ $\acute{\alpha}\tau\eta\iota\kappa\omega\varsigma$. Eustath. Il. ω.

2. 1135. $\acute{\alpha}\mu\phi\omega$] ut Pind. Olymp. 1. $\xi\epsilon\upsilon\omega\upsilon$ $\acute{\alpha}\mu\phi\acute{\omicron}\tau\epsilon\epsilon\varsigma$, $\kappa\alpha\lambda\omega\upsilon$ $\tau\epsilon$ $\iota\delta\upsilon\tau\eta\upsilon$ η $\delta\upsilon\omega\acute{\alpha}\mu\iota\upsilon$ $\chi\upsilon\epsilon\iota\omega\tau\epsilon\upsilon\omega\upsilon$ dixit.

2. 1136. $\epsilon\pi\acute{\omicron}\psi\epsilon$] quia ejus ore enatauimus. 2. 1187.

2. 1140. $\kappa\alpha\tau\acute{\alpha}\lambda\epsilon\zeta\omega\upsilon$] Virg. ordine *singula pandit*, Schol. Ul. θ. $\kappa\alpha\tau\acute{\alpha}\lambda\epsilon\gamma\epsilon\iota\upsilon$, $\epsilon\kappa\alpha\sigma\alpha$ $\epsilon\iota\pi\epsilon\iota\upsilon$. hinc $\kappa\alpha\tau\acute{\alpha}\lambda\omicron\gamma\acute{\alpha}\delta\iota\omega$, quod non solum est $\pi\epsilon\zeta\omega\varsigma$, sed $\acute{\alpha}\nu\theta$ $\epsilon\pi\epsilon\iota\sigma\omicron\delta\iota\omega\upsilon$.

$\Omega\acute{\varsigma}$ $\pi\epsilon\theta\iota$] $\rho\gamma\omicron$ $\omega\acute{\epsilon}$, ut $\omega\varsigma$ $\acute{\alpha}\lambda\eta\theta\omega\varsigma$ $\rho\gamma\omicron$ $\acute{\alpha}\lambda\eta\theta\omega\varsigma$. aut $\rho\gamma\omicron$ $\delta\pi$, ut Cicero apud Dionem, $\epsilon\phi\eta$ $\delta\pi$, $\sigma\acute{\alpha}\kappa$ $\acute{\alpha}\nu$ $\pi\epsilon\pi\epsilon$ $\omega\epsilon\theta\sigma\epsilon$ $\epsilon\delta\acute{\omicron}\kappa\eta\sigma\alpha$ $\tau\epsilon$ $\kappa\alpha\kappa\omega\varsigma$ $\zeta\omega\upsilon\upsilon\mu\epsilon\theta\mu\omega\upsilon$ $\Pi\omicron\mu\pi\eta\iota\varsigma$ $\kappa\epsilon\theta\epsilon\tau\acute{\iota}\sigma\eta\upsilon$.

2. 1145. $\acute{\alpha}\tau\epsilon\kappa\acute{\epsilon}\omega\varsigma$] hanc non veram esse magis $\acute{\alpha}\nu\alpha\gamma\omega\acute{\iota}\sigma\eta\upsilon$, quam $\acute{\alpha}\nu\alpha\gamma\omega\epsilon\iota\sigma\eta\iota\acute{\omicron}\nu$ η , cognoscimus ex Poëtice Aristotelis c. 11. & 16. (quippe nec $\omega\epsilon\iota\pi\eta\iota\alpha$ constat neque $\sigma\eta\mu\epsilon\acute{\iota}\omega\iota\varsigma$, sed nuda oratione: & hoc $\rho\omicron\epsilon\mu\alpha$ minime est $\pi\epsilon\omega\lambda\epsilon\gamma\mu\acute{\epsilon}\omega\upsilon$) Nec tamen magna caret arte, cum sit ex ipso hausta negotio.

2. 1147. $\epsilon\theta\eta\kappa\epsilon$] Hebraice sic usurpatur $\rho\eta\psi$ Gen. 32. ψ c. 12. & alibi.

2. 1148. Ἰδοῦθε] Gallic. ἰδοιοθε.

2. 1151. Φυξίω] an Fugio? ut Fugia dea.

2. 1154. ἄγῳ, de genere] inepte.

2. 1161. σωηβολίη] Schol. συμβολῆ, σφαλμαλιωδῶς. est enim, συμβολῆ. Etiam illo carent Lexica: quod dici ajo ut ἐπιβολῆ; idque pro Ἰπιβολῆ. non item ex Ἰπιβολῆ, sicut autumat Henricus Steph. similiter namque habet ἐπιεῖνός.

2. 1162. ἀμφίεπον, amplexabantur] At θάμβῳ & oscula non ita commode sociantur. Hoc expressum dedit Virgilius lib. 8. ubi Euander Æneæ — *Os oculosque loquentis iam dudum & totum lustrabat lumine corpus.* Et 10. de Pallade, *Miratus, stupet in Turno, corpusque per ingens lumina volvit, obitque (ἀμφιέπει) truci procul omnia visu.*

2. 1164. γῶπῳ] sunt fratres, i. 53. hic patruelles. ut Cicero Marcellum fratrem optimum dixit Epist. 4. 7. Suetonius in Cæsare, patruelem.

2. 1171. εἰς χεῖρας] Schol. Thucyd. l. 8. hoc interpretatur, εἰς ὀμιλίαν ἢ δεξίωσιν φιλικῶς. Est igitur aliqua data dextra salutare, & simpliciter, convenire. Quod cum verum sit, non tamen conceditur ab Henrico Stephano. At similiter Cicero, *quicumque calamus in meas manus venit.* 4. 416. Aliud est quod legitur in Eurip. prologo Hecubæ, εἰς χεῖρας μητρὸς πείθειν, nempe totum Hebraicum, הַיְהִי תָא כִּי הָבִיךָ, hoc est, dedamus nos Deo magis castigandos quam fugandos hominibus.

2. 1172. εἶματῶ ἐκ νηὸς] ex prompta navibus, ut libri 1. versu 801.

2. 1173. νηὸν Ἀρηῳ] 2. 387.

2. 1174. ἐξάρη] hanc componunt vocem ψῆ & γῆ ignis & lumen, Tibullus, *meus assiduo luceat igne focus.* τῆ etiam ipsum declarat focum, unde πῦρ, quia est τῆ in foco, Jesch. 50. & sic sumo quod dicitur Marci 14.

Ἰερμαινόμην ὁ πρὸς τὸ φῶς. Jesch. 44. vidi τῆς ignem aut focum, εἶδον πῦρ. Sed vertendum erat, fruebar igni aut foco. ut λαίω est video, & fruor: cum ignis modo visus non calefaciat. Sic Græca vox Hebraicam homonymiam respicit, & ut luce ignis, sic igni focus significatur.

2. 1175. ἐκπὸς νηῆ] Euripides Jone, de templo Delphico, Εἰ μὲν ἐθύσατε πέλαγον πρὸς δόμων καὶ πρυθέσθαι κρηζετε φοίβη, Πάριτ' εἰς θυμέλας, ἔπι δὲ ἀσφάλιοις Μιλλοῖσι, δόμων μὴ πάριτ' εἰς μυχόν.

Ἀνηρεφέθ, *excelsum*] pro ὑψορέφθ. Si tamen res ab ævi profunditate spectetur, id erit quod explicatur in historia Xiphilini, ubi ad Deum Judæorum delabitur sermo, αἰπὴ νεῶν τε μέγιστον ἔπεικα κλέσαλον, πλεὺ καθόσον ἀχανής τε καὶ ἀνώροφθ ἰῶ, ἐξεποίησαν. Strabo l. 14. οἱ Μιλήσιοι μέγιστον νεῶν τῶ πάντων κατεσκεύασαν. διέμενε ἢ χωρὶς ὀροφῆς, ἀφ' τὸ μέγεθθ.

2. 1176. σταίων] quæ vox est inimica Grammaticorum decreto, ἐχάρεθ βωμὸς ἰσόπεδθ, ὅτε ἐκ λίθων ὑψέμεθ.

Μέλας] fortasse, μέγας scribendum, & unus perpetuus lapis intelligendus. Neque hic negligendum quod legitur 1 Regum 1. 9. ubi sacra facta ἱερῶν.

2. 1177. ἀχετόωντο, *sacrificabant*] perverse. quia sacrificiorum erat extra templum locus. 2. 1175. & 2. 1179. Lucianus in ψ&δ. Non dubitem reddere, invocabant, aut, si malit quis, adorabant. Statuam enim lapideam fuisse censeo. Apuleius dixit, *populum sic adorat*, hoc est, orat ad populum, ut hic juxta lapidem. quod est adulterari ἱερῆς τῆς, Jeremiæ 3. Quin etiam ex Ecclesiæ antiquioris historia cognoscimus, jam olim statuas fuisse immundorum & fatidicorum spirituum latibula.

2. 1180. δαίτροθον] est μερίζειν τὸ δαιτρεῖν. quod etiam in sacrificio venit usu. ubi suæ partes diis, sacerdoti,

doti, populo post immolationem distribuuntur, ut nihil propemodum sit aliud sacrificium ac δασμός. vide Ul. ξ. v. 435.

2. 1181. ἐπάσωλο] 2. 1131.

2. 1182. μετεφώνεεν] 2. 1200.

2. 1184. ἔδὲ δίκαιοι] In Florentino est, ἔδὲ, ut δὲ seruiat μερισμῶ. fortasse legendum ἔτε δίκαιοι, pro ἄδικοι τε. Quod & sententia verbis sequentibus expressa iuvatur, Phrixus fuit θεσθής, noverca, ἄδικος. Virg. nec turpi ignosce senecta, hoc est & non turpi. Cæterum hæc poëtæ verba aut sunt traducta è Proverbiorum 15.3. aut alioqui illis exacte consonant, עִרְוֹתַי לִי וְעִרְוֹתַי לִי וְעִרְוֹתַי לִי.

2. 1190. Φθίλω] urbem Bœotix, origine Thessalicam seu Phthioticam, quæ λιπαρὰ est Olymp. 14. vide 3. 774. Hic θεῖος dicitur Orchomenus rex, quia in Jovis filiis numeretur, aut si θείλω legas, quod ibi ἱερὸν χαρίτων esset.

2. 1193. κείνω] vestram illam jam dissutam. fugit hoc Hartungum, quod occultetur ἄν, vel κε. 1. 182. vel pro γε scribendum sit κε.

2. 1194. πόντω] f. πόντα ut ἀλός. 2. 333.

2. 1195. σωΐασι] dissimulat Jason cupes illas defixas esse, ut parcat temporis, 2. 606. aut etiam nescit, 2. 894.

Πανήμεροι] intelligenda ἡμέρα φυσική. ne quis putet nocte eas cessasse. Sic σιτηῖα, hoc est semper.

2. 1196. ὦδε] possit esse ipsum δεῦρο. mihi tamen aliud placebat, quod ad 2. 1167. est aptum. Nam coactius foret, huc, in societatem.

2. 1199. χόλον Αἰολίδῃσιν] Dicitur hoc, ut χόλον τρώων. 2. 1185. Rem ipsam explicat magis Pindarus, Pyth. 4. κέλεται γὰρ εἰάν ψυχὰν κρημίσαι φείξῃ &c.

2. 1201.] hic in Scholiis est, διότι σωΐσαν τῷ Ἰάσωνι. extra mentem poëtæ.

2.1207. *ᾠείδεια*] scripti *ᾠείδεια* ex 2.1223. quod & in scholiis est 2.1223.

2.1216. *ἐπὶ ῥέξατο χεῖρας*] tritissimum Hebraeorum sermone loquendi genus. à *פָּרַץ*, misit, extendit, ut I Schem. 22. vide & 1. 1025.

2.1217. *Φόνον, necem*] Schol. *ιχῶρας*. 4. 479.

Γκετο] & *ἕνσις*. quod ipse confinxit vocabulum. est autem schema quo oratio obliqua mutatur in rectam (Virg. 7. *Aurea nunc folio stellantis regia calis Accipit (illum) & numerum divorum altaribus auget.* Cui simile quod *Uladis* e. *ἀπὸ ἀναχωρήσας*. & v. 245. *ὁ μὲν*. & β. 353. *ἀσπράτων*. in *Ranis*, *καὶ κήπιετο*.) aut saltem *αὐτοπρόσωπον* & *ἀπαγγελικὴ* in *Διολογιστικῶν* vel *δραματικῶν*. Illustre hujus est exemplum *Προξέων* 4. 7. in *ἐπιήσειο*. & 4.1117.

2.1223. *μὴ δὲ*] ne vero. Sic explicat Schol. & similiter, *ᾠδε λίω*. 1. 296.

2.1224. *ἀλκῶν*] quid ni sit, *ἀλκῆς*,

2.1225. *πειρηθῆναι*] Sic 2 Regum 14.8. *Amazia* bellum indicit *Jehoascha*, hac brevi clarigationis formula, *ὄρα καὶ ἴδω*, videbimur coram. Sic 2 Reg. 23. Est huic affine *γλώσσατι* II. v. *Γλώσσοι ἀπὸ ἀλκῶν χαλκήρεσιν ἐγχείησι*. *Appianus* in *Mithrid.* ἐν τῇ πεδίῳ πλατείῃ *ᾠδὲ τῆ Ἀμεινὸν ποταμὸν καλιδόντες ἀπὸ ἀλκῶν ὅ, τε Νικημήδης καὶ οἱ Μιθριδάτες στρατηγοὶ, παρέτατον εἰς μάχην*, quod alibi est, *ἀντικαθίσαντες ἀπὸ ἀλκῶν*. *Plutarchus* in *Romulo*, *ἡρόδομοι δὲ ἐν ὄψει, καὶ καλιδόντες ἀπὸ ἀλκῶν, περιεκαλεῖντο μάχεσθαι*. Sic est intelligendum illud *Virgilii*, *Turnum experiatur in armis*. & quod ibi est *in*, est hic *ὄρα*, 2. *Polyb.* 1. 3. hujus neglectæ rei damna observat ibi: *τὸ τε μέγιστον*.

2.1230. *ἐνὶ σφίσι*] 2.128.

2.1231. *αὐπὲς*] redundat hoc 2. 945. 2. 1187.

2.1234. *Ἀρῆος*] unde hæc insula vocatur *Ἀρῆος*, 2. 1033. emendanda igitur *Arriani* scriptio, ubi est *ἀρῆωσας*. 1250. *μυχὸς*] de quo 2. 400.

2. 1252. πάγοισι, *vinculis*] quam negligenter! πάγος est rupes alta & acuta, non quasi sit depecta instar plantæ, sed quia lapides vel θερμῶ πηγνύσθαι & ἀπολιθῶνται, vel ψυχρῶ. Ἀφ' ὅτι τὸ πῶν ὑπερβολικῶς ἔπαυε τὸ ὑπερβαίνει ἀναλίσκεσαν σκληρῶν. Problem. sect. 24. Æschylus rem interpretatur in Prometheus, ubi pro eodem habet πέτραν, πάγον. Grammatici jurent penultimam in Areopagus produci oportere, sed refelluntur hoc loco & Æschyleo in Eumen. Πέτρα, πάγος δ' ἄρειος.

2. 1253. χαλκείησι] scribendum erat χαλκήησιν.

2. 1254. ἀλυκτοπέδησι, *pedicis*] Ex Hesiodi Θεογ. Æschylus, Ἀδαμαντίνων δεσμῶν ἐν ἀρήκτοισι πέδασι. ἀλυκτοῖς pro ἄλυτοις, Etymolog.

2. 1264. ἀλημοσιώησιν, *peritia*] Quia Argus forte etiam illuc evagatus aliquando fuisset. è Scholiis, ἐμπειρία τῶν τόπων. Sed alio modo mihi exponendum videtur, qui hactenus à nemine fuit dictus. ἀλώμεθα est etiam, conjicio, in Sophoclis Ajace, ubi Ulysses Ἴσμεν γὰρ ἔδεν τρανές, ἀλλ' ἀλώμεθα. Schol. τῶν πλανώμεθα. quod secutus Jos. Scaliger vertit, *Nihil scimus enim mentis errore avii*. Sed mea verior esse sententia competietur, si locus ille pressius expendatur. Neutiquam dixit Ulysses, se errare (sic enim Ajacem defendisset) sed fatetur se nihil explorati habere: quod ab errore adhuc abest. Nec enim quisquis dubitat, errat, nec quicumque errat, dubitat. Hinc elicio vim verbi, ut hæc sit poëtæ mens, Nos felice Argi conjectura notu cognovimus hunc esse Phasim. 2. 1198. 4. 256. 4. 576.

2. 1271. κυλαίδα, *Colchicam*] Cytæa enim & urbs est, & hujus indicio loci, regio. asperate hoc scribunt Latini, Hebræos secuti; ψιλῶς Græci, per Syrisum: ut Josephus semper σαββαίων· etsi hos eosdem χυθאים dixerit. vide Etymologicum. Polybius l. 4. Κλάριον τῆς Μεγαλοπολίης, quæ in agro Megapolitano. Sic Κλεμένη Δολοπής, l. 68.

2. 1276. ἀκηρασίσιο, meri] Quod deduco à κερασί-
 ναί. Est enim κέρσις ἀκερασία ἀκερασίσι & ἀκηρα-
 σίσι, ut à ξέω ξερὸν & ξηρόν.

Μελιπαγίας] Cantici Canticoꝝ. 4. πρῶτη παρ, favius
 stillans.

2. 1279. πείσματα, refugia] inepte. 2. 1264.

2. 1282. ἐνὶ σφίσι] 2. 128. Scholia ad 3. 1178.

2. 1285. παρηγορήσιν] 2. 1264.

2. 1286. ὑψόθι] Il. ξ. 77. & Ul. δ. 785. non Ἰπὶ ξηραῖς
 vult navim ἐρμίζεσθαι, sed Ἰπὶ νοτίω. contra, 3. 569.
 Thucyd. μετέωροι (νῆες) ὤρμαν, libro 4. Et πελάγαι,
 I. 1. Scholia, ἐπ' ἀγκυρῶν.

IN LIBRUM III.

Libr. 3. ὕλ. 1. εἰ δὲ] εἰ δυνατὸν, Pindarus
 Νεμ. 9.

3. 2. ἔνθεν] Virgilius in illustri prooemio,
 Hinc canere incipiam.

3. 3. αἴσαν, portionem] rectius καθήκον, munus, offi-
 cium attributum. Hesiodus in Θεογονίᾳ, de Hecata seu
 Fortuna, τέτων ἔχθ' αἴσαν ἀπάντων. Schol. τύχη μέρ-
 τιμῆς ἔχθ', quicumque invocentur dii. Et idem Hesio-
 dus de eadem, Μοῖραν ἔχειν γαίης τε & ἀπυγέτοιο φα-
 λάσσης. Ἡὰς μοῖρα est τιμὴ, 1. 505. & in Æschvli Eu-
 menidibus, τίς δέ μοι τιμὴ μύθ; ὡς μή πν' οἴκηθ' ἀφενεῖν
 ἀνά σέθεν.

3. 4. ἔμμορες] Plutarchus 9. συμποσιακῶν, ταῖς ἐπὶ
 σωσσίαν ἀπονδαῖς ἢ Ἐρατῶ παρῆσα μὲ Πειθῆς, ὡς λόγον
 ἐχέσις (nempe τ' σωσσίς) ἢ καιρὸν, ἐξαίρτ' & κατὰ σθέν-
 νυσι τὸ μαλακὸν τ' ἠδονῆς καὶ οἰσπῶδες, εἰς Φιλίαν ἢ πίσιν,
 ἔχ' ὑθεῖν ὑδὲ ἀκθλασίαν τελευτώσης. Sunt igitur dux
 istæ dex partiaræ seu particulones.

Ἀδμήτας, ἰππιρίας] ἀγάμης. Sed aliud est hic δαμά-
 ζειν,

ζην, quod exprimitur 1. 218. quo plus venia erit verbo quod in interpretatione, adactus necessitate finxi, aut potius composui, aut magis huc aptavi.

3. 5. καὶ οἱ] Gallic. καὶ τοι. mihi Aldinum arridebat. quia ἐοῖ sic est libro 1. in Apotreptico Hypsipylæ.

Ὀνομ' ἀνῆπται] Sic scriptores, πικρῶ ἀνάπτεσθαι dicunt, proprie ἐκδέσθαι religari, appendi, suspendi, & ἑπιγράφειν in Jos. Scaligeri Glossis, *titulare*. Nimirum antiquitus claris viris appendebatur titulus, quo magis essent sancti & inviolabiles: imo nobiliores sibi ipsi ἐπέθεσαν ejusmodi γαυρίσματα, ut appellat Lucianus. Hinc pressior plurimorum intelligentia locorum hauriri potest. Exodi 28. Summus sacerdos in fronte auream appensam bracteam gestabat, cum ἑπιγραφή, ηἱπὴ ψῆρ; Apocalypsi. 14. λαμβάνει χάρογμα ἐπὶ τῷ μετώπῳ ἢ ἐπὶ τῷ χεῖρῳ. & 19. ἐχθὲς ἐπὶ τὸ ἱμάτιον ἢ ἐπὶ τῷ μηρῶν αὐτῶ τὸ ὄνομα γεγραμμένον, βασιλεὺς βασιλέων, &c. 2. Æneidis, *Et nos aliquod nomenque decusque Gesimus*. Apulejus 1. *Metamorph. Annonam curamus & adilem gerimus*. Erat hic, ut memoravi, etiam nobilitatis index. Herodotus de Thracibus, τὸ μὲν εἶσχεσαι ἀγνῆς κέχειται· τὸ δὲ ἄσκληον, ἀγνῆς. In Quæstionibus Romanis, ἐν τοῖς ὑποδήμασι σελλεῖδας αἱ ἀγράφειν δοκῶντες ἀγνῆας ἐφόρον. Hanc consuetudinem diutius hæsisse in ignominia contraria arguunt ea quæ de servis literatis sunt pervulgata. Ac primus σιγματίας fuit Cainus, cui Deus ipse impressit notam, τικ, ut ille esset à vi tutus: à quo tamen signo non longe aberat ignominia.

3. 6. ἀνωίως] Hujus loci μίμησις κελικὴ est Æn. 1. *Classem in convexo nemorum sub rupe cavata Arboribus clausam circum atque horrentibus umbris Occulit*. Sed nobiscum est Appianus 4. ἐμφυλίων. ἀφῆρητο πικρῶ ὄψιν ἔργων τοῖς πολεμίοις ὁ πεφυκὼς ἐπὶ δόναξ ἀμφὶ τῇ διόδῳ.

3. 7. λελοχημένοι] 2 Reg. 7. Syriace σιπη; demissi.

3. 9. ἀπὸ νόσφι] Eustathio placet in talibus εὐεπίω εἶναι πλὴν πρὸς θεοῖν. Ego contra utrumque necessarium esse statuo. quia βυλάειν ἀπὸ διὸς poterat esse, facultate Jovis. Sic certe habet, ἀφ' ἑαυτῶν vel ἀφ' ἑθνεῶν. II. κ. 3. 287.

3. 17. παρ' αἶσαν] ἀνόμηρον est hæc junctura, qua significari arbitror, è proximo, ut πρὸς ἑπῶν sit insequi, aut ἀρχαιότερον, insequere: ut dicunt ὄψα πίδα βαίνειν.

3. 21. θυμὸν] ἐμφανικώτερον, quam θυμῆς. ut eis κεφαλῶν σοι τέπειλο, pro eis σέ. πενίη θυμοφθόρον, qua pereunt homines funditus. I. 657.

Ἐπιδοίασθε] rem alternandi verbo expressit Virgilius 4. Æneid. ibi: *Atque animum nunc huc celerem.* 3. 18. 3. 23. 3. 954.

3. 25. ἐπιπλόμεναι, profecta] Mihi placet esse ἐπιπλόμεναι Hebraicam, præsentis pro futuro. At hic termini ad quem non fit mentio, & ob id relinquitur adhuc κίνησις, quæ ἐνέργεια μὴ τις εἶναι δοκεῖ, ἀτελής δέ. 3. Φυσικῆς ἀκρ. cont. 15. Scholiasta, ἐπιπλόμεναι, ἐπιπλόμα, addo ἐπιπλόμα, quod latet in ἐπιπλομένη, 2. 1003. & ἐπιπλόμα, 3. 1149. Idcirco interpretor, adfientes, vel paulatim adventæ, & progressu temporis I. 465. Ac quoniam mensura temporis pendet à cælo & sole, quorum motus est vertigo; idcirco ἐπι & πλο hic sunt pro iisdem. Unde facile perspicitur primo quid sit ἐπιπλόμα seu ἐπιπλόμενον (nam hæc πωωνίμως dici ait Eustath. ad Ulyss. i.) nempe circumfrens, vel ut aptissime Etymolog. ἀλαγνόμενον, vel ἐπιπλόμενον, I. 688. aut affectum, ut Favorinus Gellianus vocat. vel, ut Virgilius, *volvens aut volvendus*: cujus & hoc divinum extat carmen, *Atque in se sua per vestigia volvitur annus*: deinde quid sit ἀρτῶν ἐπιδοῖ Matth. 6. Is meo iudicio est, qui non semel datur, ἢν ἐπὶ, cibus demens, Proverb. 30. Lucas ἐξηγητικῶς videtur addere, τὸ καὶ ἡμέρας. quod nolim explicatum esse, *quantum*

ad hunc diem opus est : quasi sit scriptum , καὶ πῶδε πῶ
 ἡμέραν, aut non liceat orare pro futuro tempore: quod
 pie fecisse legimus Jacobum Genes. 28. 20. Malim
 ego, quantus in singulos (non simul omnes) dies suffi-
 cit, vel , quotidie , & nominatim σήμερον , quod est
 apud Matthæum, & intelligitur , etiamsi non addatur.
 Huc referuntur verba Cleonis in Equitibus Aristo-
 phanis, κελτοῖς πολεῖσι καὶ θίον καθ' ἡμέραν, quæ nimis
 vilescat pollicitatio , si καὶ ἐφημέρις βίη sumatur, de
 quo Ælianus lib. 3. de Diogenis fastu in extrema pau-
 pertate. Talis isthinc prodit sensus. ὦ Pater, perpetuo,
 & inprimis hodie objice mihi portiunculam illius
 diurni, quod te perpetuaturum in omnem vitam meam
 gratiose promissisti, eademque opera me tum à divitiarum
 siue thesaurorum libidine arce , tum à profano
 paupertatis extremæ metu : ut grate agnoscam tuam
 quotidie integritate liberalitatem. Nec aliter capio
 quid sit τῆρησῆς Num. 4. panis continuitatis, hoc
 est, jugis, nempe septimo quoque die renovandus, Le-
 vitici 24. confer. 1. 465. 3. 130.

3. 26. αἶκε] 3. 105. quo stabilitur quod à me dictum
 2. 1131.

3. 27. Αἰήτω] καὶ αὐλίζησιν. Gallic. αἰήτα. lego Αἰή-
 πω, si murate liceat, quod sæpe in sequentibus.

Πολυφάρμακον] ἡθ' ὅ μὲν mulierum, quæ rebus adversis
 recta contendere ad veneficas solent.

3. 28. ἐπ' Ἰήσωνι] In Aristophanis Ἐκκλησιαζῶσας,
 Κύπρι τί μ' ἐκμακίνας Ἰπὶ ταύτης;

3. 29. αἰνεσίησιν, auxilio] αἰνεσία est ποιοῦμένη. 1. 7. Vir-
 gilius, Iunone secunda.

3. 30. πυκινὴ μῆτις] 1. 717.

3. 31. μὴν ἀμείβετο] Sic Eurip. Ἰκέτ. καὶ πρῶτ' ἄνδρ' ὅτι
 ὄρεσ' αὐτῶν ἀμείψομαι. Appianus 3. ἐμφ. αὐτῶν ὅτι
 αὐτὸν ὠδε ἡμείψατο. & ibidem. ποσῶτα σὺν ταξίαρχος
 εἰπόντας ὁ Ἀντώνιος ὠδε ἀμείψατο. 11. 5. Τῶ δ' ἡμείβετ'
 ἴται

ἐπειτὰ Φιλομμείδης ἀφροδίτη. Nonnus, *μεγάλον σὺ ἀμείβεται δὲ χερῆα*; Et alibi sæpissime. atque hæc ni præteriiissent lexicographi, præteriiissem ipse.

Μελιχίοισι] Huic ταυτόταλον est quod Ijobi 40. πῆχ. 3. 32. νήϊδα] παιδεία ἢ ἐπιφύια ἢ πῆϊ πῆϊ est rarior. Euripides Iphig. Aul. σὺκ' ἰπὶ πᾶσι σ' ἐφύτασ' ἀγαθοῖς, ἀγάμενον, ἀ' τρώϊς. Est & inutilior: Isocrates Busiride, οἱ μεταβαλλόμενοι τὰς ἐργασίας πρὸς ἑδὲν τ' ἐργῶν ἀκελεύως ἔχουσιν. Et vetus est verbum, Πολλ' οἶδ' ἀλώπηξ, ἀλλ' ἔχον ἐν μέγα.

Τέκε, genuit] at ipse hic puerperus fuit Jupiter.

3. 33. χρεῖω, rem] tenuius. 12. Ἄν. scire potestates barbarum, usumque medendi. χρεῖω est, aliquid quorum indiget usus. Ecl. 2.

3. 34. μῦθ'] Ἰωνικῶς προ λόγ', & quidem hoc loco ὁ ἔσω, ex Hebræo sermone, ubi etiam risus intra animum latens est ἡρῆ, Genes. 18. 2. 611.

3. 37. δῆμῳ πόσις] ἐθ' ἰω' τοῖς γήμασι θάλαμον οἰκοδομῆσθαι, Schol. ad II. β. ubi de Protefilao.

Ἀμφιγυήεις] οἰκῆ πρῶν, 2 Sam. 4. 4.

3. 39. ἔρκεα, μαρία] sunt septa domorum, Iliad. λ. χόρτ', ἀλλ' τὸ μὴ ἐρκίοις, ἀλλὰ χόρτοις τὸ παλαιὸν φερίπυπιδι τὰς αὐλάς. vel ut est in Scholiis Pindaricis Ol. 13. πειορίζεσθαι. quod magnum est priscae innocentiae argumentum. Nihilominus hæc ex Hebræo superesse ajo, ubi ἡρῆ & atrium subdiale declarat & gramen, seu subdiale graminosum.

Ἰπ' αἰθήσῃ] Domorum superbiorum partes à veteribus nominantur istæ, ἐρκίον, αὐλή, αἶθρα, πρῶδομ', δόμ', θάλαμ'.

3. 40. ἔσαν] cur prius pellendum sit ostium quam alienam ingrediamur domum, tradidit Plutarchus, in πρὸ πολυπραγμοσύνης· ἵνα μὴ τὴν οἰκοδέσποιναν ἐν μέσῳ καταλάβῃ ὁ ἀλλότρι', ἢ τ' παρεθένον, ἢ καταζόμενον οἰκῆται, ἢ κεκρυγῆας τὰς θεοπραϊνίδας.

Εὐτύνεσκε] quoties erat opus. Plautus dixit *crebro cadere*, in Persa. Eurip. Ἰκέπσιν, ἔπεκες ἔ σὺ ποτ' ὦ πότνια κῆρον φίλα ποιησαμύα λέκτρα πόσι σῶ.

Λέχθ] non hic est lectus genialis, cujus solum erat in nuptiis usus, sed quotidianus & consuetus.

3. 42. πλαγκλῆς, *erratica*] malim hoc haberi ὀνομαστικῶς dictum. Ulyss. μ. Πλαγκλῆς δὴ τοι τὰς γε θεοὶ μάκαρες καλέουσι. Quod est praecidere ansam iis qui quætere curiosius possent, quo tandem sub sole jacerent Planctæ. Et est hic μῦθος πλάσθ' ἐκλοπισμὸς, de quo hunc in modum ἀσείζειται Eustathius. Πλαγκτῆς πέτρας ὁ ποιητὴς ὡς Δία πνθ' πετροβόλας περσεύειας μηχανῆς ἐκ τῆς Θράκιω πορθμῶ εἰς τὴν Σικελικὸν ἐξελίναξεν ὑπὸ δόρυ τέκλονι τῷ μύθῳ. Qua Homeri solertia etiam poster fruitur.

3. 45. Ἰπειμῆνη, *induta*] male. crines enim non humerorum sunt, sed capitis vestes. Ducō ab ἐφίεμαι. ut est καθειμῆθ' ἡμάαις, apud Lucianum, & *immissa barba*, Virgilium: *ut crinem porrectum serie proluxa* dixit Apuleius. 2. 645.

3. 46. διενθόσμος] Aliæ mulieres pectine discriminant telam; Venus, crines.

3. 49. εἶσε] ab εἶζω vel ἴζω vel εἴζω. nam ε non tam est αὔξησης quam πλεονασμός. Sic certe sunt σείω σίω σέω (unde σῶθ'. expeditus enim corporis motus bonæ valetudinis est index, aut libertatis saltem) βείω (unde beare deduxerim: quia beatitas est ζωή, Joh. 1.) βείω & βίω, εἶκω ἔκω, Demetrius Olympion. 13. ἔπω ἴπω vel ἴπῳ & εἶπω, θεώ & θείω (unde τίθεικα) ἔργω εἶργω, χρέω χρείω, ἔω ἴω (3. 25.) εἶω, ἔω ἴω ἰέω εἶω (unde εἶκα) κέω κείω, ἴδω εἶδω, ἐρύω εἶρύω, & alia similia istis, quibus addo nomen mulieris ἰὼ Εἰώ. Hinc Grammatici vel me submonente dediscant duos canones, quorum unus est, *Quadam verba ε non in η mutant, sed augent addito ι*. alter, qui subruto priore cadit
ultro,

satis utiliter prodit *ποιὰ πρὸς εἴη*, poëtae accedat studium oportet, quo narrationis nudæ & simplicis suffulciatur *πιθανόν*, & maxime utilitas. Studium hoc in eo consistit generatim ut dicantur τὰ ἐνόντα & ἀρμότιοντα, & gubernatur præceptis politicis aut rhetoricis: quæ artium istarum societas ostensa 1. Rhetor. 2. Jam poëtici hujus officii partes sunt ἀποδεικνυῖαι, λυεῖν, ὡς ἄσκαδ' ἀζειν πείθει τε καὶ μέγροθ' ἢ σμικρότητα. Hic verbi gratia est actio, quod Juno cum Minerva adēunt Venerem; quæ actio proficiscitur è dianoea seu mente amica; itaque citius impetrant, quod cupiunt, quod est *πυγχαίνουσιν*. Adhæc dicuntur τὰ ἐνόντα καὶ πολιτικῶς. Nam muliores fere sunt *κρινωνικαί*, & verus est in *Ἰκέπσιν* Euripides, cum sic ait, *δρσένων ἢ μείζονες Ψυχαί, γλυκεῖαι δ' ἤσων εἰς θωπείματα*. Et in Troadibus, *συγχεῖς ὀμιλίαι φίλτερον ἢ μικρὸν φρενῶν*: postremo *δλωαίαι* veniunt deæ, quia superiores sunt, quarum est adiri magis quam adire. Sed longior sim si cæteras partes ostendam.

3. 57. *σωσείνετι*] *Æschylus χορηφ. ὄρχεῖται δὲ καρδία φόβω*.

3. 58. *μῆ κῶας ἔπονται, pellem sequuntur*] 1. 4.

3. 59. πάντων] τὸ ὄει ἀπὸ κρινῶ. Eurip. Troad. καὶ δὲν γ' Ἀχαιῶν ἔπαθεν εἰδ' ἤκασ' ὑπο. Pythion 8. exeunte, *Διὶ δὲ κρέοντι σὺν Δίακῶ*.

Ἔργον ὄρωρεν, opus est] *ἔργον est πόλεμος*, & πᾶν δυσχερὲς, Scholiasta in Pluto: quare Virgilio bellum est *grave Martis opus*.

3. 62. *νειόθι, de*] At erant jungenda, *λυοῖμην* & *δισμῶν*. & *νειόθι* est, quod Tibullus dixit, *Non seges est infra*, hoc est apud inferos. ignitissima autem est hæc oratio. Quis enim eum ab Junone adjuvari credat, qui invisissimum deæ hominem in lucem reducere studeat? Hic autem totius est operis Argonautici veluti lapis ἀπρογωνιαῖ, Jasonis videlicet in anicellam pietas. unde Maro suam illam *Æneæ pietatem* procudit.
à quo

208 JEREMIAS HOELZLINVS
à quo patrem ex igni efferri fabulatur, qua de re fufus
est à me pertractatum in Præfatione.

3. 67. ἐξ ὅτ'] πέλειον ἐξ ὅτε, hoc est ἐξ ὅτε.

Προχοῆσιν, alveo] 1. 9.

Πλήθον]] πλήθων est illud κήρυ, 1 Chronic. 12. 15.

Ἀνάωρα] Flaccus, Enipei.

3. 68. Ὀνομίης, recta facta] male. sunt enim recta fa-
cta κατορθώματα, quæ nulla indigent trutina. Ὀνομία
est legum ὀρθότης, quæ in eorundem prudente & æqua
applicatione ad facta viget maxime. His enim duobus
totum Politici munus continetur. & præclare Deme-
trius ad Olymp. 9. ἐπετι τῇ δίκῃ καλῶς τοῖς νόμοις χρεῖ-
σθαι. nempe vel in negotiis & factis, vel in eorum ju-
dicatione, ut Demosthenes docuit 1. in Aristogito-
nem. Itaque ei opponitur ὕβρις Ulyss. 9. Καί πη τοῖ
ξείνοισιν εἰσκήτες ἀλλοδαποῖσι, Παντοῖοι τελέθοντες, Πιστω-
φῶσι πύληας, Ἀνθρώπων ὕβριν τε καὶ Ὀνομίαν ἐφορῶντες.
Atque istius est loci quod de regula plumbea refert
Aristoteles 5. ἠθικῶν, c 10. qua negotiis accommodan-
tur leges, non sine juris & Ὀνομίας periculo. expen-
dendum præterea quod scriptum Genes. 18. v. 21. id
enim hic imitatur ὁ σατανᾶς.

3. 69. θήρης] quæ erat inter disciplinæ Chironicæ
capita, Xenophon in κυνηγητικῶ.

3. 70. κατ' αἰψῶν, inter se] male. Est enim referen-
dum ad σκοπιῶν.

3. 71. κυλινδρόμοι] hoc non φυσικῶς dici solet, sed
populariter. nam fluminum & torrentium motus est
naturalis, κυλίνδησις ex eventu. quæ de causa ne ὤσις
quidem ex vero vocatur. tutius dicitur lapsus, & aqua
fluens ἀπὸ ῥύτῃ] est magis quam δινητή. Imponit hic
nobis, quod ita celeriter movetur torrens, ut volvi vi-
deatur. quam opinionem affirmat aquæ, ut sic dicam,
lubricitas, quæ maxima est in volutatione. cui accedit
& rotundabilitas: quæ ex guttis deprehenditur.

3. 73. ὄρε-

3. 73. διεκπρωαλές, *per impetuosam*] nocuit huic dictioni & antiquitas, & mendosa scriptio. fuit enim primo duplici notata accentu, & διέξ est ut παρῆξ, Ἰππιδρό, Ἀθροπρό. vel ut διεξέφερον. πρωαλές autem est πρῶπιτης. πρῶπιτόμην. Eustath. ad Il. μ. Sed age σιώθεσιν istam dispiciamus. αἰλές est confertus, apud Herodotum: Ergo πρωαλές erit, qui & loci & ponderis causa proclinat atque profluit. itaque πρῶχός τις dixit. 3. 67. Nec locum dem. scholio, Ἰππιδρό τὴν αἰλα πρῶχόν.

3. 74. πειλίεσται] Orpheus de Junone. Ἐξοχα γὰρ μερόπων ἠγάγετο καὶ φιλέεσκε Δεινοβίλου ἠρώα πεικλυτὸν Αἴσον. Ἰ. 2. 216.

3. 76. νεοσασίη, *insolentia*] est νέα σάσις, ut διχοσασία duplex σάσις seu σύσημα.

3. 79. μή τοι τί κακώτερον, *utinam nihil deterius*] perperam. Tibullus, *Ferreus ille suat*, εἴη αὐτὸ καθ' ὑπόθεσιν.

3. 81. χέρεις] Gallic. χεῖρες. perperam. cur enim sit χέρως, χέρε, & in Hymno εἰς Πᾶνα, χέρεα. nec dicere liceat χέρεις;

3. 82. ἠπεδανῶν] fortissimi quandoque milites amoribus succumbunt, nec tamen continuo habiles bellis sunt amatores.

3. 85. αἰκέσσει] 1. 765. Huic loco eum similem esse fatetur Jul. Scaliger, qui est 1. Æn. de Junone & Æolo: at eundem ego hinc imitatione expressum ajo. & respondent fere illa nostris.

3. 86. παρθένον] ut 1 Corinth. 7. 36. significat filiam ἀγαμόν.

3. 87. συμφράσασται δὴ μὴ ἐμοί] his verbis declaratur ἡ αἰνεσία. 3. 29.

3. 88. ῥηιδίως μιν ἐλόνη] λίσις magnæ istius πολοκῆς seu πειπελείας à conjugio Medæ petita. Aristotel. Polit. 5. 7. ostendit nuptias peridoneas esse rebus novandis.

3. 89. δολέεσσαι] Schol. φρονίμη. nec placet. Est enim Medea,

Medea, symbolum prudentiæ, cujus tamen in his libris nullum edidit specimen.

3. 91. μάλισσα ἢ] μάλισσα est pro μάλλον. Eurip. Andromacha, γυνὴ δυστυχῆσά τῃ ἐμῆ.

3. 92. ἀναιδήτω] ἀναιδήτης est ὁ σὺν αἰδέμενος, in-
verecundus, quod ignoratur à Lexicographis. Theocr.
Idyll. 21. de eodem Amore, ἔχθ' ὁ ἰταμόν τὸ πρὸς ὄσπιν.
2. 956.

3. 94. ὄθετω] 1. Æn. puero pariter donisque movetur,
& 4. specie famave movetur. 1. 1267.

Μάλα δ' αἰέν] ut μάλα πάντας, 1. 230. μάλα ὄ, Theognis. quod Plautus, sane bene: μάλα δὴ, μάλα σὺν. nisi malimus verbo consociare, aut verbali nomini.

3. 95. μλένηα] Schol. ὄρεξις ἴω. negligenter. habet enim vitium ex ira & cupiditate compositam. Horat. furit te reperire. Cum ira simul est ὄρεξις: nondum tamen complectitur Lyricus τὸ οἰ, ἰς, cum illius malo, ut equidem sentio. Quis vero dicat, verbi causa, ὄρεξις αὐτῷ τίλλειν πέραι; in scholiis hic erat ὄρεξις ἄλλοις: quod mutavi.

3. 96. δυσηχέας, infaustra] depravate. Concupitus illegitimi sermonibus hominum notari solent. 4. Æn. Extinctus pudor ὄ, quæ sola sidera adibam, Fama prior. Convenienter huic Euripides in Hippolyto amorem vocat δυσκλεῶ νόσον.

3. 97. γάρ] aperte pro δέ.

Ἐπιπέλησε comminabatur] ἀπειλεῖν est minari; comminari, multa minari; ἐπαπειλεῖν, multum minari.

3. 101. ἀκηχεμύνη] Eustathius ad II. ε. putat esse dictum μετὰ θεοκῶς, pro ἀκαχημύνη. at sic esset ἀκεχημύνη, quod nusquam compareret. mihi videtur dici ἰασι, pro ἀκαχημύνη. Est enim ἀχ, ἀχέω ἀχίμι ἀκάχημι ἀκάχημαι, Bæotice vel Æolice ἀκάχημαι, ἀκίχημαι, ut διζηρασι.

3. 102. γίλωσ πέλδ] Sic Propertius, Apollonii imitator, *rifus eram, gaudia fiam.*

3. 103. μυθεῖσθαι πάντεσι] magnum prudentiæ præceptum. Pindarus Pyth. 3. viros bonos ait nosse κρομμύ φέρειν πῆματᾶ, τὰ καλὰ τρέψαντας ἔξω. Nec minori elegantia Psalmo 89. ορροβρία ἱρηβ ἠκῶ.

3. 106. ἐπεμάσασατο χειρὸς, apprehendit manu] quasi sit χειρὶ, ut Il. ε. κατέρεξε χειρὶ. At hoc simile est Terentiano illi, *non possum quin caput tibi demulceam.* nisi est ἀφ' χειρὸς.

3. 109. ἐρίδλωε] Sic πάπλωε, 3. 513. Quibus Grammatici notam raritatis inurunt.

3. 110. μετὰ κῆξ] ὑπακυσέον, χόλα ex Iliadis 1.

3. 113. βῆ, perrexit] βαινειν hic puto esse insistere aut niti gradu; & inde moliri. quod declaratum in libro 1.

Οὐλύμποιο] Poëtæ suis defatigati mendaciis, interdum nolunt credi, stramineos suos deos in cælo habitare: quamobrem in Olympo monte collocant, quo expeditius ad homines possint commeare. Ergo cælum Poëticum est mons Thessaliæ, ubi celebrabantur & spirituum impuriorum & sortilegorum conventicula.

3. 114. ἀπάνωθε] quod sic jacet, ignorante Scholiasta, Ulyss. ζ. Οικέομεν δ' ἀπάνωθε πολυκλίσῃ ἐνὶ πύργῳ & 3. 167. utile tamen est conferri 3. 158.

3. 115. μετὰ] Suppleo ὄντα, aut αὐτῶ.

3. 117. κάλλεσσι μερθεῖς] Cretensis est hæc fabula, uti Plato sensit 1. Legum: itaque πάντες αὐτὸν κατηγορεῖμεν, hoc est de mendacio & impudentia postulamus. Ejus tamen allegoria seu alieniloquium evoluitur in Scholiis ad Il. δ.

Ἄμφ' ἀσραγάλοισι, cum talis] violata Latinitate. Il. ψ. Ἄμφ' ἀσραγάλοισι χολωθεῖς.

3. 119. ἐνὶ πλεον] putem esse ἑπιπλεον. ut est ἑπιπλεον

πλείω σώσεις, 2. de Cælo. c. 12. ubi Ἰππλείω, ex antiquo scribendi modo. non enim solis verbis aptabantur σώσεις.

3. 124. Ἰππρωϊεῖς, mittens] quasi βόλθω sic intelligendus. Sed non sic est. valet enim, qui itenditem perdit. 1. 97. nam tali perduntur in hoc simpliciore talorum ludo, cujus imitamentum aliquod erat in nucibus; sed in ingeniosiore erat ἀνταναίρεσις ψήφων. De priore capiendum quod vel Suidas scripsit, vel Aristophanis Scholiasta, δραξάμμος τις καρύων (quæ loco ἀσπραγάλων erant) καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα, ἐρωτᾷ, πόσα; ἐάν Ἰππιτύχη, λαμβάνει ὅσα ἔχει ἐν τῇ χειρὶ· ἐάν ᾗ ἀμαρτή καὶ τὴν ἀποκρυσιν, ἀπολίνει ὅσα αὐτὸ ἐρωτήσας ἀρεθείη ἔχων.

3. 126. εἰδ' ἐνόησε] Hoc interseritur, quo rectius procedat & poësis, & sensus abditior, quem hic eruendum esse arbitrabar. Ganymedes γάνυται μήδεσσιν, & poëtica est consilii tessera. In amore autem consilium primulo velitatur cum cupiditate, dum rebellat adhuc pudor, ut Seneca loquitur. Sed succumbit plerumque ratio; cum obscuratur amore rectus, ut ait Plautus. Quandoquidem τῇ προαιρέσει Ἰππιθυμία ἐναντιᾷται. ἡθικῶν 3. 2. quocirca calliditas sola relinquitur amori & fraudulentia. quæ à prudentia sic longe discrepat, ut mediis utatur malis; à virtute, ut ad malum tendat finem, ἡθικῶν 6. 12.

3. 129. ἄφατον] Schol. ἀρήτητον. quod nego menti poëtæ convenire. Etymolog. ἄφατον ἐστὶν ἀψαδον, sic οἱ Λιολεῖς. Ac duxerim ego ab αὔω tango, ut sit pro ἄφαισθω, & ἀπὸ σερηλικόν, ut in ἀπόθεξις. Terent. accede ad ignem hunc: calestes plus satis. quod mira arte expressum ex Aristophane in Lysistrata, ubi ei quod erat dictum πεθερμῶσθαι, subjungit ἄφατῶ. aliter commentatores.

· Ἡ' ἐμιν] 1. 474.

3. 132. καὶ] ut illo, μὴ κλαῖε ἐλῆψη· Virg. & Phyllida solus habeto. quæ fluxerunt ex 1 sæpe idem valente.

3. 133. ἀδρήσεια] Ἀδρήση, Ul. δ. quod plenum, ἀδράση νέμεσις. in Schol. κρήμισον, rescripsi κρήμισον. quod præterea à Latino Callimachi interprete acceptum est male, quasi esset *circumgestavit*, cum sit, *sorivis*; In Hymno Jovis. Et quod hic additur, ἀδελφὴ κρηήτων, id vero est Scholion Callimachicum.

3. 135. σφαῖραν] Si quid in his tenebris video, est hoc cælestis globi, aut ejus fortasse qui Jovem vehit, imitamentum, & pila inhumana, nec indigna Jove puero; aut imitatrix globi alicujus materialis à Vulcano facti.

3. 136. χειρῶν] ἐλείπει ἢ ἄπό. Theocr. Ed. 15. πόσῳ κατέβη τοι ἄφ' ἰσῶ; aut est κάτα.

3. 144. ἀφαιροτέρη, πιπνο] 2. 455. ab ἀφαύω. quod est αὖω sicco. 2. 455. & sic ἀπαμείβεσθαι pro ἀμείβεσθαι.

3. 148. αὐτοχεδόν] propria verbi vis. 1. 12. ut Lucianus, σκάπτε ὡς ἔχεις. cujus sententia, 1. 1349.

Ἡδ'] lego ἦδ' antiquiore scriptura pro ἦ δέ.

3. 149. Ἐπειρύσσασα] 3. 128. responderet hoc osculum τῇ χύτρῃ apud Pollucem. unde fortasse τὸ ἀπαράζεσθαι. quia interdum est trahendus is quem osculari velis.

3. 150. πολυχομῶν, complexa] Aristophanes Pluto, τὸ χραΐδιον ὡς περ λεπὰς τῷ μειρακίῳ προσίχεται. & sic in Vespertim initio.

3. 153. ἐνισκίμψης, infixeris] Schol. ἐνεργήσης, lego ἐνερείσης.

3. 155. Ὡ πάντα, diligenter omnibus] cohærent hæc duo, ut Il. κ. Polit. 8. 5. de pueris. ἀνιδιωλον ἔδεν ὑπομύχουσιν ἐχόντες. Ex hac igitur sua indole matrem Cupido æstimat, eique diffidit. 3. 94.

3. 158. βῆ δ' ἐκ] rectius fortasse διέκ, ut cohæreant διεξέβη ἀλωλώ. non enim erat in ædibus, sed ædium horro. 3. 114.

3. 161. ἀνέχουσιν, extendunt] corruptio metra. πόλοι, ipso interprete poëta, συμτ κερυφαὶ χθενός. Sic autem

dictos puto, quia, si res quidem ad nostrum *limitetur* aspectum, sol circa ista cacumina *πλάττω*, *vergitur*, hoc est, oritur & occidit. Scholiasta Aristophanis in Avibus, *πέλον οἱ παλαιοὶ ἔχ' ὡς οἱ νεώτεροι, σημεῖόν τι καὶ πέρας ἄξοντο, ἀλλὰ τὸ φειέχον ἅπαν.* Unde & *πέλον ἰρίε* deducit Comicus Græcus. Noster respexisse videatur ad Homericum montium *ἀκροπόλων Ἰπίθελον*, cui manum dat illud *ἠλίθεα πιν*, 3. 163. quod ad Olymp. 6. explicatur, *ἐφ' ἧ ἀναπέλων πρῶτον ὁ ἠλιος βαίνει*. 3. 164. 1. 520. 1. 1273. quomodo intelligitur cur Cyzicenorum mons *ἄρκλων* esse dicatur lib. 1. quod item Aristoteles asserit veteres *μετεωρολόγους φειδιῶναι, τὸ ἠλιον μὴ φέρονται ὑπὸ γλιῶ, ἀλλὰ φεῖ τιῶ γλιῶ, &c.* 2. Meteorol. 1. exeunte.

3. 163. *ἐρδύγετω*] ut ibi constituatur fons luminis, Pythion. 1. *πηγαὶ ἐρδύγονται*. quemadmodum cor est scaturigo verborum, Psal. 45. *ἡ ἡγία ἡ ἡγία ἡ ἡγία*.

3. 166. *πολλὸν ἰόντι*] *αἰεὶ θεόντι*. Ex etymologia Anaxagoræ depromptum hoc, & hyperbolica maris altitudine.

3. 164. *ἔης*] Scholiasta hanc vocem rapit in vitium, quia *ἔης* sit *τ' ἑαυτῶν*, non item *τ' ἑαυτῶν*. Sed ipse Apollonius etiam sic loquitur. 3. 170. 1. 805. 1. 1113, ut & Latini utuntur *τῶ* suus, quod ab illo esse constat.

3. 168. *ἔλτο*] est appendix fluvii pigrior. Aliter Heliodorus *Αἰθιοπικῶν 1. ὁ ταῖς θαλάτταις αἰμαλοῖ, τῶν ταῖς λίμναις τὰ ἔλη γίνετω*. 3. 489.

3. 170. *ἐδριόωντες*] *ἐδριᾶν*, Lexicis addendum.

3. 171. *αἰπῶ*] Politici munus in eo maxime cernitur, ut sit *πολεμικὸς & εἰρηνικὸς*. Ac licet distinctæ sint belli pacisque artes, adeo tamen breve est eorum confinium, ut bellum sæpe requirat orationem; & pacis quoque tempore sit audacia militari usus. Idcirco Jason conventum indicit. Thucydides l. 2. de Beride, *ξύλλογον ποιήσας, ἐπὶ γὰρ ἐστρατήγῃ. &c.* quia imperium temperatius

peratius est diuturnius, πολιτικῶν γ. 9. cujus perillustre exemplum in Euagora Isocratis, ibi, ἐξ ἐκάστης πολιτείας ἐκλεγόμενον, &c. δημοκρατικόν est, quod Jason quidem legem sciscit de legatione, sed senatui permittit auctoritatem, hoc est cæteros heroës ejusdem autores fieri sinit.

3. 173. ξίωη δὲ χρειώ] nulla proximior esse πῖσις poterat, quam quæ ἀποδεικτικῶς à fine sumeretur. is est commune, sive id quod non tam singulis videtur conducere quam universis. πολιτικῶν γ. 1. ἐν τῷ τέλει τῆ πόλεως πάσῃ. ergo πάντων κριγὴ ὑπὸ μέλει. Cum autem Politico viro conveniat ὁμοίως ὑπὲρ τῶν κρινῶν ὡς περ ὑπὲρ τῶν ἰδίων σφραδάζειν: illi jure numerantur heroës, qui suis neglectis rebus totos se communi impendunt, idque exemplo Aristidis & prisorum principum Romanorum. Appianus 1. ἐμφ. δυνάσει τῶν δημοσίων ὁ κρινῶνός.

3. 174. ὁ ἢ σίγα νόον] Quia ut in tempestate sic in bello ἱκανὰ καὶ μικρὰ ἀμαρτήσεντα πάντα σωεπιτέψαι, γ. ἀναβάσεως.

3. 177. ἐγὼν] cum enim non esset ἀσόλοιχον in posterioribus, hanc ipsum provinciam subire regem, id heroico sæculo & laudi dabatur & admirationi erat.

3. 182. ὡδε γὰρ] Hic solennis est legationum abusus, quibus aliud solet fieri λόγῳ, aliud ἔργῳ. At hoc viri boni ingenio repugnat: minime vero: si quidem Cyri audiatur pater 1. πατὴρ. δεῖ τὸ μέλλοντα τῆτο (πλέον ἔχειν πολεμίων) ποιήσειν, καὶ ὑπὲρ βλον εἶναι ἐ κρυψίνων καὶ δουλερὸν καὶ ἀπατεῶνα ἐ κλέπην καὶ ἄρπαγα. Hic talis imperator δικαιότατος καὶ νομιμώτατος ἀνὴρ ibi dicitur.

3. 183. φρασόμεθα] sic est, θεὸς ἢ μυκλήσειται, hoc est non potest, aut se non patitur μυκλήσειται, ad Galat. 6. Aristoph. ἐκκλησιασ. ἐργάζετα, Schol. ἀνύετα, ὅπερ λοιπὸν ὅκ αν γήοιτο. & πβακίς, ἐφικτός & similia.

Σιωοισόμεθα] 1. 39. à fluviis mutantur ποῖτα hoc

loquendi genus, quod explicatur ab Homero Iliad. δ.

ὡς δ' ὅτε χεῖμαρροι.

3.184. Ἰπὶ ῥόθῳ] ῥόθῳ in hoc σωθῆτω fere exponitur ἦχῳ. sed est; ut equidem sentio, ῥόθῳ, impetuosa pronitas, ideoque imperite in ἔργοις Hesiodi ῥόθῳ δίκης dicitur strepitus justitiæ: quæ accessoria est notio.

Ἐργομόοισιν αὐτῆς, circumdatis necessitate] aliud est res, id nimirum quod Il. ν. ἐέρχεσθαι πολεμοῖο. ubi dii immunes belli sub aureis sedent nubibus.

3.186. σφέτερον] I. 167. 2. 1042. 3. 302. & alibi. Hoc corrigat Scholiasta in ἐόν, non sine inscitia & injuria, nam σφέτερον etiam de unius possessione dicitur. Hesiodus in Scuto, ὅς περλιπῶν σφετερόν τε δόμον σφετέρης τε τοκῆας ὤχετο &c. Aristoteles πολιτικῶν 4. 10. ἡ πνευνὶς ἀρχὴ πρὸς τὸ σφέτερον αὐτῆς συμφέρον. Æschylus in Perlis de Dario, ἐκρετίωε σφετέραις φρεσὶ. Callimachus εἰς Ἀρεμιν, σοὶ δ' Ἀγαμέμνων πηδάλιον νηὸς σφετέρης ἐγκάτθετο νηῶ. In Theocriti Europa de Europa, ὡς σφετέρῳ ἴδε παῖδα. Orpheus de Ancæo solo, σφετέρῃσι δαημοσῶησι κεκάσθαι. ac plurima his similia ex Appiano adducam & Polybio loca, si res postulet.

3.190. πηῦνας] σωθῆτέον, κατὰ πηῦνας, αὐτὸ κατὰ ρεξε etiam.

3.191. πατρός τε θυγατρὸς] De hac fabula tractatur in scholiis ad Il. η. Ἰνώ ἐπεβέβησε τοῖς τ' Νεφέλης πατρὶσι, ἄρῃσά δέ πινά μηχανῶν, ἐφρυγε τὰ ἀπέρματα. καὶ δὴ πελάγους ἀκαρπίας ἐν τῇ χώρᾳ ἐπέμπεν ὁ Ἀθάμας εἰς Πυθῶν θεοπέπυς· ἢ ἢ Ἰνώ σωέπεισε τῆς τε, τεχνάσασά πινά χρησμὸν καὶ ἔφειξ, ὡς θυμὰ τ' αὐτῆ γονῆς περνευγῶν ἀπαλαγίσεται ἔδειξ, καὶ τὰ ἐξῆς. Hinc Virgilius sumit illud de Sinone commentum accepit.

3.194. ἐπήνεσαν] Jason est exorator, quia vir bonus est, & κατ' ἀλήθειαν πολιτικός, cujus quatuor constituantur γνώρισματ' I. 2. Thucydidæ, ubi Pericles,

ἔδειξ

ἔδενός ἦσαν οἴομαι εἶναι, γυνῶνάί τε τὰ δέοντα, καὶ ἐρμηνεύ-
σαι ταῦτα, Φιλόπολις τε, ἔξ ἡρημάτων κρείσσων.

3. 195. κελύοι] verbum hoc forensē esse perspicias
ex r. Philippica Demosthenis: & valet ἀξιῶν censere.

3. 198. ἀνά] ut Ulyss. ω. v. 342. Johannis 2. 6. non
admota ad littus navi, nec adhibita scapha, sed pedi-
bus per vadōsam paludem in campum pervenerunt,
more heroico. quod in Lexicis accusandi casui ad-
jungitur, id recte fieri nego. ut ἀνά διωάριον ἔλαβον.
& sim.

Σκῆπτρον] Ἄφ' τὸ ἄσυλον.

3. 199. θρωσμά] 2. 852.

3. 201. πρέμαδοι] legi censeo, πρέμαλοι, quod
εἶδ' ἀγρίας δρυός. Etymol. Hesychius. Plut. Sympos.
4. 1. cujus hæc fortasse fuerit notatio. πέραντα dicun-
tur τὰ πρέμαλα, quæ nec sunt ἀναντα nec κάταντα,
ἄφ' τὸ πρημολεῖν. istiusmodi certe rami ad suspendia
sunt accommodatiores.

3. 202. σερῆσι] ad δέσμοις jungendum. ut in Suidæ
excerptis, δέσμοις σιδήρω. Polyb. καλῆφοβοὶ σὺν ἐλέ-
φαντας. Multi in hac sunt forma Hebræi.

3. 205. σείλαντας, τεκτός] quis probet? ὑπακυστέον,
σὺν Κόλχας, funeri nempe operam dantes: additur
enim κατελύσασθε, quæ haud infrequens est numeri
ἀδιαφορία, ἀνδρες ἔχοντας, Iliad. ε. Sic enim componun-
tur mortui & arantur, maximeque combusti, ut est in
Sophoclis Electra, σμικρὸς πρὸς ἡμῶν ὄγκος ἐν σμι-
κρῶ κύττα. 1. 355.

3. 207. ἠέρι ἴστω] Similiter Horatius, Proximos illi
tamen occurrant Pallas honores. ἑμοῖα νοήματα Πλωελόφῃ,
Ul. β. permixtus hic ritus etiam attingitur ab Æliano
his libri 4. verbis. Κόλχοι σὺν νεκρῶν ἐν βύρσαις θάψασσι,
καὶ πατρῶν ἀψοντες ἐκ τῶν δένδρων ἐξαρτῶσι.

3. 208. αἴσαν· ὄπι] vel scribendum ἐπεὶ, vel tollenda
κῶλυτα; ut παρεχύσσι sit μετοχή.

3. 210. ποῖσι δὲ] his verbis πιθανότης sustentatur. quam viam antea signaverat Homerus Ulyss. η. & ι. & postea institit Virgilius Æn. ι.

Νεισομύοις] malim νειω. & absolute hoc positum sumere. in H. Stephani editione est δι' ἄσεϑ, addita hypodiastole. Sic esset traductio, & interpretandum, ituris per urbem. sed melior est ordo, κιώντες δι' ἄσεϑ ἐς Αἰήταιο.

3. 211. ἠέρα παλιῶ] ἰασῑ pro πολλῶ. Hunc aërem Maro obscurum dixit, & multum nebulae amictum. Homerus etiam ἀχλιῶ θεσπεσίω. Aristot. Probl. τμ. 25. αἴηρ παχύπερϑ φωτὸς, utpote ἀορασία, in Scholiis ad Hesiodum. Arbitror ego hoc amictu significari magis obscurationem coloris aut luminosi corporis quam ipsius ἀφανῆς. nox enim hæc fuisset. Homerus vocavit κωλιῶ αἰδϑ Il. ε. quam Aristophanes in Avibus exponit ἀέρα πεινέφελον, ὃν γ' ἔρεβϑ ἐτέκετο; Idcirco τῷ πάνυ κρομῶντι, cujus crines plerumque faciem integebant, tribuit κωμικῶς σκοποδασυπυκνότηριχα αἰδϑ κωλιῶ. Germani denique perquam rotunde vocare solent Nebelfappen. Quæ sunt reliquæ miraculorum Dei, fraudibus Satanæ corruptæ. Nam Genes. 19. cæcitas ista est γρη, & in ipsis hæret hominum male videntium oculis.

3. 212. μύριον ἔθνηϑ] ἑβραϊζὶ τᾶπο; sunt enim μυρία innumera multitudo.

3. 213. πόλιν] non solum, sed. aut πόλις est ἀκρόπολις. Aristophanes læpe. ut πεδίον sit pars urbis jacentior. prius tamen aptius. 3. 215.

3. 214. ἀπεσκέδασε] non ut cernerent, sed ut cernerentur.

3. 216. πείχες, τείνια] Homerus Ul. ε. Χάλκεοι μὲν γδ πείχοι ἐρηρέδα' ἐνθα κ' ἐνθα Ἔς μυχδὸν ἐξ ἔδδ. Sunt enim πείχοι, ædium μεγάρων, parietes, Ul. τ. Eorum κίονες duum sunt generum, πείσυλα, qui hic κίονες πείχες, vel

vel μεπέσυλα, quibus omne domus interioris pondus incumbit, unde & arma pendent, Ulyss. χ. Hebr. $\text{פְּרִיָּהּ יַיָּמָו}$.

3. 217. ἐξείης] duplex est ἄ columnarum, ut privatim rectæ, ut inter se sint ordinatæ. Cicero ad Q. Fratrem, *Aliquando perpendiculari & linea discet uti.*

Ἄνεχον] ἀνέβαινον. ἔχειν est tendere.

3. 218. χαλκείαις] Affirmo scripsisse Apollonium, χαλκέησιν. Depravatio est è Scholiis orta, ubi sæpe vocibus detrahitur mundus poëticus.

Γλυφίδεσσι, columnis] γλυφίς, caput columnæ, Ἰπίσυλον, 3. 282.

3. 219. ἄκηλοι] Iliadis η. σιγή. ad hos fontes confer, Ul. ε. ν. 68.

3. 221. ἐθήλεον] ι. 29.

3. 222. κρήναι] duxerim hoc à κάρλων. quia fons est aquæ caput. Horatius & Virgilius.

Ἐλάχλωεν, effodit] aliud significari Scholiasta censet, nempe καπεσκώασε, hoc est, ut quidem ego conjicio, illam diversitatem laticis à Volcano, non natura fuisse: vel structuram aut sculpturam illius, utpote fabri καλῶν ἔργων. Nam λαχαίνειν est καθαίρειν alicubi interpretatum, sic λυσρῶειν est περιξύνειν & σκάπτειν.

3. 224. αἰλοιφῆ, oleo] aut potius καλοποιῶ χρίσματι, Eustath. ad Ulyss. σ.

3. 225. δυσμύησιν] Reprehenditur hoc à Scholiasta, quoniam non exprimitur quo occasus ortusve genere res istæ evenerint. At quis veterum scriptorum sic erit à culpa liber? hæc sane πεχνικὰ vocabula ab omnibus studio occulantur, ne quid scrupulosioris promineat diligentia, aut ὑψὸς deprimatur. Sed & χρονογραφεῖν historici magis est quam fabulatoris poëtæ.

3. 227. Ἰκελον] geliditate.

3. 228. κυλαίε, Colchici] promte, sed male. Cythæam esse illam Colchidis urbem in quam deportati Istaë-

Israëlitæ postea Cuthæi audierunt, Samaritani præsertim, tradidit Jos. Scaliger in Notis ad Propertium. At venerabilior mihi est librorum factorum auctoritas. diserte enim scriptum 2 Regum 17. 24. è Cutha, $\pi\eta\mu\alpha$ missos ab Esar-chaddone colonos in Samaritæ urbes, quas loco Israëlitarum, qui tum Babylone erant, tenerent. At Salmanaser eos abduxerat in Assyriam & Mediam, versu 2. Hinc Samaritanos appellari $\sigma\eta\mu\alpha$ constat. Ibi præterea negat Scaliger Æatem vocari $\kappa\upsilon\lambda\alpha\iota\acute{\epsilon}\alpha$, sed refellitur ab Apollonio & ipsa analogia, qua dicitur, exempli causa, $\kappa\eta\acute{\rho}\eta\tau\eta$ vel $\kappa\eta\eta\tau\alpha\iota\alpha$ $\kappa\eta\eta\lambda\alpha\iota\delta\iota\varsigma$. Jam figmentum istud pertinere ad nobilem Colchidis regionis fertilitatem existimo, cujus salubris fructus, ut tota civium salus, ab $\acute{\epsilon}\xi\upsilon\sigma\iota\alpha$ dimanat. Ac nominatim olei fonte significari $\pi\acute{\iota}\nu\upsilon\varsigma$ $\sigma\omega\grave{\nu}$ $\nu\acute{\iota}\kappa\eta$ Aristander affirmat l. 4. Arriani. $\pi\eta\gamma\alpha\acute{\iota}$ $\gamma\acute{\alpha}\lambda\alpha\kappa\lambda\omicron$, $\tau\omicron\lambda\upsilon$ $\gamma\alpha\lambda\alpha$. Sch. Soph.

3. 230. $\chi\alpha\lambda\kappa\acute{\epsilon}\rho\omicron\delta\alpha\varsigma$] ut Pindarus tauris istis $\chi\alpha\lambda\kappa\acute{\epsilon}\alpha\varsigma$ $\acute{\omicron}\pi\lambda\acute{\alpha}\varsigma$ tribuit.

3. 232. $\acute{\alpha}\rho\omicron\tau\epsilon\rho\omicron\nu$] ne quis putet illam bonorum largitatem omissis obvenire hominibus, tanquam in ignava Saturni ætate.

3. 233. $\acute{\iota}\pi\omega\omicron\iota\varsigma$] hoc est curru: Homeri more dictum. contra currus $\alpha\pi\eta$ valet equos curules, 2 Schem. 8. 4.

3. 234. $\Phi\lambda\epsilon\gamma\epsilon\alpha\acute{\iota}\eta$] de his habes apud Polybii libr. 3. quod Ager Capuæ nominatus $\Phi\lambda\epsilon\gamma\epsilon\alpha\acute{\iota}\alpha$ $\pi\epsilon\delta\acute{\iota}\alpha$, $\kappa\acute{\iota}$ $\acute{\epsilon}\pi\epsilon\rho\epsilon$ $\tau\acute{\epsilon}$ $\delta\eta\pi\phi\alpha\upsilon\omega\acute{\nu}$ $\pi\epsilon\delta\acute{\iota}\omega\upsilon$, qui ubertate soli & amœnitate sunt insignes. & de quibus vel dii possint $\acute{\epsilon}\iota\rho\acute{\iota}\kappa\acute{\epsilon}\nu\alpha\iota$.

3. 235. $\mu\acute{\epsilon}\alpha\sigma\alpha\upsilon\lambda\omicron$] cavædium interdum exponitur, & post atrium, si domo egrediaris, collocatur; ne scilicet cum impluvio permisceatur. Ibi apud rusticos stabulabantur pecora, sed in magnatum ædibus erant $\xi\epsilon\upsilon\omega\acute{\nu}\eta\epsilon\varsigma$ & $\theta\acute{\alpha}\lambda\alpha\mu\omicron\iota$ seu $\delta\acute{\omega}\mu\alpha\tau\alpha$ $\acute{\epsilon}\xi\acute{\omega}\pi\alpha$, hoc est $\acute{\iota}\pi\omega\alpha\rho\acute{\omicron}\phi\iota\alpha$.

3. 236. videndus Varro l. 4. de lingua Latina.

$\acute{\epsilon}\lambda\acute{\eta}\lambda\alpha\tau\omicron$] $\acute{\epsilon}\lambda\alpha\upsilon\acute{\nu}\eta\iota\nu$ est etiam $\kappa\acute{\iota}$ $\mu\eta\kappa\omicron$ $\sigma\kappa\acute{\alpha}\pi\pi\eta\upsilon$ $\kappa\eta\eta$ $\acute{\alpha}\theta\epsilon\tau\acute{\epsilon}\iota\eta\upsilon$. Schol. ad Il. 1.

3. 236. δικλίδες] διηλθ. at ipsum ostium est foramen januæ, πηρ.

3. 238. αἰπύτεροι δόμοι] Schol. πύργοι. malim exponere θαλάμους πεγέας ex Il. ζ. seu πολυστέγας. Herodotus οἰκίας βαβυλῶν & τριωρόφους & τετρωρόφους fuisse scripsit. Sed turris est domus alta 2 Sam. 22. 51. *regum turres*, Horat.

3. 243. κερδίλω, *legitimat*] Est ea, ἣν τις κέρλω ἐπιξῆσαι ἠγάγετο, ἢ μὴ ἢ ἐτέρῳ προσυζώχθεισαι εἰς γάμον, ἢ ἄλλως γαυῖν. Eustath. ad Il. α. cujusmodi erat uxor summo sacerdoti ducenda, Levitici 21. & suis depingitur coloribus 1. *Æn. cui pater intactam dederat* &c. Hebræi dicunt uxorem adolescentiæ viri. Malachiæ 2. 7. *ἡ γυνὴ ἡ παλλακῆ*. Non igitur satis directe opponitur τῇ παλλακῆ ab eodem Herodoto: nec veritur rectissime, legitima. Mihi videbatur non ineptissime dici posse puellaris, aut virginalis. & Germani etiam mulierem vetulam sic appellant *Jungesfrau*, nimirum quod talis aliquando fuerit. Belgæ nobiliores solum aut ditiores sic salutant, atque adeo quod naturæ erat, in honorem vertunt: ut Germaniæ mulieres decrepitem etiam senem appellant honoris causa *Juncfheri*, cum tamen omnes κερδίλοι πόσεις hoc nomen mereantur. Scholiasta noster ad 1. 611. οἰκείαν dicit. sed pellices non sunt communes necessario.

Θέστυ] 1. 966.

3. 246. ἔκλεον] adulatores nempe. Appianus in ἐμφυλίῳ de Sylla, quem amici blandiores Felicem dixerant: προσήλθεν ἐς βέβαιον ὄνομα ἢ κολακεία. Hinc factum ut in Hercule furente Lycus tyrannus ab inimicis dicatur κλεινός, & Iliad. α. πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς Αὔστῃ μῆλων.

3. 254. δμωαί τε] Cur amiserunt, ποδῶν; sic certe scripsisse Apollonium non opinor, sed scio. Theocritus Id. 32. & hic 2. 52.

3. 257. ὑψῆ] Schol. ἔδδ ὑψόσε. Lolligo mera. Pæ-
 darus Pyth. 10. extremo, ὑψῆ φέρονη. Schol. εἰς ὑψῆ
 ἐπαίρεισι. Sic ἐκεῖ est ibi & illuc, quæ διασμίαι etiam
 aliis obtigit Ἰπὶρήμασι. 3. 368.

3. 259. κινυρομήνη] à κινύει hoc est κινύει τῶν, quod
 aliis observatum. Sed additum oportuit, ἵ more Chal-
 daico in η mutari. Nempe illud instrumenti Musici
 genus ὀδυρληγῆς ἔ Ἰπικλαύτοις νόμοις saltem apud He-
 bræos fuit idoneum.

3. 260. ἐμέλλετε, debebatis] μέλλειν usurpatur χρο-
 νῶς, ut in scholiis est ad Ulyss. α. vel σχαστικῶς προ-
 ἔοικεν. Homerus illum modum ignorat, & fallitur
 H. Stephanus, cum contraria exempla se observasse
 putat, Η. β. & ω. β. Τὰ φρονέοντ' ἀνὰ θυμὸν, ἃ ῥ' εἰ πε-
 λέεσθαι ἐμέλλεν. ω. Μέλλει μὲν πρὸς πρὸς καὶ φίλτερον ἄλλον
 ὀλέσθαι. De altero sic judico, ut ajam sæpius interpre-
 tandum Latine μέλλεις, te decet, quam, tu debes. Ull.
 Diomedes fugienti Hectori dicit, Ω. μέλλεις ἔχεισθαι
 ἰὼν ἐς δῖον ἀχόντων. 2. 1094.

3. 262. οἶον πόθον] Florentinum hic exhibet, νέεσθε,
 quod censeo esse ἐνέεσθε. ergo est καθ' οἶον πόθον.

3. 267. ἐλῶ] 3. 167.

3. 268. πανύσα] in regis est præceptis, quod ma-
 jor sit è longinquo reverentia, Tacitus: & κραιναία
 immoderata sit κατὰ λυσις τῆς δόξης, Lucianus in πρῶστ.
 id tamen tyrannicum esse Synesius in Regno ostendit;
 summo Deo conveniens, Apuleus de mundo.

3. 274. ὑποδρήσων] 1. 226.

3. 275. πολιοῖο] Sic ἔαρ πολιδόν, Hesiodus.

Ἡξεν] Gallicanum, ἱξεν. lego ἡξεν.

3. 276. πετρηχῶς] Schol. δεδαμασμή. malit quis,
 & δεδαμασμή.

Οἶσρ] hujus extitit imitator Virg. 3. Georg.

3. 277. πέλλετω] componendum, Ἰπὶπέλλετω. aut
 est, ut in Soph. Electra. ὕψ. 207. & nostri 1. 1360.

quæ

quæ cum Lexicographis communicanda ducebam.

3. 278. ὑποφλοισιῶ] ἀρχαϊκῶς , pro ὑποφλοισιῶ.
quod tamen justius per i scribitur, ubi modulus syllabæ permittit, ut Ul. 9.

Τ'πό] est μετά, pone. quia in Jasone est Φιλίσεως ἀρχή, & qui amatur agit. nec sine magno consilio fit ut heros maneat intactus. nam γυνή ἀνδρὸς διαπατηλοπέρα, de hist. anim. 9. 1. & , ἦλυ πρὸς δέϊται ἔ᾿ ἄρρεν πρὸς τὸ γυνᾶν aut γυνᾶν εἰς τέλει, de ortu anim. 2. 5. ad sui autem propagationem non animata modo feruntur, sed omnino omnia. Quia à Deo etiam τοῖς ἄλλοις ἐξήρτηται, τοῖς μὲν ἀκρατέστερον, τοῖς ἤ ἀμαυρότερον, τὸ εἶναι τε καὶ ζῆν 1. de cælo c. 9. quod res omnes continuare student amore τ᾿ τῷ θεῷ ὁμοιώσεως, quæ sita est in immortalitate. Præterea cum mulier sit χειρόν 1. Polit. 5. & Poëtica c. 15. & viri comparatione deformius quid, materix more virum tanquam formam appetit 1. Phys. 4. 81. cui æquatur tum οἰκονομικῶς, divisa regni domestici cura, tum ὁμοθαλαμία, ejusque fructu potiore ἀρρενοτοκία, qua sola vere in virum mutatur mulier.

3. 281. ὀξέας δενδίλων] Non est hoc in confusaneis Scholiis, συσρέφας ἐαυτὸν, ut in Thesauro censuit H. Stephanus: sed ὀξέως παρεπισρεφόμεν. Rursum illo συσρέφας declaratur τὸ ἐλυοθεῖς, non πελὸς, non παρήορ. Pro ἀποκαλύψας, lego ἑπικαλύψας, nemini enim visus Amor, & ἐλόειν est καλύπειν. Iliadis 1. δενδίλων est, ut videtur, signare oculis obliquatis, & ut loquitur Tertullianus de chamæleonte cap. 3. de Pallio, vertiginantibus. quod hic non fit sine ludibrio Medæ 3. 286.

Βαίος] μεγαλειώτερον, quam Homerus finxit Ulyssæi. ubi Ulysses grandis jam, ὑπὸ γαστέρ' ἐλυοθεῖς κείμην.

Βαίος ἐλυοθεῖς] ut ἀθέσφατον ἀνέχρωμα, 3. 294. & seq.

3. 282. γλυφίδας, tela] est γλυφίς ἐκνηπὴ βελῶν, cui nervus inseritur.

3. 283. ἀλαχόμηνⓄ] graphice hoc exhibetur Ἰ. ἔλκε δὲ ὁμῶ &c.

3. 288. ἀμαρύγματα, *scies*] quæ est magis πρῶτος oculorum scintillantium, cum lætitiæ & amoris tum confessione tum invitatione. Musæus de Herone, Μαρμαρυγιῶν χαρίεσσαν ἀπασράπησον πρῶτον.

3. 291. μαλερῶ, *candenti*] locus Homeri, unde hic est efformatus, extat Ἰ. ε. ὡς δὲ ὅτε τις δαλὸν ποδιῇ ἐνέκρυψε μελαίνῃ, &c. Σπέρμα πυρὸς σώζων, ἵνα μὴ πῦρ ἀποθῆν αὐτῇ. Verum δαλὸς manifeste declarat titioneτα in Timonis Lucianei principio. quocirca indigebat epitheto, μαλερῶ. eo autem signari putant Græci κωνικὸν aut ardens, quomodo in Sibyllinis κεραυνῶ adjungitur, & in 3. κωνηγ. Orpiani, βέλῃ. quod exprobitum velox, alibi ardidum. Scholia in Æschyli Agamemnonem, φθαρτικόν. Ego duxerim ex κῆρ, plenum est, quod explicatur, feruet, Ecclesiastæ 10. & alibi. Æschylus in Perſis, πόθῳ σίνεται μαλερῶ. Pind. Olympion. 9. πόλιν μαλερῶϊς Ἰπιφλέγειν αἰοδαῖς. περιεστυρτὸν esse ajo ex φεῖ.

3. 292. χερνήτις, *paupercula*] 3. Æn. hujus est imitamen. Inde ubi prima quies, &c. Est enim χερνήτις, ἢ ἀπὸ χειρῶν νήθησα ἔριον. Et hinc quævis ἀποχειροβίασθ.

3. 293. ὑπωρόφιον, *familiarem*] fortasse petiit hoc interpretamentum ex Ἰ. ubi homines ὑπωρόφιοι sunt ὁμωρόφιοι, qui sub eodem alicujus tecto sunt. at πῦρ ὑπωρόφιον opponitur τῷ ὑπαθρῆι, qui est ignis in propatulo, aut ei qui in veterum hypocaustis erat cubiculis subiectus, aut certe focario. nam ὄροφⓄ est quo quid tegitur, ἐρέφεται, ut vestis aliquando tectum dicitur: & in scholiis Acharnens. pro ὑπόκροφⓄ πῖπⓄ. in domo est tum summum ejus veluti operculum, quod dictum à Virgilio *summum tectum*, tum quævis contignatio. unde faber tignarius, qui facit contignationes: quod colligi poterat ex Ciceronis Bruto.

Hic

Hic equidem reat intelligi oportere μονωρόφω & pau-
peris domus humili & unico tecto substructum ignem
in λαμπήηε seu λυχνία ἐφ' ἧς δᾶδες κείμεναι κτ' δόρπον,
ut hic in alium usum ἀνάπνοντι, ἢ ξύλα ξηροῖ, Ulyss. σ.
Athenæus lib. 15. οἱ παλαιοὶ σὺν ἐχθρῶντο ἐλαίῳ ἔ λύχνῳ,
ἀλλὰ ξύλοις. Hom. Νήησαν ξύλα πολλὰ, Φάϑ τ' ἐμῶ, ἠδὲ
ἔρεωθαι. Hinc declarari queat quid sit ὑπωροφία κα-
πνώδης 4. ἐμφυλ. Appiani, cui se illatebrabant Romani
proscripti. quid item Virgilius senserit, cum Ecl. 1. scri-
beret, *Et jam summa procul villarum culmina fumant.* Sunt
enim culmina summa fastigiati tectorum apices, de
quibus in Aulularia Plautus, *De suo sigillo fumus si qua
exit foras.* Ubi J. Gruterus nequicquam interpretatur ca-
minum. Est enim, *si qua*, hoc est undecunque: & fo-
cus sine camino esse potest. Hinc denique Euripides
in Electra capietur rectius; qui cum meminisset χει-
νήτων δόμων, subjungit postea, μή σ' αἰθαλώση πολύ-
καπνον σέγϑ πέπλωσ. videndus Eustath. πρὸ ἀνοπαίων.

3. 302. ἐκ τῆ] Non prius rogabantur olim hospites
qui aut unde aut cur adessent, quam cibo essent
refecti. Ulyss. γ. Νῦν δὴ κάλλιόν ἐστι μετὰ κληῖσιν ἢ ἐρεωθαι
Ξείνους, οἳ πνέσ εἶπν, ἐπεὶ πάρπησιν ἐδωδῆσ. Similiter
Ulyss. η. ὕλ. 215.

3. 303. παρηγορέων, admonens] παρηγορεῖν in Lexicis est
hortari aut consolari, hic, idem cūm παρφαάσθαι Ul. π.
alloqui: alibi etiam, aliter loqui. Eurip. Hecuba ἐλθὼν
ἐς Ἀχαικὸν στρατὸν, παρηγόρησον. ubi tamen Scholiasta,
πρὸ φαίνεσον. 3. 317. 3. 367.

3. 307. σωομύοις ἐνέκλασε, servatis impedivit] saltem
dixisset, impedimento fuit. Horatius rem loquitur l. 3.
carminum, *Rumpat & serpens iter institutum.* 3. 314. in
Gallic. σωομύος, non ita bene. σώεσθαι 2. 1012.

Ἐμεῖο πείθεσθε] pro ὑπ' ἐμεῖο π. Schol. ad Ul. α.

3. 309. πατρὸς ἐν ἄρμασι] An sol uno plures habet cur-
tus? aut toto illo die vel tempore ἀνήλιϑ fuit terrarum
orbis?

orbis? cur denique non conflagrauit, ut in Phaëthonis vectura? sed λύσις est cap. 25. Poëticz: Apollonius quippe dixit οἷα φασι καὶ δοκεῖ. Si Circa sit proficiscendum aliquo, simile veto fuerit patris eam curtu vectari. Est præterea λέξις παροιμιώδης. Plautus Amphitruone, *Quadrigas si nunc inscendas Iouis*, &c. cuius sunt generis ἡψυγῆς Psalmo 139. Si igitur epico dimoto velo res est dicenda, Circa marito extincto & tyrannidis rea fugit propeerrime in Italiam.

3. 310. δινδύσας] ut δινηθλιῶσαι, Ul. π.

3. 314. ἡδῶ, opus] prave. Ecloga 9. *Quis est nam ludus in undis?* Eodem modo dicunt Græci ἡδονῶ γυμνακῶν & similia.

Ἐν ποσὶν, *in pedibus*] declaratio est τῆ ἐγκλαῖν. 3. 307. & hinc natum ἐμποδίζειν.

3. 316. ὁπῶτε γλαφυρῆς] Gallic. ὁπῶτε καί. non igitur nescit Æates una eos esse navi advectos. Sed possit fuisse ὁπῶτε σύν. jam enim suspicabatur id de quo 3. 370. & 3. 374. censeat tamen aliquis fuisse ὁπῶτε ἔν.

3. 319. πρῶτῶν ἑστῶν] I. 165.

3. 320. διέχθαι] Hesychius, διεμέλισαι. Virgilius, *disjecerunt*; Glossæ, ἐξήθρωσαν, deartuarunt; Scaligerana, ἀπήθρωσαν. Cicero, *exartuarunt*. Gallic. διέχθαι, minus probe.

3. 321. ὑπὸ δέσσειν] ὑπὸ est ὀπί, aut ἡ κάτω χεῖρς notatur. ὑπερβαλῶς, pro ὑποπεπληῶτες. Pindarus Isthm. ἐρειδόμην ναυαγίοις.

3. 322. ξερὸν νήσῃ] Ex Ulyssæa ε. ubi ποτὶ ξερὸν ἡπείροιο. 2. 1122.

3. 325. ἔδῃ] redundat, ut sæpe.

3. 327. ἀπέρυκεν] ab inferenda nobis vi. 2. 1127. aut magis σφεῖ, Nautas à porrigendo cursu. 2. 1092. 2. 384. & 385. & inprimis 390. 2. 1232. sic ἀπερύκεν est ἀπκωλίειν, quod est κωλίειν. ἀπερύκεν, ἐν γῆ κατέχων Etymol.

Etymol. Nam suspicionem amovere Αεατæ conatur, quæ 3. 373. & seqq. 2. 1117.

3. 334. ἔνεκεν ἀλκῆ] tanto carior esse debuit Αεατæ: Sed alia est regum indoles, quam detegit Polybius l. 2. οὐ βασιλεῖς εἰδῶς (ὁ ἄρχων) φύσιν μὴ εἰδέναι νομίζοντας ἔτε ἐχθρὸν ἔτε φίλον· ταῖς δὲ συμφέρονι ψήφοις αἰεὶ μετ' ἑνίας ταῖς ἐχθρας ἔ φιλίαις. Nempe reges utilitate probant amicitias.

3. 335. σφωϊτέρη] 3. 186. 3. 395.

Μετέπειπεν] Hujus illustrandi causa strictius comprehendam quæ copiosius disputavit Aristoteles πολιτικῶν 3. 13. πολίτης ἐστὶ ὁ μετέχων τῆς ἀρχῆς ἢ ἀρχεοῦσιν. hæc enim ἰσότης τῶν πολιτικῶν ἐστὶ σωτηρία. etsi enim haud obscuri sunt civium gradus: ea tamen diversitas est συμβλητή, & ad paritatem prudenter potest redigi. Quod si vero sit qui usque adeo excellat virtute, ut sub æqualitatem istam & consociationem civicam cogi nequeat, is tanquam minus idoneum reip. membrum, ab ea separatur. quæ exilii forma ὀσρακισμὸς dicitur, & à Syracusanis πελαγισμὸς, & vehementius ad πολίτειας stabilitatem quam decus pertinet.

3. 338. ἀτλητον, ingens] decuplo ponderosior est vox Græca; nec Hebraicam dissimulare originem potest. Est enim κενύ levavit, tulit, expriavit: quod hic τλαῖν.

Φεῖξοιο] pro scelere in Phrixum. ut Il. ε. πεινὰς Γαυμήδεσσι. rana amborum 9. Æneidis.

3. 339. ἰκέσθαι] saporis sermonis sal. similiter proventus sunt πρῶσοδοι, quas simplicius γινόμενα dixit Lucianus. quærenda quæ scripsit Eustathius ad illa Bœotia verba, νῆες ἑπὶ νῆο. Conferendum denique quod hoc de somnio fecit Pindarus Pyth. 4.

3. 340. κάμει] Claudianus de bello Getico, *Argoibus trabibus jacent (vates) sudasse Minervam.* Cujus sumendus sensus ex 1. 226.

3. 343. διέτμαλιν] 3. 320.

3.345. ἐξ ἀνέμοιο] Pindarus Ἰσθμιονικῶν 3. εἰ σέθεν.
Catullus loci hujus imitator, in Phaselo, sive palmulis
Opus foret volare, sive linteo.

3.347. εἴ τι φέρεισιν, si quid optimum] optimum quod-
que. Horatius Odarum 4. 9. Nec si quid olim lusit Ana-
creon, Delevit atas. hoc est quaecunque lusit. 2. Æneidis.
Illi etiam si quos obscura nocte per umbram Fudimus. & 6. Æn.
de Sylvio, Si unquam regnandam acceperit Albam. quando-
cunque. Callim. in Jovem, εἴλετο δ' αἰζηῶν ὄλε φέρεισιν.

3.348. ἐπαληθεῖς] ut Ul. δ. Αἰγυπτίους ἐπαληθεῖς, er-
rore viæ, aut inter oberrandum delatus ad Ægyptios.
Non enim πᾶσα πλάνη ἐστὶ ἀκυσία.

3.349. ὀπίσθαις] prudenter omittitur κῶας, 3. 339.
vox Ætææ odiosa.

3.351. βιησάμεν] retinendum hoc pro βιησίμε-
ν, quod in editione Gallicana. Sic enim χωρήσῃ pro
χωρήσειν, Joh. 21. ἐπαυρήσαομαι οἶω, Iliadis ζ. ut legit
Scholiasta. παύσαομαι & νιψάμεν Ulyssææ β. Iliadis δ.
ἀπέπῃσῃ, hoc est ἀποψήσῃσιν. Callim. in Delum, ἐφί-
λαξα, pro φυλάξω.

Μέμονεν] ὑφίσταται, σεῦται. solidum est, stabile est.
3.434. διηγηματικῆ καὶ δρετικῇ numerantur à Græcis σαφί-
νεια, σωτομία, πιθανότης. in poëmatis enim & oratoria
fere nihil necesse est διήγησιν esse veram.

3.353. σαυρομάτας] Hæc sequitur Virgilius 4. Æn.
Hinc Getula urbes, &c.

Ἰπὸ σκήπτροισιν] Iliad. ν. κρύφθη ὑπὸ ἀσπίδι, pro ὑπὸ
ἀσπίδα, Eustath. Il. ε. εἶσαν ὑπὸ φηγά. 3. 416. Nec ta-
men improbem, si quis forte malit, ὑπὸ esse ut 1. 114.
tuis domabit auspiciis. Siquidem non pauci in hi-
storia στρατηγοὶ libentius messuerunt sibi quam τῷ κρι-
νῷ. de quo perfidiæ genere disputat Xenophon 1. ἐλλη-
νικῶν exeunte.

3.354. Ἰπιδύεις, vis] dilute. est enim ex ἰζύειν, recta
ferri. Itaque errat Henricus Stephanus cum ex ἰζύω

componit hoc verbum II. σ. ubi aptius Scholia, ἐπ' Ἀθίας ὄρμαϊν.

3. 357. κλείσσι] Ergo non tam est hæc γλαυλογία, quam ἐπνομασία. atque adeo nomen. 2 Samuelis 20. יוֹשֵׁב בְּרֵגֶל בָּרְעָב. & alia adhuc forma 1 Sam. 14. Nomen principis נַרְיָהוּ נַרְיָהוּ. Ea autem vergebat in decus filii & aliquam patris immortalitatem. qui si sit obscurior, etiam à filiis nobilitatem lucratur. 3. de Officiis Cicero. M. Cato sententiam dixit, huius nostri Catonis pater. Vt enim ceteri ex patribus, sic hic, qui lumen illud progeniuit, ex filio est nominandus. Marci 15. ἀγλαρωσίαν &c. Σίμωνος Κυριωαῖον &c. τὸ πατέρα Ἀλεξάνδρου καὶ Πύρρου. Deuteron. 25. 6. ubi de officio leviri, ἡκτιῶν ἰουὺ πηρὶ κλη. concurrat interdum quædam γλαυλογίας forma, ut Thucyd. 1. 1. Ἰσαρχίδας ὁ Ἰσάρχου Τολμίδας ἔ Τολμαῖα στρατηγῶντ. Marci 10. ὕδρ Τιμαῖα Βαρῆμαι. nequis putet bis dici idem 3. 360. Ἀθάμας Αἰόλα ὕδρ & v. 331. Ἀθάμας Αἰολίδης.

3. 360. ἀμφω κρηθῶς] ἐρμυλείαν vocat Eustathius hoc loquendi genus, cui congener illud, ἀμφοτέρων βασιλῶς τ' ἀγαθῶς, κρηθῶς τ' αἰχμητῆς. Hebræi, si obvenerit nobis בְּרֵהּ הַרְהָ &c. 2 Chron. 20. Ulyss. εὐβελῶν, νόσον. Et certamen erat, Corydon cum Thyrside, magni. Virgil. 2. 1135. 3. 714. & 715. 3. 943.

3. 362. εἴ πν' ἀκείεις] Virgil. Troja si forte per aures Nomen iit. quæ non dubitationis sed modestiæ sunt. Cur vero Æates non arctius amplectitur fratrem? quia hæc poëtica παιδαργία tituli fuit loco, 1. 20. aut saltem ex ἠρόσκοπία fluxit, de qua Græci: ἐξ ἀγαθῆς σιωδρομῆς ἡλίας καὶ ἀσέρων γίνεται ἀγαθῶς ἀνήρ. aliter ad II. ε. v. 633. & seqq. Eustathius, qui omnino videndus.

3. 368. ὑψῶ] ὑψόσε, 3. 257.

Ἡ ἐρέθοντο] 3. 383. nihil obfuerit hæc è 2. ῥητορικῶν 2. declarare. Jecur, pectus, cor bile sufflantur, quia ira est ὄρεξις πικρῆς φαινομένης. idcirco sere vigilantes

tes somniant qui irascuntur. Eadem ira eorum est qui irascendo superiores se aliis reddi existimant: quare vilissimi etiam homines se in ira reges esse arbitrantur. Ac Aates suis maxime nepotibus succenset; quoniam οἴεται προσήκειν μάλλον ἢ πᾶσι τοῖς ἄλλοις ἢ μὴ.

3. 370. μετελθεῖν] est σπελθεῖν. ipsos una venisse, paucas puta.

3. 371. ὄμματ' ἔλαμψεν, oculi ardebant] ut imperatorium oculorum ardorem dixit M. Tullius. Sed hic est ἐξέλαμψεν. 1. 173. Orpheus, σμερδῶν ἐπίφρακτον ὀφθαλμοῖσι.

Γεμύσιο, more incitati] lepidum ignorantiae tegumentum. Est autem hic in Græco vel ἀντίπρωσις, vel unus consequentia, quam vocant grammaticæ, genitivus, ut 2. 642. puto autem ἴεσθαι esse scribendum, minari, in Virgil. 1. 1. de portu, ubi est eminere. & 2. de arbore, ubi est, si sequamur Servium, moveri. & certe qui it movet, qui ἴεται movetur. de priore putem esse, scopulos minari, hoc est oriri, quod Salustianum, ut sit ἐξορμαῖν εἰς ἔρανόν, ut adoriri est προσορμαῖν.

3. 372. ἄφαρ, facile] Hoc ex Etymologico Lexica hauserunt, ubi ex Ulyssæa θ. ἄφαρ δὲ οἱ ἄγγελος ἢ θεὸς Ἡλίου. ἄφαρ, ῥαδίως. quam ego ἐρμηνεύω assis non æstimem.

3. 374. λαγαλέον δέρμα] σαρκασμός.

3. 375. αὐτίκα] multum hic est tragicum tum in interpretatione tum in scholiis; imo in ipsa irati oratione. αὐτίκα est ut αὐτίκα οἴσθεις Il. 1. non enim magnopere curat quo abeant: quod Scholiasta arguitur: idcirco referri possit ad νεῖθε. quod orationis turba-
mentum decet iram. Sed ut mentem meam aperiam, censeo hæc duo carmina esse subnectenda τῷ ἐκλίπῃ, quod est v. 370. Sic v. 376. legendum esset, νεῖθε. & ὀμαρτήσωντες. vide quæso 3. 595. & seq. hanc in sententiam ducunt me σχολιογράφοι, qui φασὶν ἀπὸ κριτῆ
ροῖσθαι

νοῦσθαι τὸ ἔολπε (lego ἔωλπε) quorum nihil assequitur Scholiasta. Nempe οἱ κακὸι ἐν φόβοις αἰεὶ ὄντες ἀνειδωλοποιῶνται δεινά· ac inprimis tyranni: μοναρχία enim est πρὸς τὸ συμφέρον τὸ ἔ μοναρχεῖν, πολιτικῶν 3. 7. & pressius c. 8. μοναρχία est δεσπολική· subditi tyrannorum sunt servi & metuunt eos. Servi autem sunt ὄλως φαῦλοι, Poëtica 15. & ob id metuendi: quin etiam tanto sunt in tyrannum nequiores, quo meliores sunt cives. nascitur hinc misera suspicacitas, cujus specimen rarius exhibet in Æliani πικίλης l. 14. Tryzus, qui cives prohibuit ἀγαλέγεσθαι, νόειν, χειρονομεῖν πρὸς ἀλλήλους, ὄριμὸν ἢ γαλιωαῖον ἐνορᾶν, ἔ δακρύειν.

Ὁ μαρτήσαντες] hoc nomine negat illos in insula Marria in Nautas incidisse. Nam ὁμαρτεῖν valet etiam ὁμᾶ τυχεῖν, Schol. ad l. 305.

3. 377. τραπέζης] quæ φιλίων θεῶν ἢ ξενίων βωμὸς, Plutarcho memorante. in mensa igitur fiunt libationes: quia est asylum, ubi non est sumenda de aliis vindicta. eorundem reverentia deorum nihil in ea turpe erat committendum: quam in rem gravissime Xenophon de rep. Lacedæmoniorum, ubi de eorum agit phiditiis.

3. 378. ἀποτεμῶν] ἀκρωτηριασμόν seu decacuminationem intelligit Æates, cujus supplicii formam persequitur Homerus, Ulyss. σ. ubi sermo est de Iro & Echeto rege. Nullum homine dirius esse animal asseruerunt Polyb. l. 1. Salomo Proverbiorum 17. 21. Aristoteles etiam rationibus rem fulcit ἠθικῶν 7. 6. quæ ad hanc redeunt summam, μυριαπλάσια αὐτὸ κακὰ ποιήσειεν ἄνθρωπος κακὸς θεῶν.

3. 381. οἶα δὲ] vel οἶάδε, ut πῶςδε. aut οἶάπε, hoc est οἶα. ll. χ. οἶά μ᾽ ἔργας. vel ὑπὸ πρῆμαλκῶς, pro adeo. vide 3. 711.

Θεοῖσι] conviviorum ἐφόροις numinibus. δεινώσις.

3. 383. οἰδαίνεσκον] Ovidius, intumuit vati, vel est etiam fermentari, aut in fermento jacere. quorum

232 JEREMIAS HOELZLINVS
dicendi generum origo est ex πρ, quod de οιδιποδία d-
ctum Deuteron. 8. 4.

3. 385. πρᾶμειψατο] quod prudentiæ erat majo-
ris, & principi convenientius, quem elinguent videri
turpe est.

3. 386. χέρο μοι] ἐξηγητικῶς, τῷδε σῆμα, vel in Isthmio-
nic. 4. ναυκλίησι πρῶμὸς ἀμεριώσας. hoc est ναυκλιῶν
χάριν.

3. 388. εἰδὲ μὲν] i. Æneidis. Non nos aut ferro &c.

Οἶδμα] amplitudo & longitudo significatur tranati
maris. Virg. *Vastum maris æquor arandum.* hoc enim tu-
midius est mare, quo latius est. æquor autem dicitur,
non quo mathematicè planum sit aquæ corpus, sed
quia nullos solidos habeat angulos, tanquam globi
terreni pars. Nec tamen tempestuosum intelligi mare
nequit: quomodo Virgilius i. Æn. *tumida æquora placat.*
Aliter etiam sumitur pro fluctibus hebetioribus, ante
venti exortum. Aratus, σῆμα δέ τοι ἀνέμοιο ἔοιδ' αἰνεῖσθαι
θαλάσσης, &c. Scholia ad i. 478. & Apoll. i. 521. cuius
concentrationis causam odoratus est Aristoteles 2. Me-
teorol. i. Ἐπὶ τὸ θαλάσσιον δεῦρο κίχεται πᾶσις.
quæ θαλάσσιος manifestior est καὶ πᾶσις σφοδρῆς. Virg.
freta ponti Incipiunt agitata tumescere. agitata, non vento,
sed suaapte & inlita vi. Eademque re Catullus dixit
freta impotentia. postremo ponitur ἀντὶ πλημμυρίδων
in Theogonia Hesiodi, & 2. Georg. *Qua vi maria alta
tumescant.*

3. 390. ἐφετμή] ἐφίημι ἐφεσμή ἐφετμή. Etymolog.
Hinc conjicio ab εἶω esse etiam ἔσμαι, ut ἀπελῆμαι πε-
πίλεσμαι, aut perdi i. atque indidem deduco ἔσμος,
quod ille cadere putat ab ἔσω verbi ejusdem.

3. 391. ἀντομύσεισι] ne Jovis ἄπιμῆτερ ἔικετιών πε-
ξείνων τε (Ulyssææ i.) vindictam sentias.

3. 393. ἀορι θολῶ] scribitur hoc duplici accentu etiam
Il. δ. & quidem ἰακώτερον. με ἄκρη πόλις προ ἀκρόπολις
κεινή

κενή δόξα, κενοδοξία· μέση ποταμῶν, μεσοποταμία· θεῶ μά-
 χεοθαί, θεομαχεῖν. Quam Jones modestiam ab Hebraeis
 didicerunt.

3. 395. σφωϊτέροισι] Schol. κακῶς, sed πολλῶ πινι κα-
 κίων est reprehensio ipsa. Homerus Iliad. α. Χρῆ μὲν
 σφωϊτερόν γε θεὰ ἐπὶ εἰρύσειοθαί. Etymolog. σόν. Virgi-
 lius Aen. 1. tenes ille immania saxa, Vestras Eure domos. &
 l. 9. Vos ó Calliope, hoc est tu. ut nobis merenti, pro mi-
 hi m. Tibullus: quæ omnia augustiorem sapiunt fon-
 tem. Ijobi 18. 3. כְּעֵינַיִן in oculis vestris, hoc est in ocu-
 lis tuis. de quo dictum à me ad 1. 240. datur hoc per-
 sonæ alicujus dignitati, ut Germanicum Cæsar gnad,
 vestra clementia, hoc est, tua cl. 1. 643. 2. 540. 3. 335.

3. 396. ἴσκειν] ab εἶσκω & εἶδω, Latine autumo, cu-
 jus vis est, ut opinor, conflata ex dico & censeo. nec
 refragatur Gellius l. 15. c. 3. hic possit etiam esse, plau-
 sibiliter & fraude satis obrecta loqui.

3. 399. πειρήσαί το βίης] Cum tres sint virtutes im-
 peratoris, ἀπιμέλεια, πίσις, ἐμπειρία πολέμων: tertia
 maxime & absolvit & ostendit virum. Quare fingit
 poëta Æatem Jasonis πείραν λαμβάνειν, & istum διδό-
 ναι πείραν, ut loquitur Scipio apud Appianum in Li-
 byca. ἐμπειρῶ certe est qui in πείρα versatus sæpe fuit.

3. 400. ὑπεβλήδλω, εἰς ὀντρα] nimis inepte. Scholia-
 sta etiam huic suum illud κακῶς adfigit, sed inconsi-
 derate. Nec enim satis expenderat ea quæ his quinque
 continuis versibus ἴσκειν &c. dicuntur, ipsius ore poëtæ
 dici. Voluit enim Jason annectere plura, sed vetatur
 his verbis, ξῆνε τί κεν. Est autem ἴσκειν imperfectum,
 quod hic nosse non parum refert.

3. 401. διλυκέως] vult Æates Jasonem ἀνλισιω-
 πᾶν. quod egregium verbum cum esset in Lysistrata
 Comici Græci, non viderunt Lexicographi. valet au-
 tem ἐν μέρῳ σιωπᾶν.

3. 405. πειρηθεὶς] nimirum ἐγώ. itaque scripsi ἐθέ-

ληθα, περιηθείς. ut sit hic ordo, δώσω σοι δέρον περιηθείς ἢ ἐστὲ ἢ ἐβήτη.

3. 408. αὐτὸς ἐβίημι] *exercitationis causa*. Scite enim dictum ab Herodiano l. 3. ἀθλητὰς εἶναι ἀνδρείας μαθητὰς. quinetiam ea in arena ostentabant vires, vel gloriae causa; Ul. 9. v. 241. ὄφρα καὶ ἄλλα, &c. vel terro-
ris. nec defuerunt qui hanc interficiendi hospitum quærentem ansam. quorum bene multos sustulisse Hercules creditus. videndum de Amyco lib. 2.

3. 413. σπόρον ἀκτῶν, *alimentum*] hoc è spinis Græcorum magistrorum est enatum. δωρεὰ ἀκτῆ, vel ἀκτὴ ἔστ' ἄρ' ἔστιν, ut sic dicam, donum Cereris, aut Ἰπικαρπία, quæ mola frangi solet. Sed hoc planissime habet ut ἰαση ἰαση, quo famis fractura signatur, hoc est, annona, optimum illud adversus famem medicamentum.

Ὀλοθῆσιν] in liratione seu tertia aratione è sulco sic porca.

3. 414. μετὰ δὴ σκηνῶν, *renascentes*] pravius in lexicis, producentes. neutrum tamen rectum est. Est enim hic ἢ μετὰ mutationis σημαστική. cui observationi suus mox erit in mythologia usus.

3. 415. τὰ χησῆσιν] Æschylus in Septem adversus Thebas, χερσὶ λαλῶν ἄνδρα τὰ χησῆσιν ἰδεῖν. Hæc tamen dictio in Lexicis est ἀμάριστος.

3. 416. ὑπὸ δρεῖ] l. 114. & fortasse 3. 353.

3. 420. δὴ καὶ αἰκίς] Hæc pars principio politico est immolita. nam τὴν κρείττονα ἄρχεν (regni autem causa venisse Jasonem Æates habet persuasissimum 3. 470. & sequente.) vel à natura est, vel belli legibus, vel consensu & benevolentia. Primus magistratum fons est saluberrimus, & diligenter monstratur à Socrate in Lyfide; denique modestia incredibili est conjunctus. Cum enim animadvertunt homines majore se esse ingenii mentisq; tarditate, etiam utile sibi fore censent ut
pruden-

prudentiorum audiant frænum. ac inde ceu rivi manant tum *ἔννοια* eorum qui eligunt, tum *δύνομια*. Secundus *ἐξουσίας* fons hujus maxime loci & priscae illius *χειροκρατίας* est, de qua etiam Christus est locutus Lucæ II. cum enim fortissimus quisque fortioris ratione possit ignavus censerī, Æates cessurum se Jasoni pollicetur, si victorem se ex illo certamine præstiterit. Consentit his Aristoteles *πολιτικῶν* I. 6. Hic præterea non *ᾤειργως* quaeri possit, utrum sub hujus figmenti putamine aliquis lateat nucleus, seu studiosioris animi pabulum, & quis ille sit censendus? Primum in confesso est alias virtutes imperantibus & parentibus esse communes, alias imperantibus potissimum proprias & suas, & inter has eminere prudentiam. Quippe ἡ φρόνησις ἀρχοντῶν ἰδίῳ δρετῇ μόνη, πολιτ. 3. 3. idcirco ἡ πολιτικὴ ἔῃ φρόνησις sunt ἡ αὐτὴ ἕξις, ἠθικῶν 6. 8. illa nimirum prudentia, cujus usus dicitur in universam hominum aliquorum societatem seu politiam, cui politiae ἀντίστροφός ἐστι ἡ οἰκονομική. Jam prudentia omnis est καθ' ἕκαστα, ἃ γίνεται γνώριμα ἐξ ἐμπειρίας, ibidem. Quare non scientiores sunt meliores politici ac principes, sed ἐμπειρότεροι: sive res communis sit administranda, sive leges sint ferendæ, innovandæ, abrogandæ. Quoniam vero pericula aliena & ex libris cognita virum neutiquam perficiunt (quod belli tempestate maxime deprehenditur, ubi sæpe historici principum ἀπειροπολεμίας queruntur) idcirco priscorum regum filii peregrinando etiam quaesiverunt certamina, quibus suam acuerent virtutem, & ut lyricen Græcus loquitur, ἵνα δρέψωσι κερυφαῖς δρελῶν δὸπὸ πασσῶν, vel ut in Panegyrico Isocrates, ἵνα μὴ ἀγλαΐσθωσιν, μηδὲ ἀκλεῶς τὸ βίον πελατήσασιν. Ac quia nulla esse absolutior potest prudentia, antequam perpurpurgata vitiis mens splendet, non tantum curæ ponebatur in durando corporis robore, quam animo masculando & ad tem-

peran-

perantiam ab otio & voluptatibus revocando. nempe arbitrabantur eos demum à funere numerum augere heroum, qui adeo pure vixissent, ut in animarum purgatoria descendere non esset opus. Quocirca inanis illa virtutum jaëtantia solebat identidem in publicum generis humani theatrum produci; ne forte sub leonis pelle delitesceret asinus. His præmunitis rem ipsam capere per est facile. Jasonis & omnino cujusvis honesti pectoris indoles tendit in sublime, ad aurum prudentiæ & ἀξίωσιν ἠρωικῶν, hoc est ad ipsam beatam immortalitatem. Jubemur ergo unum diem arare rus quatuor jugerum, hoc est omnem vitam laboriose degere. Quod ut hunc in modum explicarem, ea fecerunt quæ scripsit Homerus Ulyssæα σ. εἰ δ' αὖ καὶ βόες εἶεν. πετραγύω porro assimilatur vita nostra, quæ in quatuor actus dispescitur, pueritiam, juventam, virilem ætatem & senectutem, quorum nullum labore decet vacare: ne audiamus quod M. Crassus Deiotaro occinnit in Appiani παρθικῇ, cum ille novam decrepitus senex urbem conderet, δωδεκάτης ὥρας οἰκεδοῦμῖν ἀρχῇ. Eosdem vitæ actus claudit mors, quam τέλος vocat Apollonius. Tauris corpus & anima figurantur; flammis, cupiditates; aratro, quodvis vivendi adjuvmentum; dentibus draconis, labor durus & infelicitatis veneno conspersus ab antiquo illo dracone; messe armatorum virorum, adversitates & seditiones, quæ alia atque alia renasci facie solent. Ac periculosior hæc est militia, si quis se profanis secernere capitibus, si suummet diffindere animum resipiscentia ceu vomere ausus distortas cupiditates debellatum eat. At non aliter in vitæ vespera lumina claudi in aureæ spem pellis possunt, quæ immarecessibilem prudentiæ fructum profert.

3. 427. ἀειέργεις με] fecit hoc Popilius Antiocho in Appiani Syr. λέγωντι βυλῶσθαι (βυλῶσθαι) κύκλον

τῆ ῥάβδῳ περιέγραψεν ὁ Ποπίλιος, καὶ εἶπεν, ἐν ταῦτα βελάει.

3. 430. Ἐπιβήσεται, accidit] & plus est in Græco & aliud: cui ἀδελφὸν est, Ἐπιχρᾶν v. seq. sic enim Eurip. Hercule, πρὸς γέροντα ἰππῶδες φθόνον. II. β. ἕς μὴ κῆρες ἔβαν. Sic usurpatur ἑβῆη Psalmo 66. cætera repetenda ex 2. 221.

3. 431. ἐκ βασιλῆος] ut Plautus, viaticum tibi dem à trapezita.

3. 434. μέμονας] à μῆνῳ est μέμνα unde μῆνῳ, πρῶθυμία. μῆνῳ igitur etiam valet cupere, ut περιμῆνῳ, impense cupere. Lucianus in Nigrino, περισκεῖν περιμῆνοι, quod conversum, adorari se patiuntur, tolerabilius erat, expectant, hoc est valde spectant, hoc est cupiunt: quod enim cupimus spectamus: ideoque quod Cicero dixit spectare domum, Plautus in Bacchidibus enunciat, cupere domum. hic est ὑφίστασθαι, 3. 351. I. 491.

3. 437. καὶ ἄλλῳ] temeritatis pœnam minatur Jasoni Æates, & eam quidem quæ gravissima censetur, ac vocatur ὤφραδειγμα, Gellius 6. 14. Plato in Protagora docet neminem puniri delictorum præteritorum causa (quis enim quod est factum reddat infectum?) sed ἵνα μὴ αὐθις ἀδικήσω, μήτε αὐτὸς ἔτῳ, μήτε ἄλλῳ ὁ τῆτον ἰδὼν κηλασέντα. postremo eadem αἰνίττειται, 3. 460. Theocriti Amycus, Σὸς μὲν ἐγὼ, σὺ δὲ ἐμὸς κεκλήσεαι, εἶκε κρηλῆσω.

3. 439. ἀπὸ θρόνου] θρόνον in Glossis sella arcuata, quam Cicero dixit hemicyclum.

3. 440. ὤφραχεδδον, statim] nec recte. χεδδον abierunt hi duo cum Jasone; Argus εἶπετο, nempe Ἀργεαδέν.

3. 444. κάλλος ἢ χαρίεσσι] rarum est hoc contubernium. κάλλος ἐν μεγάλῳ ἐστὶ σώματι, ἠθικῶν 4. 3. χάρις est συμμετρία, & sal pulcritudinis.

3. 445. ὤφραχομῆνη, obtendens] Scholiasta magistro, qui

qui exponit ὤφρα θεμλίη. At verius est divisim legere, ὤφρα καλύπτειν χρομήν ὄμματᾶ: obliquo nimirum & furtivo obtutu feriebát Jasonem. Aliter enim esset illud ὄμματᾶ destitutum verbo. Diversum est quod dixit Homerus Ulyssæα. ἀντὶ παρεϊάων χρομήν λιπαρὰ κρήδεμνα.

3. 446. ἢ ὕτ' ὄνειρ⊕] quia etiam somniantes illo carent quod habent. Sic fuerit fortasse ὄπρῆτερον ab ὄνω, ut à πέπρω πέπειρ⊕. huc inclinat etiam Scholium ὄνειρ⊕ μετέωρ⊕. Equidem sic capio, quod legitur Ulyss. λ. Ψυχὴ δ' ἢ ὕτ' ὄνειρ⊕ ἀποπαραμύη. Est autem ὄνειρ⊕ etiam res insomnis visa, cujus pars hic ipsa est Medæ mens.

3. 447. ἐρπύζων πεπότῆλο] ingenti quidem sed irrito conatu. insomnis quippe nequicquam avidos extendere cursus Velle videtur & in mediis conatibus agri Succidimus.

Μετ' ἰχνία] summam hanc sermonis venustatem æquavit pæne Flaccus in his libri 7. Respexitque fores, & adhuc invenit euntem, Visus & heu misera tunc pulcrior hostes amanti Discedens. tales humeros, ea terga relinquit. Hic autem est αἰσθησις adhuc recentior, & ἔπαρόντ⊕ φάντασμα μνήμη in illis, προσπεδὸ δ' ἄρ' ὀφθαλμῶν. de qua cap. 1. Ὡς μνήμης, ἢ γδ γνομήν κίνησις ἐνσημαίνετο οἷον τύπον πνὰ ἔαἰσθήματ⊕, καθάπερ οἱ σφραγίζόμενοι τοῖς δακτυλίοις.

3. 453. προσπεδὸ] ὤφρα κληλισμὸς ἐκ ταυτίτητ⊕ Originis Hebraicæ. Deuter. 2. ἦρῃῃ ἦρῃῃ, in eadem semper via. 1. 386. hujus ubique visuntur exempla in Tragedia Græca. ut πάλιν πάλιν. Eurip. Electra. οἷς οἷς, in Hercule, φίλον φίλον ἀγαθμα, in Ἰκέπσιν. in Latino quantus quantus, circum circa, itenditem. ὤφρα κληλισμὸς ἐξ ὁμοιότητ⊕ est in Hebræorum ὄπρῆμοναῖς, seu σιωνυμῖαις, quibus scatent scripta prophetica. in Græcis hæc sunt, αὖ πάλιν, λίαν πᾶν, ὦ πόποι, ἠδὲ κ, & in Iphig. Taur. εἰς ὄπρῆ γᾶν in Jone, μηδὲν & εἰδὲν ὦν ἀνίη. & hic

hic 1. 454. Catullus *æque tam*; Plautus, *propere ocius*; & *trifur*, pro eo quod esset fur fur fur. Soph. τριδελφ. his interjecta, αινώθεν αινῶς, οιδέθεν οἴδ. Cæterum Virgilius hæc expressit lib. 4. *Multa viri virtus animo*, &c.

3. 457. ἐν ἔασι] hæc imaginamenta fiunt in imaginoso morbo, de quo Catullus, & in eum Josephus Scaliger. breviavit ista Virgilius, *Illum absens absentem auditque videtque*.

3. 460. φθίσσει, *nocerent*] esset, noceret. Sed ea erat vel periculi atrocitas vel Ætæ iracundia, ut omnis Jasoni salus interiisse videretur.

3. 461. πέρεν, *tenera*] mihi placebat πέρεν esse à θερῶ calefacio, percoctum, fractum, emollitum, ψυχοτρῆς. Problematum τμήματι 32. τὸ μὲν ἄπεπλον, ψυχρὸν τὸ ἴπεπεμμένον θερμόν.

3. 462. κηδοσώησι, *largissime*] est dictum ἑπιρρηματικῶς pro κηδοσώως, ut dicunt γηθοσώως. & quidem pro κηδοσώη. respiciendum hinc ad 1. 277. Triplici Medea tenebatur affectu, amore videlicet, misericordia & solitudine. primum enim βλέπει Γάσπνι ἃ οἴεται ἀγαθὰ, ἐκείνθ' ἕνεκα, ἀλλὰ μὴ αὐτῆς, & est καὶ δυνάμιν πρᾶκτικὴ τέτων. deinde vexatur dolore ἑπὶ κακῶ in malo, versio: imo ob malum) φθαρτικῶ ἢ λυπηρῶ ἔαναξις πυχάνειν (quo ipsa etiam involvi possit, vel se involvi posse metuat) quia αἰθενεῖς ἔδειλότεροι μάλλον ἐλεῖσι, Rhetor. 2. postremo cura tenetur & juvandi studio, qui perpetuus est amoris comes. Hoc moralissimus ostendit Terentius in Pamphilo, qui *exanimatus bene dissimulatum amorem & calatum indicat; accurrit, mediam mulierem amplectitur*.

3. 470. ὅκ' ἐπαγαίομαι] eximia λιτότης. Flaccus, *an & ipsa mea latere morer*

3. 471. εἰόλητο] Florentinum, αἰόλητο. quorum hoc ἄμετρον est, illud corruptius; quamvis licet nonnulla Etymologici nitatur autoritate. mihi lubeat scribere

αἰόλητο,

αἰόλω, ut est αἴλω ex ἤλατο, γῆτο ex ἐγῆτο. Quod si ut-
tegre sit exprimendum αἰόλω αὐτ αἰόλω, erit ut sin-
gulariter pro singulariter, Lucretius.

3. 475. ὀνόσασαι, *respuas*] minus quam pro re. 3. 487. &
maxime 1830. Plutarchus in πλειήκοις ᾠδῶν γέλιμασιν. οἱ
Ἀργοναῦται τὴν Ἡρακλέα καταλιπόντες ἵνα γυαζόντο ἀπὸ τῆς
γυμναστικῆς καὶ ἀδύμφοι ἢ καταφάρμακον ἀδύμφοι σώ-
ζειν ἑαυτοὺς καὶ κλέπειν τὸ νόστος. Verum ista de pene-
trali poëtici consilio nihil derogant. Jason quippe amou-
litur magis calumpniam & praecipuat, & Orpheus
quoque in his, Καί ῥα τῶν Ἡρακλῆος ἔχοι πόντον ἢ τὸ
ἔμμινον ἔθνος αἰμαμάκελον Κόλχων ἐθέρειον ἄρω. Κόλ-
χοι autem, posterius dicti Lazi, testante Agathia, ἔθνος
ἄρειμανές, Appianus in Mithrid. Plutarchus hæret in
fabulæ istius cortice: ac semper relabuntur ad istam
opiniónem scriptores, ut arbitrentur hic aliquam ne-
cessario esse veritatis & commentorum temperaturam.
quod jam alibi refutavi. Atqui siue fuerit unquam sub
sole Medea aliqua, siue minus, poëtica hæc Medea
est μῆδος & consilium. quocirca recte ablegatus est,
ne quid noceret, Hercules. Scite enim Euripidæus in
Γέπεσι Theseus, Εὐψυχίαν ἐπαύσας ἀντ' ἄβυσσος, ὅ-
δὴ γε πολλὰς ὤλεσε στρατηλάτας.

3. 476. μεθιέμεν, *contempnere*] perperam. Sic enim
αἰώμεθα sæpe homines, ut & in deliberatione quan-
doque sit ζυγωθεσίον, & in executione plura sint ten-
tanda, donec petrumptatur difficultas.

3. 477. ὑπέκλυες, *ante audivisti*] imo minuit ἢ ὑπέ-
heroës scilicet de armis inter se quam puellis collo-
quuntur libentius. Soph. Antig. ἀκύνειν ὑπὸ σῆμα.

3. 485. ὦ πέπον] λαμβάνεται ἐπὶ φιλία. hic tamen
malim λαμβάνειν ἐπὶ τῆς χαίνης ἢ μαλακῆς. Aristophanes
certe in Equitibus ὦ μὲν illi opponit & δυσκατ-
μάχητον. quid ille ni sit πέπων, qui ad mulierum con-
fugit opem? Homerus, ὦ πέπον ὦ Μενέλαε.

Αὐτῶ]

Αὐτῷ] tibi placeat : ego ἀμηχανία obsessus magis illud permitto quam probo.

3. 490. ὅπως] pro ὅτι ut 13 est quomodo & quoniam, & latine, *ut erat iratus*, quia erat iratus.

3. 492. φίλον, *lepidum*] φίλῳ esse idem cum εἶς alicubi statuit Eustathius. Sed refellitur tum hoc Apollonii loco, tum aliis, ubi junguntur, ἐὼν φίλον ἤτορ. idemque censet nonnunquam esse hanc συγγνωκῆς ἀέσεως ἑπίτασιν, φίλοι, συγγνωεῖς ἀφ' αἵματι. itaque illis qui filium ἀ φίλῳ ducunt, opitulatur quod pater ἐν Νεφέλαις, ὦ φίλῳ φίλῳ. nihil enim patri quam filius est junctius. Nec inimicum huic sententiæ Eustathianæ est illud Hesiodi, φίλος δ' ἀπὸ μήδεα πατρὸς &c. Nam τῷ φίλῳ πατρὸς separatur alius quicumque Iliad. ε. de Πεισο & bona poverca: Ὅς ῥα νόθῳ μὲν ἔλω, πύκα δ' ἔτρεφε δῖα θεῶν Ἰσο φίλοισι πέκεσσι, χαριζομένη πόσει ὦ. Sophocles, τὰ σὰ, patrem tuam, τὰ μὰ filiam meam.

3. 493. ἀνίκερῷ] qui iram in promptu gerunt ἀκρόχολοι, sunt φανεροὶ ἀφ' οὗ πλεὺς ἐξύτηται. at occultior ira est hebetior, vitalior tamen & nocentior. præterea οἱ χαλεπαίνοντες δὴ δύνανται ἄρχειν.

3. 497. ἑπὶ ποῖσι, præterea] parum apte: ἑπὶ est αἶμα, ut ipse declarat hymni in Mercurium scriptor v. 200. & 209. vide 3. 1333.

3. 498. γλυκύν] hinc genuinus dens videtur deduci.

3. 504. ἀνήνυλῳ] 3. 493.

3. 504. ἄτη] junxerim ego, ἀναυδοὶ ἄτη &c. ut mutus metu.

3. 505. ὦρη μελιάσασθαι, *tempus discernere*] ὦρα est ἀκμή, tempestivitas, seu καιρὸς, qui ut ἀκίς in sagitta πρὸς ἄνθρωπον βραχὺ μέτρον ἔχει. Pythion. 4. in Vespis. ἐν ὦρα ἤκειν, Schol. ταχέως.

3. 506. εἰ μὲν ἔολπαι] Hoc vulgi indulgetur auribus; & dicitur πρὸς ἀφίθεσιν εἰ λέγοντι, militis nimirum

praefocis & socii Herculani : ut solícite distinguenda est *Ἀφροία* poëta à mente personæ loquentis: quamvis idonea hæc in loco sit oratio. Scipio in *Libyca* Appiani, *πόλεμος ἔταχυτῆτ' ἡμῖν ὡ φίλοι δέη, ἔμαχης ἐξ ἀπογνωσεως. I. 100.*

3. 511. *ἔη*] Scholiasta incogitate, κακῶς. *ιδὲ γὰρ σὺ λέω (lego σῆ) I. 225. I. 285.*

3. 512. *μήτε πιν' ἄλλον*] Olympion. *I. μηκέθ' ἀλίς σκόπι ἀλλο θαλπνότερον ἐν ἡμέρα φαεινὸν ἄστρον. Plautus, me vide; me specta. Psalmo 123. πητη ἕκ ηἰστη. πιάξεων 3. βλέψον εἰς ἡμᾶς.*

3. 513. *πάπηνε*] vide 3. 109.

Παρήμεμον] Florentinum, *παρήμεμον. illud probabilius : nam opponitur τῷ ἐπέγχο. f. fuit παρειωρό.*

3. 514. *χρήσσομαι*] Scholia *ἀνέξομαι. ego contrariam video sententiam, unde sequentia aptius sunt nexa. 3. 526. 3. 561. Et sic Hom. II. 1. εἰδ' ἐπ' φασὶν χρίσσομαι. cui similiter scriptum in lib. μ. active tamen iudicandum II. 9. χρίσσομαι χεῖρας, toleraturos, aut repressuros esse. II. 1. est χρίσσομαι μάχης, fore ut absteineat ἀρετό, μῆ; hic πονε.*

Ἐπεὶ θάνατον] consolatio heroica. Plaut. *Captivis: post mortem in morte nihil est quod metuum mali. piis quippe capitibus mors est epidipnis malorum; impiis antecænia.*

Κυώταλον] Varinus *χείρισον ἔξαπτον, ὡς τῷ Ἀπλωνίω. quæ dulcissima est in mortis amaricie sapa. Sit summus mortis dolor; at novissimus est. Sic luit Virgilius in illo, Extremique hominum Morini. Juvenalis, vitia ultima : Horat. mors ultima linea rerum est. Sequius est deterius. 3. 523. οἰσθιον, cui ἀντιτίθηται ἐναίστιμον. 3. 524.*

3. 519. *εἰδ' ὄσον*] primum aliquis est ἀχρῆς investis, tum *πυρρός*, seu *ἀφίχνης* vesticeps, Theocr. Id. 6. tum *ἡμιχρῆς*; semiberbis; tum *ἐκπαύων*, barbarus.

Olym-

Olympion. Φύονται ἢ ἐν νόοις Ἐν ἀνδράσι πολλὰ θαμὰ,
 ἔπειθ' αἰλικίας Ἐοικότεα χερόνον.

Ἐπανθιάωντας ἰάλας] ἐπανθιάων in lexicis libris σεί-
 μηται. quoniam Scholiis est intactum. Est ex ἀνθι-
 προ ἀνθιμῶ vel ἀνθινῶ, uti auguro.

3. 523. λοιδορίον] at quæ sunt ejusmodi, neque à per-
 nicie procul neque à culpa absunt : præsertim si aliud
 adhuc restet auxilium.

3. 527. λώϊον] in exitii manifestioris metu. non raro
 enim heroici impetus prudentiæ aut fræno sunt aut
 luce gubernandi.

Ἀφειδήσωτες] clam his involutum est huic, ψυχῆς
 vel ζωῆς. 2. 98. 3. 630. Si prodigitati animorum obse-
 cuti in mortem præsentissimam ruatis. Virgilius cir-
 cumiit, nec voci iraque repercit, ὅτε κ' ἠφείδησεν ὄρζης. Nam
 intemperare usus respuit, impercere in contrarium
 vergit. Terentius, non te respicis, ἔτως ἀφειδῆς σῆ; &
 postea, tibi parce, ἀφειδῆ σῆ. ac propterea hoc pertinet
 ad illud ἐχρήσομαι, 3. 513. & ἔπιχέμεν, 3. 526. & ἐρητύε-
 σε, 561. vide 2. 98.

3. 529. πείλαδα] 2. 217.

Τεχνήσαομαι, miscere] at simplices etiam herbæ arti-
 ficiosè, ac certo cæli habitu metuntur, convenienter
 parantur & adhibentur. 3. 844. Quæ autem hic sorti-
 legorum artes recensentur, non omnes adeo sunt in-
 usitatæ aut æque incredibiles. Incendiorum sedatio-
 nem Judæi promittunt, qui alioquin Cabala & Davi-
 dis hymnis flagitiose abutuntur. ignis vim cohibent
 Zygani: sacerdotes hodierni murmure magico grandi-
 nem segetibus avertere profitentur.

3. 537. αὐτοῖσι] nam Jasoni hoc fuit probatum præ-
 ne. 3. 485. ex hac autem ἰσηγορία perspicitur quaecun-
 que hoc Jasonis regimen Aristocratia propius esse.
 Argus tanquam δήμαρχῶ legem de Medea ambien-
 da rogat: in cujus νόμῳ δοκιμασία colliguntur suffragia:

Jafon in *θεβλίω* cæteris inconsultis legem habet raram, 3. 486. Sed quia regnum est *λακωνικώτερον*, νόμου deinde publice κυρῆται, uno dissentiente *Ida*.

3. 540. *σήμα*] etiam aves admittunt hoc βέλημα. est autem *σήμα*, non quia ab accipitre agitur columba, quod fit quotidie, sed quoniam in Jafonis cadit limum. hoc enim est *ὡδὲ τόπον*, ἢ *ὡδὲ τὸ ὡς ἔπι πάλιν γίνεται*, ac de columbis loquor alienis & incicuriis. alioquin tabellariz olim etiam fuerunt columbae, ut Varro tradidit. Arist. hist. 5. 13. ἔστιν ἕτερον πελειᾶς καὶ *ὡειπερὶ*· ἑλαττον μὲν πελειᾶς, πηλασδὸν ἢ μάλλον γίνεται ἢ *ὡειπερὶ*.

Δόσαν] est igitur augurium oblativum.

3. 543. *ὡεικάπωσεσεν, devolavit*] male. Est enim *πίτειν* cadere, *πέπεσθαι* volare.

3. 545. *πέτυκται*] His in signis trifariam contigerat peccari. aut enim *ἄσημα*, & ut appellantur *τοπικῶν* 1. 5. *ἀπλῶς συμβεβηκότα* arbitrabantur esse *σήματα* & *πρὸς π*. aut contra τὰ σημαίνόμενα *ἄσημα*. aut falsa dabatur interpretatio.

3. 546. *ἔδέ πῃ ἔστι*] *ὡεσληπιέον, πρέπον, δέον*, Eustath. ad II. ζ.

3. 547. *μετελθέμεν*] *δοκέω*, ἀπὸ κρινῶ. aut verius *ἐναλλαγή* modi. Hoc enim suadent quæ dicuntur in Acharnensibus, *ὡέβαινε & φυλάττεσθαι*. quod ab Hebraici sermonis indole est, ubi verbi gratia *σπ* est surge & surgere. alii *ὑπακῆσαι*, *θέλε*, *θέλετε*. qui refelluntur eo quod scriptum in ea Comædia, *ὄνθ' θρᾶκας ἀπέναι*. *μελεθῆν* autem fuerit compellare, conciliare, seu in partes & concilium pertrahere verbis. quod concilium duxerim ego à concio. sic enim est à conspicio conspicilium; & fortassis ex eo exio, & ambio, exilis, ut facio facilis, exilium. ac exul erit exil, pro exilis, ut celer pro celeris.

3. 549. *θεῆ ἐνὶ*] *ἔπι θεῶν*. ἠθικῶν 1. 5. *πμὴ δοκεῖ ἐν τοῖς πικῶσι*

πρωσι μάλλον εἶναι, ἢ ἐν τῷ πρωμλίῳ. honor in honorantis est arbitrio situs.

3. 550. μείλιχ[⊙], cara] importune. ut ovis est sine cornibus; ita avis ista ἄχολ[⊙] est, seu exiguum fellis habet. Servius columbas Veneri dicatas esse ait, quod sint inter se valde amabiles. Anacteon hanc ob rem ἐρασμίας dixit.

3. 552. προηόασετα, prasagit] è scholio, προοράτα. sed est hæc solum liberior sensus explicatio. προῖ est προς ὄπλεοτα videre. Ulyss. ψ. μηδέ τινα προηόασεο, μηδ' ἐρέεινε. Eustathius, προέβλεπε. at plana est res. noli quem nec aspicere, nec interrogare: ne tibi malum adtrahas, si te cives tot cædium consciam deprehendant. 1. 895. & maxime 2. 212.

3. 557. ἐπαλασήσας] Digna atque indigna relatu Vociferans. Æn. 9. vide 1. 299.

3. 558. ὁμόσολοι, similes] ὅμοι, ut μονόσολ[⊙] est μόν[⊙], in Alcestide. Sed est, comites. quasi egregii isti heroës γυναικίζοντες Venerem implorent. nam ut dii à viris, sic deæ à mulieribus invocabantur plerumque.

3. 560. ὄκέπ] ὄκ. 3. 641.

Ἐνυάλοιο, Martis] Sic. 3. 22. Est εὐίφρασις. possit tamen etiam, inducta interpunctione post πέλεοτα, esse ἔκ κρινῶ, nec ineleganter. 3. 59.

3. 561. λείσαντες] 3. 512. Euripides Hippolyto, ὄτ' ἔτι κείνη καίρε Φοιτῶντας ὄρνις πόδι' ἐγὼ χαίρειν λέγω. ac qui scirem non opem ab avibus, sed eventus significationem expectari, interpunctum illud post πέλεοτα reliqui.

3. 562. ἔρρετε] hinc errare est. Arist. Pace, ἄπερρε. Non faciam ut erret ab hac terra pes. 2 Reg. 21. 8. hic 1. 316.

3. 563. ἡπεροπύειν] Hujusmodi vel σωτάξις vel ἐναλλαγή est, cum Salustius ait, Avaritia superbiam & deos negligere edocuit.

3. 564. μεμαώς, ringens] Schol. ὀργιζόμε[⊙]. inepte

uterque. Est, sicut certaminis, & ponitur hoc ut II. β. μεμαότες, hoc est Ἐπιθυμήμοι, τίνϑ; πλειύς ἀναιρέϊν. μάω & μαινω non magis discrepare puto quam αἰλάω, &, in Euripidæ Electra, αἰλαίνω. Plautus, *insanum de amare*; Propertius, *insanit amores*, γωαιθμαεῖ, *magis est amator mulierum*, in Menæchmis, *qui insanit amoribus nuptiarum*, Horatius.

3. 567. ἐποτρύων] Spiritus heroici quandoque folibus indigent, ut sanguis calefiat. Ulyss. v. de Ulyssē, Σπῆθϑ ἧ πλῆξας κροδίλω ἠνίπαπε μύθω, τίτλαθ δὴ κροδίη, ἢ κώτερον ἄλλο ποτ' ἔτλης. Liviana Tanaquil, *tuum est Servi, si vir es, regnum. erige te.* Eurip. Electra, πρὸς τὰδ' ἀνδρα γίνεσθαι σε χεῖ. I. 7.

3. 568. πᾶσι, plerisque] metuit Apollonii memorie Hartungus, sed frustra. quia εἰς ἀνὴρ ἕδεις ἀνὴρ. & Idas domi fuit ἕδεις.

3. 570. ἀνάψομεν, ejiciemus] melius Virgil. l. 7. *Gramineo ripa religavit ab aggere classem.*

3. 571. δηθα] hujus carminis tarditas priorem nauatarum arguit timiditatem.

3. 573. ἀπὸ νηὸς] puto esse ἐπέρυσαν.

3. 575. πύθον, subito] Haud recte. est hic eximendus legentibus scrupulus. Indignissimum videtur Græciæ universæ florem in eas detiudi angustias, ut, omni desperata virtute, non nisi arreptis infamibus Magicæ tabulis enataste credendum sit. Principio igitur, quod adtinet ad magicam, expendendum est nihil causæ fuisse cur poëtæ Argonautici à cæterorum sui ordinis hominum moribus degenerarent: qui quo apertiores habeant vulgi aures, etiam de diis suis sæda memoratu excogitare certarunt. Quos tamen vit optimus Euripides ore Herculis sapienter refellit, cum δούλιος λόγος vocat. cur vero justius quam Jason ajat Juno, *Flectere si nequeo superos, Acheronta movebo*? Est hoc in homine profano excusabile, cui omnibus licet modis

ἀμα-

ἀμαυρώσῃ ἢ ἀνλίπαλον. Nec magia est fædior deorum cultu, imo Ζωροάστρῃ est θεραπεία θεῶν, ut fatetur Plato, in Alcibiade περὶ τῶν, qui cum sint ἀλάστορες, εἰκάζονται θεῶν, ut præclare scriptum ab Euripide in Electra. Accedet his quod Aristoteles ait, ὅτι πρῶτος μυθολογίας hoc existimasse ἐκπληκτικώτερον εἶναι, atque iis accommodatius qui sæpe rerum eventa suis metiuntur voluntatibus. Secundo res omnis tendit ad conjugium Medæ seu Ἄβελίας, quo rei istius est intelligenda adeptio (sic enim Δικαιόπολις quidam in Acharnensibus optat connubium seu amorem Ἀγαλαγῆς sive εἰρλέως) at cui prudentia inest, is pervincit, ut quæ imprudentioribus aditu difficilima, ad finem perducatur. Idcirco prudentia persimilis est magicæ.

3. 578. Μινύεασ] Gallic. μινύαισι. Sed non minus est illud à Μινύης, quam Δημοσθένεσι à sua recto. possit etiam esse Μινύησιν à Μινύας, ut βασιλῆσιν, Herodotus.

3. 582. αὐτανδον] 3. 607.

3. 583. ἀποφλύξωσιν] 1. 275.

3. 585. δέχεσθαι] Schol. λείπει τὸ ἐπέμεινε, putide. at ipse antea vere dixerat, στυτο, ἀπὸ κρινῶ.

3. 586. θεσδέη, pietate] sane bene. 1. 1184. vel excellentia. ut πῦρ δῖον in Alcestide est Jobi, οὐτὴν ψα, qui à Satana immissus eum æmulatur ignem qui immititur à Deo. & adhuc expressius Danielis 3. 25. Matthæi 27. 53.

3. 588. περικηδέσθαι, amico] parum est hoc, aut nihil etiam. differunt enim amicus & novus hospes. ac videtur supplemento indigere oratio. ut in Maroniana hujus loci imitatione, 1. Æneidis, Hæc ait ἘΜαῖα genitum demittit ab alto Vt terra atque nova pateant Carthagini arces Hospitio Teucris. itaque regina quietum Accipit in Teucros animum mentemque benignam. II. β. δαιμόνι ἀτρέμας ἦσσι. deest φάμην. Euripides Hippolyto, ἀλλ' ὡς τὸ μῶρον ἀνδράσιν μὲν σὺκ ἔνι, suppleo, λέγοις ἄν.

2. Schem. 19. 15. Sic autem est ξεινοσώη ~~περὶ~~ ~~καθηδῆς~~,
 Ul. φ. vide. 2. 806.

3. 591. ἐπαίρειν χεῖρα] 1. 800.

3. 593. αὔλια, stabula] ut si sint abactores. 2. 142.

Δαίξαι] non sunt πολίπορτοι, sed casarum effractores.
 est hoc ἀφελέγεσθαι ὀπιῶ, in Lysistrata Aristophanis.

3. 594. Φάτο] ἔπέλαβεν. Schol. 3. 603.

Μείλια, ράπας] nimis promte. 3. 135. audiendus ta-
 men hic Eustathius ad Il. 1. qui interpretatur φερυλιῶ
 vel περὶκα γυναικῶς, etiam ἀναέδνυ, hoc est quæ à ma-
 rito nihil acceperit. Vult igitur Æetes ut dotem Phrixo
 pauperi datam, & alia beneficia supplicio sui repen-
 dant ejus liberi.

3. 600. πλύτροπον] quia facilis descensus Averni.

3. 601. πέμπεν] dimisit. 3. 307. ni suspectos habuif-
 set, in manifesta non dimisisset pericula. Talis autem
 est λαζαρότης in λίπεν, posteriore producta, Il. ω. in Gal-
 licano est πέμπειν, quod ab aliquo est interpolatum,
 ut meteo succurreretur. & id ipsum retinuit Scholiasta.

3. 606. δημοτέροισι] ut 1. 783. & ἀνὴρ δῆμος, Iliad. β.
 Xenophon, δῆμοσπραπίων. spuria συγκριμὰ ἀνὰ
 ἀπλῶν, ut ὀλοώτεροσ, νεώτεροσ, ὀπλότεροσ, Etymolog.
 addi possunt δημότεροσ, ἀχρότεροσ. Hujus tamen in-
 telligentia verior petenda ex 4. 6. & 1. 783. nec mul-
 tum firmitatis apud me obtinet quod de istis spuriiis
 comparativis comminiscuntur.

3. 612. δέσθ δέ] delineatur hic mulieris ingenium,
 quæ ἀνδρὸς ἐλεημονέσερον ἢ ἀρίδακρυ μᾶλλον, hist. anim.
 9. 1. & ἀναιδέσερον quidem, sed ἀθυμότερον. Livius lib. 6.
 parvis mobilis rebus animus muliebris.

3. 615. ἐσπομένησ] Eurip. Hippolyto, ὁ δέ, ὡσπερ ἰῶ
 δίκκιον, σὺκ ἐφέσπελο λόγοισ. 1. 260.

Ἀμφαδά] resecta, aut ostensa: tanquam essent le-
 vata. Æschylus in VII. ἐξυπιάζειν ὄνομα. Schol. ἀνα-
 πύσσειν, ἐτυμολογεῖν. 1. 475.

3. 616. κατελώφειν, orrressie] καταλωφειν statuo esse opus deponere, uno verbo decollare, sive ενεργητικῶς, sive ἀμεταβάτως, ut sit, spes decollat, hoc est spes deponitur; tum Suetonianum illud succollare, si usus sermone Græci permittat, ὄπλωφειν, αὐτὴ ὑπολωφειν. quæ adhuc discere Lexicographis est integrum.

3. 617. ἡπεροπῆες, vana] somnia πραγματικῶς considerata, etiam si vera sint, ὄναρ sunt, & vana; utpote Φαντάσματα. at ὄνειροκλεισίας nomine sapere ἔχει σημεῖα. Hoc autem Medæ somnium est αἶπον & ἀρχὴν τῆ μεθ' ἡμέραν πράξεων. Estque hic παραναφώνησις.

Οἷά τε ἀκηχεμύλιω] & ob id φανταστικώτερον. πρὸς μαντικῆς καθ' ὕπνον. τὸ δὲ πινὰς δὴ θυονείρας εἶναι, καὶ τὸ ὄπν γωρίμυς πρὸ τῆ γωρίμων μάλισα παραρᾶν, συμβαίνει ἀπὸ τὸ μάλισα ὄπν γωρίμυς ὑπὲρ ἀλλήλων φρονίζειν.

3. 618. ἐρέθεσκον, interturbant] addi oportebat, somnium. nam ἐρέθειν est ab ἔρα, & Ulyss. τ. μελεδῶναι ἐρέθεσι, Virgilius vertisset, quietam curæ sollicitantē, & ἐρέθισμα exponitur διέχερισις.

3. 619. ὑφεσάμηναι] est ενεσῶς.

3. 622. σφέτερον] de istius verbi reprehensione, quæ in Scholiis est, consule 3. 186. 3. 335. 3. 395. Sic Scholiasta συλλογίζεται vel potius ἀλογισεῖ, est hoc ἀνόμηρον· κακὸν οὐκ.

3. 624. πονέεσθαι, agere] est hic elaborare, καπεργάζεσθαι, ut alibi. Æschylus in χοηφόροις, παραρᾶν κίνδυνον.

3. 627. πέλεν] Est hic quoque aliquid ἀθύρσεως meæ: quamvis dicendi partes nondum deponat poëta. ac videatur inimicum esse Apollonio quod scriptum in Poëtica, αὐτὸν δὲ τῆ ποιητικῆ ἑλάχιστα λέγειν. καὶ γὰρ ἐστὶ καὶ πῶτα μιμητής. de quo etiam aliam ob rem 1. 78. Verum eos maxime reprehendit Aristoteles qui δι' ὄλγῃ ἀγωνίζονται. Et hic non minus sunt παραφύητοιες Μύσας quam Homericæ in Bœotia, ubi non est μίμησις, sed ipsius poëtæ ἀγωνισμός. Unde intelligi potest

cur Virgilius Musæ opem non imploret in totam poësin, sed ad causas Junonii odii exponendas, & catalogum l. 7. Cur vero Tragicis justius concedantur ἀγχι-λοι, quam Epicis ἀπαγγελία, quæ ipsis ἐπίδησις est?

3. 636. δειλή ἐγών] Rom. 7. ταλαίπωρ⊕ ἐγὼ ἀν-θρωπ⊕. de quo actum Hebraismo 2. 210. Æn. 4. *Quæ me suspensam insomnia terrent.*

3. 637. κέλαι⊕, peregrinatio] dicam ego adven- tum. est enim ab ἐλθεῖν aut κέλειν. Electra Euripi- dea, conspexit Dioscuris, & θνητῶν ἤδε κέλαι⊕. qua- drat igitur in id, quod 1. 554.

3. 639. κατὰ δῆμον] haud dubie respicit poëta ad verbum illud vetus, πλὴν κῆστυν ἔλα. cujus expositio petenda fuerit è Scholiis Æschyli ad illa in Prome- theo, τὸ κηδεῦσθαι καθ' ἑαυτὸν ἀριστέϊ μακρῶ.

3. 641. κύνιον, ferunt] κύων non est fera, sed serpens est & ἀμείλιχ⊕ erga ignotos. Sensus verior est, fir- manda impudentia, & iuvandus Jason. vide 4. 1669.

Οὐκ ἔτ' ἀνάλθεν] Hinc nata est Anna Virgiliana, & quidem partu poëtico.

3. 647. ἔρξ⊕ ἔδον, porta limen] quæ frequentata Virgilio : & ἔρξ⊕ potest dici quæcunque ἀσφάλεια. Mihi tamen videtur sic appellari spacium inter do- mum & ἔρξ⊕, cujus, pars πρὸςδομ⊕, quia est ἀντί- θη, 3. 648. nempe ἐν ἔδῳ ἔρξης. Il. ω. Priamus Jovem precatur πᾶς μὲσση ἔρξῃ. aut ἔρξ⊕ est murus ædium, cui ante portam adjacet ἔδδος αὐλι⊕, quod ipse expo- nit, πρὸς θυρον, Sch. φλιάν. erit igitur πρὸς μολή, qua itur in conspectum seu αὐλιῶν. unde penitus conspicitur quid Virgilius velit illis secundi Æneidis, *postroque in lumine pendes*. hoc est in gradibus illis stas, quos limen dixerat antea. Sic *pendere de rupe*, alibi est. Commenta- rii, *saliciteus es*, inconvenienter.

3. 650. ἐν δὲ] Gallic. ἐκ δὲ, quod aptius.

ἔνδοθεν] Sic ἴνα pro ὄθεν, Aristophanes ἐν νεφέλαις.

3. 651. πῦσι, imbecilles] falso. quæ Homero est πῦσι ὁδός, Theocrito est ἡλίθιοι. Vani igitur vocantur pedes qui non certam insistant viam. quæ amplius res declaratur verbis sequentibus. Ex hac autem sat usitata forma loquendi est, quod vestigia sunt & pars pedis & id quod ea sit pedis parte. Quare πῆδες, Iliadis 1. v. 519. in Scholio explicantur περδοῦτε, ἡ ἐνθάδε ἀφίξις. Genes. 30. 30. ἡγή, quod interpretantur doctiores, ad illatum pedem meum. malum ad ingressum, hoc est ἀναστροφῆς.

3. 652. θύσειεν, sacrificasset] pigendus error. a]o scripsisse poetam, ἦτοι ὅτ' ἰθύσειεν, ut sit ὅτε προ ὅταν. nec tamen mutavi hic quicquam. Divino certe artificio exprimitur alternatio illa, quæ est inter hominis impotentis νῆν & ἄπιστημίαν. Hæc enim nobilis illa est Medæe disputatio, unde libarunt maximi scriptores, Virgilius, Ovidius, Flaccus, Seneca. Statuit Socrates neminem quicquam agere τῷ θεῷ πὸ βέλλον ὑπολαμβάνοντα, ἀλλὰ δι' ἀγνοίαν, hoc est inscientem peccare qui quid peccat. Quæ sententia fundatur alia, eaque communiori, qua is existimavit virtutes esse scientias; vitia inscitiam. Oculatior Aristoteles docuit, ὅτι ὑπολαμβάνων ὀρθῶς, ἀκράδαιετύπες, nempe ἐν πάθει γηόρμησι. Hujus argumenta rei peti ex 7. ἠθικῶν possunt.

3. 655. εἰλιχθῆσαι, convoluta] Ab εἰλεῖν vel εἰλεῖν (nam spiritus indiscrete scriptus reperitur) est εἰλίσσειν & εἰλίσσειν. Virg. excutitur pronusque magister Volvitur in caput. quod alibi est ἐλυοθεῖς. Ulyss. χ. δινηθείς. propius tamen accedit quod extremo quarto operis Heroici, Τετ' revoluta toro est. quem locum quis hinc expressum neget? Atque hoc de fonte fluxit coarctandi notio.

3. 656. πόσιν] spe. Virg. sumi dedignata maritos.

3. 657. ἀδελφοί] quorum præcipua erat secundum parentes autoritas, hoc quidem certe in negotio.

3. 661. δλώσει, consiliis] Hesychius ἀδλωέως exponit ἀπλωέως,

ἀπλῶς, ἀδόλως. unde colligo, δλίγη esse consilia rectiora aut ad fraudem instructiora. Nam πρὸ γενεατικῆς est arcanum : & inde sacrum oportaneum 4. 559. τὴν ὁμοεισέες inter juvenem & puellam, 3. 1101. conjugem & maritum. 4. 1070. quatum odimus arbitros. Atque has consequuntur *dulcia furtiva* 4. Georg. sive amores illiciti, ipsaque adeo honesta *σωστία*, quæ in matrimonio etiam clam fit. Pindarus Pythion 9. κρυπταὶ κλαῖδες, &c.

3. 662. χῆρον λέχῳ] virginis : quæ, etiam si sit ἀνέκδοτῳ, hoc nominis sortitur. Electra quoque sic appellatur apud Euripidem : quam αὐτὸς γὰρ maritus nobilitatis reverentia intactam relinquebat.

3. 663. μή μιν] hæc adduntur, ut sciamus esse ἑβῳ virginum & viduarum, quæ sæpe pudicitiam habent venalem. tendunt eodem quæ Musæus fecit de Heroine virgine, Οὐδέ ποτ' ἀχρημύησιν ἐνωμίλησε γυναιξίν, Οὐδέ χορὸν χαρίεντα μετήλυθεν ἤλικῳ ἤβης, Μῶμος αἰδομένη (rectius legeretur αἰδομένη) ζηλήμονα γλυπερίων. Is Musæus autem non est qui in 6. Æneidis præfertur poëtis cæteris, ut existimavit Julius Scaliger. nam Virgilius Euripidem sequitur qui de prisco illo ait in Rhelo, ἐπὶ πλείστον ἄνδρα ἕνα ἐλθόντα.

3. 665. Ἰπιπομολῶσα] in Scholio dicitur ἢ ἐπὶ redundare. sed est Ἰπιπεδὸ μολῶσα. 1. 30. & seq.

Ἐνόησε μυρομήλιω] hoc est μύρεσσι. nobilis ἐπινοήσμοσ. Eurip. σὺν Ἀλφειῶσι θνήσκοντες θεοὶ ἔχαιρον. quo semel jugulatur Eustathius in 1. 646.

3. 666. κρείσσασα] non est hoc segne ἐπιθεῖον, sed arguit puellulæ in procurrendo temeritatem & nunciandi promptitudinem.

3. 669. ἔδ' ὡς, neque aliquo modo] aliter est res : munitur enim poëtis adversus eos, qui negant servis partes loquendi dandas in tragœdia, inter quos Aristophanes in Ranis. Ait igitur sic suspensam sollicitudine fuisse

fuisse Chalciopam, ut ancillulæ, eique minusculæ haberet fidem.

3. 676. *Θαμοειή*] Non procul hoc abesse duco ab illo quod Medici principes in morbis *Θείον* appellitarunt: est autem morbus *Θείον* aut *Θείλαιον*, cujus ignoratur causa. 3. 973. *Θαμόλαιον* addendum Lexicis.

3. 680. *πείρασι*] Hoc in autorum lectione non infrequens est optatum. Juv. Sat. 2. *Ultra Sauromatas fugere hinc libet* &c. Idem exhibetur votum Psalmo 55. Plautus Amphitr. *Quadrigas si nunc inscendas Iovis*, &c. Hanc rem ex professo tractat Aristophanes in Avibus.

3. 681. *ἐρίθλωε*, *rubefecit*] fortasse minio. nusquam non prodit se interpretis veteris incuria.

3. 686. *Φθολγή*] Gallic. *Φθολγή*, non ita bene.

3. 687. *ἐπεκλονέεσκον*] 1. 783.

3. 688. *ἀητω*, *turbatus est*] Ex II. Φ.— *δίχα δέ σφιν ἐνὶ Φρεσὶ θυμὸς ἀητο*. Eustath. *ἐπνεε*. Melius ibi Schol. *ἐκινεῖτο*, *ῶρμα*. Nam est, ut arbitror, *ἀέω* flo, unde *ἀέσω* respirare, & deinde explicatius, dormire, cubare: quia dormientis respiratio est manifestior. *ἀῆμαι* flatu moveor, perf. *ἤημαι*, unde *ἀήμα* & *ἀήσις*. Ergo *παθητικῶς* potest capi, si ducatur ab *ἄεμαι*, vel *ἀήμαι*. In Jacobi Apostoli Epistola est *ἀνεμίζεσθαι*, apud alios scriptores *ῤεπίζεσθαι*, ventilari. 1. 605. 2. 81. 4. 884.

3. 691. *λάσσω*] *ἐναλλαγή* elegans, ut 3. 336. 3. 894.

3. 907. Catullus, *quondam audeo*. plura hanc sunt ad rem aggesta 1. 283.

3. 704. *ἐριννύς*] Ne meis mortuæ incurfibus inquietis. Nam pro certo credidit antiquitas eorum vivos manibus infestari, quos dederint pessum. 4. *Æn. Et cum frigida mors anima seduxerit artus, Omnibus umbra locis adero; dabis improbe pœnas*. Ubi lepidus latet lusus in umbrae nomine, quæ comitari corpus solet. Sed revera τὸ *στωειδὸς* est Erinnyis illa, quæ spe & ris quandoque adhuc exterretur magis.

3. 706. χερσὶ,] lego, χερσὶ, σὺν δέ. σὺν δὲ ἤλασ' ὀδόντας, Ul. σ. v. 97. inter labendum expuit dentes. & manifestius in Merc. hymno, v. 108.

3. 707. Κόλποις] Medæ: imo suum in sinum. Est igitur *εἰκάββαλεν*. alias erit, ἐν δέ. Sed *κόλποι* pro *κόλπο* usitatius dictum quam hoc significata. *εὐθετησε*.

3. 711. Οἶα] pro οἶον, οἶως, ἔτως, Terent. *His moribus nemo dabit*. id est οἶα ζῆς, ἔδειξ δώσε. Hom. οἶον εἴπες. Ubi putant esse interrogationem admiratione temperatam. Plautus apposite, *pro oratione tua*, & *pro verbis tuis*.

3. 714. & 715. ὄρα *εὐρανόσ*] 3. 360.

3. 717. Ἐπιδελήσεσθαι] ignotum lexicis verbum.

3. 722. *πειρήσασθαι*] Virgil. *unde laborum Tenete auxilium iubeat*.

3. 723. δόμον] *καὶ δόμον*, vel *δόμων*, quod fortasse scripsit poëta. Argus enim domi fuit relictus ut Nautis nunciaret de animo Medæ.

3. 725. *καδδέμεν*] Accentus veriore prodit scripturam, *καδδέ μιν*.

Ἀχλὺς] Huc adhibenda, quæ 3. 740. & seq. Nam negotio demum perfecto quid sit peccatum videmus: Quando *λύεται ἡ ἀγνοία*, καὶ πάλιν γίνεται *Ἐπιόμην ὁ ἀκρετής*. *ἠθικῶν* 7. 3. Salustius, *Iugurtha petactis consiliis*, postquam omni Numidia potiebatur, in ocio facinus suum animo suo reperitans, &c.

3. 728. ἐν ὀφθαλμοῖσι] istud tractavi 4. 855.

3. 729. ἠὼς, *αὐτοτα*] Cicero convertit alicubi, *diem*. Mihi hic pro luce dici videtur, nec ipso dissentiente Virgilio, qui in hujus imitatione loci scripsit, *O luce magis dilecta sorori*. Et Jeschaia 8. 20. est *τὴ ἡ ἡ ἡ*, quibus non est aurora, hoc est lux. nempe qui cæci sunt & mortui *πνέματικῶς*, illi consilium à Diabolo petunt.

3. 734. *ἐπαίρησθαι μάζω*, *sustulisti sinu*] Eruditius dictum, quam candidius. *μάζος* est mamma. & confitetur

tetur Medea Chalciopam suam esse cognatione sororem, beneficio matrem, ut quæ ipsi mammam infantii dederit. Ad hoc, exponere existimo esse extra familiam ponere & ad mortem; tollere non solum humi depositum infantem erigere, quod & exponendis contingit, aut in gremium levare, sed id quoque quod hac sublatione figurabatur, nimirum nutrire. Ideo Aristot. Polit. 7. ἀπόθεσιν & τροφήν inter se opponit.

3. 739.] in Scholiis, pro αὐτῆς scripsi αὐτῆς.

3. 743. οἱ δὲ ἐνὶ πόντῳ, ipsique in mari] οἱ ναῦται sunt nautæ. Nollem hanc aliquis comparisonem Julio Scaligero iudice præ Virgiliana contemnat. Non enim illa ἀπλωῶς est, quam nostra, melior, sed est ἡρωικωτέρως & altiloquentior: cum nostra interea sit ut humanior ita amabilior.

3. 750. μάλα] Schol. παρέλαψ. imo juvat strenue ἄρνησιν.

3. 751. πόθῳ, præ amore] Negatur in Scholiis, πόθῳ significari amorem. Sed hic in Jasonem absentem fertur, & amor est desiderio mistus. Musæus v. 29. de Leandro, Ἡρῆς ἐς πόθον ἦλθε, πόθῳ δὲ ἐνέδησε ἔ αὐτῷ. In Eιρλιῶν; Φιλῶν τὰς ἰχθῦδας. Schol. Ἰππικῶν αὐτῶν. Sophocles in Aiace, βλέποντα μὴ πῖθεν, puto esse, vivum non amabant. ἤρεθ φαγεῖν, cupiebat edere, in Acharnensibus.

3. 756. πάλλεται, resultat] quod Virgilio Æneidis 8. videatur esse repertum: sed potius ex illo ἐξανίσσει sumtum. ac suum illud tremulis, ex πάλλειν petiit. Has autem divinas duas comparationes à Virgilio mutuo esse sumptas ita est certum, ut quod certissimum.

3. 757. γαυλῶ, situla] Schol. κάδῳ. At sua vocis notatione ne Homerus quidem uti veretur. 1. 1065. Alio sensu Plautus & Gellius dixerunt gaulum. Quid quod mulctæ etiam aqua infundi potest, eluendi causa?

3. 761. ἴνας] fibras istas esse putet aliquis, fila quorum

rum ore sanguis πήγνυται, De part. animalium 2. 4.
Virg. *Vulnus alit venis, & caco carpitur igni.*

Καὶ κεφαλῆς] τὸ ἐξῆς, καὶ ἄχρῖς ὑπὸ νείalon τῆ κεφα-
λῆς ἰνίον.

Ἰνίον, *pernum*] recte. Non tamen est infimus in cor-
pore, quod videtur velle Interpres pristinus, sed in
capite. Schol. in Il. ε. ἰνίον πλατὺ ἔπαχυν νεῦρον, τὸ καθῆ-
κον ἀπὸ τῆ κεφαλῆς ὑπὲρ τῆ αὐχένου.

3. 763. ἔνθα, *tu*] rectius Scholiasta, κατ' ἐν τῶν.
nimicum ἐν ἰνίῳ κεφαλῆς.

3. 764. ἐνισκήψωσιν] ἐμπέσωσι, Scholiasta; sed non
videt esse, ἀνίας ἐνισκήπειν.

3. 766. κατὰφθειδομαι] Gallic κατὰφθίδομαι. mihi prisca
etiam hic placebant.

3. 769. δοάσαλο] 3. 954.

3. 772. φλέγ] 3. 761.

3. 779. μησαμύνη] Schol. λείπει τὸ δέναι. *perperam.*
est enim idem cum *τεχνησαμύνη*, 3. 529. & *μηλοσμομη*,
3. 1025. ad quæ adhibendum quod 1. 646. & 2. 226.
Eodem errore fasciatus M. Antonius Muretus, quod
est ῥητορικῶν 1. 2. λήσθ ποιήσας, convertit, *latebit efficiens.*

3. 785. ἀγλαΐη, *gaudium*] λαμπρότης dicitur ex 1. 252.
aut nitor & decus, si priora verba expendantur. Ovi-
dus. *Non bene conveniunt nec in una sede morantur Ma-
jestas & amor.*

3. 788. ἀναρλήσασα, *suspensa*] quod esset ἀνερλήθεισα.
Μελάθρων] Aldinum, μελάθρω. Suspicio scriptum
fuisse, μελάθρω. Ul. λ. de Jocasta, ἈΨαμύνη θρόνον αἰ-
πὺν ἀφ' ὑψηλοῖο μελάθρω. Æn. 12. *Et nodum informis le-
thi trabe necit ab alta.* 1. 1065.

3. 790. ἑπικλί(ζ)σι] poscit series verborum ἑπικλί(ζ)σ-
σι. quæ & alibi inter se literæ sunt permutatæ. estque
ῥῥ. 1. 486. Sed hic est id quod 3. 793.

3. 792. Φορέσσω, *traducentes*] ore & sermone solam
ferentes, adeo ut illis fiam fabula. Xenophon, Κύρον

Δὲ σίμαλ' εἶχον. Hinc declaro Latinum, ferre, quod est, ut videtur, perseveranter dicere, tanquam feratur ore. 7. *Æn. memini Auruncos ita ferre senes*, senili jaſtantiā & ἀειλογία. Ac ferre pro nunciare, est non ore prius dimittere quam ad alterum veneris.

3. 795. ἄς] Hoc Scholiasta negat commode dici. At est Iliad. π. ὄν πότμον γόωσα. qui ipsius est Homeri non ψυχῆς sermo: Nec aliter Iliadis α. v. 72. ἰὼ Δὲ μανλοσώλω. ne temere arguetur Scholiasta noster. 1. 285. 1. 1325.

3. 798. θαλάμοις] Sic Virgil. *Ferreique Eumenidum* (innuptarum) *thalami*, sedes, domicilia, imprimis virginum θαλαμοδρομίων.

3. 804. ἀσγές, occulte] J. Rutgersius legit ἀπαγές & in Scholiis πολυσαγές. Quod consentaneum quidem visum, sed non continuo sine manuscripti codicis auctoritate erat mutandum. Ego interea suspicor Scholiastam quidem non posse conciliari cum scriptura vulgata ἀσγές, sed idem existimo neglectis scholiis posse illud exponi, si concedat usus, incohibiliter.

3. 806. πάσαιτο] Displicet Scholiastæ, sed immerito. Quis enim nesciat πάσαιτο esse γόισαιτο; πέριπτο est interdum satiari, sed non retro.

3. 814. γλυκίων] Quia τὴ ἐναντία τῷ ἑρῶν ἡλα μαλίσα φαίνεται, ῥητορ. 3. 14. At cum Dido decrevisset mori, *tades cali convexa tueri*.

3. 815. ἦ] Gallic. ἦ.

3. 818. ἄλλη] pro ἀλλοιωτή, varians, vel ἀλλοιωθεῖσα variata. Horat. de sole, *Aliusque & idem nascaris*. vel ἄλλη, ut, *Nos alio mentes &c.* Sed quia modo erat μετὰ τῷ π, malim ἄλλη.

3. 821. ἀναλύεσκε] Quia clavis erat vectis januæ quo ipsa claudebatur, cum nostris clavibus fores referentur solum. Est & κλείς κρυπτή, πλὴν ἔθεός ἄλλ' ἀνώγει, 11. ξ. hoc est ἡ ἐνδοθεν κλείσα. Unde aliquid affundi

lucis potest ei quod scriptum Ἀποκαλύψεως 3. 7. ac legendus Eustathius in Ulyssæα exeunte, & Iliadis ω.

3. 822. βάλε] unde βολαὶ ἡλίου.

3. 826. παρόισθε, jamdudum] male. Ul. εἶμι παρόισθεν. I. 753.

3. 829. κατακλιμαίαι ἠερέθοντο, diffusa pendebant] aut magis pendulæ diffundebantur. ἠερέθοντο est Eustathio interprete, ἐκκρεμεῖς ἦσαν, & inde ἐλαφραὶ, ὠσαύτωπι, ἀβέβαιοι.

3. 830. ἔψησε, macerabat] Atqui hoc βυρσοδεψῶν, coriariorum est proprium.

3. 832. εὐγνάμπλοισιν, unciis] Est hoc exproptum ex Ul. σ. ubi itidem de peplo, ἐν δὲ δὲ ἔσαν περόνη δυοδώδεκα πᾶσαι, χρύσειαι, κληῖσιν εὐγνάμπλοισι δραρῆαι. Tribuitur ibi hoc Epitheton κληῖσιν, hoc est ὁπᾶς quibus inditur περόνη, & εὐγνάμπλοῖ ab Eustathio explicatur Ἰπικαμπῆς, πειφερῆς. à Scholiasta, & εὐκακαμυλῆ.

3. 834. δρυρέλω] Vera scriptura est in Floet. δρυρφέλω. quod legis etiam 4. 1407.

3. 837. πᾶσαι] Eustath. καὶ παροκλιώ. quod aliter est, nempe ἐβραῖσι, ad summam, non vero circiter, aut ὡς δώδεκα, quasi duodecim, aut, πρὸς ἑκατόν. Sic est πᾶσα, quasi unus, universe. Gellius, Tribus omnibus syllabis I. 12.

3. 839. προσωύσασθαι] σεμνῶς εἰρημῶν. & proprie quidem est sternere lectum, cui affine, quod in Luciani Asino, κατακλιμαίη, & κατακλίνειν δεσπότης. Valet igitur hic συγρησιάζεσθαι. Pari verecundia Iliad. α. dicitur Chryseis ἀνιδύσασθαι λέχῳ Ἀγαμέμνονος. 3. 1128. Virgilius eo, opinor, expressit. Pyrrhine cubilia servas. 3. 40.

3. 840. ἀπλώη] quæ est ἄμαξα ἡμιονεία, sic dicta, ut mea fert sententia, quia currebatur ἀφ' ἡνίας. Pausanias, πρὸς τὴν κάλπης καὶ ἀπλώης communiter lib. 5.

αὐτῶν ἀποπηδῶντες ὅτι τῷ ἐχάτῳ δρόμῳ σωέθρον ταῖς ἵπποις, εἰλημεῖνοι τῷ χαλινῶν.

3. 844. *περμηθειον*] E fabularum *περθεῖαις* evendum est verum, cujus hæc esset nuda oratio, Jason non alia magis se superavit pericula quam *περμηθεία* & prudentia.

3. 846. *δαῖραν*] In Etymologico accipitur *ιδίως*, & recte quidem.

3. 854. *Κωρυκίω*] Strabo lib. 14. In Cilicia ἐστὶ τὸ Κορύκιον ἄντρον, ἐν ᾧ ἡ ἀρίστη κρόκος φύεται.

3. 857. *τῷ οἴκῳ τε*] τῷ (ρίζης) κέλαιναν ἰκμάδα, οἴαν Φηγῶ, ἐν ὄρεσιν ἡμῶν.

Φαρμάσεσθαι, ad unguendum] *σῦκα πεφάρμαγμα*, ficus medicatas hoc est venenatas esse existimo, apud Xiph. in Augusto.

3. 858. *Κασσίη*] Scholiasta mare Caspium ait prope abesse Oceano, unde majores conchæ sint. Sed Strabo censuit etiam illud mare esse sinum ἀπὸ τῷ ἔξω Γαλάτης. l. 2. quem lacum vocare malunt recentiores.

3. 865. *πέρι*] malle *περὶ*. Il. χ. de canibus qui nimia satiritate torquentur, — ἀλύσσοντες περὶ θυμῷ. & περὶ κῆρι, Ulyss. ε.

Ἀλύων] δυσφορῶν. Schol. Sophoclis.

3. 866. *τὸν ῥα*] lego *τόρρα*. l. 526. 3. 844. respicitur enim ad 3. 844.

3. 867. *ἀμβροσίῳσιν*] 3. 831. *Ambrosia comæ*, Virgil. nisi est ibi, *Ambrosia odorem*, ut 4. Georg.

Ἐέρλο] ἀπελείρω, ut μετέεργο Ul. ο.

3. 869. *ἔβησαν*] *σωέβησαν* pro *ἐπέβησαν*. nam non poterant hæc duæ βαίνειν pedites, cæteris currentibus. Sic etiam tres sedebant in curru nuptiali, νύμφη μὲν μέση, ἐκάπερθεν ἢ νυμφίῳ τε ἢ πάροχῳ. Ergo non dicitur hoc vehiculum *δίφρο*, sed *ἀπλώη* ex ἴσικ, γογα, quia est *διτροχαλωτάτη*, vide Eustath. vel *σῶ* est *ᾠδῶ*, una vehabantur cum ea. *ᾠδῶβαίνειν* est adscendere currum

currum alterius & παρ' ἐκείνω εἶναι. ad Iliad. λ. ι. 754.
Zach. 9. 9. 277 equitans, LXX. ὄπιθεβηκώς.

3. 870. Ἀποίητον] etiam hac in re veteres ostentantur artem.

3. 875. λιαροῖσι] Schol. λαμπροῖς, quasi si fuisset λαπαροῖς: quæ duo imperite confunduntur, & eadem corrumpitur opera sensus poëtae.

3. 876. Ἀμνησιῶ] Strabonis l. 10. scribitur Ἀμνησιῶς ὄπρ' τὸ τῆς Εἰληθείας ἱερόν. Sic Callim. in Dianam. Sed noster Æolismo excusari potest.

3. 877. ἐσηῶ] Plautus Men. jam adstisti in currum.

3. 878. κεμάδεσι] locus Homeri unde hic traductus, est Ul. ζ. ubi & hoc, περπομένη κάπροισι ἐ ἀκείης ἐλάφροισι. Et cervos disertim nominat Callimachus, πίσυρας (ἐλάφους) ἔλες ὦκα θέσσα νόσφι κνωοδρομίας, ἵα τοὶ θόν ἄρμα φέρωσι. qui hos postea dixit κεμάδας.

3. 879. τηλόθεν ἀντιόωσα, de longinquo fruens] quasi nidor iste nates Dianæ è longo intervallo feriat, & ipsa, ut canis, cœnam somniet, quod cum ridiculum dictu est, tum lexicis debetur. i. 12.

3. 880. ἀμορβάδες] Callim. θυγατέρας ἀμορβὰς dixit.

3. 881. ἀζρόμηναι, incola] Forsitan legit ἀζρόνομοι, quo Homerus ibidem utitur, quod justius sit, ἀζρόνομοι. vide & i. 1224. Aut πρόθεσις diversi casus est ommissa, ut sit simile illi Ulyss. ζ. κατ' ἔρεθ' ἐ τῆς τηύχου, i. 647. aut ἀζρεῶται esset ἀζραυλιῶν, in agris degere, ut initio Jonis Euripidei, παρθένοι ἀζραυλίδες.

Αἰ ᾗ δὴ ἄλλαι] pendet à νέμω in ἀζρόνομοι. Sic Salust. Exercitus praedator ex hostibus. διδάσκαλ' τὰ ἑλληνικά ἐγένετο. Appianus 4. ἐμφ. quæ non diffidentur fontem Hebræum.

3. 883. ὑποτρομέοντες] ὑπὸ nunc non minuit vim verbi, sed subjectionem connotat. Atque ista ex Ulyss. π. desumpta comperies.

3. 885. ἀλοάμφοι] reverentiæ causa. 2. 683.

3. 892.

3. 892. ἀμνηχ. βεβ.] Estheræ 3. 15. נָחַדְוּ.

3. 894. ἐπιμάπαι] ἐπ' ἡματι. ut ἐπὶ νυκτί. 2 Petri 2. ἢ ἐφ' ἡμέρα τρυφή. quotidianus luxus. 2. 453. alio quem trahat quod est ἐφημέριον, toto die, v. 223. Ul. δ. & ibidem ἐπιετρών γάλα. Quod verbis Virgilii explana- tur: *Lac tibi non astate novum, non frigore desit.* conside- rari tamen velim quod 4. 979. Est hoc quoque à Lexi- corum structoribus amissum.

Ἀγέρονται] ut ἀγέρεσθαι Ul. β. quod pro ἀγείρεσθαι fuerit, ni forte in Homeri loco legendum ἀγέρεσθαι ab ἀγέρεσθαι. consulas velim 1. 1173. ut videantur ibi non fuisse, sed habitasse.

3. 895. ἐπεισι] quod si fieret, fortasse fuga esset opus.

3. 896. ἀφειδίως] Hic totus orationis tractus in- servit πιθανότητι, ut nobis persuaderi facilius patiamur, à regia virgine conveniri sine arbitris potuisse heroëm. Virgilio eam ad rem profuit venatio, 4. Æn.

3. 901. ὠδρατέπει] male Schol. ὠρατέπει. vide 3. 947.

3. 902. σῖγα] Hic mihi ad dicendum de metalepsi Eustathiana idoneus visus locus. Ea vero est, ὅταν τις πρώτη λέξις ἐρμηνεύηται ἄρα πινον δατέρας ἰσοδιωάμυ, αὐτὴ ἢ ἡ δατέρας, ὡς ὁμώνυμον, δημοῖ καὶ πῆπεροῖον, οἰκειώσθαι ἢ ἡ πρώτη λέξις πῶ τρίτω πῶ ἐπερόφυλον. Sub- jicio exempla. γλιών ἐρμηνεύεται ἡ κόρη ἢ ὀφθαλμῶ. κόρη ἢ ἡ ἀπλωῶ, καὶ ἡ παρθέον. Igitur γλιών est aliquando Idem cum παρθέον. quod tamen ex Hebræo expli- cem libentius. Nam קָרָא à קָרָא est pupula seu κόρη. קָרָא ex קָרָא est filia: idcirco קָרָא & pupulam, oculi partem notat, & pupam, hoc est κόρην, παρθέον. Eodem modo קָרָא vinum, rubellum; קָרָא lutum: Ergo πηλὸς Jonice est αἶνον. unde emendem Theocriti vetus men- dum, quod etiam in Jos. Scaligeri proëmatis editis hæ- sit. Ἐκ πῆδς ἀντλεῖς δῆλον. ἐγὼ δὲ ἔχω ἔχ αἶλις ὄξω. pro δῆλον lego πηλόν. nec erit, spero, qui dicet contra.

Similem in modum ego hic $\sigma\gamma\alpha \nu\acute{o}\omega \acute{\epsilon}\chi\epsilon\iota\epsilon$, converti, vagina silentii includite: quoniam Apulëus sic loquitur, & prophetarum sermone $\rho\eta\omega\psi$ est, siluit. Silere est etiam tegere rem silentio. Ergo Rabbinii $\rho\eta\omega\psi$ dixerunt vaginam, qua obtegitur gladius.

3. 908. $\sigma\phi\acute{\iota}\sigma\iota\nu$] alibi, $\eta\mu\acute{\iota}\nu \sigma\phi\acute{\iota}\sigma\iota$.

3. 909. $\pi\acute{\omicron}\rho\omega\mu\acute{\epsilon}\mu$] Sermo veneficæ conveniens, quo pedisequæ à metu Ætæ liberantur.

3. 910. $\Theta\eta\acute{\iota}\kappa\lambda\omicron\pi\textcircled{\ast}$] Sat callide Medea & suum occultit amorem, & famulas spe præmiorum completas amolitur.

3. 913. $\acute{\epsilon}\sigma\acute{\alpha}\chi\alpha\sigma\epsilon\nu$] per nuncium, $\chi\tau\acute{\iota} \tau\acute{o} \sigma\iota\omega\pi\acute{\omega}\mu\acute{\epsilon}\mu\omicron\nu$, 3. 824.

3. 916. $\Theta\eta\acute{\iota}\pi\epsilon\sigma\omicron\Phi\alpha\nu\acute{\epsilon}\nu\lambda\alpha\varsigma$] His verbis tutatur poëta auctoritatem Mopsi adversus scommata cornicis. Casparus Peucerus de divinatione, *Augures expectabant nuncquid alicunde ostenderet sese, & unde nasceretur ac prodiret, & si objiceretur avis aliqua, huc ne an illuc volaret, an prono, obliquo, supinove motu corporis ferretur, quo flecteret, conorqueret, porrigeret, contraheret membra; an hac vel in illa se parte occultaret.*

3. 921. $\omicron\acute{\iota}\omicron\nu \acute{\iota}\delta\acute{\epsilon}\acute{\iota}\nu$] Hom. $\omicron\acute{\iota}\omicron\nu \pi\acute{\epsilon}\lambda\acute{\epsilon}\sigma\mu$. Uli. β . *nitem videri*, Horat.

3. 925. $\omicron\acute{\iota}\alpha\sigma\acute{\alpha}\mu\mu\textcircled{\ast}$, *auguratus*] imo erat auguratus. nunc conjiciebat modo. Hic forsitan nominis est lusus, $\omicron\acute{\iota}\omega \omicron\acute{\iota}\acute{\epsilon}\omega \omicron\acute{\iota}\omega \omicron\acute{\iota}\omega\nu\acute{o}\varsigma$, ut $\kappa\eta\iota\nu\acute{\omega} \kappa\eta\iota\nu\omega\nu\acute{o}\varsigma$.

3. 931. $\acute{\alpha}\kappa\lambda\epsilon\acute{\iota}\eta\varsigma$] Summe lepidum est hoc carminis frustulum. cornix non humana quidem, sed cornicina lingua Mopsium objurgat: idque solus intelligit Mopsus. Quemadmodum & Virgiliano *Asylæ patens volucrum lingua*. Et Ciceronis est, *qui linguas avium intelligunt*. Quanquam vero & ipse fateatur avium voces ipsis inter sese significare (quando nihil frustra facit Deus) tamen plus quam par est sapit, qui earum sibi vendicat intelligentiam, aut easdem quæ nobis sunt eventura præcinere asseverat.

3. 932. ὄθ' ἔνεκεν] ὠδὸν ἀπληθισμός.

3. 934. σφὶν] est ἐνικόν, uti statuo, quemadmodum σφὲ aliquando sumitur.

3. 945. μετὰ τροπέων] etiam hoc verbum extra le- xica degit.

3. 946. χεδόν] vacat, ut ἠθικῶν l. 4. c. 1.

3. 948. μελπομένης] quantum subducere ex verbis 3. 896. & his ipsis possum, è Theocriti item Idyllio 20. (ubi legimus, τῆσιν αἰεὶ σωμαζορεν ὄτ' ἐς χορὸν ἐνλίωαιτο) μέλπεσθαι complectitur, & cantum & choreas: quibus inservit florilegium & secta. Est ἐψιάσθαι enim ῥητὴ 1 Schem. 18. de puellis canentibus & saltantibus. quod Ecloga 6. est *ludere in numerum*. in ipsa quidem musica non pauca sunt ludicra: ut vocis inflexio, carminum ratio, digitorum motiones, & ipsa discors sympho- nia: quibus Musicus πέρπῃ ἀπανίας, ut loquitur Ho- merus: ipsa autem saltatio ludus est & gesticulatio. Ut autem res non paucæ ab insincero sui usu magis quam à fine nomen habent; ita musica longius ad ipsam animi efformandam honestatem spectat. 8. πελικῶν 3. adeo ut Plato legum 4. mutatione Musicae (quod Ari- stophani in νεφ. est τὰς μέσας ἀφανίζειν) ipsam doceat tabescere πολιτείαν. verum hic est ipsum ἀθύρειν.

Α' θύροι] ὑποδιαστολῶν induxi, secutus Aldinum.

3. 950. μετὰ λήγεσκον] Sic Florent. Gallicanum, με- τὰ λήγεσκον.

3. 953. στηθέων ἐξέστη] 3. 961. Π. κ. κραδίη δέ μοι ἐξέω Στηθέων ἐκθρώσκη. Cantici cant. 5. anima mea περὶ ἐξίit. Theocriti Idyllio 15, ὡ τὰς ἀδεμάτῃ ψυχᾶς. Ergo est pro ἐξεάστη, Ulyss. κ. Plautus in Pseudolo, Cor colli- gatis vasīs expeclat meum, &c. ut exulatum ex pectore aufu- giat meo. Virgil. exultantiaque haurit Corda pavor pulsans.

3. 962. θερμόν] quia pudentis rubor est vestis san- guinea, aut magis ex sanguine contexta.

3. 964. πάγη, irretita est] quod esset ἐπαγιδέθη.

3. 970. ὁμαόθησαν] Catullus in Phaselo, *Loquente
sere sibilum edidit coma.* Aristophanes νεφέλαις, ὅπῳτ' αἰ
πλάταν & πηλέα ψιθυρίζη.

3. 971. ὑπὸ, pra] Aliorsum tendunt verba, atque
adeo hunc constituunt sensum. pervelint illi multa lo-
qui, si amor sinat, aut verba dicat. 3. 1011.

3. 973. θάμορῆ] 3. 676.

3. 975. δυσανχέες] Salustius, *superbia commune nobi-
litatis malum.*

3. 977. πέρ &] palmaria hospitis virtutes sunt tres,
modestia, tolerantia (cum ξέν & sit χεῖμα διατρεφί-
νητον) & gratus animus. de tercia est in 3. 989.

3. 979. ἀπλήλοισιν] πρᾶφερο ἀπλήλοισι. nam non vi-
detur esse ἐνεσῶτ & χρόνος τὸ ἰκάνομεν.

3. 990. ναιελάοντας] suppl. χάριν πίσσῃ. Atque hoc
modo praeciditur nunc Medae spes conjugii.

3. 992. ἐλάδα, *Graciam*] vere dictum. Scholiasta,
χώραν φθιωτικῶν. sed facile refellitur nomine ἀδαι
quo etiam confirmantur quae dixi 1. 904.

3. 994. γοάασιν] 4. 193.

3. 1001. τέκμαρ] 1. 499.

3. 1003. πάννουχ &] vel ἀπλωῶς, ut omnia sidera, vel
ad aspectum nostrum. quia hoc sidus est septentrio-
nalius.

3. 1006. ἐπιτήρησι, *prudentia*] Non sergio est à Graecis
hujus in dictionis originem inquisitum. ἐπίον est ve-
rum, inde ἐπιτήρησις, ut τελέ & ἔπιτελής. Erit igitur is cui
cordi est veritas, & ejus indagator veri, quod est ἐπι-
τήρησις ἐνδεχομένη, & ἀλήθεια πρακτικῆ dicitur ἠθικῶν 6. 2.
Atque adeo ἐπιτήρησις esse puto νενέχουσαν, seu νέν πρα-
κτικὸν veri vestigatorem, qui ne utriquam cum prudentia,
quae ἀληθῆς ὑπόληψις est, confundendus. siquidem
ille est ἀναρηλικώτερος, hæc πρακτικώτερος. Ergo ἐπι-
τήρησις non perfecte cognitas habet τὰς ἀρχὰς, quod pru-
dentia est decus, nec longi indiget temporis, sed natu-
rale

ralem illarum lucem animo circumfert. 3. 980. & seq.

3. 1008. οἱ ἀειρομένης] vide 1. 260.

3. 1012. πρὸς, ante] 1. 97. 1. 386.

Ἀφειδήσασα] hujus in vocabuli evolutione vagatur Scholiasta: at ab ipso id declaratur poëta 3. 1014.

3. 1017. τῆς δ'] Medea lucentes oculos celeriter in Jasonem contorquebat, quibus ipsa amorem imberet scilicet.

3. 1018. ἰαίνετο, exultabat] Ex II. ψ. ubi ἰάνθη æque inepte vertitur, lætatur est, & Scholia exponunt, διεχύθη. Eustath. ἐγαλλιῶθη. Qui præterea diversas Homero loco exponendo adhibet machinas. Sed prosternuntur illæ maximo nostri poëtæ judicio; & quod dicitur 3. 1019. illius est commentarius. Hoc enim voluit sibi Homerus, Ut ros ante lucem quidem est concretus, sed sole exorto blande diffunditur, ac simul eriguntur levatæ pondusculis illis segetes: sic iratus Menelai animus remollescebat. Eurip. Electra, χαρᾶ θερμαινόμεθα καρδίαν. repetenda, quæ 2. 741.

3. 1019. τικρομένη] 3. 1130.

3. 1020.] in Scholiis, κέκλετο, legitur in Homeri loco, κέλετο.

1. 1025. νῦν] est illud κῆ, nunc vel quæso, aut aliquid ex utroque conflatum, quod esse puto, dum.

3. 1028. Ἀθρομισορηδᾶ] pro — δόν. 3. 1030.

3. 1031. θήλυω θρνεῖον, fœmellam agnam] inepte dixerunt enim agnum fœminam veteres.

3. 1032. ἀδαίετον] Lexicis addendum.

Ἄμοθετήσασα] stuatuo esse hoc id quod dixi. aliud licet Scholion velit.

3. 1034. μελίσσοιο] 3. 1210.

3. 1035. συμβλήια] adjiciendum hoc Lexicis, & vindicandum hinc illud Dioscoridæ, σίμβλιον μέλι.

3. 1040. κατὰ κῆσμον] ne forte denasceris, aut aliter mutilatus discedas.

3. 1041. μυδλιώας] μυδαίνειν est ζίζην, Hesych. hoc est fluidum reddere. quod fit, si incalescat succus concretus.

3. 1042. οἱ] αἰτώ, & deinde, tibi. 1. 893.

3. 1053. ἀναπαχύωσι] σωθετον istud donari adhuc lexicis poterit. Cæteris hic respondeat ἀναπαχύωσι. valet, repullulant. Ulyss. υ. 212. ὑποπαχύωσι, expullularunt. 1. 972. σωτάξις est similis illi Sophoclez, ἀνασώσαοθαι φόνος, in Electra.

3. 1057. καρχαλέοι] δίψη. & ob id παχῆς.

3. 1059. τοῖόςγε] nisi aliud objiciatur obstaculum.

3. 1061. εἴτοι] mallet enim manere eum in Colchide.

3. 1067. ὀφθαλμός] ἐν ὀφθαλμοῖς ἢ αἰδώς. ῥητορικῶν 2. 6. hoc est oculos maxime pudet. vel eos maxime veremur, à quibus nos cerni cernimus. Est & amantium inter se pudor, de quo ibidem, παρ' ὧν πυγχαίνας δεδμήμοι σφόδρα πινός, ὧν ἐκείνοι κύριοι.

3. 1073. αἰαίης νήσος] valde mihi dubium, puellane ex simplicitate aliqua quaerat quam procul ab sua absit patria Jasonis patria; an loquatur de insula Circæamitæ suæ; quam Æzam vocat & in Italia collocat Homerus, & libro 1. Strabo. posterius horum videtur firmitus.

3. 1076. ὑπῆϊε] hoc in Lexicis ἀμάετρον jacet.

Δάκρυσιν] ὅπῃ δάκρυσι. πινυρή. Virg. *His lacrimis vitam damus.*

3. 1085. ἰαπελιονίδης] Prometheus omnium veterum consensu filius fertur Japeti; quamobrem Madai videtur fuisse sive Medus, cujus nomen fabulosi Græci postea suum fecerunt. Prometheus fuit Caucasus affixus, is Caucasus vel Caspius Mediam in maris Caspii portis sitam terminare dicitur. De horum nominum Ἰαπελιονίδης & Δακαλίων flexibus dixi 1. 176. 1. 207.

3. 1090. ἰωλκός] malui ἰαολκός.

3. 1091. ἀκῆσσι] 1. 82. 3. 680. & 4. 262. nisi est ἀκῆσσι.

3. 1092.

3. 1092. ὀρμηθέντα] Scholiasta, εἰς βαλόντα. quod falsum. nec dixit hoc Apollonius, sed ὀρμηθέντα ἐνθεν. Qui enim fiat ut nesciant Jolciaci esse in terrarum orbe insulam Æam, ad quam Jason contenderat?

3. 1093. αἰολίδω] καὶ μητέρα, Schol. nempe Chrysogonam, quæ Sisyphi neptis, Æoli proneptis. Pausanias lib. 9. Chrysen interponit Chrysozona illa natum, Minyæ patrem, quem Scholiasta Neptunum nominat.

3. 1101. ὀάροισι, verbis] tenuius quam pro Græco vocabulo; Musæus v. 131. κυπεδίων ὀάρων αὐτὰ γέλοι εἰσιν ἀπειλαί. *Amantium ira amoris redintegratio est.*

3. 1111. ἄγγελος ὄρνις] De Ibyci gruibus nota est historia. ἤθη σὺν ἡν, Ecclesiastæ 10. de iis quæ satis occultari nequeunt.

3. 1114. ἐν ὀφθαλμοῖσι] Psal. 50. ἤνυσθι ἠνυσθι ἠνυσθι. Ita te convincam ut negare non possis. aut 1. 475. ut erubescas.

3. 1116. ἐφῆσθι] Hinc manarunt Catulliana. *Si tibi non cordi fuerant connubia nostra, Serva quod horrebas prisca præcepta parentis, Attamen in vestras potuisti ducere sedes, Quæ tibi jucundo famularer serva labore.* Ultraque heroina videtur petere concubinatum, Medea etiam elicere promissionem connubii.

3. 1119. ἔα πλάζεσθαι ἀέλλας] 3. 1113.

3. 1128. προσωβείεις] 3. 839.

3. 1130. καλεῖσθε] videtur à nive translatum. *sors delicuit*, in Casina. 3. 1139.

3. 1131. καπερίγησεν] neque huic verbo locus est in Lexicis assignatus.

3. 1136. μὲν] lego μιν.

3. 1139. κρημίδης, reditus] proprie portatus, ejus videlicet qui fit vel pedibus, & itus vocatur, vel jumentis, quæ vectura est.

3. 1141. ὀψέ, sero] quod ambiguitate obscuratum.

3. 1144. ὀθνείων, *extraneus*] Alienus negotii arbiter. Arist. ἐν νεφέλαις, σὺν ἔξωθεν vocat.

3. 1149. μετὰ πλομίας] 3. 25.

3. 1150. μετὰ χρονίη] Hoc securitas nimia significatur, ut Æn. 10. *caloque animum fortasse ferebat.* Æschylus Prom. δοκεῖτε ναίειν ἀπενθῆ πέρυμα. communiter μετὰ πλομίας.

3. 1151. αὐτομάτοις, *ultroneis*] verum quidem hoc: neque enim ab alio cogebatur adscendere: sed ante Lexicorum ostia est mendicatum.

3. 1156. παλιντροπήσι, *curi*] hujus petenda est vocis expositio ex 3. 740. & 3. 741. & ipsa lexicis inserenda.

3. 1159. ἐρείσμεν, *innitens*] μετὰ βαπκῶς, & inepte. ἐρείδειν est fulcire, non aliter atque in Plauti Milite 2.2. *mento suffulcit columnam*, hoc est sub mento fulcit, statuit & figit, nimirum in mensa, aut sella, aut lecto, columnam, hoc est brachium. Hæc nativa vis est dictionis istius. Quam & Jos. Scaliger cognitam habuit, cum scriberet ad Propertii l. 1. Fulcire pro calcare, εἶθειν, πῆζειν, magis tamen idonee, uti ego reor, ἐρείδειν. Est enim in Celsi loco, *linamenta fulcire*, adfigere pressius. Addit vir in literatura magnus, etiam simpliciter posse intelligi fulcire pro sustinere. Atqui sic puella ista nives decidere vetaret. Hoc enim est apud Ciceronem, *fulcire ruinas consulum*. Quis autem unquam ruinas dixit pro nubium & cæli ruinis? aut quid sunt positæ ruinae? Nihil ut dicam quam χορηγόν sit & ἀπειρόκαλον, puellam pedibus cæli ruinas pati. Legendum igitur censeam. *Tu pedibus teneris positas fulcire pruinas?* in jacente pruina niti pedibus, nedum in nive. quod è Virgilio petatum, cujus est Ecloga 10. *Ab tibi ne teneras glacies secet aspera plantas.* Ex hac ingenua vocabuli notione prodiit altera, cum id fulcire dicimur, hoc est destituto palo, verbi gratia, sustinere, quod ruere volumus. & hæc isti loco Apollonii est aptior.

3. 1161. Ἰππιζυωώσαλο] Ἰππιζυωώσαλο, quorum neutrum innotuit Lexicorum scriptoribus.

3. 1168. οἶόν] Negat Scholiasta recte dici οἶόν ἐταίρων προ οἶόν ἀφ' ἐταίρων. Sed nec expendit quam crebra sit προθέσεων ἔκλειψις, nec Homeri autoritatem, Il. β. ubi οἶόν ἀργείων, solus Argivorum. Nec enim interest ad σιώταξιν, aliquem ab aliis loco abesse, aut aliis conditionibus.

Ἡΐσ] non assurgebat Jasoni.

3. 1169. δακῶν χόλον, mordens iram] Il. ζ. ἐν θυμὸν κατέδων. magis se magisque ipse cruciabat. Aristoph. Vespris, χελυῶλω ἐσθίειν, mordere labra præ iracundia. I. 1289. ac necessaria iræ repressio notatur in νεφέλαις, actus γ. sc. 2. Sed noster falsius dicit, eum non solum iram & animum exesse, sed ipsam bilem. ut apud Sopatrum est δηξίθυμὸν ἄλμη. Eustath. ad Il. ζ.

3. 1171. μέλλοντο] Et hic iniqua est Scholiastæ censura. Existimat dictum oportuisse, ἐμέλλοντο σφέων, ὃ ἐστὶν ἑαυτῶν. idque fortasse ait, quia σφέων sit ἰδιοπαθές, σφίσι non item. Sed utrumque est usu & ἰδιοπαθές & ἀναφορευόν. Idcirco ἑο pro αὐτῶν legitur, Ul. ξ. contra οἶν valere etiam, sibi, sat notum est. Eadem ἔπι πληθωῆ ratio, non solum 2. 128. sed in Platonis epistolis. Quin etiam illud ipsum σφέων est, ipsorum. 2. 128. Adde scribi etiam potuisse μέλλοντο, quia suo jure longa esse censetur prima. quod ut antiquius, mihi videtur verius. Hic præterea in scholiis pro ἀλλήλων legendum ἄλλων.

3. 1173. προὐ μὲν] ἀπὸ κρινῶ τὸ πέμπειν, ut προπέμπειν sit ante alios mittere. ut προλέγειν dicere ante alios, unde πρόλογος. Latini autem primam in prologus producant, vel ut Græcam dictionem apud se natam esse credamus, quod & aliis accidit, vel quia λ mensuram syllabæ reddit incertam, ut in Persiano proœmio prior in melos producit. Alii aliter.

3. 1178. κάδμῳ] Cur hoc itenditem memoretur, hæc mihi videtur adesse causa. Est quidam ἀδελφισμὸς ποιητικὸς, qui in Sophismatis dicitur ἀδελφὸν ἐπόμενον, cap. 5. De poëtico agitur in poëtica Aristoteleæ c. 24. Cum enim inexcusabile videatur mendacium, viros in agro ex sparsis nasci dentibus, fit decerptio ἐξ ἐπιμύης. è Draconis Bœotii dentibus nati sunt viri: hic sunt dentes Draconis: ergo sunt dentes Draconis Bœotii, & inde orientur viri. Eustathius similiter Homerum autumat prius aliquid σωματικῶς dicere, quo fit πιθανώτερον ἢ ἀληθεύειν, ad Il. ε. Mars interficit alios, quare & ipse potuit à Diomede vulnerari.

3. 1179. ἀρηλιάδη] censeo scriptum fuisse, ἀρηλιάδῃ. Sic enim Pausanias lib. 9. ἀνωτέρω ἢ ἔσμιλιώτῃ τῆν κρήνην ἴδοις αὐτῶν, ἡ ἄρῃος φασιν ἱερὰν εἶναι, καὶ ἀράξειν ὑπὸ ἔσμιλιώτῃ Φύλακα τῆ πηγῆ.

3. 1180. βοὸς] quæ illi fuit πρηρῆ pro oculis. ut est Numerorum 10. quia & Israëlitæ ceu cæci oberrabant in deserto.

3. 1183. φονῆι] Cadmo, qui Draconem Maris filium interfecerat.

3. 1191. ὑπὲρ ἄκρας] Scholiasta hoc notat, quia ὀρίζων aspectu solum nostro scribatur. Sed Proclum ille audiat velim. ὁ λόγος θεωρητικὸς ὀρίζων ἐστὶν ὁ μέγιστος τῶν ἀπλανῶν ὀρασεως ἀστέρων σφαιρας διήκων, ἐξ ἀπολλομῶν τῶν ὅλον κόσμον. Ubi vero poëtis hunc describere horizontem negatum?

3. 1195. ἐκλίθεν, versa sunt] superstitiosius dictum. Erudite Scholiasta, πρὸς κλίμα. Quanquam enim non occidit Ursa major, tamen in Sphæra obliqua inclinatur.

3. 1179. κρήεσι] κρήῃ pro κρήῃ, lexicis aggregandum.

3. 1198. ἐκποθὶ ποιμνῆς] è stabulante ovium grege. Il. β. γαθμὸς ποιμνῆῃ dicitur. ibi enim γλάγῃ ἄγλα δάϊ.

δδδ. γαλακτῆς, casei armenti, 2 Samuelis 17. Sed hic lac furtivum & recens, etiam in pascuis multum intelligi queat.

3.1201. καθαρῆσιν] quia aquam esse vivam oportebat, & ἀκαμάλον, minimeque restagnantem, 3. 1029. Scholiasta jungit, ὑπὸ ἀνθρώπων, invita poetæ mente. cohærent enim πάντα ἀνθρώπων, quo ferarum vestigia non excluduntur. Il. ζ. πάντων ἀνθρώπων ἀλεείνων.

Εἰαμυῆσι, liquoribus] εἰαμυῆ tutissime ab Hesychio definitur τόπος ὅπου πῶτα φύεται, ποταμῶν ἀποβάντες. Est enim εἰα χόρη. Virgil. Mincium vocat flumen herbosum, σὺν εἰαμυαῖς. nec inepte rivulos dices aut ποταμῶν, divergiola fluminis plenioris, Psal. 1. quibus in æstu diuturno anima sic intertrahitur, ut viror tamen relinquatur. 3. 1219.

3.1202. λοέσαιο ποταμοῖο] Eustath. Ἐπὶ ποταμῶν. Scholia Il. ζ. λείπει ὕδαλις aut Ἐπὶ, Il. ε. Sed ποταμῶν meo sensu est genitivus adverbialis, ut αὐτῶν quamvis declaretur, ἐν ποταμῶν, ut belli, in bello. 1. 1078.

Ποταμοῖο, aqua] quod sententiæ est inimicum. 3. 1029.

3.1204. κυάνεον] 3. 862.

3.1205. ἀδινῆς] οἰκτεῖας Schol. cum quo dissentio. Virg. monumentum & pignus amoris. & si quid tibi mecum dulce fuit. aut etiam, crebri concubitus. quia πᾶν σὺν ἡδύ. Scholiasta igitur ne hic nihil dicat, nihil hic dicit.

3.1213.] in Scholiis ἐγχεῖν, est φέγειν.

3.1217. ἕξ ἑβόν] inter semitam, hoc est dum iret. Sic inter gaudia, Virg. alii, inter cenam, vias, &c. Nam inter revertendum hæc fiebant terricula, ut Jason respiceret.

3.1221. ἐντροπαλιζόμενοι] quia numina ista cerni nolunt. 2. 684. 3. 885. huc pertinet 3. 1038.

3.1225. πεδίον, munus] minus accurate, πεδία recte explicatur, ut à lorica flexili separaretur. Sed an
in

in Scholiis ex Callimacho ἀμφίεσο, aut ἀμφέεσο;

3. 1228. πείτροχον, rotundum] Lumen rotundum minus sapit, πὶ φέγῳ sic corpus solare, & φέγῳ ἡλίῳ sic ἡλιῳ. Eurip. Phænissis χρυσεόκυκλον φέγῳ. Quemadmodum Cyrena dicitur Aristæi corpus perduxisse odore ambrosiæ, hoc est ipsa ambrosia fragran- te. ut sit Orpheum illud κέσμη πείδρομον ὄμμα, & sol κυκλοέλιχῳ, Ρόμβος ἀπειρεσίς δινύμασιν οἶμον ἐλαύνων. At parum abest quin suspicer scribi debere, πείτροχον quia luna propemodum dicatur πείτροχῳ Iliad. ψ. Nempe galeæ rotundæ splendor cum globosi solis confertur jubare. Plautinus miles, *Cutate ut splendor meo sit clypeo clarior, Quam solis radii esse olim, cum sudant est, solent.* Olim esse solent, est idem cum nostro ἑπλεῖο.

3. 1230. αὐτῷ] ἀπὸ κρινῶ τὸ νόμα.

3. 1231. ὑπέστη] declaratur hoc 3. 1233. & 3. 1321.

3. 1234. δίφρον ἵππων] f. pro δ. μὲ ἵππων. quod est ἄμα ἵπποις, 3. 1242. Georgicorum 4. *εὐττω* junctus bi- pedum equorum. 3. 233.

3. 1235. φαέθων] Absyrtus. 3. 245.

Αὐτὸς] Αἰήτης. aliter & series orationis & compara- tio subjuncta destruat.

3. 1241. ὑανίης, Euboicæ] dicendum erat, Euboicæ. petitum & hoc è Scholiis. à quibus dissidet Eustath. ad Dionysii v. 804. ἡ δὲ Ἰανίῳ πόλις. Ergo accipiendum hoc de viro urbis lucique structore.

3. 1243. αἰμονίῳ, Thessalicam] Atqui Apollonius nec nominavit, nec nominare debuit Thessaliam.

3. 1246. μυθώας] 3. 857.

3. 1247. πείτῳ] est πείελαυνεν. 3. 1173. 3. 1230.

3. 1253. εἰαχον] qui etiam apud Eustathium εἰεαχ, in Scholiis Homericis, χέσφῳ, εἰεαχ, 3. 1285.

3. 1253. ἄκμονῳ] Horat. *Fragili querens illidere den- tem Offendet solido.* 3. 1292. Hoc in pila evenit etiam & echone, ab eadem causa.

3. 1250. αείρη] μετέωρον ἵπω, & cui ψυχὴ μεγαλόφρων. Xenophon.

3. 1267. ἀέθλων] in comparatione respondent prælia imbribus, arma fulguri.

3. 1272. ἄεθλα, certamina] idem error in Latina Hesiodi Ἐργων interpretatione, v. 652. ubi ἄθλ' ἐθεσαν, versum, certamina proposuerunt. Rectius Maro, *Thesida* proposuerunt præmia, hoc est ludos quasi præmiosos. Æn. 5. *Invitat precibus animos & præmia ponit*, ἀθλοθετεῖ.

3. 1276. χεῖλ] ὁμωνυμία Hebraica, ut in πρῶ. nec procul abest à metalepsi poëtica. 3. 902. Qua mente Agathias dixit ποταμόν ὑπερχειλῆ.

3. 1281. ἀμφ' ὤμοις] Ut Virgilius octavo, *Tum lateri atque humeris Tegeaum subligat enssem*.

Γυμνὸς δέμας] pallio nudatus. 2. 30. Quin imo toti fuerunt exuti in palæstra & certaminibus, quam in rem sic in Scholiis ad Il. ψ. scriptum reperio. πρῶτον ἦθ' ἰὼ τοῖς παλαιοῖς περὶ ζώματα φορεῖν περὶ τὰ αἰδοῖα, καὶ ἔτιως ἀγωνίζεσθαι. καὶ ἢ τὴν λ' ἐδιδόταν Ὀλυμπιάδα, Ὅτι πᾶς ἔλακεδαιμονίᾳ λυθὲν ἀγωνιζομένης τὸ περὶ ζώμα, αἶπον αὐτῆς ἢ τῆς ἐχέουτο, ἐξ ἧ νόμου ἐτέθη γυμνὸς τελεχειν. nempe gloria certaminum intempestivo erat pudore potior. περὶ ἧ περὶ ζώματα Thucydides libro 1. ibi: ἐγυμνώθησαν τε πρῶτον.

3. 1284. αὐτόγυον, solidissimum] 3. 232. Atque eodem modo de cornibus altaris, Exodi 30. 2. ἡτήρη ἡρῶ, hoc est sint συμπεφυκῆτα τῷ θυσιαστηρίῳ τὰ κέρατα αὐτῆς. nempe ἀνὰ συμπήξεως. LXX. sequuntur presse Hebraica.

3. 1286. ἐρείσας, tollens] imperite. Valet enim hic ponere 3. 1159. & 3. 1320. Scholia in Ulyss. χ. & ἔρα, unde illud petitur, commune est corporatarum rerum fulcrum.

3. 1287. νήετα, immania] Schol. ἀνήεθμεν. quasi sit νήεθμον. falso dictum utrumque. Non pœnitenda ejus erit repetitio, quod ex veteribus refert Eustathius ad

Il. χ. νήριον τὸ ἀνέρισον καὶ ἀναπύρητον, (ut Thucyd. I. 2. ἀναπύρητον ἀνέριον, Sch. ἀναμφίβολον, certa, aut unanimis benevolentia) καὶ ἤδη πυρωθὲν ἐρείσιν καὶ δίκαιον. Sic ille. vides igitur notari ἴχνη ἰεροχάρακλον. 4. 158.

3. 1290. εἰλυμένη] 4. 140.

3. 1293. ἀγέρας, *declinans*] Atqui Jason comparatur rupi marginæ immobili. βαίνειν esse stare etiam alii sciunt. I. 1199.

Σπλάς, *occultas*] imprudenter. non enim Jason apparere desit. Fortasse est sordida ex maris spuma, ut ille cum armis ἐπεπάλαχθη. aut λεπτός, quia nudus erat. aut prominens 3. 1370.

3. 1294. μίμνη] hoc communiter Jasoni & rupi attribuendum. 4. 788.

3. 1298. τρητοῖς] quia plura habent foramina quibus induntur τὰ ἀκροφύσια, follium ora.

Εὐρήνοισι, *ventosis*] quod folliibus justius quam caminis convenit. Expressit noster Homericum ἔπειρον, hoc est εὐφύσιον spirabile. quamvis ibi sic dicatur ἰπὶ ἀὐτμή. Quare εὐρήνῃ est, ut opinor, cujus patula sunt spiracula.

3. 1299. ἀναμαρμαίρσιν, *accendunt*] At est istud in πμπεῖσσι. deest & hoc Lexicis. μαρμαίρειν valet lucere ἐκ vel μετὰ σωλόντα κινήσεως, quod fieri in stellis scintillantibus putamus, & se fit easse in mari remis excito, in oculis, 3. 1017. & vivacissima pedum celeritate, Ul. θ. in manibus & Italico digitorum lusu, postremo in galea. unde κέρυσκεν fuit, quando ex galeæ vel suo splendore vel vibratione lumen refulget. palam hoc hæret in Latino coruscandi verbo, quod & motum & lumen comprehendit, aut celeritatem lumini ἀνάλογον. Il. ε. Δαῖέ οἱ ἐκ κέρυθος τε καὶ ἀπιδὲ ἀκμάλλον πῦρ Ἀΐετ' ἐπωρίνω ἐναλίγκιον. de quo etiam 3. 1279. Prodest etiam meminisse ejus quod Scholiasta scripsit ad

3. 1376. quoniam sic non minus hebetatur tardiuscula oculorum vis, quam lucis agitatione. Etsi autem tanta motus non fit in follibus velocitas, tamen statuo verti posse remicare; quod fit cum follis veluti exoneratus subsidit. hæc autem summatim comparatio videtur esse. Tauri sunt folles; taurorum nares follium sunt ἀκροσμία· χόαν⊕ est ille locus in quo stabat Jason. Ac quoniam χόανοι sunt φυσώματα ἀργεῖα ἐν οἷς αἱ ὕλαι τήκονται, Jason est metallum, quod Æates faber certaminis fundere conatur. Nihil verbi istius videris in Lexicis.

3. 1301. αἰτῶ] πυρός. non ex ipsius natura ignis, sed ex eventu, qui pingitur verbis sequentibus, ὅποτε &c.

Αἰξί] puto esse αἰσῶ.

3. 1305. ἐρύσας] ἐρύω, οἷον διωάμει ἐλκίω.

3. 1307. ζύγλη] τὸ ἄκρον ζυγῶ, cui colla jumentorum induntur. Etymol. unde & helcium pendet. quod in Glossis ζύγλαμπρον.

3. 1309. σφῆλε] apposite Eustathius ad Il. ψ. σφῆλαι, συμποδίσαι &c.

3. 1311. τῆ καὶ τῆ] Ἐ Δραβὰς, 3. 1293.

3. 1312. ἐλυοθεῖς] demisso corpore, & incurvato & quasi convoluto, 3. 281. 4. 35.

3. 1315. ἀγχιμέλον] quod esset ὀμηρικῶς, ἀγχιμόλον ἐλθόντες. Atqui τὸ ἐλθεῖν jam est in nomine. Eo igitur Apollonius utitur.

3. 1316. λόφας, λογα] inepte dictum, ut hic pleraque alia. In Scholiis quidem est ἱμάντας, sed id referendum puto ad ἐνέδησε· aut aliud in Scholii verbis est supplendum ad ἱμάντας.

3. 1317. σωάρεσσε] arcessendum hoc ab ἀράω, δέω, ut Hesychius interpretatur.

Κορώνη, annulo] Schol. κείκω. sed qui sit ὄξυς ὁ κείκ⊕ haud capio: nisi Ἐπικαμπῆς ἰσοβοέως apex veniat nomine annuli & κορώνης: Nec enim intelligendi circli

aut torques, de quibus 3. Georgicorum. quos ζῆγλας dixeris aptius, aut helcia. 3. 1307.

3. 1318. ὑπερ, ex] ut 3. 608. Scholiasta minus recte, ὑπὸ vel ἀπὸ ρύμης. quasi ignis vitandi gratia in navem redierint.

3. 1321. ἀσχεῖον, immensa] quasi sit ἀσπίον, 3. 1231.

Ωἶ ρ'] σύγχυσις. 3. 1294.

3. 1327. Βυκλιάων] βύκλης mihi videtur dici pro βυδύλης, quasi sit κατὰποντικής.

3. 1333. ἀνδραχθῆες] aut ἀνδράχθεις. quarum singulae difficiles sunt gestatu viris quotidianis. Scholia Homeri ad Ul. κ.

3. 1337. σάχυσ, seges] fœturam ex vero dici posse ajo, quæ & pecori & gignentibus aliis communis vox est.

3. 1053. & 3. 1353. & 3. 1337.

3. 1339. τρίτατον λάχθ] hora nona. & socianda puto, τρίτατον ἐξ ἡῶς. Quoniam Romani præter alios diem à noctis meridie inceperunt, de quo Plutarchus in Quæstionibus Romanis. At Ægyptii cum aurora cum nasci existimarunt.

3. 1342. δῆροτο] nullam video causam cur hoc repudiandum sit. vide 3. 1335.

3. 1346. αὔλακας] τὰς δρότρας εἰς μῆκθ πμάς.

3. 1349. γνώμψε] I. 1174. significatur defatigatio.

3. 1354. Φείξαν, inhorruerunt] obscurius dictum. Φείσσειν est ὀρθῶσαι. Eustath. ad Iliad. δ. Poëtis licuit, & Virgilio, cum hanc rem Colchidi opprobret, 2. Georg. *Hæc loca non tauri spirantes naribus ignem Invertere, satis immanis dentibus hydri: Nec galeis densisque virum seges horruit hastis.* Cujus Virgilii iudicio & ipsius orationis serie adductus malui nectere, αἰφείξε τέμλθ. Scribendum itaque Φείξεν.

3. 1355. ἀμφιγύοις] propter σκυρατῆρας, 3. 1252.

Λαμπομύοισι] scriberem λαμπομύησιν.

3. 1361. τείρεα] à τέρθ inusitato, quod est πικμαρ.

1.499. ut *insigne diei* est sol Lucretio. Utuntur illo etiam Callimachus & Dionysius; & ipse Apollonius 4.260.

3. 1362. ἀναλδήσκοντες] 3. 1337.

3. 1364. πεινήα, *rotundam*] recte. Sed ab origine est circum abruptam & præcisam. Atque hic calcatur Eustathii sanctio, qui δίσκον finxit è lapide; σέλον è ferro, 3. 1371. Sed posset res etiam sic exponi. Mars illum πρὶν ῥίπιασκε in hoc Martio campo aut etiamnum posset jacere, οἷα σέλον σιδηρῶν, ut Ecclesiastæ 10. Heu tibi regio πρὶ πρῆμα, cujus rex tuus puer, hoc est ἀπαιδαγωγή] ὅστω ἰνσταρ pueri. vel quo Jason usus non ludicri sed cædis causa.

3. 1367. ἔμβαλε] Id spectat poeta, quod scriptum ab Aristotele πολιτικῶν 5. 11. & inter τὰ τετρακτὰ numeratum. Διαβάλλειν ἀλήθεις ἔσσυγγεῖν, ἢ φίλος φίλοις, καὶ τὸ δῆμον τοῖς γνωρίμοις, ἔσσυ πλεσίς ἑαυτοῖς. hac etiam de re Isocrates in Panegyrica, ibi: ἔσσυ ἐφθονῶν. Eadem enim est urbis primariæ ad eas quæ subsunt ratio.

3. 1368. ὑπὸ σίκ] 3. 1231. ἡ.ν. κριφῆ ὑπὸ ἀσπίδι. ut ἡπῆ est sub & post.

3. 1370. ὀξείησιν] 3. 1293.

3. 1375. κατὰίκες, *turbines*] Quasi ἐκνεφίς, generis vox pro specie usurpetur. Est enim vortex procella, quæ, ut sic loquar, turbinatur, & in latera crispatur. id quod colligi licet ex Meteor. 1. 1.

3. 1376. πυρβεις, *ignita*] Nempe Martis. Si enim stella cadere potest, etiam Martis stella cadere potest. Quia æque omnes videntur δυσκίνητοι. Hujus quoque loci adeo incauta est in scholiis reprehensio, ut eis obviam ire pudeat. Simili certe αἰδεία Il. v. Hector, Ἀνίκηρὺ μεμαῶς ὀλοοίτροχ ὡς ἀπὸ πέτρης, &c.

3. 1377. ὑπὸ αὐγάζων, *coruscans*] non satis recte. Omissa enim est ἡ ὑπὸ, quam videtur Virgilius protulisse, à tergo.

Τέρας] σημεῖον dixit Nutarchus ἐν βίοις ὡδραλλήλοις. δι' ἐταῶν ἐννέα λαβόντες οἱ ἔφοροι νύκτα καθαρὰν καὶ ἀσήλιων, σιωπῇ καθεζόντων, πρὸς τὸ ἔρχανόν ἀποβλέποντες. εἰάν οὐκ ἐκ μέρας πνὸς εἰς ἕτερον μέρῳ ἀσῆς ἀξίη &c. quod tamen plebeio ore prolatum videri potest. Hic ad ὑποβόλημα Jasonis accommodat scholiasta.

3. 1382. ἀνέχοντας] Ovidius hæc ante oculos habuit in Cadmeæ fabulæ commemoratione. *Tegmina mox caputum picto nutantia collo, Mox humeri rectusque, operataque brachia telis Existunt, crescitque seges clypeata vitorum.* Flaccus l. 7. *nec dum humeri videre diem.*

3. 1389. ἐς ὠραίω, *maturam*] inepte. Schol. ὠραι. Sed Xiphilini est, τὸ Νεῖλον πλὴν ὠραίαν ἐπαύξειν, hoc est, me quidem interprete, Nilum æstate augescere. quod est Straboni ὑπὸ ὄμβρων θεραινῶν πληρῆσθαι, l. 17.

Τερσόμεναι] Calore fruges permaturescere certum est. 4. 667. Ἰλ. ζ. εἶματα δὲ ἡελίοιο μέγ' ἐν τερσόμεναι αὐγῇ. Est igitur aoristum 2. passivum. Tibullus his usus canit lib. 3. *Annis in apricis maturat collibus uvæ.*

3. 1394. κήπεσι] Qui in latera prolabebantur, & porrectiores erant, & videbantur majores.

3. 1395. ὑπὸ χθονός, *super terram*] Hic videtur omissum esse ἐκ, ut. i. 10. Il. ρ. ὑπ' ἐκ τρώων ἀείρειν. vel ὑπὸ ponitur pro ὅτι. Polybius, ἐπλεον ἐφ' Ἑλληςπίνων. Hom. ἐπ' ὠκεανοῦ ῥοάων.

3. 1397. Βελτόμενοι, *sidentes*] Aliud doceat Virgilius in hujus loci imitatione, libro 9. *Purpureus veluti cum flos succisus aratro Languescit moriens, lassove paratæ collo Demisere caput, pluvia si forte gravantur, &c.* vide i. 384.

3. 1398. ἔρνεα, *sici*] ἔρνεα. quod tamen in nullo est exemplari.

IN LIBRUM IV.

Ib. 4. ὕψ. 3. ἐλίασε τῷ] Homerus solens more suo verbum hoc fideliter interpretatur per σρέφε τῷ, Il. μ. Virgilius Homerum l. II. ubi de Turno, *ipse catervis Vertitur in mediis.* ἀμφασία autem ista non tam oris esse quam animi ἐποχὴ videtur.

4. 4. ἄτης πῆμα] Schol. πάθῃ ἄτης, recte. nam ἄτη vel est δαιμονιώδης ἔσια, vel ejus opus; πῆμα ἄτης, perpressio ἄτης, ut Virgilio est, *patri monstra.* aut certe perpressio damni, ut ejusdem, *malle patri*, Ecl. 10. Ulyssæ γ. πῆμα κακῆς. qui & τῷ πάθῃ est usus. hæc sententia juvatur Ἰπιδέτω δυσίμερον, & eo quod est in hymno Mercurii, ἐργασία δυήπαθῃ, quo lexica carent. Hic si deserenda expositio fuerit, mallet ut ἐβραῖσι ἀτηρὸν πῆμα intelligatur, quemadmodum Æschyli est ἀτηρὰ δύη, quam cum Eustathio ex Scholiis in Sophoclis Aiace *πείθεσις* nuda agnoscat: quæ etiam in Tragico illo ποῖς ἄρθροις impeditur, πὶ πῆμα τῷ ἄτης. 3. 972. 4. 228. quem ego sic capio. ne hanc damni passionem augeas: qua vero re? morte, quæ tamen relinquitur intelligenda: hoc enim ibi est κακὸν ἄκῃ διδόναι κακῶ. Sic non erit, πλέον ἄτης, sed πῆμα ἄτης, idque Ὀμηρικῶς: licet Jos. Scaliger Scholiis Tragici auscultet.

4. 5. ἀεικέλιω, *miseram*] non bene. ut enim quævis turpitudine sit miseria; non tamen omnis miseria est indecora. Scholiasta hoc *πρωσιγερικῶς* intelligi jubet, pro ἀεικέλιας, hoc est κακώσεως, quod à patre Medea ignominiam metueret. 4. 735. 4. 724. Sed utitur poëta *πρωτεροπῶσι*, ac negat suum esse de hoc tanto facinore pronunciare, fatetur denique nescire, plus ne sit in eo fatalis ærumnæ; an puellaris levitatis, à qua lon-

280 JEREMIAS HOELZLINVS
gissime distat fuga turpitudinis. Flaccus lib. 8. nomi-
natim vocat turpem fugam. 4. 23. 4. 739. 4. 748.

4. 6. δήμοιο ἀνδράσιν] manifeste declaratur 3. 606.
potentatus, uti in ἀνήρ ψκ vit. Pl. 5. & 49. Genes. 27.
esto τρεῖς ἄνδρες viri fratribus tuis. In Latino foro, tres
viri, Judices fuerunt capitales. Sic de similibus.

4. 12. βαθείης] H. Stephanus malit hoc quam βα-
θείης. & Homericum est βαθείης ἐνὶ πάρφεσιν ἕλης. Sed
oblitus ille est mutare τόνησιν in τάρφεσιν. Silva est re-
gia aut urbs; ξύλοχοι, thalami; ὀμοκλή, minz regis &
consiliariorum.

4. 26. κῦσε] Consueta loca olim omni abrupta re-
veniendi spe salutabantur in digressu. Sophocles Philo-
loct. Γῶμην ὦ πῦ περσκύσαντες πλὴν ἔσω Ἀῖοικη εἰσοίκη-
σιν. ibidem. Φέρε νῦν σείχων χώραν καλέσω. Εἰ, σείχε
περσκύσας χθόνα.

4. 27. πείχων] quos non poterat amplecti, do-
mulcebat.

4. 35. διηλυθεῖσα] est hoc in ἐκκλησιαζέσασαι Αγι-
stophanis, ἐκτευπᾶν.

4. 39. ἀτυζομένη] δ᾿ ἄλια ἔργα. Hæc duo carmina sic
à me vertenda erant. Sed miseria adhuc insueta, & ancilla-
ria horrens Opera, imperiaque heræ, proripit.

Ἰπὸ χεῖρας] 1. 509.

Ἀνάσσης] Nomine ἀνακτῶ. Græci putarunt deos
suos honestari posse. Quod tamen ad reges postea est
traductum, & inde, adulatione crescente, ad heros.
Eurip. Hippol. ubi loquitur ancillis, ἀναξ. θεὸς γὰρ δε-
σπότης καλεῖν χρεῖων. Quin etiam matris familiae est ἀρ-
χεῖν & Ἰπιμελεῖσθαι. 1. Oecon. 1. ac herus est οἰκοναξ.
quia πᾶσα οἰκία βασιλεύεται ὑπὸ ἑπιστατῆρα. 1. Po-
lit. 2. Qui erant ejusmodi, dicebantur πακῆ ψη, Nu-
mer. 36. 1. & plerumque dabatur hoc juri primigenio.
Nec tamen necessario erant appellandi heroës: sed qui
eminerent meritis & virtute militari, 1. Chronic. 11. 6.

Atque

Atque hos apposite satis vocant capitaneos barbari. Illorum munus generatim erat stabilire regnum, & juvare regem; ibidem v. 10. (Idcirco hic 1. 1039. ἐπαρηγόνες fiunt heroës 1. 1048.) Tum præclaris editis facinoribus tutari τὸ κρινόν, etiam ἀνδραπραχῆς. Ideoque nominati sunt οὐρανοῦ. Triplex horum est discrimen, sunt enim vel certæ manus militaris, ut Jaschobham οὐρανοῦ ψακί 1 Chronic. 11. 11. vel στρατηγοὶ certi, aut etiam totius populi, Judicum 11. 2. ex his fieri reges contingebat, 2 Chron. 11. 22. Verum inferenda huc sententia Arriani in εὐείπω Ponti, ubi ostendit tanquam Græculus Achillem fuisse heroëm. Ἀχιλλεὺς ἐγὼ πείθομαι, εἶπερ τινα καὶ ἄλλον, ἥρωα εἶναι· τῆ τε δὲ γυναικὸς τεκμαιρόμενος ἔτι τῷ κάλλει, καὶ τῆ βίῳ καὶ τῆ ψυχῆς, καὶ τῷ νέον μεταλλάξαι ἐξ ἀνθρώπων, καὶ τῆ Ὀμήρου ἐπ' αὐτῷ ποιήσας, ἔτι τῷ ἐρωτικῶν γυνέσθαι καὶ φιλαίτερον, ὡς καὶ ἀποθανεῖν ἐλέσθαι τοῖς παιδικῆς. Ac ut redeam ad initium, peperit appellationem ἀνακτοῦ ῥῆγ, vir ille celebratissimus, procerrimus, dominantissimus, Numerorum 13. Unde torquatos reges nominat Lucanus.

4. 40. ἰμερόεσσα, cupida] quæ verbi vis adhuc est controversa. Utraque sane & ancilla & Medea post fugam desiderantur.

4. 42. ἀψορροί] aut ἀψορρόν.

Ἀοιδαῖς] ἀπὸ φαρμάκων, Scholiasta: Et Virgilius carminibus Ulyssis socios mutatos à Circa scripsit, quæ potionibus eos & baculo mutavit, Ul. κ. Atque hoc inde manasse credo, quod sæpe cum murmure magico & legantur herbæ & misceantur & applicentur. Quocirca Apulæus opificium magicum dispescit in dictum & factum, Apolog. 3.

4. 43. σεινὰς] 4. 47. Virg. 2. Æn. per opaca locorum. &, avia cursu Dum sequor, & nota excedo regione viarum.

4. 44. Ἰππὶ] σωθεπκῶς, Ἰππὶσειλαμνῆ.

4. 48. Ἄρυσχόροιο, populosam] rectius Apuleus Apol. 1.

ingentem vertit ex Platonis epigrammate. 2. 906.

4. 50. ἐνθ' ἐνὶ μὲν] Hartungus legit ἐνθεν ἰμῶν. recte: idque expressi latenter in versione. Cicero. *inde cogito in Tusculanum.*

4. 51. νεκρῶς] *per* νεκρομαυρίαν.

4. 54. περὶ τῆθεν] *converti, exadverso, nunc malim, è meta.* 2. 165. Hic tacent Lexicographi περὶ τῆ est ἀναλογικὸν μέροϛ. 1. 1281. Quibus in locis adendum Scholiasta.

4. 55. ἐπεχίετο, *adoriebatur*] putabat Hartungus esse hoc ab ἑπιχειροῦμαι. Sed est ἑπιχαίρομαι. Nec tamen proinde dicenda ἑπιχαίρεκακία, quæ neque ἐνδέχεται πρὸς μεσότητα, & ὁμοῦς ἀνθρώποις σιωπηλῶς μὴ μὲν τῆ φαυλότητο, ἠθικῶν 2. 6. Quia amor iste in veteris vitii olim non habebatur.

4. 57. ὅκ' ἄρ' ἐγὼ] solatium improbitatis à more & multitudine petitum. quale est in ἐκκλησιαζέσαις, εἶπε σὲ κλέπτω εἶναι. Βλεπ. ἐμὲ μόον; & postea. φυλάξομαι (καταθεῖναι) Πρὶν ἂν γ' ἴδω τὸ πλῆθος ὅτι βέλεται.

Ἄντρον] οἴκησιν. qualem descripsit Sophocles in Philoctete. δίσμοϛ πέτρα τοιαύτ', ἵν' ἐν ψυχῇ μὲν ἡλὶς διπλῆ Πάρεσιν ἐνθάκησις, ἐν θέρῃ δὲ ὕπνον δι' ἀμφιπέτετο αὐλὶς πέμπη πνοή. Est autem ἄντρον, Hebr. *תרוב* τὰ μέγαρον, quævis domus, imprimis potentiorum, qui olim fere erant latrones. Jerem. 7. 11. *ν* usitate mutatur in *ρ*.

4. 60. σιγή] Theocritea Simætha, ἀλλὰ σιγή φαῖνε καλόν. honestior est poëta noster, qui lucifugis convenire magicam docet.

4. 66. ἐγχευέσσω, *properantem*] Sic bis diceretur idem. 2. 814.

4. 68. ὄρρα τε] victoriæ & publicæ lætitiæ signum.

4. 70. ἄφ' κνέφας] quia cerni non poterat, clamore opus fuit.

4. 73. πεκμαίρο, *indicavit*] non plurimum sani est in hac interpretationis regione.

4. 80. ἐπ' ἰκελόφιν] legendum, ut in Ul. μ. ἀπ' ἰκελόφιν. Depravatio inde est nata, quod ὑψὲς putaretur esse in alto. 1. 354.

4. 85. ἰκάνετμ, *adeft*] imo venit. ἰκάνειν valet pervenire & penetrare, & ἰκανὸς est funis, verbi causa, fatis longus.

4. 85. ξεῖνε] vox argumentosa: cum fluxa censeri peregrinorum fides soleat.

4. 95. ἔσω] legamus censeo, ἴσω. 4. 99.

4. 97. ἐνισήσασθαι] H. Steph. maluerit — εἰσθαι, sed mihi sapit scriptura usitata. 1. 766. 3. 351.

4. 103. ἐνθ' ἐπὶ] Hymno in Merc. Ὡς ἄμ' ἐπὶ τε καὶ ἔργον ἐμήδετο κύδιμ' Ἐρμῆς.

4. 105. ἐλάτῃσι, *remis*] recte. nam frustra sunt qui palmulas dicunt.

4. 106. ἔμπαλιν] Gestus eorum qui non libentissime discedunt. Genes. 19. ἤρῃσθε ὑμῶν τὰ πόδια.

4. 107. γαίῃ] ut aquæ opponitur terra.

4. 108. ἴχανεν] Eur. Oreste, ἴχανεν, Sch. πρῶτον, ἔπεχε, κέφισε.

4. 110. οἵτε κωέουσι] Quia venatio alia vehementius desiderat equos, robur corporis, retia & his similia, de quibus Plato exeunte 7. legum, quam ἰχθυόσιν. ubi tamen de mystica quadam *περηγυμνίως* venatione præcipit.

4. 112. σίβον] ἐμμέσως, quoniam pecudes mane in pastum actæ ferarum turbant vestigia. At odor in vestigiis relictus vel ἀμέσως radiis solaribus colliquescit & diffunditur, vel τῷ ψυχρῷ τῷ ἔωθεν ἐκ ποταμῶν ἀποπνέοντι transversus abripitur. Nam ψυχρὸν illud ἐξαερίσται, fit aura, quæ est αἰὲρ φερόμενον. Problem. sect. 23. Sed de his distribute est actum à Xenophonte, ubi καθολικωτέρως datur causa, cur mane sit exeundum venatori leporis, nempe quoniam ἡ χειμῶν ἔστι ἰχθυὸς ἢ φύσιν πᾶσαν ὥραν, *omni anni tempore*, ut est conversum: quam-

quamvis fuisset ad sententiam appositius, omni hora dici.

4. 116. γάνατ' ἔκαμψε] Est hoc II. τ. sedere, aut recumbere, κατὰκλίνεσθαι & ἀναψύξαι φίλα γάνατ', in Hesiodi Ἔργοις. 3. 1349. 4. 116. quod ignavia quoque argumentum, Judicium 7.

4. 117. μινύτιον] primæ syllabæ modulus poscit, Μινυτίον.

4. 118. θεμέθλα, *fundamenta*] Quia θεμέθλον est θεσις, Eustath. sensus tamen requirit aliud, & structura aræ significatur, ipsaque περιφρασικῶς ἀρα. Similem ad modum ναὸς καλλιθέμεθλον Musæo est præclare fundatum templum, & sic, affabre structum. Orpheus dixit βώμιον ἔδραν.

4. 121. ἐνθα] cum duo illi egrederentur, 4. 114. ubi ἀνά est in vel ad.

4. 129. μακρά] vel pro μακρὰν ponitur, vel sunt ὑψηλαί. nam longitudo omnibus inest ripis.

4. 131. ἔκλυον] Hoc suis aptavit Virgilius l. 7. — *qua protinus omne Contremuit nemus* &c.

καὶ] hac dictione refellitur scholion.

4. 135. καυκασίην] in Pontum. Strabo l. 11. Φᾶσις ἔστι Δύξ⊙ εἰς πρὶν Πονηκίῳ ἐκπέποντες θάλασσαν.

4. 136. λεχωίδες, *matres*] puerperas significat poëta. quæ proprie hic & ἐξεγείρονται, & dormientes infantes tenent: sunt enim levisomnes & imaginosa. Virgilio licuit interea canere, *Et trepida matres pressere ad pectora natos.*

4. 144. Φολίδεσι] l. 221. in Etymologico scribitur hoc corrupte βολίδεσιν, in Ρ'υμβόνης.

4. 145. κατόμμαλον] κατ' ὀφθαλμῶν εἶδω, Etymol.

4. 158. Eurip. Oreste, — εἰ κατ' ὄμματ' Ἐξιστέρων νιν.

Εἶσαλο] ab εἶω, Eustath. εἶδω, Etymol.

4. 147. ἠδεῖν ἐνόπη] ut ipsa Medea possit sopire Draconem voce blanda. vel rectius, καλεῖσαι ἠδεῖν ἐνόπη,

ἐνοπή, ὄφρα μολῶν, ut Orpheus ait, θέλξειε μὲν βρα-
ραῖο δράκοντι. Nam somni invocatio est incantamenti
pars. Orpheus idem, σιγαλέως ἄφθγγκλον (Φωνίω) ἐμοῖς
ὑπὸ χείλεσι πέμπον. Theocr. Idyllio 2. πρὸς ἄσσομαι ἤσου-
χα. ὅπῃ incantator mussitans. Jeremiae 8.

4. 150. Ἀναλύετ', *extendebatur*] nescio quid legerit
Hartungus. Virgilius hoc secutus l. 6. de Cerbero,
— *immania terga resolvit Fusus humi*. Orpheus, — δολι-
χίω δ' αἰμφ' αὐχένι δειρῶ Θῆκε καρηβαρέων φολίσιν.

4. 151. γηγνέει] γηγνῆς, ὅ ἐκ γῆς ἔχων γῆεσιν, ὁ τὰ
γῆνα ἐργαζόμενος, Varinus. prius huc aptius: liquidem
Dei vox est, Genes. 1. γῆκη κῆτη.

4. 152. ὅτε] vacat manifeste.

4. 153. ὑψῆ] 3. 257. 3. 368.

4. 156. ἀρκούσιο] Cujus ὀδμῶν πάντα τὰ ἐρπετὰ ἀπο-
σρέφονται, Etymolog.

4. 157. βάπτισα] suppleo, βαπτίζω, & lego, ἐς κυκεῶ-
ν φάρμακα. Virg. 5. *Ecce deus ramum lethaeo rore ma-
dentem Vique soporatum Stygia super utraque quassat Tem-
pora*. Ovidius de hac eadem re 7. *Metamorph.* *Hunc
postquam sparsit Lethaei gramine succi.*

Κυκεῶν, *potione*] cinno.

Ἀκήρατα] integra, intacta (ut Il. 9. procorum κτή-
ματα) & inde efficacia. Posset etiam explicari, multa.
Flacc. l. 8. *Contra Tartareis Colchis spumare venenis, Contra-
que (lego, Cunctaque) lethaei quassare silentia rami Perstat.*

4. 161. πολυπρέμνοιο, *densam*] Parum apte ad sen-
tentiam. At epitheta Apolloniana non frigent. Quin-
etiam extendi tantus non potuisset draeco, si silva fuif-
set densissima. πολύπρεμνον ὕλη, in qua multa πρέμνα,
& per id ampla. πρέμνον autem pro arbore usurpavit
antea Orpheus, πρέμνοιο λαβέσθαι Κῶας χρυσεόμαλλον.
Est enim mira hyperbola, quam Virgilius libavit l. 6.
ubi de Cerbero sopito, *Fusus humi, totoque ingens exten-
ditur antro.*

4.167. σελλωαίλω, *lunarem*] recte. sed erit à σελη-
ναῖ⊕, quod ἀχρηστότερον. imo in ipsa σελλῶν est Ἰπίθε-
τον occultatum, ut in γαλλῶν. Possit etiam agnosci πε-
ρίφρασις, ut sit σελλῶν, quæ αἴγλη σελλωαίη dicitur:
quomodo Virgilius, *Luna se fudit per fenestras, & sine sole
domos, & jam sole infuso.* ut enim Dei vis quæ in imo est
terræ centro, Deus est, sic solis lumen est sol.

4.168. ὑψόθεν ἐξανέχουσαν, *ex alto consurgentem*] Est
potius ut ἐξεχ' ὦ φίλ' ἥλιε.

Ἰπωρόφιον] hoc est ὑπὸ ὀροφῆς θαλάμοιο. 3. 293.

4.173. μαρμαρυγή] H. Steph. μαρμαρυγή.

4.176. ἔλω] judico scripsisse poëtam, ἐν, ut ab
ἄωτον afuerit στιγμή. Nam pondus exaggeratur velleris.

Ἄωτον, *pellis*] Scholiasta hoc videtur velle, fuisse
pellem colore auri, & quidem de sententia Apollonii:
quod non ita est.

4.181. εἶλε, *vinculo*] male.

Ἀφασάμην⊕, *complicans*] Musæus v. 126. Κύπειδ⊕
ἔσι ἔοικε θεῆς ἱέρειαν ἀφάσσειν.

4.187. ἄλλος] præter sese. Leviculum est hoc; ejus
tamen ignoratione Jan. Rutgersius ad sinistram emen-
dationem est delatus, Var. lect. l. i. c. 3. Is igitur putat
legendum libri 4. v. 185. Ἄκας⊕, πτο ἔκας⊕. Atque
addit, *credibile est ei potissimum hoc honoris ab Iasone habi-
tum esse.* Scilicet contrectare volebat pellem Acastus;
at Jason ei pellem ex abundantanti iniecit, aliquo forsi-
tan portandam. Vult præterea Rutgersius ut credamus
Φᾶρ⊕, & quidem Φᾶρ⊕ νηγάτεον esse κῶας. Nec vi-
det τὸ Ἰπὶ τῷ esse, Ἰπὶ τῷ κωδίω.

4.190. χάζεοθε, *soliciti sitis*] Carpitur hoc ab Henr.
Stephano, sed indocte. non enim adeo vilis est ha-
benda Hesychii autoritas, qui κεκαδῶν exponit φρον-
πίσας. Nec multum prodest Stephano quod à κηδῶ
etiam cadere potuit illud κεκαδῶν. Quia themata sunt
συγενῆ. Est enim ἄχ⊕, ἀχάζω, χάζω, ἔχασον (unde
χάδειν

χαδῆν Homericum) & Ἰωνικώτερον, ἕκαδον, κάδω κήδω. Hinc evenit ut in Etymolog. κεκαδησόμεθα II. 9. referretur ad χάζω. Atque huic firmando eorum est utilis opinio, qui hic putarunt legi oportere, Φερίζεοθ. Ignorato siquidem verbo asseruerunt verbi sensum, qui etiam ratione defendi potest. Nam qui sollicitus est & dubius, cedit, & contra qui periculo cedit, de ejus dubitat eventu, ac sapienter copulantur à Poëtarum principe, Φερίζεο κὲ χάζεο, II. ε.

4. 193. ὁπαλέως, facile] male. non enim ἀνδράπαλης res fuit expedita. Nulla autem lucta est facilis. Pulcra vox, nec tamen intellecta à Scholiasta & Lexicorum scriptoribus.

Κεκεράσθαι] pro κέκρασθαι ἐνικῶς accepto. Sic γράσσει 3. 994.

4. 197. δὴ γάρ πρ, jam enim forte] πᾶν ἐναυλιον est in sensu; cohæreere autem δὴ πρ quis non videt?

4. 199. ἡμοιβαδὶς ἀνέρθ] I. 380. simile huic quod 10. Æn. seque viro vir Obtulis.

4. 201. θοὸν] θοῶς, Schol. rectius retinetur nomen. Quia celeritate opus ad scuti usum. I. 740. 3. 1317.

4. 202. νῦν δὲ] Jason tantus imperator quantus orator postquam suorum armavit corpora, animum erigit duplici spei & metus fulcimento. Metus hic non est fuga periculi, ut sis ἀόρατθ δεινῶ, hoc est ἐν ὄψει ἑμύων τὸ δεινὸν, quorum alterum de tironibus, de Arato alterum pronunciat Polybius lib. 4. Sed est cautio & honesta vitæ propriæ custodia. Vir igitur fortis quandam metuendi artem callet: cujus laus tribuitur Æneæ μήσωε φόβω, Iliad. 9. & in Platonis Lachete: ubi Lacedæmonii dicuntur fugisse interdum ut vincerent. Quocirca hic quoque metus subservit formidini κατῆφείας.

Ἐν χερεσὶ] & hoc è fonte linguarum manavit. 1 Schemat. 19. David posuit יבבב יבבב. 2. 98. propius tamen abest

288 JEREMIAS HOELZLINVS
abest hoc ab illo quod I. III. 3. τὰ ποτεστis ſervare aut
perdere.

4. 204. ἐφορμῆ, navigatione] male. 4. 148. Thucyd 2.
πᾶσα Εἰλας τῆδε τῆ ὄρμῆ ἐπῆρται.

4. 205. κατηφείλω, infamiam] plus vero dicitur. Quia
infamia est à magistratu inflicta ignominia: κατηφεία,
ſi quid ego judico, est humilitas, ταπεινωσις, quæ non
est Aristotelica ἀφιλοτιμία, ſed animus eventus ſini-
ſteritate fractus, atque vultus demiffione depictus;
quando aliquem, ut Maro loquitur, *tudet cali convexa
tueri*. Danielis 9. σὺν τῷ λῶν pudor facierum.

4. 206. ἰάχης] est hoc *σωαλαλάξαι* Appiano in
Parthicis. Simplicis verbi origo nexa videtur esse ab
ἦχῃ heu.

4. 210. παρέβασκε, accessit] & ſenſu & lepida verbi
vi amiſſis. Navis quippe curruſ est; Ancæus auriga;
Jaſon Ὠραβάτης. Sic est hoc verbum II. λ. ἄνθρω-
αὐ παρέβασκε.

4. 214. ἐς δὲ ἀγορῶν] Schol. πρὸς μάχην, habita
ſenſus ratione. Nam ſigno certo promulgabatur civi-
bus aut militibus cum armis eſſe conveniendum. Si-
gnum iſtuc erat apud Romanos vexillum erectum, quo
concurrebatur, ſive ad armatam concionem, ſive ad
prælium. Appianus I. ἐμφυλ. de Graccho. Xiphil in
Nerone, *ποιᾶν τὰ καὶ Ὠραπλήσια τῶν εἰπῶν, ἦν τὸ σι-
μείον τῆ μάχης, καὶ τῶν σωῆλων*. Erat & κέρας olim,
aut tuba, aut inter paſtores cornu, buccina, aut ejuſ-
modi aliquid, Eurip. in Iphig. Ταυτενί, *Κόχλος ἢ Φυ-
σῶν, συλλέγων τ' ἐγχεύει*. Ergo ἀγορᾶ hic est ὀρμητή-
ριον, aut ξύλλογος, Thucyd. I. 2.

Εἰνὶ τείχεσι] σιδηροφορῶντες. Herodian. ἐν ὄπλις γε-
νόμηντοι.

4. 217. τεκμήρατο, notaris] vel conjecerit: quod non
modo futuræ est rei, ſed obſcuræ. Virgilius, *numero
comprehendere*, 2. Georg.

4. 222. σάκϙ, *umbonem*] umbo non est nisi ἀκίρως clypeus, sed aliquid clypei.

Δινωτὸν, *rotundum*] 4. 201.

Α'είρων] ut ἤμα Chron. 2. c. 25. & νωμᾶν.

4. 223. πάλω] Faces olim inter arma militaria fuisse etiam sacra Gidhonis docet historia. Et ἀνήρ πυροφόρϙ pro insignibus scuti in Æschyli Septem adversus Thebas idem loqui videtur. Quare dum Critici Græci litigant περὶ βέλους ἐπελάκῃς, seu πυροφόρα, ut vocat Zosimus; ego id esse judico, quod Silius dixit pinum flagrantem, aut jaculum πυρηνέες Flaccus l. 8. *Lampadem & ignem.* 9. Æneid. *Atque manum pinu flagranti fervidus implet.* Idem Flaccus ibidem, *armant alii picis unguine flammæ.* Hoc est unguunt jacula, quo facilius flammam concipiant.

4. 225. ὑπεκπερὸ] ὑπὸ, sub ista Æatæ insecutione; ἐξ, ἐ Phaside, πρὸ, versus Pontum.

4. 228. χεῖρας αἰείρας] quæ antiquissimum jurantium gestus. Genes. 14. Abrahamus ait, ἡν ἡν ἡν. & concilium, κῆρ, tollet *manum*, Jesch. 3. Æates tyrannus etiam hic Aristotelis observat monitum, 5. Polit. c. 11. ubi inter præcipua tyrannidis columina numeratur simulatio pietatis. (δεῖ τὸ τυραννον) τὰ πρὸς οὐτὸ θεὸς φαίνεσθαι αἰεὶ σπυδαζόντα ἀναφερόντως.

4. 231. αὐτὰχρῆλον, *captam*] vel captam solum, sine cæde, vulnere; Sic intelligendum quod dicitur πάλϙ αὐτοχρόωνϙ, ll. ψ. qui cætero caret ornatu, & hoc solum artis habet, ut in orbem sit fusus. quod non est assecutus Eustathius. Rectissime autem Scholiasta ad Philoctetem, αὐτόξυλον ἐκπωμα interpretatur ποτήριον μονόξυλον. Quod longius intuetur Eustathius, ὅσα ἔργα οὐκ ἐς κάλλϙ ἐσκεύασται. 1. 12. Hinc & alii loci poterunt æstimari, ut in Timone Luciani, αὐτόπυρ, αὐτοπυρόσωπον. & quid 3. 1284.

4. 232. πλωτῆς, *navigabilis*] aptius hoc de flumine dice-

290 JEREMIAS HOELZLINVS
diceretur. Fuerit igitur mare quod, ut sic loquar, navi-
gatur. Flagitante idem hoc particula ἐπ.

Εὐρόντες, adepti] At Latine dixit Terentius, *curabo
inventum Pamphilum.*

4. 237. εἰρήσωλο] Flaccus l. 8. fortasse legit εἰρήσωλο
aut quid aliud.

Ἀρμενα, vela] Veterum lexicorum errore. Hesiodus
in ἔργois ὕψ. 806. vide & 4. 889. & 1. 393.

Βάλοντο] pro ἐνεβάλοντο resumto ἐν ἐ versu antegresso.

4. 242. κακόν] pro eo quod est malo. Aliquoties in
10. Poverbiorum, ut, filius stolidus τῶς κηη. Virg. ven-
turum excidio.

4. 244. ἔδησαν ἀκίῃσι] 4. 237.

4. 250. ἄζουμα] metu pœnæ, de qua Synesius in Φα-
λάκρα, ἔπι σοῦ γήτας ἔτρεφον σοῦ δημίως. Quo quis
autem est subtilior operum κακολεχνίας πρὸς doctor,
eo capitalior est censendus. Malim equidem adole-
scentem inficite loqui, quam elegantias sermonis pe-
tere à Petronio.

Ἐδ⊗, delubrum] Et Glossæ delubrum dicunt ἱδρυμα,
quod apud Eustathium Pausanias Ἐδ⊗ vocat. est de-
lubrum, ni fallar, ædícula simulacri, & templum pu-
sillum, altum tamen, cui sua dei deæve ara, mensa,
ἀναθήματα, intra finitam seu consecratam aream ad-
dita. 4. 331.

4. 252. καὶ τῷμ⊗, & tunc] est ipsum οὐη π quasi
τῷ ἡμαί, dictum, ut puto. ἡμ⊗ autem vel ἄμ⊗ ex ηω.

4. 253. αὐτίκα] instinctu Hecataæ.

4. 257. ἰδίμεθα, redibimus] falso. Nam Phrisci liberi
Orchomenum ire voluerunt, Argonautæ ne voluerunt
quidem. Il. φ. de Imbrio, lepide, — ὅς (Ἀχιλλεύς) μιν
ἔμελλε Πέμφειν εἰς αἶδαο κὶ σοκ ἐφέλοντα νίεσθαι. Sic au-
tem est in Florentino. in Gallicano & Scholiis Florent.
νεισόμεθ' Ὀρχομενόν. Illud retinendum censui: quia
Schol. exponit ἐπερδόμεθα, & illud, si Eustathio cre-
dimus,

dimus, scriberetur rectius νηυσόμεθα. nec ineleganter potest ὑπακχέσθαι ἐκείνῳ ὁδόν. via ἐσωτάτη, exiit Cya-neas, versus occasum solis. Schol.

4. 259. ἐστὶ γὰρ πλοῦς ἄλλος] Scribit Scholiasta Apollonium hic sequi Timagretum, qui statuit alterum Istri ῥεῖθρον exonerari in mare Celticum. quod aperte falsum est, quoniam Nautæ ab Apollonio in mare quidem Celticum ducuntur, sed per Eridanum & Rhodanum, idque præter votum Argi, 4. 552. & seqq. neque enim Celticum mare vocari continuo credam sinum Adriæ, si qui eum Celtæ accolant.

4. 260. ἐκγεγάασι, προγνασι] quasi urbs ipsa uterum ferret. 4. 268. Theba seu Diospolis, Tritonis dicitur à Nilo, qui etiam vocatus Triton, 4. 269.

4. 263. πᾶσι θεοῖσι, sciscitantibus] è penu Lexicorum. puto intelligi astronomos & Geographos. quis enim id sciscitetur, quod nunquam extitit?

Ἀπιδανῆες] Scholiastes videtur legisse ἀπιδανίων, quod verius. Nihilo secius Strabo lib. 8. dixit ἀπιδόνας alio elemento: quod ipsum magis arridet.

4. 264. πρὸς θεοὺς σελλιωαῖος] πρὸς σελλίωσι.

4. 265. ἐν ὄρεσι] montana, ut 3. 857.

4. 266. δευκαλίδησι] ut Eurytus & Eurytion. 1. 207. Sic fuisse etiam Deucalus assentitur Etymologicum.

4. 267. ἠερίη, nigra] perperam. Et ipse mihi poëta rem repetitam videtur declarare lectori non nimis stupido voluisse. Ajam igitur ἠερίαν esse serenam sive sudam. Æschylus Ἰκέπσιν Ægyptum vocat ἀερίαν γᾶν, quod ibi perpetua sit ἄδια & ἀνομβρία. 1. 580. Similiter grues dicuntur ἠερίαι Il. γ. quia aëre solum temperatiore gaudent. in Georg. illum (imbrem) surgentem vallibus imis Aëria fugere grues. Ubi nequicquam jungit Servius, Grues fugiunt imbrem, alte volando è vallibus. Imo imbres primulo, ipsæque adeo gravidæ nubes videntur, videntur inquam è vallibus consurgere.

Si enim grues hic cum Ausonio dicamus altivolantes, nihil Homérico epitheto ridiculosius esset. eo quippe significaretur, grues in sublimi aëre volantes cum humilimis præliari homuncionibus. At causam continet epitheton apud utrumque poëtam, cur à gruibus vel invadantur pygmæi, vel imber vitetur. quate αἴρ hic est merus aër, & quasi αὐτοαἴρ, ut Pindaro αἴρῃ ἐρήμη, ubi Schol. μὴ ἔχουσα νέφους.

4. 268. μήτηρ] vel altrix, vel quia Theba est μητρὶς-πολις Αἴα, quod indicatur 4. 260. & 4. 277.

Προτερηγμένων, prius natorum] mirum ni hodie sint nati, ut Leno Plautinus. i. i.

4. 269. καλίρροος] Flor. εὐρροος. lego ἠύρροος.

4. 270. ὄμβρος αἴλις] Sic cohærent verba. quia Ægyptum non omnino esse ἀνομβρον etiam Seneca scripsit Natural. 4. 2.

4. 271. περὶ χοῆσι] i. ii.

Ἀνασχυροῦσι] i. 972. 3. 1353. & verba ista desideres in Lexicis & σωφίσαις, & flexus, ὕειν.

4. 272. πινά] Σεσόγῳσιν, Scholia; Σέσωσιν Aristotel. Polit. 7. 10. ubi etiam de Ægyptiorum antiquitate, ἔτι ἀρχαιότατοι δοκῶσιν εἶναι. Σεσόωσιν Diod. Siculus: qui multa de eo commemorat libro i. Cur vero regis istius nomen tacite habuit Apollonius? Quia quamvis priscum Europæ populatorem oderit; vel quod hæc diligentia historicos magis deceat: vel quia nomen est barbarius & ἀμετρώτερον.

4. 275. νάσαστο, subegit] Si idem est condere urbes & subigere. Herodotus l. 2. Σέσωσιν ἀποδασαμένους τῆ ἑαυτῆς στρατῆος μόρον ὁσονδὲ αἰτῆς (ὅτι Φάσι πῶμα) κατέλιπε τῆ χώρας οἰκήτορας. vide 4. 278.

4. 277. ὕωνοί τε] posteri, ut nepotes Latine. & πατέρες hic majores, Hebraice.

4. 278. τῶνδ' ἀνδρῶν] qui erant ἀποικιστῶν Διγυπτιῶν, Herod. l. 2.

Οἷον] font. ὄσιν.

4. 280. κύβειαι, *tabulae*] Sed erat hic ἀρχαῖον. Scholia in νεφέλαις, ἀρχαῖοι λίθοι ἰσάντες τὸ δόξαν ἀναγράφοντες, ἕως μὲν ἀπὸ τῆς γένεως γήλας, κύβειαι δὲ ἀπὸ τῆς εἰς ὑψὺ ἀναβάσεως ἐκάλουν. Ipse quoque Deus scripsit legum suarum γὰρ λίθι tabulas lapideas. Nec tamen κύβειαι dici νόμοις ipse ποιῆται sensus testatur. Restat itaque ut sint hoc loco, quæ πινάκια Æliano dicuntur. l. 3. tabulæ scilicet geographicæ aut columnæ lapideæ calce oblitæ, & sic pictæ.

4. 282. κέρατα] mare est quasi quoddam animal; ejus pedes & brachia sunt sinus; cornua, fluvii. non bene igitur ὑπὸν vertitur, *ultimum*. Est autem Ister editissimum cornu maris; quoniam ejus fons longissime à mari abest. Concedendum autem est Apollonio, omnia ex Oceano esse flumina, & in eum revolvi.

4. 283. πρὸβαθύν, *profundus*] πρὸ est index productionis seu continuationis, ut in πρὸπις, πρὸγάστων. Et Latine profundus, cujus fundum alte est demissum. Istri autem profunditas sæpe ducentorum esse pedum perhibetur.

4. 284. ἐκὰς, *de longe*] Schol. μακρόθεν ὄντα. Quod sic capio equidem: Ægyptii vel Æxi in κύβειαισιν Istrum notarunt longinquum. Nam illud ἔστι, 4. 282. accipiendum puto ut ἔασι, 4. 280. videlicet de pictura. quamvis nulla profunditas nisi καὶ συμβεβηκός, ut picta gravi navi, exprimi pictura queat. Aliud præ se ferunt verba Scholiastæ, hoc nimirum, norunt ἐγνωσαν, quod fortasse est, ἐγνώρισαν, Istrum procul abesse.

4. 286. εἰς οἷον] εἰς, quia nondum est tum divisus, οἷον quia non in alium influit Danubius, sed ipse ex fluminibus ditatur; licet sit binominis.

Πηγαί] Et Danubii uno plures esse fontes affirmant mei Germani, qui sese his de fontibus jure meritoque jactant.

Τ' πέρ πνοίης Βορέας] *cautus sermo. non enim gentes nominat hyperboreas; ne fabulæ Pindaricæ (quam legimus Pyth. 10.) communionem suspiciatur veritas. Nec vero censendum est fontes Istri exacte septentrionales esse Græciæ, aut πρὸς δυσμῶν ἰσχυροτέρων, ut est Meteorol. 1. 12. Sunt enim versus occasum brumalem siti, si à Græcia spectentur. neque anxie est trutinandum, quod ibidem Ρ'ίπαι, hoc est Riphæi montes collocantur ὑπὸ ἀπὸ τῶν Ἀρχίων, qui iidem sunt cum Alpibus, Calius Rhodig. l. 8. c. 28. Ut pari jure Virgilius dixerit Boream Alpinum. Quin etiam aliqua sapientiæ poëticæ pars est σιωπᾶσθαι πρὸς πολλοῖς, ac ultero veritatem, ne clare luceat, obnubilare fabulis. Arque hanc ob rem Apollonius has periculosiores dicendi partes detrudit in Argum ipsosque Ægyptios. Vigilantius loquitur Aristoteles in θαυμασίαις ἀκρίσμασι, φασὶ τὸ Ἰστρον ῥέοντα ἐκ τῶν Ἐρκυϊῶν καλυμμένων δρυμῶν &c. Non silvam dixit, sed silvas: propterea quod ejus sit incredibilis vastitas. Se autem ipse explicat in Meteorologicis, dum memorat ὄρη Ἐρκυϊῶν. fontem enim Danubii esse in Albia Germaniæ regione compereunt, montosa illa quidem & Alpibus dependente. Quem sic generatim monstravit Joh. Guil. Stuckius in scholis ad Arriani πείραξιν. Cum igitur negat Jul. Scaliger Istrum nasci in Pyrenæis montibus: Stuckius Pyrenæ nomine Aristotelem Germaniæ montem significare, & Riphæos dici ab Apollonio juga Rhætica contendit, quæ vel æmulentur Alpium conditiones, vel earundem sint appendices.*

4. 287. ἀπὸ πρὸθεν μορμύρασι, *de longe resonat*] μορμύρειν est μύρειν, fluere & bullire: unde Oceanus ἀφρῶν μορμύρων, Il. σ. ubi cæcutit Eustathii acumen. Veteres Critici planissime, μορμύρων, ἀναβράττων. 1. 543. Eadem corruptela in Dionysii ὕψ. 664.

4. 292. ἡμετέρη] Græcia. Nam & Argus se Græcis accen-

accenset. vel est hoc à mente Apolloniana, vel η utroque in versu est perscribendum. Neque enim admit- tam quod in scholiis Ister hic dicitur, si legatur ἡμεπίρη, ad Colchidem esse referendus. Nam repugnant quæ sequuntur, εἰ ἐπεὶ δὴ· & sic mare Siculum esset in Sarmatia.

Ei ἐπεὶ δὴ] permira hic leguntur Scholiastæ verba, φησὶν οὖν τὸ Ἰστρον εἰς τὸ ἀχελῶον εἰς βάλανον, ἀπὸ τῶν πηγῶν αὐτῶν παρέχεσθαι, ea, uti existimo, ratione, qua Alpheum & Eurotam διώτας ὑπὸ γλυκὺ Ἰπὶ συχνὲς θαλάσσης ἀναπέλλειν πάλιν Strabo scripsit. ac ποταμῶν ἀφανιζομένων mentio libris 4. & 5. Arriani, Meteorolog. 2. 4. Verum istas Apollonio in mentem fuisse argutias aut ad scopum Argi quicquam pertinere nego. Ostendit enim ille δεύτερον πλῆθὺν dari per Istrum in Græciam: & quidem, quod hic sedulo observandum, bifariam. Quanquam vero hic ejus in Adriam illapsus controversus est. tamen præter magnos scriptores, Scylacem habet defensorem, cujus hæc leguntur de eodem uno Istro verba: ἔτι τὸ ποταμὸς εἰς τὸ Πόντον ἐκβάλλει ἐνδιασκότως εἰς Αἴγυπτον. τῷ καὶ concedit Istro alveum in Adriam. Sed de tota re accurate Cluverius libro 1. Italiae antiquæ, cap. 21. Hic vero nulla fit mentio, ut inconsideratus existimat Scholiasta, ejus quod in Pontum influit ῥέμαλος (illud enim tanquam notum omit- titur) sed id præstruitur quod dicetur 4. 329. Sive rei veritas hoc permittat, sive tenor fabulæ poscat. Hoc jam firmiter stabilito, concidit illud χολιογράφου de Acheloo somnium. Si enim Ister Adriatico influit si- nui, vicit Argus quod volebat. nam inde in mare ve- nitur Siculum, quod Græciæ ὠρεθικέλιται· quo itidem effluit Achelous Græciæ ejusdem fluvius. nimirum im- posuit Scholiastæ ignoratio λέξεως, ἐξ ἀνίησι, quod falso putat esse ἀναπηδύει, aut, me corrigente, ἀναπηδύει. nam illud Maro mihi videtur in animo habuisse, cum

lib. 8. scriberet, quocumque solo pulcherrimus exis. ubi Donatus aptissime ad Græcum, *fluvis per liberos exitus*. Hæc igitur ποῖτα est Λόγιστος Logica; mare in quod exit Achelous, est ad Græciam: Mare in quod exit Achelous est Siculum (aut vulgo Jonium) Siculum igitur mare est ad Græciam.

4. 296. ὄλκός, *sulcus*] tractus, i. Georg.

4. 297. ἀκτῖνῶ, *ignis*] Sch. λαμπηδόνῶ. 4. 301.

4. 305. ποταμόν] Istrum.

4. 306. καλόν] Calum Plinius dixit.

Λιαθεῖς, *securus*] audiendus hic Hesychius, qui λέξις exponit λίαν πρὸς ἀξί. Hoc enim ipsum jubet quod continuo hic sequitur, τῷ ἐπιπέδῳ. Adeo sæpe interpretationis σκαιότητι perficitur, ut firmissima credulitatis fulcra subruantur.

4. 310. ὄρθῶ] ὄρθῶ hoc est trianguli acutanguli latus linea terminatum atque adeo βάσις, quæ, quatenus quidem superiori angulo recta opponitur, in mare spectat, ut vero duobus ipsa constat angulis, tendit in litora.

4. 311. σειρόν] Angulum verticalem. quia est πρὸς respectu βάσεως, & quidem tanto acutior quanto longiora sunt crura.

4. 312. ἄρηῶ] Flor. & Gallic. ἄρηκῶ, paulo rectius. Nam Arrianus, νάρεθρον. idcirco arbitror Apollonium scripsisse καλέεσσι νάρηκῶ, & in Arriano pro, πινάρεθρον σῶμα; esse νάρηκῶ, aut νάρηκῶ σῶμα, ut est apud Ammianum.

4. 316. in scholiis συναγώδεις] scripsi πρὸς ἀγῶδεις.

4. 320. μιγάδες] ἀμιξία est mater ἀπειρίας.

4. 326. ἀλός] aut ἀλί, ut Æsch. λόγος θυμῷ βάλε. vel est γηϊκὴ Ἰππὶρρηματικὴ 1. 1078. Latine fundere humi. aut ἄλις, Il. β. Ἄϊ μὲν τ' ἐνθά ἄλις πεποήαται, αἱ δὲ πε ἐνθά. quod sententiam nec impedit & iuvat. Ait enim & illud Istri brachium (Hebraice est ἡ, manus) quod
magi

mari influit Adriatico, esse navigabile. & βάλλει est δαπύ-
 λυτον, ut 4. 307. præterea notum jam est ex ante dictis
 credidisse veteres in utrumque profundi mare Istrum.

4. 327. κρονίλω] μέγαν κρόνον Ρ'έας, Æsch. Prom.

4. 329. ὄπιθεν πολάμοιο] 4. 315.

4. 330. βρυτιίδας] lego, βρυγιίδας, 4. 471. Sunt
 autem Brygi apud Strabonem lib. 7. circa Epidamnum
 & Apolloniam.

4. 331. ἔνεσκεν] hoc utile est ad 4. 453. 4. 459. 4. 470.

4. 332. πεφυλαγμῦοι] loco munimenti erat hæc in-
 sularum altera.

4. 333. πολέων] lego πολλέων, supplendo ἔστω, ut
 4. 284.

4. 340. ἐτάμοντο] Ecl. 9. *Quod nisi me quacunque na-
 ras incidere lites Ante sinistra cava monuisset ab ilice cornix.* &c.

4. 341. ὅπι] lego, ἐπεί. Sunt enim verba federis.
 nec aliter cohæret oratio cum 4. 231. & verbis *Idyæ*
 apud Flaccum. *Vellus habe & nostris, si quid super, accipe
 templis.*

4. 349. ἀφνειοῖο] H. Stephanus ἀφνειῶ. ac melius af-
 sonaret, θείλω πόλιν. 3. 1072. Ego putabam esse ἀφνειόν.

4. 350. θεμισέχων] qui Homero sunt θεμιστόλοιοι.
 præterit hoc λεξικογράφος, quia Scholio caret.

4. 362. κλέει μεγάρων] 1. 1. & 3. 758.

4. 363. ὑπέρτατα] quæ apud mentes plebeias plura
 statui & diversa alio atque alio tempore assolent.

4. 364. λυγροῖς] Moschus Id. 3. Ἀλκυόνει δὲ ἔπασσον
 ἐπ' ἀλγεσιν ἴχετο κήυξ.

Ἄμα, cum] Est, uti opinor, similitudinis nota. Ea-
 demque olim significandi ambiguitate fuit vox ὁμοῦ.
 1. 1079. Quod est simile & similiter & simulter, si
 ad originem ab usu recurratur, ut facul difficul sunt
 facile & difficile, indeque faculter & difficulter. Eu-
 stathius Ul. α. ἄμα πνοιῆς φέρεσθαι ἢ τοι ὁμοίως ἀνέμοις.

4. 369. φημι, credor] recte. ut δοκῶ est puto & putor.

4. 371. νῦν] scriptum fuit, uti censeo, πῶ. 1. 23.

Προφέρων, acer] φέρειν dicitur terra quæ utilis; inde συμφέρειν. πρὸ est Latinum præ, à πρὸ πρᾶ, ut ὑπὸ ὑπᾶι.

4. 372. ἐπιχώμεθ', *discedens*] fortasse legit ἀπιχώμεθ', nullo sensu. contendam ego legendam esse, ἐπιχώμεθ' βασιλῆθ', ut desit ὑπὲ. 1. 1. unde hæc prodit sententia. ne illuc descendas ut tibi sit expectandum, donec rex te jubeat deserere me. non enim recusat committi Dianæ 4. 453.

4. 373. αὐτως] sine illo rege arbitro aut depositario.

4. 376. Ἰπικεῖα] τίω χάριν μὲ τ' Ἰπικεῖας, Eustath. Ἰπικεῖας Etymol. Terent. Andr. ego precium ob stultitiam fero.

4. 377. εἶκεν] hæc interpunctio etiam erat libro 2. v. 683. & 684. nisi quod ibi debuit fieri parenthesis post πέλονται.

4. 379. ἀμφω] tu & socii. vel tu & Absyrtus.

4. 389. ἐν γαίῃ πεσεῖν] Luculentus ἐβραχισμός. 1. Schem. 3. 19. Josuæ 22. & 23. 1 Regum 8. Eurip. Hippolyto, Ἀλλ' ἔπι ταύτῃ πένδ' ἔρωτα χεῖν πεσεῖν, Schol. ἀνενέργητον εἶναι. Propert. At mea nocturno verba cadunt Zephyro. Eurip. Iphig. Taur. θεσφαλον πεσεῖν. Alio modo τῶν 1xx. verterunt παρέρχεσθαι. quod legitur Lucæ 21. Æschylus in Septem τὰ δὲ ὄλοα πελόμεν' ἢ παρέρχεσθαι. Scholiasta, ψαδῶς ἢ μαίτην. de verbis igitur illa πελόμενα intellexit, quod Etymolog. πρὸς ἀγματοῖς diceret, si ad Apollinem referrentur, qui Laium dehortatus à nuptiis fuit, denunciato earum diro eventu.

4. 390. Ἰπικίζοντες] 3. 790.

4. 392. ἀνιάζουσα χόλον] Hoc quia non concoquere possum, γυμνασικὴ χάριν diffingam. ἰς vocatur vis, omnium consensu. Inde est ἰνῆν, meo judicio, vi medicamentorum movere humores, hoc est, ut medici efferunt, ἐκκαθαίρειν. Quia vero ipse etiam Hippocrates

crates *ινεῖν* usurpat pro *κινεῖν*, hoc ex illo manasse pu-
to: cum *κίνησις* omnis, sive *βία* illa sit, sive *Ἐφύ-
σιν*, constet aliquo principio *κινήτικῶ*. Hoc *ινέω* etiam
est *ινάω* fatente Eustathio, qui tamen coactius dedu-
cit à fibris, *Il. λ. ινάω* est etiam *ινάσσω, διώαμιν παρέχω*,
Etymologic. Et sane qui movet aliquid, is ei vim suam
insinuat, quod est Latine, mobilitare. Quin & He-
sychius *ἐξινώωμον, ἔπι τὸ χολικῶ καθαιρομένων*. Ex his
emergit, opinor, Apollonium scripsisse *ἀνινάζουσα*,
aut *ἀνινάσουσα*. ut est *δαμῶ δαμάζω, διωῶ διωάζω*,
ἀνάζω ἀνάσσω, σαλλάω 4. 1064. & σαλλάσσω.

4. 393. *νῆα κατὰ φλέξαι*] Hinc bibit Virgilius cum
hæc faceret libro 4. — *faces in castra tulissem, &c.*

Διακεάσαι, cremare] vitiose; nec melius alterum.

Ἐμπεδα, opes] cum alia sit poëtæ mens, ad quam
Virgilius respexit illis verbis, *implessentque foros flammis*.
l. 4. *Transstra per & remos & pictas abiete puppes*. lib. 5.

4. 394. *ποῖάδ'*] Quanquam est hodieque usitatum,
sub *πρατηγήματι* simulatæ conventionis deminutas in-
tegrare vires, tamen hic purgatur amplius Jason, ut qui
dirioris metu mali à pactis recesserit.

4. 398. *ἀμφιδέδηε, circum accensa est*] Eustathius ad
Il. ζ. ἀνάπτεται. Sed idonee, ut mea est sententia, Va-
rinus, *ἐξῆπτο, διεγήγετο*. Et Etymolog. *ἀπὸ τῆ δέω μέσσω
ᾧ δακειμήριον*. 1. 1036. 4. 335. & sic esset *δέδηε*, non *δέδηε*.

4. 408. *ἀοασηλήρ*] tibi *ληϊθείση* 4. 401. Si ipsius
Absyrti studium relanguescat, auxiliares quoque re-
mittent ardorem, quo facilius inventa rima per-
gramus.

4. 410. *μη*] redundat. Aristoph. in Pace, *ἐμποδὼν
ἡμῖν γρήτα τῶ θεὸν μη ἐξελκίστα*. Schol. *ᾧ τῶν τῶ μη
χρῶνται οἱ Ἀπιδί*.

Διεξείργασι] *gestiebam scribere δι' ἐξείργασιν, ἀπὸ
διέξείργασιν νέεσθαι*.

4. 411. *ἰδοὺν, idoneum*] *πάν ἐναντίον* fuit in Apollonii
mente.

300 JEREMIAS HOELZLINVS
mente. qui voluit nos distinguere inter ἡθὺ ποιητικὸν
& παιδαγωγόν. talia quippe magis decent veneficas
quam servatores hominum.

4. 412. ἐπ' ἔργοις] quod explicatius dicitur carmine
sequenti. ut error errorem, ita culpa trahit culpam.
Musici præcipiunt non esse temere deserendum can-
tilenæ modum: Dialectici improbant in disputatio-
nibus μετέβασις εἰς ἄλλο γένος. Politici observant im-
peria iis post validius artibus retineri, quibus initio
sunt acquisita. Idcirco Latinus Comicus negat eum
esse idoneum amatorem, cui patrem circumvenire, cui
pecunias prodigere in religionem veniat. ac magnum
est artificium censendum, quod cædes Absyrti intexi-
tur poësi. Quippe τὸ τοῦ μὲ τὸ τοῦ γίνεσθαι ἔστιν ἀναγκαῖον
ἢ εἰσῆς. c. 15. poëticae Aristotelis.

4. 415. ἀλέξω, νίω] sic sententia in contrarium tor-
quetur. 4. 421.

4. 416. εἰς χεῖρας] 2. 1171.

4. 420. μεγαίρω] ἔμμεφομαι, ὅκ ἐμποδίζω, Eusta-
thius, & ipse sui candidissimus interpretes Homerus
II. δ. φθονέω, ὅκ εἰῶ. III. β. ἔνεμεσίζομαι. Scholia Ho-
merica, ὅκ ἀνληπράττω.

4. 429. γλιώεσι] Non hic Lexicographi modo, sed
ipse instituitur Eustathius, qui ait ζητητέον εἶναι, ἢτε
γλιῶε εἴη ἢ αἰθεῖα (nempe ἔπληθυντικῆ γλιώεα) ἢτε
μαῖλλον γλιώεον. At sic sunt alibi σκλήη σκλήως, δὴ δὴε.
Sed ut ad interpretationem vocabuli deveniam, hic
etiam mihi aliquid audendum esse video. Scholiasta
dixit ποικίλματα. quo verbo videtur notare ornamenta
quibus distinguitur vestis, & præcipue vestis limbus,
unde Phrygiones dicti limbularii, ποικιλταί. Atque
horsum tendere puto, quod est in scholiis Homericis,
γλιώε κρυῖως τὰ ἀκροκόσμια λέγουσιν. Ubi τὸ κρυῖως
opponitur τῷ ἐν μέρῳ. Alioquin γλιώη est nativa sua
νὶ ἢ τὸ κρύος αὐγὴ quasi γελώη, quod in Ps. 38. οἶνον κα,
Aristo-

Aristoteli τὸ ἐν τῷ φῶς. Quia enim pupilla est aquea, est perspicua; quia perspicua, luminosa, οὐδὲ αἰσθησεως 2. eodem in loco sunt τρωδοῦναιμα, γλιῶν & γλιῶν; quia γλιῶν est φάσ in γλωσσογραφία veteri, & Aratus stellas dixit γλιῶνα. Quoniam vero oculi sunt veluti fontes pulcritudinis in corpore humano, vox ista γλιῶν aut oculus ad quævis ornamenta traducitur, & Catullus Sirmionem peninsularum ocellum dixit; itemque alius, Græciam fore ἐπερόφθαλμον, ever-
sa Sparta. Ideoque τὰ γλιῶνα intexuntur vestibibus ac
tapetibus, & inde etiam orationi. ut cum oratio di-
cendi luminibus distingui dicitur.

4. 433. ἀκροχάλιξ, madens vino] rectius ἀκροθώραξ,
Hesych. semimadidus vino. I. 473. I. 477. I. 627. Li-
vius, semigraves potabant.

Μεμαρπῶς, amplexus] ubi μάρπειν sit amplecti non
video. est hoc apud Æschylum ἐπαφᾶν quicquid de
transformatione Tragicus, de fulminis ictu Herodo-
tus I. 3. οὐδὲ ἐπαφῆς σελῶν Plutarch. Sympōs. 8. pr. 1.
fabulentur. Gen. 20. de Sara, Abimelech πῆξ πῆξ κβ.
Quo ex verbo ditivo & πλάπς, in Acharnens. conjux,
& quod Plautus dixit *Iuno propitia Iovi*, in Mercatore.
id tamen exponere prætereunt Comici istius explana-
tores; Lexicographos imitati, quibus illud πλάπς non-
dum innotuit penitus. Quis vero nescire queat ὅτι ἡ
σωφροσύνη οὐδὲ ἀφῶ ἐστὶ καὶ γεῦσιν; ἡθικῶν 3. 10. Pausa-
nias lib. 5. λαμβάνεταί Θεπέδ' ὁ Πηλῶς. *Pren-
dam te ta-
men & tenebo prensam.* Ovidius, — *vidi tetigique puellam:
Sic etiam tunica tangitur illa sua.* Agmen claudat Eusta-
thius, qui, μάρπειν, inquit, ὅτι ἀφῆς.

4. 437. θελγέμεν] quod σωμαρθμῆσαι erat, 4. 418.
μελίπειν ἰκέσθαι, 4. 416.

4. 441. οὐδὲ] estne οὐδέδοσαν ἄγεσθαι ἀνάγκη; ut Ili-
dis 1. ἀνάγκη δὲ ἔπι μιν ἄξω; aut πέρι est quod ἴφι δα-
μῆσαι ex II. v. puto enim ad ἡεῖδεν ἀνάγκη esse id ipsum

ὑπακυσίον δαμῆς. & maxime Ul. δ. ubi Calypso Ulysseni ἀνάγκη ἴχθ. aliud certe est εὐειδίδομαι, ac εὐειπειῖν. & illud, deponere pro te quapiam; hoc, acquirere.

4. 442. ἀγοῶμαι] ut praedam, λείαν, 4. 401.

4. 446. χέτλι' ἔρωσ] verbis istis & se poëta & legentes munit. Homerus adulterium, rem inominatam, κωμικῶς tanquam ridiculam proposuit, cum de canina Martis & Veneris στυγεία ageret. Hac enim est ibi Ἰπικροσις, ἐν ᾗ γέλωσ ὤρετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι: fortasse quoniam θεῖα πρῶσωπα μέμψαν οὐκ ἔχθ, quam legem statuerunt Græci: sed contagio tamen ex hoc czlo poëtico in hominum serpit capita. quod eleganter ostensum ab Aristophane in νεφ. Μοιχὸς γὰρ σὺ πύχης ἀλγὸς, τίδ' ἀνπερεῖς πρὸς αὐτὸν, ὡς εἶδεν ἠδίκηται. σὶ εἰς τὸ Δι' ἐπαρνευκεῖν κἀκεῖν. ὡς ἤτιον ἔρωτός ἐσ εἰ γυναικῶν. καὶ τοι σὺ θνητὸς ὢν, θεῶ πῶς μείζον αἰδωαί; Tanto navius hoc cavet Apollonius, & Medeam eandem, cum prudentiæ vices defendit, & in durissima quæque armat cultores, cunctis venerabilem ostendit: At si quando cum κερταίδων seu lasciviorum pœllarum ornatu prodeat, merito insignit dedecore. Idcoque horrenda audies tonitrua 4. 476. Apparet hoc idem in Homero, sed obscurius. Nam Helena quidem modo à se ipsa reprehenditur, modo ab aliis: verum ipse poëta ejus in laudes est pronior, & quicquid malorum ab illa culpa profluxit, in deorum refert voluntatem. Il. α. — διὸς δὲ ἐπελείετο βυλή. Il. γ. ἔπ μοι αἰπή ἐσσι, θεοὶ νύ μοι αἵ ποί εἰσιν. Quod quam sit Comicum Plautus doceat in Aulularia, ubi scortator adolescens sic se purgat. *Deus mihi impulsor fuit: à me ad illam illexit. &: Deos credo voluisse. nam ni vellent, non fieret, scio.*

Μέγα σύγ. & oderunt amores inconcessos, si qui sapiunt, & odisse debent. Alio etiam modo amor est odium,

odium, quia οἱ νέοι, ὅταν πρῶτον ἀφροδισιάζεν ἀρχωνται, αἷς αὐὸμιλήσωσι, μὲ πλὴ πρᾶξιν μισῶσι. Probl. sect. 4.

4. 449. δυσμύμων] qui nefandas impudicitiae faces quoquo eunt modo extinctum. quorum erant in numero Aëtes, Absyrtus, cæteri.

4. 453. ἤμῃ ὅπε] cui integre respondet τῆμῃ ὅπε.
2. 959.

4. 454. πὸ μὲ] Colchi. tanquam re transacta.

4. 461. ἀταλὸς παῖς] ὁ ἔδέν πρ πηληκῶς, & sic regum imperitus. nondum per ætatem & ἀνασκησίαν erat τρεῖβων, sed μονότροπῃ νεανίας, ut Euripides loquitur.

4. 465. πυκινόιο ἐπαῖλο] sensus flagitat ut legatur πυκινῆ ἐξᾶλο αὐτ πυκινῆ ἀνεπαῖλο. & πυκινὸς λόχῃ Iliad. δ. est, interprete Eustathio, ubi οἱ λοχῶντες πυκινῆσιν ἐαυτῆς. vel est, ut 4. 493.

4. 467. καλυψαμένη] Pausaniae probatur Homerus, quod Polyxenæ maestationem nullibi memoraverit, Οἰμήρω δὲ ὅ παρείθη τόχε ὦμόν ἔτως ἔργον. Noster hoc memorat, quod magnopere inserviat vel fugæ amoris vel allegoriæ. Nam Absyrtus est, ut statuo ego, voluptatis cupiditas sequax nimis, quæ πᾶσιν ἡμῖν σωτέθραπται, ut ἐγκεχρωσμένον τῷ βίω πάθῃ. ἠθικ. 2. 3. Quare immisericorditer est recidenda. Neque obest moribus τὸ ἰσρηκόν, seu sensus communior. Nam Medea est venefica, quam averfari cædes quàm machinari mirius est. Quia ἠθῃ debet constitui ὀμαλόν, Aristot. poët. c. 15. Ipse quoque Absyrtus solum frater ἐπερομήτηρ Medæ extitisse censebatur. Schol. ad 4. 223. Adhæc tragœdiam & proinde ἐποποιίαν οροττε φοβερῶν ἔ ἐλεεινῶν εἶναι μιμητικῶ, c. 13. ὅταν ἐν ταῖς Φιλίαις ἐγγρήνται τὰ πάθη. οἷον εἰ ἀδελφὸς ἀδελφόν, ἢ υἱὸς πατέρα, &c. ἀνακλείνη, ταῦτα ζητητέον, c. 14. Postremo etiam αἰ καυχῆθαι sunt suo modo διδακτικαί. Eurip. Electra proremodum extrema.— τὰ γὰ κακὰ Παράδειγμα τοῖς ἐσθλοῖσιν Εἰς ἔψιν (lego εἰσοψιν) τ' ἔχθ.

4. 470. ὀπιπλάσας] Eustathius exponat, ὡς εἰργασίας βλέψας. aptius Virgilius excerptum, ex Il. η. ε' σ' ἐθέλω βαλέειν λάθρη ὀπιπλάσας. Mea sic habet sententia, ὀπιπλάειν esse circumspicere ubi aliquis sit.

4. 472. προδόμῳ] καθ' ἄχρηστικῶς, Schol. quasi ναὸς non sit δόμῳ alicujus dei. Atqui Apollo in Prologo Jonis, εἰσόδους δόμων dixit & θεῶν δόμον. πηπη πη.

4. 474. ὑποίχθω, hausit] audaciter. Schol. Thucydida exponeret, ὡς εὐβάλλετο.

4. 478. ἐξάργματα] tanquam maculata ad aram pediculis. Veteres tam anili maduerunt superstitione, ut à cædis pœna tutos se sperarent, si ἀκρωτήρια, hoc est extremas corporis interfecti particulas resectas axillis suis appendissent, quod est νεκρὸν μαχαλίζειν, in Sophoclis Electra.

4. 479. ἀπέλειξε, exriavit] imperite.

Ἄγῳ ὀδόντων, scelus dentium] quasi dentibus lacertus esset Absyrtus. Ἄγῳ est cædis culpa, & piaculum, 1 Reg. 2. 31. οὐρ, sanguis sedes piaculi: ille dentibus inter lingendum adhæsit. Ul. ε. σῶμα δ' ἐξέπρωτο ἄλμυ. Tibullus, Ter cane, ter dictis desſue carminibus.

4. 482. ἀψυρπεῦσι] sint Absyrtenses in Illyrico aliqui, sint insulæ Absyrtides, ab Absyrto dictæ sint, non tamen hæc mihi fabula sit credibilis. qui norim poetas ὡς θαλοζίζεσθαι, & istos à fluvio Absyrto denominari posse. Hunc autem Styrum vocari à Flacco mirum est: unde fortasse Styriæ regioni nomen.

4. 483. οἱ δ'] ἐταῖροι, 4. 456.

4. 485. νηὸς] Absyrti, 4. 458.

4. 500. οἷα δ' ἀνακλῶ] Eurip. Rheso, Ἐρίει στρατῶν, πέπλωκεν ἀνάξ.

4. 512. ὑσαλον] vox longe efficacissima.

2. 514. ἐφορμηθέντες] Schol. legit, ἀφορμηθέντες, nempe Ἀργῶς. ego vel scribam ἐφορμηθέντες, vel illud retineam.

Εἶνασιν,

Ἐνάσεν, *habitaverunt*] crasse. rectius Eustathius illis II. ξ. verbis, ἀγείνάσθη πλαιγχθεῖς, ait indicari μετοικίαν, quam tamen candidius dixisset μετοικεσίαν.

4. 515. αὐταίων] βρυγηίδων. 4. 332.

Ἐπέγον] 4. 467.

4. 516. ἐπώνυμοι] ἀψυρεῖς ex re dicti.

4. 519. ἐγχελέεσσιν] Marcianus, ὑπὲρ ἧ βρύγας ἐσχέ-
λαιοι λεγόμενοι.

4. 521. στυ] Colchos.

4. 522. ἀντιπέραιαν] in hoc Comment. meo ad 2. 351. in duas distrahebar sententias: quarum nunc suscipio arbitrium. πέραν vel πέρην, si accedimus Eustathio, est ὑπὲρ ἡμετέραν ἀπὸ θηλυκῆς αἰτιατικῆς. πέρα δὲ ἡ γῆ καὶ γλώσσαν. pro πέρα est περσία ut ὑσέρα ὑσερσία. Est autem πέραν τὸ ἀπὸ τῆ ἐνταῦθα εἰς πρὸ ἐκείθεν ἀντικρὺ γλῶ. Hæc Eustathius. Jam ut πέρην Ἰνδῶν dicitur usitate, sic Dionysius, τῆ πρὸς ἀντιπέραιαν (male ἀντιπερσίαν legitur) v. 962. quod interpretatur Eustathius, ἀντιπέραν (ut dicitur πέραν τῆδε τῆ πόλιος, quod ignorant Lexicographi) τῆ ἀδαίμονος Ἀρεβίας. Ac mire idem dixit περσηθῆς v. 1101. τῆ μὲν πρὸς Βορέην. Unde res ista enitescit magis. Quapropter 2. 351. connecto ἀντιπέραιαν γλῶ, ut est, ἔδασ ἐς ἀντιπέρην in περσηθῆσεως istius v. 804. Ergo in libro I. Scholiasta, dum intelligit, ἐκ τῆ πέρην, loquitur parum integre. Adverbii vim habet cum dicitur in Epitoma Dionis, χωρίον κατ' ἀντιπέραν τῆ πόλεως ἐστὶ, & πρὸ ἀντιπέρας ὄχθην, quod aliis ibi verbis, ὑπὲρ τῆ ἀντικρὺ ὄχθης. vide & 2. 724. 2. 534. Simile istis quod Theocritus, νυκλὸς ἀωρεῖ.

4. 526. ἀργαλέων] Horatius dixit *infames scopulos Acroceraunia*.

4. 530. τρίποδας] *præmia virorum fortium*, idem Horatius.

4. 551. καὶ χεῖρα, *ad oraculum*] Sic bis diceretur, quod semel erat dicendum.

4. 533. ἰδρυθεῖεν] malim ἰδρωθεῖεν.

4. 543. νιψόμενοι] Reges jam olim sua judicauerunt esse magnitudinis, ut scelerum, inuitiorum præcipue absoluerent, qui ad ipsos confugissent. & sic Peleus, cæde perpetrata, primum ab Euryto, tum ab Acasto καθαίρεται. 4. 560. 4. 594. 4. 693. Nempe iidem & reges erant & sacerdotes. vide Platonem in Politico.

4. 544. ποταμοῖο] aut maris. Hesiodus in Theog. similiter ὠκεανὸν dixit ποταμόν, & Μελίττω Nerei filiam. Ægeus autem sinus, Nerei est domus. 4. 772.

4. 546. εἰδ'] ut 4. 527. 4. 652. Cujus est conditionis etiam, ἐνεέλδετο· nisi scriptum ab Apollonio, ἐν ἐέλδετο. vide & 4. 607.

4. 547. ἐπ' ὄφρυσιν] ut ὄφρ' sit potestatis. ni fuerit legendum ὑπ' ὄφρυσιν, quod videri possit elegantius.

4. 549. πόρρω κέλευθον] 4. 589. & 590.

4. 551. μάλιστα] populi vicini, de quibus Marcianus, Ἰπὲρ ἧ τῆς Ἰσθμοῦ ἐ Μέντορες, Ἡεδαῶδες, ὅς κάλλιστον ἤλεκτρον φέρει.

4. 553. αἰσινίω] Si fragili nitimur tritæ notationis fundamento, hic est ἀναχρονισμὸς vel ἀσάφεια; Scilicet prævidit Apollonius non de fore qui reprehendant has itinerum ambages. Quæ tamen haud paulo plus fidei merentur, quam quæ Homerus & Virgilius de Ulyssæ & Ænea scripserunt; quos decennali etiam aut septennali navigatione circumducunt, quo tempore aliquoties orbis terrarum circumnavigari poterat.

4. 554. σήματα, monstra] nec recte. Nam aliquid fidei conciliatur narrationi, argumento è vestigiis navis istius, quæ illic visuntur. 4. 658.

4. 555. τίς ἀπόπειρα] Certus est hujus imitator loci Virgilius, *Musa mihi causas memora*, &c.

4. 559. τεκμήριον] quia Jupiter est fatum: idcirco constituit & sancivit istud Ἰ. α. τῶ οἱ ἐπεκλήσων· ο θεὸς εἰκόνδε νέεσθαι.

4. 565. δυσκέλαδ⊕] infamis naufragiis, 3. 96. proficit tamen videri κυρίως sic dicta.

4. 566. Κέρκυραν] multum est confusionis in scriptoribus circa hanc insulam. Duas esse hujus nominis consortes fatetur Eustathius ad Dionysium: quarum altera, Phæacia nempe, πρὸς τῷ Ἰονίῳ κέλπῳ· altera ἐν πρὸς Ἰόνι. de hac sunt ista capienda carmina, quam sæpius scripserunt περ μικρὸν ο. ut Scylax, & libro 2. Strabo.

4. 568. φλεινήδ⊕] φλείας tamen fuit 1. 115. is, à quo huic nomen regioni, nempe Arethyreæ. Apud Strabonem est φλιῆς, l. 8. antiquius φλιασία, etiam apud Marcianum. Illi originem det φλιάς. Adnatae sunt, uti assolet, fabulae: & modulus syllabæ erat extendendus. quas ob res scribi poterat φλεινήδ⊕.

4. 574. νυμφαίαν] Dubium est Homerus ne hanc ὑπαρκηκῶς Ogygiam dicat an πρῶτη γοερικῶς. At Eustathius falso videtur eam interpretari Atlantidem, de qua fabulatur Plato in Timæo. Sed fortasse scriptura Eustathiana vitium fecit, & Homerus ὠκυγίαν dixit ἀρχαίαν, ἀφανισθεῖσαν, ne quis in situm ejus πολυπραγμονέστερον inquireret. Eam in Lucania collocat Scylax.

4. 575. λδύσαιν] hoc utrique potest accommodari, quia & visu obscuri sunt montes illi, quomodo dicitur ἐν θερμοφοριαζήσαις, ἀπρεπῆς ιδεῖν, & Nautæ sibi eos videre videbantur. redi ad 2. 1294.

4. 577. ἐφεσίσατο] 1. 15.

4. 582. αὐδῆ ἐν γλαφυρῇ] Primum censebam Apollonium scripsisse, αὐδῆ ἐν γλαφυρῆς νηὸς δόρυ. tum me juvari sensi scholio, φωνῆ ἐν ξύλον. Nunc ut ipsam ingrediar sententiam tempus est. Interdum admonemur homines de rebus futuris trabium crepitu. Eam ad rem poëtæ plus περιλείας addunt, ut legentem amabili terrore possideant. Nec tamen nihil aliud sub hoc involucro occultavit prudens vetustas. Tantum

fere literarum esse abusum, quantus est usus etiam Euripides sensit, cum persona Thesei diceret, Βάκχαι πολλῶν γραμμάτων πμῶν καπνός. & in Vespis est, ἐγὼ δὲ ἐβυλόμην αὐτὸν εἰδὲν γραμματῶν αὐτὸν ἴππιδου· ἵνα μὴ κακουργῶν ἐνέγραφ' ἡμῖν τὸν λόγον, hoc est vellem literas etiam ignoraret & arithmeticam, ne corruptas nobis rationes referre posset: quod interpretatione Florentis Christiani depravatum. Quocirca divinissime Plato in Phædro scripturæ antefert λόγον ψυχῆς, ubi hæc sane proba, τοῖς τότε, ἄτε σὺκ εἶσι σοφοῖς ὡσπερ ὑμεῖς οἱ νέοι, ἀπέχρησθους καὶ πέτρας ἀκέραιον ὑπὸ δὴθείας, εἰ μόνον ἀληθῆ λέγοιεν. Sic Lucianus facit lectulum loqui: & est crepitus tignorum improsper habitus.

4. 590. αὐσονίης] 4. 660.

4. 594. κατήφεια] Argonautæ erant abstenti, & proinde vitabantur cautissime. in Eurip. Hercule, Theseus sic alloquitur Herculem τεκνοφόρον, τί μοι προσείων χεῖρα σημαίνεις φόρον, ὡς μὴ μύσῃ με σῶν βαλῆ προσφθεγμάτων; Quæ vetustissimæ disciplinæ Ecclesiasticæ rudera facile agnosco.

4. 599. προσχόας] 4. 623.

4. 602. βαλέειν ὑπερ, transare] Latine, superjicere, nimirum sc. ut trajicere est, jacere se trans. Eadem est ratio in transmittere. Quamvis haud minus placeat Etymologicum, ubi βάλλω ducitur ex βῶ πὶ βαίνω. Sic 4. 649. ἀβαβαλόνας. & Plutarchus, quod & aliis observatum, promiscue dixit τάφρον ἀβαβαίειν & περᾶν. posterius habes 4. 654.

4. 603. ἀμφὶ ἧ] Pausanias l. i. ἐφ' ᾧ (Ἡρακλειῶ) τὰς θυγατέρας εἰς Ἡλίου ὀδύρεσθαι νομίζουσι τὸ πρὸς τὸ φαέθοντα τὸ ἀδελφὸν παῖδα.

4. 604. ἠλιάδες] 4. 567.

Ἀειμήναι] mendosa scriptura. Flor. ἐφήμεναι, insidentes, proinde ac volucres essent. cui similiter Dionysius, Κεῖθι ἧ Κελτῶν παῖδες ὑφήμενοι αἰγείροισι, Δάκρυ' αἰμείλ-

ἀμέλγονται χεουσαυγέ⊕ ἠλέκτροιο. Sed & hoc fabulosius est, cum è saxis tradatur provenire succinum, & piscatu capi. Eustathius, ad Dionysium, λίθ⊕ ὠθραποπάμι⊕ ἢ ἠλεκτρ⊕. videndus super hac fabula Lucianus ἐὶ ἠλέκτρ⊕. Si tamen hoc sequatur vestigium, dicam, ἐφειμύαι superindutæ, & αἰγείροις, ut apud Plutarchum, λάκκοῖς. Ovidius 1. de Ponto. Vos quoque felices, quarum clamantia fratrem Cortice velavit populus ora pono. Interior quippe forma superesse post μεταμόρφωσιν credita, ut sola φύη & superficiaria forma mutaretur. quemadmodum de Jone Theocr. Id. 20. φυλὴ σὸκ εἶχε γυωαικός. Sic certe sensit de sociis Ulyssis Homerus, & ex eo Virgilius de iisdem scribit, *Induerat Circe in vultus ac terga ferarum*. Quibus affinia refert Strabo de Diomedis sociis, l. 6. Si vero pervulgatori sit lectioni inhærendum, erit fortasse mutanda in ἀνεμύαι, erectæ, nempe in populis Ulyss. θ. μῦσα ἀοιδὸν ἀνῆκε. Virgilius Sileno, *Tum Phaëtoniadas musco circumdat amara Corticis atque solo proceras erigit alnos*. Ubi nulla post Corticis erat notanda ὑποδιαστολή. Videtur autem niti res placitis Pythagoræ, atque adeo Ægyptiorum superstitione magica. At cum Diabolus baculum mutat in serpentem, mera fit oculorum deceptio. Solum enim Deus inconsulta rei natura, illi repente alicujus formæ recipiendæ potentiam incutere potest, cui ea conjuncta est inter formas & materias ἀναλογία, cujus tota natura est plena. Nec enim alias est communicabilis formis quibuscunque materia singularis. Scite igitur Plato, εἰ δὲ δὴ αὐτὸν ἀνθρώπῳ δρᾶν τὸν αὐτίον, in 12. de legibus. nec μορφώτῃαι & venefικæ fiunt aguntve, quod se fieri aut agere existimant.

Αἰγείροισιν, *alnis*] male hoc. Virgilio licuit fabulam interpolare, nec tamen continuo αἰγείρ⊕ est alnus.

4. 607. περσαινόνται, *siccantur*] αὐτὸ πῆγνῳλαι ὑπὸ θερμῆ τὸ ὑγρὸν ἐξάγοντ⊕ ἐξατμίζοντ⊕ ἢ δὲ ὑγρῆ, παχύ-

310 JEREMIAS HOELZLINVS
νεπη τὸ ξηρὸν ἐ σωίσαται. 4. Meteorol. 10. 3. 1389. li-
ceat forte hic legere, ψαμάθοις ἔπι.

4. 611. κελτοὶ] noviore nomine Γαλάται, Ραυλα-
nias l. 1.

4. 613. ἐμφέρεται] 4. 626.

4. 616. λακερείη] Straboni Λακερῖα, πόλις Ἀρχαίας
Δαυνίων.

4. 621. σπύγοντο] hoc est σπαργόντο.

4. 623. τυφομήν] νεκρικῶς καιομήν.

4. 626. σίγες] 1. 6. De electri patria accuratissime
est scriptum à Cluverio lib. 3. 44.

4. 627. Ρ'οδανοῖο] De hac tota nominum confusio-
ne, quæ & aliis communis est scriptoribus Græcis, vi-
dendus idem Cluverius l. 1. Italiæ c. 34. Atque hic de
Rhodani in Adriam influxu error est ἀδελφός εἰ, qui
erat de Istro.

4. 629. ξωοχῆ] ξωεχία.

Ο'] Rhodanus. de quo aliter Strabo lib. 4.

4. 630. νυκτὸς] hæc ignorantia nox est, de qua,
4. 286. Sophocles dixit πηγὰς νυκτὸς, apud Strabonem
lib. 7. Accedit fabulosa montium altitudo, qua radios
solis intercipi Orpheus comminiscitur, cum agit de
Cimmeriis Asiaticis, αἴγλης ἄμμοροί εἰσι &c. & δάειλον
αὐ κρύπτεισι φάσιν τανυωκέες ἄλπεις. De Cimmeriis
Homericis est Ulyss. λ.

4. 633. ἀπείρονα κῆλπον] Sic Crissæus sius est in
Hymno Apollinis ἀπείρων. & mare Sardinium aut
κῆλπον est, aut κελπῶδες. In Florentino tamen scri-
bitur, πόντον.

4. 637. Φέρε, eminebat] inepte. nam ad Φέρε sur-
plendum est, αὐτὸς. ac potius, Φέρε, solebat ferre nau-
tas quosvis.

Ἀπορρώξ, τυρες] Imo Ἀπορροῖα, seu Ἀπορροή, nempe λί-
μνης πινός. Non multo aliter ἄρξιν θρύμμα dixit Ælianus.

4. 638. ὠκεανοῖο] fortasse Oceani Cantabrigici, qui
κελπωδέσει.

Τόν,

Τὸν, quam] rurem. malo, τ̄ ὠκεανὸν ἢ κέλπον.

Προδέντες] Curtior erat peritia Argonautarum, quam ut Oceanum navigare auderent. Et recte Strabo lib. i. de Homero, περιμυθοποιεῖ τ̄ ἐξωκεανισμόν.

4. 640. ἐρκωίς] Cæsar de bello Gallico lib. 6. Neque quisquam est hujus Germania, qui se aut audisse aut adisse initium ejus silva dicat, &c.

4. 645. ἀλιμυρέας] 2. 936.

4. 647. ἀδήϊοι, ignoti] perperam. Est enim hoc ἀδαῖς, hostis. 4. 1010.

Αἰνῶ, densam] 3. 211. παλὺς dicitur. Virgilius tamen obscurum dixit aërem, & Eustathius ad Ul. τ. αἰνὸν ὄνειρον, σκοτεινὸν etiam interpretatur, fortasse ex αἰανῆς obscurus, in Sophoclis Aiace, ut apud Homerum περισεφόνεια ἐπαινή. Ex hoc opinionum conflictu aliquid veri emicare puto: αἰνὸς certe nunquam est densus. Quæ autem Exodi 13. columna nubis, dicitur in Psalmo 105. fuisse ἄρολ. Fr. Junius, ut populum ab æstu & injuria cæli protegeret. Sed certior interpretatio sumi potest ex cap. 14. ubi nubes Ægyptiis tenebras attulisse, & populo Dei pro munimento adversus illos fuisse traditur.

4. 649. μισόταλον] 4. 634.

4. 651. ὄ, propterea quod] male. ὄ est διό. Ul. σ. ὄ καὶ μετὰ μῶνια βάσεις.

4. 652. ἔμπεδον, rite] hic est, ἐν τῷ πέδῳ, ἐν τῇ γῆ (ut Il. μ. πρὸς ἀντιδιασολίῳ τ̄ ἐν τῇ θαλάσῃ, Etymolog.) in Stæchadibus, vel ab Argonautis cæteris, vel insularum incolis erecta, quibus ex eo tempore Dioscuri fuerunt Dioscuri. 2. 808. & seq. Nam hæc est Satanæ scena, & origo εἰδωλομανίας. Nec tamen ægrius admitti potest id quod inde consequitur, ἀκραιῶς, ἀσφαλῶς, durabiliter, item perpetuo, quod verba ista possunt, εἰδ' οἶον κείνης. Cate itaque Apollonius τίτυκται dixit, tacitis eorum fabris.

Οὐδέ] hoc iterum diuiso est sensu sumendum.

Επίκρου] legerem Πίπρου.

4.655. ἀπωμέξεσθε ψήφισι, *Lapillis abstruendis*] quasi lapides ad strigillandi fuerint officium adhibiti. Ego procul hinc abeo, nec puto hoc dici ut Iliad. ε. πρὸ γὰρ χεῖρ ἀπωμέξεσθε, sed ut est ibidem ῥόθ' μορμύρον ἀφρῶν, hoc est, Πισυμβαίτη ὕδατι μορμύρον ἀφρῶν ut explicat Eustathius. ac ne quid scrupuli relinquatur, similiter dicitur, ὕειν αἵματι· & αἵματι μύροσθαι, 4. 665. Hoc autem heroicum balneum etiam Strabo declarat l. 5. cuius verba adscribenda duxi, quod aliquid caliginis huic loco adhærescat ex breuitate. ἐστὶ καὶ τὴν Αἰθαλίαν λιμνὴν Ἀργῶν, ἀπὸ τῆς Ἀργῆς, ὡς φασιν. ἐκεῖσε γὰρ πλεῖστα τῶν τῆς Κίρκης οἰκησιν ζητῶντα τῆς Γάστρας, τῆς Μηδείας ἐξελίπτεσθαι ἰδεῖν τὴν θεάν· καὶ δὴ ἐξ ἀπὸ τῆς ἀπὸ πλεγμασμάτων παρθένων, ἃ ἐποίησαν οἱ Ἀργοναῦται, ἀναμύσειν ἐπὶ καὶ τῶν ἀναπικίλων τὰς ἐπι τῆς ἡϊόνος ψήφους. hoc ll. χ. est ἀπεψύχον. unde ἀναψύχων, in Ἔργοις Hesiodicis extremis, quod immerito habet in δυσεμφάποις Eustathius. nam est mea opinione detergere, cui nihil turpiculum per se inest. & alvum exonerare ex antecedente dicitur ἀππαλεῖν, ἀφοδῶν· ex consequente, ἀπψύχων vel ἀπψῶσθαι in Pluio. Sunt enim ex eadem familia, ψῶ, ψύχω, ψήχω. Faciebant hoc pauperes lapide, diuiores autem aliis quandoque, elegantiores balneo, λιτρῶν, latrina, quæ nec ipsa est erubescenda λέξις. Idcirco sensum ædificat Hesiodi interpretatio incacandi verbo, sed plena raris est.

4.655. ἰδρῶ ἄλις] 2. 87.

Χροῖη ἔκελοι] Straboni ἀναπικίλοι, quod à cæteris e colore dignosci possent facillime. idcirco non displiceat mihi, qui forte ποικίλοι legendum contendat. Sic enim sunt τῶν χεα ποικίλα χαλκῶν, ll. ζ. & alibi. tum igitur vertendum fuerit, insignes aut distincti colore.

4.657. ἐν δὲ, inde] magis, ἐν Αἰθαλίᾳ.

4.660. αἰσονίης] refero ad αἰλός. Nam Siculum mare Ausonium dici constat satis. Ac paucis rem expedit Strabo l. 2. ποιῆτι τὴν Ἰταλίαν χερρόνησον τὸ, τε Τυρρῶνικὸν πέλαγος & ἀξάμενον ἀπὸ τῆς Λιγυσικῆς, καὶ τὸ Αἰσόνειον ἐστὶ τὸ αἰθρίας. Hoc ab ordine marium discedit palam Apollonius & hic & 4.846. & seqq. atque Ausonium generatim sumit, & ejus constituit partem mare Hetruscum, quod ab Antio aut Roma sumit initium. itaque caute non mare sed litus dicit. 4.590.

Εἰσαρβῶνες, adspicientes] At sic mihi dici hoc videtur, ut ab Euripide in Iphigenia, σρατὸς ὄρα πρὸς πλῆν.

4.661. αἰαίης] Ulyss. κ. αἰαίην δὲ ἐς νῆσον ἀφικόμεν. &c. Circeum campum dici asserunt interdum. de quo tamen nos aliter 3.1073.

4.662. χεδόθεν] hoc, ut arbitror equidem, spectat ad ἀσφάλειαν γραφῆς, ne quis dubitet in terram jaci funes potuisse.

4.663. Ἐπιφαιδρύνεσθαι] Qui abluit caput, is facit ut sordibus amotis renidescat, adeoque φαίνεται, hoc est fiat quod est. Hinc orta lustratio. ἀλέω enim est luo, unde lustrum. quæ res in portentorum terrore suscepta fuit. Livius Dec. 21. Hic 4.543. De ritu isto Aristophanes in Ranis, κάλπισί τ' ἐκ ποταμῶν δρόσον ἄραγε, θέρμελε δὲ ὕδωρ, ὡς αὖ θεῖον ὄνειρον ἀποκλύσω. Plautus Amphitruone, prodigiali Iovi Aut mola salsa hodie aut ture comprecatam oportuit. Cui rei idoneum est hoc, somnio comprecari. Milite, Abi intro & comprecare.

4.673. ὁμὸν] lego ὁμοί.

Ἄλλο συμμιγέες] σῶταξις hæc faciunt συμμιγέες ἄλλο. 3.881. Multo hæc artificiosius noster confinxit quam Homerus. Nam unum fere vitium multiforme est, & ex diversis constat. Exempli causa, tam fœda est quam arcta adulationis & calumniæ eodem in capite societas.

4.674. μῆλα, οves] noxia sententiæ est hæc interpretatio. Adhæc τὸ ἤνπι oportet restringi ad ἀθρόοι.

4. 676. *ταῖς καὶ ἀσπίδας*] *Homines & animalia* ἀπὸ τῆς ἰλύος ἀνηθίωται etiam Archelaus statuit apud Diog. Laërtium. Cætera Epicuro maxime deberi credo, cujus ἑποφήτης Lucretius ista lib. 5. expressit, & in Sileno Virgilius.

4. 680. *αἰνυμένη, orbata*] pollem sic dictum. Archelaus principia duo statuit, ψυχρὸν καὶ θερμὸν. & ex aqua liquefacta tum terram effici tum aërem. Sed adhuc deerat temperatio: nec enim suo aër incubitu & ἀντιπερισσὸς constringebat terram, nec sol eam ex natura aquea ad uliginem revocabat. Ab his nec Anaxagoræ discrepat opinio in ipsius vita apud Laërtium eundem.

4. 681. *συγκρίνας*] de hac συγκρίσει Laërtius in vita Epicuri consuli, si opus sit, potest, quam & Maro agitavit animo cum scriberet — *ut his exordia primis Omnia & ipse tener mundi concreverit orbis.* plana illius leguntur verba in Epistola ad Herodotum, τὰ σωματίων τὰ μὲν εἰς συγκρίσεις, τὰ δὲ ἐξ ὧν αἱ συγκρίσεις πεποιήωται. Hæc dixit rerum primordia, Lucretius, illa *concilio qua constant principiorum.* ut σύγκρισις sit Aristotelea γένεσις. de cælo l. 1. c. 12. γένεσις εἰσιν ἢ χωρίζουσα καὶ χερόν. Usque adeo philosophorum nemo videre potuit ἀφίκρισις seu γένεσιν fieri posse ἐν τῷ νῦν, si Dei voluntas ferat
I. 497.

Οἴχε] θῆρες.

Φυλιὸν αἰδέηλοι, *naivra feroces*] falsa interpretatio. cui similis est hæc,

4. 684. *φάσαν, dixerunt*] & hæc,

4. 689. *ἐρύσαστο, observavit*] Unum hac in regione sermonis est observabile, ὅτι γὰρ γένεσις monstra fuisse habita. quo de Scholia nostra ad I. 761.

4. 692. *κιδόντων*] pro, ὡς κ. vel, quod venissent. I. 260.

4. 695. *τάδ'*] ritus lustrationis erudite representatur.

4. 694. ἢ τε] rectius scribatur, ἢ τε. ut ἢ θέρμις. — τῆς ὑπὸ ὧν ὡς νομίζεταί, καὶ τὰ νομιζόμενα, ἢ πελαγυμῆα.

4.695. Ἐπιθεμένη, *imponens*] præter rem. est vel dictum ἑπιπλαγμύως, vel eo modo quo ἔπιθεῖναι θύρας, ab Homero.

4.696. κωπήεν, *ferreum*] melius Græci, τὸ λαβίω ἔχον, ὃ ἠδραγαθῆ τοῖς ξίφεσιν. Quod cum negari non possit, cavendum ne nostra unquam culpa sermo poetæ inalgescat. Non sola enim hic essentia gladii consideratur, & id quo ab aliis differt armis, sed capuli & forma & usus: Illud, quia capulus pertinet ad ornatum etiam & laudem. Il. ο. Πολλὰ ἢ Φάσγανα καλὰ μελάνδετα κωπήντα. Hoc, quia capulo nixus facere quod facit potest.

4.699. Φύξιον οἶπον, *capitalem calamitatem*] melius quam Scholiasta, θάνατον δι' ὃν κατὰφύγισι, nimirum πρὸς ζῶα φύξιον, cujus in prioribus verbis meminit. Sed neuter mihi facit satis. nam exilium est capitale, sed capitale non necessario est φύξιον. & οἶτον hic non est θάνατον sed ærumna οἴση, ferenda. ac improvide Henricus Stephanus in Thesaurο vertit φόνον, quod continuo sequitur. postremo φύξιον est exilio & fuga dignus. quamobrem nolui vertere, Jovis Phyxii indiga calamitas. quia sic Phrixus fuisset homicida, qui illius in fide fuerat, 2. 1151. nimirum persensit Circa Medeam esse exulem, etiam ob cædem ab Jasone perpetratam.

Ἀλιτσοσύας] I. I.

4.701. ἄρηγ] Si ad supplicationes confugiant. Atque hic etiam est interpolata veritas. Genes 4. Deus Cainum occidi vetat, nec vult privato cædes gladio perpetuari. Adhæc homicidas Deus vindicat, vel ut sunt supplices, vel quia exempli eos causa interdum vult misere oberrare. Est hoc incomparabile carmen.

4.702. ἄπολυμαίνονται] Ἐπὶ θυσία καθαίρονται λύματα. θυσία ipsa erat in Dei cætu πικρῆ, in delictis invitis; in voluntariis (nec tamen capitalibus) οὐκ. Utrobique respiciebant unicum generis humani ἄπολυμαντήρα Christum.

4. 703. *νηληῖς, abominabiles*] Dissentit à vero hoc *ἐρμήνευμα*, quia supplex nemini debet esse abominabilis: & *νηληῖς* est vox nihili. Meo arbitrata posthac legetur, *νηλητεῖς* uno interfecto elemento. Ejus dictionis anceps est & *ὀρθογραφία* & *νοτιο*. quæ à me est exhibita, in Erymologico probatur. alii *νηλιτεῖς* scribunt, etiam in *Ul. π. & τ. αἱ τε (γυναικες) σ' ἀπμάζα, ἔ αἱ νηλιτεῖς εἰσίν.* ubi in scholiis dicuntur *ἀμαρτωλοῖ*, ab Eustathio modo *ἀναμάρτητοι*, modo *ἀμαρτητοῖ*. Ut posterius amplectar, tamen quod addit, eas ipsas esse *τὰς ἀπμάζ' ἄσας ἢ Ὀδυσσεα*, quasi duo ista loco *παινύμων* sint habenda, id vero ut omnibus possit probari vereor. Nam Ulysses quidem scire avert equænam ancillæ sint probæ aut improbæ. Telemachus respondet hanc longiorem esse disquisitionem, suadere se noscat pro tempore improbas, quarum aliæ sint obnoxie crimini lætæ majestatis, aliæ etiam scortationi. Sic esse declarandum apparet ex *Ul. χ.* ubi versus ille ex *Ul. π. & τ.* & repetitur, & sic exponitur membrum ejus posterius, v. 424. 432. & luculentissime, 464. ubi, *ἢ μνηστῆρσιν ἴαυον.* Ipsa quoque hoc ratio testatur. siquidem *τε* & *καὶ* non jungunt membra synonyma. Ajo itaque duo esse vitia mulierum distincta, impudentiam & lasciviam, & illam quidem veluti arborem esse, hanc fructum, denique illam esse latiore & completi etiam *ἀμεσον* contemtionem, responsationem, ladi-brium, seditionem; hac insigniorem criminis speciem definiri.

4. 703. *ἐφέσται, Ephestii*] 4. 693. *ἀνπᾶν* hic recte est interpretatum, *venire*. quia *ικετῶν* est *ικέσθαι*. 4. 517.

4. 704. *ἀτρέπαιο, immutabilis*] nullam mutabilem esse cædem ante satis omnes novimus. Hic igitur fuerit confessa & manifesta, aut crudelis & consulta.

Λυτίερον, expiationem] quam dure, *porcellus expiatio!* libentius vertam absolutorium, si *Ἐπιθέτως* possit capi.
nam

nam hujus rei signum erat Solutio nodorum in sacris resolutoriis. Φαρμακίδες autem sibi arrogarunt olim purgandarum urbium partes.

4. 705. τειναμένη] protendens supra caput supplicum, aut cælum versus. Exodi 29. memoratur armus elationis, & fortasse τάσις ista est πρυγή ventilatio.

Συὸς τέκθ] His quomocunque respondent porci sacres laribus expiandi causa immolati, & porculus in παλαιᾷ καθάρσει, cujus hunc describunt modum. ἦθθ
 λιῶ Ἀ' θήνησι καθαίρειν πλὴ ἐκκλησίαν, καὶ τὰ θεία τε, & ὅλας
 τὰς δ' ἄμυα σωόδας μικροῖς πάνυ χοιριδίοις. qui videlicet adhuc subrumantur, ut dicitur ἄρα ἰα ἄν vitulus subrumus, qui est Septuaginta interpretibus μόχθ ἐκ βοῶν.

4. 706. χεῖρας] Scholiasta, δ' ἀγνίζομεν. Sic cum expiabantur (ἡγνίζοντο) sacerdotes Dei, eorum etiam digiti sanguine victimæ conspergebantur, idque de causa non multum dissimili. Aristophanes ludibundus εὐειφέρειν γαλιῶ dixit in Ἐκκλησίᾳ. Quod est, uti arbitrator, mactati felis sanguine homines profanos circumspargere. Unde Latinis circumferre usurpatur pro circumlustrare.

4. 708. καθάρσιον, expiatorem] καθαρτῶ. quem Æschines etiam καθάρσιον vocavit, & Synes. in hymnis de Christo Deo nostro, σὺ καθάρσιθ εἶ. Sic & alibi fere convertitur. Sed Circa est magis expiatrix. Dici igitur queat lustralis, si liceat per ambiguitatem. Nam eum ad modum dii viales, viarum præsides, rurales, ruris & eorum quæ rure fiunt: postremo aqua lustralis Ovidio dicta.

4. 709. παλαμναίων ἱκεσιᾶων] Similiter Aristophanes λόγον dixit ἀκατάβλητον, cujus qui compotes sunt, nemini pecuniam debitam κατὰβάλλουσι. 4. 701. Cædis non invitæ constituerunt expiationem ποιῆτα & scriptores sequioris ævi: quod directe adversatur voluntati Dei veri: qui his sub casibus respuit sacrificia.

Psalmo 51. 18. Itaque *παλαμναίως* ejuscemodi oportebat suomet corpore praestare sacrificium. Quo venerabilior mihi Homerus, quod, ut *ἄρεσσι ἀπειθεσέροις* Il. λ. σὺν οἴδεν φονέα καθαιρόμενον, ἀλλ' ἢ πινὼ πινοντα, ἢ φυγαδρόμενον.

4.712. *πελάνας, molas*] I. 1077. & *ἐλοχυσίων* usus erat in precibus. I. 409.

Νηφαλίησι] nihil est hoc epitheto appositius, nihil sanctius.

4.713. *παρέσι*] ut *κατόμμαλον* 4.713. *διπέμον*, 2.227. *ἔδεν ἐσιν ὑπόστρον*, Sophoc. Philoct. *ἐφέσι ἐζόμεθα*, Thucydides. & hujusmodi alia è syntaxi orientia nomina, ut loquitur Scholiasta in Ranis.

4.715. *ἄμειδής*] contrarium τῷ *σμερδαλέως*, 4.714. malim tamen, *ἄμειλής*, cujus vestigia in Hesychianis apparent.

4.717. *ἐμφυλίῳ*] I. 865. Scio scripturam veram esse *ἐμφύλω*.

4.724. *ὄρμαινσασα, incitans*] Libeat mihi potius scribere *ὄρμαινέση*, quam aliquid prodere coactius. Il. π. *διχθα δέ μοι κροθὶη μέμονε φρεσὶν ὄρμαινοντι*. 4.3.

4.725. *ἐμφύλιον ὀμφήν, consanguineam vocem*] lapide quovis durior sermo.

4.727. *πᾶσα δ' ἡελίς*] I. 172.

4.735. *ὑπερβία*] f. pro *ὑπερβίς*, ut 4.724. & f.4.5.

7.741. *πάχα, forsitan*] Certa *ἐννοίας* corruptela.

4.745. *σιωπηδός*] honesta scorti appellatio. Nam meretrix Terentio dicta *peregrina*.

4.747. *ἐφέσι*] Scholiasta legit *ἐφέσιον*, & supplet *ὄντα*, nimis inepte.

4.753. *ἴρις*] *πρωτὴ δαίμων*, ἢ ἢ ἐν αἴετι *φαινομένη*.

4.761. *ἄκτὰς, insulas*] violente. Nam ex oris ipsa intelligenda est insula. nec Virgilius sic loqui metuit. *Lavinaque venit littora*. 4.80.

4.763. *φύσας πυρός*] quibus ignis inflatur. quomodo
injuria

injuria capitis dicitur à Virgilio. 4. 819. 4. 773. & sic dexterius capi potest quod Homerus scripsit *Il. σ. φύσας μὲν ῥ' ἀπάντα θεῶν πύρρος*, ut cohæreant *φύσας πυρρός*. & cavendum, ne *φύσας* ignis ipsius cohiberi intelligamus, quam ad rem aqua erat opus.

4. 765. *αἰθρηγενέεσσι*] sudificis. à recto *αἰθρηγένης*. quo jure 1. Georg. *clarus Aquilo*, & *serenas ventus agat nubes*. Cum autem generali epitheto hic esset locus, maluit poëta ventos navigationi isti inutiles Æoli imperio subjicere, sunt autem Aquilo, Vulturnus, Eurus. Gell. 2. 22.

4. 771. *πέμνε*] *κέλευθον*, ἢ *αἴερα*.

4. 773. *πρώτῳ*] *ἦέν*, vel ut *ἀρχὴν*, *Ἰπέρρημαλικῶς*. cui respondet *δάπερα*, 4. 775. possit etiam legi, *πρώτη*, 4. 786.

Μῦθον, causam] *At μῦθος αἰνεσίας* est, ut *μῦθος αἰθαλίδε*. 1. 648. forma Hebræo sermone celebratissima. 4. 774.

4. 774. *αἰνεσίας*] recte. Gallicanum *αἰνεσίας*. quod frigidius. 4. 766.

4. 777. *πρησῆρες, fulmina*] *ραγῶν φυσικῶς*. *πρησῆρας* enim à Vulcano cudi nondum est à poëtis traditum, *ὄσον γέ μ' εἰδέναι*. Est itaque *πρησῆρ* quasi flator, quia flatu inflammat ignem. 4. 763. 4. 819.

4. 785. *ἀοασητῆρες ἀέθλα*] ut Eurip. Iphig. Taur. *συλλήπτωρ πόνος*.

4. 786. *οἴη*] Gallic. *οἴως*.

4. 787. *πυρρὸς Ἰνέλαι*] *πρησῆρες* ipsi igniti; sat philosophice, nec sine Hebraismo. In scholiis est hoc loco, *συμπεπληχθαι*, quod in Etymologico, *συμπεπληῖσθαι*.

4. 789. *σκύλλης*] commentum hoc Homerus ex Argonauticæ fabulæ Cyaneis transumfit. quod hic ab illo repetit Apollonius. Scylla est saxum, Charybdis mare. Pomponius Mela.

4. 790. *ἐραγομύλω, fremens*] falso. *Ἐπὶ μ. δῖα χάρυβδης Δεινὸν ἀνερροίβησε θαλάσσης αἰλμυρὸν ὕδωρ, ἥτοι ὄτ'*

ὄτ' ἐξεμέσειε, hoc posterius hic exprimitur. 4. 955.

4. 794. κείνω ᾧ αἰ] de hac Jovis indole, hymnus in Venerem, ibi, καὶ τε ἔδωτε θελοιο.

4. 798. μή ποτ' ἐς] λέγο μή ποτέ σ'.

4. 800. πρέσβειρα θεμῖς] vel ætatis nomine, quia est ἑρανόπαις & παλαιγυῆς Æschylo, vel meriti & ordinis, quia πρέσβειρα θεῶν, ut in hymnis, ἡ ἰσὴ, quæ γαῖα, quæque apud eundem Tragicum θεμῖς, πάνημο, in Orphæis. Themis enim existimabatur fuisse εὐρέτεια μαυλίας, θυσίας, θεσµῶν, ἀνοµίας, εἰρήνης, ut tradidit Diodorus lib. 5. ubi & hæc addit. ἔτοι μὲν οὖν οἱ θεοὶ πολλὰ τ' ἀνθρώπινον βίον ἀεργετήσαντες ἑ μόνον ἀθανάτων τιμῶν ἠξιώθησαν, ἀλλὰ καὶ πρῶτοι τ' Ὀλυμπον ἐνοµιάθησαν οἰκεῖν, μὲν πλὴν ἐξ ἀνθρώπων μετέσασιν. Æschylus Prometheus de eadem Thetide, ἡ πέξετὴν γε παῖδα φέρειρον πατρός.

4. 805. ἄριστον] Peleum, de cujus temperantia Aristoph. Νεφ. ὁ γὰρ Πηλεὺς ἔλαβε ἀπὸ τῆτο (ἀπὸ τὸ σωφρονεῖν) πλὴν μάχαιραν. Quæ in scholiis illis verbosè fabula explicatur.

4. 808. ἀνέχον] Ergo Achilles non fuit σκοπέο.

4. 809. κείνης] officio privato. ne quis putet pronubam & conciliatricem aut antistitam nuptiarum cum δαδ' ἄχω esse eandem. Jam istius de Pelei nuptiis mendacii origo pulcre monstratur à Staphylo in Scholiis νεφελῶν. Sed verborum solummodo sensum exhibeo. Adeo cupidus Pelei erat Chiron, ut quam maximam ei celebritatem nominis conciliare institueret. Mittit igitur qui arcessant Philomelam Actoris Myrmedonis cujusdam filiam, nec multo post famam disseminat, fore ut Jovis concessu Thetis nubat Peleo, easque ad nuptias omne deorum collegium esse cum horrendis nimbis venturum. Observato igitur procelloso ac tempestatibus atro tempore, ut vitæ erat rerum istarum præsciis, Philomelam Peleo dat in manum.

Nec

Nec male processit fraus ista : quia & creditus est rumor, & à poëtis auctus. En fabularum incunabula.

4. 813. λίπον[τα]] λίπειν aliquando fuit λίσαιεν, ut πέπειν est, & πείσαιεν. ut autem δέϊσθαι est egerere & rogare ita, credo, habet τὸ λίπειν.

4. 816. ἐσήμαλαι] quam signate!

4. 817. αἰάσθη, offendit] aut læsus est, ut tanto Peleus sit excusator: aut potius utrumque. i. i. 4. 1080. τύπον ἄμα ἔαυτὸν τύπειται. 2. Meteorolog. quia qui alterum studet lædere, facile δέρισκὸν ὄπερ ζητεῖ, ut ait Aristoph. Hesiodus, νήκεσθαι αἰάσθη, scil. perjurus. videbatur esse, deliquit, Il. δ. 503. ut ἄτη est etiam peccatum Hesiodo. & Il. τ. est ἄτη εἶλεν αὐτόν. 4. 794. Intelligi autem vult discidium Pelei & Theridis, de quo in scholiis ejusdem Comici ad Νεφέλας, & 4. 863.

Καὶ γὰρ τε θεός] Ejus rei exemplum Il. τ. de Jove, — ἐπει[τα] ἢ πολλὸν αἰάσθη. Postea tamen idem cælo eum fingitur dejecisse.

Ἐπινείσεται] Gallic. Ἐπινίσειται. quod in Homero, duplici σ scribitur. malim sane præsens tempus esse.

4. 818. ναὶ μὲν] ναὶ μὲν, ναὶ μὰς.

4. 820. ἀνέμων αἶκας] ventorum prælia. i. Georgic. Scholiis suffragantibus.

Ἐρύξειν] Hom. Il. κ. κατέδδ. Horatius, *Obstrictis aliis.*

4. 823. δέϊμα] res metuenda. Gen. 31. ρηχὴ τηρ. alibi τηρ. Et sic ἄροσις i. 826. & ἐνεργητικῶς γένεσις θεῶν ὠκεανός, Il. ξ. παιδάμα, doctrinæ alumnus, Sophocles; κήδαμα, affinis. idem in Oedip. Rege.

4. 826. ἀναβρώξασα] Scriptum haud dubie fuit, ἀναβρόξασα. Schol. ἀναβρόφειν. Il. μ. ἀναβρόξειε.

4. 838. δολιχὴν τε καὶ ἄσπελον] μόρια συμπλεκτικὰ tollunt ἐπαλληλισμὸν, quem notarunt in Homericis istis, ἀφείσφατα πολλά, ἄσπετα πολλά. Modo retineatur Ἰππίτασις, ὦρα μοι ἦλθεν ut ad iter accingar longum. Longum vero? imo vix finiendum, nisi temporis in-

322 JEREMIAS HOELZLINVS
 terposito, ὁ μόγος, nempe ἐχέει διέξοδον, Phys. 3. c. 34. ut
 sit δυαπέραστον. 1. 246. Nam primo convocandæ σοφο-
 res, tum conveniendi Argonautæ. Ejus igitur itineris
 iterum atque iterum πὶ ἐξω ἔσται. de quo 1. 62. libri
 ejusdem.

4. 843. κάλει ἐπαμυνέμεν] Lucianus in πρῶτῃ συγκα-
 λήσῃ τῶν ὀνητῶν παρεῖναι.

8. 849. σβύετ' ἴμεν] Sic interpretatur poëta vulga-
 rius illud, βῆ δ' ἴμεν. Hesiodus ὤρετ' ἰέναι. quod Je-
 chezkelis 3. κῆκη σιρκῆ surrexi autem ut exirem.

4. 852. αἶσον, cito] Arbitror ego αἶσον ὀρέξασθαι εἶπε,
 ut αἶσον ἰέναι. Ac rei summa hæc est. Qui manum al-
 teri porrigit, is ut alter idem faciat cupit. Quamob-
 rem cum Hector ἔπαιδός ὀρέξατο, brachia porrexit ut
 ipsi filius porrigatur. Quod posterius Maro sumit
 cum diceret, parvumque patri protendit Iulium, nempe
 ut acciperet.

4. 855. εἰσαίλο] Ipsum videndi modum hoc verbo
 æquat Appollonius. Nam receptione τῆ εἰδώλων, si qui-
 dem vis animæ exeratur, fieri visum Aristoteles docuit.
 Unde conjicio equidem cum εἶδεν, vel usitate ἰδῆν,
 qui rei oblata simulacrum in oculo suo recepat. Quia
 vero ὀρεῖται ὡσπερ ἐξω σὺν ἀνδρὶ φωτὸς, ἔτω κ' ἐπί,
 & inde ἀφανὲς δεῖ εἶναι καὶ δεκτικὸν φωτὸς πρὸς ἐπὶ
 ὀμμαίῳ. πρὸς αἰσθήσεως cap. 2. Quoniam etiam exte-
 num lumen requiritur ad visionem, & χρῶμα ἔχει ἐξ-
 τὸν ἀνδρὶ φωτὸς, 2. πρὸς ψυχῆς c. 7. idcirco αὐγάζει non
 modo est illuminare, sed videre hoc est utrumque lu-
 men habere & usurpare, 4. 1258. Sic ego accipio, quod
 Nonnus scripsit ad Joh. c. 8. v. 12. κατ' αὐγάζειν vi-
 deret, non item splenderet, ut est conversum. vel κα-
 παυγάζσειεν, videbit, seu non amplius erit cæcus aut
 oculorum impos. imo utrumque illi lumen orietur
 tum in mentis pupilla, tum in rebus percipiendis. Nam
 & radium & radiaturam ad oculum deferri & in
 pupilla

rupilla terminari necesse est, si fieri debeat ἔμφασις & ἀνάκλασις. in Scholiis pro ἀνθρώποι lego, ἐφάνη ἀνθρώποι.

4. 860. πλαγυτή] Homericæ sunt αἱ πλαγυτή, de quibus festive Eustathius ad Ul. μ. τὰς χαλεπὰς πλαγυτὰς πέτρας, αἷς ἔ διεξέπλευσεν ἀβλαβῆς μόνη ἢ δρυῶ, ὁ ποιητὴς (Homerus) ὡς λέγει πινθ. πετροβόλα ταρασίας μηχανῆς ἐκ τῆς Θράκιω πορθμῆ εἰς τὴν Σικελικὸν ἐξετίναξεν ὑπὸ δρυχέκλονι τῷ μύθῳ &c.

4. 863. χολώσης, succensueris] imperite.

4. 868. νηπιάχον] , parvulum] νηπιάχων est ὁ νήπιος ἰάχων. dixi puerum vagientem, ut Venus ridens dicitur, quod ridere solet, aut ad risum, quam aliæ deæ, sit pronior. Quare ut hoc Veneris indoles, ita illo ætas Achillis indicatur, qui & κλάζειν jam potuit, 4. 876.

4. 875. μέγανήπι] aut ipsa ἄσπεργ, quæ εἰς λέγειται ὕδατ. ἐπέβαλλε σὺ ἐκ Πηλέως χρομήμας, γυνῶναι βελομήμη εἰ θνητοὶ εἰσι. Scholiasta in Νεφέλαις.

4. 882, μεασηγύς] dum appeteret aurora.

4. 884. ὡς τοπαίροιθεν] i. 352. Scholiasta enim hic pugatur. nam ad cubationem referendum est. & ἀφέλεια ἠρωϊκὴ asseritur.

Ἄεσσω] id Virgilio, reor, est, proflare somnos. 2. 81.

4. 886. κατηλυσίη, adventu] melius Scholiasta καθόδω. Nam τὸ μὲν κινήσεως (τῶν ἀνέμων) ἢ ἀρχῆς, ἀνωθεν τὸ ἴϋ ὕλης ἔ τὸ γνέσεως, κάτωθεν. μετεωρ. 2. 9.

4. 889. ἄρμημα] Scholiasta intelligit vela. i. 393.

Μηρύοντο, ordinarunt] è Schol. ἐσώρδον ἢ ἀπρέπιζον. quæ non est interpretatio sed tergiversatio. Græci exponunt, μηρύεσθαι, ἐκτείνεσθαι, ἀναλέγεσθαι. In Hesiodi Ἔργοις vertitur Latine intexere, sed si quid ego credor, est deglomerare, unde sequitur alterum, texturæ insumere. i. 364. Æneidis 3. excussofque jubet laxare rudentes.

4. 890. ἐν ἱμάντεσσιν] Schol. τοῖς ἱμάσι. Ulyss. α. de sera, ἐπάνυσσον ἱμάντι. Sed quomodo in Scholiis κέρας potest ἀπλῆσθαι, cum antea sit ἀπλῆν; Respondet Scho-

Scholiasta, αὐτὸ σὺ τῷ δῶρι, ut intelligas velum extendi atque erigi. Sed esse puto, ἐν τανύσασιν, pro quo est ἐντείνασθαι κεραίῳ, apud Plutarchum. pro iisdem autem sunt κέρας & κεραία, &, ut divino, multo scitius Scholiasta legit, κεραίας, ad 4. 906.

4. 891. εὐκροῆς] 4. 821.

4. 892. ἀνθεμόεσσαν, *Anthemoeffain*] perperam. nam hoc quoque loco pannus, unde fabulosa conficiantur nomina, deficit.

4. 897. προσώεσκον, *oblectarunt*] è Scholiis, ἔπειν. Sed ibi legendum erat ἔτραφον aut alio sensu ἔπειν, satiabant. de illo verbo est in 1. 909. Hæc autem fabula abstrusior fortasse ad amplificandum decus prisca Sirenum pertinet, quæ solo Proserpinam cantu nutrierint. Sed immutatae sunt plane postquam à Musis victæ discesserunt & deplumes.

4. 900. ὄρμη, *alta*] è Scholiis sinistre acceptis.

4. 906. τανύσας, *extendens*] non cithara extenditur, sed corium. Orpheus, Εἰ μὴ ἐγὼ Φόρμιγγα πλαιόμεν παλάμησι. Alibi, αἰείετο πηκίδα καλλιῶ. Mihi hic τανύειν esse videtur protendere vel ante se tendere, atque adeo tenere manibus. Sic enim ἐπίπτη ἰμάσι currus, continetur loris, οἷα πλεκτὸς δι' ἰκρίων. Il. ε. vel δεσμῶτι Il. κ. ubi de dentibus galeæ scortæ est sermo, qui intus loris obductis tenentur, ut exterius adhærescant. 4. 890. Contra Ulyss. τ. κίονες ὑψὸς ἔχοντες, hoc est ἀναβαίνοντες, in altum tendentes. 4. 940. Sed & arridere cui possit τανυσμὸς χορδῶν, de quo in Ulyss. φ. & carminum Horatii initio, ubi tendere barbiton dicitur Polymnia. ἐν respondet τῷ 2 etiam Latine, in manu tenere. Quia & ὄργανον est ἡ χεὶρ & locus. ut clare perspicitur in Ps. 25. πῆρ' ἢ σὺ Deus tenet in manu calicem, vel calix est in manu Dei. 4. 982. Plautus Mostell. abripite hunc inter manus. 4. 1144. 4. 1155.

4. 907. κραυπνὸν μέλῳ] μέλῳ τάττεται καὶ τὰς ὀξύτητας καὶ βαρύτητας σιχρίων. hoc est vocabulorum: Dionysius Halicarnassensis πρὸς δημ. δεινότη. Gellius mihi altitudinem utrumque semel videtur appellasse. l. 16. c. 18. *Altiot* (vocis mensura) μέλῳ. Nam vox alta, qualis quidem est puerorum & mulierum, acuta dicitur: ὅπ κινεῖ τὴν αἰσθησιν (ἀκρωτὶ καὶ ἀφρωτὶ) ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ ὅτι πολὺ. 2. πρὸς ψυχῆς, τ. 86. Nimirum stimulo egebant magis nautarum animi quam veete.

Εὐπροχάλειο] Hanc verborum esse virtutem censeo, & προχάλειο quidem. de qua Dionysius idem in Isocrate, & Horatius loquitur, cum verba ait per dithyrambos devolvi. Non enim languidam tempus sed facetam orationem postulabat: nihilo tamen secius ista ad quantitatem vocis & modum pertinent, quem musicorum vulgus vocat tactum. neque enim putem μινυρισμὸς & vinnulatas voces Orpheo aut Nautis magis convenire quam Sirenibus: quæ omnia quam testatissima sunt verbis sequentibus ὄφρα & ἄμυδις, ὡς φυσικώτατα excogitatis.

4. 908. κλονέοντῳ] Orpheus, χελυκλόνος Ἐρμάωνος, Mercurii.

4. 911. ἄκλειον] Hæc egregia dictione σύγκλεισις cantus Sirenum & Orphei obsignatur. Comprehendit autem sermonis crebros hiatus & obscuritatem, & quicquid Orphei opponi cantilenæ potest.

4. 912. εὖς, bonus] Etymologus, γυναικὸς καὶ ἰαχυρός, καὶ ἀγαθός. 4. 897.

4. 913. πρὸ φθαίμεν, praescipatus] sed active hoc loco ponitur, ut ab Aristophane ἀνέωξάς με φθαίσας, & Homero, ὑποφθαίμεν εἶπεν. hic igitur erit sensus, antequam vel ipsi enavigassent Sirenes, vel iste retineretur à sociis, insiluit.

4. 917. ἔρυκα] Hujus fabulæ soboles est ea quam persequitur Diodorus l. 4. de Eryce Veneris marito,

326 JEREMIAS HOELZLINVS
Butæ filio. Eryx tamen mons apud Polybium est inter
Drepanum & Panormum.

4. 924. ὑπὸ, *pra*] quasi sit ὑπὸ κύμα] *Θ*.

4. 925. ἤχ] Fluctus poeta ait insanire formidolosus, ubi ignes eieciuntur. Quare Vulcanus follibus ludum dare jubebatur.

4. 936. χάσμα] hoc reprehensum ab Julio Scaligero munierit Artemidorus in *ὄνειρα*. ubi hoc prosperum esse signum ait. Eadem autem fere est signorum interpretatio quæ dormientibus objiciuntur & videntibus.

4. 936. *παραβάδην*, *ex obliquo*] est Homericum *διεβῆξ*, quod est *ἐκ πλάγῃ*, & quia multi sunt *πλάγιοι*, hoc est æquo spatio inter se vel à navi distantes.

4. 942. itaque *πλάγιοι* erant navi, nec recta ei obvertebantur.

4. 937. ἐπήτριμοι] hoc Scholion recepit iisdem verbis Varinus. sed inest *σλοικόν π* in verbis, *ἀλλήλους* & *νηχόμενοι*. Explicari autem potest illis v. 242. *ἄλλοι δὲν ἀλλήλοισι*.

4. 943. *κόπην*, *feriebat*] navem inter fluctus feriri à fluctibus novum non est. *κόπην* est hoc quidem loco pellere feriendo, quod dilucidius cernitur in *ἀντικόπην*, *περικόπην*, aliis.

4. 945. *κρημνοῖς*] *κρημνὸς* censeo esse fluctus altos & præruptos atque adeo pendulos. Virg. *Hi summo in fluctu pendent, his unda debiscens Terram inter fluctus aperit.* nec aliter dicitur *aqua mons*.

Ἐναλίγκιαι ἦέρι] Quia dæmonum corpora ærea faciunt Platonici. Ne quis Nereidum agilitatem mireretur valdius. vel simplicius cape. ut est mons ærius, hoc est altus.

4. 947. ἠρήρεινλο] putem hoc *τμητὸν* esse ὑπερήρειον.

4. 948. *αἰγιαλοῖο*] ut est Ulyss. ζ. de Nausicaa. & Ulyss. θ.

4. 952.

4. 952. μετὰ χρονίω] ποτὶ νέφεα σκιδέντα, Hom. Nam signatur σφαίρας παιδιὰ, quæ dicebatur ἔρηνια, & erat pilæ εἰς ἔρηνον ἀναβολή. Eustath. Satis autem erat operosus hic ludus. Nam ludentium alter resupinato corpore altissime eam submittebat, alter inter saltandum & salientem sine terræ contactu eam excipiebat.

4. 955. ἐρδζόμενον, frementem] 4. 800.

4. 961. αἶσα] Schol. ἀλασήματ' μοῖραι· probrosum sane deabus, ni significare poëta rei arduitatem velit. Ut sit portio altera νυχθημέρα, seu dies vernus artificialis. Nec tamen video quid impediatur, quin trihorium vernum possit intelligi, hoc est, una ex quatuor diei verni partibus, aut hora etiam una de duodecim. Quæ enim hic extra hoc spatium fieri memorantur 4. 979. ea quatuor horarum intervallum videntur excedere.

4. 965. τρινακίας] Sic δῖφρονότερον μετονομασθεῖσα, cum prius esset τρινακρία, Strabo l. 6. Est autem δῖφρονία, mollior περφορεθ', quæ & δῖσομία.

4. 974. καλάβροπα, baculum] alibi legitur καλαύροψ· ut II. ψ. cujus loci in Scholiis mentio. videatur alicui esse καλαύροψ, ut insertum sit vel ἰασὶ υ, vel β Λισλικῶς.

4. 978. κεράεσιν] in κεράεσι δακτυλισμὸς est.

4. 979. ἐπ' ἡμαῖ, uno die] perperam.

4. 983. ἀμφιλαφῆς, magna] Scylax de eadem, λίμνας ἔχουσα τρεῖς καὶ πλὴν πόλιν. τρίτων ὁ εἰς κάλλισ·. vel non nuda gignentium, ut Sallustius loquitur. In ea enim insula ὄγχνη ἐπ' ὄγχνη γηράσκη, μήλον δὲ ἐπὶ μήλω. II. η.

4. 983. πίερα, dives] ex sensu poëtae, si de urbe aliqua sit sermo. Xenophon 6. ἐπὶ λιπυκῶν de eadem hac Corcyra, ἐδήκ' ἐξεργασμένη μὴ παγκάλως ἐπεφυτταμένη πλὴν χώραν, μεγαλοπρεπεῖς ἡ οἰκῆσεις ἐοικῶνας κατεσκαδασμένης ἔχουσαν ἐπὶ τῷ ἀγρῶν. Homerus ἐρίβωλον vocavit, Dionysius λιπαράν.

4. 985. *πρωτέρων*] Et inuerecundiorē istam fuisse
priscorum philosophiam omnes concedunt.

4. 986. *οἱ ᾗ*] forma loquendi scholiastis usitatissima.

4. 990. *ἐκλήϊσαι ὄνομα*] Scholia *πεφήμεται*. melius
Hartungus, vocata est. Virg. *& te crudelem nomine dicis*.
Ergo ὄνομα pro κατ' ὄνομα. Eurip. Jone, *τίπῃ κελή-*
σμήνῃ Μακράϊ. 4. 1153. 4. 1514.

4. 992. *ἤνῃ*] *Ul. η. αἰεὶ γὰρ τὸ πάρῃ γε θεοὶ φείδον-*
ται ἐναργῶς ἡμῖν, & quæ sequuntur ibi.

4. 994. *ἀγανοῖσι*] aut *ἀγανῆσι*, κανονικῶς. 4. 942.

4. 998. *ἀνὰ πληθύν, in populo*] Cui scilicet erant
immisti, aut magis ipsi inter se, 4. 1058.

4. 999. *τῷ, εἰ*] populo. tanquam esset τῆ. Meos est
sensus, τῷ referri ad οἶον. ad quod exprimendum ite-
rum Latinitas fere est inutilis. Il. λ. *αὐτῆ Τῷ ἰκέλη, ὡς*
εἰ ἐ βιώατο &c. 2 Corinth. 11. *μετὰ χημαλίζοντες ὡς Ἀγ-*
κνοι δικαιοσύνης. Cicero, *Similes sunt ut si qui dicant gu-*
bernatorem nihil agere. & quod est non dissimile atque in
Salonium.

4. 1000. *βοῆ ἐνι*] *jungo, ἐπιθωρήξασθαι.* aut *βοῆ ἐπι.*

4. 1003. *ἐπέρησαν, penetrarunt*] inepte ad senten-
tiam penitiorē, qua Colchi secutores à Colchis se-
cutoribus distinguuntur.

4. 1004. *ἔξαιτον, abreptam*] perperam. Sensus, in-
tegro pellis jure, primum Medea est reddenda 4. 231.

4. 1006. *ἀτροπίησι*] *ἔρηξ* Exodi 1. Græc. βία quod
est tenuius. Schol. *ἀμετὰ τροπίαις*, 4. 1047.

4. 1007. *αὐθι, ibi*] melius 4 *Æn.* *Nunc olim quocum-*
que dabunt se tempore vires.

4. 1015. *ὦ πατρί*] 1. 285.

4. 1016. *φέρβεται*] huic respondet Homericus *αἰνῆς*
σιτοφαίγῃ, *Ul. 1.* qua de re 1. 685.

4. 1017. *σὺν κελῶθῳ, cum impetu*] *κέλαθῳ* etiam
videretur esse itus, ut in Homeri loco *Il. γ. θεῶν δῶπιπε*
κελῶθῳ, quem Eustathius non sat candide interpre-
tatur.

tatur. Est autem totus, ut ego arbitror, μιμητικός, hoc sensu. vis desperem reditum in cælum, seu ἀποθέωσιν. unde Virgil. *Quid me cælum sperare jubebas?* Superest ut dicam signari Ætæ in Græciam irruptionem, de qua 4. 741. & seq. Sic Pindarus, θεῶ σὺ παλάμα. ut hic oriatur sensus. Nos repetimus nunc Medeam, mox Ætæ duce repetemus pellem & Absyrti ulciscemur eadem. 4. 230.

4. 1023. ὄτ' ἤλιτον] 4. 413.

4. 1024. μήτηρ, virginitas] probissime. 1. 288.

4. 1027. τελεσφόρον] quod accipi puto, ut 1. 252. 1. 917. & ἠθικῶν 1. βίβλ. τέλει.

4. 1028. ἀπορρήτιο] hoc maxime in optatis olim fuisse cognosci potest ex 4. 534.

4. 1031. ὑμέων] σύγχυσις in mulierem turbatam exacte conveniens. Est enim ὑμῶν ἔνεκεν.

Ω.] Stephanicum, ὦ, recte, 4. 1383. Ὠρακλιισμόν autem in ὦεῖ & ἀμφὶ à Scholiasta hic annotatum jure notat H. Stephanus.

4. 1032. ἰότης, consilio] imo opera. Ul. λ. Areta sic loquitur, — πολλὰ γὰρ ἡμῖν κτήματ' ἐνὶ μεγάροισι θεῶν ἰότης κέοντι. Quod Comicus dixisset, *deum virtute.*

4. 1034. ἐκκείρειτε, metebatis] Schol. ἐξεθερίσατε, & sane fuit ἐκκείρειτε. Emeterere est in Horatio, ut ἐκπικρ.

4. 1039. γλυκεροῖσιν] ἐνηλαγαμφύως. ut tunfus gallæ sapor. 4. Georg.

4. 1042. δείσατε σωθεσίας] Hinc est quod timidi Latine sunt religiosi, & Maronis, *jura fidemque supplicia erubuit.* & βασιλῆε ἐφετμὴ μὴ κέπιδείδθι, 2. 617.

4. 1043. νέμεσιν] Scholia νεμεσητὸν, falso. Jungenda enim νέμεσιν θεῶν, ut est νέμεσις ἐπέων in Epigrammatis, & Horatii Epodis, *euntium indignatio.* ad ἐς χεῖρας, ἔξωθεν aut ἀπὸ κρινῶ ληπλέον, δείσατε. ut idem Horat. *penna metuente solvi.*

4. 1046. οἶδθι αὐτὰς] puto esse, quod οἶδθεν οἶ,

2. 28. & alibi. *περβαίλωμαι*, in Schol. est f. *περσβ.*

4. 1047. *ἀτροπίης*] ἔνεκα. ut *felix cerebri*. Horat.

4. 1049. *τήνυσιν*] *prehendendi causa*. Genes. 3. 17. *ἤρῃ*. Hic priscus est *preecantium gestus*, ut manus in cælum tendant, tanquam *prehensuri Deum*: ac is hoc *everso seculo abunde risum movet*.

καί] Gallicum, *κε*. *præferam huic illud*, & *legam eis ὄψεσθαι* 4. 1039. Nam sic *καί* positum Il. χ. v. 53. & Scholiasta retinet *καί*.

4. 1058. *ἀν' ὄμιλον*] 4. 998. contra, 4. 1068.

4. 1059. *ἄνδρες*] *ἐλείπει ἢ σῶ*.

κατὰ κήλησε] *verbum παρορθεῖν* in Lexicis.

4. 1064. *χηροσύνη*] ut ponitur ab Homero *χίτη*. vel *ἀ χηρόσῳ*, *ἀνάλογον τῷ γηρόσῳ*.

4. 1067. *εἰλείπει*] hæc iteratio non est *vitiosæ ὁμοιολογίας* tribuenda, sed *τῷ καιρῷ λέξεως*.

Πεπαρημόν] Sic est in Il. ε. Lucæ 2. *ψυχῶν διελθούτων ῥομφαία*. & *Περίξων* 7. *διεπρίοντο*.

4. 1068. *τῷ*] 2. 1135.

4. 1072. *κρείδιον*] *ἡγήσῃ ἡγήκ*, *ducem adolescentiæ tuæ*, Proverb. 2.

Θαλεροῖσιν, *efficacibus*] *pro μαλακῆς & juvenilibus* ponitur, atque adeo *conjugalibus & familiaribus*, quod velle utriusque videtur *relati expressio*, ut in Marone, *frater ne desere fratrem*. Eadem de re bis legitimus *φίλ*, *φίλε*. Sed alterum tamen *ultro consequitur*, *efficacitas videlicet*, qua fit ut non *verba modo sed rem loquamur*. quo merito Horatius *Maronianam orationem facetam* judicat. confirmatur autem hæc *expolitio mea* eo quod est 4. 1096. & seq. At ut hoc quoque *ἄπυμétrως* dicam, *facetis mihi videtur dici pro facietus*, nempe *cujus χάρειν πρὸς ὤπιον* est, ut *rosatum est*, ubi *multæ sunt rosæ*: sane *χάρεις* *venustas*, aut *accenditur ὑπὸ χάρεις* aut *inflammatur*. Nam *ἐξαιρέτως* *pars capitis non capillata* hoc *promeretur*, ut *vocetur venusta*,

venusta, cujus quasi thalamus penetratior, oculi, quibus lætus faciei honos à Virgilio peculiariter transcribitur, & Hesiodo, cujus est, *χάριν ἀμφιχέαι κεφαλῆ*. Unde profluit τὸ ἡδὺ, cui si associetur καλόν, eam aliquis faciem absolutam & κεχαρισμένην ex vero appellaverit, & ejus possessorem facetum. quæ vox veteri sua patria abdicata, ad ἀγγλῶν migravit. Quia ut Dionys. Halicarn. ait, ἡ ἀκροῦ ὁμοίον πᾶσι τῆ ὀργῆ. Quocirca oratio faceta est ἡ δὲ ἀπὸ καλῆ, quod ubi conjuncte reperiunt aures, *δὲ κῆντι κὶ ἔδεν ἐπὶ ποθῆσιν*, ut idem loquitur Criticus in *πρὸς σιωθ. ὄνομα*. Nec tamen continuo facit oratio faceta quod vult, ut censuit Donatus, quod magis proprium magicæ aut imperatoricæ; nec Comica oratio faceta est, nisi loquendi usu: quandoquidem destituitur fere τῷ καλῷ, ejusque parte non ultima τῆ σεμνολογίᾳ. In Glossis igitur *μὲ πρὸς θήκης*, quæ imbecillitatem prodit, Facetia dicitur *χάρις κωμική*.

Πρὸς Πύραγγο, orabat] Atqui hoc illud est quod 4. Æneidis, *reginam ambire furentem*.

4. 1073. *ναὶ φίλῳ, profecto dilectus*] Est sane approbatio eorum quæ hic fuerunt jam dicta, *κὶ τὸ σιωπώμενον*. Matth. 11. *ναὶ πᾶσι*. & sæpe Homerus, *ναὶ δὴ ταῦτα*.

4. 1076. *ἴδμεν*] Exodi c. 5. *πῆρ πῆρ κὶ*. hæc exponuntur à poëta 4. 1101. Psalmo 79. 9. *πῆρ κὶ*, periculose vertitur quæ (gentes) non agnoscunt te. Nam pro his Deus est orandus, ut ipsum agnoscant. Est igitur hoc ad implacabiles piorum hostes applicandum: qui iidem præfracta Dei contemtionem agunt male.

4. 1078. *κατέκλασε*] *σιωθὺ πῆρ καρδίαν, Προξέων 21.*

4. 1081. *χεδάθεν, ferme*] *scitissimæ ἐννοίας conspurcatio.*

4. 1084. *ἔθεν*] ipsa Medea. 3. 1187. 4. 95.

4. 1089. *δύς ζήλοισι, acerbi*] nec male. Ill. η. explicatur ab ipso Homero, *μαψιδίως κεχολῶσται*.

4. 1090. μήσαλο] ut Sophocles in Antigona, Τί τῶν
ἀνιᾶς με;

4. 1092. ἔδ' ἄσπυτηλῆ] in Epiro magna, Ul. σ. ubi
de hoc Echeo plura.

4. 1093. κέντρα] Dirum supplicium, maximeque
filia. Jehoschuae 23. Gentes erunt vobis in flagellum
lateribus vestris, οὐρανὸν οὐρανῆ. Eandemque ῥαῖνα
Cyclops subiit Homericus.

4. 1094. κάρφετι, τορμετι] quod esset σρεβλύτι
vel βασανίζετι, vel σράγετι.

4. 1095. χαλιθόν] χαλκᾶς κειθᾶς, Etymolog. ubi
hoc Nycteo adscribitur. Sic autem duritiem laboris
& granorum significari putem. In Scholiis, ἀλιτῶσι
f. ἀλιτῶσαν.

Εὐὶ καλιῆ, in casa] καλιᾶν esse puto qui καλιῶς apud
Hesychium, nempe δεσμωτήριον. quod ἄφρημος est
οἴκημα. alias κῆρ carcer à κῆρ clausit. Livius, ut in robore
& tenebris exiret. Auxiliatur meæ sententiæ Ὀπίθεω
ὄρφναίη, & quod de Schimschone exoculato scriptum
est Judicum 26. Hazzæ erat molens οὐρακῆ τῶ, in
domo vincitorum. Æschylus in Agamemnone dixit
σκόπον, ex emendatione Jos. Scaligeri. respice sis ad.
I. 170.

4. 1100. ἀλλὰ διός] utinam hæc omnibus verba tri-
bunalibus incidantur! quorum putissimus fons est.
2 Chronic. 19. v. 6. πηγή ἰσχυρῆ. Nempe iudices non
sunt iudices, sed subiudices Dei.

4. 1102. βασιλῶτερ, potentior] recte hoc. Home-
rus enim sic se explicat Ul. ο. Non tamen est exceden-
dum hoc regni genere, quod ἄβαρβάρων dicitur 3. Po-
lit. & ab aliis magis rebus quam virtute commenda-
tur, & diuturnitate. De regni Colchici amplitudine
tradiderunt Plinius lib. 6. Strabo lib. 11. Barbarorum
vero firma esse regna demonstratur illic. Quia censean-
tur regna, quatenus sunt legitima & patrita, tum quia
sunt

sint in barbaros, seu Asianos, capita nempe servilia: unde illa herilia esse & tyrannica incipiunt, ut verti quis potuisse arbitretur, imperiosior, quod & utilius est ad sententiæ tenorem. Areta dixerat plus gratiæ à Græcis esse expectandum ob vicinitatem, quam ultionis ab Æata metuendum ob longinquitatem. Negat hoc Alcinous, cui & potentia illius erat cognitior & ingenium, quod libris superioribus satis est depictum. Firmatur hoc evidentissime verbo ἀθερίζεμεν; & alterο ἐθέλων. Quas ob res βασιλεύπερ aliter dicitur Agamemnon, aliter Æates, & quidem lacesitus injuria.

4. 1104. μὲν πᾶσιν ἀνθρώποις] quia unæ nuptiæ ratæ habentur jure naturæ, quæ mysticæ illius copulæ apparatus in duos direxit solum. Juri gentium consentaneas esse nuptias primas inde colligi potest, quia nemo duas vivas habet uxores, suffragante bonâ conscientia. & κρείδιον λέχῳ, legitimum & merito primum existimatur; licet Persæ apud Herodotum existimarint se cum pluribus κρείδις ἀλόχοις vivere jure posse. Jus divinum pro me stat aperte, Exodi 22. v. 16. cui nihil patris derogat scævitas, de qua v. 17. ibidem. Jus civile Romanum Alcinous ignoravit, utpote novum & particulare. Denique Canonicum jus nuptias sine parentum consensu contractas dirimi vetat.

4. 1107. ἰθύνω, volo] pravissime. Quia enim contractus iste agnoscit tribunal δικαίᾳ ἐπανορθωτικῆ, signatissimo poëta utitur verbo. 4. 1105.

4. 1113. μετὰ ποιπνύουσι, observantes] ποιπνύειν Homerus ipse explicat, ὄπισσ' ἀμύως πονεῖσθαι, Ul. v. 4. 1399.

4. 1117. ἰὸν, solum] Flor. & Steph. ἰών. quod melius
4. 1186. Estque hic ὠθύσεις. qua oratio ἀπαγγελικὴ revocatur ad Δαλογοσικῶ. Epico carmini convenientiorem. 2. 1217.

4. 1125. ὑλικῶ ἐν λιμνῆι] sic σῶμα Πόντον, 1. 990. Scholiastes hic alio peregrinatur, nec attingit rem ipsam.

Πᾶσαι]

Πᾶσαι] legati virtus duplex uno comprehensa verbo.
4. 1128. μακάρεσσι] ad libationem.

4. 1129. Ἐπιβώμια, votiva] & hoc aliquis inscitius esse dictum censeat. Ἐπιβώμι Ⓞ est Ἐπὶ βωμῶν aut ἐπὶ βωμόν. In mea versione fuerat scribendum, *caste jugulatis in aras*. ἐρύσασθαι esse puto pro αὐτὸν ἐρύσασθαι, ἄνω τρέπειν jugulandi causa. Pausanias Grammaticus καὶ ἐπὶ θυσίας κείσθαι τὴν λέξιν ait, in παρεκβολαῖς Archiepiscopi Thessalonicensis ad. II. σ. Virgilius cum hunc locum animo teneret, ut equidem sentio, sic expressit. — *partesque ex omnibus agris In flammam jugulant pecudes.* Cui non adeo dissimile quod in Iphig. Eurip. ἐπιβώμια σφαγία. Virgil. *Multa tibi ante aras nostra cadet bestia dextra.*

4. 1132. μελίφρον Ⓞ, melliti] è Lexicographorum pulpitis raptum, ut omnia. μελίφρων est ὁ φρονῶν τὸ μέλι, ut μεγαλόφρων, ὁ μέγала φρονῶν. alio modo αἰ Ⓞ dicitur μελίφρων, quem tamen ipsum ignoratunt. Quod enim Eustathius explicat, μελιφρῶν, id nimis est grammaticum & quæsitum. Alius mihi est animus, hic nimirum. φρονεῖν valet νοεῖν, quasi mentare, mente uti, cogitare, sapere. Inde est quod φρονεῖν valet αἰσθῆνεσθαι, sentiendi exere facultatem, in Sophoclis Aiacæ, ubi commendatio ἀλυπίας. ubi tamen, quod neque H. Stephanum latuit, de dolore animi cum loqui certum est, qui etiam in corporis ἡδυπαθείᾳ summus esse potest, ut Psalmo 14. 4. Ab hoc igitur communi sensu ad proprium proclivior verbi erat devolutio, quamvis ejus usus exempla non suppetant, indeque ad gustatum. Quoniam vero id quod nos passive sentimus, simul active sentitur, & active sentitur quid, cum immittit sensui αἰσθητόν π' idcirco quod gustatur id non sapi sed sapere dicitur, hoc est, sua qualitate γέυσιν irritare. Unde cognoscitur μελίφρονα οἶνον esse qui eo palatum sapore inficit, quem mel solet, quod est, καὶ τὸ μέλι.

4. 1133. πολυκμήτιο, utilis] nihili est hæc interpretatio. nam sic olea dicitur, quod multiplicem poscat culturam. Virgilius igitur 2. Georg. solum χεῖκῶς loquitur, Non ulla est olea cultura. Plinius, ars vel major oleum quam mustum temperandi. vide sis cætera l. i. c. 15.

Πῖαρ ἐλαίης] Maroni ibidem, pinguis oliva. i. i.

4. 1135. ὦ ἐνὶ κέλπῳ] 3. 734. Macris tactum fulmine Bacchum exceperit & educavit.

Υῖ περθε] De lecti apud veteres structura Eustathius ad Il. ω. ὑπόκειται τὰ δέμνια, Ἰπιβέβληται ἢ τὰ ῥήγεια, ἐσορέθησαν δὲ οἱ τὰ πηλῆς ὑπερθεν. δέμνια itaque erant quasi solum lecti, seu κλινὴ ῥήγεια, χάριν ἀναπλώσεως, culcitæ; cui delicatiores instraverunt postea ἐφάπλωμα, lodicem, quamvis istud in glossis culcitra appelletur. Τὰ πηλῆς sequebantur, ἐπὶ σκέπῳ vel etiam Ἰπιφάνειαν. tandem χλαῖναι, εἰς ἐνδυσιν. Videndus Ulyssæ η exiens.

4. 1143. πμήεις γάμῳ] Prætextu & splendore pellicis aureæ velabatur & raptus ipsius, & eum secutarum nuptiarum, δυσαινῆτων ὑμναίων, ut vocat Orpheus, culpa. quæ non cælatur verbo μιγλιῶαι, 4. 1115. 4. 1164. de quo 2. 1027. cujus ejusdem est κρύπτον ἢ γάμων αἰδέσιμον ἔργον. Sapientiæ præterea & prudentiæ contubernium excusatur beatitudinis dignitate inæstimabili.

4. 1146. θυσιάνων, simbrus] at apud Hesychium θυσιάνηρ exronitur δασύκερκ.

4. 1157. ἀρίδηλῳ, manifestus] otiosa vox, si hoc modo sit capienda. Sed est pro ἀρίζηλῳ, & hoc idem cum ἀγάζηλῳ. 4. 1006.

Ὀμίλον] vera lectio est in Florent. ὄμιλῳ.

4. 1161. ἔ μὴ] ut in vita, sic in ποιήσῃ imitatrice vitæ, plurimum valet τὸ ἀπεσοδόκηλον. & excusantur hic nuptiæ militares & tumultuariæ.

4. 1166. ὄλω ποδὶ, toto pede] & quis non ita convertisset? aliud tamen mihi mens poëtæ suggestit; & Aristoteles

stoteles τ̄ μὲ τὰ φυσικά δ. cont. 32. qui ὀλόμητ̄ε quamdam ait esse ἐνόμητ̄ε. ideoque solus vere est ab ὀλ̄, intensa prioris syllabæ quantitate. & hæc est Ἀγίνοια poëtica, qua vix alia est illustrior aut παύλωντέρα. Lucretius huic æmulus lib. 4. medio de fonte legetum *Surgit amari aliquid, quod in ipsis floribus angat.* Ovid. *nalla est sincera voluptas: semper triste aliquid lætis intervenit.*

4. 1169. δέμ' ἔχεν εἰ] Euripides φόβω, εἰ πικρὰ ἀδύπτη. 1. 291. 1. 1285.

4. 1170. φαέεσσι] Mendosus locus, cujus veritas scriptura in scholiis, φαρέεσσι non facit phrasin. Si retinendum sit ἀμβροσίησιν, haud absurde scriberetur δαΐδεσσι, aut vulgatum staret, quod exhibere malui, quam conjecturam meam legentibus obtundere pro oraculo.

4. 1171. ἐγέλασαν] extra ordinem: ne fuisse cacinus ille existimeretur, qui vel media auditur nocte. Catullus, à luce resurgent. Cui contrarium illud Homericum, σκιδώωντο πᾶσιν αἴγυαί.

4. 1175. χερνήσ] quam Scylax tradidit ὀλίγω ἰλάστω εἶναι τ̄ Πελοποννήσ, tanto mirius est aut tenue aut nullum ejus rei extare in tabulis vulgatis vestigium. In ea est, ut puto, Buthrotum, quod ut Strabo L. 7. tradit ἰσημόνον ἐν τόπω χερρόνησιζοντι.

4. 1176. σωθεσίησιν] 4. 1010.

4. 1177. ἐνθ'] nonne rectius foret ἐν δ'; judicet qui legit.

4. 1178. ὧ ὑπο πολλοί] multi regalis hujus scripti auctoritate usi lites urbanas sopierunt. Iliad. β. Λοῖπός δ' Ἀτρεΐδεω Ἀγαμέμνονι ἀντίθ' ἐλθὼν Δέξαίε' οἰσῆπρον. Ως αὖ ἔχη σύμβολον αὐτὸ δ' ἐκ βασιλέως λέγαν τε καὶ ποιῆν. vel antecessores sunt οἱ πολλοί, ut commendetur scriptum ab antiquitate, ex Il. β. τὸ μὲν Ἡφαιστὸς κάμει τάλων, &c.

4. 1179. ἰθείας] hoc enim est Psalmo 45. τὴν ὁρᾶν.

4. 1188. ἀπὸ τῆς] legam ἀπὸ τ. ut 4. 1208.

4. 1191. νεοζυγες] scribi curabam, νεόζυγες.

4. 1194. ὑπαι φόρμιγ[ο]] Pindarus i. Pythior. φόρμιγ[ο] ἀκρί βασις. i. 538.

4. 1195. σιγαλόεντι πεδίλω, *tacito pede*] utrumque male. calceis multum curæ artisque impensum quis nescit? nihil tamen neque hic neque in sequentibus carminibus vidit pristinus interpres Latinus.

4. 1201. ὡς] nihil de concepta sententia demutavit. alterum igitur mihi ὡς videbatur πονισέον.

4. 1203. ἀλέγνε] πείρατα, quod resumendum similiter ad ἔχεν. Atque hic incorrupti iudicis ingenuus est color, In sententia recta permansio; idcirco rigide rectum tenet sceptrum.

4. 1205. ἐπιζυγνώαι] interpretor firmare, quomodo Latine aliquid dicitur legibus vinciri. Iudicibus autem usitatum est ut suo iurejurando abscindant appellationes, ampliationes, comperendinationes, Ἰππεσις prolationes, & quæ his sunt affinia. Latinus interpres verustior neque aliis hic lucem præfert, & ipse quod dicit aut loquitur nescit.

ἔχεν] nempe πείρατα. quamvis τμησις videri possit, pro ἐνεῖχεν, si πείρασις avellatur verbo. Sed vid. 4. 1203.

4. 1210.] in Schol. σωεῖναι duci rectius queat à σωίημι, quam σωίειμι. ut ita parum ibi explicetur. & quomodo σωίθεις esse poterant quos Alcinous eum ante diem non viderat?

4. 1213. μὲν χρόνον, *aliquandiu post*] non potest hæc stare interpretatio cum illo δὲ μάλιστα, 4. 1211. Est autem id quod Lucianus dixit ἐν χρόνῳ. Aliter Julianus, μὲν δύο χρόνους, post biennium.

4. 1214. μέλλον] hunc memorabilem verbi istius usum interpretatione studebam æquare.

4. 1215. νεσαίης] Hic lacuna est in Scholiis, quam è Scylace explevi his verbis, ἡμέρας μιᾶς.

4. 1217. δέχοντες, *excipiunt*] Hesychius rectius ex-

poneret, *πρὸς διαδέχοντα* vel alius aliquis, *νομίζοντα*. itaque ego accipio *παθητικῶς*. Existimo autem fuisse *δέκω*, *δέδοκα* & hinc *δοκῶ*, & pro *δέκω*, *δέχω*, usitate *δέχομαι*, quod est accipio, aut magis acceptum probō, ceu *δόγμα*.

4. 1223. *ἔρϙ*] quid sit *ἔρϙ* nondum est accurate declaratum; recte exponitur *φορὸς*, quia sic via ferens quæ recta ducit ad locum destinatum, *φορᾶ* non *πλευρία*. Ergo *ἔρϙ* puto esse qui recta fert navim & cursu brevissimo; ac ἐξ *ἔριος* *Μηδραμειν* in Mechanicis Aristotelis, non ἐξ *ἔριος* *πνοῆς*, ut licenter exposuit H. Stephanus (quid enim esset navigare vento secundo, cum non est ventus secundus?) sed ἐξ *ἔριος* *φορῶς*. postremo *πλευρῶς* *ἔρϙ* constat vel natura & vento à puppi, vel arte, & vento laterali. nulla autem machina effici queat ut ventus lateralis fiat à puppi.

4. 1229. *καρῆπν*] Acarnaniam significari existimo: quo migrarunt *καρῆτες* Aetolia ejeti. qua in re longus est Strabo & incertus lib. 10. p. 320. & legerem, *καρήτων*.

4. 1233. *Λιβυσιχόν*] ut *Λίγυς Λιβυσιχός*, sic *Λίβυς Λιβυσιχός*.

4. 1235. *σύριον*] ὅπερ κατὰ σύρονται οἱ πλέοντες, Scholia. Aliter in bello Jugurthino Salustius. *Littora etenimque & saxa ingentia fluctus trahunt*. Eustathius ad *περήγησιν*, ὅτι ἡ θάλασσα κατὰ καιρὸς πνας πολὺν ἔχει *ἔριον* *ἑπισυρομένη*.

4. 1236. *βιώατο*] pro *βιῶντο*. Jonice.

4. 1238. *ἑπιβλίφ*, *innatat*] alga magis aquæ innatat, quam algæ aqua. Ego verti, illudit. quod ut defendam est necesse. Ludo verbum derivant à Lydis non pauci, quos ita refutat Jos. Scaliger in Notis ad Catullum, ut asserat & ludias undas dici quæ perpetuo motu agitantur, & Ludium esse Latinum purum putum. ut ego prius amplector, ita posterius repudio. *Nam*
prin-

principio fuit λύζω salio (unde scaturio, in lexicis, & Ludius, ὄρχησις, apud eundem Scaligerum) aut singultio; nam singultus est ὄρμη ἢ πνέμα ἢ ἀνίσσα, item in eo πνεῦμα πιδᾶ, & ipse est πνέμα ἢ κίνησις, Aristot. Probl. sect. 33. Postea additum est β discriminis causa, quod & alias est Æolensibus usitatum. ζ autem in δ sæpissime abire vel pueris est cognitum. Hinc manifeste emergit βλύζειν esse ludere. itaque illud Maronianum, Georg. 2. *frondi tenera uri illudunt*, est, per ludum nocent, imo insiliunt. ut etiam 1. Georgic. *pestes varia illudunt*, licenter & proterve insultant aræ, ut equidem intelligo. Si quis tamen adhuc neget ista, eum convincam 4. 1266. ubi de hac eadem re est, Ἰπιτροχάει.

4. 1239. ἠερίη] ἠέρι ἴσα 4. 1246.

4. 1244. ἔλειπτο] ut non amplius natate navis qui-
verit in brevibus 4. 1271.

4. 1246. νῶτα χθονὸς] his declaratur planities montana.

4. 1247. ὑπερλείνοντα, circumjacentia] Sic venustas
& ἐνάργεια verbi obnubilatur.

Διλωκέες] Salustius ibidem, *ager in medio arenosus una
specie; neque flumen neque mons erat qui fines eorum discerneret.*

4. 1248. πάτον, viam] Scholiasta πείπαιον, locum
itineribus aptum. idem historicus, *Ibi per loca equalia &
nuda gignentium ventus coortus arenam humo excitavit. Ea
magna vi agitata ora oculosque implere solet: ita impedito pro-
spectu morari iter.*

4. 1252. ἐλομώοιο, perniciosi] ut 4. 1203. & seq. ἐλοὸν
παρβῶ. Sed hic requirit sensus, ut δείμα explicetur res
metuta. Eodemque modo παρβῶ declaravi. Quia
Virgilianum illud, *Parce metu*, aliter non stare, nec me-
tus per se perniciem secum trahit magis, quam δεινὸς
συμφύλαξ est, ut ait Xenophon in Ἰππάρχικῶ.

4. 1257. μῦειν] cum nave hic conclusi jaetabimur.
quia infidissima est statio.

4. 1258. πίζα, ορα] aut litus. Nam litus est ορα epici

4. 1263. πεπήότας] I. 356.

4. 1264. ἀμπνύσειαν, conuiescerent] perverse. Nam cum lignator respirat, cessat; cum ventus, laborat.

4. 1266. ξαινόμενον, percussa] non ita erat uentendum. Notunt Lexica κατὰ ξαίνεσθαι ualere etiam ueteri, aut carminari: quare neque hoc ignorare debuerunt, quod mihi hic succurrit, ξαίνεσθαι nimirum esse tenuari cum ea tenuentur quæ pectuntur. atque hæc est illa ἔχη, 4. 1238. & sic habet ηρῶ de oculis pexis, hoc est appetis, cum palpebrarum cooperacula sunt remota. 4. 1270. & seq.

4. 1280. ἀψύχοισι, mortuis] quasi aliqua spectrorum essent uiva. Sed qui tandem, ô Apolloni, ἀψυχα sunt spectra, quæ merissimæ de mortuorum animæ? Nonne dexterius cæcus ille Melesigenes εἰδωλα aut κάρλωα ἀμυλιῶα appellauit, animas inertes & ἀνοργάνους, denique excordes & incorpores? quæ tamen joco calvarias dixit interdum, τὰ κάρλωα. Sed non ita est impedita hæc res, quin possit explicari. Plerique poëtæ imponunt multitudini, cum spectra uocant animas corpore exutas. A quibus Plato sensit lib. 9. legum, ubi homicidam ait terri ab interfecto. Ac Platonem sequitur Euripides, apud quem Polydorus occisus, μητρὸς φίλης Εκάβης αἴσσω, σῶμ' ἐρημώσας ἑμίν. Ac idem se uocat Φάντασμα. At noster rem loquitur, illique osseis formis animam extinguit.

4. 1287. φαίνῃ] Hinc ebrius discessit Virgilius, cum scriberet I. Georgicorum extremum.

4. 1290. ἔσπερον] ὑπακυσέον δείλη.

Χεροῖν] hoc milites fecerunt uel summo in gaudio, uel in maxima rerum desperatione, & mortis metu 2. 731

4. 1291. δακρυόειν, lacrimas effundere] nempe pro uerbo habuit Hartungus, quod est nomen. & hoc ipse sibi finxit uerbum, cum sit δακρύειν.

4. 1293. αὐλιν, *lustrum*] Non heroicum est hoc, sed aut ferinum aut meretricium. 2. 1173.

4. 1296. θανάτῳ ἔπι, *propter mortem*] In historia Græca, πινὰ ἀπάγειν τὴν θπὶ θανάτῳ, vel πῶρα δίδοναι τοῖς δορυφόροις θπὶ θανάτῳ. Demosth. κακῶργος ὁ θπὶ θανάτῳ, nempe ὦν. ubi θπὶ potestatis est vox. ut *sub cultro*, &, *victima orci*, Horatius: *certa mori*, Virgil. Xenophon 7. παιδ. ἤλθεν θπὶ τῇ δίκῃ Κύρα.

4. 1298. πέτρης χηραμῶ, *petra caverna*] Nec improbo. sic enim est Jeremiæ 49. 16. ὑψηλὴ ὑψηλῆ, ubi itidem sermo est de nido. nempe ancillæ istæ altissimo nido, Alcinoi regia exciderant. Eustathius velit, *petra caverna*: quod placet. nam & ἀσιλάδα reperimus apud nostrum, & πέτραν ἀσιλάδα. quæ est appositio ἐβραϊκῶ ἀσλάτη.

4. 1301. κινήσωσι] Quia cantio non minus est motus, quam οἰκοδόμησις, μάθησις, κύλισις, 3. Physic. 7. & cantus movere, in Virgilianis est. & ex Euripide quidem.

4. 1304. ἰήλεμον] quod sic deduco, ἦ λάμῳ, heu Lamus, aut etiam πρὸς ἡ? Deus cur? nempe me adeo deseris? Est enim cantici lugubris initium. ut Psal. 22.

4. 1309. ἠρώσασαι] in scholiis etiam explicatur πρῶιναι, legendum igitur esset ἠῶσαι. sed retinenda est vulgaris scriptio, & in scholiis pro πρῶιναις scribendum ἠρωίνας, ut tamen scias locum esse mancum. Quia revera heroës mortui credebantur esse dæmones.

4. 1310. παμφαίνουσα, *apparrens*] vel collucens, nempe τὸ χέσιν ἐνοπλῳ in Luciani Dialogis.

4. 1311. ἐφ' ὕδασιν, *ad aquas*] sed potest esse, θπὶ χυτλώσῳ, ut Callim. ῥόω ὕδατῳ.

4. 1312. ἐνθιον] cum sol diei pater maxime est ἐν θι, in æthere.

Ὁ ξύταπυ] quia radii solis quo magis sunt perpendiculares hoc calfaetant vehementius: ea est vis reflexionis.

4. 1314. πέπλον] meum. de quo 4. 1294.

4. 1315. αὐτὰρ ὄγ' εἰς ἐτέρωσε] Totidem verbis Exodi 3. 7. πρὸ πρὸ τῆσιν &c.

4. 1320. ἐφ' ὑψηλῶ] hoc est ἐφ' ὑψηλῆς. 4. 1359. & inversim Herodotus, ἀφίεις ἔπι γῆς.

4. 1322. οἰσπόλοι, *solitaria*] 4. 1333. ἐρημονόμοι. Sed huic obstat quod dicuntur αὐδήεσσαι itaque & ipse hic earum grex adesse fingitur. Scholiasta mihi venior videtur; Si modo aliquid loci hic est δοκίσι relictum. Nam neque Callimachi contemnenda est autoritas, & Herodotus sic de Nasamonibus tradit lib. 4. οἱ τὸν ἑρῶ καὶ ἀλείποντες ἔπι τῇ θαλάσῃ τὰ πρέβρα &c. eas igitur oves καθοδαίμονες istæ fortasse pascebant. Nec ita multum subsidii est Hartungo in ipso Apollonio eas ἐρημονόμους vocante: quia sunt quæ ἐν ἐρήμῳ νέμονται, pascent in desertis, ut ἐλειόνομοι pecus quæ in paludibus pascitur. Quocirca οἰσπόλοι est οἰσώτης, quo utitur Sophocles in Aiace: at χωρὸς οἰσπόλοι, locus à paucis frequentatus, Il. ε & ν, vel ubi homines aut plantæ inter se sunt sejunctiores. Non aliter atque pastores qui non compellunt greges in unum, fortasse ob pascentium tenuitatem, aut res alias. ac sine dubio hinc hausit Virgilius 3. Georg. *Quid tibi pastores Libya* &c. Hæc diaboli servitia vocantur κέβαλοι, qui noctu in pagis hodieque putantur equos curare & alia domestica negotia. I. 921.

Χρόνιοι] Pausanias lib. 8. de Arcadibus, ἀρσάδας γὰρ δὴ ἐστὶν ἀρσάδας τὰς ἐαυτῶν ἐκάλεον ναΐδας. Sed simplicior est altera interpretatio, prout χρόνιοι νύμφαι ἀντιπύθενται ταῖς ἑσθέραις. vide 2. 506. 4. 1413.

4. 1327. σφετέρῃ] Schol. corrigat ἐν ὑμετέρῃ. qua injuria simul afficit Hesiodum qui initio τῶν ἔργων sic loquitur, ut cæteros taceam. 3. 395.

4. 1329. καὶ] Hebraismus est 3. 132. ac prope dixim hoc esse illud sic in precibus.

Α' χαίδα] Schol. Thessaliam ex Il. β. 684.

4. 1332. ἀνέζετο] qui supplicum est mos & precantium.

4. 1334. ἦ μὲν] Sic Florentinum. H. Stephanus edidit ἦ μὲν, quod nihili est.

4. 1337. ἐπὶ μακρόν] Hom. μακρόν, quia erant dispersi. & ἦθ' erat observandum eorum qui aliquid læti nunciare gestiunt.

4. 1339. σώνομον] Apul. 4. ineunte, *cætus comascoius*. Μεθέπων, *insequens*] quod vix est dimidium vocis Græcæ. Est enim μεθέπειν, καὶ σώνομον ἔπειθαι, & illius inveniendæ gratia. ut μετὰ neque comitatum significet, neque ὄπισθεν, sed causam, quam Aristoteles σωνομίας tradidit πρὸ ὀχείαν, 6. historiæ cap. 16. Cum alioquin leones minime sint gregales. 1. 4.

4. 1343. ἐτάροιο] Jason sic à poëta dicitur, quia sunt τὸ πρὸς π, socius & socius. Extra hoc Virgilius recte, *sociis & rege recepto*.

4. 1345. ὄρμοιο] putem esse litus, ubi solent esse stationes; quomodo ὄρμος etiam portum notat, ubi est ὄρμος. hæc autem pars adjicitur à poëta ob ea quæ sunt. 4. 1364.

4. 1346. ἰδρίσας, *collocans*] vel consilescere iussis vel sedere, quo melius audiretur, cum suggestum decesset.

4. 1348. σέρφεσιν αἰγείοις] τῆν πρῆτην Genes. 3. quod primum vestimenti genus exitit.

4. 1350. ἀνεκάλυψον, *revelarunt*] Aliter res habet. nam τὸ πέπλον ponitur ἐκ κεινῶ. At sic facies revelatur, vestis non item.

4. 1362. νέφ'] 3. 211.

4. 1365. σεισάμην] 4. Georgic. *spretos pede repulit amnes*.

4. 1373. ἠῆα] quia ναῦς est αἰλὸς ἵππων.

4. 1378. ὑποδύσασετα, *subibit*] Vere, sed periculose, legenti, quem occupare cogitatio de equi immortalitate

tate possit. ut, *magna mei sub terras ibit imago*. Ατ γὰρ hic vel vacat vel pro μὴ usurpatur, vel εἰ καὶ, & ὑποδύεσθαι est ingredi θήκας altiores: aut magis commodum adnotat ἢ ὑπὸ, ut in ὑποφηλαίην. Non est spes, inquit Peleus, fore ut equus nobis tanquam antecambulo totum iter signet, sed &c. 4. 1384.

4. 1379. μυχὸν] εἰς μυχόν· aut legendum μυχῆ. H. Stephanus scribi velit μυχῶν. 4. 1444. & 4. 1545. & seq.

4. 1380. ἐπήβολον, *promptum*] quod sententiam derogat. Quippe discrepantia restat aliqua inter consilium calidum & salutare.

4. 1381. μυσίων ὁδε μῦθος] Diffidit τῇ ἀσφαλείᾳ χαφῆς Apollonius. Et quis tandem sibi persuaderi patitur tantam tanto tempore navem eorum portari humeris potuisse, qui vix eam in mare viribus adhuc integris detruserant? Ipse igitur quamvis recte fatetur esse hoc πλάσμα, & quidem antiquitate ipsa defendi à civilis mendacii culpa. Neque enim πανατρεικὴς ὀμφὴ dicitur, ut interpretatur sinistre Hartungus, sed πανατρεικὴς ἔκλυον. Adhæc summa poëseos lex est, ne quid scribatur κακομιμήτως, Aristot. poët. c. 25. Hic autem navis portatur; quod multo minus est ἀσύστατον quam si quis hominem volare dicat. Ac mihi non magis est credibile quod πρὸ ξυλομῆς νεῶν refertur ab Αρριανῷ, l. 5. περιίδες νεῶν & μῦθος, prisca sunt doctiorum monumenta.

Τ' πακχὸς] Hesiodus, μῦθος γὰρ μ' ἐδίδαξεν. Verbo isto elegante Lexica egent. Virg. 2. serii operis; *Quarum sacra fero*, hoc est, quarum sum sacerdos. Callimachus εἰς Ἀρετιν, οὐ μὴ (θεὰ) ἄμμιτ, ἐγὼ δὲ ἐπίροισιν αἰείσω.

4. 1384. ἦ, *qua*] pueriliter versum.

Ἀρετῆ] Hæc mihi dictio porrigit sensum fabulæ. Navis est patria, cujus ferre injurias haud paulo satius est, quam instat Coriolani bello ulcisci. Quam in rem multa egre-

346 JEREMIAS HOELZLINVS
Ε'φίμερον] Dracones cantu delectari Augustinus
scripsit.

4. 1401. μείλειον] Florentinum : Gallicanum, μη-
λειον· quod probabilius. custos enim ille cum teneret
locum mortuus, quem vivus tenuerat, ut sit à μελέα.
quæ lexicis addi possent.

Βέβλητο] esse arbitror ex βολή, ex βέβολα & βίβω,
ut ἔσολα, σολή, περιώ πύρϙ· inde βολέω. idcirco βέ-
βληκα est vel βεβέληκα vel βεβόληκα. quæ mire impli-
cantur à Grammaticis.

4. 1403. λιπόντων] Mihi libeat legere, λιπόντων. Dio-
dorus l. 4. ubi de Lernæo Herculis labore, εἰς τὴν χα-
λιῶν ἐνέβαπτε τὰς ἀκίδας, ἵνα τὸ βληθὲν βέλϙ ἔχη τὴν
ἐκ τῆς ἀκίδϙ πληγὴν ἀνίατον. Si hoc videbitur argu-
tius, contendam legi oportere λιπέων.

4. 1409. ἐσσυμένως] hoc aptius jungi puto τῶ κέν-
των. 1. 260. 4. 1415.

Νώσατο] noluit γνώσατο, ob positionem. Atque hoc
etiam inferendum est Lexicis.

4. 1410. τὰς δέ σφι] legi queat, ταῖς δέ σφι.

4. 1413. καλέεσθε] Sic solícite cavebant in preci-
bus veteres ne alienis aut defectis ἐπωνυμίαις deos
suos redderent implacatiores.

4. 1429. ἔσων] Libuit nymphis istis hoc modo se
ostendere. vel magis, ex illis arboribus vera nympha-
rum φύη & figura mire enituit: 4. 1603. Nam arbo-
rum animas dixerunt nymphas profani.

4. 1430. ἐξέφανεν, οὐρα est] quam imperite! Est enim
hoc κρινῶς, ἐξεφάνησαν.

4. 1444. ἦδε ᾗ] ἦδε pro τῆδε, ut πὸς pro ὅς, 4. 1450.
vel ut in Vespis, πὸς ἑποσί, aliquis. ut sit δεικτικόν. Gal-
licanum, ἡ δὲ ἄρα. sic esset ἡ pro ἐσί. forte placeat
alicui fuisse scriptum ἦδε δέ· ut sit ἦδε ab ὅς significante
hic, vel ille. ut ἦδε, pro ἦδε ἐσί. Hebr.

4. 1445. ἦ καὶ] Ergo τὸ ἄπαραφραστὸν erit, sua usus
saga-

sagacitate fontem animadvertit, i. i. & habebit solum domesticam πάθας δρχλιώ.

4. 1450. αἰσαστὸν] ἐπίρρημα. παντὶ θηλυκῶν hic est πίδαξ. 4. 1456.

Πέφραθεν, ostendit] si ostendit illi is, non ἐπέκυσαν, sed procul ostendit, 4. 1444.

4. 1454. λίβα] Schol. δρσενικῶς, cui non respondet contextus. omnino sic est, ὁ λίψ ventus, ἡ λίψ λιβάς. igitur defecta est φολίασις.

4. 1455. ἀπληκίον] ἀνδρῶν πληγῶν, sed fortasse est ἀλληκίον, aut saltem illud τῷ πεπληῆσαι sociandum.

4. 1458. ὦ πόποι] ὦ δαίμονες. Germani vocant den popel cujus facta mentione Hentes terrent pueros, quod fieri vetat Plato 2. de rep. illud autem adeo pridem factum est ἐπίφθεγμα, ut ipse eo Jupiter utatur Ul. α. quo ostendit se humano esse satum patre. Plautus Amphitruone.

4. 1460. δήοιμεν] Abesse non potest quin fabula, utpote mendacium, credulitatis interdum jacturam apud legentes faciat. Quare alius fabellæ glutino, ut cohærescat tenacius, indiget. Cujus rei satis clarum hic specimen offertur. Atque ex eodem hoc fonte surgere εἰπέται solent, de quibus plura me recordor ad lib. i. dixisse.

4. 1462. ἐρέεινον] Aldinum, ἐρέεινεν. nempe ab aliis, verb. gr. pastoribus. quia vestigia erant vento turbata.

4. 1463. ἐπηκυλινδεῖτ'] perspicue depravatam hoc. Aldinum ἐπηλίνδετ', & sic Florent. & Steph. ἀμέτεως. qui tamen putat scribendum ἐπηλίνδεντ'. In Exemplari Joachimi Camerarii summi Germaniæ literatæ viri, manu ipsius erat correctum ἐπηλίνδητ'. Quod probum esse existimo. Est enim ἀλινδεῖσθαι pro εἰλινδεῖσθαι, ut & εἰλιεῖν pro ἀλιεῖν. Hesychius hinc, ἀλινόν. ἀμυδρόν, Κρητες. Ego legam, ἐπηλινδεῖτ', quia proprius abest à vulgato, & scholiastæ scripto.

4.1471. ἔϊθεν] ἔ est pro ἐξ, nempe ἱταίρα, & ἔ pro ἑαυτῆς. I. 362.

4.1479. τὼς ιδέειν] 6. Æn. est indubitata hujus μίμησις. qualem primo qui surgere mense Aut videt, aut vidisse putat per nubila lunam.

Νέω ἡματι, novo die] Aristophanes dixisset νέα, nempe ἡμέρα aut quod Virgilio placuit, μελι, seu μελιή.

4.1480. ἐπαχλύσσαν] Virg. per nubila. Nam in conjunctione Solis & Lunæ, Luna omnino disparet, non nubibus sed Solis radiis involuta. deinde apparet corniculata. Ergo νέω ἡματι est circa νέον ἡμαρ, licet interdum ἔνη καὶ νέα (nempe ἡμέρα ἢ σελιών) in eundem incidat diem. Videnda Aristophanis Scholia ad Νεφ. Αἶ. 4. Sc. 1. Huc autem utriusque mens Epici tendit, quia incertum est imperitis quo temporis puncto Luna è solaribus radiis prodeat, &c.

4.1487. τόφρα] Hujus πέντε σημασίας numerant, τὸ ἄφρα, τὸ ἔως, τὸ ἡνίκα, τὸ ὄφρα, τὸ ἐν ποσῶτω. Quarta huic loco maxime idonea est. Quamobrem σύγχυσις hic notabimus, cui me mederi studebam.

Ἀφαιρότερον] κἀφαιρῶ. λέξεις sunt ταυτὸν ἡχῶσαι. est igitur lus nominum, sed involutior.

4.1491. ἀκακαλλίς] ἀνθῶ ναρκίαν, κρηπὶς. Vaginus. hic κύριον est.

4.1492. ἀπέναντε] ἀποτομία Minois & justa scortatorum deum contemptio.

4.1497. Πιρρῶσι] hujus mihi antiquitatis sapor hic quoque sapit. & sic est 210 πρὸ ματτοβη.

4.1499. νέκω] Canthum.

Ὀπίσω] cum prius inferias Cantho misissent morte Caphauri.

4.1501. μυρόμφοι ἢ τὰ] Videor mihi jure hoc sic mutasse, τὰ ἢ μῆλα, & τελείαν sustulisse. Quid enim commune luctui & pecudum hæreditati.

Μετὰ σφέας] Interfectum Caphaurum quasi confiscarunt heroës.

4. 1506. νωθής] Etiam celebratur draconum φιλαν-
θρωπία in historia Physiologica.

4. 1508. μελάγχμον, *frigidum*] sine vocabuli Græci
ratione. quod integre est μελάγχμον. Æschylus in
Persis, λαχὸν ἡμᾶρ νυκτὸς ἐκ μελαγχίμῃς. Hic igitur
vacat χίμον, & Virgilius. atra venena dixit. H. Step-
hanus edidit, μελάγχμον, atro succo: quod nolim reci-
pere, nisi mihi concedatur ut legam δράκων δύχμον, *Ⓞ*,
in Æschyli Septem.

4. 1511. εἰ παύσῃ] Virg. non si mihi Iuppiter auro
Spondeat, hoc sperem Italiam contingere calo.

4. 1514. μήτηρ] Et si ὀνομαθείας jus commune fuit
utrique parenti; tamen à matribus fuit usurpatum sæ-
pius, etiam patre præsentē & superstite. Gen. 29. & 30.
ac si prima quæque maxime valent, ab ipsa Chaffa hoc
accepisse videri possunt, Gen. 4. 1. propria sane Lycio-
rum in nectendis genealogiis fuit consuetudo, de qua
Herodotus lib. 1. καλέσσι ἀπὸ τῶν μητέρων ἑωυτῶν, καὶ οὐκ
ἀπὸ τῶν πατέρων.

4. 1518. ἐνεσηρίξαι] hoc σιώθητον ignorant lexica.

4. 1521. ἀπαρ μῆδεια] καὶ σιωπώμενον vult intelli-
gestum hoc esse in conspectu procerum, nec à nave
procul.

4. 1523. ἔνεκ' εἰ] Sic semper hic scripserunt librarii.
Legi jubeo, ἔνεχ' εἰ, hoc est, ἀνθ' ὧν, ut sit inversum
ἐνεκα. Virg. 4. operis absolutioris insigniter ἐκλωρίζῃ
καὶ ἐβραίζῃ, cum ait, pro qua mercede. ubi mire anxios te-
net commentatores χέσις reciproca, quam assequi
haud queunt. Nam est merces pro labore, & labor
pro mercede. nempe ut Genes. 22. 18. τῷ εἰς ἀργύρον, merces,
quod valet igitur, pro eo ac, hoc est ut sua esset Cure-
tibus merces & præmium pro nutritione Jovis. πρῶ-
τον ψευδῆ *Ⓞ* est, quod putabant ἔνεκα esse quoniam vel
ideo quod.

4. 1524. κῶμα λυσιμελές] marcidus soror, Apul. 1. 10.

4. 1531.

4. 1531. μυδύωσα] quia evaporato per σῆψιν calore non amplius terminantur τὰ σηπόμματα. διὸ ὑχὰ πρῶτον, εἶτα ξηρὰ τέλει γίνεται. l. 4. μετεωρολ. c. 1. Hanc autem veneni dirioris esse efficacitatem Aristoteles etiam refert in *Ἰαμασίσις*, unde hic nostri locus videtur esse transumptus. λέγεται περὶ τῆς Ἰταλίας ἐν τῷ Κιρκίῳ ἐστὶ φάρμακόν τι φύεσθαι θανάσιμον, ὃ τοιαύτῳ ἔχει τὴν δυνάμιν, ὥστε αὐτὸς εὐθυσθενῆ πνι, ὡδραχεῖμα πίπειν ποιεῖ, καὶ τὰς τείχας τὰς ἐν τῷ σώματι ἀπομαδᾶν, &c. ubi etiam ait inde ἀφᾶρρῆν τὰ μέλη, quod postea dixit κῶμα λυσιμελέε. & cognata verba μυδᾶν & μαδᾶν, quæ tamen in Lexicis, ut alia multa, inuenuste tanquam ἐπεροχῆ disjunguntur. l. 6.

4. 1533. μακέλησι] μακέλλας istas Aristophanes in *Νεφ.* bis dixit σμινύας : quod nomen cum aliis non paucis ex eo scriptore in lexica est referendum.

Ἐμοιρήσαντο, *sepelierunt*] haud probe. *μοιρᾶσθαι* valet dividere, & conscindere, ut *πίλλεσθαι χείρας* l. 1057. quo tamen verbo significatur *πηγῆ* calvitium, quod in sacris alio atque alio modo vel imperatur vel vetatur. Contra *κείρειν* est tondere & scindere & dividere, unde ἐν *ἀκαρεῖ*. ut quisque suas aliquot crinium evulsorum portiones contulerit, quos mitterent inferias, habebat hoc etiam aliis post annis. Statius lib. 6. *seterosus & pectore fusam Casariam ferro minuit, sectisque jacentis Obtubuit tenuia ora comis.* Sophocles *Electra*, σὺ γὰρ πάντῃσιν κρεσσὸς βοσρύχων ἄκρας φόβας, καὶ μὲν ταλαίτης &c. δὸς αὐτῷ.

4. 1536. χυτὴν γαῖαν] pulveratam, siccam, minimeque glebosam, ne gravis sit mortuo.

4. 1549. ἐγχετάις] neque hoc usquam comparat in Lexicis. ejus autem interpretamentum leges 4. 1561.

Μείλια] dixi placabile munus. ut Virgil. placabilem aram, in qua Diana, l. 7. aut Palicus placatur, aut quæ placat eos. quod aliter declarant mei Virgiliani
com-

commentatores. Est autem ara pinguis & ad placandos Deos idonea.

Ἐπιθέσθαι] cohærent ἔπι νόσω. Sacra sunt verba πίθεμαι & ἰδρύω, 4. 1550. Ὁ Γραιπὸς Διόφαντος ἀνάκτορα θηκαίλο τέχνης, ὡς θεμισ, ἀρχαίης λείψανα τεχνοσώης. 5. Æn. Hic victor castius artemque terono. Clarius hoc patet in ἀναλίθεσθαι.

4. 1552. ἀνά] jungo ἀναείρας. Pind. αὐτὸ δὲ δὴτὸς ἀρπάξαις ἀράρας, quod illepide conversum, terra; Sic est ἀναίρειν φόνος pro ἐκ φόνος, & ἀναίρειν ἐκ μέσων. Æsch. πόλις ἀνήρπασθαι ἐξ Ἐλλάδος.

4. 1556. αἰλός] λιμνοθαλάσσης.

Οἷά τε πολλα] ἑπιρρηματικῶς. ut, nihil egeo, &, si quid irascitur, 2. 543.

4. 1557. ἐπὶ ἀλλοδαπῇ] ut, in hostico. ἐπὶ est accipiendum ut 4. 1567.

Περόωντος] 1. 985.

4. 1561. Ἐρύπυλον] ipsum Tritonem, in Scholiis Pindaricis ad 4. Pyth. & hic in nostris. More fit ut suos poetæ Deos sub mentita alicujus forma hominis exhibeant.

4. 1562. Ἐπὲρ ἔχεθε βώλακι] putet quis esse hoc Ἐπὲρ ἔθειν βώλακι, super glebam tenere, accipiendi causa. Sed hoc quadraret forte, si humo tolleretur gleba. Ut meus est sensus, ἔχω vel χέθω est teneo, & proinde tendo; Ἐπὲρ, propter aut ἐπὶ. ut est ἔχειν ἐπὶ πνὶ ἵππων. Sed nondum sunt omnia satis plana. Anacreon in Oda, Ἄρχε τίς τόρθε σε πόντον ἴσκιπτε, Ἐπὲρ ἀργύρω δὲ ὀχῆνται. Statui igitur hoc sumi pro Ἐπὲρ πέχεθε. manus sublata protendit in glebam, hoc est ambabus avide manibus accepit glebam.

4. 1569. δι' ἠπίρας] supervacua est Scholiastæ dubitatio, de hujus nominis vi. nam ipse etiam Isocrates in Panegyrica, Eurip. in Ione extremo, Theocritus in Europa, Virgilius Æn. 7. nominant duas solum ἠπίρας magnas.

magnas. Nec tamen continuo tertia hic orbis pars intelligenda.

4. 1572. ἀγχεβαθές, profundum] Hesych. ἐξως τῆς γῆς, καὶ βαθύ.

4. 1573. διήλυσίς] declaratur hoc, 4. 1576.

4. 1576. σεινή] Scylax, σῶμα ᾗ ἔχων (lego ἔχῃ) ἑλίμνη μικρόν.

4. 1577. ὑπερήριον] αἰέριον. ut ὑπεναυτίον pro ὑνατίον.

4. 1580. αὐτῶ] incertum, sit ne navis, an αὐτὴ χέσθ. etiam alibi αὐτὴ aut simile quid, est navis.

4. 1581. περιρήδω] fortasse Latine dicam effraete, ita ut fiat ἀγκών, 4. 1583. hoc est angularis prominentia litoris. i. 431.

4. 1584. ἀνία, molestia] multum certe molestia est in nostro hominum labore, qui simus σάρκινοι, ut est in ἡθικῆς, ubi agitur de fortitudine: Non est dubium quin ἀνία sit ab ἡν, quo notatur afflictio seu depressio. Nihilominus Apollonio, opinor, est languor & ἀνεσις, vel ἡπία. ut sit ἀνιῶ ἀνία, ut ἄνω ἄνη, αἰνῶ αἴνη. Hoc volunt quæ his sunt proxima.

4. 1585. νεότης] ἐν τῇ μουσικῇ καὶ τῇ σωματίων ἑπιμελείᾳ (οἱ δὲρχαῖοι) περιεπιῖντο πλὴν παιδείαν. Athenæus lib. 14.

Μογῆσαι, exercere] Est fatigari. require 2. 476. ubi similis commissus error.

4. 1589. ἀνθέρμω] ut 4. 1386.

4. 1590. ἐσέδρακεν] nempe sic personatum. 4. 1602.

4. 1593. καὶ ῥά οἱ] scrib. καὶ ῥα οἱ. Jason & rex est & factorum antistes.

4. 1595. ἐκείναλο] lego ἐκκεῖναλο.

4. 1599. ἀλοσύδναι] f. ἀλοσύδνης.

4. 1604. ἀνὴρ] ἦν, quispiam.

Εὐρέα] flexu poëtico.

4. 1605. χαίτης] Πραεπτομα equestris, μή ποτε αἴγων τῆς ἡνίας τῆς ἵππων, Xenophon.

4.1607. ἀργυρέντα, *argentea*] imo alba è spuma fortasse, aut aliter, polita, trita. Virg. *frana ferox spumantia mandit.*

4.1608. πλάβηδλω, *ex obliquo*] nihil ad κρέτον. putabam ego χαλινοῖς generatim signari τροχὸς & κερύφαλον, quicquid denique potest ἠνίαις χαλαῶσθαι, aut alioquin crepare, ὅποσα πειλίθεται πεισὺν ἄξονας. ut idem loquitur Xenophon.

4.1614. κήπεϑ] pro κήτειϑ. imo est γυική. 4.1619. in Scholiis. Triton inferior erat cetus.

Ὀλκαίη] Sic in Aldino. in aliis fere ἀλκαίη. Hoc loco depingitur Triton fabulosus; aliam veri Tritonis formam exhibuit Pausanias l. 9.

4.1616. διχόωντο] hujus verbi accessio ad lexica fieri potest.

4.1626. κεκλιμένη] Verti hoc potest, *adjacentem.*

Ἰδοντο, *viderunt*] quod tralatitium esse censeo.

4.1628. ἀργίαιο, *procellosi*] Nemo sanus ventis gaudet procellosis. 2. 995.

4.1630. ἀνέπασεν] pro ἀναπαύειν εἶωθεν, ut Psalmo 1. ἤη, stare solet. Neque aliter erat accipiendum quod Hesiodus scripsit, νῆσοι ἀνδράσι γῆρας ἔδωκαν. Sic ἐψήφισται in Vespis, & εἰς κεκρόμισμα solet sciscere, soleo inferre.

4.1634. ἐπήμαλι] sic scriptum erat, fortasse ideo, ne quis putet esse, Ἐπιῆσι.

Ἰῆσι. νύχθ' ἐπίρω] hæc ubique est, sed noxia est interpretatio. jungendum suadeo, ἰῆσιν ὑπέδεκτο, ut δὲ posterius sit ἀργόν, Iliad. ψ. 712. & infra 4. 1739. & 4. 1768. Quæ enim procul est non excipere Carpathus hospicio nautas potuit. Præterea ὑπέδεκτο est παθητικῶς positum ut 4. 1217.

4. 1636.] in scholiis & loco Homeri legendum κρεπαθόν τε. ut est κρεθία. Ea est ὑψηλή Straboni, ἠνεμόεσσα in Hymnis.

4. 1637. ὑπερέπλεο] De Cretensibus maris olim imperium nactis Isocrates videndus & alii.

4. 1639. εἶργε, coëgit] εἶργειν est quidem cogere, hoc est concludere & continere, sed hæc hic nouo totam sententiam decolorat.

4. 1640. Ἰππωγλώ] νεὸς οἶνον dixit in Acharn. Aristophanes, Tacitus *subsidia*, ὑφόρμυς.

4. 1641. μελιηχρῶων] Hesiodus, ἐκ μελιᾶν, in Ἔργοις.

4. 1642. μετὰ] ut 4. 1420.

Ἡμιθέοισιν] Quos ex Platonis Minoë apparet manifeste Minoëm & Rhadamantum fuisse. 8. Æneidis, *Gensque virum truncis & duro robore nati*. De Talo meminit Lucianus in φιλοφροδῆι.

4. 1646. ὑπαὶ πίνοντες, à collo] non sine fœda sententiæ destructione. At Homerus etiam ὄφρα σφυρῆ esse πίνοντα vidit Iliad. ρ. Est autem πίνων cauda musculi nervosior, unde membrorum pender motus ἀμέσως.

4. 1647. σύριγξ, fistula] Schol. ἡ πείρονη. At πείρονη est Ἰπίφουσις seu appendix exterioris minoris ossis τῷ ἀνίκνημῖς, ita tamen ut ejus non sit pars. Sed cur vena dici nequeat, quæ una solum constat tunica, eaque sic tenui, ut sanguis transpareat? Sophocles quidem venas sic aliquas appellavit, in Aiace. Et sanguine effuso vita effunditur. ossa quoque nondum fuit, qui αἱμαπέντα diceret. Jam istius de Talo fabulæ Ἰπμιθέου & sensus rectior ex Hesiodi Ἔργοις sumendus est, ubi fraxinigenas istos accenset tertiæ & æneæ ætati: quorum tamen hic unus in ἠρωικῶν usque duraverit & θυμικῶν progeniem. De Talo autem Plato in Minoë sic est commentatus. νομοφύλακι γὰρ αὐτῷ (Ραδαμάνθου) ἐχρηῆτο ὁ Μίνως καὶ τὸ ἄστυ· τὰ δὲ καὶ πῶς ἀπὸ Κρητῶν, τῷ Τάλῳ· ὁ γὰρ Τάλῳ τρεῖς φεῖναι ἔστανται καὶ τὰς κώμας, φυλάττων οὖν νόμους ἐν αὐταῖς, ἐν χαλκοῖς χαρμαθίοις

μαλίοις ἔχων γεγραμμένους. ὄθεν χαλκῶς ἐκλήθη, Οἰ-
rheus χάλκειον τριγύαντα dixit.

4. 1650. ἀνακρέεσκον] Hoc illud est inhibere in
Epist. ad Atticum. l. 13. Epist. 21. nempe alio modo
remigrare, ut retro. Sic ἀνακρέειν πύμνῳ in Vespis
est festiviter dictum, pro redire eo unde quis venerit.

4. 1653. λιαζομένοις, *declinantibus*] quod omnis jam
speres appellendi esset ademta. Sed fuit hoc antea in
ἀνακρέεσκον, 4. 1650. quamobrem aliter vertendum
duxi. Eustathiana explicatione λιάζεσθαι est ἐκφύγειν,
πεσεῖν, ἀναχωρίζεσθαι, δῆσασθαι. & ἀπλῶς, κινεῖσθαι. He-
sychiana, παρτίσασθαι. Sic igitur existimo, Nautas
omnibus ad fugam comparatis, inde à Medea fuisse
tractatos.

4. 1654. οἴομαι, *scio*] ut si nihil esset discriminis in-
ter οἴησιν & ὀπίστημι. qua de re est in 6. ἠθικῶν.

4. 1657. αὐτὰ] 1.

4. 1660. ἐρετμοῖς] Aut ἐρύσασθαι erit pro Ad remos se-
dentes propulerunt navem extra jactum teli. Nam in
media ἀνακρέεσι hæc dicuntur à Medea: & est ἀνα-
κρέεσθαι. 4. 1650. Verum sola Medea cum Jafone solo
βῆσατ' ἐπ' ἰκερόφιν. 4. 1663.

4. 1666. θυμοκόρος] Hæc Diabolorum ὑπογραφή
nihil dissentit à scriptis Apostolicis. Nec tamen ab-
surde dixerim morbos signari γυοκόρος μελεδῶνας ex
Hesiodo, unde hæc certo sunt traducta. Ergo ibi νῆ-
σσι φοιτῶσιν, hic κῆρες φειδινύσσι. Denique ex aëre tan-
tum nunc boni trahitur, quantum mali alio tempore.

4. 1669. θεμύη, *domuit*] ineptius hoc est. Ex He-
siodeis enim fluxisse quæ canit hic Apollonius credo,
ubi de Pandora, Ἐν ᾗ θεμῆν κωϊεόν τε νόον, &c. Sed
hic Medea ipsa animum comparat ad maleficium, &
instar Alectonis, concutit fæcundum mille nocendi
artibus pectus. Pindarus in 4. Pythion. Triton θεκά-
μεν & πρῶτον. Contra Dido accipit in Teucros

mentem benignam. Quod si ad Talum pertinere dicatur, κακὸς νῆς erit mens cæca & in lapsum prona. Sed prius est aptius. 3. 640.

4. 1670. χαλκίς, ferreo invito Hesiodo, qui de illo sæculo, μέλας δὲ σὺν ἔσκε σίδηρον.

Ἐμέγρε, περιστρίψις] μεγάριον valet ex consequente, σείσκειν.

4. 1674. πσίον] Fortasse respectum hic est ad τὸν πσίον inventorem primum, de quo Diodorus Bibliothecæ l. 4.

4. 1677. μηδείης] Hoc in Etymologico legitur περπερατῆ, μηδείης πῶτε βρίμη Φαρμάκῃς.

4. 1678. λαίγλας] λαίγλας esse σμικρὰ λίθαια tradidit Eustathius. sed refutatur ex hoc loco. qui transmissus videri potest ex Ulyssæi, ubi Polyphemus ἰαν δαπύνηζες κερυφῶν ὄρε.

4. 1679. σίνυχα, cacumini] κερυφῆ, fastigio. quod hic inconuenientius est. itaque malim acumen vocare, quod usus ipsi significando generi addixit. Eodem modo τῆς est rupes & acumen.

Σφύρον, talum] At tali quod non promineant sed sub malleolis lateant, nec cerni nec allidi possunt.

4. 1646.

4. 1680. μολίβω] quomodo διφερῶνται Σαρμάτῃς, & Σαρμάτῃς, σμάραγδον & σμάραγον ἀμαρτίαν. Hoc cum ignoraretur, in Martialis 5. 11. scribebatur Smaragdus, quod erat, meo animo, smaragus. Fabulæ hujus mens interior hæc est. ξηνηλασία Lacedæmoniis jure exprobratur, quos à Cretensibus leges accepisse docet Aristoteles in Politicis lib. 2. & Strabo lib. 10. Huic igitur tum culpæ affines fuisse Cretenses credibile est, licet de illorum Cretensium posteritate πᾶν ἐναυλίον tradiderit Heraclides. ac provide distinguendum inter hospites armatos & inermes. illis claudi regio solet, his aperiri. Qua de causa cum Argonautæ
repel.

repellerentur, Talus Jasonis prudentia & facundia fuit committigatus, adeo ut unius noctis hospitium concederet.

4. 1695. κατὰ λάδα] Henr. Stephanus in Thesaurο censuit Scholiastam non aliam quam σκοτός significationem voce illa includere. sed errat. nam σκοτεινή non vocem explicat sed mentem. Et Eustathius hic quoque minus ineptiisset, si legere Apollonium quam negligere maluisset. Propertius vertit *improbam*.

4. 1696. δίχρανον] malim ducere à διχραίνω, aut saltem διχραναίνω, quam διχράνω. tametsi Virgilius dixerit, noctem funalia vincunt. stellæ non lucebant nubi- bus obductæ; Luna, quia erat etiam intermestris.

4. 1697. ἄλλη] quæ non est ἕρπινόθεν, sed è bathro.

4. 1700. ἠείδεν] vide 4. 1510. Ego sic converti hoc, ut converti, detracta hyperbola.

4. 1704. ἀμύκλαις] hæc confer cum 1. 418.

4. 1705. ἀπερείσια] λαμπρά. H. Stephanus malit πολλά, sed hic refellitur ab Apollonio.

Κομίσασθαι] 1. 419.

4. 1706. ἴκεο, accede] male.

4. 1709. ἀνέχεθες] Orpheus, Παιάν δ' ἄρ' ἐκητό- λῳ ἀγχόθεν αἰέν Δήλῃ δ' ὑπὸ κροναῖῃς ἤκεν βέλῳ.

4. 1711. βασιή] λιγυρὰς νῆσῳ. 4. 17.

4. 1714. Φεῦχε] tam cito abit iterum ut videatur obitus causa origi. Aristophanes, ἤρπαζον videlicet pauperes, δειπνον ἑκάτης, πρὶν θείναι. τὸ εἶναι γὰρ πὸ φῶς ἐστὶ, ἀλλ' ἕκίνησιν πρὶς, Philosopho testante. Aurora est initium luminis, quod quatenus est initium, fugit statim.

4. 1715. σκιδέντῳ] commoda sacris istis locis opacitas, vel ut horror tanto esset major (Ovidius, Quo possis viso dicere numen inest) vel quia & qui colebatur & qui colebat erant σκιδέντῳ. Βωμὸς dicitur σκιδέειν, ὁ μετέχων

σκιάς, vel ἔσκιερῶ τ' ἔσιας. Ut Sophoclis Oedipus Rex dicitur σκότῳ, hoc est τυφλός. 1. 535. Aliud ararum genus est, quæ ἐν ὑπαίθρῳ. de quibus Pausanias l. 6. aliud τ' Φωλοφαιῶν. de quibus Eustath. & Athenæus l. 15. & Causabonus.

4. 1716. εὐσκόπια, aprici] Locus dicitur apricus & dies, splendor non item. Est enim apricitas tepor aëris radios solis comitans. ατ αἴγλη εὐσκόπῳ, est in qua omnia clare possumus σκέπτεσθαι. τὸ γὰρ Φῶς, ut ait Aristoteles πρὸς αἰσθητῶν c. 7. ποιεῖ ὄραϊν. Ea de re malui prospiciam vocare in qua prospicimus, ut turris à Statio dicitur, unde prospicimus.

4. 1728. μολπή, ludo] recte. Est enim μέλπειν canere & ἀποδομῆσθαι. Sed more factum ut cantus ἐξ παιδείας εἰς παιδιὰν migraret. Suevi Cantorem vocant. Greci μέλπηθρα, à μελπεῖν, quod dicebatur ut τυπῆϊν, κρυπῆϊν, similia. 3. 948.

4. 1731. ὑπόδια, serena] lapidea interpretatio. Serenum est siccum, innube, ἄνομβρον cælum. At ἔδια est διαερία, qua etiam comprehenditur νιφεμία, tranquillum. & ὑπόδιῳ qui est in tranquillo, aut hoc loco, ut mihi videbatur, qui tranquillat, in tranquillo tenet navim. Est enim εὐδιῳ ὁ ὑπὸ ἔδια, defecta oratione, quæ etiam hoc quod dixi admittit, uti censeo, complementum. Sic dicuntur in Etymologico (in ἀνεμοτρεφές) ὑπόδια δένδρα, κατὰσκιαζόμενα, arbores sitas in loco depressiore, quo nulli ventis aditum. Cujus epitheti hæc est ratio, ne Apollonius dicere cogeretur toties, anchors esse jactas, anchors esse retractas. 1. 584.

4. 1744. εἶμι, vado] Ego nunc sum lactens infans; at erit ut grandis jam & adulta satis innotescam, inque primis mira illa erga posteros tuos benevolentia.

4. 1745. νεπίδεσι, phocis] ineptiæ mera. Φῶκα sunt νέπιδες, νέπιδες igitur sunt Φῶκα. de hoc vocabulo malim,

malim, quam alios, audire Eustathium ad Ul. δ. νέπης
καλά πνα γλώσσαν ὁ δόξονⓄ. Et sane lingua Græca
poëtica est γλωσσώδης, minimeque libera à peregrini-
tate. Sed quænam est illa glossa, ὁ Eustathi? Latina
est, ex origine Hebraica. Nam τῶν est dispersit. nepo-
tes autem dilatant genus, ut rami, truncum arboris.
Genes. 9. à filiis Noachi τῶν dispersa est terra, hoc est
homines disperserunt se, aetione intransiente. Aut
ex Arabico τῶν reperit. Nam ἰβ est ibi principii non
causæ. ut Pind. P. 4. κέχυται ἀπέρμα. cui robur acce-
dit è Theocriti Idyllio 17. ἀθάνατοι ἢ καλῶνται θεοὶ νέ-
ποδες γεγαῶτες. & Orpiani αἰλιότ. 1. ubi, πολυαπερέας
Φαλάγλας παντοίων νεπόδων. Sic certe Catullus nepotes
dixit qui erant posterii. *Disertissime Romuli nepotum.* Nec
invito Plutarcho & Empedocle, 5. συμποσ. Φῦλον ἄμυ-
σον ἄγασαι πολυαπερέων καμασιῶων. hoc est, Nationem
mutam ducens fecundorum piscium. quia ἔδεν ζῶον
πολυγόνον magis quam pisces. Genes. 49. 16. 1777 multi-
plicentur: unde 17, piscis. Quocirca in Homeri loco
νέποδες ἀλοσύδνης sunt dictæ phocæ, diffusissimæ in
mari soboles. Quæ omnia & nugis Etymologistarum,
& Joseph. Scaligeri conjecturis, & Henr. Stephani
πραγροπερο iudicio (in Thesauro) hætenus fuerunt
oblimata.

4. 1746. τῶ δὲ] legerem, si liceat τῶδ'. Suspensa est
enim oratio de versu 1752.

Ἐκ τ' ὀνόμαζεν, appellavit] ἐξονομαίνειν, ἐξ ὀνόμαζⓄ
εἰπεῖν Etymolog. διεξοδικῶς λέγειν, Eustath. Ergo lege-
retur commode Λισονίδη.

4. 1748. ἀνευείκα'ο] 4. 1755.

4. 1751. ἀνάσσονται, cubabunt] aliter erat interpre-
tandum, ab ἀνή, cum est ἀφτειθή.

4. 1760. περσιωῖσι] hi sine dubio Lydi fuerunt.

4. 1761. ἐφέστοι, suplices] inepte.

4. 1763. ἀμειψατο] Scholiast. ἤλλαξε νῆσⓄ. quod

360 JER. HOELZL. AD APOLL. LIB. IV.
displicet. de verbo esset, mutavit nomen cum Theræ
nomine.

4.1767. ἀμεμφέα] Est enim res militaris ἰσθμῶσις,
ut & in historia Davidis.

4.1768. ἠγάδε] δε hic vacat. vel est corruptum
ex πῆ.

4.1773. ἰλατ'] Lata operis κερωνίς, in qua Apollo-
nius laboris istius præmium ab Argonautarum mani-
bus, hoc est à dæmonibus efflagitat: Illud est carminis
immortalitas.

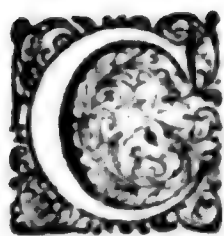
F I N I S.

JER E-

JEREMIAE HOELZLINI

Notæ in Notas suas.

Um post absolutum contextum & Scholia essem in Commentarii mei correctione Typographica, aliquot ibi erant ἐλλείμματᾶ, quorum complemento videbatur opus esse. Ejusdem sub opera initium Cl. Bonaventura Elzevirius ostendit chartulam mihi, Roma missam, in qua aliquot loca Apollonii, Scholiasta imprimis, à Clarissimo Viro Luca Holstenio erant descripta. Verum eo tempore renuebam accipere. Facile enim divinabam ibi scripta esse aut quæ vidissem ipse: quorum animadversionem rescribere aliis non erat consilium: aut nova & indeprehensa mihi, quæ sola judicabam huc inseri oportere. Litera A. est adde; L. H. Lucas Holstenius.

Lib. 1. ψς. 1. A. ad finem, 1. Samuelis 14.

1. 11. oppletum iri. A. Meteorologico 2.

1. 37. pronunciet. A. Accentus uterque tolerabilis, ut in *Ἑρμωποδία* & *Ἑρμωποδιά*.

1. 101. πηη. A. ηη, v. solenniter mutato in G. .

1. 191. Α'λκείης. L. H. Α'λθαίης. de hoc ipse ego ad 1. 199. Ac censeo substare hic posse vulgatum. Nam non dicunt omnia poëtæ quæ sciunt aut ὁμολογεῖται. nec ferre possum facile, Oenides Altheæ filius.

1. 216. in Scholiis, Α'Ήικῆς. L. H. legit, Α'σικῆς. Etiam hoc attigeram ad 1. 216.

1. 260. Ad 3. 805. A. 2. 165.

1. 409. ad ἄλσρον, A. alioquin πῖστη sunt molæ, hoc est, grana molita.

Εἶδατε, lege, 1. 456. εἶδατε.

1. 475. oculis, A. Ijobi 40.

1. 494. homines, A. ceu mundi ζύσματε, L. de Anima, c. 2.

1. 623. ἀλοῆσι, lege, ὀλοῆσι.

1. 753. sequuntur. A. ac non parum juvantur illo Marci 10. 32. Sed hic nulla ἀντανουμία. Utroque sensu declaratur Christi ad mortem alacritas.

1. 775. rectius. omittendum hoc.

1. 839. virginitatis. lege, pudoris, si vis amplecti εἰσείω Maroniam.

1. 917. πελεσφορέησιν, A. Callimachus in Apollineω, πελεσφορέϊω, Schol. ἐορπῶ, θυσίαν.

1. 1008. Scholia hic emendat J. Rutgerf. 2. var. c. 10.

1. 1011. κίσμα. A. alias ἔλωρ. utroque elegantius προ, Psal. 63.

1. 1208. μυροπαλείω. A. σίδηρ⊕ fabri ferrarii officina, Xenophon 3. Εἰκλιωκῶν.

1. 1212. in Schol. ἔφερεν ἐ Τλον ἢ ὑόν. L. H. legit Τλαω. At hoc ego refelli, 1. 131. & hic distinctius loquitur de utroque Scholiasta: ut Hylus sit γοῆσι⊕, Hylas, Γεπίς. & esuriit Hylus, raptus est Hylas.

1. 1235. in Scholiis ἐταιροικμῶων, L. H. legi jubet, ἐπεροικμῶων. quod & J. Rutgerfius viderat.

Atque hæc sunt quæ Clarissimus Hoelzelius, gravissimo morbo jactatus, manu collegit lassissima; eademque corporis imbecillitate indies gliscente, quicquid hujus adhuc restabat opelle, quod non perfecit, cordatus lector, equi, scio, bonique consulat. Proinde τῶ ἔτους ἀδενῶνι visum est, ipsas Holstenicas Observationes hic subjungere.

LUCÆ HOLSTENII

OBSERVATIONES

Aliquot ad Apollonii Argonautica &
Græcum ejus Scholiasten.

LIB. I.

P Ag. 1. Edit. H. Steph. ψ. 9. Α'ναίρα] nomen proprium fluvii, quod & Steph. & Scholiastes non perspexerunt. uti nec lib. 3. versu 67.

p. 2. v. 37. post Πιρεσίας tolle distinctionem. nam Piresiæ in edito monte sitæ erant ut testatur Steph. Byz. v. Α'σίριον. qui quamvis & ipse Πιρεσίαν hoc oppidum vocet dicto loco, puto tamen hic apud Apollonium scribendum Πειρεσιὰς numero plurali accusandi casu. nam sic infra pag. 27. v. 584. φαίνοντο δὲ ἄπωθεν Πειρεσιαί. sic & Orpheus v. 162. Πειρεσίω vocat & Steph. alibi Πειρεσίαν, cum diphthongo in prima syllaba.

p. 3. in schol. Ο'μηρος Α'ργιασον φησὶ] scrib. Α'ργιασαν. ita enim Homer. Iliad. 6. neque aliter apud eum hanc vocem legerunt Strabo l. 9. Byz. v. Α'ργαρα, & Eustath. pag. 333.

Ibid. v. 55. Εὐπολέμεια] nomen proprium. vide Orphei argon. v. 131.

p. 6. schol. v. Πελοπ-προ φλιῆσα scribe φλιῆς. ultima litera ex sequenti voce male repetita. tertio inde versu male confundit Asorum Bœotizæ cum Asoro Peloponnesi prope Sicyonem.

p. 10. v. 191. Α'λκείης] scribe Α'λθαίης ex Orphæo & Ovidio met. l. 8. & sic ipse Scholiastes principio pag. seq.

p. 11. v. 207. Ο'ρνιθίδας] scrib. Ο'ρνυθίδας. erat enim
Ο'ρνύτις

Οἰκίτης filius. de quo dixi ad Scymnum Chium.

in schol. v. antepenult. Σαρπηδονίην] πάλιν δ' Α' Τρι-
κῆς. scribe Α' Τρικῆς. hæc enim Thraciæ regio ad Æmum,
de qua ad Scymnum dixi.

p. 27. v. 568. Τισαίην] Orpheus v. 458. Πισαίην.
sic & Val. Flaccus & Steph. Byz. Πισαίην. ubi litterarum
ordo scribendum docet Πισαίην, vel potius Πισα
ἄρ' Πελαγονίας.

in schol. ad v. 580. μέλασαν εἶναι πλὴν γλῶ. scrib.

p. 53. v. 1112. Μακροάδες σκοπαι] Scholiastes hic
Macrones Ponticam gentem intelligit. sed de his Apol-
lonii verba accipi longissimum terrarum intervallum
prohibet. Itaque alii hic querendi Μάκρες sive Μα-
κρονες, si tamen iidem, supra ex v. 1024. suntque hæc
dubie Μακροάδες σκοπαι in agro Troadensi Thra-
ciæ opposito. eritque idem Μάκραιον ἄρ' Stephani
Byzantii.

p. 57. in schol. v. 7. Ἐ πλὴν εἰσοδον] forte legendum
Ἐ τ' Η' εἰσοδον. nam mox ejus auctoritate ostendit Bri-
reum eundem esse cum Ægæone. sed nihil mirum. nam
modo εἰσοδον modo ἐξοδον vocat ostium fluminis, quas
Apollonius περὶ ἄρ' dixit. Sed sexto inde versu sine
ulla dubitatione legendum Demetrius δι. ἐν Τροακῇ
ἀφρόσμου. pro ἐν τῷ αἰτῷ. nobile illud Demetrii opus.
laudatum Straboni, Stephano & aliis.

pag. 59. in schol. post med. Οἷας ἔν τῷ πρώτῳ
Α' μαζονίδων) rectius pag. seq. Α' μαζονικῶν. paulo post
ἔφερον ἔν Τ' λον τ' ὑόν. scribe Τ' λον ut cæteri, & mox ipse.

pag. 60. in schol. vers. penult. Nicander lib. 2. τῶν
ἐταίρων μῆων. lege ἐτεροισμῶν. ita sæpius hoc opus ci-
tat Antoninus Liberalis in metamorph. & Steph. v.
Α' απαλάθεια. & sic in Suida quoque erratum in Ni-
candri vita.

pag. 64. v. 1. in schol. Αἰνησίδαμ' ἐν Τρωακῆς] le-
gendum Τρωακῆς. nam alterum illud nomen nihili
est.

est. Hercules autem Boreades in Teno insula interfecit, ubi & sepulcrum eorum visebatur, ut mox ipse scholiastes testatur hac pagina.

pag. 66. in schol. circa medium. Μυσίδα, ἔχει μὲν τύπον Ἰσπικ. scribe τύπον.

L I B. I I.

P Ag. 67. schol. post medium. τῇ Θωνίδι χώρα] lege Θωνιάδι ut pag. 99. v. 675. vel potius Θωνήιδι, ut pag. 85. v. 350. & pag. 95. v. 550.

versu inde 6. καὶ τ̄ ἐν τῇ νήσῳ τ̄ Ἄρεως μυθολομῆν ὀρνέων] scribe μυθολομῶν. nam aves fictitiæ & fabulosa, non insula: cujus alii Geographi quoque ut veræ meminerunt.

p. 74. schol. in medio. Παρθένιθ' ἢ Κεράμβις] scribe Κάραμβις. ut de hujus quoque nomine oppidum Ponticum appellatum fuerit, sicut à cæteris fluvius & populi.

p. 75. schol. post medium. locum asterisco notatum sic puto corrigendum. τὸ ἀπὸ Βυζαντίου εἰς Καλχηδόνος ἀστάσιμα 5' σταδίων, ἔστι τῶτον τ̄ τὸπον ἐκ τ̄ ὄρ. Nam Dionysius Byzantius VII stadia ponit inter Bosporium & Damalin promontoria. vel etiam, τὸ μετὰξὺ Βυζ. καὶ Καλ. ἀστάσιμα σταδίων ἑπτά, ἐς τῶτον &c.

p. 76. in schol. v. 9. διτταί εἰσι Βιθυνία] confundit Bithuniam cum Thyniade loco seu promontorio Thraciæ. nam licet nomina quodammodo affinia sint, diversa tamen sunt, ut & Thynia & Thynias insula, quam mox tertio loco subjungit. id vero multo magis miror scholiasten in loco clarissimo sibi nebulam offundere, & disquirere quam Bithyniam poëta intelligat. multo autem certiora sunt quæ de his locis habentur infra pag. 84. & p. 90. unde apparet hanc scholiorum miscellam ex diversis esse congestam.

p. 82. schol. post med. Δημοσθένης ἐν τοῖς λιμέσιν] legend.

legend. Τιμοθένης, cuius Strabo & Marcianus meminerunt. & ipse schol. infra pag. 93.

4. 86. v. 369. ὑπείροχ' αἰγῶν] Argianus hoc loco Ἀγκῶνα portum commemorat: quo forte etiam Apollonius alludere noluit.

ibid. in schol. versu 8. ante finem. Δοίαις ἢ Ἀλκμων] legendum Ἀκμων. unde infra pag. 113. ἄλσ' Ἀκμῆιον. vide Steph. Byz. v. Δοίαι] & πεδίον, & Ἀκμορία.

ibid. v. 6. ante finem. Θεμισκύρξ ἔ Καλυβία] pro Καλυβία legendum Χαθησία. vide inf. p. 113. ubi Apollonius tres illas Amazonum familias distincte refert.

p. 87. schol. post. med. Κυλίσωρ] scribendum Κύτωρ] potius. vide Steph. h. v. & Apollodorum lib. 1. & Melam.

p. 92. schol. v. 20. ἢ ἐνομ. κατ' ἐνιαυτὸν πῆς Κείρις] scribe Κείρις, ubi etiam versu ultimo pag. seq.

p. 93. post med. schol. πρὸ τῶν Ἄλων] scribe Ἄλον. vide Steph. Byz.

v. 5. ante finem. ἐν τῇ Κῶ] legendum Κέω, ut in contextu Apollonii.

p. 99. schol. post. med. Διονύσι' ὁ Ἀλβιανός] puto legendum Ολβιανός. nam Olbia civitas non procul aberat à Dromo Achillis, sita ad ostium Borysthenis.

p. 102. v. 749. Νεισαῖοι Μεγαρήες] scribendum Νισαῖοι vide Steph. h. v. & Theocrit. Idyll. 12. eiusque scholiasten græcum. eadem vox corrupta inf. p. 107. v. 849. ubi pro Νισαῖοισι scrib. Νισαίοισι.

p. 104. schol. v. 5. ante finem. πρὸ Τιανῶν πόλιν] scribe πρὸ Τιανῶν πόλιν.

p. 109. v. 931. θῆκε λύριον ἐκ τῆς Λύρη] transpone, ἐκ τῆς δέ.

p. 110. schol. paulo ante medium. μελιτομαίθη Δαματρῆς] lege Ἀματρῆς. vide Steph. h. v. & Plinium.

p. 111. schol. v. 5. ante finem. ἄπὸ τριῶν πόδων] nihili hæc lectio & manifeste corrupta. puto olim sic
 οὐμε-

numeros stadiorum fuisse conceptis, αων'. nam Arrianus ex portu Heraclio Trapezuntem numerat stadia c l o l o c c c v i i i. medio autem spatio duas ponit stationes, Zephyrion & Cordylen, quæ fortassis parvi momenti aut malefidæ ab Apollonio aliisque neglectæ. Sed puto scriptum fuisse rotundo & absoluto numero γ. quem editores mutarunt in γ'. & προτριγλίων substituendum τριῶν. nam Arrianus ex Sinopa Trapezuntem numerat stadia 3348. itaque posteriorem hanc emendationem priori præfero.

L I B. I V.

P Ag. 187. Schol. ipso medio. Σκύμνος ἢ ἐν τῇ ἐκκαίδεκάτῃ πρὸς Εὐρώπης] hic librorum numerus perspicue falsus. neque enim Scymni Chii πειρήσεις in libros divisa fuit, tantum abest ut de sola Europa sedecim libros scripserit. extat enim nunc magna ejus opusculi pars, quæ hætenus sub falso Marciani Heracliotæ nomine delituit. quod hujus loci auctoritate & indicio primus omnium vero auctori vindicavi in notis meis ad Porphyrium. in MS. fuerat ἐν τοῖς πρὸς Εὐρώπης, sicuti pag. præcedenti ἐν τοῖς πρὸς Ἀσίας idem Scymnus laudatur. inde imperiti librarii fecere ἐν τῇ ις, pro ἐν τοῖς. quod deinde voce expansa editum ἐν τῇ ἐκκαίδεκάτῃ. neque minus corrupta sunt quæ ex Scymno de Istri cursu affert. nam pro illo ἀπὸ ἐρήμης φέρεσθαι ἢ ἰστρον, scribendum ἀπὸ ἐσπερίης. quod sequentia Callimachi verba evincunt, quæ Ripæos montes ad ortum ponunt, contra ac Scymnus. cujus hæc sunt verba de Istro: κατέρχεται ἀπὸ τῶν ἐσπερίων τόπων, &c.

p. 189. schol. versus finem. Μαλιῶται Σκύμνος] legend. Μαλιῶται.

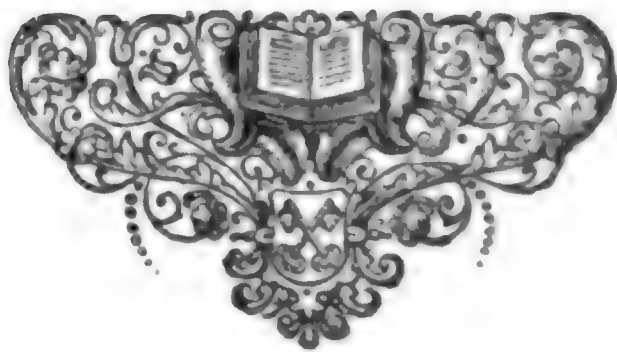
p. 199. v. 655. idem de lapidibus Æthaliæ sive Iluæ Insulæ scripsit Aristoteles libro θαυμ. ἀκυσ. vestigia sudo-

368 L. HOLST. OBSERV. IN APOLL. ARG.
sudoris in eis conspici. & ipse ante annos XII, cum
metu piratarum aliquot dies in nobilissimo ejus insu-
læ portu quem Ferrarium vocant commoraret, gut-
tatos istos lapides cum summa admiratione in littore
conspexi.

p. 235. schol. media pag. in verbis Homeri scriben-
dum Κερίπυθρον τε &c. metri causa ut Iliad. β.

*Hæc pauca obiter à me inter legendum notata rogatu typo-
graphi ex libri ora excerpfi. quæ si ipsis ad novam editionem or-
nandam prodesse poterunt, gaudebo me non lusisse operam.*

F I N I S.

IN

IN APOLLONII ARGONAUTICORUM COMMENTARIOS INDEX rerum & verborum.

Primus numerus Librum, secundus Versum, pr. paginam in prolegomenis denotat.

Α.		Αἶκι.	1.623
A Bietum colloquia. 3.970		Αἶος.	<u>4.647</u>
Αβολῶν.	2.772	Αἶσα.	3.3
Abstenti vitantur. 4.		Αἶων.	1.765
594		<u>Αἰκηχιδρῆ.</u>	<u>3.101</u>
Abusus legationum. 3.181		Αἰκται ἀμφίδυμοι.	1.940
Abusus literarum. 4.582		Αἰκτὴ Δηῶς.	<u>3.413</u>
Αἰγελῶ ὄρεσι.	3.1111	Alcedinis nidus.	1.1085
Αἰγίλας υἱοῦ.	1.641	Αἰετις ἀνδρῶς.	1.1338
Αἰγὴ κύματι.	1.554	Αἰημοσυνῆ.	<u>2.1264</u>
Αἰγροί.	<u>1.118. 4.214</u>	Αἰῆς.	<u>3.73</u>
Αἶγ.	4.479	Αἰλιμυρήεις.	2.936
Αἶγ ἄτλητοι.	3.338	Αἶλοι.	<u>4.187</u>
Αἰθί.	4.647	Αἶλος πλωτή.	4.232
Ador, unde dicatur.	1.143	Alterare.	3.21
Αἰδρασία.	2.200	Αἰεῖοειν.	1.125
Adulationis vis. 3.246		Αἰεῖοειδά πια.	<u>3.31</u>
Aeetes.	2.424	Αἰμύχαν.	<u>2.887</u>
Aegyptiorum sapientia. pr.(35)		A militia immunes.	<u>1.978</u>
Αἶθλα.	3.1272	Αἰμιζία.	4.310
Αἰθλόειν πνί.	1.362	Αἰμησός.	3.876
an Aeneas patrem per ignes ba jularit. pr.(19)		Amor est odium.	<u>4.446</u>
Aeneas pietatem discit ab Iaso.	<u>731. 4.1290.</u>	Amor faminarum in viros. 3.278	
ne.	3.62	Amplexus militum inter se. 2.	
Αἰζηός.	2.99		
Αἶρο.	<u>1.428. 1.1007</u>	Αμφ' ὀνῆ.	1.618
Aggerare iras.	1.1339	Αμφίπειν.	1.561
Αἶα ἡεῖν.	1.580	Amycus unde nominetur. 2.1	
Αἶας κροαί.	2.279	Ἄν, ἐκείπ. 1.182. 2.193. Ἐ for-	
Αἶαπι ἡεῖα.	4.267	te	<u>1.862</u>
Αἶα.	2.171	Ἄνά.	3.198
Αἶασία.	3.29	Ἀναγνώσεις. 1.1053. 2.1145	
		Ἀταιδής. 2.409	
		Ἀτακρῆεν ταῦτ. 4.1650	
		Ἄταλ.	

Λα

I N D E X.

Αἰαλίδικαι.	3.1362	<i>Iul. Scaligerum.</i> 1.494. 4.936
Αἰαμαρμαίρειν.	3.1299	<i>Apollonii tentata emendatio.</i>
Αἰαμείσις <i>modus.</i>	2.545	1.729. 1.749. 2.173. 2.217.
Αἰαξ.	4.39	2.126. 2.1055. 3.201
Αἰαπίδαυ <i>ἡγήσθ.</i>	2.645	<i>Apollonius emendatur.</i> 1. 229.
Αἰαπῶν.	2.926	2.96. 2.261. 2.262. 2.312.
Αἰαπίθειν.	1.810	3.471. 3.834. 3.1179. 3.1354.
Αἰωνοῦ.	1.9	4.80. 4.95. 4.330. 4.344. 4.
Αἰόρις <i>δήμη.</i>	4.6	392. 4.582. 4.604. 4.652.
Αἰός.	1.874	4.703. 4.717. 4.1403. 4.
<u>Αἰμαθεῖς <i>ισοί.</i></u>	2.1175	1463. 4.1501. 4.1595
<i>Angelorum excellentia.</i> <i>pr.</i> (14)		<i>Apollonius, laudator pietatis.</i> (19)
Αἰα.	4.1584	<i>Apollonius, quomodo ἀπὸ τοῦ.</i> (7)
Αἰαζῶν.	1.299. 4.392	<i>Apollonii παλαιῶν.</i> <i>pr.</i> (19) <i>ἔ</i> <i>ε</i>
<i>Antecessor.</i>	2.21	Ἀπομυθροῦ <i>ἡγήσθ.</i> 4.655
Αἰκίρειον.	2.351	<i>Apostasia diaboli.</i> <i>pr.</i> (25)
Αἰσινωπῶν.	3.401	<i>Ara placabilis.</i> 4.1569
<i>Antri descriptio.</i>	4.57	Ἀραῖ.
Αἰσινωμία ἐπὶ ὑποκλίκῃ.	2.210	Ἀραῖσις.
Αἰσῶν.	4.42	Ἀραῖσις.
Αἰσὴ ἐν τρέχαλ.	4.907	Ἀραῖδων.
Ἀέρις <i>ἡγήσθ.</i> ἀπὸ μέλλοι <i>ἡγήσθ.</i>	3.351	Ἀραῖ, unde dicta.
Ἀπῆλῶν.	3.114	<i>Arcades, ὡσιλλῶν.</i> 4.264
Ἀπυσία <i>publica.</i>	<u>1.1071</u>	<i>Archelaus, de ortu hominum.</i>
Ἀπύρων.	1.1323	4.680
Ἀπύρις.	3.840	<i>Arena, oppidum.</i> 1.112
Ἀπύριον.	4.1455	<i>Argonauta, cur ad Magnam</i>
Ἀπὸ θυμῷ ἡγήσθ.	2.253	<i>confugerint</i> 3.673
Ἀπύρια.	2.969	<i>Argonauta portant natum.</i> 4.
<u><i>Apollo peregrinus.</i></u>	<u>1.308</u>	<u>1381. 4.1384</u>
<i>Apollo Pythius.</i>	<i>pr.</i> (34)	<i>Argonauta vitant Oceanū.</i> 4.638
<i>Apollonii argumentum.</i> <i>pr.</i> (7)		<i>Argonautarum κριῶν ἰα.</i> 1.336
<i>ἔ</i> <i>seq. fabulosum.</i> <i>pr.</i> (9)		<i>Argonautarum societas, quales.</i>
<i>Apollonii cū Homero collatio</i> <i>p.</i> (4)		3.171.
<i>Apolloniani poematis stratū.</i> (17)		Ἀραῖ.
<i>Apollonius, primo cōtempus.</i> <i>p.</i> (2)		Ἀραῖς.
<i>Apollonius, cur memoret eadem</i>		Ἀραῖδων <i>vis.</i> 4.156
<i>Absyrti.</i>	4.467	Ἀραῖρα.
<i>Apollonius defenditur adversus</i>		Ἀραῖρον.
<i>scholia.</i> 1.893. 3.225. 3.395		Ἀραῖος ἀδαιῖτ <i>ἡγήσθ.</i> 3.1032
<i>Apollonius defenditur.</i> 1.84. 1.242		Ἀραῖσις.
<i>Apollonius defenditur adversus</i>		Ἀραῖ <i>ἡγήσθ.</i> 3.25
		Ἀραῖ-

I N D E X.

Ἐρχαϊσμός. 1.283. 1.1252. 2.316.

3.291

Ἐρχομαι πικρῶ. 1.1

Atrundo insidiis apta. 3.6

Ἄσπετος. 3.804

Ἄσπιδος. 1.457

Ἄταλος. 4.461

Ἄτης πηγή. 4.4

Athlete. 3.408

Athletarum nuditas. 3.1281

Ἀπεικίως. 2.182

Audacia usus. 3.506

Αὐδή ἀκρίβη. 4.911

Αὐδὴν δόρυ. 4.582

Augurii ratio. 3.916

Augurii vanitas. 3.561

Ἀυλὴ. 2.203

Ἀυλὴ. 1.1173. 2.1

Ἀυτῆμαρ. 1.605

Ἀυτοί. 1.706

Ἀυτοχιδόν. 1.12. 1.35. 1.594

Ἀυτῆ. 1.1356

Ἀυτρεγῶν genera. 1.363

Ἄφατος κακόν. 3.129

Ἄφειδῆν. 3.527

Ἄφαρ. 3.372

B.

Barba ratio. 3.519

Βασιλεύω πικρῶ, in regno barba.

τυμ. 4.1102

Βίβλη. 4.1401

Βιβλολημνία. 1.162

Βίχαια. 2.396

Βῆσσα. 1.126

Βηθαρέμος. 1.1135

Βιάζομαι. 1.1299

Bithynia Eurota. 2.177

Βλοσυρός. 2.742

Βύκλις. 3.1327

Βωμός ἐπιπέδιος. 1.359

Βώσπις. 1.685

C.

Adaver. 2.859

Canei occidio. 1.63

Calvitium in funere. 4.1533

Callimachus emaculatur. 1.672

Callimachi interpres notatur.

3.133

Cantare. pr.(9)

Carminis Homerici argumen-

tum. pr.(6) (7)

Certa hominis salus, pr.(23) (24)

Χάζομαι. 4.190

Χαλίκερον. 1.473

Χαλκός. 1.430. 4.1095

Χαροπός. 1.1280

Χείλ. 3.1276

Χίρας. 3.81

Χερήπις. 3.292

Χερνίψ. 1.409

Chironis disciplina. pr.(8)

Cimmeriorum tenebra. 4.630

Civitatis ratio. 1.687

Clarigatio. 2.1225

Claves veterum. 3.821

Cæna collatisia. 1.979

Cogi in armis. 4.214

Cognatio poetica, qualis. 3.362

Cognomen. 3.357

Colchorum sepultura. 3.207

Columba ἱεράσμιος. 3.550

Columba Virgiliana. 2.328

Composita, qui vitent. 3.393

Comprecari somnio. 4.663.

Concilium. 3.547

Confessus. 2.1130

Consilia πολιτικὰ ἢ πολεμικὰ

differunt. 1.679

Consolatio heroica. 3.514

Corcyra. 4.983

Cordis exilium. 3.953

Cornua altaris. 3.1284

Cretenses θαλασσοκράτορες. 4.1637

I N D E X

Χρησμοσύνε.	1.837	Διασκοριδαί τιπιδίκαση.	3.1035
Criticism equalis in fuisse.	1.1057	Δίπλαξ.	1.326
<u>Χρησμοσύνε elegans.</u>	1.1172	Δίσκοσθαι ignominia militum.	2.780
Χρῖσϋ ρησμοσύνε.	1.14	Δίσκοσθαι adoleſcentium neces-	1.195
Castra castrum parit.	4.412	ſaria.	1.88
Castrada Bitterickusſis lama.	1.912	Δίſκοσθαι ingratū.	3.1367
Castra sola.	3.309	Δίſκοσθαι parentum imperati-	3.1234
Castra, qui.	3.228	bis utilia.	1.275
Cyanea.	2.608	Δολοσ λακτιμῖσ παρον.	3.39
Cyricus ab us.	1.936	Δοσσησ ſυρεθῖστων παρον.	4.472
Cyris lamia.	1.987	Δῆμϋ εβ ταός.	172
D.			
Δαίτϋϋ.	4.809	Δρόχα.	1.865
Δαίμνησ ὀναίττω.	1.921	Δροσμῖσ λῆτῖσ εκεπρῖσ.	3.96
Δακτυλολαρία γενεῖστων ρτ.(34)		Δροστῖσ.	
Δακτυλοχῖσ.	3.1169	E.	
Δακτυλοσ.	3.1076	Εβριετασ ſακτα.	1.1150
Δακτυλοσμῖσ.	1.7.1.24 1.554	Ειαρῖσ.	3.1201
1.1271		Ειδωσ.	1.718
Δακί.	1.800	Ειδωσ εὔνοχα.	4.1280
Decasemipatio.	3.378	Ειαρῖσ ἐπῖτῖσ.	1.564
Decemſionis ritus.	1.1059	Εἰσϋϋ.	1.240.359
Δείδει.	4.1042	Εκ βασιλῖσϋ.	345
Δῆμϋ.	4.823	Εκπῖλϋ.	1.420.2769
Δηδῖκα.	3.281	Εκ ρῖσ.	1.801
Δῆμασ.	2.1242	Εκ πῖσ.	1.1078
Δῆμασ. παρῖκαῖσ.	4.1217	Εκφλῖσ.	1.275
Delubrum.	4.250	Ελαία πῖλῖσμῖσϋ.	4.1133
Δελφῖσϋ.	3.606	<u>Electrum, quid.</u>	4.604
Δελϋϋ.	3.661	Electri raris veris.	4.626
Deus, qualis erga homicidas.	4.701	Ελασῖδῖσ.	1.1266
701		Ελῖστων.	1.589
Διαδῖσ.	1.1199	Ελῖστωσ.	4.3
Διακῖσϋϋ.	2.372	Ελῖσ.	1.416.3.992
Dialectus, quid.	ρτ.(40)	Ελοσ.	2.962
Δια κῖσ.	2.729	Ελοσθῖσ.	3.655
Διάκῖσ πῖλῖσ.	1.482.3.54	Emolumentum & emolumentum.	2.310
Διδάκῖσ.	ρτ.(27)	Εμπῖσ, de vento.	1.566
Dido ex Hysphyra.	1.683	Επαλῖσ.	
Diei initium.	3.1339		

I N D E X.

Ἐναλλαγή <i>Modi.</i>	<u>3.547</u>	Ἐρζάζομαι.	<u>3.183</u>
Ἐνασλοτροπή <i>Heracliti.</i>	<u>2.79</u>	Ἐρζον.	<u>3.59</u>
Ἐνάργεια.	<i>pr. (5)</i>	Ἐρζώλη.	<u>1.1132</u>
Ἐταρρίζειν.	<u>1.1041</u>	Ἐρίθειν.	<u>3.618</u>
Ἐνάσειν.	<u>4.514</u>	Ἐρείδειν.	<u>3.1159</u>
Ἐνδιδόναι.	<u>2.329</u>	Ἐρίσσεισθαι.	<u>1.638</u>
Ἐνδοιοι ἡμαρ.	<u>4.1312</u>	Ἐριδώντι.	<u>3.109</u>
Ἐνεχ' ὄ.	<u>4.1523</u>	Ἐρίπται.	<u>1.581</u>
Ἐνεσίαι.	<u>1.7</u>	Ἐρκεῖσθαι ὕδωρ.	<u>3.647</u>
Ἐντομα.	<u>1.587</u>	Ἐρμιλώεια.	<u>3.360</u>
Ἐντύκειν λέχσθαι.	<u>3.40</u>	Ἐρρεῖν.	<u>3.562</u>
Ἐν χερσίν.	<u>1.1113</u>	Ἐρύειν.	<u>3.1305</u>
Ἐντυπάς.	<u>1.264</u>	Ἐχάρα.	<u>2.1174</u>
Ἐξαιήσι!	<u>4.291</u>	Ἐς χεῖρας ἰκίσθαι.	<u>2.1171</u>
Ἐξ ἔρανόθεν.	<u>1.1078</u>	Ἐπρσθαι.	<u>2.839</u>
Ἐξοχή, χῆμα.	<u>1.793</u>	<i>Etymologicum emendatur.</i>	<u>4.</u>
Ἐός.	<u>1.285</u>	<u>1677</u>	
Ἐπαλασεῖν. <u>3.557.</u> <i>vide</i> ἀνάζειν.		<i>Eustathius monetur.</i>	<u>1.646. 3.</u>
<u>1.299</u>		<u>665.</u> <i>refellitur.</i>	<u>3.837</u>
Ἐπεισθῆς <i>latitudo.</i>	<u>1.209</u>	<i>Exilium quando optetur.</i>	<u>3.680</u>
Ἐπημίπαυ.	<u>3.894</u>	<i>Expiatio cadis voluntaria nefanda.</i>	<u>4.709</u>
Ἐπήτεια.	<u>3.1006</u>	<i>Exoculatio, supplicium.</i>	<u>4.1093</u>
Ἐπὶ ἀπὸ τῆς εἰς.	<u>1.365. 1.376</u>	Ἐϋζυγσθαι ναῦς.	<u>1.4</u>
τῆς Ἐπὶ ἡμῶν εἰς σωθῆσθαι.	<u>1.201</u>	Ἐϋθωσις.	<u>2.1217. 4.1117</u>
Ἐπιόλυειν.	<u>4.1238</u>	Ἐυνάζειν.	<u>2.858</u>
Ἐπὶ θανάτου.	<u>4.1196</u>	Ἐυνάζεσθαι.	<u>4.1751</u>
Ἐπιθύνειν.	<u>3.354</u>	Ἐυνή ἀδινή.	<u>3.1205</u>
Ἐπ' ἴσους.	<u>3.28</u>	Ἐυνομία.	<u>3.68</u>
Ἐπιχίζειν.	<u>1.486</u>	Ἐυπαλέως.	<u>4.193</u>
Ἐπιχροί.	<u>1.87</u>	Ἐυπατέρεια.	<u>1.570</u>
Ἐπιωλίον.	<u>3.119</u>	Ἐϋρῶν.	<u>1.49</u>
Ἐπιωλόμηναι.	<u>3.25</u>	Ἐϋρσθαι ἡτήσθαι.	<u>4.310</u>
Ἐπιρράνυμμα.	<u>2.663</u>	Ἐϋρύχορσθαι.	<u>4.48</u>
Ἐπισαδόν.	<u>1.293</u>	Ἐϋσκοπσθαι.	<u>4.1716</u>
Ἐπισαχύνειν.	<u>1.972</u>	Ἐφέλκεισθαι.	<u>1.1162</u>
Ἐπιχερώ.	<u>1.330</u>	Ἐφίσισθαι.	<u>1.117. 1.909. 3.1116</u>
τῆ Ἐπιχαρευκακία <i>in amore nullus locus.</i>	<u>4.55</u>	<i>Hⁿ Problematicum.</i>	<u>1.477</u>
Ἐπιχημιφθείς.	<u>1.1235</u>	Ἡδεῖα εὐνοπή.	<u>4.147</u>
Ἐπιωγή.	<u>4.1640</u>	Ἡερίη.	<u>4.1239</u>
Ἐπσθαι.	<u>1.879</u>	Ἡθεῖα.	<u>3.52</u>
Ἐρατοῖς <i>μημῆς.</i>	<u>3.4</u>	Ἡθσθαι, <i>unde motum.</i>	<u>1.177</u>
			<u>1.085</u>

I N D E X

Ἰδὸς ἐκπύλωσις.	1.48	Γελοῖαι.	1-943
Ἰδὸς.	2.56	Γελοῖαι, ποικίλαι.	4-689
Ἰδὸς αἰ.	2.361	Γελοῖαι.	4-1536
Ἰμαρ ἐκ Διὸς.	1.1071	πὶ Γλῶσσοι.	4-429
Ἰμαρ ἐκ Περσέως.	1.450	Ἰστορία Scaberrima.	1.1144
Ἰπποκράτης ἰατρικῆς.	2.978	Ἰστορία πικρῆ Ἰσθμίου Ἰσθμίου.	1.921
Ἰπποκράτης.	4-39	Ἰστορία.	1.1174
Ἰπποκράτης ὁ ἰατρικῆς.	ibid.	Ἰστορία αἰτίας.	4-267
Ἰπποκράτης.	3-729	Ἰστορία.	1.247
		Ἰστορία ἀπορίας.	1-783
		Ἰστορία.	1.93

F.

F abula de Ganymede.	3. 117.
	3. 126. Ione. 3. 191. Peleo.
	4. 805. 4. 809. Phineo. 2. 302.
	Pheixo. 1. 256. Sireniibus. 4.
	897. Talo. 4. 1647. 4. 1680
Fabula spurca.	4-446
Fabularum discrepantia. <i>pr.</i> (11)	
Faces inter arma.	4-223
Facetus.	4. 1072
Famularum insoles.	3-612
Fals.	2. 383
Fatum.	1. 1035
Februare.	2. 302
<u>Fedus Dei cum homine.</u> <i>pr.</i> (25)	
<u>Ferre.</u>	3. 792
Flexus α. β. γ.	1. 176. 1. 207
Flammam motus.	3-71
Focus sine camino.	3-293
Fontes Aetna.	3. 219. 3. 222
Frater.	2. 1164
Fraxinigena.	4. 1647
Furere, unde dicatur.	1. 1018

G.

Γ ελοῖαι.	4. 1171
Γελοῖαι ἰπποκράτους.	1. 356
Genitivi Adverbiales.	1. 1078.
	1. 1196 3. 1202.
genes Germanos Istri fontes.	4. 286
Γελοῖαι.	4. 151

H.

H ebraeorum pauper elegantia	1. 247
Hercules, cui deficiunt.	1. 1172.
	3-471
Hercules, an vorax.	1. 1187
Hercynia silva vastitas.	4-640
Herodes, an philo(sophi).	<i>pr.</i> (22)
Herodes fuerunt Masfici.	2-162
Herodes raphaneci.	2-1156
Herosus ἀπορίας.	3-177
Herosus πικρῆς.	<i>pr.</i> (16)
Heroica tempora, ἀρχαῖα.	<i>pr.</i> (9)
Heroica virtus, an perfecta p. 5)	
Hesiodi interpretatio poetica.	2-163
Hippodame, quomodo ἀρχαῖα.	1-754
Historico-poetici scriptores p. (14)	
Homo, animal nocentissimum.	3-378
Homines ex luto.	4-676
Honestū an conficiatur natura.	1. 1014
Hospitalis virtutes.	3-977

L

L in verbis ἀπορίας.	3-49
Ἰστορία.	2-741. 3-1018
Ἰστορία.	1. 1174

I N D E X.

Καρίαιδες 11018
 Καρδίαι ἀργυραῖαι 3.243
 Καρδίαι ἐλασπάραι 4.1072
 Καρδία γαρύφαλλος 2.709
 Καρδία 3.1117
Καρύαι. 4.945
 Καρύαι 3.212
 Καρὸν ἀνδρῶν 3.211
 Καρύαια 3.514
 Καρύαια 1.850
 Καρύαια 4.280
 Καρύαια 4.696

L

Λ Λόδοι 4.1396
 Λατρίαι 4.1678
 Λαίαι 1.51
Lesben qui non bibant. 1.645
Lexica argentea. 1.242. 1.632.
 1.726. 1.765. 1.917. 1.953.
 1.972. 1.1067. 1.1281. 2.413.
2.856. 3.170. 3.401. 3.519.
 3.676. 3.717. 3.945. 3.1032.
 3.1035. 3.1013. 3.1131.
3.1156. 3.1161. 3.1197. 3.1299.
 4.4. 4.350. 4.1059. 4.1381.
 4.1401. 4.1409. 4.1518. 4.1533.
 4.1549. 4.1616
Liberi nobilitatis degeneres. 1.58
 Λαίαι αἰσῶς. 1.649
 Λαίαι δειπνῶν. 1.955
 Λαίαι δειπνῶν. 2.733
Loqui lapides 1.1257
Ludere unde dicatur. 4.1238
 Λαίαι ὄδα. 3.875
 Λαίαι μίτρας. 1.288
 Λαίαι ἀπὸ πλείας ἀπὸ πυρρίαις. 3.88
 Λαίαι αἰσῶς. 4.704
Λαίαι Christi non est tragicum.
 pr. (26)

M

M *Acridia asperitanda* 4.1175
Magice. pr. (32)
Magice capitata. 4.250
Magistratus venales. 2.502
 Μαλακία 3.291
 Μαλακία ἡ. 391
 Μαλακία & *Magia, coisacta.*
 pr. (34)
Mare, animalis fonsile. 4.282
Mare Caspium. 3.858
Mare superum. 1.541
 Μάρμαρα. 1.160
 Μάρμαρα. 4.433
Martialis commendatur. 4.1630
Massagetae, unde dicti. 1.75
 Μαχαλιζαί ποταμός. 4.478
 Μαλακία. 1.805
Matrimonii paritas. 3.639
Medea affectus. 3.462
Medea disputatio. 3.652
Medea fuga. 4.1
 Μήλαρα. 4.1259
 Μήλαρα ποταμός. 1.512
 Μήλαρα. 4.1152
 Μήλαρα. 2.1094. 3.260
 Μήλαρα. 1.578
 Μήλαρα κρατῶν. 4.907
 Μήλαρα ἰσθμῶν. 1.578
 Μήλαρα. 3.948
 Μήλαρα. 4.1728
 Μήλαρα. 3.564
Μήλαρα αἰσῶς. 2.217
 Μήλαρα αἰσῶς. 1.4
 Μήλαρα αἰσῶς. 3.414
 Μήλαρα αἰσῶς ποταμός. 3.902
 Μήλαρα αἰσῶς, *fabulosa.* 4.604
Μήλαρα αἰσῶς. 2.300. 2.589. 3.
 1150. 4.952
 Μήλαρα. 3.547
 Μήλαρα ἐπὶ ἰσθμῶν. 1.572
 Μήλαρα.

I N D E X.

Μίλισσασιγῆ. 1.535.1.727.4.1715	Νίω ἤματι. 4.1479.4.1480
<i>Metus duplex.</i> 4.202	Νηληϊεὺς. 4.703
<i>Me vide.</i> 3.512	Νῆσ⊕ ἀντιπύρραιον. 4.522
Μῆ, πλιονάζει. 4.410	<i>Nomina ex syntaxi orta.</i> 4.713
Μηρούδα. 4.889	Νόσ⊕ θεήλασι⊕. 3.676
<i>Militi quando precandum.</i> 2.335	<i>Novum Testam. explicatur.</i> 1.293
<i>Mis an sit iplos.</i> 2.8	<i>Nuptia prima, & una.</i> 4.1104
Μίπυα. 1.229	<i>Nuptia secunda improbata.</i> 1.1063
Μινύθειν. 1.286	Νύμφαι χθόνιοι. 4.1322
Μίσγοδα. 2.1027	<i>Nympharum genera.</i> 2.506
Μνήμη. 3.447	Νυξ καλυπτάς. 4.1695
<i>Modus visionis.</i> 4.855	
Μοιραγίτης. 1.1127	
Μοιραδα. 4.1533	O.
Μόλιβ⊕. 4.1680	
<i>pro Monarchia bellica.</i> 1.338	Οἶνοι. 3.1101
<i>Morbus imaginofus.</i> 3.457	<i>Occisorum vulnera obligantur.</i> 2.1042
Μορμύρειν. 1.543	Οἶος. 2.1101
<i>Mors in aquis.</i> 2.584	Οἶδα. 3.94
<i>Mortui boves Plauto qui.</i> 2.58	Οἶδα. 4.574
<i>Mas meretricius.</i> 1.1237	Οἶα ἀγροῦς. 3.711
<i>Mosynæcorum mores.</i> 2.1022	Οἶα. 2.139
<i>Multitudo est solatio.</i> 4.57	Οἶαίειν. 3.383
<i>de quo Musæo loquatur Virgilius.</i> 3.663	Οἶδα. 3.388
Μυσικὰ ἔμμε. 4.1585	Οἶνοίη. 1.623
Μυδαῖν. 4.1531	Οἶν⊕ ἀκηρασί⊕. 2.1276
Μυδαίειν. 3.1041	Οἶσθην οἶ⊕. 2.28
Μυδαλί⊕. 2.191	Οἶσπόλοι. 4.1322
Μύθοι θαλεροί. 4.1072	Οἶσθρ⊕. 2.224
Μυζώσιον. 2.507	Οἶσθρ. 2.1029
Μύχι⊕. 2.743	Οἶσθρ. 1.1314
	Οἶσθρ. 4.1166
N.	<i>Omen, unde dictum.</i> 1.1087
	Οἶσθρ⊕. 3.558
Νᾶρα⊕. 4.312	Οἶσθρ. 1.1079
Νᾶρα⊕. 1.498	Οἶσθρ. 3.446
Νειλεΐδα. 1.959	Οἶσθρ. ἐκ σωζάξιος. 1.557
Νειόθι. 3.62	Οἶσθρ. ἰαίη. 4.1514
Νίπυρ. 4.1745	Οἶσθρ. 2.181
<i>Neritius χροῖθλι⊕.</i> 2.3	Οἶσθρ. 1.46
Νετορίς κύλιξ. pr. (22)	Οἶσθρ. 4.852
	Λα 5
	Οἶ-

I N D E X.

Ορίζον.	<u>3.1191</u>	<i>Pellicanus.</i>	<u>1.820</u>
<i>Orion incertus.</i>	<u>1.1202</u>	Πέπων.	<u>3.485</u>
Ὅρ⊙ Ἀρκίων.	<u>1.1150</u>	Περάτη.	<u>1.1281</u>
Ὅροφ⊙.	<u>3.293</u>	<i>Peregrina mulier.</i>	<u>4.745</u>
<i>Orpheus.</i>	<u>pr.(33)</u>	Περίγνουσα.	<u>2.793</u>
Ὅρχ⊙, unde.	<u>1.21</u>	Περιοδουσα.	<u>4.441</u>
<i>Osculum.</i>	<u>1.313</u>	Περιοχὴ.	<u>1.557</u>
Ὄσση.	<u>1.85.1.290</u>	<i>Periochi scripti.</i>	<u>1.656</u>
<i>Ostium cur pulsandum.</i>	<u>3.4</u>	Περίπτεια.	<u>1.494</u>
Ὄσρακις μῦς.	<u>3.335</u>	<i>Peripiteia artificiosa.</i>	<u>2.390</u>
Ὄυλοχύται.	<u>1.409</u>	Περίρρηθῆς.	<u>1.431</u>
Ὄυρ⊙.	<u>4.1223</u>	Περίτροπάδιω.	<u>2.143</u>
Ὄυρ⊙ ἀκροφῆς.	<u>1.606</u>	<i>Permissio linguarum, unde p.(4)</i>	
Ὄμνησιπῶσα.	<u>3.1032</u>	Πισῆν εἰς γλῶ.	<u>4.389</u>
πλὴν Ὄραιάν.	<u>3.1389</u>	<i>Pes in pavi.</i>	<u>2.934</u>
	P.	Πέσσην.	<u>1.283</u>
Π Αζασίς.	<u>1.318</u>	Πέτρα χρομῆς.	<u>4.1298</u>
Πάγ⊙.	<u>2.1252</u>	<i>Philosophia divisio vulgata p.(21)</i>	
Παιδεία αἰεὶ πᾶν, rarior.	<u>3.32</u>	<i>Phlegrai campi.</i>	<u>3.234</u>
Παῖς, unde.	<u>1.48</u>	<i>Pietatis obex.</i>	<u>pr.(28)</u>
<i>Παλιγγουσίας instrumenta. pr.</i>		Πίμωλα.	<u>1.25</u>
(27) (28)		Πινάκια.	<u>4.280</u>
<i>Παλιτροπία.</i>	<u>3.1156</u>	Πίσσα.	<u>1.1266</u>
Πάλλειν, χεῖρας.	<u>2.45</u>	<i>Placet esse.</i>	<u>1.717</u>
Παρθαίνειν.	<u>3.869.4.210</u>	Πλαγυχία.	<u>3.42.4.860</u>
<i>Παρθολήδω</i> κροῖεν, αἰεὶ χαλιῶν.		Πλατῶμων.	<u>1.365</u>
<u>4.1608</u>		Πλάπς.	<u>4.433</u>
<i>Παρθκέρμρ⊙, aetionis solita.</i>		Πλειονεζία τραχηλική.	<u>3.313</u>
<u>4.1630</u>		<i>Πληθονικῆ notio abstrusior.</i>	<u>1.277</u>
Παρθλογισμὸς ποιητικῆς.	<u>3.1178</u>	<i>Πλημυρῆς.</i>	<u>2.578</u>
Παρθαχιδόν.	<u>3.440</u>	Πλωταί.	<u>2.281</u>
Παρινώοσι.	<u>1.664</u>	Πόδες.	<u>3.651</u>
Παρηγορεῖν.	<u>3.303</u>	Πόδες <u>αὐτόματοι.</u>	<u>3.1151</u>
<i>Participium γυνικὸν solitarium.</i>		Ποδῶν, restitutum Apollonio.	<u>3.254</u>
<u>1.260.3.371</u>		<i>Poesis, an ex vero & falso con-</i>	
Πάτρα.	<u>1.865</u>	<i>flata. pr.(15)</i>	
Πειράζειν ἀοιδῆς.	<u>1.495</u>	<i>Poesicos applicatio. pr.(11) & seq.</i>	
Πείρατα ναυελίας.	<u>2.310</u>	<i>Poesia falsum antefert vero. pr.</i>	
Πείροσα.	<u>4.1067</u>	(16) est prestantior historico.	
Πείσματα.	<u>1.533</u>	<i>pr.(11) eius an aliqua loquendi</i>	
Πίλαο⊙.	<u>1.1077</u>	<i>partes.</i>	<u>3.627</u>
Πίλλω.	<u>1.177</u>	<i>Poesia palmaria virtus.</i>	(4)

Poesia

I N D E X.

I. Rutgersi emendatio importuna.	4.187	Similitudo Deo.	pr. (32)
		Simulacrum venerabile, quod.	
		1.98	
S.		Singultus.	4.1138
		Si quis.	3.347
Sacer, unde.	1.404	Sol videt rem.	1.520
Sacra interdum profanis miscenda.	pr. (24)	Σόλ@, an lapideus.	3.1364
Sacra Cana.	pr. (27)	Σόλ@ αὐτοχραν@.	4.137
Sacrificium Christi, quale.	ibid.	qui Somnient dira.	1.190
Sacrificium est δασμός.	2.1180	Sortitio cestuum.	2.56
Sacrificia in vestibulo templi.		Στεινωπός.	2.333
2.1175. 2.1177		Stella cadens.	3.1377
Salvantur loca.	4.26	Strabonis lectio defensa adversus	
Sanctificationis fructus.	pr. (28)	Is. Casaubonum.	1.1150
Scelerum propagatio.	1.809	Structura lecti.	4.1135
Scholia in Apollonium complentur.	1.985. 1.1056. 1.1129. 1.1139. 4.1215.	Στυγαρίον.	1.6
	Declarantur.	Subdival graminosum.	3.39
	2.965. Emendantur.	Suspendium.	1.1065
	1.271. 1.305. 1.313. 1.411. 1.612. 1.694. 1.775. 1.1076. 1.1139. 1.1334. 2.163. 2.327. 2.531. 2.796. 2.997. 3.1171. 3.1213. 4.316. 4.1309.	Συγγενής πλάγιον.	2.108
	Refutantur.	Σύγκρισις.	4.681
	1.588. 1.597. 1.601. 2.128. 3.186. 3.400. 3.445. 3.1201. 3.1287. 4.259. bis, 4.292.	Σύγκρισις restituta.	3.375
	Reprehenduntur.	Συναρξίσις.	3.1317
	1.445. 1.674. 3.764. 3.901. 3.1376. 4.176. 4.747. 4.884	Συνώνη@.	1.1319
Scholia, quam proba.	pr. (40)	Συνήθολία.	2.1161
Scripta gentilia.	pr. (36)	Σύνταξις elegans.	1.646
Scriptorum vivacitas.	pr. (36)	Σύνταξις observabilis.	1.356
⊕ seq.		Σύεργε.	4.1647
Secubitus.	1.612	Σύρις.	4.1235
Σειλωαία.	4.167	Σφαῖρα Γασυμέδου.	3.135
Σῆμα.	3.540	Σφαῖρα ἕρπια.	4.952
ὅτι Σήμασι erronea.	3.545	Σφίον.	3.1171
an Servus liceat loqui cū ἰπποσίαια.		Σφῆν@.	1.1104
3.669		Σφωίπερ@.	1.643
Signa belli.	4.214	Σχῆμα καθ' ὅλον ἔμειρ@.	1.204
		T.	
		Talus.	4.1643
		Talorum lusus.	3.124
		Τανύειν φόρμιγμα.	4.906
		Ταρσός.	2.936
		Ταρχίον.	1.83. 1.181
		Τάρμα.	

I N D E X.

Τάρια.	<u>3.1361</u>	<i>Videre.</i>	<u>1.175</u>
Τειρόμφοι.	<u>2.1130</u>	<i>Virgilius, magnus Apollonii imi-</i>	
Τέκμαρ ἔχειν.	<u>1.499</u>	<i>tator.</i>	<u>pr.(3)</u>
Τελισφορία.	<u>1.917</u>	<i>Virgo vidua.</i>	<u>3.662</u>
Τίνων.	<u>4.1646</u>	<i>an Virtus sit scientia.</i>	<u>3.652</u>
Τίριν.	<u>3.461</u>	<i>Virtutes Imperatoria.</i>	<u>3.399</u>
<i>Terminus hares.</i>	<u>1.499</u>	<i>Vita longa, saepe noxia.</i>	<u>1.252</u>
Θείδαι βωμός.	<u>1.966</u>	<i>Vlyssa, qualis.</i>	<u>pr.(5)</u>
Τηλύζα⊙.	<u>1.99.1.149</u>	<i>Voces avium.</i>	<u>3.931</u>
Τῆμ⊙ ὄπε.	<u>2.959</u>	<i>Urbes epirotica, probiores.</i>	<u>1.629</u>
Τηύσοι πόδες.	<u>3.651</u>		
<i>Themidis inventa.</i>	<u>4.800</u>	X.	
<i>Theocritus emaculatur.</i>	<u>3.902</u>		
Τίχιδαι.	<u>1.824</u>	≡ Αἰτιῶσαι.	<u>4.1266</u>
<i>Titulare.</i>	<u>3.5</u>	≡ Εἶνα Ἄριως.	<u>1.1001</u>
Τόδι.	<u>3.53</u>		
Τοῖ⊙.	<u>1.5.1.1095. 2.472</u>	Y.	
<i>Tollere infantem.</i>	<u>3.734</u>		
Τόξα <u>παλίθια.</u>	<u>1.993</u>	Υ΄ Δρασίς.	<u>4.1767</u>
Τοξοτῶν <i>vilitas.</i>	<u>1.199</u>	Υἱοί.	<u>4.277</u>
Τόφρα.	<u>4.1487</u>	Υπερβαλέν.	<u>4.602</u>
Τράπιζα, βωμός.	<u>3.377</u>	Υπερ κεφαλῆς.	<u>2.580</u>
Τείπων.	<u>4.1614</u>	Υπερχίθειν χεῖρας <u>βάλαι.</u>	<u>4.1562</u>
<i>Tyrannorum suspicacitas.</i>	<u>3.375</u>	Υπὸ δι⊙.	<u>4.1732</u>
<i>Tyrannidis columen.</i>	<u>4.228</u>	Υπὸ δι⊙ ἀκτῆ.	<u>1.584</u>
Τῶ οἶον.	<u>4.999</u>	Υπολήδω.	<u>3.400</u>
		Υποκλύειν.	<u>3.477</u>
V.		Υπότροπ⊙.	<u>1.79</u>
		Υποτροπία.	<u>1.1052</u>
<i>Vastus, unde dictus.</i>	<u>1.21</u>	Υπὸ ρόφιον σίλας.	<u>3.293</u>
<i>Vates caci quomodo videant.</i>	<u>2.212. 2.343</u>	Υ΄ ψῶδι γῆα ἱρύσται.	<u>2.1286</u>
<i>Venatio duplex.</i>	<u>4.110</u>	Υ΄ ψῶ.	<u>3.257</u>
<i>Venti sudifici.</i>	<u>4.763</u>	Z.	
<i>Ventris accusatio.</i>	<u>1.1176</u>		
<i>Venus, cur gestet clypeum Mar-</i>		Zεῖν, μίτρα βαλκῶς.	<u>1.473</u>
<i>tis.</i>	<u>1.743</u>	Zωοζάμναι.	<u>1.432</u>
<i>Verborum geminatio.</i>	<u>1.386. 3.</u>	Zώνη.	<u>1.29</u>

E R R A T A.

p. paginam. Lineam, leg. lege. in Sch. in Scholias. n. numerum
Scholiorum. v. gr. versus Græcum, v. lat. versu-
culum Latinum denotas.

P R O L E G O M E N I S.

Pag. 35. lin. 19. post *Baris*, adde *Bacides*. p. 36. l. 11. pro *nihil*
fiat, lege *nihil sit*. p. 41. l. 13. pro *hoc sed ideo facere* lege, *hæc*
se ideo facere. in vita Apollonii latine scripta, lin. 19. pro *poë-*
ta lege *poëta*.

L I B I.

Pag. 5. num. 1. in Sch. lege *Θιαγαλίαις*. p. 9. in Sch. n. 5. ἀναβίαι.
v. gr. 207. Ορυσίδαις. v. gr. 397. lege *Ἡμεῖς*. p. 45. v. lat. 10. τῶν ποταμῶν
adde *Ἰσθμίου*. v. gr. 539. leg. *Ἡμεῖς*. p. 77. in Sch. lin. 12. ἐπιμαίθη.
v. gr. 772. κέραιον. p. 79. in Sch. n. 3. post *ἔτι δὲ* adde *δὲ ἔργον* ἔ. p. 81.
in Sch. n. 2. leg. *Ἰάσων*. v. gr. 910. ἄρ. v. gr. 931. ἀκούει. v. gr. 963. ἐπι-
μαί. p. 99. in Sch. n. 1. Κῆραι. v. gr. 1000. Ἡμεῖς. p. 103. in Sch. n. 2.
post *Ἡμεῖς* scribe comma. p. 106. in Sch. n. 6. hæc verba τὸν ἵον
& seqq. repone ad Scholiorum n. 1. paginae sequentis, post *Ἡμε-*
ῖς v. gr. 1075. post *ἵον* repone comma. p. 113. in Sch. n. 1. leg. *Ἰ-*
λαοῖς. v. gr. 1117. ἔλα. v. lat. 4. Νεραῖα. v. gr. 1360. οἱ.

L I B II.

v. gr. 22. post *ἔτι* repone comma. v. gr. 40. post *Τυροδωρίδης* re-
pone comma. v. gr. 61. leg. *Ἡμεῖς*. p. 150. v. lat. 5. τῶν qua subjunge *τα-*
v. gr. 428. leg. *δὲ*. v. gr. 447. lege *Ἐς* & dele *τ*. v. gr. 501. leg. *πα-*
ρῆσι. v. gr. 506. ἀιργίαις. p. 196. v. lat. *Harmonia*. v. gr. 692. ἀιργίαις.
v. gr. 802. ἔ. p. 241. v. lat. 10. *Cbalesia*. p. 251. v. lat. 13. *circumcelebant*.
v. gr. 1173. post *ἄρ* scribe comma. v. gr. 1276. leg. *ἀναγνώσκειν*.

L I B III.

v. gr. 2. post *Ἐς* scribe comma. p. 278. in Sch. n. 1. leg. *ἀνα-*
βίαι. p. 281. v. lat. 8. *Obtinet*. p. 292. v. lat. 12. τῶν *pedibus* adde *la-*
tenter. v. gr. 344. leg. *Ἰχθυῖν*. p. 300. v. lat. 3. pro *cum ipsis* lege *ipsis*.
p. 301. v. lat. 2. pro *condonat is*, lege *condonatis*. pag. eadem in Sch.
n. 1. leg. *ἔ*. v. gr. 514. post *Σχίσμα*, deleto commate, scribe pun-
ctum. v. gr. 690. post *ἔτι* dele comma. p. 345. v. lat. 4. post *vir-*
ginem dele comma.

L I B IV.

v. gr. 149. leg. *ὄγ*. pag. 407. v. lat. 14. leg. *Oriense*. p. 461. v. lat.
6. pro *deposueras* lege *exposueras*. p. 457. v. lat. 6. pro *illas* lege *illuc*.
p. 483. v. lat. 12. τῶν *arum* adde *caste*. v. gr. 1205. leg. *ἀπὸ* ἑαυτῶν. v. gr.
1228. post *ἀποσκευασίαν* dele interpunctionem. p. 492. v. lat. 7. leg.
Achaia. v. gr. 1287. φασί. v. g. 1704. Ἀρβίδη.

IN COMMENTARIO ET NOTIS.

Prior numerus librum, posterior versum denotat.

L I B. I.

PAg. 4. post Dei ductu adde 1. Samuelis 14. 1. 86. τῷ Ἐπιέροισι
praefige. 1. 87. pro 1. 282. *lege* 1. 283. 1. 362. pro certas *lege* cer-
 tans. 1. 420. pro arcitens *leg.* arcitenens. 1. 445. l. 4. *leg.* οἰω-
 νοῖς. pag. 78. l. 2. pro ὑδαρῆ οἶνον *leg.* ὑδαρῆ οἶνον. 1. 535. l. 5. ἔσις. 1. 753.
 post illa verba, quam ceteræ sequuntur, adde iunatur non parum
 ab illo quod Marci 10. 31. καὶ ἡμεῖς παροῦντες αὐτῶν. sed hic non adest
 αὐτῶν. 1. 842. *leg.* τῆς. 1. 972. l. 4. pro ὑποσταχίδια *leg.* ὑποσταχίδια.

L I B. II.

Lib. 2. v. 40. *leg.* Φαιδρὸς. 2. 217. lin. 8. pro Anacharn. *leg.* Achar.
 2. 270. l. 3. αὐτῆ. 2. 327. post ἱστῶν dele]. 2. 351. *leg.* ἀνκίρραια. 2. 505.
 l. 2. τῷ Χριστοῦ *praefige* 2. 506. 2. 895. l. 2. *leg.* Idyllio. 2. 967. l. 4.
 εὐεργεσία. pag. 205. l. 3. post κῆρον *scribe comma*. 3. 49. pro nam : non
 tam, *leg.* nam : non tam.

L I B. III.

Lib. 3. v. 124 lin. 10. *leg.* ἀπίκρσιον. 3. 334. pro Æata *leg.* Pelix.
 pag. 235. l. 27. ἀπειροπολιμῖαν. 3. 529. l. 2. Τεχνήσιαδα. 3. 578. l. 2.
 à suo recto. 3. 586. post bene *deleto*. 1. *repono*. 2. 3. 639. *leg.* καὶ δῆμον.
 3. 711. l. 1. ἔπος. 3. 814. l. 1. μέλιτα. 3. 1195. l. 5. pro 1179. *repono* 1197.
 3. 1398. *leg.* fici.

L I B. IV.

Lib. 4. v. 12. l. 3. *leg.* τόνισιν. 4. 214, l. 13. ὄπλοισι. 4. 441. l. 3. ἀνάγκη.
 4. 696. l. 8. κωπήντα. 4. 906. l. 15. pro Pl. 25. *repono*. Pl. 75. v. 9. 4. 911.
leg. Hac. 4. 1178. l. 7. τῶν. 4. 1450. l. 3. pro illi is *repono* illis.
 4. 1599. *leg.* ἀλοσύδης. Reliqua si qua adhuc sint, ipse eruditus
 lector facile observabit.

F I N I S.

